

செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் பேரகரமுதலி

A COMPREHENSIVE ETYMOLOGICAL
DICTIONARY OF THE TAMIL LANGUAGE

இரண்டாம் பாகம் -- இரண்டாம் பாகம்
VOL. II - PART II

க. இராமகிருஷ்ணன், இ.ஆ.ப.
இயக்குநர் (மூலக் கருத்து சொற்பிறப்பு)

முனைவர் இரா. மதுரைசாமி
முனைவர் க.பி.சுப்பிரமணியன்

செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்ட
இயக்கக வெளியீடு
2000

செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் பேரகரமுதலி

இரண்டாம் மடலம் - இரண்டாம் பாகம்

(கா-கூ)

A COMPREHENSIVE
ETYMOLOGICAL DICTIONARY
OF THE TAMIL LANGUAGE

VOLUME II - PART II

சு. கிராமகிருட்டிணன், இ.ஆ.ப.,
இயக்குநர் (முழுக் கூடுதல் பொறுப்பு)

முனைவர். கிரா. மதிவாணன்
முதன்மைப்பதிப்பாசிரியர்

செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்ட இயக்கக வெளியீடு
சென்னை - 8.

2000

செ.செ.பி. அகரமுதலித்திட்ட இயக்கக வெளியீடு-5
முதற்பதிப்பு : துவை (ஐப்பசி); தி.பி. ௨௦௦௧; நவம்பர் 2000

(C) தமிழ்நாட்டரசு

A Comprehensive Etymological Dictionary
of the Tamil Language, Vol. II, Part-II

விலை உருபா 300.00/-

குறியீட்டுடன்: Colon No. P.J1-J, 314” K.M4

Published by:

Directorate of Tamil Etymological
Dictionary Project,
Govt. Museum Campus,
Egmore, Chennai - 600 008.

Copies available at:

International Institute of Tamil Studies
Tharamani,
Chennai - 600 113.

Printed at:

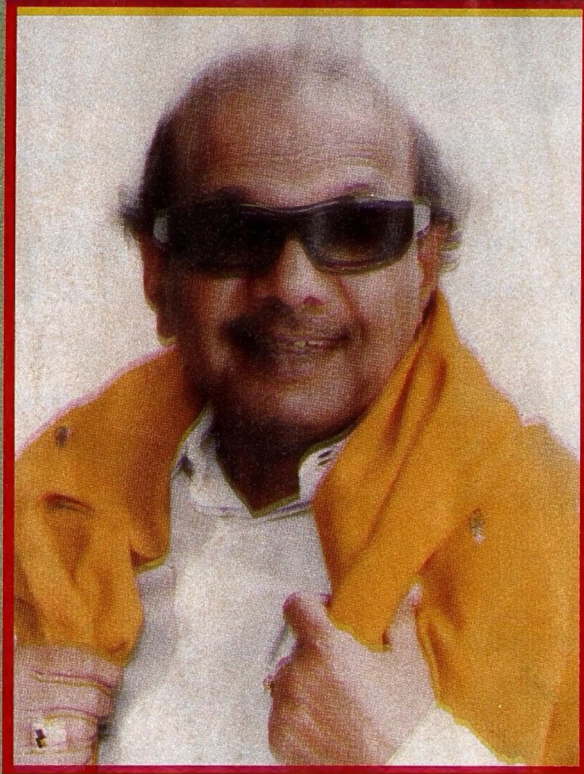
Royapettai Stationery and Printing and Allied Products Producers
Industrial Co-op. Society Ltd.,
Royapettai, Chennai - 600 014.

சிசுந்தமிழ்ச் சிசுநுழிறுபுரியல்
அகரமுதலித் திட்ட இயக்ககத்தை உருவாக்கிய
மாண்புமிகு தமிழக முதலமைச்சர்

‘ஐந்தமிழ்ஞர்’

கலைஞர் மு. கருணாநிதி

அவர்கள்

விசுவமதிக்க ஒண்ணாத சிசுநுலவாய்வுச் சிசுமலல்
உலகேத்துமி பாவாணர் ஒண்புலமை தேரக்தி
இவகுமொழிச் சிசுந்தமிழ்க்கு ஆக்கங்கள் சேர்த்த
கலைஞரே எங்கட்குக் கண்:

அவைகடல் பேரன்றதேநர் ஆழந்ததமிழ் உள்ளம்
மலைமுகடு பேரன்றதேநர் மாடுபருக சீர்த்தி
கலைஞர் முதலவராய் வாய்த்திருப்ப தெலுகள்
தலைமுறை பிறற்றறறு பேறு:

= முதன்மைப்பதிப்பாளர்

அணிந்துரை

செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் பேரகரமுதலி இரண்டாம் மடலம்-இரண்டாம் பாகம் - ஐந்தாம் தொகுதி நூல் வெளிவருவது அறிந்து மிகுந்த மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

தனித்தமிழ் இயக்கத்துக்கு வித்தூன்றி, தம்காலத்திலேயே அதனை நிலைநாட்டிய பெருமைக்குரியவர் மறைமலையடிகள். அவருக்குப்பின் அந்த இயக்கத்தை மேலும் வலுப்படுத்திப் பல்வேறு ஊர்களில் கிளைகளை நிறுவி, பலரையும் தனித்தமிழ்ப் பெயர் தாங்கவைத்து ஒரு மறுமலர்ச்சியை உண்டாக்கியவர் ஞா. தேவநேயப் பாவாணர். புலவர்கள் அளவிலும், ஆர்வமுடைய அன்பர்கள் அளவிலும் நின்ற தமிழ் இயக்கத்தை நாடெங்கிலும் செயற்படுத்தி, பட்டி தொட்டிகளில் எல்லாம் பைந்தமிழ் உணர்வைப் பரப்பிய பெருமை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு உண்டு என்பதை எந்த வரலாற்றறிஞரும் மறைத்துவிட முடியாது.

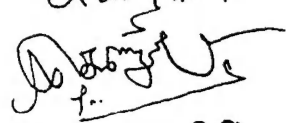
பாவாணரின் தமிழ் உணர்வைப் போற்றி அவரது சொல்லாராய்ச்சித் திறன் தமிழுக்கு ஆக்கமாக முகிழ்க்க வேண்டும் என்ற உணர்வுடன் 8.5.1974 அன்று செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி இயக்ககம் என்ற அமைப்பை நிறுவி, அதற்குப் பாவாணர் அவர்களையே இயக்குநர் ஆகவும் நியமித்தது அன்றைய கழக அரசு.

அலுவலக அமைப்பு, உரிய வசதிகள், தக்கார் பணியமர்த்தம் என்றவாறு இத்திட்டப் பணிகள் நடைபெற்றன. இவ்வேளையில், 1976 - இல் அரசு கலைக்கப்பட்டது. அதன்பின் சொல்லாராய்ச்சிப் பணிகள் தொய்வடைந்தன. இதற்கிடையில் பாவாணர் 1981 - இல் இயற்கை எய்தினார். 1974 - இல் அகரமுதலி இயக்ககம் தொடங்கப்பட்டாலும், 13.5.1996 வரை இருபத்திரண்டு ஆண்டுகளில் இத்திட்டத்தின்கீழ் இரண்டு தொகுதி நூல்கள் மட்டுமே வெளியிடப்பட்டிருந்தன. ஆனால், 1996-இல் தமிழ் ஆட்சிமொழித் துறை எனப் புதிய அமைச்சகம் உருவாக்கப்பட்டு, முனைவர்

தமிழ்க்குடிமகன் அதன் அமைச்சராக நியமிக்கப்பட்டதையும் தொடர்ந்து நான்காண்டுகளில் மூன்று தொகுதி நூல்கள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. 1997 - இல் மூன்றாம் தொகுதிநூல் வெளிவந்தது. 16.1.2000 அன்று நான்காம் தொகுதிநூல் வெளியிடப்பட்டது. இப்போது , 2000 செப்டம்பரில் ஐந்தாம் தொகுதிநூல் 680 பக்கங்கள் கொண்ட பெரிய தொகுதியாக வெளியிடப்படுகிறது.

காலத்தால் அழியாது ஞாலம் முழுவதும் பரந்துள்ள தமிழ் மொழியின் சொல்லாட்சி மாண்புகள் மேலும்மேலும் மெருகடைவதற்கு வழிவகுக்கும் வண்ணம் செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் பேரகரமுதலி திட்டத்தின் எஞ்சியுள்ள நூல் தொகுதிகள் அனைத்தும் விரைவில் வெளிவருதற்குத் தேவையான முயற்சிகளைத் தொடர்ந்து மேற்கொள்ளுமாறு அன்புடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த அகரமுதலி இயக்கக நூல்களின் வெளியீட்டுப்பணிகளுக்கு ஊக்கமளித்து, அடுத்தடுத்து நூல்கள் வெளிவருவதற்கு உதவிவரும் தமிழ் ஆட்சிமொழித்துறை அமைச்சர் முனைவர் மு. தமிழ்க்குடிமகன் அவர்களுக்கும், இப்பணியில் அயராது ஈடுபட்டுள்ள சான்றோர்களுக்கும் என் உளமார்ந்த பாராட்டுகள் உரித்தாகுக.

அன்புடன்,

(மு. கருணாநிதி)

முனைவர் மு. தமிழ்க்குடமகன்,
எம்.ஏ., பி.எச்.டி.,
தமிழ் ஆட்சிமொழி, தமிழ்ப் பண்பாடு,
இந்து சமயம் மற்றும்
அறநிலையத் துறை அமைச்சர்

தலைமைச் செயலகம்

சென்னை - 600 009.

நாள்: 17.9.2000

தி.பி.2034 சிலை (புரட்டாசி) 2.

முன்னுரை

என் நினைவுகளைப் பின்னோக்கி ஓடவிட்டால் அவை வியப்பாகவும் இருக்கின்றன; பெருமிதமாகவும் இருக்கின்றன. 1957-ஆம் ஆண்டில் பாவாணர் எழுதிய “ஒப்பியன் மொழிநூல்” என் கைக்குக் கிடைத்தது. அதுவும் பழைய புத்தகக் கடையில் - உருபா ஒன்று விலையில் - திருச்சிராப்பள்ளியில் நான் மாணவனாக இருந்தபோது. அந்த நூல் என் வாழ்வில் எவ்வளவு பெரிய மாறுதலை உண்டாக்கிவிட்டது?

திராவிட இயக்க நெஞ்சில் ஊன்றப்பட்ட தனித்தமிழ்க் கன்று - இன்று அந்த மரத்தின் நிழலில் நாற்பதாண்டுக் கால வாழ்வு - தக்க நேரத்தில் அடையாளம் கண்டு அழைப்பு. என்னை இப்பணிக்கு ஆளாக்கிய ஐந்தமிழறிஞர் கலைஞர் அவர்களை நெஞ்சில் நிறுத்தி, கண்களில் நன்றிக் கண்ணீர் கசிய, உள்ளத்தில் பெருமிதம் பொங்க நிமிர்ந்து நின்று, கைகளைக் குவிக்கிறேன். பாவாணரின் அன்பனையே பாவாணர் வழியிலான சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலிக்கு மூன்றாம் முறையாக முன்னுரை வழங்கிட வாய்ப்பு நல்கிய மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களுக்கு என் நன்றி மலரைக் காணிக்கையாக்குகிறேன்.

பாவாணரிடம் பழகத் தொடங்கிய பிறகு அவர் அமைத்த உலகத் தமிழ்க் கழகத்தில் முகவை மாவட்ட அமைப்பாளராகி 1969-இல் பறம்புக்குடியில் மாநாட்டை நடத்தி இயக்கத்துக்கு மிகப் பெரிய விளம்பரத்தை உருவாக்கினோம்.

பாவாணரின் அனைத்து நூல்களும் ஆராயப்பட்டன. அவற்றைப் படித்த பிறகு அவர் வாயிலாக மறைமலையடிகள் நூல்களைப் படித்தோம்.

பாவாணரது விருப்பப்படி அவரது “கொள்கைப் படைப்பாக” விளங்கும் செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்டத்தைச் செயற்படுத்த முனைந்தோம். பலரது வேண்டுகோளையும் ஏற்று 1974-இல் செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி இயக்ககம் தொடங்கிய பெருமை அனைத்தும் மாண்புமிகு முதல்வர் கலைஞர் அவர்களையே சாரும்.

புதிய அமைச்சகத்தின் சார்பில் “இயக்ககம்” சீரமைக்கப்பட்டு, கணினி ஏந்துகளுடன் இன்று மூன்று தொகுதிகள் வந்துவிட்டன.

“இந்த இரண்டாயிரத்தில் மற்றொரு தொகுதியையும் கொண்டுவந்துவிட வேண்டும்” என்று கடந்த தொகுதியில் எழுதினேன். சொன்னபடியே எட்டே மாதத்தில் அடுத்த தொகுதி. முதன்மைப் பதிப்பாசிரியர் இரா. மதிவாணன், பதிப்பாசிரியர்கள், சொல்தொகுப்பாளர்கள் அனைவர்க்கும் என் பாராட்டுகள்.

இப்போது 'கூ' வரை வந்துள்ளோம். இன்னும் இருக்கிறது வேலை; நம்முன் நீண்டு கிடக்கிறது சாலை. இதில் நடந்து இறுதி இலக்கினை எய்துவதற்குள் எத்தனை நாள் ஆகுமோ!

மேலைநாட்டார் பல்வேறு துறைகளில் நமக்கு வழிகாட்டியும், வளஞ்சேர்த்தும் உள்ளனர். தமிழுக்கு அவர்கள் செய்த தொண்டுகள் அளப்பரியவை, எனினும் அவர்கள் வழிகாட்டிய ஆய்வில் சில மயக்கங்கள் உள்ளன. தில்லியும், கல்கத்தாவும் ஆங்கிலேயர் ஆட்சியின் தலைநகர்களாக இருந்தமையால், "சமற்கிருதமே" இந்தியாவின் ஒரே தொன்மொழி என்றும், இந்திய இலக்கியங்கள் அனைத்துக்குமே சமற்கிருதமே மூலப் பிறப்பிடம் என்றும், இந்திய மொழிகள் அனைத்துமே சமற்கிருதத்திலிருந்து பிறந்தவைதான் என்றும், தவறான எண்ணம் அவர்களிடம் ஏற்பட்டுவிட்டது.

இந்தப் போக்கினை மாற்றி, இந்தியாவில் தமிழும், சமற்கிருதமும் தொன்மை மொழிகள் (Ancient Languages) என்றும், திராவிட மொழிகள் அனைத்துக்கும் தமிழே தாய் என்றும் நிலைநாட்டுவதற்குப் பலரும் முயல் வேண்டியதாயிற்று. கால்டுவெல் போன்றவர்கள் தந்த துணையுடன் பாவாணர் போன்ற அறிஞர்கள்தாம் இதனை எவராலும் மறுக்கவொண்ணாச் சான்றுகளுடன் மெய்ப்பித்தனர்.

வடமொழி தேவமொழி எனும் ஏமாற்றையும், ஆங்கிலம் உலகமொழி எனும் மயக்கத்தையும் தகர்த்தவர் பாவாணர். அதனை வலுவான சான்றுகளுடன் நிலை நிறுத்துவதுதான் இந்தச் செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி.

பாவாணர் திட்டம் 12 மடலங்கள் - 31 தொகுதிகள். முதன்மடலத்தை ஐந்துக்குப் பதில் மூன்றில் அடக்கிவிட்டனர். தற்போது இரு தொகுதிகள் வந்துள்ளன. எனவே, மேலும் 24 தொகுதிகள் வெளியிடப்பட்டாக வேண்டும். இறுதி இலக்கு எங்களை மலைக்கச் செய்கிறது.

அடுத்த தொகுதி திசம்பருக்குள் வந்துவிட வாய்ப்புள்ளது. கணினிப் பயன்பாடும், பதிப்பாசிரியர்கள், சொல் தொகுப்பாளர்களின் அயரா உழைப்பும் இந்த நம்பிக்கையை வெற்றிபெறச் செய்யும் என்று கருதுகிறேன்.

பாவாணர் கருதியபடி முழுமையாக முடிக்க இன்னும் 50 ஆண்டுகள் ஆகலாம். பதிப்பாசிரியர்களின் எண்ணிக்கையை விரிவுபடுத்தினால் நூல் தொகுப்பினை விரைவுபடுத்தியதாக அமையும். ஏப்பிரல் 2001-ல் இதுபற்றிய சிந்தனையை முடிவாக்கி அரங்கேற்றுவோம்.

மாண்புமிகு முதல்வர் கலைஞர் அவர்களின் ஒவ்வொரு சொல்லும் - கட்டளையும் சட்டமுமாகும் காலம் இது.

இத்தொகுப்பில் 'குறி' என்ற ஒரு சொல் எத்தனை வகையான பொருள்களை உள்ளடக்கியுள்ளது என்பதனைக் கண்டால் வியப்பாக இருக்கும்.

குறி-த்தல் *kuri*-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கருதுதல்; to design, intend, contemplate, consider, think. "கொலைகுறித் தன்ன மாலை" (அகநா.364). 2. ஊழ்கும் செய்தல்; to meditate. "ஞானியர்தாங் குறியெட்டக் கரத்தார்" (அட்டப். திருவேங்கடமா.

57). 3. வரையறுத்தல் (பிங்.); to determine, ascertain. 4. கோடு வரைதல்; to draw, as a line. “புழுக் குறித்தது எழுத்தானாற் போல” (ஈடு, 2.4:3). 5. குறித்துக் கொள்ளுதல்; to note down, to make the first draft in writing, to sketch an outline in painting, to trace. இந்நூலின் அரும்பதங்களைக் குறிக்க. 6. சுட்டுதல்; to refer to, denote, suggest. specify. 7. பற்றுதல்; to pertain, relate to. எதைக் குறித்துப் பேசினாய்?” 8. இலக்கு வைத்தல்; to aim at, as in shooting. “வெய்யோன் குறித்தெறி பிறங்கல்” (கந்தபுகழ்முகன்வ.38). 9. அடைதல்; to reach, attach oneself to. “சூரவன் பதத்தைக் குறித்து” (சைவச. பொது.125). 10. மதித்தல்; to regard, fancy. “குறித்துச் சிவனெனக் கோபுரத்தை” (சைவச.பொது.126). 11. சொல்லுதல்; to narrate briefly, tell. “உற்றதாங் குறித்தான்” (கம்பரா. அகலிகை.41). 12. முன்னறி வித்தல்; to foretell, predict, forebode. ‘தீச்சகுனம் பொல்லாங்கைக் குறிக்கும்’. 13. ஊதியொலித்தல்; to blow, as a conch; to sound “வலம்புரி குறித்து” (பாரத. பதினேழாம்.12).

ம., க. குறி; தெ., து. குறி.

[குல் → குறு → குறி]

குறி² *kuṛi*, பெ.(n.) 1. அடையாளம் (பிங்.); mark, sign, stamp, emblem. 2. இலக்கு; aim, mark to shoot at. “கூரிய குணத்தார் குறிநின்றவன்” (தேவா. 356:3). 3. குறியிடம் (தொல்.பொருள்.130); (Akap.) secret appointment by lovers. 4. நினைத்த இடம்; goal, destination. “சென்று மீளாக்குறி” (கம்பரா. கடிமண.49). 5. நோக்கம்; motive, intention. 6. குறிப்பு; suggestion, hint, insinuation. 7. மதக் கொள்கை; doctrine. “குறிபலவுங் கொளு வினார்” (பெரியபு.திருநா.38). 8. முன்னறிந்து கூறும் தன்மை; omen, presage, prognostic. “குறியிறைப் புதல்வரோடு” (குறுந்.394). 9. கூட்டம், அவை; assembly, village council. “மத்யஸ்தரைக் கொண்டு குறிகூட்டி” (சோழவமி.55). 10. தடவை; turn, occasion. “ஒருகுறி கேட்போன்” (நன்.42). 11. காலம்; time, days, season, as in, இக்குறி—now-a-days. 12. ஒழுக்கம்; character, principle of conduct. குறிகெட்டவன் (இ.வ.). 13. ஆண்குறி அல்லது பெண்குறி; generative organ. 14. அடி; stripes, lashes. 15. இலக்கணம்; definition, accurate description. “குறியறிந் தோரே” (தொல்.பொருள்.47).

[குல் → குறு → குறி]

குறி³ *kurī* பெ.(n.) குறியாடு; a sheep.

[குறு → குறி]

குறி⁴ *kurī* பெ.(n.) உணர்தல், தெளிதல் என்னும் இரு வகையில் நோயின் தன்மை அறிவிக்கும் சின்னங்கள்; symptoms of diseases they are of two kinds subjective and objective (சா.அக.).

[குல் → குறு → குறி]

குறி⁵ *kurī* பெ.(n.) அளவு; measure. “ஸர்வேஸ் வரணுக்கும் கைக்குறி யாப்பை வாங்குவது இங்கேயிறே” (ஈடு.1,4,6).

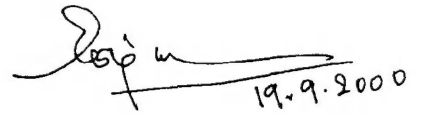
[குல் → குறி]

வேறெந்த அகரமுதலியும் தாராத விளக்கத்தினைத் தருவது – அந்தச் சொல் எப்பொருளில் எந்த இடத்தில் ஆளப்படுகிறது என்ற ‘மேற்கோளையும்’ தருவது – தமிழ்ச் சொல்லுக்கிணையான ஆங்கிலச் சொல்லைத் தருவது – விளக்கத்தினை ஆங்கிலத்திலும் தருவது, என்ற முறையில் சிறப்புப்பெறும் இந்த அகரமுதலி தமிழர்களுக்கு மட்டுமின்றி ஆங்கிலம் மட்டுமே அறிந்து, தமிழைப் படிக்க நினைப்பார்க்கும் வழிகாட்டுவதாகும்.

மாண்புமிகு முதல்வர் கலைஞர் அவர்கள் அணிந்துரை வழங்கிச் சிறப்பித்துள்ளார்கள். இப்பணி சிறப்புடன் நடைபெற வாழ்த்தும் அவர்களுக்கு நன்றி கூறிக் கொள்கிறேன்.

இதில் ஈடுபட்டுள்ளவர்கள் மேலும் முனைப்புடன் செயற்பட வேண்டுகிறேன்.

அன்புடன்,

19.9.2000
(மு. தமிழ்க்குடிமகன்)

வண்ணப்படங்களின் பட்டியல்

படத்தாள் எண்	படத்தின் பெயர்	எதிரும் பக்கம்
1	காக்கை வகைகள் அண்டங்காக்கை கடல் காக்கை சாம்பல் கழுத்துக் காக்கை சிறுவெண் காக்கை நீர்க் காக்கை மணியங்காக்கை	8
2	காக வகைகள் குட்டுவன் கொல்லிரும்பொறை மாக்கோதை மலையமான் காரிக்காக சேரர்காக பெருவழுதி	28
3	காட்டிலந்தை காட்டுக் கருணை காட்டத்தி காட்டரளி	40
4	காடை வகைகள் கட்டுக் காடை கருங்காடை குறுஞ்சாண் காடை குறுங்காடை சரளைக் காடை நீலமார்புக் காடை பெரிய காடை மலைக்காடை வண்ணக் காடை	72

வண்ணப்படங்களின் பட்டியல்

படத்தாள் எண்	படத்தின் பெயர்	எதிரும் பக்கம்
14	குயில் வகைகள் கருங்குயில் கள்ளிக் குயில் வரிக்குயில் புள்ளிக் குயில் இரட்டைவாலன் குயில் சுடலைக்குயில் காக்கா குயில் கொண்டைக் குயில் அக்கா குயில்	466
15	குரங்கு வகைகள் கருங்கலைக் குரங்கு முகக் குரங்கு ஊகைக் குரங்கு மந்திக் குரங்கு	470
16	குரலிசைக் குறியீடுகள்	476
17	குருகு வகைகள் குருகு கருங்கால் வெண் குருகு வெள்ளாங் குருகு சிறுவெள்ளாங் குருகு பெருங்குருகு	482
18	குருவி வகைகள் அடைக்கலாங்குருவி சிட்டுக் குருவி மைனாக் குருவி வானம்பாடிக் குருவி விசிறிக் குருவி தையற்சிட்டுக் குருவி வாலாட்டிக் குருவி மீன் கொத்திக் குருவி	500
19	குறிஞ்சி வகைகள் வெண் குறிஞ்சி நீலக் குறிஞ்சி செந்நீலக் குறிஞ்சி	584

செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் பேரகரமுதலி

A COMPREHENSIVE ETYMOLOGICAL DICTIONARY OF THE TAMIL LANGUAGE

கா

கா¹ kā, ககரமெய் முன்னும் ஆகார உயிர் பின்னுமாகிய, ஒலிப்பு வடிவும் கூட்டெழுத்து வரி வடிவும் கொண்ட, தமிழ் நெடுங்கணக்கில் சார் பெழுத்துகளுள் ஒன்றாகிய வல்லின அசையெழுத்து; opened syllable of velar voiceless plosive and long vowel (k + ā - kā, vowel consonant) grammatically grouped with cārube/uttu, a classification among Tamil alphabets.

[க் + ஆ - கா.]

கா²-த்தல் kā-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. காவல் செய்தல்; to guard, keep guard over, watch. "சிறைகாக்கும் காப்பு எவன் செய்யும்?" (குறள், 57). 2. கெடாது பேணுதல்; to keep safe from harm or loss. குளிப்பதனத்தில் பழங்களைப் பல நாள் காத்து வைக்கலாம் (உ.வ.). 3. அழியாது காத்தல்; to keep safe from danger or death. இடையன் ஆடுகளைக் காத்து வளர்க்கிறான் (உ.வ.). 4. உயிருடன் வைத்துப் பேணுதல்; to keep alive. முடமான சிறுவனை அவன் தாய் காத்து வருகிறான் (உ.வ.). 5. நடைமுறையில் இருக்குமாறு செய்தல்; to keep in existence. பாவாணர் அறக்கட்டளையை உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம் காத்து வருகிறது (உ.வ.). 6. பாதுகாத்தல்; to preserve, shelter. "காக்கக் கடலியநீ காவா திருந்தக்கால்" (திருமுருகு-இறுதி.8). 7. அரசாளுதல்; to govern, rule, reign "மன்னுயிர் காக்கு மாயிரத் தோரெட்டரசுதலைக் கொண்ட" (சிலப்.5:163, 164). 8. பின்பற்றுதல்; to observe, as vow, a fast. அவள் நோன்பு காத்தாள் (உ.வ.). 9. அரண்காப்புச் செய்தல்; to keep watch. 10. பேணி வளர்த்தல், பேணிக் காத்தல்; to tend, to nourish. 11. கவனித்துப் பேணுதல்; to take care of. 12. ஆடுமாடு முதலியன மேய்த்தல்; to graze cattle. மாடுகாத்த மாயவன் (உ.வ.).

ம.கா, காக்குக; க. கா, காய், காயு; தெ. காச்சு; து. காபுனி; கோத. கால்; துட. கோவ்; குட. கா; கொலா. கய்; பர்., கட. காப்; கோண். கேபனா; கூ. காபு; குவி. காசலி; குரு. காபன்; மா. க்வபெ; பிரா. க்வாபங்க்; பட. காலு.

[கல் → கள் → கல்(வு) → கா. கவ்வதல் = பிடித்தல், பேணிக்காத்தல். இதிலிருந்து தோன்றிய 'கா' வினையடிபாதுகாத்தல் பொருளுடையதாயிற்று. கவ்வதல் நெருங்குதல் பொருள் தருதலின், துணையாக வழங்கும் செறிவு (அடர்த்தி)ப் பொருளும் தந்தது.]

கா³-த்தல் kā-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. விலக்குதல்; to prohibit. "எதிரதாக் காக்கும் அறிவினார்க்கு இல்லை" (குறள், 429). 2. தடுத்தல்; to restrain. "குணமென்னும் குன்றேறி நின்றார் வெகுளி கணமேயுங் காத்த லரிது" (குறள், 29). 3. தீமை வரவொட்டாமல் காப்பாற்றுதல்; to rescue, safe-guard. "கண்ணினைக் காக்கின்ற இமையிற் காத்தனர்" (கம்பரா.பால.வேள்வி.41).

ம. காக்குக

[கல் → கள் → கல் → கா - செறிதல், செறித்தல், தீங்கு வராமல் தடுத்தல், விலக்குதல்.]

கா⁴-த்தல் kā-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) எதிர்பார்த்திருத்தல்; to wait for, to maintain. அவனுக்காகக் காத்திருந்தாள் (உ.வ.).

குட. க

[கா² → கா.]

கா⁵-த்தல் kā-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) கா என்னும் ஏவல்; imperative verb. "காதலையா னின்னடி யே வணங்க" (மருதூரந்.84).

[கல் → கள் → கல் → கா.]

கா⁶ *kā*, பெ.(n.) காப்புநிலை (திவா.); preservation, protection.

[கா² → கா⁶]

கா⁷ *kā*, பெ.(n.) 1. காக்கப்படுஞ் சோலை, பூந்தோட்டம்; forest, pleasure grove garden. இளமரக்கா காட்சிக்கினியது (உ.வ.). 2. மரங்களும் புதர்களும் அடர்ந்த பெரிய நிலப்பரப்பு, காடு; forest, jungle, wood. “கடிமரந் துளங்கிய காவு” (புறநா. 23:9). 3. விரும்பியதைத் தருவதாகக் கருதப்பட்ட கற்பகமரம் (அக.நி.); the kalpaka tree. 4. ஆல்; the banyan tree (சா.அக.).

ம. கா, காப்பு, காவு; க. கா; தெ., து. கான.

[கா⁵ → கா⁷]

கா⁸ *kā*, பெ.(n.) 1. செறிவு, அடர்த்தி; thickness, density. 2. தோட்கமை (அக.நி.); a load or pack, hung at either end of a pole and carried on the shoulders. ‘காவினது ஒருதலைக்கண்ணே பதலை தூங்க’ (புறநா. 103, உரை). 3. இருபக்கமுஞ் சுமை தாங்கும் காவடித் தண்டு; pole with ropes hung on each end, used to carry loads or gifts to a temple easily on the shoulder. “காமமு நாணு முயிர்காவாத் தூங்கும்” (குறள், 1163). 4. துலாக்கோல் (விண்.); lever or beam for a well-sweep; lever of a steel-yard; scales 5. 100 பலம் கொண்ட நிறையளவு; a standard weight = 100 பலம். “பனையென் அளவும் காவென் னிறையும்” (தொல். எழுத்து. தொகை. 27). 6. பூ அல்லது இதழ் முதலியன வைக்கும் பெட்டி; receptacle, basket, as for betel or flowers. “இவர்தரு மெல்லிலைக் காவும்” (சீவக. 826).

ம. காவு, காவடி; க. காகடி, காவடி; தெ. காவடி, காவடி (நுகம்); து. காவடி; கொலா. காவரி; பர். காங்; கட. காகல்; கொண். காஞ்சு; குவி. காக.

[கல் → கள் → கல் → கா = செறிவு, அடர்த்தி, சுமை, எடை, சுமை தூக்கும் பெட்டி]

கா⁹ *kā*, இடை (part.) ஓர் அசைச்சொல்; a poetic expletive. “புறநிழற் பட்டாளோ விவளிவட் காண்டிகா” (நன். இடை. 22 உரை).

[கா² → கா⁹. கா என்னும் கடிவினை பேணிக்காத்தல், துணையாதல் பொருள் தருதலின் உண்கா (உண்ணத் துணையாகு), செல்கா (செல்லத் துணையாகு) என்னும் சொற்களில், துணைவினையாகப் பெருக ஆட்சி பெற்றதால் துணைவினைகளாக வருபவை உரிச்சொற்களாகவும் அசைச் சொற்களாகவும் வளரும் என்னும் நெறிமுறைக் கிணங்க அசைச்சொல்லாயிற்று.]

கா¹⁰ *kā*, பெ.(n.) கல்விக்குத் தெய்வமான கலைமகள்; goddess of learning; Brahma's spouse.

ம. கா

[கா² → கா¹⁰.]

கா¹¹ *kā*, பெ.(n.) தென்னை, பனை இவற்றின் கள் (த.சொ.அக.); toddy.

[கல் → கள் = கூடுதல், சேர்தல், திரளுதல், ஊறுதல். கள் → கல் → கா = ஊறிய கள்.]

கா¹² *kā*, பெ.(n.) 1. துன்பம்; distress. 2. வலி; pain, ache.

[கா = செறிவு, அடர்த்தி, மிகுதி, துன்பம், வலி.]

கா¹³ *kā*, பெ.(n.) உளுந்து; blackgram (சா.அக.).

[காய் → கா.]

கா¹⁴ *kā*, பெ.(n.) காக்கை கரைதலைக் குறிக்கும் ஒலிக்குறிப்புச் சொல் (கருநா.); onomatopoeic expr. to refer to the cawing of crows.

க. கா

காக்கசந்தி *kākkasandī*, பெ.(n.) உளுந்து;
blackgram (சா.அக.).

க. கா

[காய் → கா → காக்கம் + (சந்தி) சந்தி.]

காக்கட்டான் *kākkattāṇ*, பெ.(n.) 1. கொடிவகை;
mussell-shell creeper. 2. கொடிக்காக்கட்டான் (L.);
sky-blue bindweed.

மறுவ. காக்கணம், காக்கணங்கொவ்வை, காக்கணத்தி,
கருவிளை, சங்குப்பூ, காக்கணா, கருவிளை.

ம. காட்ணம், காக்காய் வல்லி.

[கா² → காக்கு → காக்கணம் → காக்கட்டான்.
காக்கட்டான் - இதனைக் காக்கரட்டான் என்பது விலக்கத்தக்க
கொச்சை வழக்கு.]

வகைகள்: 1. வெண்காக்கணம், 2. நீலக்காக்
கணம், 3. கருங்காக்கணம் 4. இரட்டைக்காக்கணம்.

காக்கடா *kā-k-kaḍā*, பெ.(n.) தீப்பந்தம்; flambeau.

[கா → காக்கு → காக்கம் → காக்கடா. காக்கு - செறிவு,
எரிவு, அனல்.]

காக்கண்டம் *kākkandam*, பெ.(n.) காவடி; pole or
stave of wood used for carrying burdens (சேரநா.).

ம. காக்கண்டம்

[கா + கண்டம்]

காக்கண்டல் *kā-k-kaṇḍal*, பெ.(n.) சதுப்புநில
மரவகை; calycine mangrove (சா.அக.).

[கா + கண்டல்]

காக்கணக்கிரியம் *kākkana-k-kiriyam*, பெ.(n.)
காட்டுச்சுரை; forest bottle - gourd (சா. அக.).

[காக்கணம் + கிரியம்.]

காக்கணங்கொவ்வை *kākkanaṅkovvai*, பெ.(n.)
காக்கட்டான் பார்க்க; see *kākkattāṇ*.

[காக்கணம் + கொவ்வை]

காக்கணத்தி *kākkanaṭṭi*, பெ.(n.) காக்கட்டான்
பார்க்க; see *kākkattāṇ*.

[காக்கணம் → காக்கணத்தி]

காக்கணம் *kākkanam*, பெ.(n.) 1. காக்கட்டான்
பார்க்க; see *kākkattāṇ*. 2. கருப்பு, சிவப்பு
புள்ளிகளைக் கொண்ட ஒருவகைத் தொழுநோய்; a
kind of leprosy with black and red spots.

மறுவ. காக்கம்

ம. காக்கணம்

[கா¹ → காக்கு → காக்கணம் (அடர்ந்துவளரும் கொடி).
கா = செறிவு, அடர்த்தி. காக்கண விதையின் கருப்பு சிவப்பு
புள்ளிகளைப் போல் தொழுநோயின் வெளி அடையாளம்
காணப்படுவதால் காக்கணம் தொழுநோயைக் குறித்தது.]

வகைகள்: 1. வெண்காக்கணம், 2. நீலக்காக்
கணம், 3. கருங்காக்கணம் 4. இரட்டைக்காக்கணம்.

காக்கணா *kākkana*, பெ.(n.) காக்கட்டான் பார்க்க;
see *kākkattāṇ*.

[காக்கணம் → காக்கணா.]

காக்கத்துவான் *kākkattuvāṇ*, பெ.(n.) கிளிவகை;
cockatoo.

[கா + கத்துவான்.]

காக்கத்துவான்

காக்கம் *kākkam*, பெ.(n.) சவரிக் கொடி; bitter
snake-gourd. 2. கொவ்வைக் கொடி; a common
creeper of the hedges.

[கா¹ → காக்கு → காக்கம் (செறிந்து படரும் கொடி).]

காக்கரட்டான் *kākkaraṭṭāṇ*, பெ.(n.) காக்கட்டான் பார்க்க; see *kākkaraṭṭāṇ*.

[காக்கட்டான் → காக்கரட்டான் (கொ.வ.).]

காக்கரை *kākkarai*, பெ.(n.) கரிசல் நிலம் (மதுரை); black, stiff, clayey soil, cracking widely in dry weather, requiring a good soaking before being ploughed.

தெ. கக்கரை

[கார் + கரை = காக்கரை.]

காக்களி *kākkalī*, பெ.(n.) தேட்கொடுக்கி என்னும் மூலிகை; Indian heliotrope (சா.அக.).

[கா + கொளி-காக்கொளி → காக்களி.]

காக்கறை மூக்கறை *kākkarai-mūkkarai*, பெ.(n.)

1. அசடன் (இ.வ.); nincompoop (Loc)
2. அறிவற்றவன்; fool.

ம. காக்கரம் பூக்கரம் (ஒழுங்கற்ற நிலை)

[காக்கறை + மூக்கறை]

காக்கறை மூக்கறை என வரும் எதுகை குறித்த மரபினைச் சொல் 'எதனையும் காக்கும் திறனற்றவன்' [காப்பில் அறை போயவன்], 'புகழ் பெறத்தக்க தோற்றம் இழந்தவன்' எனப் பொருள் தருவதாகும் [மூக்கு அறை - மூக்கிழந்த தோற்றம்].

காக்கன்¹ *kākkāṇ*, பெ.(n.) 1. கடல்மீன் வகை (M.M.); a sea-fish, grey, attaining 1½ ft. in length. 2. காக்கை; a crow. 3. கருப்பன்; a black man.

ம. காக்கன்

[கரு → காக்கு → காக்கன்.]

காக்கன்² *kākkāṇ*, பெ.(n.) 1. காப்பவன்; protector. 2. தாய்மாமன்; maternal uncle. 3. மதிக்கத்தக்கவன்; respectable person.

குச். காசா

[கா → காக்கன்.]

காக்கன்போக்கன் *kākkāṇ-pōkkāṇ*, பெ.(n.)

1. ஊர் பேர் தெரியாதவன்; stranger, unknown

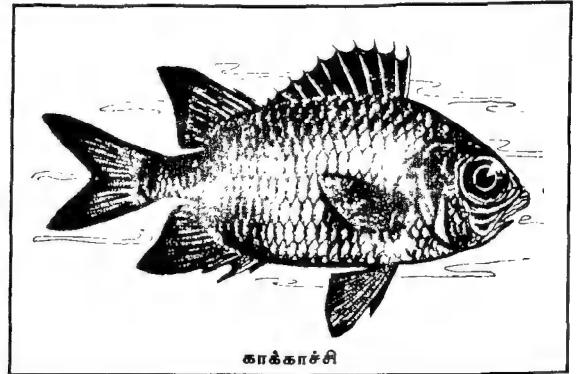
person. "காக்கனுக்கும் போக்கனுக்கும் பூத்தாயோ முல்லை" (நாட்டுப்பா). 2. தீயவன்(விண்.); idle vagrant.

க., து. காகபோக

[காக்கறையன் = காக்கன். போக்கறையன் = போக்கன். இவ்விடைக் குறைச் சொற்கள் காக்கன் போக்கன் என எதுகை குறித்த இணைமொழி வடிவற்றமை காணலாம்.]

காக்காச்சி¹ *kākkācci*, பெ.(n.) 1. கடலிலும் ஆற்றிலும் வாழ்வதும், ஆறுவிரலம் .நீளமுடையதுமான வெளிறிய மீன்வகை; a sea and river fish, silvery, attaining 6 in. in length. 2. 11¼ விரலம் வளரக்கூடிய கடல்மீன் வகை; a sea-fish, roseate, attaining 11¼ in. in length. 3. ஒருவகைக் கிளிஞ்சில்; cockle.

[கா² → காக்கு → காக்காச்சி]

காக்காச்சி

காக்காச்சி² *kākkācci*, பெ.(n.) காக்கையினத்தில் பெண்பால் (பேச்சு வடி.); female crow.

[காக்கை + ஆச்சி - காக்காச்சி.]

காக்காந்தோல் *kākkāntōl*, பெ.(n.) குதிகாலில் உண்டாகும் கொப்புளவகை(நெல்லை.); abscess in the heel.

மறுவ. காக்காய்க்கொப்புளம், காக்காய்த்தோல், காக்காய்த்தோலி, காக்காய்ப்புண்.

[கா² → காக்கு → காக்கன் + தோல் = காக்கந்தோல் → காக்காந்தோல். காக்கு = திரட்சி (செறிவு). இதனைக் காக்காய்த்தோல் என்று செ.அக. குறித்திருப்பது கொச்சை வழக்கு.]

காக்காய் *kākkāy*, பெ.(n.) **காக்கை** பார்க்க; see *kākkai* 'காக்காய் உட்காரப் பணம்பழம் விழுந்தது' (பழ.).

[கா+கா-காக்கா → காக்கை → காக்காய் → (ஐகார ஈறு ஆய் ஈறாகத் திரிவது கொச்சை வழக்கு).]

காக்காய்க்கடி *kākkāy-k-kadī*, பெ.(n.) பெரும் பாலும் சிறுவரிடையே காணப்படும் தின்பண்டம் போன்ற வற்றை எச்சில் படாமல் துணியால் மூடிக் கடிக்கும் முறை; practice of splitting sweets nuts etc; in which the object is not directly bitten but through a cloth (prevalent among children). அந்த வெல்லக்கட்டியில் எனக்குக் காக்காய்க்கடி கடித்துத்தா (உ.வா.).

[காக்காய் + கடி.]

காக்காய்க்கால் *kākkāy-k-kāl*, பெ.(n.) 1. காய்ந்த வயலிற் காணும் வெடிப்பு (இ.வ.); splits or clefts in dried fields of wet cultivation. 2. காக்கையின் கால்போற் காணும் வயிர்க்குற்ற வகை (உ.வ.); flaw in a gem, esp. a diamond, so called from its resembling a crow's foot. 3. குழந்தைகள் வரைபடம், கிறுக்கலான கையெழுத்து; drawing made by children, ugly hand-writing. 4. எழுத்து வரிப்பிளப்பைக் குறிக்கும் புள்ளடி(இ.வ.); caret (loc.). 5. மிளகுக் கொடி, வெற்றிலைக் கொடி போன்றவற்றின் கணுக்களில் தோன்றும் சிறிய பற்று வேர்; roots at the nodes of climbers like betel vine, pepper vine etc. 6. கற்றை கட்டுவதில் ஒரு வகை; one of the nodes of binding the sheaves of corn.

ம. காக்கக்கால்

[காக்கை → காக்காய் + கால் (கோணலான கோடு).]

காக்காய்க்கால் தையல் *kākkāy-k-kāl-taiyal*, பெ.(n.) தையல்வேலைப்பாடுகளுள் ஒன்று; feather-stitching.

[காக்கை → காக்காய் + கால் + தையல்.]

காக்காய்க் குளியல் *kākkāy-k-kuliyal*, பெ.(n.) முழு உடம்பையும் நனைக்காமல் தண்ணீரை அள்ளித் தெளித்துக் குளித்தல்; have wash in a hurry. காக்க

காய்க்குளியல் போட்டு விட்டு ஐந்து நிமிடத்தில் வந்துவிடுகிறேன் (உ.வ.).

க. காக்கநாள்

[காக்கை → காக்காய் + குளியல்.]

காக்காய்க்குறவன் *kākkāy-k-k-kuravaṇ*, பெ.(n.) காக்கை தின்னும் ஓர் இனத்தார்; crow eating people

மறுவ. காக்கைக் குறவன்

ம. காக்கக்குறவன்

[காக்கை → காக்காய் + குறவன்.]

காக்காய்க்கொப்புளம் *kākkāy-k-koppuḷam*, பெ.(n.) **காக்காந்தோல்** பார்க்க; see *kākkāntōl*.

[காக்கை → காக்காய் + கொப்புளம்.]

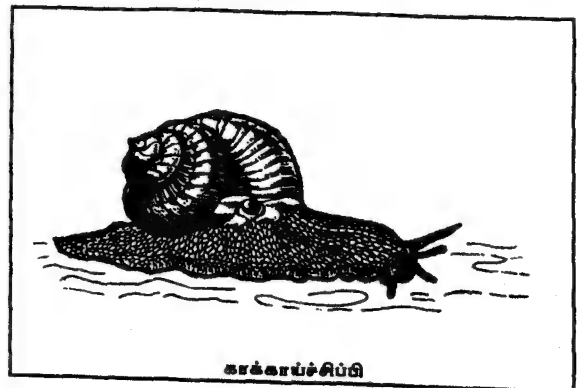
காக்காய்க்கொல்லி *kākkāy-k-kolli*, பெ.(n.) **காக்கைக் கொல்லி** பார்க்க; see *kākkai-k-kolli*

[காக்கை → காக்காய் + கொல்லி.]

காக்காய்ச்சிப்பி *kākkāy-c-cippi*, பெ.(n.) ஏரிகளிலும் குளங்களிலும் காணும் நத்தை வகை; cockles in lakes and tanks (சா.அக).

மறுவ. காக்கைச்சிப்பி

[காக்கை → காக்காய் + சிப்பி காக்கை நிறம், கறுப்பு நிறச் சிப்பி.]

காக்காய்ச்சிப்பி

காக்காய்ச்சோளம் *kākkāy-c-cōlam*, பெ.(n.)
காக்கைச்சோளம் பார்க்க; see *kākkai-c-cōlam*.

மறுவ. காக்கைச்சோளம்

ம. காக்கச்சோளம்; க. காடுகோளம்.

[காக்கை → காக்காய் + சோளம் - காக்காய்ச்சோளம்.
'காக்கை' கருநிறம் குறித்தது.]

காக்காய்த்தாளி *kākkāy-t-tāli*, பெ.(n.) கருங்காலி
வகை (L); Ceylon ebony.

மறுவ. காக்கைத்தாளி

[காக்கை → காக்காய் + தாளி]

காக்காய்த்தும்பை *kākkāy-t-tumbai*, பெ.(n.)
காக்கைத்தும்பை பார்க்க; see *kākkai-t-tumbai*
name of a plant, Malabar catmint(சேரநா.).

மறுவ. காக்கைத்தும்பை

ம. காக்கத் தும்பை; க. கரிதும்பை.

[காக்கை → காக்காய் + தும்பை]

காக்காய்த்தோல் *kākkāy-t-tōl*, பெ.(n.) காக்காந்
தோல் பார்க்க; see *kākkai-t-tōl*.

[காக்கு → காக்கன் → காக்காய் + தோல். காக்கு - திரட்சி
(கொ.வ.).]

காக்காய்த்தோலி *kākkāy-t-tōli*, பெ.(n.)
காக்காந்தோல் பார்க்க; see *kākkai-t-tōl*.

[காக்காய்த்தோல் → காக்காய்த்தோலி]

காக்காய்நீர் *kākkāy-nīr*, பெ.(n.) இளநீர் போன்ற
தெளிவான தண்ணீர் (இ.வ.); clear, limpid water
(loc.).

[கால் + காய் - காக்காய் + நீர். வழக்கை ஒருசிறிதும்
திரளாத இளநீர் கால்காய் (தேங்காயின் காற்பகுதி வளர்ச்சி
எனப்படுதலின் இது இப்பெயர் பெற்றது.)]

காக்காய்ப்பாலை *kākkāy-p-pālai*, பெ.(n.)
மரவகை (L.); cluster-flowered croton.

மறுவ. காக்கைப்பாலை

[காக்கை → காக்காய் + பாலை]

காக்காய்ப்பிசின் *kākkāy-p-piṣin*, பெ.(n.)
கருவேலமரத்தினின்று வடியும் கொற கொறுப்பான
கரிய போலிப்பிசின்; gum-like back extrusion

மறுவ. காக்கைப்பிசின்

[காக்கை → காக்காய் + பிசின். 'காக்கை' கருநிறம்
குறித்தது]

காக்காய்ப்புண் *kākkāy-p-puṇ*, பெ.(n.) காக்காந்
தோல் பார்க்க; see *kākkān-tōl*.

[கா² → காக்கு → காக்கன் → காக்காய் + புண். காக்கு -
திரட்சி]

காக்காய்ப்பூ *kākkāy-p-pū*, பெ.(n.) 1. தொட்டிகளில்
வைத்து வளர்க்கும் ஒரு பூஞ்செடி (M.M.); sispara
creeper, herbaceous pot plant, which bears small
purple flowers. 2. அனிச்சம்; the plant hibiscus
furcatus(சேரநா.).

ம. காக்கப்பூ

[காக்கை → காக்காய் + பூ. 'காக்கை' கருநிறம் குறித்தது]

காக்காய்ப்பொன் *kākkāy-p-poṇ*, பெ.(n.)
காக்கைப்பொன் பார்க்க; see *kākkai-p-poṇ*.

[காக்கை → காக்காய் + பொன்.]

காக்காய்ப்பிடி-த்தல் *kākkāy-piḍi-ttāl*, 4 செ.குன்றாவி.
(v.t.) கால்கைபிடி-த்தல் பார்க்க; see *kāi-kai-piḍi-ttāl*.

ம. காக்கபிடிக்குக; க. காக்காய் கிடி; தெ. காக்கா
பாட்டு.

[கால் + கை → கால்கை → காக்கை → காக்காய் + பிடி.
காலும் கையும் பிடித்து, நடமாடாத தாழ்ந்து, இனிமையாகப் பேசிக்
கொண்டிருப்பதுதலை, கால்கை பிடித்தல் என்பர். இது காக்காய்
பிடித்தல் எனத் திரிந்தது. கடுங்கொச்சை வழக்கு.]

காக்காய் மரங்கொத்தி *kāyāy-maraṅkottī*, பெ.(n.) ஒருவகை மரங்கொத்தி; the Malabar great black woodpecker (சேரநா.).

ம. காக்க மரங்கொத்தி

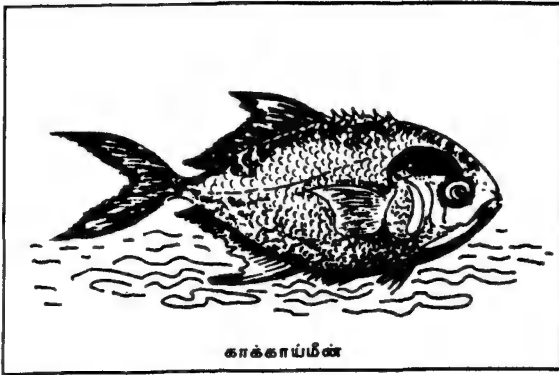
[காக்கை → காக்காய் + மரங்கொத்தி 'காக்கை' கருநிறம் குறித்தது]

காக்காய் மரங்கொத்தி

காக்காய்மீன்¹ *kākkāy-mīṇ*, பெ. (n.) கொருக்கை என்னும் கடல்மீன்வகை; a kind of sea - fish.

[காக்கை → காக்காய் + மீன். 'காக்கை' கருநிறம் குறித்தது]

காக்காய்மீன்

காக்காய்மீன்² *kākkāy-mīṇ*, பெ. (n.) பொன்னிறப் பிசின்; gold-coloured gum (சா.அக.).

[காக்காய் + மீன் - காக்காய்மீன். செவுள்களின் பச்சை போன்ற தாதுவாய்.]

காக்காய்முள் *kākkāy-muḷ*, பெ. (n.) 1. கூடுகட்டக் காக்கை பயன்படுத்தும் முள்; thorns used by crows in building their nests. 2. ஆனை நெருஞ்சி (M.M.). crow thorn, elephant caltrop *pedalium murex*.

ம. காக்கமுள்ளு

[காக்கை → காக்காய் + முள்.]

காக்காய்மூக்கன் *kākkāy-mūkkāṇ*, பெ.(n.) நீண்ட மூக்குள்ளவன் (இ.வ.); man with sharp long nose.

ம. காக்கமூக்கன்

[காக்கை → காக்காய் + மூக்கன்.]

காக்காய்மூக்கி *kākkāy-mūkkī*, பெ.(n.) கருமுகிற் செய்நஞ்சு (விண்.); a prepared arsenic.

[காக்கை → காக்காய் + மூக்கி.]

காக்காய்மூக்கு¹ *kākkāy-mūkkū*, பெ.(n.) நட் டென்னை நெற்றினின்று தோன்றும் முளை; sprout from a coconut seedling just as it begins to grow, resembling a crow's beak.

[காக்கை → காக்காய் + மூக்கு.]

காக்காய்மூக்கு² *kākkāy-mūkkū*, பெ.(n.) கருமுகிற் செய்நஞ்சு (யாழ். அக.); a prepared arsenic.

[காக்கை → காக்காய் + மூக்கு.]

காக்காய்வடை *kākkāy-vaḍai*, பெ.(n.) நீத்தார் நினைவுநாளில் அல்லது ஈம இறுதி நாளில் தென் புலத்தார்க்குப் படைக்கும் வடை; cake offered to manes at the end of the last rites or annual ceremony of the deceased ancestors.

[காக்கை → காக்காய் + வடை. காக்கைக்கு இடும் வடை எனப் பொருள்படும்.]

காக்காய்வல்லி *kākkāy-valli*, பெ.(n.) காக்கணம் பார்க்க see *kākkaṇam* (சா.அக.).

[காக்காய் + வல்லி.]

காக்காய்வலிப்பு *kākkāy-valippu*, பெ.(n.) **கால்கை வலிப்பு** பார்க்க; see *kālkai-valippu*.

ம. காக்கவலி

[கால் + கை - காக்கை + வலிப்பு - காக்கை வலிப்பு → காக்காய் வலிப்பு எனத் திரிந்தது. கடுங்கொச்சை வழக்கு.]

காக்காய்வெருட்சி *kākkāy-verutci*, பெ.(n.) காக்கைகட்கு, மன வெருட்சியை உண்டாக்கும் வெளவால் வகை (M.M.); lit., crow-terror, vampire bat of which crows are scared.

[காக்கை → காக்காய் + வெருட்சி]

காக்காரர் *kā-k-kārar*, பெ.(n.) பல்லக்கின் காத்தண்டு களைச் சுமப்போர் (விண்.); palanquin - bearers; persons who carry loads suspended from a pole on their shoulders.

[கா + காரர் - காக்காரர்.]

காக்காவல்லி *kākkā-valli*, பெ.(n.) கொடிவகை (விவசா.நூன்மு.7); a kind of creeper.

[கா² → காக்கு → காக்கன் → காக்கா + வல்லி]

காக்காவெனல் *kā-k-kā-v-ēgal*, பெ.(n.) காக்கை கரையும் ஒலிக்குறிப்பு; onom. expression signifying the cawing of the crow.

Skt. kākā

க.காகா

[கா + கா + எனல்.காக்கையின் 'காகா' என்னும் தொடரோசை. தொல்லை தரும் வெற்றோசை என்பது குறிப்பு.]

காக்கி¹ *kākki*, பெ.(n.) 1. கருநிறத்துப் பெண்; a woman of black colour. 2. காக்கை; crow.

[காருக்கி → காக்கி. ஒ.நோ. கருக்கன் (ஆ.பா.) → கருக்கி (பெ.பா.).]

காக்கி² *kākki*, பெ.(n.) ஒருவகைப் பழுப்பு நிறத்துணி; light drab or chocolate - coloured cloth produced by boiling myrobalans and sulphate of iron together.

[கால் → காக்கு → காக்கி]

காக்குத்துவான் *kākkuttuvāṇ*, பெ.(n.) **காக்கத் துவான்** பார்க்க; see *kākkattuvāṇ*.

[காக்கத்துவான் → காக்குத்துவான் (கொ.வ.).]

காக்குநாயகன் *kākkunāyagan*, பெ.(n.) 1. ஒரு குடி; a community in TamilNadu; 2. ஒரு படை முதல்வர்; a main of the army. "இருப்பையாக்கிழான் தாழி காக்குநாயகன், ஏறி அருளப் பண்ணின முதலியார் காக்கு நாயகர்க்கு காக்கு நாயகன் விசையன் செம்பிய தரையன் வைத்த" (Sil.vi.330-4 p.328).

[காக்கு + நாயகன்.]

காக்குறட்டை *kākkuraṭṭai*, பெ.(n.) காக்கண வகை (மலை.); mussel-shell creeper.

மறுவ. கருங்காக்கணம்

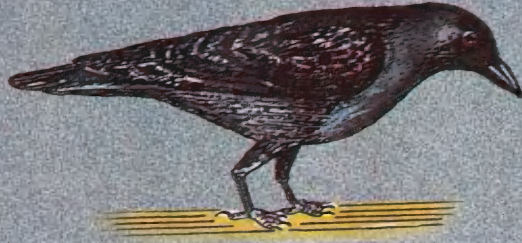
[காக்கரட்டை → காக்குறட்டை.]

காக்கை¹ *kākkai*, பெ.(n.) 1. கருநிறமுடையதும் கா கா வென்று கத்துவதுமான இந்தியப் பறவை; country crow. "காக்கை கரவா கரைந்துண்ணும்" (குறள், 527). 2. 23 ஆம் நான்மீன், பறவை (அவிட்டம்) (திவா.); the 23rd nakṣatra.

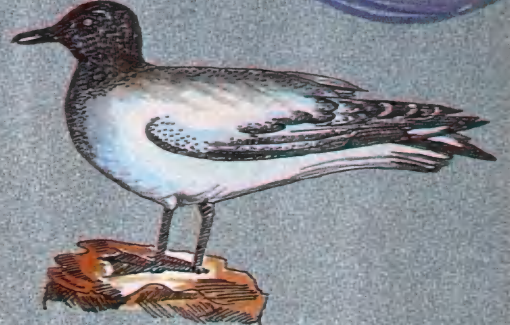
ம. காக்க; க. காதி, காகி, காகெ; தெ.காகி; து.காக்கெ காக; கோத. காக்காய்க்; துட. காக்க; குட., பட., காகெ; கொலா. காக; பர். காகன்; கட. காகன்; கோண். காகர்; கூட. காக; குவி. காவ்வ, காவ்; குரு. காகா; மா. கவ்வெ; பிரா. காகொ. Skt. kākā; Nep. kāk.

Beng. kāk, Guj. kagto; H.U., howā; Punj. kāk; Kash. kāv, Sind. kāngum; Mar. kāvā; Ass. Kāyun, Ori. kuvā, kāvu. Aust. koa.

காக்கை வகைகள்

சாம்பல் கழுத்துக் காக்கை

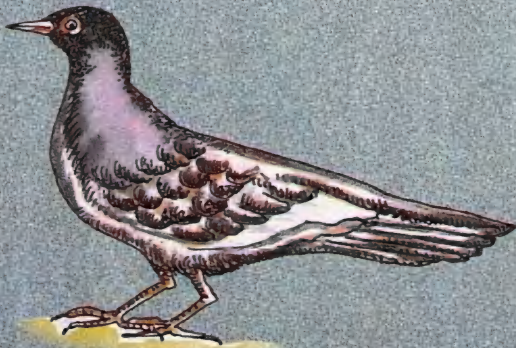
கடற் காக்கை

அண்டங்காக்கை

மணியங்காக்கை

சிறுவெண் காக்கை

நீர்க் காக்கை

kāka, kāga, a male crow, *kāki*, a female crow.

Cf. D. *kāge*, etc.; *kā3, kāvu* 3. As Samskrita, in the *Amarakōśa* alone, has nine other names for the crow, it is certain that *kāka*, *kāki*, and *kāga* have been borrowed from D. wherein *kāge* and its dialectical forms are the only names for the crow, that is so very common also in the South of India (K.K.E.D.XX).

[கா + கா → காக்கா → காக்கை. காகாவெனக் கத்துதலால் காக்கை எனப்பெயர்பெற்றது. காகா வெனும் அஃறிணை உயிர் ஒலிக் குறிப்பினின்று தோன்றிய சொல் (முதா.2).]

வகைகள்:

1. காக்கை, 2. அண்டங் காக்கை, 3. சீமைக் காக்கை, 4. நீர்க் காக்கை, 5. மணியங் காக்கை.

காக்கை² *kākkai*, பெ.(n.) பேணிக்காத்தல், பாதுகாத்தல்; preserving, protecting. “மண் காக்கைக்கு மாய்க்கைக்கும்” (அஷ்டப். திருவரங் கத்தந்.9).

[கா² → காக்கை (காத்தல்)]

காக்கைக் கண் *kākkai-k-kaṇ*, பெ.(n.) 1. ஒருக் கணிப்பு கண்; squint - eye. 2. கூர்ந்து நோக்குதல்; fixing one's eyes or one spot, close attention.

ம. காக்கதும்பி; க. காகெகண்ணு.

[காக்கை + கண்.]

காக்கைக்கண்ணன் *kākkai-k-kaṇṇaṇ*, பெ.(n.) காக்கை போல் செருகட் பார்வையுடையோன், மாறுகண்ணன்; squint-eyed or cross-eyed person. “கற்புளார் செயலை நொய்து கழறினன் காக்கைக் கண்ணன்” (சிவதரு.சுவர்க்கநரகசே.31).

[காக்கை + கண்ணன். காக்கை ஒரு கண்ணைச் சாய்த்து நோக்கும் இயல்புடையதாதலின் மாறுகண்ணனுள்ள வனைக் காக்கை கண்ணன் என்பது உலகியலாயிற்று.]

காக்கைக்கரிச்சான் *kākkai-k-kariccāṇ*, பெ.(n.)

1. ஈயத்தண்டுச்செடி; a plant with lead like stem. 2. கறுப்புக் கரிசலாங்கண்ணி; black eclipse plant (சா.அக.).

[காக்கை + கரிச்சான்.]

காக்கைக் கருப்பி *kākkai-k-karuppi*, பெ.(n.) 1. மிகக் கருப்பு நிறத்தவன்; a female of utter dark complexion. 2. அழகற்றவன்; an ugly woman.

ம. காக்கக்குழக்கி

[காக்கை + கருப்பு + இ.]

காக்கைக் கருப்பு *kākkai-k-karuppu*, பெ.(n.) மிகக் கருப்பு; utter dark complexion.

ம. அட்டக் கருப்பு

[காக்கை + கருப்பு]

காக்கைக்குணம் *kākkai-k-kuṇam*, பெ.(n.) காக்கைக்குரிய ஐந்து தன்மைகள் (திருக்கோ. 235; உரை). characteristics of a crow being five.

[காக்கை + குணம். காக்கைக்குணங்கள்: மடியின்மை, கலங்காமை, நெடுகக் காண்டல், பொழுதிறவா திடம்புகுதல், மறைந்த புணர்ச்சி.]

காக்கைக் குயில் *kākkai-k-kuyil*, பெ.(n.) கருங் குயில்; the black Indian cuckoo bird.

ம. காக்ககுயில்; து. காக்குயில்; Skt. kākajāta.

[காக்கை + குயில்.]

காக்கைக் குயில்

காக்கைக்குரல் *kākkai-k-kuraḷ*, பெ.(n.) 1. காக்கை கரைதலின் ஒலி; the cry of a crow. 2. கரகரத்த குரல்; a harsh or coarse sound. 3. வசை இசை (அபஸ்வரம்); solecism.

ம. காகச்வரம்

[காக்கை + குரல்.]

காக்கைக் குறவன் *kākkai-k-kuravaṇ*, பெ.(n.)

1. காக்கை தின்னுங்குறவன்; crow eating kuṛava.
2. அழகில்லாத கருப்பு நிற ஆள்; a black ugly person.
3. **காக்காய்க் குறவன்** பார்க்க; see *kākkay-k-kuravaṇ*.

ம. காக்க குறவன்

[காக்கை + குறவன்.]

காக்கைக்கொடியாள் *kākkai-k-kōḍiyāḷ*, பெ.(n.)

மூதேவி, சோம்பலுக்குரிய பெண்தெய்வம் (திவா.); the goddess of ill-luck, who has a crow on her banner.

மறுவ. முகடி, தவ்வை

[காக்கை + கொடி + ஆள் : காக்கைக்கொடியாள். காக்கை வடிவம் பொறித்த கொடியுடையவள்.]

காக்கைகொல்லி *kākkai-kolli*; பெ.(n.) கொடிவகை; coculus-indicus.

மறுவ. பேன்கொட்டை

[காக்கை + கொல்லி. இதன் விதை மிகுந்த நச்சுத்தன்மையுடையது; மயக்கந்தர வல்லது.]

காக்கைச் சுரம் *kākkai-c-curam* பெ.(n.) **கால்கை வலிப்பு** பார்க்க; see *kākaivalippu*.

ம. காகச்வரம்

[கால்கைச்சுரம் → காக்கைச்சுரம்.]

காக்கைச் சுள்ளி *kākkai-c-culli*, பெ.(n.) 1. சிறிய மிளாறுகள்; small twigs. 2. காகம் கூடு கட்டப் பயன்படுத்துவது போன்ற சிறு குச்சிகள்; small sticks collected by crows to build their nests.

ம. காக்கச் சுள்ளி

[காக்கை + சுள்ளி = காக்கை கூடு கட்டுதற்குப்பயன் படுத்தும் சுள்ளி.]

காக்கைச்சேல் *kākkai-c-cēḷ*, பெ.(n.) நல்ல தண்ணீரில் வாழும் கெண்டை மீன்வகை; a fresh-water coast-fish, yellowish, attaining 3 in. in length, very pugnacious.

[கால்காய் + சேல் - காற்காய்ச்சேல் → காக்கைச் சேல். கால்காய் : இளநீர் (தெளிவான நீர்). காற்காய்ச் சேல்மீனை காக்கைச்சேல் என்பது கொச்சை வழக்கு.]

காக்கைச் சோளம் *kākkai-c-cōḷam*, பெ.(n.) கருஞ்சோளம்; black cholam.

ம. காக்கச்சோளம்

[காக்கை + சோளம். நிறத்தால் பெற்ற பெயர். அளவில் சிறிய சோளம்.]

காக்கைத் தனம் *kākkai-t-tagam*, பெ.(n.) 1. கெட்ட இயல்பு; bad notion. 2. காக்கையின் இயல்பு; the character of a crow.

க. காக்குதன

Skt. kākatra

[காக்கை + தனம்.]

காக்கைத் தும்பை *kākkai-t-tumbaḷ*, பெ.(n.) கருந்தும்பை; name of a plant, Malabar catanin (சேரநா.).

ம. காக்கத்தும்பு; க. கனிந்தும்பை

[காக்கை + தும்பை.]

காக்கைநஞ்சு *kākkai-nañju*, பெ.(n.) ஒருவகைச் செய்நஞ்சு; a prepared arsenic.

[காக்கை + நஞ்சு.]

காக்கைப்பலா *kākkai-p-pālā*, பெ.(n.) ஒருவகைப் கருப்புப் பலா; a black variety of Jack fruit.

[கா² → காக்கு → காக்கன் + பலா - காக்கன்பலா → காக்கைப்பலா (கொ.வ.). (நெருங்கக்காய்க்கும் இயல்பு பற்றிக் காக்கன் பலா எனப்பட்டது).]

காக்கைப்பலி *kākkai-p-pali*, பெ.(n.) தென்புலத்தார் (இறந்த முன்னோர்) பொருட்டுக் காக்கைக்கு இடும் சோற்றுருண்டை; ball of rice and other ingredients placed to crows for the soul of the dead persons by the relatives. “காக்கைக்குப்பலி காட்டிய வாறே” (திருமந்.191).

[காக்கை + பலி]

காக்கைப் பார்வை *kākkai-p-pārvai*, பெ.(n.) ஒற்றைப்பார்வை; an oblique look (சா.அக.).

[காக்கை + பார்வை]

காக்கைப் புள்ளி *kākkai-p-puḷli*, பெ.(n.) சிறிய கருத்த புள்ளி, மச்சம்; a small black spot.

[காக்கை + புள்ளி]

காக்கைப் பேச்சு *kākkai-p-pēccu*, பெ.(n.) கெட்ட பேச்சு; evil talk.

க. காக்குடி

[காக்கை + பேச்சு]

காக்கைப்பொன் *kākkai-p-por*, பெ.(n.) 1. பொன் நிறத்தில் இருக்கும் ஒருவகைப்பித்தளை; kind of tinsel, resembling gold leaf, used for decoration at weddings and other festivals. ஒருவன் ஒரு குழகனைப் பண்ணி அதன்கழுத்திலே காக்கைப் பொண்ணைத் தொற்றி (ஈடு,3:1.10). 2. பொன்னிறப் பிசின்; a gum having gold colour (த.சொ.அக.). 3. மின்னு (அப்பிரக)த் தகடு; mica in flakes (சா.அக.).

ம. காக்கபொன்னு; க. காகிப்பகார; தெ. காகிப்பகாரு.

[காக்கை + பொன். பளபளக்கும் எளிய மாழைத்தகடு, காக்கையின் கண்களுக்குக் கவர்ச்சியாகத் தோன்றுமாதலின் காக்கை விரும்பும் பொன் என்னும் பொருள் குறித்ததாகலாம்.]

காக்கைபாடினியம் *kākkai-pāḍiṇiyam*, பெ.(n.) காக்கைபாடினியார் இயற்றிய யாப்பிலக்கண நூல்; an ancient work on Tamil prosody by *kākkai-pāḍi-ṇiyār*, not extant, only a few *sutras* of which are found quoted in the old commentaries.

[காக்கை + பாடினி + அம் - காக்கைபாடினியம்]

வகைகள்: 1. பெருங்காக்கை பாடினியம்
2. சிறுகாக்கை பாடினியம்.

காக்கைபாடினியார் *kākkai-pāḍiṇiyār*, பெ.(n.) காக்கை பாடினியம் என்னும் யாப்பிலக்கணஞ் செய்த பழைய ஆசிரியர் (தொல்.பொருள்.மரபு. 98, உரை); author of *kākkai-pāḍiṇiyam* a Tamil prosodi.

[காக்கை + பாடினி + ஆர் - காக்கைபாடினியார். காக்கையை வியந்து பாடியதால் பெற்ற சிறப்புப்பெயர். ‘ஆர்’ உயர்வுப்பன்மையுடையது.]

காக்கைபாடினியார் நச்செள்ளையார் *kākkai-pāḍiṇiyār-nacceḷḷaiyār*, பெ.(n.) காக்கை கரை தலைப் பாராட்டிப்பாடியமை பற்றிக் காக்கை பாடினி எனப் பெயர் பெற்றவரும் பதிற்றுப் பத்தின் ஆறாம் பத்தினை இயற்றியவருமானபெண்பாற் புலவர்; a famous poetess, author of the sixth decade of *Padirru-p-pattu*, so named because she vividly described the cawing of a crow.

[காக்கை + பாடினி + ஆர் + நல் + செள்ளை + ஆர். ‘ஆர்’ உ.ப. ஈறு. நச்செள்ளை என்பது இயற்பெயர். பதிற்றுப்பத்தில் ஆறாம்பத்தினைப் பாடியவர். மேலும், குறுந்தொகை 210, புறம் 278 ஆகியவையும் இவர் பாடியவை. “விருந்து வரக் கரைந்த காக்கையது பவியே” என்னும் குறுந்தொகை வரிகளால், காக்கை பாடினியார் என்று சிறப்புப் பெயர் பெற்றார்.]

காக்கைமரங்கொத்தி *kākkai-marankotti*, பெ.(n.) ஒரு வகை மரங்கொத்தி; the Malabar great black wood pecker.

ம. காக்கமரங்கொத்தி

[காக்கை + மரங்கொத்தி]

காக்கைமல்லி *kākkai-malli*, பெ.(n.) நுணா; wild jasmine (சா. அக.).

ம. காக்கமல்லி

[காக்கை + மல்லி]

காக்கைமனம் *kākkai-maṇam*, பெ.(n.) தீய மனம்; evil mind.

க. காக்குமன

[காக்கை + மனம்]

காக்கைமாசி *kākkaimāci*, பெ.(n.) காகமாசி பார்க்க; see *kāga-māsi*

[காக்கை + மாசி]

காக்கைமீன் கொத்தி *kākkaimīṇ-kottī*, பெ.(n.) ஒரு வகை மீன் கொத்தி; brown headed stork hilled king fisher.

ம. காக்க மீன்கொத்தி

[காக்கை + மீன்கொத்தி]

காக்கைமுகம் *kākkai-mugam*, பெ.(n.) காக்கை போன்ற முகம்; crow-faced.

skt. kākamukha

[காக்கை + முகம்]

காக்கைமூக்கன் *kākkai-mūkkāṇ*, பெ.(n.) நீண்ட, கூர்மையான மூக்குள்ளவன்; a person with long nose.

ம. காக்க மூக்கன்

[காக்கை + மூக்கன்]

காக்கைமூக்கு *kākkai-mūkku*, பெ.(n.) குறடு, இடுக்கிப்பொறி; pincers, tongs.

ம. காக்கவா; பட. காக்கெ மூக்கு.

[காக்கை + மூக்கு]

காக்கை மெய்ப்பாடு *kākkai-meyppāḍu*, பெ.(n.) காகசத்துவம் பார்க்க; see *kāga-sattuvam*.

[காக்கை + மெய்ப்பாடு]

காக்கைவலி *kākkai-vāḷi*, பெ.(n.) கால்கை வலிப்பு பார்க்க; see *kāl-kai-valippu*.

ம. காக்கவலி

[கால் + கை + வலி - கால்கை வலி -> காக்கைவலி (கொ.வ.)]

காக்கைவளையல் *kākkai-vāḷaiyaḷ*, பெ.(n.) ஒரு வகைக் கருப்பு நிறக் கண்ணாடி வளையல்; a kind of black glass bangle.

ம. காக்கவளை

[காக்கை + வளையல்]

காகவிருந்தம் *kāgavirundam*, பெ.(n.) ஒருவகை வைரம்; a kind of Diamond. “ஒன்றிற் கட்டின வயிரங்காக விருந்தமும் உருளையுமாக ஐஞ்சம்” (SII.ii.79-143 p.396).

[காகம் + விருந்தம்]

காக்கைவிளக்கு *kākkai-viḷakku*, பெ.(n.) ஒரு வகை இரும்பு விளக்கு; a kind of iron lamp.

ம. காக்கவிளக்கு

[காக்கை + விளக்கு]

காக்கைவேலி *kākkai-vēḷi*, பெ.(n.) வேலிப்பருத்தி; hedge-cotton.

[காக்கை + வேலி]

காகக்கரிப்பன் *kāga-k-karippaṇ*, பெ.(n.) கருங் கையாந்தகரை; a black - coloured eclipse plant. “கவிர் முடக்கற்றான் காகக்கரிப்பனீர் வல்லி” (தைலவ.தைல.94).

[காக்கை + கருப்பன் - காக்கைக்கருப்பன் →
காக்கைக்கருப்பான் → காகக்கரிப்பன் (கொ.வ.).]

காகக்கல் *kāga-k-kal*, பெ.(n.) கறுப்புநிறக்
காந்தக்கல்; black load stone (சா.அக.)

[காக்கை + கல் - காக்கைக்கல் → காகக்கல்.]

காகக்குடம் *kāga-k-kuḍam*, பெ.(n.) எள்
(த.சொ.அக.); sesame.

[காகம் + குடம் - காகக்குடம்.]

காகச்சிலை *kāga-c-cilai*, பெ.(n.) காந்த ஆற்றல்
உள்ள ஒருவகை இரும்புக்கட்டி (வின்.); black load-
stone, magnetic oxide of iron.

மறுவ. கருமுகிற்சிலை

[கா? → காக்கு → காக்கன் + சிலை - காக்கஞ்சிலை
→ காகச்சிலை (கொ.வ.).]

காகச்சக்கான் *kāga-c-cukkān*, பெ.(n.) கருஞ்
சக்கான் (வின்.); black marble.

[காக்கை + சக்கான் - காக்கைச்சக்கான் →
காகச்சக்கான் (கொ.வ.) 'காக்கை' கருநிறம் குறித்தது.]

காகசகுட்டம் *kāgaśa-kuṭṭam*, பெ.(n.)
கொப்புளங்கள் சிவந்த நிறத்துடனுண்டாகிப் பின்
கறுத்துக் கிராம்பு முகிழினுருவத்தைப் பெற்று
உடைந்து காயமாகும் தொழுநோய்வகை (சீவரட்.1
51.); kind of leprosy, with reddish shining spots
followed by an eruption of dark nodules.

[காக்கை + குட்டம் - காக்கைக் குட்டம் →
காக்கசக்குட்டம் → காகசகுட்டம் (கொ.வ.). 'காக்கை'
கருநிறம் குறித்தது. காக்கையின் பிறப்பைப்போல் முதற்சிவந்து
பின்பு கறுப்பதால் இப் பெயர் பெற்றது (த.சொ.அக.).]

காகசத்துவம் *kāga-śattuvam*, பெ.(n.) மகளிரின்
பத்து மெய்ப்பாடுகளுள் ஒன்று (கொக்கோ. 4.26.);
(Erot.) the natural disposition of a women,
classed under the crow type, one of the ten-
cattuvams.

Skt. satva > த. சத்துவம்.

[காக்கை → காகம் + சத்துவம்.]

காகசிஞ்சை *kāgaśiñjai*, பெ.(n.) குன்றிக்கொடி
(த.சொ.அக.); climber of crab's eye.

[காக்கை → காகம் + (செஞ்சி) சிஞ்சை.]

காககரம் *kāga-śuram*, பெ.(n.) (இசை.) இசைக்
குற்றவோசை (திருவாலவா.57:14.); (Mus.)cawing
note, a defect in singing.

[காக்கை → காகம் + கரம். 'காக்கை' கருநிறம் குறித்துக்
குற்றப்பொருள் உணர்த்திற்று.]

காகத்தூர்த்தி *kāga-t-turatti*, பெ.(n.) ஆதொண்டை
(மலை.); thorny caper.

[காக்கை + தூர்த்தி - காக்கைத்தூர்த்தி → காகத்தூர்த்தி.]

காகத்துவசத்தான் *kāga-t-tuvaśattā*, பெ.(n.)
காக்கைக்கொடியான் பார்க்க; see *kākkāi-k-*
koḍiyā.

Skt. twaja < த. துவசம்

[காக்கை → காகம் + துவசத்தான்.]

காகதாலியம் *kāga-tāliyam*, பெ.(n.) **காகதாலியம்**
பார்க்க; see *kāga-tāliyam*. “விளங்கிலிரோ... காக
தாலிய மென்பதுவே” (வெங்கைக்கோ.10).

[காகம் + தாலம் - காகதாலம் → காகதாலியம் தாலம் -
பனைமரம்.]

காகதாலியம் *kāga-tāliyam*, பெ.(n.) காக்கை
பனையில் வந்து அமர, பனம்பழம் வீழ்ந்தது போல
எதிர்பாராமல் இயல்பாக ஒத்து நிகழும் நிகழ்வு; il-
lustration of the sitting of the crow on the palm -
tree followed by the fall of palm-fruit as an in-
stance of post hoc ergo propter hoc.
“காகதாலியம்போல் வாதனையின் வசத்திலுளங்
கலந்து நிற்குமேகுற” (ஞானவா.உற்ப.66).

[காகதாலியம் → காகதாலீயம். காக்கை
உட்கார்ந்ததால்தான் பனம்பழம் கீழே வீழ்ந்தது என வலியப்
பொருத்தியுரைக்கும் ஏரணத்தாரின் வலக்கார்க்குற்று]

காகதுண்டம் *kāga-tuṇḍam*, பெ.(n.) அகில்; eagle-
wood. “ஏந்தெழிற் காகதுண்டம்” (குளா.சீய.105)

[காக்கை → காகம் + துண்டம். காக்கை கருநிறம்
குறித்தது. துண்டம் = அகிற்கட்டையின் துண்டு.]

காகதேரி *kāga-tēri*; பெ.(n.) மணித்தக்காளி (மலை);
black nightshade.

[காக்கை → காகம் + தேரி. காக்கை கருநிறம் குறித்தது.]

காகந்தி *kāgandi*, பெ. (n.) காவிரிப்பூம்பட்டினம்;
Kāviri-p-pūm-paṭṭiṅgam so named after one of its
kings *Kakantaṅ*. “ககந்தன் காத்தலிற்
காகந்தியென்றே” (மணிமே.22:37).

[ககந்தன் → காகந்தி]

காகநதி *kāga-nadi*, பெ. (n.) காவிரியாறு; river
Kāviri (த.சொ.அக.).

[காகம் + நதி. காக்கையால் உண்டாக்கப்பட்ட ஆறு.
நீர் → நீத்தம் → நத்தம் → நத்தி → நதி. ‘நதா’ எனில்
ஒலியெழுப்புதல்; அதனால் ஒலியெழுப்பி ஒடும் ஆறு. நதி
என்றாயிற்று என்பர் வடநூலார். ஒலிக்குறிப்பு எல்லா
மொழிக்கும் பொதுவானதாதலின் இது பொருந்தாது.]

காகநாசம் *kāga-nāśam*, பெ. (n.) 1. நரிமுருங்கை;
a short or stunted variety of coral tree. 2. தவசு
முருங்கை; *Tranquebar gendarussa*. 3. காக்கை
கொல்லி, ஒருவகைக் கொடி; crow - killer (சா.அக.).

[காக்கை → காகம் + (நாற்று → நாத்து → நாச்சு →
(நாச்சம்) → நாசம்.]

காகநாசனி *kāga-nāśani*, பெ.(n.) சேவகனார்
கிழங்கு; plough root (சா. அக.).

[காக்கை → காகம் + நாசனி]

காகநாசி *kāga-nāśi*; பெ.(n.) 1. பாற்சொற்றி (மூ.அ.);
Indian guttapercha. 2. சிறுகொவ்வை (மலை);
crow's beak.

[காக்கை → காகம் + நாசி]

த.நாளி > வ.நாசி.

காகநாசிகை *kāga-nāśigai*, பெ.(n.) சிறுகோவை;
crow's beak (சா.அக.).

[காக்கை → காகம் + நாசிகை.]

காகநிமிளை *kāga-nimiṭṭai*, பெ.(n.) 1. கருநிமிளை
(மூ.அ.); antimony. 2. ஈயக்காடு; an alloy of tin and
antimony. 3. காக்கைப்பொன்; brass tinsel or brass
leaf glittering like gold (சா.அக.).

[காக்கை → காகம் + நிமிளை.]

காகநீலை *kāga-nīlai*, பெ.(n.) நாவல்மரம்; a kind of
jaumoon-plum tree.

[காகம் + (நீலம்) நீலை]

காகநேரி *kāga-nēri*, பெ.(n.) மணித்தக்காளி (மலை);
black nightshade (த.சொ.அக.).

[காகம் + நேரி]

காகப்புள் *kāga-p-puḷ*, பெ.(n.) 1. காக்கை; crow.
2. 23ஆம் நாண்மீன், பறவை (அவிட்டம்) (பிங்.); the
23rd star *Aviṭṭam*.

[காக்கை → காகம் + புள். புள் = பறவை]

காகபதம் *kāga-padam*, பெ.(n.) 1. அறுபத்
தையாயிரத்து ஐந்நூற்று முப்பத்தாறு (65,536).
கணங்கொண்ட காலவகை (பரத.தூள.27); (Mus.)
one of ten varieties of *kālam*. 2. வயிரக்குற்றங்
களுளொன்று; a kind of diamond fault. காகபாதம்
பார்(உ.வ.). 3. எழுத்து வரிப்பிளப்பைக் குறிக்கும்
புள்ளடி (உ.வ.); caret.

[காக்கை → காகம் + (பாதம்) பதம்.]

காகபரணி *kāga-barani*, பெ.(n.) நரிப்பயறு; a variety of greengram (த. சொ.அக.).

[காக்கை → காகம் + பரணி]

காகபலம் *kāga-palam*, பெ.(n.) 1. வேம்பு; neem. 2. நாவல்வகை; a kind of jamboo. 3. எலுமிச்சை; lime tree (சா.அக.).

[காக்கை → காகம் + பலம்]

காகபலி *kāga-pali*, பெ.(n.) 1. பகலில் உணவு கொள்ளுதற்கு முன்பு காகத்துக்கு இடும் உணவு; ball of rice thrown to crows by Hindus just before their mid-day meal. 2. இறந்தவர் (ஆன்மாவு)க்காக காகத்துக்கு இடும் உணவு; ball of rice and other ingredients placed to crows for the soul of the dead person by the relatives.

மறுவ. காக்கைப்பலி

[காக்கை → காகம் + பலி]

காகபாடாணம் *kāga-pāḍāṇam*, பெ.(n.) காக்கை நஞ்சு பார்க்க; see *kākkai-nañju*.

Skt. pāsāṇa > த. பாடாணம்.

[காக்கை → காகம் + பாடாணம்]

காகபாதம்¹ *kāga-pādam*, பெ.(n.) 1. பன்னிருவகை வயிரக்குற்றங்களுள் ஒன்று; a flaw in diamond, one of 12 *vayira-k-kurram*. "காகபாதமும் களங்கமும் விரிந்துவம்" (சிலப். 14:180.).

[காக்கை → காகம் + பாதம்]

காகபாதம்² *kāga-pādam*, பெ.(n.) எழுத்து வரிப்பிளப்பைக் குறிக்கும் புள்ளடி (இ.வ.); caret.

[காக்கை → காகம் + பாதம். விடுபட்டுப்போன எழுத்து அல்லது சொல்லை இடைச்செருக இடப்படும் காக்கையின் கால் போன்ற அடையாளக் குறி]

காகபிந்து *kāga-pindu*, பெ.(n.) கரும்புள்ளி; black dot. "வயிரம், ரக்தபிந்துவும் காகபிந்துவும் உடையன" (S.I.I.ii, 78).

மறுவ. காக்கைப்புள்ளி

Skt. bindu > த. பிந்து

[காக்கை → காகம் + பிந்து]

காகபீலி *kāga-pīli*, பெ.(n.) குன்றிக்கொடி; crab's eye creeper (சா.அக.).

[காகம் + பீலி. பீலி - தழைத்த கொடி.]

காகம் *kāgam*, பெ.(n.) 1. காக்கை; crow. "காகபந்தரிற் கருமுகிற் காளிமங்களுலும்" (கந்தபு.ஆற்றுப். 13.) 2. 23 ஆம் நாண்மீன் பறவை (அவிட்டம்); the 23rd star (aviṭṭam). "புடையறு காகம் வசக்கை நாள் பறவைபுள்ளு மாவணியு மேயவிட்டம்" (சாதகசிந். காலநிகண். 20). 3. கீரி; mongoose. 4. கற்பகமரம்; kalpaga tree.

மறுவ. காணுகம்

[காக்கை → காகம் → காக்கம் → காகம்]

காகமஞ்சி *kāga-mañji*, பெ.(n.) காட்டுச் சாதிக்காய்; wild nut-meg (சா.அக.).

[காகம் → மஞ்சி]

காகமர்த்தம் *kāga-marttam*, பெ.(n.) ஒருவகைக் கொம்மட்டி; a kind of colocynth (சா.அக.).

[காகம் → மருத்தம்]

காகமல்லிகை *kāga-malligai*, பெ.(n.) காட்டு மல்லிகை பார்க்க; see *kāṭṭumalligai*

ம. காகமாலிக

[காக்கை + மல்லிகை]

காகமலடி *kāga-malaḍi*, பெ.(n.) ஐவகை மலட்டுப் பெண்களுள் ஒருத்தி; one of the five classes of barren women (சா.அக.).

[காகம் + மலடி]

இரண்டு பின்னைப் பெற்றுப் பிறகு பின்னை
பெறாதவன். ஐவகை மலடு: 1 ஆதி மலடு 2. காகமலடு
3. கதலீமலடு 4 கருப்ப மலடு 5. ஆண்மலடு

காகமாசி *kāga-māsi*, பெ. (n.) 1. கருந்தக்காளி;
black *takkāli* plant. 2. செம்மணித்தக்காளி; a red
variety of nightshade. “சதபுட்டி துஸ்பரிசமுண்டி
வீழி சங்கரத்தை வாராகி காகமாசி” (தைவ.
தைலவ. 76.). 3. மணித்தக்காளி; black nightshade.
“காகமாசிப் பாதுகைமோரடமுருக்கு” (தைவ.
தைல. 135) (த. சொ. அக.).

[காக்கைமாசி → காகமாசி.]

காகமாசிகம் *kāga-māsigam*, பெ. (n.) வழுதலை;
brinjal (சா. அக.).

[காகம் → மாசிகம்.]

காகயவம் *kāgayavam*, பெ. (n.) பதர்; chaff.

[காகம் + (அவம்) யவம்.]

காகரி *kāgarī*, பெ. (n.) திப்பலி (மலை); long pep-
per.

Skt. krkara

[ஒருகா. கருங்கரை → காகரை → காகரி]

காகருகம் *kāgarugam*, பெ. (n.) 1. எள்ளுச்செடி;
sesame seed plant. 2. எட்டி; nux vomica. 3. குரு
விச்சை; a parasitic plant (சா. அக.).

[கரு → கருக்கல் → கருக்கலகம் → காகருகம்.]

காகருடி *kāgaruḍi*, பெ. (n.) 1. பன்றி; pig 2. குயில்;
Indian cuckoo (சா. அக.).

[கரு + கருளி → காக்கருளி → காகருடி.]

காகருபலா *kāgaru-palā*, பெ. (n.) பூசணிக்காய்;
pumpkin (சா. அக.).

[காகல் → காகரு + பலா (கொ. வ.)]

காகல் *kāgal*, பெ. (n.) கருமை; black.

[கரு → கருகல் → காகல்.]

காகலிநிசாதம் *kāgali-niśādam*, பெ. (n.) ஏழாம்
இசை வகையுள் ஒன்று; highest variety of the sev-
enth note of the gamut, one of the *cōtaccuram*.

[காகளி → காகலி + நிசாதம்.]

காகலீரவம் *kāgalīravam*, பெ. (n.) குயில்; Indian
cuckoo (சா. அக.).

[காகல் + ஈரவம் (நிலவ.)]

காகலூகம் *kāgalūgam*, பெ. (n.) ஆந்தை; owl
(சா. அக.).

[காகல் + ஊகம்.]

காகலோத்திரம் *kāgalōttiram*, பெ. (n.) அரக்
காம்பல்; red Indian water-lily (சா. அக.).

[காகல் + ஓத்திரம்.]

காகவல்லாரி *kāga-valtāri*, பெ. (n.) குன்றிச்செடி;
creeper Indian Licorice (சா. அக.).

[காகம் + வல்லாரி.]

காகவாகனன் *kāga-vāgaṇaṇ*, பெ. (n.) காகவூர்தி
யான் பார்க்க; see *kāga-v-ūrdiyāṇ*.

[காகம் + வாகனன்.]

காகவிருந்தம் *kāga-virundam*, பெ. (n.) வயிரமணி
வகை; a variety of diamond. “வயிரம்
காகவிருந்தமும் உருளையுமாக ஐந்தும்” (S. I. I. II.
79-143 பக். 396).

[காக்கை → காகம் + விருந்தம்.]

காகவூர்தியான் *kāga-v-ūrdiyāṇ*, பெ. (n.)
காக்கையை ஊர்தியாகக் கொண்ட சனி (காரி)க்
கடவுள்; Sātūrṇ, as riding a crow.

[காக்கை → காகம் + ஊர்தியான்.]

காகவேப்பிலை *kāga-vēppilai*, பெ.(n.) கறுப்பு வேப்பிலை; false wampee tree (சா.அக.).

[காக்கை → காகம் + வேப்பிலை]

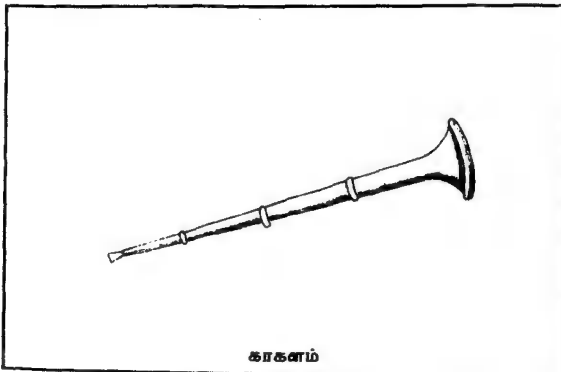
காகவோசை *kāga-v-ōśai*, பெ. (n.) காக்கை கத்துவது போன்ற காட்டோசை; cawing note, a defect in singing. “வினைபடு காகவோசை” (திருவாலவா.57:26.)

[காக்கை → காகம் + ஓசை. காக்கை கருநிறம் குறித்துக் குற்றப்பொருள் உணர்த்துகிறது. இசைவாணர்க்கு ஒவ்வாத ஓசைக்குற்றம். இதனை அவச்சுரம் என்பர்.]

காகளம்¹ *kāgaḷam*, பெ.(n.) 1. எக்காளம்; trumpet. “கல்லென விரங்குறு கரடி காகளம்” (கந்தபு. சரவணா.9). 2. பித்தளையாலான நீண்ட குழலிசைக் கருவி (கோயில் விழாக்களிலும், மதிப்புரவு வரவேற்பு நிகழ்ச்சிகளிலும் இயக்கப் பெறும்.); a kind of cornet (with a heavy sound, used in temple processions, and in welcome ceremonies). “அக நாழிகைச் சென்னடைக்கு அடுத்தன தட்டழி, மத்தளி, கரடிகை, தாளம், காகளம் ஏற்றி” (பார்த்திப சேகரபுரச் செப்பேடுகள் கி.பி.9 ஆம் நூற்றாண்டு) 3. புள்ளோசை; bird's noise (த.சொ.அக.).

Skt. kahala

[காகாளம் → காகளம்]

காகளம்

காகளம்² *kāgaḷam*, பெ.(n.) 1. தொண்டையின் எலும்பு முருந்து; the thyroid cartilage (சா.அக.). 2. ஒருவகைக் கழுத்தணி; a kind of necklace.

[காகாளம் → காகளம்]

காகளி *kāgaḷi*, பெ.(n.) இன்னிசை; a musical, melody, tune.

[கா + களி. கா = பெரிய. காகளி = பெருங்களிப்பு மிகப் பாடுவது.]

காகா *kākā*, பெ.(n.) 1. காக்கையின் ஓசை; the cawing of crow. 2. நாணல்; reeds (சா.அக.).

[கா + கா - காகா = கால்காலாக (குச்சிக் குச்சியாக) இருக்கும் நாணலும் இப்பெயர் பெற்றது.]

காகாங்கி *kākāṅgi*, பெ.(n.) சிறுகோவை; a small variety of crow creeper of the clitoria genus (சா.அக.).

[காகம் → காகாங்கி]

காகாசி *kākāśi*, பெ.(n.) ஒருவகைக் கடல்மீன்; a kind of sea-fish (சா.அக.).

[காக்காச்சி - காகாசி]

காகாண்டம் *kākāṇḍam*, பெ.(n.) வெள்ளைக் கரும்பு; white sugar-cane (சா.அக.).

[ஒருகா. கோ + கண்டம் - கோகண்டம் + காகாண்டம்]

காகாரி *kākāri*, பெ.(n.) ஆந்தை; owl. (த.சொ.அக.).

[காகல்(கருமை) → காகாலி + காகாரி]

காகாலன் *kākāḷan*, பெ. (n.) அண்டங்காக்கை; raven.

[கருங்காலன் → காகாலன்]

காகாவிரிச்சி *kāka-viricci*, பெ. (n.) குருதியுண்ணும் வாவல் பறவை (யாழ்ப்ப.); a kind of vampire-bat of black colour and bristling hair (J.).

மறுவ. காகாபிசாக

[காக்கை → காக்கா → காகா + (வெருட்சி) விரிச்சி
(கொ.வ.). காக்கைகளை அஞ்சியோடச் செய்யும் இயல்புடைய
வாவல்பறவை என்பது கருத்து.]

காகாளம் *kākāḷam*, பெ.(n.) **காளம்** பார்க்க; see *kāḷam*.

[கா + காளம். கா = பெரியது. காளம் = எக்காள
இசைக்கருவி.]

காகிவெல்லம் *kāgi-vellam*, பெ.(n.) பழுப்பு வெல்லம்
(மதி.கள.ii,112); crude jaggery.

[காக்கை-காக்கி (தூர் குறைந்தது). காக்கி + வெல்லம்
- காக்கிவெல்லம் → காகிவெல்லம்.]

காகு *kāgu*, பெ.(n.) கூறப்படாத அல்லது வேண்டாத
பொருளைத் தாக்கூடிய சொல்லின் ஓசை வேறுபாடு.
(குறள்,1318, உரை); modulation of voice which in-
dicates an implied meaning.

க.காவு

[காவு → காகு. (களத்தில் கதிரடிக்கும்போது தவசங்களில்
சேர்ந்துவிடும் கதிர்வொளி கூடங்கள் காவு எனப்படும்.இது காகு
எனத் திரிந்தது.)]

காகுத்தன் *kāgutṭan*, பெ.(n.) காகுத்தக் குலத்தில்
தோன்றிய இராமன்; Rama, the hero of the
Rāmāyaṇa, as a Kakutṣṭha. "உற்ற ஞாலத்தொரு
நகர் காகுத்தன்,அற்றயில் கவியாற் றந்தது"
(சேதுபு.சேதுச.11.) (த.சொ.அக.).

காகுளி¹ *kāguḷi*, பெ.(n.) 1. பேய் கத்தினாற்போல்
அஞ்சுத்தக்க வல்லோசையில் பாடுவது (கல்லா.
21:40); harsh demoniac sound produced while
singing. வெள்ளை காகுளி கீழோசை
வெடிசூரனாசி" (திருவிளை.விறகு.30). 2.மிடற்றில்
எழும் தாழ்வு ஓசை (பிங்.); guttural sound.

[காவு → காகு → காகுளி.]

காவு = தவசங்களில் கலந்துள்ள கதிர்வொளி
கூடங்கள், குப்பையாகக் கருதப்படும் கதிரின்
புடைக்கூறுகளானகொம்மை.இவை வேண்டாதவையென
உழவர் களால் நீக்கப்படுதலின் விரும்பத்தகாத ஓசை
காகுளி எனப்பட்டது. இதனோடு விரும்பத்தக்க காகளி
இசையை ஒப்பாகக் கருதிச் செ.அக. காகுளி என்னும்
சொல்லுக்கு மூன்றாம் பொருளாக 'இசை' எனப் பொருள்
தந்திருப்பது தவறு.

காகுளி² *kāguḷi*, பெ.(n.) மெத்தை, இருக்கை (பிங்.);
bed, seat.

[காவு → காகு → காகுளி-கதிர் பொதிவளங்களான
காவு கொம்மை உள்ளடைத்த மெத்தை.]

காகுவெனல் *kā-kū-enal*, பெ.(n.) ஓர் ஒலிக்குறிப்பு;
onom. expr.as in wailing.

[கா + கூ + எனல். 'கா' 'கூ' என்பன வெற்றோசைக்
குறிப்புகள். கந்தரனுபூதியில் "கூகாவென வென்கிளை கூடியது"
என மாற்றிக் கூறினமை காண்க.]

காகொடி *kākoḍi*, பெ.(n.) எட்டிமரம் (மலை.); *NUX*
vomica tree (சா.அக.).

[கா + கொடி (கொடியது).]

காகோடகி *kākoḍagi*, பெ.(n.) வாலுளுவை (மலை.);
spindle tree.

[ஒருகா. கார் → கா + கோடகி.]

காகோடி *kākoḍi*, பெ.(n.) **காகொடி** பார்க்க; see
kākoḍi.

[கா + கோடி. கொடு → கொடி → கோடி (கொடியது). கா
= பெரிய.]

காகோடியன் *kā-kōḍiyān*, பெ.(n.) கழைக்கூத்தன்
(அக.நி.); strolling dancer.

[கா + கோடியன். கா = தண்டு, தடி, கழை. கோடியன் =
கூத்தன்.]

காகோதம் *kākōdam*, பெ.(n.) காகோதரம் பார்க்க; see *kākōdaram*. “கங்குலிரைதேருங் காகோத ராசனும்” (திருப்ப.).

[கால்கொள் உதரம் → காகோதரம் → காகோதம்.]

காகோதரம் *kākōdaram*, பெ.(n.) பாம்பு (பிங்.); snake, that which moves on its belly in a zigzag way.

[கால்கொள் + உதரம் (வயிறு) - காகோதரம் (கொ.வ.) வயிற்றைக் காலாகக் கொண்டது.]

காகோலம் *kākōlam*, பெ. (n.) அண்டங்காக்கை (உரி.நி.); black jungle crow, raven.

[கார் + கோலம் - கார்க்கோலம் → காகோலம் (கருநிறத்தது).]

காகோளி *kākōḷi*, பெ.(n.) 1. அசோக மரம் (திவா.); tree *aśōkā*. 2. தேட்கொடுக்கி (மலை.); Indian tutnsole. 3. கொடியரசு (மலை.); wild pipal.

[கா (பெரிய) + கோளி (பூவாது காய்க்கும் மரம்).]

காங்கயநாடு *kāṅgayanaḍḍu*, பெ. (n.) கொங்கு நாட்டின் 24 நாடுகளுள் ஒன்று; one of the 24 *nāḍu* of kongu country.

[காங்கயம் + நாடு]

காங்கயம் *kāṅgayam*, பெ.(n.) ஈரோடு மாவட்டத்திலுள்ள ஒரு வட்டத்தின் தலைநகரம்; capital of taluk in Erode dt.

[கங்கை → கங்கையர் → காங்கையர் → காங்கேயம் காங்கயம்]

காங்கயம்காளை *kāṅgayam-kāḷai*, பெ.(n.) வேளாண் வேலைகளுக்கு உகந்த காளைகள்; bulls fit for agriculture.

[காங்கயம் + காளை]

காங்கி *kāṅgi*, பெ. (n.) பேராசைக்காரன்; avaricious person. “மற்றவன் கைத்துண்பான் காங்கி யெனப் படுவான்” (நான்மணிக்.61).

[காங்கு → காங்கி. காங்குதல் = பேராசை கொள்ளுதல்.]

காங்கிசை *kāṅgiśai*, பெ.(n.) விருப்பம்; desire. “காங்கிசை மிக்க மறக்கொடி வெற்றியில்” (திருப்ப.263).

[காங்கு + இசை]

காங்கு¹ *kāṅgu*, பெ.(n.) 1. கருநீல நிறம்; dark blue colour. “காங்கிட்ட கச்சையுமாய்க் கானவர்கள் வந்து கண்டு” (கூளப்ப.66). 2. கருநீலப்புடைவை; dark blue colour saree.

[கங்கு → காங்கு.]

காங்கு² *kāṅgu*, பெ.(n.) கோங்கு (L.); common caung.

[கோங்கு → காங்கு.]

காங்கு³-தல் *kāṅgu-*, 5 செ.கு.வி.(v.i) பேராசை கொள்ளுதல்; to get arathicious.

[கா = பெரிதாதல். கா → காங்கு.]

காங்கு⁴ *kāṅgu*, பெ.(n.) பெரும்பாணை; large earthen pot.

[த. காங்கு > Chin. kaṅg]

[கா (பெரியது) → காங்கு.]

காங்குப்புடவை *kāṅgu-p-puḍavai*, பெ.(n.) நிறமூட்டப்பட்ட புடவை (G.Sm.D.i.265); a kind of coloured saree.

ம.காங்கி; க.காங்கு காங்கு; சூ. காங்கு

[காங்கு + புடவை]

காங்கூலம் *kāṅgūlam*, பெ.(n.) ஆட்காட்டிவிரல், பெருவிரல், நடுவிரல் ஆகியவை ஒட்டிநிற்க மோதிரவிரல் முடங்கிச் சுண்டுவிரல் நிமிர்ந்து

நிற்கும் 33 இணையாவினைக்கை வகைகளுள் ஒன்றான நாட்டிய நளிநயக்கை (சிலப்.3;18, உரை); (Nāṭṭya) a gesture with one hand in which the thumb, the forefinger and the middle finger are joined and bent forward while the ring-finger is folded and the little finger is held upright, one of 33 *inaiyā-vinaikkai*

[ஒருகா. நாஞ்சில் → நாங்கில் → நாங்குலம் → காங்குலம் (கொ.வ.). நாஞ்சில் : ஏர்.]

வகை: 1. குவிகாங்குலம், 2. முகிழ்காங்குலம், 3. விரிகாங்குலம்.

காங்கேயம் *kāṅgeyam*, பெ.(n.) பொன்; gold. “காங்கேயத் தொழிற் கம்மியர்” (இரகு. திக்கு.189).

[கங்கம் → காங்கேயம் (கங்க நாட்டில் கிடைத்த பொன்.)]

காங்கேயர் *kāṅgeyar*, பெ.(n.) 1. கங்கநாட்டினர்; inhabitants of the country ruled by the Gangas. “பொப்பண காங்கேயர்கோன்” (சிலப்.பக்.11). 2. உரிச்சொல் நிகண்டு செய்த ஆசிரியர்; name of the author of the Uriccol-nikaṇḍu. “முந்துகாங்கேய னுரிச்சொல்” (ஆ.நி.)

[காங்கம் → கங்கயர் → கங்கேயர் (கொ.வ.).]

காங்கேயம் *kāṅgēyam*, பெ.(n.) கோரைக் கிழங்கு; *kōrayroot* (சா.அக.).

[கங்கம் → காங்கேயம்.]

காங்கேயர் *kāṅgēyar*, பெ.(n.) 1. திருச்செங்கோட்டிற்கு அருகில் மோரூரில் வாழ்ந்த கொங்கு வேளாளர் தலைவர்; a leader kongu vēlālar who lived at Morur.

[கங்கம் - கங்கயம்-காங்கயம்-காங்கேயர்.]

கொங்கு நாட்டு வேளாளர்களில் காங்கேயர் குடிவன்வண்மை மிக்கது. மோரூரைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆட்சிபுரிந்த குறுநிலத் தலைவர்கள். திருச்செங்கோடு நகரில் நிலத்தம்பிரான் கோயிலிலும், மலையேல் உள்வ உமையொரு பாகர், வேலவர் கோயிலிலும் பல திருப்பணிகள் செய்துள்ளனர். சிலப்பதிகாரத்திற்கு

உரையெழுதிய அடியார்க்கு நல்லாரை ஆதரித்தவர்கள். “காங்கேயர் கோனளித்த சோற்றுச் செறுக்கல்லவோ மூன்றுரை கண்டதுவே” என்று அடியார்க்கு நல்லார் உரை போற்றும். திருச்செங்கோடு திருப்பணி மாலையும் பாம்பலங்காரர் கோவையும் இவர்களைப் பற்றிய கூடுதல் விவரம் தரும் நூல்கள்.

காங்கேயன் *kāṅgēyan*, பெ.(n.) 1. முருகன்; God Muruga. “நங்கனம் நமது கண்ணினெய்திய குமரன் கங்கை தாங்கினள் கொண்டு சென்று சரவணத் திருதலாலே காங்கேயனெனப் பெயர்பெற்றான்” (கந்தபு. திருவிளை.16). 2. வீட்டுமன் (குடா.); Bishma. “காங்கேய னுள்ளிட்ட காவலர்கள்” (பாரத வெண். ஸ்ரீவாசுதேவன் 46.).

[கங்கை → கங்கையன் → காங்கேயன்.]

காங்கை *kāṅgai*, பெ. (n.) வெப்பம், குடு; heat, feverishness, pyrexia (radiation of heat). திருச்சியை விட மதுரை காங்கையான இடம் (உ.வ.)

மறுவ. வெம்மை, வெக்கை, குடு, உருப்பம், உருமம்.

க, பட காங்கெ; தெ.காக.

[காய் → காய்ங்கு → காங்கு → காங்கை (வே.க.186).]

காய் > ஊ.காச் (*kāś*)

ய.ச.போலி எ.டு. இயை → இசை. நெயவு-நெசவு, நேயம் → நேசம், வாயில் → வாசல்.

இங்கனம் யகர சகரப் போலியால் ஒளிவிகிதலைக் குறிக்கும் காய் என்னும் தென்சொல் வடமொழியில் ‘காச்’ என்று திரிந்துள்ளது. வடமொழியில் இச் சொல்லிற்கு வேரில்லாமலிருப்பதுடன், இதிலுள்ள சகரம் தமிழ்ச் சகரமாய் இருப்பதும் கவனிக்கத் தக்கது. ப்ர என்னும் முன்னொட்டுப் பெற்று இச்சொல் ப்ரகாச் என்று பெரிதும் வழங்குகிறது (செல்வி 78. பிப்ரவரி, 285).

காங்கையன் *kāṅgaiyan*, பெ.(n.) நீலச் செய்நஞ்சு(வின்.); a prepared arsenic.

[காங்கு = எரிதல், காய்தல். காங்கு → காங்கை → காங்கையன்.]

காச்சக்கீரை *kācca-k-kīrai*, பெ.(n.) புளிச்சைக்கீரை (விண்); Indian brown hemp.

[தெ.காசி]

[கச்சல் → காச்சல் + கீரை காச்சக்கீரை. கச்சல் : இளமை.]

காச்சகம் *kāccagam*, பெ.(n.) பேய்ப் புடல்; devil's gourd (சா.அக.).

[காய் - காய்ச்சகம் - காச்சகம்.]

காச்சகற்கீரை *kāccagarkērai*, பெ.(n.) முன்னைக்கீரை; leaves of the Indian headache tree (சா.அக.).

[காய் - காய்ச்சு + அகல் + கீரை]

காச்சரக்கிழங்கு *kāccara-k-kīlaṅgu*, பெ.(n.) மஞ்சள் முள்ளங்கி; carrot (சா.அக.).

[காய் - காய்ச்சல் - காச்சல் → காச்சலம் → காச்சரம் + கிழங்கு.]

காச்சரக்கு *kāccarakku*, பெ.(n.) காச்சக்கீரை பார்க்க; see *kācca-k-kīrai* (சா.அக.).

[காச்சக்கீரை → காச்சரக்கு.]

காச்சல் *kāccal*, பெ.(n.) காய்ச்சல் பார்க்க; see *kāyccal*.

[காய்ச்சல் → காச்சல்.]

காச்சலம் *kāccalam*, பெ.(n.) தேவதாரு; red cedar (சா.அக.).

[கா (பெரியது) + காச்சலம்.]

காச்சி¹ *kācci*, பெ.(n.) துவரை (மலை.); common dhal.

[காய் → காய்ச்சி → காச்சி (அடர்ந்து காய்ப்பது).]

காச்சி² *kācci*, பெ.(n.) காய்ச்சிய உப்பு என்னும் வளையலுப்பு; glass-gall (சா.அக.).

[காய்ச்சி → காச்சி.]

காச்சிக்கிழங்கு *kācci-k-kīlaṅgu* பெ.(n.) பெரு வள்ளிக் கிழங்கு; white yam (சா.அக.).

[காய் → காச்சி + கிழங்கு.]

காச்சிகம் *kāccigam*, பெ.(n.) துவரை; common dhal (சா.அக.).

[காச்சி → காச்சிகம்.]

காச்சிரம் *kācciram*, பெ.(n.) நிலப் பனைக் கிழங்கு; root of ground palm (சா.அக.).

[காய் → காய்ச்சி → காச்சி → காச்சிரம்.]

காச்சிலை *kāccilai*, பெ.(n.) கஞ்சா இலை; Ganjah leaf (சா.அக.).

[காஞ்சம் → கச்சம் → காச்சம் + இலை.]

காச்சப்பீச்செனல் *kāccu-p-pīccenal*, பெ. (n.) காச்சமூச்செனல் பார்க்க; see *kāccu-mūccenal*.

[காச்சு + பீச்சு + எனல். காச்சு பீச்சு என்பன ஒலிக்குறிப்பு குறித்த எதுகை மரபினைச் சொல்.]

காச்சமூச்செனல் *kāccu-mūccenal*, பெ. (n.) ஓர் ஒலிக்குறிப்பு; onom.expr. signifying noise or clamour, as in a family of children and women.

[காச்சு + மூச்சு + எனல். காச்சமூச்சு என்பன ஒலிக்குறிப்புக் குறித்த எதுகை மரபினைச் சொல்.]

காச்சுரக்கை *kāccurakkai*, பெ.(n.) உலர்ந்த கரைக் குடுக்கை; dried bottle-gourd (சா.அக.).

[காய்ச்சுரக்கை → காச்சுரக்கை.]

காச்சுரை *kāccurai*, பெ.(n.) புளிச்சைக்கீரை (விண்.); Indian brown hemp.

[காய்ச்சுறக்கீரை → காச்சுரக்கு → காச்சுரை (கொ.வ.)]

காச்சகவா *kāccuvā*, பெ.(n.) சிற்றா மல்லி; short-tubed Arabian jasmine (சா.அக.).

காச்சுறுக்குக்கீரை *kāccurukku-k-kīrai*, பெ.(n.) புளிச்சைக்கீரை; Indian brown hemp (சா.அக.).

[காய்ச்சுரை → காச்சுறுக்கு + கீரை.]

காச்சொறிக் கீரை *kāccori-k-k-īrai*, பெ. (n.) புளிச்சைக் கீரை; Indian brown hemp (சா.அக.).

[காய்ச்சுரை → காச்சொறி + கீரை.]

காசகம் *kāśagam*, பெ.(n.) 1. கல்; stone. 2. காரச் சாம்பல்; alkaline ashes (சா.அக.).

[காய்ச்சு → காச்சகம் → காசகம்.]

காசகுப்பி *kāśa-kuppi*, பெ.(n.) காரச் சாம்பலினாற் செய்த குப்பி; a glass bottle made out of alkaline ashes (சா.அக.).

[காய்ச்சு → காச்சம் → காசம் + குப்பி.]

காசண்டி *kāśaṇḍi*, பெ.(n.) வாயகன்ற ஏனம்; a kind of vessel with a wide mouth. “கெண்டிகை காசண்டி செப்புக் கும்பம்” (பிரபோத.11:31).

மரா. காசகண்டி

[கா + கெண்டி - காகெண்டி → காசெண்டி → காசண்டி (கொ.வ.) கா. = பெரியது]

காசத்துரு *kāśatturu*, பெ.(n.) பறவைக் கொல்லிப் பூடு; a plant so called from being an enemy of bird (சா. அக.).

[காசம் + சத்துரு.]

காசதிலகம் *kāśa-tilagam*, பெ.(n.) கருப்பு உப்பு; a black salt.

[கா → காசம் + திலகம்.]

காசநீர் *kāśa-nīr*, பெ.(n.) தலையில் சேர்ந்து காசநோயை விளைக்கும் ஒருகெட்டநீர் (விண்.); a morbid fluid collected in the head supposed to cause asthma.

[காசம் + நீர்.]

காசப்புல் *kāśa-p-pul*, பெ.(n.) பொன்னிறமான ஒரு புல்வகை; a yellow or gold - coloured grass (சா.அக.).

[காசம் + புல்.]

காசபித்தம் *kāśā-pittam*, பெ.(n.) ஒருவகை நோய்; a kind of disease.

[காசம் + பித்தம்.]

இந்த நோய் வந்தால் இகும்ல் அதிகமாகி உடம்பினைத்து, குரல் கம்மி, வாயில் நீளுறி, நெஞ்சு கனத்து, விரக்கல் ஏற்படும் (சா. அக.).

காசபிந்து *kāśābindu*, பெ.(n.) 1. கருவிழி யிலேற்படும் ஒருவகைக் கண்ணோய்; disease of the cornea of the eye. 2. கருவிழியில் புள்ளிகளை உண்டாக்கும் ஒருவகைக் கண்ணோய்; a disease causing spots on the black of the eye (சா.அக.).

[காசம் + (விந்து) பிந்து.]

காசம்¹ *kāśam*, பெ.(n.) 1. பொன்; gold. 2. கல்நஞ்சு; a mineral poison. 3. பளிங்கு; crystal.

[காய்ச்சு → காகு → காசம் (கொ.வ.)]

காய்ச்சி வடிவமைக்கப்பட்ட பொன்னும் பொற் காசம் காசு-காசம் எனப்பட்டது. காய்ச்சி வடிக்கப்படும் கல்நஞ்சுக்கும் அதுவே பெயராயிற்று.

காசம்² *kāśam*, பெ.(n.) 1. நாணல்; a large coarse grass. 2. வானம்; sky. “காச மாயின வெல்லாங் கரந்து” (கம்பரா.யுத்த. மருத்து.40). 3. வெளி; space. 4. கருமை; blackness.

உ. ஆகாச

[கா - நீட்சி, உயரம். கா → காயம் → காசம் (நீண்ட நாணல்.) (வே.க.5) இச்சொல் பரந்த வானத்தையும் திறந்த வெளியையும் குறிப்பதாயிற்று. காயம் பார்க்க; see kāyam.]

காசம்¹ *kāśam*, பெ.(n.) 1. பெரும்பாலும் நுரையீரலைத் தாக்கி உடலை இளைக்கச் செய்யும் நோய்; tuberculosis. 2. கோழை (பிங்.); phlegm. 3. கண்ணோய் வகை; a disease of the eyes, cataract, affection of the optic nerve. “கண்ணின் காசகாமலாதி தோஷம்” (சி.சி.2:85, சிவாக்.).

[கால் → காள் → காய் → காசம் (வெளிவருவது); காலுதல் = வெளிவருதல், உழிந்தல்]

காசமர்த்தகம் *kāśamarttagam*, பெ.(n.) பெரும் புல்; a kind of large grass. “களாவிழுது காசமர்த்தகம்” (தைலவ.தைல.76).

[காசம் + மருத்தகம்]

காசமல்லிகை *kāśa-malligai* பெ.(n.) நத்தைச் சூரி; (lit) oyster knife (சா.அக.).

[காசம் + மல்லிகை]

காசரம் *kāśaram*, பெ.(n.) 1. எருமை; buffalo. 2. நாணல்; reed. 3. காட்டெருமை; wild buffalo (சா.அக.). 4. இருள்; darkness:

[காசம் (நீட்சி) + காசரம்]

காசரளி *kāśarali* பெ.(n.) ஆற்றரளி; a kind of oleander (சா.அக.).

[காசம் + அரளி]

காசரிமுத்திரை *kāsarimuttirai* பெ.(n.) மூன்றங்குலத் தொலைவில் கண்ணுக்கு நோக்கப் பார்வையை நாட்டி அசைவற்றிருக்கும் நிலை (போகஞானா.34); a posture in which the gaze is fixed steadily on a spot in front about three inches from the eyes.

[காசரம் (இருள்) → காசரி + முத்திரை]

காசரைக் கீரை *kāsarai-k-kirai* பெ.(n.) கொடிக்காசரை; a kind of edible greens.

[காசல் → காசரை + கீரை]

காசல் கீரை *kāśai-kirai* பெ.(n.) ஒருவகைக் கீரை; a kind of edible greens (சா.அக.).

[காசல் + கீரை]

காசவெளி *kāśaveli* பெ.(n.) ஒருவகைக் கண் நோய்; a kind of eye disease.

[காசம் + வெளி வலி → வெளி (கொ.வ.)]

எழுத்தைப் பார்த்த பின் மனிதரைப் பார்த்தால் இதைப் போலத் தோற்றமளிக்கும் ஒருவகை கண்ணோய் (சா.அக.).

காசறை¹ *kāśarai* பெ.(n.) 1. மணத்தி மான் (கத்தூரி மான்); musk deer. “காசறைக் கருவும்” (சிலப்.25:52). 2. மான் மணத்தி; musk. “காசறைத் திலகக் கருங்கறை” (சிலப்.28:27). 3. மயிர்ச்சாந்து; pomatum. “குழன்மேல் வாசக்காசறை வழியப்பெய்து” (திருவிளை.திருமணப் 156). 4. மயிருக்கிடும் எண்ணெய்; hair-oil.

[காக + அறை]

காசறை² *kāśarai* பெ.(n.) மணி (அக.நி.); gem, precious stone.

[காக + அறை]

காசறைக்கரு *kāśarai-k-karu*, பெ.(n.) மான் மணத்தி மானின் குட்டி; fawn of the musk deer. “காசறைக் கருவு மாசறு நகுலமும்” (சிலப்.25:52).

[காசறை + கரு கன்று → கறு → கரு (கொ.வ.)]

காசா¹ *kāśai*, பெ.(n.) காயாமலர்; flower of kāyā tree. “காசா கடன்மழை யனையானை” (கம்பரா. கங்கை.53).

ம. காயாவ

[காயா → காசா (கொ.வ.)]

காசா² *kāśai*, பெ.(n.) 1. எருமை (பிங்.); buffalo. 2. நாணல் (மலை.); kaus a large and coarse grass.

[காயா → காசா (கொ.வ.)]

காசா³ *kāśā*, பெ. (n.) பொன்னாவாரை; occidental cassia (சா.அக.).

[காயா → காசா.]

காசாக்கு-தல் *kāśākkū*-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தன் வருவாயையே குறியாகக் கொண்டு எதையும் விற்றுப் பணம் சேர்த்தல்; cashing on something. நுகையின் தந்தை மகளின் புகழைக் காசாக்கு வதில் குறியாக இருக்கிறார் (உ.வ.).

[காக + ஆக்கு.]

காசாசை *kāśāśai*, பெ. (n.) பணத்தாசை; love of money. “காசாசை சற்று மிலாதவனாய்” (தனிப்பா.).

[காக + ஆசை.]

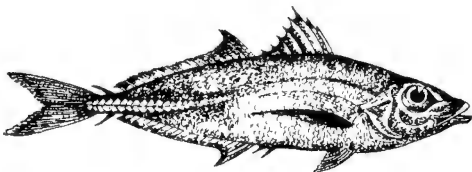
காசாண்டி *kāśāṇḍi*, பெ. (n.) 1. ஒருவகைச் செம்பு (த.சொ.அக.); a kind of copper. 2. வாய்கலமுள்ள ஒருவகை ஏனம்; a kind of copper vessel with a wide mouth.

மரா. காசண்டி

[காசண்டி → காசாண்டி.]

காசாம்பாரை *kāśāmpārai*, பெ.(n.) மீன் வகை; a kind of fish.

[காசம் → காசாம் + பாரை. காசம் → காசாம் (கருநிறம்). பாரை = கடற்பகுதிகளில் நீண்டிருக்கும் பாறைகளின் உட்புறத்தில் இரைதேடும் மீன் வகை. பார் = நீட்டுப்பாறை = பாரை → பார் = பாறைகளின் அருகிலுள்ள மீன்.]

காசாம்பாரை

காசாம்பூவண்ணன்¹ *kāśāmpū-vaṇṇaṇ*, பெ.(n.) காயாம்பூ வண்ணன் பார்க்க; see *kāyāmpū-vaṇṇaṇ*.

[காயாம்பூ → காசாம்பூ + வண்ணன் (கொ.வ.)]

காசாம்பூவண்ணன்² *kāśāmpū-vaṇṇaṇ*, பெ.(n) 1. தூரிக (மூ.அ.); vitriol. 2. காய்ச்சல் நஞ்சு ((மூ.அ.); a mineral poison.

[காயாம்பூ → காசாம்பூ + வண்ணன் (கொ.வ.)]

காசாமுந்திரிகை *kāśā-mundirigai*, பெ.(n.) கொடி முந்திரி; common grape vine (சா.அக.).

[காசா + முந்திரிகை.]

காசாயக்குடி *kāśāya-k-kuḍi*, பெ. (n.) சிற்றூரில் உள்ளோர் இடும்பணிகளை அவ்வப்போது செய்யும் கட்டுப்பாட்டோடு, சிற்றூர்ப் பொதுவிடத்தில் வீடுகட்டிக்கொண்டு வாழும் தொழிலாளிகள்; a kind of village labour.

[காக + ஆயம் + குடி.]

காசாயம் *kāśāyam*, பெ.(n.) அரசு காசாகப் பெறும் கங்கவரி; வழிநடைச் சுமைச் சாரிகை வரி; revenue in money. “பொன்வாரி காகக் கடமை உள்ளிட்ட பல காச ஆயங்களும்” (தெ.கல்.தொ.VII கல்.82).

[காக + ஆயம்.]

காசாயேலம் *kāśā-y-ēlam*, பெ .(n.) சிவப்பு ஏலக்காய்; a red variety of cardamom (சா.அக.).

[காக → காசா + ஏலம்.]

காசாளர் *kāśālar*, பெ.(n.) வங்கி, அலுவலகம் முதலியவற்றில் பணம் தருதல், பெறுதல் ஆகிய வற்றையும் அவை தொடர்பான பிற பணிகளையும் செய்பவர்; cashier.

[காக + ஆளர்.]

காசி¹ *kāśi*, பெ.(n.) சிவ நகரங்கள் ஏழில் ஒன்று; *vārāṇasī* the sacred city on the Ganges, one of catta-puri, an abode of Siva.

[காழ் → காசு → காசாயம் (காவித்துணி) → காசாயி
→ காசி (துறவி). துறவிகள் வாழும் ஊர்.]

காசி என்பதற்கு வடமொழியான காசிப
என்னும் முனிவன் பெயரால் அமைந்த ஊர் என்றும் (காசு
→ காசி) எனத் திரிந்த திரிபால் பொன் என்னும் பொருளில்
அமைந்த ஊர் என்றும் பெயர்க்காரணம் கூறுவர்.

பொன்போல் ஒளிவிடும் நகரம் என்பதும்
பொருந்தவில்லை. உலக அழிவின் போது
அண்டவெளியிலுள்ள அண்டபேரண்டங்கள் அனைத்தும்
தன்னுள் ஒடுங்கும் சிவன், குடிகொண்டிருத்தலால் காய்தல்
+ எரிதல், காய் - காசி எனப் பெயர் வந்ததாகக் கூறுவாரும்
உளர்.

காசாயம் என்பது காவித்துணி. பிராகிருத
மொழியில் காவித்துணி அணிந்த பெண் துறவியை, காசவி
என்றும் ஆண் துறவியை, காசவ என்றும் வழங்கினர். Pkt.
காசாயிய → காவித்துணி. Pkt. *kāhiyākāthika*. An ascetic
telling long-drawn scriptural stories at the houses of house
holders.

காவித்துணி உடுத்துதல் பழந்தமிழ் முனிவர் மரபு.
இல்லங்கள் தோறும் வாயிலில் நின்று அறநெறிகளும்
அறநெறிக்கதைகளும் கூறி நற்பண்புகள் வளர வழிவகுத்த
காரணத்தால் 'காசிய' என்றழைக்கப்பட்ட முனிவர்களின்
பெயராலே இந்நகருக்குக் காசி எனப் பெயரமைந்தது என்பர்.

காசி² *kāśi*, பெ.(n.) சீரகம்(மலை.); cumin.

[காய் → காசு → காசி]

காசி³ *kāśi*, பெ.(n.) 1. முட்டுப்பாடு; difficulty.
தண்ணீருக்குக் காசியாயிருக்கிறது. 2. பல்லாங்குழி
யாட்டத்திற் காய்கள் சேர்த்தற்குரிய நடுக்குழிகள்; the
hollow in the centre of each row of *pallāṅguḷi*.

தெ. காசி

[காய் → காய்ச்சி (வெம்மை, வறுமை) → காசி
(கொ.வ.).]

காசி⁴ *kāśi*, பெ.(n.) 1. சிறுசெப்புக்காசு; a small cop-
per coin. 2. ஒருவகைத்தாது; a kind of mineral.

[காசு → காசி (கொ.வ.).]

காசிக்கம்பு *kāśi-k-kambu*, பெ.(n.) ஆடவை
(ஆணி)யில் விதைத்துக் கன்னி (புரட்டாசி)யில்
அறுவடை செய்யும் கம்புப்பயிர் (G.SM.D.i.219); a
variety of kambu, sown in *Agi* and harvested in
Puraṭṭāśi

[காய்ச்சல் → காய்ச்சி(கோடைக்காலம்) → காசி + கம்பு]

எல்லாப் பயிர்களும் பொதுவாகக் கடக (ஆடி)த்
திங்களில் விதைக்கப்படினும் இக் கம்பு ஒரு மாதம்
முன்னதாகக் விதைக்கப்படுதலின் இப் பெயர்
பெற்றதாகலாம்.

காசிக்கமலம் *kāśi-k-kamalam*, பெ.(n.) பட்டை
தீட்டிய வயிரக்கல் வகை; a variety of cut diamond.

[காசு → காசி + கமலம்.]

காசு = பொற்காசு. பொன்போல் ஒளிவிடும்
இயல்பால் பெற்ற பெயராகலாம்.

காசிக்கல் *kāśi-k-kal*, பெ.(n.) *காகச்சிலை* பார்க்க;
see *kāga-c-cilal*

[காய்ச்சு → காச்சி → காசி + கல்.]

காசிக்கலம்பகம் *kāśi-k-kalambagam*, பெ.(n.)
குமரகுருபரர் இயற்றிய சிற்றிலக்கிய நூல்களுள்
ஒன்று; a *kalampagam* poem on *Vāraṇāśi* by
Kumara-kuru-parar.

[காசி + கலம்பகம்.]

காசிக்குப்பி *kāśi-k-kuppi*, பெ.(n.) உழை மண்ணால்
(உவர் மண்)செய்யப்பட்டு கங்கை நீர் அடைத்த குப்பி
(விண்.); a phial containing holy water taken from
the Gangas at *Vāraṇāśi* and other places.

[காசி + குப்பி.]

இது புடமிடவும், மருந்து அடைத்து வைக்கவும்
பயன்படும்.

காசிகண்டம் *kāṣi-kaṇḍam*, பெ.(n.) அதிவீரராம பாண்டியன் இயற்றிய காசியின் பெருமை கூறும் தொன்ம நூல்; as *tala-purāṇam* in Tamil by *Ativīrārāmapāṇḍiyan* on *vāraṇāśi*.

[காசி + கண்டம்.]

காசிச்சம்பா *kāṣi-c-cambā*, பெ.(n.) நெல்வகை (A); a kind of paddy.

[காசி + சம்பா.]

காசிச்சாரம் *kāṣi-c-cāram*, பெ.(n.) ஒருவகைத் தூதுப்பு; a mineral salt.

மறுவ. அணங்கன்

[காயம் → காசம் → காசி + சாரம்.]

காசிச்சீரம் *kāṣi-c-cīram*, பெ.(n.) 1. சிறு சீரகம்; cumin seed as opposed to. 2. பெருஞ்சீரகம்; sweet - fennel (சா.அக.).

[காசி + சீரம். சீரகம் → சீரம்.]

காசிச்செம்பு *kāṣi-c-cembu*, பெ.(n.) ஒருபாதி செம்பினாலும் மறுபாதி பித்தளையினாலும் செய்யப்பட்ட (கங்கைநீர் கொணர்தற்குரிய) ஏனம்; *vāraṇāśi* water-pot, made partly of copper and partly of brass.

[காசி + செம்பு.]

காசிடு-தல் *kāṣiḍu*, 20 செ.கு.வி. (v.i.) பணஞ்செலுத்துதல்; to remit. “நெல்லுக்குத் தலை அகப்படி காசு இடவும்” (தெ.இ.க.தொ. VII. 1039, 18).

[காசு + இடு.]

காசித்தும்பை *kāṣi-t-tumbaḥ*, பெ.(n.) 1. செடிவகை (விண்.); garden balsam. 2. பேய்த்தும்பை; cucus.

[காய் → காய்ச்சி → காசி + தும்பை (காய்க்கும் தும்பை).]

காசித்தும்பை

காசிதாக்கியம் *kāṣitākkīyam*, பெ.(n.) கொம்புப் புடலை; common snake-gourd (சா.அக.).

[காசி (கருப்பு, கருங்கோடு) + (தூக்கியம்) தாக்கியம்.]

காசிப்பட்டு *kāṣi-p-paṭṭu*, பெ.(n.) ஒருவகைப் பட்டாடை; Benares silk.

[காசி + பட்டு.]

காசிமணிமாலை *kāṣi-maṇi-mālai*, பெ.(n.) **காசமணி மாலை** பார்க்க; see *kāṣu-maṇi-mālai*

[காசமணிமாலை → காசிமணிமாலை (கொ.வ.).]

காசியரளி *kāṣi-y-araḷi*, பெ.(n.) தங்க அரளி; a species of oleander with yellow flowers (சா.அக.).

[காசி + அரளி.]

காசியலரி *kāṣi-y-alarḥ*, பெ.(n.) அலரிவகை (இ.வ.); a kind of oleander.

[காசி + சாரம்.]

காசியாத்திரை *kāṣi-yāttirai*, பெ.(n.) 1. காசிச் செலவு; pilgrimage to *vāraṇāśi*. 2. திருமணத் துக்குமுன் நோன்புமுடிவில் மணமகன் நிகழ்த்தும் ஒரு சடங்கு; mock pilgrimage before the beginning of a marriage ceremony. (wherein the bridegroom leaves the bride's house in the role of a pilgrim to Benares, when the girl's father meets him and begs him to accept the hands of his daughter).

[காசி + யாத்திரை]

மாப்பிண்ணை காசிக்குச் செல்வது என்பது தமிழ் மரபன்று. இஃது ஆரிய வரவால் கடன் பெற்ற சடங்கு.

காசிலவணம் *kāśi-lavaṇam*, பெ.(n.) காசிச்சாரம் பார்க்க; see *kāśi-c-cāram*.

[காசி + லவணம்.]

காசிலிக்கீரை *kāśili-k-kīrai*, பெ.(n.) புளிச்சக்கீரை (சுவை.ர.448); Indian brown hemp.

[காசல்(சிவப்பு) + காசிலி + கீரை.]

காசின் வாய் *kāśiṇvai*, பெ.(n.) ஒரு காகக்கு இவ்வளவு (வட்டி) என்ற படிமுறை; rate as part a *kāśi*. “ஆட்டை வட்டம் காசின் வாய் அரைக் காற்காசு பொலிசைக்காக” (SII.ii.26-3 p.129).

[காக + இன் + வாய்.]

காசினி¹ *kāśiṇi*, பெ.(n.) நிலவுலகம் (பு.வெ.9:42. உரை); earth. “காசினி யளந்து” (கந்தபு. இந்திரனருச்.9).

[கா + இன் + இ - காயினி → காசினி. (பசுமையான சோலைகள் நிறைந்த நிலவுலகம்). கா - சோலை, இன் - சாரியை, இ - ஒருமையீறு.]

காசினி² *kāśiṇi*, பெ. (n.) 1. அரைக் கீரை; a pot-herb. 2. சிக்கரி, சிவந்த முள்ளங்கிச் செடி; chicory; wild endive (சா.அக.).

[காசல் → காசிலி → காசினி.]

காசினிக்குப் பாண்டம் *kāśiṇikku-p-pāṇḍam*, பெ.(n.) பூசணிக்காய்; pumpkin (சா.அக.).

[காசல் (சிவப்பு) + நிறக்கும் + பாண்டம் - காசினிக்குப்பாண்டம் (கொ.வ.)]

காக¹ *kāśu*, பெ. (n.) 1. குற்றம்; defect, fault. “காசறு விரையே” (சிலப்.2:74). 2. கவறாடுங் கருவி (திவா.); dice.

[கள் → காளர் → காய் → காக. காக - கருநிறமுடையது குற்றமுடையது]

புளியங்கொட்டை போன்ற வித்துகளை, தாய்க்கட்டைக் காய்கனாகப் பயன்படுத்தியதால் குதாடும் கருவியையும் குறித்தது.

காக² *kāśu*, பெ.(n.) 1. முற்காலத்தில் ஓர் உருபாயில் 320 பங்கில் ஒன்றான குறைந்த மதிப்புடைய செப்புக்காக; a copper coin of lowest value i.e., 1/320th of a rupee in olden days. “நெஞ்சே உணையோர் காசாமதியேனான் காண்” (தாயு.உடல் பொய்.72). 2. ஆங்கிலேயர் காலத்தில் ஓர் உருபாவில் 192 பங்கில் ஒன்றான செப்புக்காக; a copper coin of the value of 1/192th of a rupee in English period. 3. இக்கால இந்திய உருபாவில் 100 பங்கில் ஒன்றான காக; one hundredth of a present rupee.

ம. காக; கோத். காச்; E. cash; Lz. casca; OF. casse.

[காய்ச்சு → காக. காய்ச்சு - காய்ச்சிச் செய்யப்பட்டது.]

காக³ *kāśu*, பெ.(n.) 1. பொன் (ஆ.நி.); gold. 2. அச்சத்தாலி; necklace of gold coins. “காகம் பிறப்புங் கலகலப்ப” (திவ்.திருப்பா.7). 3. ஒரு பழைய பொன்நாணயம்; an ancient gold coin = 28 gr. troy. 4. கைப்பணம்; coin, cash, money. “ஏரி மீன்காக, இநவரி வகைத்த காக, பட்டோலைக் காக மற்றுமெப் பேர்ப்பட்ட பல காசாயங்களும்” (S.I.I.i.60-5 பக் 89). 5. மணி; gem. “நாண்வழிக் காக போலவம்” (இறை. 2 உரை, பக்.29). 6. மணிமேகலை என்னும் அணிகலன்; girdle strung with gems. “பட்டுடை சூழ்ந்த காக” (சீவக.468). 7. பல்லாங்குழியாட்டத் திற் காய்கள் சேர்த்துரிய நடுக்குழிகள்; the hollow in the centre of each row of *pallāṅkuḷi*

[காய்ச்சு → காக (காய்ச்சி உருக்கிய பொன்னால் செய்யப்பட்டது). இது பளப்பளப்புடைய பிறவற்றுக்கும் ஆகிவந்தது.]

காக⁴ *kāśu*, பெ. (n.) வெண்பாவின் இறுதிச்சீர் வாய் பாட்டுள் ஒன்று (யா.கா.செய். 7); a formula of a foot of two niraṅka the letter ending in 'u' occurring in

the last foot of a *veṇḇā*. எ-டு : மங்கலமென்ப மனைமாட்சி மற்றதன் நன்கலம் நன்மக்கட் பேறு.

[காக - நேர்நேர் வாய்ப்பாடு. அதாவது குற்றியலுகரம் ஈறு கொண்ட நேரசை + நேரசைச் சீராகிய ஈற்றுச்சீர்.]

காக⁵ *kāśu*, பெ.(n.) கோழை (பிங்.); phlegm.

[கால் → கால் → காய் → காக.(கொ.வ.)காலுதல் : உமிழ்தல், வெளியிடுதல்.]

காகக்கட்டளை *kāśu-k-kaṭṭalai*, பெ.(n) பணவிடை (ஈழநா.); money order.

மறுவ. பணவிடை

[காக + கட்டளை.]

காகக்கட்டி¹ *kāsu-k-kaṭṭi*, பெ.(n.) தங்கக்கட்டி; mass of gold.

[காக + கட்டி.]

காகக்கட்டி² *kāsu-k-kaṭṭi*, பெ.(n.) ஒருவகைக் கூட்டு மருந்துச் சரக்கு; a compound of a catechu formed with the juice of tender coconuts, areca-nuts, and other spices.

[காய்ச்சு → காக + கட்டி.]

காகக்கட்டி³ *kāsu-k-kaṭṭi*, பெ.(n.) மரவகை; downy-foliaged cutch.

[காக + கட்டி.]

காகக்கடமை *kāśu-k-kaḍamai*, பெ.(n.) பணமாகச் செலுத்தும் வரி (S.I.II.114); tax payable in money. “கடமை, குடிமை, காகக் கடமை ஒடுக்கும்படி” (S.I.I.ii.22 பக் 114).

[காக + கடமை. காக = பணம். கடமை = செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கும் வரி]

காகக்கடை *kāśu-k-kaḍai*, பெ.(n.) 1. பணம் மாற்றுங் கடை; money - changer's shop. 2. பொன் வெள்ளி விற்கும் இடம்; shop dealing in gold and silver.

3. வட்டிக்கடை; money lending shop. 4. அடகுடை; pawn broker's shop.

[காக + கடை - காசுக்கடை. காக - தொடக்கத்தில் பொற்காசை மட்டும் குறித்து நாளடைவில் பொதுவாகப் பணத்தைக் குறிப்பதாயிற்று.]

காகக்கல் *kāśu-k-kal*, பெ.(n) நிறைகல்; standard weight for weighing jewels. “காக கல்லால் துளைநிறை செம்பொன் முக்கழஞ்சு” (S.I.II.45).

[காக + கல். காசின் எடைக்குச் சமமான நிறுத்தல் அளவு, எடைகல்.]

காகக்கள்ளன் *kāśu-k-kallaṇ*, பெ.(n) இவறன் (உலோபி) (இ.வ.); miser.

[காக + கள்ளன்.]

காகக்காரச்செட்டி *kāśu-k-kāra-c-ceṭṭi*, பெ.(n.) செட்டிகளுள் ஒரு பிரிவினராகிய பொன்வாணிகர்; a sub - division of the Tamil Chetti caste who are by profession money-changers, dealers in coins, gold, silver and gems.

[காக + காரன் + செட்டி - காகக்காரச்செட்டி. காக = பணம், செல்வம், கைப்பணமாகவே இருக்கும் பெரிய முதலிடு.]

காகக்காரன் *kācu-k-kāraṇ*, பெ.(n.) 1. காகக் கடைக்காரன்; money-changer. 2. பணக்காரன்; rich man.

[காக + காரன் - காகக்காரன்.]

காககட்டு-தல் *kāśu-kaṭṭu-*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. செப்புக்காசால் விளையாடுதல் (வின்.); to play with copper coins. 2. பணம் வைத்துச் சூதாடுதல் (இ.வ.); to bet, wager, as in gambling. 3. வணிகம் முடிந்தபின் விற்பனைத் தொகையைக் கணக்குப் பார்த்தல்; to count the total sale-amount. 4. பணம் செலுத்துதல்; to pay or deposit.

[காக + கட்டு.]

காககொள்ளா விறையிலி *kāśu-kolla-v-irai-y-ili*, பெ.(n.) ஒருவகை வரியுமின்றி அளிக்கப்பட்ட நிலம்;

காச வகைகள்

பெருவழுதி

சேரர்காசு

குட்டுவன்

கொல்லிரும்பொறை

மாக்கோதை

மலையமான்

காரிக்காசு

land granted free of tax. “காகசு கொள்ளா விறையிலியசு விட்ட நிலம்” (S.I.I.V, 989. 35-37).

[காகசு + கொள்ளா + இறை + இலி]

காகசங்கம் *kāsusaṅgam*, பெ. (n.) வளையலுப்பு; salt used in the manufacture of bangles known as glass gall (சா.அக.).

[காய்ச்சு → காகசு + சங்கம்]

காகமண் *kāśu-man* பெ. (n.) காவிக்கல்; (parav); red ochre, used with water or oil.

[காகசு + மண். காகமண். காகசு = செந்நிறம். காவிநிறம் பொன்னின் நிறம், காவி நிறத்துக்கும் ஆகிவந்தது.]

காகமணிமாலை *kāśumaṇi-mālai*, பெ. (n.) காகசுகளும், மணிகளும் கோர்த்த மாலை; necklace decorated with *kāsu* & gems.

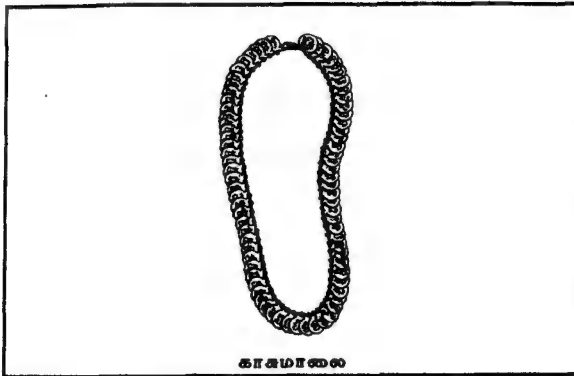
[காகசு + மணி + மாலை]

காகமரி *kāsumari*, பெ. (n.) 1. பெருங்குழி; kashmere tree. 2. நன்னாரி; Indian sarsaparilla. 3. கொடிமுந்திரிகை; grap-vine (சா.அக.).

[காகசு (செந்நிறம்) + மரி (மருவியது, பொருந்தியது)]

காகமாலை *kāśp-mālai*, பெ. (n.) பெண்கள் அணியும், வட்ட வடிவப் பொற்காசுகளைக் கோத்துச் செய்யப்பட்ட கழுத்தணிகலன்; necklace of gold coins worn by women.

[காகசு + மாலை. காகசு = பொற்காசு.]

காகமாலை

காசோலை *kāśōlai*, பெ. (n.) சேமித்து வைத்திருக்கும் பணத்திலிருந்து குறிப்பிட்ட தொகையைத் தான் குறிப்பிடுவருக்கு வழங்கு மாறு வங்கிக்கு அனுப்பும் ஆணைத்தாள்; cheque.

[காகசு + ஓலை]

காஞ்சச்சம் *kāñcaccam*, பெ. (n.) புங்கமரம்; purṅgu tree (சா.அக.).

[காய்ச்சு → காஞ்சு → காஞ்சச்சம்]

காஞ்சம் *kāñcam*, பெ. (n.) துருசு; blue vitriol (சா.அக.).

[காஞ்சு → காஞ்சம்]

காஞ்சன் *kāñcan*, பெ. (n.) சாதிவிங்கம்; vermilion (சா.அக.).

[காய்ச்சு - காஞ்சு (சிவப்பு) → காஞ்சன்]

காஞ்சனகம் *kāñcanagam*, பெ. (n.) மந்தாரை; mountain ebony (சா.அக.).

[காய்ச்சு → காஞ்சு → காஞ்சல் → காஞ்சலகம் → காஞ்சனகம்]

காஞ்சன காரினி *kāñcana-kārinī*, பெ. (n.) தண்ணீர்விட்டான் கிழங்கு; water root (சா.அக.).

[காஞ்சு → காஞ்சனம் + காரினி]

காஞ்சனத்தூள் *kāñcana-t-tūl*, பெ. (n.) 1. பொன் மணல்; gold ore. 2. பொன் அராவிய தூள்; gold filings (சா.அக.).

[காஞ்சனம் + தூள்]

காஞ்சனம் ¹ *kāñcanam*, பெ. (n.) 1. தாமரைக் கொத்து; bunch of lotus. 2. மருதோன்றி; fragrant nail dye. 3. செஞ்சந்தனம்; red sandal. 4. பொன்னுமத்தை; yellow thorn - apple. 5. நீர் விளா; water feronia. 6. காட்டாத்தி; mountain ebony. 7. சண்பகம்; champak. 8. மஞ்சள்; turmeric.

9. பொன் (திவா.); gold. 10. புன்கு (பிங்.); punngu tree.

[காய் → காய்ச்சு → காஞ்சு → காஞ்சனம் (காய்ச்சி உருக்கிச்செய்த பொற்காசு போன்ற செந்நிறப்பூக்களைக் கொண்ட மரம்.)]

காஞ்சனம்² *kāñcanam*, பெ.(n.).1.பொன் (திவா.); gold.2. தங்கம்; refined gold.3.இலிங்கச் செய்நஞ்சு; an arsenic poison.

[காய் → காய்ச்சு → காய்க்ஞ்சு → காஞ்சு → காஞ்சனம் (கொ.வ.). (இது வடதமிழ் வழக்காகக் காய்ச்சி உருக்கிச் செய்த பொற்காசைக் குறித்தது. காசு - தென் தமிழ். காஞ்சு, காஞ்சனம் வடதமிழ்.)]

காஞ்சனி *kāñjani*, பெ. (n.) 1.மஞ்சள் (பிங்.); turmeric. 2. பொன்னிறம் (பிங்.); colour of gold. 3. ஊமத்தை ; datura plant. 4.காட்டாத்தி; mountain ebony. 5.கொடிப்புன்கு; hog creeper. 6.சண்பகம்; Indian magnolia (சா.அக.)

[காய் → காய்ச்சு → காய்க்ஞ்சு → காஞ்சு → காஞ்சனி]

பொற்காசைக்குறித்த சொல் அந் நிறமுள்ள பிறவற்றுக்கும் ஆகிவந்தது. இது வடதமிழ்த் திரிபாகிய கொச்சை வழக்கு.

காஞ்சா *kāñṣā*, பெ. (n.) கஞ்சா எனப்படும் கஞ்சரங் குல்லை; Indian hemp.

[கஞ்சரம் குல்லை → கஞ்சரம் → கஞ்சா → காஞ்சா (கொ.வ.).]

காஞ்சான் *kāñṣāṇ*, பெ. (n.) 1. கண்டிப்புள்ளவன் (நாஞ்.); strict man. 2. இவறன் (உலோபி) (இ.வ.); miser.

[காய் → காஞ்சான்.]

காஞ்சான்கட்டு-தல் *kāñṣāṇ-kaṭṭu*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) உளுத்துப்போதல் (யாழ்); to become rotten.

[காஞ்சான் + கட்டு.]

காஞ்சி¹ *kāñṣi*, பெ.(n.)1.ஆற்றுப் பூவரசு; river portia. "குறுங்காற் காஞ்சிக் கொம்பர்" (சிறுபாண்.179). 2. காஞ்சிப்பூமாலை; garland of *kāñṣi* flowers worn by soldiers while defending themselves against the onslaught of the enemy. "காஞ்சிக்குடி நின்றனன்" (திருவாலவா. 43:8.). 3. காஞ்சித் திணை பார்க்க; see *kāñṣi-t-tiṇai*. "கண்ணிய காஞ்சித் துறையென மொழிப" (பு.வெ.4, தலைப்பு நூற்பா). 4. வேற்றுமன்னன் படையெடுத்து வரும்போது அரசன் காஞ்சியென்னும் பூவைச் சூடித் தன் காவலிடத்தைக் காக்கும் புறத்துறை (பு.வெ.4:1); theme describing the defence of a fortress on the approach of an enemy by a king decked with *kāñṣi* flower appropriated to the occasion. 5. நிலையாமை; instability, transiency. "காஞ்சி சான்ற செரு" (பதிற்றுப். 84:19). 6. செவ்வழிப்பண் வகை (திவா.); an ancient secondary melody-type of the *śevvali* class. 7. கோவை மாவட்டவழியோடிக் கொடுமுடிக்கு அருகில் காவிரியுடன் கலக்கும் நொய்யலாறு; a tributary of the *Kāviri* flowing through Coimbatore district. "காஞ்சிவாய்ப் பேரூர்" (பெரியபு. ஏயர்கோன். 88). 8. மருதப்பண்; melody - type peculiar to agricultural tracts. "தண்காஞ்சி மென்சினைப் பூந் கொம்பர் ஆடல் சார்ந்தசைய வதன் மருங்கு சுரும்பு தாழ்ந்து பண்காஞ்சி யிசைபாடும் பழனவேலிப் பணைமருதம் புடையுடைத்தாய்" (பெரியபு. திருக்குறிப்.86). 9. பாலாற்றுக்கும் சேயாற்றுக்கும் இடையில் உள்ள காஞ்சிமாநகரம்; the great city of *Kāñṣipuram* between *Pālāru* and *Sēyāru*. "கங்கை காளிந்தி யிடைப்படுந் தலத்தின் முற்படுங் காஞ்சி மாநகரம்" (கந்தபு.நகர.76).

[காய்ச்சு → காஞ்சு → காஞ்சி = (பொன்னிறமுடையது. நிறந்தாலும் அழகாலும் பெருமையாலும் சிறந்தவற்றுக்கு ஆகிவந்தது. காஞ்சி என்னும் பூவரசு மரங்கள் இருந்த பகுதி காஞ்சி நகராகப் பெயர் பெற்றது.)]

காஞ்சி² *kāñṣi*, பெ. (n.) 1. நாதாங்கி (வின்.); staple of bolt. 2.மகளிர் இடையில் அணியும் ஏழு கோவையுள்ள அணி; woman's waist - girdle con-

sisting of seven strings of beads of bells “காஞ்சி பெழுமுகோவை” (சிலப்.4:30, உரை).

[கா : அகலம், விரிவு. கா → காஞ்சி : வாய்விரிந்தது, அகன்றது. வாய்கின்றிருத்தலால் நாதாங்கியையும், மகளிர் இடுப்பிலணியும் காஞ்சி அணிகலனையும் குறித்தது.]

காஞ்சி³ *kāñji*, பெ.(n.) மயிர்; hair “காஞ்சியொடு கேசமொரு பொருட்கிளவி யாகும்” (காஞ்சிப்பு. தழுவக்.70.).

[குஞ்சி → காஞ்சி(கொ.வ.).]

காஞ்சி⁴ *kāñji*, பெ.(n.) 1. பெருமை; greatness. 2. அறிவு; knowledge, wisdom.

[கா : விரிவு, பெருக்கம் கா → காஞ்சி.]

காஞ்சிகம் *kāñjigam*, பெ.(n.) 1. அரிசி, வாற் கோதுமை முதலிய தவசங்களிலிருந்து வடித்த காடி; a sour liquid with a vinous smell produced from the acetous fermentation of powdered rice, barley or other grains. 2. கழுநீர்; water of cleansed rice. 3. தோட்டத்துக் களை; a destructive weed in garden. 3. காடி; vinegar.

மறுவ. கொல்லைப்பல்லி (சா.அக.).

[கஞ்சி → காஞ்சி → காஞ்சிகம்.]

காஞ்சிகா *kāñjigā*, பெ.(n.) காஞ்சிரங்காய்பார்க்க; see *kāñjiraṅkāy*.

க., து. காசர.

[காஞ்சிரம் + காய் - காஞ்சிரங்காய் → காஞ்சிகா (கொ.வ.).]

காஞ்சிகை *kāñjigai*, பெ.(n) 1. சிறுபாலை; a kind of *pālai*. 2. பலாசு; Bengal kino (சா.அக.).

[காஞ்சி → காஞ்சிகை.]

காஞ்சித்திணை *kāñji-t-tiṇai*, பெ.(n.) †. அகத்திணை ஏழனுள் பெருந்திணைக்குப் புறனாகி வீடுபேறு நிமித்தமாகப் பல்வேறு நிலையாமைகளைச் சாற்றும்

புறத்திணை (தொல்.பொருள்.78); major theme inculcating a belief in the instability of earthly things as a necessary preliminary to attain liberation. 2. வீரன் காஞ்சிமலர் மாலை அணிந்து பகைவர்முன் எதிரூன்றி நின்றலைக்குறிக்கும் புறத்திணை; major theme describing a warrior defending his position wearing a garland of *kāñji* flowers. “வட்கா ரெதிரூன்றல் காஞ்சி” (பிங்.).

[காஞ்சி + திணை.]

அகத்திணை ஏழனுள் பெருந்திணைக்குப் புறனாகியது காஞ்சித்திணை. அஃது ஒன்றற்கொன்றுரிமையாதல், பாக்கை செல்வம் இன்மை முதலிய பலநெறிபானும் நிலையாதவுலக இயற்கைக்குப் பொருந்திய நெறியினை யுடையது (இலக்.வீ.614, உரை).

என்வகை மனத்தினும் நான்கு மனம் பெற்ற பெருந்திணை போல இக்காஞ்சியும் அறமுதலாய மும்முதற்பொருளும் அவற்றது நிலையின்மையுமாகிய ஆறனுள்ளும், நிலையின்மை மூன்றற்குமுரித்தா யெல்லாத் திணைகட்குமொத்த மாயிற் றாகலானும், “மின்னர் நான்கும் பெருந்திணைபெறு” மென்ற நான்கு சான்றோ ரிகழ்ந்தாற் போல அறமுதலியவற்றது நிலையின்மை யுணர்ந்து அவற்றை அவரிகழ்தலானும் ஏறிய மடற்றிற முதலிய நான்கும் பொருந்தாக்காம மாயினவாறு போல உலகியல் நோக்கி நிலையாமை நாற் பொருளன்றாகலானும் உரிப் பொருளிடம் மயங்கி வருதலன்றித் தனக்கு நிலையில்லாத பெருந்திணை போல அறம்பொருளீன்பம் பற்றி யன்றி வேறு நிலையாமை யென்றோர் பொருளின் றாதல் ஒப்புமையானும் காஞ்சித்திணை பெருந்திணைக்குப் புறத்திணையெனப் பட்டது (த.சொ.அக.).

காஞ்சிதம் *kāñjidam*, பெ.(n.) கூத்துக்குரிய நடை வகையுள் ளொன்று (சிலப்.ப.81); a kind of *pāṣe*.

[காஞ்சி + காஞ்சிதம்.]

காஞ்சிப்புராணம் *kāñji-p-purāṇam*, பெ.(n.) 18ஆம் நூற்றாண்டில் காஞ்சிபுரத்தைப்பற்றிச் சிவஞான முனிவர், கச்சியப்பு முனிவர் ஆகிய இருவராலும்

இயற்றப்பெற்ற தொன்மம் (புராணம்); a Saiva purāṇa about *Kāñjivaram* by *Siva-ñāna-munivar* and *Kacciappa-munivar*, 18th c.

[காஞ்சி + புராணம்.]

த.பழைய. > Skt. purna > purāṇa > த.புராணம்.

காஞ்சிபுரம் *kāñji-puram*, பெ. (n.) காஞ்சி பார்க்க; see *kāñji*.

[காஞ்சி + புரம் - காஞ்சிபுரம். காஞ்சி = ஆற்றுப் புவரசு மரம், அம் மரம் மிகுந்த ஊர்.]

காஞ்சிமாலை *kāñji-mālai*, பெ.(n.) 1. தொண்ணூற்றாறு சிற்றிலக்கியங்களுள் ஒன்று, அது காஞ்சிமாலை சூழிப் பகைவரைத் தடுத்தற்கு எதிரூன்றி நின்றலைக் கூறும் இலக்கியம். (தொன்.வி.283, உரை); poem on the firm stand of warriors wearing the *kāñji* garland ready to face the assailing enemy. 2. படை முன் எதிர்த்து நிற்கும் வீரர் சூடும் மாலை; a kind of garland worn warrior (த.சொ.அக.).

[காஞ்சி + மாலை.]

காஞ்சியம் *kāñjiyam*, பெ.(n.) வெண்கலம்; bell metal.

[கஞ்சு → காஞ்சு → காஞ்சியம்.]

காஞ்சியெதிர்வு *kāñji-y-edirvu*, பெ.(n.) எதிரூன்றுஞ் சேனையை மேலிடாது தடுக்கும் வீரனுடைய திறமையைக் கூறும் புறத்துறை (பு.பெ.4:2); theme of a warrior defending himself against the onslaught of his enemies.

[காஞ்சி + எதிர்வு.]

காஞ்சிரக்கொட்டை *kāñjira-k-koṭṭai*, பெ.(n.) காஞ்சிரமரத்தின் கொட்டை; nut of *kāñjiram*.

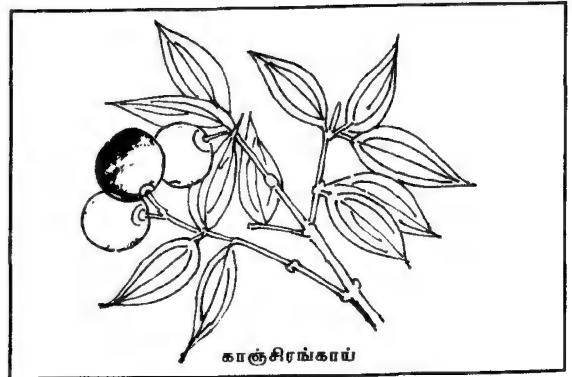
[காஞ்சிரம் + கொட்டை. சாம்பசிவம் மருத்துவ அகரமுதலி போன்றவை எட்டிக்கொட்டை என்று குறித்திருப்பது தவறு.]

காஞ்சிரங்காய் *kāñjiraṅ-kāy*, பெ.(n.) கருநாடக மாநிலத்தில் வளரும் நச்சு மரத்தின் காய்; a poisonous nut of a tree known as *kāśaraka* in Karnataka, *kāñjiram* in Tamilnadu, and *kāññire* in Malayalam. “கற்பகத்தைச் சேர்ந்தோர்க்குக் காஞ்சிரங்காய் யீந்தேல்” (வாக்குரை.2).

ம. காஞ்சிரா; க. காசரக.

[காஞ்சி → காஞ்சில் → காஞ்சிலம் → காஞ்சிரம் + காய் காஞ்சிரங்காய்.]

புவரசு மரத்தைப்போல் தோற்றமளிக்கும் நச்சுமரத்தின் காய். இதனை எட்டிமரத்தின் காய் என உரையாசிரியர்கள் குறித்திருப்பது தவறு. இது எட்டியைப்போல் கசப்புடையதன்று. தின்றால் ஓரளவு இனிப்பதும், உண்டாரைக் கொல்வதுமாகிய பழங்களைக் காய்க்கும் மரம். மேலைமலைத் தொடர்களில் வளரும் பாங்குடையது. இதனைச் சென்னைப் பல்கலைக்கழக அகரமுதலியும், சாம்பசிவம் மருத்துவ அகரமுதலியும், பிற அகரமுதலிகளும் எட்டிக் கொட்டை எனக் குறித்திருப்பது தவறு.

காஞ்சிரம் *kāñjiram*, (n.) காஞ்சிரை பார்க்க; see *kāñjirai*. “காஞ்சிர மரத்தி னல்ல தீங்கனி பழுப்பவும்” (திருவிளை.எல்லா.11).

[காஞ்சில் → காஞ்சிலம் → காஞ்சிரம்.]

காஞ்சிரை *kāñjirai*, பெ.(n) காஞ்சிரங்காய் பார்க்க; see *kāñjirañ-kāy*.

[காஞ்சில் → காஞ்சிலம் → காஞ்சிரம் → காஞ்சிரை.]

காஞ்சிரைப் புல்லுருவி *kāñjirai-p-pulluruvi*, பெ.(n.) காஞ்சிர மரத்தின்மேல் முளைக்கும் புல்லுருவி; a parasite on the *kāñjiram* tree (சா.அக.).

[காஞ்சிரை + புல்லுருவி.]

காஞ்சில் *kāñji*, பெ.(n.) பூவரசமாத்தின் வகை; a kind of pivaram tree.

[காய்தல் (எரிதல், கொல்லல்) → காஞ்சு → காஞ்சில்.]

காஞ்சினி *kāñjini* பெ.(n.) 1. மஞ்சள்; turmeric. 2. கொக்குச் சிறகு; stork's feather. 3. சண்பகம்; Indian magnolia champak. 4. காட்டாத்தி; mountain ebony. 5. மஞ்சிட்டி (மலை.); Indian madder (சா.அக.).

[காஞ்சு → காஞ்சினி.]

காஞ்சுகம்¹ *kāñjugam*, பெ.(n.) சட்டை (பிங்.); jacket, shirt.

ம. காஞ்சுகம்; Skt. kāñcuka

[கஞ்சுகம் → காஞ்சுகம்.]

காஞ்சுகம்² *kāñjugam*, பெ. (n.) முருங்கை; drum stick (சா.அக.).

[காஞ்சு → காஞ்சுகம் மேற்சட்டை போன்ற புறப்பட்டை கொண்ட காய்.]

காஞ்சுகன் *kāñjugan*, பெ.(n.) சட்டையிட்ட மெய்க் காப்பாளன்; lit., he who wears a jacket, king's attendant, body guard. “காஞ்சுகர் வினைசெய்ய” (திருவிளை. திருமணப்.108).

[காஞ்சுகம் → காஞ்சுகன்.]

காஞ்சுகி¹ *kāñjugi*, பெ.(n.) காஞ்சுகன் பார்க்க see *kāñjugan*. “காஞ்சுகன் அவன்முன்வரு காஞ்சுகி வன்கண் மாக்கள்” (திருவிளை.கல்லா.4.).

[காஞ்சுகன் → காஞ்சுகி.]

காஞ்சுகி² *kāñjugi*, பெ.(n.) சட்டை (பிங்.); jacket.

[காஞ்சுகம் → காஞ்சுகி.]

காஞ்சொறி *kāñjori*, பெ.(n.) செந்தொட்டி; scorpion leaf.

மறுவ. செந்தட்டி, காண்டுதி

வகைகள் :

1. எருமைக் காஞ்சொறி. 2. பூனைக் காஞ்சொறி.
3. வெள்ளைக் காஞ்சொறி. 4. சிறு காஞ்சொறி.
5. பெருங் காஞ்சொறி. 6. கறுப்புக் காஞ்சொறி. 7. எட்டிக் காஞ்சொறி.

காஞ்சோன்றி *kāñjōrri*, பெ.(n.) காஞ்சொறி பார்க்க; see *kāñjōri*.

[காஞ்சொறி → காஞ்சோன்றி.]

காட்சி *kāṭci*, பெ.(n.) 1. கண்ணுறல்; sight, view. “தரும மூர்த்தியைக் காட்சியே யினிக்கடன்” (கம்பரா. யுத்த. விபீடண.18). 2. தோற்றம்; form, appearance. “கையென லாயிற்றன்றே... மணியின் காட்சி” (கம்பரா. சுந்தர. திருவடி.47). 3. தோன்றியருளல்; vision of a deity, sight of a great personage; audience. “எதிரேநின்று காட்சி தந்தருளி”

(பெரியபு. மெய்ப்பொ.23). 4. கண்காட்சி; exhibition. 5. புதுமையான நிகழ்ச்சி; attractive object of sight. அஃது ஒரு கண்கொள்ளாக் காட்சி யாயிருந்தது. (உ.வ.). 6. நேர்த் தோற்றம்; perception. “மருகர்ந்த மருளில் காட்சி பைவகை யாகும்” (மணிமே.27:14). 7. அறிவு; knowledge. “மாசறு காட்சி” (குறள், 199). 8. தலைவன் தலைவியை முதன்முதற் காணுதலைக் கூறும் ஒரு கைக்கிளைத் துறை (பு.வெ.11:ஆண் பால்.); theme describing the first sight of a maiden by a man who falls in love with her. 9. வீரருக்கோ, வீரரின் கற்பில் சிறந்த மனைவியருக்கோ எடுத்த நடுகல்லை ஆராய்ந்து காணும் புறத்துறை (தொல்.பொருள்.60; உரை; சிலப்.25 அரும்.); (purap.) theme describing the choice of a suitable stone for a memorial of a warrior or of a virtuous wife who chose not to survive her deceased husband. 10. நடுகல்லை வீரர் வணங்குவதைக் கூறும் புறத்துறை (தொல்.பொருள். 60, உரை); (purap.) theme describing the actual sight of the memorial stone. 11. ஒரு பொருளைக் கண்ட இடம்; place, site, where something was once seen or found. “கண்டு நின்று வந்த காட்சியு மிதுவே” (கல்லா.6:28). 12. அழகு; beauty. “அணங்கு மெய்நின்று வமைவரு காட்சி” (பொருந. 20). 13. தன்மை; nature. “கற்குழித்து நெறிசெயுங் காட்சியே” (சேதுபு. அழை.4). 14. திருவடிப்பேறு “கணக்கறிந் தார்க்கன்றி கைகூடா காட்சி” (திருமந்.303). 15. வேடிக்கை; joke. கண்டதே காட்சி (பழ.). 16. வியப்பு; wonder. “காட்சிமேய வக்கழிற் கதலிகை (கந்தபு. திருநகர.23). 17. தேற்றம்; precisim. ஆடும்பவசியவன் பொய்க்காட்சியாகாது போலேயறி (ஒழிவி. பொதுகரி. 34).

[காண் + சி - காட்சி 'சி' பண்புப்பெயரீறு.]

வகைகள்:

1. ஐயக் காட்சி, 2. திரிபுக் காட்சி, 3. விகற்பக் காட்சி, 4. பொறிவாயில் காட்சி, 5. மனக் காட்சி, 6. நுகர்வு காட்சி, 7. ஓக்கக் காட்சி (சா. அக.).

காட்சிகொடு-த்தல் *kāṭci-koṭu-*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) தோற்றமளித்தல்; to appear or manifest oneself, as God to worshippers, to give audience, as a king to his subjects. “பேதையுந் தாமுமாந் காட்சிமுன் கொடுத்தார்” (பெரியபு.அமர்ந்தி.46).

[காட்சி + கொடு.]

காட்சிப்பொருள் *kāṭci-p-poru*, பெ.(n.) கட்புலனாற் காணும் பொருள் (தொல். பொருள்.1. உரை.); thing seen, object of sight opp. to *karuttu-p-poru*.

[காட்சி + பொருள்.]

காட்சிமறைத்தல் *kāṭci-maraittal*, பெ.(n.) தோற்ற மறைப்பு (தரிசனாவரணியம்) (சூடா.); (Jaina.) that which causes the obscuration or clouding of the appearance.

[காட்சி + மறைத்தல்.]

காட்சியணி *kāṭci-y-aṇi*, பெ.(n.) அணியிலக் கணங்களுள் ஒன்று (அணியி.19.); (Rhet.) a kind of rhetoric.

[காட்சி + அணி.]

ஒரு பொருளின் செயல் முதலியன மற்றோர் பொருளுக்கு நன்மையோ தீமையோ புலப்பட நிகழ்வதாகக் கூறும் அணிவகை (தண்டி.88).

காட்சியர் *kāṭciyar*, பெ.(n) காட்சியவர் பார்த்து; see *kāṭci-y-avar*.

[காட்சியவர் → காட்சியர்]

காட்சியவர் *kāṭci-y-avar*, பெ.(n.) அறிஞர்; the wise. “புன்மையில் காட்சியவர்” (குறள்.174).

[காட்சி + அவர். காட்சி: அறிவு.]

காட்சியளவை *kāṭci-y-aṭavai*, பெ.(n.) எதிரும் தோற்றம் காண்டலளவை (சி.போ.சிறு.1; 1, ப.15) perception; means of perception.

[காட்சி + அளவை. இதனை வடமொழியாளர் காட்சிப் பிரமாணம் எனத்திரித்துக் கொண்டனர்.]

காட்சியறிவு *kāṭci-y-ariṇu*, பெ.(n.) தெளிவான அறிவு; perceptual cognition.

[காட்சி + அறிவு]

காட்சியுணர்வு *kāṭci-y-uṇarvu*, பெ.(n.) காட்சி யறிவு பார்க்க; see *kāṭci-y-ariṇu*.

[காட்சி + உணர்வு]

காட்சியெருதுக்காக *kāṭci-y-erudu-k-kāṣu*, பெ.(n.) ஒரு பழைய வரி (S.I.I.II.425); an ancient tax probably on bulls kept for sale. “காட்சி எருது காகம் ஊர்க்குமுஞ்சுக்காகம் உட்பட இவ்வூர் இறைகட்டின காணிக்கடன்” (S.I.I.II.92-1 பக் 425).

[காட்சி + எருது + காக.]

காட்சியோடு *kāṭci-y-ōḍu*, பெ.(n.) மெய்யுணர்வு பெறுதற்கான நிலை; realisation of true insight thought and conduct. “கட்படு மிமைத் துணை காட்சி யேய்க்கினை நுட்பமனதாகவே நுதலிக் காட்டினோன்” (கந்தபு. மோனநீங்.33).

[காட்சி + ஓடு]

காட்சிவரி¹ *kāṭci-vari*, பெ.(n.) தன்வருத்தத்தைப் பலருங் காணும்படி நடிக் குங் கூத்து (சிலப்.8: 106, உரை); (Dram.) dance, exhibiting sorrow and distress.

[காட்சி + வரி]

(வரி-காமங்கண்ணிய இசைப்பாட்டு. அப் பாட்டின் மெய்ப்பாடு துலங்கச் செய்யும் நளிநயம் காட்சிவரி எனப்பட்டது)

காட்சிவரி² *kāṭci-vari*, பெ.(n.) திரைப்படக் காட்சிகளுக்காக வாங்கப்படும் வரி; entertainment tax.

[காட்சி + வரி. வரி : வாங்கப்படும் வரிப்பணம்]

காட்சிவாதி *kāṭci-vādi*, பெ.(n.) உலகியற் பொருண்மையன்றி வேறு பொருண்மையில்லையெனக் கூறும் உலகியலாளர் (சி.போ.பர.அவை.ப. 40); materialist, who holds that perception is the only means of acquiring knowledge.

[காட்சி + வாதி. வாளுதல் : பேசுதல். வாள் → வாளி → வாதி (பேசுபவன்)]

கண்ணால் கண்டு தெளிவதுதான் ‘அறிவு’ என்னும் கொள்கையோன் (சா.அக.).

காட்டகத்தமிர்து *kāṭṭagattamirdu*, பெ. (n.) காட்டகத்தமிழ்து பார்க்க; see *kāṭṭagattamirdu*. “காட்டகத்தமிழ்துங் காண்வரக் குவலி” (சீவக.2110).

[காடு + அகத்து : காட்டகத்து + அமிழ்து]

காட்டகத்தமிழ்து *kāṭṭagattamidu*, பெ.(n.) மக்கட்குப் பயன்படும் காட்டுப்பொருள்கள்; forest produce.

[காடு + அகத்து - காட்டகத்து + அமிழ்து]

அரக்கு, உலண்டு, தேன், மயிற்பீலி, நாவி போன்றவை.

காட்டகத்தி *kāṭṭagatti*, பெ.(n.) வீழிச்செடிப்புதர் (மலை.); a straggling shrub.

[காடு + அகத்தி - காட்டகத்தி]

காட்டகம் *kāṭṭagam*, பெ.(n) காழகில்; aloe wood. (சா.அக.)

[காடு → அகம் - காட்டகம்]

காட்டகி *kāṭṭagi*, பெ. (n.) காட்டுக் கொன்றை; wild kondra (சா.அக.).

[காட்டகம் → காட்டகி]

காட்டசை *kāṭṭasai*, பெ.(n.) காட்டுச்சீரகம்; purple fleabane. “நீர்முத்தங் காட்டசை சத்தி யெல்லெண்” (தைலவ.தைல.69).

[காடு + அசை - காட்டசை. அசை : சீரகம்.]

காட்டட்டம் *kāṭṭaṭṭam*, பெ.(n.) வெண்பாதிரி; white flowered fragrant trumpet tree (சா.அக.).

[காட்டு + அட்டம்.]

காட்டணம் *kāṭṭanam*, பெ.(n.) பெருங்குமிழ் (மலை.); coomb teak.

[காடு + ஆணம். காட்டாணம் → காட்டணம்.]

காட்டத்தி *kāṭṭatti*, பெ.(n.) 1. பேயத்தி (மலை.); devil fig. 2. மரவகை; gaub.

[காடு + அத்தி - காட்டத்தி.]

காட்டதாதி *kāṭṭatādi*, பெ.(n.) படர் முன்னை அல்லது கொடிமுன்னை; spreading or creeper premla (சா.அக.).

[காடு + அதைதி - காட்டதைதி → காட்டதாதி.]

காட்டதிமதுரம் *kāṭṭadi-maduram*, பெ.(n.) காட்டில் விளையும் அதிமதுரம் என்னும் வேர்; root of wild Indian liquorice as opposed to. நாட்டு அதிமதுரம் (சா.அக.).

[காடு → காட்டு + அதிமதுரம்.]

காட்டப்பெறு-தல் *kāṭṭa-p-peru*, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) உரிமை கொண்டாடுதல்; to lay claim.

“இந்நிலத்துக்கு வேலிக்காகம் நீர்விலைக் காகம் சில்லிறை சோறு மாட்டுள்ளிட்டு. எப்போர்ப்பட்டதுங் காட்டப் பெறாதோமாகவும்” (S.I.I.III, 68-5).

[காட்டு → காட்ட(வி.எ.) + பெறு.]

காட்டம்¹ *kāṭṭam*, பெ.(n.) 1. விறகு (திவா.); fire wood. 2. காய்ந்த குச்சி; small stick, as of pipal tree, used in ritual. “தண்டே குண்டிகை வெண்குடை காட்டம்” (சிலப்.23:77).

த.கட்டை > Skt.karṭa > த.காட்டம் (கொ.வ.).

காட்டம்² *kāṭṭam*, பெ.(n.) 1. உறைப்பு (இ.வ.). pungency, anything hot to the taste. 2. புளிப்பு; sourness. 3. எரிநோவு; burning sensation. சாராயம் மிகக் காட்டமாக இருக்கிறது (உ.வ)

க., தெ. காட்டு

[கடு → கடுப்பு → காட்டி → காட்டு → காட்டம். கடுப்பு உறைப்பு.]

காட்டம்³ *kāṭṭam*, பெ. (n.) வெண்கலம் (விண்.); bell-metal.

[த. கண்டி > தெ.கண்டெ காட்டெ > த.காட்டம். வெண்கலமணி செய்யப்பட்ட மாழையும் வெண்கலமணியின் பெயர் பெற்றது.]

காட்டம்⁴ *kāṭṭam*, பெ.(n.) பதினைந்து மணித்துளி கொண்டகாலம் (கால்மணிநேரம்) (விணி.291); quarter hour.

[காட்டை → காட்டம். காட்டை பார்க்க; see kāṭṭai.]

காட்டம்⁵ *kāṭṭam*, பெ.(n.) 1. சினம்; anger. எனம்து காட்டமாக இருக்கிறார் (உ.வ.). 2. மிகுதி (அக.நி.); abundance.

தெ. காடு

[காட்டம்² → காட்டம்⁵.]

காட்டரண் *kāṭṭaran*, பெ.(n.) நால்வகை அரண்களுள் காடாகிய அரண்(திவா.); forest, as a source of defence, one of four kinds of *aran*.

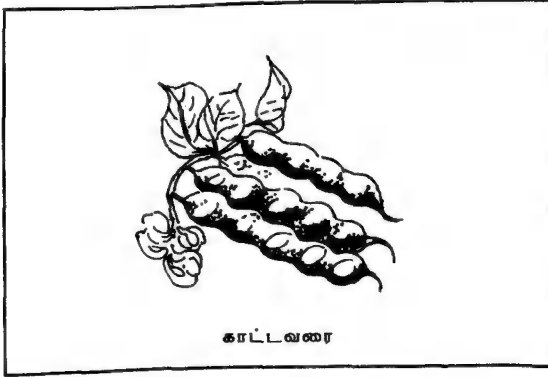
[காடு + அரண் - காட்டரண்.]

காட்டலரி *kāṭṭalari*, பெ.(n.) 1. அலரிவகை (L.); wil- low-leaved water croton. 2. நச்சுப்பாலுள்ள ஒரு மரம்; jungle mango. 3.பாலைவகை (L.); mango- like cerbera.

[காடு + அலரி - காட்டலரி.]

காட்டவரை *kāṭṭavarai*, பெ.(n.) காட்டுமொச்சை (மூ.அ.); country-bean.

[காடு + அவரை - காட்டவரை.]

காட்டவரை

காட்டவீணை *kāṭṭa-vīṇai*, பெ.(n.) மரத்தால் செய்த வீணை; *vīṇā*, made of wood.

[காடு + வீணை.]

காட்டவரி *kāṭṭavuri*, பெ.(n.) 1.அவரி வகை; silvery-leaved indigo. 2. புனல் முருங்கை; three-leaved indigo.

[காடு + அவரி - காட்டவரி.]

காட்டழகியவாணன் *kāṭṭaḷagiya-vāṇan*, பெ.(n.) ஒருவகைநெல் (இ.வ.); a kind of coarse paddy.

[காடு + அழகு + வாணன்.]

காட்டழல் *kāṭṭaḷal*, பெ.(n.) காட்டுத்தீ (குடா.); for- est conflagration.

[காடு + அழல். அழல் = தீ, நெருப்பு.]

காட்டா *kāṭṭā*, பெ.(n.) காட்டான்² பார்க்க; see *kāṭṭān*

[காடு + ஆ → ஆன் → ஆ : மாடு, பெற்றம்.]

காட்டாக்கி *kāṭṭākki*, பெ.(n.) கட்டையைக் கடைந்துண்டாக்கும் நெருப்பு; fire produced from fuel by churning. "காட்டாக்கிற் றோன்றி" (சி.போ.9.3.2).

[காடு + அக்கி - காட்டக்கி → காட்டாக்கி(கொ.வ).]

[த. அழல் (தீ) > அழனி Skt. > agni > தெ. அக்கி > த. அக்கு → அக்கி.]

காட்டாகு *kāṭṭāgu*, பெ.(n.) கொடியுல்லை; eared- jasmine (சா.அக.).

[காடு + ஆகு.]

காட்டாசாரி *kāṭṭāśāri*, பெ.(n.) தச்சன்(வின்.); car- penter.

[காடு + ஆசாரி - காட்டாசாரி.]

காட்டாஞ்சி *kāṭṭāñji*, பெ.(n.) மரவகை (L.); entire-leaved staff tree.

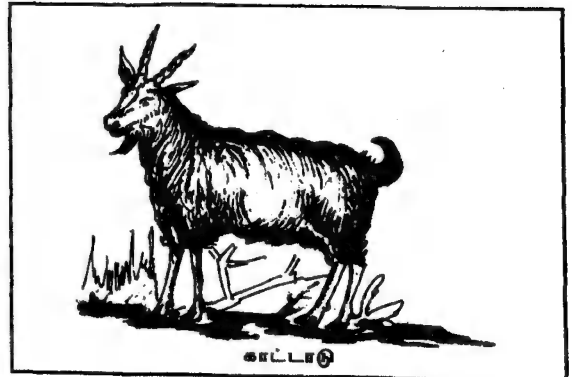
ம. காட்டாடு

[காடு + ஆஞ்சி - காட்டாஞ்சி.]

காட்டாடு *kāṭṭāḍu*, பெ.(n.) காட்டில் வாழும் ஆட்டைபோன்ற விலங்கு; jungle sheep, barking deer.

[காடு + ஆடு - காட்டாடு]

இது ஆட்டைப்போல் தாவும், றரையைப் போல் ஊணையிடும்.

காட்டாடு

காட்டாணி *kāṭṭāṇi*, பெ.(n.) காட்டேணிபார்க்க; see *kāṭṭēṇi*

[காட்டேணி → காட்டாணி]

காட்டாத்தி *kāṭṭātti*, பெ.(n.) திருவாத்தி; holy mountain ebony. “காட்டாத்திப் பூமார்ச் சாலஞ் சடிவை வீரை” (தைலவ. தைவ. 51).

ம. காட்டத்தி; க. காடத்தி.

[காடு + ஆத்தி - காட்டாத்தி]

காட்டாதளை *kāṭṭādaḷai*, பெ. (n.) காட்டாமணக்கு பார்க்க; see *kāṭṭāmaṇakku* (சா.அக.).

[காடு + ஆதளை]

காட்டாதாரிகம் *kāṭṭadārigam*, பெ.(n.) கொடியத்தி; creeper fig (சா.அக.).

[காடு + ஆதாரிகம்]

காட்டாமணக்கு *kāṭṭāmaṇakku*, பெ.(n.) 1. ஆமணக்கு வகை (பதார்த்த.541); common physic nut. 2.பேயாமணக்கு (L.); red physic nut.

மறுவ. காட்டாதளை, காட்டாமணத்தி.

ம. காட்டாமணக்கு

[காடு + ஆமணக்கு - காட்டாமணக்கு]

காட்டாமணக்கு

காட்டாமணத்தி *kāṭṭāmaṇatti*, பெ.(n.) காட்டாமணக்கு பார்க்க; *kāṭṭāmaṇakku*.

[காடு + ஆமணத்தி]

காட்டாமணி *kāṭṭāmaṇi*, பெ.(n.) உத்தாமணி பார்க்க; see *uttāmaṇi* (சா.அக.).

[காடு + ஆமணி]

காட்டாரியம் *kāṭṭāriyam*, பெ.(n.) கேழ்வரகின் வகை; (G.Sm.D.i, i :217); dry - crop ragi.

[காடு + ஆரியம் - காட்டாரியம்]

காட்டாரை *kāṭṭārai*, பெ. (n.) கல்லாரை பார்க்க; see *kallārai* (சா.அக.).

[காடு + ஆரை]

காட்டாலம் *kāṭṭālam*, பெ. (n.) பேயால மரம்; wild banyan tree, demonfig (சா.அக.).

ம. காட்டால்

[காடு + ஆலம்]

காட்டாவரை *kāṭṭāvarai*, பெ. (n.) காட்டாவிரை பார்க்க; see *kāṭṭāviraḷ* mountain downy senna (சா.அக.).

[காடு + ஆவரை]

காட்டாவிரை *kāṭṭāviraḷ*, பெ. (n.) மலையாவாரை; small-stipuled downy rachis glandular senna.

[காடு + ஆவிரை - காட்டாவிரை]

காட்டாள் *kāṭṭāḷ*, பெ.(n.) 1. நாகரிகமற்ற முரட்டாள்; rustic, savage, uncivilised rude man. 2. காட்டில் இருப்பவன், வேடன்; a forest-dweller, hunter.

ம. காட்டாள்; க., து. காட.

[காடு + ஆள் - காட்டாள்]

காட்டாள் காக *kāṭṭāḷ-kāśu*, பெ.(n.) வரிக் கூறு செய்பவர்களுக்கு நிலத்தை அடையாளம்

காட்டுவதற்கான கூலி; payment for identifying the land for the tax assessers. “வரிக் கூறு செய்வார்களுக்கும் சொல்ல காட்டாள் காசு 25” (S.I.I.VIII, 263-9).

[காட்டாள் + காசு]

காட்டாளத்தி *kāṭṭāḷatti*, பெ.(n.) இசையின் விரிவோசை (சிலப்:3:26, உரை.); systematic elaboration of a musical mode in all its variation.

[காடு + ஆளத்தி - காட்டாளத்தி. ஆளத்தி என்னும் தமிழ்ச்சொல் வடமொழியில் ஆலாபனை ஆயிற்று]

காட்டாளை *kāṭṭāḷai*, பெ.(n.) ஒருவகைச் சுழல் வண்டு; a whirling beetle (சா.அக.).

காட்டாறு *kāṭṭāru*, பெ.(n.) 1. காட்டில் ஓடும் ஆறு; a forest-river. 2. மழைக் காலத்தில் மட்டும் ஓடும் ஆறு; the river where water flows only in rainy season.

ம. காட்டாறு

[காடு + ஆறு]

காட்டான்¹ *kāṭṭāṇ*, பெ.(n.) 1. நாகரிகமாகப் பழகும் இயல்பு இல்லாதவன்; person of rough manners, rustic. 2. அயலான்(யாழ்ப்.); stranger.

ம. காட்டன், காடன்; கா.து. கால

[காடு + ஆன் - காட்டான். ‘ஆன்’ ஆண்பாலியு.]

காட்டான்² *kāṭṭāṇ*, பெ.(n.) காட்டு மாடு; wild cow. “வெல்லரிய கரடி காட்டான் பூனை” (அறப். சத.62.).

ம. காட்டி, க. காட்டா

[காடு + ஆன் - காட்டான். ஆன் - மாடு, பெற்றம்]

காட்டான்கரையான்² *kāṭṭāṇ-karaiyāṇ*, பெ.(n.) பட்டிக்காட்டான்(நெல்லை.); rustic.

[காட்டான் + கரையான்]

காட்டாளை *kāṭṭāḷai*, பெ.(n.) காட்டில்வாழும் யானை (பழக்கப்படுத்தப் படாதயானை); wild elephant.

ம. காட்டான்

[காடு + யானை.]

காட்டி¹ *kāṭṭi*, பெ.(n.) (வியங்கோள்) காட்டுக. இகரவீற்று வியங்கோள், (த.சொ.அக). optative mood with final ‘i’.

காட்டி² *kāṭṭi*, பெ.(n.) பன்றி (அக.நி.); pig.

காட்டிக்கொடு - த்தல் *kāṭṭi-k-koḍu*, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கற்றுக் கொடுத்தல்; to put one in the way, to teach or show the method of doing anything. 2. தன்பக்கத்தானொருவனை எதிரிகைக்கொள்ளும் நிலைமையை உண்டாக் குதல்; to play false, to accuse; to betray, as a person to his enemy. 3. சோதனை முறையைக் கையாண்டு வெளிப்படுத்துதல்; reveal. பையில் வைத்திருக்கும் பேனாக் கத்தியைக்கூட இந்த மின்கருவி காட்டிக் கொடுத்துவிடும்(உ.வ.).

[காட்டு → காட்டி + கொடு]

காட்டிக்கொள்ளு - தல் *kāṭṭi-k-kollu*, 16 செ.குன்றாவி. (v.t.) இல்லாததை உள்ளதுபோலக் காட்டிக் கொள்ளுதல்; try to pass for; put on airs. அவன் தன்னை அறிவாளி போலக் காட்டிக் கொண்டான் (உ.வ.).

[காட்டு → காட்டி + கொள்.]

காட்டிச்சி *kāṭṭicci*, பெ.(n.) கல்லத்தி; stone fig (சா.அக.).

[காடு + இச்சி]

காட்டிஞ்சி *kāṭṭiñci*, பெ.(n.) 1. இஞ்சிவகை (L.); wild ginger. 2. சரணை (மலை.); purslane - leaved trianthema.

ம. காட்டிஞ்சி

[காடு + இ ஞ்சி - காட்டிஞ்சி]

காட்டிண்டு *kāṭṭiṇḍu*, பெ.(n.) copious narrow-leaved soap pod.

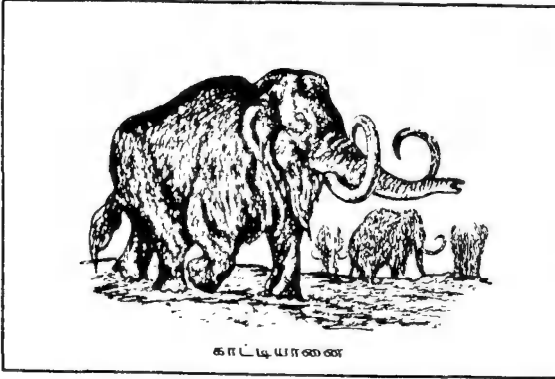
[காடு + இண்டு - காட்டிண்டு.]

காட்டிமறை-தூதல் *kāṭṭi-marai*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) எளிதில் கிடைப்பது போல் தோற்றுவித்து ஏமாறச்செய்தல்; to tantalise a person by presenting something desirable to his view and snatching it away just at the moment of his taking it "கருணை மூர்த்தி காட்டி மறைத்தலும்" (திருவிளை வாதலு.54.)

[காட்டு → காட்டி (வி.எ.) + மறை.]

காட்டியானை *kāṭṭiyāṇai*, பெ.(n.) காட்டில் வாழும் யானை(திவா.); wild elephant.

[காடு + யானை - காட்டியானை. ஒ.நோ. கற்றி யானை.]

காட்டியும் *kāṭṭiyum*, இடை.(part.) காட்டிலும்; a case-sign, the ablative of comparison. "எண்ணக் காட்டியு முண்டோ" (குருகூர்ப். 96.).

[காட்டிலும் → காட்டியும் (கொ.வ.). காட்டில் பார்க்க; see *kāṭṭil* - காட்டாஞ்சி.]

காட்டிருப்பை *kāṭṭirupai*, பெ.(n.) காட்டிலுப்பை பார்க்க; see *kāṭṭilupai*

[காட்டிலுப்பை → காட்டிருப்பை.]

காட்டிருள் *kāṭṭirul*, பெ.(n.) கனத்த இருள்; பேரிருள்; pitch-darkness, thick darkness.

[காடு + இருள்.]

காட்டில்¹ *kāṭṭil*, இடை.(conj.) உறழ்ச்சிப் பொருள் காட்டும் இடைச்சொல்; than. "ஒழிந்த பெருத்த உறுப்புகளில் காட்டில் பெரிய அழகையுடைய" (சீவக.1461,உரை).

ம. காட்டில்

[காண் → காட்டு → காட்டில். ஒன்றை ஒப்புமையாகக் காட்டும்போது எனப் பொருள்படும் இடைச்சொல் 'அதனைவிட' என்னும் உறழ்ச்சிப்பொருள் தந்தது.]

காட்டில்² *kāṭṭil*, வி.எ.(adv.) 1. அளவில்; when "தவநெறி என்னுங் காட்டில் பக்தியைச் சொல்லிற் றாமோ" (நாடு, 10.4:1). 2. உடன்; as soon as; at the very instant. 'ஒரு குயில் ஒருகாற் கூவுங்காட்டில் விடிந்ததோ' (திவ்.திருப்பா.18, வியா.171.).

[காட்டில்¹ → காட்டில்².]

காட்டிலந்தை *kāṭṭilanaḍi*, பெ. (n.) இலந்தை மரவகை; a species of jujube.

ம. காட்டிலந்தை

[காடு + இலந்தை.]

காட்டிலம் *kāṭṭilam*, பெ. (n.) வாழை வகை (மலை); a kind of plantain.

[காட்டேலம் → காட்டிலம். ஏலவாழையின் வகைகளுள் ஒன்று.]

காட்டிலமிர்து *kāṭṭilamirtu*, பெ.(n.) காட்டகத் தமிழ்து பார்க்க; see *kāṭṭagattamīḍu*.

[காட்டகத்தமிழ்து → காட்டகத்தமிழ்ந்து → காட்டிலமிர்து. சீவக.2110 உரையில் காட்டிலமிர்து என ஆண்டிருப்பது கொச்சை வழக்கு.]

காட்டிலவு *kāṭṭilavu*, பெ. (n.) 1. கோங்கிலவு; false traganth. 2. பாறையிலவு; large flowered silk cotton (சா.அக.).

மறுவ. காட்டுப்பருத்தி

[காடு + இலவு - காட்டிலவு.]

காட்டிலந்தை

காட்டுக் கருணை

காட்டத்தி

காட்டரளி

காட்டிலா *kāṭṭilā*, பெ. (n.) 1. வெள்ளெருக்கு; white flowered giant swallow wort. 2.வாழை; plantain tree (சா.அக.).

[காடு + ஈலை - காட்டலை → காட்டிலா]

காட்டிலுப்பை *kāṭṭiluppai*, பெ.(n.) 1. காட்டிலுப்பை மரம்; wild mowah 2. கற்பாலை; East Indian star apple. 3. பாற்சோற்றிப் பாலை; oval mowah (சா.அக.).

[காடு + இலுப்பை]

காட்டிலும்¹ *kāṭṭilum*, இடை. (conj.) உறழ்ச்சிப் பொருள் குறிக்கும் இடைச்சொல்; than. அதைக் காட்டிலும் இது நல்லது (உ.வ.).

[காண் → காட்டு → காட்டில் → காட்டிலும். காட்டில் பார்க்க; see *kāṭṭil*]

காட்டிலும்² *kāṭṭilum*, வி.எ.(adv.) உடன்; as soon as, at the very instant. விடியங்காட்டிலும் வந்தான் (உ.வ.).

[காண் → காட்டு → காட்டில் → காட்டிலும். காட்டில் பார்க்க; see *kāṭṭil*]

காட்டிலுமிழி *kāṭṭil-umili*, பெ.(n.) நாகர வண்டு (விண்.); a large kind of beetle.

[காட்டில் + (உமுறி)உமிழி. உமுறி - ஒசையெழுப்புவது]

காட்டிலேபோ-தல் *kāṭṭil-e-pō-*, 8 செ.கு.வி. (v.i.) வீணாய்க்குழிதல் (யாழ்ப்.); to be lost, wasted.

[காடு + இல் + ஏ - காட்டிலே + போ]

காடு - இடுகாடு. இச் சொல் மறைந்தொழிதல், கழிந்துபோதல், பயனற்றுப்போதல் என்னும் பொருள்களின் அடியாக வீணாகப்போதலைக் குறித்தது.

காட்டினாவாடை *kāṭṭināvāḍai*, பெ.(n.) நன்னாரி; Indian sarsaparilla (சா.அக.).

காட்டெஞ்சு *kāṭṭinju*, பெ. (n.) காட்டெந்து பார்க்க; see *kāṭṭindu*.

[காட்டெந்து → காட்டெஞ்சு]

காட்டெந்து *kāṭṭindu*, பெ.(n.) ஈச்சம்பனை; wild date-palm.

மறுவ. காட்டீச்சை

ம. காட்டெந்தல்

[காடு + ஈந்து - காட்டெந்து]

காட்டெரகம் *kāṭṭiragam*, பெ. (n.) கொட்டைமுந்திரி; cashew nut (சா.அக.).

காட்டெருள்ளி *kāṭṭirulli*, பெ. (n.) நரிவெங்காயம்; jungle onion or jackal onion.

க. காடெருள்ளி

மறுவ. காட்டு வெள்ளை வெங்காயம்.

[காடு + ஈருள்ளி - காட்டெருள்ளி]

காட்டலை *kāṭṭilāi*, பெ.(n.) 1. வாழை; plantain tree. 2. கடுக்காய்; gallnut.

[காடு + ஈலை]

காட்டு¹-தல் *kāṭṭu-*, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. காண் பித்தல்; to show, exhibit, display. "எம்மில்லங் காட்டுதும்" (நாலடி, 293.). 2. அறிவித்தல்; to reveal, disclose, set forth. "காணாதாற் காட்டுவான்" (குறள், 849). 3. நிறுவதல்; to prove. "நிறைமொழி மாந்தர்.... மறைமொழி காட்டிவிடும்" (குறள், 28). 4. நினைவூட்டுதல்; to remind. "முறுவற் குறிகாட்டி முத்தே யுலகை முடிப்பாயோ" (கம்பரா. கடல் காண். 8.). 5. திருவமுது படைத்தல்; to offer to a deity. "ஆழ்வார்க்குக் காட்டுகின்ற திருவமுதும்" (S.I.I. III. 49-3:102). 6. நிழலுருச் செய்தல்; to reflect, as a mirror or water. "அடுத்தது காட்டும் புளிங்கு

போல்” (குறள்.706.). 7. உண்டாக்குதல்; to create, bring to pass. “களையாத துன்பமிக் காரிகைக்குக் காட்டி” (சிலப். 19:17). 8. அறிமுகஞ் செய்வித்தல்; to introduce. “செவ்வழி யுள்ளத் தோனைக் காட்டுதி தெரிய வென்றான்” (கம்பரா. கிட்கிந் அனுமப.23.). 9. நறுமண முதலியன ஊட்டுதல்; to apply, as incense or perfume to the hair. “ஆவிகாட்டி.... சோர்குழல்” (கம்பரா. கிட்கிந். நாடவி.59.). 10. வெப்பம் உறைக்கச் செய்தல்; to heat, as a vessel of ghee. நெய்ப்பாத்திரத்தை நெருப்பிற்காட்டி உருக்கினான் (உ.வ.). 11. மீட்டுத்தருதல்; to bring back. “ஆழிகாட்டியென் னாருயிர் காட்டினாய்” (கம்பரா. சுந்தர. பிணிவீட்டு.34).

ம. காட்டுக; க. காணிக; காணின்; து. காணுசாபுனி, காணிசாவுனி; குட., கோத. காட்; துட. கோட்.

[காண் (த.வி) → காட்டு (பி.வி.)]

காட்டு² *kāṭṭu*, பெ. (n.) 1.காண்பிக்கை; showing; exhibition, presentation. 2.சான்று; instance, example. “கருத்துப் பதப்பொருள் காட்டு மூன்றினும்” (நன்.22.). 3. துணைக்கருவி; means, implements. “இவ்வுடலே காட்டொடுங்க காணாதே” (சி.போ.3.5:1). 4.ஒளி (சி.சி.5:4); brightness, light.

[காண் → காட்டு. ஏவலடியே பெயராகிக் காட்டுதலையும், காட்டுதற்கும் காணுதற்கும் காரணமாகிய பொருள்களையும் பொருளால் புடைபெயர்ந்து கட்டியது]

காட்டு³ *kāṭṭu*, பெ.(n.) உறைப்பு; pungency, acridity.

தெ.காட்டு

[காட்டம் → காட்டு]

காட்டு⁴ *kāṭṭu*, பெ.(n.) குப்பை; rubbish. காட்டுக் “களைந்து கலங்கழி” (ஆசாரக்.46).

தெ.காட்டு

காட்டுஓமவல்லி *kāṭṭumavalli*, பெ.(n.) ஓமவல்லி வகை; a variety of *ōmavalli* (சா.அக).

[காடு + ஓமவல்லி]

காட்டுக்கசகசா *kāṭṭu-k-kaśa-kaśā*, பெ.(n.) கசகசா வகை; wild poppy.

[காடு + கசகசா]

காட்டுக்கஞ்சாங்கோரை *kāṭṭu-k-kañjāṅkōrai*, பெ.(n.) செடிவகை (மூ.அ.); sage tea plant.

[காடு + கஞ்ச + அம் + கோரை. காட்டுக்கஞ்சாங் கோரை. ‘அம்’ சாரியை ‘ஆம்’ என நீண்டது]

காட்டுக்கட்டை *kāṭṭu-k-kaṭṭai*, பெ.(n.) பலவகை மரங்களின் விறகு; firewood of various kinds.

[காடு + கட்டை]

காட்டுக்கடலி *kāṭṭu-k-kaḍali*, பெ.(n.) பூனைப் பிடுக்கன் செடிவகை(விண்.); roughish round-leaved Indian linden.

[காடு + கடலி]

காட்டுக்கடலை *kāṭṭu-k-kaḍalai*, பெ.(n.) புதர்ச்செடிவகை (விண்.); rough small - leaved spider flower shrub.

ம. காட்டுகடலை

[காடு + கடலை - காட்டுக்கடலை]

காட்டுக்கடன் *kāṭṭu-k-kaḍan*, பெ.(n.) ஈமக்கடன்; obsequies or funeral rites at the burning ghat.

மறுவ. காட்டுக்கிரியை.

[காடு + கடன்]

காட்டுக்கடுகு *kāṭṭu-k-kaḍugu*, பெ.(n.) நாய் வேளை (M.M.937); a sticky plant that grows best in sandy places.

ம. காட்டுக்கடுகு

[காடு + கடுகு.]

காட்டுக்கண்ணி *kāṭṭu-k-kanni*, பெ.(n.) முட்டை நூறி; claw-flowered laurel (சா.அக.).

[காடு + கண்ணி.]

காட்டுக்கத்தரி *kāṭṭu-k-kattari*, பெ.(n.) செடிவகை; hedge caper.

[காடு + கத்தரி.]

காட்டுக்கத்தூரி *kāṭṭu-k-kattūri*, பெ.(n.) பெட்டகத் துத்தி எனும் மூலிகைச் செடி (மலை.); musk mal-low, hairy shrub.

[காடு + கத்தூரி - காட்டுக்கத்தூரி.]

Skt. kastūri > த. கத்தூரி.

காட்டுக்கதலி *kāṭṭu-k-kadali*, பெ. (n.) காட்டு வாழை (மூ.அ.); wild plantain.

[காடு + கதலி.]

காட்டுக்கப்பற்கிழங்கு *kāṭṭu-k-kappar-kilaṅgu*, பெ.(n.) காட்டுக்கிழங்கு; a wild root (சா.அக.).

[காடு + கப்பற்கிழங்கு.]

காட்டுக்கம்பம்புல் *kāṭṭu-k-kambam-pul*, பெ. (n.) ஒருவகைக் கம்பம் புல்; a wild coraly (சா.அக.).

[காடு + கம்பம் + புல்.]

காட்டுக்கழுகு *kāṭṭu-k-kamugu*, பெ.(n.) இலங்கைக்கழுகு; betel palm of srilanka (சா.அக.).

ம. காட்டுக்கழுகு

[காடு + கழுகு.]

காட்டுக் கரந்தை *kāṭṭu-k-karandai*, பெ.(n.) ஒரு வகைக் கரந்தை; wild sweet basil of the *Sphoeranthus* genus (சா.அக.).

[காடு + கரந்தை.]

காட்டுக்கருணை *kāṭṭu-k-karuṇai*, பெ. (n.) 1. ஒரு வகைப் பூடு. (பதார்த்த.417); purple stalked dragon, s.sh., *synantheris sylvatica*. 2. சேனைக்கிழங்கு வகை (விண்.); tahiti arrow-root.

[காடு + கருணை - காட்டுக்கருணை.]

காட்டுக்கருப்பூர்க்கிச்சிலிக்கிழங்கு *kāṭṭu-k-karuppūra-k-kiccili-k-kilaṅgu*, பெ.(n.) காட்டுப் பூலாங் கிழங்கு; forest orange root of *Curcuma* genus (சா.அக.).

[காடு + கருப்பூரம் + கிச்சிலி + கிழங்கு.]

காட்டுக்கரும்பு *kāṭṭu-k-karumbu*, பெ.(n.) பேய்க்கரும்பு; wild sugarcane (சா.அக.).

ம. காட்டுகரிம்பு

[காடு + கரும்பு.]

காட்டுக்கருமிளகு *kāṭṭu-k-karu-miḷagu*, பெ.(n.) மிளகுவகை; kind of pepper.

ம. காட்டுகரிமுளகு

[காடு + கருமிளகு.]

காட்டுக்கருவா *kāṭṭu-k-karuvā*, பெ. (n.) 1. காட்டில் வங்கம்; jungle cloves. 2. சீனமிளகு; China pepper.

ம. காட்டுகருவா

[காடு + கருவா - காட்டுக்கருவா. கருவேல் → கருவா (கொ.வ.) ஒரு சிறிய மரம்.]

காட்டுக்கருவேப்பிலை *kāṭṭu-k-karuvēpilai*, பெ.(n.) கறிவேப்பிலை வகை(L.); axil flowered shrubby Indian wampee.

மறுவ : ஆனாந்தனை

[காடு + கருவேப்பிலை.]

காட்டுக்கரையாம்பூ *kāṭṭu-k-karaiyāmbū*, பெ.(n.)
மலைநாவல்; clove-like black plum (சா.அக.).

[காடு + கரையாம்பூ.]

காட்டுக்கல் *kāṭṭu-k-kal*, பெ. (n.) 1. ஒருவகை
முருட்டுக்கல் (விண்.); a rough unshaped stone.
2. வெள்ளைக்கல்; white stone. (சா.அக.).

[காடு + கல் -காட்டுக்கல்.]

காட்டுக்கல்லுண்டை *kāṭṭu-k-kalluṇḍai*, பெ.(n.)
நெல்வகை; a kind of paddy.

[காடு + கல் லுண்டை.]

காட்டுக்கழுதை *kāṭṭu-k-kaludai*, பெ.(n.) காட்டில்
வாழும் (பழக்கப்படுத்தப் படாத) கழுதை; a wild-ass.

ம. காட்டுகழுத

[காடு + கழுதை.]

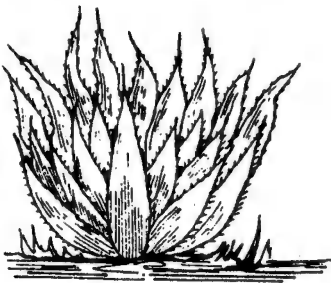
காட்டுக்கள்ளி *kāṭṭu-k-kalli*, பெ. (n.) மலைக்கள்ளி;
hill kallī (சா.அக.).

[காடு + கள்ளி.]

இதன் இலைகளை வதக்கிக் காயம், புண்
முதலியவற்றில் வைத்துக் கட்ட எரிச்சல் நீங்கும்.

காட்டுக்கற்றாழை *kāṭṭu-k-karṛāḷai*, பெ.(n.)
ஆனைக் கற்றாழை; wild aloe or hill aloe.

[காடு + கற்றாழை.]

காட்டுக்கற்றாழை

காட்டுக்கனி *kāṭṭu-k-kani*, பெ.(n.)

காட்டெலுமிச்சை; Indian wild lime (சா.அக.).

[காடு + கனி.]

காட்டுக்காசினி *kāṭṭu-k-kāṣiṇi*, பெ.(n.) காட்டில்
விளையும் காசினி; wild endive (சா.அக.).

[காடு + காசினி.]

காட்டுக் காட்டாமணி *kāṭṭu-k-kāṭṭāmaṇi*, பெ.(n.)
காட்டு உத்தாமணி; wild hedge twiner.

[காடு + காட்டாமணி.]

காட்டுக்காய்ச் சாறுமுட்டி *kāṭṭu-k-kāy-cāru*
muṭṭi, பெ.(n.) ஓர் அவுரிப் பூடு; curved podded five-
leaved indigo (சா.அக.).

[காடு + காய் + சாறுமுட்டி.]

காட்டுக்காய்ச்சுரை *kāṭṭu-k-kāy-c-curai*, பெ.(n.)
1.சுரை வகை; a species of bottle gourd.
2.புளிச்சைவகை (விண்.); deccan hemp. 3.
முட்டிபுளிச்சை (M.M.83); thorny hemp bendy, her-
baceous plant.

[காடு + காய்ச்சுரை.]

காட்டுக்காய்வள்ளி *kāṭṭu-k-kāy-valli*, பெ.(n.)

1. வள்ளி காய் (மூ.அ.); cultivated yam, dioscorea
sativa. 2. காய்ச்சீரக வள்ளிவகை (விண்.); cummin
yam.

[காடு + காய்வள்ளி.]

காட்டுக்காரை *kāṭṭu-k-kārai*, பெ.(n.) மலைக்காரை;
gland petioled saw-leaved olive linden (சா.அக.).

ம. காட்டுகார

[காடு + காரை.]

காட்டுக்காளை *kāṭṭu-k-kālai*, பெ.(n.) மாட்டு வகையைச் சார்ந்த ஒரு காட்டு விலங்கு; a wild animal of the cow family.

ம. காடுகாளை

[காடு + காளை]

காட்டுக்கானாங்கோழை *kāṭṭu-k-kāṇāṅ-kōḷai*, பெ.(n.) கானாவாழை (மூ.அ.); calf's grass.

[காடு + கானாங்கோழை]

காட்டுக்கானாவாழை *kāṭṭu-k-kāṇā-vāḷai*, பெ.(n.) கானா வாழைவகை (யாழ்.அ.); a species of calf's grass.

[காடு + கானாவாழை]

காட்டுக்கிச்சிலி *kāṭṭu-k-kiccili*, பெ.(n.) 1. காட்டெலுமிச்சை; (L.) wild lime. 2. காட்டில் விளையும் கிச்சிலிப்பழம்; wild orange (சா.அக).

[காடு + கிச்சிலி]

காட்டுக்கிட்டம் *kāṭṭu-k-kiṭṭam*, பெ.(n.) மலைக் கிட்டம்; iron crust; spongy stones such as prunice etc. found in mountains or mountainous tracts. (சா.அக.).

[காடு + கிட்டம்]

காட்டுக்கிராம்பு *kāṭṭu-k-kirāmbu*, பெ.(n.) நீர்க் கிராம்பு (மூ.அ.); primrose-willow.

[காடு + கிராம்பு - காட்டுக்கிராம்பு (கொ.வ.). குறும்பு

→ குறும்பு → கிராம்பு (கொ.வ.).]

காட்டுக்கிரியை *kāṭṭu-k-kiriyai*, பெ.(n.) காட்டுக் கடன்பார்க்க; see *kāṭṭu-k-kaḍaṇ*.

மறுவ. ஈமக்கடன்

skt. kriya > க. கிரியை.

[காடு + கிரியை]

காட்டுக்கிள்ளை *kāṭṭu-k-killai*, பெ. (n.) நகுதாளி யிலை; common cherry nutmeg (சா.அக).

[காடு + கிள்ளை]

காட்டுக்கிளுவை *kāṭṭu-k-kiluvai*, பெ. (n.) கற்பூரக் கிளுவை; hill kiluvai or hill mango.

[காடு + கிளுவை]

காட்டுக்கீரை *kāṭṭu-k-kirai*, பெ.(n.) காட்டி லுண்டாகும் பலவகைக் கீரை (விண்.); wild greens of different kinds.

[காடு + கீரை]

காட்டுக்கீழாநெல்லி *kāṭṭu-k-kīḷā-nelli*, பெ. (n.) பூலாவகை. (L.); black-honey shrub, large, often scandent.

[காடு + கீழ் + ஆம் + நெல்லி]

காட்டுக்குணம் *kāṭṭu-k-kuṇam*, பெ.(n.) விலங் கியல்பு (யாழ்.அக.); rudeness; savagery.

[காடு + குணம்]

காட்டுக்குதிரை *kāṭṭu-k-kudirai*, பெ. (n.) 1. காட்டில் வாழும் குதிரை; a wild-horse. 2. வரிக்குதிரை; a zebra.

ம. காட்டுகுதிரை

[காடு + குதிரை]

காட்டுக்குமிழ் *kāṭṭu-k-kumil*, பெ. (n.) 1. மரவகை; French mulberry of the Western ghats. 2. பாமரக் குமிழ்; false white teak.

ம. காட்டு குமிழ்

[காடு + குமிழ்]

காட்டுக்குயின் *kāṭṭu-k-kuyin*, பெ. (n.) மரவகை; a kind of tree.

ம. காட்டுகுருந்த

[காடு + குயின்.]

காட்டுக்குருக்கு *kāṭṭu-k-krukku*, பெ. (n.) காட்டுநெருஞ்சில் (புதுவை) பார்க்க; see *kāṭṭu-neruñjil*.

[காடு + குருக்கு.]

காட்டுக்குருந்து *kāṭṭu-k-kurundu*, பெ.(n.) காட்டெலுமிச்சை (மலை.); Indian wild lime.

மறுவ. காட்டு நாரத்தை.

ம. காட்டுகுருந்த

[காடு + குருந்து.]

காட்டுக்குருந்தோட்டி *kāṭṭu-k-kurundōṭṭi*, பெ.(n.) ஆனைக்குருந்தோட்டி; forest morning mellow (சா.அக.).

[காடு + குருந்தோட்டி.]

காட்டுக்குறிஞ்சி *kāṭṭu-k-kuriñji*, பெ. (n.) குறிஞ்சா; country ipecacuanha (சா.அக.).

[காடு + குறிஞ்சி.]

காட்டுக்கூந்தல் *kāṭṭu-k-kūndaḷ*, பெ. (n.) புல்வகை (யாழ்.அக.); a kind of grass.

[காடு + கூந்தல்.]

காட்டுக்கொஞ்சி *kāṭṭu-k-koñji*, பெ.(n.) கொழிஞ்சிச் செடிவகை (மூ.அ.); opal orange.

[காடு + கொழுஞ்சி → காட்டுக்கொழுஞ்சி (கொ.வ.).]

காட்டுக்கொட்டை *kāṭṭu-k-koṭṭai*, பெ.(n.) காட்டாமணக்கு; physic nut.

[காடு + கொட்டை.]

காட்டுக்கொடி *kāṭṭu-k-koḍi*, பெ. (n.) 1. கசப்புள்ள ஒருவகைக் கொடி; broom-creeper. 2. நன்னாரி வகை (L.); square branched sarsaparilla. 3. வாயு விளங்கம்; wind-berry climber.

[காடு + கொடி.]

காட்டுக்கொடிமுந்திரிகை *kāṭṭu-k-koḍi-mundirigai*, பெ.(n.) முந்திரி வகை (L.); jungle grape-vine.

[காடு + கொடி + முந்திரிகை.]

காட்டுக்கொய்யா *kāṭṭu-k-koyyā*, பெ. (n.) மலைச் சிறுகொய்யா; wild guava of Ceylon (சா.அக.).

[காடு + கொய்யா.]

காட்டுக்கொழுகி *kāṭṭu-k-koḷugi*, பெ. (n.) சிறு கீரை; pig-greens (சா.அக.).

[காடு + கொழுகி.]

காட்டுக்கொழுஞ்சி *kāṭṭu-k-koḷuñji*, பெ.(n.) 1.கொள்ளுக்காய் வேளை; purple wild indigo. 2. காட்டெலுமிச்சை; a species of wild lime.

[காடு + கொழுஞ்சி.]

காட்டுக்கொள் *kāṭṭu-k-koḷ*, பெ.(n.) 1. கருங் காணம் (மூ.அ.); black horse-gram. 2. காலியாந்துவரை (L.); black dhal, low twining weed.

[காடு + கொள் - காட்டுக்கொள். கொள் = வளைவு வளைந்த காய்.]

குதிரைக் கொள்ளைப்போல் இருக்கும், மருந்துக்குப் பயன்படும்.

காட்டுக்கொன்றை *kāṭṭu-k-koṇṇai*, பெ. (n.) 1.கருங்கொன்றை; rox-bugh's cassia. 2. மலைக் கொன்றை; hill cassia (சா.அக.).

மறுவ. காட்டுக்கொன்றை

[காடு + கொன்றை.]

காட்டுக்கோங்கு *kāṭṭu-k-koṅgu*, பெ. (n.) கோங்கு மரவகை; prussic-acid tree.

[காடு + கோங்கு.]

காட்டுக்கோதிகம் *kāṭṭu-k-kōdigam*, பெ. (n.) சிறுகுமிழ்; small Kashmir tree (சா.அக.).

[காடு + கோதிகம்.]

காட்டுக்கோதுமை *kāṭṭu-k-kōdumai*, பெ.(n.) 1.வாற்கோதுமை; barley or tail wheat. 2.காட்டில் விளையும் கோதுமை; wild wheat.

[காடு + கோதுமை.]

காட்டுக்கோரை *kāṭṭu-k-kōrai*, பெ.(n.) பெருங்கோரை; large sedge grass (சா.அக.).

[காடு + கோரை.]

காட்டுக்கோவை *kāṭṭu-k-kōvai*, பெ.(n.) 1.பெருங் கோவை; large flowered bryony. 2.இராமக்கோவை அல்லது கருங்கோவை; Rama's caper or black caper.

[காடு + கோவை.]

காட்டுக்கோழி *kāṭṭu-k-kōḷi*, பெ.(n.) 1.சம்பங் கோழி; jungle-fowl. 2. கற்கவுதாரி (M.M.); common sand-grouse. 3. சாம்பற் காட்டுக்கோழி; grey jungle fowl or Indian woodcock. 4. சிவப்பு காட்டுக் கோழி; red jungle fowl. 5. சிறுகோழி; red spur fowl (சா.அக.).

ம. காட்டுகோழி; க. காடுகோழி; து. காடுகோரி.

[காடு + கோழி.]

காட்டுக்கோழி

காட்டுச்சங்கம் *kāṭṭu-c-canigam*, பெ. (n.) நாகர வண்டு; a kind of beetle (சா.அக.).

[காடு + சங்கம்.]

காட்டுச்சண்பகம் *kāṭṭu-c-canbagam*, பெ.(n.) நீலகிரிச் சண்பகப்பூ; white-stalked fruited tulip tree of the Nilgiris.

மறுவ காட்டுச்சம்பங்கி

[காடு + சண்பகம் - காட்டுச்சண்பகம். செம் → செம்பகம் → சம்பகம் → சண்பகம்.]

காட்டுச்சதகுப்பை *kāṭṭu-c-cadakuppai*, பெ. (n.) சதகுப்பை போலவே இருக்கும் கடைச்சரக்கு; a plant akin to common dill (சா.அக.).

[காடு + சதகுப்பை.]

காட்டுச்சந்தனம் *kāṭṭu-c-candanam*, பெ. (n.) தேவதாரு என்னும் மரவகை; red cedar.

[காடு + சந்தனம் - காட்டுச்சந்தனம். சாந்து → சாந்தனம் → சந்தனம்.]

காட்டுச்சம்புநாவல் *kāṭṭu-c-cāmbu-nāval*, பெ. (n.) காட்டுப் பெருநாவல்; munro's wax rose apple (சா.அக.).

[காடு + சம்புநாவல்.]

காட்டுச்சருக்கரை *kāṭṭu-c-carukkarai*, பெ.(n.) நிலச் சருக்கரைக் கிழங்கு; ground sugar-root (சா.அக.).

[காடு + சருக்கரை.]

காட்டுச் சல்லாத்து *kāṭṭu-c-callattu*, பெ.(n.) சல்லாத்துக்கீரை; garden lettuce or cabbage lettuce (சா.அக.).

[காடு + சல்லாத்து. உணானி மருத்துவத்தில் பயன்படும் இலை.]

காட்டுச்சாதி *kāṭṭu-c-cādi*, பெ.(n.) 1. காட்டில் விளையும் மரங்கள்; forest trees in general. காட்டுச்சாதியில் செய்த மேசை (உ.வ.). 2. காட்டுச் சாதிக்காய்; jungle nutmeg. 3. காட்டுச்சாதி பத்திரி; wild mace.

ம. காட்டு சாதி

[காடு + சாதி - காட்டுச்சாதி. சாதிக்காய் மரம்.] இது பால் மர வகையைச் சார்ந்ததாகலின் யாதிக்காய் → சாதிக்காய் எனத் திரிந்தது. த. யா > Skt. > sati த. சாதி]

காட்டுச்சாம்பல் *kāṭṭu-c-cāmbal*, பெ. (n.) 1. சிறுமர வகை (இலம்பிலி) (L.); munro's rose wax apple. 2. காட்டுச் சம்புநாவல் பார்க்க; see *kāṭṭu-c-cambu-nāval*.

மறுவ. இலம் பிலி

[காடு + சாம்பல். வெண்ணிறத் தோற்றத்தால் பெயரிடப்பட்ட மரம்]

காட்டுச்சாயவோர் *kāṭṭu-c-cāyavōr*, பெ. (n.) காட்டு இம்பூற்றச்செடி; wild chay root (சா.அக).

மறுவ. பாப்பன் பூண்டு.

[காடு + சாயவோர்]

காட்டுச்சார்வளை *kāṭṭu-c-cārvalai*, பெ. (n.) காட்டுச்சாரணை பார்க்க; see *kāṭṭu-c-cāraṇai*

[காடு + சார்வளை]

காட்டுச்சாரணை *kāṭṭu-c-cāraṇai*, பெ. (n.) மூக்கரைச் சாரணை; white trianthema (சா.அக.).

[காடு + சாரணை]

காட்டுச்சாரை *kāṭṭu-c-cārai*, பெ.(n.) மருகு; marjo-ram (சா.அக.).

[காடு + சாரை. இதன் எண்ணெய் பல் வலிக்கு மருந்தாகும்]

காட்டுச்சிகை *kāṭṭu-c-cigai*, பெ. (n.) 1. காட்டுச் சீயக்காய்; sensitive tree. 2. பேய்ச்சீயக்காய்; rusty mimosa (சா.அக.).

[காடு + சிகை]

காட்டுச்சிலந்தி *kāṭṭu-c-cilandī*, பெ.(n.) காட்டுச் செருந்தி; forest gold champak (சா.அக.).

[காடு + சிலந்தி]

காட்டுச்சிவிகை *kāṭṭu-c-civigai*, பெ.(n.) பாடை (திருமந்.153); bier. “காட்டுச்சிவிகையொன்றேறி” (திருமந்.197).

[காடு + சிவிகை]

காட்டுச்சிறுகீரை *kāṭṭu-c-cirukīrai*, பெ.(n.) காட்டில் விளையும் சிறுகீரை வகை; fine-leaved amarnath.

[காடு + சிறுகீரை]

காட்டுச்சிறுதுளசி *kāṭṭu-c-ciru-tulasī*, பெ.(n.) சிறிய இலைகள் உள்ள ஒருவகைத் துளசிச் செடி; a variety of basic.

ம. காட்டுச்செறு துளசி

[காடு + சிறு+ துளசி]

காட்டுச்சீரகம் *kāṭṭu-c-cīragam*, பெ.(n.) சிற்றிலைச் சீரகம்; wild cumin (சா.அக.).

ம. காட்டுச்சீரகம்

மறுவ. நெய்ச்சிட்டி

[காடு + சீரகம். கசப்புச் சுவையுடையது. பலவகை மருத்துவக் குணமுடையது]

காட்டுச்சீரகவள்ளி *kāṭṭu-c-cīraga-valli*, பெ.(n.) 1. காயா வள்ளி; humped yam (சா.அக.). 2. காட்டுக் காய் வள்ளி- பார்க்க; see *kāṭṭu-k-kāy-valli* (சா.அக.).

[காடு + சீரகவள்ளி]

காட்டுச்சுண்டை *kāṭṭu-c-cunṭai*, பெ.(n.)
ஒருவகைச் சிறுமரம்; Indian tree potato.

[காடு + சுண்டை.]

காய் பழுத்து முதிர்ந்ததும் தானாகவே உள்வீரம்
சுண்டிச் சுருக்கம் விழுந்து சுருங்கிப் போவதால்
சுண்டைக்காய் எனப் பெயர் பெற்றது.

காட்டுச்சுரை *kāṭṭu-c-curai* பெ.(n.) கசப்புச்சுரை;
false calabash (சா.அக.).

[காடு + சுரை.]

காட்டுச்சுள்ளி *kāṭṭu-c-cuṇṇi* பெ.(n.) 1. ஒருவகை
முள்ளி; Mysore prickly nail-dye. 2. சிறு விறகு;
small tie wood.

[காடு + சுள்ளி.]

காட்டுச்சூட்டி *kāṭṭu-c-cūṭṭi* பெ.(n.) மந்திர
விச்சைக்குப் பயன்படும் பூடுவகை (M.M.); man-
drake.

[காடு + சூட்டி.]

காட்டுச்சேங்கொட்டை *kāṭṭu-c-cēṅkoṭṭai* பெ.(n.)
பெரியசேங்கோட்டை; glabrous marking nut
(சா.அக.).

மறுவ. தேன்சேரான்

[காடு + சேங்கொட்டை.]

காட்டுச்சேப்பங்கீரை *kāṭṭu-c-cēppankirai* பெ.(n.)
அடிக்காம்பு வெண்மையாகவும், இலை நீள்வட்ட
மாகவும் உள்ள சமையலுக்குதவும் கீரை; a vegetable
green with white pedicle at the bottom; leaves
oval and edible (சா.அக.).

[காடு + சேப்பங்கீரை.]

காட்டுச்சேம்பு *kāṭṭu-c-cēmbu*, பெ. (n.) காட்டில்
விளையும் சேப்பங்கிழங்கு; Egyptian yam, jungle
variety of colo casia (சா.அக.).

ம. காட்டுச்சேம்பு

[காடு + சேம்பு.]

காட்டுச்சேரான் *kāṭṭu-c-cērāṇ*, பெ.(n.) கருஞ்
சாரை; jungle marking nut (சா.அக.).

[காடு + சேரான்.]

காட்டுச்சேனை *kāṭṭu-c-cēṇai* பெ.(n.) நிலவா
விரையில் ஒருவகை (விண்.); a species of senna
growing wild.

ம. காட்டுச்சேனை

[காடு + சேனை-காட்டுச்சேனை.]

காட்டுச்சோளம் *kāṭṭu-c-cōḷam*, பெ.(n.) ஆடவிச்
சோளம்; wild sage; wild cholom (சா.அக.).

ம. காட்டுச்சோளம்

[காடு + சோளம்.]

காட்டுடுகு *kāṭṭu-ḍuḡu*, பெ. (n.) ஓடுகு மரம் (கருப்பு
ஆச்சா); twin-leaved false copaiba.

மறுவ. காராச்சா

[காடு + ஓடுகு.]

காட்டுத்தகரை *kāṭṭu-t-takarai* பெ.(n.) நாற்றத்
தகரை (மூ.அ); wild fetid cassia.

ம. காட்டுதகரை

[காடு + தகரை.]

காட்டுத்தம்பட்டன் *kāṭṭu-t-tampattan*, பெ. (n.)
காட்டுவாளவரை; wild sword-bean.

[காடு + தம்பட்டன்.]

காட்டுத்தமரத்தை *kāṭṭu-t-tamarattai* பெ.(n.)
மலைத் தமரத்தை; hill carambola (சா.அக.).

[காடு + தமரத்தை.]

காட்டுத்தர்பார் *kāṭṭu-t-tarpār*, பெ. (n.) ஒரு முறையும் இன்றித் தன்னிச்சையாக நடைபெறும் ஆட்சி; anarchy. குற்றவாளியை விட்டுக் குற்றம் சுமத்தியவனைத் தண்டிக்கும் காட்டுத்தர்பார் (உ.வ.).

[காடு + தர்பார். காட்டாட்சி.]

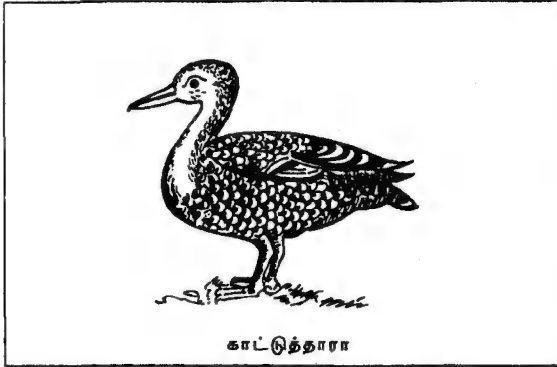
காட்டுத்தனம் *kāṭṭu-t-taṇam*, பெ.(n.) முருட்டுத் தன்மை; recklessness, being rude and uncivilised; rusticity. காட்டுத்தனமாகக் காரை ஒட்டுவான் (உ.வ.).

[காடு + தனம் - காட்டுத்தனம். தன்மை → தனம்.]

காட்டுத்தாரா *kāṭṭu-t-tārā*, பெ.(n.) வாத்துவகை; (யாழ்ப்ப.); wild duck.

ம. காட்டுதாராவு

[காடு + தாரா.]

காட்டுத்தாரா

காட்டுத்தாளி *kāṭṭu-t-tāḷi*, பெ.(n.) கொடிவகை. (மூ.அ.); purple moon flower.

[காடு + தாளி.]

காட்டுத்திப்பிலி *kāṭṭu-t-tippili*, பெ. (n.) திப்பிலி வகை (L.); long pepper.

ம. காட்டுதிப்பிலி

[காடு + திப்பிலி.]

காட்டுத்தினை *kāṭṭu-t-tiṇai*, பெ. (n.) தினைவகை (மூ.அ.); forest millet.

[காடு + தினை.]

காட்டுத்தீ *kāṭṭu-t-tī*, பெ. (n.) காட்டில் பற்றிய பெருந்தீ; forest conflagration.

ம. காட்டுத்தீ; க. காடுகிச்ச, காடுரி.

[காடு + தீ.]

காட்டுத்துத்தி *kāṭṭu-t-tutti*, பெ. (n.) துத்திவகை. (M.M.399); bristly-leaved Jew's mallow.

ம. காட்டுதுத்தி

[காடு + துத்தி.]

காட்டுத்தும்பை *kāṭṭu-t-tumbai*, பெ.(n.) ஒருவகைச்செடி; wild dead nettle.

ம. காட்டுதும்பை

[காடு + தும்பை.]

காட்டுத்தும்மட்டி *kāṭṭu-t-tummaṭṭi*, பெ.(n.) பேய்த்தும்மட்டி; wild melon.

ம. காட்டுதும்மட்டி

[காடு + தும்மட்டி.]

காட்டுத் துரிஞ்சில் *kāṭṭu-t-turiñjil*, பெ. (n.) கற்றிஞ்சில்; stone sirissa (சா.அக.).

[காடு + துரிஞ்சில்.]

காட்டுத்துவரை *kāṭṭu-t-tuvarai*, பெ.(n.) 1.துவரை வகை (மூ.அ.); jungle dhal. 2.இரும்புலி; Cochin-China ebony.

ம. காட்டுத்துவரை

[காடு + துவரை.]

காட்டுத்துளசி *kāṭṭu-t-tuḷaci*, பெ. (n.) துளசி வகை (மூ.அ.); wild basil.

ம. காட்டுத்துளசி

[காடு + தும்மட்டி.]

காட்டுத்தெங்கு *kaṭṭu-t-teṅgu*, பெ.(n.) பனை வகையைச் சேர்ந்த ஒரு வகை மரம்; single leaved sugar palam.

ம. காட்டுத்தெங்கு

[காடு + தெங்கு]

600906

494.811321
SEN-2-2

காட்டுத்தேக்கு *kaṭṭu-t-tēkku*, பெ.(n.) சிறுதேக்கு; small kind of teak (சா.அக.).

ம. காட்டுதேக்கு

[காடு + தேக்கு]

காட்டுத்தேற்றா *kaṭṭu-t-tēṭṭa*, பெ.(n.) காட்டுத் தேற்றான்கொட்டை; forest water-cleaning nut (சா.அக.).

[காடு + தேற்றா]

காட்டுத்தேன் *kaṭṭu-t-tēṇ*, பெ.(n.) காட்டில் கட்டும் தேன்; honey found collected in forests, wild honey or wood honey (சா.அக.).

[காடு + தேன்]

காட்டுத்தொட்டியன் *kaṭṭu-t-toṭṭiyāṇ*, பெ.(n.) நரி எலி முதலியவற்றை உண்ணும் தொட்டியினத்தைச் சார்ந்தவன் (நெல்லை); a sub - division of the Tottiya caste, who eat jackals and rats.

[காடு + தொட்டியன்]

காட்டுநத்தை *kaṭṭu-nattai*, பெ.(n.) காட்டில் வாழும் நத்தை; a kind of snail found in forests (சா.அக.).

[காடு + நத்தை]

காட்டுநறுவள்ளி *kaṭṭu-naṟuvalli*, பெ.(n.) காட்டுக் காய்வள்ளி பார்க்க; see *kaṭṭ-k-kāyvali* (சா.அக.).

[காடு + நறுவள்ளி]

காட்டுநறுவிலி *kaṭṭu-naṟuvili*, பெ.(n.) பெரு நறுவிலி; large or broad-leaved sebasten (சா.அக.).

[காடு + நறுவிலி]

காட்டுநாடு *kaṭṭu-naḍu*, பெ.(n.) காட்டினுள்ளாகிய குடிவாழ்பகுதி; inhabited region in a forest. "காட்டுநாட் டேமென" (புறநா. 150. 19).

[காடு + நாடு]

காட்டுநாபி *kaṭṭu-naḍi*, பெ.(n.) காட்டுக் கலப்பைக் + கிழங்கு; forest plough root (சா.அக.).

[காடு + நாபி]

காட்டுநாய் *kaṭṭu-nāy*, பெ.(n.) கட்டில் வாழும் நாய்; a wild-dog.

ம. காட்டுநாய், காட்டுயிடி.

[காடு + நாய்]

காட்டுநாயகர் *kaṭṭu-nāyakar*, பெ.(n.) கேரளத்து மலபார் பகுதியில் வாழும் ஒரு இனத்தார்; name of a hill tribe of North Malabar.

ம. காட்டுநாயகன்

[காடு + நாயகர்]

காட்டுநாரகம் *kaṭṭu-naragam*, பெ.(n.) காட்டுக் கொழுஞ்சி; raceme-flowered wild lime (சா.அக.).

[காடு + நாரகம்]

காட்டுநாரங்கம் *kāṭṭu-nāraṅgam*, பெ.(n.)
நாயெலுமிச்சை; dog wood apple (சா.அக.).

[காடு + நாரங்கம்.]

காட்டுநாரஞ்சி *kāṭṭu-nāraṅgi*, பெ. (n.) குருந்து;
obtuse-leaved wild lime (சா.அக.).

[காடு + நாரஞ்சி.]

காட்டுநாரத்தை *kāṭṭu-nāraṭṭai*, பெ. (n.) காட்டு
நாரத்தை (மலை.); Indian wild lime.

ம. காட்டு நாரத்தை

[காடு + நாரத்தை.]

காட்டுநிலாவிரை *kāṭṭu-nilāviraṭṭai*, பெ.(n.)
வெள்ளைப் பொன்னாவிரை; Italian senna
(சா.அக.).

[காடு + நிலம் + ஆவிரை]

காட்டு நீரடிமுத்து *kāṭṭu-nīraḍimuttu*, பெ.(n.)
காட்டுநீர் வெட்டி; forest tamana oil tree (சா.அக.).

[காடு + நீரடி + முத்து.]

காட்டுநீரூறி *kāṭṭu-nīrūr*, பெ.(n.) மணிப்புல்லாஞ்சி;
Indian snow berry (சா.அக.).

[காடு + நீரூறி.]

காட்டுநூறன்கிழங்கு *kāṭṭu-nūraṇ-kīḷaṅgu*,
பெ.(n.) காட்டுக்கிழங்கு வகை; forest prickly yam
(சா.அக.).

[காடு + நூறன்கிழங்கு.]

காட்டுநெரிஞ்சில் *kāṭṭu-neriṅgi*, பெ.(n.) ஆனை
நெரிஞ்சில்; elephant *neriṅgi* (சா.அக.).

மறுவ. காட்டுக்குருக்கு, காட்டுநெருஞ்சி.

ம. காட்டுநெரிஞ்சில்

[காடு + நெரிஞ்சில்.]

காட்டுநெல் *kāṭṭu-nel*, பெ.(n.) காட்டில்
வளரும்நெல்; wild paddy.

மறுவ. காட்டுநெல்லு

ம. காட்டுநெல்லு

[காடு + நெல்.]

காட்டுநெல்லி *kāṭṭu-nelli*, பெ.(n.) நெல்லிவகை
(மூ.அ.); emblic myrobalan.

ம. காட்டுநெல்லி

[காடு + நெல்லி.]

காட்டுநேர்வாளம் *kāṭṭu-nērvāḷam*, பெ.(n.)
மலையாமணக்கு; coral plant.

[காடு + நேர்வாளம் - காட்டு நேர்வாளம். நீர்வாளம்
→ நேர்வாளம். மலையாமணக்குக்குக் காட்டு நீர்வாளம்
என்னும் பெயரும் உண்டு.]

காட்டுநொச்சி *kāṭṭu-nocci*, பெ. (n.) 1. நொச்சி மூர
வகை; tall chaste tree. 2. நீர்நொச்சி; water
peacock's foot tree.

ம. காட்டுநொச்சி

மறுவ. மயிலடி நொச்சி

[காடு + நொச்சி.]

காட்டுநோய் *kāṭṭu-nōy*, பெ. (n.) மாட்டுக்கு
ஆண்டின் முதல் மழையில் முளைக்கும் புல்லினால்
ஏற்படும் கழிச்சல் நோய்; dysentery among cattle
due to eating the first-grown grass after the an-
nual rain.

க. காரோக (கெட்டநோய்)

[காடு + நோய்.]

காட்டுப்பச்சிலை *kāṭṭu-p-pacciḷai*, பெ.(n.) காட்டு
வெள்ளங்கு என்னும் மரவகை; forest rose wood
(சா.அக.).

[காடு + பச்சிலை.]

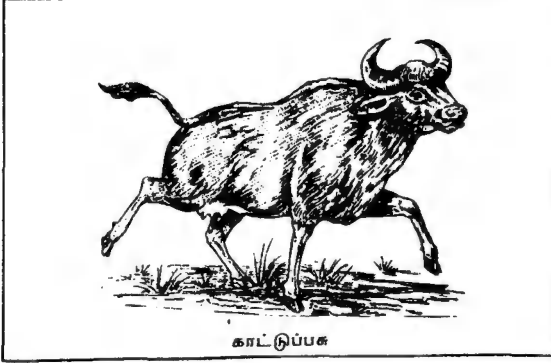
காட்டுப்பச்சைப்பயிறு *kāṭṭu-p-paccai-p-payiru*,
பெ.(n.) காட்டுப் பாசிப்பயறு; wild green gram
(சா.அக.).

[காடு + பச்சைப்பயிறு]

காட்டுப்பசு *kāṭṭu-p-paṣu*, பெ. (n.) காட்டா பார்க்க;
see *kāṭṭā*.

Skt.pasu > த.பசு.

*[காடு + பசு.]

காட்டுப்பசு

காட்டுப்பஞ்சு *kāṭṭu-p-paṇṇu*, பெ. (n.) காட்டிலவு
(L.); false tragacanth.

[காடு + பஞ்சு.]

காட்டுப்படை *kāṭṭu-p-pada*, பெ. (n.) காடுவாழ்
மக்களினின்று திரட்டப்பெற்ற படை (குறள், 762,
உரை); forest - force, one of six kind of forces.

[காடு + படை.]

காட்டுப்பயற்றங்கொடி *kāṭṭu-p-payaṛraṅkoḍi*,
பெ. (n.) காட்டுத்தட்டைப் பயற்றின் கொடி; kidney
bean creeper (சா.அக.).

[காடு + பயற்றங்கொடி.]

காட்டுப்பயறு *kāṭṭu-p-payaṟu*, பெ. (n.) பயறுவகை;
wild green gram.

ம. காட்டுபயறு

[காடு + பயறு.]

காட்டுப்பயிர் *kāṭṭu-p-payir*, பெ. (n.) 1. தானே
விளையும் பயிர் (விண்.); wild uncultivated crops,
vegetables that grow of themselves. 2. புன்செய்ப்
பயிர் (இ.வ.); dry crop. 3. புல்; grass.

க. காடாசறு

[காடு + பயிர்.]

காட்டுப்பருத்தி *kāṭṭu-p-parutti*, பெ. (n.) 1. காட்டிலவு;
false tragacanth. 2. கத்தூரி வெண்டை (I.P.); musk
mallow. 3. மலை வெண்டை; hill rose mallow
(சா.அக.).

ம. காட்டுப்பருத்தி; க. காடுகத்தி

மறுவ. காட்டுப்பஞ்சு.

[காடு + பருத்தி.]

காட்டுப்பலம் *kāṭṭu-p-palam*, பெ. (n.) சவ்வரிசி;
sago (சா.அக.).

[காடு + பலம்.]

காட்டுப்பலா *kāṭṭu-p-palā*, பெ. (n.) பலாவகை;
jungle jack.

மறுவ. காளற்பலா

[காடு + பலா - காட்டுப்பலா]

காட்டுப்பன்றி *kāṭṭu-p-paṇṇi*, பெ. (n.) வாயின்
இருபுறமும் வெளியே நீண்டிருக்கும். இரு
கோரைப்பற்களைக் கொண்ட பன்றி வகை
(பதார்த்த.854); wild boar.

மறுவ. மிறுதாறு

ம. காட்டுபன்றி; க. காடகந்தி

[காடு + பன்றி.]

காட்டுப்பன்றி

காட்டுப்பாகல் *kāṭṭu-p-pāgal*, பெ.(n.) பழுப்பாகல் (மூ.அ.); prickly carolah.

[காடு + பாகல்.]

காட்டுப்பாதை *kāṭṭu-p-pāḍai*, பெ.(n.) 1. காட்டிற் செல்லும் வழி; path in jungles. 2. நாட்டுப்புறத்து வழி; country track.

[காடு + பாதை.]

காட்டுப்பாலை *kāṭṭu-p-pālai*, பெ.(n.) வெட்பாலை; downy oleander (சா.அக.).

[காடு + பாலை.]

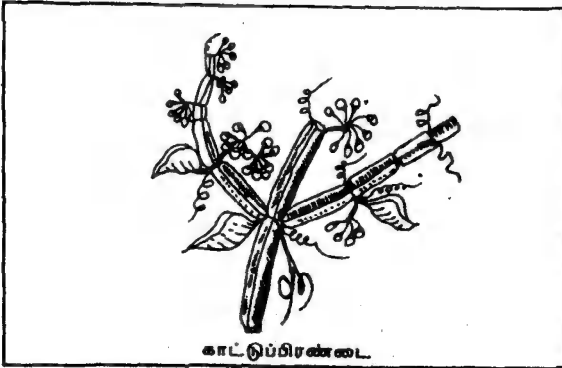
காட்டுப்பாலை வள்ளி *kāṭṭu-p-pālai-valli*, பெ.(n.) ஒருவகைக் காட்டு மூலிகை; a forest milk creeper. (சா.அக.)

[காடு + பாலைவள்ளி.]

காட்டுப்பிரண்டை *kāṭṭu-p-pirandai*, பெ.(n.) பிரண்டை வகை (L.); pedate seven-leaved vine.

ம. காட்டுப்பிரண்டை

[காடு + பிரண்டை.]

காட்டுப்பிரண்டை

காட்டுப்பிராய் *kāṭṭu-p-pirāy*, பெ.(n.) மரவகை (பதார்த்த.117); a species of mercury.

[காடு + பிராய்.]

காட்டுப்பிள்ளை *kāṭṭu-p-pillai*, பெ.(n.) ஆதரவற்ற குழந்தை (வின.); a neglected orphan, foundling.

[காடு + பிள்ளை.]

காட்டுப்பீ *kāṭṭu-p-pī*, பெ.(n.) குழந்தை பிறந்தவுடன் கழிக்கும் உடற்கழிவு (மலம்) (வின.); first black excrement of a new-born child or calf.

[காடு + பீ.]

காட்டுப்புகையிலை *kāṭṭu-p-pugai-y-ilai*, பெ.(n.) புகையிலை வகை; wild tobacco.

ம. காட்டுபுகையில்

[காடு + புகை + இலை.]

காட்டுப்புங்கு *kāṭṭu-p-puṅgu*, பெ.(n.) மணிப்புங்கு; rusty soap-nut (சா.அக.).

[காடு + புங்கு.]

காட்டுப்புடல் *kāṭṭu-p-puḍal*, பெ.(n.) பேய்ப்புடல்; devils gourd (சா.அக.).

[காடு + புடல்.]

காட்டுப்புத்தி *kāṭṭu-p-putti*, பெ.(n.) அறியாமை, மூடவறிவு (வின.); stupidity, senselessness.

[காடு + புத்தி - காட்டுப்புத்தி. த. புலம் → புத்தி. > Skt. buddhi. > த. புத்தி]

காட்டுப்புரக *kāṭṭu-p-puraṣu*, பெ. (n.) வெள்ளைப் புரக; bastard satin wood (சா.அக.).

[காடு + புரக.]

காட்டுப்புளி *kāṭṭu-p-puḷi*, பெ. (n.) கொடுக்காய்ப் புளி; sweet babool (சா.அக.).

[காடு + புளி.]

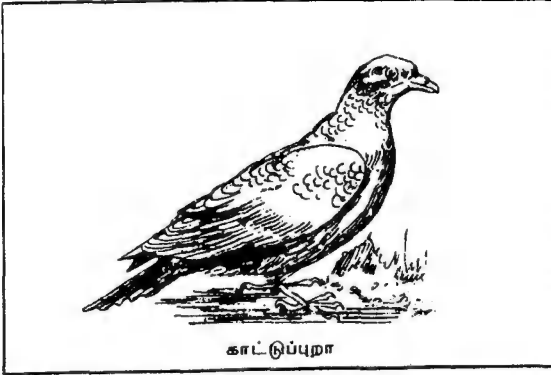
காட்டுப்புளிச்சை *kāṭṭu-p-puḷiccaḥ*, பெ.(n.) 1. புளிச்சைக்கீரை (மூ.அ.); Indian brown hemp. 2. முட்புளிச்சை; thorny hemp bendy.

[காடு + புளிச்சை.]

காட்டுப்புறா *kāṭṭu-p-purā*, பெ.(n.) 1. கபோதம் என்னும் புறாவகை (மூ.அ.); wood-pigeon. 2. காட்டில் வாழும் ஒருவகைப் புறா; turtle-dove.

ம. காட்டுப்ராவு

[காடு + புறா.]

காட்டுப்புறா

காட்டுப்புன்னை *kāṭṭu-p-punṇai*, பெ.(n.) சேர நாட்டில் வளரும் நீண்ட மரவகை (L.); Malabar poon.

ம. காட்டுபுன்ன

[காடு + புன்னை.]

காட்டுப்பூசணி *kāṭṭu-p-pūṣaṇi*, பெ.(n.) காட்டுப் பறங்கிக்கொடி; jungle pumpkin creeper (சா.அக.).

[காடு + பூசணி.]

காட்டுப்பூலாங்கிழங்கு *kāṭṭu-p-pūlāṅkilaṅgu*, பெ.(n.) காட்டுக் கருப்பூரக் கிச்சிலிக் கிழங்கு; wild orange root.

[காடு + பூலாங்கிழங்கு.]

காட்டுப்பூலிகம் *kāṭṭu-p-pūligam*, பெ.(n.) ஒருவகைக் காட்டுப்புல்; a variety of wild grass (சா.அக.).

மறுவ. பீனசப்புல்

[காடு + பூலிகம்.]

காட்டுப்பூவம் *kāṭṭu-p-pūvam*, பெ.(n.) பூவம் மரவகை (L.); longan.

[காடு + பூவம்.]

காட்டுப்பூவரசு *kāṭṭu-p-pūvaraṣu*, பெ.(n.) ஒருவகைப் பூவரசு; false fern tree.

ம. காட்டுபூவரசு; க. காடுகூவரசு;

[காடு + பூவரசு.]

காட்டுப்பூவாணன் *kāṭṭu-p-pū-vāṇaṇ*, பெ.(n.) நெல் வகை (A); a kind of paddy.

[காடு + பூவாணன்.]

காட்டுப்பூனை *kāṭṭu-p-pūnai*, பெ.(n.) 1. பாறையிலவு large-flowered and capsuled silk cotton. 2. பூளைக் கொடி; forest wool plant (சா.அக.).

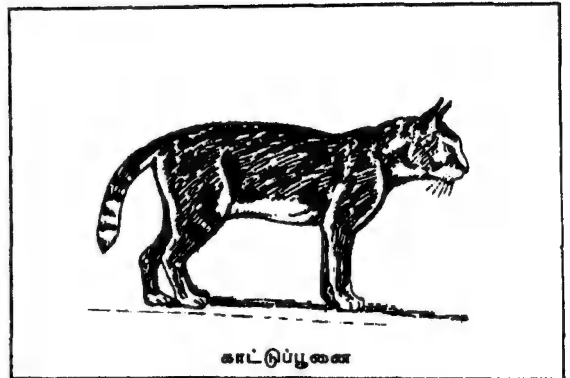
ம. காட்டுபூள

[காடு + பூளை.]

காட்டுப்பூனை *kāṭṭu-p-pūnai*, பெ.(n.) கோழி களைத் தெரியாமல் தூக்கிப்போகும் பூனை; wild cat.

ம. காட்டுபூச்ச, காட்டுபோக்கன்; க. காடுபெக்கு; பட. காடுகொத்தி.

[காடு + பூனை.]

காட்டுப்பூனை

காட்டுப்பெண்சாதி *kāṭṭu-p-peṇ-śādi*, பெ.(n.) வைப்பாட்டி; concubine. பெண்சாதி வேம்பும் காட்டுப் பெண்சாதி கரும்பும் (விண்.).

[காடு + பெண்சாதி.]

காட்டுப்பேய்ப்புடல் *kāṭṭu-p-pēyppuḍal*, பெ.(n.)
காட்டுப்புடல் பார்க்க; see *kāṭṭu-p-pūḍal*.

[காடு + பேய் + புடல்.]

காட்டுப்பேரிகை *kāṭṭu-p-pērigai*, பெ.(n.)
கிலுகிலுப்பை; a species of rattle-wort (சா. அக.).

[காடு + பேரிகை.]

காட்டுமஞ்சரி *kāṭṭu-manjari*, பெ.(n.) காட்டில்
வளரும் சிறுமரவகை (L.); dichotomous flowered hill
olive.

[காடு + மஞ்சரி.]

காட்டுமஞ்சள் *kāṭṭu-manjal*, பெ.(n.) ஒருவகை
மஞ்சள்; wild turmeric.

ம. காட்டு மஞ்சள்

[காடு + மஞ்சள்.]

காட்டுமந்தாரை *kāṭṭu-mandārai*, பெ.(n.)
காட்டாத்தி பார்க்க; see *kāṭṭātti*

[காடு + மந்தாரை.]

காட்டுமயிரங்காய் *kāṭṭu-myirangāy*, பெ.(n.)
காட்டுமாங்காய்; jungle mango (சா. அக.).

[காடு + (மயிலங்காய்) மயிரங்காய்.]

காட்டுமயிலம் *kāṭṭu-mayilam*, பெ.(n.) நொச்சி
மரவகை; tall chaste tree.

மறுவ. காட்டுமயிலை

[காடு + மயிலம்.]

காட்டுமரம் *kāṭṭu-maram* பெ.(n.) 1. காட்டில் வளரும்
மரவகை; forest trees in general. 2. காட்டு மா மரம்;
wild mango tree (சா.அக.).

[காடு + மரம்.]

காட்டுமரவள்ளிக்கிழங்கு *kāṭṭumara-valli-k-
kilaṅgu*, பெ.(n.) மலைச் சக்கரைவள்ளி; mountain
sweet potato.

[காடு + மரவள்ளி + கிழங்கு.]

காட்டுமரி *kāṭṭumarī*, பெ.(n.) காட்டில் வளரும்
உமரிச்செடி; marsh samphire.

[காடு + உமரி.]

காட்டுமருக்கொழுந்து *kāṭṭu-marukkolundu*,
பெ.(n.) மணமில்லா மருக்கொழுந்து; southern-
wood.

மறுவ. பனிதாங்கி

[காடு + மருக்கொழுந்து.]

காட்டுமல்லி *kāṭṭu-malli*, பெ.(n.) நீண்ட மர
மல்லிவகை; Indian cork.

மறுவ. காட்டுமல்லிக

[காடு + மல்லி.]

காட்டுமல்லிகை *kāṭṭu-malligai*, பெ.(n.) 1.மல்லிகை
வகை(பதார்த்த.478); wild jasmine. 2.சிறு மல்லிகை;
narrow-leaved jasmine and rivers (சா.அக.).

ம. காட்டுமல்லிக

[காடு + மல்லிகை.]

காட்டுமழை *kāṭṭu-malai*, பெ.(n.) நாட்டில் ஆறாகப்
பெருக்கெடுக்கும் வகையில் மலைக்காட்டிற் பெய்யும்
மழை; rain in mountain - forest flooding the streams
and rivers.

[காடு + மழை.]

காட்டுமனிதன் *kāṭṭu-manidaṇ*, பெ.(n.) காட்டு
மாந்தன் பார்க்க; see *kāṭṭu-māndaṇ*.

ம. காட்டுமனுழன்

[காடு + மனிதன்.]

காட்டுமா¹ *kāṭṭu-mā*, பெ.(n.) 1. சாரப்பருப்பு மரம் (L.)
; Cuddapah almond. 2. மரவகை (K.R.);
buchanan's mango. 3. புளிமா (L.); Indian hog-
plum. 4. உதளை; jungle mango.

ம. காட்டுமாவ

[காடு + மா - காட்டுமா. மா = மாமரத்தின் வகையைச்
சார்ந்ததாகப் பொதுமக்களால் கருதப்பட்ட மரவகை. இதன்காய்
ஊதா நிறமாக இருக்கும்.]

காட்டுமா² *kāṭṭu-mā*, பெ.(n.) 1. காட்டுக்குதிரை;
wild horse. 2. காட்டில் வாழும் விலங்கின்
பொதுப்பெயர்; name refering to animals living in
forest.

[காடு + மா.]

காட்டுமாசிகம் *kāṭṭu-māśigam*, பெ.(n.) பொத்தைக்கள்ளி; stout spurge (சா.அக.).

[காடு + மாசிகம்]

காட்டுமாஞ்சரி *kāṭṭu-māñjari*, பெ.(n.) பசலை; dichotomus flowered will olive (சா.அக.).

[காடு + மாஞ்சரி]

காட்டுமாடு *kāṭṭu-māḍu*, பெ.(n.) காட்டா (இ.வ.) பார்க்க; see *kāṭṭā*.

ம. காட்டுமாடு

[காடு + மாடு]

காட்டுமாதனை *kāṭṭu-māṭalai*, பெ.(n.) மலைத் தணக்கு; wild anaur (சா.அக.).

[காடு + மாதனை]

காட்டுமாந்தன் *kāṭṭu-māṇḍan*, பெ.(n.) 1. நாகரிக மற்றவன்; wild, uncivilized man. 2. காட்டில் வாழும் குரங்கு போன்ற மனிதன், வாலில்லாக் குரங்கு; lit., man of the woods, chimpanzee, orangoutang.

[காடு + மாந்தன்]

காட்டுமாம்பருப்பு *kā ṭṭu-māmparuppu*, பெ.(n.) சார்பருப்பு; the seed of Cuddapah almond (சா.அக.).

[காடு + மாம்பருப்பு]

காட்டுமாவிரை *kāṭṭu-māviraḷ*, பெ.(n.) சார்பருப்பு (மூ.அ.); the seed of Cuddapah almond (சா.அக.).

[காடு + மாவிரை]

காட்டுமாவிலங்கை *kāṭṭu-māvilangai*, பெ.(n.) சின்னமாவிலங்கை(L.); a species of garlic pear.

[காடு + மாவிலங்கை]

காட்டுமிராண்டி *kāṭṭu-miraṇḍi*, பெ.(n.) காட்டு மாந்தன் பார்க்க; see *kāṭṭu-māṇḍan* மிராண்டி வாழ்க்கை; savage life.

Skt. mriga > த. மிருகம் + ஆண்டி - மிராண்டி.

[காடு + மிருகம் + ஆண்டி]

காட்டுமிளகு *kāṭṭu-miḷagu*, பெ.(n.) 1. வால்மிளகு; wild pepper, flat branched pepper. 2. முள்ளுக் கரணை அல்லது கிச்சிலிக்கரணை; forest pepper (சா.அக.).

ம. காட்டுமிளகு

[காடு + மிளகு]

காட்டுமுகக்கை *kāṭṭu-muśukkai*, பெ.(n.) பித்தத்தைப் போக்கும் குணமுடைய கீரை; bristly bryony (சா.அக.).

[காடு + முகக்கை]

காட்டுமுகட்டை *kāṭṭu-muṣuṭṭai*, பெ.(n.) மலைக் கொட்டை; mountain bind weed creeper (சா.அக.).

[காடு + முகட்டை]

காட்டுமுந்திரி *kāṭṭu-mundiri*, பெ.(n.) 1. காட்டுக் கொடிமுந்திரிகை; jungle grape vine. 2. காட்டுக் கொட்டை முந்திரிச் செடி; wild cashew nut.

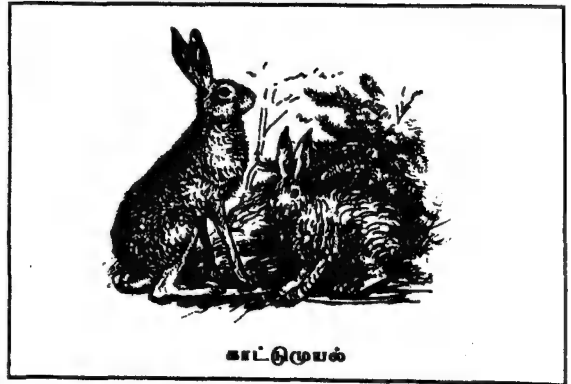
மறுவ. காட்டு முந்திரிகை

[காடு + முந்திரி]

காட்டுமுயல் *kāṭṭu-muyal*, பெ.(n.) காட்டில் வாழும் முயல்; jungle hare (சா.அக.).

மறுவ. முளவு, முளவுமா

[காடு + முயல்]

காட்டுமுயல்

காட்டுமுருக்கு *kāṭṭu-murukku*, பெ.(n.) 1. பலாக; dhak tree, gum lac tree. 2. பூனை முருக்கு; bas-tard kino.

[காடு + முருக்கு]

காட்டுமுருங்கை *kāṭṭu-murungai*, பெ.(n.) 1.பலாக; dhak tree. 2. வனமுருங்கை; wild Indian horse radish. 3. ஆடாதோடை(L); Malabar-nut tree. 4.மாவிலங்கை (மலை.); garlic pear. 5. புனல் முருங்கை; oval-leaved Indigo. 6. பூனைமுருங்கை; jungle moringa. 7. பவளப்பூலா; coral berry tree. 8. கசப்பு முருங்கை; bitter moringa.

[காடு + முருங்கை.]

காட்டுமுல்லை *kāṭṭu-mullai*, பெ.(n.) காட்டு மல்லிகை (சித்.அக.); wild jasmine.

[காடு + முல்லை.]

காட்டுமுள்ளங்கி *kāṭṭu-mullangi*, பெ.(n.) முள்ளங்கி வகை (M.M.237); forest country radish. 2. நூறு கரந்தை; a forest plant.

[காடு + முள்ளங்கி.]

காட்டுமுள்ளி *kāṭṭu-mulli*, பெ.(n.) பெருமுள்ளி; large nail-dye (சா.அக.). 2. மரமல்லிகை; Indian cork.

[காடு + முள்ளி. முள்ளுடையது.]

காட்டுமுன்னை *kāṭṭu-munṇai*, பெ.(n.) பேய் முன்னை; oriental nettle (சா.அக.).

[காடு + முன்னை.]

காட்டுமூக்கிரட்டை *kāṭṭu-mūkkirattai*, பெ.(n.) மூக்கிரட்டைக்கீரை; spreading hog weed (சா.அக.).

[காடு + மூக்கிரட்டை.]

காட்டுமூங்கில் *kāṭṭu-mūṅgil*, பெ.(n.) சிறுமூங்கில் (L.); swollen node-ringed semi-solid bamboo.

மறுவ. கல்மூங்கில்

[காடு + மூங்கில்.]

காட்டுமூரி *kāṭṭu-mūri*, பெ.(n.) நாகர வண்டு(யாழ். ஆக.); a kind of beetle.

[காடு + மூரி.]

காட்டுமூலிகை *kāṭṭu-mūligai*, பெ.(n.) காட்டில் வளரும் மருந்திற்குப் பயன்படும் செடி கொடிகள்; sylvan herbs (சா.அக.).

[காடு + மூலிகை.]

காட்டுமைச்சீரகம் *kāṭṭu-maiccīrakam*, பெ.(n.) கருஞ்சீரகம்; black cumin (சா.அக.).

[காடு + மைச்சீரகம்.]

காட்டுமொச்சை *kāṭṭu-moccai*, பெ.(n.) காட்டவரை (மூ.அ); country bean.

[காடு + மொச்சை.]

காட்டுயானை *kāṭṭuyānai*, பெ.(n.) காட்டில் வாழும் யானை; wild elephant.

[காடு + யானை.]

காட்டுயேணி *kāṭṭu-yēṇi*, பெ.(n.) காட்டு ஆன் அல்லது காட்டெருது; wild cow or wild ox (சா.அக.).

[காடு + ஏணி.]

காட்டுரோகம் *kāṭṭu-rōgam*, பெ.(n.) காட்டுநோய் பார்க்க; see *kāṭṭu-nōy*.

[காடு + ரோகம்.]

காட்டுவக்கு *kāṭṭu-vakku*, பெ.(n.) மலைவிராலி; fish poison cedar (சா.அக.).

[காடு + வக்கு.]

காட்டுவரகு *kāṭṭu-varagu*, பெ.(n.) வரகுவகை (சித்.அக.); wild varagu.

ம. காட்டு வரகு

[காடு + வரகு.]

காட்டுவருச்சம் *kāṭṭu-varuccam*, பெ.(n.) கடலாத்தி; falcate trumpet flower (சா.அக.).

[காடு + வருச்சம்.]

காட்டுவல்லாரை *kāṭṭu-vallārai*, பெ.(n.) காட்டில் விளையும் வல்லாரை; Indian penny wort (சா.அக.).

[காடு + வல்லாரை.]

காட்டுவல்லி *kāṭṭu-valli*, பெ.(n.) 1. காட்டில் படரும் கொடி; any forest spreading creeper. 2. பேய்ச் சீந்தில்; moon-creeper. 3. காட்டுக்காய் வள்ளி பார்க்க; bulbous rooted yam.

[காடு + வல்லி.]

காட்டுவள்ளி *kāṭṭu-valli*, பெ.(n.) 1. சீரகவள்ளி (L.); cultivated yam, cuminyam. 2. வள்ளிக்கொடி வகை (A.); five leaved yam. 3. காய்வள்ளி; malacca yam. 4. மலைவல்லிக் கிழங்கு; otaheite potato. 5. காட்டு நூறன் கிழங்கு; mouse root.

[காடு + வள்ளி.]

காட்டுவாகடத்தான் *kāṭṭu-vāgaḍattān*, பெ.(n.) கண்டங்கத்தரி; wild thorny brinjal (சா.அக.).

[காடு + வாகடத்தான்.]

காட்டுவாகை *kāṭṭu-vāgai*, பெ.(n.) வாகை மரவகை; siris.

மறுவ. அடுக்குவாகை

ம. காட்டுவாகை

[காடு + வாகை.]

காட்டுவாகை

காட்டுவாதுமை *kāṭṭu-vādumai*, பெ.(n.) கசப்பு வாதுமை; wild or bitter almond (சா.அக.).

[காடு + வாதுமை.]

காட்டுவாரி *kāṭṭu-vāri*, பெ.(n.) காட்டாறு; jungle stream.

[காடு + வாரி - வார்தல் = நீருதல். வாரி = நெடுகப் பாய்ந்தோடும் ஆறு.]

காட்டுவாழ்புங்கம் *kāṭṭu-vāḷ-puṅgam*, பெ.(n.) செந்நாய்; a red variety of ferocious dogs; hound (சா.அக.).

[காடு + வாழ் + புங்கம்.]

காட்டுவாழை *kāṭṭu-vāḷai*, பெ.(n.) வாழைவகை; wild plantain.

ம.காட்டுவாழை; க. காடுபுளே.

[காடு + வாழை.]

காட்டுவிலங்கு *kāṭṭu-vilaṅgu*, பெ.(n.) காட்டில் வளரும் உயிரி; a wild animal. 2. நாகரிகமற்றவன்; an uncivilised man.

ம. காட்டுசந்து; க. காண்மிக.

[காடு + விலங்கு.]

காட்டுவிளா *kāṭṭu-vilā*, பெ.(n.) நாய் விளா அல்லது நாயெலுமிச்சை; dog wood apple (சா.அக.).

[காடு + விளா.]

காட்டுவிறட்டி *kāṭṭu-viraṭṭi*, பெ.(n.) மருந்துப் புடத்திற்குச் சிறந்ததாகச் சொல்லப்படும் காட்டு எருமுட்டை; dung of cattle, naturally found dried in forests (சா.அக.).

[காடு + விறட்டி. வறுட்டி → விறட்டி.]

காட்டுவெக்காவி *kāṭṭu-vekkāḷi*, பெ.(n.) கானமடக்கு மரம்; partridge pea tree (சா.அக.).

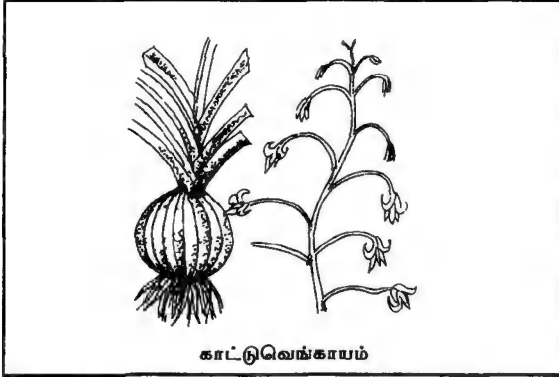
[காடு + வெக்காவி.]

காட்டுவெங்காயம் *kāṭṭu-veṅḡāyam*, பெ. (n.)

நரிவெங்காயம்; Jackal onion.

ம. காட்டுவெங்காயம்; க. காடருள்ளி.

[காடு + வெங்காயம்.]

காட்டுவெங்காயம்

காட்டுவெங்குகம் *kāṭṭu-veṅḡugam*, பெ.(n.)

மலைப்பச்சை; long-leaved gamboge (சா.அக.).

[காடு + வெங்குகம்.]

காட்டுவெண்டை *kāṭṭu-veṇḡai*, பெ.(n.) பேய்

வெண்டைச் செடி; white wild musk mallow.

[காடு + வெண்டை.]

காட்டுவெள்வெங்காயம் *kāṭṭu-veḷ-veṅḡāyam*,

பெ.(n.) நரிவெங்காயம்; jungle onion.

[காடு + வெள் + வெங்காயம்.]

காட்டுவெள்ளரி *kāṭṭu-veḷḷari*, பெ.(n.) பேய்க்

கொம்மட்டி (மலை); bitter cucumber.

ம. காட்டுவெள்ளரி

[காடு + வெள்ளரி.]

காட்டுவெள்ளாகிகம் *kāṭṭu-veḷḷāgigam*, பெ.(n.)

மலை முருங்கை; bitter moringa (சா.அக.).

[காடு + வெள்ளாகிகம்.]

காட்டுவெற்றிலை *kāṭṭu-verṇilai*, பெ.(n.)

குருவிஞ்சி; box-leaved ivory wood. 2. மலை வெற்றிலை; hill betel.

ம. காட்டுவெற்றிலை

[காடு + வெற்றிலை.]

காட்டுவெறிப்புகையிலை *kāṭṭu-verippugaiyilai*,

பெ.(n.) 1. மலைப் புகையிலை; wild or mountain tobacco. 2. காட்டுப் பெரிய புகையிலை; larger wukd tobacco (சா.அக.).

[காடு + வெறிப்புகையிலை.]

காட்டுவேந்தன் *kāṭṭu-veṇḡan*, பெ.(n.) கற்செய்

நஞ்சு; a kind of arsenic (சா.அக.).

[காடு + வேந்தன்.]

காட்டுவேப்பிலை *kāṭṭu-veṇṇilai*, பெ.(n.) கறிவேம்பு;

curry-leaf tree. 2. செடிவகை; a species of wampee.

மறுவ. கறிவேப்பிலை

[காடு + வேப்பிலை - காட்டுவேப்பிலை.]

காட்டுவேம்பு *kāṭṭu-veṇṇbu*, பெ.(n.) வேப்ப

மரத்தையொத்த ஒரு வகை மரம்; a kind of tree.

ம. காட்டுவேம்பு

[காடு + வேம்பு.]

காட்டுழாய் *kāṭṭu/āy*, பெ.(n.) நாய்த்துளசி; white

basil.

மறுவ. கஞ்சாங்கோணை

[காடு + துழாய்.]

காட்டுள்ளான் *kāṭṭuḷḷāṇ*, பெ.(n.) ஒருவகைக் குருவி; wood snipe.

[காடு + உள்ளான்.]

காட்டுள்ளான்

காட்டுள்ளி *kāṭṭuḷḷi*, பெ.(n.) நரிவெங்காயம்; jungle onion. "ஈருளி காட்டுள்ளி நிம்பத்தின் சளிகத் தூரிகை" (தைவ.தைவ. 135).

மறுவ. காட்டுவெங்காயம்

க. காட்டுள்ளி

[காடு + உள்ளி.]

காட்டுனா *kāṭṭuṇa*, பெ.(n.) மயிலைமரம்; peacock's foot tree (சா.அக.).

[காடு + உனா.]

காட்டுசிமல்லி *kāṭṭuṣi-malli*, பெ.(n.) காட்டிலவளரும் ஊசி மல்லிகை; cured jasminum growing in forest (சா. அக.).

[காடு + ஊசிமல்லி.]

காட்டெரு *kāṭṭeru*, பெ.(n.) காட்டில் உலர்ந்து கிடக்கும் எரு; forest manure, esp. dried dung of cattle. "நிலந்திருத்திக் காட்டெருவும் போட்டு" (அருட்பா, Vi, உறுதிகூறல், 2:2.)

[காடு + எரு.]

காட்டெருக்கு *kāṭṭerukku*, பெ.(n.) மலை யெருக்கு; hill swallow-wort.

[காடு + எருக்கு.]

காட்டெருமை *kāṭṭerumai*, பெ.(n.) 1. எருமை யினம்; wild buffalo. 2. எருக்கு; madar. 3. திருகுகள்ளி; milk-hedge. 4. சதுரக்கள்ளி (மலை.); square spurge. 5. கூவைக்கிழங்கு; East Indian arrowroot. 6. காட்டுவெள்ளை வெங்காயம்; jungle white onion.

ம. காட்டெரும; க. காடெம்மெ, காடெர்மெ; பட. காடெம்மெ.

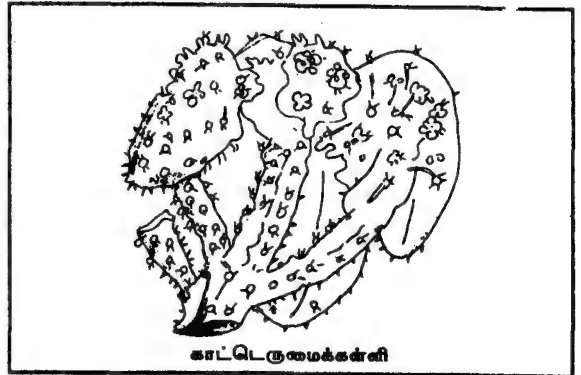
[காடு + எருமை - காட்டெருமை.]

காட்டெருமை

காட்டெருமைக்கள்ளி *kāṭṭerumai-k-kalli*, பெ.(n.) 1. சதுரக்கள்ளி; square spurge. 2. எருக்கு; madar plant.

[காட்டெருமை + கள்ளி.]

காட்டெருமைக்கள்ளி

காட்டெருமைத்தொக்கு *kāṭṭerumai-t-tokku*, பெ.(n.) நச்சுப்புல்; a poisonous grass (சா.அக.).

[காடு + எருமை + தொக்கு.]

காட்டெருமைப்பால் *kāṭṭerumai-p-pāl*, பெ.(n.) 1. எருக்கம் பால்; milky juice drawn from madar plant. 2. திருகுகள்ளிப் பால்; milky juice of *Tirugukallī*. 3. சதுரக்கள்ளிப்பால்; milky juice of square spurge. 4. கூகைநீறு; flour of Indian arrow root.

[காடு + எருமை + பால்.]

காட்டெலி¹ *kāṭṭeli*, பெ.(n.) 1. காட்டில் வாழும் எலி; jungle rat. 2. மலையெலி; mountain rat (சா.அக.).

ம. காட்டெலி

[காடு + எலி.]

காட்டெலி² *kāṭṭeli*, பெ.(n.) கருஞ்சீரகம்; black cumin seed.

[காடு + எலி.]

காட்டெலிச்செவி *kāṭṭeli-c-cevi*, பெ.(n.) 1. உண்ணத்தகுதியுடைய சிவப்பு எலிச்செவிக் கீரை; rat's ear plant. 2. எலிச்செவிக் கள்ளி; a kind of sedge (சா.அக.).

[காட்டெலி + செவி.]

காட்டெலுமிச்சை *kāṭṭelumicca*, பெ.(n.) 1. காட்டு நாரத்தை; Indian wild lime. 2. காட்டுக்கொழுஞ்சி; wild lime organge. 3. நாய்விளா; musk lime. 4. மலை நாரத்தை (M.N.A.D.i:30); trifoliate winged lime. 5. கசப்பு எலுமிச்சை; wild bitter lime 6. மலை எலுமிச்சை; mountain lime.

க. காடுலிம்பெ, காட்டுநிம்பெ.

[காடு + எலுமிச்சை.]

காட்டெள் *kāṭṭel*, பெ.(n.) 1. காட்டில் தானாகவே விளையும் எள்; wild gingally. 2. பேய்எள்; kersem or niger seed. 3. ஒருவகைப் புல் (M.M.310); ram til.

ம. காட்டெள்ளு க. காடெள்ளு காடெள்.

[காடு + எள்.]

காட்டெறி *kāṭṭeri*, பெ.(n.) கள்ளி; spurge plant (சா.அக.).

[காடு + எறி.]

காட்டெறும்பு *kāṭṭerumbu*, பெ.(n.) ஒரு வகை பெரிய எறும்பு; a kind of big ant

ம. காட்டுறும்பு

[காடு + எறும்பு.]

காட்டேணி *kāṭṭēni*, பெ.(n.) காட்டில் வாழும் எருது; bison.

[காடு + ஏணி - காட்டேணி ஏண் = உயரம், உயர்வு, செம்மை, திரட்சி, அழகு. ஏண் → ஏணி (நல்ல தோற்ற முடையது). நாட்டு எருதுகளைவிடக் காட்டெருது மிகுந்த வலிவும் தோற்றப்பொலிவுமுடையதாகலின் இப் பெயர் பெற்றது. இச்சொல் இக்காலத்தில் காட்டாணி எனத் திரிபுற்றது.]

காட்டேலம் *kāṭṭēlam*, பெ.(n.) பேரேலம் (பதார்த்த.1030); greater cardamom.

[காடு + ஏலம்.]

காட்டேறி *kāṭṭēri*, பெ.(n.) தீண்டிவருத்தும் பெண்ணாகக் கருதப்படும் அணங்கு, பேய்; an evil spirit.

ம. காட்டேரி

[காடு + ஏறி - காட்டேறி காடு = துன்பம், கொடுமை. கொடுமை செய்யும் இயல்பு தன்னுள் ஏற்பெற்றவன் காட்டேறி.]

காட்டை¹ *kāṭṭai*, பெ.(n.) 1. திசைகாட்டும் குச்சி; direction, point of compass. 2. திசை(திவா.); direction. 3. எல்லை(குடா.); limit, boundary. 4. 12 நொடி கொண்ட கால அளவு; a measure of time-12 seconds. 5. நுனி (விண்.); point, extremity, top, tip, apex. 6. மேலானது; that which is great and beautiful. 7. இடம்; place.

[காடு → காட்டை (காட்டிலுள்ள சிறுகுச்சி). இதனைக் காட்டுத்துரும்பு எனவும் கூறுவர். புதுமனைக்கு அடிமானம்

(கடைகால்) - அளவுக்குறி துடுவோரும், கோயில், அரண்மனை, நகரம் ஆகியவற்றைச் சமைப்போரும் சரியான கிழக்குத்திசை அறிதற்காக அவ்வூரில் கதிரவன் செவ்விய உச்சிக்கு வரும் நாள் பார்க்க நட்டுவைக்கும் குச்சியைக் காட்டை (காட்டுத்துரும்பு) என்பர். குச்சியின் நிழலை அளந்து பகற்காலத்தில் நாயிகை குறிக்கும் பழங்கால இயல்பு பற்றி இச்சொல் மிகச்சிறு கால அளவையும் குறித்தது. இச்சொல் வடமொழியில் *kāśā* எனத்திரிந்தது]

கணம்	-	இமைபளவு (கணனிமைக்கும் நேரம்)
4 கணம்	-	1 உயிர்
4 உயிர்	-	1 நொடி. (மாத்திரை - seconds)
12 நொடி	-	1 காட்டை
(மாத்திரை)		
2 காட்டை	-	1 விணாழி (24 seconds)
60 விணாழி	-	1 நாழிகை (24 minutes)
8% நாழிகை	-	முழுத்தம்
2 முழுத்தம்	-	1 பாமம்
4 பாமம்	-	1 பொழுது
2 பொழுது	-	1 நாள்

காட்டொலிவம் *kāṭṭolivam*, பெ.(n.) சீமைமர வகை (விவிலி.ரோம.11,17); wild olive.

[காடு + ஒலிவம்]

காட்டோளி *kāṭṭol*, பெ.(n.) ஒளிப்புல்; grasses, luminous in the dark (சா.அக.).

[காடு + ஒளி]

காட்டோமம் *kāṭṭomam*, பெ.(n.) காட்டில் விளையும் ஓமம்; jungle sison (சா.அக.).

[காடு + ஓமம்]

காட்டோலை *kāṭṭolai*, பெ.(n.) பனையோலை; palmyra leaf (சா.அக.).

[காட்டு + ஓலை]

காட்பு *kāṭpu*, பெ.(n.) மரவயிரம்; hardness, as of timber. "காட்புடைச் சிலையின்" (கந்தபு. சிங்க.194).

[காழ் → காழ்ப்பு → காட்பு (கொ.வ.)]

காடகச்சக்கரம் *kāṭaga-c-cakkaram*, பெ.(n.) சித்திரப்பாவகை (யாப்.வி.497); a kind of metrical composition.

[காடகம் + சக்கரம்.]

காடகம்¹ *kāṭagam*, பெ.(n.) ஆடை (திவா.); cloth.

[காழகம் → காடகம் (கொ.வ.). காழகம் பார்க்க; see *kāṭagam*.]

காடகம்² *kāṭagam*, பெ.(n.) காட்டுமுள்ளி; large nail dye (சா.அக.).

[காடு → காடகம்.]

காடசத்திரி *kāṭasattiri*, பெ.(n.) பழமுண்ணிப் பானை; edible paulay (சா.அக.).

[கடு → காடு → காட + சத்திரி.]

காடபந்தம் *kāṭa-pandam*, பெ.(n.) தீவட்டி; large torch for festive occasions (சா.அக.).

[கடு → காடு → காட + பந்தம்.]

காடம் *kāṭam*, பெ.(n.) 1. உறுதி; strength. 2. கடினம்; hard. 3. அடர்த்தி; density. 4. மிகுதி; abundance (த.சொ.அக.).

[கடு → காடு + அம்.]

காடம்பரம் *kāṭambaram*, பெ.(n.) 1. பிரசுத்திய பாலின் மேற்படரும் ஆடை; the surface or skin of coagulated milk. 2. கடம்பம் பூவினின்றி வானை வயக் கொண்டு இறக்கிய ஒருவகை மது; a spirituous liquor distilled from the flowers of Kadamba. 3. கடம்பமரம் நன்றாகப் பூத்துத் தேன் பொருந்திய காலத்து, அப்பருத்தின் குழிகளில் தங்கி நிற்கும் மழைநீர்; the rain water that collected in

the hollow spots of the tree (*Nauclea Kadamba*) when the flowers are in full bloom and are found impregnated with honey. 4. மது; a spirituous liquor in the general. 5. யானை மதம்; the fluid which issues from the temple of an elephant in rut. 6. குயில்; Indian cuckoo; preaching crow.

[கடு → காடு + அம்பரம்.]

காடமர்செல்வி *kāḍamar-šelvī*, பெ.(n.) கொற்றவை; *Korṟavai*, as dwelling in the forest. "காடமர்செல்வி கழிபெருங்கோட்டமும்" (மணிமே. 6:53).

[காடு + அமர் + செல்வி.]

காடர் *kāḍar*, பெ.(n.) 1. காட்டில் வாழும் குடிகள்; hill tribes, dwellers in the forest. "குன்றகஞ் சேர்ந்த காடரில்" (இறை.23, உரை. பக்.126). 2. ஆனை மலையில் வாழும் ஓரினத்தார்; hill tribes occupying the Anaimalai hills, of strong build with woolly hair and African features.

[காடு → காடர் (காட்டில் வாழ்பவர்).]

காடவர் *kāḍavar*, பெ.(n.) கடிலம் ஆற்றங்கரையிலமைந்த சேந்தமங்கலத்தைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆட்சி புரிந்த குறுநில மன்னர் குடி; local chieftien, who ruled from Sendamangalam on the banks of kadilam river in Villuppuram dt. "சகல புலனச் சக்கரவர்த்திகள் காடவராயன் கோப்பெருஞ்சிங்கன்".

காடவன்¹ *kāḍavaṇ*, பெ.(n.) பல்லவர்களின் சிறப்புப்பெயர்(பெரியபு.ஐயடிகள்.7); title of the Pallava kings.

[காடு + அவன் - காடவன். காடுகளை அழித்து விளைநிலங்களாக மாற்றிய வேளாண் மரபின் பழங்கிளை மரபினன். வடதமிழராகியும் பிறகு பல்லவராகியும் கூட மறவாமல் புனைந்து கொண்ட மரபுப்பெயர்.]

காடவன்² *kāḍavaṇ*, பெ.(n.) கழற்சிங்களின் சிறப்புப்பெயர்(பெரியபு.ஐயடிகள்.7); title of the Kaḷar-śiṅgaṇ king.

[காடு + அவன் - காடவன். காடுகளை அழித்து

விளைநிலங்களாக மாற்றிய வேளாண் மரபின் பழங்கிளை மரபினர். வடதமிழராகியும் பிறகு பல்லவராகியும் கூட மறவாமல் புனைந்து கொண்ட மரபுப்பெயர்.]

காடவிளக்கு *kāḍā-viḷakku*, பெ.(n.) பெருவிளக்கு (விண்.); lamp formed by putting oil and wick in large vessels for illumination on great occasions.

[அகடு + விளக்கு - அகட்டுவிளக்கு → அகடவிளக்கு → காடவிளக்கு (கொ.வ.). அகடுவிளக்கு வயிறு பெருத்த அல்லது அகன்று பெரிய வடிவடைய விளக்கு.]

காடவிளக்கு

காடன் *kāḍaṇ*, பெ.(n.) மீன்வகை (விண்.); a species of fish (w.).

[கடு → காடு → காட + அன்.]

காடா *kāḍā*, பெ.(n.) நன்றாக முறுக்கிய கடினத் தன்மையுள்ள தடித்த இழைகளால் நெய்யப்பட்ட துணி; fabric woven with coarse yarn. ஒரு மீட்டர் காடா வாங்கிவா.

[கடுவு → கடா → காடா.]

காடாக்கினி *kāḍākkini*, பெ.(n.) 1. பெருநெருப்பு (விண்); great fire, conflagration. 2. மருந்து எரிப்பதற்காக இருவிரல் கனமுள்ள 4 அல்லது 5 விறகால் எரிக்கும் பெருநெருப்பு; a strong fire produced in order to prepare medical powder, from four or five sticks each as thick as two fingers and encircling the melting pot containing herbs.

[காடு + அக்கினி.]

காடாந்தகாரம் *kāḍāṇḍakāram*, பெ.(n.) கனத்த இருள், பேரிருள்(சி.சி.2,58, சிவாக்.); pitch darkness, thick darkness.

[காடு + அந்தகாரம்.]

skt. antakara. த. அந்தகாரம். **காட்டிருள்** பார்க்க; see *kaṭṭiruḷ*.

காடாய்ப்போ-தல் *kāḍāy-p-pō*, 8 செ.கு.வி. (v.i.) மரமடர்ந்துநிலம் பயனின்றி ஒழிதல்; to lie waste, grow woody as land.

மறுவ. காடுபற்றதல், காடமண்டுதல்.

[காடு + (ஆகி) ஆய் + போ = காடாய்ப்போ.]

காடாரம்பம் *kāḍārambam*, பெ.(n.) புன்செய் நிலப்பகுதி(G.TN.D.1,293); dry tract, rain-fed land where only dry crop can be raised, opp. to *nīr-ārambam* (நீராரம்பம்).

க. காடாரம்ப; **தெ.** காடாரம்பமு.

[காடு + ஆரம்பம் → காடாரம்பம். ஏர் → ஏரம்பம் - ஆரம்பம் (கொ.வ.). ஏரம்பம் பார்க்க; see *ērambam*.]

காடாரம்பற்று *kāḍāram-parṭu*, பெ.(n.) காட்டுப் புறம் (யாழ்.அக.); forest region.

[காடாரம்பம் + பற்று - காடாரம்பற்று.]

காடாவிளக்கு *kāḍā-viḷakku*, பெ.(n.) **காடவிளக்கு** பார்க்க; see *kāḍa-viḷakku*

[காடவிளக்கு → + காடாவிளக்கு.]

காடாற்று-தல் *kāḍāṇḍu*, 8 செ.கு.வி.(v.i.) இறந்தவரை எரியூட்டிய பின்னர் நெருப்பை நீர்விட்டு ஆற்றியபின் புதுப்பாணையில் அங்கம் (எலும்பு முதலியன) சேர்த்தல்; to perform the ceremony connected with quenching the fire when a corpse has been burnt, and collecting the bones in a new earthen pot. "இரண்டு மூன்று நாளுநுங் காடாற்றாமுன்" (மச்சுப. பிண்டி.19).

[காடு + ஆற்று - காடாற்று. காடு = சுடுகாடு, ஈமம். ஆற்றிச் சூடுதணிக்கும் கடன்.]

காடி *kāḍi*, பெ.(n.) 1. புளித்த கஞ்சி (பதார்த்த.49); fermented gruel or rice-water. 2. புளித்தகள்; vinegar. 3. கஞ்சி; gruel. "காடி கொண்ட கழுவுறு கலிங்கத்து" (நெடுநல்.134). 4. புளித்த பழச்சாறு; acetous fermentation of sweet fruits. "துப்பர வில்லார் துவரத் துறவாமை யுப்பிற்குங் காடிக்கும் கூற்று" (குறள்.1050.). 5. ஊறுகாய்; pickles. "கயிறுபிணித்துக் காடிவைத்த கலனுடைமூக்கின்" (பெரும்பாண்.57.) 6. சோறு. (அக.நி.); rice food.

ம., தெ. காடி

[கடு → கடி → காடி. கடு → உறைப்பு அல்லது புளிப்பு மிகுதி.]

காடி வகைகள்:

1. பழக்காடி. 2. அரிசிக் காடி. 3. கன்னுக் காடி. 4. சருக்கரைக் காடி. 5. கடலைக் காடி. 6. ஈச்சங் காடி. 7. பனங் காடி. 8. தென்னங் காடி. 9. திராட்சைக் காடி. 10. கஞ்சிக் காடி. 11. ஆறு மாதக் காடி. 12. சீமைக் காடி (சா.அ.க.).

காடி *kāḍi*, பெ.(n.) நெய் (பெரும்பாண்.57, உரை); ghee.

[கடி → காடி. கடி = மிகுதி. நறுமணமிகுதி. நறுமணமுள்ள நெய்.]

காடி *kāḍi*, பெ.(n.) 1. கழுத்து; neck; nape of the neck. "காடியின் மிதப்ப வயின்ற காலை" (பொருந.115). 2. மிடா முதலியன வைப்பதற்குத் தரையில் கழுத்துப்போலமைக்கப்பட்ட மேடை (பெரும்பாண். 57, உரை); neck-like elevation on the floor for placing big pots. 3. மூளை; brain.

[கடி → கடிகை → காடிகை → காடி (கொ.வ.). கடி = கடித்தல், இறுக்கப்பிடித்தல், சுருக்குதல், சிறிதாக்குதல். சிறிய வாயினையுடைய பாணை.]

காடி *kāḍi*, பெ.(n.) தவசம் அளக்கும் முகத்தலளவு ஒன்று; a measure of capacity for grain. "எழுத்துச்

சடையன் பக்கல் ஆயிரக்காடி நெல் கொண்டோம்”
(S.I.I.III, 6-1 pg.9).

[கடிகை → காடிகை → காடி. கடிகை : குறிப்பிட்ட
அளவுக்குரிய மட்பாண்டம்.]

காடி⁵ *kāḍi*, பெ.(n.) வண்டி; cart, carriage.

க., தெ. காடி; ப., H. gāḍi.

[சகடு → சாகாடு → காடு → காடி (கொ.வ.). சாகாடு =
சகடம் (வண்டியின் சக்கரம்). சக்கரத்தைக் குறித்த சொல்,
வண்டியைக் குறிப்பதாயிற்று. வடபுலத்து மொழிகளில்
பொதுவாக அனைத்து ஊர்திகளுக்கும் பொதுப் பெயராயிற்று.
இதனை உருதுச்சொல் என்பது பொருந்தாது.]

காடி⁶ *kāḍi*, பெ.(n.) 1. அகழி; trench of a fort.
2. கோட்டையடுப்பு; a fireplace in the form of a
long ditch. 3. மாட்டுக்கொட்டில்(உ.வ.); manger.
4. மர வேலையின் பொளிவாய்; groove in wood-
work, rabbet. மரத்தில் காடிவெட்டினான் (உ.வ.).

[அகழ் → அகழி → காழி → காடி. (கொ.வ.). குழி,
பள்ளம் அல்லது வெட்டுவாயைக் குறித்த பழந்தமிழ்ச்சொல்.
காடி எனத் திரிந்து கொச்சை வழக்காயிற்று.]

காடிக்காரம் *kāḍi-k-kāram*, பெ.(n.) நெருப்புக்கல்
(மு.அ.); nitrate of silver, lunar, caustic.

மறுவட ஆயக்கல் (சா.அக.)

[கடி → காடி + காரம் - காடிக்காரம். காடி = உறைப்பு
எரிதல்.]

காடிக்கூழ் *kāḍi-k-kūḷ*, பெ.(n.) புளிக்கவைத்த கூழ்;
sour pap (சா.அக.).

[காடி' + கூழ்.]

காடிகம் *kaḍigam*, பெ.(n.) சீலை (சூடா.); cloth, stiff-
ened with starch or gruel.

[காழ் → காழகம், காழ் = வித்து. ஆடைகளுக்குச்
செந்நிறம் ஊட்டுதற்குப் பயன்பட்ட வித்து. செந்நிறம்
ஊட்டப்பட்ட துணி காழகம் எனப்பட்டது.]

காடிச்சத்து *kāḍi-c-cattu*, பெ.(n.) புளித்த காடியை
வாலையிலிட்டு இறக்கிய மயக்கமூட்டும் பொருள்;
the intoxicating principle obtained from fermented
liquors (சா.அக.).

[காடி + சத்து.]

காடிச்சால்¹ *kāḍi-c-cāl*, பெ.(n.) காடி வைக்குஞ் சால்,
மட்பாண்டம் (சினேந்.172.); broad-mouthed pot-
keeping sour rice-water.

[காடி + சால்.]

காடிச்சால்² *kāḍi-c-cāl*, பெ.(n.) மரவேலையின்
பொளிவாய்; groove in woodwork, rabbet.

[காடி' + சால்.]

காடிச்சால்மூலை *kāḍi-c-cāl-mūlai*, பெ.(n.)
வேள்விச்சாலையில் காடி வைக்கப்படும் வட
கிழக்குத் திசை; north-eastern corner where waste
water is emptied in a pot at sacrifice. “காடிச்சால்
மூலையில் தேவதையை ஆசிரயித் தாராகில்” (திவ்.
கண்ணிருண்.வ்யா. அவ.பக்.5).

[காடி + சால் + மூலை.]

வடகிழக்குத் திசையில் முதன்முதலாகப்
பொன்னேர் கட்டத்தொடங்குதல், அறுவடை தொடங்குதல்
போன்றன தென்னுதொட்டுப் பழந்தமிழர் வழக்கமாதலின்
வடபுலத்து ஆரியரும் இதனை மேற் கொண்டிருக்கலாம்.

காடிச்சோறு *kāḍi-c-cōru*, பெ.(n.) 1. புளித்த கஞ்சி;
sour gruel. 2. புளித்தகஞ்சியின்று எடுக்கப் பட்ட
சோறு; rice taken out of sour kaṇji. 3. சொண்டிச்
சோறு; an intoxicating liquor extracted from the
fermentation of boiled-rice.

மறுவட குசாண்டிச் சோறு, ஊறவைத்த சோறு.

[காடி + சோறு.]

காடித்தாய் *kāḍi-t-tāy*, பெ.(n.) காடிக் காதி; mother
of vinegar (சா. அக.).

[காடி + தாய்.]

காடித்தெளிநீர் *kāḍi-t-teli-nir*, பெ.(n.) தெளிய வைத்த காடிநீர்; vinegar (சா. அக.).

[காடி + தெளிநீர்.]

இது நோய்களுக்குக் கொடுக்கவும், புடம் போடுவதற்கு மருந்துகளை அரைக்கவும் பயன்படும். இது கருங் குருவை அரிசியிலிருந்துசெய்யப்படும்.

காடித்தேன் *kāḍi-t-tēṇ*, பெ.(n.) தேனிலிருந்து செய்யப்படும் காடி; vinegar prepared from honey (சா. அக.).

[காடி + தேன்.]

காடிநீர் *kāḍi-nīr*, பெ.(n.) 1. காடி; vinegar. 2. கழுநீரை வெயிலில் வைத்து வடித்தெடுக்கப் படும் புளித்த நீர்; rice-water fermented by exposing it to the Sun (சா. அக.).

[காடி + நீர்.]

காடிப்பால் *kāḍi-p-pāl*, பெ.(n.) பனங்கள்; palmyra toddy. (சா.அக.)

[காடி' + பால்.]

காடிபுளி *kāḍi-p-puḷi*, பெ.(n.) வியர்வையிலுள்ள ஒருவகைப் புளிப்பு; the sour substance found in sweat (சா.அக.).

[காடி' + புளி.]

காடிமூலி *kāḍi-mūli*, பெ.(n.) பருத்தி; cotton (சா.அக.).

[காடி + மூலி.]

காடியடுப்பு *kāḍi-y-aḍuppu*, பெ.(n.) பெருகச் சமைப்பதற்காக ஆழமற்ற நீண்ட கால்வாய் போன்று குழிவெட்டி அமைக்கப்பட்ட அடுப்பு, கோட்டையடுப்பு; a fire place in the form of a long ditch used for cooking on a large scale.

மறுவ. கோட்டையடுப்பு.

[காடி' + அடுப்பு.]

காடியலகு *kāḍi-y-alagu*, பெ.(n.) பொளிவாய் செதுக்குங் கருவி(C.E.M.); groove cutter.

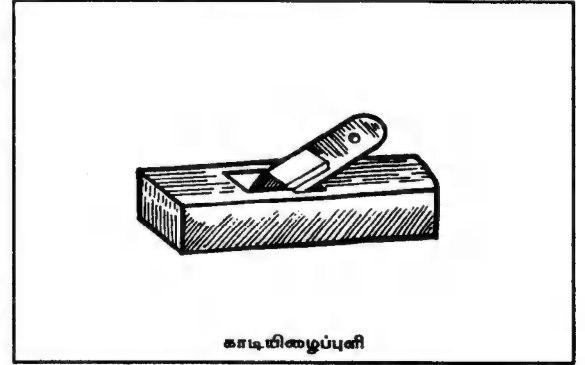
[காடி' + அலகு. அலகு = உளியின் வாய்.]

காடியிலை *kāḍi-ilai*, பெ.(n.) புளித்தகீரை; Indian brown hemp (சா.அக.).

[காடி + இலை. காடி = புளிப்பு.]

காடியிழைப்புளி *kāḍi-y-ilaiḍippuḷi*, பெ.(n.) டிசுக்க கருவி வகை (C.E.M.); plough-plane.

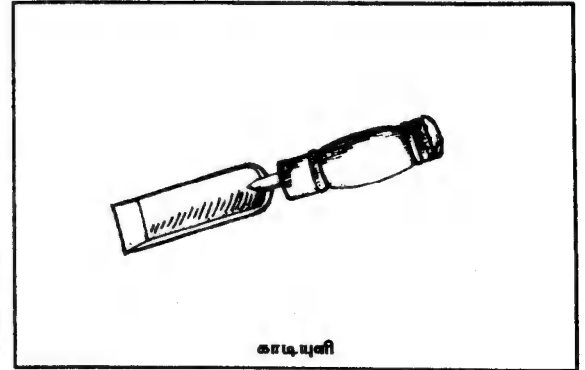
[காடி' + இழைப்பு + உளி.]

காடியிழைப்புளி

காடியுளி *kāḍi-y-uḷi*, பெ.(n.) இழைப்புளி வகை (C.E.M.); rabbit-plane.

[காடி' + உளி.]

காடியுளி

காடிவெட்டு-தல் *kāḍi-veṭṭu*, 5 செ.கு.வி.(v.l.) பள்ளந்தோண்டதல், குழிவெட்டுதல், துளை செய்தல் (விண்.); to scoop, cut into hollowness.

[காடி' + வெட்டு.]

காடு¹-தல் *kādu*, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) அலைக்கழித்தல், துன்புறுத்துதல்; to treat harshly, give trouble.

க. காடு; து. காட்டினி, காடியினி.

காடு² *kādu*, பெ.(n.) 1. மரங்கள் செறிந்த நிலப்பகுதி; forest; jungle. "காடே கடவுண் மேன" (பதிற்றுப். 13:20.). 2. மிகுதி; excessiveness, abundance. எங்கும் வெள்ளக்காடாயிருக்கிறது (உ.வ.). 3. நெருக்கம்; density. "தாமரைக் காடு போன்றார்" (சீவக. 2199). 4. செத்தை (பிங்.); chaff, straw, etc., 5. சோலை; park. "அரம்பையங் காட்டுக்கு" (மருதூரந். 22). 6. கடற்கரை; sea shore. கட்டுமரத்தை மேற்கில் வலித்துக்கொள் அதோ காடு தெரிகிறது (மினவ.).

ம., க., தெ., து. காடு.

[கடு → காடு. கடு = அடர்த்தி, மிகுதி, செறிவு]

காடு³ *kādu*, பெ.(n.) 1. சுடுகாடு; burning-ghat, burial ground. "நெய்தல் கல்லென வொலிக்குங் காடு" (பு.பெ. 10, காஞ்சிப். 6, கொளு.). 2. இடம்; place, tract of land. வயற்காடு, பட்டிக்காடு (பிங்.). 3. புன் செய்நிலம் (C.G.); dry land. "காடுகாரையுழுது பிழைப்பு" (தனிப்.). 4. சிறிய ஊர் (பிங்.); small village. 5. எல்லை (பிங்.); border, boundary. 6. நான்கு அணைப்புள்ள ஒரு நிலவளவு; a measure of 4 *anaippu* = more than 2 acres. 7. தாழி (பரணி) நாண்மீன்; *paraninakstra*. 8. முரட்டுத்தன்மை; roughness.

[கடு → காடு. கடு = மிகுதி, செறிவு, அடர்த்தி மரங்களின் செறிவு மிக்க இடம் காடு எனப்பட்டது]

காடுவெட்டி. நிலந்திருத்தியபோது வினைநிலம், வினைநிலத்தைபடுத்த ஊர் எல்லை; ஊரெல்லையிறுந்து சுடுகாடு ஆகிய பொருள்களில் புடைபெயர்ந்தது. ஓர் உழவன் அரைநாளில் உழும் நிலப்பரப்பு ஓர் அணைப்பு எனப்படுதலால் இரண்டு உழவர்கள் ஒருநாளில் அல்லது ஓர் உழவன் இரண்டுநாளில் உழும் நான்கு அணைப்புநிலம் ஒரு சமூகம் காடு என்னும் நில அளவாகக் கருதப்பட்டது.

காடு⁴ *kādu*, இடை (part.). ஒரு தொழிற்பெயர் ஈறு; an ending of verbal nouns, as in. (எ-டு) சாக்காடு.

[காடு² → காடு³.]

இடம் குறித்த சொல் சிறுபகுதியையும் குறித்தலான் தொடர்புடையது என்னும் பொருளில் புடைபெயர்ந்து முதற்சொல்லின் பொருளை விரிப்பதற் காகப் பெயரீறு வடிவம்வந்து. ஒ.நோ. தூக்கம் → தூக்காடு, நோவு → நோக்காடு.

காடு⁴ *kādu*, இடை.(part.) வளப்பம், இடம், தன்மை, நிலைமை ஆகிய பொருள்களைச் சுட்டும் பெயரீறு; a noun suffix denoting fertility, situation, nature and state.

[கடு → காடு.]

வளப்பம் குறித்த பெயரீறு - மலைக்காடு, வயற்காடு, பகுத்திக்காடு, மாங்காடு

தன்மை குறித்த பெயரீறு - வெள்ளக்காடு

இடம் குறித்த பெயரீறு - இடுகாடு, சுடுகாடு

நிலைமை குறித்த பெயரீறு - கரம்பைக்காடு, புற்காடு, புழுதிக்காடு, மணற்காடு, புதர்க்காடு, புகைக்காடு, பீணக்காடு.

காடுகட்டு¹-தல் *kādu-kattu*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) விலங்கு, பறவைகளைக் குறித்தவிடத்தில் விராமல் தடைசெய்தல்; to prevent, with incantations, wild beasts and birds of prey from frequenting a particular place. "காடு மணுகாம லெங்குங் காடுகட்டி" (குற்றா.குற.23.).

[காடு + கட்டு. காடு = எல்லை, அரண், பாதுகாப்பு, வேலி, அமைப்பு]

காடுகட்டு²-தல் *kādu-kattu*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) செடிகளும் மரங்களும் வளர்ந்து அடர்ந்திருத்தல்; to over grow of Vegetation.

ம. காடுகெட்டுக

[காடு + கட்டு. காடு = எல்லை, அரண், பாதுகாப்பு, வேலி, அமைப்பு]

காடுகரை *kādu-karai*, பெ.(n.) வயலும் அதனைச் சார்ந்த பகுதியும்; cultivable land and adjacent area. காடுகரையெல்லாரு சுற்றி வந்தேன், களைப்பாயிருக்கிறது (உ.வ.).

[காடு + கரை.]

காடுகலை-த்தல் *kāḍu-kalai-*, 4 செ.கு.வி.(v.i.)

1. வேட்டைக்காரர்கள் விலங்கு பறவைகளைக் கலைத்தெழுப்பதல்; to beat the bush for starting the game. 2. வேலைக்காரரை அச்சுறுத்தல்; to threaten subordinates or servants by calling them to a strict account.

[காடு + கலை]

காடுகாட்டு¹-தல் *kāḍu-kāṭṭu-*, 5 செ.குன்றாவி.

(v.t.) 1. ஏமாற்றுதல் (வின்.); to show the burning ghat, to deceive, disappoint. 2. கொல்லுதல் (யாழ்.அக.); to kill.

[காடு + காட்டு]

வினைநிலம் காட்டுவதாக அழைத்துச்சென்று வினைச்சலுக்குதவாத புதர்க் காடுகளைக் காட்டி ஏமாற்றுதல் பொருளிலும், இடுகாட்டைக் காட்டுதல் எனக் கொல்லுதல் பொருளிலும் புடைபெயர்ந்தது.

காடுகாட்டு²-தல் *kāḍu-kāṭṭu-*, 5 செ.கு.வி.(v.i.)

வெறிச்சென விடுதல் (யாழ்.அக.); to be desolate.

[காடு + காட்டு]

காடுகள் *kāḍu-kāḷ*, பெ.(n.) காடுகிழான் பார்க்க;

see *kāḍukilāḷ*. கோயில் ஊர்எல்லையில் உள்ளது (நெல்லை). “காடுபோக்கில் அரைமாவும், காடுகள் வாரத்து அரைமாவும்” (தெ.கல்.தொ. 19, கல். 71)

H. Gadakali

[காடு + கிழான் - காடுகிழான் → காடுகள் (தொகுத்தல் திரிபு). காடுகிழான் என்பது காடு காளை மருவிற்று. வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க உச்சயினி மாநகரக எல்லையிலுள்ள மாகாளிகோயில் இன்றளவும் கடகாளி காமந்திர், காடுகள் மந்திரம் (கோயில்) என வழங்கி வருதல் குறிப்பிடத்தக்கது.]

காடுகி *kāḍugi*, பெ.(n.) சிற்றெழுத்தாணிப்பூண்டு; a small variety of style plant (சா.அக.).

[காடு → காடுகி]

காடுகிழவோள் *kāḍu-kilavōḷ*, பெ.(n.)

1. காடுகிழான் பார்க்க; see *kāḍu-kilāḷ*. “காடு

கிழவோட் கரைத்திருந்த சாந்தை” (யாழ்.வி.93).

2. (பரணி) நாண்மீன் (திவா.); the second star presided over by Durga.

[காடு + கிழவோள்.]

காடுகிழான் *kāḍu-kilāḷ*, பெ.(n.) கொற்றவை (திருமுருகு.259. உரை); *Korravai*, as goddess of the forest.

மறுவ. காடுகிழவோள், காடுகள்.

[காடு + (கிழவோள்) கிழான் - காடுகிழான்.]

பாலை நிலத்தின் தெய்வமாகவும் ஊரெல்லைத் தெய்வமாகவும் வழிபடப்பட்டுவரும் கொற்றவை வழிபாடு இந்தியப் பெருநிலம் முழுவதிலும் பரவிய ஒன்றாகும். உதயணன் ஆண்ட உஞ்சை (உச்சயினி) மாநகரத்துக் காடுகிழான் இன்றும் அம் மொழியில் கடகான் எனப்படுதல் காண்க. நெல்லை மாவட்டத்துக் கொற்றவை கோயில்கள் காடுகான் கோயில் என்றே வழங்கப்படுகின்றன.

காடுகிழான்வெயில் *kāḍu-kilāḷ-veyil*, பெ.(n.)

பொழுதுசாயும்போது தோன்றும் மஞ்சள்வெயில் (சிலப்.4:5,உரை); refracted light at sunset.

[காடு + கிழான் + வெயில். கொற்றவையை வழிபட்டால் வெம்மை தணியும் என்னும் நம்பிக்கையால் மாலை நேரத்து வெயில் காடுகிழான் வெயில் எனப் பெயர் பெற்றது.]

காடுகெடு-த்தல் *kāḍu-keḍu-*, 4 செ.கு.வி.(v.i.)

காடழித்தல்; to clear the forest. ‘காடுகெடுத்து நாடாக்கி’ (தொல். பாயி.உரை).

மறுவ. காடழித்தல், காடுவெட்டுதல், காடுகொல்லுதல்.

[காடு + கெடு.]

காடுகெழுசெல்வி *kāḍu-keḷu-celvi*, பெ.(n.)

கொற்றவை, *Korravai*, as dwelling in the forest. ‘காடுகெழு செல்விக்குப் பரணிநாட் கூழுந் துணங்கையங் கொடுத்து’ (தொல்.பொருள்.461. உரை).

[காடு + கெழு + செல்வி]

காடுகிழான் பார்க்க; see *kāḍukilāḷ*

காடுகொல்(லு)-தல் *kāḍu-kol*, 13 செ.கு.வி.(v.i.) காட்டை வெட்டி யழித்தல்; to clear the forest. "காடுகொன்று நாடாக்கி" (பட்டினப்.283).

[காடு + கொல்.]

காடுகொள்(ளு)-தல் *kāḍu-kol(ḷu)*-, 16 செ.கு.வி. (v.i.) வேளாண் நிலமாக இருந்த பகுதி பயிரிடப் படாமையால் புல் பூண்டுகள் மரங்கள் முளைத்து காடாக மாறுதல்; covering arable land with jungle growth.

[காடு + கொள்.]

காடுகோள் *kāḍu-kōḷ*, பெ.(n.) வேளாண் நிலம் காடுபற்றுகை, காடாக மாறுகை; arable land covered with jungle growth. 'ஏரி உடைந்து காடுகோளாய் பழங்கிடந்தமையில்' (S.I.IV, 133-2 pg.9).

[காடுகொள் → காடுகோள். ஒ.நோ. கடல்கோள்.]

காடுதரிக *kāḍu-tariṣu*, பெ.(n.) செடிகள் முளைத்துத் தரிசாகக் கிடக்கும் நிலம்; waste land with bushy growth. "நஞ்சை, புஞ்சை, நத்தம், செந்தலைக்கை, கரைகாடு, காடுதரிக, மாவடை, மரவாடை, பாசிவிலை, ஆயந்தற்கு" (SII.V.410-10 pg.137).

[காடு + தரிக.]

காடுபட்டி *kāḍu-paṭṭi*, பெ.(n.) காடுவெட்டி². பார்க்க; see *kāḍu-veṭṭi* "காடுபட்டிகள் நந்திப் போத்தரையர்" (S.I.I. III, 124-3 Pg.261).

[காடு + (வெட்டி) பட்டி.]

காடுபடு-தல் *kāḍu-paḍu*-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நிரம்புதல்; to about, as wealth. "ஐசுவரியம் அவனுக்குக் காடுபடும்படியிறே அவன் பார்த்தது" (ஈடு.5,9,5.). 2. வீணாதல்; to go waste. 'இப்பரப் பெல்லாம்... காடுபட்டுக் கிடக்குமோ' (ஈடு.1.1:1).

[காடு + படு. காடு : செறிவு, அடர்த்தி மிகுதி.]

காடுபலியூட்டு-தல் *kāḍu-pali-y-ōṭṭu*-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வேடர் குறவர் முதலியோர் காட்டில் உள்ள தெய்வங்களுக்குப் பலியிடுதல்; to sacrifice cock,

etc., to the forest deities before hunting to ensure a good game. "காட்டிலுறை தெய்வங்கள் விரும்பியுண்ணக் காடுபலியூட்டென்றான், கவலையில்லான்" (பெரியடி. கண்ணப்ப.50).

[காடு + பலி + ஊட்டு]

காடுபடுபொருள் *kāḍu-paḍu-poruḷ*, பெ.(n.) காட்டில் கிடைக்கும் அரக்கு, இறால் தேன், மயிற்பீலி, நாவி போன்றவை; forest produce, as *arakku*, *irāl*, *tēṇ*, *mayir-pīli-nāvi*

மறுவ. காடுபாடுதிரவியம்

[காடு + படு + பொருள்.]

காடுபற்று-தல் *kāḍu-parṭu*-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) காடாக மாறுதல்; to become forest.

[காடு + பற்று]

காடுபார்த்த கொம்பு *kāḍu-pārtta-kombu*, பெ.(n.) மாடுகளின் குற்ற வகையில் ஒன்று (பெரியமாட.16); a defect in cattle.

[காடு + பார்த்த + கொம்பு]

காடுபிறாண்டி *kāḍu-piṇṇaṇḍi*, பெ.(n.) காடுவாரி (யாழ்.அக); garden rake.

[காடு + பிறாண்டி]

காடுமறை-தல் *kāḍu-marai*-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) இறத்தல்; to die. கொண்ட கணவரும் போய்ச் காடு மறைந்தார்(உ.வ.).

[காடு + மறை]

காடு மேடு *kāḍu-mēḍu*, பெ.(n.) மேடாயுள்ள கழம்பு நிலம் (இ.வ.); rough, uneven waste land.

க. காடுமேடு

[காடு + மேடு]

காடுமேய்-தல் *kāḍu-mēy*-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) வீணாய்த் திரிதல் (இ.வ.); to wander uselessly, aimlessly.

[காடு + மேய்]

காடுவசாதியாய்த்திரி-தல் *kāḍuva-cādi-y-ay-tiri-*, 3 செ.கு.வி. (v.i) மலைவாழ்நர் கோலத்தோடு திரிதல்; to be slovenly, negligent of one's dress.
2. யாருமற்ற ஏதிலியாய்த்திரிதல்; to be vagrant, as a neglected orphan.

[காடுவாழ்சாதி → காடுவசாதி + ஆய் + திரி(கொ.வ.).]

காடுவாரி *kāḍu-vāri*, பெ.(n.) 1. செத்தைவாருங் கருவி; garden rake. 2. கண்ட பொருளெல்லாஞ் சேர்ப்பவன்; one who scrapes up all he can. 3. பிழைப்புக்கென்று எத்தொழிலையுஞ் செய்பவன்; he who resorts to any kind of profession however low to maintain himself.

[காடு + வாரி]

காடுவாழ்சாதி *kāḍu-vāi-cādi*, பெ.(n.) காடு வாழ்நர் பார்க்க; see *kāḍu-vāḷnar*. காடுவாழ்சாதியு மாகப்பெற்றான் ”(திவ். நாயச்சி.12.8.).

Skt. jati > த.சாதி.

[காடு + வாழ் + சாதி.]

காடு வாழ்த்து¹ *kāḍu-vāḷttu*, பெ.(n.) எல்லோரும் இறந்துபோகவும் தான் இறப்பின்றி நிலைபெற்ற புறங்காட்டை வாழ்த்தி உலகவியல்பை விளக்கும் ஒரு புறத்துறை(தொல். பொருள். புறத்.24); (*Purap.*) theme of praising the burning ghat, as perpetually impressing upon the minds of people the transitoriness of earthly things.

[காடு + வாழ்த்து.]

சிறப்பெடுத்த எல்லா உயிர்களும் இறந்து படுதலால் நிலையாமையே நிலையாகிவிட்ட உலகியல்பைச் சுட்டிக்காட்டி மக்களை அறநெறிப்பாற் படுத்தும் பாடல் வகைமையது.

காடுவாழ்த்து² *kāḍu-vāḷttu*, பெ.(n.) காட்டுத் தெய்வங்களை வேடர்கள் வாழ்த்துதல்; praising the forest dwelling gods, as the hunters

[காடு + வாழ்த்து.]

காடுவாழ்நர் *kāḍu-vāḷnar*, பெ.(n.) காட்டில் வாழும் பழங்குடிமக்கள்; savage tribe, as forest dwellers.

[காடு + வாழ்நர்.]

காடுவெட்டி¹ *kāḍu-veṭṭi*, பெ.(n.) 1. மரம்வெட்டு பவன்; wood cutter, one who clears the forest. 2. நாகரிக மற்றவன் (வின்.); savage, uncivilized man.

ம., க. காடுவெட்டி.

[காடு + வெட்டி.]

காடுவெட்டி² *kāḍu-veṭṭi*, பெ.(n.) சிறியமண் வெட்டி (யாழ்.அக.); a kind of small hoe.

[காடு + வெட்டி.]

காடுவெட்டி³ *kāḍu-veṭṭi*, பெ.(n.) பல்லவ அரசர் களுக்குரிய சிறப்புப்பெயர்களுள் ஒன்று; a title of Pallava king. “வக்கிரமதித்த வாணதாயின் விண்ணாயந்தாலும் காடுவெட்டித் தமிழ்பேரயன் ஆணத்தியாலும்” (தெ.கல்.தொ.).

ம. காடுவெட்டி

[காடு + வெட்டி.]

காடுறைநிலை *kāḍurai-nilai*, பெ.(n.) வாழ்க்கையின் மூன்றாவது நிலை (வானப்பிரத்தம்) (சுக்கிர, நீதி 219); the third stage of life, “living in the forest”.

[காடு + உறை + நிலை.]

காடெழுகரம்பு *kāḍeḷu-karambu*, பெ.(n.) செடி கொடிகள் மண்டிக் காடாக எழுந்துநிற்கும் சமனில்லாத நிலப்பரப்பு; un cultivable land. “ஏரிக்கு மேற்கு காடெழு கரம்பு” (தெ.கல். தொ.17,கல்.304).

[காடு + எழு + கரம்பு.]

காடேறு-தல் *kāḍeḷu*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. காட்டிற்கு ஓடுதல்; to flee away to a forest. “காடேறிநாடேறித் திரிவார் கண்டார்” (தமிழ்நா. 235). 2. சாகுந்தறுவாயில் நோய்த்தெளிவு உண்டாதல்; to seemingly disappear, as a disease, just before the death of a person who suffered from it.

க.காடுவாய்

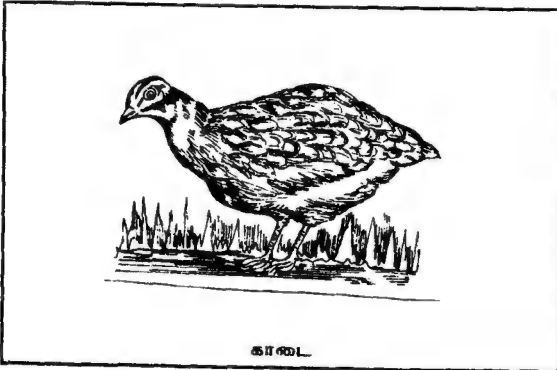
[காடு + ஏறு]

காடை¹ *kāḍai*, பெ.(n.) தவிட்டுநிற இறகுகளையுடைய குறும்பூழ்ப்பறவை (திவா.); rain quail.

ம. காட; க., து. காடெ; Skt. cāsa.

[காடு → காடை (காட்டில் அண்டி வாழ்வது)].

வகைகள் : 1. பெரியகாடை 2. கருங்காடை 3. நீலகாடை 4. மலைக்காடை 5. வண்ணக்காடை 6. சரலைக்காட்டுக் காட்டுள் காடை 7. குறுஞ்சான் காடை 8. குறுங்காடை.

காடை² *kāḍai*, பெ.(n.) கொங்கு வேளாளர் குடிகளுள் ஒன்று; a clan of *koṅguveḷāḷar*. கொங்கு வேளாளர் குடிகளுள் பல பறவையின் பெயரில் அமைந்துள்ளன. ஆந்தை குலம், காடை குலம் போன்றன. காடை குலம், சாகாடை, பனங்காடை என இருவகைப்படும். "எழுமாத்தூர் இருந்து வாழும் சாகாடைச் சிறற்றன்; அவன் இதில் பட்டான்" (செங்கம். நடுகற்கள்).

காடைக்கண்ணி *kāḍai-k-kanni*, பெ.(n.) கடையின் கண்போன்ற தினைவகை (பதார்த்த.1400); common millet, having the colour of quail's eyes.

மறுவ. கவந்தலைக்கண்ணியரிசி

[காடை + கண்ணி]

காடைக்கழுத்தன் *kāḍai-k-kaluttan*, பெ.(n.) ஐந்து திங்களில் விளையக்கூடிய நெல்வகை (விண்.); quail-neck paddy maturing in five months, raised in the southern Tamil districts (W.).

ம. காடகழுத்தன் (ஒருவகை நெல்)

[காடை + கழுத்தன். கடையின் கழுத்தின் நிறமுள்ள கதிர்களையுடைய நீளமான நெல்வகை.]

காடைக்கழுத்தி *kāḍai-k-kalutti*, பெ.(n.) முன்னமைமரம்; Indian head-ache tree.

[காடை + கழுத்தி]

காடைக்கறுப்பன் *kāḍai-k-karuppan*, பெ.(n.) நெல்வகை; a kind of paddy. "பொன்னாயகன் சொற்காடைக் கறுப்பன்" (புறாளை. பள்ளு).

[காடை + கறுப்பன்.]

காடைக்கொக்கு *kāḍai-k-kokku*, பெ.(n.) காடை இனத்தைச் சார்ந்த ஒருவகைப் பறவை; the green sand piper.

ம. காடக்கொக்கு, காடக்கொற்றி.

[காடை + கொக்கு]

காடைக்கொம்பன் *kāḍai-k-komban*, பெ.(n.) நெல்வகை (நெல்லை); a kind of paddy.

[காடை + கொம்பன்.]

காடைச்சம்பா *kāḍai-c-cambā*, பெ.(n.) சம்பா நெல்வகை (பதார்த்த.818); a kind of camba paddy.

[காடை + சம்பா = காடைச்சம்பா.]

காடைத்தனம் *kāḍai-t-tānam*, பெ.(n.) முரட்டுக் குணம்; rowdyism. அவன் செய்யும் காடைத்தனத்தால் பல உயிர்கள் அழிந்தன (இலங்.வழி).

[கடு → காடு → காடை + தனம்.]

காடைப்புடம் *kāḍai-p-puḍam*, பெ.(n.) கடையளவாக ஒரே எருவிட்டு எரிக்கும் மருந்துப்புடம்

காடை வகைகள்

கட்டுக் காடை

குறுங்காடை

சாளைக் காடை

குறுஞ்சாண் காடை

வண்ணக் காடை

கருங்காடை

நீலமார்புக் காடை

மலைக்காடை

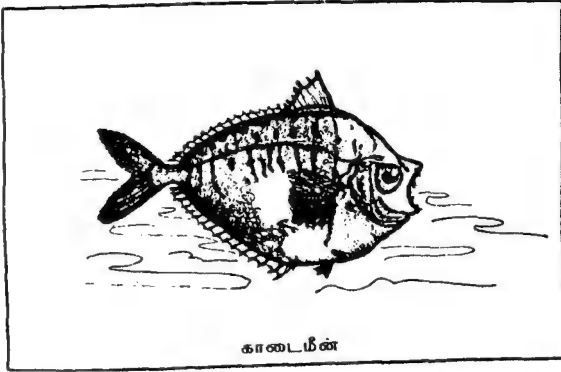
பெரிய காடை

(மூ.அ); a measure determining the strength of fire in the calcination or reduction of metals with a single dried dung cake.

[காடெ + புடம்.]

காடெயின் *kāḍai-mīn*, பெ.(n.) வெண்மையான சிறு கடல்மீன்; a small whitish or silvery sea-fish. (சா.அக).

[காடெ + மீன்.]

காடெயன், *kāḍaiyan*, பெ.(n.) வன்முறையைக் கையாள்பவன்; gangster, rowdy.

[கடு → காடு → காடெ → காடெயன்.]

காடெயிறகு *kāḍai-y-iragu*, பெ.(n.) நாடகம் நடிப்போர் தலையிலணியும் பலவண்ண இறகு (விண்.); crest made of variegated feathers worn by stage players (W.).

[காடெ + இறகு.]

காடோடி *kāḍōḍi*, பெ.(n.) 1. காட்டில் திரிபவன்; one who roams about in forest, savage, rustic. 2. வீட்டில் தங்காமல் வெளியில் திரிபவன்; an idle wanderer, vagrant.

ம. காடோடி

[காடு + ஓடி.]

காண்¹ (ஊ)-தல் *kāṇ-*, 16 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. பார்த்தல்; to see, perceive, view. "காணிற"

குடிப்பழியாம்" (நாலடி, 84). 2. இறைவன் பெரியமனிதர், முழுநிலவு போன்றவற்றைக் காணுதல்; to gain sight of, as a deity, a great person, the moon. "திருக்கண்டேன் பொன்மேனி கண்டேன்" (திவ்.இயற்.3:1). 3. கண்டறிதல்; to discover, find out. "காணாதாற் காட்டுவான் தான்காணான்" (குறள், 849). 4. உண்டாக்குதல்; to make, create. "முனைவன் கண்டது" (தொல். பொருள்.மரபு.95). 5. பொறி யாலறிதல்; to perceive by the sense. அவன் பேச்சைக் கண்டு (திருவாலவா.16:28). 6. ஆராய்தல்; to consider, investigate. "அறம் பொருள் கண்டார் கணில்" (குறள்:141). 7. தானே நுகர்ந்து அறிதல்; to experience. 8. மதித்தல்; to regard. "தானெனக் கண்டும்" (கல்லா.51:7). 9. வணங்குதல் (பிங்.); to worship, venerate, reverence. 10. புறங்காணுதல்; to put to flight, drive away, as seeing the back of enemies. "நிலவுக் காண்பது போல" (கலித்:119.4.). 11. பெறுதல்; to attain, obtain, get. "முற்று மிடங்கண்டபின்" (குறள், 491). 12. சொல்லுதல்; to tell say. "யாவருங் கண்ட நெறி" (ஆசாரக்.17). 13. ஒத்திருத்தல்; to look like, resemble. "மழைகாணு மணிநிறத்தோய்" (கம்பரா. அயோத். குகப்.26). 14. பொருந்துதல்; to be fit. "மற்காணுந் திரடிண்டோள்" (கம்பரா. குக.26).

[கண்(ஊ)-தல் → காண்(ஊ)-தல். கண்(ஊ)தல் = பொருந்துதல்.]

காண்²(ஊ)-தல் *kāṇ-*, 12 செ.கு.வி.(v.i.)

1. உண்டாதல், பலித்தல்; to accrue, result. இவ்வாண்டு விளைச்சல் எவ்வளவு காணும்? (உ.வ.). 2. கண்ணுக்குத் தெரிதல்; to appear, to be found. to become visible evident. "காண்கின்ற நிலமெல்லாம் யானே யென்னும்" (திவ். திருவாய்.5.6:3). 3. போதியதாதல்; to be sufficient. இப்பொருள் எத்தனை நாளைக்குக் காணும் (உ.வ.).

[காண் → காண்².]

காண்³ *kāṇ*, பெ.(n.) 1. காட்சி; sight. "காண்பிறந் தமைந்த காதல்" (கம்பரா. திருவடிதொழு.70).

2. அழகு; beauty. “காண்டக... முகனமர்ந்து”
(திருமுருகு.250).

[காண்' → காண்']

A.S. cnawan; ICE. kna; Russ. znate; L. nosco, gnosco; G. gignosko; Sans. jna(all from a base GNA, a secondary form of GAN or KAN, to know. (செல்வி.78 சிலை 245). Chin. kân

காண் என்னும் சொல் ஆங்கிலத்திலும் அதன் இனமொழிகளிலும் கன் (cun) காண் (con) கென் (ken) கெஅன் (can) என்று திரிந்துள்ளது. கீன் (keen) என்று திரிந்துள்ளதாகவும் கீற்று (skeat) கூற்றினின்று தெரிகிறது.

காணுதல் என்னும் சொல் தமிழில் புறக்கண்ணாற் காணுதலையும், அகக்கண்ணாற் காணுதலையும் குறிக்கும். முன்னது பார்த்தல், பின்ன அறிதல். திபூத் தானிய மொழிகளில் காண் என்பதன் திரிசொற்கவெல்லாம் பின்னதையே உணர்த்துகின்றன.

Cun., A.S. cunnan, to know, ME. cunnen, to know, ON. cunna, to know, Ice. kunna, to know, Sw. kunna, to know, Dan. kunde, to know, M., Goth. kunnan, to know.

செய்வான் (செய்ய) என்னும் எதிர்கால வினையெச்சத்தின் (முற்றெச்சத்தின்) 'வான்' ஈறு மலையாளத்தில் 'ஆன்' ஈறாகத் திரியும். அதுவே 'அன்' என்று குறுகியும் பின்னர் 'என்' என்று திரிந்தும் பழைய ஆங்கிலத்தில் நிகழ்கால வினையெச்ச (Infinitive) ஈறாக வழங்கினதாகத் தெரிகின்றது. ஆங்கில இன மொழிகளில் அவ்விரண்டும் 'அ' எனக் கடைக்குறைத்துள்ளன. E. cunning, 1. kowing, skilful, ME cunning conning, Northern form cunnand, Ice. kunnandi. 2. Knowledge, skill, M.E. conninge, Ice. cunnandi, AS. cunnung, temptation, trial.

E. con, A secondary verb, formed from AS cunnan, to know: it signifies accordingly 'to try to know' and may be regarded as the desiderative of 'to know'- Skeat's. Etymological Dictionary of the English Language, p.126. con, 1. to learn, learn to know, study. 2 to commit to memory.--

The Random House Dictionary, p.303. To con (the passage) (Shakespeare) = to learn by heart.

E. ken, to know. Every man kens (knows) best where his own shoe pinches, (prov.). ME kennen, to make known, see, know, discern. OE. cennen to make known, declare, Ice. kenna, to know, Sw. kanna, Dan. kjende, Du. kennen, G. kennen.

E. can, to know, to know how to, to be able.; G., Ice., Goth. kann.; Cf. AS cunnan, to know, to know how to do, to be able; Ice. kunna, to know, to be able; Sw. kunna, to know, to be able; Dan. kunde, to know, to be able.

முதற்கண், 'காண்' (con, kon) என்னும் திபூத்தானியச் சொல் முதலெழுத்துயிர் முன் பின்னாக முறைமாறி 'க்னா' (cna, kna) என்னும் 'க்னோ' என்றும் திரிந்தது.

AS. cnawan, Ice. kna, ON. kna, ME knowen, E. know, OHG. chnaan, cnaahan.

ககரம் சில மொழிகளில் 'ga' என்னும் எடுப்பொலியாக (voiced sound) மாறுகின்றது.

L: gna; gnarus, knowing, having knowledge of, acquainted with; O. Irish, gnath, known, accustomed, W. gnawd, a custom.

கிரேக்கத்தில் இவ்வெடுப்பொலிக் ககரம் (ga) இரட்டிக்கின்றது.

GK. gignnōskō.

சமற்கிருதத்தில் எடுப்பொலிக் ககரம் (ga) ஜகரமாகத் திரிகின்றது. Skt. jna (ஜ்ஞா). g-j ன-ஞ போலித் திரிபு.

வ. ஜ்ஞான - இந்த ஜ்ஞாள்.

ஜகரம் சில மொழிகளில் ஸகர எடுப்பொலியாக (za) மெலிந்து விடுகின்றது.

Russ. znaf, to know, Pers. far-zān, knowledge.

இவ்வெல்லாத் திரிபுக்கும் மூல வேர் GEN
(கென்) எனக் குறிக்கின்றார் கீற்று (Skeat)

மேலையார் இன்னும் மொழிகளைச் சரியாய் ஆராயவில்லை. இற்றை அறிவியல்களெல்லாம் மேலையர் கண்டவைபே. ஆயின் மொழிகள் வாலாற்றிற்கு முந்திய பண்டைக் காலத்தன வாதலால், அவர்களின் ஆராய்ச்சிக்குட்பட்டதன்று. பொறிக் கருவிகள் எத்துணைச்சிறந்தனவாயினும் மாந்தன் கையாளாவிடின் இயங்கா. இயக்கிய பின்பும் இறுதிவரை மாந்தன் உடனிருத்தல் வேண்டும். துலையுங் கணிப்பானும் கெட்டிருப்பின் தவறான நிறையுங் கணக்குங் காட்டும். தவறான வழியைக் கையாள்ன் எவ்வினையும் வெற்றியாய் முடியாது.

கால்டுவெல் தமிழ் நாட்டின் இருண்ட காலத்தில் வந்ததனால், தமிழர் வெளி நாட்டினின்று வந்த வந்தேறிகள் என்றும், திரவிட மொழி சித்தியத்திற்கு இனமென்றும், தவறாக முடிவு செய்துவிட்டார். இத்தையோப்பிய மொழிகளின் அடிப்படை தமிழே. அவற்றின் கொடு முடியே சமற்கிருதம். ஆகவே, ஐரோப்பிய மொழியமைப்பின் அல்லது வாலாற்றின் திறவுகோல் தமிழிலேயே ஆழப்புகைந்து கிடக்கின்றது. இதைக் கண்டுபிடிக்கும்வரை மேலையர் மொழியாராய்ச்சி பெல்லாம் விழலுக்கு நீரிதைத்தலும் வானத்து மீனுக்கு வள்ளுண்டிடுதலுமேயாகும்.

தமிழரின் முன்னோர் மாந்தன் பிறந்தகமாகிய குமரி நாட்டில் தோன்றியவர். தமிழ் வடக்கே சென்று திரவிடமாய்த் திரிந்தது. திரவிடம் வடமேற்கிற் சென்று ஆரியமாக மாறிற்று. அவ்வாயிரம் ஐரோப்பாவின் வடமேற்கோடியை முட்டித் தென்கிழக்காகத் திரும்பி இந்தியா என்னும் நாவலந்தேயம் வந்து சேர்ந்தது.

ஆதலால், அடிப்படைத் தமிழ்ச் சொற்கள் திபத்தானியத்தில் தமிழுக்கு நெருங்கியும், இலத்தீனில் சற்றுத் திரிந்தும், கிரேக்கத்தில் அதனினும் மிகத் திரிந்தும், வேதமொழியிலும் சமற்கிருதத்திலும் மிகமிகத் திரிந்தும் உள்ளன.

எ-டு:

தமிழ்	ஆங்கிலம்	இலத்தீன	வேதமொழி/ கிரேக்கம்	சமற்கிருதம்
அகரம்	Os. ax, akkar	L. ager	GK. agros, ajras	
(மருத நிலம், மருதநிலத்தார்)			(field) aj (to drive)	
உகை-அகை	E.acker	G.ago		
(செலுத்து)				
	com, co, con.	com		
கும் (கூடு)	col, cor.	cum		sum
மன்	man	-		manu
முயுகு		L.mergo		majj
வலி (வலம்)	-	L. Valeo		bala,

வில்கீன மெய்யெழுத்துக்களும், எடுப்பிலா (voice less) வொலிகளே எடுப்பொலிகளினும் முந்தியவை. தமிழிதனி அல்லது இயற்கை பெயர்ப்பொலிகள் இல்லை. மெல்லின மெய்யொடு கூடிய செயற்கை பெயர்ப்பொலிகளே உள். தமிழ் எடுப்பிலா வொலிகள் திரவிடத்திலேயே எடுப்பொலிகளாகத் திரிந்து விடுகின்றன.

எ-டு.

தமிழ்	தெலுங்கு
குடி (வீடு கோயில்)	gudi
கும்பு (கூடு)	gumpu

ஆதலால், ஆரியத் திரிபைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டியதில்லை. காண் என்பதன் திரி சொற்கள், இலத்தீன கிரேக்கத்தில் இருத்தல், முன்னவற்றினும் பின்னவை தமிழுக்கு நெருக்கமாயிருத்தலை உணர்த்துதல் காண்க.

கால்டுவெலார், தொல்காப்பியமும் பத்துப்பாட்டு எட்டுத் தொகைகளும் தமிழர்க்கும் தெரியாது மறைந்து கிடந்த காலத்தில், வழி காட்டியுமின்றித் தன்னு

தனிமையாய் ஆராய்ந்த போதும், தமிழின் தொன்மை முன்மைகளையும் மூலத் தன்மையையும் உணர்ந்து, தம் திரவிட ஒப்பியலிலக்கண நூலின் இறுதியில், சொல்லியல் உறவுகள் (Glossarical Affinities) என்னும் பகுதியில், கீழ் வருமாறு வரைந்துள்ளார்.

"kan, the eye; kan (in the preterite kandu), to see; also secondarily, to mark, to consider, to think. In the latter sense it comes kannu in Tamil, but the base remains unchanged. In (kanu, kannu) Telugu, the ordinary n, the nasal of the dental row, is used instead of n, the cerebral nasal. Comp. the Welsh ceniaw, to see; English ken, view, power of reach of vision, to ken, to know by sight. In Webster's 'English-Dictionary' kanna was said to be 'an eye' in Sanskrit; whereas it is exclusively a Dravidian word. This error may be compared with Klapproth's representing kuruta, blind, as a Sanskrit word, instead of referring it to the Dravidian languages, to which alone it belongs. There is a curious word in Sanskrit kana, one-eyed which seems to have some Dravidian relationship. It becomes in Bengali kana, blind which, in form at least, is identical with the Dravidian negaive kana, that sees not. Possibly the Dravidian kan, to see, kannu, to consider, may have some ulterior connection with the Gothic kunna-an, to know; Greek gno-nai; Sans. na; Latin gna (gnarus); Old High German chann. The different shades of meaning which are attributed to Greek to gno-nai and eide-nai; seem to corroborate this supposition; for the latter is represented as meaning to know by reflection, to know absolutely, whereas the former means to perceive, to mark, and may therefore have an ulterior connection with the Dravidian root".

-- Caldwell's Dravidian Comparative Grammar, University Edition, p.591.

காணம் அல்லது காட்சியென்றும் மூலச்சொல் சிறுவாது, ஞானம் என்னும் அதன் திரிசொல்லே சிறந்தது உண்மையான ஒளிக்கல்லினும் போலிக்கல்லே பொலிந்து தோன்றுவது போலும்; எனினும், சமற்கிருத்திற்கு ஞானத்தைத் தந்தது தமிழே என்னும் புகழ் நிலைத்து நிற்கும் (செல்வி. 78 சனவரி 251).

காண்⁴ *kāṇ*, இடை.(int.) முன்னிலையில் வரும் ஓர் உரையசை; expletive of the 2nd pers, meaning behold. "துவ்வாய் காண்" (குறள், 1294).

[காண்-¹ → காண்-⁴.]

காண்கம் *kāṇgam*, வி.மு.(v.fin.) காண்போம்; let us see "வானுயர் நெடுமணலேறி யானாது காண்கம் வம்மோ" (ஐங்குறு.199).

[காண் → காண்கம்.]

காண்கை *kāṇgai*, பெ.(n.) 1.அறிவு; knowledge. "பொய்யா.. காண்கையர்" (முல்லைப். 56). 2. காணுதல்; seeing. "அவர்க்குத் தோன்றியது பொய்யாகக் காண்கையிலே தோன்றாத" (ஒழிவி. யோகக்.1).

க. காண்கெ, காணிகெ.

[காண் → காண்கை.]

காண்கொடு-த்தல் *kāṇ-kodu-*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) பார்க்கும்படிச் செய்தல்; to enable to see. "கனவினுட் காண்கொடாக் கண்ணும்" (புறத்திரட்டு, 1524).

[காண் + கொடு.]

காண்டகம்¹ *kāṇḍagam*, பெ.(n.) 1. காடு (பிங்.); jungle, desert, woods. 2.நோய் (மூ.அ.); sickness, malady, disease. 3.நிலவேம்பு; ground neem. 4. கல்யாணைக் கொம்பு; the tusk of reinoceros. 5. நீர்; water. 6. சீந்தில்; moon-creeper (சா. அக.).

[காள் → காண் → காண்டு → காண்டம். → காண்டகம். காள் = கருமை, இருள், இருண்டகாடு, துன்பம், நோய்.]

காண்டகாகம் *kāṇḍakāgam*, பெ.(n.) பாகல்; spiked bitter cucumber (சா.அக.).

[கண்டு = முள். கண்டு → கண்டகம் → காண்டகம் + ஆகம்.]

கண்டகிகம் *kāṇḍakigam*, பெ.(n.) நந்தியா வட்டம்; Indian rose bay (சா.அக.).

[கண்டு (திரட்சி, வட்டம்) → கண்டகி → காண்டகிகம் + (கொ.வ).]

காண்டகுண்டம் *kāṇḍakunḍam*, பெ.(n.) ஒருவகைக் கோரைப் புல்; a variety of sedge grass (சா.அக.).

[கண்டு = முள். கண்டு → கண்டகம் → காண்டகம் + உண்டம்.]

காண்டகை *kāṇḍagai*, பெ.(n.) காட்டுக்கருணை; a species of forest elephant yam (சா.அக.).

[கண்டு → காண்டு → காண்டகை.]

காண்டஞ் சூவி *kāṇḍaṅḡḷi*, பெ.(n.) கரிச்சள்ளி; Indian purple nail dye (சா.அக.).

[காண்டம் + சூவி]

காண்டம்¹ *kāṇḍam*, பெ.(n.) 1. காடு (திவா.); jungle, desert, wilderness. 2. மலை (பிங்.); mountain, hill. 3. மலை வேம்பு; hill margose. 4. நிலவேம்பு; ground neegn. 5. சீந்தில்; moon-creeper. 6. வஞ்சிமரம்; South Indian willow.

[காள் → காண் → காண்டு → காண்டம். காள் = கருமை, இருள். இருளடர்ந்த காடு, காட்டர்ந்தமலை.]

காண்டம்² *kāṇḍam*, பெ.(n.) 1. நீர்; water, sacred water. "திருத்திவா யதுக்கிய குங்குமக் காண்டமும்" (கல்வா. 49:16). 2. கோல் (சூடா.); staff, rod. 3. அடித் தண்டு (யாழ்.அக.); stem, stalk. 4. அம்பு (சூடா.); arrow. 5. படைக்கலன் (சூடா.); weapon. 6. நூலுட் பெரும்பிரிவு (பிங்.); a large section of a book. 7. முடிவு (சூடா.); end, limit. 8. சமயம்; opportunity, season. 9. திரள் (அக.நி.); collection, multitude, assemblage.

[கண்டம் → காண்டம் → கண்டம் + வெட்டப்பட்ட சிறுதுண்டு, துணி, சிறுபகுதி.]

கண்டம் என்னும் சொல்லை *khaṇḍa* என்றும் காண்டம் என்னும் சொல்லை *kāṇḍa* என்றும் முதலெழுத்தை வேறுபடுத்தி வடமொழியாளர் மயக்கியிருக்கின்றனர் (வ. வ. 114.)

காண்டம்³ *kāṇḍam*, பெ.(n.) 1. அணிகலச்செப்பு; jewel-box. 2. கமண்டலம்; ewer.

[கண்டம் → காண்டம். கண்டம் = பகுதி, துண்டு, சிறியது.]

காண்டம்⁴ *kāṇḍam*, பெ.(n.) 1. திரைச்சீலை (பிங்.); curtain. 2. ஆடை (சூடா.); cloth, garment.

[கண்டம் → காண்டம். கண்டம் = வெட்டப்பட்ட பகுதி. கள் = வெட்டு, நீக்கு. கள் → கண்டு → கண்டம்.]

காண்டம்⁵ *kāṇḍam*, பெ.(n.) அறிவு (புத்தி) (அக.நி.); mind, intellect.

[காண் → காண்டம்.]

காண்டம்⁶ *kāṇḍam*, பெ.(n.) நீர்க்காக்கை; water crow.

[காருண்டம் → காண்டம்.]

காண்டம்⁷ *kāṇḍam*, பெ.(n.) முகமன் (த.சொ. அக.); flattery, greetings.

[காண்கு → காண்டு → காண்டம்.]

காண்டம்பலா *kāṇḍam-pala*, பெ.(n.) கர்ட்டுப் பலா; wild-jack fruit (சா.அக.).

[கண்டு → கண்டம் → காண்டம் + பலா.]

காண்டம்பனை *kāṇḍa-mpaṇai*, பெ.(n.) மலைக் கமுகு; hill areca-nut palm of Travancore (சா.அக.).

[காண்டம் + பனை.]

காண்டமந்திரம் *kāṇḍa-mandiram*, பெ.(n.) நாளனுக்குத் தெரிந்திருந்ததாகக் கூறப்படுவதும், குதிரையை விரைவாக வானில் ஓடச்செய்வதுமான மந்திரம்; the art of making horse run faster with

the aid of mantrams. It is said that Nala an expert in the art and was aware of this Mantram.

[காண்டம் (விரைவு, முடுக்கம்) + மந்திரம்.] (சீவக. 793.

உரை)

காண்டமோசனம் *kāṇḍa-mōśaṇam*, பெ.(n.) திருமறையின் ஒவ்வொரு காண்டத்தையும் பாடிமுடிக்குங்காற் செய்யும் செயல்கள் (திருவாணைக். கோச்செங்.14.); ceremony performed at the close of the study of a *kāṇḍa* of a Vēda.

[காண்டம் + மோசனம்.]

காண்டல் *kāṇḍal*, பெ.(n.) **காண்டலளவை** பார்க்க; see *kāṇḍal-aḷavai*. “காண்டல் கருத-லுவம மாகமம்” (மணிமே.27:9.).

[காண் → காண்டல்.]

காண்டலளவை *kāṇḍal-aḷavai*, பெ.(n.) கண்ணால் பார்த்தல், கண்கூடாகப் பார்த்தல்; perception; means of perception. “காண்டலனை நோக்குபு ககத்திறைவன்” (சேதுபு. கத்துரு.77).

[காண்டல் + அளவை.]

காண்டவதகனன் *kāṇḍava-dagaṇaṇ*, பெ.(n.) பாண்டவரில் நடுப்பிறந்த அருச்சுனன்; Arjuna, who burnt down the *kāṇḍava* forest.

[காண்டவம் + தகனன்.]

காண்டவம் *kāṇḍavam*, பெ.(n.) தேவர் தலைவனுக்கு விருப்பமானதும் அருச்சுனனால் நெருப்பூட்டப்பட்டதுமான ஒரு காடு; a forest, sacred to Indra and burnt by Arjuna as an offering to Agni (சா.அக.). “காண்டவத்தைக் கனலெரிவாய் பெய்வித்தாணை” (திவ்.பெரியதி.2-5-2).

[கண்டு → காண்டு (பகுதி) → காண்டவம்.]

காண்டவம்² *kāṇḍavam*, பெ.(n.) நிலவேம்பு; ground neem (சா.அக.).

[கண்டு → காண்டு → காண்டவம்.]

காண்டாதிநெய் *kāṇḍādi-ney*, பெ.(n.) நிலவேம்பு முதலியவற்றால் ஆன நெய்வுடிவாயுள்ள ஒரு கூட்டு மருந்து (வின்); medicinal preparation of chiretta, etc with ghee as vehicle.

[காண்டாதி + நெய்.]

காண்டாமிருகம் *kāṇḍā-mirugam*, பெ.(n.) கல்யாணை; rhinoceros.

மறுவ. கல்யாணை

ம. காண்டாமிருகம்

[காண்டு → காண்டம் + மிருகம்.]

காண்டாமிருகரத்தம் *kāṇḍā-miruga-rattam*, பெ.(n.) 1. வேங்கைமரம்; Indian kino tree. 2. பெருமரவகை; (L.); dragon's-blood tree. 3. பிறம்பு வகை; (L.); dragon's blood cane. 4. பிசின் வகை. (வின்.); resin from these trees.

[காண்டா மிருகம் + அரத்தம். ஒரு மரத்தின் பிசினில் செய்த அரக்கு.]

காண்டாவனம் *kāṇḍā-vaṇam*, பெ.(n.) **காண்டவம்**¹ பார்க்க; see *kāṇḍavam*¹. “காண்டாவன மென்பதோர் காடு” (திவ். பெரியதி.2.4:2).

[காண்டவம் → காண்டாவனம்.]

காண்டாவனன் *kāṇḍā-vaṇaṇ*, பெ.(n.) இந்திரன்; Indra the lord of *Kāṇḍava*.

[காண்டாவனம் → காண்டாவனன்.]

காண்டிகை *kāṇḍigai*, பெ.(n.) நூற்பாப் பொருளைச் சுருக்கமாக விளக்கும் உரைவகை; brief exposition of the salient points in a text. “குத்திரம் புரைதப

வடன்படக் காண்டிகை புணர்ப்பினும்” (தொல். பொருள். மரபு. 102).

[கண்டு - தொகுப்பு, பிரிவு. கண்டு → கண்டி
கண்டிகை → காண்டிகை.]

காண்டியகாலம் *kāṇḍiya-kālam*, பெ.(n.) முதுவேனிற் காலம்; mid summer (சா.அக.).

[காண்டியம் (வெப்பம்) → காலம்.]

காண்டியம் *kāṇḍiyam*, பெ.(n.) வெக்கை; intensity of heat; heat as felt in the hot season.

[காள் → காண்டு → காண்டியம்.]

காண்டிர் *kāṇḍir*, பெ.(n.) முன்னிலைப் பன்மையகை; “வேளைத்தரு வன் காண்டிர்” (கந்தபு. காமதகன. 13).

[காண் → காண்டி → காண்டிர்.]

காண்டில் *kāṇḍil*, பெ.(n.) ஒருவகைச் செய்நஞ்சு; a kind of prepared arsenic (சா.அக.).

[காள் → காண்டு (வெப்பம்) → காண்டில்.]

காண்டிலம் *kāṇḍilam*, பெ.(n.) காண்டிலம்பார்க்கு; see *kāṇḍivam*. “காண்டிலங் கரத்தேந்தி” (பாரத. காண்ட. வ. 8.).

[காண்டிலம் → காண்டிலம்.]

காண்டிபன் *kāṇḍibāṇ*, பெ.(n.) காண்டிலன் பார்க்கு; see *kāṇḍivāṇ*.

[காண்டிலம் → காண்டிபன்.]

காண்டிரம் *kāṇḍiram*, பெ.(n.) யானைத்திப்பிலி; a big variety of tippali (சா.அக.).

[கண்டு → கண்டிரம் → காண்டிரம்.]

காண்டிலம் *kāṇḍilam*, பெ.(n.) அருச்சுனனில்; Arjuna's bow. 2. சிலையோரை (தனு ராசி) (வின்.); sagittarius, a constellation of the zodiac.

மறுவு. காண்டிலம், காண்டிபம், காண்டிபம்

[கா → காண்டு → காண்டிலம்.]

காண்டிலன் *kāṇḍivāṇ*, பெ.(n.) காண்டிலம் என்னும் வில்லையுடைய அருச்சுனன் (பிங்.); Arjuna, as armed with *kāṇḍivam*.

மறுவு. காண்டிபன்

[கா → காண்டு → காண்டிலன்.]

காண்டு¹ *kāṇḍu*, பெ.(n.) கூப்பிடு தொலைவு (வின்); earshot; hearing distance.

[காண் → காண்டு.]

காண்டு² *kāṇḍu*, பெ.(n.) 1. சினம்; anger. 2. துன்பம்; difficulty. உனக்கு அதைச் செய்ய என்ன காண்டு? (உ.வ.)

உ. காண்டு; தெ. காடு (gadu)

[காள் + காண்டு.]

காண்டுமதம் *kāṇḍu-madam*, பெ.(n.) துன்பம் (யாழ்.அக.); suffering, pain.

[காள் → காண்டு + மதம்.]

காண்டை¹ *kāṇḍai*, பெ.(n.) 1. கற்குகை, கற்பாழி (குடா.); cave, cavern. 2. தவம் செய்வோர் இருப்பிடம் (பிங்.); dwelling of a sage, hermitage.

[காள் → காண்டை.]

காண்டை² *kāṇḍai*, பெ.(n.) காண் என்னும் ஓர் ஏவல்வினை; imperative. “முயங்கு முறைநான் கழிதலுறாமக் காண்டை” (கலித். 12).

[காண் → காண்டை.]

காண் என்பது காண்டைபெனத் திரிந்தது என்பர் நச்சுணர்க்கிரியர்.

காண்டைப்பாய் *kāṇḍaippay*, பெ.(n.) பார்ப்பாய்; seeing second person. “தகையது காண்டைப்பாய் நெஞ்சே” (கலித். 87).

[காண் → காண்டை + பாய்.]

காண்பவன் *kāṇḍavaṇ*, பெ.(n.) அறிபவன்; one who knows. "காண்பவன் முதலிய திறமும்" (கந்தபு.கடவுள்வா.6).

[காண் → காண்பவன்.]

காண்பி-த்தல் *kāṇḍi*, 1பி.வி.(v.caus.) 1. காட்டுதல்; to show, exhibit, display. 2. மெய்ப்பித்தல், சரியென்று காட்டுதல்; to prove, demonstrate.

[காண் + பி.-(பி.வி.ஈறு)]

காண்பு *kāṇḍu*, பெ.(n.) காட்சி; seeing, sight. "கார்ப்பெய றலைஇய காண்பின் காலை" (புறநா.119:1).

[காண் → காண்பு]

காண்பொங்கல் *kāṇ-poṅgal*, பெ.(n.) காணும் பொங்கல் பார்க்க; see *kāṇ-poṅgal*.

மறுவ. காணும்பொங்கல், கருநாள்.

[காண் + பொங்கல்.]

காண்போர் மாடம் *kāṇḍōrmāḍam*, பெ.(n.) பொதுமக்கள் வசதியாக இருந்து நல்ல காட்சிகளைப் பார்க்க ஒதுக்கப்பட்ட இடம்; viewers gallery.

[காண்போர் + மாடம்.]

காண்வரி *kāṇ-varī*, பெ.(n.) பிறர் காணும்படி அடிக்கடி வந்து நடிக்குங் கூத்து; dances performed at frequent and repeated intervals by expert dancers on the stage. "கருநெடுங் கண்ணி காண்வரிக் கோலமுழ" (சிலப். 8:83).

[காண் + வரி.]

காண்வா-தல் (காண்வருதல்) *kāṇ-vā-*, 18 செ.கு.வி. (v.i.)காட்சிவருதல்; to come into view; to be sighted. "காண்வர வியன்றவிக் கவின்பெறு பனித்துறை" (கலித்.127:14).

[காண் + வா.]

காணடி-த்தல் *kāṇ-aḍi-*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) காணாமல் செய்தல், போக்கடித்தல் (இ.வ.); to lose.

[காண + அடி.]

காணநாழி *kāṇa-nāḍi*, பெ.(n.) ஒரு பெய்தல் அளவு; a measure of capacity. "காண நாழியால் நிசதி அட்டக்கடவ நெய் இருநாழி" (SII.XIV.10-19 pg.6).

[கணம் → காணம் + நாழி]

காணப்பத்தியம்¹ *kāṇa-p-pattiyam*, பெ.(n.) கொள்ளுக்கஞ்சி பத்தியம்; regimen in which horsegram congee is prescribed as a diet for patients (சா.அக.).

[காணம் + பத்தியம்.]

காணப்பத்தியம்² *kāṇa-pattiyam*, பெ.(n.) பிள்ளையாரை முதற்கடவுளாக வழிபடுஞ்சமயம்; the religion of the *Ganapati* adoring him as the Supreme Being.

மறுவ. காணாப்பத்தியம்

[கணம் (கூட்டம்) + பதி = கணபதி → காணப்பத்தியம்.]

காணம்¹ *kāṇam*, பெ.(n.) வளைந்த காயிலுள்ள கொட்பயிறு; horsegram. "ஆரமாடங் காணம் வெந்தநீர் படிபடி பெய்" (தைலவ.தைல.72). 2. பழைய நிறுத்தலளவையுள் ஒன்று (கல்.); an ancient weight. 3. பொன் (திவா.); gold. 4. தாண மொத்த வடிவிலுள்ள பழைய பொற்காசு; an ancient gold coin. "ஒன்பதுகாப் பொன்னும் நூறாயிரங் காணமுங் கொடுத்து" (பதிற்றுப். 60, பதி.). 5. பொருள்; wealth, riches. "மேற்காண மின்மையால்" (நாலடி, 372). 6. பாகம்; share.

ம. காணம்

[கோணம் → காணம்.]

காணம்² *kāṇam*, பெ.(n.) 1. வட்டமான செக்கு(குடா.); oil-press. "காணக் கடையில வருமெண்ணெயென" (தைலவ.கடவு.3.). 2. ஒரு செக்களவுள்ள முகத்தலளவை (வின்.); a measure of capacity, as much as will fill an oil-press. 3. நிலம்; land. (தொல்.சொல். சேனா.20).

ம. காணம்; க., து. காண; தெ. கானக, கானகு, கானுக.

H. khāna; Guj. khāṇa; Beng. khāni; Sinh. khāni;
Pkt. khāyana; Skt. khāṇam, khāṇani.

[கோணம் → காணம்.]

செக்குகள் பெரும்பாலும் மரத்தைச் செதுக்கிச்
செய்யப்பட்டிருக்கும். கருங்கல்லால் ஆன செக்குகளும்
உண்டு. மரத்தால் ஆனவை மரக்காணம் என்றும் கல்லால்
ஆனது கல்காணம் என்றும் அழைக்கப்படும்.

காணம்போடு-தல் *kāṇam-pōḍu-*, 19 செ.குன்றாவி.
(v.t.) 1. செக்காட்டி எண்ணெய் பிழிதல்; to extract oil
by an oil-press, as from coconuts, etc. காணம்
போடுவதற்காகக் கடலை உடைக்கிறார்கள் (உ.வ.).
2. குழந்தைகளைப்போல் அடிக்கடி ஏதேனும் தின்று
கொண்டேயிருத்தல் (இ.வ.); to eat frequently, as
children.

[காணம் + போடு.]

காணல் *kāṇal*, பெ.(n.) 1. காண்கை; beholding.
“காணலுறுகின்றேன்” (திவ். இயற். 4:41.).
2. மனத்தால் குறிக்கை (சூடா.); seeing with the
mind's eye, thinking, considering. 3. வணங்குகை
(உரி.); reverencing, worshipping. 4. தோற்றம்;
appearance. 5. பெரியோரை நோக்காணல்; visiting
people.

[காண் → காணல்]

காணலன் *kāṇalaṇ*, பெ.(n.) பகைவன்; enemy, as
one whose sight is unbearable. “காணலன் செற்ற
காளை” (பாரத. வேத். 20).

[காண் + அல் + அன்.]

காணலிங்கம் *kāṇa-liṅgam*, பெ.(n.) சிவனின்
ஏவலர்களாகிய கணங்களால் உருவாக்கப்பட்ட
சிவலிங்கம் (சைவவி. 203); Siva-liṅgam established
by the celestial hosts of Śiva.

[கணம் → காணம் + லிங்கம். கணம் - சிவகணங்கள்.]

காணவட்டம் *kāṇa-vaṭṭam*, பெ.(n.) ஊர்
அலுவலர்க்கும், பணியாளர்க்கும் நாள்தோறும்

எண்ணெய் ஆட்டும் செக்கார் கொடுக்கும்
எண்ணெய் வரி (W.G.); a small quantity of oil
given daily, as a perquisite by the oil - mongers
to the villaged officers and servants.

[காணம் + வட்டம்.]

காணன் *kāṇaṇ*, பெ.(n.) ஒருகண் குருடன்,
ஒற்றைக்கண்ணன்; one-eyed man. “கஞ்சன்,
குணிகுனன், காணனிரு கண்ணுமில்லான்”
(சைவச. ஆசாரி. 10).

ம. காணன்; Skt. kāṇa.

[காண் + அல் + அன்-காணலன் → காணன்.]

காணா *kāṇā*, பெ.(n.) சிறுபாம்பு; small reptile of
the snake species.

[குள் → குண் → குண்ணு → குண்ணா → காணா.]

காணாக்கடி *kāṇa-k-kaḍi*, பெ.(n.). இன்னது
கடித்தது என்று அறிய முடியாத நஞ்சுக்கடி; bite or
sting of a reptile in the dark. 2. சிறுபாம்புக் கடி;
bite of a reptile named kāṇā.

[காண் + ஆ + கடி. ‘ஆ’ எதிர்மறை இடைநிலை.]

காணாக்கண்ணிடு-தல் *kāṇā-k-kaṇṇiḍu-*,
18 செ.குன்றாவி. (v.t.) பார்த்தாலும் பாராதது போல்
இருத்தல்; to overlook, connive. “இவன் செய்த
குறையைத்தான் காணாக்கண்ணிட்டி ருக்கை
யன்றிக்கே” (ஈடு. 6.10:10).

[காண் + ஆ + கண்ணிடு.]

காணாக்காட்சி *kāṇā-k-kāṭci*, பெ.(n.) காண்
பதற்குரிய அரிய காட்சி; a rare spectacle, a won-
derful sight, exhibition; as not seen before.

[காண் + ஆ + காட்சி.]

காணாக்கிரகணம் *kāṇā-k-kiragaṇam*, பெ.(n.)
கீழுலக ஒளிமறைப்பு (பாதாளக்கிரகணம்)(விண்.);

கண்ணால் காணமுடியாத ஒளிமறைப்பு; invisible eclipse.

[காண் + ஆ + கிரகணம்.]

காணாக்கிரகம் *kāṇā-k-kiragam*, பெ.(n.) காணாக்கோள் (வின்) பார்க்க; see *kāṇa-k-kōl*.

[காண் + ஆ + கிரகம்.]

காணாக்கோல் *kāṇā-k-kōl*, பெ.(n.) திடீரென வந்து தைக்கும் அம்பு; arrow shot unseen. “காணாக்கோலாகவந்து தைக்கிறபடி” (திவ்.இயற். திருவிருத். 75, வியா.).

ம. காணாக்கோல்

[காண் + ஆ + கோல்]

காணாக்கோள் *kāṇā-k-kōl*, பெ.(n.) மறைவாக உள்ள கோள்; phenomena of the heavens, sometimes visible and sometimes not, opp. to *kāṇar-kōl*.

மறுவ. காணாக்கிரகம்

[காண் + ஆ + கோள். கரந்துறைகோள் பார்க்க]

காணாத்தலம் *kāṇā-t-talam*, பெ.(n.) ஆண்பெண் குறிப்பொது(வின்); private parts, genitals, as kept concealed from view.

[காண் + ஆ + தலம்]

காணாதகண் *kāṇāda-kan*, பெ.(n.) அறிவுக்கண் (ஞானக்கண்); mind's eye. “காணாத கண்ணுடன்” (திருமந் :1610).

[காண் + ஆ + கண் - காணாதகண். ஆ-எ.இ.நி.]

காணார் *kāṇār*, பெ.(n.) 1. குருடர்; blind men. “காணார் கேளார் காண்முடப் பட்டோர்” (மணிமே.13:111.). 2. பகைவர்; enemies.

[காண் + ஆ + அர்.]

காணாவயிர் *kāṇā-v-uyir*, பெ.(n.) கண்ணால் தெளிவாகக் காண்பதற்கரிய நுண்ணிய உடம் புள்ள உயிரி; an insect too small to be seen. “காணாவயிர்க்குங் கையற் றேங்கி” (மணிமே.3: 89).

[காண் + ஆ + உயிர்.]

காணி¹-த்தல் *kāṇi-*, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) காட்டுதல் (நாடு); to show.

ம. காணிக்கு; க. காணிசு; தெ. கனுபின்சு.

[காண் → காணி.]

காணி² *kāṇi*, பெ.(n.) 1. காணியாட்சி (வின்.); landed property, estate, possession. 2. கொடிவழியுரிமை; right of possess, hereditary rights. “மனுமுறைக் காணி வேந்தரைக் கொல்லக் கருதினாய்” (சேதுப. இராமதி.48).

ம.,க., தெ., து. காணி.

[காண் → காணி]

காணி³ *kāṇi*, பெ.(n.) 1. நில அளவில் ஒரு வேலியில் ஐந்தில் ஒரு பகுதி; 400 குழிப்பரப்பு; an area of 400 kuzhi; one fifth of a veli in land measure. 2. நகரப் பரப்பில் ஒரு குடும்பில் 320இல் ஒரு பங்கு; 4 குழி; 2 பெருங்கோல் சதுரம் (22 x 22 அடி); குடும்பு பார்க்க; see *kuḍumb*. 3. நிலம்; land. “ஊரிலேன் காணியில்லை” (திவ்.திருமாலை.29).

ஒரு பெருங்கோல் (II அடி) சதுரம் ஒரு குழி ஆகும். 100 குழி - ஒரு மா; 400 குழி - I காணி. 2000 குழி - ஒரு வேலி. காணி என்பது 20 பெருங்கோல் சதுரம் (2220 அடி X 220 அடி).

[காண் → காணி]

காணி⁴ *kāṇi*, பெ.(n.) 1/80 மதிப்புடைய கீழ்வாய் இலக்க எண்; a fraction of value 1/80. “முந்திரி மேல் காணி மிகுவதேல்” (நாலடி.346).

பழந்தமிழரின் பின்ன முறை கணக்குகளை எளிதில் செய்யும் வகையாக அமைந்தவை. ஒரு முழு எண்ணை 820 பகுதியாகப் பகிர்ந்து, அதில் ஒரு பகுதி முந்திரி எனப்படும். முந்திரியை மேலும் 820 கூறிட்டால் அதில் ஒரு கூறு கீழ்

முந்திரி எனப்படும். கீழ் முந்திரியை மேலும் 820 கூறிட்டால் அதில் ஒரு கூறு கீழ்க்கீழ் முந்திரி ஆகும்.

முந்திரி	= 1/820
கீழ் முந்திரி	= 1/820 X 1/820
கீழ் கீழ் முந்திரி	= 1/820 X 1/820 X 1/820
முந்திரி	= 1/820
காணி	= 1/80
மா	= 1/20
மாகாணி	= 1/20 + 1/80 = 1/16 = வீசம்
அரை	= 1/2 கால் = 1/4; பாழ் = 0

காணி⁵ *kāṇi*, பெ.(n.) பொன்னாங்காணி (தைலவ. தைல.); a plant growing in damp places.

[பொன்னாங்காணி → காணி]

காணிக்கடன் *kāṇi-k-kaḍan*, பெ.(n.) நிலவரி; land tax. “இவ்வூர் இறை கட்டின காணிக்கடன்” (S.I.I.III,35).

ம. காணிக்கடன்

[காணி + கடன்]

காணிக்கல் *kāṇi-k-kal*, பெ.(n.) எல்லைக்கல்; boundary stone. “காணிக்கல்லின் கீழே இரண்டு செப்புத்தவலை அகப்பட்டது” (மதி.கன 1:177).

[காணி + கல்]

காணிக்காரன் *kāṇi-k-kāraṇ*, பெ.(n.) 1. சிற்றூர்ப் பங்காளி (இ.வ.); hereditary proprietor of land, coparcener in village lands held in common. 2. தென்பாண்டி நாட்டிலுள்ள மலைவாழ் மக்களின் ஒரினம் (G.Tn.D.7.); a hill tribe in Tirunelveli district and Thiruvudhangur; one belonging to that tribe.

ம. காணிக்காரன்; க. காணிகார.

[காணி + காரன்.]

காணிக்கை¹ *kāṇikkai*, பெ.(n.) தெய்வத்திற்கும் திருவடியார்க்கும் படைக்கும் அன்பளிப்புப் பொருள்; voluntary offering, commonly in money, gold, fruits; gifts to a temple or church or greatmen; present to a guru or other great person. “வேதாள நாதன் மகிழுங் காணிக்கை யாகி” (சேதுப. வேதாள. 34).

ம.காணிக்கை; க.,து.காணிகை; தெ.காணிகை.

[காணி → காணிக்கை]

காணிக்கை² *kāṇikkai*, பெ.(n.) கடன்; debt, loan. “காணிக்கையானேன் ... மாலையை வைத்து நான் காணிக்கை தீர்ந்த மறு மாதம்” (விறலிவிடு.296).

[காணி → காணிக்கை]

காணிக்கைச்சாசனம் *kāṇikkai-c-cāśanam*, பெ.(n.) காணிக்கை முறி பார்க்க; see *kāṇikkai-muṇi*. “இம்முடிச் காணிக்கைச் சாசனத் தந்தனனே” (பெருந்தொ.1338).

[காணிக்கை + சாசனம்]

காணிக்கைத்தட்டு *kāṇikkai-t-taṭṭu*, பெ.(n.) காணிக்கை வாங்கு தட்டு; salvar for receiving gifts.

[காணிக்கை + தட்டு]

காணிக்கைமுறி *kāṇikkai-muṇi*, பெ.(n.) உரிமை முறி; document conferring a right to properties.

மறுவ. காணிக்கைச் சாசனம்

[காணிக்கை + முறி]

காணிக்கோல் *kāṇi-k-kōl*, பெ.(n.) 11' 0" பண்டைய நிலம் அளக்கும் கோல்; an ancient linear measure to measure lands.

6 விரல் = 1 சாண் (8 1/4 அங்குலம்)

2 சாண் = 1 முழம் (16 1/2 அங்குலம்)

2 முழம் = 1 கோல் (சிறுகோல்) (2' 9")

4 கோல் = 1 காணிக்கோல் (11' 0")

[காணி + கோல்.]

காணிச்சாறு *kāṇi-c-cāru*, பெ.(n.) 1. பொன்னாங் காணிச்சாறு; the juice of the leaves of the eclipse plant. (சா.அக.)

[காணி + சாறு]

காணித்தாய வழக்கு *kāṇi-t-tāya-vaḷakku*, பெ.(n.) பங்காளிகளின் நிலவழக்கு (யாழ்ப்ப.); dispute between coparceners about hereditary land.

மறுவ. காணித்தாயம்

[காணி + தாயம் + வழக்கு.]

காணித்துண்டு *kāṇi-t-tundu*, பெ.(n.) நிலத்தின் சிறுபகுதி (வின்.); piece or strip of land.

[காணி + துண்டு.]

காணிநிலம்¹ *kāṇi-nilam*, பெ.(n.) உரிமைநிலம் (வின்.); land in full ownership.

மறுவ. காணிப்பூமி

[காணி + நிலம்.]

காணிநிலம்² *kāṇi-nilam*, பெ.(n.) ஒரு காணி நிலம்; land measuring one *kāṇi*. "காணி நிலம் வேண்டும்" (பாரதி).

மறுவ. காணிப்பூமி

[காணி + நிலம்.]

காணிப்பற்று *kāṇi-p-paru*, பெ.(n.) உரிமை ஊர்; village in full ownership. "குருகுலராயன் காணிப்பற்று மணவிலிருக்கை" (கல்.).

[காணி + பற்று.]

காணிப் பிடிபாடு *kāṇi-p-piḍipāḍu*, பெ.(n.) நில விளைவு ஓலை (பத்திரம்) (M.E.R.66 of 1916,p.123); deed of lease for cultivation.

[காணி + பிடிபாடு.]

காணிப்பூமி *kāṇi-p-pūmi*, பெ.(n.) காணிநிலம் பார்க்க; see *kāṇi-nilam*.

[காணி + பூமி.]

காணிப்பேறு *kāṇi-p-pēru*, பெ.(n.) நிலச் சொத்து படைத்திருப்பதால் உண்டாகும் பெருமை(W.G.); the dignity of a land-holder, a term used in conveyances of mirasi rights.

[காணி + பேறு.]

காணிமாறு-தல் *kāṇi-māru*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) உரிமைநிலத்தை இழக்கச் செய்தல்; to disposes a person of his land. 'கருப்பூரில் துரோகம் செய்தாரைக் காணிமாறின நிலமும்' (S.I.I.V, 708-5, 298).

[காணி + மாறு.]

காணிமானியம் *kāṇi-māṇiyam*, பெ.(n.) 1. குடிவழி மானியம் (சர்வமானியம்); hereditary land exempt from all taxes. 2. ஊர்ப் பங்காளிகளுக்குப் பொதுவான மானியம்; inam land enjoyed in common by the whole community of mirasdars in a village.

[காணி + மானியம்.]

காணிமேரை *kāṇi-mērai*, பெ.(n.) நில உடைமை யாளர், விளைவைப் பொறுத்து அதிகப்படியாகப் பெற்றுக் கொள்ளும் விளைவின் பகுதி (W.G.); a portion of the produce claimed extra by mirasdars as their customary perquisite.

[காணி + மேரை.]

காணியாட்சி *kāṇi-y-āṭci*, பெ.(n.) உரிமை நிலம்; hereditary right to land, to offices, to fees, to an estate or to a kingdom; domain obtained by inheritance; that which is held as free and hereditary property; estate, one's own possession. 'மேலைத் தெருவில் ஒரு மடமும் காணியாட்சியும் கொடுத்த அளவுக்கு' (S.I.I.i, 124).

மறுவ. காணாசி (கொ.ஆ.)

க., தெ. காணயாசி.

[காணி + ஆட்சி]

காணியாட்சிமிராக *kāṇi-y-āṭci-mirāṣu*, பெ.(n.) ஊர்நிலவுரிமை (C.G.); proprietary right in village lands.

[காணி + ஆட்சி + மிராக]

காணியாட்சியூர் *kāṇi-y-āṭci-y-ūr*, பெ. (n.) குடிவழியுரிமையுள்ள ஊர்; hereditary village.

[காணி + ஆட்சி + ஊர்]

காணியாண்மை *kāṇi-y-āṇmai*, பெ.(n.) காணியாட்சி (புது.கல்வெட்டு.745); hereditary right to land etc.

[காணி + ஆண்மை]

காணியாளன்¹ *kāṇi-y-āḷaṇ*, பெ.(n.) 1. காணியாட்சியுள்ளவன்; proprietor of land. 2. உழவின் மேல் ஊக்கமுள்ள குடி (சிலப். 5:43, உரை); hard working agriculturist. 3. அந்தணரில் ஒருவகுப்பார் (G.Tj.D.78); a sub-division of Smartha Brahmanas. 4. வேளாளருள் ஒரு வகுப்பார் (G.Tj.D.81); a sub-division of *Vēḷaḷas*.

ம. காணியாளன்; க. காணியால.

[காணி + ஆளன்]

காணியாளன்² *kāṇi-y-āḷaṇ*, பெ.(n.) ஒருவகை மீன்; a kind of fish. "வயலி னுதிக்குங் காணியாளனும்" (புறாணை . பள்ளு. 16).

[காணி + ஆளன்]

காணிவெட்டி *kāṇi-veṭṭi*, பெ.(n.) வரிவகை; a kind of tax. இவ்வூர்ப் பிடாகை ஒபாதி இறை என்றும் நீர்விலை என்றும் தவணைக்காடி என்றும் நெலெ இத்தன் என்றும் ஆயம் அந்தராயமென்றும் இறையிலிக்காக என்றும், மாவிறையென்றும் உள்ச்சேவக மென்றும் காணிவெட்டி என்றும்"

(Suj.V.1003-4 pg.383).

[காணி + வெட்டி]

காணீலம் *kāṇīlam*, பெ.(n.) கொடிவேலி; Ceylon leadwork' (சா.அக.).

[காள் + நீலம்]

காணுகம் *kāṇugam*, பெ.(n.) காகம்; crow (த.சொ.அக.).

[காள் → கானகம் (கருப்பு) → காணுகம்]

காணுங்கோள் *kāṇur-kōḷ*, பெ.(n.) கண்ணுக்குப் புலனாகும் கோள் (வின்.); visible planets, opp. to *kaṇā-k-kōḷ*.

[காணும் + கோள்]

காணும்¹ *kāṇum*, இடை. (part.) முன்னிலைப் பன்மையில்வரும் ஓர் அசை; expl. in the 2nd pers. pl. in compounds. நீர்பேங்காணும் (தஞ்சை.).

[காண் → காணும்]

காணும்² *kāṇum*, வி.மு. (v.fin.) போதுமானது; sufficient. இந்த அரிசி இரண்டு மாதத்துக்குக் காணும் (உ.வ.).

[காணுதல் = பார்வைக்கு ஒப்பாயிருத்தல், நிறைவளித்தல்.]

Chin. kân; Gothic. kunnama.

காணும்பொங்கல் *kāṇum-poṅgal*, பெ.(n.) மாட்டுப் பொங்கலை அடுத்து ஒருவரை ஒருவர் கண்டு நலம் உசாவும் கொண்டாட்ட நாள்; the day of social visit, following the *māṭṭu-poṅgal*.

மறுவ. காண்பொங்கல்

[காண்பொங்கல் → காணும்பொங்கல்.]

காணும்பொழுது *kāṇum-poḷuḍu*, பெ.(n.) கதிரவன் தோற்றம்; sunrise. "படுத்திருந்து காணும்பொழுதி லெழுந்து" (தெய்வச். விறலி. 44.).

[காண் + உம் + பொழுது]

காணுமோர் *kāṇumōr*, பெ.(n.) காண்போர்; those who see. “செலவு பெரிதினிது நிற்காணுமோர்க்கே” (பதிற்றுப். 83: 5).

[காண் → காணுமோர்]

காத்தட்டி *kāttatti*, பெ.(n.) ஆதொண்டை (விண்.) என்னும் முட்செடி வகை; thorny creeper.

மறுவ. காற்றோட்டிக்கொடி, காத்தொட்டி; காத்தோட்டி

[காற்றோட்டி → காத்தட்டி.]

காத்தடி *kā-t-taḍi*, பெ.(n.) காவடித்தண்டு (விண்.); pole for carrying burdens.

[கா + தடி.]

காத்தண்டு¹ *kā-t-tanḍu*, பெ.(n.) காவடியின் தண்டு (குறள், 1163, உரை); pole for carrying on the shoulder weights balanced at both ends.

மறுவ.சீர்

[கா + தண்டு.]

காத்தண்டு² *kā-t-tanḍu*, பெ.(n.) 1. தோட்டத்தில் விளையும் தண்டாகிய கீரைத்தண்டு; a kind of garden green. 2. வாழைத்தண்டு; *amaranthus blitum* (சா.அக.).

[கா + தண்டு.]

காத்தய்யன் *kāttayaṇ*, பெ.(n.) ஓர் ஊர்த் தெய்வம்; a village deity. “பாரிய காத்தய்யா” (பஞ்ச.திருமுக. 655).

[கா + அய்யன்.]

காத்தவராயன் *kāttavarāyaṇ*, பெ.(n.) 1. ஊரில் காணப்படும் சிறு தெய்வங்களுள் ஒன்று; a village deity. 2. காவல் புரிபவன் (V.G.); watchman, guard.

[காத்தான் + அரையன்.]

காத்தாயி *kāttāyi*, பெ. (n.) சிற்றுரில் காணப்படும் சிறு பெண் தெய்வங்களுள் ஒன்று; a village goddess.

[காத்தான் → ஆயி.]

காத்தான் *kāttāṇ*, பெ.(n.) காத்தவராயன் பார்க்க; see *kāttavarāyaṇ*.

காத்தானம் *kāttāṇam*, பெ.(n.) மரப்பொந்து; the hollow of a tree (சா.அக.).

[கா → தானம்.]

காத்தி *kātti*, பெ.(n.) காவென்னும் அடியாற் பிறந்த ஓர் ஏவல் வினைமுற்று; imperative finite verb. “நன்று காத்தி யென்றி ராமனு மெதிர் செல நடந்தான்” (இராமா. கரன். 148).

[கா → காத்தி.]

காத்திடல் *kāttidaḷ*, தொ.பெ.(vbl.n.) காத்தல்; to guard. “ஒருசத்தி... காத்திடலால்” (சுந்தபு. திருநகர. 65).

[கா → காத்து + இடல்.]

காத்திரம் *kāttiram*, பெ.(n.) சினம் (பிங்.) anger.

[ஆத்திரம் → காத்திரம்.]

காத்திரன் *kāttiraṇ*, பெ.(n.) வலியோன் (யாழ்.அக.); strong man.

[கா → காத்திரன்.]

காத்திரு-த்தல் *kāttiru-*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. எதிர்பார்த்திருத்தல்; to wait, expect, watch for, look for. 2. காவல்பூண்டிருத்தல்; to safeguard, as one's property. “பொருள் காத்திருப்பனேல் அ ஆ இழந்தான்” (நாலடி, 9).

து.காதொறுநி

[கா + இரு.]

காத்தூட்டு-தல் *kāttūṭu*, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) தன் கொள்கையை அடிக்கடி பயன்படுத்தி மகிழ் வூட்டுதல்; to make frequent use of one's dogma in such a way as to make it pleasant. 'அது நிலைநிற்கைக்காகவும் அத்தைக் காத்தூட்டு கைக்காகவும்' (திவ்.திருப்பா.29.வியா.).

[காத்து + ஊட்டு]

காத்தூலம்¹ *kāttūlam*, பெ.(n.) பழங்காலத்து வழங்கிய துகில் வகை(சிலப்.14:108,உரை); a garment of ancient times.

[கா : பாவல், அகலம். கா + தூலம்]

காத்தூலம்² *kāttūlam*, பெ.(n.) அதிகமாய்க் கள்ளைக் குடிப்பதால் ஏற்படும் உடல் பாரிப்பு; stoutness of the body through drinking too much of toddy (சா.அக.).

[கா + தூலம்]

காத்தை *kāttai* இடை.(part.) ஓர் அசை நிலை (தொல்.சொல்.426, உரை); an expletive.

[ஆத்தாள் → ஆத்தை → காத்தை]

காத்தொட்டி *kāttoti*, பெ.(n.) ஆதொண்டைச் செடி; thorny creeper.

[காற்றோட்டி → காத்தொட்டி]

காதகம் *kādagam*, பெ.(n.) 1. கொலை; killing. 2. துன்புறுத்துதல்; harrassing.

[கொல் → கோறு → சாறு → சாது → சாதுகம் → சாதகம்]

காதகன் *kādagaṇ*, பெ.(n.) 1. கொடுந்திறல் படைத்தவன்; astute man. 2. கொலையாளி; murderer (பிங்.).

[காது → காதுவன் → காதகன்]

காதடை-த்தல் *kādaḍai*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) நோய், பசி முதலியவற்றால் செவி கேளாது போதல்;

to experience a choking sensation in the ear owing to fatigue, hunger, disease etc.

ம. காதடிக

[காது + அடை]

காதடைப்பு *kādaḍaiṭṭu*, பெ.(n.) பசி, நோய் முதலியவற்றால் காதுகேளாமை; deafness occasioned by fatigue, disease, etc.,

[காது + அடைப்பு]

காதணி *kādaṇi*, பெ.(n.) காதுக்கிடும் அணிகலன் (திவா.); ear ornament.

[காது + அணி]

காதம்¹ *kādam*, பெ.(n.) 1. பண்டைய நீட்டல் அளவு; a linear measure of ancient times. "ஆறைங்காதம்" (சிலப்). 2. ஏழறை நூழிகை வழி; a distance of walk of three hours.

க. காவத, காவத; ம.காதம்; து.காவத.

[கா(நீட்சி) → காவ → காவதம்]

காதம்² *kādam*, பெ.(n.) 1. கள்; toddy. 2. நாற் சதுரமான துரவு(கிணறு); small, square well.

[கள் → கதம் → காதம்]

காதம்³ *kādam*, பெ.(n.) 1. கொலை (வின்.); killing, slaughter, murder.

[கொல் → கோறு → காறு → காது → காதம்]

காதம்பம்¹ *kādambam*, பெ.(n.) 1. அன்னப்பூள்வகை (வின்.); a kind of swan with dark grey wings. 2. கானாங்கோழி (பிங்.); a kind of wood-fowl with long legs. 3. தயிரேடு; cream on curded milk.

[கது + (சிறியது) → கதும்பம் → காதம்பம்]

காதம்பம்² *kādambam*, பெ.(n.) 1. கரும்பு; sugarcane. 2. அம்பு; arrow (சா.அக.).

[காழ் → காடு → காது → காதம்பம்]

காதம்பரம் *kātambaram*, பெ.(n.) 1. துயிரேடு; cream deposited on curdled milk. 2. சருக்கரை; sugar (சா.அக.).

[காழ் → காடு → காது → காதம்பரம்.]

காதம்பரி *kādambari*, பெ.(n.) ஆதிவராக கவியால் வடமொழியிலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்ட தமிழ்க் காவியம் (செந்.5:492); Tamil rendering of the Sanskrit *Kādambari* of *Bāṇa* by *Adi-varāḡakavi*.

[கடம்பு (மரம்) → காதம்பரம் (கடம்பு மலர்) → காதம்பரி.]

பாணபட்டர் என்பவரால் வடமொழியில் இயற்றப்பட்ட நூல்.

காதரம் *kādarām*, பெ.(n.) 1. அச்சம்; timidity, want of courage. "காதரந் தீர்த்தருளும்" (திருக்கோ. 117). 2. தீவினைத் தொடர்பு; effect of evil deeds upon the soul. "காதரமடைந்தாள் போலக் கவலையுஞ் சிறிதுதோன்ற" (திருவிளை.வலை.3.).

[காத்திரம் → காதரம்.]

காதரவு *kādaravu*, பெ.(n.) பாதுகாப்பு; protection. "காதரவு செய்துநலங் கற்பித்து" (அருட்பா, 1, நெஞ்சறி. 170).

[காத்தல் → அரவு → காத்தரவு → காதரவு (ஆதரவு)]

காதரன் *kādarāṇ*, பெ.(n.) அச்சமுடையவன் (பிங்.); timid person.

[காதரம் → காதரன்.]

காதரி *kādari*, பெ.(n.) மரமஞ்சள்; tree-turmeric (சா.அக.).

[காதுதல் (சினத்தல், எரிதல், மஞ்சள்நிறம்) → காதரி → காதரி.]

காதல் *kādal*, பெ.(n.) 1. அன்புடைமை; warm attachment, fondness, love, affection. "காதல் வேண்டி பெற்றுறந்து போதல் செல்லா வுயிர்" (அக.நா.55) 2. காமவிச்சை; lust. 3. இறையுணர்வு; reverence, devotion. "காதலா னெஞ்சமன்பு கலந்திலேன்" (திவ்.திருமாலை, 26). 4. வேட்கை; desire, longing. "காதலாற் காம பூமிக் கதிரொளி

யவரு மொத்தார்" (சீவக. 189). 5. ஆவல் (விண்.); earnestness, intentness, eagerness. 6. மகன்; son, as an object of love. "இராவணன் காதல்" (கம்பரா.பிரமா. 164). 7. சிற்றிலக்கிய வகை; a kind of poem with amorous theme. "சூளப்ப நாயக்கன் காதல்"

ம., க. காதல்; தெ.காதலி; கூ. காதி.

[கதுவதல் = பற்றுதல், அணைத்தல் அன்பு செலுத்துதல். கது → கதுவு → கதுவல் → காதல். ஒ.நா. நல் = செறிவு, நெருக்கம், அன்பு. கூ. நல்லை = காதலி, மனைவி.]

காதல் *kādal*, பெ.(n.) 1. கொல்லுகை (கூடா.); killing. 2. தாக்குகை; fighting. "காலனென்மேற் காதலையானின் புறந்தோற்றிமாற்று" (மருதா. 84). 3. தறிக்கை (விண்.); cutting in pieces, breaking, snapping. 4. ஆந்தை முதலியவற்றின் ஒலி; cry, chirp of certain birds, as ominous. 5. எதிராப்பு (விண்.); peg for driving out nails.

[காது → காதல்.]

காதலம் *kādalām*, பெ.(n.) ஒருவகைமீன்: a kind of fish. (சா.அக)

[கது → கதலம்-காதலம்.]

காதலவர் *kādalavar*, பெ.(n.) 1. அன்புக் குரிய மனைவிமக்கள் முதலியோர்; wife, children, etc., as objects of one's affection. 2. சுற்றத்தார்; relatives. "கைம்மக வோடுங் காதலவ ரொடும்" (பரிபா. 15:47).

[காதல் → காதலவர்.]

காதலன் *kādalāṇ*, பெ.(n.) 1. அன்புள்ளவன் (பிங்.); lover, suitor. 2. கணவன்; husband. "காதல ரிறப்பிற் கணையெரி பொத்தி" (மணிமே. 2:42). 3. நண்பன்; intimate friend, choice associate. "தீயின் காதலன் விடை கொண்டேகி" (கந்தபு. திருவவ. 10). 4. மகன்; son. "அறத்தின் காதலன்" (பாகவ. 16:1).

ம. காதலன்; க. காதல்.

[காதல் → காதலன்.]

காதலான் *kādalāṇ*, பெ.(n.) காதலன் பார்க்க; see *kādalāṇ*. "கரை காணாக் காதலான்" (கம்பரா. குகப். 26). "காதலான் காதல் போல" (சீவக. 1666).

[காதல் → காதலன்.]

காதலி'-த்தல் *kādali-*, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. அன்பு கூர்தல்; to love, delight in; to be fond of; to be warmly attached to. "காதலித் தாதுநா மென்னு மவாலினை" (நாலடி, 181). 2. விரும்புதல்., to long for, desire. "கந்தவேள் புராணத் தன்னைக் காதலித் தோதுவார்" (கந்தபு பாயி. நூற்பய.).

[காதல் → காதலி]

காதலி² *kādali*, பெ.(n.) 1. அன்பு கொண்டவன்; a beloved woman, sweet heart. 2. மனைவி; wife. "காதலி தன்னொடு கைதொழு தெடுத்து" (மணிமே.13:20). 3. மகள்; daughter. "காதலிதன் காதலனைக் கண்ணுற்றான்" (நள.கலிநீ.67). 4. தோழி; lady's maid. "காதலி மாரொடும் - பெருகுங் காதலைப் பேசுகின் றாரசிலர்" (கந்தபு. திருக்கல்.21).

[காதல் → காதலி]

காதலித்தவன் *kādalittavan*, பெ.(n.) காதலித் தோன் (குடா.) பார்க்க; see *kādalittō*.

[காதலி → காதலித்தவன்]

காதலித்தோன் *kādalittō*, பெ.(n.) அன்பன் (பிங்.); friend, lover.

[காதலி → காதலித்தோன்]

காதலோன் *kādalō*, பெ.(n.) 1. அன்பன், கணவன், தலைவன்; lover, husband. "தாம்வந்த னார்நங் காத லோரே" (ஐங்குறு.270). 2. மகன் (ஐங் குறு.); son.

[காதலன் → காதலோன்]

காதவம்¹ *kādavam*, பெ.(n.) வான்கோழி (யாழ்.அக.); turkey fowl.

[கது → கதுவம் → காதவம்]

காதவம்² *kādavam*, பெ.(n.) 1. சீந்தில்; moon, creeper. 2. நிலவேம்பு; ground neem. 3. ஆல்; ban-yan.

[கதம்(சாறு) → கதவம் → காதவம்]

காதளிகம் *kādaligam*, பெ.(n.) சிறுசின்னி; birch-leaved acalypha (சா.அக.).

[காழ் → காடு → காது → காதளி → காதளிகம்]

காதற்பரத்தை *kādar-parattai*, பெ.(n.) சேரிப் பரத்தையின் மகளாய்த் தலைவனது காதற்குரிமை பூண்டு அவனையே சார்ந்திருப்பவள் (ஐங்குறு.90, உரை.); (Akap.) woman of the courtesan class warmly attached to a hero and not residing in his quarters, dist. fr. *ir-parattai*. "யாரையு நயவா வியல்பிற் சிறந்த சேரிப்பரத்தையர் மகளி ராகிக் காதலிற் புணர்வோர் காதற் பரத்தையர்" (அகப். அகத்.114.).

[காதல் + பரத்தை]

காதற்பாங்கள் *kādar-pāṅgaṇ*, பெ.(n.) தலை வனுக்கு உற்ற நண்பன்; intimate friend of the hero. "மன்னவன் றனக்குக்... காதற் பாங்க னாதலின்" (மணிமே.28, 125).

[காதல் + பாங்கள்]

காதற்பிள்ளை *kādar-piṇṇai*, பெ.(n.) காதலிக்குப்பிற வளர்ப்பு மகன்; foster child. "அரசர் காதற் பிள்ளையாய்" (பெரியபு. தடுத்தாட்.6).

[காதல் + பிள்ளை]

காதற்ற முறி *kādarra-muri*, பெ.(n.) செலுத்தற் குரியதை செலுத்தித் தீர்த்துக் கிழித்துவிட்ட ஒலையாவணம் (விண்.); cancelled bond written on a palmyra leaf.

[காது + அறு + முறி - காதற்றமுறி]

காதற்றோழி *kādarroḷi*, பெ.(n.) தலைவியின் அன்புக்குரிய பாங்கி (திருகோ.50, அவ.); confidant of a heroine.

[காதல் + தோழி]

காதலு-தல் *kādaru-*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. காதின் துளை அறுதல்; to have the perforated lobe of the

ear cut or torn. 2. ஆவணம் தீர்க்கப்பெற்றுக் கிழிபடுதல்; to be cancelled, as a bond, by mutilation. 3. செருப்பின் வாரறுதல் (இ.வ.); to snap, as the thong of a sandal. 4. ஊசித்துளை முறிதல்; to have the eye of a needle broken. "காதற்ற வூசியும் வாராது காணும்" (பட்டினத். திருப்பா. பொது. 10.). 5. கவணிற கல்லைக்கும் இடம் அற்றுப்போதல்; to have that part of the sling snapped from which the stone is generally thrown. "காதறு கவண தேய்க்கும்" (ஐங்குறு. பக். 143. பாட்டு, 1). 6. பகை கொள்ளுதல் (யாழ்.அக.); to become inimical.

[காது + அறு]

காதறு²-த்தல் *kādaru-*, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.)

1. காதின் துளையை அறுத்தல்; to rend the ear, as by tearing off the ear-rings. 'காதறுத்த கூலி கைமேலே' (விண்.). 2. ஆவணத்தை அறுதியாகத் தீர்த்துக் கிழித்துவிடுதல்; to cancel a bond, as by mutilating it.

[காது + அறு]

காதறுப்பான் *kādaruppān*, பெ.(n.) காதைச் சுற்றி வரும் புண் (விண்.); a sore that appears around the ear.

[காது + அறுப்பான்.]

காதறை¹ *kādarai*, பெ.(n.) 1. காதறுபட்ட ஆள்; one whose ear has been cut off or mutilated. 2. காதுக்குழி; cavity of the ear. 3. கெட்டது; that which is spoiled. 4. செவிடு; deaf.

Fin. kūrō; Karel. kōmeh; Es. kurt; Livonian. kūrli; Q. karu.

[காது + அறு - காதறு → காதறை]

காதறை² *kādarai*, பெ.(n.) சம்பங்கிப்புல்; fragrant champak grass (சா.அக.).

[கா + பரவதல், மணம் பரவதல். கா → காதல் → காதறை]

காதறை கூதறை *kādarai-kūdarai*, பெ.(n.) ஒழுகக்கெட்டவள் (இ.வ.); a disreputable woman.

[காதறை + கூதறை]

காதறைச்சி *kādaraicci*, பெ.(n.) சண்டை பிடிப்பவள். (யாழ்.அக.); quarrel some woman, as one who rends the ear.

[காது + அறு - காதறு → காதறைச்சி]

காதன் *kādan*, பெ.(n.) கொலை செய்பவன் (விண்.); murderer.

[காதுதல் = வெட்டுதல். காது → காதன்.]

காதன்மை *kādanmai*, பெ.(n.) 1. அன்பு; affection, attachment. "காதன்மை கந்தாவறி வறியார்த் தேறுதல்" (குறள், 507). 2. விருப்பம்; desire. "காதன்மை கையல் லதன் கட் செயல்" (குறள், 832).

[காதல் → காதன்மை]

காதாங்கி *kādāngi*, பெ.(n.) பாற்சொற்றிப்பாலை (மலை.); Indian guttapercha.

[காதம் (சாறு, பால்) → காதம் → காதாங்கி]

காதார்-தல் *kādār-*, 2 செ.குன்றாவி.(v.t.)

1. காதில் அணிகலன் அணிதல் (தேவா.); to wear on the ear as a jewel. "காதார் குழையாட". 2. தன் செவிப் புலன் நிரம்புதல்; to near to the full satisfaction of the ears.

[காது + ஆர் - காதார் = காதார்.]

காதித்தம் *kādittam*, பெ.(n.) 1. கஞ்சா; ganjah. 2. குறிஞ்சா; Indian ipecacuanha (சா.அக.).

[காதித்தல் + கதித்தம் - காதித்தம்]

காதிதம் *kādidam*, பெ.(n.) ஓர் எண்ணை அநனாலேயே ஒருமுறையேனும் பலமுறையேனும் பெருக்கிவந்த தொகை(விண்.); result arising from the multiplication of a number by itself.

[காது + மோதுதல், பெருக்குதல். காது → காதிதம் (பெருக்கல்).]

காதிரைச்சல் *kādirai-c-cal*, பெ.(n.) காதடைப் பால் உண்டாகும் குமுறல் (வின்.); ringing in the ear.

[காது + இரைச்சல்]

காதில்விழு-தல் *kādil-viḷu-*, 2 செ.கு.வி. (v.i.) காதுக்குச் செய்தியெட்டுதல்; to reach one's ears, to be heard.

ம. காதில் வீழுக

[காது → காதில் + விழு]

காதிலடிபடு-தல் *kādil-adi-paḍu-*, 20 செ.கு.வி. (v.i.) அடிக்கடி செய்தி கேட்கப்படுதல்; to be heard frequently, as news.

[காது → காதில் + அடி + படு]

காதிலி *kādili*, பெ.(n.) செவிடன், செவிடி; deaf person.

[காது + இலி]

காதிலோது-தல் *kādil-ōdu-*, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. மந்திரம் சொல்லிக்கொடுத்தல்; to initiate a disciple by whispering a mantra in his ear. 2. மறைபொருள் (இரகசியம்) சொல்லுதல்; to whisper in the ear, as secrets. 3. கோட் சொல்லுதல் (உவ.); to back-bite, to carry tales

[காதில் + ஒது]

காதிற்சவ்வு *kādir-cavvu*, பெ.(n.) காதிலுள்ள குருத்து; ear-rum, tympanum.

[காதில் + சவ்வு]

காது¹ kādu, பெ.(n.) 1. ஒலியைப்பற்றும் செவி; ear. "வடிந்துவீழ் காதினள்" (சிலப். 4:51). 2. ஊசி முதலியவற்றின் துளை; hole through which thread, rope, hook, pin or shaft is passed; as the eye of a needle. "காதற்ற ஊசியும்" (பட்டினத். திருப்பா. பொது. 10.). 3. கவண்கல் வைக்குமிடம்; the groove in a sling in which is placed the sling-stone. "காதறு கவணதேய்க்கும்" (ஐங்குறு. பக். 143, பாட்டு. 1). 4. புகையிலையின் காம்பு (இ.வ.); part near the stem of a tobacco leaf. 5. ஏனங்கனின் விளிம்புப்பிடி; ear of a jar; projection in the rim of a vessel serving as a handle. 6. அடித்து

இறுக்கப்படும் ஆப்பு(வின்.); small wedge to hold in its place a tenon, a handle, a peg.

ம.காது

H., V., Guj., Ben., Ori. kān; Punj. kash, kan; Sind. kann; Ass. kaṇu. Afri. Koraofanian. ki-t kicu; Charian. ku-wo; Hansa. ka-nne; Nigero-cameroonlan. n-kki.

[கது → காது (மு. தா. 210.)]

காது²-தல் *kādu-*, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. கொல்லுதல்; to kill, slay, murder. "அவுணர் தங்கிளையைக் காதி" (கந்தபு. விடை. 43). 2. வெட்டுதல்; to cut. "சூயத்தாற் காதி" (கந்தபு. வில்வலன் வாதாவிவதை. 15). 3. பிரிவு செய்தல் (வின்.); to divide, dissect.

க., PUL. காது; து.காதுறி.

Fin. kätä; Karel. koada; ED. kaduma; Jap. katsu; Q. fatikaca.

[கொல் → கோறு → கோது → காது]

காது³ kādu, பெ.(n.) கொலை (குடா.); murder.

[கொல் → கோறு → கோது → காது]

காதுக்கரப்பான் *kādu-k-karappañ*, பெ.(n.) காதின் வெளிப்புறத்திற் காணும் நோய் (M.L.); inflammation of the external part of the ear.

[காது + கரப்பான்.]

காதுக்கற்சட்டி *kādu-k-kar-caṭṭi*, பெ.(n.) காதுள்ள மாக்கற் சட்டி (உவ.); eared vessel made of soap-stone.

[காது + கல் + சட்டி.]

காதுக்கின்னம் *kādu-k-kinṇam*, பெ.(n.) விளிம்பிலே பிடிப்புள்ள கின்னம்; vessel with projections in the rim for lifting.

[காது + கின்னம்.]

காதுக்குடைச்சல் *kādu-k-kuḍaiccal*, பெ.(n.) காதுநோய்வகை (M.L.); inflammation of the ear.

[காது + குடைச்சல்.]

காதுக்குத்தல் *kādu-k-kuttal*, பெ.(n.) **காதுக் குத்து** பார்க்க; see *kadu-k-kutu*.

[காது + குத்தல்.]

காதுக்குத்து *kādu-k-kuttu*, பெ.(n.) உட்காதிற் உண்டாகும் குத்து நோய் (M.L.); ear-ache.

மறுவு. காதுக்குத்தல்

[காது + குத்து.]

காதுக்குறும்பி *kādu-k-kurumbi*, பெ.(n.) 1. காதுப் பீளை; ear-wax, cerumen. 2. குறும்பி வாங்கி; ear-cleaner.

[காது + குறும்பி.]

காதுகடி-த்தல் *kādu-kadī*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. மந்தணம் (ரகசியம்)மாகச் சொல்லுதல்; to whisper in the ear.

ம. காதுகடிக்குக

[காது + கடி.]

காதுகன் *kādugaṇ*, பெ.(n.) 1. கொலைகாரன்; murderer. 2. கொடியோன் (சங்.அக.); wicked person.

[கொல் → கோறு → கோது → காது → காதுகன்.]

காதுகிழி-த்தல் *kādu-kijī*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.)

1. ஆவணத்தை அறுதியாக்கிக் கிழித்தல் (இ.வ.); lit, to tear the ear, to tear the top of a bond written on a palmyra-leaf as far as the hole through which it is filed, to tear the stamped part of an indenture or bond, in token of its discharge.

[காது + கிழி.]

காதுகிள்ளு-தல் *kādu-killu*, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.)

1. **காதுகிழி-** (இ.வ.) பார்க்க; see *kādu-kijī*.
2. **காதுகுத்து**-² பார்க்க; see *kādu-kuttu*.

[காது + கிள்ளு.]

காதுகுடை-தல் *kādu-kuḍai*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. காதிற் குடைச்சல்நோய் உண்டாதல்; to have itching or tingling pain in the ear. 2. காதுக்குறும்பி எடுத்தல்; to clear the ear of wax. 3. காதிற் குறுகுறுப்பு ஏற்படும் போது பறவை இறகால் தடவுதல்; to rule with birds feather when he ear feels for it.

ம. காதுகுத்து

[காது + குடை.]

காதுகுத்தல் *kādu-kuttal*, பெ.(n.) 1. காதுகுத்துந் திருவிழா; ear-boring ceremony. 2. காதுநோய் வகை; a disease of the ear.

[காது + குத்தல்.]

காதுகுத்து¹-தல் *kādu-kuttu*, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. காதிற் அணிகலன் அணிய துளை போடுதல்; to bore the ear for wearing ear ornaments. “கேசவ நம்பீ யுன்னைக் காதுகுத்த” (திவ்.பெரியாழ்.2,3:1.). 2. வஞ்சித்தல்; to beguile, deceive, mislead.

ம. காதுகுத்துக

[காது + குத்து.]

காதுகுத்து²-தல் *kādu-kuttu*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) காதுக்குள் நோவெடுத்தல்; to feel pain in the inner part of the ear.

[காது + குத்து.]

காதுகுத்துகிறவர் *kādu-kuttukiravar*, பெ.(n.) காதுகுத்துந் தொழிலையுடைய தட்டாரி வகை யினர்; a class of goldsmith whose profession is to perforate the ear-lobes.

[காது + குத்துகிறவர்.]

காதுகுளிர்-தல் *kādu-kulī*, 2 செ.கு.வி.(v.i.) செவிப்புலனுக்கு இன்பமாதல்; to experience a pleasant sensation in the ear, as in hearing sweet music; to hear good news.

[காது + குளிர்.]

காதுகை *kādugai*, பெ.(n.) கொல்லுகை; killing.
“மால்க ளிறற்றினைக் காதுகை நீக்கி” (கந்தபு.
மார்ச்சண் 283).

[காது → காதுகை]

காதுகொடு-த்தல் *kādu-koḍu*, 4 செ.கு.வி. (v.i.)
கவனித்துக்கேட்டல்; to give ear, hearken, listen,
give attention to. காது கொடுத்துக் கேட்டேன் குவா
குவா சத்தம் (உ.வ.).

ம. காதுகொடுக்குக

[காது + கொடு]

காதுச்சில்லறை *kādu-c-cillarai*, பெ.(n.)
காதணிவகை; ear-ornament.

[காது + சில்லறை]

காதுச்சோணை *kādu-c-cōṇai*, பெ.(n.) காதுத்
தண்டு பார்க்க; see *kādu-t-tanḍu*.

[காது + சோணை]

காதுசெய்-தல் *kādu-sey*, 1. செ.கு.வி. (v.i.)
காதுவளர்- பார்க்க; see *kadu-valar*. “காது
செய்வான் கூதைசெய்து” (திவ். திருவாய். 9. 1:9).

[காது + செய்]

காதுடம் *kāduḍam*, பெ.(n.) வாலைப்பு நீறு; distilled
liquid extracted from a solution of fuller's earth
(சா.அக.).

[காது → காதுளம் → காதுடம்]

காதுடனிருக்கான் *kāduḍanirukkāṇ*, பெ.(n.)
துக்கணாங்கருவி; Indian tailor-bird (சா.அக.).

[காது + உடல்(கூடு) + இருக்கான்]

காதுண்டி *kāduṇḍi*, பெ.(n.) குறுஞ்குலி மரம்; toon
tree (சா.அக.).

[கோது → கோதுண்டி → கோதுண்டி]

காதுணம் *kāduṇam*, பெ.(n.) பாகல்; balsam pear
(சா.அக.).

[காதுதல் → கோதுண்டி → கோதுண்டி]

காதுத்தண்டு *kādu-t-tanḍu*, பெ.(n.) காது மடலின்
பகுதி (உ.வ.); lobe of the ear.

[காது + தண்டு]

காதுதூர்-தல் *kādu-ūr*, 2 செ.கு.வி. (v.i.)
காதுமடலின் துளை தூர்தல்; the hole made for the
ear ring in the ear lobe getting closed. “வாமன
நம்பியுள் காது தூரும்” (திவ். பெரியார். 2:3:8).

[காது + தூர்]

காதுநறுக்கு-தல் *kādu-naṟukku*, 5 செ.கு.ன்றாவி.
(v.t.) காதுகிழி பார்க்க; see *kādu-kilī*.

[காது + நறுக்கு]

காதுப்பாணை *kādu-p-pāṇai*, பெ.(n.) விளிம்புப்
பிடியுள்ள பாணை; vessel with projections in the
rim serving as handle.

[காது + பாணை]

காதுப்பி *kādu-p-pi*, பெ.(n.) காதுக்குறும்பிபார்க்க;
see *kadu-k-kuṟumbi*

[காது + பி]

காதுப்பூ *kādu-p-pū*, பெ.(n.) பூவடிவான
காதணிவகை (விண்.); flower-shaped ear-orna-
ment of women.

[காது + பூ]

காதுப்பூச்சி *kādu-p-pūccī*, பெ.(n.) செவிப் பாம்பு
(யாழ்ப்.); typhlopes, as crawling into the ear.

[காது + பூச்சி]

காதுபெருக்கு-தல் *kādu-perukku*, 5 செ.கு. வி.
(v.i.) காதுவளர்- பார்க்க; see *kadu-valar*.
“காதுபெருக்கித் திரியவுங் காண்டி” (திவ்.
பெரியார். 2:3:10).

[காது + பெருக்கு]

காதுமடல் *kādu-maḍal*, பெ.(n.) புறக்காது; external ear, conch.

[காது + மடல்.]

காதுமந்தம் *kādu-mandam*, பெ.(n.) செவிப்புலன் நன்றாகச் கேளாமை; dullness of hearing.

[காது + மந்தம்.]

காதுவலி *kādu-vali*, பெ.(n.) காதுக்குத்து² பார்க்க; see *kadu-k-kuttu*.²

[காது + வலி.]

காதுவளர்-த்தல் *kādu-vaḷar-*, செ.கு.வி.(v.i.) காதின் அடித்தண்டிலுள்ள துளையைப் பெருக்குதல்; to enlarge the perforation of the ear for wearing ear-rings.

[காது + வளர்.]

காதுவிடாய் *kādu-vidāy*, பெ.(n.) பசி முதலிய வற்றால் உண்டாகுஞ் செவியடைப்பு; weakness, lassitude in hearing caused by hunger, sickness, etc.

[காது + விடாய்.]

காதுவிடு-தல் *kādu-vidu-*, 20 செ.கு.வி.(v.i.) காதுவெட்டு- பார்க்க; see *kadu-vettu*.

[காது + விடு.]

காதுவெட்டு¹-தல் *kādu-veṭṭu-*, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) காதுகிழி- பார்க்க; see *kādu-kīḷi-*,

[காது + வெட்டு.]

காதுவெட்டு²-தல் *kādu-veṭṭu-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) ஏனத்தில் துளை விழுதல்; to punch a hole, as in an embossed stamp.

[காது + வெட்டு.]

காதெழுச்சி *kādeḷucci*, பெ.(n.) தேவையற்ற சதை வளர்ந்து காதைச் செவிடுபடுத்தும் நோய் வகை; a

tumour visible in meatus causing loss of hearing.

[காது + எழுச்சி.]

காதெளிவு *kāteḷivu*, பெ.(n.) பொற்றலைக் கையாந்தகரை; verisimilitude (சா.அக.).

[கா + தெளிவு.]

காதை¹ *kādai*, பெ.(n.) 1. வரலாறு; story narrative. "காதைகள் செப்பென" (சீகாலித்.4. நான்மு.155). 2. சொல் (திவா.); word term vocal. 3. கதை; tale. "காதைமுகங்கண்டலராகம தாடகமா மெழிற் காரிகையாள்" (புலியூரந்.22.) "காதைகள் சொரிவன செவிநுகர் கணிகள்" (இராமா.நாட்டு.51).

[கதை → காதை.]

காதை² *kādai*, பெ.(n.) 1. பாட்டு (நீல.); poem. 2. கதையைக் கொண்ட பகுதி (சீலப்பதி.63, உரை); division of a poem containing a narrative.

[கதை → காதை.]

காதை³ *kādai*, பெ.(n.) 1. கொலை (வின்.); killing, murder. 2. தாளத்தின் அடிப்பு; beating time, as of the right palm on the left.

[காதுதல் + மோதல். காது → காதை.]

காதைகரப்பு *kādai-karappu*, பெ.(n.) ஒரு செய்யுளை முடிய எழுதி அதன் ஈற்று மொழியுள் முதலெழுத்துத் தொடங்கி ஒரோர் எழுத்து இடையிட்டுப் படிக்கப் பிறிதொரு செய்யுள் வரப் பாடும் மறைக்கவி (இலக். வி.690.உரை); stanza so composed, that, by beginning with the first letter of the last word and reading backwards every alternate letter only, a new stanza is formed.

[காதை + கரப்பு.]

காதைநெறி-த்தல் *kādai-neri-*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) உற்றுக்கேட்கும்படி குதிரை முதலிய விலங்குகள்

காதை நிமிர்த்தல் (விண்.); to cock the ear, as horses on hearing a frightful noise.

[காதை + நெறி.]

காதோதி *kāḍōṭi*, பெ.(n.) தீய எண்ணத்தோடு கழுக்கமாகப் பேசுவோன் (விண்.); malicious whisperer.

[காது + ஓதி.]

காதோலை *kāḍōlai*, பெ.(n.) 1. காதுக்கிடும் பனங்குருத்தின் ஒலைச்சுருள்; small roll of a palmyra leaf often stained with magenta, used by women as an ornament inserted in the lobe of the ear. 2. மகளிர் காதணிவகை; ear ornament made of gold, gems, diamond, etc. worn by women.

ம. காதோல

[காது + ஓலை.]

காதோலை கருமாரி *kāḍōlai-karumārī*, பெ.(n.) தமிழ் நாட்டில் ஏழுகண்ணிமார் வணக்கத்தின்போது படைக்கப் பெறும் ஒலை வளையமும் கறுப்பு வளையல்களும்; ring of palm leaf and black bangles placed for the worship of seven virgins.

[காது + ஓலை + கருமாரி.]

காந்தஊசி *kāṇṭa-ūṣi*, பெ.(n.) **காந்தவூசி** பார்க்க; see *kāṇḍavūsi*.

[காந்தம் + ஊசி.]

காந்தக்கம்பி *kāṇḍa-k-kambī*, பெ.(n.) 1. இடி தாங்கி; lightning rod. 2. மின்கம்பி; electric wire.

ம. காந்தக்கம்பி

[காந்தம் + கம்பி.]

காந்தக்கல் *kāṇḍa-k-kal*, பெ.(n.) அயக்காந்தம் (விண்.); magnet, loadstone.

ம. காந்தக்கல்லு

[காந்தம் + கல்.]

காந்தக்கழி *kāṇḍa-k-kalī*, பெ.(n.) 1. கழியைப்போற் செய்த காந்தம்; bar-magnet. 2. மாத்திரைக் கோல்; magic wand; magnetic rod (சா.அக.).

[காந்தம் + கழி.]

காந்தகன் *kāṇḍagan*, பெ.(n.) ஒருவகைச் செய்நஞ்சு; a kind of arsenic (சா.அக.).

[காந்தம் + காந்தகன்.]

காந்தச்சவளை *kāṇḍa-c-cavalai*, பெ.(n.) காந்த மணல்; magnetic iron ore (சா.அக.).

[காந்தம் + சவளை.]

காந்தச்செம்பு *kāṇḍa-c-cembu*, பெ.(n.) ஊதைச் செம்பு; an alchemical copper prepared from magnetism (சா.அக.).

[காந்தம் + செம்பு.]

காந்தசத்துரு *kāṇḍa-śatturu*, பெ.(n.) காந்தத் துக்கு மாற்றுச்சரக்கு (விண்.); that which counteracts the magnetic power, as blue vitriol, sal-ammoniac, saltpetre.

[காந்தம் + சத்துரு.]

காந்தசிந்தூரம் *kāṇḍa-śindūram*, பெ.(n.) காந்தத் தைப் புடமிட்டுச் செய்யப்படும் சிந்தூரம் (பாதார்த்த.1205); loadstone powder of red colour prepared by chemical process (red-oxide).

[காந்தம் + சிந்தூரம்.]

காந்தப்பர் *kāṇḍappār*, பெ.(n.) **காந்தருவர்** பார்க்க; see *kāṇḍaruvār*.

[காந்தருவர் + காந்தப்பர்.]

காந்தப்பெட்டி *kāṇḍa-p-peṭṭi*, பெ.(n.) திசையறி கருவி (விண்.); mariner's compass, engineers compass.

ம. காந்தப்பெட்டி

[காந்தம் + பெட்டி.]

காந்தபசாசம் *kānda-paśāśam*, பெ.(n.) காந்தக் கல்; loadstone, magnet. “காந்த பசா சம்போ லவ்வினையைப் பேராம லூட்டும்” (சி. போ.சிறு.2.2:2)

[காந்தம் + பசாசம்.]

காந்தபற்பம் *kānda-parbam*, பெ.(n.) காந்தத் திணின்று செய்யப்படும் பொடி; load stone powder made by chemical process.

[காந்தம் + பற்பம்.]

காந்தபுராணம் *kānda-purāṇam*, பெ.(n.) பதினெண்தொன்மத்துள் ஒன்று; a chief purāṇa, one of the 18 purāṇas.

மறுவு. காந்தம்

[கந்தபுராணம் → காந்தபுராணம்.]

காந்தம்¹ *kāndam*, பெ.(n.) 1. காந்தக்கல் பார்க்க; see *kanda-k-kal*. “நாராசத் திரிவிற கொள்ளத் தருவது காந்தம்” (மணிமே.27;56). 2. ஒருவகைப் பளிங்கு; a class of crystals, as śūriyā-kāndam, śantira-kāndam. 3. அழகு (உரி.நி.); beauty, loveliness, attractiveness. 4. உலகநடையைக் கடவாது பொதுவாக யாவரும் மகிழும்படி புகழ் வதாகிய செய்யுட்குணம் (தண்டி.22); (Rhet.) description within conventional limits, satisfying the aesthetic sense, a merit of poetic composition. 5.மின்சாரம்; electricity.

Skt kanta.

[காந்து → காந்தம்.]

காந்தம்² *kāndam*, பெ.(n.) காந்தபுராணம் (திவா.); பார்க்க; see *kāndapurāṇam*.

காந்தம்பிடி-த்தல் *kāndam-piḍi-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) காந்தம் வலி- பார்க்க; see *kāndam-vali*

[காந்தம் + பிடி.]

காந்தம்வலி-த்தல் *kāndam-vali-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) காந்தம் இரும்பை இழுத்தல்; to attract an iron piece with magnetic force.

[காந்தம் + வலி]

காந்தமண் *kānda-man*, பெ.(n.) காந்தச் சத்துள்ள செம்மண்(வின.); magnesite wherein is found carbonate of magnesia; red earth.

[காந்தம் + மண்.]

காந்தமண்ணுப்பு *kāndamanṇuppu*, பெ.(n.) வேதியுப்பு; epsom salt (சா.அக).

[காந்தமண் + உப்பு.]

காந்தமணி *kānda-maṇi*, பெ.(n.) காந்தக்கல் (வின.) பார்க்க; see *kānda-k-kal*.

[காந்தம் + மணி.]

காந்தமயமலை *kānda-maya-malai*, பெ.(n.) காந்தமும் இரும்பும் கலந்து கிடைக்கப் பெற்ற மலை; mountain containing magnet mixed with iron ore (சா.அக.).

[காந்தம் + அயம் + மலை.]

காந்தமலை *kānda-malai*, பெ.(n.) நிலப்பகுதியின் வடகோடியிற் காந்தமயமாயுள்ளதாகக் கருதப் படும் மலை (வின.); mountain far north regarded as the centre of attraction to the magnet; the magnetic pole.

[காந்தம் + மலை.]

காந்தமூட்டு-தல் *kānda-mūḍu-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) காந்த, சக்தி கொடுத்தல்; inducing magnetism (சா.அக).

[காந்தம் + ஊட்டு.]

காந்தரூப்பம் *kāndar-p-pam*, பெ.(n.) காந்தருவம் பார்க்க; see *kāndaruvam*. “காந்தரூப்ப மென்ப துண்டால் ... மறைகளே வகுத்த கூட்டம்” (கம்பரா. சூர்ப்பண.54).

[காந்தருவம் → காந்தரூப்பம்]

காந்தருப்பம் *kāndarupam*, பெ.(n.) காந்தரூப்பம் பார்க்க; see *kāndarupam*. “காந்தருப்பம் மெனுங் கடவுண் மாப்படை” (கம்பரா.மூலபல.182).

[காந்தரூப்பம் → காந்தருப்பம்]

காந்தருவப்புணர்ச்சி *kāndaruva-p-puṇarcci*, பெ.(n.) காந்தருவம், 1 (சங்.அக.) பார்க்க; see *kāndaruvam*1.

[காந்தருவம் + புணர்ச்சி]

காந்தருவம் *kāndaruvam*, பெ.(n.) 1. காதலர் தம்முள் மனமொத்துக் கூடுங்கூட்டம் (தொல். பொருள்.92, உரை); a form of marriage which results entirely from love and which has no ritual whatever, as common among Gandharvas. 2. இசைப்பாட்டு (சூடா.); music. 3. காந்தருவமறை; musical composition. “வில்வேதமமல் காந்தருவ வேதம்” (காஞ்சிப்பு. சனற்.41). 4. யாழ்; harp.

[காந்தருவம் → காந்தருவம்]

காந்தருவர் *kāndaruvar*, பெ.(n.) 1. யாழிசைப்போர் கந்தருவர் (சிலப்.5:176,உரை.); Gandharvas. 2. பாடுவோர் (கல்.); songsters, minstrels.

[காந்தருவம் (யாழ்) → கந்தருவர் → காந்தருவர் (யாழோர்).]

காந்தருவி *kāndaruvī*, பெ.(n.) பாடுபவள்; songstress. “தளிச்சேரிப் பெண்டுகளுக்கும் காந்தருவி களுக்கும் நாயகஞ்செய்ய” (S.I.I.II, 66-13 pg.276).

[காந்தருவம் → காந்தருவி]

காந்தல் *kāndal*, பெ.(n.) 1.காந்துகை; burning. 2.உமி, ஓலை முதலியவற்றின் எரிந்த கருகல்; burnt flakes of straw, palm leaves, paper, chaff etc. 3.காய்ந்த பயிர் (விண்.); growing crop scorched by the sun.4. சினம் (விண்.); anger.

ம. காந்தன

[காந்து → காந்தல்]

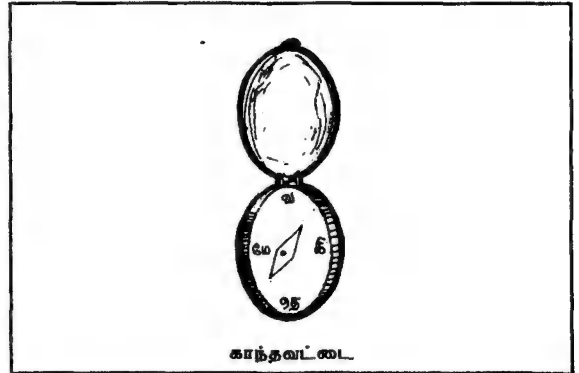
காந்தலாடம் *kāndalāḍam*, பெ.(n.) குதிரை லாடத்தைப்போற் செய்து வலுவூட்டிய இரும்பு horse-shoe magnet (சா.அக.).

[காந்தம் + லாடம்]

காந்தவட்டை *kānda-vattai*, பெ.(n.) காந்தவூசி பொருத்திய வட்டத்துட்டு; circular instrument fitted with magnetic needle.

[காந்தம் + வட்டை -- காந்த வட்டை]

கட்டடங்களின் நிலையைத் தரையில் குறித்திடப் பொறியாளர்களும், கடலில் பயணம் செய்யும்போது திசையறிவதற்கு மாலுமிகளும் பயன்படுத்துகின்றனர்.

காந்தவண்டி *kānda-vanḍi*, பெ.(n.) இருப்புப் பாதையிற் செல்லும் மின்வண்டி; electric train; electric tramcar.

[காந்தம் + வண்டி]

காந்தவர் *kāndavar*, பெ.(n.) காந்தருவர், பதினெண்கணத்துள்ள ஒரு தொகுதியார் (திவா.); a celestial group of singers. “காந்தவர் சேனை யெல்லாம்” (உத்தரரா.கந்திருவ.43).

[காந்தருவர் → காந்தவர்]

காந்தவிளக்கு *kānda-vilakku*, பெ.(n.) ஊர் வலங்களில் தலைமேல் தூக்கிச் செல்லும் எரிவளி விளக்கு; gas light carried over persons.

[காந்தம் + விளக்கு]

காந்தவூசி *kānda-v-ūṣi*, பெ.(n.) காந்தம் ஏற்றிய திசை காட்டும் முள்; magnetic needle; steel pointer of a compass.

[காந்தம் + ஊசி]

காந்தவை-த்தல் *kānda-vai*-, 4 செ.கு.வி.(v.i.)
தீயவைத்தல்; allowing to be scorched (சா.அக.).

[காந்தல் + வை]

காந்தள் *kānda*!, பெ.(n.) 1. செங்கோடல்
கார்த்திகைப்பூ; Malabar glory lily, red or white spe-
cies. "காந்தள் மலராக்கால்" (நாலடி, 283). 2. காந்தள்
மலரணிந்து வேலன் வெறியாடுவதைக் கூறும்
புறத்துறை (தொல்.பொருள்.60); theme of describ-
ing a dance of one possessed by the spirit of
skandā and wearing the *kānda*! flower. 3. முருகக்கடவுளுக்குரிய காந்தளைச் சிறப்பித்துக்
கூறும் புறத்துறை (பு.வெ.6:9); theme of singing the
praises. 4. சவர்க்காரம் (விண்.); soap.

ம. காந்தல்

[காந்தல் → காந்தள் (வே.க. 185).]

காந்தன் வகைகள்:

1. செங்காந்தன் 2. வெண்காந்தன் 3. சிறுகாந்தன்
4. கருங்காந்தன் 5. நரீக்காந்தன் 6. காய்க்காந்தன் (சா.அக.).

காந்தள் மலரான் *kāndaḥmalarāṇ*, பெ.(n.)
உழுமண்; fuller's earth (சா.அக.).

[காந்தள் + மலரான்.]

காந்தளம் *kāndaḥam*, பெ.(n.) கலப்பைக் கிழங்கு;
plough root (சா.அக.).

[காந்தள் → காந்தளம்.]

காந்தளிகம் *kāndaḥigam*, பெ.(n.) சின்னிமரம்; litch-
leaved acalypha (சா.அக.).

[காந்தள் → காந்தளிகம்.]

காந்தனூர்ச்சாலை *kāndaḥūr-c-cālai*, பெ.(n.)
கேரள நாட்டைச் சார்ந்த விழிஞ்சம் அல்லது
நெய்யாற்றின் கரைப் பக்கத்தில் இருந்ததாகச்
சொல்லப்படும் ஒரு பழைய ஊர்; name of a old
place, said to be near vilijñam or Neyyārñkara
of kerala.

[காந்தனூர் + சாலை.]

திருவனந்தபுரத்திலுள்ள வலிய சாலையே
காந்தனூர்ச்சாலை என்று கருத்தும் உண்டு.

காந்தற்சோறு *kāndaḥ-sōru*, பெ.(n.) கரிந்த சோறு;
rice partly charred by over-heating.

[காந்தல் + சோறு.]

காந்தன் *kāndaṇ*, பெ.(n.) கணவன்; husband.
"திருமடந்தை காந்தன்" (கம்பரா.நகர்நீங்.95).

[காந்து → காந்தன்.]

காந்தாரக்கிராமம் *kāndaḥara-k-kirāṁam*, பெ.(n.)
தேவர் உலகத்து வழங்குவதாகக் கருதப்படும்
இசைப்பண்வகை (பரத. இராக.80); a musical note
of the celestials.

[காந்தாரம் + கிராமம்.]

காந்தாரபஞ்சமம் *kāndaḥara-pañcamam*, பெ.(n.)
பாலையாழ்த்திநங்குள்ளஒன்று (சிலப்.4,75, உரை.);
an ancient secondary melody type of the palai
class.

[காந்தாரம் + பஞ்சமம்.]

காந்தாரம்¹ *kāndaḥaram*, பெ.(n.) 1.ஐம்பத்தாறு
நாடுகளுள் ஒன்று; Kandahar, a country north -
east of Peshawar, one of ancient 56 *nāḍu*.
"காந்தார மென்னுங் கழிபெரு நாட்டு" (மணிமே.
9:12). 2. ஏழிசைகளுள் ஒன்று (பரத. இராக.42); third
note of the gamut, one of *ṣatta-śuram*. 3.பாலை
யாழ்த்திறவகை (சிலப்.8, 35, உரை.); an ancient sec-
ondary melody-type of the *pālai* class.

[காந்தருவம் → காந்தாரம்.]

காந்தாரம்² *kāndaḥaram*, பெ.(n.) காடு(திவா.); jungle,
forest, wood.

[கான் → காந்து → காந்தாரம். ஒ.நோ. மன் → மந்து
(அரசன்).]

காந்தாரி *kāndaḥari*, பெ.(n.) 1. காந்தார நாட்டு
இளவரசி; துரியோதனன் தாய்; name of a princess
of Kandahar, mother of Duryōdana. "காந்தாரி

காந்தள்

செங் காந்தள்

வெண் காந்தள்

கானாங் கோழை

கிளையோ டிஷ்றேகெடும்” (பாரத.சூதுபோர்.222). 2. கொடியவள் (விண்.); hard-hearted cruel woman. 3. சிவனார் வேம்பு; wiry indigo. “அரிக்காந்தி காந்தாரி நவ மொவ்வொன்றுக் கவ்வி” (தைவ. தைவ.135). 4. பத்து நாடியிலொன்று (சிலப்.3:26, உரை); a principal tubular vessel of the human body one of taca-naḍi. 5. ஒருவகைப் பண் (பரத.இராக.56); a specific melody-type. 6. சத்திசாரம் (விண்.) a kind of salt, of burning and acrid nature.

[காந்தாரம் → காந்தாரி.]

காந்தாரிசெம்மல் *kāṇḍāri-ṣemmal*, பெ.(n.) துரியோதனன்(சூடா.); Duriyodana, the son of Kandhari.

மறுவ. காந்தாரிமைந்தன்

[காந்தாரி + செம்மல்.]

காந்தாரிமிளகாய் *kāṇḍāri-miḷagāy*, பெ.(n.) சீமை மிளகாய் (ச.வை. ர. 509); a kind of chilly.

ம. காந்தாரிமுளகு

[காந்து → காந்தாரி + மிளகாய்.]

காந்தாரியுப்பு *kāṇḍāri-y-uppu*, பெ.(n.) ஒருவகை உப்பு; an acrid salt.

[காந்தாரி + உப்பு.]

காந்தாள் *kāṇḍāḷ*, பெ.(n.) காந்தன் பார்க்க; see *kāṇḍan*.

[காந்து (ஒளி) + ஆள்.]

காந்தாளம் *kāṇḍāḷam*, பெ.(n.) சினம் (விண்.); anger.

[காய் → காந்து → காந்தாளம்.]

காத்தாளிகம் *kāṇḍāḷigam*, பெ.(n.) சின்னி; Indian copper leaf, m.sh.,

[காந்தாளம் → காத்தாளிகம் (வே.க.186).]

காந்தானம் *kāṇḍāṇam* பெ.(n.) நாய்வேளை; dog mustard (சா.அக.).

[காந்து → காந்தானம்.]

காந்தி¹ *kāṇḍi*, பெ.(n.) 1. ஒளி (சூடா.); brightness, light, glare. 2. அழகு(பிங்.); beauty. 3. ஒளிக்கதிர் (விண்.); ray. 4. வெப்பம் (மூ.அ.) heat. 5. காவிக்கல் (விண்.); ochre. 6. வைடூரியம் (விண்.); cat's-eye.

[காந்து → காந்தி.]

காந்தி² *kāṇḍi*, பெ.(n.) ஒரு சொல்லணி வகை (யாழ்.அக.); a figure of speech.

[காந்து → காந்தி.]

காந்திகொள்(ளு)-தல் *kāṇḍi-koḷ*, 16 செ.கு.வி. (v.i.) உடம்பு வெப்பமாதல் (விண்.); to become morbidly inflamed, as the bodily system from neglect of bathing, from taking hot medicine, etc.

[காந்தி + கொள்.]

காந்திப்போ-தல் *kāṇḍi-p-pō*, 8 செ.கு.வி.(v.i.) சோறு முதலியவை கரிந்துபோதல்; to be charred, as rice or curry by over-heating.

[காந்தி + போ.]

காந்தியெரி-தல் *kāṇḍi-y-ēri*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) தலையிலும் உடம்பிலும் வெப்பத்தால் எரிச்சல் உண்டாதல்; to experience burning sensation, as the head or any other part of the body.

[காந்தி + எரி.]

காந்தியெறி-த்தல் *kāṇḍi-y-eri*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) வெப்பம் தாக்குதல்; to strike hot, as rays of the sun etc.

[காந்தி + எறி.]

காந்து¹-தல் *kāṇḍu*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. எரி வெடுத்தல்; to burn, smart as a sore. கைப்புண் காந்துகிறது. 2. வெப்பங்கொள்ளுதல்; to feel burn-

ing sensation in the body. 3. கருகுதல்; to be scorched, charred, reduced to cinder. சோறு சாந்திப் போயிற்று. 4. மனங்கொதித்தல்; to be hot with indignation. "புத்திபோய்க் காந்துகின்றது" (கம்பரா. சடாயுகா.37). 5. ஒளிவிடுதல்; to shine, give out lustre, emit rays. "பரம்பிற் காந்து" (கம்பரா. நாட்டுப்.7.). 6. பொறாமை கொள்ளுதல்; to burn with envy. அவனைக் கண்டு காந்து கிறான். 7. வீணாய் எரிதல்; to burn without use, as oven.

ம. காந்துக

[காய் → காய்ந்து → காந்து → காந்துதல் (வேக. 185).]

காந்து - L. Candeo, to glow with heat, to shine, glitter, to be of a shining white.

இலத்தீன் வினைச் சொற்களைத் தன்மை யொருமை யீறாகிய 'O' அல்லது நிகழ்கால வினையெச்ச ஈறாகிய 're' சேர்த்துக் குறிப்பது மரபு. இவற்றை நீக்கிள் எஞ்சி நிற்பது வினைமுதனிலை என அறிக.

L. Candela, a wax or tallow candle, A.S. candel, OE. Candel, An, OF. candel (1)e E.candle (f. candere, to glow) cylinder of wax, tallow spemaceti, etc., enclosing wick, for giving light. L. candidus, shining white, white, candidum, n.white colour, a.honest, straight forward. E. candid, white, fair, sincere, honest, E.candescent, glowing with white heat, f. L. candeseere, f. candere, be white. L. candidaus, clothed in white; a candidate for office, who among the Romans was always clothed in white, for the consulship. E. candidate, one who offeres himself or is put forward to be elected to an office, orig. white-robed.

L. candor, whiteness, sincerity, E. candour, open-mindedness, frankness, impartiality. E.chandler, dealer in candles. ME., AF. chandeler, OF. chandelier f. L. candela.

இலத்தீன் தகர முதற் சொல்லாயிருந்தது, பிற்காலத்தில் ஆங்கிலப் பிரெஞ்சு மொழியிலும் இடையாங்கிலத்திலும் சகர முதற் சொல்லாகத் திரிந்து

விட்டமையை நோக்குக. இச்சகர முதற் சொல்லே வேத மொழியிலும் சமற்கிருதத்திலும் முதலுயிர் குறுகியும் குறுகாதும் உள்ளது.

Skt. cand, to shine, be bright; to gladden. canda, the moon, L. candaka, pleasing, W; the moon W., moon light, W. candira, the moon, Bham, ii, 120.

candra, glittering, shining (as gold), having the brilliancy or hue of light (said of gods, of water (RV. x.121, 9; TS.vi) & of Soma), RV.; VS., TS. vi; TBr. 1; m. the moon. Candra, lunar. Scand, to shine. Scandra, shining, radiant.

இங்ஙனம் திகழ்தலையும் திகழும் திங்கனையும் குறிக்கும் வடசொற்கள், காந்து என்னும் தென்சொல்லை அடிமூலமாகவும், இலத்தீன் வழியாக வந்த திரிசொல்லை நேர்முகமாகவும், கொண்டனவாயிருத்தல் காண்க.

ஒ.நோ. திகழ் → திங்கன், தகம் தங்கம். 'திகழ்' என்னும் வடிவம் இறந்துபட்டது. புரன் 'பிரன்' → பிறம் என்னும் திரிபில் இடைப்படு சொல் இறந்து பட்டமை காண்க.

தகுதல் = எரிதல், வீணங்குதல், தகதகவென்று சொல்கிறது என்னும் வழக்கை நோக்குக. ஆரியர் வருகைக்கு முற்பட்ட பழம்பாண்டி நாடும் தனித் தமிழிலக்கியமும் முற்றும் மறைந்து போனமையால், பல இணைப்புண்ட சொற்களை இன்று காட்ட இயலவில்லையென்பதை அறிக * (செல்வி பெப்ரவரி 78 பக்.286).

காந்து²-தல் kāndu-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. சினத்தல்; to be angry with. "காந்தி மலைக்குத்து மால்யானை" (வள்ளுவமா.11). 2. சுட வைத்தல் (யாழ்ப்.); to heat. 3. சுவற்ச்செய்தல் (யாழ்ப்.); to absorb, exhaust by evaporation, as water, rain. 4. பல்லினாற் கறுவதல் (யாழ்ப்.); to bite off, scrape out with the teeth, as a coconut.

ம. காந்துக

[காய் → காய்ந்து → காந்து]

காந்துகம் *kāndugam*, பெ.(n.) வெண்காந்தள் (குடா.); white *kānda*/flower.

[காந்து → காந்துகம்]

காந்துகன் *kāndugan*, பெ.(n.) 1. பந்தடிப்போன்; one who plays with ball. 2. தின்பண்டம் விற்பவன்; one who sells snacks (த.சொ.அக.).

[கந்து → கந்துகன் → காந்துகன்]

காந்தை *kāndai* பெ.(n.) 1. மனைவி; beloved woman, wife. "குலக்காந்தை யொருத்தி" (பெருந்தொ. 1581). 2. பெண்; woman. "காந்தையருக் கணியனைய சானகியார்" (கம்பரா. இராவணன்வ 241).

[கந்து → காந்து → காந்தை → காந்து - பற்றுக்கோடு]

காந்தைக்கண் *kāndai-k-kan*, பெ.(n.) இரண்டு இமைகளையும் விரித்து விழித்து உள்ளக் குறிப்பைக் காட்டும் கண்(பரத.பாவ.9); an expressive ocular movement which consists in opening both the eyes wide.

[காந்தை + கண்.]

காப்பரிசி *kappariṣi* பெ.(n.) 1. பிறந்த குழந்தைக்குக் காப்பிடும் நாளில் வழங்கும் பாகுகலந்த அரிசி; rice mixed with treacle generally distributed on the occasion when a new-born baby is provided with bangles. 2. மனைவிழா முதலிய காலங்களில் காப்பு நாண் கட்டும்போது கையிலிடும் அரிசி (இ.வ.); rice held in the hands of a person on his marriage occasion, when a string is tied round his wrist, with mantras to ward off evil. 3. இயேசு பிறந்த பதின்மூன்றாம் நாள் விழாவில் கோயிலில் வழங்கும் பாகு கலந்த அரிசி (R.C.); rice mixed with treacle distributed in Roman Catholic churches on the Epiphany, the 13th day after the nativity.

ம. காப்பரி

[காப்பு + அரிசி]

காப்பவிழ்-த்தல் *kappaviḷ*, 2. செ.கு.வி. (v.i.) மணம் முதலிய விழாவில் கையில் கட்டிய காப்பு நாணை நீக்குதல்; to untie the ceremonial string from the wrist with appropriate ceremonies.

[காப்பு + அவிழ்]

காப்பன் *kappan*, பெ.(n.) காவலாளி; guard. "கடையருங் கணக்கருங் காப்பரு முளப்ப" (பெருங் உஞ்சைக். 32:82).

[கா → காப்பன்.]

காப்பாடு-தல் *kappāḍu*, 5. செ.குன்றாவி.(v.t.) மறைத்துக்காத்தல்; to conceal, screen. "துறைவன் கொடுமை நம்முணாணிக் காப்பா டும்பே" (குறுந்.9).

தெ. காப்பாடு

[காப்பு + ஆடு]

காப்பான் *kappai*, பெ.(n.) காவல்வீரன்; one who defends, guards. "மாரிக் குன்றத்துக் காப்பாளன்" (ஐங்குறு.206).

[காப்பு + ஆள்.]

காப்பாற்று-தல் *kappāṟu*, 5 செ.குன்றாவி. (v.i.) உதவி செய்து காப்பாற்றுதல்; to preserve, guard, watch, take care of, protect, save. உன்னைக் கடவுள் காப்பாற்றுவார் (உ.வ.).

ம. காப்பாற்று, காப்பாத்து; க., தெ. காப்பாடு

[காப்பு + ஆற்று]

காப்பிடு-தல் *kappiḍu*, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நெற்றியில் திருநீறு அல்லது மண்ணைக் குழைத்திட்டுக் காப்புச் செய்தல்; to rub sacred ashes or earth on the forehead as a means of protection. "சீரார் செழும்புழுதிக் காப்பிட்டு" (திவ்.இயற். சிறிய.ம. 16). 2. காப்புநாண் கட்டுதல்; to

tie a string, round the wrist of a person on occasions like marriage, with mantras to ward off evil. 3. பிறந்த குழந்தைக்கு ஐந்தாவது, ஏழாவது, ஒன்பதாவது நாளில் காப்புப் பூட்டுதல்; to provide a new born baby with bangles and anklets on the 5th, 7th or 9th day after its birth. 4. திருக்காப்புச் சாத்துதல்; to close the temple doors after worships. 5. ஆவணங்களில் அரசு முத்திரை இடுதல்; to impress documents with the royal seal.

[காப்பு → காப்பிடு.]

காப்பியக்கலித்துறை *kāppiya-k-kalitturaḥ* பெ.(n.) நெடிலடி நான்காய்வருங் கலித்துறை (வீரசோ.யாப்.18,உரை.); a variety of *kalitturaḥ* verse.

[காப்பியம் + கலித்துறை.]

காப்பியக்குடி *kāppiya-k-kudī* பெ.(n.) 1. பழைய தமிழ்க் குடியின் பெயர்; name of an ancient Tamil clan. 2. சீர்காழிக்கு அருகிலுள்ள ஓர் ஊர். (சிலப்.30:83, கீழ்க்குறிப்பு); an ancient village near *Sirkāḷi*

தெ. காப்பலு

[காப்பு + காவல், காப்பியம் + உழவுத் தொழில்.

காப்பியன் = உழவன். காப்பியம் + குடி - காப்பியக்குடி = உழவர்குடி.]

காப்பியம் *kāppiyam*, பெ.(n.) நால்வகை உறுதிப்பொருளையும் கூறுவதாய்க் கதைபற்றி வரும் தொடர்நிலைச் செய்யுள்; a narrative poem dealing with *aram*, *poru*, *inpaṁ* and *viḍu* describing the exploits of a hero, being of two kinds, viz *peru-ṛ-kāppiyam* and *śiru-kāppiyam*. "காப்பியக் கவிதைகள்" (சீவக, 1585).

ம. காப்பியம்

skt. kāvyā

[காப்பு + இயம்.]

காப்பியன் *kāppiyan*, பெ.(n.) 1. உழவன்; farmer. 2. வெள்ளிமுனி (பிங்.); Sukra, the son of Kavi or Bhrgu.

ம. காப்பியன்.

[காப்பு → காப்பியன்.]

காப்பிரிக்கோழி *kāppiri-k-kōḷi* பெ.(n.) மயிர்ச்சுருள் அடர்ந்த சிறகுகளையுடைய கோழிவகை; frizzled fowl, having curly feathers.

ம. காப்பிரிக்கோழி

[காப்பிரி + கோழி.]

காப்பிரிமிளகாய் *kāppiri-miḷagāy*, பெ.(n.) குடைமிளகாய் (M.M.170). bell-pepper.

[காப்பிரி + மிளகாய்.]

காப்பிலியர் *kāpilliyar*, பெ.(n.) திருநெல்வேலி போன்ற தென்மாவட்டங்களில் குடியேறிய கவந்தன் என்றழைக்கப்படும் கன்னட இனத்தவர்; a caste of Kanarease cultivator, found chiefly in Madura and Tirunelvely districts, using the title Kavandan.

[காப்பு→காப்புளார்→காப்பிலியர்.]

காப்பிலியெலுமிச்சை *kāpilli-y-elumiccaḥ* பெ.(n.) காட்டெலுமிச்சை (யாழ்ப்.); Indian wild lime.

[காப்பிலி + எலுமிச்சை.]

காப்பீடு *kāppīdu*, பெ.(n.) 1. காப்பாற்று; safeguarding, protecting. 2. காக்கப்படுவது (சங்.அக.); that which is protected. 3. உயிர் போனால் தொகை வழங்கும் திட்டம்; insurance scheme.

[காப்பு + இடு - காப்பீடு → காப்பீடு.]

காப்பு *kāppu*, பெ.(n.) 1. காவல் (பிங்.); watching. 2. காவலாயுள்ளது; that which serves as a

protective. "கண்ணேறு காத்திட்ட காப்பென்" (குமர.பிர.மதுரைக் 101). 3. காப்புநாண் பார்க்க; see *kāppu-nañ*. 4. மூலிகை கெடாமல் இருக்கவும் அதன் கெட்ட குணங்கள் நீங்கவும் அதைச் சுற்றிக் கட்டும் மந்திரக்கயிறு; string or cord tied round medicinal plants with mantras either by way of preserving them from injury, or by way of attenuating their pernicious effects, before using them in medicine. 5. தொடங்கிய செயல் இனிது முடிய வேண்டி நூலின் தொடக்கத்திற் செய்யும் கடவுள் வணக்கம்; invocation of deities at the commencement of a poem to facilitate its successful completion. 6. காப்புப்பருவம் (இலக்.வி.806) பார்க்க; see *kāppu-p-paruvam*. 7. திருநீறு; sacred ashes, as an amulet. "விருத்தனாகிக் கூனிவந்துயர் காப்பிட்டான்" (திருவாலவா.38, 56). 8. கைகால்களில் அணியும் வளை; bangle, bracelet, anklet. "மைந்தரும்... காப்பணியாக் கொள்ளுங் கலைசையே" (கலைசைச்.53). 9. வேலி (பிங்.); fence, hedge. 10. மதில்; surrounding wall, fortification. "திருத் துஞ்சந் திண்காப்பின்" (பட்டினப்.41). 11. கோட்டையின் உள்ளுயர் நிலம் (பிங்.); Mound within a fort. 12. கதவு (பிங்.); door. 13. கதவின் தாழ்; bolt of a door. "கதவுதனைச் காப்பவிழ்க்கப் புரிந்து" (அருட்பா.4. அருட்பிர.26). 14. அரசமுத்திரை; royal seal. "ஓலைமுகடு காப்பியாத்து" (கலித்.94). 15. எட்டுக்கயிறு; the running cord connecting the leaves of a cadjau manuscript. "புத்தகத்தின் காப்பொருவி வாசித்து" (விநாயகபு.62:15). 16. காவலான இடம்; place of special protection. "கெடில வீரட்டமும்... உறைவார் காப்புக்களே". 17. ஊர்; village, as in a pastoral region. "கடிகொ ளிருங்காப்பின்" (கலித்.110). 18. திசை நாயகர்கள்; guardian deities of the eight points of the compass. "காப்புக் கடைநிறுத்தி" (சிலப். 28:231). 19. சிறை; prison. "பங்கயன் காப்பினை.... விடுத்தனன்" (கந்தபு.

அயனைச்சிறைநீ.12). 20. காலணி; sandals. "காப்பணி தாளன்" (திருவிளை. பழியஞ்.13). 21. அரசன் நுகர்தற்குரிய பொருள்கள்; objects of enjoyment by a king. "மஞ்சனத்தை யுள்ளுறுத்த காப்பும்" (சீவக.1873).

ம. காப்பு; க., தெ., து. காபு.

[கா → காப்பு]

காப்புக்கட்டிப்போடு-தல் *kāppu-k-kaṭṭi-pōḍu*. 19 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. செயலை இடையில் நிறுத்துதல் (வின.); to leave a business half done. 2. பின் வரும் நிகழ்விற்காக முன்னமே மற்றொரு செயலை நிறுத்தி வைத்தல்; to reserve keep back anything for subsequent use.

[காப்பு + கட்டி + போடு]

காப்புக்கட்டு¹-தல் *kāppu-k-kaṭṭu*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மஞ்சனூற்காப்பு அணிதல்; to tie an amulet; a yellow string on the arm in token of a vow and as a pledge of its fulfilment. 2. மூலிகைக்குக் காப்புநாண் கட்டுதல் (இ.வ.); to tie a string round herbs in order to dispel any evil curse. 3. ஊக்கத் துடன் செயலைத் தொடங்குதல் (வின.); to engage in a pursuit with earnestness. 4. கோயிலில் திருவிழாத் தொடங்குதல்; to commence a temple festival.

ம. காப்புக்கடுக

[காப்பு + கட்டு]

காப்புக்கட்டு²-தல் *kāppu-k-kaṭṭu*, 5 செ.கு.வி. (v.t.) கொங்கு நாட்டில் பொங்கல் நாளுக்கு முதல்நாள், வீட்டின் முகப்பில் பூளைப்பூ, ஆவாரம் பூ, வேப்பிலை ஆகிய மூன்றையும் கொத்தாகச் செறுகி வைத்தல்; inserting the bunch containing, pūḷai, avārai and neem.

[காப்பு + கட்டு]

காப்புக்கடவுள் *kāppu-k-kaḍavu*, பெ.(n.) திருமால் (பிங்.); Viṣṇu, as preserver.

[காப்பு + கடவுள்.]

காப்புக்கரப்பறி-தல் *kāppu-k-karappari-*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) பொருளறிந்து எட்டெழுத்தைப் படித்தல்; to read intelligently, as without confounding the letters கா and கர-காப்புக்கரப்பறியாமல் வாசிக்கிறான் (விண்.).

[காப்பு + கரப்பு + அறி.]

தமிழ் எழுத்துகளில் ஈ,ர ஆகிய இரு எழுத்துகளும், அடிக் கோடின்றி முன்பு எழுதப்பட்டன. இடத்திற்கேற்பப் பொருள் வேறுபாடு அறிந்து காப்பு என்றும் படிக்க வேண்டும். திண்ணைப்பள்ளியில் தொடக்கக் கல்வி பயிலும் மாணவர்களைக் "காடு, கரடு பிரித்துப் படிக்கக் கற்றுக் கொண்டானா வெனக்" கேட்பதும் மரபு. இன்றும் ஈ, ரி, ரீ என்றே ரகரத்திற்கு அடிக் கோடின்றி எழுதுகிறோம்.

காப்புக்காடு *kāppu-k-kāḍu*, பெ.(n.) காவற் கட்டுள்ள காடு; reserved forest.

ம. காப்புக்காடு

[காப்பு + காடு.]

காப்புச்செய்-தல் *kāppu-c-cey-*, 1 செ.கு.வி.(v.i.) ஒலைச்சுவடியைக் கட்டிவைத்தல்; to tie up, as a cadjan bundle. "உடன்காப்புச் செய்து" (தணிகைப்பு.அகத்.167).

[காப்பு + செய்.]

காப்புத்தடை *kāppu-t-taḍai*, பெ.(n.) கோயில் திருவிழாக்கள் தொடங்குவதற்குக் காப்புக் கட்டியபின் யாரும் ஊரை விட்டு வெளியே செல்லக்கூடாதென்ற மரபு; the practice of staying in the village and not going out after the temple celebration commenced.

[காப்பு + தடை.]

காப்புதாரி *kāppu-tāri*, பெ.(n.) தற்காப்புரிமை (C.G.); right of private defence. **காப்புரிமை** பார்க்க; see *kāpurimai*

[காப்பு + தாரி.]

காப்புதாரிக்காடு *kāppu-tāri-k-kāḍu*, பெ.(n.) **காப்புக்காடு** (C.G.) பார்க்க; see *kāppu-k-kāḍu*.

[காப்பு + தாரி + காடு.]

காப்புநாண் *kāppu-nāṇ*, பெ.(n.) விழாக் காலங்களில் காப்பாகக் கையில் கட்டும் மஞ்சள் நனைத்த கயிறு; string tied round the wrist of a person with mantras to ward off evils, as an amulet, in times of marriage, illness, etc. "காப்பு நாண் கட்டக் கனாக்கண்டேன்" (திவ்.நாய்ச்.6,4.).

[காப்பு + நாண்.]

காப்புப்பணம் கட்டு-தல் *kāppu-p-panam-kaṭṭu*, 5.செ.கு.வி.(v.i.) தெய்வத்துக்கு நேர்ந்துகொண்ட பணத்தை மஞ்சள் தோய்த்த துணியிற் கட்டி வைத்தல்; to tie up a coin in a piece of cloth dyed in saffron, as a vow to a deity in any temple.

[காப்பு + பணம் + கட்டு.]

காப்புப்பருவம் *kāppu-p-paruvam*, பெ.(n.) பிள்ளைத்தமிழ் கூறும் பத்துப் பருவங்களுள் முதற்பருவம், (இலக்.வி.808,உரை.); the first section of Pillai-t-tamil.

[காப்பு + பருவம்.]

காப்புமறம் *kāppu-maram*, பெ.(n.) காவல்வீரர்; military guard. "காப்புமறம் தான்விட்டான் அக்கோ" (பதிற்றுப்.90,பதி.).

[காப்பு + மறம்.]

காப்புமாலை *kāppu-mālai*, பெ.(n.) தெய்வங் காப்பதாக மூன்று ஐந்து அல்லது ஏழு செய்யுளாற்

பாடப்படும் ஒரு சிற்றிலக்கியம் (இலக்.வி, 832); a poem of three, five or seven verses in which the protection of deities is implored.

[காப்பு + மாலை]

காப்புவாவரிசி *kāppuvā-v-ariśi* பெ.(n.) கார் போகரிசி (சு.வை.ர.227); seed of scurvy pea.

[கார்புகா + அரிசி - காப்புவாவரிசி]

காப்பொன் *kā-p-pōṇ*, பெ.(n.) நூறு பலம் நிறையுள்ள பொன்; a weight of gold = 100 palam "அவர்க்கு ஒன்பதுகாப் பொன்னுங்...கொடுத்து" (பதிற்றுப்.60,பதி.).

க.கப்பொன்

[கா + பொன்.]

காபட்டியம் *kāpaṭṭiyam*, பெ.(n.) இரண்டகம், கபடத்தன்மை; guile, deceit.

[கவடு → கவட்டியம் → கபாட்டியம் → காபட்டியம் (கொ.வ.)]

காபணங்கட்டு-தல் *kāpaṇam-kāṭṭu*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) காப்புப்பணம் கட்டுதல் பார்க்க; see *kāppu-p-paṇam-kāṭṭu*,

[காப்புப்பணம் கட்டு → காபணங்கட்டு]

காபணம் *kāpaṇam*, பெ.(n.) ஒற்றடம் (இ.வ.); fomentation.

ம.காபணம்; தெ.காபடமு.

[கப்பணம் → காபணம்.]

காபாலம்¹ *kābālam*, பெ.(n.) 1. நூன்முகன் மண்டை ஒட்டைக் கையிலேந்திச் சிவன் ஆடுங் கூத்து; dance of Siva with the skull of Brahma in his hand. "தலையங்கை கொண்டுநீ காபால மாடுங்கால்" (கலித்.1). 2. சிவனியத்தின் அகப்புறச் சமயம் ஆறனுள்

ஆதன் என்றும் உள்ளதாய்ப் பலவாய்ப் பரந்து இருப்பதென்றும், பச்சைக்கொடி பிடித்து மக்களின் தலையோட்டில் ஐயமேற்றுண்பவர் முத்தராய்ச் சிவசமம் ஆவரென்றும் கூறும் சமயம் (சி.போ.பா.அவை.); one of the minor Saivite systems which holds that souls are eternal, plural, and Omnipresent, enjoins taking alms in human skull with green flags in hand, as a necessary stage for becoming the mukta or perfected soul and promises the later Siva like bliss, one of six akappuraccamayam.

க.கப்பாள

Aust. cobbra (skull).

[கப்பாளம் → காபாலம்]

காபாலம்² *kābālam*, பெ.(n.) குட்டநோய் (தொழுநோய்); leprosy (சா.அக.).

[கரும்+கொப்புளம்-கருங்கொப்புளம் → கப்புளம் → காபாலம் (கொ.வ.)]

காபாலி¹ *kābāli*, பெ.(n.) 1. சிவன்; Siva. "விடையேறு காபாலி யீசன்" (திவ்.பெரியாழ் 1.3:2). 2. காபால சமயத்தான்; one who holds the kapala doctrine. "இம்மொழியைக் காபாலி யியம்புமுன்" (பிரபோத. 18.29).

ம.காபாலி

[கன்னப்புலம் → கப்பாளம் → கபாலி → காபாலி.]

காபாலி² *kābāli*, பெ.(n.) திருகுதாளி என்னும் செடி வகை; twisted tali. 'தில்லை முள்ளும் திருகுதாளியும்' (பழ.).

[கவல் → கவலி → காபாலி]

காபாலிகம் *kābāligam*, பெ.(n.) காபாலம் பார்க்க; see *kābālam*. "இவ்விரதங் காபாலிக மென்பது" (பிரபோத. 18:25).

[காபாலி → காபாலிகம்.]

காபினி *kāpi*, பெ.(n.) ஒருவகைப் பண்(பரத. இராக.55); a musical mode.

[ஒருகா. காப்பு → காப்பு → காப்பினி → காபினி.]

காபோதி *kābōdi* பெ.(n.) 1. கண்ணிலி; blind person. 2. அறிவிலி; illiterate ignorant person. "அறிவிலாத காபோதி" (திருப்பு 530).

[கண்போகி → கபோகி → கபோதி → காபோதி.]

காம்பி *kāmbi*, பெ.(n.) நீரிறைக்குங்கருவி (திவா.); an ancient water-lift.

[காராம்பி → காம்பி.]

காம்பிரம் *kāmpiram*, பெ.(n.) முருக்குமரம் (மலை.); palas tree.

[காள் → காம்பு → காம்பிரம்.]

காம்பிலி *kāmbilī*, பெ.(n.) வடநாடுகளுள் ஒன்று; of an ancient kingdom in N.India. "காம்பிலிக் காவன்மன்னன்" (சீவக.611).

மறுவ. காம்பிலியம்

[காப்பு → காப்பிலி → காம்பிலி (உழவர் ஊர்).]

காம்பு¹-தல் *kāmbu-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அரிசி பயறு முதலிய உணவுப் பொருள்கள் நீண்ட நாளுக்குப்பின் கவையற்றுப்போதல்; to become insipid, as food stuff.

[குழல் → கமல் → காமல் → காம்பு.]

காம்பு² *kāmbu*, பெ.(n.) 1. இலை, பூ முதலியவற்றின் தாள் (சூடா.); flower-stalk, peduncle, pedicel, leaf-stalk. 2. மலர்க்கொம்பு (சூடா.); flowering branch. 3. கருவிகளின் கைப்பிடி; straight handle,

shaft, haft. "கரிய காம்பினையுடைய வேல்" (மலைபடு.490, உரை.). 4. மூங்கில்; bamboo. "காம்போத்தோட் பேதைக்கு" (குறள், 1272). 5. ஆடைக்கரை; coloured borders of a cloth. "காம்பு துகிலவை கீறி" (திவ். பெரியாழ். 2.7:3) (திவா.). 6. ஒருவகைப் பட்டாடை; a kind of silk cloth. "பொற்கரிகை காம்பு சனவளை" (திவ். பெரியாழ். 1,3,8). 7. பூசனி (மலை); pumpkin. 8. அம்புச்சிறகு (நாமதீப); the feather end of an arrow.

தெ.காழு; க., து., காவு; ம.காம்பு

[கம்பு → காம்பு.]

காம்புக்கிண்ணம் *kāmbu-k-kinṇam*, பெ.(n.)

1. கைப்பிடியுள்ள ஏனம்; small cup with a handle.
2. அகப்பை (யாழ். அக.); ladle.

[காம்பு + கிண்ணம்.]

காம்புச்சத்தகம் *kāmbu-c-cattagam*, பெ.(n.) ஒலைவாருஞ் சிறுகத்தி (யாழ்ப்); iron handled curved knife, used in basket-making.

[காம்பு + சத்தகம்.]

காம்புச்சல்லடை *kāmbu-c-callaḍai*, பெ.(n.) சல்லடைவகை; colander.

[காம்பு + சல்லடை.]

காம்புப்புகையிலை *kāmbu-p-pugai-y-ilai*, பெ.(n.) காம்புடன் கூடிய புகையிலை (விண்.); tobacco leaf with a part of its stem.

[காம்பு + புகை + இலை.]

காம்போதி *kāmbōdi*, பெ.(n.) ஒரு பண் (திவா.); a specific melody-type.

[கமம் → காம் + பொதி + கம்பொதி → கம்போதி.]

காமக்கடப்பு *kāma-k-kaḍappu*, பெ.(n.) காம மிகுதி; inordinate passion, uncontrollable lust. “காமக் கடப்பினுட் பணித்த கிளவி” (தொல்.பொருள்.160).

[காமம் + கடப்பு.]

காமக்கடவுள் *kāma-k-kaḍavu*, பெ.(n.) 1. வழிபடு தெய்வம்; the particular manifestation of god which one chooses to worship as the god of one's choice. “கண்டு மயரறுக்குங் காமக் கடவுள்” (பரிபா.15.37). 2. மன்மதவேள், மதன், காமவேள்; Kāma, the God of love.

[காமம் + கடவுள்.]

காமக்கண்ணி *kāma-k-kaṇṇi*, பெ.(n.) காஞ்சியில் கோயில் கொண்டிருக்கும் காமாட்சியம்மன்; lit., she who has love-inspiring eyes, a name of Parvati as enshrined at Kāñji param. “காமக் கண்ணியாம் பெயரெய்துவை” (காஞ்சிப்பு.வீராட்.45).

[காமம் + கண்ணி.]

காமக்கலகம் *kāma-k-kalagam*, பெ.(n.) 1. புணர்ச்சி; copulation. “காமக்கலகந் தெளிந்த பின்” (தனிப்பா.1. 82:164). 2. ஊடல்; lovers tiff.

[காமம் + கலகம்.]

காமக்கவலை *kāma-k-kavalai*, பெ.(n.) காம மிகுதியால் தோன்றும் நோய்; mental distress caused by sexual desire.

[காமம் + கவலை.]

காமக்காய்ச்சல் *kāma-k-kāyccal*, பெ.(n.) காமநோய்; love sickness.

[காமம் + காய்ச்சல்]

காமக்காணி *kāma-k-kāṇi*, பெ.(n.) **காமக்கிழவு** (சாச.தமிழ்க்.147) பார்க்க; see *kāma-k-kiḷavu*.

[காமம் + காணி.]

காமக்கிழத்தி *kāma-k-kiḷatti*, பெ.(n.) ஒருவர்க்கே உரிமை பூணுங் குலப்பரத்தை மகளாய்க் காமங்காரணமாகத் தலைமகனால் வரைந்து கொள்ளப்பட்டவள் (நம்பியகப்.113.); faithful concubine or mistress.

[காமம் + கிழத்தி.]

காமக்கிழவு *kāma-k-kiḷavu*, பெ.(n.) ஊர் உரிமை (சாச.தமிழ்க்.21,2); proprietary right to a village.

[காமம் + கிழவு. கிழவு = கிழமை, உரிமை.]

காமக்கிழான் *kāma-k-kiḷaṇ*, பெ.(n.) ஊர்க் காணியாளன் (சாச.தமிழ்க்.147); proprietor of a village.

[காமம் + கிழான்.]

காமக்குறிப்பு *kāma-k-kuṛippu*, பெ.(n.) 1. காதலிற்றோன்றும் மெய்ப்பாடு; bodily changes wrought by love. 2. காதலை வெளியிடும் சைகை; amorous gestures.

[காமம் + குறிப்பு.]

காமக்கூட்டம் *kāma-k-kuṭṭam*, பெ.(n.) தலைவனுந் தலைவியும் தம்முள் அன்பொத்துக் கூடுங் கூட்டம்; literary theme expounding clandestine intercourse between lovers before marriage.

[காமம் + கூட்டம்.]

காமக்கொடி *kāma-k-kodī* பெ.(n.) **காமக்கண்ணி** பார்க்க; see *kāma-k-kanni*. “கச்சிப்பொலி காமக்கொடியுடன் கூடி” (தேவா. 772, 4).

[காமம் + கொடி.]

காமக்கோட்டத்தி *kāma-k-kōṭṭatti* பெ.(n.) உமை (சூடா.); Parvadi, who dwells in *kāmakōṭṭam*.

[காமக்கோட்டம் → காமக்கோட்டத்தி]

காமக்கோட்டம் *kāma-k-kōṭṭam*, பெ.(n.) 1. காஞ்சி யிலுள்ள காமக்கண்ணி கோயில்; temple of Kamaksi at *Kāñjiparam*. “காமக்கோட்டங் கர்வன் மெச்சி” (சிலப். 5:95, உரை). 2. கோயில்களில் இறைவிக்கான தனிக்கோயில்; separate temple for Goddess.

[காமம் + கோட்டம்.]

காமக்கோட்டி¹ *kāma-k-kōṭṭi* பெ.(n.) 1. மலைமகள் (திவா.) Parvati, as enshrined at *Kāñjiparam*. 2. **காமக்கோட்டம்** பார்க்க; see *kāmakōṭṭam*. “உமையமர் காமக் கோட்டியை” (கந்தபு. நகரப். 78).

[காமம் + கோட்டி.]

காமக்கோட்டி² *kāma-k-kōṭṭi* பெ.(n.) காமப்பித்து (நெல்லை); mad, craving for sexual union.

[காமம் + கோட்டி.]

காமகாண்டம் *kāma-kāṇḍam*, பெ.(n.) காமன் லில்லாகப் பயன்படும் ஒருவகைப்பூ; a kind of flower used by Kāma as a bow. “கயக்க ணின்ற பூவின்மிக்க காமகாண்டம்” (கந்தபு. காமத. 62.)

[காமம் + காண்டம்.]

காமசாரி *kāmasāri*, பெ.(n.) 1. அடைக்கலாங் குருவி; domestic sparrow. 2. காமுகன்; one who has mad craving for sexual union. 3. தன்

விருப்பப்படி உருவெடுத்து உலாவருவது; one who roam round with desired outlook.

[காமம் + சாரி.]

காமசாலை *kāma-sālai*, பெ.(n.) சிற்றின்பத்துக்குரிய இடம்; a place intended for amorous dalliance. “தோகையர் மாதவக் காமசாலையுமே கணக்கில்லவே” (அரிச். பு. நகரச். 14).

[காமம் + சாலை.]

காமத்தீ *kāma-t-tī*, பெ.(n.) காமமாகிய நெருப்பு; venereal principle manifesting itself in the form of sexual desire.

மறுவ. காமாக்கினி

[காமம் + தீ.]

காமத்துப்பால் *kāmattu-p-pāl*, பெ.(n.) காமத்தைப் பற்றிக் கூறும் 25 அதிகாரங்களைக் கொண்ட திருக்குறட் பகுதி; section of a book treating of love, in 25 chapters in Thirukkural.

[காமம் + அத்து + பால்.]

காமத்துப்பாலோர் *kāmattu-p-pālōr*, பெ.(n.) ஒழுக்கமிலார் (திவா.); lascivious persons.

[காமம் + அத்து + பாலோர்.]

காமதகனன் *kāma-tagagan*, பெ.(n.) சிவன் (திவா.); Siva, as one who burnt Kāma, god of love.

மறுவ. காமநாசன்

[காமம் + தகனன்.]

காமதேவன் *kāma-dēvaṇ*, பெ.(n.) காதல்தெய்வ மாகிய காமன், மன்மதன்; Indian Cupid, the god of love. “முயன்றுண்ணை நோற்கின்றேன் காமதேவா” (திவ். நாய்ச். 12).

ம. காமதேவன்

[காமம் + தேவன்.]

காமதேனு *kāma-dēnu*, பெ.(n.) விரும்பியதை யளிக்கும் தேவருலக ஆன் கறவை; celestial cow, which supplies every want. "போனக மமைந்த தெனவக் காமதேனு... சொலுமே" (தாயு.மௌன.7).

ம. காமதேனு

[காமம் + தேனு.]

காமநாசன் *kāma-nāsan*, பெ.(n.) சிவன்(பிங்.); siva, the destroyer of love.

[காமம் + நாசன்.]

காமநிலம் *kāma-nilam*, பெ.(n.) இன்பம் துய்க்கும் நிலம்; world of enjoyment, paradise. "காதலாற் காமபூமிக் கதிரொளி யவரு மொத்தார்" (சீவக.159).

[காமம் + நிலம்.]

காமநீர் *kāma-nīr*, பெ.(n.) காமமிகுதியால் தோன்றும் நீர்; venereal secretion as semen, virile. "கீண்ட பாறொறுமுறிய காமநீ ரொழுகிற் றென்ப" (கந்தபு.அகர்தோற்.15).

[காமம் + நீர்.]

காமநூல் *kāma-nūl*, பெ.(n.) 1. காமம் பற்றிய நூல்; science of sex. 2. காமகாண்டம் பார்க்க; (சிலப்.2:44.உரை.) see *kāma-kāṇḍam*.

[காமம் + நூல்.]

காமநோய் *kāma-nōy*, பெ.(n.) காமத்தால் உண்டாகும் நோய்; love-sickness. "உரவோர்கட் காமநோ யோஓ கொடிதே" (நாலடி,88).

[காமம் + நோய்.]

காமப்பற்று *kāma-p-paru*, பெ.(n.) காமவிருப்பு; sexual desire. "பாரிடை யுயிருங் காமப் பற்றுவிட் டிருந்த தன்றே" (கந்தபு.மேரு.17).

[காமம் + பற்று.]

காமப்பால் *kāma-p-pāl*, பெ.(n.) முலைப்பால்; mother's milk. "காமப்பால் விட்டரைப்பாய்" (சங்.அக.).

[காமம் + பால்.]

காமப்பித்து *kāma-p-pittu*, பெ.(n.) அறிவினை யழிக்குந் தீராப் பெருங்காமம்; inordinate passion or lust; maddening passion 2. காமமிக்கவன்; person given to inordinate lust.

[காமம் + பித்து.]

காமப்புணர்ச்சி *kāma-p-puṇarcci*, பெ.(n.) இயற்கைப் புணர்ச்சி (தொல். பொருள்.498); first union of lovers brought about by destiny..

[காமம் + புணர்ச்சி.]

காமப்பூ *kāma-p-pū*, பெ.(n.) மதனகாமப்பூ என்னும் ஒருவகைக் கொடி (மலை.); cowslip creeper.

[காமம் + பூ.]

காமப்பேய் *kāma-p-pēy*, பெ.(n.) காமப்பித்து பார்க்க; see *kāma-p-pittu*.

[காமம் + பேய்.]

காமப்பைத்தியம் *kāma-p-paithiyam*, பெ.(n.) காமப்பித்து பார்க்க; see *kāma-p-pittu*.

[காமம் + பைத்தியம்.]

காமப்போர் *kāma-p-pōr*, பெ.(n.) புணர்ச்சி; sexual union.

[காமம் + போர்.]

காமபாணம் *kāma-pāṇam*, பெ.(n.) காமன் அம்பு; arrow of God for love. “காம பாணம் படப்பட” (இரகு.மட்சி.1.).

[காமம் + பாணம்.]

காமபாலன் *kāma-bālan*, பெ.(n.) பலராமன்; Balaraman, the brother of Krishna, as the full-filler of his followers' desires. “காம பாலனுஞ் சொன்னான்” (பாரத.உலா.க.3)

[காமம் + பாலன்.]

காமபூமி *kāma-pūmi*, பெ.(n.) காமநிலம் பார்க்க; see *kāma-nīlam*. “காதலாற் காமபூமிக் கதிரொளி அவருமொத்தார்” (சீவக. 189).

[காமம் + பூமி]

காமம் *kāmam*, பெ.(n.) 1. விருப்பம்; desire. “காமம் வெகுளி மயக்கம்” (குறள். 360). 2. உறுதிப் பொருள்களுள் ஒன்றான இன்பம்; happiness in love, one of three kinds of beneficence. “காமத்தின் மன்னும் வழிமுறையே நிறுந்நாம்” (திவ்.இயற்.பெரியதி.ம. 10.37). 3. புணர்ச்சியின்பம்; sexual pleasure. “காமத்திற் செம்பாக மன்று” (குறள், 1092). 4. காமநீர்; venereal secretion. “மெய் பொடித் திருங்காம மிக்கொழுக்கும்” (உபதேசகா. அயமுகி. 25). 5. விரும்பிய பொருள்; object of desire “தாம் வேண்டுங் காமமே காட்டுங் கடத்து” (திவ். இயற்.2,92). 6. பிறப்போரைக்கு (இலக்கினத்துக்கு) ஏழாவது இடம் (சங்.அக.); the seventh house from the ascendant. 7. **காமமரம்** (மூ.அ.) பார்க்க; see *kāma-maram*.

[கமம் - நிறைவு, மகிழ்வு, விருப்பம் “கமம் நிறைந்திவழம்” (தொல்.) கமம் → காமம்.]

வடமொழியான காம என்னும் சொல்லுக்கு ‘கம்’ என்பதை வேராகக் காட்டுவர். ஆயின் வடமொழியில் ‘கம்’ இடைச்சொல்லாகவும், ஆம், நலம் என்னும் பொருள்களில் வழங்குவதாகவும் நான்காம் வேற்றுமை உருபாகவும் வழங்குகிறது.

காமமரம் *kāma-maram*, பெ.(n.) சவ்வரிசி தரும் மரவகை (மூ.அ.); sago fern palm.

[காமம் + மரம்.]

காமமலடி *kāma-malaḍi*, பெ.(n.) கனவினால் கருப்பம் சிதைவுற்றவள் (சைவச. பொது. 241, உரை); woman who has had an abortion because of a dream.

[காமம் + மலடி.]

காமர்¹ *kāmar*, பெ.(n.) 1. விருப்பம்; desire. “காமர் கடும்புனல்” (கலித்.39). 2. அழகு; beauty. “காமர் வண்ண மாப்பிற் றாருங் கொன்றை” (புறநா.1:1).

[காமம் → காமர்.]

காமரசி *kāmarasī*, பெ.(n.) **நெருஞ்சி** (மலை.) பார்க்க; see *neruñji*.

[காமம் + அரசி.]

காமரம்¹ *kāmaram*, பெ.(n.) 1. அடுப்பு (திவா.); fireplace for cooking. 2. அத்த நாள் (குடா.); the 13th star.

[கமர் → கமரம் → காமரம்.]

காமரம்² *kāmaram*, பெ.(n.) 1. இசை (பிங்.); singing, music, melody. 2. சீகாமரம் என்னும் பண், a musical mode. “தும்பி காமரஞ் செய்யும்” (சிறு பாண்.77).

[கமரம் → காமரம்.]

காமரம்³ *kāmaram*, பெ.(n.) **அகில்** (மலை.) பார்க்க; see *agil*.

[கா³ + மரம்.]

காமரம்⁴ *kāmaram*, பெ.(n.) **ஆல்** (விண்.) பார்க்க; see *āl*.

காமரம்⁵ *kāmaram*, பெ.(n.) காவடித் தண்டு (யாழ்ப்ப.); shoulder pole for carrying heavy timber.

ம. காமரம்

[காவு + மரம்.]

காமரம்⁶ *kāmaram*, பெ.(n.) வண்டு (யாழ்.அக.); beetle.

[கா+அம்+அம் = காவரம் → காமரம் (பூஞ்சோலையில் அமரும் வண்டு).]

காமரி *kāmarī*, பெ.(n.) புளிநறளை (மலை.) பார்க்க; see *puli-naralai*

[கமர் → கமரி → காமரி]

காமரிசம் *kāmarīśam*, பெ.(n.) புல்லுருவி (மலை.) பார்க்க; see *pulluruvi*

[கமர் → கமரிசம் → காமரிசம்]

காமரு *kāmaru*, பெ.(n.) விருப்பம் பொருந்துகின்ற, விரும்பத்தக்க; likeable.

[காம் + மரு (மருவு) - காமரு. (வ.மொ.வ.115).]

காமரூபம் *kāma-rūbam*, பெ.(n.) 1. பண்டைய இந்தியாவின் 56 நாடுகளுள் ஒன்று; இன்றைய அசாம் பகுதி; an ancient country, now part of Assam. 2. விரும்பிய படி மேற்கொள்ளும் உருவம்; form assumed at pleasure. "காமரூபங் கொண்டெழுந்தளிப்பான்" (திவ்.திருவாய்.10, 1, 10)

[காமம் + உருவம் - காமரூபம் → காமரூபம்]

காமரூபி *kāma-rūpi*, பெ.(n.) 1. நினைத்த உருவங் கொள்பவன்; one able to assume any form at pleasure. 2. பச்சோத்தி பார்க்க; (திவா.); see *paccōṇṭi*

[காமம் + உருபி]

காமல்லிகை *kā-malligai*, பெ.(n.) வனமல்லிகை (பதார்த்த.478) பார்க்க; see *vaga-malligai*.

[கா + மல்லிகை.]

காமலிலை *kāma-lilai*, பெ.(n.) காமவிளையாட்டு பார்க்க; see *kāma-vilai-y-āṭṭu*.

ம. காமலீல

[காமம் + லிலை]

காமலை *kāmalai*, பெ.(n.) காமலை பார்க்க; 300 *kāmalai*. "பந்தியங் காமலை குட்டங்கள்" (மருதா. 32.)

[காமலை → காமலை]

காமவர்த்தனி *kāma-varṭṭaṇi*, பெ.(n.) பண்வகைகளுள் ஒன்று (சங்.சந்.47); a primary raga.

[காமம் + வர்த்தனி]

காமவல்லி *kāma-valli*, பெ.(n.) 1. கற்பத்திற் படருங்கொடி; fabled creeper of gold that twines round the celestial kalpaga tree. "எரிமணிப் பளிக்கு மாடத் தெழுந்ததோர் காம வல்லி" (சிந்தா.காந்த.57.). 2. பெண்; woman. "இலங்கார் வலவடக் கொங்கை வெற்பாலினை நீலவுண்கட் பொலங் காமவலவடக் கொங் காமவல்லி கடைந்த வப்போது" (வாண.54).

[காமம் + வல்லி]

காமவாயில் *kāma-vāyil*, பெ.(n.) இயற்கையன்பு; love as the gateway to conjugal happiness. "உருவு நிறுத்த காம வாயில்" (தொல். பொருள்.273).

[காமம் + வாயில்]

காமவிடாய் *kāma-viḍāy*, பெ.(n.) கலவி விருப்பம்; thirst for sexual union. "ஆறேனோ வெய்தாமக் காம விடாய்" (நள.கயம்.44).

[காமம் + விடாய்]

காமவிளையாட்டு *kāma-vilaiyāṭṭu*, பெ.(n.) புணர்ச்சி வேட்கைக் கேளிக்கைச் செயல்கள்; love sports.

மறுவ. காமலீலை

[காமம் + வினையாட்டு.]

காமவின்னிசை *kāma-v-viññiśai*, பெ.(n.) செந்துறைப் பாட்டின்வகை (யாப்.வி.538); a kind of sendurai verse.

[காமம் + இன்னிசை.]

காமவெறி *kāma-veri*, பெ.(n.) **காமப்பித்து** பார்க்க; see *kāma-pittu*.

[காமம் + வெறி.]

காமவேதம் *kāma-vēdam*, பெ.(n.) **காமநூல்** பார்க்க; see *kāma-nūl*. "காமவேதத்தைக் கருங்கடைக் கண்களான் மொழிவார்" (பாரத. அருச்சுனந்தவ. 62).

[காமம் + வேதம்.]

காமவேழம் *kāma-vēlam*, பெ.(n.) **நாணல்** (பிங்.) பார்க்க; see *nāṇal*.

[காமம் + வேழம்.]

காமவேள் *kāma-vēl*, பெ.(n.) காமன் ; Kāma, the Indian cupid. "கருப்புவிண் மலர்க்கணைக் காமவேளை" (திவ்.நாய்ச். 1,10)

[காமம் + வேள்.]

காமற்கடந்தோன் *kāmar-kaṇḍandōṇ*, பெ.(n.) புத்தன் (மணிமே.5:102). Buddha, as having conquered Kāma the Buddhistic God of evil.

[காமம் → காமன் + கடந்தோன்.]

காமற்காய்ந்தோன் *kāmar-kāyndōṇ*, பெ.(n.) 1. அருகன் (திவா.); Arhat. 2. சிவன்; śiva.

[காமன் + காய்ந்தோன்.]

காமன்¹ *kāmaṇ*, பெ.(n.) 1. காதற்கடவுள்; the Indian cupid. "பண்டாரங் காமன் படையிவன் கண்காண்மின்" (பரிபா. 11.123ம்.). 2. புத்த சமயத்திற்கூறும் தீமைவிளைக்கும் தெய்வம்; the Buddhistic god of evil. 3. ஒருவகை வரிக் கூத்து (சிலப். 3,13, உரை); a kind of masquerade dance.

[கமம் → காமம் → காமன்.]

காமன்² *kā-maṇ*, பெ.(n.) வண்டு (சூடா.); beetle, that abides in a grove. 2. திப்பிலி (திவா.); long pepper.

[கா+மன்-காமன்.]

காமன்கொடி *kāmaṇ-kōḍi*, பெ.(n.) காமவேளின் அடையாளமான மீன் (பிங்.); fish, as the emblem of Kāma's banner.

[காமன் + கொடி.]

காமன்பண்டிகை *kāmaṇ-paṇḍigai*, பெ.(n.) காமனை எரிக்கும் திருவிழா; a spring festival in the lunar month of Magam to commemorate the burning of Kāma by Siva.

[காமன் + பண்டிகை.]

காமன்ரதி¹ *kāmaṇ-rati*, பெ. (n.) கருந்துளசி; black basil (சா. அக.).

[காமன் + ரதி Skt.rati>தரதி]

காமன்வில் *kāmaṇ-vil*, பெ. (n.) கரும்பு (பிங்.); sugar-cane, as Kāma's bow.

[காமன் + வில்.]

காமனம் *kāmaṇam*, பெ. (n.) திப்பிலி; long pepper (சா.அக.).

[காமன் + அம்.]

காமனாள் *kāmaṇāḷ*, பெ. (n.) காமன் திருநாள் கொண்டாடும் பருவம்; spring season.

[காமன் + நாள்.]

காமனி *kāmaṇi* பெ.(n.) நவச்சாரம்; Ammonium chloride (சா. அக.).

[கமம் → கமணம் → கமனி → காமனி.]

காமனூர்தி *kāmaṇ-ūrdi* பெ.(n.) தென்றல் (பிங்.); south breeze, as the vehicle of Kāmā.

[காமன் + ஊர்தி.]

காமனை¹ *kāmaṇai* பெ.(n.) சிறு கிழங்கு (மலை.); goa potato.

[கா+மனை.]

காமனை² *kāmaṇai* பெ.(n.) விருப்பம்; desire. "காமனைகள் பூரித்து" (தேவா. 134:9).

[கமம் → காமம் → காமன் → காமனை.]

காமனைங்கணை *kāmaṇai-ṅ-kagai* பெ.(n.) காமனின் ஐந்து அம்புகள்; Kāmā's five arrows.

க. காமபாண

[காமன் + ஐங்கணை.]

காமனின் ஐந்து அம்புகள் :

1. தாமரை மலர் 2. அசோகுமலர் 3. மாமலர் 4. முல்லைமலர் 5. கருங்குவளை மலர்

காமாட்சி *kāmāṭci* பெ.(n.) காஞ்சியிலுள்ள அம்மன் (சிவரக. தேவிமேரு. 13); Pārvadi worshipped at Kanjipuram, as having love - inspiring eyes.

Skt.kāmāksii

[கமம் + காமம் (விருப்பம்) + அட்சி.(கண்)]

Skt.atssa>த.அட்சி.கண்.]

காமாட்சிக்கீரை *kāmāṭci-k-kīrai* பெ.(n.) கீரைவகை; a kind of greens.

[காமாட்சி + கீரை.]

காமாட்சிப்புல் *kāmāṭci-p-pul*, பெ.(n.) 1. புல்வகை (I.P.); black khus-khus grass. 2. காவட்டம்புல் (விண்.); citronella grass. 3. கன்னாறிப்புல் (M.M.)

765); roussa oil grass. 4. கருப்பூர்புல் (M.M.); lemon grass.

[காமாட்சி + புல்.]

காமாட்சிப்புல் தைலம் *kāmāṭci-p-pul-tailam*, பெ.(n.) காவட்டம் புல்லை, மற்றக் கடைச் சரக்குகளோடு சேர்த்து ஆணியமாக்கும் மருந்து எண்ணெய்; a medicated oil extracted from the root of citronella mixed with other ingrediants and used for colic and sprain (சா.அக.).

மறுவ.காவட்டம்புல் எண்ணெய்.

[காமாட்சி + புல் + தைலம்.]

காவட்டம் புல் எண்ணெய் பார்க்க; see *kavaṭṭam-pulennai*

காமாட்சியம்மாள் கை விளக்கு *kāmāṭci-y-ammāl-kai-viḷakku*, பெ.(n.) வீட்டின் முன்கவர்ப் பக்கத்தில் மாட்புரையில் வைக்கும் விளக்கு (இ.வ.); hand - lamp put in a niche of the front wall of a house.

[காமாட்சி + அம்மாள் + கை + விளக்கு.]

காமாட்சி விளக்கு *kāmāṭci-viḷakku*, பெ.(n.) திருமணம் முதலிய விழாக்களில் பயன்படுத்தும் பாவை விளக்கு (E.T.); brass lamp in the form of a woman who holds with both her hands, a hollow vessel for oil and wick, used during marriage occasions.

[காமாட்சி + விளக்கு.]

காமாட்சி விளக்கு

காமாட்டி *kāmāṭṭi* பெ.(n.) 1. மண்வெட்டுவோன்; labourer, one who works with a hoe, digger of earth. 2. மூடன்; fool, idiot, dunce. “உன் பிள்ளை பரதன் காமாட்டி யானானே” (இராமநா. அயோத்.6).

ம. காமாட்டி; க., தெ. காமாடி; ம காமாட்டி; து. காமாதெ. மரா. காமாட்டி

Mar.kāmāṭṭhi

[கம்மம் (உழவு) + ஆள் - கம்மாள் → கம்மாளி → கம்மாத்தன் → கம்மாத்தி → கம்மாட்டி → காமாட்டி..]

காமாடு-தல் *kāmāḍu*, 5 செ.குவி .(v.i.), காமவின்பம் நுகர்தல்; to indulge in sexual pleasures.

[காமம் + ஆடு]

காமாதுரன் *kāmādduraṇ*, பெ.(n.) காம ஆசை மிக்கவன்; libidinous person. **காமி** பார்க்க; see *kāmi*

Skt.kāmātura

[காமன்+ஆதுரன். Skt. ātura>த.ஆதுரன்.]

காமாந்தகன் *kāmāṇḍagaṇ*, பெ.(n.) சிவன்; Siva, the destroyer of Kāmā.

ம. காமந்தகன்; க. காமாந்தக.

[காமன் + அந்தகன்]

காமாப்பலகை *kāmā-p-palagai*, பெ.(n.) மரக்கலத்தின் சுற்றுப் பலகை (விண்.); top board around the side of a boat.

[ககம் → காமம் + பலகை - காமப்பலகை → காமாப்பலகை.]

காமாரி *kāmāri*, பெ.(n.) 1. சிவன் (பிங்.); Siva, the enemy of Kāmā. 2. காளி; Durgā. “காமாரி திருமுன்னர்ச் சாந்திகனைக் காட்டுறலும்” (உபதேசகா. உருத்திராக்க. 162).

ம., க. காமாரி.

Skt.kāmāri

[காமம் + மாரி]

காமாலை *kāmālai* பெ.(n.) பித்தம் அதிக மாவதால் ஏற்படும் ஒருவகை நோய்; jaundice. “காமாலை சோகை சுரம்” (திருப்ப. 153).

ம. காமால, காமில; தெ. காமிலா; து. காமால, காமெலி;

Skt.kāmāla; Mar.kāmiṇ, kāmiṇi

மறுவ. காமாலை, மஞ்சள் காமாலை.

[கமம் → காமம் + ஆலை]

காமி¹ - த்தல் *kāmi-*, 4 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. விரும்புதல்; to desire. “தப்புதி யறத்தை யேழாய் தருமத்தைக் காமி யாதே” (கம்பரா. நிந்த. 54). 2. காமங் கொள்ளுதல்; to have sexual desire.

ம. காமிக்குக

[காமம் → காமி]

காமி²-த்தல் *kāmi-*, 1 பி.வி. (v.caus.) காண்பித்தல், காட்டுதல்; to show, exhibit, display.

[காண்பி → காமி]

காமி³ *kāmi*, பெ.(n.) காமம் மிக்கவன்; lustful person “களிமடி மானி காமி கள்வன்” (நன். 38).

ம., க. காமி

Skt. kāmiṇ

[காமம் → காமி]

காமி⁴ *kāmi*, பெ.(n.) 1. உவர்மண்; fuller's earth. 2. பொன்னிமினை; gold - coloured antimony.

[கம் → கம்மு → காழு → காமி]

காமிகம் *kāmigam*, பெ.(n.) சிவனிய நூல்கள் இருபத் தெட்டுள் ஒன்று; an ancient Saiva scripture in Sanskrit, one of 28 Sivagamam. “காமிக மாதிரியைந்து முற்பலித்து” (சைவச. பொது. 331).

ம.காமிகம்; க. காமிகாகம்

Skt. kāmika

[காமம் → காமிகம்.]

காமிண்டன் *kāmiṇḍan*, பெ.(n.) 1. காவலன்; king, captain. 2. தலைவன்; chief.

[மிண்டு = வலிமை. மிண்டன் = வல்லோன். கா + மிண்டன் (தமி.வ.300).]

காமியக்கல் *kāmiya-k-kal*, பெ.(n.) கோமேதகம் (விண்.) cinnamon stone.

[காமியம் + கல்.]

காமினி *kāmini*, பெ.(n.) காமம்மிக்கபெண்; lustful woman. “கஞ்சமலராலனைய காமினி” (உத்தரரா. அசுவமே.65.).

ம., க. காமினி

Skt. kāmīn

[காமி² + காமினி.]

காமீனி *kāminī*, பெ.(n.) பிறப்போரையிலிருந்து ஏழாமிடத்துள்ள கோள் (சா. அக.); the planet in the seventh house from the ascendant.

[காமி² → காமீனி.]

காமுகன்¹ *kāmugan*, பெ.(n.) 1. பல பெண்களோடு உடலுறவு கொள்ள மிகுந்த விருப்பம் உள்ளவன்; lustful person. “காமுகர்ப் படுவ மாதர் கண்களும்” (கம்பரா.நாட் 5). 2. நாகரிகன் (பிங்.); polite, polished man.

ம. காமுகன்; க. காமுக; து. காமுகெ

Skt. kāmuka

[காமம் → காமுகன்.]

காமுகன்² *kāmugan*, பெ.(n.) 1. திருமால்; Viṣṇu. 2. காமதேவன் பார்க்க; see *kāma-dēva*.

Skt. kāmuka

[காமம் → காமுகன்.]

காமுண்டன் *kāmuṇḍan*, பெ.(n.) படைத்துறை மறவரின் பதவிப் பெயர்; designation of the chief of an army formation.

[சாமன் → சாமந்தன் → சாமுண்டன் → காமுண்டன்.]

காமுருகி¹ *kāmurugi*, பெ.(n.) கொடியவள் (யாழ்.அக.); wicked woman.

[காமம் → உருகி.]

காமுருகி² *kāmurugi*, பெ.(n.) ஓணான் (விண்.); blood - sucker.

[கா → முருகி.]

காமுறு - தல் *kāmuru-*, 20 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. விரும்புதல்; to desire, wish for. “இன்பமே காமுறுவ ரேழையார்” (நாலடி, 60). 2. வேண்டிக் கொள்ளுதல்; to beseech, pray for. “கனைகதிர்க் கனலியைக் காமுறு லியைவதோ” (கலித் 16).

[காமம் + உறு -.]

காமுச்சு *kāmuccu*, பெ.(n.) முக்கால் நாழிகை வழி (யாழ்.அக.); distance which would take 18 minutes to walk.

[கா = முக்கால், மூச்சு = நாழிகை. கா + மூச்சு..]

ஒரு காதத் தொலைவில் பத்தில் ஒரு பகுதி நடப்பதற்கு ஆகும் காலம்.

காய்¹ - தல் *kāy-*, 4 செ.கு.வி (v.i.) 1. நீர் முதலியன வெப்பமுறுதல்; to become hot. 2. சுடுதல்; to burn; to be warm, as body in temperature. காத்தால் உடல் காய்கிறது. 3. உலர்தல்; to wither, as vegetables by the sun; to parch, as the lips or mouth; to dry, as the ground. வெயிலிற் காய்ந்த பொருள். 4. மெலிதல் (விண்.); to be dried up, as the humours of the body; to become emaciated. 5. வயிறு பசியால் வருந்துதல்; starving due to hunger.

ம. காயு; க. காய்; தெ. காகு; து. காயுனி; குட., கோத். காய்; துட. கேகாய்; கொலா., நா. காங்க்; பர். காயிப்; கோண். காசனா; குரு. காய்னா; மா. க்வயெ; கூ. காந்த.

Fln. kajō; Es. kajastada; Jap. kaga; Q. jaya.

kāy, to be hot, to burn. The Tel. *kā-gu* (also *kā-lu*), Can. *kāy-u*, to burn, and the Can. *kāge*, heat, compared with the Tamil *kāi-gei*

show that the ultimate root is *kā*, to which *y* or *gu* is added dialectically as a formative. The only Sans. word which seems to be related to this Drav. one is *kām-a*, to desire; and we should not, perhaps, have suspected this to be related, were it not for its connection with the Hebrew *hām-ad*, to desire, and the derivation of that word from *hām-am* (base *hām*), to be warm. Comp. with the Dravidian *kā* or *kāy*, the Greek *kai-w* (*kai-ō*) (Attick *kā-w*) (*ka-ō*) to burn, to be hot. The words seem identical. Liddell and Scott represent *kaiw* (*kaiō*) to be connected with the Sanskrit *such*, to dry. How much more nearly it appears to be connected with the Dravidian *kāy*. Besides, the Dravidian languages have another word which seems to have a real relation to *sush-a* - viz., *suḍ-u*, to burn. To heat, or be hot, to burn, to boil. Comp. Finnish *keite*, *keitä*, to boil, to cook; Hungarian *keszil*. Comp. especially the Indo-European affinities of this word.

[கனல் → கனம் → காய்.]

காய்²-தல் *kāy*-, 2 செ.குன்றாவி. (v.i.) 1. எரித்தல்; to burn, consume. “மதவேள் தன்னுடலங் காய்ந்தார்” (தேவா. 15:6). 2. அழித்தல்; to kill, destroy. “கஞ்சனைக் காய்ந்தாளை” (திவ். பெரியதி. 7.6.5). 3. விலக்குதல், to remove, do away with, lay aside. “கோப முதலிய குற்றங் காய்ந்தார்” (பெரியபு அப்பகுதி. 2). 4. வெறுத்தல்; to be prejudice to dislike, hate. “காய்த லுவத்த லகற்றி யொருபொருட்க ணாய்தல்” (அறநெறி.22).

ம. காயு

[கனல் → கனம் → காய்.]

காய்³-த்தல் *kāy*-, 4 செ.கு.வி (v.i.) மரம்செடி முதலியன காய்களைக் கொள்ளுதல்; to bear fruit.

ம. காய்க்கு; க. காய்; தெ. காக, கான்க; து. காயினி.

[கள் → காள → காழ் → காய். (மு.தா.244).]

காய்⁴-த்தல் *kāy*-, 2 செ.கு.வி (v.i.) நுகர்வு முதிர்ந்தல்; to be of ripe experience. “உணரு மாண் பினாற் காய்த்தவர்” (கம்பரா. விபீடண.95).

[கா → காய்.]

காய்⁵ *kāy*, பெ.(n.) 1. முதிர்ந்து பழுக்காத மரஞ் செடிகளின் பலன்; unripe fruit. “கனி யொழிய ... நற்கா யுதிர்ந்தலு முண்டு” (நாலடி, 19). 2. மூவசைச் சீரின் இறுதியிலுள்ள நேரசை; the last metrical division in a word of three syllables sounding like *kāy*. “ஆம்கடை காயடையின்” (காரிகை, உறுப்பு. 7). 3. காய்ச்சீர் பார்க்க; see *kāy-c-cīr*. 4. பழுக்காத புண்கட்டி; unripe boil. கட்டி இன்னும் காயாக இருக்கிறது. 5. முதிராது விழுங் கரு (உவ.); aborted foetus. 6. சதுரங்கம் முதலிய விளையாட்டில் பயன்படும் காய்; chessman, die. 7. திருமண விழாவின்போது செய்யப்படும் பருப்புத் தேங்காய்ப் பணிகாரம் (இ.வ.); a preparation in the form of a cone made of pulse mixed with treacle, one of the many important eatables exhibited in a marriage.

ம., குட., கோத. காய்; க. காய், காய, காயி; தெ. காய்; து., பட. காயி; துட. கோய; கொலா. கைக்; நா. காய்க்; கோண். காயா, கைய; க. காவ; குவி. கைய்; குரு. கேன.

[கா → காய்.]

காய்⁶ *kāy*, பெ.(n.) 1. புண் ஆறிய வடு; cicatrice form a wound. அடிபட்டு உடம்பிற் காயுண்டாயிற்று. 2. உடம்பில் உண்டாகும் வெடிப்பு; callous humour, excrescence, wart.

Mhr. ghāya

[கா → காய்.]

காய்⁷-த்தல் *kāy*-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) தழும் புண்டாதல்; to become callous; to form hard bunches, knots, warts excrescences on the body,

as from wounds, from walking, from using tools.
கையெல்லாம் காய்த்துப்போயிற்று.

[கா → காய்.]

காய்க்கட்டி *kāy-k-kaṭṭi*, பெ.(n.) பழுக்காத கட்டி;
undeveloped abscess (சா.அக.).

[கா → காய்.]

காய்க்கடுக்கன் *kāy-k-kadukkaṇ*, பெ.(n.)
அக்கமணி வைத்துக்கட்டிய கடுக்கன்(யாழ்ப்ப.); ear
ring with rudrākṣa pendants, the water falling
from which during baths is believed to have a
purifying effect.

[காய் + கடுக்கன்.]

காய்க்கரு *kāy-k-karu*, பெ.(n.) 1. முதிராத கரு; child
not fully developed. 2. சிதைந்த கரு; aborted child
(சா.அக.).

[காய் → கரு.]

காய்க்கழலை *kāy-k-kaḷai*, பெ(n) கெட்டியானதும்,
பழுக்காததுமாகிய கழலைக்கட்டி; a hard fibrous
tumour (சா.அக.).

[காய் → கழலை.]

காய்க்கறியமிது *kāy-k-kari-y-amidu*, பெ.(n.)
கடவுட்குப் படைக்குங் கறி; vegetable curry, as an
offering to a deity. “ஆப்பக் காய்க் கறியமிதுக்கு
மிளகு முக்காற் செவிடும்” (SII. II. 26-13 pg.127).

[காய் + கறி + அமுது.]

காய்க்கீரை *kāy-k-kīrai*, பெ.(n.) முருங்கைக் கீரை;
moringa leaf (சா.அக.).

[காய் + கீரை.]

காய்க்குடல் *kāy-k-kudal*, பெ.(n.) 1. புடைவளர்ச்சி
கொண்ட குடல்; appendages of the intestines.
2. நெஞ்சங்குலையோடு சேர்ந்த குடல்; entrails.
3. கெட்டிக் குடல்; a condition of the bowels in
which evacuations are not freed easy.
4. காயினுள்ளிருக்கும் சக்கை; soft pithy substance

inside certain fruits such as jack, pumpkin etc
(சா.அக.). (உ-ம்) பலா, பறங்கி, பூசணி முதலியன.

[காய் + குடல்.]

காய்க்கும் பருவம் *kāy-kkum-paruvam*, பெ.(n.)
1. காய்தோன்றுங் காலம்; fruit-bearing season.
2. பிள்ளைபெறும் பருவம் (விண்.); age of child
bearing.

[காய்க்கும் + பருவம்.]

காய்க்குலை¹ *kāy-k-kulai*, பெ.(n.) நெஞ்சங்
குலையோடு கூடிய ஈற்குலை; the heart including
the lungs and the liver (சா.அக.).

[காய் + குலை.]

காய்க்குலை² *kāy-k-kulai*, பெ.(n.) காய்களுள்ள
கொத்து; bunch of unripe fruits. “காய்க்குலைத்
தெங்கும்” (சிலப் 13: 193).

[காய் + குலை.]

காய்கண்டிதம் *kāy-kanditam*, பெ.(n.) வேளைச்
செடி; five leaved cloeme (சா. அக.).

[காய் + கண்டிதம்.]

காய்கறி *kāy-kari*, பெ.(n) உணவுக்குரிய
மரக்கறிகள்; unripe fruits, vegetables and the like
used for preparing curry.

ம. காய்கறி; து. காயிகலிப்பு

[காய்+கறி]

காய்கொள்(ளு)-தல் *kāy-kollu-*. 16 செ.கு.வி. (v.i.)
1. காய்த்தல்; to bear fruit. 2. காயாதல்; to take the
shape of a fruit (சா.அக.).

து. காயிபோபுனி

[காய்+கொள்.]

காயங்கனி *kāy-ṅ-kani*, பெ.(n.) காயும் கனியும்
(தொல். எழுத். 48, உரை.); fruits ripe and unripe.

ம. காய்கனி.

[காய் + உம் + கனி.]

காய்ச்சல் *kāyccal*, பெ.(n.) 1. உலர்ச்சி; heating, drying. புதுநெல்லை இரண்டு காய்ச்சல் போட்டுக் குத்தவேண்டும் (உ.வ.). 2. வெப்பம்; heat, warmth, dryness. 3. காய்ச்சல் நோய்; fever, inflammatory state of the system. 4. மனவெரிச்சல், hatred, rancour.

ம. காய்ச்சல்; க. காகலு.

[காய் + காய்ச்சல்.]

காய்ச்சல்வெள்ளம் *kāyccal-vellam*, பெ.(n.) புழுதிப்பருவத்தில் விதைத்தபின் வயலிற் பாய்ச்கும் பாசனநீர் (நாஞ்சில்); water let into a field after sowing in a dry condition.

[காய்ச்சல் + வெள்ளம்.]

காய்ச்சலடக்கி *kāyccal-aḍakki*, பெ.(n.) காய்ச்சல் நோயைப் போக்கும் மருந்து; febrifuge, antidote for fever.

[காய்ச்சல் + அடக்கி.]

காய்ச்சற்கட்டி *kāyccar-katti*, பெ.(n.) காய்ச்சல் நோயால் வயிற்றில் உண்டாகுங் கட்டி; enlargement of the spleen, etc., ague-cake.

[காய்ச்சல் + கட்டி.]

காய்ச்சற்காரன் *kāyccar-kāraṇ*, பெ.(n.) 1. காய்ச்சல் நோய் உள்ளவன்; one who suffers from fever. 2. பணம் இல்லாதவன்; one who suffers from penury. 3. பொறாமையால் மனவெரிச்சலுள்ளவன் (இ.வ.); a jealous or rancorous person.

[காய்ச்சல் + காரன்.]

காய்ச்சற்பாடு *kāyccar-pāḍu*, பெ.(n.) 1. நிலக் கடலை பருப்பின் நன்றாகக் காய்ந்தநிலை; condition of being fully dried, as ground - nut kernels ready for crushing, opp. to irappāḍu, நெல் காய்ச்சற்பாடானது (உ.வ.). 2. நெல் முதலியவற்றையுலர்த்துதலால் உண்டாகும் அளவுக் குறைவு; reduction in quantity, as of paddy, etc., when dried. 3. பொருளிறந்து ஏங்கிநிற்கும் நிலை; barrenness, impoverished state.

[காய்ச்சல் + பாடு.]

காய்ச்சி *kāycci*, பெ.(n.) துவரை (இ.வ.) pigeon - pea, dhal.

[காய் → காய்ச்சி.]

காய்ச்சிக்கிழங்கு *kāycci-kkiḷaṅgu*, பெ.(n) **காச்சிக்கிழங்கு** (நாஞ்சில்) பார்க்க; see *kacci-kkiḷaṅgu*.

[காய் + காய்ச்சி + கிழங்கு.]

காய்ச்சிப்பதப்படுத்து-தல் *kāycci-ppada-ppaḍuttu*, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. மாழைகளை அடிப்பதற்கு இசையும்படி நைப்புண்டாக முன்னதாகவே பதமாகக் காய்ச்சுதல்; the process of applying heat to a metal and then cooling it very slowly for purposes of removing its brittleness and increasing its ductility and malleability. 2. துவைச்சல்; the process of giving the requisite temper or degree of hardness of softness as to iron or steel (சா.அக.).

[காய்ச்சி + பதம் + படுத்து.]

காய்ச்சிரக்கு *kāyccirakku*, பெ.(n.) காட்டுக் காய்ச்கரை; wild sour greens (சா.அக.).

[காய் + சரக்கு- காய்ச்சரக்கு → காய்ச்சிரக்கு (கொ.வ.)]

காய்ச்சிரங்கு¹ *kāy-c-ciraṅgu*, பெ.(n.) பழுக்காத கட்டி; unripe boil or abscess (சா. அக.).

[காய் + சிரங்கு.]

காய்ச்சிரங்கு² *kāy-c-ciraṅgu*, பெ.(n.) **காசிலிகீரை** (ச.வை.ர. 448) பார்க்க; *kāśili-k-kīrai*

[காசிலி → காச்சிலி → காச்சிரங்கு (கொ.வ.)]

காய்ச்சிவடி-த்தல் *kāyccivadi*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வாலையிலிட்டிறக்கல்; distilling. 2. நெருப்பிற் கொதிக்கவைத்து வடிகட்டுதல்; filtering after boiling (சா.அக.).

[காய்ச்சி + வடி.]

காய்ச்சீர் *kāy-c-cīr*, பெ.(n.) நேரீற்று மூவசைச்சீர் (யாப். வி.1); metrical foot of three aśai, ending in kāi

[காய் + சீர்.]

காய்ச்சு¹ - தல் *kāyccu-*, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.)
1. காய்ச் செய்தல்; to boil. கஞ்சி காய்ச்சினாள்.
2. சமைத்தல்; to cook. 3. தீயாற் சூடாக்குதல்; to heat by fire. 4. உலர்த்துதல் (விண்.); to dry, warm, as in the sun or by putting near the fire. 5. கடிதல்; to scold, reprove, take to task. 6. நையப்புடைத்தல்; to beat, belabour. முதலாளி அவளை நன்றாகக் காய்ச்சிவிட்டார் (உ.வ.). 7. சாயமிடுதல். (யாழ்.); to dye, tinge, as a cloth.

ம. காயிக்குக; பி. காக்.

Fin. keittä; Es. keeta; Mari. kūam; Jap. gutaguta; Q. janchay.

[காய் → காய்ச்சு-]

காய்ச்சு² *kāyccu*, பெ.(n.) தீயிற் காய்ச்சுகை; heating, as metal or a stone; boiling, as a liquid. அதனைத் தீயில் இரண்டு காய்ச்சுக் காய்ச்சினான்.

ம. காச்சு

Fin. kahi; Lap. gaske; Koml. kos; Jap. kaseru; Mordvin. koske.

[காய் → காய்ச்சு.]

காய்ச்சு³ *kāyccu*, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) உருக்குதல்; to melt. பொன்னை காய்ச்சிக் கம்பியாக்கினான் (உ.வ.).

ம. காயிக்குக; க., து. காக்; தெ. காண்க.

Fin. kesa; Mordvin. kiga; Mong. ges, geske; Karel. keza.

[காய் → காய்ச்சு.]

காய்ச்சுக்கட்டி *kāyccu-k-kaṭṭi*, பெ.(n.) காகக் கட்டி பார்க்க; see *kāṣu-k-kaṭṭi*

[காய்ச்சு + கட்டி.]

காய்ச்சுக்கல் *kāyccu-k-ka*, பெ.(n.) போலி மாமணி (இரத்தினம்) (விண்.); lit., dyed or tinged stone, counterfeit gem.

[காய்ச்சு + கல்.]

காய்ச்சுக்குப்பி *kāyccu-k-kuppi*, பெ.(n.) செய்நீர் (திராவகம்) காய்ச்சி இறக்கும் குப்பி (விண்.); glass vessel used in sublimation, elembic, still.

ம. காசுக்குப்பி

[காய்ச்சு + குப்பி.]

காய்ச்சுகுறி *kāyccu-kuri*, பெ.(n.) கொதிவரும் சூட்டின் வரம்பு; the temperature at which boiling commences (சா. அக.).

[காய்ச்சு + குறி.]

காய்ச்சுகாரம் *kāyccu-śāram*, பெ.(n.) வளையலுப்பு; glass-gall (சா. அக.).

[காய் → காய்ச்சு + காரம்.]

காய்ச்சுண்டி *kāyccuṇḍi*, பெ.(n.) காகக்கட்டி; black catechu (சா. அக.).

மறுவ. காய்ச்சுண்டை

[காய்ச்சு + சுண்டி.]

காய்ச்சுநீர் *kāyccu-nīr*, பெ.(n.) வெந்நீர்; hot water (சா. அக.).

[காய்ச்சு + நீர்.]

காய்ச்சு நீருப்பு *kāyccu-nīr-uppu*, பெ.(n.) கடல் நீரைக் காய்ச்சியெடுத்த உப்பு; common salt obtained by boiling sea-water (சா. அக.).

மறுவ. கடலுப்பு

[காய்ச்சு + நீர் + உப்பு.]

இனவகை - கடலுப்பு, கவட்டுப்பு, கல்லுப்பு

காய்ச்சுப்பு *kāyccuppu*, பெ.(n.) 1. சவட்டுப்பு (மூ. அ.); common salt, extracted from soils by filtration and evaporation or by boiling. 2. உவர்நீரைக் காய்ச்சியெடுக்கும் உப்பு (விண்.); salt obtained from salt water.

[காய்ச்சு + உப்பு.]

காய்ச்சமண் *kāyccu-maṇ*, பெ.(n.) வளையல் செய்வதற்குரிய மணல் (G.T.P.D 175); fine sand obtained by washing alkaline earth, for making glass-armlets.

[காய்ச்சு + மண்.]

காய்ச்சுரை¹ *kāy-c-curai*, பெ.(n.) புலமிட்ட பொன் (தைவ. தைல); gold purified by fire.

[காய்ச்சு + உரை.]

காய்ச்சுரை² *kāyccurai*, பெ.(n.) 1. புளிச்சைக் கீரை (மூ.அ.) பார்க்க; see *puḷi-c-cai-k-kirai*. 2. பேய்ச்சுரை; bitter gourd. 3. காட்டுக் காய்ச்சுரை; wild sour greens (சா.அக).

[காய் + சுரை.]

காய்ச்சுலவணம் *kāyccu-lavaṇam*, பெ.(n.) காய்ச்சுப்பு (விண்.) பார்க்க; see *kāy-c-cuppu*.

[காய்ச்சு + உலவணம். த. உலவணம் > Skt. lavana.]

காய்ச்சுறுக்கு *kāyccurukku*, பெ.(n.) புளிச்சைக் கீரை பார்க்க; see *puḷi-ci-cai-k-kirai*.

[காய்ச்சுரை → காய்ச்சுறுக்கு(கொ.வ.).]

காய்ச்செண்ணெய் *kāyccennai*, பெ.(n.) 1. மருந்து கலந்த எண்ணெய்; oil boiled with drugs. 2. ஊற்றிய விளக்கெண்ணெய்; hot-drawn castor-oil (சா.அக.).

[காய்ச்சு + எண்ணெய்.]

காய்சரக்கு *kāy-šarakku*, பெ.(n.) 1. உலர்ந்த மருந்துச் சரக்கு; dried herbs or drugs. 2. ஊமத்தை, தும்மப் பேரி காயாகவே இருக்கும் மருந்துச் சரக்கு; unripe medicinal fruit such as datura, bitter-apple etc (சா. அக.).

[காய் + சரக்கு.]

காய்சினவழுதி *kāy-šina-valuḍi*, பெ.(n.) தலைச் சங்கத்தின் தொடக்கத்திலிருந்த பாண்டியன் (இறை, 1, உரை); the first Pāṇḍyaṇ of the first Tamil Sangam.

[காய் + சினம் + வழுதி. காய்சினம் = கடுஞ்சீற்றம். வழுதி = பாண்டியர்களின் குடிப்பெயர்.]

காய்த்த *kāyṭta*, இடை.(part.) ஓர் உவமவாய்பாடு; a particle of comparison. வெயிலொளி காய்த்த விளங்குமணி (தொல். பொருள். 291, உரை.).

[காய் → காய்த்த (முதிர்ந்தல், நிறைந்தல், முழுமையாக ஒப்பதல்).]

காய்த்தனியம் *kāy-t-taniyam*, பெ.(n.) முசுக் கட்டை; Indian mulberry tree (சா.அக.).

மறுவ. கம்பளிகொண்டான்

[காய் + தனியம்.]

காய்த்தானியம் *kāy-t-tāṇiyam*, பெ.(n.) 1. முதிரை (விண்.); pulses, containing seeds in pods or legumes, dist. fr. *katir-t-tāṇiyam*. 2. முசுக்கட்டை (மூ.அ.); Indian mulberry.

[காய் + தானியம்.]

காய்த்து-தல் *kāyṭtu-*, 5 செ.குன்றாவி.(v.i.) 1. எரியச்செய்தல்; to ignite, cause to burn. “காய்த்திய பொற்றொடி யேவ” (சிலம்பு 21; 55). 2. சினத்தல் (சிலப், 21:55 அரும்.). 3. காய்ச்சு-^{1,2,3} பார்க்க; see *kāyccu*-^{1,2,3}.

[காய் → காய்த்து.]

காய்த்தும்பை *kāy-t-tumbai*, பெ.(n.) கறித்தும்பை (விண்) பார்க்க; see *kaṛi-t-tumbai*.

[காய்+தும்பை.]

காய்த்தொட்டி *kāy-t-toṭṭi*, பெ (n) ஆதொண்டை; thorny caper (சா.அக.).

[காய் + தொட்டி.]

காய்நீர் *kāy-nīr*, பெ.(n.) வெந்நீர் (பதார்த்த. 78); warm-water.

ம. காய்நீர்

[காய்+நீர்.]

காய்நீர்க்காயம் *kāy-nīr-k-kāyam*, பெ.(n) காய்நீருற்று பார்க்க; see *kāy-nīr-ūrru* (சா.அக.).

[காய் + நீர் + காயம் (நீர்நிலை)..]

காய்நீருற்று *kāy-nīr-ūrru*, பெ.(n) வெந்நீருற்று; hot water spring (சா. அக.).

மறுவ. காய்நீர்க்காயம்

[காய் + நீர் + ஊற்று.]

காய்ந்த பதம் *kāynda-padam*, பெ.(n) உலர்ந்த பதம்; dried state (சா.அக.).

[காய்ந்த + பதம்.]

காய்ந்தமீன் *kāynda-mīn*, பெ.(n) கருவாடு; dried fish (சா.அக.).

[காய்ந்த + மீன்.]

காய்ந்துபோ-தல் *kāyndu-pō-*, 8 செ.கு.வி.(v.i) உலர்தல்; growing dry (சா.அக.).

[காய்ந்து + போ.]

காய்ந்தெரியான் *kāynderiyān*, பெ.(n) கருஞ்செம்பை; common sesban (சா.அக.).

[காய்ந்து + எரியான்.]

காய்நெரிஞ்சில் *kāy-neruñjil*, பெ.(n) நெருஞ்சில் வகையுள் ஒன்று; downy fuinjuifoil voine (சா.அக.).

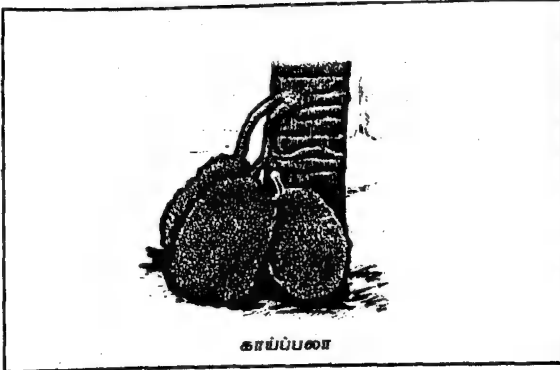
[காய் + நெரிஞ்சில்.]

காய்ப்பு *kāyppa*, (இடை.) (part.) ஓர் உவம உருபு (தொல் பொருள். 286); a particle of comparison.

[காய் → காய்ப்பு.]

காய்ப்பலா *kāy-p-palā*, பெ.(n) கறிக்குதவும் பலா; edible jack as distinguished from other varieties of non-edible fruit (சா.அக.).

[காய் + பலா.]

காய்ப்பலா

காய்ப்பழம் *kāy-p-palam*, பெ.(n) முற்றும் பழுக்காத பழம் (இ.வ.); fruit not fully ripened.

[காய் + பழம்.]

காய்ப்பறங்கி *kāy-p-parangi*, பெ.(n) கோழி நோய்களிலொன்று (சங்.அக.); a disease of fowls.

[காய் + பறங்கி.]

காய்ப்பனை *kāy-p-papai*, பெ.(n.) சாறெடுக்காத பெண்பனை (G.Tn.D.307); fruit - bearing palmyra which has not been tapped, one of five varieties of idarayittam-papai.

[காய் + பனை.]

காய்ப்பாகல் *kāy-p-pāgal*, பெ.(n) 1. பாகற்கொடி; spiked bitter cucumber. 2. ஒருவகைக் கசப்பு பாகல்; a bitter variety of (pāgal) bitter-gourd (சா.அக.).

[காய் + பாகல்.]

காய்ப்பாலை *kāy-p-pālai*, பெ.(n) பாற்சோற்றிப் பாலை; Indian gutta-percha (சா.அக.).

[காய் + பாலை.]

காய்ப்பு¹ *kāyppu*, பெ.(n.) 1. வெறுப்பு (விண்.) dislike, aversion, disgust. 2. மட்டமான இரும்பு (யாழ்ப்.); hard inferior iron.

ம. காய்பு

[காய் → காய்ப்பு.]

காய்ப்பு² *kāyppu*, பெ.(n) மரஞ்செடி முதலியன பலன்தருகை; produce of a tree, crop of fruit or grain.

ம. காய்பு; தெ. காபு.

[காய் → காய்ப்பு.]

காய்ப்பு³ *kāyppu*, பெ.(n) 1. தோலின் தடிப்பு; callousness of skin. 2. தழும்பு (ஈடு, 4,2,5 ஜீ.); scar, callous excrescence.

[காய் → காய்ப்பு.]

காய்ப்புக்காய்-த்தல் *kāyppu-k-kāy*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) உடம்பின் தோல் உரம் பெறுதல்; the hardening

of the skin through friction or constant rubbing in the affected part (சா.அக.).

[காய்ப்பு + காய்]

காய்ப்பு மரம் *kāyppu-maram*, பெ.(n) காய்த்த மரம், காய்களுள்ள மரம்; fruit bearing tree.

[காய்ப்பு + மரம்]

காய்ப்புரக *kāyp-puraśu*, பெ.(n) 1. காட்டுப் புரக; dhak tree. 2. வெள்ளைப் புரக; a rare white variety of Palaus having medicinal virtues (சா.அக.).

[காய்+ புரக.]

காய்ப்புளிச்சை *kāy-p-ṇulicai*, பெ.(n.) **காய்ச்சரை** (பாண்டி) பார்க்க; see *kāy-c-curai*

[காய் + புளிச்சை.]

காய்ப்பூவரக *kāy-p-pūvaraśu*, பெ.(n) காட்டுப் பூவரக; false fern tree (சா.அக.).

[காய் + பூவரக.]

காய்பசி *kāy-paśi*, பெ.(n) 1. மிக்க பசி; extreme hunger. “காய்பசிக் கடும்பேய்” (மணிமே. 6:82). 2. வருத்தும் பசி; agonising hunger.

[காய் + பசி]

காய்பலம் *kāy-palam*, பெ.(n) 1. தூன்றி; belleric myrobalan. 2. தேக்கு; teak (சா.அக.).

[காய் + பலம்]

காய்பிடி-த்தல் *kāyipiḍi*, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) **காய்கொள்(ளு)-தல்** பார்க்க; see *kāykol(lu)*.

து. காயிபோபுளி

[காய் + பிடி.]

காய்ப்பனை *kāy-m-panai*, பெ.(n) காய்க்கும் பனை (யாழ்ப்ப.); fruit - bearing palmyra.

[காய்க்கும் + பனை - காய்த்திருக்கும்பனை → காய்ப்பனை.]

காய்ப்பானை *kāy-m-pāṇai*, பெ.(n) பெண் பனையின் பானை (விண்.); flower calyx of the fruit bearing palmyra tree.

[காய்க்கும் + பானை - காய்க்கும் பானை → காய்ப்பானை.]

காய்மகாரம் *kāy-magāram*, பெ.(n) பொறாமை (விண்.); envy, jealousy impelled by selfishness.

த. நமது > தெ. மனதி > மம.

[காய் + மகாரம். மம = நமது அல்லது எனது என்னும் தன்னல உணர்வு. மம + காரம் - மகாரம்.]

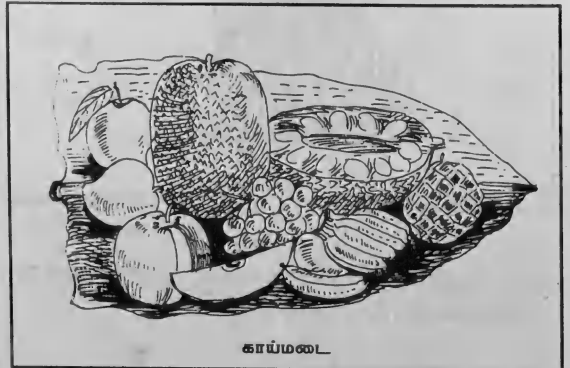
காய்மடி *kāy-maḍi*, பெ.(n) ஆவின் வன்முலை (விண்.); hard udder of a cow, yeilding milk with difficulty.

[காய் + மடி.]

காய்மடை *kāy-maḍai*, பெ.(n) 1. சிறுதெய்வத் திற்குப் படைக்கும் கனிவகைப் படையல் (யாழ்ப்ப.); offering of fruits, commonly to a ferocious deity. 2. சிறுநுண்ணி; light repast.

மறுவ. பலகாரம்

[காய் + மடை. மடுத்தல் = உண்ணுதல். மடு → மடை (உணவு). பழங்களையே மடுத்தற்குரிய, உண்ணுதற்குரிய உண்டியாகப் படைப்பது வழக்கம். இது பழ ஆகாரம் பலகாரம் எனத் திரிந்தது.]

காய்மடை

காய்மண்டை *kāy-maṇḍai*, பெ.(n) 1. வறட்சியான தலை; parched head. 2. கரப்பான், சொறி இவையுள்ள தலை; a popular name for favus, porrigo (சா.அக.).

[காய் + மண்டை.]

காய்மரம் *kāy-maram*, பெ.(n) காய்ப்புமரம் (பிங்.) பார்க்க; see kāyppu-maram.

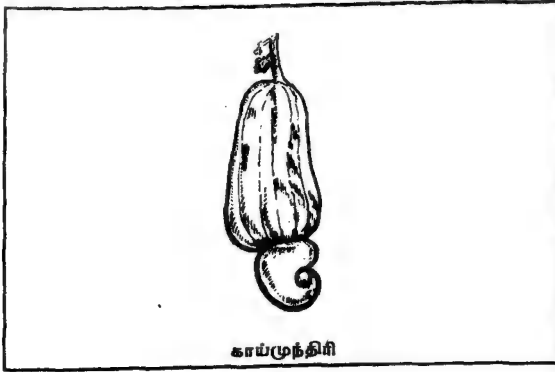
[காய் + மரம் - காய்மரம். (வி.தொ.).]

ஆண்டுதோறும் அல்லது பருவந்தோறும் காய்க்கும் மரங்களும் ஆண்டு மாறி அல்லது பருவம் மாறிக் காய்க்கும் மரங்களும் காணப்படுவதால், காய்ப்பு நிலையிலுள்ள மரங்களைக் காய்மரம் எனப் பிரித்தறிய நேர்ந்ததால் இப் பெயர் வழங்கலாயிற்று.

காய்முந்திரி *kāy-mundiri*, பெ.(n) கொட்டை முந்திரி; cashew-nut fruit (சா.அக.).

து. காயன (நன்கு முதிராத முந்திரி)

[காய் + முந்திரி. காய் - கொட்டை.]

காய்முந்திரி

காய்முருங்கை *kāy-murunga*, பெ.(n) உணவுக் குதவும் முருங்கை; edible horse radish (சா.அக.).

[காய் + முருங்கை. காய் = காய்கறியாக உண்ணத்தக்கது.]

காய்முள்ளங்கி *kāy-muḷḷangi*, பெ.(n) உண்பதற் குரிய முள்ளங்கி; edible Indian radish (சா.அக.).

[காய் + முள்ளங்கி.]

காய்மை *kāymai*, பெ.(n) காய்மகாரம் (வின.) பார்க்க; see *kāy-maḡāram*.

[காய் → காய்மை]

காய்மைகரி-த்தல் *kāymai-kari*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) பொறாமைப்படுதல் (வின.); to be envious.

[காய்மை + கரி. காய் → காய்மை + மனவேக்காடு, பொறாமை. கரித்தல் = வெறுப்போடு புலப்படுத்துதல். பொங்கிப்புகைந்து பேசுதலைக் கரித்துக்கொட்டுதல் என வழங்குதலை ஒப்பு நோக்குக.]

காய்மைக்காரி *kāymai-k-kāri*, பெ.(n) பொறாமைப் பட்டவள் (வின.); envious woman.

[காய்மை + காரி. காய் - காய்மை = மனவேக்காடு, பொறாமை, கரு → கரி → காரி = செய்பவன், செயற்பாட்டுக் குரியவன்.]

காய்வலாகம் *kāy-valāgam*, பெ.(n) மஞ்சள் நிறக்காய்காய்க்கும் நக்குவாரத்தீவின் தென்னை; tree, yielding yellow coconuts (சா.அக.).

[காய் + வலாகம்.]

காய்வள்ளி *kāy-valḷi*, பெ.(n) 1. காட்டுவள்ளி (L) பார்க்க; see *kāḷḷu-valḷi*. 2. சீரகவள்ளி வகை. (M.M.463); Malacca yam. 3. வெற்றிலை வள்ளி (வின.); betel yam. 4. கிழங்கு வகை (M.M.53); humped yam.

ம. காய்வள்ளி

[காய் + வள்ளி.]

காய்வாசியம் *kāy-vāṣiyam*, பெ.(n) நாறாக் கரந்தை; a variety of sweet basil (சா.அக.).

[காய் + வாசியம்.]

காய்வாழை *kāy-vāḷai*, பெ.(n) ஒரு குலையில் 40 முதல் 80 வரை காய்களையுடைய வாழை வகை (G. Sm.D.i,215); large green plantain of 40 to 80 plantains to a bunch.

[காய் + வாழை.]

காய் வாழை என்பது பழுக்காய் ஆவதற்கு முன்பே கருக்காய் அல்லது செங்காய் நிலையில் பயன் கொள்ளப்படும் வாழை வகை.

கச்சல், கருக்காய், பைங்காய், செங்காய், குங்காய், பழுக்காய் என்பன கனிக்கு முந்தைய காய்நிலைகள்.

காய்விழு-தல் *kāy-viḷu-*, 2 செ.கு.வி. (v.i) கருச்சிதைந்து விழுதல்; to miscarry, abort. நேற்று எருமைக்குக் காய் விழுந்துவிட்டது (கொங்.).

மறுவ. கன்றுவீகதல், விசிறுதல், இறங்குதல், களைதல்.

[காய்+விழு-]

காய் என்பது ஆகுபெயராதி முற்றாத நிலை - முதிர்ாதநிலையில் வயிற்றிலுள்ள கருவை குறித்தது. காய்விழுதல் சிறப்பாகக் கருச்சிதைவையே குறித்தது. இது விலங்கினத் துக்கும் மாந்தரினத்துக்கும் பொதுவான மரபுச்சொல்லாட்சி.

காய்வு *kāyvu*, பெ.(n) 1. உலர்வு; dryness. 2. எரிச்சல்; burn. “பொய்க்காய்வு காய்தி என் நெஞ்சு” (குறள்.1246). 3. சூடு; heat. 4.மெலிவு; weakness (சா.அக.). 5. கடுஞ்சினம்; angry.

ம. காய்வு

[காய் → காய்வு. (சொ.ஆ.க.55)]

காய்வெட்டிக்கள் *kāyveṭṭi-k-kaḷ*, பெ.(n.) பாளைக் குப் பகரமாகக் காயை வெட்டி இறக்கும் பனங்கள்; toddy drawn from the tree by cutting the tender fruit instead of spath so as to make the juice flow from the central part (சா.அக.).

[காய் + வெட்டி + கள்.]

காய்வெட்டு *kāyveṭṭu*, பெ(n) நன்கு பழுக்காக பழம்; unripe fruit.

[காய் + வெட்டு]

காய்வேளை *kāy-vēḷai* பெ(n) கை வேளை; five-leaved cleome.

[காய்மை + வேளை.]

வகைகள் :

1. இரும்புக் காய்வேளை 2. கொள்ளுக்காய்வேளை 3. சிவப்புக்காய்வேளை 4. பூனைக்காய்வேளை 5. முட்காய் வேளை 6. கருப்புக் காய் வேளை (சா.அக.).

காயக்கட்டு *kāya-k-kaṭṭu*, பெ(n) புண் புரை களுக்குக் கட்டும் துணிக்கட்டு; bandage for a wound (சா.அக.).

க. காயகட்டு (கட்டுப்படுத்துவது)

[காயம் + கட்டு]

காயக்கம் *kāyakkam*, பெ.(n) அளவிறந்த காதல்; stupor due to extreme love-passion. “உன்னை மருவிய காயக்கம் கொஞ்சமோ” (மதுரகவி.62).

ம. காயக்கம்

[காயகம் → காயக்கம்.]

வெப்பநாட்டில் காய்தல், எரிச்சலையும் வெறுப்பையும் சினத்தையும் குறிக்கும். குளிர்நாட்டில் காய்தல் - உவத்தலையும் காதலையும் குறிக்கும். இச் சொல் குளிர்நாட்டு இடவழக்காய் உருப்பெற்றுப் பாலியதாசலாம். குளிர் நாட்டில் வெப்பம் அல்லது வெயில் விரும்பத்திற்கு உரியதாகும்.

காயக்கம் *kāyakkam*, பெ.(n) சூழ்ச்சி (விறலி விடு. 507); artfulness.

[தெ. காயகமு, காயக்கம்.]

காயக்கரணம் *kāya-k-karaṇam*, பெ.(n) உடலுறுப்புச் செய்கையால் (சைகையால்) உள்ளக் குறிப்புக் காட்டல் (அபிநயம்); bodily gestures, as exhibited in dancing. “காயக் கரணமுங் கண்ணரிய துணர்தலும்” (மணிமே. 2.25).

ம. காயக்கரணம்

[காயம் + கரணம்: காயம் = உடம்பு. கரணம் மெய்ப்பாடு (அபிநயம்) நளிநயம்.]

காயக்கி *kāyakkī* பெ.(n) மெல்லியள்; woman of slender build. “நாளைக் கண்டு மண மாலையிட்ட காயக்கி நீர்தாமோ” (கூளப்ப.173).

[தெ. காயகமு → காயக்கி. காய்தல் = உலர்தல், மெலிதல். மெலிந்தவள் காயக்கி எனப்பட்டாள்.]

காயக்கிலேசம் *kāya-k-kilēśam*, பெ.(n) உடலை வருத்தியொடுக்குகை; mortification of body. “காயக் கிலேச முணர்ந்த பயனன்றே” (ஓளவைகு. உள்ளுணர்.5).

[காயம்+கிலேசம் காயம்-உடம்பு வ. கிலேச-துன்பம், வருத்தம். வ. கிலேச < த.கிலேசம்.]

காயக்கோல் *kāya-k-kōl*, பெ.(n) அறுவை மருத்துவக் கருவிவகை (தஞ்சா.iii,40); a surgical instrument.

[காயம் + கோல். காயம் = உடம்பு. கோல்-கைக்கருவி. எழுதுகோல், கத்தரிக்கோல் போன்ற சொல்லாட்சிகளில் கைக்கருவி என்னும் பொருளில் கோல் ஆளப்பட்டிருத்தல் காண்க. உடம்பில் அறுவை மருத்துவம் செய்யும் கருவியும் கருவித் தொகுதியும் காயக்கோல் எனப் பண்டைக்காலத்தில் பெயர் பெற்றது.]

காயகம் *kāyagam*, பெ.(n) 1.இசை; music. 2. அளவுக்கதிகமான காதல்; delusion in love, libidinous fascination. “உனக்கே னிந்தக் காயகமே” (தனிப்பா.ii, 156: 391).

ம. காயமு

[காய் → காயகம். காய்தல் சினத்தலை உணர்த்தியது போன்றே முரண் பொருள் தந்து உவத்தலையும் குறித்தது. காய்தல் பார்க்க see kāy-.]

காயகம்² *kāyagam*, பெ.(n) வாணிகம்; profession, trade.

தெ. காயகமு.

[காய் → காயகம். (வினைந்து முற்றிய தவசம், வித்து, பயறு, கொட்டை, நெற்று முதலியவை).]

காயகம்³ *kāyagam*, பெ.(n) மகளிர் ஈன்றணிமையில் உட்கொள்ளும் மருந்து; a herbaceous drug prescribed for a lying-in-woman (சா.அக.).

தெ. காயமு

[காய் → காயகம். (மருந்தாகும் காய்கறி மூலிகை வகை).]

காயகற்பம் *kāya-karṇam*, பெ.(n) உடல் வலிமைக்கும், நீண்டவாழ்நாளுக்குமாக உண்ணும் மருந்து; medicine for strengthening the body and prolonging life. “காயகற்பத் தேடி நெஞ்ச புண்ணாவர்” (தாயு.பரிபூரண.10).

ம. காயகல்பம்

[காயம்+கற்பம். காயம்-உடம்பு. கற்பம்-கல்வத்தில் அரைத்த மருந்து.]

காயகன் *kāyagan* பெ.(n) 1. பாடுவோன்; songster, vocal musician. “கலைமுழு துணர்ந்த செல்வக் காயகன்” (திருவாலவா. 54.12). 2. மயக்குவோன் (வின); fascinator, amorous, wheedler.

H.gāyak; Skt.gāyak

Aust. gayandi (bullroares).

[கூ → கூவு → காவு → காவகன் → காயகன்.]

காயங்கட்டு-தல் *kāyaṅ-kattu*, 5 செ.கு.வி.(v.i) புண்ணுக்கு மருந்திட்டுக் கட்டுதல்; to dress a wound.

தெ. காயமு

[காயம் + கட்டு-. காய் → காயம் = வீக்கம், புண்]

காயங்கழியாத நாயகி *kāyaṅ-kāliyāta-nāyaki*, பெ.(n) புளிச்சிறுகீரை; sour sorrel (சா.அக.).

[காயம் + கழியாத + நாயகி.]

காயச்சம் *kāyaccam*, பெ.(n) சிற்றிந்து; small date (சா.அக.).

[காய் → காயச்சம்.]

காயசன்னி *kāya-śanni*, பெ.(n) காயம் பட்டதனால் உண்டாகும் குளிரக்காய்ச்சல்; traumatic tetanus.

[தெ. காயமு + சன்னி.]

காயசித்தி¹ *kāya-śitti*, பெ.(n) 1. சித்தின் மூலிகைக் கற்பத்தால் நரைதிரையின்றி நெடு நாளிருக்கச் செய்யுஞ் பேறு (சித்தி); power of securing the body

by magical medicaments against age and its effects, as loss of teeth, grey hairs, decay of mental or physical powers. “சித்தரானவர் காயசித்தி முதலெய்திடுவார்” (குற்றா.தல. நூற்பய.16). 2. சிறுமை பெருமை (அணிமா மகிமா) முதலிய பேறுகள் (சித்திகள்). (வின்.); super-normal powers of the soul over its physical vesture, as reducing it to an atom or enlarging it to any size at pleasure.

[காயம் = உடம்பு, சித்தி = பேறு, காயம் + சித்தி.]

காயசித்தி² kāyaśitti, பெ.(n) பொன்னாங்காணி கீரை; a kind of green.

[காயம் + சித்தி.]

காயசித்திக்கடியான் kāyaśittikkadiyāṇ, பெ.(n) காந்தக்கல் (வின்.); load stone.

[காயசித்திக்கு+அடியான்.]

காயசித்தியுப்பு kāya-śitti-y-uppu, பெ.(n) அமரியுப்பு (வின்.); urine salt.

[காயம்+சித்தி+உப்பு.]

காயடி-த்தல் kāyaḍi-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) விரையடித்தல்; to castrate.

மறுவ. விதையடித்தல்

[காய்+அடி-.]

காய்-ஆகுபெயராய் இனப்பெருக்கத்திற்குக் காரணமாகிய விலங்குகளின் விதையைக் குறித்தது.

காயத்தவசம் kāyattavaśam, பெ.(n.) 1. நெற்று அல்லது கொட்டையில் அடங்கியுள்ள பருப்பு வகை; pulses, seeds contained in pods or legumes. 2. தவசம்; grains (ingeneral).

ம. காயதான்யம்; தெ. காயதான்யமு.

[காய்+தவசம்.]

காயத்தானியம் kāyattāṇiyam, பெ.(n.) காயத்தவசம் பார்க்க; see *kāyattavaśam*.

ம. காயதான்யம்; தெ. காயதான்யமு.

[காய் + தானியம்.]

காயத்திரி¹ kāyattri, பெ.(n.) அந்தணர் நாள்தோறும் ஓதும் மந்திரம்; Gayatri, the sacred mantra of 24 syllables in the Gayatri metre recited by Brahmans in their daily worship.

[கூ → கூவு → காவு → காவன் (கவிபாடுபவன்)

காயன் → காயதன் → காயத்தம் → காயத்திரி.கா → காண (வடதமிழ்ச்சொல்).]

ஓரடிக்குப் பன்னிரு அசைகள் கொண்ட ஈரடி கட்டளைக் கலித்துறையாகவோ, ஓரடிக்கு எட்டு அசைகள் கொண்ட மூன்றடி (சிறந்தடி) கலித்துறையாகவோ பாடப்படும் பாடல் வகைக்கு வடமொழியாளர் **காயத்திரி** எனப்பெயர் சூட்டினர். ஆயின் இது முற்றிலும் கட்டளைக்கலித்துறையாப்பமைதி கொண்டது. எழுத்துகளுக்கு மாத்திரை வகுப்பதும் அதற்கேற்ப சீர்களுக்கு அசையலகு கொள்வதும் முற்றிலும் தமிழ்யாப்பமைதிக்கே உரியது. இது இசைத்தமிழின் தாக்கத்தால் இயற்றமிழிலும் அமைந்த இலக்கணப்பாங்கு. மேலையாரிய மொழிகளில் எழுத்துகளுக்கு மாத்திரை வகுக்கும் பாங்கு யாண்டும் நிலவியதில்லை.

வடமொழியில் Gāthā - a verse not belonging to Vedas but to the epic poetry of legends' என்று கூறப்பட்டுள்ளது. Gāthaka, Gāyaka இரண்டும் பாடுபவனைக் குறிக்கும். காயத்திரி என்பது பாகதம் (Pkt) எனப்படும் வடதமிழ்ச்சொல்.

"Om bhur bhuvas suva

Tat savitur Varenyam

Bhargo Devasya Dheemahi

Dhiyo yo nah Prachodayat"

“மாணிக்கவாசகர் வரலாறுங்காலமும்” (1930) என்னும் நூலில் (பக்கம் 675) மறைமலையடிகள் இம் மந்திரம் பற்றித் தந்துள்ள ஆய்வுரை:

‘தீத்திரனையான ஞாயிற்றினையும், அஞ்ஞாயிற் றினை ஓர் உடம்பாய் கொண்டு ‘ப்ரக்கன்’ எனப் பெயர் பூண்டு விளங்குஞ் சீவபெருமானையும் வழுத்துங் காயத்திரி மந்திரமானது, விசுவாமித்திரரையும் அவர் தங்குடி யினரையும் ஆசிரியராய்க் கொண்ட இருக்குவேத மூன்றாம்

மண்டிலத்தின் இறுதிக் கண்ணதான 62ஆம் பதிகத்தின் 10வது செய்யுளாய் அமைந்திருத் தலையும் இம் மூன்றாம் மண்டிலத் தொடக்கத்திலுள்ள பதிகங்களும் தீக்கடவுண் மேலனவாயிருத்தலையும், தீக்கடவுண் மேலனவாய் இம்மூன்றாம் மண்டிலத்தினும் ஏனை மண்டிலங்களிலும் பாடப்பட்டுக் கிடக்கும் பதிகங்கள் பெரும்பாலானவற்றில் மட்டுமே 'பரத' என்னும் தமிழ்க் குடியினர் பெயர் எடுத்துக் கூறப்படுதலையும், இருக்கு வேதத்தில் தீக்கடவுண் மேலும் உருத்திரர் மேலும் பாடப்பட்டிருக்கும் பதிகங்களின் ஆசிரியர் பெரும்பாலும் விசுவாமித்திரர் குடியினைச் சேர்ந்த முனிவராயிருத் தலையும் உற்று நோக்க வல்லார்க்குத் தீக்கடவுளையுஞ் சிவபிரானையும் பாடிய அம்முனிவரெல்லாரும் பண்டைத் தமிழ் வகுப்பினரே யாதல் தெற்றென வினங்கா நிற்கும்.

காயத்தீர்த்தம் *kāya-t-tīrttam*, பெ.(n) பெரும் பிலிச்செடி; a kind of horse gram plant (சா.அக.).

[காயம் + தீர்த்தம்.]

காயத்துக்குயிர் *kāyattukkuyir*, பெ. (n) காந்தம்; loadstone as mainstay of life (சா.அக.).

[காயம் + அத்து + கு + உயிர்.]

காயத்தேனுகம் *kāya-tēṇugam*, பெ. (n) நாகமல்லிகை; snake - jasmine (சா.அக.).

[காயம் + தேனிகம்.]

காயத்தையிருத்தி *kāyattai-y-irutti*, பெ.(n) பூவுழை (மூ.அ.); fuller's earth.

மறுவு. உழுமண், உவர்மண்.

[காயம் + அத்து + ஐ + இருத்தி.]

காயம் = உடம்பு. அத்து-சாநி யை. 'ஐ'-இரண்டன் உருபு.

காயத்தையுருக்கி *kāyattai-y-urukki*, பெ.(n) அத்திபேதி (மூ.அ.); iron ochre.

[காயம் + அத்து + ஐ + உருக்கி. காயம் = உடம்பு. அத்து-சாநியை 'ஐ', இரண்டன் உருபு]

காயநூல் *kāya-nūl*, பெ.(n) உடற்குறிகளைக் கொண்டு வருங்காலம் உரைக்க உதவும் நூல்; treatise relating to marks on the body, and the good or bad fortune indicated thereby, "காய நூன்முறை யுரைத்திடும்" (கந்தபு. மார்க்கண். 71).

[காயம் + நூல்.]

காயத்தல் = பருத்தல், பெருத்தல். காயம் = பருத்தவுடல். காயம் = உடம்பு. காயநூல் = உடலில் உள்ள மச்சங்கள் பிற அடையாளங்களைக்கொண்டு நன்றும் தீதுமாகிய எதிர்காலம் கணித்துரைக்கும் நூல்.

காயப்பத்திரி *kāya-p-pattiri*, பெ (n) ரூழல். (நாநார்த்த.); cinnamon

[காயம் = உடற்பகுதி. காயம் + பத்திரி. பத்திரி = இலை.

தாழைமரத்தின் இலை வடிவில் தோற்றம் தருவதால் காயப் பத்திரி எனப்பட்டது.]

காயப்பெண் *kāya-p-peṇ*, பெ (n) கனவிற்றோன்றி மயக்கி வருத்தும் மோகினி என்னும் ஆவிப் பெண் (வின்.); a female spirit believed to appear in dreams and excite passion, succubus.

[காயம் + பெண்.]

காயம் = உடம்பு. காயப்பெண் = உண்மையான மண்ணுலகப் பெண்போன்ற வடிவில் தோன்றும் கனவுக்கன்னி.

காயம் *kāyam*, பெ. (n) 1. உறைப்பு. (பிங்.) pungent. 2. மிளகு; pepper. "காயத்தின் குழம்பு தீற்றி" (சீவக் 788). 3. குழம்பில் வெந்த கறித் துண்டு; sliced vegetables for curry. "நெய்கனி குறும்பூழ் காயமாக" (குறந். 389). 4. கறிக்கூட்டுச் சரக்கு; curry stuffs, condiments, seasoning. "காயங்களான் இனிய சுவைத்தாக்கி" (குறந், 253, உரை.). 5. உள்ளி; garlic. "காயமுங் கரும்பும்" (சிலப் 25:45). 6 பெருங்காயம்; asafoetida. 7. ஐங்காயம்பார்க்க; see *aiṅkāyam*. 8. காய மருந்து பார்க்க; see *kāyamarundu*.

ம.காயம்; தெ.காயமு.

[காய்தல் = வேதல், எரிதல் உறைப்பு. காய் → காயம்.]

ஐங்காயம் = கடுகு, ஓமம், வெந்தயம், உள்ளி, பெருங்காயம்.

காயம்² *kāyam*, பெ.(n.) 1. அடி, குத்து, வெட்டு முதலியவற்றாலான புண்; wound, injury to the flesh, bruise, contusion. 2. வடு; scar, cicatrice. “காயமிலை யையரவர்க்கு” (குமர. பிர. மதுரைக் கலம். 13).

ம. காயம், காய; க., து. காய; தெ. காயமு;

Pkt. Mar. khaya; குயி., குவி. கஹ, காவெ; பர். காவ்; பாவி. காத; வ. காத; நேப. காஉ.

[கள் → கய் → கவ் → (கச்சு - கடித்தல், துண்டாக்கல்) கய் → காய் → காயம்.]

வடதிராவிட மொழிகளான குயி., குவி., பர்சி ஆகியவற்றில் ‘கவ்’ என்பதற்கு இணையான காவெ, காவ் என்பனவே இடம் பெற்றிருத்தல் காண்க.

காயம்³ *kāyam*, பெ.(n) உடல்; body. “மாகாயமாய் நின்ற மாற்கு” (திவ். இயற். மூன்றாந். 13).

ம. காயம்

Skt. kāya.

[கா+அம் - காயம். கா-விரிவு, பருமன். ‘அம்’ பருமைப்பொருள் பின்னொட்டு, இங்குப் பெயர்நாயிற்று.]

காயம் = பருத்த உடம்பு, பருவுடல். மெய்யியலார் நுண்ணுடல் எனக் கொண்ட சொல்லாட்சிக்கு எதிரானது, இதனைப் பூதவுடல் என்பதும் ஒப்பு நோக்கத்தக்கது.

காயம்⁴ *kāyam*, பெ.(n.) 1. விண்வெளி, கரிய வானம்; space, sky. “விண்ணென வருஉங் காயப்பெயர்” (தொல். எழுத்து. 305). 2. கரிய காயாமலர்; dark purple flower of kāyā. 3. கருமை; dark.

[காள் → காய் → காயம். (வேக. 125).]

கான்-கருமை. காயம்-கரிய (கருநீல வானம்) இஃதோர் நிறங்குறித்த பெயராதலின் கருநீல வண்ணமுடைய மலர் காயாம்பூ எனப்பட்டது, ஆகாயம் என்னும் விண்வெளியைக் குறித்தது.

காயம்⁵ *kāyam* பெ.(n.) 1. செறிவு; density. 2. திண்மை; strong. 3. உறுதி; certainty. அவன் வருவது காயம் இல்லை (உ.வ.).

[காள் → படு(முற்றுதல், செறிதல்) + அம்.]

காயம்படு-தல் *kāyam-padu-*, 20 செ.கு.வி. (v.i) புண்படுதல்; to be wounded or bruised.

[காயம்+படு.]

காயமருந்து *kāya-marundu*, பெ. (n.) கருவுயிர்த்த வட்க்குக் கொடுக்குங் காரமருந்து; a medicinal preparation of vegetable stimulants given to a lying-in woman.

[காயம் + மருந்து. காயம்-உறைப்பு, காரம்]

காயமலர் *kāya-malar*, பெ.(n.) காயாம்பூ, dark purple flower of kāyā. “காயமலர் நிறவா” (திவ். பெரியாழ். 1,5,6).

மறுவ. காயா, காயம்

[காயம் + மலர். காயம் = கருநீல நிறம்.]

காயமேரை *kāya-mērai* பெ.(n.) ஆரசின் வரிபோக எஞ்சிய விளைச்சலில் குழுகளிடமிருந்து ஊர்த்தச்சர், கொல்லர் முதலிய தொழிலாளிகள் அடையும் கூலி (G.sm.D.ii, 49); a perquisite of the village establishment from the produce remaining with the ryot after the claims of Government are satisfied.

ம. காயமேர

[காயம்+மேரை.]

(காயம் = உறுதி. காயமேரை = உறுதிப்படுத்தப்பட்ட வழக்கமான விளைச்சல் பங்கு. மேரை = பணிமேற் கொண்டகுழுத்தலைவனுக்குரிய பங்கு. மேலை → மேரை மேலாள், தலைவன்.)

காயல் *kāyal*, பெ.(n.) 1. கரிய உப்பங்கழி (சூடா.) stretch of salt water close to the coast and separated from the sea by sand spits, back-water, lagoon. [ம.காயல்] 2. கழிமுகம் (பிங்.); mouth of an ebbing stream. 3. உப்பளம் (சூடா.); salt-

pans. 4. பொருநை முகத்திலுள்ள (தாமிரபரணி) ஓரூர்; a village in Tutukudi district once a famous port at the mouth of the Tamaraparani, where Marco polo landed. “தென்காயற் பதியானே சீதக்காதி (தனிப்பா. t:238,9).

ம., க. காயல்.

[கா = விரிதல், பரவுதல். கா → காய் → காயல் = நிலத்துள் ஊடுருவிப் பரந்த நிலை.]

காயலான் *kāyalān*, பெ.(n.) ஒரு முகம்மதிய இனம்; lit., native of the port Kayal, Moorman, Tamil-speaking Muhammadan merchant.

[காயல் → காயலான். காயல் எனும் கழிமுகத்தின்வழி வணிகம் மேற்கொண்டவன்.]

காயவேகம் *kāya-vēgam*, பெ.(n.) 1. சினம் (விண்.); anger, spleen, fretfulness. 2. பசி (யாழ்.அக.); hunger.

[காயம்+வேகம். காயம் = உடம்பு. காயவேகம் = உடம்பின் பசிவேகத்தையும் மனத்தில் பொங்கும் சீற்றத்தின் வேகத்தையும் குறித்தது.]

காயவை-த்தல் *kāyavaṭ* பி.வி.(caus.v.) 1. குடேற்றுதல், கொதிக்கச் செய்தல்; to boil. 2. உலரச் செய்தல்; to dry.

க. காயிக; பட. காச.

[காய்+அ+வை ‘வ’ பி.வி.ஈறு.]

காயா¹ *kāyā*, பெ.(n.) காயாமரம் (திவா.); iron wood tree.

[காய் → காய். காய் → காயா. (வேக.125) கருநீல நிறமுடைய மலர் கொண்டதாதலின் பெற்ற பெயர்.]

காயா² *kāyā*, பெ.(n.) 1. செடிவகை; oblong cordate-leaved tree bilberry. 2. பக் கொஞ்சி; coromandel eugene myrtle.

[காயர் → காயா. கருநீல நிறத்தால் பெற்ற பெயர்.]

காயாகாயம் *kāyā-kāyam*, பெ. (n.) உடற்றழுப்பு; scar on the body.

[காயம் + காயம் - காயாகாயம்(உடம்பிலுள்ளதழுப்பு). காயம்: உடம்பு, புண்.]

காயாகூடகம் *kāyā-śūḍagam*, பெ. (n) நிழலில் உலர்த்துகை; drying anything in the shade without exposing it to direct sunlight (சா.அக.).

[காய் → காயா (வெயிலிற் காயாமல்.) காயா + கூடு + அகம்.]

காயாணி *kāyāṇi*, பெ.(n) ஆணிக் காய்ப்பு; a hard thorny excrescence in the toe or foot (சா. அக.).

[காய் + ஆணி.]

காயாதபூமரம் *kāyāda-pū-maram*, பெ.(n.) 1. வேங்கை; Indian dragon's blood. 2. பூத்தும் காயக்காத மரம்; tree not bearing any fruit though blossomed (சா.அக.).

[காயாத + பூமரம்.]

காயாதிகலை *kāyādi-kalai*, பெ.(n.) இடது மூக்குத் துளையில் மூச்சுப்பயிற்சி செய்யும் ஓக நிலை (சந்திரகலை) நிலாக் கலை; the vital air passing from the left nostril (சா.அக.).

[காயம் + ஆதி + கலை.]

காயாப் பேரீஞ்சு *kāyā-p-pēriṅṇu*, பெ.(n.) காட்டுப் பேரீச்சை மரம்; barren date tree. 2. சீமையீச்சை; english fern-palm (சா.அக.).

[காயா (பேரீந்து) + பேரீஞ்சு.]

காயாபுரி *kāyāpuri*, பெ. (n) உடம்பு; the human body, as compared to a fort (சா.அக.).

[காயம் + புரி - காயபுரி → காயாபுரி.]

காயாபுரிக் கோட்டை *kāyāpuri-k-kōṭṭai*, பெ.(n) 1. உடம்பின் தோல்; the outer covering of the body. 2. ஆன்மாவைப் பற்றி நிற்கும் கோசங்கள்; the sheaths encircling the soul (சா.அக.).

[காயம் + புரி + கோட்டை.]

காயாம்பூ *kāyāmbū*, பெ.(n) காயாமலர்; dark purple flower.

[காய் → காயா → காயாம்பூ (வேக.125).]

காயாம்பூவண்ணன் *kāyāmbū-varṇaṇ*, பெ.(n.) திருமால்; lit, He of purple colour like kāyā flower, விஷ்ணு. “காயாம்பூ வண்ணனிலை கழறு மன்றே” (கூர்மபு. இராமனவதா.1).

[காயா + பூ + வண்ணன். காயா- கருநீலமலர்.]

காயாமரம் *kāyā-maram*, பெ.(n) ஒருபொழுதும் காய்ப்பில்லாத மரம்; barren tree. “காயாமரமும் வறளாங் குளமும்” (பட்டினத்திருப்பா.திருவேகம். மா.21).

[காய் + ஆ + மரம். ‘ஆ’-எதிர்மறை இடைநிலை.]

காயாமை *kāyāmai*, தொ.பெ. (verb.n.) சினவாமை (கோ.அக.); unprovoked angerless.

[காய் → காயாமை.]

காயாவரக *kāyā-v-araśp* பெ.(n) காய்க்காத அரசமரம்; a peepul tree not bearing fruit. (சா.அக.).

[காயா + அரக.]

காயிகம் *kāyigam*, பெ.(n) உடம்பினாற் செய்வது; bodily activity. “அன்னவைதாங் காயிகமே வாசிக மானதமேயாம்” (விநாயகபு.83:78).

[காயம்+இகம்-காயிகம். காயம்-உடம்பு. இகம்- தொடர் புடையது.]

காயின்கணை *kāyir-śūṇṇai* பெ.(n) பூனைக்காலி; cowhage plant (சா.அக.).

[காய் + இன் + கணை.]

காயின்பனை *kāyir-paṇai* பெ.(n) பெண்பனை; female palmyra tree. (சா.அக.).

[காய் + இன் + பனை. (காய்க்கும் பனை).]

கார்¹-த்தல் *kār-* 4 செ.கு.வி.(v.i.) கறுப்பாதல்; to darken, grow black. “கார்க்கின்ற மெய்யவுணர்” (கந்தபு. பாணுகோ.122).

[கூல்→கல் → கால் → கார்.]

கார்²-த்தல் *kār-*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. உறைத்தல் (பிங்.); to be pungent, acrid, hot to the taste. 2. உப்புக்கறித்தல்(வின்); to be very saltish or brackish.

[கள் → கான் → காய் → கார் = கார்த்தல். கள் = செறிவு, உறைப்பு, கார்ப்பு.]

கார்³-த்தல் *kār-*, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) வெறுத்தல்; to hate. “பாலர்கள் கார்ப்பார்” (ஏலா.54).

[கள் → கான் → காய் → கார்.]

உறைத்தல் பொருள் வெறுத்தல் பொருளில் வளர்ந்தது.

கார்⁴-த்தல் *kār-*, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) அரும்புதல்; to bud. “வண்கொன்றைகள் கார்த்தனவே” (திவ். இயற். திருவிருத்.68).

[கால்→கார் = நீருதல், வளர்தல், அரும்புதல்.]

கார்⁵ *kār*, பெ.(n) 1. கருமை; blackness. 2. கரியது; that which is black. “களங்கனியைக் காரெனச் செய்தாரு மில்” (நாலடி,103). 3. முகில்; cloud. “கார்கலந்த மேனியான்” (திவ். இயற் பொரியதிருவந். 86). 4. மழை; rain. “வைகறை கார்பெற்ற புலமே போல்” (கலித்.38). 5. நீர்(பிங்.); water. 6. கார்ப்பருவம் பார்க்க; see *kār-p-paruvam*. “காரு மாலையு முல்லை” (தொல். பொருள். 6.). 7. கார்நெல்; paddy harvested in the rainy season. “காரரிசி மந்தம்” (பதார்த்த. 799). 8. கருங்குரங்கு (பிங்.); black monkey. 9. வெள்ளாடு (பிங்.); goat. 10. ஆண்மயிர்(பிங்.); men's hair. 11. எலிமயிர் (பிங்.); rat's hair. 12. கருந்தொழுநோய் (கருங்குட்டம்); black reprob. “காரக் குறைந்து” (கலித். 65). 13. இருள்; darkness, gloom of night. “காரடுகொலை” (பரிபா. 12.85). 14. அறிவு மயக்கம்; ignorance, illusion. “களவென்னுங் காரறி வாண்மை” (குறள், 287).

ம., க., து.கார் தெ.காரு.

[கரு → கார் (வே.க.124.)]

கார்⁶ *kār*, பெ.(n) 1. திப்பிலிக் கட்டை; root of long pepper. 2. பசுமை; greenness. (சா.அக).
2. அரும்புதல்; to bud. “வண்கொன்றைகள் கார்த் தனவே” (திவ். இயற்.திருவிருத். 68).

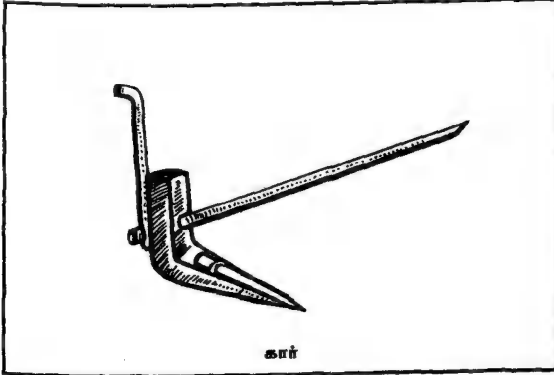
[கால் → கார் நீளுதல், வளர்தல், அரும்புதல், அரும்பும் பசுமை.]

கார்⁷ *kār*, பெ.(n.) 1. எலி; rat. 2. எலிமயிர்; rat's hair.
3. ஆண்களின் தலைமயிர்; men's hair.

[குல் → கல் → கால் → கார். கருநிறத்தால் பெற்ற பெயர்.]

கார்⁸ *kār*, பெ.(n.) கலப்பையின் கொழு; plough share.

[கால் → கார் (நீண்டது).]

கார்

கார்⁹ *kār*, பெ.(n.) ஆறாச்சினம், அடங்காச்சீற்றம்; uncontrollable anger. “காரார் குருந்தோடு” (திணைமாலை. 112).

[கா⁹ → கார்.]

கார்க்காய் *kār-k-kāy*, பெ.(n.) கருங்கோள் (இறாகு.) (விண்.); ascending node.

[கார்+காய்.]

கார்-கருமை. காய்-திரட்சி குறித்த வடிவொப்புப் பொருள் தாவலால் விண்ணில் உலவும் கோள் குறித்த சொல்லாயிற்று. புலப்படாத கருங்கோள் என்பதும் கருத்தாகலாம்.

கார்க்குவளை *kār-k-kuvalai*, பெ.(n.) மழைக் காலத்தில் பூக்கும் குவளைப்பூ; water-lily flowering in rainy season (சா.அக.).

[கார்+குவளை.]

கார்க்குழல் *kār-k-kuḷai*, பெ.(n.) கருமையான கூந்தல்; black tresses.

ம. கார்குழல்

[கார்+குழல்.]

கார்க்குறட்டை *kār-k-kuṟaṭṭai*, பெ.(n.) நீலக்காக்கணம் (மலை.) பார்க்க; see *nīla-k-kākanam*.

[கார்+குறட்டை.]

கார்க்கை *kārkkai*, பெ.(n) துவரை; common dhal (சா.அக.).

[கார்+கை.]

காள் பருவத்தில் பரிகாரம் புன்செய்ப் பயிர்.

கார்க்கொள் *kār-k-koḷ*, பெ.(n) கருங்காணம் பார்க்க; see *karuṅ-kāṇam*.

[கார் + கொள்.]

கார் = கருமை. கொள் = காணம் என்னும் பயறுவகை.

கார்க்கோடகன் *kār-k-kōḍagaṇ*, பெ.(n.) 1. எட்டு பெரிய பாம்புகளுள் ஒன்றான கடவுட்பாம்பு (நள. கலிநீங். 13); a divine serpent, one of *aśṭa-māgaṇ*. 2. இரக்கமற்றவன் (தாட்சினிய மற்றவன்) (உ.வ.); a hard-hearted unfeeling man; strict, exacting person. 3. கருடக்கல் (விண்.); mineral stone used in snake-bite.

மறுவ. கார்க்கோடன்

[கார் + கோடகன். கார் = கருமை. கோடகன் = எதனையும் விழுங்குபவன்.]

கார்க்கோடம் *kār-k-kōḍam*, பெ. (n) பிரண்டை; adamant creeper (சா.அக.).

[கார்க்கோடகன் → கார்க்கோடம் (பாம்பு போல் நீண்டது).]

கார்க்கோடல் *kār-k-kōḍal*, பெ.(n.) கருங்காந்தள்; brown-backed acute-leaved mangrove. "கார்க்கோடற் பூக்கள்" (திவ். நாய்ச். 10:1).

[கார் + கோடல். கார் = கருமை. கோடு (கிளை) → கோடல் → மரக்கிளை பூங்கொத்து.]

கார்க்கோடன் *kār-k-kōḍan*, பெ.(n.) கார்க்கோடகன் (சங்.அக.) பார்க்க; see *kār-k-kōḍagan*.

[கார் + (கோடகன்) கோடன்.]

கார்க்கோணி *kār-k-kōṇi*, பெ.(n.) தேட்கொடுக்கி; Indian turn sole (சா.அக.).

[கார் + கோணி]

கார்க்கோலம் *kār-k-kōlam* பெ.(n.) கார்ப்போகவரிசி; hazel-leaved psorales (சா.அக.).

[கார் + கோலம்.]

கார்க்கோலி *kār-k-kōḷi*, பெ.(n.) கோரைப்புல்; sedge grass (சா.அக.).

[கார் + காலி - கார்க்காலி → கார்க்கோலி]

கார்க்கோழி *kār-k-kōḷi*, பெ.(n.) கருங்கோழி; black fowl. "காட்டிடைமேய்ந்த கார்க்கோழி யோய்ப்புற்று" (தேவா. 890,9).

தெ. காருகோடி

[கார் + கோழி. கார் = கருமை.]

கார்க்கோழி² *kār-k-kōḷi*, பெ.(n.) 1. கருங்காணம்; black horse-gram. 2. கருஞ்சீரகம்; black cumin. 3. நிலப்பனை என்னும் கிழங்கு வகை; ground palm (சா.அக.).

[கார் + கோழி]

கார் = கருமை. பழங்காலத்தமிழ் (சித்த) மருத்துவர்தாம் மருத்துவத்தில் கையாளும் மருந்துச் சரக்குகளின் பெயரைப் பிறர் அறியாவண்ணம் குழுவாக குறிப்பிட்டு

வழங்குவது மரபாதலின் கருங்காணம் வட்டமாக இருப்பது நோக்கி கார்க்கோளி, (கோளி = வட்டம்) என்றனர். அது கார்க்கோழி எனத் திரிந்தது. சீரகத்தின் நீட்சிக்குக் கோழியிறகை உவமைபாக்கிச் கார்க்கோழி எனக்கருஞ் சீரகத்தைக் குறித்துள்ளனர்.

கார்க்கோழிகம் *kār-k-kōḷigam*, பெ.(n.) தேட்கொடுக்கி; Indian turn sole (சா.அக.).

[கார் + கோழிகம்.]

கார்க்கோழினி *kār-k-kōḷini*, பெ.(n) கருங் கொள்; black gram, horse gram (சா.அக.).

[கார்க்கோழி → கார்க்கோழினி.]

கார்க்காத்த வேளாளர் *kār-kāṭṭa-vēḷāḷar*, பெ.(n.) வேளாளரில் ஒரு வகையார்; an endogamous division of velalas, who developed wet cultivation by constructing dams and forming lakes.

[கார் + காத்த + வேளாளர்.]

கார் = மழை. மழையை வேளாளர் காத்தனர் என்று மதுரைத்தலபுராணம் கூறுவது பொருந்தாது. மழை வெள்ளத்தை அணையிலும் ஈரயிலும் தேக்கி, வெள்ளத்தை ஆண்டு முழுவதும் காத்து நன்செய் வேளாண்மையைப் பெருக்கியவர்கள் என்பதே உண்மை வரலாறாகும்.

கார்க்காய் *kārkāy*, பெ.(n.) 1. கருநாகம்; a black serpent. 2. நளித் (கார்த்திகைத்) திங்களில் காய்க்கும் மாங்காய்; mango yielding in November. (சா.அக.).

[கார் + காய்.]

கார்க்காரெனல் *kār-kār-ēnal*, பெ.(n.) சின மிகுத்தற் குறிப்பு (இ.வ.); expr. of seething with anger

[கார் + கார் + எனல். கார் கார் - ஒலிக்குறிப்பு]

கார்க்காலம் *kār-kālam*, பெ.(n.) மழைக்காலமான மடங்கல் (ஆவணி), கன்னி (பூட்டாசி) மாதங்கள்; rainy season, the months of *Avani* and *puraṭṭāsi* one of six paruvam.

ம. கார்க்காலம்; க., து. கார்கால; தெ. காருகாலம்.

[கார் + காலம். கார் = மழை.]

கார்காலவங்கி *kār-kāla-vangi* பெ.(n.) பழுவாகல்; buffalo carolah.

[கார் + காலம் + வங்கி. வங்கி = வழிதுணங்காய், கத்தரி. கத்தரிக்காய் போன்ற பாகற்காய்.]

கார்கோல் *kar-kōl*, பெ.(n.) கருஞ்சீரகம்; black cumin (சா.அக.).

[கார் + கோல்.]

கார்கோள்¹ *kār-kōl*, பெ.(n.) 1. கடல்; lit., that which is absorbed by the clouds, sea. “கார்கோண் முகந்த கமஞ்சுண்... மாமழை” (திருமுருகு. 7). 2. ஓமை (ட.) பார்க்க; see *ōmai*

[கார் + கோள். கொள் → கோள்.]

கார் = கரிய மழைமேகம். கார்கோள் = கரிய மழைமேகங்கள் நீராவிவடிவில் நீரை உறிஞ்சிக் கொள்ளுத்தற்கு இடமாகிய கடல்.

கார்கோள்² *kār-kōl*, பெ.(n.) காளி (சனி.) (யாழ்.அக.); saturn.

[கார் + கோள்.]

கார் = கரிய. கோள் = கோனவடிவிலுள்ள அண்டம்.

கார்கோளி *kār-kōli*, பெ.(n.) 1. முத்தக்காக (மலை.); straight sedge. 2. கார்க்கோழி பார்க்க; see *kar-k-kōli*

[கார் + கோளி.]

கார்கோளி *kārkoḷi*, பெ.(n.) தேட்கொடுக்கு; (கோ.அக.); Indian turn sole.

மறுவ. கார்கோளி

[கார் + கொளி.]

காரசினம் *kār-sinam*, பெ.(n) குருதிக் கக்கல் கழிச்சல் நோய்; a disease characterised by evacuation and vomiting of dark bloody matter (சா.அக.).

[கார் + சினம்.]

கார்த்தம் *kārttam*, பெ.(n) காமம்; sexual passion. (சா.அக.).

[கார் → கார்த்தம் (மிகுதி).]

கார்த்தவீரியன் *kārtta-vīryaṇ*, பெ.(n.) கார்த்தவீரியார்க்கனன் (திவா) பார்க்க; see *kārtta-vīryār-c-cuṇaṇ*.

[கார்த்தவீரியன்(மருஉ.).]

கார்த்தவீரியார்க்கனன் *kārtta-vīryārccuṇaṇ*, பெ.(n) பரசுராமனால் கொல்லப்பட்டவனும், ஆயிரம் கைகளையுடையவனுமான மன்னன்; a puranic thousand - armed emperor, who was slain by Paraśurama, and whose capital was Mahismati.

மறுவ. கார்த்தவீரியன்

[கருத்த → கார்த்த + வீரன் + அருச்சுனன். ஆரியரின் இனப்பகைவன்.]

கார்த்தன் *kārttaṇ* பெ.(n.) துரிக (யாழ்.அக.), verdigiris.

மறுவ : செம்புக்களிம்பு

[கார் → கார்த்தன்.]

கார்த்தாளி *kārttāḷi*, பெ.(n) தாளி வகை; a kind of ḷiḷi (சா.அக.).

[கார் + தாளி.]

கார்த்திகேயன் *kārttikēyaṇ*, பெ.(n) கார்த்திகையன் பார்க்க; see *kārttigaiyaṇ*.

[கார்த்திகேயன் → கார்த்திகேயன்.]

கார்த்திகை¹ *kārttigaḷ*, பெ.(n) காந்தள்; November flower (சா.அக.).

[கார் → கார்த்திகை.]

கார்த்திகை *kārttigaḷ*, பெ.(n) ஒரு விண்மீன் (திவா.); the constellation pleiades, part of mēṣa-rāṣi and ḷḍaba-rāṣi. 2. நளியாதம் (சைவச. ஆசாரி. 79); the eighth month of the Indian calendar. 3.

கார்த்திகைப்பூ (இலக். வி. 192, உரை.). பார்க்க; see *kārttigai-p-pū*. 4. நளி (கார்த்திகை) மாதத்தில் வீடுதோறும் விளக் கேற்றிக் கொண்டாடும் முழுமதி நாள்; the full-moon day in the month of Karttigai when every house is beautifully lit with lamps. 5. தூர்க்கை (திவா.); Durga.

ம. கார்த்திகை; து. கார்திக.

[கார் → கார்த்திகை]

கார்த்திகை அரிசி *kārttigai-arisi*, பெ.(n) **கார்த்திகைக் காசு** பார்க்க; see *kārttigai-k-kāśu*.

[கார்த்திகை → கார்த்திகையன்.]

கார்த்திகைக்காசு¹ *kārttigai-k-kāśu*, பெ.(n). **கார்த்திகைக் காணிக்கை** (S.I.I. i. 90) பார்க்க see *kārttigai-k-kāṇikkai*

[கார்த்திகை + காசு.]

கார்த்திகைக்காசு² *kārttigai-k-kāśu*, பெ.(n). ஒரு வகை வரி; a kind of tax. "கார்த்திகை அரிசி, கார்த்திகைக் காசு, கார்த்திகைப் பச்சை, வேலிப்பயறு, நீர்நிலக்காசு, தறியிரை, கடையிறை, காலக்கப்பாட்டம், தட்டார்ப்பாட்டம்..... மற்றுமெப்பேர்பட்டப் பல காசாயங்களும்" (SII.i.62-15 pg.90).

ம. கார்த்திகைக்காசு

[கார்த்திகை → காசு.]

கார்த்திகைக் காணிக்கை *kārttigai-k-kāṇikkai*, பெ.(n) ஒரு பழைய வரி (கல்.); an ancient money tax.

மறுபடி கார்த்திகைக்காசு

ம. கார்திகக் காணிக்கை

[கார்த்திகை+காணிக்கை.]

கார்த்திகைக்கார் *kārttigai-k-kār*, பெ.(n) நெல் வகை; a kind of paddy. "சித்திரைக் கார், நவிரைக்கு நூறுகுழிக்கு" (SII.vii.122-2 pg.51).

[கார்த்திகை+கார்.]

கார்த்திகைக்கிழங்கு *kārttigai-k-kilaṅgu*, பெ.(n.) **கலப்பைக் கிழங்கு** பார்க்க; *kalappai-k-kilaṅgu*.

ம. கார்திகக் கிழங்கு

[கார்த்திகை+கிழங்கு.]

கார்த்திகைக்கூம்பு *kārttigai-k-kūmbu*, பெ.(n.) கார்த்திகை மதிய நாட்களில் சிறுகோயில்களில் முன்னிரவில் கூம்பு வடிவில் அமைத்து கொளுத்தப்படும் சருகு; cone shaped fuel, burnt in the night of Karthigai full moon night.

[கார்த்திகை+கூம்பு.]

கார்த்திகைக்கொடி *kārttigai-k-koḍi*, பெ.(n) **கார்த்திகைக் கிழங்கு** பார்க்க; see *kārttigai-k-kilaṅgu* (சா.அக.).

[கார்த்திகை+கொடி.]

கார்த்திகைக்கொள்ளி *kārttigai-k-kolli*, பெ.(n.) கார்த்திகைத் திருநாளில் அனற்பொறிதட்டி விளையாடுதற்குரிய அகத்திக் கொள்ளி (இ.வ.); firebrand of awatti, used by children to scatter sparks in sport in the evening of the *tiru-k-kārttigai*

மறுவ. அகத்திக் கொள்ளி, அகத்துக் கொள்ளி.

[கார்த்திகை+கொள்ளி.]

கார்த்திகைச்சம்பா *kārttigai-c-cambā*, பெ. (n.) நான்கு முதல் ஆறுமாதங்களில் விளையக்கூடிய சம்பா நெல்வகை; a kind of *cambā* paddy, maturing in four to six months.

[கார்த்திகை+சம்பா.]

கார்த்திகைச்சேவகன் *kārttigai-c-cēvagān* பெ.(n.) கருநாவிக்கிழங்கு; black aconite (சா.அக.).

[கார்த்திகை + சேவகன்.]

கார்த்திகைத் தேவிமார் *kārttigai-t-tēvimār*, பெ.(n) **கார்த்திகைப் பெண்கள்** பார்க்க; see *kārttigai-p-pengal*.

[கார்த்திகை+தேவிமார்.]

கார்த்திகை நோன்பு *kārttigai-nōṇbu*, பெ.(n.) முருகனைக் குறித்துக் ஒவ்வொரு திங்களும் கார்த்திகை நாளன்றும் கடைப்பிடிக்கும் நோன்பு; monthly fast in honour of Skanda, when the moon is in conjunction with pleiades.

ம. கார்த்திகை விரதம்

[கார்த்திகை + நோன்பு]

கார்த்திகைப் பச்சை *kārttigai-p-paccāi*, பெ.(n.) பழைய வரிவகை (S.I.I.i, 62-15 pg.90); an ancient tax.

[கார்த்திகை + பச்சை]

கார்த்திகைப்பூ *kārttigai-p-pū*, பெ.(n.) காந்தள் மலர்; Malabar glory lily blossoming in Karttigai.

ம. கார்த்திகைப்பூ

[கார்த்திகை + பூ]

கார்த்திகைப் பெண்கள் *kārttigai-p-pengal*, பெ.(n) அறுவராகிய கார்த்திகைப் பெண்கள் (விண்.); the six presiding deities of the constellation pleiades.

மறுவ. கார்த்திகையறுவர்

[கார்த்திகை + பெண்கள்]

கார்த்திகைப்பொரி *kārttigai-p-pori*, பெ.(n) கார்த்திகைத் திருநாளிற் வழங்கும் நெற்பொரி; fried paddy mixed with treace, used in the Karttigai festival.

[கார்த்திகை + பொரி]

கார்த்திகையறுவர் *kārttigai-y-aṟuvar*, பெ.(n.) கார்த்திகைப் பெண்கள் பார்க்க; see *kārttigai-p-pengal*.

[கார்த்திகை + அறுவர்]

கார்த்திகையன் *kārttigaiyan*, பெ.(n.) கார்த்திகை மகளிரால் வளர்க்கப்பட்ட முருகக் கடவுள் (சூட.);

Skanda, as nursed by the six áesiding deities of the constellation leiades.

[கார்த்திகை → கார்த்திகையன்]

கார்த்திகைவறுட்டி *kārttigai-varaṭṭi*, பெ.(n.) மாதக் கார்த்திகைதோறுந் திண்ணைப் பள்ளிக் கூடத்து ஆசிரியருக்குக் கொடுக்கும் எருமுட்டை. (இ.வ.); cowdung cakes given to the pial school teacher, on the eve of the monthly Karttigai.

[கார்த்திகை+வறுட்டி]

கார்த்திகைவாளை *kārttigai-vālai*, பெ.(n.) பதினாறு விரலம் நீளமுடையதும் வெள்ளி நிறமுடையதுமான கடல் மீன்வகை; ribbon-fish, silvery, attaining at least 16 in.in length,

[கார்த்திகை+வாளை]

கார்த்திகை விளக்கீடு *kārttigai-viḷakkīḍu*, பெ.(n.) கார்த்திகை விழாவின்போது வீடு முதலிய யவற்றில் விளக்கேற்றுகை; lighting of lamps in the evening of *tirukkarttigai*

[கார்த்திகை+விளக்கீடு]

இவ்விழா வீணக்கணி (தீபாவளி) போடு ஒப்பிடத் தக்கது. ஐப்பசி (அமாவாசையன்று) தீபாவளி வரும். கார்த்திகை மதியத்தன்று கார்த்திகை வீணக்கீடு நடைபெறும். தீபாவளி வடபுலத்தில் பெருஞ்சிறப்போடு, இரவு முழுவதும் வீணக்கணி வைத்துக் கொண்டாடப்படும். வீணக்கணி விழாவின் பிற பழக்க வழக்கங்கள் தமிழ் நாட்டில் பெரிதும் ஊடுருவிய போதும், வீணக்கேற்றும் பழக்கம் நுழையவில்லை. அது கார்த்திகை நாளில் மட்டுமே சிறப்பாக நடைபெறுகிறது.

கார்த்திகை விளக்கு *kārttigai-viḷakku*, பெ.(n) திருக்கார்த்திகை விழாவின்போது ஏற்றப்படும் விளக்கு; lights of the karttigai festival, placed at the gate and other parts of the house.

ம. கார்த்திகை விளக்கு

[கார்த்திகை+விளக்கு]

கார்த்துளசி *kārttuḷaṣi*, பெ.(n.) கருந்துளசி; black variety of basil (சா.அக.).

[காரு → கார் + துளசி]

கார்த்துளசி

கார்நாள் உரும் *kārnā-urum* பெ.(n.) மழைக் காலத்து இடி (கோ.அக.); thunder of the rainy season.

[கார் → நாள் + உரும்]

கார்நாற்பது *kār-nārpadu*, பெ.(n.) பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் ஒன்றானதும், கார்காலம் வந்ததும் தலைவன் வாராாமையால் வருந்தும் தலைவி கூற்றாகக் கண்ணங் கூத்தனாரால் 40 செய்யுளிற பாடப் பெற்றதுமான நூல்; an ancient love poem of forty stanzas by kaṇṇaṇ-kūttāṇār in which the long-expected approach of the rainy season is described by a love-lorn lady pining for the sight of her lover, one of Patipeṇ-kil-k-kanakku.

[கார் + நாற்பது]

கார்நாற்றம் *kār-nārram*, பெ.(n.) தலைப்பெயல் மழையால் மண்ணிறஹோன்றும் மண்ணின் மணம்; earthy odour caused by fresh drizzle. “கானாற்றும் கார்நாற்றம்” (பரிபா. 20:10).

[கார் + நாற்றம்]

கார்நிதி *kār-nidi* பெ.(n.) பேய்ப்பீர்க்கு; wild bitter gourd (சா.அக.).

[கார் + நிதி]

கார்நிறக்கல் *kār-nira-k-kal*, பெ.(n) முகில் வண்ணக் கல்; a dark-grey stone (சா.அக.).

[கார் + நிறம் + கல்]

கார்நிறம் *kār-niram*, பெ.(n) 1. தசைநிறச் சிவப்புக்கல் (குருவிந்தக்கல்); lit., a red stone of the colour of flesh. 2. கறுப்பு நிறம்; dark colour (சா.அக.).

[கார் + நிறம்]

கார்நெல் *kār-nel*, பெ.(n) நெல்வகை; a kind of paddy.

[கார் + நெல்]

கார்நொச்சி *kār-nocci* பெ.(n) கருப்பு நொச்சிச் செடி; black species (சா.அக.).

[கார் + நொச்சி]

கார்ப்படிகன் *kār-p-paḍigan*, பெ.(n.) கோயில் உள்ள இடங்களுக்குச் சுற்றுலா செல்வோன் (யாத்திரைக்காரன்) (யாழ்.அக.); pilgrim.

[கார் + (படிவன்) படிக்கன். கார் = கார்ப்பருவம். படிக்கன் = நோன்பு மேற்கொண்டவன்.]

கார்ப்பருவம் *kār-p-puruvam*, பெ.(n.) கார்காலம் பார்க்க; see *kār-kālam*.

[கார் + பருவம். கார் = மழை]

கார்ப்பாசி *kār-p-pāsi* பெ.(n.) இலைப்பாசிபார்க்க; see *ilai-p-pāsi* (சா.அக.).

[கார் + பாசி]

கார்ப்பாளன் *kārppāḷaṇ*, பெ.(n.) கொடியவன்; wicked person, sinner. “வெள்ளி வெற்பெடுத்த கார்ப்பாள னுக்கும்” (அருட்பா, ii, சிகாமணி.4).

ம. கார்ப்பாளன்

[கார்ப்பு + ஆள் + ஆள். கார்ப்பு = கடுமை, கொடுமை]

கார்ப்பான் *kārppāṇ*, பெ.(n.) கரிசலாங் கண்ணி (மூ.அ.); a plant growing in moist places eclipta prostrata

[கார் → கார்ப்பான். கார் = கருமை]

கார்ப்பிகம் *kārppigam*, பெ.(n.) கருப்பப்பை; uterus womb (சா.அக.).

[கருப்பம் → கார்ப்பம் → கார்ப்பிகம் (கொ.வ.).]

கார்ப்பீகம் *kār-p-pīgam*, பெ. (n.) பருத்தி; Indian cotton shrub (சா.அக.).

H.kapps.

[கால் + பூ - காற்று → கார்ப்பு → கார்ப்பீகம் (பருத்திப்பூ, பருத்தி) காற்று என்பது குச்சிப்பூ எனப் பொருள்படும்.]

கார்ப்பு *kārppu*, பெ. (n.) 1. அறுகவையுள் ஒன்றான உறைப்பு (சூடா.); pungency, one of six tastes. 2. உவர்ப்பு (pt;d.); salt-ness.

[கார → கார்ப்பு]

கார்ப்புப்பு *kārppuppu*, பெ.(n.) காரமான உப்பு; a caustic or corrosive salt of any kind (சா.அக.).

[கார்ப்பு+உப்பு]

கார்ப்புரம் *kārppuram*, பெ.(n.) 1. நீர்; water. 2. பொன்; gold (சா. அக.).

[கார்ப்பு+உரம்]

கார்ப்பெயல் *kār-p-payal*, பெ.(n.) கார்காலத்து மழை; heavy rain, as in the rainy season. "கார்ப்பெயற் கலித்த பெரும்பாட் டரத்து" (புறநா. 120).

[கார்ப்பெயல். கார்ப்பு+காலம், மழைக்காலம். பெயல்-மழை.]

கார்ப்பாலை *kār-pālai*, பெ. (n.) காட்டிலுப்பை பார்க்க; see *kāṭṭiluppai*

[கார்ப்பாலை]

கார்ப்புகா *kārpuḡā*, பெ. (n) கார்ப்போகி பார்க்க; see *kār-pōḡi*

[கார்ப்பு(கோகி) புகா.]

கார்ப்புரவு *kār-puravu*, பெ.(n.) கார்நெற் சாகுபடி; cultivation of the paddy, harvest. ஊர் அளந்த

கோல் "சந்திர பாண்டியனாலே அளந்து கார்ப்புரவுக்கு முன் இறுக்கும் கடமைக்கு" (S.I.I.viii, 169-5 pg.79).

[கார்ப்புரவு]

கார்ப்போகம் *kār-pōḡam*, பெ. (n.) கார்ப்போகி (பதார்த்த. 1020) பார்க்க; see *kār-pōḡi*

[கார்ப்போகம்]

கார்ப்போகரிசி *kār-pōḡariṣi*, பெ.(n) கார்ப்போகியின் விதை; seed of scurfy pea.

[கார்ப்போகி+அரிசி. கார்ப்போகம்-கார்ப்பு பருவத்தில் விளைந்தது.]

கார்ப்போகி *kār-pōḡi*, பெ.(n.) 1. பூடுவகை; scurfy pea. 2. கார்ப்புரவத்தில் விளையும் ஒருவகை நெல்; a kind of paddy

[கார்ப்போகி . போகு → போகி. கார்ப்போகி-கார்ப்போகத்தில் (பருவத்தில்) விளைந்தது.]

கார்ப்போகு *kār-pōḡu*, பெ. (n.) கார்ப்போகி-1 பார்க்க; see *kār-pōḡi*

[கார்ப்பு(போக)போகு]

கார்ப்பணி *kār-manṭi*, பெ. (n.) 1. கரிசலாங்கண்ணி. (மலை); a plant growing in moist places. 2. காராமணிப்பயறு; cow-gram (சா.அக.).

[கார்ப்பணி]

கார்ப்பணித் தக்காளி *kārmanṭi-t-takkāḷi*, பெ.(n) கருப்பு நிறமான மணித்தக்காளி; black berried solanum.

[கார்ப்பு + மணி + தக்காளி]

கார்ப்பலி *kār-maḷi*, பெ. (n.) கடல் (விண்.); sea

[கார்ப்பு+மலி கார்ப்புரமை, கார்ப்புலி கருநிறம் படர்ந்தது]

கார்ப்பழை *kār-maḷaḷi*, பெ. (n.) கார்ப்புரத்தில் பெய்யும் மழை; monsoon rain.

க. கார்ப்புழை, கார்ப்புழை, கார்ப்புழை.

[கார்ப்புழை]

கார்மறுநிலம் *kār-marṇiṇam*, பெ. (n.) இருபேசு நிலம்; double crop land. "ஊர் விழுக்கட்டோபாதி கார்மறுநிலம் அறேகால் முக்காணி" (Sil. iv.422-4 pg.125).

[கார்+மறு+நிலம். கார்ப்பருவத்துக்கு அடுத்த மறு பருவத்திலும் விளைச்சல் எடுக்கத்தக்க நிலம்.]

கார்மனத்துவம் *kār-maṇattuvam*, பெ.(n.) பிறர்க்குத் தீங்கிழைக்கும் மனத்தன்மை; evil-mindedness (சா.அக.).

[கருப்பம் + மனத்துவம்.]

கார்முகம் *kārmugam*, பெ. (n.) 1. வில்; bow. "கார் முகங்கான்ற ... விசிகம்" (ஞானா. 20,19). 2. பஞ்சு கொட்டும் வில்; bow for cleaning cotton. "கார்முகம் வீசிட மாசறு துவப்பஞ்சு" (திருப்ப.44). 3. மூங்கில் (மலை.) bamboo. 3. முகில்; cloud (சா.அக.).

[கார்+முகம். கார்+முகில். கார்முகம்- மழை மேகக்காலத்தில் முகம் காட்டும் வானவில். வானவில் வடிவில் செய்யப்பட்ட பருத்தி கொட்டும் விற்கோல்.]

கார்முகன் *kār-mugan*, பெ. (n.) ஒருவகை செய் நஞ்சு (சங்.அக.); a prepared arsenic.

[கார்+முகன்-கார்-கருமை, நஞ்சு.]

கார்முகில் *kār-mugil*, பெ.(n.) கருக் கொண்ட முகில்; black cloud heavy with rain "நீலக்கார் முகில் கமலம் பூத்து" (கம்பரா.வாலிவ. 75). 2. ஒருவகைச் செய்நஞ்சு; a prepared arsenic.

ம. கார்முகில்; தெ. காரமொகுலு.

[கரு+முகில்- கார்முகில்.]

கார்முகில் வண்ணம் *kār-mugil-vannam*, பெ. (n.) தீமுறுகற் செய்நஞ்சு; a dark grey- coloured arsenic (சா.அக.).

[கார் + முகில் + வண்ணம்.]

கார்முகில் வன்மை *kār-mugil-vanmai*, பெ. (n.) ஒருவகைச் செய்நஞ்சு; a prepared arsenic.

[கார் + முகில் + வன்மை]

கார்முகிற் கண்ணம் *kār-mugircuṇṇam*, பெ. (n.) ஒரு வகைக் கறுப்புச் கண்ண மருந்து; a dark compound of calcium carbonate prepared by calcination (சா.அக.).

[கார்+முகில்+கண்ணம்.]

கார்முல்லை *kār-mullai*, பெ. (n.) தலைவியைப் பிரிந்த தலைவன் வருமுன் அவன் வருதற்குரிய கார்காலத்தின் அறிகுறியாக முகில் முன் வந்ததைக் கூறும் புறத்துறை (பு.வெ.10, முல்லை.2.); theme describing the approach of a dark clouds, reminding an expectant wife that the time has come for her husband to return.

[கார் + முல்லை. கார் = கர்காலம்.]

கார்மேகம் *kār-mēgam*, பெ.(n.) கருங்குரங்கு; black-faced monkey.

[கார் + முகம். கார்முகம் → கார் = கருமை]

கார்வண்ணர் *kār-vannar*, பெ.(n.) அசுரர் (பிங்.); asuras, as dark in complexion.

[கரு → கார் + வண்ணர். கார் = கருமை]

கார்வண்ணன் *kār-vannan* பெ.(n.) கார்முகில் வண்ணத் திருமால் (பிங்.); Viṣṇu, as dark in complexion like clouds.

[கார் + வண்ணன். கார் = கருமை]

கார்வலயம் *kār-valayam*, பெ.(n.) பெருங்கடல் (வின.); ocean.

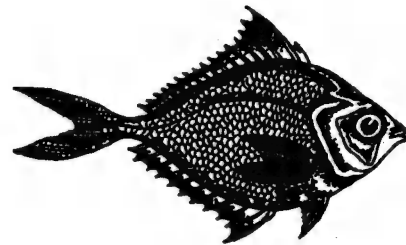
[கார் + வலயம் - கார்வலயம்]

கார்வழலை *kār-vāḷalai*, பெ.(n.) பெரிய பாம்பு (உரி.நி.); black cobra.

[கார் + வழலை. கார் = கருமை]

கார்வா *kārvā*, பெ.(n.) 16.5, 12, 16 விரலம் அளவுள்ள கடல்மீன் வகைகள்; species of sea fish.

[கால் → கார் → கார்வா. கால் = நீட்சி]

artar

கார்வாய்சன்னி *kārvāy-s-anni*, பெ.(n.) பெண்களுக்கு உண்டாகும் ஒருவகை இசிவு நோய்; a kind of delirium peculiar to women (சா.அக.).

[கார் + வாய் + சன்னி]

கார்வினை *kār-vinaḥ*, பெ.(n.) பாழ்வினைத் தொழில் (பாவத்தொழில்); sinful action. “கொடுங்கார் வினை... புரியல்” (புலியூரந். 2).

[கார் + வினை - கார்வினை]

கார்வெள்ளி *kār-veḷḷi*, பெ.(n.) மட்ட வெள்ளி. (C.G.); impure silver.

[கார் + வெள்ளி. கார் = கருமை, தரக் குறைவு]

கார்வை *kārvai*, பெ.(n.) இசையில் பண்நீட்சி (நாத நீட்சி); a prolonged musical note, as in a harmonium.

[கால் → கார் → கார்வை. கால் = நீட்சி, காவ நீட்டிப்பு]

காரக்கட்டி *kāra-k-kattī*, பெ.(n.) காடிக்காரம் (இ.வ.); nitrate of silver, lunar caustic.

[காரம் + கட்டி]

காரக்கருணை *kār-k-karuṇai*, பெ.(n.) காறுக குணை (M.M.289) பார்க்க; see *kāru-karuṇai*

[கார் + கருணை - காரக்கருணை. கார் = காரல் கவை]

காரக்கல் *kāra-k-kal*, பெ.(n.) ஒருவகை நஞ்சுகல் (விண்.); a kind of caustic mineral.

ம. காரக்கல்லு

[கார் = கருநிறம், நஞ்சு. கார் → காரம் + கல்]

காரக்கழிச்சல் *kāra-k-kajiccal*, பெ.(n.) செரியாமல் வயிற்றுப்போக்கு ஏற்படுதல்; a kind of diarrhoea.

[காரம் + கழிச்சல். காரம் = மிகுதி]

காரக்காஞ்சிரம் *kāra-k-kāñjiram*, பெ.(n.) ஒரு வகை மருந்துச்செடி. (M.M.161); medicinal herb.

ம. காரக்காஞ்சிரம்

[காரம் + காஞ்சிரம்]

காரக்கருவி *kāraga-k-karuvi*, பெ.(n.) தொழிலை இயற்றுவதிக்குங் கருவி (தொல். சொல். 74, உரை); that which is instrumental in bringing about action.

[கருத்தல் = செய்தல். கரு → காரம் + கருவி]

காரகம்¹ *kāragam*, பெ.(n.) வேற்றுமையருபேற்ற பெயர் வினைகொண்டு முடியும் நிலை (பி.வி.8); the relation of a noun to a verb denoted by the case-ending.

கருத்தல் = செய்தல், கரு → கார் → காரகம். ஏற்ற வினையைப் பயனிலையாகக் கொண்டு முடியும் பாங்கு.

காரகம்³ *kāragam*, பெ.(n.) தோல்நோய் (மேகநோய்); secondary syphilis.

[கரு + அகம் - காரகம்]

காரகவரிக் கொம்பு *kār-aga-vari-k-kombu*, பெ.(n) உட்புறத்தே கறுப்புவரிகொண்ட மாட்டின் கொம்பு (இ.வ.); horn of an ox with black streaks inside it.

[கார் + அகம் + வரி + கொம்பு]

காரகவெட்டை *kāraga-veṭṭai*, பெ.(n) காரகம்² (இராசவைத்.) பார்க்க; see *kāragam*.

[காரகம்² + வெட்டை]

காரகவேது *kāraga-v-ēdu*, பெ.(n) தொழினி கழ்ச்சிக்குக் கருவியாகவுள்ள ஏது (தண்டி, 58, தலைப்பு); efficient cause, actually producing the effect, dist. fr. *nābaga-v-ēdu*, as. வாணிகத்தான் ஆயினான்.

[காரகம் + ஏது. காரகம் = தொழில், நிகழ்ச்சி. ஏது = காரணம். ஏந்து → ஏது]

காரகன் *kāragan*, பெ.(n.) 1. செய்வோன்; agent, doer. 2. படைப்போன்; creator. “காரகன்ற னையும” (சிவதரு. சிவஞான.31).

[கரு → (தருகன்) → கருகன் - காரகன். கருத்தல் = செய்தல்]

காரகில் *kār-agiḷ*, பெ.(n.) அகில்வகை (சிலப்.14: 108, உரை); a kind of eagle-wood, used as incense.

[கார் + அகில்]

காரங்கட்டு-தல் *kāraṅ-kaṭṭu-*, 5 செ.கு.வி. (v.i) 1. நீலச்சாயத்தை உறுதியாக்குதல் (விண்.); to strengthen the blue dye by adding the necessary ingredients. 2. உறைப்படிமருந்து கூட்டுதல்; to prepare caustics.

[காரம் + கட்டுதல். காரம் பார்க்க; see *kāram*.]

காரங்கூட்டு-தல் *kāraṅ-kūṭṭu-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) சாயமருந்து சேர்த்தல் (விண்.); to prepare dyer's lye.

[காரம் + கூட்டு]

காரங்கொடு-த்தல் *kāraṅ-koṭu-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) காரமருந்தை உண்பித்தல் (உ.வ.); to give pungent medicines, as to a lying-in woman.

[காரம் + கொடு]

காரச்சாயம் *kāra-c-cāyam*, பெ.(n) ஒருவகைக் கலப்புச் சாயம் (யாழ்ப்ப.); a compound colour for dyeing.

[காரம் + சாயம்]

காரச்சீலை *kāra-c-cīlai*, பெ.(n) புண்ணுக்கிடும் மருந்துச் சீலை (உ.வ.); corrosive plaster, blister.

[காரம் + சீலை]

காரச்சேர்வை *kāra-c-cēvai*, பெ.(n) தீப்பற்றுள்ள மருந்தின் சேர்க்கை (பாண்டி); cauteriser.

[காரம் + சேர்வை]

காரச்சேவு *kāra-c-cēvu*, பெ.(n) எண்ணெய்யில் பொறித்த காரப்பண்டம்; a kind of comestibles.

[காரம் + சேவு]

காரசாரம் *kāra-śāram*, பெ.(n) வேண்டிய அளவோடு அமைந்த காரச்சுவை; pungency, the quality of being pungent and palatable. “கார சாரஞ்சேர் சாற்றிலே கலந்த சோற்றிலே” (அருட்பா, vi, அவாவறுப்பு).

[காரம் + சாரம். சாரம் = சாந்த சுவை]

காரடம் *kāraḍam*, பெ.(n) கண்கட்டுக் கலை (கண் கட்டு வித்தை); juggling, legerdemain.

ம. காரடம்; க.கூரட; தெ.கூர.

காரடை *kār-aḍai*, பெ.(n) ஆரிசிமாவில் செய்யும் ஒருவகை அடை; a kind of rice cake.

[கார் + அடை. கார் = கார் ஆரிசி]

காரடையானோன்பு *kāraḍaiyā-nōṇbu*, பெ.(n.) கும்பமும் (மாசி) மீனமும் (பங்குனி) கூடும் நாளில் கணவரின் நீண்ட வாழ்நாளுக்காக மகளிர் கைக்கொள்ளும் ஒரு நோன்பு; a ceremonial fast observed by women when the Sun passes from Aquarius to Pisces, praying for the longevity of their husbands.

[காரடை + ஆம் + நோன்பு. (மகர ஈறு கெட்டது).]

கார் ஆரிசியில் செய்த காரடை வைத்து வழிபடும் நோன்பு.

காரண்டம் *kāraṇḍam*, பெ.(n.) 1. நீர்க்காக்கை (குடா.); little cormorant. 2. கடுகு; mustard.

[கார் + அண்டம். கார் = கருநிறம். அண்டம் = மிகுதி. கருநிறம் மிகுந்த காக்கையும், கடுகும் காரண்டம் எனப்பட்டது.]

காரண்டலம் *kāraṇḍalam*, பெ.(n.) நீர்க்காக்கை; water-crow (சா.அக.).

[காரண்டம் → காரண்டலம்.]

காரண்டலம்

காரண்டவம் *kāraṇḍavam*, பெ.(n.) நாரைவகை (பாண்டி); a kind of crane.

[கார் + அண்டம் + அம் = காரண்டவம்.]

காரண்டவைப்பு *kār-aṇḍa-vaippu*, பெ.(n.) கார்முகிற் செய்நஞ்சு; a prepared arsenic (சா.அக.).

[கார் + அண்டம் + வைப்பு]

காரணக்குரவன் *kāraṇa-k-uravaṇ*, பெ.(n.)
வியூப்பொருள் உணர்த்தும் ஆசிரியன் (வின்);
spiritual teacher whose sole object is the spiritual
benefit of his disciple, opp. to *kāriya-guru*

[காரணம் + குரவன்.]

காரணக்குறி *kāraṇa-k-kuri*, பெ.(n.) 1. காரணப்
பெயர்; noun conveying the etymological sense.
opp to *idu-kuri* 2. முன்னறிகுறி (வின்.); presage,
omen, prognostic. “மழைக்குக் கெண்பது
காரணக்குறியென விழுத்தான்” (கம்பரா. காட்சி.6).

[காரணம்+குறி.]

காரணக்குறியரபு *kāraṇa-k-kuri-marabu*, பெ.(n.)
காரணம்பற்றித் தொன்றுதொட்டு வழங்கும்
பெயர்ச்சொல் (நன். 275); noun used in its
etymological sense and sanctioned by long
usage. (எ.டு.) அவன், அவள், பறவை, விலங்கு.

[காரணம்+குறி+மரபு.]

காரணக்குறியாக்கம் *kāraṇa-k-kuri-y-ākkam*,
பெ.(n.) காரணம்பற்றிப் படைத்துக்கொள்ளும்
பெயர்ச்சொல் (நன். 275, விருத்.); noun used in its
etymological sense to suit an occasion. (எ.டு.)
பொன்னன், பூணன்.

[காரணக்குறி + ஆக்கம்.]

காரணகர்த்தா *kāraṇa-karttā*, பெ.(n.)
காரணகருத்தன் பார்க்க; see *kāraṇa-karuttan*

[காரணம் + கர்த்தா.]

த. கருத்தன் *Skt.* > *kartha*

காரணகருத்தன் *kāraṇa-karuttan*, பெ.(n.)
முதற்கடவுள் (வின்.); the supreme being, the
cause of all things.

[காரணம் + கருத்தன்.]

காரணகுரு *kāraṇa-guru*, பெ.(n.) காரணக்
குரவன் பார்க்க; see *kāraṇa-k-uravaṇ*.

[காரணம்+குரு]

த. குரவன் *Skt.* > *guru*.

காரணச்சிறப்புப்பெயர் *kāraṇa-c-cirappu-p-peyar*, பெ.(n.) காரணத்தால் ஓரினத்தில் ஒன்றற்குச்
சிறப்பாக வரும் பெயர்ச்சொல் (நன். 62, உரை); noun
used in its etymological sense and applicable to
a particular object in a class or group, dist. fr.
kāraṇa-p-peyar. (எ.டு.) முடி, (முடியப்படுவது), கழல்
(காலில் கட்டப்படுவது).

[காரணம் + சிறப்பு + பெயர்.]

காரணச்சொல் *kāraṇa-c-col*, பெ.(n.) கதை (பிங்);
story, narrative.

[காரணம் + சொல். காரணம் = ஒன்றோடொன்று
தொடர்புறுத்தல். சொல் = சொல்லுவது - ஆகுபெயராய்
சொல்லப்படும் கதையைக் குறித்தது.]

காரணப்பெயர் *kāraṇa-p-peyar*, பெ.(n.) ஒரு
காரணம்பற்றி வழங்கும் பெயர் (நன். 62, உரை);
derivative name, dist. fr. *idu-kuri-p-peyar*. (எ.டு.)
பொன்னன்

[காரணம் + பெயர்.]

காரணப்பொதுப்பெயர் *kāraṇa-p-podu-p-peyar*,
பெ.(n.) பலபொருட்குப் பொதுவாக வழங்கும்
காரணப்பெயர்ச்சொல் (நன். 62, உரை); noun used
in its etymological sense and applicable to a class
or group, dist. fr. *kāraṇa-c-cirappu-p-peyar*.
(எ.டு.) அணி (அணியப்படும் கலன்கள்
அனைத்தையும் குறிப்பது).

[காரணம் + பொது + பெயர்.]

காரணம் *kāraṇam*, பெ.(n.) 1. மூலம்; principle,
origin, source, cause, of three kind viz.,
முதற்காரணம், துணைக்காரணம், நிமித்த காரணம்.
2. ஏது; reason, ground of an assertion or
argument. “கல்லார்க்கொன் றாகிய காரணம்”
(நாலடி, 265). 3. நோக்கம்; motive, object. நீ

அவனை வருத்துங்காரணம் என்ன? 4. வழிவகை (உபாயம்); means. “இதனைத் தீருங் காரணம் யாது” (கம்பரா. நாகபா.234). 5. சிவனியநூல்; 28ல் ஒன்று (சைவச.பொது.331, உரை); an ancient śaiva scripture in śanskrit.

மறுவ. கரணியம், வயணம்.

[கரு → கார் → காரணம். (முதா.176).]

கரணம் - காரணம். கரு + அணம் = கரணம். கருத்தல் - மேகம் கருத்தலைக் குறிக்கும். கரு - கார். மேகம் சூல்கொள்ளும்போது கருத்திருத்தலின் மக்களின் சூலும் கரு, கருப்பம் எனப்படும்.

மேகம் கருத்து மழை பொழிவது உலகவினைகட்கெல்லாம் காரணமா யிருத்தலின் கரு என்பது காரணத்தையும் குறிக்கும்.

“வானின்னுலகம் வழங்கி வருதலான்” என்றார் வள்ளுவரும்.

காரணம், கருவி என்பன கரு என்னும் ஒரு வினைத் தொழிற்பெயர்கள். திரிகரணம் = முக்கருவி. அந்தக்கரணம் = உட்கருவி. கரணம் = அணம் விருதி. கருவி - வி - விருதி. கரணத்தின் நீட்டம் காரணம். கருவி மேகத்தின் தொகுதியையும் உணர்த்தும். (எ-டு) ‘கருவி மாமழை’ ‘கருவி தொகுதி’ - தொல்காப்பியம். கரு → கார். கார் + அணம் - காரணம். கார் + இயம் - காரியம். இயம் தொழிற் பெயர் விருதி (செல்வி. பரல் 6 சிலம்பு 18, பக். 256, 257).

காரணமரபு *kāraṇa-marabu*, பெ.(n.) காரணக் குறிமரபு (நன்.275) பார்க்க; see *kāraṇa-k-kuṛi-marabu*.

[காரணம் + மரபு.]

காரணமறிநிலை *kāraṇam-aṛi-nilai*, பெ.(n.) அணிவகை (யாழ்.அக.); a figure of speech.

[காரணம் + அறி + நிலை.]

காரணமாலை *kāraṇa-mālai*, பெ.(n.) பின் தொடர்ந்து வருவனவற்றிற்கு முன் தொடர்ந்து வருவனவற்றைக் காரணங்களாகவேனும் காரியங்

களாகவேனுஞ் சொல்லும் அணி (அணியி.46.); a figure of speech in which a chain of causes and corresponding effects occur.

[காரணம் + மாலை. மாலை = நிரல்படவரும் தொடர்ச்சி.]

காரணமொழி *kāraṇa-moḷi*, பெ.(n.) விருதாகக் கொள்ளும் மொழி (பாண்டி); motto, emblem.

[காரணம் + மொழி.]

காரணவன்¹ *kāraṇavar*, பெ.(n.) மூலமான கடவுள்; one who is the first cause, God. “ஏழுலகும் பரவுங் காரணவன்” (திருவாலவா. 27,32).

[காரணம் + அவன்.]

காரணவர்¹ *kāraṇavar*, பெ.(n.) 1. ஊர்ப் பெருமக்கள்; land holders of the village. “சந்தரபாண்டிய நல்லூர்க் காரணவரோம்” (S.I.I.V.105). நாயனார் பண்டாரத்தார்க்கு விடுதிட்டுக் குடுத்த பரிசாவது² 2. குடும்பத் தலைவர் (நாஞ்.); head of a family.

[காரணம் → காரணம் → காரணவன். கருத்தல் = செய்தல், பணியாற்றுதல், மேற்பார்த்தல், கணக்குகளை எழுதுதல். கரு காரணம் (செய்கை, தொழிற்படுதல்) ஒ.நோ. அரு → அரண் → அரணம்.]

காரணவாக்கியம் *kāraṇa-vākkiyam*, பெ.(n.) காரணமொழி பார்க்க; see *kāraṇa-moḷi*.

[காரணம் + வாக்கியம்.]

காரணவாகுபெயர் *kāraṇa-v-āgu-peyar*, பெ.(n.) திருவாசகம் என்றாற்போலக் காரணம் காரியத் திற்கு ஆகிவரும் பெயர்ச்சொல் (நன்.290, உரை); a noun literally signifying cause, used figureatively to denote the effect, as Tiruvāṣāgam, dist. fr. *kāriya-v-āgu-peyar*. (எடு.) திருவாசகம் - அடை அடுத்த வாசகமென்னு முதற் காரணத்தின் பெயர் அதன் காரியமாகிய ஒரு நூலுக்கு ஆகியது). வாசகம் - காரணம் (கருவி), திரு - அடைமொழி.

மறுவ. கருவியாகு பெயர்

[காரணம் + ஆகுபெயர்.]

காரணவாராய்ச்சி *kāraṇa-v-ārāycci*, பெ.(n.) காரணம் குறைவின்றி யிருந்தும் காரியம் பிறவாமையைச் சொல்லும் அணி (அணியி.35); figure of speech in which an antecedent cause is represented as not producing its effect.

[காரணம்+ஆராய்ச்சி. காரணவாராய்ச்சி - நிலைமொழி யிறுதி மகரமெய்கெட்டு வருமொழி முன்னர் வகர உடம்படுமெய் தோன்றியது.

காரணவிடுகுறி *kāraṇa-v-iḍu-kuri*, பெ.(n.) முக்கணன் என்றாற்போலச் சொல்லின் காரணங் கருதியவழிப் பிள்ளையார் முதலிய பலர்க்குஞ் செல்லினும், இடுகுறிபோல ஒருபொருட்கே (சிவனுக்கே) செல்லும் பெயர்ச்சொல் (நன் 62, உரை); noun used in its etymological sense but restricted in application, as Mukkaṇaṇ for śivan. (எடு). முக்கண்ணன், முள்ளி (முள்ளுடைய பலவற்றிற்கும் பெயராயினும் ஒரு வகைச் செடிக்கே பெயராயிற்று).

[காரணம் + இடுகுறி]

காரணவிலக்கணை *kāraṇa-v-ilakkaṇai*, பெ.(n.) காரணத்தைக் காரியமாகக் கூறும் அணி (வின்.); a figure of speech which states the cause as the effect.

[காரணம் + இலக்கணை]

காரணவொழிப்பு *kāraṇa-v-oḷippu*, பெ.(n.) அவநுதியணிவகை (யாழ்.அக.); a kind of avanudiy-ani

[காரணம் + ஒழிப்பு]

காரணன் *kāraṇaṇ*, பெ.(n.) 1. மூலமானவன்; one who is the first cause, as the Supreme Being. “ஆழியிடைத் துயிலுங் காரண (பாரத. மூன்றாம்போ. 17). 2. தலைவன் (பிங்.); chief, ruler, lord.

[காரணம்+அன்]

காரணாதிமூலி *kāraṇaḍi-mūli* பெ.(n) பொன்னுமத்தை; yellow coloured datura.

[காரணம்+ஆதி+மூலி]

காரணி *kāraṇi*, பெ.(n.) மலைமகள் (யாழ்.அக.); *pārvati*.

[காரணம்→காரணி (அனைத்துப் பொருள்களின் தோற்றத்துக்கும் காரணமானவன்.)]

காரணி *kāraṇi*, பெ.(n.) கல்லாறை; a creeper to be found very rarely at the foot of the hills (சா.அக.).

[கரு → காரணி]

காரணிக்கன் *kāraṇikkāṇ*, பெ.(n.) கணக்கன். (கல்.); accountant.

[கரணிக்கன் → காரணிக்கன்.]

காரணிகள் *kāraṇigaṇ*, பெ.(n.) அறம் கூறுவோன்; judge, arbitrator, umpire. “நமக்கோர் காரணிகனைத் தரல் வேண்டும்” (இறை. 1, உரை).

[காரணிகள் → காரணிகள்.]

காரணிகள் *kāraṇigaṇ*, பெ.(n.) மூல காரணமானவன்; one who is the first cause. “தெரிமறையிற் காரணிகனார்” (சீறாப். கட. 10).

[காரணிகள் → காரணிகள்.]

காரத்தண்ணீர் *kāra-t-taṇṇīr*, பெ.(n.) 1. உறைப் பாள நீர்; pungent water. 2. சோடா நீர்; soda water. 3. ஓம நீர்; omum water.

[காரம் + தண்ணீர்.]

காரத்தி *kāraṭṭi*, பெ.(n.) 1. புளிக்கரணை; sour-sorrel. 2. கருப்பு அத்தி; black fig. 3. கார முடையது; that which is pungent. 4. கார்ப்புப்பு; caustic or corrosive of any kind (சா.அக.).

[கார்+அத்தி]

காரத்திராவகம் *kāra-tirāvagam*, பெ.(n.) காரமான செய்நீர்; an acid with a pungent taste (சா.அக.).

[காரம்+ Skt. dhraṇaka > த திராவகம்]

காரத்திரி *kāra-t-tiri*, பெ.(n.) அறுத்த புண் முதலியவற்றில் உட்செலுத்தும் காரமருந்து தோய்த்த சீலைத்திரி (உவ.); a kind of seton with a corrosive

or caustic preparation on it, inserted as in an abscess.

[காரம் + திரி.]

காரத்திரியூசி *kāra-t-tiri-y-ūṣi*, பெ.(n.) காரத் திரியை உடம்பினுட் செலுத்தும் ஊசி; seton needle.

[காரத்திரி + ஊசி]

காரத்திற்காரம் *kāratīrkāram*, பெ.(n) 1. நாயுருவி; Indian burr. 2. செந்நாயுருவி; red Indian burr of the Aspera genus (சா.அக.).

[காரத்தில் + காரம்.]

காரதானி *kāratāṇi*, பெ.(n.) நிலப்பனை; ground palm (சா.அக.).

[காரம்+தானி.]

காரநீர் *kāra-nīr*, பெ.(n) சாயநீர்வகை (வின்.); dyer's lye.

[காரம் + நீர்.]

காரநெய் *kāra-ney*, பெ.(n.) கார மருந்துகள் சேர்ந்த நெய்; oil boiled with pungent drugs (சா.அக.).

[காரம்+நெய்.]

காரப்பசை *kāra-p-paśai*, பெ.(n.) குன்றிமணியையும் சீனிக்காரத்தையும் அரைத்து சேர்த்துத் தட்டார் பயன்படுத்தும் ஒருவகைப் பசை (வின்.); cement or solder of kuṇṇi-maṇi and alum, used by gold or silver smiths.

[காரம் + பசை.]

காரப்பொடி¹ *kāra-p-poḍi*, பெ.(n.) 1. எரிவுண்டாக்கும் மருந்து; caustic powder. 2. பற்றாசு (இ.வ.); solder.

[காரம் + பொடி.]

காரப்பொடி² *kāra-p-poḍi*, பெ.(n.) சிறுமீன் வகை; a small sea-fish.

[காறல் + பொடி காறப்பொடி → காரப்பொடி.]

மீன் குழம்பு செய்வதற்கேற்ற சிறுமீன்; இதன் உலர்ந்த கருவாடும் இதே பெயரில் வழங்கும். நெத்திலிப் பொடி என்றும் கூறுவர்.

காரம்¹ *kāram*, பெ.(n.) 1. உறைப்பு (சூடா); pungency. 2. காரவுப்பு. (வின்.); caustic, corrosive. 3. சாம்பலுப்பு; alkali, soda, potash, impure carbonate of soda. 4. துணிகளின் அழுக்கைப் போக்கும் காரம்; washerman's lye, lixivium. 6. சீனிக்காரம்; alum. 7. வெண்காரம்; borax. 8. **அக்கரகாரம்** (தைலவ தைல. 112) பார்க்க; see *akkara-kāram*. 9. அழிவு; ruin, destruction. “பாவங்கள் யாவையுங் கார மாக்குதலால்” (திருக்காளத். ப. 26,4). 10. திருநீறு; sacred ashes. “காரமென் றுரைப்பர்” (திருக்காளத். ப.26,4). 11. சினம்; anger. அவன் என் மீது காரமாயிருக்கிறான். 12. மரவையம் (மூ.அ); core of timber, hard or solid part of a tree.

ம., கோத. காரம்; க., சூட., து., பட.கார; தெ.காரமு; பிரா. கரேன்.

Skt. ksāra; Pali., Pkt. khāra.

[கரி → கார் → காரம் (செல்வி.78, பக்.284).]

காரச்சீலை, காரச்சேவு, காரத்துளி, (நூந்தி), காரப்பகை, காரப்பொடி, காரமருந்து முதலியன வேகத்தையும் உறைப்பையுமுடைய பொருட் பெயர்கள்.

கரி என்னும் வினையடிபயல் பிறந்த தொழிற் பெயர். கரி + அம் - காரம்; முதனிலை திரிந்து விருதி பெற்ற தொழிற் பெயர். ஒ.நோ. படி + அம் - பாடம். தவி + அம் - தாவம். கரித்தல் மிகுதல், காரம் மிகுதி.

கரி என்பது கடி என்னும் உரிச்சொல்லின் திரிப்பு. ட - ர போலி. ஒ.நோ. படவர் → பாவர். முகடி → முகரி. உப்புக்கரிக்கும் உப்புக் கடுக்கும் என்பன ஒரு பொருள் பற்றிய உலக வழக்கு. கடி என்னும் உரிச்சொல் பொருள்களுள் மிகுதியும் ஒன்று.

காரம் என்னும் சொல் முதலாவது மிகுதியை உணர்த்திப் பின்னு உறைப்பு மிகுதியை உணர்த்தும் (செல்வி. பரல். 6. சிலம்பு 18. 1981 பக்.255).

காரம்² *kāram*, இடை (part.) 1. ஆகாரம் என்றாற் போல எழுத்தோடு சேர்ந்துவரும் சாரியைகளில்

ஒன்று. (நன். 126); a particle added to the sounds of letters when pronouncing, as ākāram. 2.

ஒலிக்குறிப்போடு சேர்த்து வரும் ஒரு சாரியை; kind of connective coppers.

[காரம் - ஒலிக்குறிப்பாய் எழுத்துச்சாரியையாயிற்று. நெட்டுயிர் மற்றும் உயிர்மெய் நெட்டெழுத்து ஆகியவற்றுக்கே இஃது எழுத்துச்சாரியையாய் வருதல் மரபு.]

காரம்³ *kāram*, பெ. (n.) பொன் (பிங்.); gold.

[கார் → கார் → காரம், எரிதற்பொருள் நிறத்திற்காகிச் செம்பொன்னைக் குறித்தது.]

காரம்⁴ *kāram*, பெ. (n.) தொழில்; act. “எண்ணார்ந்த காரங்க ளில்லகத்தே பயின் றாயேல்” (நீலகேசி, 280).

கரு + செய். கருதல் - செய்தல். கரு → கார் + அம் - காரம். கரு → கருமம் என்பதே தமிழ் மரபுக்கேற்ற தொழிற்பெயர். வருபவர்களை (வரு → வார்) வாராங்க (தரு → வார்) தாராங்க என வழங்கும் கிளை மொழி வட்டாரத் திரிபினையொத்து கருபவர்களை (செய்பவர்களை) காராங்க என்னும் சொல்லாட்சியும் தோன்றியதன் விளைவாகத் தமிழறியா வடபுலத்தாரிடை கரு → கார் → கார்யம் என்னும் சொல் பழிதாகத் தோன்றி வடமொழிச் சொல்லென்றே பெயர் பெற்றுவந்தது. இது மீண்டும் தமிழில் புகுந்து காரியம் எனத் திரிந்தது. இதனை வடதமிழ்த் திரிபு என்பர். வடதமிழ் என்பது பழங்காலத்தில் பிராகிருத மொழியைக் குறித்தது.

கரு → கரு → கார் என நெடுமுதலாகத்திரிந்த பின் ‘அம்’ சொல்லாக்க ஈறு பெற்றது.

காரம்⁵ *kāram*, பெ. (n.) 1. உறுதி; certainly. 2. வலிமை; strength. 3. முயற்சி; effort. 4. மிகுதி; surplus. 5. கடுமை; rigour. 6. உரிமை; responsibility. 7. உடைமை; property.

[கரு → காரம். (வே.க. 189).]

காரம்பம் *kārambam*, பெ. (n.) காட்டுத்திப்பிலி; wild long-pepper.

[காரு → காரம்பு → காரம்க்-]

காரம்பூக-தல் *kāram-pūṣu*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) நிறங்கெடாதபடி சாயத்துக்குச் சீனிக்காரமிடுதல்;

(லின்.); to imbue cloth with alum so that it may retain colour.

[காரம் + பூசு-]

காரம்பை *kārambai* பெ. (n.) ஞாழல்; cinnamon.

[கார் → காரம்பை = கொடிவகை.]

காரம்போடு-தல் *kāram-pōḍu*, 19 செ.கு.வி. (v.i.)

1. ஆடை முதலியவற்றிற்குக் காரம் வைத்தல்; to apply caustic, lye-alkali, as in washing clothes. 2. உணவுப் பொருளுக்குக் காரம் சேர்த்தல்; to add pungent ingredients to eatables.

[காரம் + போடு-]

காரமருந்து *kāra-marundu*, பெ. (n.) 1. பிள்ளை பெற்ற பெண்களுக்குக் கொடுக்கும் காரமருந்து; a medicinal preparation of vegetable stimulants given to women after child-birth. 2. தோலை எரித்துத் தின்னும் மருந்து (கால்.வி.); caustic.

[காரம் + மருந்து]

காரல் *kāral*, பெ. (n.) காரல் பார்க்க; see *kāral*.

[காறல் → காரல்]

காரவல்லி *kāra-vallī* பெ. (n.) பாகல்(குடா.); balsam-pear; காரல் வல்லி பார்க்க; see *kāra-vallī*

[காறல் - காரம் + (வள்ளி) வல்லி - காரவல்லி]

காரவி *kāraṇi* பெ. (n.) 1. கருஞ்சீரகம்; black cumin. 2. சதகுப்பி; dill. 3. காயப்பத்திரிபார்க்க; see *kāya-pattiri* 4. மயிற்சிகை; peacock feather.

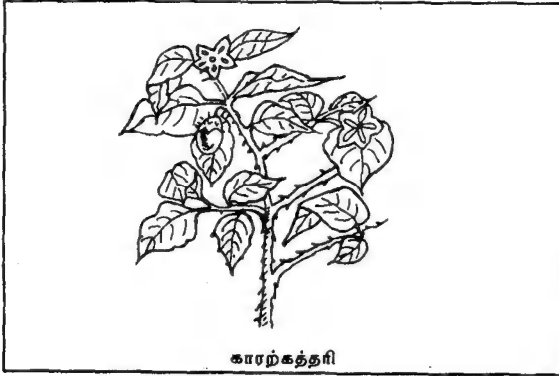
[கார் + அவி - காரவி. கார் - கருமை. அவி - சிறியது. சிறிய வடிவடைய சீரகம்.]

காரள - த்தல் *kār-aḷa*, 3 செ.கு.வி. (v.i.) நெல்லளத்தல்; to measure paddy. “கோயிலில் காரளக்கும் ராஜராஜப் பல்லவரையனுக்கு” (S.I. I.ii, 310).

[கார் + அள. கார் - காரகாலத்து நெல் (காலவாகு பெயர்).]

காரற்கத்தரி *kāraṭ-kattari*, பெ.(n.) கத்திரிச் செடிவகை; brinjal.

[கார் → காரல் + கத்தரி.]

காரற்கத்தரி

காரறிவு *kār-ariṇu*, பெ.(n.) மயக்கம் பொருந்திய அறிவு; knowledge, wanting in discrimination or clouded by bias; confused intellect. “காரறிவாளர்முன்” (நாஸி, 311).

[கார் + அறிவு, கார் : கருமை]

காரறு-த்தல் *kār-aru-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) கார் நெற்பயிரை அறுவடைசெய்தல்; to reap kār paddy.

[கார் + அறு. கார் : கார்காலத்து அறுவடைக்குரிய நெல்]

காரன்¹ *kāraṇ*, இடை. (part.) வேலைக்காரன் பணக்காரன் என்பவற்றிற்போல, வினைமுதல் உடைமை முதலிய பொருளில் வரும் ஆண்பாற் பெயர் ஈறு (விசுதி); masculine termination of certain nouns, meaning doer, possessor, as வேலைக்காரன், பணக்காரன். காரம்¹ பார்க்க; see *kāraṁ*

[கரு → காரன்.]

காரி (பெ.பா.). வீட்டுக்காரன் என்பது உரிமையும், பணக்காரன் என்பது உடைமையும், காவற்காரன் என்பது வினையுடைமையும் (குலப் பெயராயின் வினையுரிமையும்) அண்ணன் காரன் என்பது உறவுரிமை உணர்த்தும் பெயர்களாம். தோட்டக்காரன், வண்டிக்காரன், மாட்டுக்காரன் என்பன உரியவனைக் குறிக்காவிடத்துப்

பொறுப்புரிமைக் காரனைக் குறிக்கும். உரியவன் சொந்தக்காரன்.

காரன் காரியீற்றுப் பெயர்கள் நூற்றுக்கணக்கின.

காரன் - வ. கார

வடமொழியான இவ்வீற்றை வடசொல்லாக்கு வதற்கு 'க்கு' (செய்) என்னும் முதனிலையினின்று திரித்துச் செய்பவன் என்று பொருள் கூறுவர். ஆட்டுக்காரன், கோழிக்காரன், சொந்தக்காரன், தண்ணீர்க்காரன், நாய்மணிக்காரன், புள்ளிக்காரன், முட்டைக்காரன், வெண்ணைக்காரன் முதலிய பெயர்கட்குச் செய்பவன் என்றும் பொருள் பொருந்தாமை காண்க. வேலைக்காரன், கூலிக்காரன் என்பனவும் வினையுடைமையே குறிக்கும்.

செய்வானைக் குறிக்கும் வடமொழியீறுகள் கார, காரு, காரி, காரின் (செய்பவன்), காரின் (செய்பவன்) எனப்படும் வடிவில் நிற்கும் (வே.க.189).

காரன்² *kāraṇ*, பெ.(n.) ஒருவனைச் செய்நஞ்சு(விண்.); a prepared arsenic.

[கார் + அன் - காரன். கார் : கருமை, கருநிறத்து நஞ்சு.]

காரன்னம் *kār-annaṁ*, பெ.(n.) கரிய அன்னப் பறவை (சீவக. 930, உரை.); black swan.

[கார்+அன்னம்]

காரா¹ *kār-ā*, பெ.(n.) 1. எருமை; buffalo. “செங்கண் வன்கட் காரா” (தஞ்சைவா. 380). 2. நாக்கும் முலைக்காம்பும் கருநிறமாக உள்ள ஆவகை; cow with black tongue and black nipple

தெ. காராவு; உருது. காரா; ம. காராம்பக.

[கார் + ஆன் - காரான் → காரா. கார் : கருமை. ஆன் : பெற்றம். (பக)] காரான் பார்க்க; see *kārāṇ*.]

காரா² *kār-ā*, பெ.(n.) கருநிற ஆ; black cow. “கன்றுபிரி காராவின் றுயருடைய கொடி” (கம்பரா. குகப். 66).

தெ. காராவு

[கரு → கார் + ஆ. ஆன் = பெற்றம், கறவை. ஆன் = ஆனகர மெய்யீறு கெட்டுக் கடைக்குறையாயிற்று.]

காராக்கருணை *kārā-k-karuṇai*, பெ.(n.) காறாக்கருணை பார்க்க; see *kārā-k-karuṇai*

[கார் + ஆ + கருணை. ஆ - எ.ம.இ.நி.]

காராச்சா *kār-ācca*, பெ.(n.) காட்டுடுகு பார்க்க; see *kāṭṭuḍugu*.

[கார் + ஆச்சா.]

காராஞ்சி *kārāñji*, நீரிறைக்கும் ஒருவகை இறைப்புச்சால் (இ.வ.); a kind of water-lift.

[காராம்பி → காராஞ்சி.]

காராஞ்வி *kārā-ñi*, பெ.(n.) 1. மரவகை; Travancore wood-oil tree. 2. மரவகை; wild durian.

[கரு → கார் → காராம் + நீவி.]

காராடு-தல் *kār-āḍu-*, 5 செ.கு.வி.(v.i) கறுவிப் பேசுதல் (நெல்லை.); to talk with rankling nature.

[கார் + ஆடு-]

காராடு *kār-āḍu*, பெ.(n) வெள்ளாடு (நன்.267, விருத்.); goat.

[கார் + ஆடு. கார் = கருநிறம்.]

காராடு

காராடை *kār-āḍai*, பெ.(n.) வண்ண உறைப்புள்ள ஆடை; deep-dyed cloth. “காராடை போர்த்த வெம்புத்தா” (நீலகேசி, 259).

[காரம் + ஆடை.]

காராண்கிழமை *kārāñ-kijamai*, பெ.(n.) உழவடை உரிமை (M.E.R. 103 of 1916); occupancy right in a field.

[காராண்மை + கிழமை.]

கரு → செய்தல். கரு → கார் → காராண்மை = நோடியாகத்தாமே செய்யும் உழவுத் தொழில், உழுதுண்ணும் வேளாண்மை. உழுதுண்போர் காராண் என்றும் உழுவித்துண் போர் வெள்ளாண் என்றும் பெயர் பெற்றுனர்.

காராண்மை *kār-āṇmai*, பெ.(n.) 1. நிலத்தைப் பயிரிடுங் குடியரிமை (T.A.S.i,7); cultivator's right. 2. ஒரு பழைய வரி; an ancient tax. “கங்கபாடி பதிநாட்டு ஆலுர் முன் உடையாரை மாற்றக் காராண்மை மீகாட்சியும், மிகுதிக் குறைமையும் உள்ளடங்க” (S.I.I. ii, 92-1, 425).

ம. காராழம்

[கார் + ஆண்மை. கரு → கார் → காராண்மை. கருத்தல் = செய்தல். காராண்மை = நோடியாகத் தாமே செய்யும் உழவுத்தொழில். அத் தொழில் செய்தற்கான உரிமை. இச் சொல் காராளர் கட்டிய வரியையும் குறித்தது.]

காராம்பி *kār-āmbi*, பெ.(n.) எருது பூட்டி நீரிறைக்கும் கருவிவகை (பிங்.); water lift, used with oxen.

[காரான் + ஆம்பி-காராம்பி. காரான்-கருநிறத்து எருமை அல்லது எருது.]

காராமணி *kārāmaṇi*, பெ.(n.) ஒருவகைப் பயறு (பிங்.); chowlee bean.

தெ. காராமணி.

[கார் + ஆம் + மணி. மணி = மணிபோன்ற பயறு.]

காராமணிக்காய் *kārāmaṇi-k-kāy*, பெ.(n.) ஒருவகை மரம்(l); whirling nut.

[காராமணி + காய்.]

காராளம் *kār-ālam*, பெ.(n.) ஊழிமுடிவில் இறைவன் உயிர்களைத்தன்னுள் ஒடுக்கிக் கொள்ளும் செயல்; the act of the god Siva absorbing the souls in to himself at the time of the universal dissolution.

மறுவ. காராணம்

[காரு+கார் → ஆளம் → காராளம் ஓ. நோ. ஏர் → ஏராளம்.]

உலகங்கள் அழியும் போது படைக்கப்பட்ட அனைத்தும் இறைவனின் வாயில் புகும் என்பது மெய்யியலர் கருத்து. அறிவியலாளரும் இதனைக் கருத்துணையில் (black hole) அனைத்து அண்டங்களும் உட்புகும் என்பர். காராளம் எனும் சொல் காராணம் → காரோணம் எனத்திரிந்தது. காரோணம் பார்க்க see *kārōṇam*

காராளர்¹ *kār-ālar*, பெ.(n.) உழுதுண்ணும் உழவர், உழுதாண் குடிகள்; peasants, tillers of the soil.

ம. காராளர்

[கார்+ஆள்+அர் - காராளர். கரு → கருத்தல் : செய்தல். தாமே நிலத்தில் இறங்கி உழவுத் தொழில் செய்யும் உழவர் காராளர் எனப்பட்டனர். உணவுப்பொருள் விளைத்து உலகு புரக்கும் உழைப்பாளரை பிங்கல நிகண்டு சூத்திரர் எனக் குறித்திருப்பது முற்றிலும் தவறானது.]

காராளர்² *kārālar*, பெ.(n.) 1. சேலம், தென்னார்க்காடு மாவட்டங்களிலுள்ள மலைவாழ் மக்களான ஒரு வேடர் இனத்தார் (E.T); a tribe of hunters and cultivators in the hills of Salem and South Arcot.

[கரு = கார் + ஆள் + அர் - காராளர் = கடைய உழைப்பாளர். கரு - கருத்தல் : செய்தல், உழைத்தல்.]

காரான் *kār-ār*, பெ.(n.) 1. எருமை, buffalo. 2. நாவும்-காம்பும் கருத்திருக்கும் மாடு “ஈன்றணிக்கு காரான் (குறந். 181).

[கார் + ஆன். கார் = கருமை. ஆன் = மாடு.]

காரானை *kār-ārāi*, பெ.(n.) கடலின்மீது குவிந்து கீழிறங்கி நீரைமுகந்து பெருந்தூண்போல நிற்கும் முகில் (யாழ்ப்.); the cloud brought down to the surface by a waterspout at sea.

[கார் + ஆனை. கார் + கருமை. ஆனை = யானைபோல் பருத்துத் திரண்ட கார் மேகம்.]

காரி¹ *karī* பெ.(n.) 1. கருமை (பிங்.); blackness. 2. கருநிறமுடையது (திவா.); that which is black. 3.

கரிக்குருவி; king-crow. “கட்சியுட் காரி கலும்” (பு.வெ. 1:3). 4. காக்கை. (திவா). crow. 5. காரி (சனி); saturn. “காரி வாரத்தில்” (குற்றா. தல.மூர்த்தி.30). 6. நஞ்சு; venom, poison. “காரியுண்டிக் கடவுள தியற்கையும்” (மலைபடு.83). 7. கரிய எருது; black bull. “கரிநெற்றிக் காரி” (கலித். 101, 21). 8. காரியம் (சங்.அக.); black lead. 9. கண்ணன்; kannan. “செங்கட் காரி” (பரிபா.3:81).

10. ஐயனார் (திவா); Aiyanar. 11. வைரவன் (திவா); Vairavan. 12. கடைவள்ளுக்குள்ளு ஒருவன்; a chief famed for liberality, one of seven *kaḍai-vallalgaḷ*. “கழறொடித் தடக்கைக் காரியும்” (சிறுபாண். 95). 13. காரிநாயனார்; *Kārināyanār*. “காரிக்கு மடியேன்” (தேவா. 737,8). 14. காரி வள்ளலின் குதிரை; horse of the chief *Kāri*. “காரிக் குதிரைக் காரியும்” (சிறுபாண். 110). 15. ஓர் ஆறு; a river. “காரியாற்றுக் கொண்ட” (மணிமே. 19: 126).

[கார் → காரி. கார் - கருமை. இ- உடைமை குறித்த பண்பு.]

காரி² *kārī*, பெ.(n.) கண்டங்கத்தரி (மலை) பார்க்க; see *kāṇḍaṅkattari*

[கார் + இ - காரி (கருநிறமுடையது).]

காரி³ *kārī*, பெ.(n.) செய்பவன்; doer, generally used in compounds. “பாவகாரிகளைப் படைத்தவன்” (திவ். பெரியாழ். 4.4:1).

[கரு → கருத்தல் : செய்தல். கரு - கார் + இ - காரி ‘இ’ உடையவனைக் குறித்த சொல்லாக்க ஈறு.]

காரி⁴ *kārī*, இடை (Part.) வேலைக்காரி, பணக்காரி என்பவற்றிற் போல வினைமுதல் உடைமை முதலிய பொருளில் வரும் ஒரு பெண்பாற் பெயர் இறுதி (விகுதி.); fem termination of certain nouns, meaning doer, possessor, as *vēlai-k-kārī, paṇa-k-kārī*

[கரு → கருத்தல் : செய்தல். கரு → கார் + இ - காரி ‘இ’ - உடையவரைக் குறித்த பெண்பாவீறு.]

காரி⁵ *kārī*, பெ.(n.) பதினாறுபடியளவு (தைலவ தைல. 114); a grain measure 16 paḍi.

[கரு = பெரியது. கரு - கார் - காரி. (அளவில் பெரியது).

காரி⁶ kārī, பெ.(n.) 1. களர்; blackish soil 2. முதுநிலம்; waste land. 3. கீழ்மகன்; low-born person. 4. வெண்காரம் (சங்.அக.); borax.

[கள் → கார் → காரி. கார் → கருமை. கருமை : பயனின்மை கீழ்மை.]

காரி⁷ kārī, பெ.(n.) தொழிற்சாலை (அக.நி.); workshop.

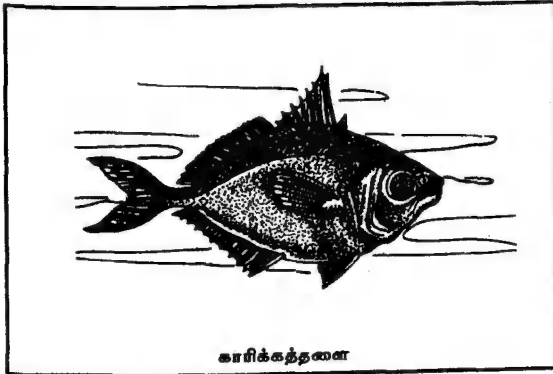
H. karkāna

[கரு = செய்தல், தொழில். கடு → காரி.]

காரி⁸ kārī, பெ.(n.) காரி மன்னர் விடுத்த செப்பு நாணயங்கள்; copper coins issued by kārī.

காரிக்கத்தனை kārī-k-kattalai, பெ.(n) பழுப்பு கலந்த சாம்பல் நிறமும் 5 அடி நீளமும் உடைய கடல்மீன் வகை; a sea-fish that ascends tidal rivers and estuaries, brownish-grey, attaining at least 5 ft. in length.

[காரி + கத்தனை.]

காரிக்கத்தனை

காரிக்கன் kārīkkaṇ, பெ.(n.) வெளுக்காத ஒருவகைத் துணி; unbleached plain cotton cloth, mostly imported.

தெ. காரிகழு.

மறுவ. காரிக்கம்

[காரிக்கன் → காரிக்கம்.]

காரிக்கிழமை kārī-k-kijamāi, பெ.(n.) ஞாயிற்றுக் கிழமைக்கு முந்திய நாள் (சனிக்கிழமை); saturday.

[காரி + கிழமை.]

‘காரி’ = கரியது. ‘கரியவன்’ என்று சிலப்பதிகாரத் துள்ளும் (10:102), ‘மைம்மீன்’ என்று புறநானுற்றுள்ளும் (117) வந்திருத்தல் காண்க. மை = கறுப்பு.

காரிக்குதிரை kārī-k-kudirai, பெ.(n.) 1. ஐயனாரது குதிரை (பிங்.); Aiyanar's horse. 2. வள்ளல் காரியின் குதிரை; name of the horse of kārī, an ancient chieftien. 3. கருப்புக் குதிரை; black horse.

[காரி + குதிரை.]

காரிக்கூன் kārī-k-kūṇ, பெ.(n.) ஒருவகைக் காளான்; agaric, a fungus.

[காரிக்கு + கூன்.]

காரிகம்¹ kārīgam, பெ.(n.) காரகம்² (M.I) பார்க்க; see kārīgam.

[காரகம் → காரிகம்.]

காரிகம்² kārīgam, பெ.(n.) காவிக்கல் (திவா.); red ochre, red dye.

[காரகம் → காரிகம்.]

காரிகம்³ kārīgam, பெ.(n.) காரிகை (யாழ்.அக.). பார்க்க; see kārīgai.

[காரிகை → காரிகம்.]

காரிகை¹ kārīgai, பெ. (n) 1. பெண்; woman, lady. “காலை யெய்தினிர் காரிகை தன்னுடன்” (சிலப். 11:67). 2. அழகு; beauty, comeliness, “கண்ணிறைந்த காரிகைக் காமப்போதோட் பேதைக்கு” (குறள், 1272). 3. ஒப்பனை அணி; ornament. “கழல்யாப்புக் காரிகை நீர்த்து” (குறள், 777).

[கரு = கார். கருமை, அழகு. கறுப்பிக்குள்ளது அழகு என்பது பண்டைத்தமிழ்க் கருத்தாகலின் கருமைக்கு அழகு பொருள் உண்டாகியது. கரு → கார் → காரிகை (அழகிய பெண்).]

காரிகை² kārīgai, பெ.(n.) யாப்பருங்கலக் காரிகை, 11-ம் நூற்றாண்டில் அமிதசாகரரயற்றிய ஒரு யாப்பிலக்கண நூல்; a treatise on prosody in kali-t-turai verse by Amidaśagarar, 11th.c.

[காரிகை¹ → காரிகை² - பெண்ணை விளித்துப் பாடும், பா வகையில் அழைந்த பெண்பாக்களைக் கொண்டது.]

காரிகை³ *kārigai*, பெ.(n.) இருபது அருமணங் கொண்ட ஒருநிறை (சுக்கிரந்தி, 105); a weight of 20 arumanams.

[கரு - பெரியது, கரு → காரி → காரிகை.]

காரிகை⁴ *kārigai*, பெ. (n.) துன்பம் (வேதனை) (நார்த்த.); torment; extreme suffering; torture.

[கரு → கார். (கருமை, துன்பம்) கார் → காரிகை (துன்பம்).]

காரிடம் *kār-idam*, பெ.(n.) கார்காலம்; rainy season. “பயில்வித் தெல்லாம் காரிட மதனிற் காட்டு மங்குரம்” (சி.சி. 1:9).

[கார் + இடம். கார் = மேகம், மழை.]

காரிண்டு *kār-indu*, பெ.(n.) துறட்டிச்செடி; prickly climbing cockspur.

[கார் + இண்டு.]

காரிதம் *kāridam*, பெ.(n.) பிறவினை; causalverb. “விப்பிவிறி காரிதமாம்” (பிரயோக. 35).

[கார் → காரிதம்.]

காரிதாய் *kār-tāy*, பெ.(n.) வைரவரின் தாய், காடுகிழாள் (பிங்.); Durga, as mother of Bhairava.

[காரி (வைரவர்) + தாய்.]

காரிநாயனார் *kāri-nāyanār*, பெ.(n.) அறுபத்து மூவருள் ஒருவரும், கோவைச் சிற்றிலக்கியம் ஒன்றின் ஆசிரியருமாகிய ஒரு நாயனார் (பெரியடி.); name of a canonized śiva saint, author of a Tamil *kōvai* work, one of 63.

[காரி + நாயனார்.]

காரிப்பிள்ளை *kāri-p-piḷḷai*, பெ.(n.) காரிப்புள் (குடா.) பார்க்க; see *kāri-p-puḷ*.

[காரி + பிள்ளை.]

காரிப்புள் *kāri-p-puḷ*, பெ.(n.) கரிக்குருவி வகை (பிங்.); a species of king crow.

[காரி + புள், காரி - கருமை.]

காரிமாறன் *kāri-māraṇ*, பெ.(n.) காரியின் மகனான நம்மாழ்வார் (திவ். திருவாய். 4.5:11); *Nammāḷvār*, son of *Kāri*.

[காரி + மாறன். காரி - மாறனாரின் தந்தையார் பெயர்.]

காரிமை *kārimai*, பெ.(n.) கொடுவேலி (மலை.) பார்க்க; see *koḍu-vēli*.

[கார் → காரிமை.]

காரியக்கடிக *kāria-k-kaḍiṣu*, பெ.(n.) ஒருவகைச் செய்நஞ்சு (கற்பாசாணம்) (விண்.); a mineral poison.

[கார் → காரியம் + (கடிது) கடிக.]

காரியக்காரன் *kāriya-k-kāraṇ*, பெ.(n.) கைத்திறம் வாய்ந்தவன், சூழ்ச்சி நயம் மிக்கவன்; a clever man, a man of ability.

ம. கார்ய கர்த்தாவு (பணியாளர்); க. காரெகார; தெ. கார்ய காண்டு.

[காரியம் + காரன்.]

காரியசிவதத்துவம் *kāriya-śiva-tattuvam*, பெ.(n.) சிவ உண்மைகளுள் ஒன்று (சி.சி.1:66, ஞானப்.); a siva-tattuvam.

[காரியம் + சிவம் + தத்துவம்.]

காரியம்¹ *kāriyam*, பெ.(n.) 1. செயல்; action. 2. செயற்பாடு, செய்யப்பட்ட செயல்; performed action.

மறுவ. கருமியம்

ம. கார்யம்; க., து. கார்ய; தெ. கார்யமு.

Skt. kārya

[கரு → கார் → காரியம். கரு - செய்தற்பொருள்.]

காரியம்² *kāriyam*, பெ.(n.) சாணம் (சைவ. சந், 61); cow dung.

[கார் → காரியம்.]

காரியமொழி *kāriya-moḷi*, பெ.(n.) செய்தல் என்னும் பொருளிலிருந்து விரிந்து காரியத்தைக்

குறிக்குஞ்சொல். (தொல் சொல் 112, உரை); a term meaning action in general.

மறுவ. காரியவாசகம்

[காரியம் + மொழி.]

காரியவிலக்கு *kāriya-vilakku*, பெ.(n.) விலக்கணி வகை (யாழ்.அக.); a kind of vilakkaṇi.

[காரியம் + விலக்கு.]

காரியவேது *kāriya-v-ēdu*, பெ.(n.) காரியம் ஏதுவாய்நின்று காரணமுண்மையை விளக்குகை (சி.சி. அளவை. 10, சிவஞா.); inference of a cause from an effect.

[காரியம் + ஏது.]

காரியாசான். *kāri-y-āśāṇ*, பெ.(n) சிறுபஞ்சமூலம் என்னும் நூலின் ஆசிரியர்; the author of śirupaṇja-mūlam.

[காரி + ஆசான்.]

காரியார் *kāriyār*, பெ.(n.) கணக்கதிகாரம் என்னும் நூலின் ஆசிரியர்; the author of the kaṇakkadikāram, a mathematical treatise.

[காரி + ஆர் - காரியார்.]

காரியிண்டு *kāri-y-iṇḍu*, பெ.(n.) வெள்ளிண்டு; shining - leaved soap - pod.

[கார் + இண்டு.]

காரிருள் *kār-irul*, பெ.(n.) மிக்க இருள்; dense darkness. “கயவன் காரிருட் டான் வர” (மணிமே. 23,94).

[கார் + இருள்.]

காரிலவணம் *kār-ilavaṇam*, பெ.(n.) (பிடாலவணம்) (யாழ்.அக.); a salt bitnoben.

[கார் + இலவணம்.]

காரியக்கல் *kār-iya-k-kal*, பெ.(n.) கரிவளி (கரியமில்வாய்) நிறையப் பெற்ற கருநிறமான

ஒருவகை ஈயக்கல்; graphite, a form of carbon.

[கார் + ஈயம் + கல்.]

காரீயம் *kār-īyam*, பெ.(n.) ஈயவகை (பதார்த்த. 1175, தலைப்பு); black lead.

[கார் + ஈயம்.]

காரு *kāru*, பெ.(n.) 1. கம்மாள்ளன்; artisan. 2. கம்மத் தொழில்; artisanship, smithery.

[கரு - கருத்தல் : செய்தல், கரு → காரு (செய்யவன்).]

காருகால் *kārukāl*, பெ.(n.) நறுமணப் புகைத்தட்டு, pan for burning incense. “காரு காலிலே கருமுகை பூத்தாற் போலே” (திவ். பெரியாழ். 3.6:7, வியா.ப.686).

[கரு → காரு + கால். கால் : அடிப்பீடம், புகைத்தற்கான அடித்தட்டு.]

காருகோலரிசி *kāru-kōlariśi*, பெ.(n.) கார் போகரிசி; seed of scurfy pea.

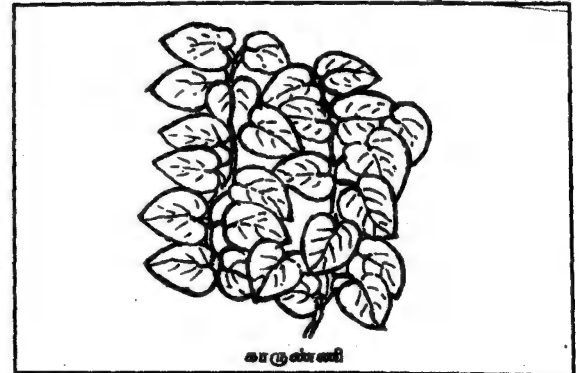
[கரு → காரு + கோல் + லரிசி.]

காருசம் *kāruśam*, பெ.(n.) 1. காட்டெள்; wild sesamum. 2. நூவி; Indian aconite. 3. நூரை; froth 4. ஓவியம்; painting. 5. காவிக்கல்; red achre.

[கார் → காருவம். காருவம் → காருசம்.]

காருண்ணி *kāruṇṇi*, பெ.(n.) ஆடுதின்னாப் பானை (இரு.நூற்; *āḍutiṇṇāppāṇai*).

[கார் + ஊண்ணி.]

காருண்ணி

காருப்பு *kār-uppu*, பெ.(n.) கடுந்திலாலவணம் (விண்.); salt obtained from the sesame seed.

மறுவ. மரவப்பு.

ம., தெ. காருப்பு.

[கார் → காருப்பு]

காருகம் *kār-ūgam*, பெ.(n.) கருங்குரங்கு. (திவ.); black monkey.

[கார் + ஊகம். கார் - கருமை. ஊகம் - குரங்கு.]

காருகம்

காருமத்தை *kār-ūmattai* பெ.(n.) கறுப்பு நிறமுள்ள ஊமத்தை (விண்.); purple stramony.

[கார் + ஊமத்தை]

காரெட்டு *kār-eṭṭu*, பெ.(n.) பதினொராந்திரு முறையைச் சேர்ந்ததும், முகிலைச் சிவனோடு ஒப்பிட்டு எட்டு வெண்பாக்களால் நக்கீரதேவர் இயற்றியதுமான நூல்; a poem of eight venba stanzas by Nakkira-tēvar included in padinoran-tirumurai, wherein siva is compared to a cloud.

[கார் + எட்டு, கார் - முகில். காரெட்டு - கார்முகிலைச் சிவனோடு ஒப்பிட்டுப் பாடிய எட்டு வெண்பாக்கள்.]

[கார் → காரிமை]

காரெலி *kār-eḷi* பெ.(n.) கறுப்பெலி (குடா.); black rat.

ம. காரெலி

[கார் + எலி]

காரெள் *kār-eḷ*, பெ.(n.) எள்ளின்வகை; a black species of sesame.

ம., க. காரெள்ளு

[கார் + எள்.]

காரெனல் *kār-eṇal*, பெ.(n) 1. ஒளிமழுங்குதற் குறிப்பு; expr. signifying lack-lustreness. “காரெனொக்கற் கடும்பசி யிரவல்” (புறநா. 141:6). 2. கருநிறமாகை; darkening, growing black. “களங்கனியைக் காரெனச் செய்தாரு மில்” (நாலடி, 103).

[கார் + எனல். கார் - கருமை. எனல் - என்றாதல்]

காரேலம் *kār-ēlam* பெ.(n.) ஏலவகை (சங்.அக.); a kind of cardamom.

[கார் + ஏலம்]

காரை *kārai* பெ.(n.) 1. காட்டுச் செடிவகை; a low shrub with sharp axillary spines met with in scrubby jungles and common waste places. “முட்காற் காரை” (புறநா. 258). 2. மதுக்காரை; emetic-nut. 3. காறல்மீன்; a sea-fish. 4. ஆடை; cloth. “யானைப்பாகர் ஆடையைக் காரை யென்றலும்” (நேமிநா. சொல். 10, உரை).

ம. கார; க. காரை; தெ.கார; நு. காரை, காரி; குட. காரைமர.

[கால் → கார் → காரை. கால் - நீட்சி. காரை - நீண்முன் கொண்ட செடி, நீண்முன் மீன், நீண்ட ஆடை]

காரை *kārai* பெ.(n.) 1. கண்ணச்சாந்து; mortar, plaster for building. “காரையினால்விளக்குறு மேனிலத் தோகையர் கீதமும்” (திருப்போ.சந் அலங்க.17). 2. பல்லில் இறுகப்பற்றிய ஊத்தை (உவ.); concretions that encrust the teeth, tartar.

க. காரை; தெ.கார.

[கள் → கான் → கார் → காரை. கள் - குறுகப்பற்றுதல், கட்டுதல், திரட்சியாதல், காரை - இறுகப் பற்றுபது]

காரை³ *kārai*, பெ.(n.) பாகல் (இராசவைத்.); balsam pear.

[கள் → கான் → கார் → காரை. கள் = முள். காரை = முட்டும் கொண்ட காய்.]

காரைக்கட்டுவீடு *kārai-k-kaṭṭu-viḍu*, பெ.(n.) சுண்ணாம்பு அல்லது சிமிட்டிக் காரை கொண்டு செங்கற்களாற் கட்டப்பட்ட வீடு; building of brick and mortar.

[காரை+கட்டு+வீடு.]

காரை = இறுகப்பற்றுவது. காரை பார்க்க; see *kārai*

காரைக்காலம்மையார் *kāraikkāl-ammaiyār*, பெ.(n.) அறுபத்துமூன்று நாயன்மாருள் ஒருவரும், கருநாடக இசை எனப்படும் பண்டைத் தமிழிசைக்குத் தாயானவரும் பதினொராந் திருமுறையுட் சில சிற்றிலக்கியங்களுக்கு ஆசிரியருமான சிவனடியார் (பெரிய.); name of one of 63 canonized śaiva saints, mother of karnataka music, authoress of certain works included in the *Padinorān-tirumurai*.

மறுவ. காரைக்காற் பேயார்

[காரைக்கால் + அம்மையார். காரைக்கால் - ஊர்ப்பெயர்.]

காரைக்காற்பேயம்மையார் *kāraikkār-pēy-ammaiyār*, பெ.(n.) காரைக்காலம்மையார் (ஐங்குறு. முகவுரை, ப. 14). பார்க்க; see *kāraikkāl-ammaiyār*.

[காரைக்கால் + பேய் + அம்மையார்.]

காரைக்காற்பேயார் *kāraikkār-pēyār*, பெ.(n.) காரைக்காலம்மையார் (யாப்.வி.93) பார்க்க; see *kāraikkāl-ammaiyār*.

[காரைக்கால் + பேயார்.]

காரைச்செங்காரி *kārai-c-ceṅkāri*, பெ.(n.) மரவகை (a); Java almond

[காரை+செம்+காரி.]

காரொக்கல் *kārokkal*, பெ.(n.) வறிய சுற்றம்; poor relation.

[கருத்தல் = செய்தல். கரு → கார் + ஒக்கல்.]

காரொளி *kār-ol*, பெ.(n.) கருந்தாரை (யாழ். அக.); black stripe, as on cattle.

[கார் + ஒளி.]

காரோடன் *kārōḍan*, பெ.(n.) 1. ஆய்தவுறை செய்வோன் (திவா); sheath-maker. 2. சாணைக்கல் செய்வோன்; whetstone maker. “சிறுகாரோ டன் பயினொடு சேர்த்திய கற்போல்” (அகநா.1).

[காரை + ஓடன் - காரோடன், காரை = இறுகப்பற்றுவது. இறுகிக் கட்டியானது. வன்மையானது. காரோடன்-பிடிப்புள்ள அல்லது இறுக்கமான மேலுறை. மேலுறையை ஒடு என்பர். காரோடு செய்பவன் காரோடன். வன்மையான ஒடுபோன்ற சாணைக்கல் காரோடன் எனப்பட்டது. ‘அன்’ ஒன்றன்பாலிற்று.]

காரோணம் *kārōṇam*, பெ.(n.) உலகமுடிவின் போது சிவன், ஆன்மாக்களைத் தம்முள் அடக்கிக் கொண்ட ஊர்களாகக் கருதப்பட்ட நாகை, கச்சி, குடந்தை போன்ற திருத்தலங்களின் பொதுப்பெயர் (தேவா.); sacred shrines, where śiva had absorbed the souls into Himself at the time of the universal dissolution, as *Nāgai*, *Kacci*, *Kuṇḍandai*.

[கார் → காரணம் → காராணம் → காரோணம்.]

கார் = கருமை, இருள். இறைவன் உலக உயிர்களை ஊழி முடிவில் தன்னுள் ஒடுக்கிக் கொள்ளும் போது இருண்ட வாயில் புத்தலாக மெய்யியலன் புனைந்துரைப்பர். ஏரால் வினைந்த மிகுவினைச்சல் ஏரானம் எனப்பட்டது போலக் காரால் (கருத்த இருணால்) வினைந்த நிறம் காரானம் → காராணம் எனப்பட்டது. இதுவே காரோணம் எனத் திரிந்து சிவனின் ஐந்தொழில்களுள் தன்னுள் ஒடுக்கிக் கொள்ளுதலுக்குப் பெயராகி ஊர்ப் பெயருமாயிற்று.

கால்(லு)-தல் *kāl-*, 5 செ.கு.வி (v.i.) 1. வெளிப்படுதல் (திவா); to flow, as saliva from the mouth, poison from a serpent's fang; to issue, as blood from a vein. “உருமுகான் றென்ஊப் பல்லியங்களு மாந்த்தன” (கந்தபு. முதனாட். 3). 2.

குதித்தல்; to leap forth, as a water fall. “விடர்கா லருவி வியன்மலை” (சிறுபாண். 170). 3. கக்குதல் (திவா.); to vomit, disgorge. [ம. காலு] 4. தோற்றுவித்தல்; to bring to public view; to reveal; to shoot forth, as ears of corn. “பசுக்கான் றெழுதரு பல்கதிர்ப் பரிதி” (பெரும்பாண். 2).

ம. காலு; க., பட்ட. காலு.

[குல் → தோன்றல், கருத்துவோர். குல் → கல் → கால் = தோன்றுதல், வெளிவருதல், பாய்தல், ஓடுதல், பரவுதல், வீசுதல்.]

கால்² *kāl*, பெ.(n.) 1. வெளிப்படும் அல்லது தோன்றும் முளை(பிங்.); shoot, sprout. “நிலத்தில் கிடந்தமை கால்காட்டும்” (குறள், 959). 2. மரக் கன்று (பிங்.); sapling. 3. மகன் (பிங்.); son. 4. முளை போன்ற குறுந்தறி (சூடா.); peg, pin, stake.

[குல் → தோன்றல் கருத்துவோர். குல் → கல் → கால் (தோன்றல்).]

கன்று என்னும் இனமைப் பெயர் நிலைத் திணைக்கும் விலங்கினத்திற்கும் பொதுவாயிருந்ததலையும், சிறு பிள்ளைகளைக் கன்று கயந்தலை என்னும் உலக வழக்கையும் காண்க. கன்று, குட்டி, பிள்ளை என்னும் மூவினமைப் பெயர் இருதிணைக்கும் பொதுவாக வழங்குதலும் உண்டு.

கால்³ *kāl*, பெ.(n.) 1. மூலம், பிறப்பிடம்; place of origin, source. “மணிக்கா லறிஞர்” (கல்லா.முரு.). 2. இடம்; place, room. “புனல்கால் கழீஇய பொழில்” (பெரும்பாண். 380). 3. அடிநிலம்; basement. கடைக்கால், நாற்றங்கால், பள்ளக்கால். 4. இடப் பொருளுருபு; particle donating place. “கண் கால் கடை இடை தலை வாய் திசைவயின்” (நன் 302). 5. வில்லின் அடி, குதை, முனை; point, end, as of a bow. “ஒருதனு விருகால் வளைய” (தேவா. 142: 14). 6. கால் போன்ற அடிப்பாகம்; lower part, base, bottom. “களைகால் கழாஅலின்” (புறநா. 120). 7. பாதம்; foot, leg of a person, animal or thing. “காவிற்குப் போடச் செருப்பில்லை என்பார்க்கும்” (தனிப்பா.). 8. நெசவுத்தறியின் கான்மிதி; treadle in a loom. “காஞ்சிறும் பொனாஸ் காலாட்டிக் கொண்டு சாப்பிடலாம்” (பழ). 9. குடையைத் தாங்கும் பிடி;

shaft, handle. “குடைக்கால் போல்” (நாலடி. 368). 10. காடு; forest. 11. தமிழில் நாலிலொன்றைக் குறிக்கும் ‘வ’ என்னும் பின்னவெண்குறி; the symbol, ‘வ’ to denote ¼ in Tamil. “காலெனப் பாகென” (பரிபா. 372).

ம., க. காலு, கால்; தெ., பட்ட. காலு; து. காலு, காலு; கோத., குற., கை., கொண்., கட., கொலா., கால்; இரு. கால்லு; குரும். கால்; துட.கோல்; குட. கால்; கோண். கால், காடு; கட. காடு; பார். கேல்; குரு.கெட்ட; மா. க்வெடு.

[குல் → தோன்றல் கருத்துவோர். குல் → கல் → கால் = தோன்றுமிடம் (இடப்பொருள்).]

கால்⁴ *kāl*, பெ.(n.) 1. பந்தல் தாங்கும் கம்பு; pole, staff. “வந்த வேலையை விட்டுவிட்டுப் பந்தற் காலைப் பிடித்தானாம்” (பழ.). 2. மண்டபத் தாங்கும் தூண்; post. “தருநிரை நிமிருங் கால்களாய்” (கந்தபு. வரைபுனை. 6). 3. விழாத் தொடக்கத்திற்கு அடையாளமாகப் பந்தற்கால் போல் நாட்டுங்கோல் (கம்பு); pole. “கால்கோள் விழாவின் கடைநிலை சாற்றி” (சிலப். 5:144). 4. இவர் கொடிகள் பற்றும் பற்றுக்கோடு (சூடா.); prop, support. 5. மண்டபக் கால்போல உடம்பைத் தாங்கும் உறுப்பு, பாதம்; leg. “கழாஅக் கால் (குறள், 840). 6. முழங்கால்; knee. 7. உடம்பில் நாலிலொரு பங்கான முழங்கால் போன்ற காற்பகுதி; quarter, one fourth of a whole. 8. காலால் நடக்கும் நடை; pace, as of a horse. “காறுய்மை இல்லாக் கலிமாவும்” (திரிகடு. 46). 9. நடையால் அமையும் பாதை (பிங்.); path, way, road. 10. கால்போற் கட்டிலைத் தாங்கும் உறுப்பு; leg of the cot. “கட்டிற்கால் போல் நால்வர் (உ.வ.). 11. வண்டிக்குக் கால் போன்ற சக்கரம்; wheel of the cart. 12. சக்கரமுள்ள வண்டி; cart with wheel. “கலத்தினும் காலினும்” (சிலப். 2:7). 13. தேர்ச் சக்கரம்; car-wheel, carriage-wheel (க.காலி) “கடலோடா கால்வ னெடுந்தேர்” (குறள். 496). 14. பூவின் தாள்; stem of a flower. “திரள்கால் ... அலரி” (நாலடி, 199). 15. கால்போல் தாங்கும் வாசல் நிலை; door-frame. வாசற்கால் (உ.வ.). 16. வாசற் கால் போன்ற எழுத்துவரி; the symbol ‘n’ in Tamil alphabet. ‘புள்ளியை இக்காலத்தார் காலாக எழுதினர்’ (தொல் எழுத்து. 17. உரை). 17. கால்போன்ற சடைப்

பிரிவு; lock of hair in plaiting. இரண்டுகாற் பின்னல்; இரட்டைக் காற் சடை. 18. பிரிவு; division. 'தேசிக் குரிய கால்களும்' (சிலப். 3:16, உரை). 19. இனமுறை; degree of consanguinity or affinity. இரண்டாங் கால்முறை. 20. குடும்பம், சரவடி, இனவழி; family, relation-ship. கால்வழி. 'பழைய காலைத் தூர்க்காதே, புதுக்காலை வெட்டாதே' (பழ.) 21. கால்போல் ஊன்றும் மழைப் பெயல்; the descent of rain. மழைக் கால் ஊன்றி விட்டது (உ.வ.) 22. கால்போல் ஊன்றும் ஆலவிழுது; aerial root, as of the banyan. 'கான் மரம்' (திவா). 23. கால்போல் நீண்டு விழும் சுடர்க்கதிர்; ray. "நிலாக்கால் விடுதலை" (மீனாட். பிள்ளை. ஊசற். 11). 24. கால்போல் நீண்டு செல்லும் நீர்க்கால்; irrigation channel; streamlet. "சரயுஷம் பல காலினோடியும்" (கம்பரா. நாட்டு. 60). வாய்க்கால், ஆற்றக்கால், வெள்ளக்கால், பள்ளக்கால். 25. மரக்கால்; a measure of capacity for grain. "கால் பெருத்துப் பொலி சிறுத்தாலும்" (திருவிருத். 58. வியா. ப. 324). 26. அளவு (கருவியாகு பெயர்); measure, degree. 27. இருநூற்று நாற்பது இழை கொண்ட அகலம்; breath of 240 threads.

ம.,க கால்; தெ., துபட.,காலு.

[குல்-தோன்றல் கருத்துவேர். குல் → கல் → கால்-தோன்றல் வளர்தல்-நீட்சிப் பொருள்.]

kāl, foot; Tuda kōl; Tuju kār. Comp. Mongol k'ul; Ostiak kur; Tungusian chalgan, halgan; Permian kok; Ossete kach, koch; Vogul tal; Korean pal; Canton-Chinese koh; Hung. gyalog, on foot (C.G.D.F.L. Pg.617); Gk. kuklos; Russ. koleso.

கால்⁵ kāl, பெ.(n.) கருநிறம்; black colour. "கால்தோய் மேனிக் கண்டகர்" (கம்பரா. உயுத் வானர. 21).

ம.கால்

skt.kāla

[கல் → கால்(வேக.119).]

கால்⁶ kāl, பெ.(n) 1. காற்று; wind, air, any of the vital airs. "கால்கடிப் பாகக்கடலொலித் தாங்கு" (பதிற்றுப். 68,1). 2. ஊதைநோய்; rheumatic affection. "காற்கானோய் காட்டி" (நாலடி, 372). 3. ஐந்து முதற்பொருளுள் ஒன்றாகிய காற்று (பஞ்சபூதம்); the five elements.

க. காளி, காள்; தெ.காலி; து. காலி, காளி; கொலா. கலி; நா. களி; குவி. காலி; குரு. காலி; பட. காயி.

Fin. keli; Karel. keli; Mong. kei.

Dan. gal; Ice. gola, galinn; Norw. galen; F. galeme.

[குல்-தோன்றல் கருத்துவேர் குல் → கல் → கால் (காலுதல்)-ஒழுக்குதல், ஒடுதல், வெளிப்படுதல், தோன்றுதல்.]

கால்⁷ kāl, பெ.(n.) 1. பொழுது (பிங்.); time. 2. செவ்வி; bloom, freshness. beauty. "கான்மலியும் நறுந்தெரியல்" (ப.வெ. 8:18). 3. தடவை; turn. "சென்றே யெறிப் பொருகால்" (நாலடி, 24). 4. காலன் (குடா); Kala, minister and attendant of Yama. 5. கூற்றுவன்; Yama. "காலொக்குஞ் சில" (இரகு. யாகப். 71).

ம.கால்.

கால்⁸ நீட்சி. இங்குக் கால நீட்சியைக் குறித்துப் பொழுதின் பெயராயிற்று. பிறகு நல்ல நேரம் (செவ்வி), பணி தொடங்கு நேரம் (தடவை), காலம் (வாழ்நாள்) கணிக்கும் காலன் பொருள்களில் தாவிற்று.

கால்⁹ kāl, இடை. (part.) 1. ஏழருபுளொன்று. (நன். 302); a locative ending. 2. ஒரு வினையெச்ச ஈறு; ending of the verbal participle meaning if, provided, while, when. "பழவினை வந்தடைந்தக் கால்" (நாலடி, 123).

[கால்-இடம். இடப் பொருள் உணர்த்திய சொல் அப்பொருட்குரிய வேற்றுமை உருபாயிற்று. அதேசொல் வந்தவிடத்து சென்றவிடத்து என்னும் சொல்லாட்சிகளை ஒருபுடை தழுவி வந்தக்கால், சென்றக்கால் என வினைபெச்ச ஈறாயிற்று. வந்தாக்க, போனாக்க என்று மக்கள் பேசும் கொச்சை வழக்கு விலக்கற்பாலது.]

கால்கட்டு *kāl-kaṭṭu*, பெ. (n.) காற்கட்டு பார்க்க; see *kārkaṭṭu*.

ம. கால்கெட்டு; க.கால்கட்டு

[கால் + கட்டு.]

கால்கடியன் *kāl-kadīyan*, பெ.(n) வல்லவன்; lit., fleet-footed person, person of ability, 'கால்கடியானவர்கள் ஏத்தப்படுக்கால்' (நடு, 3.1:7).

[கால்+கடியன்.]

கால்கடு-த்தல் *kāl-kaḍu-*, 4 செ.கு. வி. (v.i.) தாள் (கால்)நோதல்; to have an aching sensation in the leg.

[கால்+கடு-.]

கால்கழிகட்டில் *kāl-kalī-kaṭṭil*, பெ.(n.) பாடை; bier. "கால்கழி கட்டிலிற் கிடப்பி" (புறநா. 286).

[கால்+கழி+கட்டில்.]

கால்கழுவு-தல் *kāl-kaḷuvu-*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. பாதபூசை செய்தல்; to wash the feet of a guru or saint. 2. மலங்கழுவுதல். (உ.வ.); to wash oneself after evacuation.

[கால்+கழுவு-.]

கால்கிளர்-தல் *kāl-kīlar-*, 3 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஓடுதல்; to run. "கல்லென் சுற்றமொடு கால்கிளர்ந்து திரிதரும்" (பெரும்பாண். 21). 2. படையெடுத்துச் செல்லுதல்; to set out on an expedition, as an army. "அரைசு கால் கிளர்ந்தன்ன" (கலித். 149:3).

[கால்+கிளர்.]

கால்கூசு-தல் *kāl-kūṣu-*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) பிறவிடஞ் செல்ல மனங்கூசுதல்; to feel shy of entering a house, as of a stranger.

[கால்+கூசு-.]

கால்கெஞ்சு-தல் *kāl-keṇṇu-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) அடிவருந்துதல்(இ.வ.); to feel exhausted and unable to proceed further as after a hard, long walk.

[கால்+கெஞ்சு.]

கால்கைப்பிடிப்பு *kāl-kai-p-idippu*, பெ.(n.) ஊதாதோய்; rheumatism.

[கால்+கை+பிடிப்பு.]

கால்கைவலிப்பு *kāl-kai-valippu*, பெ.(n.) மூளைக்கு ஏற்படும் பாதிப்பினால் கைகால்கள் வெட்டிவெட்டி இழுப்பதும் வாயில் நுரை தள்ளி நினைவை இழக்கச் செய்வதுமான ஒரு நோய்; epilepsy.

[கால்+கை+வலிப்பு.]

கால்கைபிடி-த்தல் *kāl-kai-piḍi-*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) இசைவாக நடந்து வயப்படுத்துதல்; cajole, coax by word and deed.

[கால்+கை+பிடி.]

காலும் கையும் பிடித்து நயமாகத் தாழ்ந்து. இனிமையாகப் பேசிப் பிறரை வயப்படுத்துதலை, கால்கை பிடித்தல் என்பார்.

கால்கொள்(ளு)-தல் *kāl-kol-*, 7 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. திருவிழா முதலியவற்றுக்குத் தொடக்கஞ் செய்தல்; to commence, as a festival; to begin. "இந்திர விழாவிற்குக் கால்கொண்டு" (சிலப். 6:6, உரை). 2. கல்லில் கடவுள் வடிவமைக்கத் தொடங்குதல்; to begin sculpturing the image of a deity in stone. "பத்தினிக் கற்கால் கொண்டனன்" (சிலப். 26: 254, அரும்.). 3. இடங் கொள்ளுதல்; to spread, increase. "முலைகால் கொளக் கண்டு" (தஞ்சைவா. 53). 4. ஏற்றுவித்தல் (ஆரோகணஞ் செய்தல்); to get into; to mount, as a horse. "மயிலின்மேற்கால்கொளுங் குகனை" (அருட்பா, V, தரிசன). 5. பெருக்கெடுத்தல்; to be filled, flooded. கால்கொண்டு நீர்வருகிறது. (இ.வ.).

[கால்+கொள்.]

கால்கெடு-தல் *kāl-keḍu-*, 17 செ.குன்றாவி. (v.t.) வழிமரபு அற்றுப்போதல்; to put an end to the generation of a clan

[கால்+கெடு.]

கால்கோள் *kalkōl*, பெ.(n.) 1. தொடக்கம்; beginning, commencement, as planting a pole for a festival. “கால்கோள் விழவின் நிலைசாற்றி” (சிலப்.5:144). 2. போரில் இறந்த வீரனுருவைக் கல்லில் வகுக்கத் தொடங்குதலைக் கூறும் புறத்துறை (தொல்.பொருள். 60); theme of commencing the sculpture of the figure of a warrior who died in battle, on a memorial stone.

[கால்கோள் → கால்கோள்.]

கால்சாய்-தல் *kāl-śāy-*, 1 செ.கு.வி. (v.i.) அடியோடழிதல்; to perish utterly, to be completely ruined. “குலமுழுதூங் கால்சாயப் பெயர்ப்ப னன்றே” (பிரயோத.38:28).

[கால்+சாய்.]

கால்சிகை-தல் *kāl-śikai-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) காலாற் பறண்டுதல்; to scratch with the legs. “கால்சிகைந்து நீலவல்லேறு பொராநின்ற வானம்” (திவ். இயற். திருவிருந்.7).

[கால்+சிகை.]

கால்சீ'-த்தல் *kāl-śī-*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) காலினாற் கீறுதல்; to scratch, as a fowl. கோழி கால்சீத்து உண்ணும் (உ.வ.).

[கால்சீறுதல் → கால்சீ-த்தல்.]

கால்சீ²-த்தல் *kāl-sī-*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அடியோடு போக்குதல்; to root out, exterminate. “மாவிருள் கால்சீப்ப” (பரிபா.10:112). 2. துடைத்தல்(வின்.); to efface, obliterate, brush away.

[கால்+சீ.]

கால்செய்வட்டம் *kāl-śey-vaṭṭam*, பெ.(n.) பேராலவட்டம்(பிங்.); large circular fan.

[கால்+செய்+வட்டம்.]

கால்தடுக்கு-தல் *kāl-taḍukku-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) அடியிடறுதல்; to stumble.

[கால்+தடுக்கு.]

கால்தாங்கு-தல் *kāl-tāngu-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) காலை இழுத்துநடத்தல்; to have the feet drawn up, stiffened, as by a fall, by disease; to hobble, limp, as bullock, because of pain in the hoof. மாடு கால்தாங்கி நடக்கிறது (உ.வ.).

[கால்+தாங்கு.]

கால்தாழ்-தல் *kāl-tāḷ-*, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கணங்குதல், காலந்தாழ்த்தல்; to delay. ‘இழந்தவையடைய மீட்பதாகச் சொல்லிப்போன நெஞ்சினாரும் அங்கே கால்தாழ்ந்தார்’ (ஈடு,7.3:4). 2. ஈடுபடுதல்; to be absorbed, engrossed. ‘ஒரோகுணங்களிலே கால்தாழ்ந்து’ (ஈடு,4.2:4). 3. மூழ்கிவிடுதல்; to be immersed, drowned; to be steeped thoroughly. “புண்ணீர் வெள்ளத்து காறாழ்ந்து” (திருவிளை. பழியஞ்சி.10).

[கால்+தாழ்.]

கால்நடை *kāl-naḍai*, பெ.(n.) 1. காலால் நடக்கை; walking, going by foot. அவர்கள் குமரியிலிருந்து சென்னைக்குக் கால்நடையாகவே வந்தனர் (உ.வ.). 2. ஆடுமாடுகள் (உ.வ.); cattle, sheep and goats.

ம. கால்நட; க. கால்நடெ; தெ. கால்நட, காலிநட.

[கால்+நடை.]

கால்நடைதருவார் *kāl-naḍai-taruvār*, பெ.(n) நடக்குந்திறனுள்ளவர்; those who are able to walk. ‘கால்நடை தருவார் காலிலே விழுந்து’ (ஈடு,6.1:ப்ர.).

தெ. கால்நடவாடு (நடப்பவர்)

[கால்+நடை+தருவார்.]

கால்நோக்கு *kāl-nōkku*, பெ.(n.) கோள்களின் (கிரகங்களின்) காற்பகுதிப் பார்வை (சங்.அக.); one fourth aspect of a planet.

[கால்+நோக்கு]

கால்நோய் *kāl-nōy* பெ.(n.) காலில் உண்டாகும் நோய் (M.L); lymphangitis in the leg.

[கால்+நோய்]

கால்பந்து *kālpandu*, பெ.(n.) காற்பந்து பார்க்க; see *kārpandu*.

து. கால்செண்ட்

[கால்+பந்து]

கால்பரப்பு-தல் *kāl-parappu*-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கால் வைத்தல்; to set foot, as on the ground. 2. நிலைகொள்ளுதல்; to settle down, rest, as in a place.

[கால் + பரப்பு]

கால்பரி-தல் *kāl-pari*-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) அறுபடுதல்; to break, to give way, as a rope. “கயிறுகால் பரிய” (மணிமே. 4:31).

[கால்+பரி]

கால்பாதை *kāl-pāḍai*-, பெ. (n.) கால்வழி பார்க்க; see *kālvali*.

தெ. காலிடொங்க

[கால்+பாதை]

கால்பாவு-தல் *kāl-pāvu*-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) **கால்பரப்பு-தல்** பார்க்க; see *kāl-parappu*-. “நெருப்பிலே கால் பாவினாற்போலே” (திவ். திருமாலை, 4:24).

[கால்+பாவு]

கால்பிடி-த்தல் *kāl-piḍi*-, 4 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. காலை வருடுதல்; to press and rub the legs to induce sleep, to shampoo. 2. காலைப் பற்றிக் கெடுதல்; to fall at one's feet for a favour. ‘பால்சூடிக்க கால்பிடிக்க வேண்டி யிருக்கிறது’ (சுடு). 3. தொண்டு புரிதல்; to do service. “கேசவ நம்பியைக் கால்பிடிப்பா ளென்னு மிப்பேறு”-(திவ். நாய்ச். 1:8). 4. வாய்க்கால் வெட்டுதல்; to excavate or dig a channel. 5. விதையடித்தல்; to castrate.

ம. கால்பிடிக்குக

[கால்+பிடி]

கால்பின்னு-தல் *kāl-pinnu*- 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கால்கள் முறுக்கிக் கொள்ளுதல்; to become cross-legged, as a result of extreme physical debility. 2. முட்டிக்கால் தட்டுதல்; to be knock-kneed, as a donkey from carrying too heavy a burden.

[கால்+பின்னு]

கால்மட்டம் *kāl-maṭṭam*, பெ.(n.) கட்பார்வையின்றிக் காலால் தடவிநடக்கை (யாழ்ப்ப.); feeling the way with the feet, as a blind man.

[கால்+மட்டம்]

கால்மடக்கு *kāl-maḍakku*, பெ.(n.) கடப்புக்கால். (M.L); club-foot in which the heel is elevated and the foot bent or turned inward.

[கால்+மடக்கு]

கால்மர-த்தல் *kāl-mara*-, 3 செ. கு.வி. (v.i.) கால் உணர்ச்சியற்றுக் கட்டைபோலாதல்; to get benumbed, as the feet.

[கால்+மர]

கால்மாடு *kāl-māḍu*, பெ.(n.) 1. செல்வம் என்று பொருள்படும் மாடு என்னும் சொல்லினும் வேறாகிய வளர்ப்பு விலங்கு; cattle as distinguished from *māḍu* meaning gold. “இராசராசதேவர் கொடுத்த கால்மாட்டிலும்” (S.I.I. II, 2, 49). 2. காலின் பக்கம் (உ.வ.); place near the foot of a bed, or of a person in bed. கண்ணனின் கால்மாட்டில் அர்ச்சனன் அமர்ந்திருந்தான் (உ.வ.).

[கால்+மாடு. கால்மாடு-கால்நடையாகிய மாடு.]

கால்மிதி *kal-midi*, பெ.(n) 1. அடிவைப்பு; a pose of foot in dancing 2. அடிச்சுவடு; track, footmark, footprint. 3. அடிவைக்கும் படி அல்லது படிக்கட்டு, கிணற்றுப் படிக்கட்டு (இ.வ.); well-staircase, steps cut for the feet inside the well. 4. காலிற்பட்ட

தூசியைத்துடைத்துக் கொள்வதற்காக இடப்படும் தென்னைநார்த் தடுக்கு; door-mat.

[கால்+மிதி]

கால்முனை-த்தல் *kāl-mulai-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) குழந்தை நடைகற்கத் தொடங்குதல் (உ.வ.); to begin to walk, as a child.

[கால்+முனை]

கால்மெட்டி *kāl-meṭṭi-*, பெ.(n.) கால் பெருவிரலுக்கு அடுத்த விரலில் இடும் வெள்ளி வளையம்; a silver ring worn on the second toe.

ம. காலுங்கர

[கால்+மெட்டி]

கால்மெட்டிடுகை *kāl-meṭṭidugai*, பெ.(n) திருமணத்தில் மணமகன் கால்விரலில் கணையாழி இடுதல் (இ.வ.); putting a ring, mostly of silver, on the bridegroom's toe during marriage.

[கால்+மெட்டி+இடுகை - கால்மெட்டியிடுகை - கால்மெட்டிடுகை.]

கால்மேலுறை *kāl-mēl-urai*, பெ.(n.) கணுக்காலுறை (பாண்டி); gaiter, spat.

[கால்+மேல்+உறை]

கால்யா-த்தல் *kāl-yā-*, 6 செ.கு.வி. (v.i.) நெருங்குதல்; to be close, crowded. “கால்யாத்த பங்குடி கெழீஇ” (பெரும்பாண். 399).

[கால்+யா- யாத்தல்-கட்டுதல், நெருங்குதல் → கால்யாத்தல் - நெருங்குதல், கட்டமாதல்.]

கால்யா¹-த்தல் *kāl-yā-*, 4 செ. குன்றாவி. (v.i.) 1. மறைத்தல்; to conceal. “சொன்றி ... வறைகால் யாத்து” (பெரும்பாண். 133). 2. தேக்குதல்; to fill with water, as a channel. “நீர்கால் யாத்தல்” (குறள், 1038, உரை).

[கால்+யா- யாத்தல்-கட்டுதல், செயற்பாடு ஒடுங்குதல்.]

கால்வடம் *kāl-vaḍam*, பெ.(n.) காலணிவகை; foot-ornament strung with pearls. ‘திருக்கால் வட மொன்றிற் கோத்த’ (S.I.I.ii, 79-205 pg. 397).

[கால்+வடம்]

கால்வயம் *kāl-vayam*, பெ.(n.) துவரை; dhal (சா.அக.).

[கால்+வயம்]

கால்வழி *kāl-vaḷi*, பெ.(n.) 1. ஒற்றையடிப் பாதை; footpath. 2. காற்கவடு; footprint. “யானைக் கால் வழி” (புறநா. 368). 3. கால்வாசீ பாரக்க; see *kāl-vāṣī*.² 4. குடிவழி; lineage, family. “நோய் பழியிலாததோர் கால்வழியில் வந்தவளுமாய்” (அறப்ப.சத.2).

க., பட.காலுகாரி; தெ. காலிதாரி, காலி தோவ, காலிபாட.

[கால்+வழி]

கால்வழி நூல்வழி *kāl-vaḷi-nūl-vaḷi*, பெ.(n) வழிவழிவரும் மருத்துவ நூன்முறை; hereditary or customary, practice and theory as in ‘கால்வழியும் நூல்வழியும் கண்டு தேரே’ (சா.அக.).

[கால் + வழி + நூல் + வழி]

கால்வளைவி-த்தல் *kāl-vaḷavi-*, பி.வி. (v.caus.) வளைத்தல்; to bend, as the bow. “சிலைகால் வளைவித்து” (திவ். பெரியதி. 8.6:4).

[கால்+வளைவி-]

கால்வாங்கு¹-தல் *kāl-vāṅgu-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. காலை வெட்டுதல்; to have the leg cut off. 2. கால் வழக்குதல்; to slip, slide. 3. உயிர்மெய் நெடில் பெரும்பாலானவற்றில் நெடிற்குறியாகக் காலைவரைதல்; to write the symbol ‘a’ to denote the lengthening to of vowel-consonants in the Tamil alphabet.

[கால்+வாங்கு]

கால்வாங்கு²-தல் *kāl-vāṅgu-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பின்வாங்குதல்; to retrace one's steps, withdraw "கண்ண நீரோடே யாய்த்துக் கால்வாங்குவது" (திவ். திருமாலை, 15, வியா.). 2. இறத்தல் (உ.வ.); to die.

[கால்+வாங்கு.]

கால்வாசி *kāl-vāśi*, பெ.(n.) 1. நாலில் ஒருபங்கு; a fourth part, quarter, 2. அடிவைத்த பலன்; lit., the nature or quality of one's foot as gauged from the weal or woe that accompanies a person's first entry in any concern, the nature of one's entry in any concern on which its good or evil prospects are supposed to depend. அவன் கால்வாசி நல்லது.

ம. கால்வாசி; து. காலம்ச, காலம்சொ.

[கால்+வாசி. பகுதி → பாதி → பாசி → வாசி. வாசி (பங்கு, பகுதி) : பிறப்பியம் (ஜாதகம்) கணிப்போர் வரைந்த ஒரைக்கட்டத்தில் நற்பயனுக்கு உரிய பகுதிக்கட்டம்.]

கால்வாதம் *kāl-vādam*, பெ.(n.) **காலுதை** பார்க்க; see *kāl-ūtai*

[கால்+(ஊதை) வாதம்.]

கால்வாய் *kāl-vāy*, பெ.(n.) வாய்க்கால்; channel branching from a river or tank, for irrigation. "கால்வாய்த் தலையின் கண்கள் போலும்" (பாரத. முதற்போ. 72).

ம. கால்வாய்; க. காலுவெ, கால்வெ; தெ. காலுவ., காலவ; து. காலிவெ, பட. காவெ.

skt. khalla

[கால்+வாய்.]

கால்வாய்க் கோமாரி *kāl-vāy-k-kōmāri*, பெ.(n.) கால்நடையின் கால் குளம்புகளில் காணும் கோமாரி நோய்வகை; disease that affects the foot and mouth of cattle.

[கால்+வாய்+கோமாரி.]

கால்வாயடுப்பு *kāl-vāy-aduppu*, பெ.(n) காடியடுப்பு; a fire-place or oven in the form of a ditch, cooking trench.

[கால்+வாய்+அடுப்பு.]

கால்வாயன் *kāl-vāyan*, பெ.(n) தெரிந்து பேசும் வன்மையற்றவன் (இ.வ.); one who cannot hold his own in a learned discussion, insufficiently educated person; a person of little knowledge and poor speech.

[கால்+வாயன். ஒரு செய்தியின் காற்பகுதி மட்டும் விளங்கிக் கொள்ளும் தெளிவில்லாதவன், பேதை.]

கால்வார்-த்தல் *kāl-vār-*, 4 செ.கு. வி. (v.i.) கொடிக்காலில் கடக (ஆடி) மாதத்தில் அகத்தி விதையை ஊன்றுதல்(இ.வ.); to sow seeds of *agatti* in a betel garden in the month of *āḍi*

[கால்+வார்-]

கால்வாரி *kāl-vāri*, பெ.(n.) மாட்டுக் குற்றவகை (பெரிய.26); a defect in cattle.

[கால்+வாரி.]

கால்விடு¹-தல் *kāl-viḍu-*, 20 செ.கு.வி.(v.i.)

1. கால்கள் செயலறுதல்; to have the feet crippled.
2. முட்டுக்கொடுத்தல்; to place a support, as to a falling roof.
3. தொலை உறவாதல் (C.G.); to be removed to some degrees in relationship.

[கால்+விடு.]

கால்விடு²-தல் *kāl-viḍu-*, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) அறவொழித்தல்; to renounce or give up entirely, to forsake.

[கால்+விடு.]

கால்விரல் *kāl-viral*, பெ.(n.) மாந்தரது காலின் முற்பகுதியில் அமைந்துள்ள ஐந்து விரற் பகுதிகளுள் ஒன்று; toe.

ம. கால்விரல்; க.,பட. கால்பெரலு; தெ. காலுவெள்ளு, காலுப்ரேலு; து. கால்பெரல், காலுபெரல்.

[கால்+விரல்]

கால்விலங்கு *kāl-vilaṅgu*, பெ.(n.) காற்கட்டு பார்க்க; see *kārkaṭṭu*.

ம. காலவிலங்கு

[கால்+விலங்கு]

கால்விழு-தல் *kāl-viḷu*, 20 செ.கு.வி.(v.i)

1. மழைக்கால் இறங்குதல்; to descend, as rain clouds on the horizon. கால்விழுந்த மேகம் மழைவெள்ளத்தைத் தரும் (பு.வெ.9,16, உரை.
2. ஒளிவீசுதல்; to shed rays of light. "நிலாக்கால் விழுந்தனைய" (மீனாட். பிள்ளைத். ஊசற். 1).

[கால்+விழு]

கால்விழுந்துபோ¹-தல் *kāl-viḷundu-pō*, 8 செ.கு.வி. (v.i.) பாரிச ஊதை (பாரிசவாயு) முதலியவற்றால் கால் அசைவற்றுப் போதல்; to be rendered powerless, as one's legs by paralytic attack.

[கால்+விழுந்து+போ.]

கால்விழுந்துபோ²-தல் *kāl-viḷundu-pō*, செ.கு.வி. (v.i.) முழுவதும் செயலற்றுப் போதல்; to be spent up or thoroughly exhausted, as at the time of death. 2. சாய்ந்து விழுதல்; turn turtle. கொட்டகை கால்விழுந்து போனது (உ.வ.). 3. அழிந்தல்; to be ruined. அக் குடும்பம் கால்விழுந்து போயிற்று (உ.வ.).

[கால்+விழுந்து + போ.]

கால்வீச்சு *kāl-vīccu*, பெ.(n.) கால் வீசி நடக்கை; sweeping motion of legs as in strut generally due to one's arrogance.

[கால்+வீச்சு]

கால்வீசு¹-தல் *kāl-vīṣu*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) ஒளிக்கதிர் வீசுதல்; to shed rays, as the moon.

[கால்+வீசு]

கால்வீசு²-தல் *kāl-vīṣu*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) காற்றடித்தல்; to blow, as the wind. "கால்வீசி மின்னிப் படர்ந்து" (தாயு.சுகவாரி.8).

[கால்+வீசு-]

கால்வெடிப்பு *kāl-vedippu*, பெ.(n) காலிற்காணும் பித்தவெடிப்பு (M.L); fissure in feet, as due to excess of bile in one's system.

[கால்+வெடிப்பு]

கால்வை-த்தல் *kāl-vai*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) உள்நுழைதல்; lit., to place the foot, to step in, enter. அவன் வீட்டில் நான் கால்வைக்கமாட்டேன்.

ம. கால்வய்க்கு, கால்சுத்துக; க.காலிடு; பட.கால்பீ.

[கால்+வை]

காலக்கட்டம் *kālakkaṭṭam*, பெ. (n.) ஒரு கால எல்லை; a period or length of time.

ம. காலகட்டம்

[காலம் + கட்டம்]

காலக்கடவுள் *kāla-k-kaḍavuḷ*, பெ.(n.) 1. காலன்; Yama, as the deity that puts an end to life. 2. அழிப்புக்கடவுளான சிவன்; Siva, as the god of destruction. "காலக்கடவுட் குயர்கமா வலனே" (தொல். பொருள். 81, உரை).

[காலம்+கடவுள்]

காலக்கடப்பு *kāla-k-kaḍappu*, பெ.(n.) காலத்தின் வேகம், காலவோட்டம் (தக்கயாகப். 447); passage of time.

[காலம்+கடப்பு]

காலக்கணிதம் *kāla-k-kaṇidam*, பெ.(n.) காலக்கணக்குப்பற்றிய விண்நூல்; astronomy. "காலக் கணிதமுங் கலைகளின் துணிவும்" (மணிமே. 2:29).

[காலம்+கணிதம்]

காலக்கணிதர் *kāla-k-kanidar*, பெ.(n.) காலத்தைக் கணித்தற்குரிய கணியர்; astronomers. as calculators of time. "மாலைக் காரரும் காலக்கணிதரும்" (மணிமே. 28, 40).

[காலம்+கணிதர்.]

காலக்கந்தம் *kāla-k-kandam*, பெ.(n.) 1. தும்பைப்பூ; leucas flower. 2. காட்டத்தி; false mangosteen. 3. பிசினத்தி; gum fig. 4. கருவேல்; black babool. (சா.அக.).

[காலம்+கந்தம்.]

காலக்கழிவடை *kāla-k-kalivada*, பெ.(n.) 1. காலங்கடந்து; that which is unlimited by time.. 2. காலக்கழிவானது; that which is time-barred.

[காலம்+கழிவடை.]

காலக்கழிவு *kāla-k-kalivu* பெ.(n.) 1. காலத்தாழ்வு; delay, postponement, putting off. "ஞானக்கைதா காலக்கழிவு செய்யேலே" (திவ். திருவாய். 2.9:2). 2. வீண்பொழுது போக்குகை; wasting or killing time.

[காலம்+கழிவு.]

காலக்கனல் *kāla-k-kagal*, பெ.(n.) காலத்தீபார்க்க; see *kāla-t-ti*. "காலக்கனல் கட்கடை கக்குங் கணங்கள்" (கூர்மபு. அந்தகா. 102).

[காலம்+கனல்.]

காலக்கினிதகன் *kālakkinitagana* பெ.(n.) காட்டுத்தீ; jungle fire (சா.அக.).

[காலம்+அக்கினி+தகன்.]

காலக்குறி *kāla-k-kuri*, பெ.(n.) பருவத்துக்குரிய அடையாளம்; seasonal indications, sign of weather.

[காலம்+குறி.]

காலக்கேப்பை *kāla-k-kēppai*, பெ.(n.) இராகி வகை (விவசா.3.); a species of ragi.

[காலம்+கேப்பை. கேழ்வரகு → கேப்பை (மருஉச் சொல்).]

காலக்கொடுமை *kāla-k-koḍumai*, பெ.(n.) காலத்தின் தீமை; evil time, harmful of the times.

ம. காலக்கேடு

[காலம்+கொடுமை.]

காலக்கோட்டரிசி *kāla-k-ōṭṭariśi*, பெ.(n.) கவிழ்தும்பை; stooping leucas (சா.அக.).

[காலம்+கோட்டு+அரிசி.]

காலகஞ்சம் *kāla-kañjam*, பெ.(n.) ஈரல்; liver (சா.அக.).

[காலம்+கஞ்சம்.]

காலகட்கம் *kāla-kaṭkam*, பெ.(n.) ஒரு நிரயம் (நரகம்) (சி.போ.பா. 2:3, ப 203); a hell.

[காலம்+கட்கம்.]

காலகண்டகம் *kāla-kaṇḍagam*, பெ.(n) 1. நச்சக் குருவி; a species of venomous sparrow. 2. தண்ணீர்ப் பாம்பு; water snake (சா.அக.).

[காலம்+கண்டகம்.]

காலகண்டம்¹ *kāla-kaṇḍam*, பெ.(n.) 1. தாழ்ந்த குரலுடைய ஒரு பறவை; a species of bird of sylvidae family with a low voice. 2. பாடும் பறவைகள்; singing birds in common. 3. வயிற்றின் வலப்பக்கச் சதை; the muscular portion on the right side of the abdomen.

[காலம் + கண்டம் - காலம் + நீருதல், தாழ்தல், தொங்குதல்.] -

காலகண்டம்² *kāla-kaṇḍam*, பெ.(n.) 1. கார் வழலை என்னும் கருநாகம்; black cobra. 2. ஆண் குருவி; cock-sparrow. 3. மயில்; pea-cock. (சா.அக.).

[காலம்+கண்டம். காலம் - கருப்பு அழகு.]

காலகத்தூரி *kāla-kattūri*, பெ.(n) 1. கருப்பு மான்மணத்தி; black must. 2. கத்தூரி வெண்டை; musk benday (சா.அக.).

[காலம்+கத்தூரி.]

காலகம் *kalagam*, பெ.(n.) 1. சேங்கொட்டை; dhoby's nut. 2. கருவிழி; black part of the eye. 3. தண்ணீர்ப்பாம்பு; water snake. 4. பேய்; evil spirit. 5. பெண்காக்கை; female crow. 6. கரும்புள்ளி; dark spot. 7. தேள்; scorpion. 8. பால் புளிப் பதனால் ஏற்படும் ஒருவகைப் புழு; a small worm found in the fermentation of milk. 9. சியா மாப்பறவை; syama bird (சா.அக.).

[கால் → காலகம்]

காலகரந்தகம் *kāla-karandagam*, பெ.(n.) 1. பாம்பு; snake. 2. நீர்ப்பாம்பு; water snake. (சா.அக.).

[கால் + கரந்தகம் - கால்கரந்தகம் → காலகரந்தகம்]

காலகாலம் *kālakālam*, பெ.(n.) 1. உரிய காலம்; proper time. 2. காலத்தோறும்; all times, time after time.

[காலம் + காலம்]

காலகரு *kāla-karu*; வெ.(n.) காமுகில்; black aloe-wood (சா. அக.).

மறுவ. சோம்பரம்

[கால்+அகரு]

காலகாலம் *kāla-kālam*, பெ.(n) வறுமை மிகுந்த; time of famine (சா.அக.).

மறுவ. காலங்கறுப்பு

[காலம்+காலம்]

காலகாலன் *kāla-kālan*, பெ.(n.) சிவன்; Siva, as one who subdued Yama. "காலகாலனைக் கம்பனெம் மானை" (தேவா. 1048,1).

ம. காலகாலன்

[காலன் + காலன் - காலகாலன் = காலனுக்குக்

காலன், எமனுக்கு எமன். நான்காம் வேற்றுமைத் தொகை.]

காலகுணத்தான் *kāla-guṇattān*; பெ.(n.) அலரி; oleander (சா.அக.).

[காலம்+குணத்தான்]

காலகுந்தி *kāla-kunṭi*, பெ.(n.) கழற்சிக் கொடி; molucca-bean (சா.அக.).

[காலம்+குந்தி]

காலகூடகம் *kāla-kūḍagam*, பெ.(n.) ஒரு நச்சு மூலிகை; the name of a poisonous plant. (சா.அக.).

[காலம்+கூடகம்]

காலகூடம் *kāla-kūḍam*, பெ.(n.) 1. பாற்கடலில் தோன்றிய நஞ்சு; the poison that came out when the ocean of milk was churned; deadly poison. 2. எட்டிமரம்; nux-vomica tree.

[காலம்+கூடம்]

காலக்கோட்டிநஞ்சுக்கண்ணம் *kāla-kōṭṭi-nanju-c-cuṇṇam*, பெ.(n.) நஞ்சுக் கொடியினின்று அணியமாக்கும் கண்ணம்; an alkaline compound prepared from the navel - cord of the first - born child. (சா.அக.).

[காலம்+கோட்டி+நஞ்சு+கண்ணம்]

மறுவ. குடற்கண்ணம்

காலங்கடந்தோன் *kālan-kaḍantōn*, பெ. (n.) காலங்கடந்த கடவுள்; God, as unlimited by time. "காலாத்தினான் ஈகவரன்" (சி.சி.2:54, சிவாக்.).

[காலம்+கடந்தவன்]

காலங்கடத்து-தல் *kālan-kaḍattu*-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நேரத்தை வீணடித்தல்; to spend time just like that. 2. காலம்கழித்தல்; to pass one's time, to delay.

ம. காலம்கழியுத

[காலம்+கடத்து]

காலங்கண்டவன் *kālan-kaṇḍavan*, பெ.(n.) அகவையிலும் துய்ப்பிலும் (அனுபவத்திலும்) முதிர்ந்தவன்; aged and experienced person.

ம. காலம்கண்டவன்

[காலம்+கண்டவன்]

காலங்கழி-தல் *kālār-kali*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) பொழுதுபோதல்; to pass away, as time.

ம. காலம்கழியுக்

[காலம்+கழி]

காலங்கழி-த்தல் *kālār-kali*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. காலந்தாழ்த்துதல்; to delay. 2. வாழ்நாள் போக்குதல் (திருக்கருவைக்கலித்.); to pass one's life-time. 3. வாழ்தல்; to make a living.

ம. காலம்கழிக்குக்; நூ. காலகொழிபுனி

[காலம்+கழி]

காலங்கறுப்பு *kālār-karuppu*, பெ.(n.) வறுமைக்காலம்; famine time. (சா.அக.).

[காலம்+கறுப்பு]

காலங்காட்டி *kālār-kāṭṭi*, பெ.(n) விடியற்காலம்; the break of the day as the first appearance of light in the morning (சா.அக.). அவன் காலங்காட்டியே எழுந்து வேலைக்குப் போய்விட்டான் (இ.வ.).

[காலம் + காட்டி]

காலங்காண்-தல் *kālār-kāṇ*, 16 செ.கு.வி. (v.i) 1. காலத்தை அறிந்து கொள்தல், தெளி வடைதல்; to know the proper time, to be cleared.

ம. காலங்காண்

[காலம்+காண்]

காலங்கார்த்தாலே *kālār-kārttālē*, கு.வி.எ. (adv.) விடியற் காலையில், புலர்காலையில் (உ.வ.); very early in the morning.

[காலம்+காலத்தாலே - காலங்கார்த்தாலே.

காலத்தாலே பார்க்க. see *kālattālē*.]

காலங்காலம் *kālār-kālam* பெ.(n.) பலதலை முறைகளை உள்ளடக்கிய நீண்டகாலம்; long

duration, period of many generations.

[காலம்+காலம்]

காலங்கிட்டு-தல் *kālār-kīṭṭu*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) காலங்கூடுதல் பார்க்க; see *kālār-kūḍudal*.

[காலம்+கிட்டு-]

காலங்கூடல் *kālār-kūḍal* பெ.(n.) இறத்தல்; dying (சா.அக.).

[காலம்+கூடல்]

காலங்கூடு-தல் *kālār-kūḍu* 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. இறக்குங்காலம் நெருங்குதல்; to approach or overtake, as death nearing one's end. 2. வரையறுக்கப்பட்ட காலம் முடிதல்; to complete the allotted period.

ம. காலம் கூடுக; நூ. காலப்புகுனி.

[காலம்+கூடு]

காலங்கெட்ட காலம் *kālār-kēṭṭakālam*, பெ.(n.) அல்லலுறும் காலம், தீய காலம்; in auspicious time.

ம. காலவேல

[காலம் + கெட்ட + காலம்]

காலச்சக்கரம் *kāla-c-cakkaram*, பெ.(n.) 1. காலச் சுழற்சி; rotation of time. 2. அன்றாட வாழ்க்கை முறை; typical day to day life. ஏதோ காலச் சக்கரம் நடக்கிறது. நானும் வாழ்கிறேன் (உ.வ.).

மறுவ. காலவட்டம்

ம. காலச்சக்கரம்; தெ. காலச்சக்ரம்; நூ. காலச்சக்ர.

[காலம் + சக்கரம்]

காலசங்கம் *kāla-śaṅgam*, பெ.(n.) வைகறை (யாழ்.அக.); dawn, early morning.

[காலம் + விடியற்காலம். காலம் + சங்கம். சங்கு சங்கம். காலசங்கம் + விடியல் - சங்கு என்பது விடியற் காலையை உணர்த்தியதாகலாம்.]

காலசந்தி¹ *kāla-śandi*; பெ.(n.) ஒரு நாளின் ஆறு பாகங்களுள் (யாமங்களுள்), இரண்டிரண்டு கூடுஞ் சந்திக் காலங்களில் கோயில்களிலே செய்யும் பூசை; lit., junction of times, worship in temples in the interval between every two of the six parts into which a day is divided.

[காலம் + சந்தி. காலம் = நாளின் முக்காலப் பிரிவு, அதாவது 20 நாழிகைக்கு ஒருமுறை (8 மணிக்கு) நடத்தும், கோயிற்பூசைக்குரிய காலம்.]

காலசந்தி² *kāla-śandi*; பெ.(n.) **காலைசந்தி** பார்க்க; see *kālai-śandi*

[காலை → கால + சந்தி - காலசந்தி. காலை = காலைநேரம்.]

நாடொறும் 8 மணி இடைவெளிக்கு ஒருமுறை நிகழ்த்தும் முக்காலப் பூசைகளுள் முதற் பூசையாகிய வைகறை 4 மணிப்பூசை, காலை சந்தி எனப்பட்டது.

காலசம் *kālaśam*, பெ.(n.) 1. பேராலவட்டம்; large circular fan. 2. காற்று; wind.

[கால் + அசை - காலசை → காலசம். கால் = காற்று. அசை = காற்று வரும் பொருட்டு அசைப்பது.]

காலஞ்செய்-தல் *kālañ-cey-*, 1. செ.கு.வி. (v.i.) இறத்தல்; to cease to exist, to die. "காலாந்தரத் திருவர் தங்காலஞ் செய்ய" (திருவாச. 12:11).

மறுவு. காலமாதல்

ம. காலம்செய்யுக

[காலம் + செய். காலம் = காலத்தின் இறுதி. காலஞ்செய் = தம் வாழ்நாள் இறுதியை முடித்துக்கொண்டது.]

காலஞ்செல்(லு)-தல் *kālañ-cellu-*, 1 செ.கு.வி. (v.i.) 1. இறந்துபோதல்; to depart this life, die. 2. காலத்தாழ்வப்படுதல் (யாழ்ப்.); to be late, 3. காலயிறுதியாதல் (உ.வ.); to be time barred by limitation.

[காலம் + செல்]

காலஞ்சொல்லு-தல் *kālañcollu-*, 1 செ.கு.வி. (v.i.) வாழ்நாளின் நன்மை தீமைகளை முன்னதாகவே

கூறுதல்; predicting events good or bad of one's life-time (சா.அக.).

[காலம் + சொல்லு.]

காலஞ்சொல்லி *kālañ-collī*; பெ.(n.) காகம், பல்லி; crow, lizard.

ம. காலம்சொல்லி

[காலம் + சொல்லி]

காலசாகம் *kālaśāgam* பெ.(n.) 1. கறிவேப்பிலை; curry leaf. 2. துளசி; holy basil (சா.அக.).

[காலம் + சாகம். காலம் = கருமை. சாகம் = இலை, தழை, தளிர்.]

காலசாரம் *kālaśāram*, பெ.(n.) அணில்; squirrel. (சா.அக.).

[காலம் + சாரம் - கால சாரம் = கரிய வரிகளைக் கொண்டது. மூவரி அணில் எனப்படுதல் காண்க. காலம் = கருமை, சாரம் = வரி, சாண, கோடு.]

காலசாவி *kālaśāḷī*; பெ.(n.) கருப்பரிசி; black rice. (சா.அக.).

[காலம் + சாவி. சாவி = நெற்பயிர் பொது. காலம் = கருமை]

காலடி¹ *kālaḍi*; பெ.(n.) 1. உள்ளங்கால்; sole of the foot. 2. காற்கவடு; step or trace of the foot, footprint. "நடந்த பெருங்காலடி மேலடி" (தனிப்பா.ii, 4:7.).

ம. காலடி

[கால் + அடி]

காலடி² *kālaḍi*; பெ.(n.) 1. சேரநாட்டுப் பெரியாற்றங்கரையிலுள்ள சிற்றூர்; a village on the bank of the Periyar in Kerala. 2. ஆதிசங்கரர் பிறந்த ஊர்; a town in the Chera country, the birth-place of Sankara.

ம. காலடி

[கால் + அடி - காலடி. கால் - ஆற்றின் ஊற்றுக்கால் அல்லது வாய்க்கால் பக்கத்தில் அமைந்த சிற்றூர்.]

காலடி³ *kāladī*, பெ.(n.) மிக்க அண்மை; close proximity (சா.அக.).

[கால் + அடி(கால் அடியெடுத்து வைக்கும் தொலைவு).]

காலடியில் *kāl-adi-y-il*, கு.வி.எ. (adv.) 1. மிக அண்மையில்; in close proximity. இதோ, காலடி யில் உள்ளது அவ்வூர் (உ.வ.). 2. பாதுகாப்பில்; under one's protection. அவன் என் காலடியில் வாழ்பவன் (உ.வ.).

[கால் + அடியில்.]

காலணி *kāl-aṇi*, பெ.(n.) 1. காலில் அணியும் அணி கலன்; anklet, ankle rings or bells. "கரந்தியான் கொண்ட காலணி" (சிலப்பு, 16, 127.). 2. செருப்பு; slipper.

ம. காலணி

[கால் + அணி.]

காலத்தவணை *kālattavaṇai*, பெ.(n.) வரையறுக்கப்பட்ட காலவெல்லை; prescribed time limit.

மறுவ. காலவரம்பு

[காலம் + தவணை.]

காலத்தால் *kālattāl*, கு.வி.எ. (adv.) 1. உரிய பொழுதில்; seasonably, in proper time. "காலத்தால் தக்க தறிவதாந் தூது." (குறள், 636). 2. காலம் புலர்; early, betimes. "காலத்தாற் கொண்டுய்மின்" (நாலடி, 20.).

[காலம் + அத்து + ஆல்.]

காலத்தாலணையும்பெயர் *kālattāl-aṇaiyumpēyar*, பெ.(n.) பருவ முதலிய காலங்களா லணையும் பெயர் (எ.டு.) வேனிலான்; proper name based on the names of seasons etc.,

[காலத்தால் + அணையும் + பெயர்.]

காலத்தாலே *kālattālē*, கு.வி.எ. (adv.) காலைமில்; in the morning. காலத்தாலே வாருங்கள் (இ.வ.).

[காலம் + அத்து + ஆல் + ஏ. காலம் = புலர்காலம், புலர்காலம். 'அத்து' - சாரியை. ஆல் - மூன்றன் உருபு. ஏ - பிரிநிலை ஏகாரம்.]

காலத்தாலே என்னும் சொல் பார்ப்பனர் நாலில் காத்தாலே எனத்திரிந்தது. இக்கொச்சை வழக்கு விலக்கத்தக்கது. இது போன்ற காத்தாலே என்னும் பொதுமக்கள் கொச்சைவழக்கும் கடியத்தக்கது.

காலத்தாழ்வு *kāla-t-ālvu*, பெ.(n.) காலக்கழிவு; delay, loss of time.

மறுவ. காலச்சுணக்கம், தடைவு.

தெ. காலயாபந்நு

[காலம் + தாழ்வு.]

காலத்திரயம் *kāla-t-tirayam*, பெ.(n.) இறப்பு நிகழ்வு, எதிர்வு என்னும் மூவகைக் காலம்; three fold division of time.

Skt. *kālatraya*

[காலம் + திரயம்.]

வ. த்ரியம்(மூன்று) > த. திரயம். முக்காலம் பார்க்க; see *mukkālam*.

காலத்தீ *kāla-t-tī*, பெ.(n.) ஊழித்தீ; destructive fire that is believed to prevail at the dissolution of the universe.

[காலம் + தீ. காலத்தீ - காலமுடிவில்(ஊழிக்கால முடிவில்) அனைத்தையும் அழிக்கும் தீ.]

காலத்தேவை *kāla-t-tēvai*, பெ.(n.) பழைய வரிவகை (புதுக்கல்.399); an ancient tax.

[காலம் + தேவை.]

வேளாண்மைப் பருவகாலங்களில் அறுவடை முதலிய கூலித் தொழிலுக்கும் பணியாளரை மற்றொரு ஊரார் பணிக்கு அழைப்பதற்காக அவ்வூர்த் தலைவார்க்கோ, ஊரவைக்கோ செலுத்திய வரியாகலாம்.

காலதண்டம் *kāla-taṇḍam*, பெ.(n.) காலனின் தண்டாயுதம்; Yama's staff. "காலதண்டஞ் சுழற்றி" (உபதேசகா. சிவபுண்ய.222.).

[காலன் + தண்டம்]

காலதர் *kāl-adar*, பெ.(n.) சாளரம்; window, as an air passage. "காலதர் மாளிகை" (சிலம்பு:5, 8.).

[கால் + அதர். கால் = காற்று. அதர் = வழி. காலதர் = காற்று வரும் வழி]

காலதாமதம் *kāla-tāmadam*, பெ.(n.) காலத் தாழ்வு பார்க்க; see *kāla-t-tālvu*.

[காலம் + தாமதம்]

காலதிண்டுகம் *kāla-tiṇḍugam*, பெ.(n.) கருங்காலி; a black variety of ebony (சா.அக.).

[காலம் + திண்டுகம்]

காலதீமை *kāla-tīmā*, பெ.(n.) காலக்கொடுமை; effect of bad time.

[காலம் + தீமை]

காலதுரிதம் *kāla-turidam*, பெ.(n.) காலவிரைவு பார்க்க; see *kāla-virāvu*.

[காலம் + துரிதம்]

Skt. drita > த. துரிதம்.

காலதள்ளு-தல் *kālan-taḷḷu*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. உழைத்து வாழ்தல்; to pass one's days, maintain oneself. "பிச்சைவேண்டிக்... காலந் தள்ளாமல்." (தனிப்பா.1:396.7). 2. காலந்தாழ்தல்; to delay. 3. வீண்காலம் போக்குதல்; to waste time.

[காலம் + தள்ளு]

காலந்தாழ்த்து-தல் *kālan-tāḷṭtu*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) காலத்தாழ்வு செய்தல்; to make delay.

[காலம் + தாழ்த்து]

காலந்தோறும் *kālan-tōrum*, வி.எ.(adv.) உரிய காலங்களில், எப்பொழுதும்; at every proper time, at all times, time after time.

ம. காலந்தோறும்

[காலம் + தோறும்]

காலநியமம் *kāla-niyamam*, பெ.(n.) காலக்கடன் பார்க்க; see *kāla-k-kaḍan*.

ம. காலநியமம்

[காலம் + நியமம்]

காலநுட்பம் *kāla-nuṭṭam*, பெ.(n.) காலத்தின் நுண்ணிய பகுதி; a moment of time.

[காலம் + நுட்பம்]

காலநெடுமை *kāla-neṭṭumai*, பெ.(n.) காலநீட்டிப்பு; delay.

[காலம் + நெடுமை]

காலநேமி *kāla-nēmi*, பெ.(n.) 1. காலவட்டம்; the wheel of time. "காலநேமிப் பிரமையிற் றிரிவன்" (கைவல்ய. தத். 19). 2. திருமாலாற் கொல்லப்பட்ட ஓர் அரசன்; an asura slain by Viṣṇu. "காலநேமி காலனே" (திவ். திருச்சந்.31).

[காலன் + நேமி]

காலநேரம் *kāla-nēram*, பெ.(n.) 1. ஒருவருடைய நலந் தீங்கிற்குக் காரணமாகக் கணியத்தின்படி கொள்பயன்(விண்.); time with reference to the influence of planets upon one's fortune or health. 2. வினையாற்றுதற்குரிய சூழலமைந்த நேரம்; appropriate time for action.

ம. காலவேல

[காலம் + நேரம்]

காலநோக்காடு *kāla-nōkkaḍu*, பெ. (n.) பெண்களுக்குக் கருமுதிரும் காலத்திற் காணும் வயிற்று வலி; pain in the uterus or its adjacent parts due to the pressure exerted by the distended womb during the progressive period of pregnancy (சா.அக.).

[காலம் + நோக்காடு]

காலநோய் *kāla-nōy*, பெ.(n.) தட்பவெப்ப நிலையையும், பருவகாலங்களையும் பற்றாகக் கொண்டு ஏற்படும் நோய்கள்; diseases of periodical type brought about by the variation of atmospheric heat or humidity with the change of seasons or other climatic conditions (சா.அக.).

[காலம் + நோய்.]

காலப்படிகம் *kāla-p-paḍigam*, பெ. (n.) 1. கருப்புப் படிகக்கல்; black crystal. 2. காகமீரக்கல்; Kashmir stone(சா.அக.).

[காலம் + படிகம்.]

காலப்பண் *kāla-p-pan*, பெ.(n.) அவ்வக் காலத்திற்கு உரிய பண்; mode appropriate to a particular time.

[காலம் + பண். காலம் - பொழுது. பொழுதுக்கேற்பப் பாடுதற்காக வகைசெய்யப்பட்ட தமிழ்ப்பண்கள்.]

காலப்பயிர் *kāla-p-payir*, பெ.(n.) பருவத்தில் விளையும் பயிர்; lit. seasonal crop, wet-season crop, opp. to kōḍai-p-payir.

[காலம் + பயிர். காலம் - பருவம்.]

காலப்பழக்கம் *kāla-p-paḷakkam*, பெ. (n.) 1. பழமையான பழக்கவழக்கம்; time-honoured usage. 2. நாட்பட்ட பழக்கம்; long-standing habit, or practice.

ம.காலப்பழக்கம்

[காலம் + பழக்கம். காலம் - பழமை.]

காலப்பாடு *kāla-pāḍu*, பெ.(n.) காலநிலைமை; condition of the times. “கள்ளமில் காலப் பாடும் கருமமுங் கருதே னாகில்” (கம்பரா. உத்த. இராவணன் வதை.7).

[காலம் + பாடு. படுதல் - உண்டாதல், படு → பாடு - உண்டாகும் நிலைமை.]

காலப்பூ *kāla-p-pū*, பெ.(n.) நன்னாரி; Indian sarsaparilla (சா.அக.).

[காலம் + பூ.]

காலப்பூப்பு *kāla-p-pūppu*, பெ.(n.) பெண்கள் சரியான அகவையில் பருவமடைதல்; maturity of girls at their proper age. (சா.அக.).

[காலம் + பூப்பு.]

காலப்பெயர் *kāla-p-peyar*, பெ.(n.) 1. காலத்தைக் குறிக்கும் பெயர்ச் சொல் (நன்.290); noun denoting time, as சித்திரை 2. காலத்தினடியாக வந்த பெயர்(நன்.132, உரை.); name derived from a noun denoting time, as ஆதிரையான்.

[காலம் + பெயர் - காலப்பெயர். காலம் உணர்த்தும் சொல்லால் பெற்ற பெயர்.]

காலப்பொல்லாங்கு *kāla-p-pollāṅgu*, பெ.(n.) கெட்ட காலம் (இ.வ.); evil times, hard times.

[காலம் + பொல்லாங்கு. பொல்லாங்கு - தீமை, கேடு.]

காலப்போக்கு *kāla-p-pōkku*, பெ.(n.) காலப்பாடு (மீனாட்சரித்.ii, 160.) பார்க்க; see *kāla-p-pāḍu*.

[காலம் + போக்கு.]

காலபடர் *kāla-paḍar*, பெ.(n.) காலதூதர்; Yama's messengers. “காலப் படரெனப் படரிற் பட்டார்” (திருவிளை. யாணையெய்.32).

[காலன் + படர். படை → படையன் → படையர் → படர் - படையான், படையறவர்.]

காலபரணம் *kāla-parāṇam*, பெ.(n.) தகரை என்னும் மூலிகை; ringworm plant (சா.அக.).

மறுஉ. காலபர்ணம்

[காலம் + பரணம்.]

காலபரணி *kāla-parāṇi*, பெ.(n.) 1. நந்தியாவட்டம்; common wax flower. 2. கருந்தாளி; a dark kind of Ipomaea (சா.அக.).

[காலம் + பரணி.]

காலபரிபாகம் *kāla-pari-pāgam*, பெ.(n.) காலத்தின் பக்குவநிலை; fairness of time.

[காலம் + பரி + பாகம். பரி = வளைவு, முழுமை. பாகம் = பக்குவப்படுதல். பரிபாகம் = முற்றும் பக்குவப்பட்ட நிலை.]

காலபலன் *kāla-palaṇ*, பெ.(n.) காலநிகழ்ச்சி; events good-or bad occurring in one's life time. (சா.அக.)

[காலம் + பலன்.]

காலபாசம் *kāla-pāśam*, பெ.(n.) கயிற்றின் வடிவான காலன் கைக்கருவி; Yama's noose, as an instrument of death.

[காலன் + பாசம். பாந்தன் = கயிறு. பாந்தன் → பாந்தன் → பாத்தம் → பாசம். (கொ.வ.).]

காலபுருடன் *kāla-puruḍaṇ*, பெ.(n.) சமயத்திற் கேற்ப ஒழுகுபவன்; time-server. இது காலபுருட் நட்புத் தீதென்றது (குறள், 819, மணக்.)

[காலம் + புருடன்.]

Skt puruṣa > த. புருடன் (ஆண்).

காலபூதம் *kāla-pūdam*, பெ.(n.) கோழி; fowl. (சா.அக.).

[காலம் + பூதம் - கால பூதம் = காலத்தை அறிவிப்பது. பூதம் = தோன்றுதல், தோன்றச் செய்தல், அறிவித்தல்.]

காலபேதம் *kāla-bēdam*, பெ.(n.) நற்காலம் மாறிய நிலை; change of times, mostly for the worse. அவனுடைய காலபேதத்தாலே இப்படி நேர்ந்தது.

[காலம் + பேதம் Skt. bedai > த. பேதம் வேறு → வேறி → வேதி → பேதி → பேதம். த. வேறி → வேதி > Skt. bedai.]

காலபைரவர் *kāla-pairavar*, பெ.(n.) காலவ யிரவர் பார்க்க; see *kāla-vayiravar*.

[காலம் + பைரவர்.]

த. வயிரவர் > Skt. Bairava.

காலபோகம் *kāla-pōgam*, பெ.(n.) 1. பருவத்திற் குரிய பயிர், கனி முதலிய நிலைத்திணை விளைச்சல்;

crop of grain fruit, etc., proper to a season. 2. வினை கொண்டு இன்பதுன்பக் காலப் பயனை நுகர்கை (வின்.); enjoyment or suffering at the destined time, resulting from the actions of previous birth.

[காலம் + போகம். பாகம் → போகம் (கொ.வ.).]

பாகு → பாகம் (பக்குவப்பட்ட நிலை). வடமொழியாளர் 'புஜ்' என்பதனடியாக புஜ் → போஜ் → போக என மூலம் காட்டுவது பொருந்தாது. பயிர் விளைச்சலும் விளைப்பயனும் பக்குவப்படுதலன்றி உண்பதோ நுகர்வதோ ஆகா. இயற்கையில் விளைந்த அத்தனையும் உண்ணுதற் குரியனவல்ல.

காலம் *kālam*, பெ.(n.) 1. காலைப்பொழுது; time, duration. "காலம் உலகம் உயிரே உடம்பே" (தொல்.கிளவி.58). 2. விடியற்காலம்; dawn. அவர் காலத்தாலே எழுந்து போய்விட்டார் (ஆம்பூர் வழக்கு). "காலமே தேவனைத் தேடு" (வே.சா.). 3. தக்க நேரம்; proper time. "காலங் கருதி இருப்பார் கலங்காது ஞாலங் கருது பவர்" (குறள், 485). 4. நற்காலம்; fortune. தமிழுக்கு இன்னும் நற்காலம் வரவில்லை (உ.வ.). 5. குறித்த காலம்; fixed time. அக்காலத்துப் போலும் பாண்டிய நாட்டைக் கடல் கொண்டது. (இறை.1.உரை). 6. தீக்காலம், கேடுகாலம்; evil times. அவனுக்கும் ஒரு காலம் வரும் (உ.வ.). 7. இளமைக் காலம்; early stage of life. சென்றது காலம், சிதைந்த திளமை நலம்" (திருக்கருவை. வெண்.). 8. வாழ்நாள்; life time. மறைமலையடிகள் காலமுழுவதும் தமிழுக்கே பாடுபட்டார், அவர் காலமாகி விட்டார். 9. இறப்புக் காலம்; time of death. அவனுக்குக் காலம் நெருங்கிவிட்டது. 10. இளவேனில், முதுவேனில், கார், கூதல், முன்பனி, பின்பனி என்னும் அறுவகை இயற்கைக் காலம்; season of the year. 11. உழவுத் தொழிலுக்குச் சிறந்த மழைக் காலம் அல்லது கோடையல்லாக் காலம்; wet season. காலச் சோளம், காலக் கேழ்ப்பை, காலப் பயிர் இவை முறையே கோடைச் சோளம், கோடைக் கேழ்ப்பை, கோடைப் பயிர் என்பவற்றிற்கு எதிர். 12. இறப்பு, நிகழ்வு, எதிர்வு

என்று இலக்கணங்கூறும் மூவகைத் தொடர்ச்சிக் காலம்;tense, three in number viz., past, present and future. 13. வெயில் மழை பணி என்னும் மூவகை இயற்கை வேறுபாட்டுக் காலம் (தொல்.புறத்.20. சோ.சு.பா.உரை). 14. சவுக்கம் (விளம்பம்), முடுக்கம் (துரிதம்), நடுப்பம் (மத்திமம்) என்னும் மூவகைப் பாட்டியக்கக் காலம்;tempo, a manure of time, three in number. 15. ஒரு முரலிற்கு (சுவரத்திற்கு) இருமாத்திரையும், ஒரு மாத்திரையும், அரைமாத்திரையும், கால் மாத்திரையும் எடுக்கும் முதற்காலம், இரண்டாங்காலம், மூன்றாங்காலம், நாலாங்காலம் என்னும் நால்வகை முரற் பயிற்சிக் காலம்; the element of time measure which speicifies duration being of term varieties. 16.கழகக் காலம், பிற்காலம் என்னும் கற்காலம், இரும்புக் காலம் என்னும் பல்வேறு வகையிற் பகுக்கப்படும் வரலாற்றுழிக் காலம்;historic period. 17. காலமெய்ப் பொருள்;the element time.

மறுவ. கால், பொழுது, வேளை, கொன், செவ்வி, அற்றம், ஏல்வை, சமையம், நேரம், ஞான்று, பதம், போழ்து, காலை, பாணி, போது, வேலை.

த. கால்→வ. கால

[கால் (நீட்சி) →காலம்.]

இடம் உண்மையின் இருத்தலின் தொடர்ச்சியே காலம். அது ஒரே தன்மையது. அழிபும் பொருள்களை நோக்கியே இறப்பு நிகழ்வெதிர்வு என்றும், கதிரவன் திங்கள் தோற்ற மறைவும் தட்ப வெப்ப நிலை வேறுபாடும் பற்றியே சிறுபொழுதும் பொருள்பொழுதுமாகவும் அது பகுக்கப்படும். எதிர்வெல்லாம் நிகழ்வாகிப் பின்பு இறப்பாகிவிடும் (தமிழர் மதம் பக்.108).

சமற்கிருத ஆங்கில அகரமுதலி தொகுத்த மானியர் உலில்லியம்சு தென்சொல்லை வடசொல்லாகக் காட்டும் கலையிலும், அதற்கேற்றவாறு பொருந்தப் பொய்த்தலிலும் வடமொழிபாளரை வீஞ்சும் வகையில், வடமொழித் தபது பாடத்தில் (Dhatupaṭha) உண்வாறு kal to sound, to count என்று எடுத்துக் கூறி of L.Calculo என்று இனமொழிச்

சொல்லோடு ஒப்பு நோக்கிச் சொல்கின்றார். ஒலித்தலுக்கும் எண்ணுதல் ஆல்லது கணக்கிடு தலுக்கும் யாதொரு தொடர்புமில்லை.

Calculus என்பது சிறுகல் என்று பொருள்படும் இலத்தீன் சொல். பண்டைக் காலத்திற் சிறு கூழாங்கற்களைக் கொண்டு எண்ணிப் பழகியதனால், calculate என்னும் வீணைச்சொல் தோன்றிற்று. L. Calx கல். Gk. khalis. L. Culus என்பது சிறுமைப் பொருளீறு (dim.suf). இஃது எல்லா ஆங்கில அகர முதலிகளிலும் கூறப்பட்டுள்ளது. ஆகவே, காலம் என்னும் சொல்லிற்கு calculate என்னுஞ் சொல் மூலமாகாது.

கூழாங்கற்களைக் கொண்டு எண்ணிப் பழகிய காலத்தில் கணிக்கப்பட்டவை, காய்கறிகளும் காசும் போன்ற காட்சிப் பொருள்களையன்றி, காலமும் நாளும் போன்ற கருத்துப் பொருள்களல்ல.

தமிழிற்போல், கால், காலை என்ற சொற்கள் வடமொழியில் இல்லை. இவ்விரு சொற் போன்றே காலம் என்னும் சொல்லும் தமிழில் அடிப்படைச் சொல்லாகத் தொன்றுதொட்டு இருவகை வழக்கிலும் வழங்கி வருகின்றது (கால் →காலம். ஒ.நோ. வால் →வாலம்).

உலக வழக்கு: காலக் கொடுமை, காலங்கண்டவன், காலங்கடத்தல், காலங்கடத்துதல், காலங்கழிதல், காலங்கழித்தல், காலங்காட்டி, காலங் காலத்தாலே, காலங்கிட்டுதல், காலங்கூடுதல், காலங்கூடி வருதல், காலங்கெடுதல், காலஞ்செய்தல், காலஞ்செல்லுதல், காலஞ்சொல்லி, காலத்தாலே, காலத்தின் கோலம், காலந்தன்னுதல், காலந்தாழ்தல், காலந்தாழ்த்தல், காலப் பயிர், காலம் பண்ணுதல், காலம் பார்த்தல், காலம் பெற, காலம் போதல், காலம் போக்குதல், காலமல்லாக்காலம், காலமழை, காலமறிதல், காலமாதல், காலம் மாறுதல், காலமெல்லாம், கால வரம்பு, காலவரையறை, கால வழக்கம்.

அந்தக்காலம், இந்தக்காலம், எந்தக்காலம், ஆங்காலம், போங்காலம், வருங்காலம், ஆபிரங்காலத்துப் பயிர், ஊறுகாலம், நல்லகாலம், கெட்டகாலம், கேடுகாலம், நீண்டகாலம், பஞ்சகாலம், பனிக்காலம், பேறுகாலம், போனகாலம், வந்தகாலம், மழைகாலம், வெயிற்காலம்.

பழமொழிகள்:

1. காலஞ் செய்கிறது ஞாலஞ் செய்யாது. 2. காலத்திற் கேற்ற கோலம். 3. காலத்திற் கேற்றபடி பெருச்சாளி காவடியெடுத்த தாடினதாம். 4. காலமல்லாக் காலத்திற் காய்த்ததாம் பேய்ச்சுரைக்காய். 5. காலமறிந்து ஞாலம் ஓழுது. 6. காலமறிந்து பிழையாதவன் வாலாறுந்த குளங்காவான். 7. காலம்போம் சொல் நிற்கும், கப்பல் போம் துறை நிற்கும். 8. காலம்போன காலத்தில் மூலம் வந்து குறுக்கிட்டது.

மரபுக்கூற்று : காலமெல்லாம் பாடுபட்டும் கைரில் கால் துட்டைக் காணோம் - செய்யுள் வழக்கு (இலக்கணம்). இறந்தகாலம், நிகழ்காலம், எதிர்காலம், முக்காலம், காலப்பெயர், கால மயக்கம், கால மலைவு, காலவழு, கால வழுவுமைதி, காலவாறு பெயர், கால விடைநிலை.

தொல்காப்பிய நூற்பாக்கள் :

வினைபெயர்ப் படுவது வேற்றுமை கொள்ளாது
நினைபுங் காலைக் காலமொடு தோன்றும்
(தொல்.வினை.1).

காலந் தாமே மூன்றென மொழிப்
(தொல்.வினை.2).

இறப்பின் நிகழ்வின் எதிர்வின் என்றா
அம்முக் காலமுங் குறிப்பொடுங் கொள்ளும்
மெய்ந்நிலை யுடைய தோன்ற லாறே
(தொல்.வினை.8).

குறிப்பினும் வினையினும் நெறிபடத் தோன்றிக்
காலமொடு வருஉம் வினைஞ்சொ லெல்லாம்
உயர்நிலைக் குறிமையும் அஃறினைக் குறிமையும்
ஆயிரு தினைக்கும் ஓரன்ன வுரிமையும்
அம்மூ வுறுபின் தோன்ற லாறே
(தொல்.வினை.4).

மாறாக் கிணவியும் பல்லோர் படர்க்கை
காலக் கிணவியொடு முடியும் என்ப
(தொல்.வினை.10).

ஆகுச்சொல் வேற்றுமை யுடைமை யானும்
.....
அப்பால் காலங் குறிப்பொடு தோன்றும்
(தொல்.வினை.16).

அன்மையின் இன்மையின் உன்மையின்

வன்மையின்

.....
(தொல்.வினை.17)

என்ன கிணவியும் குறிப்பே காலம்
"...காலக்கிணவியுயர்திணை மருங்கில்..."
(தொல்.வினை.18).

"...காலக் கிணவி யஃறினை மருங்கில்..."
(தொல்.வினை.24).

"அன்ன மரபின் காலங் கண்ணிய..."
(தொல். வினை.32).

நிலனும் பொருளுங் காலமுங் கருவியும்

.....
செய்யும் செய்த என்னுஞ் சொல்லே
(தொல்.வினை.32).

செய்தென் எச்சத் திறந்த காலம்
எய்திடன் உடைத்தே வாராக் காலம்
(தொல்.வினை.37).

முந்நிலைக் காலமுந் தோன்றும் இயற்கை
எம்முறைச் சொல்லும் நிகழுங் காலத்து
மெய்ந்நிலைப் பொதுச்சொல் கிணத்தல் வேண்டும்
(தொல்.வினை.42).

வாராக் காலத்தும் நிகழுங் காலத்தும்
ஓராங்க வருஉம் வினைஞ்சொற் கிணவி
இறந்த காலத்துக் குறிப்பொடு கிணத்தல்
வினைந்த பொருள என்மனார் புலவர்.
"... செய்வதில்வழி நிகழுங் காலத்து ..."
(தொல்.வினை.46)

"வாராக் காலத்து வினைஞ்சொற் கிணவி..."
(தொல்.வினை.48).

"இறப்பே எதிர்வே ஆயிரு காலமும் ..."
(தொல்.வினை.50).

ஏனைக் காலமும் மயங்குதல் வரையார்
(தொல்.வினை.51).

தொல்காப்பியம்: கி.மு. 6-ஆம் அல்லது 7-ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றியதாகியும் "மொழிப", "என்ப", என்மனார் புலவர், "வரையார்" என்னும் ஆசிரியர் கூற்றுக்களாலும்,

"செந்தமிழ் இயற்கை சீவனிய நிலத்தொடு
முந்துநூல் கண்டு முறைப்பட என்ணிப்

புலந்தொகுத் தோனே போக்கறு பனுவல்" என்னும் பனம்பாறனார் கூற்றாலும், அதில் (தொல்காப்பியத்தில்) கூறப்பட்டுள்ள பண்டை இலக்கணமெல்லாம் தலைக்கழகக் காலத்தின் வென்றும், இந்திய ஆரியரின் முதல் நூலாகிய இருக்கு வேதத்திற்கு முற்பட்டதும், வேத ஆரியரின் முன்னோர் இந்தியாவிற்கு வருவதற்கும் முந்தியதுமான, முதுபழந் தொன்மையானவென்றும், தெற்றெனத் தெரிந்து கொள்க.

இதுகாறும் கூறிய இருவகை வழக்குச் சொற்களே போதுமானதென இலக்கணமல்லாத செய்யுட் சொற்கள் இங்குக் காட்டப்படவில்லை.

இருபத்தாறு செய்யுளுறுப்புக்களைக் கூறும் செய்யுளியல் முதல் நூற்பாவில், "கேட்போர் களனே காலவகை எனாஅ" என்று தொல்காப்பியர் கூறியிருப்பதை ஊன்றி நோக்கு (செல்வி. மனச், 78 பக்.881-882).

காலம்பண்ணிப்போ-தல் *kālam-paṇṇi-p-pō*-, 8 செ.கு.வி.(v.i.) **காலம்பண்ணு-** (வின.) பார்க்க; see *kālam-paṇṇu*-

[காலம் + பண்ணி + போ.]

காலம்பண்ணு-தல் *kālam-paṇṇu*-, 11 செ.கு.வி. (v.i.) வாழ்நாள் முடிதல் (வின.); to live out one's time, to die.

மறுவு. காலஞ்செல், காலஞ்செய், காலமாகு, காலம் அடை.

[காலம் + பண்ணு. பண்ணுதல் = செய்தல், முடித்தல்.]

காலம்பார்-த்தல் *kālam-pār*-, 4. செ.கு.வி. (v.i.) 1.நேரம் பார்த்தல்; to look out for a suitable time, watch for an opportunity (கம்பரா. ஊர்தே.222). 2. ஒருவனது இறுதிக்காலத்தைக் கணக்கிடுதல்; to calculate the time of death. "காலனுங் காலம் பார்க்கும்" (புறநா.41).

[காலம் + பார்.]

காலம்பிறக்கக் காட்டியும் *kālam-pirakkak kāṭṭiyam*, வி.எ.(adv.) விடிவதற்கு முன் (கொ.வ.); before dawn (சா.அக.).

[காலம் + பிறக்கம் + காட்டியும். பிறக்கும் → பிறக்கம்.]

காலம்புரளல் *kālam-puralal* பெ.(n.) காலம் வேற்றுமைப்படல்; change of times to worse.

காலம்பெற *kālam-pera*, கு.வி.எ. (adv.) 1. தக்க காலத்தில்; at the right time. "காலம் பெற வென்னைக் காட்டுமின்கள்" (திவ்.திருவாய்.7.3:6). 2. விடியற்காலையில்; early in the morning "காலம் பெறநீறணி மாமுனி" (கோயிற்பு வியா.15).

[காலம் + பெற.]

காலம்போக்கு-தல் *kālam-pōkku*-, 5. செ.கு.வி. (v.i.) காலங்கழித்தல்; to spend time.

ம. காலம்போக்கு

[காலம் + போக்கு.]

காலம்மாறு-தல் *kālam-māru*-, 5. செ.கு.வி. (v.i.) பருவம் மாறுதல்; change of season (சா.அக.).

[காலம் + மாறு.]

காலம்விடு-தல் *kālamviḍuḍal*, 18 செ.குன்றாவி (v.t.) நாள்விடுதல்; to leave out

[காலம் + விடு.]

காலமடை-தல் *kālam-aḍai*-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) இறத்தல்; to die as reaching the end of one's time.

[காலம் + அடை.]

காலமயக்கம் *kāla-mayakkam*, பெ.(n.) காலவழுவமைதி (புறநா.138,உரை); deviation in the use of tense sanctioned by usage.

[காலம் + மயக்கம்.]

காலமயக்கு *kāla-mayakku*, பெ. (n.) 1. காலமயக்கம் பார்க்க; see *kāla-mayakkam*. 2. பிரிந்த தலைவன் வருதற்குரிய கார்காலம் இஃதன்றெனத் தலைவிக்குத் தோழி காலத்தை மயக்கிக் கூறும் அகத்துறை (திவ்.இயற்.திரு விருத்.7, பெரியவாச்.); theme of a confidante convincing the heroine that the winter season when her lord should return has not arrived, though it is actually otherwise.

[காலம் + மயக்கு.]

காலமல்லாக்காலம் *kālam-allā-k-kālam*, பெ.(n.) அகாலம்; unseasonable, improper time. காலமல்லாக்காலத்தில் காய்ச்சதாம் பேய்ச்சுரைக் காய் (பழ.).

ம. காலமல்லாக்காலம்

[காலம் + அல்லா + காலம். அல்லாத → அல்லா (ஈ.கெ.எ.ம.பெ.எ.).]

காலமல்லிகை *kāla-malligai*, பெ.(n.) துளசி; holy basil.

மறுவ. கறுப்பு மல்லிகை

[காலம் + மல்லிகை.]

காலமலைவு *kāla-malaivu*, பெ.(n.) ஒரு காலத்துக் குரியதை மற்றொரு காலத்துக் குரியதாகக் கூறும் வழு (தண்டி.117,உரை.); mistake in regard to time as in the statement that the lotus blooms at night.

[காலம் + மலைவு. காலமலைவு, ஈறு போதல் என்பதற்கேற்ப ஈற்று மகரமெய் கெட்டது.]

காலமழை *kāla-maḷai*, பெ.(n.) பருவமழை; seasonal rain.

[காலம் + மழை - காலமழை. ஈறு போதல் என்பதற்கேற்ப ஈற்று மகரமெய் கெட்டது.]

காலமறி¹-தல் *kālam-aṛi-*, 2 செ.கு.வி.(v.i.)

1. வினைசெயற்கேற்ற காலத்தையறிதல்; to ascertain the time suitable for the accomplishment of one's object. "கருவியாற் கால மறிந்து செயின்" (குறள்,483). 2. முக்காலத்தும் நிகழ்வனவற்றைத் தமது சிறப்பு ஆற்றலால் அறிதல்; to know of events past, present or future, intuitively or by spiritual vision, as yogis.

[காலம் + அறி.]

காலமறி²-தல் *kālam-aṛi-*, 2 செ.கு.வி.(v.i.) பருவமடைதல்; attainment of puberty (சா.அக.).

[காலம் + அறி.] *

காலமா-தல் *kālam-ā-*, 6.செ.கு.வி.(v.i.) காலமாகு-தல் பார்க்க; see *kālam-āgu-*.

Fin. kalma (death), kalmisto (cemetery); Karel. kalma; Es. kalm; Jap. karu.

[காலம் + ஆ(கு) - காலமாகு → காலமா.]

காலமாகு - தல் *kālam-āgu-*, 6 செ.கு.வி.(v.i.) வாழ்நாள் முடிந்ததால் இறந்துபோதல்; to pass away, as having one's life time spent out.

மறுவ. காலம்அடை, காலம் செய், காலம் பண்ணு, காலம்செல், காலம் ஆ(தல்),

[காலம் + ஆகு. காலம் - வாழ்நாட்காலம். ஆகுதல் - தீர்தல், முடிதல்.]

காலமாறு *kāla-māru*, கு.வி.எ.(adv.) காலை தோறும் (வின.); every morning.

[காலை + மாறு - காலமாறு → காலமாறு. மாறு மாறிவரும் அல்லது மறித்து வரும் நிலை.]

காலமாறுபாடு *kāla-māru-pāḍu*, பெ.(n.) 1. கால வேறுபாடு; change of circumstances. 2. தீய காலம்; times of misfortune.

[காலம் + மாறுபாடு.]

காலமானம் *kāla-māṇam*, பெ.(n.) கால அளவு; measure of time.

ம. காலமானம்; து. காலமான

[காலம் + மானம். மானம் - அளவு.]

காலமுகம் *kāla-mugam*, பெ.(n.) 1. கருப்பு முகம்; black - face. 2. கருங்குரங்கு; black faced monkey (சா.அக.).

[காள் → காளம் → காலம் + முகம். காளம் - கருப்பு.]

காலமுணர்ந்தோன் *kālamuṇarndōṇ*, பெ.(n.) முக்காலங்களையும் உணரும் திறமுள்ளவன்; one to whom the past, present and future are equally manifest

ம. காலவேதி

[காலம் + உணர்ந்தோன்]

காலமுன் *kāla-muṇ*, பெ.(n.) காலத்தால் முற்பட்டது; priority in point of time. கால முன்னாகச் சொல்லார், இடமுன்னாகச் சொல்லுவார் (தொல்.சொல்.279, இளம்பூ.).

காலமூர்த்தி *kāla-mūrti*, பெ.(n.) இதளியம்; quick-silver (சா.அக.).

[காலம் + மூர்த்தி]

காலமூலம் *kāla-mūlam*, பெ.(n.) 1. கருப்புச் சித்திரமூலம் என்னும் மூலிகை; a black variety of lead wort (சா.அக.).

[காலம் + மூலம்]

காலல் *kālal*, பெ.(n.) 1. கொப்புளித்தல்; blistering. 2. கொப்புளமெழும்பல்; rising in blisters (சா.அக.).

[கால் → காலல்]

காலலம்பு-தல் *kāl-alambu-*, 5 செ.கு.வி (v.i.); 1. கால்கழுவுதல்; to wash one's feet. 2. கால் கழுவுதல் (மலம் கழுவுதல்) to wash after stools.

[கால் + அலம்பு]

காலவகை *kāla-vagai*, பெ.(n.) 1. காலக்கூறு; times, seasons. 2. காலவேறுபாடு; circumstances depending on time. "வழுவல கால வகையினானே" (நன்.462).

[காலம் + வகை]

வகைகள் :

நீரிடம், காட்டை, கலை, முகூர்த்தம், சாமம், பகல், இரவு, நான், வாயம், பட்சம், மாதம், இருது, அயனம், வருடம், சந்தி, அம்சம், சந்திவிழி, சதுர்விழி, மகாவிழி, பிள்ளைம், கற்பம், பார்த்தம், பரம் என இருபத்து மூன்று வகைகள் என்பர்.

காலவட்டம் *kāla-vaṭṭam*, பெ.(n.) 1. கோள்கள் சுழன்று வருதற்குரிய மண்டலம்; sphere in which planets move. 2. கோள்நிலையால் ஒருவனுக்கு உண்டாகும் பலன்; the influence of planets on

one's life at different periods. 3. விடாது சுழன்றுவரும் காலம்; cycle of time, whirling of time.

[காலம் + வட்டம்]

காலவம் *kālavam*, பெ.(n.) நெருப்பு (அக.நி.); fire.

[கனல் → கால் → காலுதல் = எரிதல். கால் → காலுவம் → காலவம்]

காலவயிரவர் *kāla-vayiravar*, பெ.(n.) 1. சிவ மூர்த்தங்களுள் ஒன்று (காஞ்சிப். சிவபுண். 34); a manifestation of Siva.

[காலம் + வயிரவர்]

காலவரையறை *kāla-varai-y-arai*, பெ.(n.) 1. காலம் அறுதியிடல்; fixing a time. 2. காலஅளவு; time-limit; specified period. 3. வரலாற்றுக் காலத்தை அறுதியிடல்; settlement of a historical date.

மறுவ. கால வரை.

[காலம் + வரை + அறை]

காலவழக்கம் *kāla-vaṭṭakkam*, பெ.(n.) நடப்பு வழக்கமுறை; time-honoured usage.

[காலம் + வழக்கம்]

காலவழு *kāla-vaḷu*, பெ. (n.) ஒரு காலச்சொல் தன்னோடு இயையாக் காலமொடு புணரும் குற்றம் (தொல். சொல். 11, சேனா); incorrect use of tense, as the past for the future.

[காலம் + வழு - காலவழு. ஈறுபோதல் என்பதற்கேற்ப நிலைமொழி ஈற்று மகரமெய் கெட்டது]

காலத்தை முறைபிறழ்கூறுதல் (எ.டு.) நேற்றுண்டேன்.

காலவழுவமைதி *kāla-vaḷu-v-amaiti*, பெ.(n.) காலவழுவை இலக்கணமுடையதாக அமைப்பது (நன்.383); deviation in the use of tenses, sanctioned by usage.

[காலம் + வழு + அமைதி - காலவழுவமைதி மகரமெய்

கெட்டது. வழவமைதி என்பதில் வகரமெய் உடம்படு மெய்யாகத் தோன்றியது.]

(எ-டு.) மலை நிற்கின்றது, தெய்வமிருக்கின்றது-மலைக்கு நின்றலும், தெய்வத்திற்கு இருந்தலும். முக்காலத்தினும் உள்ளனவாதல் காண்க. இவ்வாறு முக்காலத்திலும் ஒத்த இயல்புடைய பொருள்களை நிகழ்காலத்தால் கூறுவது காலவழவமைதி.

காலவளவு *kālavajavu*, பெ.(n.) 1. காலத்தைக் குறிக்கும் அளவு; measure of time. 2. காலக்கட்டம்; a period or length of time.

ம. காலவளவு

[காலம் + அளவு]

காலவாகுபெயர் *kāla-v-āgu-peyar*, பெ.(n.) ஒரு காலத்தின் பெயர் அக்காலத்தோடு இயைபுடைய பொருளுக்கு ஆகிவருவது (நன்.390); noun literally signifying time or season used figuratively to denote anything connected therewith, as the month Karttigai for a plant which blossoms in the month. கார்த்திகை என்னும் மாதப் பெயர் அம்மாதத்தில் பூக்கும் கார்த்திகைப் பூவிற்கு ஆகி வந்தது. (கார்த்திகைப்பூ = காந்தள்.)

[காலம் + ஆகுபெயர் - காலவாகுபெயர். நிலை மொழியீற்று மகர மெய் கெட்டு வகர உடம்படுமெய் தோன்றியது.]

எ-டு. காரறுத்தது, கார்த்திகை மாதம்.

காலவிடைநிலை *kāla-v-īḍai-nilai*, பெ.(n.) காலத்தைக்காட்டும் இடைநிலை; tense - sign.

[காலம் + இடை + நிலை - காலவிடைநிலை. நிலைமொழியீற்று மகரமெய் கெட்டு வகர உடம்படுமெய் தோன்றியது.]

காலவித்தியாசம் *kāla-vitīyā-śam*, பெ.(n.) கால வேறுபாடு பார்க்க; see *kāla-vērupāḍu*. என் காலவித்தியாசம் துன்பப்படுகிறேன் (உ.வ.).

Skt. vityasa > த. வித்தியாசம்.

[காலம் + வித்தியாசம்.]

காலவிதி *kāla-vidi*, பெ.(n.) தீவினை(உ.வ.); misfortune.

[காலம் + விதி - காலவிதி. நிலைமொழியீற்று மகரமெய் கெட்டது.]

காலவிரயம் *kāla-virayam*, பெ. (n.) காலவிழப்பு பார்க்க; *kāla-viḷappu*.

[காலம் + விரயம்.]

காலவிருத்தி *kāla-virutti*, பெ.(n.) கழற்கொடி என்னும் மூலிகை; bonduc nut creeper.

மறுவ. கழற்சிக்கொடி.

[காலம் + விருத்தி]

காலவிரைவு *kāla-viraivu*, பெ.(n.) 1. காலத்தின் வேகம்; rapid flux of time. 2. வேகம்; quickness.

மறுவ. காலதுரிதம்.

[காலம் + விரைவு.]

காலவிழப்பு *kāla-viḷappu*, பெ.(n.) ஒரு பயனுமில்லாமல் வீணாகாலம் போகை; waste of time.

[காலம் + இழப்பு.]

காலவெள்ளெழுத்து *kāla-velḷeḷuttu*, பெ.(n.) குறிப்பிட்ட காலத்தில் உண்டாகும் பார்வைக் குறைபாடு; defective sight which generally occurs above the age of 37, presbyopia (சா.அக.).

[காலம் + வெள்ளெழுத்து.]

காலவேகம் *kāla-vēgam*, பெ.(n.) காலத்தின் நிலை; state of time.

மறுவ. காயவேட்டம்

[காலம் + வேகம்.]

காலவேறுபாடு *kāla-vēru-pāḍu*, பெ.(n.) காலப்போக்கு பார்க்க; see *kāla-p-pāḍu*.

[காலம் + வேறுபாடு.]

காலவரவன் *kāla-vairavaṇ*, பெ.(n.) பைரவ மூர்த்தி; a form of Bhairava.

[காலம் + வரவன்.]

காலளப்பான் *kāl-alaṇṇāṇ*, பெ.(n.) தவசமளப் போன்; one who measures grain with a mara-k-kal. 'காலளப்பானுக்குத் திருக்கொட்டாரத்திலே காலளவும் பெரிய கோவிலுக்கு அமுதுபடி யெடுக்கிறது' (கேரயிலோ.90).

[கால் + அளப்பான்.]

கால் - மரக்கால் என்னும் முகத்தல் அளவை

காலளவு *kāl-alaṇṇu*, பெ.(n.) நாலில் ஒரு பங்கு; one fourth of anything (சா.அக.).

ம. காலளவு

[கால் + அளவு.]

காலளவுகொள் கூலி *kāl-alaṇṇu-koḷikūḷi*, பெ. (n.) ஊர்ப்பொது மரக்காலாக ஊர் அவையாரிடத்து இருக்கும் மரக்காலை, மக்களோ, வணிகரோ நெல்லளப்பித்துக் கொள்வதற்கு அவையார் பெறும் கூலி-வரிக் காக; a tax collected for using the measurement common to the village. 'குணமே நகைபுரத்துக் காலளவு கொள்கூலி உள்ளிட்ட அங்காடிப் பாட்டத்துக்கு வைக்கக் கடவ காக நாற்பது'. (தெ.கல்.தொ. iv. கல்.223).

[கால் + அளவு + கொள் + கூலி.]

காலளவுப் பாட்டம் *kāl-alaṇṇu-p-pāṭṭam*, பெ.(n.) காலளவின் பேரில் வாங்கிய ஒரு பழைய வரி. (I.M.P.CG.1023); an ancient tax on kāl-alaṇṇu.

ம. காலளபாட்டம்

[கால் + அளவு + பாட்டம்.]

கால் - மரக்கால் என்னும் முகத்தல் அளவை. பாட்டம் நன்செய் நிலவரி.

காலற்றநாள் *kāl-arra-nāḷ*, பெ.(n.) ஆரல் (கார்த்திகை), மானேறு (உத்தரம்) கடைக்குளம் (உத்தராடம்) என்னும் மூன்று விண்மீன்கள்

(சோதிடகிரக.40); the three nakṣatras Kṛttigai (v.i.) Uttaram, Utrāḍamm.

[கால் + அற்ற + நாள்.]

வானத்து 27 நாண் மீன்களை மாதம் காண்பதற்காக பன்னிரண்டு ஓரை (ராசி)க் குழுக்களாக மேழம் விடை (மேஷம் ரிஷபம் முதலியனவாக) எனப் பெயரிட்டு வகுத்த போது ஒரு குழுவில் 2¼ நாண்மீன்களை அடக்க நேர்ந்தது. மேற்கண்ட மூன்றும் காற்பகுதி நாண்மீன்களாக வகுபட்டமல் நின்றதால் காலற்ற நாண் (நாண்- நாண்மீன்) எனப் பெயர் பெற்றன.

காலறு-தல் *kāl-aru-*, 20 செ.கு.வி. (v.i.) பிறங்கடை (சந்ததி) அற்றுப்போதல் (திருக்களிற்றுப். 97உரை); the become extinct as a family, lineage.

[கால் + அறு.]

காலறுவான் *kāl-aruvāṇ*, பெ. (n.) பிறங்கடை (சந்ததி) யற்றுப்போவான் என்று பொருள்படும் ஒரு வசைச்சொல்; a term of abuse meaning one whose line will become extinct. "எள்ளளவுங் கைக்கூலி தான் வாங்கிடுங் காலறுவான்" (தனிப்பா. i. 108:47).

[கால் + அறுவான்.]

கால் = கால்வழி, கொடிவழி, அடுத்தவரும் தலைமுறை.

காலன்¹ *kālaṇ*, பெ.(n.) 1. எருமை, buffalo. 2. வழலையுப்பு; universal salt. (சா.அக.).

[கால் = கருமை. கால் + அள் - காலன் = கருமையானது.]

காலன்² *kālaṇ*, பெ.(n.) 1. காலத்தை முடிவு செய்யும், அல்லது கால முடிவில் வருங் கூற்றுவுன் (யமன்) Yama. "கால னென்னும் கண்ணிலி யுய்ப்ப" (புறநா.240:5) 2. காலதூதர் (சீவக.1487,உரை) Yama's messenger. 3. காலன் கொடை ; gift made with a view to propitiate Yama. "காலன்கொண்டு" (சுடு.10.3:5) 4. காரி, சனி; saturn. 5. கரந்துறை கோள்களுள் ஒன்று (விண்.); one of the unseen heavenly bodies. 6. ஒருவகை செய்நஞ்சு (மூ.அ); a mineral poison.

காலன் > வ. கால

ம. காலன்; து. கால.

[காலம் → காலன் (காலமறிந்து உயிர்களைக் கவர்வன்).]

காலன்கொம்பு *kālankombu* பெ.(n.) மாட்டுக் கொம்பு (விண்.); ox horn.

[காளை → காலன் + கொம்பு (கொ.வ.).]

காலன்கொள்-(ளு)-தல் *kālaṅ-kolḷu-*, 16 செ.கு.வி. (v.i.) கொடை வாங்குதல்; accept a gift made for the purpose of propitiating Yama to avert death. "காலன்கொண்டு மோதிரமிடுவாரை போலே" (ஈடு, 10.3.5).

[காலன் + கொள்(ளு).]

காலனுண்ட கற்பம் *kālaṅ-uṇḍa-karpam* பெ.(n.) நாகச் செய்நஞ்சு; a poisonous compound of zinc (சா.அக.).

[காலன் + உண்ட + கற்பம்.]

காலனூர் *kālaṅ-ūr*, பெ.(n.) நிரயம் (நரகம்) (திவ்.திருச்சங்க.அக.); hell, the abode of Yama.

ம. காலனூர்

[காலன் + ஊர்.]

காலனையுதைத்தோன்¹ *kālaṅai-y-udaittōṇ*, பெ.(n.) காலக்கடவுள் பார்க்க; see *kāla-k-kadavul*.

[காலன் + ஐ + உதைத்தோன்.]

காலனையுதைத்தோன்² *kālaṅai-y-udaittōṇ*, பெ.(n.) சிவனார் வேம்பு என்னும் மூலிகை; Shiva's neem (சா.அக.).

[காலனை + உதைத்தோன்.]

காலனை வென்றோன் *kālaṅai-veṇṇōṇ* பெ.(n.) காலனை உதைத்தோன் பார்க்க; see *kālaṅai-y-udaittōṇ*. (சா.அக.).

[காலனை + வென்றோன்.]

காலா *kāla*, பெ.(n.) ஒருவகைக் கடல்மீன்; a sea fish called Indian sturgeon (சா.அக.).

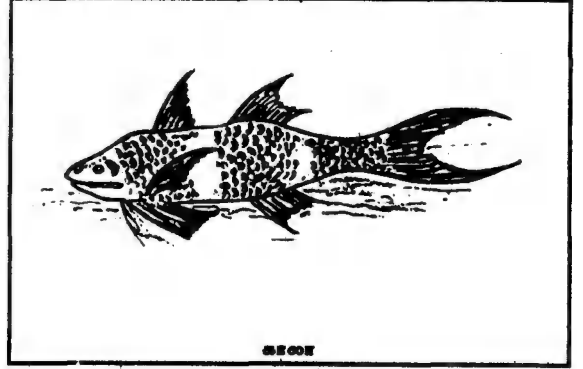
ம. காலா

Fin., Es. kala; Mong. kalimu; Jap. karei; Q. calwa.

[காளன் → காலன் → காலா.]

காலா மீன்வகை நிறம் அல்லது நீட்சி குறித்து இப்பெயர் பெற்றிருக்கலாம். கால் - கருமை நீட்சி.

வகைகள் 1. பொலன் காலா. 2. தாழ்வு காலா. (தாழைக் காலா). 3. வளிக்காலா. 4. போலிக்காலா.

காலாகாலம் *kālakālam*, பெ.(n.) உரிய காலம், ஏற்ற காலம்; seasonable and un-seasonable occasions, proper time.

ம. காலாகாலம்

[காலம் + காலம்]

காலாகுரு *kāla-guru*, பெ.(n.) காகுரில்; black agil wood (சா.அக.).

[காலா + குரு.]

காலாகோலம் *kāla-kōlam*, பெ.(n.) அலங்கோலம்; disorder, mass, medly.

ம. காலாகோலம்

[காலம் + கோலம்]

கோலம் - முளைவு, விளைவு, வேறுபாடு.

காலாங்கம் *kālaṅgam*, பெ.(n.) கருத்தடிமட; dark blue body (சா.அக.).

[கான் → கால் + அங்கம்]

காலாங்கரை *kālāṅkaraḥ*, பெ.(n.) ஏரிக்கு நீர் கொண்டு வருங் கால்வாய் (இ.வ.); inlet to lakes, tanks etc.

[கால் + அம் + கரை → காலாங்கரை.]

கால் = நீர்க்கால், வாய்க்கால், கரையுயர்த்திய கால்வாய்.

காலாங்கன் *kālāṅgan*, பெ.(n.) ஒரு செய்நஞ்சு (யாழ்.அக.); a prepared arsenic.

[கால் = கருப்பு, நஞ்சு.கால் → காலங்கன் → காலாங்கன்.]

காலாங்கித் தங்கம் *kālāṅgi-t-taṅgam*, பெ.(n.) மாற்றுயர்ந்த தங்கம்; a kind of superior gold with high refinement (சா.அக.).

[கால் + அங்கி + தங்கம்.]

காலாங்கி நாதர் *kālāṅgi-nādar*, பெ.(n.) சீனநாட்டைச் சேர்ந்தவரும் போகர் என்னும் சித்தருடைய குருவுமான ஒரு சித்தர்; the preceptor of Bogar also a Chinese (சா.அக.).

[காலாங்கி + நாதர்.]

கால் = காற்று. காலங்கி = காற்றைத் தன் கூறாக உடையவர்.

காலாக *kālāsu*, பெ.(n.) காலுறை, காற்கலசம்; greave. “காலாசோ டறவெறிந்த கனைகழற்கால்” (சீவக.2236).

[கால் + ஆக = பற்றுக்கோடு, உறை]

காலாட்டம்¹ *kālāṭṭam*, பெ.(n.) 1. நடைச்சுருக்கு; shortened walk. 2. நட்பு, முயற்சி; friendship.

[கால் + ஆட்டம்]

காலாட்டம்² *kāl-āṭṭam*, பெ.(n.) முயற்சி (வின.); activity in business and consequent prosperity.

[கால் + ஆட்டம்]

ஆட்டம் = செயல்முயற்சி

காலாட்படை *kālāṭpaḍai*, பெ.(n.) தேர், யானை, குதிரை ஆகிய ஊர்திகளன்றி காலால் நடந்து செல்லும் படை; infantry.

மறுவ. பந்தி

ம. காலாற்ப்பட; தெ. காலரி.

[காலாள் + படை. காலாட்டம் = செயல், முயற்சி]

காலாடி *kāl-ādi*, பெ.(n.) 1. முயற்சியுடையோன் (வின.); energetic man, one who is active in business. 2. சில இனத்தின் தலைவர்க்குரிய பட்டப் பெயர், title given to the chief of the śāliya weavers Paḷās etc. 3. நீர் பாய்ச்சும் ஊர் ஊழியக்காரன் (இ.வ.); village servant attends to the distribution of water for irrigation 4. தொழிலற்றுத் திரிபவன் (உ.வ.) vagrant; idle and disorderly person.

[கால் + ஆடி. ஆடி = ஆடுதல், செய்தல், பணியாற்றுதல், ஈடுபடுதல், கெடுதல்.]

காலாடு¹-தல் *kāl-āḍu*, 5.செ.கு.வி. (v.i.) முயற்சியாற் செல்வஞ் செழித்திருத்தல்; to become prosperous by industry. “காலாடு போழ்திற் கழிகிளைஞர்”.....பலராவர்” (நாலடி, 113).

[கால் + ஆடு.]

காலாடுதல் = வினைந்து செயற் படுதல், ஓய்வின்றி உழைத்தல், பொருள் திரட்டல்.

காலாடு²-தல் *kāl-āḍu*, 5 செ.கு.வி.(v.i) 1. கால் நடுங்குதல்; trembling of the leg. 2. நடத்தல்; to stroll. 3. மூச்சாடுதல்; symptom of respiration said of a dying person (சா.அக.).

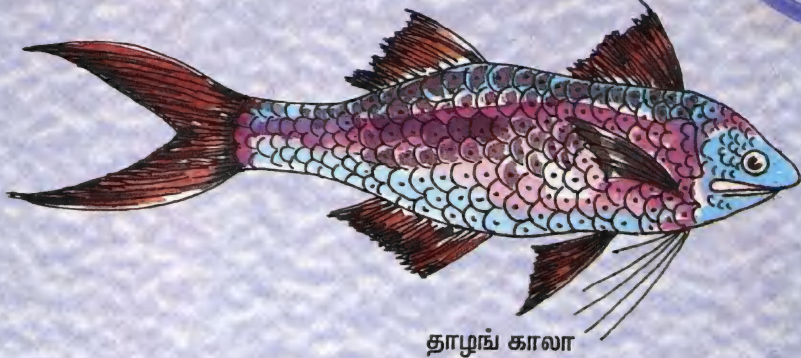
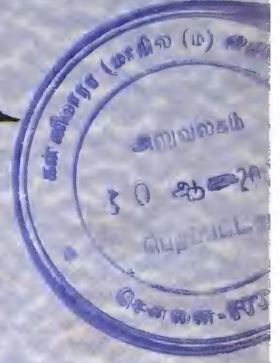
க. காலாடு

[கால் = நடக்கும் உடலுறுப்பாகிய கால், காற்று. கால் + ஆடு.]

காலாமீன் வகைகள்

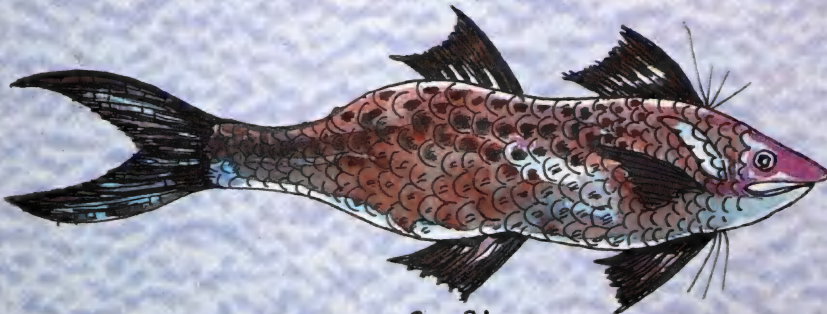
பொன் காலா

தாழிங் காலா

வரிக் காலா

போலிக் காலா

காலாடுநீர் *kālāḍu-nīr*, பெ.(n.) கணுக்காலாள்வு நீர்; water up to the level of ankle (சா.அக.).

[கால் + ஆடு + நீர்]

காலாணி *kāl-āṇi*, பெ.(n.) 1. காலில் முள் அழுத்தலான் உள்ளங்காலில் தோன்றும் தடிப்புத்தோல்; callosity of the sole caused by the frequent prickling of thorns and sharp-edged stone. 2. மேற்கூரை தாங்கும் முளைக்கட்டை; peg in the beam of a house supporting the roof.

ம. காலாணி

[கால் + ஆணி - காலாணி = ஆணி ஆணிபோன்று மரத்துப் போய் வலிக்கும் பகுதி]

காலாணிக் குடிசை *kāl-āṇi-k-kuḍiśai*, பெ.(n.) மூலைக்கட்டைகளின் மேல் அமைக்கப்படுங் குடிசை (C.G.); hut resting for its support mainly on posts.

[காலாணி + குடிசை]

ஆணிக்கால் - நிலைக்குத்து ஊன்றுகால். ஆணிக்கால் - காலாணி என முன்பின்னாகத் தொக்கது.

காலாணியறு - தல் *kāl-āṇi-y-arū*, 4. செ.கு.வி. (v.i.) வலிமை, செல்வம் முதலியன குன்றித் தளர்தல்; to become weak, destitute or poor 'காலாணியற்றுப்போனவன்' (வின.).

[காலாணி + அறு]

ஆணிக்கால் = ஊன்றுகாலான அடிப்படை, வலிமை, செல்வம், பாதுகாப்பு முதலியன. ஆணிக்கால் காலாணி என மாறியது.

காலாதீதம் *kālā-tīdam*, பெ.(n.) 1. காலக் கழிவடைபார்க்க; see *kāla-k-kaḷvaḍai*

[காலம் + அதீதம்]

Skt. adita > த. அதீதம்

காலாதீதன் *kālā-tīdan*, பெ. (n.) காலங் கடந்தோன் பார்க்க; see *kālaṅkaḍandōṅ*.

[காலம் + அதீதன்]

Skt.adīta > த. அதீதன்

காலாந்தகன் *kālāṇdagar*, பெ.(n.) 1. சீவன்; Siva as the slayer of yama. "காலாந்தகனும் வெருவந்திறற்காளை" (பாரத. அருச்சுனன் தீர். 81).

[காலம் + அந்தகன்]

காலாந்தம் *kālāṇdam*, பெ. (n.) கால முடிவு. (இரு.நூ.); termination of period.

[காலம் + ஆந்தம். அந்தம் → ஆந்தம்]

காலாந்தரம்¹ *kālāṇdaram*, பெ.(n.) வேறுபட்ட காலம்; another occasion. "காலாந் தரத்திருவர் தங்காலஞ் செய்ய" (திருவாச.12:11).

தெ. காலாந்தரமு

[காலம் + அந்தரம்]

காலாந்தரம்² *kālāṇdaram*, பெ.(n.) இடைப்பட்ட காலம்; intervening time, interval

[காலம் + அந்தரம்]

காலாயுதம் *kāl-āyadam*, பெ.(n.) கோழி (பிங்.); cock as using the feet as weapons. "காலாயுதக் கொடியோன் கையாயுத" விழியாள் (தனிப்.).

[கால் + ஆயுதம்]

காலாயுதம் - கோழிப் போரில் காலையே படைக்கலமாகக் கொண்டு போரிடும் இயல்பு காரணமாகக் கோழிக்குக் காலாயுதம் என்பது காரண சிறப்புப் பெயராயிற்று.

காலாரி *kālārī*, பெ.(n.) காலனை அழிப்பதற்காக சிவன் எடுத்த உருவம்; Siva as the destroyer of Yama.

[காலன் + அரி - காலனரி → காலாரி. அரிதல் = கொல்லுதல்.]

காலாவதிப்பட்டம் *kālāvadi-p-paṭṭam*, பெ.(n.) கடக மாதத்து விதைப்புப் பருவம்; sowing season.

[காலம் + அவதி + பட்டம் - காலவதிப்பட்டம் → காலாவதிப்பட்டம்]

ஆடிப்பட்டம் - இப்பட்டத்தில், சம்பா, பொன்னி, கிச்சலிச் சம்பா முதலிய நெற்கள் பயிரிடப்படும்.

[கள் → கான் → கால் - கருநிறம், தீமை, வன்கண்ணை, அடாவடித்தனம். கால் + இ - காலி (அடாவடித்தனம் கொடுமை நிரம்பியவன். 'இ' உடையவனைக்குறித்த ஈறு).]

காலி⁴ *kālī*, பெ.(n.) 1. பூனைக்காலி (தைலவ.); cow-hage. 2. புனமுருங்கை வகை(மலை.); palas tree.

[கால் - கருமை, நீட்சி. கால் → காலி]

காலி⁵ *kālī* பெ.(n.) 1. கழிவு நாள்; days spent. 2. உள்ளே ஒன்றுமில்லாதது; empty. காலிப்பெட்டி (உ.வ.). 3. வெற்றிடம்; vacant. வீடு காலி (உ.வ.).

Fln. kaligu, kali; Mong. galzai; Q. kalichi.

[கால் - தீர்தல், கழிதல். கால் → காலி]

காலி⁶ *kālī*, பெ. (n.) 1. காலுள்ளது; that which has legs. முக்காலி, நாற்காலி. 2. காலுள்ளவர்; she who has legs. ஓடுகாலி. 3. கால்நடை; cattle. கன்றுகாலி.

ம. காலி

[கால் + இ 'இ' உடையவன் குறித்த ஈறு பெண்பால் ஈறுமாம் 'கன்றுகாலி' மோனைக் குறித்து வந்த மரபினை மொழி.]

காலி⁷-த்தல் *kālī*, 4 செ.கு.வி (v.i) கோள்கள் தோன்றுதல் (விண்); to rise with lustre above the horizon as sun, moon, etc.

[குல் → தோன்றல்கருத்துவேர். குல் → கல் - கவித்தல், தோன்றுதல். கவி பார்க்க; 300 *kālī*.]

காலி⁸-த்தல் *kālī*, 4 செ.கு.வி (v.i.) உதித்தல்; to rise (இரு.நா.).

[காலுதல் - தோன்றுதல் → கால் → காலு → காலி]

காலிகம் *kaligam*, பெ.(n.) கரி; coal (இரு.நா.).

[கால் - கருமை. கால் → காலிகம்]

காலிகயம் *kalikayam*, பெ.(n.) சிறியாணங்கை வேர்; rattle snake root (சா.அக.).

[காலி + கயம்]

காலிகை *kaligai*, பெ.(n.) 1. கருமை; blackness. 2. கருஞ்சந்தனம்; black sandal. 3. கள்; toddy. 4. காக்கை; crow. 5. நரி; fox. 6. புலங்கொடி; snake gourd creeper. 7. அத்தியம்; fig tree (சா.அக.).

[கால் - கருமை. காலி → காலிகை 'சிறுமை' சிறுமைப்பொருள் பின்னொட்டு]

காலிகோபுரம் *kālī-kōburam*, பெ.(n.) திருப்பதி திருக்காளத்தி முதலிய மலைகளின்மேல் முகப்பிலுள்ள காற்றுக்கு அணையாகும் கோபுரம் (இ.வ.); towers of great height at the entrance of temples especially in Tiruppati and Tiru-k-kalatti, as standing exposed to the violence of wind.

[கால் - காற்று. த.கால் > தெ. காலி (காற்று). காலி + கோபுரம் - காலிகோபுரம் (காற்றுக்கு ஈடுகொடுத்து எழும்பி நிற்கும் உயர்ந்த கோபுரம்).]

காலிங்கம் *kalīngam*, பெ.(n.) 1. வெள்ளைப் பூண்டு; garlic. 2. யானை; elephant. 3. பாம்பு; snake. 4. ஒருவகை வெள்ளரி; a species of cucumber. 5. வெட்பாலை; dysentery rosebay. 6. ஒரு வகைக் கரை; a kind of gourd (சா.அக.).

[கால் - கருமை, கார்ப்பு. கால் → காலங்கம் → காலிங்கம்]

காலிங்கராயன்சம்பா *kalīnga-rāyan-sambā* பெ.(n.) நான்குமுதல் ஆறுமாதங்களில் விளையும் சம்பாநெல்வகை (இ.வ.); a kind of paddy maturing in 4 to 6 months.

[காலிங்கராயன் + சம்பா.]

காலிங்கி *kalīngi*, பெ.(n.) வெட்பாலையரிசி; downy oleander.

[கால் → காலிங்கி]

காலிங்கை *kalīngai*, பெ. (n.) காலிங்கிபார்க்க; 300 *kalingi* (சா.அக.).

[காலி → காலிங்கை]

காலிடு-தல் *kalīḍu*, 20 செ.கு.வி (v.i) கால்வைத்தல்; to set foot, enter. 'அவர்கள் தாங்களுங் காலிடமாட்டாயுமி' (சூ.1,3,9).

ம. காலிடு

[கால் + இடு இடுதல் - வைத்தல், காலடி எடுத்து வைத்தல் உட்பகுதல்]

காலிமனை *kālimanaḥ* பெ.(n.) வீடு கட்டுவதற் கான காலி இடம் (முகவை.) (கட்தொ.வரி.); vacant plot for house construction.

[கால் = மாடு. வெளிவரல், உமிழ்தல். கால் → காலி.]

காலிமாடு *kāli-māḍu*, பெ.(n.) காட்டில் வளர்க்கப்படும் கால்நடை; stray cattle herded in woods.

மறுவ. காலிய மாடு; காலியன்மாடு.

[காலி + மாடு. கால் → காலி = கால்போன போக்கில் செல்வது, கண்டபடிதிரிவது, கட்டுக்கடங்காதது.]

காலியகம் *kāliyagam*, பெ.(n.) ஒருவகை மஞ்சள்; a kind of turmeric (சா.அக.).

[காலி + அகம்.]

காலியம் *kāliyam*, பெ.(n.) விடியல் (சங்.அக.); day-break.

[கால் → காலை + ஆம் - காலையம் → காலியம்.]

காலியமாடு *kāliya-māḍu*, பெ. (n.) காலிமாடு (விண்.) பார்க்க; see *kāli-māḍu*.

[காலி + மாடு - காலியமாடு.]

காலியன்மாடு *kāliyan-māḍu*, பெ.(n.) காலிமாடு பார்க்க; *kāli-māḍu*.

[காலி → காலியன் + மாடு.]

காலியாங்குட்டி *kāliyaṅkuṭṭi*, பெ.(n.) 1. ஒரு வகைப் பாம்பு; a common harmless snake. 2. தீங்கு செய்யும் ஆற்றல் அற்ற உயிரி; any innocuous reptile.

[காலி + ஆம் + குட்டி - காலியாங்குட்டி. காலி : தீங்கற்ற வளர்ப்புக் கால்நடைகள்.]

காலியாந்துவரை *kāli-yāṁ-tuvaraḥ* பெ.(n.) துவரைவகை (m.m.274); black dhal, low turning weed.

[காலி + ஆம் + துவரை. கால் → காலி = கருப்பு நிறமுள்ளது.]

காலியூர்க்கோட்டம் *kāliyūr-k-kōṭṭam*, பெ.(n.) பல்லவர் ஆட்சியில் பிரிக்கப்பட்ட தொண்டை மண்டலத்தின் இருபத்து நான்கு பிரிவுகளில் ஒன்று; one among 24 divisions of districts in the administration of the Pallava kings “செயங்கொண்ட சோழமண்டலத்துக் காலியூர் கோட்டத்து உக்கலாகிய ஸ்ரீ விக்கிரமாபரண சதுர்வேதி மங்கலம்” (தெ.கல்.தொ.3.1.கல்.4).

[காலியூர் + கோட்டம்.]

காலிராசி *kāli-rāśi*, பெ.(n.) இலங்கை காலிப்பட்டணத்தில் விளையும் பாக்கு; betel-nut obtained from Galle town in Ceylon (சா.அக.).

[காலி + ராசி.]

காலிராணுவம் *kāli-rāṇuvam*, பெ.(n.) காலாட்படை; infantry, foot soldiers. காலாட்படை பார்க்க; see *kāli-rāṇuvam*.

[கால் + இராணுவம்.]

காலில் விழு-தல் *kālil-viḷu-*, 2 செ.கு.வி.(v.i) 1. காலில் விழுந்து வணங்குதல்; to fall prostrate, do homage at one's feet. 2. மன்னிப்பு வேண்டுதல்; to seek forgiveness 3. புகலடைதல்; to take refuge.

[கால் + இல் + விழு. இல் - இடப் பொருள் உருபு.]

காலிலி' *kāl-ilī*, பெ. (n.) 1. முடவன், முடத்தி; one who is lame. 2. பாம்பு (குடா.); snake as having no legs. 4. காற்று (குடா.); wind 3. மீன் (யாழ்.அக.); fish.

க. காலிலி

[கால் + இலி → இல் → இல்லி → இலி (இல்லாதது).]

காலிவாசம் *kāli-vāśam*, பெ.(n.) செங்குளவி; red-wasp (சா.அக.).

[காலி + வாசம்.]

காலிறங்கு¹-தல் *kāl-irāṅgu-*, 5 செ.கு.வி. (v.i) யானைக் கால் உண்டாதல்; to develop elephantiasis. 2. மழைக்காலிறங்குதல்; to descend in torrents, as a cloud heavy with water.

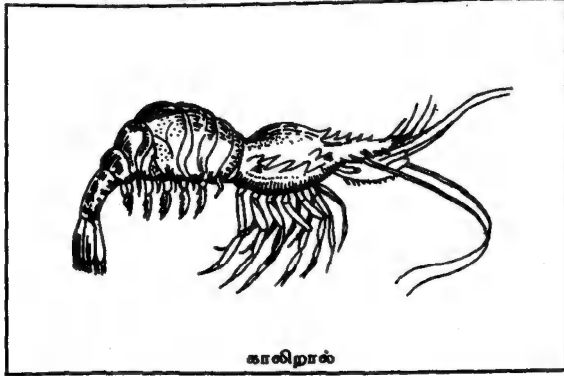
[கால் + இறங்கு.]

காலிறங்கு²-தல் *kāl-irāṅgu-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மழைத்தாரை இறங்குதல்; to descend in torrents, as a cloud heavy with water. 2. சீலையின் விளிம்புகள் குறுக்கிழை கோடுகொள்ளுதல்; to have cross threads on the borders of coloured cloths worn by Indian women.

[கால் + இறங்கு.]

காலிறால் *kāl-irāl*, பெ.(n.) கால்நீண்ட இறால் மீன்வகை (M.M.373); prawn with long legs.

[கால் + இறால் - காலிறால் (கால் நீண்ட இறால்).]

காலிறால்

காலுக்கழுத்து *kālu-k-kāḷuttu*, பெ.(n.) கணைக்கால்; ankle. 'திருக்காலுக்கழுத்தின் காறை 2-ம்' (S.I.I.iv, 81).

மறுவ. கெண்டைக்கால், கணுக்கால்.

[கால் + உக்கழுத்து. உ = மேற்பகுதி. கால் = பாதம். உக்கழுத்து = பாதத்தின் மேற்பகுதியாகிய கெண்டைக்கால், கணைக்கால்.]

காலுக்குக்காலாய் *kālu-k-kāḷāy*, வி.எ. (adv.) குடிவழியாய் (இ.வ); hereditarily.

மறுவ. வாழையடி வாழையாய்

[காலுக்கு + காலாய்.]

கால் = கால்வழி, குடிவழி. காலுக்குக்கால் - குடிவழிக்குக் குடிவழியாய், வாழையடி வாழையாக.

காலுதல் *kāḷudal*, பெ.(n.) கக்குதல், பொழிதல், வடிதல், விடல், விளம்பித்தல்; vomit, shower, flow pour drop.

Fin. karaba; Es. karata; Mong. xarai; Jap. karugaru.

[கால் → காலுதல்.]

காலுமுற்றி *kāl-ujarri*, பெ.(n.) காலிற் காணும் ஊதை (வாத) நோய் (விண்.); spams in the leg.

[கால் + உமுற்றி. கால் = காற்று, ஊதை.]

காலுளைவு *kāl-ujāvu*, பெ.(n.) கால்நோவு; ache or pain in leg as from cold.

[கால் + உளைவு]

காலுறை *kāl-uraj*, பெ.(n.) காலுக்குப்போடும் உறை; socks.

ம. காலுற, கால்மேச.

[கால் + உறை]

காலுதல் *kāl-oda*, பெ.(n.) கால் வீக்கமடைதல்; swelling of the leg (சா.அக.).

[கால் + ஊதல்.]

காலுதை *kāl-oda*, பெ.(n.) நோய்வகை (கடம்ப. 4.இலீலா.129); a disease.

[கால் + ஊதை.]

காலூர்-தல் *kāl-ūr-*, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பயண அறிகுறியாகக் காலில் தினவுண்டாதல்; to feel an itching sensation in feet as foreboding an impending journey. 2. ஓடியாடப் பிள்ளைகள் விரும்புதல்; to be impatient, restless to walk run or move about, as a child.

[கால் + ஊர்தல்.]

காலூரம் *kāl-ūram*, பெ.(n.) தவளை (சது.); frog.

[கால் + ஊரம் - காலூரம் (நீரில் காலுதைத்து ஊர்வது)]

காலூன்று-தல் *kāl-ūṇu-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நிலையுறுதல்; to set foot firmly on the ground to become established. 2. காலிறங்கு பார்க்க; see *kāl-irangu*. "ககனவட்டத்தினின்று காலூன்றி மழை பொழியும்" (தாயு.சித்தர்.4). 3. பந்தற்கால் நாட்டுதல்; to have a decorated post planted in front of house as a preliminary to a marriage festival, etc.

க.,புட. காலூறு

[கால் + ஊன்று-]

காலூனம் *kāl-ūnam*, பெ.(n.) கால் முடமாதல்; im-paired state of leg (சா.அக.).

[கால் + ஊனம்]

காலெடு¹-த்தல் *kāl-eḍu-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வாய்க்கால் வெட்டுதல்; to dig irrigation channels 2. பின்னும்படி மயிரை வகிர்ந்தெடுத்தல்; to divide the hair into locks for braiding it.

[கால் + எடு - கால் = வாய்க்கால், வரிசை, வகிடு]

காலெடு²-த்தல் *kāl-eḍu-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தொடங்குதல்; to commence as setting forth 2. இசைந்துகொடுத்தல்; to yield, give consent. "ஒன்றின் நினைவுக்கு ஒன்று காலெடுக்க அமைந்திருக்கை" (சுடு, 6, 14).

[கால் + எடு-]

காலேகம் *kālēgam*, பெ.(n.) 1. முத்து; pearl. "காலேகஞ் செம்பொன் வளமனை பாழாக வாரி" (பு.வெ.3, 15). 2. காலேகவண்ணம் (வின்.) பார்க்க; see *kālēgavaṇṇam*.

[கால் (காற்று, எரிதல்) → காலேகம் (சிவப்பு)]

காலேகவண்ணம் *kālēgavaṇṇam*, பெ.(n.) 1. செவ்வேள்; red sesamum seed. 2. செவ்வள்ளி; red sweet potato (சா.அக.).

[காலேகம் + வண்ணம்]

காலேகவண்ணம்² *kālēgavaṇṇam*, பெ.(n.) கலவைச் சாந்து; paste compound of various per-fumes.

[காலேகம் + வண்ணம்]

காலேசம் *kālēsam*, பெ.(n.) காலேயம் பார்க்க; see *kālēyam*. "குஞ்சர முதலிய காலேசங்களும்" (தொல்.பொருள். 152, உரை).

[கால்' → காலேசம்]

காலேணி *kāl-ēṇi*, பெ.(n.) குறுக்குப் படிகளைக் கொண்ட இரு கால்களுடைய ஏணி (வின்); ladder with two supporting legs.

[கால்' + ஏணி. கால் = நெடுங்கால், நெடுங்கழை]

காலேந்திரம் *kālēndiram*, பெ. (n.) கால யெந்திரம் பார்க்க; see *kāla-ēndiram*. காலத்தைப் புலப்படுத்தும் இயந்திரம்; a contrivance to show time as the sun dial or the hour glass. "காலேந்திரமும் கைவயிற் பிரியா நூலேந்திரமும்" (பெருங்.இலாவாண. 2:153).

மறுவகாலக்கடிகை, நாயிகைவட்டில்; காலயெந்திரம்

[காலம் + இயந்திரம் - காலேந்திரம் (வடமொழிப்புணர்ச்சி).] காலயெந்திரம் பார்க்க; see *kāla-ēndiram*.

காலேயகம் *kālēgam*, பெ.(n.) 1. மரமஞ்சள்; tree turmeric. 2. குடவின் ஒரு பகுதி; a part of the intestines 3. காமாலையைப் போன்ற ஒருவகை நோய்; a disease like jaundice. (சா.அக.).

[காலுதல் = ஒளிசிந்துதல். கால் → காலேகம் → காலேயகம் (சிவப்புமஞ்சள்)]

காலேயம் *kālēyam*, பெ.(n.) ஆ, யானை முதலிய புல்லுண்ணும் நாற்காலுயிரிகள்; herbivorous quad-ruped. "புல்லினா னின்புறுஉங் காலேயம்" (நான்மணி. 67).

[கால் → காலி → காலியம் (கால்நடைகள்). காலேயம் - (வடமொழித் திரிபு). காலியம் எனின் முற்றுந்தமிழாம் - காலியம் பார்க்க; see *kāliyam*.]

காலேயம்² *kālēyam*, பெ.(n.) 1. அகில் (மலை) eagle wood. 2. கத்தூரிமஞ்சள் (மலை) yellow zedoary.

[கால் = கருநிறம். கால் → காலியம் → காலேயம்
(வட மொழித்திரிபு).]

காலை¹ *kālai* பெ.(n.) 1. நேரம், பொழுது (பிங்.); time. "மாலைவாராராயினும் மாணிழை-காலை காண்குலமென" (சிலப். வேனில்.116.) 2. வாணாளர்; life-time. "நோகோ யானே தேய்கமா காலை" (புறநா.234). 3. தருந்த நேரம்; season, opportunity. "காலைய தறிந்தனை" (கந்தபு. திருவவ.14). 4. முறை; occasion, turn. "முக்காலைக் கொட்டினுள்" (நாலடி,24). 5. விடியல்; early part of the morning. "காலைக்குச் செய்தநன் றென்கொல்" (குறள்,1225). 6. ஞாயிறு; sunday. "காலை யன்ன சீர்சால் வாய்மொழி" (பதிற்றுப்.21,4). 7. பகல்; day-time. "எல்லியிது காலையிது வென்ப தறிகல்லாள்" (சீவக.1877). 8. பள்ளியெழுச்சி முரசம்; waking-drum. "மேல் வந்தான் காலைபோல்....துயிலோ வெடுப்புக" (கலித்.70).

ம. கால; து. கால்தெ, கல்தெ.

SKT. kālya

[கால் = வெளிவரல், ஒளி சிந்துதல், விளக்கம் பெறல், செப்பம். கால் → காலை.]

காலை² *kālai* செ.கு.வி.எ (adv) 1. இளங்காலை நேரம், முன்னதாகவே (விண்.); early, betimes, early in life. 2. அப்பொழுதில்; when, while "அடுங்காலை நீர்கொண்டு வெப்பம்போல்" (நாலடி,68).

[கால் + காலை.]

காலை³ *kālai* பெ.(n.) வேலி அடைப்பு (யாழ்ப்ப.); enclosure, area enclosed.

ம. காலா

[கால் = கோல், குச்சி, கம்பு, கழை. கால் → காலை (கம்புகள் நீட்டு அடைத்த வேலி). காலுடையது காலி என வழங்கி அதுவே காலை எனவும் திரிந்தது. கோடையிலும் பட்டையில் பால் வடியும் மரம் பாலை எனப்படுவதை ஒப்பு நோக்குக.]

காலை⁴ *kālai* பெ.(n.) மீன்வகை; a kind of fish. "உறுகிழாத்தி காலைபாலை" (புறநாளை.பள்ளு.75).

[கால் → காலை.]

காலை⁵ *kālai* பெ.(n.) தொழுவம்; cow shed.

[காலி = மாடுகள் காலி → காலை.]

காலை⁶ *kālai* பெ.(n.) 1. நேற்று; yesterday. 2. நாளை; tomorrow.

H.Punj., *kāl, kāla*; Sind. *kālha, kālha*; Guj. *gālī, kālā, jālikāl*; Beng. *gatakāla*; Ass. *kālī*; On. *gate kālī*.

[கால் = (ஒளி) உமிழ்தல். கால் → காலை (விடியற்காலை, மறுநாள் காலை, நாளை. கால் = நேரம் உமிழ்தல், கழிந்த நாள், நேற்று).]

உடலுழைப்புத் தொழிலாளர்கள் கடு வொயிலுக்கு அஞ்சி, பொழுது விடியுமுன் கருக்கலிலேயே வேளாண்மை வேலைகளைத் தொடங்குவர். நாளை வா என்பதை விடியலில் அதாவது காலையில் வா என்பது மரபு. ஆதலின் காலை எனும் சொல் நாளை எனப் பொருள் தந்தது.

காலைக்கடன் *kālai-k-kaḍan*, பெ.(n.) குளித்தல், பஸ்துலக்குதல் போன்ற காலைச் செயல்கள்; morning observances.

[காலை + கடன்.]

காலைக்கரிப்பான் *kālai-k-karippaṇ*, பெ.(n.) உளுந்து; black gram. (சா.அக.).

[காலை + கரிப்பான் = காலைக்கரிப்பான்.]

கால் = காற்று, ஊதா, ஊதா (வாதம்) நோய்க்கு உளுந்து மருந்தாகும் தன்மையுடையது எனும் கருத்தில் காலைக் கரிப்பான் எனப்பட்டது.

காலைக்குளியல் *kālai-k-kuḷiyal*, பெ.(n.) கதிரெழுமுன் குளிர்நீரில் குளித்தல்; taking a bath in a cold water before sun rise. (சா.அக.).

[காலை + குளியல்.]

காலைச்சுற்று-தல் *kālai-c-cuṭṭu*, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) தொடர்ந்து பற்றுதல்; to cling to one, to hold persistently. "பாம்பு காலைச்சுற்றுகிறது".

[காலை + சுற்று-]

காலைச்செபம் *kālai-c-cebam*, பெ.(n.) காலை வாழ்த்து பார்க்க; see *kālai-vāittu*.

[காலை + செபம்]

காலைஞாயிறு *kālai-ñāyiru*, பெ.(n.) தோன்றும் ஞாயிறு (உதயஞாயின்); rising sun. “காலை ஞாயிற்றுக் கதிர் போற் றோன்றிய” (மணிமே.9:45).

[காலை + ஞாயிறு]

காலைநொச்சி *kālai-nocci*, பெ.(n.) கருநொச்சி; a variety of nocci (சா.அக.).

[காலை + நொச்சி]

காலைப்பசி *kālai-p-paśi*, பெ.(n.) காலை நேரத்தில் உண்டாகும் கொடிய பசி; vigorous hunger in early morning (சா.அக.).

[காலை + பசி]

காலைப்பனி *kālai-p-paṇi*, பெ.(n.) விடியலில் பெய்யும் பனி; morning dew (சா.அக.).

[காலை + பனி]

காலைப்பித்தம் *kālai-p-pittam*, பெ.(n.) காலையில் தலையிலேறி நிற்கும் பித்தம்; aggravated condition of bile prevailing in the morning rising to the head (சா.அக.).

[காலை + பித்தம்]

காலைமுரசம் *kālai-muraśam*, பெ.(n.) பள்ளி யெழுச்சி முரசு; morning drum sounded to awaken kings. “காலை முரசக் கனைகுர லோதையும்” (சிலப்.13,140).

[காலை + முரசம்]

காலைமுழவு *kālai-muḻavu*, பெ.(n.) காலை முரசம் (சிலப்.3,27 உரை) பார்க்க; see *kālai-muraśam*.

[காலை + முழவு]

காலையடை-த்தல் *kālai-y-aḍai-*, 4. செ.கு.வி. (vi) வேலியடைத்தல் (யாழ்ப்.); to make an enclosure.

[காலை + அடை-]

காலையது பண்பு *kālaiyatupaṇbu*, பெ.(n.) சூரியனது வெம்மை (கோ.தமி.கை.); heat of the sun.

[காலை + அது + பண்பு]

காலையந்தி *kālai-y-andi*, பெ.(n.) விடியலையடுத்த அந்திப்பொழுது; morning twilight. “காலை யந்தியும் மாலை யந்தியும்” (புறநா.34,8).

[காலை + அந்தி = காலையந்தி (விடியலின் தொடக்கப்பொழுது)]

காலையாங் குலைச்செடி *kālaiyāṅ-kulaiceḍi*, பெ.(n.) எலியோட்டிச் சோயிபார்க்க; see *eliyōṭṭic-cōbi* (சா.அக.).

காலைவாழ்த்து *kālai-vāittu*, பெ.(n.) விடியற்காலையில் செய்யும் கடவுள் வழிபாடு; morning prayer.

[காலை + வாழ்த்து]

காலைவிழிப்பு *kālai-viḷippu*, பெ.(n.) விடியற் காலையில் விழித்துக் கொள்ளல்; waking up early in the morning (சா.அக.).

[காலை + விழிப்பு]

காலைவெள்ளி *kālai-velli*, பெ.(n.) விடியலில் தோன்றும் வெள்ளி விண்மீன்; Venus as the morning star.

[காலை + வெள்ளி]

காலோட்டு-தல் *kāi-oṭṭu-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) குறைவைக் காட்டாமற் சரிப்படுத்துதல் (இ.வ); lit. to restore a lame leg, to make up for deficiencies.

[கால் + ஓட்டு-]

காலொற்று-தல் *kāi-oṭṭu-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) காற்று வீசுதல்; to blow gently, as the wind. “கடிகாவிற் காலொற்ற வொல்கி” (கலித்.92,51).

[கால் + ஒற்று. கால் + காற்று]

காலோட்டு-தல் *kāi-oṭṭu-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) மூச்சு வரும்படிச் செய்தல்; inhale artificial respiration (சா.அக.).

[கால் + ஓட்டு]

காலோட்டுதை *kālōṭṭudai*, பெ.(n.) மூச்சுத் திணறும்படிச் செய்யும் ஊதை நோய்; rheumatism marked by difficulty of respiration (சா.அக.).

[காலோட்டு + ஊதை.]

காலோடிகையோடி *kālōḍi-kaiyōḍi*, பெ.(n.) தொழிலற்றுத் திரிபவன் (நெல்லை); vagabond, vagrant.

[கால் + ஓடி + கை + ஓடி.]

கால் போன போக்கில் திரிந்து கைபோன போக்கில் ஏதோ செய்து எப்படியோ அலைபவன்.

காலோடு¹-தல் *kāl-ōḍu*, 5 செ.கு.வி (v.i.) 1.வழுக்குதல்; to slip as the leg. “காலோடு மிடங்களையுடைய” (மலைபடு.215,உரை.). 2. செயலில் முயற்சி உண்டாதல்; to pursue a business actively with keen interest. அந்தச் செயலில் எனக்குக் காலோடவில்லை.

[கால் + ஓடு-]

காலோடு² *kāl-ōḍu*, பெ.(n.) கூடல்வாய் ஓடு (இ.வ.); gutter tiles.

[கால் + ஓடு. கால் = கால்வாய்.]

காலோதம் *kāl-ōdam*, பெ.(n.) 1. காலில் நீர் இறங்குவதாற் காணும் வீக்கம்; swelling in the leg due to morbid collection of fluid in the surface membrane of the skin. 2. யானைக்கால்; elephantiasis of the leg. 3. அண்டங்காக்கை; Indian raven.

[கால் + ஒதம்.]

காலோமம் *kāl-ōmam*, பெ.(n.) அகில்; lign aloe (சா.அக.).

[கால் + ஒமம்.]

காலோர் *kāl-ōr*, பெ.(n.) காலாட்கள்; infantry. “காலோர் காப்ப” (மதுரை.441).

[கால் → காலோர்.]

காலோலம் *kāl-ōlam*, பெ.(n.) அண்டங்காக்கை; Indian raven (சா.அக.).

[கால் = கருப்பு. கால் + ஓலம்.]

காவட்டம் *kāvaṭṭam*, பெ.(n.) வாசற்கதவு (கட்தொ.வரி.); front door.

[காவு + வட்டம் → காவட்டம்.]

காவட்டம்புல் *kāvaṭṭam-pul*, பெ.(n.) காமாட்சிப் புல் (மலை); citronella grass.

மறுவ : காவட்டை.

[காவட்டை + புல் = காவட்டம் புல்]

காவட்டம்புல்லெண்ணெய் *kāvaṭṭampul-ennai*, பெ.(n.) கற்பூரப்புல் எண்ணெய்; oil of lemon grass (சா.அக.).

[காவட்டம்புல் + எண்ணெய்.]

காவட்டு *kāvaṭṭu*, பெ.(n.) கா' (நாஞ்.) பார்க்க; see *kā'*

[காவு → காவட்டு.]

காவட்டை *kāvaṭṭai*, பெ.(n.) காவட்டம்புல் பார்க்க; see *kāvaṭṭam-pul*.

ம. காவட்ட

[காவட்டம் → காவட்டை.]

காவடி *kāvaḍi*, பெ.(n.) 1.காவு தண்டு; pole or stave of wood used for carrying burdens. 2. வேண்டுதலுக்கு எடுக்குங் காவடி; a decorated pole of wood with an arch over it, carried on shoulders with offerings mostly for Muruga's temple commonly with some parade. 3. காவு தடியிற் கொண்டுபோகும் பொருள் (விந்.); that which is carried on the shoulders with a pole.

ம.காவு; காவடி; க. காவடி,காகடி; தெ.,து. காவடி; பிரா. காவட; கொலா. காவரி; மா. கொலெ; பெங். கவரி.

[காவு + தடி → காவடி]

காவடிக்காரன் *kāvaḍikkāraṇ*, பெ.(n.) காவடி எடுப்பவர் (இரு-நூ.); one who carries *kāvaḍi*

ம. காவடிக்காரன்; க. காவடிக்கார.

[காவடி + காரன்]

காவடிச்சிந்து *kāvaḍi-c-cindu*, பெ. (n.) காவடி எடுக்கும் போது முருகனைப் புகழ்ந்து பாடும் நாட்டுப்புற இசைப்பா வகை; a type of folk-song usually in praise of Lord Muruga, intended to be sung by pilgrims carrying 'kāvaḍi' as an offering.

ம. காவண்டம்; தெ. காவடெப்பாலு.

[காவடி + சிந்து]

காவடியாட்டம் *kāvaḍi-y-āṭṭam*, பெ.(n.) காவடியைத் தோளில் சுமந்து கொண்டு ஆடும் ஆட்டம்; a ritual dance of the devotees of Lord Muruga carrying *kāvaḍi*.

ம. காவடியாட்டம், காவடி துள்ளல்.

[காவடி + ஆட்டம்]

காவடியெடு-த்தல் *kāvaḍi-y-eḍu-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) வேண்டுதலின் பொருட்டு காவடி எடுத்தல்; to carry 'kāvaḍi' with offering unfulfilment of a vow.

தெ. காடின்க

[காவடி + எடு]

காவடித் தண்டு *kāvaḍi-t-taṇḍu*, பெ.(n.) இரு முனையிலும் சுமைகளைத் தொங்க விட்டு தோளில் வைக்க ஏதுவாக உள்ள நீண்ட கொம்பு; Pollor stave of wood used for carrying burdens.

ம. காடி, காவடி; க. காவடி, காடி; தெ., து., காவடி; பிரா. காவடி; கொலா. காவரி; மா. கொவெ; பெங். கவரி.

[காவடி + தண்டு]

காவடிதூக்கு-தல் *kāvaḍi-tūḱku-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.)

1. காவடியெடு-த்தல் பார்க்க; see *kāvaḍiyeḍu*. 2. முகமன் கூறுதல்; to flatter.

[காவடி + தூக்கு]

காவணப்பத்தி *kāvaṇa-p-patti*, பெ.(n.) மண்டபத்தின் அழகிய மேற்றளம்; ornamental roof of a mansion. "குறட்டின்மேலே திருக்காவணப் பத்தித் திருமண்டபமும்" (கோயிலொ. 14).

[காவணம் + பத்தி]

காவணம்¹ *kāvaṇam*, பெ.(n.) 1. பந்தல்; shed with a flat roof, pandal. "காவணங்களிற் றோன்றின பச்சிளங் கழுகம்" (பாரத. திருட். 56.). 2. சோலை; grove, tope. "காவண மிலங்கு மந்தண் காசி" (காசிக. வியாதன்சா. 23).

ம. காவணம்; க. காவண.

[கா + அணம்]

காவணம்² *kāvaṇam*, பெ.(n.) மண்டபம்; open hall. "தேவாசிரியம் என்னுந் திருக்காவணம்" (பெரியபு. திருக்கூட்டச். 2).

[கா + அகற்சிபரப்பு கா + அணம் - காவணம் (அகன்ற மண்டபம்). 'அணம்' சொல்லாக்க நறு]

காவணம்³ *kāvaṇam*, பெ.(n.) தெள்ளுக்கொடி; negro bean (சா. அக.).

[கா + அகற்சி, நீட்சி. கா + அணம்]

காவணம்⁴ *kāvaṇam*, பெ.(n.) பூழ்க்கூடு; nest of an insect as wasp. (சா. அக.)

[காவணவன் (புழ.) காவணன் → காவணம்]

காவணவன் *kāvaṇavaṇ*, பெ.(n.) ஒருவகைப் பூழு(யாழ்ப்.); a small insect that spreads among

trees and growing corn, binds leaves to its nest and thus destroys the crop.

[காவணம் → காவணவன்.]

காவணம் : பந்தல், குடியிருப்பதற்காக இலைகளைக் குழலாக அடைத்துக் கொள்ளும் புழு வகை.

காவத்திரம் *kāvattiram*, பெ.(n.) ஈரப்பலா; monkey jack (சா.அக.).

மறுவ. ஈரப்பலா, ஆசினிப்பலா

[காய் → காயு → காயு + திரள். (திரளம் → திரம்).]

திரண்டு உருண்ட வடிவத்தால் பெற்ற பெயராகலாம். காயாகவே உண்ணப்படுவது வழக்கம்.

காவதம் *kāvadam*, பெ.(n.) காதம்; distance of about eleven kilometers. “காவதங் கடந்து” (சிலப்.10:36).

ம. காவதம்; க. காவித, காவத; து. காவத.

Fin. kaukama(distant); KareI. kaugoi; Es. kaua, kauva, kavva; Mordvin. kuvat; MansI. koy, xow.

skt. gavyūta

[கா : அகற்சி, நீட்சி. கா → காயு → காவதம் (குறிப்பிட்ட எல்லை உள்ள தொலைவு).]

காவதன் *kāvadan*, பெ.(n.) வரிக்சுத்து வகை (சிலப்.3:13.பக்.88); a masquerade dance.

[கா-காயு : பொழிப்புங்கா, எழில். காயு → காவதன் (எழில் மிகும் கூத்துவகை).]

காவம் *kāvam*, பெ.(n.) காட்டழல்; big forest fire kindled by friction (சா.அக.).

[கா → காவம். கா : காடு]

காவல்¹ *kāval*, பெ.(n.) 1. பாதுகாப்பு; defence, protection, preservation, keeping. “காவலன் காவல்” (மணிமே.22,209.). 2.வேலி (பிங்.); enclosing fence, hedge. 3. மதில் (பிங்.); surrounding wall, fortifica-

tion. “காவல் வேவக் கணையொன் றெய்தார்” (தேவா.1087,10). 4.சிறை; prison,jail. “அவனைக் காவலில் வைத்தார்கள்”. 5. காவலாள்; watchman, guard. 6. பரண் (உரி.நி.); platform raised for watching fields. 7. காக்கப்படும் நாடு; dominion of a king as protected by him. “காவல் குழவிகொள் பவரி னோம்புமதி” (புறநா.5,6). 8. கவசம்; coat of mail. “வான்புலங்காவல் கொண்டார்” (சீவக.793).

ம., க. காவல்; தெ.காவலி.

[கா + அல் - காவல்.]

காவல்² *kāval*, பெ.(n.) தம்பட்டம்; a kind of drum.

[காவல் : காவலுக்காக அடித்து முழக்கப்படும் தோற்குவி.]

காவல்³ *kāval*, பெ.(n.) தண்ணீர்; water.

[கூவல் → காவல். (கிணற்றுநீர்) (கொ.வ.).]

காவல்கட்டு *kāval-kaṭṭu*, பெ.(n.) 1. தக்க காப்பு; strong guard, strict watch. 2. நோயாளியின் பத்தியப் பாதுகாப்பு (யாழ்ப்.); strict attention to the diet of a sick person.

மறுவ.கட்டுக்காவல்

[காவல் + கட்டு. கட்டு = கட்டுப்பாடு.]

காவல்கா-த்தல் *kāval-kā-*, 4 செ.குன்றாவி (v.t) காவுற்றொழில்செய்தல்; to watch, guard, protect.

க. காவல்குடு

[காவல் + கா.]

காவல்காரன் *kāvalkāraṇ*, பெ.(n.) காவற்காரன் பார்க்க; see *kāvaṛkāraṇ*.

[காவல் + காரன்.]

காவல்செய்¹-தல் *kāval-sey-*, 1 செ.குன்றாவி (v.t) 1.பாதுகாத்தல்; to guard, defend. 2. சிறைவைத்தல்;

to imprison, put in jail. confine. “கணிகை மகளையும் காவல்செய் கென்றனன்” (மணிமே.22,214).

க. காவலிடு

[காவல் + செய்.]

காவல்செய்²-தல் *kāval-sey-*, 1.செ.கு.வி. (v.i) களத்துநெற்குவியலில் அடையாளம் வைத்துப் பூதம் முதலிய அனுகாதபடி பாதுகாப்புச் செய்தல் (யாழ்ப்.); to protect a heap of grain from demons by passing a straw rope over the heap in the field or making diagrams with the rope on the ground or placing on the heap a handful of moist cow dung.

[காவல் + செய்-]

காவல்துறை *kāvalturai*, பெ.(n.) **காவற்றுறை** பார்க்க; see *kāvarrurai*.

[காவல் + துறை]

காவல்தெய்வம் *kāvalteyvam*, பெ.(n.) **காவற்றெய்வம்** பார்க்க; see *kāvarreyvam*.

[காவல் + தெய்வம்]

காவல்பரண் *kāvalparan*, பெ.(n.) **காவற்பரண்** பார்க்க; see *kāvarparan*.

து. காவல் தொம்ப

[காவல் + பரண்]

காவல்புரப்பு *kāval-purappu*, பெ.(n.) அரசுக்குக் எதிராகச் செய்த குற்றத்திற்காக விலக்கப்பட்ட காவற்காரனுக்கு மாற்றாக அமர்த்தப்பட்ட புதிய காவற்காரன் ஆண்டுதோறும் செலுத்திவரும் வரி (R.T.); an annual tax paid by a watchman appointed in the place of another dismissed for an offence against the government.

[காவல் + புரப்பு]

காவல்மரம் *kāvalmaram*, பெ.(n.) **காவன்மரம்** பார்க்க; see *kāvaṁmaram*.

[காவல் + மரம்]

காவல்மானிகை *kāval-māligai*, பெ.(n.) காவற்காரர்கள் தங்கியிருந்து காவல் புரிவதற்காக அமைக்கப்பட்ட சிறுகோபுரம்; watch tower, a small turret where sentinels or watch guards are stationed.

ம.காவல் மானிகை

[காவல் + மானிகை, மானிகை - உயரமான இருப்பிடம்]

காவல்மாற்று-தல் *kāval-mārru-*, 5 செ.குன்றா.வி. (v.t.) இளைப் பாறுதற் பொருட்டுக் காவலாளரை முறைமாற்றி வேலைக்கு வைத்தல்; to relieve the guard, change sentinels.

[காவல் + மாற்று]

காவல்மிராக *kāval-mirāṣu*, பெ.(n.) காவல் செய்வதற்காகப் பெறும் வழிவழியான மரபுரிமை; hereditary right of watchmen.

[காவல் + மிராக]

காவல்மேரை *kāval-mērai*, பெ.(n.) காவலுக்காகக் கொடுக்குங் களஉரிமை; share of produce given to the village watchman on the threshing floor. (R.T.).

[காவல் + மேரை]

காவல்வழக்கு *kāval-valakku*, பெ.(n.) காவற் காரனுக்குக் கொடுக்கும் வரி (R.T.) customary fees paid to watchmen.

[காவல் + வழக்கு]

காவலம் *kāvalam*, பெ.(n.) 1. தோண்டிப்பூ மரம்; blood drop ordure tree. 2. பூந்தாளி; stringing fruited ordure tree (சா.அக.).

[கா → காவலம்]

காவலர் *kāvalar*, பெ.(n.) 1. அரசர்; king. 2. கணவர்; husband. 3. காவற்காரர்; guard (இரு.நா.).

காவலளி-த்தல் *kāvalaḷi*, 4 செ.குன்றா.வி.(v.t.) **காவல் செய்-தல்** பார்க்க; see *kāvalcey*.

து. காவல் தீபுனி

[காவல் + அளி.]

காவலறை *kāval-arai*, பெ.(n.) 1. காக்கப் படுவதாகிய கருவூலம்; public treasury as guarded. “காவ லறையழித் தரும்பொருள் கவர்ந்தே” (திருவாலவா.25,4). 2. காவல்காத்து நிற்கும் அறை; watch house.

ம.காவலறை.

[காவல் + அறை.]

காவலன் *kāvalan*, பெ.(n.) 1. பாதுகாப்போன்; protector, guardian. “அருட்கா வலன்பா லொன்றி” (தாயு.காண்டே.2). 2. அரசன்; king. “காவலன் காவா னெனின்” (குறள்,560). 3. மெய்காப்போன் (சூடா.); bodyguard. 4. கணவன்; husband. “பொலங்குழையார் காவலர்சொற் போற்றல் கடன்” (இலக்.வி.658,உரை).

[காவல் → காவலன்.]

காவலான் *kāva-āi*, பெ.(n.) **காவற்காரன்** பார்க்க; see *kāvārkāran*.

க. காவலவ; தெ. காவலிகாடு, காவலிவாடு.

[காவல் + ஆள்.]

காவலாளன் *kāval-ālan*, பெ.(n.) **காவற்காரன்** பார்க்க; see *kāvārakāran*.

[காவல் + ஆளன்.]

காவலாளி *kāval-āli*, பெ.(n.) 1. **காவற்காரன்** பார்க்க; see *kāvārkāran*. 2. கணவன் (யாழ்ப்ப); husband. 3. கோலாமின்; fish known as *kōlāmi*.

ம.காவலாளி

[காவல் + ஆளி.]

காவல் - பாதுகாப்பு. கோலா மின் முன்கூட்டியே தம் பகை அறிந்து குறிப்புணர்த்தும் தன்மையால் பெற்ற பெயராகலாம்.

காவலாளி *kāval-āli*, பெ.(n.) இரவிலும், விழிப்பாக நோயாளிகளைப் பாதுகாக்கும் ஆண் அல்லது

பெண்; a male or female waking in the night and nursing the patients. (சா.அக.).

[காவல் + ஆளி.]

காவலி *kāvali*, பெ.(n.) காவல் வேலை; police duty.

[காவல் → காவலி. (இ.வ.).]

காவலிடு-தல் *kāvalidu*, 17 செ.குன்றாவி.(v.t.) **காவல் செய்-தல்** பார்க்க; see *kāvalcey*.

க. காவலிடு

[காவல் + இடு]

காவலிரு-த்தல் *kāvaliru*, 3 செ.கு.வி.(v.i.) **காவல்கா-த்தல்** பார்க்க; see *kāvalkā*.

க.,பட. காவலிரு

[காவல் + இரு.]

காவலுசில் *kāvavusi*, பெ.(n.) வாழை; plantain tree (சா.அக.).

மறுவ. காவற்கலி

[காவு + உசிலம்.]

காவற்காரன் *kāvārkāran*, பெ.(n.) காவல் காப்பவன்; a guard, watcher.

க. காவலுகார

[காவல் + காரன்.]

காவற்குதிரை *kāvārkudirai*, பெ.(n.) காவலுக்குப் பயன்படுத்தப்படும் குதிரை; horse of a cavalry.

க. காவலுகுதுரே

[காவல் + குதிரை.]

காவற்பரண் *kāvāraparan*, பெ.(n.) பயிருக்கு அழிவை உண்டாக்கும் விலங்கு ஆகியவற்றை விரட்ட அமைக்கப்படும் பரண்; a thatched and raised platform for the guard to oversee the field and protect it from animals and birds.

சூ. காவல் தொம்ப

[காவல் + பரண்.]

காவற்றுறை *kāvartturai*, பெ.(n.) சட்டம் ஒழுங்கு ஆகியவற்றை நடைமுறைப்படுத்த உதவும் துறை; police department.

[காவல் + துறை.]

காவற்றெய்வம் *kāvarreyvam*, பெ.(n.) ஊர்த்தெய்வம் (கிராமத் தெய்வம்); village deity.

[காவல் + தெய்வம்.]

ஒவ்வொரு தீவிற்கும் ஊருக்கும் காவல்தெய்வம் இருந்தது. நாவலத் தீவிற்குச் 'சம்பாபதி' என்னும் நாவல் மகனும், மதுரைக்கு மதுராபதியும் காவல் தெய்வம். நாவல் தெய்வ இருக்கை காவிரிப்பூம்பட்டினமென்று மணிமேகலை கூறுவதால் சோழநாடு முதற் காலத்திற் பனிமலை வரை பரவியிருந்தமை உய்த்துணரப்படும்.

அரசர் சிலர் ஒவ்வொரு பூதத்தைத் தமக்குக் காவல் செய்ப அமர்த்தியிருந்தனர். முசுருந்தச் சோழன் காவற் பூதப்படிமை, புகார் நடுச் சதுக்கத்தில் நிறுத்தப்பட்டிருந்தது. முனியன் என்பது காவற் பூதங்களுள் ஒன்று. எல்லம்மன், எல்லைக் கறுப்பன் என்பன சிற்றூர்க் காவல் தெய்வங்கள் (தமிழர் மதம். 85,86).

காவன் *kāvan* பெ.(n.) சிலந்திப்பூச்சி (பிங்.); spider.

ம. காவன்

[கா → காவன்.] (புந்தல் போல் வலை பின்னுவது)

காவன்மகள் *kāvan-maga*, பெ.(n.) தினைப்புனம் காவல் புரியும் பெண்; women watching the crop in the form.

[காவல் + மகள்.]

காவன்மகளிர் *kāvan-magalir*, பெ.(n.) போரில் தோற்ற பகைவரின் மனையோராய்ச் சிறைபிடிக்கப் பட்ட மகளிர் (சீவக. 154, உரைவிசேடக் குறிப்பு); captive wives of enemies.

[காவல் + மகளிர்.]

காவன்மரம் *kāvan-maram*, பெ.(n.) பகைவர் அணுகாத வண்ணம் வளர்த்துக் காக்கப்படும் காவன் மரம்; tree planted and well guarded as a symbol of sovereign power or dominion, in ancient times.

[காவல் + மரம்.]

பண்டைத் தமிழரசர் ஒவ்வொரு மரத்தைத் கடி மரம் அல்லது மகாவல் மரமாகக் கொண்டு அதைப் பகைவர் அண்டாபடி கருத்தாய்க் காத்து வந்தனாலும், கா என்னும் சோலைப் பெயர்க்குக் காத்தற் பொருளுயிருப்பதாலும் ஒவ்வொரு திருப்பதியிலும் கடவுளுவிற்கு நிழல்தந்து நிற்கும் மரம் தலமரம் எனப் போற்றப்படுதலினாலும் முற்காலத்தில், மக்கள் அடிமுதல் முடிவரை சிழங்கும் பாலும் கீரையும் பூவும் காயும் கனியும் நிழலும் உறையுளுமாகப் பலவகைப் பயனுதவிச் காத்த மரங்களையும் சோலைகளையும் தெய்வங்களாக வழிபட்டு வந்தனர் என ஊகிக்க இடமுண்டு (சொல்.கட். 18).

காவன்முரசம் *kāvan-muraśam*, பெ.(n.) காத்தற்றொழிலுக்கு அறிகுறியான அரசனின் முரசு; royal drum. "காவன் முரசம் நாட்காலையிலே முழங்க" (பு.வெ.9:14 உரை).

[காவல் + (முரசு + அம்) முரசம்.]

காவன் முரசு *kāvan-muraśu*, பெ.(n.) காவன் முரசம் பார்க்க; see *kāvanmuraśam*.

[காவல் + முரசு.]

காவன்முல்லை *kāvan-mullai*, பெ.(n.) அரசனாட்சியைச் சிறப்பிக்கும் புறத்துறை (பு.வெ.8:24); Puram theme of extolling the king's rule.

[காவல் + முல்லை - காவன் முல்லை முல்லை - கற்பின் அடையாளப்பு; அறநெறி பிழையாமை; அரசனின் உயர்பண்பினைக் காட்டும் முல்லைத் துறையில் பாடத்தக்க பெருமையுடைய அரசாட்சிச் சிறப்பு என்பது அதன் பொருள்.]

காவனிகுதி *kāvanigudi*, பெ.(n.) காவற்காரர் செலுத்தும் வரி; (CG) duty paid by village watchmen for enjoyment of their privileges.

[காவல் + நிகுதி.]

காவாளி *kāvāḷi*, பெ.(n.) காய்வேளை பார்க்க; see *kāyvēḷai*

[காய்வேளை → காவாளி]

காவளை *kāvāḷai*, பெ.(n.) காய்வேளை பார்க்க; see *kāyvēḷai*

[காய்வேளை → காவளை]

காவா *kāvā*, பெ.(n.) காட்டுமல்லிகை (M.M.38); wild jasmine.

[கா - காவு (காடு) காவான் → காவா = காட்டிலிருந்து கிடைத்த மல்லிகை.]

காவாங்கரை *kāvan-kaḷai*, பெ.(n.) வாய்க்காற் கரை (இ.வ.); bank of a channel.

[கால்வாய் + கரை → காவாங்கரை]

காவா *kāvāy*, பெ.(n.) புல்வகை (விண்.); a kind of grass.

[கலை → காலை → காவாய்]

காவாரம் *kāvāram*, பெ.(n.) நீர்ப்பாசி; duck weed. (சா.அக.).

[கா → காவாரம்]

காவாலன்கொடி *kāvāḷan-kōḍi*, பெ.(n.) கவலைக்கொடி; star flower swallow wort. (சா.அக.).

[கவலை → காவலான் + கொடி]

காவாலி¹ *kāvāḷi*, பெ.(n.) இளமை, வீண் பிதற்றல், ஏய்ப்பவன்; young of chap, traitor, bluff, rogue (இரு.நா.).

[கவல் → கவலி → காவாலி]

காவாலி² *kāvāḷi*, பெ.(n.) சிவன்; śiva. "கற்றா னஞ்சாடு காவாலி" (பதினொ.சிவ. திருவந்.90).

[வகபாலம் - கபாலி > த.காவாலி]

காவாலி¹ *kāvāḷi*, பெ.(n.) திருநீற்றுப் பச்சை; holy ashes leaf (சா.அக.).

[கா + ஆலி]

காவாளர் *kāvāḷar*, பெ.(n.) காவடி சுமப்போர் (சிலம்பு.15:20.5); carriers of *kāvāḍi*

[காவு + ஆளர்]

காவாளி *kāvāḷi*, பெ.(n.) காவடிக்காரர் (இரு.நா.); carriers of *kāvāḍi*

[காவு + ஆளி]

காவாளை *kāvāḷai*, பெ.(n.) 1. காட்டுமல்லிகை; wild jasmine. 2. காய்வேளை (இரு.நா.); five leaved clesme.

[கா + வேளை → காவேளை → காவாளை]

மறுவு : காவாளி (மலை)

காவாறு *kāvāru*, பெ.(n.) கட்டடச் சாரம் (முக.வழ.); supporting rafters.

[கா + ஏறு → காவேறு - காவாறு (கொ.வ.)]

காவி¹ *kāvi*, பெ.(n.) 1. காவிக்கல் (பிங்.) red ochre. ஆடையிலேறும் பழுப்பு; light yellowish-brown colour in garments consequent on frequent washing. 3. தாம்பூலம் முதலியவற்றால் பல்லில் ஏறும் பழுப்பு நிறம்; colour of the teeth as from chewing betel. 4. கருங்குவளை; blue nelumbo. "காவி சேருங் கயற்கண்ணாள் பங்கா" (திருவாச. 32:5). 5. அவுரி மருந்துருண்டை (மூ.அ) indigo cake.

ம.,க.,தெ.,து.காவி

[கரு → கா → காவு → காவி. கருநிறம் மங்கிய நிறத்தைக் குறித்தது.]

காவி² *kāvi*, பெ.(n.) கள் (பிங்); toddy.

[கால் → காவு → காவி]

காவி³ *kāvi*, பெ.(n.) கருநொச்சி (யாழ்.அக.); willow leaved justicia.

[கா → காவு → காவி]

காவிக்கருப்பி *kāvi-kkruppi* பெ.(n.) கொடிவேலி; Ceylon lead wort (சா.அக.).

[காவி + கருப்பி]

காவிக்கல்¹ *kāvi-k-kal*, பெ.(n.) ஒருவகைச் சிவப்புக் கனிமம்; ochre reddle red stone. “அடலுறுநற் காவிக்கல்” (பதார்த்த.1132).

து. காவிக்கல்லு

[காவி + கல்.]

காவிக்கல்² *kāvikkal*, பெ.(n) 1. செம்மண்; red achre (red check) 2. செங்குழுநீர்க் கல்; stone of the colour of red Indian water lily.

[காவி + கல்.]

காவிக்கொள்(ளு)தல் *kāvi-k-koḷ-*, செ.குன்றாவி. (v.t.) தோளால் சுமந்து கொள்ளுதல் (கோ.தமி.கை.).

[காவி → காவு → காவி + கொள்.]

காவிக்கம்¹ *kāvaigam* பெ.(n.) கருந்தினை; black millet (சா.அக.).

[கருப்பு → கப்பு → காவி → காவிக்கம். (கொ.வ.).]

காவிக்கம்² *kāvigam*, பெ.(n.) சேங்கொட்டை; dhoby's nut (சா.அக.).

[கருப்பு → காவிக்கம்.]

காவிச்சீமைச்சண்ணாம்பு *kāvi-c-cimai-cunṇāmbu*, பெ.(n.) சிவப்பும் மஞ்சள் நிறமும் கலந்த சுண்ணாம்பு; hydrated brown and yellow limonites. (சா.அக.).

[காவி + சீமை + சுண்ணாம்பு.]

காவிச்சீலை *kāvi-c-cīlai*, பெ.(n.) செம்மண்சீலை; a dark red cloth (சா.அக.).

[காவி + சீலை.]

காவிதம் *kāvidam*, பெ.(n.) கருங்குவளை; black water-lily. (சா.அக.).

[கருப்பு → கப்பு → காவி → காவிதம்.]

காவிதி *kāvidi*, பெ.(n.) 1. வேளாளர்க்குப் பாண்டியர் கொடுத்துவந்த ஒரு பட்டம் (தொல். பொருள்.30,உரை); ancient title bestowed on

Velalas by Pāṇḍya kings. 2. வணிகமாதர்பெறும் பட்டவகை; title conferred on Vaisya ladies. “எட்டி காவிதிப் பட்டந் தாங்கிய மயிலியல் மாதர்” (பெருங்.இலாவாண.3:144). 3. அமைச்சர் (திவா.); minister. 4. கணக்கர் இனம் (சூடா.); accountants caste. 5. வரி தண்டும் அரசுத்தலைவர்; collector of revenues.

மா. கவதி (முடித்திருத்துவோர்); க. கவிதி.

[கா → காவு → காவுதி → காவிதி. (தோளில் தொங்கவிடும் மெல்லிய நீள்துண்டு அல்லது மேலாடை. ஒருவரைப் பெருமைப்படுத்துவதற்காக அணிவிக்கும் மேலாடையின் பெயர், அவர் பெறும் பதவிக்கு ஆகுபெயராயிற்று.)]

காவிதி என்னும் மேலாடை அணிந்த அமைச்சர் பதவியும் அமைச்சரும் காவிதியாயினர். (காவுதல் = சுமத்தல்). தோளில் அணிவிக்கப் பட்ட விலையுயர்ந்த ஆடை காவிதி எனப்பட்டது. குச்சரமொழியில் தோளில் துண்டு தாங்கிய துறவியை ‘காவுட’ என்றும், ‘காபடி’ என்றும் வழங்குதல் காண்க. இடது தோளில் தொங்கும் மேலாடை (மெல்லிய சரிகை நெடுந்துண்டு. “புடைவீழ்ந்துகில் இடவயின் தழீஇ” (நெடுநல்.181) என நக்கீரரும் குறிப்பிடுதல் காண்க.

காவிதிக்காணி *kāvidikāṇi*, பெ.(n.) காவிதிப் பட்டம் பெற்றாருக்கு அரசோ, ஊர்ச் சபையினரோ அளிக்கும் இறையிலிநிலம்; tax free lands granted to people with *kāviṭhi* title. “இவ்வூர் மத்யஸ்தன் தம்பிமார் காவிதிக்காணி” (தொகல்.தொ. xix. கல்.63).

[காவிதி + காணி.]

காவிதிகணை *kāvidi-k-aṇai* பெ.(n.) காவிதிப் பட்டம் பெற்றோர் பெறும் கணையாழி மோதிரம்; *kanayāḷi* ring given to people with *kāviṭhi* title. “சுந்தரபாண்டிய ஈஸ்வரத்து தேவரடியாள தேவன் கருதாச் சிலைக் காவிதி மகள் காவிதி கணை பெற்றாள்” (தெ.கல்.தொ.14, கல். 83).

[காவிதி + கணை.]

காவிதிப்புரவு *kāvidi-p-puravu*, பெ.(n.) அரசரார் காவிதியர்க்குக் கொடுக்கப்பட்ட ஊர் (நன்.

158,மயிலை.); land bestowed upon the kings ministers.

[காவிதி + புரவு]

காவிதிப்பு *kāvidi-p-pū*, பெ.(n.) காவிதி யென்னும் பட்டத்துடன் அரசர் அளிக்கும் பொற்பு (தொல். எழுத்து. 154,உரை); gold flower, the badge of the title *kāvidi*

[காவிதி + பூ.]

காவிதிமை *kāvidimai*, பெ.(n.) கணக்கவேலை; accountant's work. காவிதிமை செய்ய ஒருவனுக்கு அரையன் மணவிலிங்கனான செம்பியன் பெருங் காவிதிக்குப் பங்கு அரையும் (S.I.I.ii.277).

[காவிதி → காவிதிமை.]

காவிதோய்-த்தல் *kāvi-tōy*, 4. செ.குன்றாவி. (v.t) வண்ணமூட்டுதல்; dye or tinge with ochre, as ascetic's cloth.

[காவி + தோய்-.]

காவிப்பட்டை *kāvi-p-pattai*, பெ.(n.) சுவர்களிலிட்டுச் செம்மண்பட்டை (துஞ்.); strips of red wash alternating with white made on festive occasion on walls of temples etc.

[காவி + பட்டை.]

காவிப்பாய் *kāvi-p-pāy*, பெ.(n.) பாய்மரத்தின் அடிக்கட்டைக்கு அடுத்த பாகத்திற் கட்டப்படும் பாய் (M.Navi.83);top-sail

[காவி + பாய்.]

காவிபிடி-த்தல் *kāvi-piḍi*, 4. செ.கு.வி (vi) பழுப்புநிறம் ஏறுதல்; to acquire an yellowish brown colour as cloth by daily washing in water, to acquire a reddish colour as teeth from betel as from octure.

[காவி + பிடி.]

காவிமண் *kāvi-man*, பெ.(n.) செம்மண்; red ochre in the shape of loose earth.

[காவி + மண்.]

காவிமரம் *kāvi-maram*, பெ.(n.) பாய்மரத்தின் அடிக்கட்டைக்கு மேலுள்ள பாகம் (M.Navi.81); top mast.

[காவி + மரம்.]

காவியடை-தல் *kāviaḍai*, 2 செ.கு.வி. (v.i.) **காவியேறுதல்** பார்க்க; see *kāvi-yēṭ*, (சா.அக.).

[காவி + அடைதல்.]

காவியம் *kāviyam*, பெ.(n.) ஓக இருக்கையுள் ஒன்றான கும்பகம்; suppression of breath in yoga practice (சா.அக.).

[கூவி → கவி → கவியம் → காவியம்.]

காவியம் *kāviyam*, பெ.(n.) **காப்பியம்** பார்க்க; see *kāppiyam*.

[த. காம்பியம் > Skt. kavya > காவியம்.]

காவியன் *kāviyan*, பெ.(n.) **காப்பியன்** பார்க்க; see *kāppiyān*

[காப்பியன் → கவியன்.]

காவியேறு-தல் *kāviyēṭ*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) செந்நிறமடைதல்; to acquire a reddish-brown colour as the teeth. (சா.அக.). 2. ஆடையில் நீர்ப்பழுப்பேறுதல்; to have the yellowish - brown colour produced as in white cloth by constant washing.

மறுவ : காவியடைதல், காவி பிடித்தல்.

[காவி + ஏறு-.]

காவிரம் *kāviram*, பெ.(n.) கருப்பறுகு; black panic grass (சா.அக.).

[கருப்பு → கப்பு → காவு → காவிரம்.]

காவிரி *kāvir*, பெ.(n.) தமிழ் நாட்டில் ஓடும் ஆறு; a river in Tamilnadu.

மறுவ.காவேரி பொன்னி

[கா + விரி. கா + சோலை. விரி + விரிந்திருத்தல்.

இருபுறமும் சோலை அடர்ந்திருக்க ஓடும் ஆறாதலின் காவிரி எனப் பெயர்பெற்றது. மணலோடு பொன் கொண்டுவரும் என்னும் கருத்தினால் பொன்னி என்றும் காவிரிக்குப் பெயரிட்டனர்.]

காவிரிப்பட்டினம் *kāviri-p-paṭṭinam*, பெ.(n.) **காவிரிப்பூம்பட்டினம்** பார்க்க; see *kāviri-p-pūmpaṭṭinam*.

[காவிரி + பட்டினம்.]

காவிரிப்பூம்பட்டினம் *kāviri-p-pūm-paṭṭinam*, பெ.(n.) சோழர்க்குரிய தலைநகரமும் பழைய துறைமுகப் பட்டினமுமாகிய புகார் நகரம்; ancient sea port and capital of the Chola kingdom the Khaberis of Ptolemy. "காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனார்" (அகநா.107).

மறுவ. காவிரிப்பட்டினம்

[காவிரி + புகும் (பூம்) பட்டினம்.]

காவிரிபுதல்வர் *kāviri-pudalvar*, பெ.(n.) வேளாளர் (சிலப்.148.உலை); *Vāṭāḥ* as the sons of the soil, fertilised by the Kaveri.

[காவிரி + புதல்வர்.]

காவில்லி *kā-villī*, பெ.(n.) 1. தோண்டிப் பூடு; blood drop or due tree. 2. பூந்தாளி; stringing fruited or due tree (சா.அக.).

[கா + வில்லி.]

காவிளாய் *kāvilāy*, பெ.(n.) **காவிளை** (மலை.) பார்க்க; see *kāvilai*

[காவிளை → காவிளாய்.]

காவிளை *kāvilai* பெ.(n.) 1. வேளை; an annual herb growing in waste lands 2. **கொழிஞ்சி** பார்க்க; see *koḷiñji*

மறுவ. காவிளாய்

[காய்வேளை → காவிளை.]

காவீரம் *kāvīram*, பெ.(n.) 1. அலரி; oleander. 2. மஞ்சள்; saffron (சா.அக.).

[காவீரம் → காவீரம்.]

காவு¹-தல் *kāvu-*, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தோளாற் காத்தண்டு சுமத்தல்; to carry on the shoulder as a palanquin; a pole with a weight at each end. "காவின்னங் கலனே" (புறநா.206). 2. சுமத்தல்; bear or sustain anything heavy on the arms or on the head "ஊனைக்காவி யுழிதருவர்" (தேவா.338:1).

Fin. kanta; Es. kanda.

[கா → காத்தல் = சுமத்தல். கா = காவதல்.]

காவு²-தல் *kāvu-*, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) விரும்புதல்; to long for, desire. "தேனைக்காவி யுண்ணார் சிலதெண்ணார்கள்" (தேவா.338:1).

[அவ்வு → கவ்வு → காவு - (விரும்புதல்).]

காவு³-தல் *kāvu-*, 5. செ.குன்றாவி (v.t.) 1. கடி; to bite. 2. உண்ணு; to eat.

[கவ்வு → காவு (தின், உண்) காவு - கா எனத் திரிந்து வடபுலத்து மொழிகளில் வழங்குகிறது.]

காவு⁴ *kāvu*, பெ.(n.) 1. சிறுதெய்வங்களுக்கு இடும் பலி; sacrifice offered to inferior deities. காளிக்குக் காவுகொடுத்தார்கள். 2. காவும் பொட்டுக் குரியமை; magic ointment used for mark on the forehead.

[கவ்வுதல் → கடித்தல், தின்னுதல், உண்ணுதல். கவ்வு → காவு (உண்ணுதற்குரிய பொருள்).]

காவு காவு என *kāvu-kāvu-ēṇa*, இடை. (part) உண்ணுதற்குரிய வேட்கையோடு ; with an eagerness to eat. போடப் போட எல்லாச் சோற்றையும் காவுகாவு என்று தின்றுவிட்டான் (உ.வ.).

[காவு + காவு + என.]

காவுதடி *kāvu-taḍi*, பெ.(n.) காவடித்தண்டு; pole for carrying burdens on the shoulders.

[காவு + தடி.]

காவும் பொட்டு *kāvu-p-poṭṭu*, பெ.(n.) பூசாரி நெற்றியிலிடும் மைப்பொட்டு (விண்.); a mark of magic ointment worn on the forehead by the temple priest.

[கருப்பு → கப்பி → காவு + பொட்டு.]

காவுவோர் *kāvuvōr*, பெ.(n.) பல்லக்குச் சுமப்பவர்; palanquin bearers.

[காவ் → காவுவோர்]

காவெட்டு *kāvēṭṭu*, பெ.(n.) காய்வெட்டு பார்க்க; see *kāvēṭṭu*.

[காய்வெட்டு → காவெட்டு]

காவேட்டைக்காரன் *kāvēṭṭai-k-kāran*, பெ.(n.) ஊராளி இனத்தில் வேட்டைக்காரர் தலைவன்; head huntsman of the Urali caste who distributes every animal that is killed.

[கா + வேட்டைக்காரன். கா-தலைவன்.]

காவேரம் *kāvēram*, பெ.(n.) குங்குமம்; a red powder used for mark on the forehead (சா.அக.).

[கரவீரம் → காவேரம்]

காவேரி *kāvēri*, பெ.(n.) காவிரி பார்க்க; see *kāviri*

[காவிரி → காவேரி]

kāvēri-*i*, turmeric, also the river *kāvēri* (Cauvery) (from its muddy colour): assumed root *kav*, to paint. Greek name of the same river, *Κάβηρος* (Kabēros). Possibly this word may be of Sanskrit origin. I may suggest, however, the possibility of the origin of the name of the river *Kāvēri*, from the Dravidian *Kāvi*, red ochre, or *kā* (*kā-vu*), a grove, and *ēr-u*, Tel. a river, or *ēr-i*, Tam. a sheet of water. A celebrated temple on the banks of the river exhibits this latter word *kā-viz.*, Tiruvānei-(*k*) *kā*, near Trichinopoly, 'the sacred grove of the elephant' (C.G.D.F.L. Pg.569).

காவேரிப்பட்டணம் *kāvēri-p-paṭṭanam*, பெ.(n.) காவேரியின் பெயரால் அமைந்த நகரம்; a city in the name of *Kāvēri*.

Pkt.paṭṭana > த. பட்டணம்.

[காவேரி + பட்டணம்]

காவேரிமணல் *kāvēri-maṇal*, பெ.(n.) இரும்புப் பொடி கலந்த மணல் (வின.); iron sand.

[காவேரி + மணல்]

காவேரிமான்மியம் *kāvēri-maṇmīyam*, பெ.(n.) காவிரியின் பெருமை கூறும் ஒரு தொன்மம் (புராணம்); name of a purana on the *Kāvēri* river.

[காவேரி + மான்மியம்]

காவோலை *kāvēṭṭai*, பெ.(n.) முற்றிய ஓலை; ripe palm leaf. "ஒலிகாவோலை" (நற்.38).

[காழ் + ஓலை - காவோலை → காவோலை]

காழ்¹ -த்தல் *kāḷ*-, 4 செ.கு.வி (vi) 1. முற்றுதல்; to become hard, mature. "காழ்த்த மரம்" (திரிடுக.75) 2. மனக்காழ்கொள்ளுதல்; to be firm, strong in mind, implacable. "காழ்த்த பகைவர் வணக்கமும்" (திரிகடு.24). 3. அளவுகடந்து மிகுதல்; to increase beyond measure, abound. "ஒண்பொருள் காழ்ப்ப வியற்றியார்க்கு" (குறள், 760.). 4. உறைத்தல் (திவா.); to be pungent, acrid.

[கர் → கான் → காழ்]

காழ்² -த்தல் *kāḷ*-, செ.கு.வி (vi) கொல்லத் துணிதல்; to determine to kill. "அவன் கருமங் காழ்த்தமை கண்டவர் தம்முளான்" (சீவக. நாமக.213) (த.சொ.அக.).

[கான் → காழ்]

காழ்³ *kāḷ*, பெ.(n.) 1. மரக்காழ் (திவா.); hardness, solidity, close grain as of timber core. 2. மன உறுதி; strength of mind. "காழிலா மம்மர்கொள் மாந்தர்" (நாலடி, 14). 3. கட்டுத்தறி; post to which a cow is tied. "கவைத்தாம்பு தொடுத்த காழ்முன் நல்கல்" (பெரும்பாண்.214). 4. தூண்; pillar. "மாத்திரட்டிண்காழ்" (நெடுநல்.111). 5. ஓட்டுச் செலுத்தற்குரிய தண்டு; oar. "வணங்குகாழ் வங்கம் புகும்" (கலித்.92:47) 6. இருப்புக் கம்பி; iron rod. "காழிற் சுட்டகோழன்" (பொருந.105). 7. யானையை செலுத்தும் பரிக்கோல்; elephant goad. "காழ்வரை நில்லாக் கடுங்களிற் றொருத்தல்" (கலித்.2:26). 8. கதவிற் செறியுந் தாழ் (திவா.); bolt bar as of a door. 9. விறகு (பிங்.); fire wood. 10.

காம்பு; handle, stem. “காழெஃகம்” பிடித் தெறிந்து (பதிற்றுப்.90:37) 11. கழி (சிறுபாண்.133, உரை)rafter.

[கள் → காள் → காழ்.]

காழ்⁴ *kāḷ*, பெ.(n.) 1. ஒளி (திவா.); brightness, lustre. 2. செம்மணி (இரத்தினம்); gem. “பருக்காமுஞ் செம்பொன்னும்” (பு.வெ.914). 3. முத்து; pearl. “பருஉக்கா மாரம்” (சிலப்.4:14.). 4.பளிங்கு (பிங்.); crystal. 5.மணிவடம்; garland of pearls, of gems. “முப்பத்திருகாழ்” (சிலப்.6:87). 6. பூமாலை; garland of flowers “ஒருகாழ் விரன்முறை சுற்றி” (கலித்.54:7). 7.நூற்சாடு; thread, string. “திருக்கோவை காழ்கொள” (பரிபா.6:15). 8. முத்துவடம்; string of pearls. “காழ்விரி வகையார மீவரு மிளமுலை” (கலித்.4).

[கள் → காய் → காழ் (முரட்சி, முத்து). முத்தைக் குறித்த சொல் முத்தின் ஒளியையும் அழகையும் குறித்தது.]

காழ்⁵ *kāḷ*, பெ.(n.) 1. விதை; seed. “வித்திடினுங் காஞ்சிரங்காழ் தெங்காகா” (நாலடி.243). 2. கொட்டை; stone, nut, kernl as of fruits. “நந்தின்காழ் கண்டன்ன” (பெரும்பாண்.130). 3. கனித்தோல் (பிங்.); skin as of fruit, rind. 4. பருக்கைக்கல் (திவா.); gravel.

[கள் → காள் → காழ். (திரட்சி) முற்றிய வித்து.]

காழ்⁶ *kāḷ*, பெ.(n.) 1. கருமை; blackness “கதுப்புலிரித் தன்ன காழக நுணங்கறல்” (சிறுபாண்.6). 2. குற்றம்; blemish, defect, fault “எக்காழு மிகந்துவ கின்பமுற” (காஞ்சிப்பு. கழுவாய் 300). 3. இரும்பிலி மலை பார்க்க; see *irumbili malai*.

[காள் → காழ் → கருமை (வே.க.121).]

காழ்⁷ *kāḷ*, பெ.(n.) மரத்துண்டு; piece of wood. “தேய்வை வெண்காழ்” (புறநா.369:19).

[காள் - காழ் → திரட்சி, வன்மை.]

காழ்கொள்(ளு)-தல் *kāḷ-koḷ*, 16 செ.கு.வி (v.i.) முதிர்ந்தல்; to mature, come to a climax. “நிறைய முண்டோ காமங் காழ்கொளின்” (மணிமே. 5:20).

[காழ் + கொள் (ளு)-]

காழ்கோளி *kāḷ-koḷi*, பெ.(n.) நெட்டிலிங்கம் (L) பார்க்க; see *netṭilingam*.

[காழ் + கோளி.]

காழ்ப்பு *kāḷppu*, பெ.(n.) 1. உறைப்பு (திவா.); pungency. 2. மரத்தின் உறுதியான நடுப்பகுதி; close grain as of the heart of timber. 3. நீங்கா வெறுப்பு; implacable hatred. “காழ்ப்பு மருட்கை மதத்தோடு” (சேதுபு. மங்கல. 15). 4. தழும்பு (இ.வ.); scar. 5. சாரம்; essence “வெளிறுங் காழ்ப்பு மாகச் சொல்லி” (ஈடு. 6,7,1).

ம. காம்பு

[காழ் → காழ்ப்பு.]

காழ்வை *kāḷvai* பெ.(n.) அகில்; eagle wood. “ஆரங்காழ்வை கடியிரும்புன்னை” (குறிஞ்சிப். 93) (த.செ.அக.). 2. அகிற் பூ ; flower of agil tree (சா.அக.).

[காழ் → காழ்வை.]

காழகம்¹ *kāḷagam*, பெ.(n.) மியான்மர் நாடு; Burmah Myanmar. “காழகத்தாக்கமும்” (பட்டினப். 191) (திவா.).

மறுவ. பர்மா

[காழ்வை (அகில்) + அகம் - காழகம்.]

காழகம்² *kāḷagam*, பெ.(n.) 1. ஆடை; cloth. “புலராக் காழகம் புலரவுடஇ” (திருமுரு. 184). 2. கையுறை; glove put on while handling an arrow “வினைமாண் காழகம் வீங்கக் கட்டி” (கலித்.7).

[காழ்³ + அகம். காழ், கருநிறம், கருநிற முடைய ஆடை, கருநிறக் கையுறை.]

காழகம்³ *kāḷagam*, பெ.(n.) கருமை; blackness. “காழகமுட்டப்பட்ட” (சீவக 1230).

[காள் → காழ் → காழகம். (வே.க.121).]

காழகம்⁴ *kāḷagam*, பெ.(n.) கழுதை (அக.நி.); ass.

தெ.காடிதெ

[காள் → காழ் → காழகம் (காள் காள் எனக்கத்துவது).]

காழம் *kālam*, பெ.(n.) நீலநிற ஆடை; a blue garment. “காழமிட்ட குறங்கினன்” (கம்பரா. கங்கைப். 31).

[காழகம் → காழம்.]

காழி¹ *kāḷi*, பெ.(n.) மிகுவலி, உறுதி; great strength, toughness, hardness. “காழிக்கினர் நாவலந் தீவில்” (ஞானவா.கற்கடி.8).

[காழ் → காழி.]

காழி² *kāḷi*, பெ.(n.) சீர்காழி என்னும் ஊர்; place name cirkāḷi.

[சீர்காழி → காழி.]

காழிப்பிரான் *kāḷipirāṇ* பெ.(n.) சம்பந்தன்; Saint Sambandan.

[சீர்காழி → காழி. காழி + பிரான்.]

காழியர்கோன் *kāḷiyarkōṇ* பெ.(n.) திருஞான சம்பந்தர்; Śaiva Saint, Gnanasambandar. “கண்ணாருங் காழியர்கோன் கருத்தார் வித்த” (தேவா.170:1).

மஹா காழிப்பிரான்

[சீர்காழி → காழி → காழியர் + கோன்.]

காழோர் *kāḷōr* பெ.(n.) கரிக்கோலினராகிய யானைப்பாகர்; mahouts. “காழோர் வாலுவர் கடுந்தே ருருநர்” (சிலப். 22:12).

[காழ் → காழோர்.]

காளக்கவி *kāḷa-k-kavi*, பெ.(n.) காளப்புவலர் பார்க்க; see *kāḷā-p-pulavar*

[காளம் = எக்காளம். காளம் + கவி.]

காளகண்டம்¹ *kāḷa-kaṇḍam*, பெ.(n.) குயில் (பிங்.); koel, kuil, Indian cuckoo.

[காளம் + கண்டம் → காளகண்டம் = கரிய

கழுத்துடையது. காளம் = கருமை, கண்டம் = கழுத்து.]

காளகண்டம்² *kāḷa-kaṇḍam*, பெ.(n.) 1. மயில்; peacock. 2. கரிக்குருவி; wagtail. 3. ஊர்க் குருவி; spar-row. 4. வேங்கைமரம்; East Indian kino tree.

ம. காளகண்டம்

[காளம் + கண்டம் = காளகண்டம். காளம் = கருநிறம், கருநீலநிறம் கொண்ட கண்டம் (கழுத்து) கொண்ட மயிலும் கரிக்குருவியும் இந்நிறத்தன எனக் கருதினர். கருநிற அடிப்பகுதி கொண்டதால் வேங்கைமரத்தையும் கட்டியது.]

காளகண்டன் *kāḷa-kaṇḍan*, பெ.(n.) சிவன் (உரி.நி.); Siva, as having azure - coloured neck.

ம. காளகண்டன்

[காளம் + (கண்டம்) கண்டன் → காளகண்டன். காளம் = நஞ்சு. கண்டம் = தொண்டை.]

காளகண்டி¹ *kāḷa-kaṇḍi*, பெ.(n.) காளி; Durga.

[காளம் = கறுப்பு, நஞ்சு. கண்டம் = தொண்டை. கண்டம் → கண்டி (கண்டம் உடையவள்)]

காளகண்டி² *kāḷakaṇḍi*, பெ.(n.) ஏழு அழங்கல நாள்களுள் ஒன்று; one of the seven inauspicious days. “கருதுங் கலிகாள கண்டியுந் தீதெனக் காட்டினரே” (விதான. குணாகுண. 78,79.) (த.சொ.அக.).

[காளம் + கண்டி]

காளகந்தம் *kāḷakandam*, பெ.(n.) வெள்வேல்; white babool (சா.அக.).

[காளம் + கந்தம்]

காளகம்¹ *kāḷagam*, பெ.(n.) 1.சோறு; boiled rice. 2. ஈரல்; liver. 3. சிவப்புச்சோளம்; red maize (சா.அக.).

[காளம் → காளகம் (வெந்தது சிவந்தது).]

காளகம்² *kālagam*, பெ.(n.) 1.கருமை; blackness. “காளக வுடையினள்” (சீவக. 320). 2. சேங்கொட்டை (L); marking-nut. 3. மருக்காரை (மலை.) பார்க்க; see *marukkārai*.

காளம் > வ. காலக்க

[காளம் → காளகம் (வே.க.121) காளம் → கருப்பு]

காளகம்³ *kālagam*, பெ.(n.) எக்காளம் (விண்.); long trumpet, ram's horn.

[கால் → கார் → காளம் → காளகம் = நீண்ட இசைக்கருவி, எக்காளம். கால் = நீட்சி.]

காளகன்று *kāla-karṇu*, பெ.(n.) காளைக்கன்று பார்க்க; see *kālai-k-karṇu*.

[காளை + கன்று = காளகன்று. (கொ.வ.).]

காளகன்னாதம் *kālakaggadam*, பெ.(n.) 1.கறுப்புக்கல் நாதம்; fossil exudation from black granite stone. 2. வெண்கல் மலை; white stone mountain (சா.அக.).

[காளம் + கல் + (நதம்) நாதம்.]

காளகாசம் *kālakāśam*, பெ.(n.) அவுரி; Indigo plant (சா.அக.).

[காளம் + காசம்.]

காளகாதம் *kāla-kādam*, பெ.(n.) வன்னிமரம்; arjuna penance tree.

மறுவ. பரம்பை (சா.அக.).

[காளம் + காதம்.]

காளகூடம் *kāla-kūḍam*, பெ.(n.) 1.பாற்கடலில் தோன்றிய நஞ்சு (ஆலகாலம்) (பிங்.); poison from the sea of milk kept by Siva in his throat in order to save the Devas from destruction. 2. ஒரு நிரயம்; a hell. “கோளனைக் காளகூட நரகிற் கவிழ்த்தனர்” (குற்றா.தல.கவற்.60.).

ம. காளகூடம்

[காளம் = நஞ்சு, கருமை, துன்பம். கூடம் = ஒன்று கூடும் இடம். காளம் + கூடம்.]

காளச்சிலை *kāla-c-cilai*, பெ.(n.) வைடுரியம் (சங்.அக.); cat's eye, a variety of chalcedony.

[காழ் → காழம் → காளம் + சிலை - காளச்சிலை = கட்டியான கல்.]

காளச்சீரகம் *kāla-c-cīragam*, பெ.(n.) காட்டுச்சீரகம் பார்க்க; see *kāṭṭu-c-cīragam*.

ம. காளச்சீரகம்

[காள(ம்) + சீரகம்.]

காளசத்திரம் *kālaśattiram*, பெ.(n.) பாக்கு; areca nut (சா.அக.).

[காளம் + சத்திரம்.]

காளசந்தரி *kālaśundari*, பெ.(n.) 1. உமை; Goddess Uma. 2. காளி, கொற்றவை; *kālī* Parvati.

[காளம் + சந்தரி.]

காளசூரம் *kālaśūram*, பெ.(n.) சிவதைவேர்; Indian falap (சா.அக.).

[காளம் + சூரம்.]

காளத்தி *kāḷatti*, பெ.(n.) வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் சிவன் கோயில் கொண்டுள்ள ஓர் ஊர்; a Siva shrine in north Arcot-district. “மகிழ்ச்சி பொங்கக் காளத்தி கண்டு கொண்டு” (பெரியபு. கண்ணப்ப. 100).

[காளம் + அத்தி → காளத்தி (கருங்குன்று)]

காளத்தீகவரர் *kāḷattīśuvarar*, பெ.(n.) திருக்காளத்தியில் கோயில் கொண்டிருக்கும் சிவன் (சா.அக.); a Siva shrine in *Thirukkāḷatti*.

காளத்தீர்க்கி *kāla-t-īrkkī*, பெ.(n.) 1. குளிரி; water archer. 2. மயில்விசிறி; fan made for peacock's feather. 3. நச்சு முறிக்கும் மருந்து; antidote (சா.அக.).

[காளம் + தீர்க்கி. காளம் = நஞ்சு.]

காளப்புலவர் *kāla-p-pulavar*, பெ.(n.) ஊது காளத்தை விருதாகப் பெற்ற புலவன்; (தக்கயாகப். பக்.) 277 poet whose presence is proclaimed by blowing a trumpet as mark of honour.

[காளம் = எக்காளம். காளம் + புலவர்.]

அரசனால் அல்லது புரவலரால் அரசுப் பெருங் குடி மக்களுக்கு உன்னது போன்ற உயர் மதிப்பு நடைமுறைகளைப் புலவர்களுக்கும் நடைமுறை களாகத் தந்து பெருமை படுத்தப் படுவது உண்டு. வருகையின்போதும் புறப்பாடின்போதும் எக்காளம் ஊதுவோர் உடன்வரச் செப்பும் பெருமை பெற்ற புலவர்.

காளபந்தம் *kāla-pandam*, பெ.(n.) ஒருவகை விளக்கு; a kind of light (த.சொ.அக.).

[காளம் + பந்தம்]

காளபம் *kālabam*, பெ.(n.) போர் (குடா.); battle, fight, warfare.

[காளம் → காளம் → காளம் (கொ.உ.)]

காளம்¹ *kālam*, பெ.(n.) 1. கருமை; black ness. “காளமா கிருளை” (சீவக. 2245). 2. நஞ்சு (திவா.); poison, venom. 3. பாம்பு. (சங்.அக.); serpent. 4. எட்டிமரம் (குடா.); strychnine. 5. அவுரி (மலை.); Indian indigo.

[காளர் → காளம் (வேக. 120.)]

kāla, kṛishna, black; a black colour. Gt. (p.520) and Cl. (p.501) derive *kāla* from D. *kā/3*. Cf. D. kad, etc., kandu 6, kari3, kare7, kare, kargu2 and 3, karpu, kalgu, *kāgu*, *kāḍḍiḍḍi*, *kāḍḍu3*, from which themes probably also *kṛishna* is derived (K.K.E.D. XXVIII).

காளம்² *kālam*, பெ.(n.) 1. நல்விளைவுக்குக் காரணமான பெருமழை (விண்.); heavy shower productive of good crops. 2. முகில் (சது.); cloud.

[காளர் → காளம் (வேக. 120.) காளம் = கருமை, காளமேகம், மழை]

காளம்³ *kālam*, பெ.(n.) 1. சூலம்; trident. 2. கழு; impaling stake.

ம. காளம்

[காழ் → காழம் → காளம். காழ் = குத்துக்கோல், சூலம்]

காளம்⁴ *kālam*, பெ.(n.) ஊதுகொம்பு; trumpet, horn. “சங்க படகம் பேரிதாரை காளம் தாளம்” (பெரியடி. திருஞான. 620.).

ம. காளம்

[கால் → கால் → காளம் (நீண்ட இசைக்கருவி, ஊது கொம்பு)]

காளம்⁵ *kālam*, பெ.(n.) திருமாலின் சக்கரப் படை (ரஹஸ்ய. 65.); Visnu's discus.

[கோளம் → காளம்]

காளம்⁶ *kālam*, பெ.(n.) 1. சிறுசின்னி; birch leaved acalypha. 2. கமுகு; eagle (சா.அக.).

[காளர் → காளம்]

காளம்பிடி-த்தல் *kālam-piḍi*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) எக் காளமுதுதல்; to blow the trumpet. “குலக்கவிக்குக் காளம் பிடித்திழிர் சின்னம்படும்” (தமிழ்நா. 83.).

[காளம் + பிடி-]

காளமுகி *kāla-mugi*, பெ.(n.) காளமுகில் பார்க்க; see *kāla-mugil*.

ம. காளமுகி

[காளமுகில் → காளமுகி (கொ.உ.)]

காளமுகில் *kāla-mugil*, பெ.(n.) கல்மழை பொழியும் முகில்; a cloud which rains hail-stones one of seven kinds.

மறுபு. காளமேகம்

[காழ் → காழம் → காளம். (திரண்ட பனிக்கட்டி, ஆலங்கட்டி). காளம் + முகில். (காளமுகில் = ஆலங்கட்டி, பொழியும் முகில்.)]

காளமேகத்தி *kāla-mēgatti*, பெ.(n.) கருநாகம்; black cobra (சா.அக.).

[காளம் + மேகத்தி]

காளமேகப்புலவர் *kāla-mēga-p-pulavar*, பெ.(n.) விரைந்து பாடும் பாவலராக (ஆசுகவி)வும், இரட்டுற மொழிதலில் வல்லவராகவும், வரதன் என்னும் இயற்பெயருடையவராகவும் பெருமுகிற் போற் பாடல்களைப் பொழிபவராகவும், 15 ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த புலவர்; a distinguished Tamil poet of the 15th c., called from his pouring forth poems in great abundance, his real name being. Varadan. “இருந்தால் இருந்தேன் எழுந்தேனே யாகில் பெருங்காள மேகம் பிளாய்” (தனிப்பா.).

[காளமேகம் + புலவர். கருமழை பொழியும் காளமேகம் போலப் பாடல்களை விரைந்து பாடும் புலவர்.]

காளமேகம்¹ *kāla-mēgam*, பெ.(n.) 1. ஆலங்கட்டி மழை பொழியும் கருமேகம்; cloud which showers hail-stones. 2. காளமேகம் என்னும் பெயர் பெற்ற புலவர். **காளமேகப்புலவர்** பார்க்க; see *kāla-mēga-p-pulavar*. “ஆசுகவியால் அகில உலகெங்கும் வீசுகழ்க் காளமேகமே” (தனிப்பா.).

ம. காளமேகம்

[கார் → கான் → காளம் + மேகம் - காளமேகம்]

காளமேகம்² *kālamēgam*, பெ.(n.) 1. தேற்றான் கொட்டை; marking nut. 2. செங்குன்றி; red Indian licorice (சா.அக.).

[காளம் - கருமை. காளம் + மேகம் (புடர்ந்தது).]

காளயுத்தி *kālayutti*, பெ.(n.) ஆண்டு வட்டம் அறுபதுள் 52 ஆம் ஆண்டு; the 52nd year of the Indian cycle of 60 years.

மறுவ. காளயுத்தி

காளவஞ்சரம் *kālavāncaram*, பெ.(n.) காள வஞ்சர மலை; a mountain. “கந்த மாதநழும் உயர் காளவஞ்சர - மந்தமில் சித்திரகூடம்” (வேதாரணியடி. சூசுமார.6) (த.சொ.அக.).

[காளம் + வெம் + சுரம் - காளவஞ்சரம் → காளவஞ்சரம்]

காளவடிவழகி *kāla-vaḍivazagi*, பெ.(n.) பொன்னாங்காணி; Mari-gold verbesina (சா.அக.).

[காளம் + வடிவழகி]

காளவாசல் காற்றாடி *kālavāśal-kārrāḍi*, பெ.(n.) சுண்ணாம்புக் காளவாயில் எரியும் கல்கரியை நன்றாக எரியச் செய்யக் காற்றைச் செலுத்தும் எந்திரம் (பொ.வழ.); wind blower in lime-kiln.

[காளவாசல் + காற்றாடி]

காளவாய்¹ *kāla-vāy*, பெ.(n.) கழுதை (பிங்.); ass, as being trumpet-mouthed.

[காளம் - எக்காளம் காளம் + வாய் - காளவாய் (எக்காளம் போன்று தொடர்ந்து கத்தும் கழுதை)]

காளவாய்² *kālavāy*, பெ.(n.) சுண்ணாம்புக் காளவாய், செங்கல்கள் சுடுஞ்சுளை; kiln for lime or bricks.

மறுவ. காளவாசல்

ம. காளவாய்

[கால் → கான் → காளம் + வாய் (நீண்ட வாயுள்ள வடிவில் அமைக்கப்பட்ட சுண்ணாம்புச் சூளை)]

காளவாய்க்கல் *kālavāy-k-kal*, பெ.(n.) சுட்ட புதுச்செங்கல் (வின.); bricks fresh from the kiln.

[காளவாய் + கல்]

காளவாயன் *kālavāyan*, பெ.(n.) கூச்சலிட்டுக் கத்துபவன் (வின.); person with a trumpet tongue or a loud voice; one who blabs out secrets, babler.

[காளவாய் + அன்]

காளவிளக்கு *kāla-viḷakku*, பெ.(n.) திருவிழா முதலிய காலங்களில் பயன்படுத்தும் பெருவிளக்கு;

lamps used for the illumination of gardens and grounds on great festive occasions.

[காளம் + விளக்கு. காளம் - நீட்சி, பருமை]

காளன்¹ *kāḷaṇ*, பெ.(n.) கருநிறமுடையவன்; a black man. 2. இயற்பெயர்; a proper noun.

ம., பட. காளன்.

[காள் + அன்.]

காளன்² *kāḷaṇ*, பெ.(n.) மாழைகளை உருக்கும் உலைக்களம்; a fire-place where double bellows are used for melting metals (சா.அக.).

[காளம் - உலை]

காளன்³ *kāḷaṇ*, பெ.(n.) மாசாத்தாவின் படைத் தலைவனாகிய மாகாளான் (கந்தபு. மகாசாத். 67.); the commander-in - chief maha-sāsta.

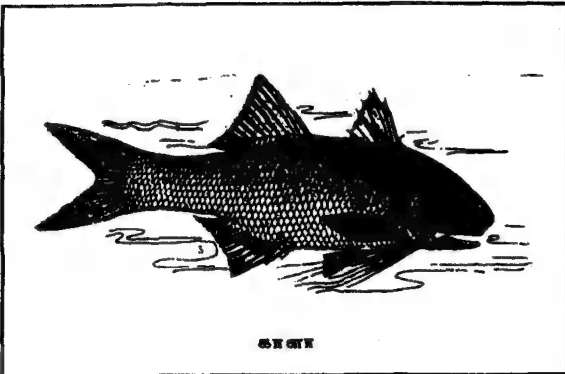
[மாகாளன் → காளன். (முதற்குறை)]

காளன்⁴ *kāḷaṇ*, பெ.(n.) பச்சடிவகை (இ.வ.); a savoury fluid treated with vegetables and spices in curd.

ம.காளன்

காவா *kāḷā*, பெ.(n.) மீன்வகை (m.m. 761.); robaul fish.

[காளம் → காளா.]

காவா

காளாஞ்சி¹ *kāḷaṇṇi*, பெ.(n.) 1. தம்பலந் துப்பங் கலசம்; spittoon. 2. தாம்பூலமெடுக்கும் கலம்; betel-holder. "பைம்பொனிறற் றிகழ்த்தணிகை காளாஞ்சி" (பிரபோத. 11, 31).

ம., க., தெ. காளாஞ்சி.

[காள் → காளம் → காளாஞ்சி]

காளாஞ்சி² *kāḷaṇṇi*, பெ.(n.) ஊதைநோய் வகை (வின்.); a kind of rheumatism.

[காள் → காளாஞ்சி]

காளாஞ்சி³ *kāḷaṇṇi*, பெ.(n.) 1. எச்சிற் பழக்கம்; spitting habit. 2. காளசி; liquid of tambool. 3. தாம்பூலக் கமலம்; solid of tambool. 3. வாதநோய்; rheumatism (இரு.நா.).

[காள் → காளாஞ்சி]

காளாபிடாரி *kāḷāpīḍārī*, பெ.(n.) ஊரின் நடுவில் அமைக்கப்பெறும் சிற்றூர்த் தெய்வம் (பெண். தெய்வம்.); village female deity. "இவ்வூர் நடு விற்சேரி திருமணி மண்டகமுடைய காளாபிடாரிக்கு நாங்கள் விற்றுக்கொடுத்த...." (கல்வெட்டு).

காளாம்பி¹ *kāḷāmbi*, பெ.(n.) காளான்; mushroom. "பூழி பூத்த புழற்கா ளாம்பி" (சிறுபா. 134).

[காள் → காளன் → காளாம்பி]

காளாம்பி² *kāḷāmbi*, பெ.(n.) கருங்காளான்; black mushroom.

[காள் + ஆம்பி]

முதலிற் கரிய ஆம்பியைப் குறித்த காளாம்பி, காளான் என்றும் இருபெயர்களும், பின்னர் வெவ்வேறுபாடுகளுக்கும் காரணமாயிற்று. பின்னர் விட்டன. "ஆவுதை காளாம்பி போன்ற" (கவலாழி. 86). இதில் "காளாம்பி" வெவ்வேறுபாட்டைக் குறித்தது. காளான் என்று இருவகை ஆம்பியையும் குறிப்பது இன்றைய உலக வழக்கு. காரணமியைப் பேசக்காளான் என்பர் (வே.க.120).

காளாமுகம் *kāḷā-mugam*, பெ.(n.) மாவிரதத்தைப் பெரும்பாலும் ஒத்த சிவசமய உட்பகுதி; one of the minor systems of Saivism closely allied to Ma-viradam.

[காளான் = சிவன். காளான் → காளம் → காளாமுகம்.]

காளாமுகர் *kāḷāmugar*, பெ.(n.) சிவனியரில் ஒரு சாராரான காளாமுகவகுப்பினர் (பிங்.); Saiva sect following the *kaḷāmugam* system.

[காளாமுகம் → காளாமுகர்.]

காளான் *kāḷān*, பெ.(n.) சதுப்பு நிலங்களில் மழைக்குப்பின் தோன்றும் பச்சையமில்லாத செடிவகை; fungus mushroom, it is found largely grown in swampy soils, but generally shoots out from the earth a few days after the rain (சா.அக.).

Fin. kūkunen; Kolaml. kūku; Jap. kū.

[காள் → காளான்.]

காளான்சக்களத்தி *kāḷān-śakkaḷatti*, பெ.(n.) முறிவெட்டி என்னும் பூஞ்சைக்காளான் (விண்.); a kind of sea-fungus.

[காளான் + சக்களத்தி.]

காளான்சம்பா *kāḷān-śambā*, பெ.(n.) காளான் நூற்றமுள்ள சம்பா நெல்வகை (பதார்த்த. 815); a kind of paddy with fungus odour.

[காளான் + சம்பா.]

காளான் வகைகள்:

1. ஆவற்காளான், 2. கடற் காளான், 3. குடைக் காளான், 4. நக்காளான், 5. நிலக்காளான், 6. வரிக் காளான், 7. புற்றுக்காளான், 8. பேய்க்காளான், 9. மரக்காளான், 10. மஞ்சட் காளான், 11. பச்சரிசி காளான், 12. புழுங் கரிசிக்காளான், 13. மிதிகாளான், 14. மலைக்காளான், 15. வலைக்காளான், 16. பெயிக்காளான், 17. கறிக்காளான், 18. இலைக்காளான், 19. நாய்க்குடைக்காளான், 20. குப்பைக்காளான், 21. முட்டைக்காளான்.

காளான்பஞ்சு *kāḷān-pañju*, பெ.(n.) தீத்தட்டிப் பஞ்சு; touch wood prepared from fungus growing on trees (சா.அக.).

[காளான் + பஞ்சு.]

காளி¹ *kāḷi*, பெ.(n.) 1. கூளித்தலைவியாகிய கரிய பாலைநிலத் தெய்வம்; Durga, as being black. “சீற்றக் காளிக டொகையும்” (கந்தபு. அகராயாக. 40). 2. மலைமகள் (சது.); *Pārvati*. 3. அரிமா (சது.); lion. 4. காற்றுக்கடவுளான காளரின் ஆற்றல் (சித். சா.ஞானபா.வியா.4); the Sakti of *kāḷa*, the *Vāyumūrti*. 5. துணைத்தொன்மம் 18-ல் ஒன்று (திவா.); a secondary Purana one of 18 upa-purnam. 6. பரிமளகந்தி (பாரத. குருகுல.100); *Parimalakandī*, the mother of Vyasa 7. பாம்பின் நச்சுப்பல் நான்கனுள் ஒன்று (சீவக. 128, உரை); a poisonous fang of a serpent, one of four naccuppai. 8. எட்டி (மூ.அக.); strychnine. 9. கரிய மணித்தக்காளி (இராசவைத்.); black night - shade.

தெ. காளிக

[காள் → காள் → காளி. (வேக.120).]

காளி² *kāḷi*, பெ.(n.) 1. காட்டுமுருக்கு (L.); palas tree. 2. கக்கரி (மலை.); kakri melon.

[கால் (நீட்சி) → காள் → காளி.]

காளிக்கங்கூட்டு-தல் *kāḷikkam-kūṭṭu*, 5 செ.கு.வி (v.i.) கருஞ்சாயங் கூட்டுதல் (விண்.); to prepare dark blue dye by compounding the necessary ingredient.

[காளிக்கம் + கூட்டு- காளிக்கம் = கரிய வண்ணம்.]

காளிக்கம்¹ *kāḷikkam*, பெ.(n.) கருஞ்சாயம் (யாழ்.அக.); dark. blue dye for cloth.

[காளிகம் → காளிக்கம்.]

த.காளிக்கம் > வ.காலிக; E.calico.

காளான் வகைகள்

முட்டைக் காளான்

நாய்க் குடைக் காளான்

குப்பைக் காளான்

கறிக் காளான்

பொரிக் காளான்

வலைக் காளான்

மஞ்சட்காளான்

மரக்காளான்

காளிக்கம்² *kālikkam*, பெ.(n.) செம்புக் கனிமம் உள்ள மலை; a mountain containing copper ores.

[காள் → காளிக்கம்]

காளிக்கமெழுது-தல் *kālikkam-ejudu-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) சீலைத்துணியில் கருஞ்சாய வரி எழுதுதல் (வின்.); to delineate on chintz with *kālikkam* pigment.

[காளிக்கம் + எழுது-]

காளிக்கோட்டம் *kāli-k-kōṭṭam*, பெ.(n.) காளிக்கோயில்; *kāli* temple.

[கள் → காளம் → காளி. கள்: கருப்பு, கள்ளம், களங்கம், காளாண்ட (black mushroom) முதலிய சொற்கள் கருப்பு என்னும் மூலப்பொருளைக் கொண்டவை]

காளி வணக்கம் முற்காலத்தில் மிகக் சிறந்திருந்தது. வங்காளத்தில் உள்ள காளிக் கோட்டம் என்னும் இடப்பெயர் இன்று காளிக்கட்டம் (*culcutta*) - கல்கத்தா என்று திரிந்து வழங்குகின்றது. கோட்டம் = ஆரண், கோயில். கோடு+ஆம் = கோட்டம். கோடுதல் = வளைதல். கோடிய (வளைந்த) மதிலாற் சூழப்பெற்றது கோட்டம் (தொழிலாகு பெயர்). கோடு + ஐ = கோட்டை. தமிழர் அல்லது திராவிடர் பண்டு வடஇந்தியா வரை பரவியிருந்தனர் என்பதற்குக் காளிக்கோட்டமும் ஒரு சான்றாம் (ஒப்.மொழி. பக்.204).

காளிகம்¹ *kāligam*, பெ.(n.) துணைத்தொன்மம் 18-ல் ஒன்று (பிங்.); a secondary *Purānam*.

[காளி → காளிகம்]

காளிகம்² *kāligam*, பெ.(n.) 1. கரிய மணித்தக்காளி (மலை.); black night-shade. 2. முகில்; cloud (த.சொ.அக.).

[காளி → காளிகம் (வேக.124)]

காளிகை *kālikai* பெ.(n.) ஒரு தெய்வப் பெண்; an angel (த.சொ.அக.).

[காளி → காளி]

காளிங்கம் *kālingam*, பெ.(n.) அணிகலன்வகை; a kind of jewel. “தெள்ளொளிய காளிங்கஞ் சோதி கிடப்பத் தொடுத்து” (பதினொ. திருக்கை. உலா, 121).

[காள் → காளிங்கம்]

காளிங்கராயன் *kāliṅga-rāyaṇ*, பெ.(n.) சோழ, பாண்டியர் காலத்து அரசுத்துறைத் தலைவர் சிலர்க்கு வழங்கிய பட்டப்பெயர் (கல்.); an ancient tittle borne by high officials of the time of Cōlas and Pāṇḍiyās.

[காளிங்கன் + ஆரையன்]

காளிங்கன் *kāliṅgaṇ*, பெ.(n.) 1. கலிங்கநாட்டில் உள்ளவன்; inhabitant of the Kalinga country. 2. யமுனை ஆற்றில் கண்ணனால் அடக்கப்பட்ட ஒரு கொடிய பாம்பு; a serpent in the river Jamuna subdued by Krishna.

[கலிங்கன் → காலிங்கன் → காளிங்கன்]

காளிச்சக்கரம் *kāli-c-cakkaram* பெ.(n.) காளி உருவம் பதித்த பழைய காசவகை; an ancient gold coin, as stamped with the figure of *Kāli*

[காளி + சக்கரம் (வட்ட வடிவக்கால்)]

காளித்தனம் *kāli-t-taṇam*, பெ.(n.) கொடிய இயல்பு (இ.வ); cruelty, hard heartedness.

[காள் → காளி → தனம்]

காளிதம் *kālidam*, பெ.(n.) களிம்பு; verdigris, dross. “தாமிரத்துக்குக் காளிதஞ் சகசமா யிருக்குமாயு” (சி.சி. 2,79. மறை.).

[களி → களிதம் → காளிதம்]

காளிதாசன் *kāli-dāsaṇ*, பெ.(n.) வடமொழிப் பெரும்புலவர் ஒருவர்; *Kālidāsa* a famous Sanskrit poet and dramatist. “வான்றிசைக் காளிதாசன் வடமொழி” (இரகு. பாயி.8).

[காளி + தாசன் (காளிக்கு அடியவன்).]

வீக்கிரமாதித்தன் அவையிலிருந்த தன்வந்திரி, சபணகர், அமரசிங்கர், சங்கு, வேதாயை காப்பரர், வராகமிசிரர், வரகுசி என்னும் எண்மரீனும் மேம்பட்ட வராய் மேகதூதம், இரகுவம்சம், குமாரசம்பவம், மிருதிகந்தரிகை முதலிய நூல்களை இயற்றிய வடமொழிப் புலவர்.

காளிந்தி¹ *kāḷindi*, பெ.(n.) 1.வாகை; sirissa tree. 2. குளிரி; water archer. 4. நீர்ப்பசு; water cow (சா.அக.). 5. தேக்கு; teak.

[காள் → காளிந்தி]

காளிந்தி² *kāḷindi*, பெ.(n.) யமுனை; the Jamuna.

[காள் → காளி → காளிந்தி (கருநிறக் கலங்கல் நீரோடும் ஆறு)]

காளிப்பணம் *kāli-p-panam*, பெ.(n.) வெள்ளையர் ஆட்சிக்கு முன்னர் ஓர் உருபா 320 காசாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்த காலத்தில் உருபாயில் எட்டில் ஒரு பங்கான 40 காசு; a coin of Pre-British period, 1/8 th of a rupee.

[காளி + பணம் (காளி உருவம் பொறித்த காசாகலாம்).]

வெள்ளையர் ஆட்சிக்கு முன்பு தமிழகத்தில் ஓர் உருபாவுக்கு இணையான வெள்ளிப் பணம் 820 காசாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தது. புதுக்கோட்டை மன்னர் காலத்தில் 820 வீடுகாசுகளாகவே அம்மன்காசு என்னும் பெயரில் வழங்கி வந்தது. காளிப்பணம் இதில் எட்டில் ஒரு பங்காகும். வெள்ளையரின் 12 காசு ஓர் அணா, 16 அணா ஓர் உருபா என்ற பகுப்பில் காளிப்பணம் எட்டில் ஒரு பங்கான இரண்டு அணாவுக்குச் சமமாகும். சென்னை அகரமுதலியில் காளிப்பணத்தை 8 அணா 4 காசு எனக் குறித்திருப்பது பொருத்தமன்று. பழைய 820 காசுகளில் எட்டில் ஒரு பங்கு நூற்பது காசு. இதனை வெள்ளையர் காலத்து 40 காசாகக் கருதியது நவறு. அம்மன்காசுகளும் வெள்ளையர் காலத்துக் காசுகளும் சமமதிப்பு உடையவை அல்ல.

காளிமம்¹ *kāḷimam*, பெ.(n.) அறியாமை; ignorance. “கருதியத் தடத்து மூழ்குமானவர் தங்கருத்துறு காளி மந்திரும்” (சேதுபு. சடாயுதி. கரு.).

[காள் = கருமை, இருள், அறியாமை காள் → காளிமம்]

காளிமம்² *kāḷimam*, பெ.(n.) 1.கறுப்பு; blackness, black colour. “தனது காளிமங் கழிப்ப” (கந்தபு. திருநகரப். 72). 2. களிப்பு; verdigris, dross. “தாம்பிர காளிம மென்ன” (பிரபோத. 46,8).

வட காளிமன்

[காளிமை → காளிமம் (வேக.121)]

காளிமை *kāḷimam*, பெ.(n.) காளிமம் பார்க்க; see *kāḷimam*. “காளிமைப் பிழம்பு போத” (கம்பரா. நாகபா. 217).

வடகாளிமா

[காளி → காளிமை (வேக.121)]

காளிமோகம் *kāḷi-mōgam*, பெ.(n.) திருநீற்றுப் பச்சை; holy ashes leaf (சா.அக.).

[காளி + மோகம் - காளிமோகம் → காளிமோகம் (சொ.அக.)]

காளியம் *kāḷiyam*, பெ.(n.) பளிங்கு; crystal (சா.அக.).

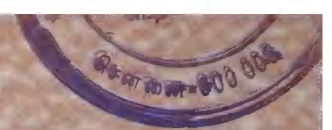
[காள் → காளியம்]

காளியன் *kāḷiyar*, பெ.(n.) கண்ணன் தன் கால்களைத் தலையில் மிதித்தாடப்பெற்ற பாம்பு; a serpent on whose hood Krishna danced. “காளியன் பொய்கை கலங்க” (திவ். பெரியாழ். 3:9,7).

[காளி → காளியன்.]

காளை¹ *kāḷai*, பெ.(n.) 1.இளவெருது; steer, young bullock. 2. எருது (பிங்.); bull, ox. 3. கட்டிளமைப் பருவத்தினன் (திவா.); young man, in his prime. 4. ஆண்மகன் (திவா.); man. 5. பாலைநிலத் தலைவன் (திவா.); chief of desert-fact. 6. மறவன்; warrior. “உரவுவேற் காளையும்” (புறநா. 334).

காளான் வகைகள்

பேய்க் காளான்

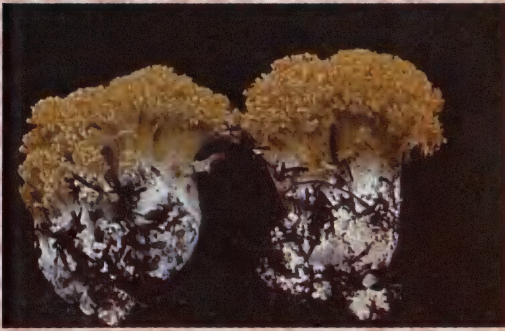
புற்றுக் காளான்

வரிக் காளான்

நிலக் காளான்

கடற் காளான்

அவற்காளான்

குடைக் காளான்

நகக் காளான்

ம.காளை

[காழ் → காள் + ஐ → காளை (திரட்சிவண்ணம் பெற்றது)]

காளை¹ *kālai* பெ.(n.) 1. இளவெருது; steer, young bullock. 2. எருது (பிங்.); bull, ox.

ம.காளை

[காழ் → காள் + ஐ → காளை (திரட்சிவண்ணம் பெற்றது)]

காளை² *kālai* பெ.(n.) 1. கட்டிளமைப் பருவத்தினன் (திவா.); young man, in his prime. 2. ஆண்மகன் (திவா.); man. 3. பாலை நிலத் தலைவன் (திவா.); chief of desert tract. 4. மறவன்; warrior. "உரவு வேற்காளையும்" (புறநா. 334).

மறுவலிடலை, மீளி.

[காழ் → காள் + ஐ → காளை (திரட்சிவண்ணம் பெற்றது)]

காளைக்கன்று *kālai-k-kanru*, பெ.(n.) ஆவின் ஆன்கன்று; bull-calf.

மறுவல காள்கன்று

[காளை + கன்று]

காளைப்பாம்பு *kālai-p-pāmbu*, பெ.(n.) நஞ்சில்லாத ஒருவகைப் பாம்பு; bull snake.

ம. காளைப் பாம்பு

[காளை + பாம்பு]

காளைப்போர் *kālai-p-pōr*, பெ.(n.) காளைச் சண்டை; bull fight.

ம. காளைக்களி, காளைப்போரு.

[காளை + போர்]

காளைமாடு *kālai-mādu*, பெ.(n.) எருது; ox, bullock.

[காளை + மாடு]

காளையங்கம் *kālai-y-aṅgam*, பெ.(n.) போர் (சது.); battle, fight, warfare.

[காளை + அங்கம்]

காளையம் *kālaiyam*, பெ.(n.) பேராரவாரம்; uproar, tumult as in a battle. "இதனிலும் பெரியதோர் காளையம் விளையுமா காண்மினோ" (கலிங். 479).

மறுவல காளகம்

க., து. காளக.

[காள் → காளயம் → காளையம்.]

காளைவண்டி *kālai-vandi* பெ.(n.) மாட்டு வண்டி; a bullock-cart.

ம. காளைவண்டி

[காளை + வண்டி.]

காற்கட்டு¹-தல் *kār-kaṭṭu*, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. செயலின்பொருட்டு வற்புறுத்துதல்; to press one to do a thing, as by preventing him from going further. "என்னையே காற்கட்டி அவிழ்த்துக் கொள்ள வேணும்" (ஈடு. மகாப்ர.). 2. திருமணம் செய்தல்; to marry, marriage being regarded as a hobble to one apt to stray.

[கால் + கட்டு → காற்கட்டு.]

காற்கட்டு² *kār-kaṭṭu*, பெ.(n.) 1. காலுக்கிடும் கட்டு; fetters on the leg. 2. தடை; obstruction. 3. திருமணம்; marriage, as fetters.

ம. கால்கட்டு; க. கால்கட்டு.

[கால் + கட்டு]

காற்கடுப்பு *kār-kaḍuppu*, பெ.(n.) காலுளைச்சல்; aching pain in the feet, as from cold or too much walking.

[கால் + கடுப்பு]

காற்கடுவன் *kār-kaḍuvan*, பெ.(n.) குழந்தைகட்கு வரும் கால்நோய்வகை (பாலவா. 687.); a disease of feet in children, chronic eczema.

[கால் + கடுவன்]

காற்கடைகொள்(ளு)-தல் *kārkaḍai-koḷ-*, 16 செ.கு.வி. (v.i.) பொருட்படுத்தாதிருத்தல்; to discard, despise. “அறிந்து வைத்துக் காற்கடை கொள் வாயே” (திவ்.திருப்பா. 7, வியா.).

[கால் + கடை + கொள்(ளு)-]

காற்கணை *kār-kaṇai*, பெ.(n.) காற்கோமாரி(இடவ) பார்க்க; see *kār-kōmāri*

[கால் + கணை]

காற்கயிறு *kār-kayiru*, பெ.(n.) கால்விலங்கு (பாண்டி); fetters.

[கால் + கயிறு]

காற்காக *kār-kāśu*, பெ.(n.) ஒரு சின்னக்காக; a coin (இரு.நா.).

[கால் + காக]

காற்காந்தல் *kār-kāṇḍal*, பெ.(n.) காற்புண் (M.L.); abscess in the foot.

[கால் + காந்தல்]

காற்காப்பு *kār-kāppu*, பெ.(n.) காலில் அணியும் காப்பு; anklet.

[கால் + காப்பு]

காற்காறை *kār-kārai*, பெ.(n.) தெய்வப் படிமங்களின் காலில் அணிவிக்கும் அணிகலன்; foot-rings for the idol. “திருக்காற் காறை நாற்பொன் ஐங்கழஞ்சு” (S.I.I. ii, 397).

[கால் + காறை]

காற்குடைச்சல் *kār-kudaiṇṇal*, பெ.(n.) காலு ணைச்சல்; rheumatism, aching pain in the legs.

[கால் + குடைச்சல்]

காற்குப்பாயம் *kār-kuppāyam*, பெ.(n.) காற் சட்டை; trousers.

ம.கால்க்குப்பாயம்; க. கால்குப்பச.

[கால் + குப்பாயம்]

காற்குழைச்சு *kār-kulaiṇṇu*, பெ.(n.) மாடு, குதிரை களின் காற்குளம்புக்கு மேலிடத்துள்ள மயிர்க்கரண் (கால். வி. 74); fetlock.

[கால் + குழைச்சு]

காற்குளம் *kārkuḷam*, பெ.(n.) பூசநாள்; the eighth nakṣatra. “குருவினாள் கொடினு சூழ்வண்டு காற்குளம்பூசம்” (சாதக.சிந்.காலநிக. 16.) (த.சொ. அக.).

[கால் + குளம்]

காற்கூலி *kār-kūḷi*, பெ.(n.) நடைக்கூலி; wage of walking. “அடுத்தடுத்துப் பின்சென்றா லீவது காற்கூலி” (தமிழ்நா. 33).

[கால் + கூலி]

காற்கொட்டை *kār-kōṭṭai*, பெ.(n.) காலுக்கு இடம் திண்டு (வின.); small bolster for the legs and feet.

[கால் + கொட்டை]

காற்கோமாரி *kār-kōmāri*, பெ.(n.) கால்நடை களுக்கு வரும் கால்நோய் வகை (கால்.வி. 51); soreness of hoofs, a foot disease of cattle.

[கால் + கோமாரி]

காற்கோள் *kār-kōḷ*, பெ.(n.) காலமரையுபாட்டால் நீர்ப்பாசனமின்றிக் கவனிப்பாரற்றுக் கிடந்த நிலம்; waste land. “இந்நாற்பால் எல்லைக்கும் உட்பட்ட நிலம் காற்கோளாய்க் கிடந்தமையால்” (தெ.கல். தொ.51, கல். 465).

[கல் + கோள் - கற்கோள் → காற்கோள்]

காற்சட்டை *kār-cattai*, பெ.(n.) கால்களுக்கு இடம் சட்டை; trousers, pantaloons.

ம.காற்சட்ட

[கால் + சட்டை.]

காற்சப்பை *kār-cappai*, பெ.(n.) 1.கால்நடைகட்டுக் காலிலும் வாயிலும் வரும் தொற்று நோய்வகை (M.M. D.24); foot and mouth disease in cattle . 2. சப்பை பார்ச்சு; see *hips*.

[கால் + சப்பை.]

காற்சரி *kār-carī*, பெ.(n.) பாதசரம், கொலுசு (கலித். 85:1, உரை.); an ornament for ankles.

[கால் + சரி.]

காற்சவடி *kār-cavaḍi*, பெ.(n.) காலில் அணியும் அணிகலன் (சிலம்பு. 6:84, உரை.); a kind of anklet.

[கால் + சவடி.]

காற்சவுரம் *kār-cavuram*, பெ.(n.) முகமழிப்பு (யாழ்.அக.); shaving the face only.

காற்சிப்பு *kārcippu*, பெ.(n.) இடுப்புச் சந்தெலும்பு (விண்.); hip bone.

[கால் + சிப்பு.]

காற்சிலம்பு *kār-cilampu*, பெ.(n.) காலணி வகை; tinkling anklets.

ம. கால்ச்சிலம்பு

[கால் + சிலம்பு.]

காற்கவடு *kārcuvaḍu*, பெ.(n.) அடிவைப்பின் குறி (உ.வ.); foot-print.

ம. கால்ச்சவடு, கால்பாடு.

[கால் + சவடு.]

காற்கற்று *kār-curru*, பெ.(n.) மகளிர் கால்விரலில் அணியும் அணிவகை; small circular metal ring mostly of silver worn by women on the toes.

[கால் + கற்று.]

காற்செயம் *kārcebam*, பெ.(n.) தினை; millet (சா.அக.).

[கால் + சேவம் - காற்சேவம் → காற்செயம் (கொ.வ.).]

காற்செருப்பு *kār-ceruppu*, பெ.(n.) காலுக்கு இடும் செருப்பு; leather, sandals, slippers, shoe etc.

ம. காலுமெட்டு

[கால் + செருப்பு.]

காற்செறி *kārceṇi*, பெ.(n.) கால் விலங்கு; iron fetters put on the legs of the prisoner (கோ.தமிழ்.அக.).

[கால் + செறி.]

காற்பங்கு *kār-pariṅgu*, பெ.(n.) கால் பாகம்; one fourth part.

[கால் + பங்கு.]

காற்படம் *kār-paḍam*, பெ.(n.) 1.விரலையடுத்திருக்கும் காலின் அடிப்பக்கம்; forepart of the sole of the foot. 2. புறவடி; the instep down to the toes.

ம. கால்படம்

[கால் + படம்.]

காற்படு-தல் *kār-paḍu-*, 20 செ.கு.வி. (v.i.) அழிதல்; to perish. "எவையுங் காற்படப் புடைபெயர் கடல்" (கம்பரா. எழுச்சி.10).

[கால் + படு-]

காற்படை¹ *kār-paḍai*, பெ.(n.) 1.கோழி; cock, as using its foot for a weapon. "காற்படைக் கொடியினன்" (கல்வா. 60:11). 2. காலாட்படை; infantry.

மறுவ காலாயுதம்

[கால் + படை.]

காற்படை² *kār-paḍai*, பெ.(n.) கட்டடக் கால் கோளில் தரைக்கு மேலுள்ள பகுதி (M.E.R. 127 &

1926.); the portion of the basement of a building above the ground.

[கால் + படை.]

காற்பந்து *kārpandu*, பெ.(n.) 1. காலால் உதைத்து விளையாடுவதற்குப் பயன்படுத்தும் பந்து; foot ball. 2. கால் பந்தால் ஆடும் ஒரு விளையாட்டு; a game played with foot ball.

க. கால்செண்டு

[கால் + பந்து.]

காற்பரடு *kār-paradu*, பெ.(n.) புவடி; the roof or upper part of the foot.

[கால் + பரடு.]

காற்பாசியம் *kārpāšiyam*, பெ.(n.) 1. காய்ப் பருத்தி பார்க்க; see *kāy-p-parutti* 2. பருத்தி; Indian cotton plant (சா.அக.).

[காய்ப்பருத்தி → காற்பாசியம் (கொ.வ.)]

காற்பாதை *kār-pāḍai*, பெ.(n.) ஒற்றையடிப்பாதை; foot-path.

[கால் + பாதை.]

காற்பிடி-த்தல் *kār-piḍi*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) விதையடித்தல் (வின.); to geld, castrate.

மறுவட காயடித்தல்

[கால் + பிடி-]

காற்பிடிப்பு *kār-piḍippu*, பெ.(n.) ஊதை நோயால் காலிற்காணும் பிடிப்புநோய்; rheumatic stiffness in legs.

[கால் + பிடிப்பு.]

காற்பித்தவெடிப்பு *kār-pitta-vedippu*, பெ.(n.) காலில் உண்டாகும் பித்தவிரி (M.L.); fissure in the foot, cracked foot.

[கால் + பித்தவெடிப்பு.]

காற்புத்தி *kārputti*, பெ.(n.) தூளகம்; yellow sulphure of arsenic. "காற்புத்தி யோரை நீயோர் காசென மதித்து" (தைவ. தைலவ. 80).

[கால் + (பொடித்து) புத்தி.]

காற்புரவு *kār-puravu*, பெ.(n.) ஆற்றுப்பாசன நிலம்; land irrigated by channels.

ம. கால்ப்புரவு

[கால்' + புரவு = காற்புரவு, கால் = வாய்க்கால், புரவு = நிலம்]

காற்புள்ளி *kār-puḷli*, பெ.(n.) பொருள் தெளிவிற்காகச் சொற்களைப் பிரித்துப் படிக்கும்போது இடும் (,) குறி; punctuation mark, which indicates the least separation between parts of a sentence.

[கால்' + புள்ளி.]

காற்பெட்டி *kār-peṭṭi*, பெ.(n.) 1. வண்டியின் பின்பெட்டி (நெல்லை); back-box in a carriage for putting in things. 2. நான்கு கால்களைக் கொண்ட சிறுபெட்டி; a wooden-chest with four small legs.

ம. கால்ப்பெட்டி

[கால்' + பெட்டி.]

காற்பெய்-தல் *kār-pey*, 1 செ.கு.வி. (v.i.) ஓடுதல்; to run away. "கருவினை காற் பெய் தனவே" (சீவக. 3102).

[கால்' + பெய்-]

காற்றகண்டுய்யாமூலி *kārraganḍu-y-yāmūli*, பெ.(n.) பிரண்டை; adama creeper; bone-setter (சா.அக.).

[கால் + தகண் + தூய்யா + மூலி.]

காற்றகற்றி *kārragāṇṇi*, பெ.(n.) காற்று வெளியேற்றி; air-pump (சா.அக.).

[காற்று + அகற்றி.]

காற்றடக்கி *kārradakkī*, பெ.(n.) 1. நீர்க்குமிழி; bubble in water. 2. துருத்தி; bellows (சா.அக.).

[காற்று + அடக்கி.]

காற்றடர்த்தி *kārradartti*, பெ.(n.) காற்றின் நெருக்கம்; density of air (சா.அக.).

[காற்று + அடர்த்தி.]

காற்றடுக்கி *kārradukki*, பெ.(n.) முட்டிக்கால் தட்டி நடப்பவன்; a knock-kneed person.

மறுவட கவட்டக்கால், கழுதைக்கால், பின்னக்கால்.

[கால் + தடுக்கி.]

காற்றண்டம் *kārrandam*, பெ.(n.) ஊதையால் (வாதத்தால்) வீங்கிய அண்டநோய் வகை (இ.வ.); a kind of swelling of the scrotum, dist. fr. *nir-andam*.

[காற்று + அண்டம்.]

காற்றண்டை *kārrandai*, பெ.(n.) காலணிவகை; tinkling trinket for ankles.

[கால் + தண்டை.]

காற்றருந்து-தல் *kārrarundu*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. காற்றையுட்கொள்ளுதல்; to feed on air, as snakes. 2. சோம்பியிருத்தல் (வின்.); to be gaping, listless, idle.

[காற்று + அருந்து.]

காற்றழும்பு *kārralumbu*, பெ.(n.) வலியோடு கூடிய கால்வீக்கம், குட்டுக் கொப்புளம் (இ.வ.); bunion, inflamed swelling on foot.

[கால் + தழும்பு.]

காற்றறை *kārrarai*, பெ.(n.) காற்றுக்கொண்ட கண்ணறை (சா.அக.); air-cell.

[காற்று + அறை.]

காற்றன் *kārran*, பெ.(n.) நீலநிறத் தூரிக (சங்.அக.); blue vitriol.

[கால் + கருமை, நீலம். கால் → காற்றன்.]

காற்றாடவை¹-த்தல் *kārrāḍavai*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) நிழலிலுணர்த்துதல் (சா.அக.); drying in the shade by exposing to the breeze (சா.அக.).

[காற்று + ஆட + வை-]

காற்றாடவை²-த்தல் *kārrāḍa-vai*, 4 செ.கு.வா.வி. (v.i.) காற்றுப்படுமாறு பண்டங்களை வைத்தல்; to expose to open air; to air a thing.

[காற்று + ஆட + வை-]

காற்றாடி¹ *kārrāḍi*, பெ.(n.) சுழல்கறங்கு (திவா.); that which whirls in the wind. 2. காற்றாடிப்பட்டம் பார்க்க; see *kārrāḍi-p-paṭṭam*. 3. கறங்கின் சுழற்சியால் நீரிறைக்கும் இயந்திரப்பொறி; windmill. 4. நிலையில்லாதவன் (வின்.); restless, fidgety person; waverer. 5. சவுக்குமரம்; whip tree. 6. மரவகை; silk oak.

ம. காற்றாடி

[காற்று + ஆடி.]

காற்றாடி² *kārrāḍi*, பெ.(n.) நிலையில்லாதவன்; unsteady person (த.சொ.அக.).

காற்றாடி³ *kārrāḍi*, பெ.(n.) விசிறி (ஞானபூசா. 28. உரை.); fan.

[காற்று + ஆடி.]

காற்றாடிப்பட்டம் *kārrāḍi-p-paṭṭam*, பெ.(n.) காற்றில் பறக்கவிடும் பட்டம்; paper-kite.

[காற்றாடி + பட்டம்.]

காற்றாய்ப்பற-த்தல் *kārrāy-p-para*, 3 செ.கு.வி. (v.i.) 1. விரைந்தோடுதல்; to roam, fly about as the wind. 2. சுறுசுறுப்பாய்த் தொழில் செய்தல்; to be over-active in gaining one's ends; to be industrious, zealous.

[காற்று → காற்றாய் + பறத்தல்.]

காற்றிகம் *kārrigam*, பெ.(n.) காயாங்குலை; a barren tree (சா.அக.).

[கால் → காற்று → காற்றிகம்.]

காற்றில்லாக் கடல் *kārrillā-k-kaḍal*, பெ.(n.) அமைதிக் காற்று நிலவும் நிலநடுக்கோட்டுக்கு அருகே உள்ள கடல் பகுதி; a region near the equator where calm winds prevail, doldrum.

ம. காற்றில்லாக் கடல்

[காற்று + இல்லா + கடல்.]

காற்றிளவல் *kārrilaval*, பெ.(n.) இளங்காற்று (யாழ்.அக.); gentle breeze.

[காற்று + இளவல்.]

காற்றிற்கரைந்தறு-தல் *kārrir-karaindaṟu*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) காற்றின் ஈரத்தைக் கொண்டு கரைந்து அற்றுப் போதல்; a melting or dissolution in the air or in a moist place.

[காற்றில் + கரைந்து + அறு-] (சா.அக.)

காற்றிறங்கியிரு-த்தல் *kārru-iranki-yiru*, 2 செ.கு.வி. (v.i.) கடல் தொழிலாளர் நடுக்கடலில் தொழிற்படும்போது காற்றுத் தானாக இறங்கி வீசுதல், மழை வருவதற்கு முந்திய நிலை.

[காற்று + இறங்கி + இரு-]

காற்றிறுக்கம் *kārrirukkam*, பெ.(n.) 1. காற்ற் முத்தம்; air-pressure 2. காற்றடர்த்தி; density of air. 3. காற்றாடா இடம்; non ventilated place (சா.அக.).

[காற்று + இறுக்கம்.]

காற்றின்தோழன் *kārrir-tōḷaṇ*, பெ.(n.) தீ (சூடா.); fire, as the friend of wind.

[காற்று + இன் + தோழன்.]

‘இன்’ சொற்சாரியை. காற்றால் மண்டி எரியும் இயல்பு கருதித் தீயைக் காற்றின் தோழன் என்றனர்.

காற்றினாள் *kārrirāḷ*, பெ.(n.) காற்றைக் கடவுளாகக் கொண்ட விளக்கு (சுவாதி) விண் மீன்; Svādi, the 15th nakṣatra, as having wind-god for its presiding deity, Arcturus.

[காற்றின் + நாள்.]

நாள் - நாண்மீன் (நட்சத்திரம்.) கதிரவக்காலப் (சூரிய மான) பகுப்புக்குக் கரணியமான இருபத்தேழு நாண்மீன்களுள் ஒன்று என வினக்குமீன் (சுவாதி) காற்றைக் கடவுளாகக் கொண்டது என்பது பிற்காலத் தொன்ம (புராண) வழக்கு. வினக்கு எரிதற்குக் காற்றுத் துணையாவது இயற்கை.

காற்று¹-தல் *kārru*, 5 செ.கு.வி. (v.i) வெளிப் படுத்துதல்; to make manifest, reveal, put forth. “பொலிகதிர் காற்றியும்” (கல்லா. 13).

[கால் (வெளிப்படுதல், வீசுதல்) கால் + து - காற்று → காற்றுதல்.]

காற்று²-தல் *kārru*, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) அழித்தல்; to destroy, ruin. “ஆற்றல் காற்றுஞ் செயல்” (தணிகைப்பு. நந்தியுப. 120).

[கால் = வெளிப்படுதல், வீசுதல், கால் + து - காற்று + புறந்தள்ளு, வீழ்த்து, அழித்துவிடு.]

காற்று³-தல் *kārru*, 5 செ.கு.வி. (v.t.) போக்குதல்; to remove, to drive. “அடர்மலவாற்றல் காற்றுஞ் செயறலை நின்ற விற்பத்தருவுரு முதன்மை போற்றி” (தணிகைப்பு. நந்தியுப. 121) (த.சொ.அக.).

[காறு → காற்று.]

காற்று⁴ *kārru*, பெ.(n.) 1. உலகில் வெளியெங்கும் நிறைந்திருக்கும் வளி; air, wind. “காற்றிய மானன் வானம்” (திருவாச. 5:63). 2. உயிர்ப்பு; breath. மூச்சுக்காற்று (சூடா. 3:49). 3. குதும்வழி வெளிப்படும் காற்று (குசு); gas generated in bowels by indigestion, etc. flatulence. காற்றுப் பரிகிறது (உ.வ.).

ம.காற்று; க. காளி,காள்; தெ.,குவி.,குரு. காலி; கோத. காற்று; துட.கோற்ற; சூட.கதி,கள; கொலா.கலி; நா. களி; பிரா.காற்றோ (மேற்குக் காற்று); பட. காயி.

[கால் = வெளிப்படுதல், வீசுதல், உலாவதல். கால் = காற்று]

kārr-u (pronounced *kātr-u*), wind. Probably from *kāl*, one of the meanings of which is wind, with the formative addition of *du* (*kāl-du=kātr-u*); Tel. *gāli*. Comp. Kangazian (a Turkish dialect) *kať*, wind; Sojoten (a Samoiede dialect) *kať*, other Samoiede dialects *chat*, *kada* (also a storm, *charru*); Georg. *kari*; Jurazen *chada* (C.G.D.F.L. Pg 616).

காற்று வகை:

1. வேற்றம் (வாதம்) வளி 2. குறாவளி 3. கழல் 4. காற்று 5. அன்றமை 6. ஆவி 7. வெம்பாவி 8. நீராவி 9. புயல் 10. உயிர் 11. கொண்டல் கிழக்கினின்று வீசும் மழைக்காற்று; தென்மல் தெற்கினின்று வீசும் இனியமென் காற்று; கோடை மேற்கினின்று வீசும் வெப்பமான வன்காற்று; வாடை வடக்கினின்று வீசும் குளிர் காற்று.

காற்றுக்கடுவல் *kārru-k-kaduval*, பெ.(n.) பெருங் காற்று (பாழ்.அக.); violent wind.

[காற்று + கடுவல். கடுவல் = கடுமை]

காற்றுக்கண் *kārru-k-kan*, பெ.(n.) 1. காற்றுக் கண்ணறை; air-cell. 2. பிதுங்கிய கண்; gas eye in fishes. 3. முண்டகக்கண்; goggle-eye (சா.அக.)

[காற்று + கண்]

காற்றுக்கரப்பு *kārru-k-karappu*, பெ.(n.) பேய்க் கோளாறு; demoniacal possession. அவனைக் காற்றுக்கரப்பு பிடித்து ஆட்டுகிறது (இ.வ.).

மறுவ. காற்றுக்கருப்பு, காற்றுக்கறுப்பு, காற்றுச்சேட்டை.

[காற்று + கறுப்பு → காற்றுக்கறுப்பு → காற்றுக்கரப்பு.]

காற்றுக்கறுப்பு *kārru-k-karuppu*, பெ.(n.) பேய் பிசாசுகள் (இ.வ.); ghosts and evil spirits.

[காற்று + கறுப்பு. காற்று = தியஆவி. கறுப்பு = பேய்]

காற்றுக்காலம் *kārru-k-kālam*, பெ.(n.) கடக (ஆடி) மாதத்தில் பெருங்காற்று வீசங்காலம்; windy weather, especially in the month of *ādi*

[காற்று + காலம்]

காற்றுக்குழாய் *kārru-k-kulay*, பெ.(n.) 1. காற்று செல்லும் குழல்கள்; air-tube. 2. குரல்வளை; trachea (சா.அக.).

[காற்று + குழாய்]

காற்றுக்கொள் (ளு) - தல் *kārru-k-koľ*, 16 செ.கு.வி. (v.i.) வெளிப்பரவுதல்; to gain publicity, as an affair taking wind; செய்தி காற்றுக் கொண்டது (இ.வ.).

[காற்று + கொள்-]

காற்றுச்சங்கை *kārru-c-canḡai* பெ.(n.) காற்றுக் கறுப்பு பார்க்க; see *kārru-k-karuppu*.

மறுவ. காற்றுக்கறுப்பு

[காற்று + சங்கை]

காற்றுச்சிகிச்சை *kārru-c-cigiccai* பெ.(n.) காற்றைக்கொண்டு நோய்களைப் போக்குதல்; the therapeutic employment of air (சா.அக.).

[காற்று + சிகிச்சை]

காற்றுச்சேட்டை *kārru-c-cēṭṭai* பெ.(n.) பேய் பிசாசுகளின் தீங்கு; mischief of evil spirits (சா.அக.).

[காற்று + சேட்டை]

காற்றுத்திங்கள் *kārru-t-tiṅgal*, பெ.(n.) விளக்கு விண்மீன் (சா.அக.).

[காற்று + திங்கள்]

காற்றுத்துளைக்கல் *kārru-t-tulaĩ-k-kal*, பெ.(n.) 'காற்றைபட்ட துளைகளையுடைய செங்கற்கள். இவற்றால் சுவரில் விரிசல் விழ வாய்ப்பு ஏற்படும் (பொ.வ.); bricks with air bubbles; well develops cracks, when built with such bricks, porous bricks.

[காற்று + துளை + கல்]

காற்றுநாள் *kārru-nāḷ*, பெ.(n.) சோதிநாள் (இரு.நா.) விசாகம்; the day of *visāka*, the 16th naksatra.

காற்றுநோவு *kārru-noṇvu*, பெ.(n.) கால்நடைகளுக்கு வரும் வெக்கைநோய்; rinderpest. (M.CM.D.24).

[காற்று + நோவு]

காற்றுப்பரி-தல் *kārru-pari-*, 2 செ.கு.வி. (v.i.) குதத்தின் வழியாகக் காற்று வெளியேறுதல்; generating gas through anus (சா.அக.).

[காற்று + பரிதல்]

காற்றுப்பு *kārruppu*, பெ.(n.) காறியுமிழ்கை; spitting, expectoration. "நகையொடு கொட்டாவி காற்றுப்புத் தும்மல்" (ஆசாரக். 74).

[கால் + தும்பு. கால் : வெளியிடுதல்]

காற்றுப்பெயர்-தல் *kārru-p-peyar-*, 2 செ.கு.வி. (v.i.) காற்றுக்காலந் தொடங்குதல்; to set in, as monsoon. காற்றுப் பெயர்ந்துவிட்டது.

[காற்று + பெயர்]

காற்றுப்பேத்தை *kārru-p-pēttai*, பெ.(n.) ஓர் அடி நீளமுடையதும் பச்சை கலந்த நிறமுடையதுமான கடல்மீன்வகை; a sea-fish, greenish, attaining 1ft. in length.

[காற்று + பேத்தை]

காற்றுப்பை *kārru-p-pai*, பெ.(n.) நுரையீரல்; the lungs (சா.அக.).

[காற்று + பை]

காற்றுப்போக்கி *kārru-p-pōkki*, பெ.(n.) காற்று உலாவப்படி வைக்கும் காலதர்; a contrivance for free ventilation of air. 2. உடம்பில் ஏற்படும் வாயுவைப் போக்கும் மருந்து; a medicine which relieves flatulence (சா.அக.).

[காற்று + போக்கி]

காற்றுப்போ-தல் *kārru-p-pō-*, 8 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அடைப்பினின்றும் காற்று வெளியேறுதல்; to let air escape, as from bladder. 2. குதம்வழிக் காற்றுப் பரிதல்; to let gas through anus.

[காற்று + போ-]

காற்றும் கடலுமாக இரு-த்தல் *kārrum-kadalum māga-iru-*, 3 செ.குன்றாவி. (v.t.) கடுமை யான காற்றும், கொந்தளிப்புமான கடலுமாக இருத்தல் (கட.பர.க.சொ.அக.); tempestuous and turbulent.

[காற்று + கடலும் + ஆக + இரு-]

காற்றுமழை *kārru-malāi*, பெ.(n.) காற்றோடு கூடிவரும் மழை; tempest.

[காற்று + மழை]

காற்றுமாரியாயி *kārru-māri-y-āyi*, பெ.(n.) புண்கட்டி (M.L.); syphilitic node, congenital or acquired.

[காற்று + மாரி + ஆயி]

காற்றுமுட்டை *kārru-muṭṭai*, பெ.(n.) காற்றூதி, குழந்தைகள் விளையாடும் ஊதாம்பை; balloon, children's plaything.

மறுவ ஊதாம்பை

[காற்று + முட்டை. காற்றூதுவதால் முட்டை வடிவில் பருத்துத் தோன்றும் ஊதாம்பை]

காற்றுமுந்துநாள் *kārru-mundu-nāḷ*, பெ.(n.) காற்றைத் தெய்வமாகக் கொண்ட விளக்கு (சுவாதி) விண்மீனை முற்பட்ட நாளாகவுடைய களகு (விசாகம்) விண்மீன் (குடா.); Viśakha, the 16th naksatra, as succeeding *Karīṇāḷ*.

[காற்று + முந்துநாள்]

காற்றுவாகு *kārru-vāgu*, பெ.(n.) காற்றடிக்குந் திசை; direction of wind (சா.அக.).

[காற்று + வாகு : வாக்கு → வாகு]

காற்றுவாங்கு-தல் *kārru-vāngu-*, 5 செ.கு.வி. காற்றைத் துய்த்தல் (அனுபவித்தல்); to take an airing, enjoy, breeze. கடற்கரைக்குக் காற்று வாங்கப் போனேன் (உ.வ.).

[காற்று + வாங்கு-]

காற்றுவாட்டம்¹ *kārru-vāṭṭam*, பெ.(n.) 1. காற்றுக்கு நேர்முகம்; windward. 2. காற்றடிக்கும் திசை (உழ.நெ.க.செ.); direction of wind.

[காற்று + வாட்டம்]

காற்றுவாரி *kārru-vāri*, பெ.(n.) கதவிலிருக்கும் சிறுசாளரம் (இ.வ.); small ventilator without shutters in a door.

[காற்று + வாரி]

காற்றுவாரிப்பந்தல் *kārru-vāri-p-pandal*, பெ.(n.) காற்றுமிசுதியாக வரும்படி அமைக்கும் பந்தல்; shed with an upward slope as to let in breeze plentifully.

[காற்று + வாரி + பந்தல்]

காற்றுவாரிப்பலகை *kārru-vāri-p-palagai* பெ.(n.) காற்றின் வரவைத் தடுக்க அமைக்கப்படும் முகட்டுச் சாளரப்பலகை (இ.வ.); movable wooden shutter of a ventilator or of a window near the roof.

[காற்றுவாரி + பலகை]

காற்றேறு *kārrēru*, பெ.(n.) காற்றினால் தோன்றும் ஒருவகை முத்துக் குற்றம் (சிலம்பு. 14: 193, உரை); a flaw in pearls.

[காற்று + ஏறு]

காற்றொடுக்கம் *kārrōḍukkam*, பெ.(n.) காற்று வீசாது ஒடுங்குகை (வின.); calm, full, subsidence of wind.

[காற்று + ஒடுக்கம்]

காற்றொதுக்கு *kārrōdukku*, பெ.(n.) காற்றடைப்பு (வின.); shelter from the wind.

[காற்று + ஒதுக்கு]

காற்றொழில் *kārrōḷil*, பெ.(n.) (அற்பம்) வேலை; menial service, as performed by footmen. “காற்றொழி லென்று கருதற்க” (நாலடி. 193).

[கால் + தொழில். கால் → காற்று. காற்றடிக்கும் குறுகிய நேரத்தில் எளிமையாகச் செய்யக்கூடிய வேலை]

காற்றோட்டம் *kārrōṭṭam*, பெ.(n.) காற்றின் தடையில்லா ஓட்டம் (வீச்சு); ventilation, free circulation of air. இது காற்றோட்டமில்லாத வீடு (உ.வ.).

[காற்று + ஓட்டம்]

காற்றோட்டி *kārrōṭṭi*, பெ.(n.) கொடிவகை; thorny caper. 2. செடிவகை; Ceylon caper.

[காற்று + ஓட்டி. காற்றால் அலைக்கழிக்கப்படாமல் தழையுடர்த்தியில்லாத கொடிவகை]

காறடி *kāraḍi*, பெ.(n.) மருக்காரை (மலை.); emetic nut.

[காறு + அடி]

காறல்¹ *kāraḷ*, பெ.(n.) 1. தொண்டையில் உண்டாகும் கரகரப்பு; pungency, bitter musty flavour producing a tendency to hawk and spit, an itching sensation in the throat. 2. காறும் பொருள்; pungent substance, that which causes irritation in the throat. 3. காறற்கொட்டி (மலை.) பார்க்க; see *kāraḷkōṭṭi*

ம. காறல்

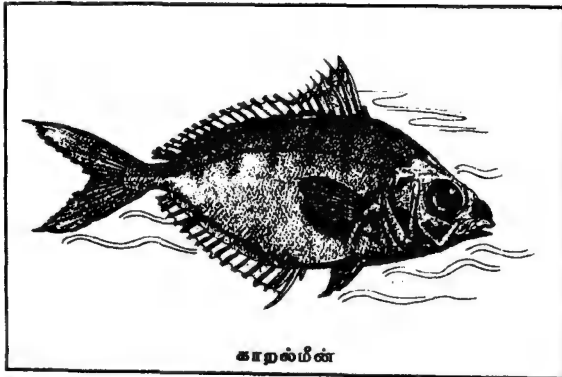
Fin. karvas; Lap. kärvas; Koml. kurit; Jap. karami; karasa, karō; Q. jarachiy.

[காறு → காறல். கால் → காறு (வெளிவரச்செய் காறித்துப்பும் உணர்வு உண்டாக்குதல். கரிப்பு, கரிப்புடைய பொருள்)]

காறல்² *kāraḷ*, பெ.(n.) கடல்மீன்வகை; a sea - fish, silvery.

ம. காறல்

[காறு → காறல். காறல் = கரிப்புச்சுவை]

காறல்மீன்

காறற்கத்தரி *kāraḷ-kattari*, பெ.(n.) கத்தரிவகை; a kind of brinjal.

[காறல்¹ + கத்தரி. காறல் → கரிப்புச்சுவை]

காறற்கொட்டி *kāraḷ-kottī*, பெ.(n.) ஒருவகை மருந்துச் செடி (மலை); a medicine plant.

[காறல் + கொட்டி]

காறாக்கருணை *kāra-k-karuṇai*, பெ.(n.)
1. சேனைச்செடி (K.R.); tuberous - rooted herb.
2. சேனைச் செடிவகை (பதார்த்த. 416.); Tahiti arrow root.

[காற்று + ஆ + கருணை]

காறாப்பி-த்தல் *kāraḷ-ppi*, 4 செ.கு.வி. (v.i.)
காறியுமிழ் (யாழ்ப்ப.) பார்க்க; see *kāri-yumil*.

[காறு + (ஆய்) ஆய்]

காறாயல் *kāraḷyal* பெ.(n.) காறாயில் பார்க்க; see *kāraḷyal*.

[காறு + அயல்]

காறாயில் *kāraḷyal* பெ.(n.) ஒரு சிவத்தலம்; a place famous for its Siva temple. "கடனாகை நள்ளாறு காறாயல் கோளரியூர் மடனாக முத்தீனும் வாய்மையூர் மறைக்காளம்" (கந்தபு. கந்தவி. 118.) (த.சொ.அக.).

[காறை + இல்]

காறித்துப்பு-தல் *kāriṭṭuppu*, 12. செ.குன்றாவி (v.t.)
காறியுமிழ்-தல் பார்க்க; see *kāri-yumil*.

ம. காறித்துப்பு

[காறி + துப்பு]

காறியுமிழ்-தல் *kāri-yumil*, 2 செ.கு. காறித்துப்புதல்; to hawk and spit.

ம. காறித்துப்பு; பட. காரியகி.

[காறி + உமிழ்-. காறல் பார்க்க; see *kāra*

காறு¹-தல் *kāru*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சுவையாதல்; to taste bitter musty or rancid stale food. 2. கோழையை மிடற்றினின்று முயலுதல்; to hawk, bring up phlegm.

ம. காறுக; க., பட.காறு (வாந்தியெடு); தெ.உ. த்ராயு; து. கா.

[கால் → காறு]

காறு²-தல் *kāru*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) கறுத்தல்; blackened. "காறு கண்டத்தர்" (தேவா. 108:3). 2.காழ் (வைரம்) கொள்ளுதல்; to harbour revengers. "காறின வள்ள நோவ" (கம்பரா. இராவணன்கள. 20).

க.,ம.காறு.

[கால் → காள் (கருநிறம்) → காறு (கருமை)]

காறு³ *kāru*, பெ.(n.) கால அளவு; limit, point, measure, or extent of time, often used as an adverbial suffix. "அன்னை சொற்காறாம்.... ஆண்டு போய் முடிந்த" (கம்பரா. மீட்சி. 140.).

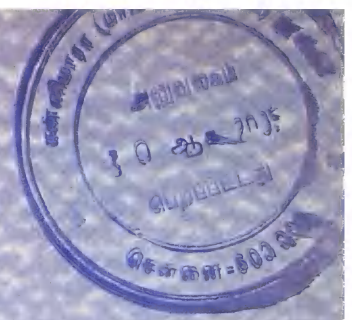
[கால் → காறு (மீட்சி). கால மீட்சி]

காறு⁴ *kāru*, பெ.(n.) 1. கொழு; ploughshare. 2. ஈட்டி போன்ற கருவி (சலாகை); bar. வெள்ளிக்காறு.

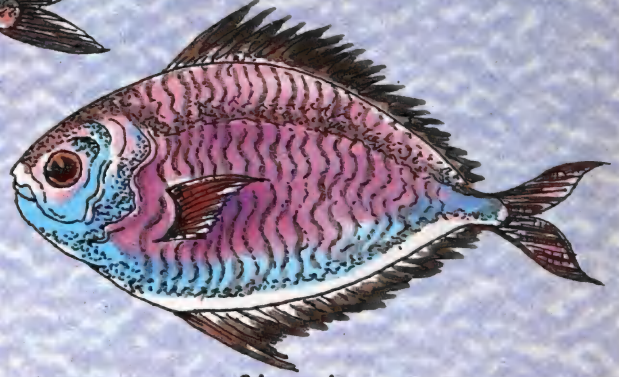
M.E.scheien; E. shear; DU. gar; A.S. sceren; ICE. skera; Dan. skhere; Gk. keirein; O.Ir. sear-ain; Gael. sgar; Welsh. ysgar.

[கால் → காறு (காலமீட்சி, நீண்ட ஈட்டி, கலப்பைக்கொழு)]

காறல் மீன் வகைகள்

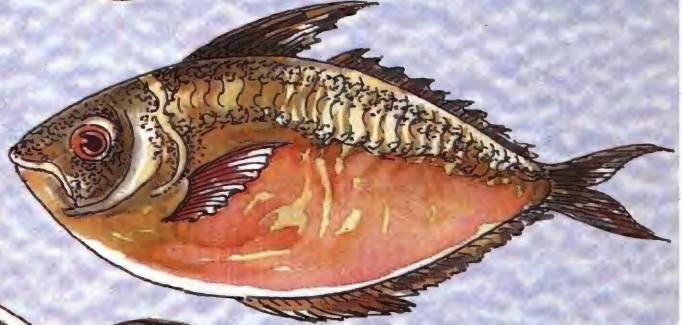
சலுவட்டக் காறல்

வரிக் காறல்

மண்டைக் காறல்

கானாக் காறல்

இலைக் காறல்

குறிப்புக் காறல்

காறுகருணை *kāru-karuṇai*, பெ.(n.) கருணைக் கிழங்கு (பதார்த்த. 415); elephant yam.

[காறு + கருணை.]

காறுகாறெனல் *kāru-kāreṇal*, பெ.(n.) சீறுதற் குறிப்பு; expr. of seething anger. “இவ்வூரிலுள்ளார் என்னோடு காறுகாறென்று” (திவ். பெரியாழ். 3.1,7 வியா. ப. 521).

[காறு + காறு + எனல். காறு காறு - ஒலிக்குறிப்பு சினக்குறிப்பைச் சுட்டியது.]

காறும் - இதுகாறும், சாகும்காறும்.

காறுமரம் *kārumaram*, பெ.(n.) கேழ்வரகு பயிரில் களையெடுக்க உதவும் மூன்றடி உயரமுள்ள கருவி (உழு.நெ.க.அக.); a tool (3 feet high) used in weed-ing ragi crop.

[காறு + மரம்.]

காறுவடி-த்தல் *kāru-vadī*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) கொழுமுனை தீட்டுதல் (வின்.); to sharpen, to coulter of a ploughshare.

[காறு + வடி. காறு = கொழு, கொழுமுனை.]

காறை *kārai*, பெ.(n.) 1. பெண்களும் குழந்தைகளும் கழுத்தில் அணிந்துகொள்ளும் ஒருவகை அணி; gold or silver collar necklet for women and children. “கழுத்தினிற் காறையொடும் ... பொலிந்த விருட்டகேசன்” (திவ். பெரியாழ். 1:8,3). 2. வண்டிக் குடத்தைச் சுற்றியிடும் இரும்புவளையம் (இ.அ.); iron rings round the hub of a cart-wheel. 3. வண்டி; cart. “காறையுமி போருக்குக் காப்பிட வேணுமிநே” (திவ். திருப்பா. 24. ஆறா.). 4. பூஞ்சாளம்; mustiness mould. 5. வைக்கோல் முதலியவற்றின் தாள், a blade of grass or straw.

[கால் - நீருதல். கால் → காறு (நீட்டுதல்) → காறை.]

காறைக்குட்டி *kārai-k-kuṭṭi*, பெ.(n.) ஒருவகைக் கடல்மீன்; ஓர் அடி நீளமும் வெளிர்சிவப்பு நிறமும் உடையது; a sea fish - pale dull red, attaining 1ft in length.

[காறை + குட்டி. காறை - காறல் சுவை]

காறைச்செம்பு (இலை) *kārai-c-cembu*, (ilai) பெ.(n.) செம்பு சேர்த்த மூலிகை; an unknown drug, so called probably of its containing copper (சா.அக.).

[காறை + செம்பு + இலை.]

காறைமீன் *kārai-mīṇ*, பெ.(n.) ஒருவகைக் கடல்மீன்; palankeen boy's fish (சா.அக.).

[காறை + மீன்.]

காறையாடு-தல் *kāraiyaḍu*, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) சார்ந்திருத்தல் (இரு.நூ.); dependence.

[காறை + ஆடு.]

காறையெலும்பு *kārai-y-elumbu*, பெ.(n.) கழுத்தெலும்பு; collar bone, clavicle.

ம. காறயெல்லு

[காறை + எலும்பு. காறை - கட்டியானது. கட்டியான் - உறுதியான எலும்பு.]

கான்¹ *kāṇ*, இடை (part.) எழுத்துச் சாரியைகளில் ஒன்று (தொல். எழுத்து. 134); a particle used to facilitate the pronunciation of letters in Tamil, as in அஃகான்.

[கான் - தனித்த எழுத்தைப் பலக்கும் இடர்ப்பாடு தணிப்பதற்காகச் சேர்க்கப்படும் துணைச்சொல். இதனை எழுத்துச்சாரியை என்பர்.]

கான்² *kāṇ*, பெ.(n.) 1.நீர்வழி (சலதாரை); gutter. 2. வாய்க்கால்; channel. 3. மரக்கலத்தின் அறை; cabin in a ship's hold.

ம. கான

[கால் → கான்.]

கான்³ *kāṇ*, பெ.(n.) 1.காடு (திவா.); jungle. 2. மணம்; smell, odour. கான்பொழில் (மதுரைக்.

337). 3. பூ; flower, blossom. "கான்முகம் புதைத்த தெண்ணீர்" (சீவக. 2415).

ம. கான்; க. கான், கான், கானி, கானு தெ-து. கான்

[கா → கான். கா - விரிவு, படர்வு அடர்வு]

த.கான் > Skt.gāṇa

கான்¹ *kāṇ*, பெ.(n.) இசை; music. "கான்பாட தங்குமறை யோசை" (சொக்க. உலா. 9).

[கா - பிரிதல், பரவுதல். கா → கான் - பரவும் ஒசை, இசை.]

த.கான் > Skt.gāṇa

காங்குடம் *kāṅkuḍam*, பெ.(n.) நறுமயிசின்; fragrant gum or resin (சா.அக.).

[கான் → கூடு → கூடம் → குடம்]

கான்செறி *kāṅceri*, பெ.(n.) கால்விரலணிக்குள் ஒன்று; (சிலப். 6:83, உரை.); ring usually worn on the second toe.

[கால் + செறி]

கான்படுபொருள்கள் *kāṅ-paḍu-poruḷga*, பெ.(n.) அரக்கு, இறால், தேன், மயிற்பீலி, நாவி போன்று காட்டில் உண்டாகும் அரும்பொருள்கள் (பிங்.); products of the forest viz., like honey, peacock feathers.

மறுபடி கான்படுதிருவிடம்

[கான்' + படு + பொருள்கள்]

கான்பூகை *kāṅ-pūkaḷ*, பெ.(n.) கான்புலி (பிங்.) பார்க்க; see *kāṅ-pulī*.

மறுபடி கான்புலி

[கான் + பூகை பூகை → பூகை]

கான்மரம் *kāṅ-maram*, பெ.(n.) ஆல்' (திவா.) பார்க்க; see *kāṅ*.

[கால்' + மரம்]

கான்மலைப்பட்டி *kāṅmalai-p-paṭṭi*, பெ.(n.) மீனம்பர்; ambergiris (சா.அக.).

[கான் + மலை + பட்டி]

கான்மா¹ *kāṅmā*, பெ.(n.) பன்றிப்பட்டல்; short snake-gourd (சா.அக.).

[கான் + மா.]

கான்மா² *kāṅ-mā*, பெ.(n.) காட்டுப்பன்றி; (வி); wild boar.

மறுபடி கான்பா

[கான்' + மா.]

கான்மாறு-தல் *kāṅ-maṟu-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கழிந்துபோதல்; to pass a way, disappear, as the rays of the sun. "கடர்கான் மாறிய செவ்வி நோக்கி" (சிறுபாண். 171). 2. கால்மாற்றுதல்; to change to leg. "கான்மாறியாடிய படலம்" (திருவிளை).

[கால்' + மாறு-]

கான்முகில் *kāṅmugil*, பெ.(n.) காட்டுமல்லிகை; wild jasmine (சா.அக.).

[கான் + முகில்]

கான்முரி-தல் *kāṅmuri-*, 4 செ.கு.வி (v.i.) அடியோடு கெடுதல்; to be utterly ruined, as getting the leg broken. "பேதையான் வீழ்வானேற் கான்முரியும்" (நான்மணி. 74).

[கால்' + முரி-]

கான்முளை¹ *kāṅ-muḷai*, பெ.(n.) மகன்; son, child, as offshoot of the family. "பின்னர்க் கான்முளை மன்னுத லிலரே" (ஞானா. 21:12).

[கால்' + முளை]

இரு மரத்தின் அடியில் முளைக்கும் முளையைப் போன்று மகனிறுத்ததின் அவனுக்குக் கான் முளை என்றும் பெயர் (சொல்.கட்டி).

கான்புளை² *kāṇṇuḷai*, பெ.(n.) 1. அனுமன்; Hanuman. “கஞ்சமார் கண்ணன் காலிற் கான்புளை கரங்கள் கூப்பி” (சேதுபு. இராமனரு. 82). 2. புதல்வன்; son. “விழிக்குங்கண் வேறில்லா வெங்காளென் கான்புளையைச் சுழிக்கும் வினையாலேகச் சூழ்வாய்” (இராமா. நகர்நீ. 49) (த.சொ.அக.).

[கால் + முளை]

கான்போதிரம் *kāṇ-mōdiram*, பெ.(n.) காண்செறி பார்க்க; see *kāṇ-sēri*

[கால் + மோதிரம்]

கான்பாறு *kāṇ-y-āru*, பெ.(n.) முல்லை நிலத்துள்ள யாறு; river in a sylvan tract. “விரவுமல ரணிந்த வேனிற் கான்பாற்று” (ஐங்குறு. 367).

[கான் + யாறு]

கான்றுகன் *kāṇṇarugan*, பெ.(n.) பாதிமரம்; trumpet flower tree (சா.அக.).

[கான் + தரு - காந்தரு → காந்தருகன்]

கான்றல்¹ *kāṇṇal*, பெ.(n.) 1. வாயிலெடுத்தல் (திவா.); vomiting. 2. இருமிக் கோழை துப்புகை; coughing and ejecting phlegm. “வெண்ணரை பொரக்கான்று” (வேதாரணி. வீரசேன. 24).

[கால் → கான் → கான்றல்]

கான்றல்² *kāṇṇal*, பெ.(n.) கொப்புளித்தல்; gargling (சா.அக.) (ஆ.ரேகவை. 10-2).

[கால் → கான்று → கான்றல்]

கான்றியம் *kāṇṇiyam*, பெ.(n.) வெப்பம்; heat.

[காந்து → கான்றியம்]

கான்று-தல் *kāṇṇu-*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) வாயா லெடுத்தல்; to vomit.

ம. கான்றுக; பட. காரு.

[கால் → கான் → கான்று]

கான்றை¹ *kāṇṇai*, பெ.(n.) ஒருவகை முட்செடி; a thorny shrub (சா.அக.).

[கான்று → கான்றை]

கான்றை² *kāṇṇai*, பெ.(n.) மரவகை; a kind of tree. ‘கான்றையுஞ் சூரையுங் கள்ளியு மடர்ந்து (மணிமே. 6:81).

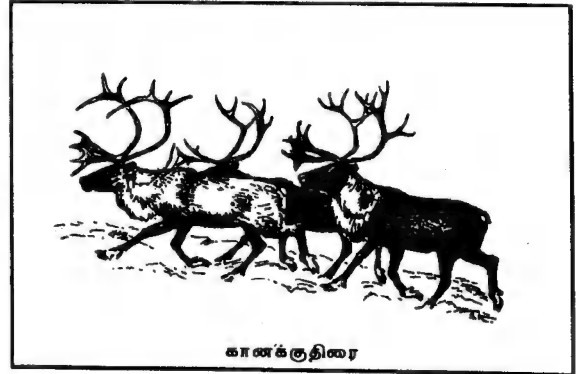
[கான்று → கான்றை]

கானக்குதிரை¹ *kāṇa-k-kudirai*, பெ.(n.) 1. மரை, கடம்பை; elk. 2. மாமரம்; mango tree.

[கானம் + குதிரை]

கானக்குதிரை² *kāṇa-k-kudirai*, பெ.(n.) 1. காட்டு மாள்வகை (பிங்.); yak. 2. காட்டுக்குதிரை (விண்.); wild horse.

[கானம் + குதிரை]

கானக்குறத்தி *kāṇa-k-kuratti*, பெ.(n.) 1. வல்லாரை; Asiatic or Indian pennywort (சா.அக.). 2. தேன்; honey (கோ.தமிழ.கை.).

[கானம் + குறத்தி]

கானக்குறத்திமுலைப்பால் *kāṇa-k-kuratti-mulai-p-pāl*, பெ.(n.) தேன் (விண்.); honey.

[கானம் + குறத்தி + முலைப்பால்]

கானக்குன்று *kāṇa-k-kunru*, பெ.(n.) ஒரு கனிமச் செய்ந்நஞ்சு; a mineral poison (சா.அக.).

[கானம் + குன்று]

கானக்கைதை *kāṇa-k-kaitai*, பெ.(n.) காட்டுத் தாழை; forest screw-pine.

ம. கானக்கைதை

[கானம்² + கைதை (தாழை வகை).]

கானக்கோழி *kāṇa-k-kōḷi*, பெ.(n.) காட்டுக்கோழி; grey jungle fowl. "கானக்கோழியும் நீர்நிறக் காக்கையும்" (சிலப் 10, 116).

மறுவ. கானக்கோழி

ம. கானக்கோழி

[கானம்² + கோழி.]

கானக்கோழி

கானக்கோழிப்பூ *kāṇa-k-kōḷippū*, பெ.(n.) கானாங் கோழியின் கொண்டை; crest of Guinea fowl (சா.அக.).

[கானம் + கோழி + பூ.]

கானக்கமுரு *kāṇa-k-kamuru*, பெ.(n.) ஒரு வகைப் பாக்கு மரம்; a kind of wild areca nut tree.

ம. கானக்கமுரு

[கானகம் + கமுரு.]

கானக்கல் *kāṇa-k-kal*, பெ.(n.) கருப்புக்கல். (விண்.); a kind of metallic ore.

மறுவ. கானக்கல்

[கானகம்² + கல்.]

கானகக்கறுப்பி *kāṇa-ga-k-karuppi*, பெ.(n.) கருங்கொடிவேலி; black-flowered leadwort.

[கானகம் + கறுப்பி.]

கானகக்குவடு *kāṇa-ga-k-kuvaḍu*, பெ.(n.) மரகதப்பச்சை; emerald stone (சா.அக.).

[கானகம் + குவடு.]

கானகக்குறத்தி *kāṇa-ga-k-kuratti*, பெ.(n.) 1. நிலப்பனை; ground-palm. 2. கொம்புத்தேன்; honey collected on the branches of trees (சா.அக.).

[கானகம் + குறத்தி.]

கானகக்கூத்து *kāṇa-ga-k-kūttu*, பெ.(n.) கூத்து வகை; a kind of dancing. "கானகக் கூத்துங் கழைக்கூத்தும் ஆடுபவராகச் சாதி வரையறை யிலராதலின்" (தொல். பொருள். 91, உரை).

[கானகம்² + கூத்து.]

கானகக்கூபன் *kāṇa-ga-k-kūban*, பெ.(n.) நாகப்பச்சை என்னும் துணை மருந்துச் சரக்கு; a peculiar green stone forming one of the 120 kinds of natural substances (சா.அக.).

[கானகம் + கூபன்.]

கானகச்சங்கம் *kāṇa-ga-c-caṅgam*, பெ.(n.) நாகவண்டு (யாழ்.அக.) பார்க்க; see *nāga-vanḍu*.

[கானகம்² + சங்கம்.]

கானகச் சாரங்கம் *kāṇa-ga-c-cāraṅgam*, பெ.(n.) கலைமான் கொம்பு; stag's horn (சா.அக.).

[கானகம் + சாரங்கம்.]

கானகச்சிப்பி *kāṇa-ga-c-cippi*, பெ.(n.) கிளிஞ்சில்; bivallur-shell (சா.அக.).

[கானகம் + சிப்பி.]

கானகச்சீதம் *kāṇaga-c-cīdam*, பெ.(n.) 1. கரு வண்டு; black beetle. 2. காட்டில் நிலவும் குளிர்ச்சி; chillness in forest (சா.அக.).

[கானகம் + சீதம், சீதம் = குளிர்ச்சி.]

கானகச்சீரம் *kāṇaga-c-cīram*, பெ.(n.) கருஞ் சீரகம்; black cumin (சா.அக.).

[கானகம் + சீரகம் → சீரம்.]

கானகச்சீரம்

கானகச்சேவகன் *kāṇaga-c-cēvagān*, பெ.(n.) 1. எலி; rat. 2. காட்டுப் பன்றி; wild boar (சா.அக.).

[கானகம் + சேவகன்.]

கானகத்தட்டான் *kāṇaga-t-taṭṭān*, பெ.(n.) செவ்வட்டைவகை (யாழ்.அக.); tawny leech.

[கானகம் + தட்டான்.]

கானகத்திபதி *kāṇaga-t-tadipadi*, பெ.(n.) தூதுவளை; three-lobed night shade (சா.அக.).

[கானகத்து + அதிபதி.]

கானகத்தி *kāṇagatti*, பெ.(n.) வரகு; a kind of millet (சா.அக.).

[கான் + அகத்தி.]

கானகத்தின் முத்து *kāṇaga-t-tin-muttu*, பெ.(n.) ஒருவகை மூலிகை; an unknown plant (சா.அக.).

[கானகத்தின் + முத்து.]

கானகத்தீயம் *kāṇaga-t-tīyam*, பெ.(n.) வெள்ளீய மணல்; lead-ore (சா.அக.).

[கானகம் + அத்து + ஈயம்.]

கானகத்துச் சோதி *kāṇagattu-c-cōdi*, பெ.(n.) சோதிமரம்; a forest tree imagined to be luminous in the dark (சா.அக.).

[கானகம் + அத்து + சோதி.]

கானகத்துநெல்லி *kāṇagattu-nelli*, பெ.(n.) கருநெல்லி; black species of Indian goosberry (சா.அக.).

[கானகம் + அத்து + நெல்லி.]

கானகத்துப்புல் *kāṇagathu-p-pul*, பெ.(n.) 1. காவட்டம்புல்; citronella. 2. காட்டுப்புல்; forest grass in common (சா.அக.).

மறுவ கானகப்புல்

[கானகம் + அத்து + புல்.]

கானகத்தும்பி *kāṇaga-t-tumbi*, பெ.(n.) 1. கரு வண்டு; black beetle. (சா.அக.). 2. கருவண்டு வகை (விண்.); a kind of black beetle.

ம. கானகத்தும்பி

[கானகம் + தும்பி.]

கானகத்தும்பி

கானகத்துமா *kāṇaga-t-tumā*, பெ.(n.) காட்டு மாமரம்; jungle mango (சா.அக.).

[கானகம் + அத்து + மா]

கானகத்துவெண்பல் *kāṇaga-t-tu-venpal*, பெ.(n.) கரடி; bear (சா.அக.).

[கானகம் + அத்து + வெண்பல்]

கானகத்துமம் *kāṇaga-t-tūmam*, பெ.(n.) 1. கற் செய்நஞ்சு; a kind of arsenic (சா.அக.) 2. கல்நஞ்சு (விண்.); a mineral poison.

[கானகம் + தூமம்]

கானகநாடன்¹ *kāṇaga-nāḍan*, பெ.(n.) முல்லை நிலத் தலைவன் (திவா.); chief of a sylvan tract.

[கானகம் + நாடன்]

கானகநாடன்² *kāṇaga-nāḍan*, பெ.(n.) 1. குறிஞ்சிநிலத் தலைவன்; chief of a mountain tract. "கானக நாடன் வரவம்" (ஐங்குறு. 217).

மறுவ கானநாடன், மலையன், வெற்பன், சிலம்பன், பொருப்பன்.

[கானகம் + நாடன்]

கானகப்பச்சை *kāṇaga-p-paccaḥ*, பெ.(n.) 1. மரகதப் பச்சை; emerald green (சா.அக.). 2. ஒரு வகைப் பச்சைமணி (விண்.); a kind of emerald.

மறுவ கானகக்குவடு

ம. கானகப்பச்சை

[கானகம் + பச்சை]

கானகம்¹ *kāṇ-agam*, பெ.(n.) காடு; forest, wood. "கானகத்தே நடக்குந் திருவடி (திருவாசக. 40:8). 2. கருஞ்சீரகம் (மலை.); black cumin.

ம. கானகம்

[கான் + அகம்]

கானகம்² *kāṇagam*, பெ.(n.) கால் நகம் (விண்.); toe-nail.

ம. கானகம்

[கால் + நகம்]

கானகம்³ *kāṇagam*, பெ.(n.) 1. குறிஞ்சிநிலம்; mountainous tract. 2. வஞ்சிமரம்; country willow. 3. பெண்யானை; female elephant. 4. காட்டு மல்லிகை; jungle jasmine. 5. சிற்றகத்தி; small sesban (சா.அக.).

[கான் + அகம் - கானகம் (காடு, மலை, யானை, காடுபழி பொருள்கள்)]

கானகவல்லி *kāṇaga-valli*, பெ.(n.) இருவாட்சி (சா.அக.); moon-creeper.

மறுவ கானகவாட்சி

[கானகம் + வல்லி]

கானகவிருத்தி *kāṇaga-virutti*, பெ.(n.) தினை; millet (சா.அக.).

[கானகம் + விருத்தி]

கானங்கோழி *kāṇaṅ-kōḷi*, பெ.(n.) 1. கானக்கோழி (இறை. 1,18) பார்க்க; see *kāṇak-kōḷi*. 2. வழுக்கைத் தலையையுடைய புள்வகை (விண்.); bald coof.

[கானம் + கோழி]

கானடா *kāṇaḍā*, பெ.(n.) ஒரு பண்வகை; a musical node.

ம. கானட

[கான் + நாடு - கானாடு → கானடம் → கானடா (முல்லைப்பண் (விண்.);)]

கானத்தி *kāṇatti*, பெ.(n.) 1. காட்டத்தி; forest fig tree. 2. காட்டில் முளைக்கும் செடி; forest plant in common (சா.அக.).

[கான் + அத்தி]

கானத்தூபம் *kāra-t-tūbam*, பெ.(n.) ஒருவகைச் செய்நஞ்சு (கற்செய்நஞ்சு); a kind of arsenic (சா.அக.).

[கானம் + தூபம்]

கானத்தேறு *kāna-t-tēru*, பெ.(n.) மஞ்சள் (கலை); turmeric.

[கானம்² + தேறு]

கானத்தை *kāpattai*, பெ.(n.) மிளகு; black-pepper (சா.அக.).

[கானம் → கானத்தை]

கானநாடன் *kāra-nāḍaṇ*, பெ.(n.) முல்லைநிலத் தலைவன் (சூடா.); chief of a sylvan tract.

[கானம்² + நாடன்]

கானநாடி *kāra-nāḍi*, பெ.(n.) காளி; *Kāli* “கான நாடி திருமுன்றில்” (தக்கயாகப். 80).

[கானம் = காடு. கானம் + நாடு + இ → கானநாடி.

காட்டுக்கடவுளான பெண் தெய்வம். இ’பெண்பாலியு]

கானப்படம் *kāra-p-paḍam*, பெ.(n.) 1.காடெழுதின கேடயம்; shield adorned with the picture of a forest. “கானப் படமுங் காழுன்று கடிக்கையம்” (சிலப். 14:173). 2. யானை, சிங்க முதலிய படமெழுதின கிடுகு; wooden frame with figures of elephant, lion, etc. painted thereon. 3. பெருவாரல் வலை (சிலப். 14:173, அரும்.); net with large meshes.

[கானம்² + படம்]

கானப்பயறு *kāra-p-payaru*, பெ.(n.) கொள்ளு; horse-gram (சா.அக.).

மறுவ. கானம்

[கானம் + பயறு]

கானப்பலா *kāra-p-palā*, பெ.(n.) காட்டுப்பலா (சங்.அக.); jungle jack.

ம. கானப்பலா

[கானம்² + பலா]

கானப்பால் *kāra-p-pāl*, பெ.(n.) தில்லைப்பால்; tiger’s milk spurge (சா.அக.).

[கானம் + பால்]

கானப்பாலை *kāra-p-pālai*, பெ.(n.) காட்டுப்பாலை; wild *pālai* (சா.அக.).

[கானம் + பாலை]

கானப்பேர் *kāra-p-pēr*, பெ.(n.) காளையார் கோயில்; *kālaiyārkoil*, as a forest city in Sivagangai district. “அருங்குறும் புடுத்த கானப்பேர்” (புறநா. 21:6).

[கானம் + பெரு + எயில் - கானப்பேரெயில் → கானப்பேர்.

கானப்பேரெயில் (ஊரின்பெயர்) கானப்பேரெயில் பார்க்க; see *kāra-p-pēreyil*]

கானப்பொட்டு *kāra-p-poṭṭu*, பெ.(n.) கமேலா மரத்தின் காய்களிலிருந்து உதிரும் பொடி; kamela dye or scarlet croton (சா.அக.).

மறுவ. கயிலப்பொடி

[கானம் + பொட்டு]

கானபலை *kārapalai*, பெ.(n.) கனுப்பாலை என்னும் ஏழிலைப் பாலை; seven leaved milky plant (சா.அக.).

[கனுப்பாலை → கானபலை]

கானம்¹ *kāram*, பெ.(n.) தேர் (சூடா.); car.

[கா + பெரியது. கா + கானம். பெரிய வடிவடைய தேர்.]

kānana, *kāntāra*, a wood, a forest. There is no proper root in Sk. to derive these words from. They may have been formed of *D. kāṭa*, etc (K.K.E.D.XXIII).

கானம்² *kāram*, பெ.(n.) 1.காடு (திவா.); woodland grove, forest tract. 2. நந்தவனம்; flower-garden.

“காலுங் கானமுங் கடிமல ரேந்த” (சிலப். 14:114). 3. மணம் (திவா.); fragrant scent. odour. 4. தொகுதி; heap, crowd, collection, bevy. “செங்காற் பறவைக் கானத்து” (மணிமே. 5:129). 5. பேதை (சூடா.); ignorant, rude person.

ம. கானம்; க. கா; தெ., து., கான.

Skt. kānana

[கா - பிரிவு அகற்சி, பரப்பு]

கானம்³ *kānam*, பெ.(n.) 1. இசைப்பாட்டு (திவா.); song, musical composition. 2. வானம்பாடி (சூடா.); skylark.

[கா → கான் + அம் - கானம்]

கானம்புல் *kānambuḷ*, பெ.(n.) கூரைவேயப் பயன்படும் புல்வகைகளுள் ஒன்று (நெல்.வழ.); a grass used as thatch.

[கான் + அம் + புல்]

கானமடக்கு *kāna-maḍakku*, பெ.(n.) காட்டு வெக்காலி; partridge pea tree (சா.அக.).

[கான் + அ + மடக்கு]

கானமயிலை *kāna-mayilai*, பெ.(n.) 1. பாய் விரிமூலி; wild ramboutan. 2. பசலைக்கொடி; Indian spinach (சா.அக.). 3. மரவகை (L.); wild ramboutan.

ம. கானமயிலை

[கான் + அ + மயிலை]

கானமல்லிகை *kāna-malligai*, பெ.(n.) காட்டு மல்லிகை (இலக்.வி.170, உரை.); wild jasmine.

[கானம் + மல்லிகை]

கானமா *kānamā*, பெ.(n.) காட்டுப்பன்றி; wild pig (சா.அக.).

[கானம் + மா]

கானமூர்த்தி *kāna-mūrtti*, பெ.(n.) மேள வகை களுள் ஒன்று (சங்.சந். 47); a primary *rāga*.

[கானம் + மூர்த்தி]

கானமௌவல் *kāna-mouval*, பெ.(n.) காட்டு மல்லிகை (மலை.); wild jasmine.

[கானம் + மௌவல்]

கானயூகம் *kāna-yūgam*, பெ.(n.) காட்டுக் குரங்கு (வின.); wild monkey.

[கானம் + ஊகம்]

கானல்¹ *kānal*, பெ.(n.) 1. மணம்; scent, odour. “கானலங் காவும்” (பரிபா. 16:17) 2. கடற்கரை; sea-shore. “புலவு மணற் பசங்கானல்” (பட்டினப். 94). 3. கடற்கரை சோலை; grove or forest on the sea-shore. “கானலுங் கடலுங் கரையுந் தேர்வுழி” (மணிமே. 25:196). 4. கழி(திவா.); salt marsh. 5. உப்பளம் (பிங்.); salt-pan. 6. உவர்நிலம் (பிங்.); saline soil. 7. மலைசார்ந்த சோலை (திவா.); forest on the slope of a hill.

ம., க. கானல்.

[கான் + அல் - கானல்]

கானல்² *kānal*, பெ.(n.) 1. வெப்பம்; heat. இங்கே கானலுக்கிறது (உ.வ.). 2. சூரியன் ஒளிக்கதிர் (திவா.); sun's ray. 3. ஒளி; light, lustre, brightness. “தேங்கு கானற் கிளிச்சிறை” (இரகு. நகர. 67). 4. பேய்த்தேர் (திவா.); mirage. 5. பரல் நிரம்பிய நிலம் (பிங்.); gravelly soil.

ம. கானல்

[கனல் → கானல்]

கானல்கன்னி *kānal-kanni*, பெ.(n.) 1. காட்டு மருக்கொழுந்து; southern-wood. 2. காட்டுத் தெய்வமகள்; virgin goddess of the forest (சா.அக.).

[கானல் + கன்னி]

கானல்தெங்கு *kānal-terngu*, பெ.(n.) காட்டுத் தென்னை; wild coconut palm.

ம. கானல்தெங்ஙு

[கானல் + தெங்கு]

கானல்நீர் *kāṇal-nīr*, பெ.(n.) பேய்த்தேர்; mirage.

ம. கானல்சலம்

[கானல் + நீர்]

கானல்மிளகாய் *kāṇal-miḷakāy*, பெ.(n.)
ஊசிமிளகாய்; a kind of chilli (சா.அக.).

[கானல் + மிளகாய்]

கானல்வரி¹ *kāṇal-varī*; பெ.(n.) 1. கழிக்கரைக் காதற் பாடல் (சிலப். 6:35, உரை.); love-songs of fishermen, sung in coastal regions. 2. இசைப் பாவகையுள் ஒன்று; (சிலப்.கடலாடு. 35. உரை) (த.சொ.அக.); one of the musical poems.

ம. கானல் வரிப்பாட்டு

[கானல் + வரி]

கானல்விலங்கு *kāṇal-viḷaṅgu*, பெ.(n.)
1.கொக்குமந்தாரை; taper pointed mountain ebony. 2. காட்டுப் பன்றி; wild boar (சா.அக.).

[கானல் + விலங்கு]

கானல்வீசு-தல் *kāṇal-vīśu*, 5 செ.கு.வி.(v.i.)

1.கானலோடு (விண்.); பார்க்க; see *kāṇalōḍu*.

2. கானலடி பார்க்க; see *kāṇalaḍi*

[கானல் + வீசு]

கானலடி-த்தல் *kāṇal-aḍi*, 4 செ.கு.வி.(v.i.)
வெக்கையடித்தல்; to have heat-wave, radiation of heat.

[கானல் + அடி]

கானலோடு-தல் *kāṇal-ōḍu*, 5 செ.கு.வி.(v.i.)

பேய்த்தேரோடுதல் (விண்.); to have the mirage float before the eyes.

[கானல் + ஓடு]

கானவன் *kāṇavan*, பெ.(n.) 1.குறிஞ்சி, முல்லை அல்லது பாலைநிலத்து மகன் (பிங்.); inhabitant of a mountain, forest or desert tract. 2. குரங்கு (உரி.நி.); monkey.

[கானம்² → கானவன்]

கானவாரணம் *kāṇa-vāraṇam*, பெ.(n.)
காட்டுக்கோழி; jungle fowl. “கான வாரண மீனாங் காடாகி” (புறநா. 52:16).

[கானம்² + வாரணம்]

கானவாழை *kāṇa-vāḷai*; பெ.(n.) நீர்வாழை (பிங்.); traveller's palm.

[கானம்² + வாழை]

கானவிருக்கம் *kāṇa-virukkam*, பெ.(n.) பாதிரி (மலை.); trumpet flower.

[கானம்² + விருக்கம்]

கானவிருடி *kāṇa-v-irudi*; பெ.(n.) சிற்றாமுட்டி; rose-coloured sticky mallow (சா.அக.).

[கானம் + இருடி]

கானவைப்பு *kāṇavaippu*, பெ.(n.) முல்லைநிலம்; forest tract.

[கான் + அ + வைப்பு]

கானற்குன்று *kāṇar-kūṇṇu*, பெ.(n.) ஒருவகைச் செய்நஞ்சு; a kind of mineral poison (சா.அக.).

[கானல் + குன்று]

கானற்பலா *kāṇar-palā*, பெ.(n.) கல்வருக்கை (சங்.அக.); anjeli.

[கானல் + பலா]

கானற்பேய்ச்சி *kāṇar-pēyccī*, பெ.(n.) பேய்த் தும்பை; devil lucas (சா.அக.).

[கானல் + பேய்ச்சி]

கானனம் *kāṇaṇam*, பெ.(n.) காடு (பிங்.); forest, woods, grove.

ம. கானனம்; க. கானன.

[கான் + அன் + அம். 'அன்' சொற்சாரியை. 'அம்' சொல்லாக்க ஈறு.]

கானனீர் *kāṇanīr*, பெ.(n.) கானலில் தோன்றும் நீர்த்தோற்றம் (தாயு. பொருள்வ.6); mirage, as mistaken for a sheet of water.

மறுவ. கானற்சலம்

[கானல் + நீர்.]

கானனுசாரி *kāṇ-aruṣārī* பெ.(n.) நன்னாரி (மலை.); Indian sarsaparilla.

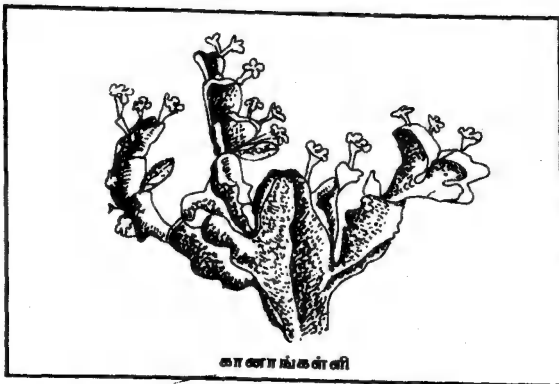
[கான் + அனுசாரி]

கானா *kāṇā*, பெ.(n.) வாச்சிய வகை; a kind of trumpet. "வாங்காலும் கானாவும் (மான்விடு. 239).

[கால் (நீட்சி) → கான் → கானா.]

கானாங்கள்ளி *kāṇaṅ-kallī* பெ.(n.) இலைக்கள்ளி; spiral five tubercled spurge. "கூட்டியே திருகு கள்ளி கானாங் கள்ளி கடசாதே படர்ந்திருந்த முள்ளிக் கள்ளி" (வைர.163.) (த.சொ. அக.).

ம. கானாங்கள்ளி

கானாங்கள்ளி

கானாங்கீரை *kāṇaṅ-kīrai* பெ.(n.) கானாங் கோழை பார்க்க; see *kāṇaṅ-kōḷai*

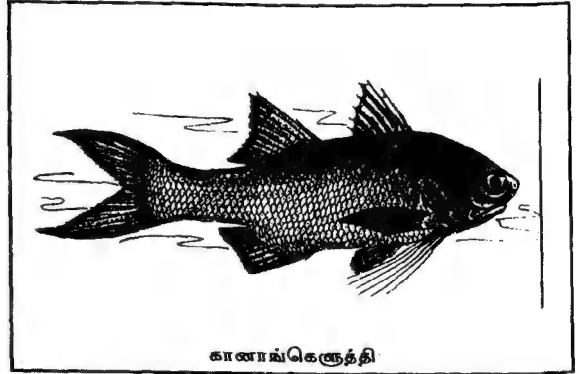
[கான் + ஆம் + கீரை.]

கானாங்கெளறு *kāṇaṅ-kelīru*, பெ.(n.) நன்னீரில் வாழும் மீன்வகை (சங்.அக.); a fresh-water fish.

[கான் + ஆம் + கெளறு]

கானாங்கெளுத்தி *kāṇaṅ-kelutti* பெ.(n.) கடல்மீன்வகை; a kind of sea fish.

[கான் + ஆம் + கெளுத்தி]

கானாங்கெளுத்தி

கானாங்கோழி *kāṇaṅ-kōḷi* பெ.(n.) 1. காட்டுக் கோழி (தொல். எழுத்து. 405, உரை.); jungle fowl. 2. வான்கோழி (விண்.); turkey.

[கான் + ஆம் + கோழி]

கானாங்கோழை *kāṇaṅ-kōḷai* பெ.(n.) 1. கானா வாழைவகை (M.M.); calf's grass. 2. பூடு வகை (விண்.); common spiderwort.

[கான் + ஆம் + கோழை]

கானாங்கோனான்¹ *kāṇaṅ-kōṇāṇ*, பெ.(n.) குழப்பம் (விண்.); want of method, confusion.

[கானல் + கோனன் - கானாங்கோனன் → கானாங்கோனான்.]

கானாங்கோனான்² *kāṇaṅ-kōṇāṇ*, பெ.(n.) எவ்வகையாரும் (யாழ்.அக.); all and sundry.

[கானான் + கோனான் - கானாங்கோனான். கானன், கோனன் இயற்பெயர்கள். யாரேனும் இருவர் இயற்பெயர்களை அடுக்கிச் சொல்வது எவனாயிருந்தாலும் என்று பொருள்படு வதாயிற்று]

கானாத்தடி *kāṇā-t-taḍi*, பெ.(n.) கானா (விண்.) பார்க்க; see *kāṇā*.

[கானா + தடி]

கானாமுசல் *kāṇā-muśal*, பெ.(n.) வேகமாய்ப் பறக்கும் பறவை வகை (M.M.); jungle hare, stone-plover, swift like a hare.

[கான் + ஆம் + (முயல்) முசல்]

கானாமுருங்கை *kāṇā-muruṅgai*, பெ.(n.) காட்டு முருங்கை; jungle moringa, senna-leaved french honeysuckle.

[கான் + ஆம் + முருங்கை. கான் - காடு]

கானாமொச்சை *kāṇā-moccai*, பெ.(n.) காட்டு மொச்சை; country bean (சா.அக.).

[கானம் + மொச்சை]

கானாவதி *kāṇāvatī*, பெ.(n.) திப்பிலி; long pepper (சா.அக.).

[கானம் + அத்தி - கானாத்தி → கானாவதி]

கானாவாழை *kāṇā-vāḷai*, பெ.(n.) கானாங் கோழை பார்க்க; see *kāṇār-kōḷai*

[கான் + ஆம் + வாழை]

கானாவு *kāṇāvu*, பெ.(n.) காட்டுக்குன்றி; wild cats eye crab (சா.அக.).

[கான் + ஆவு]

கானாவேளை *kāṇāvēḷai*, பெ.(n.) 1. தைவேளை; ஒரு மூலிகை; a black variety of *vēḷai* or five leaved clove (சா.அக.). 2. செடிவகை (விண்.); a plant.

[கானம் + வேளை]

கானாழி *kāṇāḷi*, பெ.(n.) 1. வெள்வங்கம்; white lead-tin. 2. கால்நாழி அளவு; an Indian measure of ca-

capacity i.e. 28/4 or 7 cubic inches. 3. பட்டணம் படியில் (இரண்டு விட்டர்) கால்படி; according to Madras measure, 1/4 measure (சா.அக.).

[கால் + நாழி]

கானாழிகை *kāṇāḷikai*, பெ.(n.) கால்நாழிகை; an Indian time measure 4/24 or 6 minutes (சா.அக.).

[கால் + நாழிகை]

கானான் *kāṇāṇ*, பெ.(n.) ஒருவகைக் கொடி (இராசவைத்); a kind of creeper.

[கான் + ஆன்]

கானிகம் *kāṇigam*, பெ.(n.) மணித்தக்காளி; black-berried solnum (சா.அக.).

[கான் → கானிகம்]

கானித்தம் *kāṇittam*, பெ.(n.) ஏலம்; cardamom (சா.அக.).

[கான் → கானித்தம்]

கானியமேனிக்கல் *kāṇiya-mēṇi-k-kal*, கரும் புள்ளிக்கல் என்னும் கானகக்கல்; a mineral stone with black dots arising on it from the presence in it of metallic remnants (சா.அக.).

[கானிய + மேனி + கல்]

கானிருப்பியம் *kāṇiruppiyam*, பெ.(n.) அணு மூலுதுவரை; a kind of dhardocl (சா.அக.).

[கான் + இருப்பியம்]

கானிலம் *kāṇilam*, பெ.(n.) கொடுவேலி (மலை); Ceylon leadwort.

[கான் + நிலம்]

கானியம் *kāṇīam*, பெ.(n.) 1. கக்கரிக்காய்; wild cucumber. 2. காட்டில் தோண்டியெடுக்கும் காரியம்; graphite (சா.அக.).

[கான் + ஈயம்]

கானெள் *kāṇ-eḷ*, பெ.(n.). காட்டெள் (இ.வ.); ramtil.

[கான் + எள் - கானெள். கான் = காடு]

கானெறி *kāṇeri*, பெ.(n.) 1. சாளரம்; window as passage for air. "கானெறியாயினானே" (சீவக. 2291).

[கால் + நெறி]

கானை¹ *kāṇai*, பெ.(n.) மட்டின் காலிற்காணும் நோய் வகை (இ.வ.); foot disease in cattle.

[கால் + நோய் - கால்நோய் → கானோய் → கானை.] (கொ.உ.)

கானை² *kāṇai*, பெ.(n.) கானப்பேர் எனும் ஊர்; place name *kāṇappēr*. "கானையம் பதியடைந் தார்" (திருவாலவா. 27).

[கானப்பேர் → கானை (மருஉ.)]

கானோக்கு *kāṇōkku*, பெ.(n.) காற்பங்குப் பார்வை (கணி); quarter vision. "கோள்களின் நோக்கறியு மிடத்துக் கோள்கள் நின்ற ஓரை (இராசி). முதல் மூன்றும் பத்தும் கானோக்கு; கானோக்கிற் சனிவலியன்" (இரகுநாதையர் பஞ்சாங்கம்) (த.சொ.அக.).

[கால் + நோக்கு → கானோக்கு]

கி *ki*, பெ.(n.) 'க' என்னும் மெய்யெழுத்தும் 'இ' என்னும் உயிரெழுத்தும் சேர்ந்து பிறந்த உயிர்மெய் யெழுத்து, the syllable formed by adding front short vowel (i) to the velar voiceless stop (k), one of the secondary alphabet of Tamil language.

[க + இ - கி. உயிர்மெய்க் குறியெழுத்து]

கிக்கிரி *kikkirī*, பெ.(n.) மீன்கொத்திப் புள் (யாழ். அக.); king fisher.

ம. கிக்கிரி

[கீள் + கிரி → கீள்கிரி → கிக்கிரி (கொ.உ.)]

கிக்கிலம் *kikkilam*, பெ.(n.) மலைதாங்கி என்னும் மூலிகை; sickle leaf (சா.அக.).

[குறு + கிலம் - குறுக்கிலம் → குக்கிலம் → கிக்கிலம் (கொ.உ.)]

கிகண்டம் *kigaṇḍam*, பெ.(n.) மயிற்றோகை; peacock's tail (சா.அக.).

[கிகண்டம் → கிகண்டம்.]

கிகினி¹ *kikini*, பெ.(n.) காக்கணம் கொடி. (திவா.); mussel-shell creeper (செ.அக.).

ம. கிகினி

[காக்கணம் → காக்கனி → கக்கினி → கிகினி (கொ.உ.)]

கிகினி² *kikini*, பெ.(n.) வலியன் என்னும் கரிக் குருவிப் புள் (பிங்.); king-crow.

[கீள் - பிளத்தல், கொத்துதல். கீல்கு → கீற்கு → கீற்குணி → கிக்குணி → கிகினி (கொ.உ.)]

கிகீதி *kigīḍi*, பெ.(n.) காடை; quail (சா.அக.).

[கு + கூவி - குகூவி → கிகீதி]

கிங்கரன் *kingaraṇ*, பெ.(n.) ஏவலான்; servant, attendant. "நமனார், கிங்கரர்" (பதினோ. பொன் வண். 66).

ம. கிங்கரன், கிங்கணன் (குறைந்த செல்வம் உள்ளவன்); க. கிங்கர; தெ. கிங்கருடு; து. கிங்கரெ; *kingkara*.

[கீழ் + கருமன் - கீழ்கருமன் → கிக்கருமான் → கிக்கரன் → கிங்கரன் (கொ.உ.)]

கிங்கரி *kingari*, பெ.(n.) 1. ஏவலாளனின் மனைவி; wife of a servant. 2. வேலைக்காரி; a maid servant.

ம. கிங்கரி

[கிங்கரன் (ஆ.பா.) - கிங்கரி (பெ.பா.) (கொ.உ.)]

கிங்கினி *kingini*, பெ.(n.) 1. காற்சலங்கை (பிங்.); tinkling ornament for the ankle. 2. அரைச் சலங்கை; girdle of small bells. "மாணிக்கக் கிங்கினி தன்னரை யாட" (திவ். பெரியாழ். 1:8, 2). 3. கிணு கிறுப்பை வகை; a species of rattle wort.

ம. கிங்கினி, கிங்நினி; க., தெ., து. கிங்கினி; skt.

kingini

[கிண்+கினி - கிண்கினி → கிங்கினி ஒலிக்குறிப்புச் சொல் அவ்வொலி யெழுப்பும் காற்சலங்கைக்கும் கிலுகிலுப்பைக்கும் ஆயிற்று]

கிங்கினிப்பாலை *kingini-p-pālai*, பெ.(n.) ஊசிப் பாலை (நாநார்த்த.); needle-leaved swallow-wort.

[கிண் + கினி + பாலை - கிங்கினிப்பாலை. கிண்கினி- ஒலிக்குறிப்புச்சொல் காற்றால் இலைகள் ஒலிபெழும்பும் பாலை மரத்துக்குப் பெயராயிற்று]

கிங்கினிமாலைநெல் *kingini-mālai-nel*, பெ.(n.) நெல்வகை(A.); a kind of paddy.

[கிண்கினி - கிங்கினி + மாலை + நெல்]

கிங்கிரம் பெ.(n.) 1. குதிரை; horse. 2. யானை; elephant. 3. வண்டு; beetle (சா.அக.).

ம. கிங்கிரம்

[கருங்கரம் → கங்கரம் → கிங்கிரம்]

கிங்கிரை *kingirai*, பெ.(n.) அரத்தம் (குருதி); blood (சா.அக.).

[செம் + குரு - செங்குரு → செங்கிரை → கிங்கிரை (கொவ.)]

கிங்கிலியன் *kingiliyan*, பெ.(n.) **கிங்கரன்** (விண்.) பார்க்க; see *kingaran*

[கிங்கரன் → கிங்கிரி + அன் - கிங்கிரியன் → கிங்கிலியன் (கொவ.)]

கிங்கினி *kingini*, பெ.(n.) தண்ணீரைக் கட்டும் சிறுவிடுகொள் பயறு; a kind of jungle gram capable of binding water (சா.அக.).

[குறுங்கொள் → குங்கொணி → கிங்கினி (கொவ.)]

கிச்சடி *kiccadī*, பெ.(n.) 1. ஒருவகைச் சிறுறுண்டி (கோயிலொ.31); a dainty made of rice and split

pulse boiled together with ghee and spices. 2. கறிவகை; curry prepared with fresh curds, coconut and green chillis. 3. கூழ்வகை (விண்.) a kind of rice gruel for sick people and children.

ம. கிச்சடி; க. கிச்சடி, கிச்சடி, கிச்சடி; தெ. கிச்சடி; பிரா.

கிச்ச.

Mar., H. khicaḍi

[கூய் → கும்க்கல் → குத்தலி → குச்சடி → கிச்சடி. கஞ்சி வடிக்காமல் புழுங்கக் காய்ச்சம் தன்மைக் கருதி கிச்சடி எனப்பட்டது. கும்த்தல் = சுடுதல், வேகவைத்தல்]

கிச்சம்மாள்வெட்டு *kiccammaḍi-veṭṭu*, பெ.(n.) பழைய நாணய வகை (பணவிடு.142); an ancient coin.

[கிச்சம்மாள் + வெட்டி.]

கிச்சல் *kiccal*, பெ.(n.) அக்குளில் அல்லது விலாப்ப- ித்தில் விரலால் தொட்டுக் கூச்சம் உண்டாகுதல்; tickling with a view to make one laugh.

[குத்து → குச்சு → கிச்சு → கிச்சல்.]

கிச்சலாட்டம் *kiccal-āṭṭam*, பெ.(n.) தொல்லை தருதல் (விண்.); molestation, disquietude, vexation.

ம. கிச்சலாட்டம்; க. கித்தாட.

[கிச்சல் + ஆட்டம் - கிச்சலாட்டம். கிச்சல் பார்க்க; see *kiccal*.]

கிச்சாட்டம் *kiccāṭṭam*, பெ.(n.) **கிச்சலாட்டம்** (விண்.) பார்க்க; see *kiccal-āṭṭam*.

[கிச்சலாட்டம் → கிச்சாட்டம்]

கிச்சான் *kiccāṇ*, பெ.(n.) சிறுபையன்; small boy.

[கூள் → குச்சு → குச்சன் → கிச்சன் → கிச்சான் (கூள் - மாணவன், சிறுவன்).]

கிச்சிகம் *kiccigam*, பெ.(n.) காட்டுக்கொளுஞ்சி; wild lemon (சா.அக.).

[கிச்சில் → கிச்சிகம்.]

கிச்சிகா *kiccigā*, பெ.(n.) காட்டுக்கொளுஞ்சி; wild lemon (சா.அக.).

[கிச்சிகம் → கிச்சிகா.]

கிச்சிலி *kicili*, பெ.(n.) 1. கொழிஞ்சி; sylhet orange. 2. நாரத்தை (மலை); seville orange. 3. கிச்சிலிக்கிழங்கு (யாழ்ப.); spiked garland flower. 4. பூலாங்கிழங்கு (தைலவ.தைல.59); long zedoary.

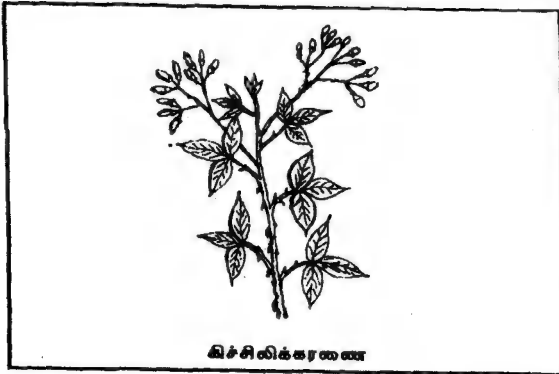
பறுவ. கிச்சலி, கொணுஞ்சி, கொழுச்சி, கொழுச்சில்

தெ. கிச்சிலி, கித்தலி.

[கொழிச்சில் → கொச்சில் → குச்சில் → குச்சிலி → கிச்சிலி.]

கிச்சிலிக்கரணை *kicili-k-karanai*, பெ.(n.) காட்டுமிளகு (L.); lopez root.

[கிச்சிலி + கரணை. கரணை = கருத்திருப்பது. கிச்சிலி = கொத்துச்செடியிருப்பது]

கிச்சிலிக்கரணை

கிச்சிலிக்கிழங்கு *kicili-k-kilangu*, பெ.(n.) மணம் தரும் வேருள்ள செடிவகை (தைலவ.தைல. 119, உரை); camphor zedoary.

ம. கிச்சிலிக்கிழங்கு

[கிச்சிலி + கிழங்கு. கிச்சிலி - இங்கு நறுமணப் பொருள் தந்தது]

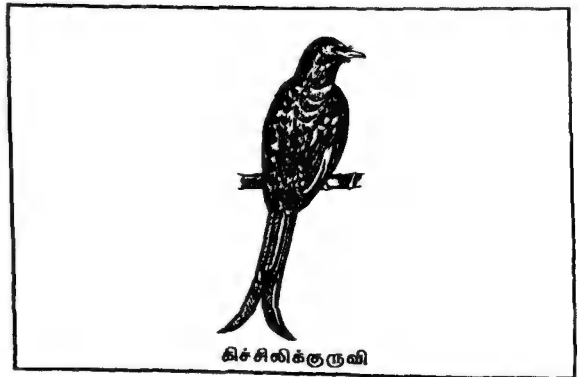
கிச்சிலிக்கிழங்கு

கிச்சிலிக்குடிநீர் *kicili-k-kuḍi-nīr*, பெ.(n.) நாரத்தைத் தோலினின்று வடித்த குடிநீர்; tincture of orange peel (சா.அக.).

[கிச்சிலி + குடி + நீர்.]

கிச்சிலிக்குருவி *kicili-k-kuruvi*, பெ.(n.) ஒருவகைக் குருவி; a kind of king-fish (சா.அக.).

[கிச்சிலி + குருவி.]

கிச்சிலிக்குருவி

கிச்சிலிச்சம்பா *kicili-c-camba*, பெ.(n.) சம்பா நெல்வகை (இ.வ.); a variety of small camba paddy.

ம. கிச்சிலிச்சம்பா

[கிச்சு செய்தற்கேற்ற அரிசிவகைக்குரிய நெல்வகை.]

கிச்சிலிச்சோறு *kicili-c-cōru*, பெ.(n.) முக-மதியர் விருந்திற் படைக்கும் ஒருவகைச் சோறு (உ.வ.); a kind of food, served in Mohammadan feasts.

[கிச்சு → கிச்சிலி + சோறு.]

கிச்சிலிப்படிசம் *kiccili-p-paḍigam*, பெ.(n.)
தும்புராமரம்; Indian tooth-ache tree (சா.அக.).

[கிச்சிலி + படிசம்]

கிச்சிலிப்பனை *kiccili-p-paṇai*, பெ.(n.) குழுதிப்
பனை; Malayan sugar-palm.

[கிச்சிலி + பனை]

கிச்சிலிப்புளிப்பு *kiccili-p-puḷippu*, பெ.(n.) கிச்சிலி
அமிலம்; citric acid occurring free in oranges, lemons
etc. (சா.அக.).

[கிச்சிலி + புளிப்பு]

கிச்சிலிப்பூத்தைலம் *kiccili-p-pu-t-tailam*, பெ.(n.)
கிச்சிலிப் பூவினின்னு எடுக்கும் எண்ணெய்; oil ex-
tracted from orange flower (சா.அக.).

[கிச்சிலிபூ + தைலம்]

கிச்சு *kiccu*, பெ.(n.) நெருப்பு; fire. "கிச்சிடையிடு
மெனக் கிளக்கின் றார்இலர்" (கம்பரா. பிணி வீட்டு.
3).

க. கிச்சு, கிர்சு, கிழ்சு; தெ.கிச்சு; து., பட. கிச்சு; குட.
தித்; கோத. திச்; நா., பர். கிச்; குரு. கிச்சு; மா. சிசு.

[சூய் → சூய்ச்சு → குச்சு → கிச்சு. சூய் = சுடுதல், எரிதல்]

கிச்சுக்கிச்சுத்தம்பலம் *kicci-k-kiccu-t-tambalam*,
பெ.(n.) கிச்சுக் கிச்சுத் தாம்பாளம் பார்க்க; see
kiccu-k-kiccu-t-tāmbālam.

[கிச்சுக் கிச்சு → கிச்சுக்கிச்சு + (தாம்பாளம்) தம்பலம்]

கிச்சுக்கிச்சுப் பண்ணு-தல் *kiccu-k-kiccu-p-
paṇṇu*, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) கிச்சுக்கிச்சு மூட்டு
தல் பார்க்க; see *kiccu-k-kiccu-mṭṭu*

[கிச்சு + கிச்சு + பண்ணு]

கிச்சுக்கிச்சுமூட்டு-தல் *kiccu-k-kiccu-mṭṭu*,
5 செ.குன்றாவி.(v.t.) கூச்சமுண்டாகும்படி பிறர்
உறுப்புகளைத் தொடுதல் (உவ.); to tickle with a
view to make one laugh.

ம. கிக்கினிக்குக; பட.கிலிகிருக.

[கிச்சு + கிச்சு + மூட்டு. கிச்சுக் கிச்சு = ஒரு பொருள்
குறித்து வந்த மரபினைச் சொல்]

கிச்சுக்கிச்செனல் *kiccu-k-kiceenal*, பெ.(n.) ஓர்
ஒலிக்குறிப்பு; onom, expr. signifying chirping, as
lizards.

[கிச்சு + கிச்சு + எனல்]

கிச்சுடர் *kiccuḍar*, பெ.(n.) சக்கரவாளம் (அக.நி.); a
mythical range of mountains beyond the earth.

[கிழ் + சுடர்]

கிசம் *kisam*, பெ.(n.) தளிர்; tender leaf. sprout.

[கிள் → கிளம் → கிசம்]

கிசலம் *kiśalam*, பெ.(n.) கிசயம் பார்க்க; see
kiśayam.

[கிள் → கிளம் → கிசம் → கிசலம்]

கிசலயம் *kiśalayam*, பெ.(n.) தளிர்; tender leaf, sprout
"கிசலயம்புணர சீறடி" (கந்தபு இரணியன்பு. 56).

[கிசலம் → கிசலயம்]

கிசலை *kiśalai*, பெ.(n.) கிசம் பார்க்க; see *kiśam*.

[கிசம் → கிசலை]

கிசனி *kiśani*, பெ.(n.) மரக்கிளையினின்றும்
பறந்தெழுவதாகிய ஒருவகைப் பறவை இயங்
கோட்டம் (காசிக.திரிலோ.6); rising in flight from a
branch, one of the movements of a bird.

[ஒசனித்தல் → ஒசனி → கோசனி → கிசனி]

கிசாலம் *kiśālam*, பெ.(n.) தளிர் (யாழ்.அக.); sprout.

[கிசலம் → கிசாலம்]

கிசில் *kiśil*, பெ.(n.) கீல்; tar, pitch (வின.).

[கசி → கிசில் → கிசில்]

கிசில்பூசு-தல் *kišil-pōṣu-*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) கப்பலிற் சந்துகளைப் பற்றுவைத்தடைத்தல் (பாண்டி); to caulk

[கசி → கிசில். கிசில் + பூசு.]

கிசிற்கயிறு *kišir-kayiru*, பெ.(n.) தாரெண்ணெய் பூசின கயிறு (விண்.); tamed rope.

[கிசில் + கயிறு. கசி → கசித் → கிசில் + கயிறு. கசியும் எண்ணெய் கசில் அல்லது கிசில் எனப்பட்டது (கொ.வ.).]

கிககிக-த்தல் *kišukiš-^u*, 7 செ.கு.வி.(v.i.) பிறர் கேட்காதவாறு ஒருவருடைய காதில் மெதுவாக ஒன்றைச் சொல்லுதல்; கழுக்கம் (இரகசியம்) பேசுதல்; to whisper, something in to the ears, tell a secret, in whispering voice. அவருடைய காதில் அவள் ஏதோ கிககிகத்தாள்.

பு. குருகு

கிககிகத்தான் *kiš-kišuttāṇ*, பெ.(n.) வாலில்லாக் காற்றாடி (யாழ்ப்.); small paper-kite without a tail.

[கிககிக - ஒலிக்குறிப்புச்சொல். கிககிக → கிக கிகத் தான். ஒலிக்குறிப்புச் சொல்லடியாகப் பிறந்த பெயர்ச்சொல். அண்மையில் புறக்கும்போது மெல்லிய ஒசையெழுப்பும் காற்றாடி.]

கிககிகப்பான் *kiš-kišuppāṇ*, பெ.(n.) வாலுள்ள காற்றாடி (யாழ்ப்.); a paper kite with a tail.

[கிககிக - ஒலிக்குறிப்புச்சொல். கிககிக → கிககிகப்பான் - தொலைவில் புறக்கும்போது மெல்லிய ஒசையெழுப்பும் காற்றாடி.]

கிககிகப்பு *kiš-kišuppu*, பெ.(n.) 1. ஒருவருடைய சொந்த வாழ்க்கையைப் பற்றி மறைவாகப் பேசிக் கொள்ளும் பேச்சு; juicy talk, about a person's private life. அந்தப் புது நடிகையைப்பற்றிப் பல கிககிகப்புகள் வரத்தொடங்கிவிட்டன (உ.வ.). 2. பிறர் கேட்காத படியான மெல்லிய ஒசை; whisper, soft voice. கிககிகப்பான குரலில் கேட்டான்.

[கிக + கிக - கிககிக → கிககிகப்பு]

கிககிசெனல் *kišukišēṇal*, பெ.(n.) ஒலிக்குறிப்பு; onom. expr. signifying firing as a rocket, rustling as a starched garment when walking briskly.

[கீச்சுக்கீச்சு - கிச்சுக்கிச்சு. கிககிக + எனல்.]

கிஞ்சகா *kiñjagā*, பெ.(n.) கொடிக்காசரைக்கீரை; a kind of edible greens (சா.அக.).

[கஞ்சகா → கிஞ்சகா.]

கிஞ்சணன் *kiñjaṇaṇ*, பெ.(n.) அறிவிலான் (யாழ்ப்.அக.); ignorant man (செ.அக.).

[கிளிஞ்சிலான் → கிஞ்சலன் → கிஞ்சணன் (கொ.வ.) → கிளிஞ்சில் போன்று உள்ளீடில்லாதவன், அறிவிலி.]

கிஞ்சபன்னி *kiñja-paṇṇi*, பெ.(n.) நாயுருவி (மலை.); a plant growing in hedges and thickets.

[குஞ்சம் → குஞ்சு → கிஞ்சு + பன்னி. பன்னி - பன் வைத்த கருக்கருவான் போல் கூர்முனை தெரிவது.]

கிஞ்சம்¹ *kiñjam*, பெ.(n.) 1. சிறிது; small quantity. 2. சிறுமை (சங்.அக.); smallness, littleness.

[கொஞ்சம் → கிஞ்சம் (கொ.வ.).]

கிஞ்சம்² *kiñjam*, பெ.(n.) 1. புளி (விண்.); tamarind. 2. புளிமா (மலை.); Indian logplum.

[குஞ்சம் → கிஞ்சம். குஞ்சம் - கொத்து. கொத்து கொத்தாகக் காக்கும் புளி.]

கிஞ்சல் *kiñjal*, பெ.(n.) கருக்கம்; limit, bounds 'கிஞ்சலிலா வஞ்சிடத்தும்' (ஒழிவி.பொதுவி.33).

[கொஞ்சம் → கொஞ்சல் → கிஞ்சல் (கொ.வ.).]

கிஞ்சள் *kiñjaḷ*, பெ.(n.) ஆரைக்கீரை; a kind of edible greens (சா.அக.).

[கஞ்சல் → கிஞ்சள்.]

கிஞ்சன் *kiñjaṇ*, பெ.(n.) ஏழை; poor, destitute man, as having very little.

[கிஞ்சு → கிஞ்சன்.]

கிஞ்சனன் *kirijagan*, பெ.(n.) ஏழை (நிகண்டு); poor, dsestitute man, as having very little.

[கிஞ்சன் + அன் - கிஞ்சனன்.]

கிஞ்சாரு *kirijāru*, பெ.(n.) நெல்லின் முள்; paddy's spinke (சா.அக.).

[குள் → குஞ்சல் → குஞ்சாரு → கிஞ்சாரு.]

கிஞ்சி¹ *kirijī*, பெ.(n.) 1. வேம்பு (மலை.); margosa tree. 2. திருவாத்திமரம்; holy mountain ebony.

[கிழிஞ்சி → கிஞ்சி (கிழிந்தயிலை முனைகளை உடையது)]

கிஞ்சி² *kirijī*, பெ.(n.) 1. முதலை; crocodile. 2. வெள்ளைக் கழற்கொடி; white species of bonduc creeper. 3. மிகச் சிறியது; very little (சா.அக.).

[கிழிஞ்சி → கிஞ்சி]

கிஞ்சிக்கினும் *kirijī-k-kiriam*, பெ.(n.) சிற்றறிவு; shal-low knowledge.

[குஞ்சு + குஞ்சம் → குஞ்சிக்கினும்]

கிஞ்சிக்கினார் *kirijī-k-kiriar*, பெ.(n.) சிற்றறிவினர் (இரு.நா.); people of shallow knowledge.

[குஞ்சு → குஞ்சர் → குஞ்சுகுஞ்சர் → கிஞ்சிக்கினார்.]

கிஞ்சிக்கினம் *kirijikkipam*, பெ.(n.) **கிஞ்சிஞ்சும்** பார்க்க; see *kiriciriam*.

[கிஞ்சிக்கினம் → கிஞ்சிக்கினம்.]

கிஞ்சிக்கினன் *kirijikkipagan*, பெ.(n.) **கிஞ்சித்தன்** பார்க்க see *kiricittan*.

[கிஞ்சிக்கினம் → கிஞ்சிக்கினன்.]

கிஞ்சிகம் *kirijigam*, பெ.(n.) திருவாத்தி; holy moun-tain ebony (சா.அக.).

[கிஞ்சி → கிஞ்சிகா.]

கிஞ்சிகா *kirijiga*, பெ.(n.) வேப்பமரம்; neem tree (சா.அக.).

[கிஞ்சி → கிஞ்சிகா.]

கிஞ்சிஞ்சுத்துவம் *kirijirñattuvam*, பெ.(n.) சிற்றறிவுடைமை (சி.சி.4,21,ஞானம்.); state of being limited in knowledge. opp. to *carvaññattuvam*.

[கிஞ்சு → கிஞ்சுத்துவம். **கிஞ்சுத்துவம்** பார்க்க; see *kiñsuttuvam*.]

கிஞ்சிஞ்சும் *kirijirñam*, பெ.(n.) சிற்றறினர்வு; limited knowledge opp to *carvaññam*.

[கிஞ்சு → கிஞ்சம்]

கிஞ்சித்தாகப்பேசு-தல் *kirijittāga-p-pēśu-*, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) இழித்துக் கூறுதல் (வின.); to speak in disparagement of.

[கொஞ்சம் → கிஞ்சம் → கிஞ்சித்து + ஆக + பேசு- (கொ.உ.). இது கிளைமொழிப் பேச்சு வழக்காதலின் குறைத்துப் பேசுதல், தாழ்த்திப் பேசுதல் என்பதே செவ்விய வழக்கு.]

கிஞ்சித்து¹ *kirijittu*, பெ.(n.) சிறுமை; any thing nar-row, limited and mean, smallness.

[கொஞ்சம் → கிஞ்சம் → கிஞ்சித்து (கொ.உ.) - குறைந்த அளவு]

கிஞ்சித்து² *kirijittu*, (adv.) கொஞ்சமாக; in small quantity, a little.

[கொஞ்சம் → கிஞ்சம் → கிஞ்சித்து.]

கிஞ்சித்து³ *kirijittu*, பெ.(n.) 1. புளிமா (மலை.); log plum. 2. திப்பிலி மூலம்; root of long-pepper (சா.அக.).

[கிஞ்சு → கிஞ்சித்து]

கிஞ்சித்தும் *kirijittum*, வி.எ.(adv.) சிறிதும்; even a little, not one bit. அவனுக்கு ஏழைகள் மீது இரக்கம் கிஞ்சித்தும் கிடையாது.

[கொஞ்சம் → கிஞ்சம் → கிஞ்சித்தும்.]

கிஞ்சித்துவம் *kirijittuvam*, பெ.(n.) சிற்றறிவு (யாழ்.அக.); limited knowledge.

[கொஞ்சம் → கிச்சம் → கிஞ்சித்து → கிஞ்சித்துவம்]

கிஞ்சித்தேனும் *kiriji-t-tēnum*, கு.வி.எ.(adv.) சிறிதும்; even a little. கிஞ்சித்தேனும் இரக்கமில்லாதவன் (உ.வ.).

[கொஞ்சம் → கிஞ்சம் → கிஞ்சி + ஏனும் - கிஞ்சிற்றேனும் → கிஞ்சித்தேனும்]

கிஞ்சிதம் *kirijitam*, பெ.(n.) கிஞ்சித்து பார்க்க; see *kirijittu*.

[கிஞ்சித்து → கிஞ்சிதம்]

கிஞ்சில்¹ *kirijil*, வி.எ.(adv.) 1. கொஞ்சம்; very little 'ஆமது கிஞ்சிலும் கிடையாது' (ஞானவா.வைராக். 74). 'கிஞ்சளவு கேட்கலுமாம்' (ஒழிவி.பொது.24).

[கொஞ்சம் → கிஞ்சம் → கிஞ்சல் → கிஞ்சில் (கொ.வ.)]

கிஞ்சில்² *kirijil*, பெ.எ.(adj.) சிறிதான; a little. 'கிஞ்சளவு கேட்கலுமாம்' (ஒழிவி.பொது.24).

[கொஞ்சம் → கிஞ்சம் → கிஞ்சல் → கிஞ்சில் (கொ.வ.)]

கிஞ்சில்³ *kirijil*, பெ.(n.) கீழ்மை (யாழ்.அக.); lowness.

[கீழ் → கீழ்ச்சல் → கிஞ்சல் → கிஞ்சில்]

கிஞ்சு¹ *kirijū*, பெ.எ.(adj.) சிறிதான; a little 'கிஞ்சளவு கேட்க லுமாம்' (ஒழிவி.பொது.24).

[கொஞ்சம் → கிஞ்சம் → கிஞ்சு]

கிஞ்சு² *kinču*, பெ.(n.) கிஞ்சுமாரம் (அக.நி.) பார்க்க; see *kirijumāram*.

[கிஞ்சுமாரம் → கிஞ்சு]

கிஞ்சுகபரணி *kirijuga-parani* பெ.(n.) துளசி; holy basil (சா.அக.).

[கிஞ்சுகம் → பரணி]

கிஞ்சுகம்¹ *kirijugam*, பெ.(n.) 1. முண்முருக்கு (பிங்); coral tree of the western ghats. m.tr. 2. கலியாண முருக்குவகை; Indian coral tree. 3. பலாசு மரம்; Palas tree. 4. சிவப்பு (பிங்); red crimson.

[செம் → செஞ்சு → கெஞ்சு → கிஞ்சு → கிஞ்சுகம் (சிவப்பானது)]

கிஞ்சுகம்² *kirijugam*, பெ.(n.) 1. கிளி; parrot. "கிஞ்சுக மென்று கிளிக் கும் பேர்" (திவ்.பெரியாழ். 3:7,7, வியா.பக்.716). 2. அகணம் (அக.நி.); aśuṇam, a creature of music supposed to possess a delicate sense of music.

[குஞ்சு → குஞ்சுகம் → கிஞ்சுகம் குஞ்சு மென்மையான இளம்பருவத்துப் பறவையைக் குறித்த சொல். மென்மையும் அழகும் வாய்ந்த பிற பறவைகளுக்கும் பெயராயிற்று]

கிஞ்சுகி *kirijugi* பெ.(n.) பலாசுமரம் (தைலவ. தைல.40); palas tree.

[குஞ்சுகம் → கிஞ்சுகி]

கிஞ்சுகம் *kirijumam*, பெ.(n.) கிஞ்சுகமாரம் பார்க்க; see *kirijumāram*.

[கிஞ்சுகமாரம் → கிஞ்சுகம்]

கிஞ்சுகமாரம் *kirijumāram*, பெ.(n.) முதலை (யாழ்.அக.); crocodile.

[கீள்-பிளத்தல், இழுத்தல். கீள் → கீஞ்சு. கிஞ்சு + மாரம் (கொல்வது) - கிஞ்சுகமாரம். ஒ.நோ.தெ. குஞ்சு-இழு]

கிஞ்சுலிகம் *kirijuligam*, பெ.(n.) மண்ணுளிப்பாம்பு (இரு.நா.); a kind of snake.

[கீள்-கீஞ்சு → கீஞ்சுள் → கீழ்களிகம் (மண்ணைப்பிளந்து உட்செல்வது) → கிஞ்சுலிகம் (கொ.வ.)]

கிஞ்சு *kirijū*, பெ.(n.) சிறிய பச்சை நிற இலைகளைக் கொண்ட புதர்ச்செடி (யாழ்ப்.); a kind of shrub with small evergreen leaf.

[குஞ்சம் → குஞ்சு → கிஞ்சு (சொ.அக.). குஞ்சம் - குள்ளமானது குட்டையானது]

கிரும் *kirīam*, பெ.(n.) அறிவு (யாழ்.அக.); knowledge.

[குல் = சுடுதல், ஒளிர்தல். குல் → குயம் → குரும் → கிரும் (கொ.வ.)]

கிட்கிந்தை *kitkindai*, பெ.(n.) 1. எருமையூருக்கு (மைசூருக்கு) வடக்கில் உள்ள மலை; a mountain to the north of Mysore. 2. வாலி, சுக்கிரீவர் களுடைய தலைநகரம்; *Kiśkindha*, an ancient town on Mt. *Kiśkindha* the capital of *Vāli* and *Sugrīva*, the monkey chiefs of *Rāmāyana* fame.

[குடகுன்று → குடகுந்து → கிட்கிந்து → கிட்கிந்தை (கொ.வ.)]

த. குடகுன்று > Skt. *kiskinda*.

வாலி என்னும் வாலியோனும், சுக்கிரீவன் என்னும் இரும்பிடர்த்தலையனும் ஆண்ட நாட்டின் மலையாகிய குடக்குன்று என்பது வடமொழியில் கிட்கிந்தை ஆயிற்று. குடக்குன்று பார்க்க; see *kuḍa-k-kunru*.

கிட்கிழங்கு *kitkilaṅgu*, பெ.(n.) சின்னிக்கிழங்கு; root of birch-leaved *acalypha* (சா.அக.).

[குட்டிக்கிழங்கு → கிட்கிழங்கு]

கிட்ட¹ *kiṭṭa*, வி.எ. (adv.) அருகே; near, close by. 'கிட்ட வாவென' (கைவல்ய.தத்.87).

ம. கிட்ட, கிட்டக்கை; க. கிட்டு (கைக்கு அகப்படுதல்); துட. கிட்; து. கிட்ட; தெ. கிட்டு (அருகில்வருதல்); மா.கிடை.

[கிள் → கிடு → கிட்ட.]

கிட்ட² *kiṭṭa*, இடை (part.). ஐந்தாம் வேற்றுமைக்கும் ஏழாம் வேற்றுமைக்குமுரிய சொல்லுருபு; case sign of the ablative and the locative. "சுழன்மாறி கிட்ட வாங்கி வழங்கிடுவீர்" (விறலிவிடு.901).

[கிட்டு → கிட்ட.]

கிட்டக்கல் *kiṭṭa-k-ka*, பெ.(n.) 1. இரும்புத்தூசு; iron dross. 2. கருக வெந்துள்ள செங்கல்; over burnt brick.

மறுவ கிட்டம்

ம.கிட்டக்கல்

[கிட்டம்? + கல்]

கிட்டங்கி *kiṭaṅgi*, பெ.(n.) பண்டசாலை (இ.வ.); store house, warehouse.

தெ., க. கிட்டங்கி

Malay. gaḍong

[கிடங்கில் : பள்ளம். கிடங்கில் → கிடங்கி → கிட்டங்கி (பள்ளமாகச் செய்யப்பட்ட பண்டசாலை)]

பண்டைக் காலத்தில் நிலத்தில் குழிவெட்டிப் பூசி மெழுகித் தவசம் கொட்டிக் கற்பலகையால் மூடி வைக்கும் பழக்கம் இருந்ததால், கிடங்கில்-தவசம் கொட்டி வைக்கும் நிலவறையைக் குறித்தது.

கிட்டடி *kiṭṭaḍi*, பெ.(n.) அண்மை; proximity, vicinity.

[கிட்ட + அடி.]

கிட்டத்தட்ட *kiṭṭa-t-taṭṭa*, கு.வி.எ. (adv.) ஏறக்குறைய; nearly, about.

[கிட்ட + தட்ட - கிட்டத்தட்ட.]

கிட்டுதலும் தட்டுதலும் குறைபடுதல் பொருள் தருதலின் இரண்டும் இணைந்து ஒருபொருள் குறித்த மரபினைச் சொல்லாயிற்று.

கிட்டத்தாள் *kiṭṭa-t-tāḷ*, பெ.(n.) அட்டைத்தாள் (இ.வ.); card-board.

[கிட்டம் + தாள் - கிட்டத்தாள். கிட்டம் + தடிப்பு]

கிட்டப்பார்வை *kiṭṭa-p-pārvai*, பெ.(n.) அண்மையிலுள்ளதும்புந் தெரியும் பார்வைக் குறைபாடு; short sightedness.

[கிட்ட + பார்வை]

கிட்டப்பிடி-த்தல் *kiṭṭa-p-piḍi*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அண்மையாயிருத்தல்; to keep near, as a ship

to the shore. 2. வேலை முடிவுக்கு வருதல்; to get near the end, as an undertaking.

[கிட்ட + பிடி-]

கிட்டம்¹ *kittam*, பெ.(n.) அண்மை; nearness, vicinity (கொ.வ.).

ம. கிட்டம்

[கிட்டு → கிட்டம்]

கிட்டம்² *kittam*, பெ.(n.) மாழைக்கட்டி; ore, lump of metal "இரண்டு கிட்டஞ் சேரக் கிடக்க" (ஈடு.5:1ப்ர). 2. தீட்டப்படாத மணியிலுள்ள கரடு (மூலவசன.பக்.7 ஆய்.வியா); dross or crust upon a precious stone. 3. இரும்பு முதலியவற்றின் துரு (பதார்த்த.1269.); dross, scoria, scum of metal. 4. வண்டல்; sediment, lees residuum. 5. சேறு முதலியவற்றின் ஏடு; coating, crust. 6. இறுக்கம்; state of being dry and hard.

[குள் → கிள் → கிட்டம் (திரட்சிக்கட்டி)]

கிட்டம்பிடி-த்தல் *kittampidi*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) உலர்தல்; to be dried, as the surface of a garden bed.

[கிட்டம் + பிடி-]

கிட்டமுட்ட *kitta-mutta*, வி.எ. (adv.) 1. ஏறக்குறைய; nearly, about. 'அதன்விலை கிட்டமுட்ட எவ்வளவு தொகையாகும்?' 2. அண்மையில்; near, close by, in the near past. அவனைக் கிட்டமுட்டக் காணோம்.

மறுவ கிட்டத்தல்

ம. கிட்டமுட்டு

[கிட்டு + முட்டு]

கிட்டலர் *kittalar*, பெ.(n.) பகைவர்; enemies, foes.

[கிட்டு + அல் + அர் + 'அல்' எ.ம. இடைநிலை]

கிட்டலோகம் *kittalōgam*, பெ.(n.) உருக்குமாழை; steel (சா.அக.).

[கிட்டம் + லோகம்]

கிட்டாக்கினிக்கொட்டை *kittakkini-k-kōṭṭai*, பெ.(n.) சேரான்கொட்டை; marking nut (சா.அக.).

[கிட்டாக்கினி + கொட்டை]

கிட்டாமாரி *kittā-mārī*, பெ.(n.) சிறுபுள்ளடி; acute oblong unifoliate tick trefoil (சா.அக.).

[கிட்டா + மாரி]

கிட்டார் *kittār*, பெ.(n.) பகைவர்; foes.

[கிட்டு + ஆ + அர். 'ஆ' எ.ம. இடைநிலை]

கிட்டாலம் *kittālam*, பெ.(n.) செப்புப்பாத்திர வகை (சங்.அக.); a kind of copper vessel.

[கிட்டலம் → கிட்டாலம்]

கிட்டான் *kittān*, பெ.(n.) உருகிய இரும்புத் துண்டு; a piece of melted iron.

[கிட்டலம் → கிட்டன் → கிட்டான்]

கிட்டி¹ *kitti*, பெ.(n.) 1. இறுக்குங்கோல்; clamps used to press hands, feet, etc. in torture, to castrate bulls, to press out medicinal oils, etc. 'கையுந்தான் கருங்கிட்டி யார்த்தார்' (திருவிளை. நார்பரி.9). 2. கவரிறுக்கி; fork of a branch planted at the mouth of a fence. 3. கொல்லர் கருவி வகை; iron cramp. 4. நுகமுளை (சங்.அக.); pegs that confine the bullock's neck to the ends of the yoke in drawing carts, etc. 5. பிள்ளைகளின் விளையாட்டுக் கருவியுள் ஒன்று; cat in the game of tip-cat. 6. கைத்தாளம் (திவா.); cymbal. 7. நாழிகை வட்டில்; clepsydra. 8. சின்னி பார்க்க "கிட்டிக்கிழங்காற் கிளர்த்பனமுண்டாம்" (பதார்த்த. 435); Indian shrubby copper leaf.

ம., க., பட. கிட்டி.

[கிள் → கிட்டு → கிட்டி]

கிட்டி² *kitti* பெ.(n.) பன்றி (சூடா.); hog.

[கிட்டு → கிட்டி]

கிட்டி³ *kitti* பெ.(n.) தலையீற்றுப் பசு (பிங்.); young cow that has calved once.

[கிட்டு → கிட்டி]

கிட்டிக்கயிறு *kitti-k-kayiru*, பெ.(n.) பூட்டுக் கயிறு (யாழ்.அக.); yoke ropes, bands.

[கிட்டி + கயிறு]

கிட்டிக்கலப்பை *kitti-k-kalappa*, பெ.(n.) தேய்ந்த சிறுகலப்பை; small kind of plough worn out by use and age.

[கிட்டி + கலப்பை]

கிட்டிக்கிழங்கு *kitti-k-kilangu*, பெ.(n.) சின்னிக் கிழங்கு; root of acahypha (சா.அக.).

[கிட்டி + கிழங்கு]

கிட்டிக்கொள்(ளு)¹-தல் *kitti-k-kollu*, 18 செ.கு.வி. (v.i.) நெருங்கிச் சேர்தல்; to approach, draw near, as an evil hour.

[கிட்டி + கொள்]

கிட்டிக்கொள்(ளு)²-தல் *kitti-k-kollu*, 16 செ.குன்றாவி. (v.t.) நெருங்கி யெதிர்த்தல்; to attack, as a robber.

[கிட்டு → கிட்டி + கொள்]

கிட்டிக்கோல் *kitti-k-kol*, பெ.(n.) கிட்டி² பார்க்க; see *kitti*³.

ம. கிட்டிக்கோல்; பட. கில்லி.

[கிட்டி + கோள்]

கிட்டிகட்டல் *kitti-kattal*, தொ.பெ. (vb.) சாறுபிழிதல்; extracting juice by squeezing or crushing (சா.அக.).

[கிட்டி + கட்டல்]

கிட்டிகட்டு-தல் *kitti-kattu*, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.)

1. இறுக்குக் கோலிட்டு வருத்துதல்; to torture with kitti. 2. நெருக்கி வருத்துதல்; to press hard, as for a debt; to screw.

[கிட்டி + கட்டு]

கிட்டிச்சன்னல் *kitticcanna*, பெ.(n.) மரமாடிச் சுவரில் காற்று வருவதற்கு அமைக்கப்படும் சிறிய பலகணி அல்லது துளை; ventilator (செங்.வழி.) (கட்.தொ.அக.).

[கிட்டி + சன்னல்]

கிட்டிணம் *kittinam*, பெ.(n.) மான்றோல் (யாழ்.அக.); antelope's kin, deer skin.

[கிள் → கிள் (பிறத்தல், உரித்தல்) → கிட்டு → கிட்டிணம்]

கிட்டிணாவல்லி *kittinavalli*, பெ.(n.) நன்னாரி; Indian sarsaparilla (சா.அக.).

[கிட்டிணம் + வல்லி]

கிட்டிணவாலி *kittinavali*, பெ.(n.) குதிரைவாலி; horse tail millet; rough panic grass (சா.அக.).

[கிட்டிணம் + வாலி. கிட்டிணம் - பிளந்தது, விரிந்தது]

கிட்டிப்பந்து *kitti-p-pandu*, பெ.(n.) சிறுவர் ஆடும் பந்து விளையாட்டு வகை; a boy's game, a kind of rounders with bat and ball.

[கிட்டி + பந்து]

கிட்டிப்பாடு *kitti-p-padu*, பெ.(n.) குறுகிய பாதை (யாழ்.அக.); narrow path.

[கிட்டு → கிட்டி + பாடு]

கிட்டிப்பிரி *kitti-p-piri*, பெ.(n.) பனையோலைக் கூரையீது போடப்பட்ட வைக்கோல், காற்றினால் சிதறாதவாறு வைக்கோல் நாரால் பின்னப்பட்டுக் கட்டப்பட்ட கயிறு (செங்.வழி.) (கட்.தொ.அக.); rope made of straw tied to keep the roof in place.

[கிட்டி + பிரி]

கிட்டிப்புள் *kitti-p-pu*, பெ.(n.) 1. கிட்டிப்புள் விளையாட்டுள் பயன்படும் சிறுகுச்சி; a short piece of wood tapering to a point at each end in the game of tip-cat. 2. கிட்டிப்புள்ளால் ஆடும் விளையாட்டு; the game of tip-cat.

[கிட்டி + புள்.]

கிட்டிப்புள்ளி *kitti-p-puḷi*, பெ.(n.) **கிட்டிப்புள்** பார்க்க; see *kitti-p-pu*

[கிட்டிப்புள் → கிட்டிப்புள்ளி.]

கிட்டியூட்டு¹-தல் *kitti-pūḍu*, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) கிட்டிக்கோல் பூட்டி வருத்துதல்; to torture with clamps.

கிட்டியூட்டு²-தல் *kitti-pūḍu*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) எருதைப் பூட்ட நுகமுளை போடுதல்; to fix the yoke on the bullock's neck.

[கிட்டி + பூட்டு-]

கிட்டிமந்தாரம் *kitti-mandāram*, பெ.(n.) மயிற் கொன்றை (க.வைரத்.); peacock's crest.

[கிட்டி + மந்தாரம்]

கிட்டிமம் *kittimam*, பெ.(n.) உவர்நீர்; salt or brackish water (சா.அக.).

[கிட்டி → கிட்டிமம்]

கிட்டிமுட்டி *kittimuḍḍi* து.வி.(aux.v.) மிக நெருக்கமாக; closely, pressingly near. அவன் கிட்டிமுட்டி வந்தால் வட்டியைத் தள்ளிவிட்டு முதலை மாத்திரம் வாங்குவேன் (கொ.வ.).

[கிட்டி + முட்டி]

கிட்டியடி-த்தல் *kittiyaḍi*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கிட்டிப்புள் விளையாடுதல்; to play tip-cat. 2. வீணிற் போது போக்குதல்; to misspend or waste time as in play. 3. கிட்டியூட்டுதல்; to torture with clamps.

[கிட்டி + அடி-]

கிட்டியிழைப்புளி *kitti-y-ilai-p-puḷi*, பெ.(n.) தச்சக் கருவியாகிய இழைப்புளி வகை; joiner's plane.

[கிட்டி + இழைப்புளி]

கிட்டிரம் *kittiram*, பெ.(n.) நெருஞ்சி (மலை.); a small prostrate herb.

[கிள் → கிட்டி → கிட்டிரம்]

கிட்டிவான் *kittivāṇ*, பெ.(n.) எட்டி மரம்; strychnine tree (சா.அக.).

[கிட்டி → கிட்டிவான்]

கிட்டினர் *kittinar*, பெ.(n.) உறவினர் (சங்.அக.); relations, friends, associates, allives.

[கிட்டி → கிட்டினர்]

கிட்டினன் *kittināṇ*, பெ.(n.) திப்பிலி; long-pepper (சா.அக.).

[கிட்டி → கிட்டினன்]

கிட்டு¹-தல் *kittu*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. நெருங்குதல்; to draw near, in time or place. "தீவினை கிட்டிய போதினில்" (கம்பரா.விபீடண.67). 2. உறவு நெருங்குதல்; to be on friendly terms with, closely related to. 3. கிடைத்தல்; to be attained, accomplished. "கிட்டாதாயின் வெட்டென மற" (கொன்றைவே.). 4. பல்முதலியன ஒன்றுடனொன்று பூண்டு இறுகுதல்; to be clenched, as the teeth in lock jaw.

க., ம. கிட்டு.

[குள் → கிள் → கிட்டு]

கிட்டு²-தல் *kittu*, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அணுகுதல்; to approach. அவ்வுரைக் கிட்டினான். 2. எதிர்த்தல்; to attack, meet. 3. கட்டுதல் (குடா.); to tie, bind.

தெ. கிட்டு

[குள் → கிள் → கிட்டு]

கிட்டு³-தல் *kittu*, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. கைக்கு அகப்படுதல்; to come to hand, get, obtain. 2. எட்டுதல்; to reach, attain.

ம. கிட்டுக; க., தெ., பட., கிட்டு; குட., தூட., கிட்.

[குள் → கிள் (நெருங்குதல்) (கிண்டு) → கிட்டு- நெருங்கச் செய், கைவரப்பெறு. கிட்டு → கிட்டை = நெருங்கிய பகுதி, அருகு, அண்மை. கிள் என்னும் வேரடி நெருங்குதல் நெருங்குதல் எனும் தன்வினை பிறவினைகளுக்குப் பொதுவானது. இதனைப் பிறவினைக்கே தெளிவாக ஆளும் பொருட்டு கிள் → கிட்டு எனத் திரிந்தது. பிள்(பிள) விள் → வெள் → வெட்டு எனும் வேரடி வளர்ச்சி, வெட்டு எனும் தெளிவான பிறவினை (பிளக்கச் செய்) வடிவ ஒற்றுமை காண்க.]

கிட்டை *kittai*, வினையெச்சம்.(adv.) **கிட்ட** பார்க்க; see *kittā*.

ம. கிட்டெ

[கிள் → கிடு → கிட்டு → கிட்டை.]

கிட்டைக்கு *kittaiḱku*, வி.எ.(adv.) அருகே; near, close by.

ம. கிட்டக்கெ

[கிட்டை + கு. நான்காம் வேற்றுமை உருபு 'கு' ஏழாம் வேற்றுமைப் பொருளில் வந்துள்ளது]

கிட¹-த்தல் *kida-*, 2 செ.கு.வி.(v.i.) 1. ஒய்வெடுக்க அல்லது உறங்க வேண்டித் தரையில் அல்லது கட்டிலில் கை, கால்களை நீட்டிப் படுத்தல்; to be in a prostrate position, to lie, lie down. "மால் யாழ்கேளாக் கிடந்தான் போல்" (கலித். 123). 2. ஓரிடத்தில் இருத்தல், தங்குதல்; to be remain, exist, to dwell. "புலி கிடந்த தூறு" (வாக்குண். 21). 3. மீதமிருத்தல்; to be left over, remain. 4. உயிருடன் இருத்தல், வாழ்தல்; to exist, live in, dwell. 5. உறங்குதல்; to sleep, rest, reposs. "தாவி னல்லிசைக் கருதிய கிடந்தோர்க்கு" (தொல். பொருள். 91). 6. நோயால் படுத்த படுக்கை யாதல்; to be bed-ridden, as from disease. அவர் நிரம்பக் கிடக்கிறான். 7. அவமதித்து ஒதுக்குதல்; to be unworthy of any attention. அவன் கிடக்கிறான், நீ போ.

ம. கிடக்குக; க. கெடெ; குட., கடாக.

[கிள் → கிட → கிடத்தல்]

கிட² *kida*, இடை.(part.) நிகழ்கால இடைநிலைகளுள் ஒன்று; a particle denoting present tense; உண்ணாக் கிடந்தான் (தொல். சொல். 204, உரை).

[கிடத்தல் = இருத்தல். உண்ணா இருந்தான் என்றாற் போன்று உண்ணாக் கிடத்தலும் ஆகின்று என்னும் வாய்பாட்டுப் பொருளதாகக் கருதப்பட்டது. ஆயின் பாவாணர் அவர்கள் இதனை வேறு வகையாகக் கருதினார். 'ஆழின்று' பார்க்க; see *āṇirru*.]

கிடக்க *kidakka*, வியங். (opt.) கிடக்குமாக இருக்குமாக; let it be.

[கிட + க. (கிடத்தல், இருத்தல்). 'க' வியங்கோள் ஈறு]

கிடக்கட்டும் *kidakkaṭṭum*, ஏ.(imp.) இருந்த இடத்தில் இருக்கலாம்; let it be as its is.

[இருக்க + அட்டும் 'அட்டும்' ஏவல் பொருளுணர்த்திய துணை வினையீறு. இருக்க - வியங்கோள் வினைமுற்று துணை வினையீறு பெற்று ஏவல் பொருள் உணர்த்தியது]

கிடக்கிடு *kida-k-kidu*, ஏ.(imp.) 'அதைத் தள்ளு' என்னும் புறக்கணிப்புக் குறிப்பு; never mind, let it lie. 'இச்சேனை கிடக்கிடு' (கம்பரா. குகப். 20).

[கிடக்க + விடு - கிடக்கவிடு → கிடக்கிடு]

கிடக்கிடும் *kidakkidum*, ஏ.(imp.) 'அதைத் தள்ளு' என்னும் புறக்கணிப்புக் குறிப்பு; never mind, let it lie. "உம்முடைய மேன்மை கிடக்கிடும்" (திவ். பெரியதி. 8.2:1 வியா).

[கிடக்கட்டும் → கிடக்கிடும்]

கிடகு *kidagu*, பெ.(n.) இருபத்து நான்கு விரல் கொண்ட முழம்; cubit of 24 finger breadths (சர்வா. சிற். 27).

மறுவ தச்சமுழம், செந்தாம், மானங்குலம் (கிஷ்கு).

[கிழகு → கிடகு (தச்சமுழம் எனப்படும் நீட்டல் அளவு). கிழ → கிழகை - உரிமை, தகவு. கிழகு - தகவானதாகவும் அரசனால்

உரிமைப்படுத்தப்பட்ட அளவாகவும் கொள்ளப்பட்ட 2³/₄ அடிநீளமுள்ள நீட்டல் அளவு. இது 11 அடி நீளமுள்ள கோல் என்னும் அளவில் காற்பகுதியாகும்.]

தமிழ்நாட்டு நீட்டல் அளவுகளில் அடிப்படைச் சிற்றளவு வீரல். இதன் நீளம் தற்கால ஆங்கில அளவுப்படி 1³/₈ வீரலம் (அங்குலம்). 6 வீரல் ஒரு சாண், 2 சாண் ஒரு முழம், 2 முழம் ஒரு கோல் என்ற வாய்பாட்டின்படி ஒரு கோல் அளவு 24 வீரல் நீளம் என்பது தற்கால ஆங்கில 88 வீரலத்திற்குச் சமம். இது தச்சு முழம் என்ற பெயரில் கடந்த 2000 ஆண்டுகளாகச் செந்தர அளவாகத் தமிழ்நாட்டில் பயன்படுத்தப் பட்டுள்ளது. இதனைக் கிட்கு (மலைமர) முழம் என்றும் அழைப்பர்.

எனினும் வேறு பல முழ அளவுகளும் தமிழ்நாட்டில் புழக்கத்தில் இருந்ததனைப் பல சிற்ப நூல்களிலிருந்து அறிகிறோம். அவையாவன:

1. வீல் நான் (கிஷ்கு) (கிட்கு) 24வீரல் 88" 84செமீ
2. பெருவீரல் (பிரஜாபத்யம்) 25வீரல் 84³/₈" 87.5 "
3. வீல்முடி (தனுர் முட்டி) 26வீரல் 85¹/₄" 91.0 "
4. வீல்முனை (தனுர்கிரகம்) 27வீரல் 87¹/₈" 94.5 "
5. நெடுவீல் (பிராச்சியம்) 28வீரல் 88³/₄" 98.0 "
6. நெடுவீல் முடி (சைதேகம்) 29வீரல் 89³/₈" 101.5 "
7. நெடுவீல் முனை (வைபுல்பம்) 30வீரல் 41.0" 105.0"
8. முழுவீல் (பிரகீர்ணம்) 31வீரல் 42³/₈" 108.5"

கிடக்கை¹ kidakkai பெ.(n.) 1. படுத்திருக்கும் நிலை; recumbent posture. கிடந்தோர் கிடக்கை கண்டும் (திவ்திருமொழி.23). 2. படுக்கும் அணை (பிங்); bed, couch. 3. படுக்குமிடம்; sleeping place. "மனைபாய் கிடக்கையோ டிவ்வைந்தும்" (ஆசாரக்.55). 4. நிலம் (பிங்); earth. 5. பரப்பு; broad, expanse, long structure of land. "முருகமர் பூமுரண் கிடக்கை" (பட்டினப்.37). 6. இடம்; place. "கரிபுறக் கிடக்கையும்" (சிலப்.7:77). 7. உள்ளுறுபொருள்; subject-matter, contents "உரைநூற் கிடக்கை" (மணிமே.2:31).

ம. கிடக்க; குட. கடகெ.

[கிட + படு, படுத்தல். கிட → கிடக்கை 'கை' தொழிற்பெயர் ஈறு.]

கிடக்கை² kidakkai பெ.(n.) நிலையானது; permanence, security.

[கிட → கிடக்கை.]

கிடக்கைப்புண் kidakkai-p-pun, பெ.(n.) படுக்கைப்புண்; a bed sore.

ம. கிடக்கப் புண்

[கிடக்கை + புண்.]

கிடக்கைவிரிப்பு kida-k-kavirippu, பெ.(n.) படுக்கைவிரிப்பு; a bed spread.

ம. கிடக்க விரிப்பு

[கிடக்கை + விரிப்பு.]

கிடங்கர் kidangar பெ.(n.) 1. அகழி; moat.

2. பெருங்கடல்; ocean. "திரைக்கிடங்கர் குவலயப் பரப்பில்" (உபதேசகா.விபூதி.35).

மறுவ. கிடங்கு

[கிடங்கு¹ → கிடங்கர். கிடங்கு = பள்ளம், குழி. கிடங்கர் = ஆழந்த நீர்நிலை, குழிந்த மடு, பள்ளம், அகழி.]

கிடங்காடு-தல் kidangadu- 5 செ.கு.வி.(v.i.) சுடுகாட்டில் பிணத்தைச் சுற்றி வருதல்; to go round the corpse on the pyre just before cremation (loc.).

[கிடங்கு + அகழி, வட்டம். கிடங்கு + ஆடு = கிடங்காடு = வட்டமாக வளைய வருதல், சுற்றி வருதல்.]

கிடங்கில் kidangil, பெ.(n.) 1. அகழி; moat. "கீணீர்க் கிடங்கிலுட் தோணி போக்கி" (பெருங்கடகத.25:21). 2. ஓர் ஊர்ப் பெயர்; a place name. "கிளை மலர்ப் படப்பைக் கிடங்கிற் கோமாண்" (சிறுபாண்.160)

[கிடங்கு → கிடங்கில். 'இல்' சொல்லாக்க ஈறு.]

கிடங்கில், நல்லியக் கோடனின் தலைநகரங்களுள் ஒன்று. திண்டிவனம் அருகிலுள்ள ஊர். "பூ கிடங்கில் புரீயார் மகனல்லி ஓட்டை கண்டது" (ஓமதூர் வட்டம் கேத்த நாயக்கனார் பெரிய சக்கிலிச்சி ளிக்கல்வெட்டு).

கிடங்கு¹ *kiḍaṅgu*, பெ.(n.) 1. பள்ளம்; trench.
 "பூங்கிடங்கி னீர்கோவல்" (திவ்யஇயற்.முதற்.77).
 2. குளம்; pond, tank (குடா.) 3. குழி; pit, depression. 4. அகழி; moat.

ம. கிடங்கு; க. கடங்கு, கடங்கு; குட. கடங்கி.

[கிழ் → கிழ் → கிட → கிடங்கு. கீழ்த்தல் = தோண்டுதல், பள்ளம், ஆக்குதல், குழித்தல்.]

கிடங்கு² *kiḍaṅgu*, பெ.(n.) பண்டசாலை; warehouse, store house. "அரிசிக் கிடங்கு" (அக.நி).

[கிடங்கு' → கிடங்கு². கிடங்கு = பள்ளம், சேமித்து வைக்குமிடம்.]

கிடங்கு³ *kiḍaṅgu*, பெ.(n.) சிறைச்சாலை (விண்.); prison, jail, dungeon (VV).

[கிடங்கு' → கிடங்கு³. கிடங்கு = பள்ளம், குழி, மூடுமிடம், சிறைச்சாலை.]

கிடங்குபள்ளம் *kiḍaṅgupallam*, பெ.(n.) 1. காதினுள்ளிருக்கும் ஆனகப் பள்ளம்; tympanic cavity. 2. காதின் புறத்தேயுள்ள பள்ளம்; glenoid cavity (சா.அக.).

[கிடங்கு + பள்ளம்.]

கிடசாரி *kiḍaṣāri*, பெ.(n.) சடைச்சி என்னும் மூலிகை; matted-hair plant (சா.அக.).

[கடைச்சி → கடசாரி → கிடசாரி.]

கிடத்தல் *kiḍattal*, தொ.பெ.(vbl.n.) 1. உறங்காது படுத்திருத்தல்; to lie down on the bed sleeplessly. 2. ஓகவகையுள்ளொன்று படுத்திருக்கும் நிலை (சிலப்.14:11 உரை); recumbent posture.

[கிட → கிடத்தல்.]

Fln. kellia, kellattā; Q. kelliakui.

கிடத்தியள-த்தல் *kiḍatti-y-aḷa*, 3 செ.குன்றாவி. (v.t.) தவசங்களில் அளவுக் கருவியைப் பாய்ச்சி

அளத்தல் (விண்.); to measure a heap of grain by diving the measure deep into it (W.).

[கிட → கிடத்தி + அள.]

கிடத்து-தல் *kiḍattu*, 2 பி.வி. (caus.). 1. கிடக்கச் செய்தல்; to place in a recumbent posture, lay to rest, stretch oneself on the ground. "தருப்பையிற் கிடத்தி" (மணி 23:13). 2. விழச் செய்தல்; to cause to fall.

ம. கிடத்துக; க. கடக, கெடைக, கெடவு, தெ. கெடக.

[கிட (த.வி.) → கிடத்து (பி.வி.)]

கிடந்தகிடை *kiḍanda-kiḍai*, பெ.(n.) நோயால் படுத்த படுக்கை; bed-ridden as from a disease (சா.அக.).

[கிடந்த + கிடை.]

கிடந்தகிடையாய் *kiḍanda-kiḍai-y-ai*, வி.எ.(adv.) நோயினால் படுத்த படுக்கையாய்; bed-ridden, as from a disease.

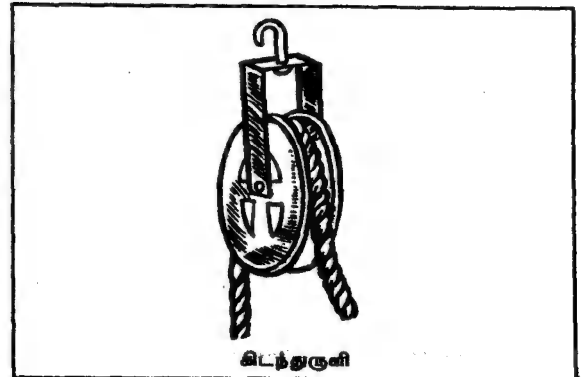
[கிடந்த + கிடை + ஆய்.]

கிடந்த திருக்கோலம் *kiḍanda-tiru-k-kōlam*, பெ.(n.) திருமாலின் பள்ளிகொண்ட நிலை; recumbent posture of Viṣṇu, one of the three *tiruk-kōlam*.

[கிட → கிடந்த + திரு + கோலம். கிடத்தல் = படுத்தல்.]

கிடந்துருளி *kiḍanduruḷi*, பெ.(n.) நீரிறைக்கும் கப்பி யுருளை (இ.வ.); pulley for drawing water.

[கிட → கிடந்து + உருளி.]

கிடந்துருளி

கிடந்துருளு-தல் *kidanduru*, 16 செ.கு.வி.(v.i.) படுத்த படுக்கையில் உருளுதல்; rolling in bed; restlessness in bed (சா.அக.).

[கிடந்து + உருளு-]

கிடப்பரிணம் *kidapparinam*, பெ.(n.) அடுக்குச் செம்பரத்தை; double shoe flower (hibiscus) (சா.அக.).

[கிடப்பு + அரிணம்]

கிடப்பு¹-தல் *kidappu*, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) கிடத்துதல்; to cause to lie down, lay down. "திறம்புரி பசும்புற் பரப்பினர் கிடப்பி" (புறநா.93).

[கிட → கிடப்பு]

கிடப்பு² *kidappu*, பெ.(n.) 1. கிடந்து துயிலுகை; resting, sleeping. மக்கள் கிடப்பிடம் (திவா.). 2. நிலை; circumstance, condition, significance. "நசன்... பால் கொடுத்த கிடப்பறிவார்" (திருவாச.43:6). 3. மேற்போகாத நிலைமை; stationary condition, standstill. செயலைக் கிடப்பிலே போட்டுவிட்டான்.

[கிட → கிடப்பு]

கிடப்புத்தொகை *kidappu-t-togai* பெ.(n.) இருப்புத் தொகை; cash reserve.

[கிட → கிடப்பு + தொகை]

கிடவம் *kidavam*, பெ.(n.) ஊமத்தை; thorn-apple (சா.அக.).

[கிட → கிடவம்]

கிடவாக்கிடை *kidavā-k-kidā* பெ.(n.) 1. பெருந்துன்பநிலை (வின்.); unusual hardship as from hunger, poverty etc. 2. நோய்முற்றிப் படுக்கையிலிருக்கை; bed ridden due to extreme illness.

[கிட + ஆ + கிடை. கிட → கிடவா + கிடை - கிடவாக்கிடை]

கிடத்தல் - படுத்தல், படுத்திருத்தல். கிடவா - செய்யா என்னும் வாய்ப்பாட்டு வினையெச்சம். தொடர் நிகழ்காலம் சுட்டித் தொடர்ந்து படுக்கையில் இருக்கும் நிலையைச் சுட்டியது. செய்யா, செய்யு என்னும் வாய்ப்பாட்டு வினையெச்சங்கள் முறையே

கள்ளடத்திலும் தெலுங்கிலும் இன்னும் தொடர் நிகழ்காலம் சுட்டுதலை ஒப்பிடுக.]

கிடா *kidā*, பெ.(n.) கடா² (சிலப்.14,98,உரை) பார்க்க; see *kadā*.

ம. கிடாவு

[கடு → கடா → கிடா]

கிடாக்காலன் *kidā-k-kālan*, பெ.(n.) எருமைக் கொம்பு (சங்.அக.); buffalo-horn.

ம. கிடாவு

[கிடா + காலன். கடா → கிடா + காலன்.]

கடா = எருமைக்கடா. கால் = நீட்சி. காலன் = நீண்ட ஊதுகுழல், கொம்பு.

கிடாக-தல் *kidāṭu*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. ஆணி முதலியன அறைதல்; to drive in, as nail. 2. விட்டெறிதல்; to cast off, throw away.

க. கடாய்; ம. கிடவு

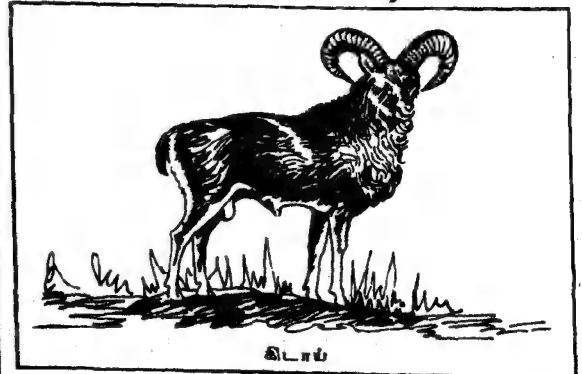
[கடாவு → கடாக → கிடாக (மி.வி.)]

கிடாமுள்ளை *kidā-muṇṇai* பெ.(n.) ஒருவகைத் தேக்கு; serrate fire-brand teak (சா.அக.).

[கடு → கடா → கிடா + முள்ளை]

கிடாய்¹ *kidāy*, பெ.(n.) ஆண் ஆடு; male of sheep. கிடாய் விரவுகின்ற செம்மறித்திரள் (மலைபடு. 414,உரை).

[கடு → கடா → கடாய் → கிடாய்]

கிடாய்² *kidāy*, இடை. (part.) 1. ஒரு வியங்கோள் ஈறு; sign of the optative. "கழிந்த கழிகிடாய்" (பதினொ.கைலை.பா.21). 2. காண் என்னும் பொருளில் வரும் முன்னிலை யொருமை உரையசை; expletive used only in the 2nd pers. sing. meaning see! behold! "சர்ப்பங்கிடாய்" (ஈடு.).

[கிடை → கிடாய் (விளி). கிடை = இளைஞன், மாணவன்.]

ஒ.நோ. கிடைகள் ஒதுமடங்கள் நெருங்கினவும். கிடை → கிடாய் = மாணவனே! என்பது வீளி. இதனைக் காண் என்னும் பொருளில் வந்த உரையசையாகக் கொள்ளும் இச்சொற்கு அது நேர்பொருளன்று. பதினோராம் திருமுறையில் (கைலை. பா.21) "கழிந்த கழிகிடாய்" என்னும் மேற்கோள்காட்டி கிடாய் - வியங்கோள் ஈறு எனச் செ.அக. காட்டியிருப்பது தவறு. "கழிலாய்" என்னும் பாடலின் வேறுபாடே ஏற்கத்தக்கது.

கிடாரம் *kidāram*, பெ.(n.) வாயகன்றதும், அளவில் பெரியதும் விளிம்பில் இருபுறமும். பிறைவளையம் பொருத்தப்பட்டதுமான குழிந்த பெரும்பாத்திரமான கொப்பரை; caldron boiler. "ஸ்ரீராஜராஜ தேவர், ஸ்ரீராஜராஜீசுவர முடையார்க்கு குடுத்த பொன்னின் கிடாரம் ஒன்று, ஆடவல்லான் என்னும் கல்லால் நிறை பதினோராயிரத்து எழுநூற்று நாற்பத்து இரு கழஞ்சு" (தெ.கல். தொ.2,கல்.1).

[சூம் → கூம் → கடாய் → கடாரம் → கிடாரம் (வாயகன்ற பெரிய ஏளம், கொப்புளம். ஆரம் சொல்லாக்க ஈறு ஒ.நோ. கூடு → கடாரம்)]

கிடாரவன் *kidāravān*, பெ.(n.) அகிலவகை (சிலப்.14:108.உரை); eagle-wood, used as incense.

[கடாரம் → கிடாரம் → கிடாரவன் = கடாரத்திலிருந்து கொணர்ந்த அகில வகை.]

கிடாரி *kidāri*, பெ.(n.) ஆவினத்தில் ஈனாக்கன்று (உ.வ.); heifer.

மறுவ. கிடேரி

[கடாரி → கிடாரி]

கிடாரை *kidārai*, பெ.(n.) கடாரநாரத்தை (உ.வ.); seville orange.

[கடாரம் → கிடாரம் → கிடாரை (கடாரத்திலிருந்துவந்த நாரத்தை வகை.)]

கிடாவு-தல் *kidāvu-*, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. கடாவுதல்; to drive. 2. வினாவுதல்; to question.

[கடாவு → கிடாவு]

கிடி *kidī*, பெ.(n.) பன்றி (பிங்.); hog.

மறுவ. பன்றி, கோணவாயன்.

[கிறி → கிடி → கிடி (கொ.வ.). கோரைப்பல்லால் கீறிக் கொல்லும் இயல்பு பற்றிக் கீறி எனப்பட்டது. கீறி பார்க்க; see kīri]

கிடிகி *kidigī*, பெ.(n.) பலகணி; window.

க. கிடிகி; மகாராட். கிடாகி.

[கிடுகு → கிடிசு → கிடிகி. கிடுகு = கேடயம். கிடிகி = கேடயம் போன்று மிகுகாற்று, மழைச்சாரல் உட்புகாமல் தடுக்கும் இயல்புபற்றிக் சுவரில் பதிக்கும் பலகணியைக் கிடுகு என்றனர் போலும். இது கன்னட மராத்திய மொழிகளில் கிடிகி, கிடாதி எனத் திரிந்தது.]

கிடிகோள் *kidikōl*, இடை.(part.) காண்மின் என்னும் பொருளில் வரும் முன்னிலைப்பன்மை உரையசை; expletive used only in the 2nd pers. pl. meaning see! behold! 'இழக்கவேண்டா, கிடிகோள்' (ஈடு.5:1,7).

[கிட → கிடி + கோள். கிடை = மாணவன், இளைஞன். கிடைகள் → கிடைகள் → கிடி கோள் (விளி) மாணவர்களே' என விளித்த விளிச்சொல் அவர்களைத் தான் சொல்லுவதை செவிமடுக்கத் தூண்டுதலின் 'காண்மின்' எனப் பொருள்படுவதாகக் கருதப்பட்டது.]

கிடிச்செவி *kidī-c-cevi*, பெ.(n.) அழக்கிரா (சங்.அக.); Indian winter cherry.

[கிடி + செவி. ஒ.நோ. = கிடி = பன்றி (பிங்.) பன்றியின் காது வடிவான மூலிகை.]

கிடிபம் *kidibam*, பெ.(n.) மரத்தைத் துளைக்கும் பறவை; wood-pecker (சா.அக.).

[கடி → கடிவம் → கிடிவம் → கிடிபம் (கொ.வ.)]

கிடிமம் *kidimam*, பெ.(n.) ஆமையோட்டைப் போல் தடித்த சதை; a fattish raised patch of integument (சா.அக.).

[கிடி(பன்றி) → கிடிமம்]

கிட்யம் *kidiyam*, பெ.(n.) பன்றிநெய்; lard (சா.அக.).

[கிடி → கிட்யம்]

கிடர் *kidīr*, இடை.(part.) **கிடி கோள்** பார்க்க; see *kidīkōl*. “வெண்ணெய் விலக்கினார் புக்க லோகம் புகுவீர் கிடர்” (ஈடு.1:5,அவ.)

[கிடை = இளைஞன், மாணவன். கிடை + ஈர் = கிடர். (ஈர்' - முயசுறு)]

கிடுக்கட்டி¹ *kidukkatti*, பெ.(n.) 1. ஓர் ஒலி (சங்.அக.); sound of something shaking in a hollow vessel. 2. ஒருவகை முழவு (யாழ்ப்.); small drum as an accompaniment.

மறுவ. கிடுக்கட்டி

[கிடுக்கு → கிடுக்கட்டி]

கிடுக்கட்டி² *kidukkatti*, பெ.(n.) இருப்பைப் பூவைப் பிறவற்றோடு வறுத்தெடுத்துச் செய்த கட்டி (சங்.அக.); cake of the mahwa flower mixed with seasoning ingredients and then roasted and pounded in a mortar.

மறுவ. கிடுக்க

[கிடு + கட்டி.]

கிடுக்கட்டி³ *kidukkatti*, பெ.(n.) குருக்கு (இ.வ.); Mexican poppy.

[கிடு + கட்டி.]

கிடுக்கு *kidukku*, பெ.(n.) கிடுக்கட்டி² (சங்.அக.) பார்க்க; see *kidukkatti*

ம. கிடுக்கு

[கிடு → கிடுக்கு.]

கிடுக்குக்கிடுக்கெனல் *kidukku-k-kidukkenal*, பெ.(n.) ஓர் ஒலிக்குறிப்பு; onom. expr. signifying hollow sound.

ம. கிடுக்கென

[கிடுக்கு + கிடுக்கு + எனல்.]

கிடுக்கென்று *kidu-k-kenru*, வி.எ.(adv.) உடனே, விரைவாக; suddenly, quickly.

ம. கிடுக்கென

[கிடுக்கு + என்று.]

கிடுகிடாய்-த்தல் *kidu-kidāy*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. மலைத்தல், திகைத்தல்; to be amazed, thunder struck. 2. நடுநடுங்குதல்; to tremble with fear. கிடுகிடாய்க்கும்படி பேசினான் (உ.வ.).

[கிடுகிடு → கிடுகிடாய்-]

கிடுகிடாயமானம் *kidukidāya-māṇam*, பெ.(n.) அதிர்ச்சி; tremor.

[கிடுகிடு + ஆய + மானம். கிடுகிடு = நடுங்குதற்குறிப்பு அதிர்ச்சி. மானம் = தன்மை.]

கிடுகிடு¹-த்தல் *kidukidu*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. நடுங்குதல்; to tremble, shake, to totter, as a loose wall. 2. ஒலித்தல்; to sound, as the rolling of a carriage, to rumble, as a thunder cloud. 3. பல்லோடு பல் கொட்டுதல் (விண்.); to chatter, as the teeth with cold, to shiver, quake.

ம. கிடுகிடுக்குத

[கிடு + கிடு - கிடுகிடு - ஒலிக்குறிப்புச் சொல்.]

கிடுகிடு² *kidukidu*, பெ.(n.) 1. ஒருசிறுபறை; a small drum. “தவளந் தப்படனே கிடுகிடு” (திருப்ப.590). 2. நடுக்கம் (விண்.); quaking, trembling.

கிடுகிடுப்பு *kidukiduppu*, பெ. (n.) 1. அசைவு; movement. 2. அச்சம்; fear. 3. நடுக்கம்; tremble.

ம. கிடுகிடுப்பு, க. கிடிக்கிடி, கடகடி; து. கிட்கிட்

[கிடுகிடு → கிடுகிடுப்பு]

கிடுகிடுபாதாளம் *kidukidu-pādālam*, பெ. (n.) அச்சத்தையுண்டாக்கும் மிக்க ஆழம்; abysmal depth, as causing fright.

[கிடுகிடு + பாதாளம் (ஆழம்). கிடுகிடு = ஒலிக்குறிப்புச் சொல், அச்சம் குறித்தது.]

கிடுகிடெனல் *kidukidēnal*, பெ. (n.) 1. ஓர் ஒலிக்குறிப்பு (பிங்.); onom. expr. signifying rumbling sound. 2. அச்சக் குறிப்பு; expr. signifying tremor. “புலி கரடி கிடுகிடென நடுநடுங்க” (குற்றா.குற.80). 3. விரைவுக் குறிப்பு; rapidity, quickness.

[கிடுகிடு + எனல். கிடுகிடு = ஒலிக்குறிப்பு. விரைவும் அச்சமும் குறித்தது.]

கிடுகின்படம் *kidugir-paḍam*, பெ. (n.) தோற் கேடகம்; leather shield. “ஏனப் படமுங் கிடுகின் படமு” (சிலப்.14:172).

[கிடுகு¹ + படம். கிடுகு = கேடகம்.]

கிடுகு¹ *kidugu*, பெ. (n.) 1. கேடகம்; shield, buckles. “வார்மயிர்க் கிடுகொடு” (சீவக.2218). 2. சட்டப்பலகை; a wooden frame. “பலளத் திண்காழ் கம்பலக் கிடுகி னூன்றி” (சீவக.113). 3. தோர்மரச்கன்று (ஞானா.7,16); boards round the body of a car.

ம. கிடுகு

[கிடு → கிடுகு (கோத்தது இணைத்துப் பொருத்தியது)]

கிடுகு² *kidugu*, பெ. (n.) முடைந்த ஒலைக்கீற்று (விண்.); braided coconut leaf for thatching, etc., cadjan.

ம. கிடில்

[கிடு → கிடுகு (இணைத்தது, பின்னியது)]

கிடுகு³ *kidugu*, பெ. (n.) வட்டவடிவான பறைவகை; an oval tabor. “கிடுகு கொட்டின” (பாரத.அணி.15).

[கிடுகு = கேடயம், கேடய வடிவத்திலுள்ள பொருள். வட்ட வடிவமானது.]

கிடுகுபின்னு-தல் *kidugu-pinnu*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) ஒலை முடைதல்; to braid coconut leaves.

[கிடுகு² + பின்னு- கிடுகு = முடைந்த ஒலைக்கீற்று.]

கிடுகோலை *kidugōlai*, பெ. (n.) கீற்றுக்குரிய தென்னையோலை; coconut leaves fit for braiding.

[கிடுகு² + ஒலை]

கிடுபிடி¹ *kidupidi*, பெ. (n.) வட்டவடிவான ஒருவகை வாச்சியம் (விண்.); a tambourine of oval form.

ம. கிடுபிடி; க. கிடிப்பிடி; தெ. கிடிபிடி; மரா. கடமட.

[கிடுகு + பிடி - கிடுகுமுடி → கிடுபிடி.]

கிடுபிடி² *kidupidi*, பெ. (n.) ஆர்ப்பாட்டம் (உ.வ.); uproar, loud noise.

உரு. காட்டாட்; க. கிடிபிடி; ம. கிடுபிடி.

[கடு + பிடி - கடுபிடி → கிடுபிடி.]

கிடுமுடி *kidumuḍi*, பெ. (n.) ஒருவகைச் சிறுபறை; a small drum as an accompaniment. “கொம்பு கிடுமுடி முரசம்” (அறப்.சத.63).

மராட்ட. கடமடா

[கிடுகு + முடி - கிடுகுமுடி → கிடுமுடி.]

கிடேச்சு *kidēccu*, எபெ. (n.) நெட்டி; pith.

[கிடை → கிடேச்சு. வெண்கிடை = வெள்ளிய கிடேச்சு. (நெட்டி). கிடை பார்க்க; see *kidai*]

கிடேச்சை *kidēccai*, பெ. (n.) கிடேச்சு பார்க்க; see *kidēccu*.

[கிடை → கிடேச்சு → கிடேச்சை.]

கிடேரி *kidēri*, பெ. (n.) ஆவின் ஈனாக் கன்று; heifer.

[கிடாரி → கிடேரி]

கிடை¹-த்தல் *kidai-*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. அடைதல்; to be obtained, recovered, found, to come into one's possession. "திங்க னெட்டாவதிற் கிடைக்கும்" (கனா.2). 2. இயைதல்; to join, come together. "கரத்தொடு கரதலங் கிடைப்பப் பூட்டி" (கம்பரா.உத்தமந்திர.100).

ம. கிடைக்க

[கிள் → கிடு → கிடை.]

கிடை²-த்தல் *kidai-*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. அருகாதல்; to come near, approach. "கிடந்தானைக் கிடைத்திரு தடங்கை கூப்பினன்" (கம்பரா.கிட்கிந்தை.23). 2. எதிர்த்தல்; to encounter, oppose, meet in battle-field. "இருபடைகளு மெதிர் கிடைக்கவே" (கலிங்.393).

[கிள் → கிடு → கிடை.]

கிடை³ *kidai* பெ.(n.) 1. சடைமரம் (பிங்.); sola pith. 2. நெட்டி; pith. "கிழியினுங் கிடையினுந் தொழில்பல பெருக்கி" (சிலப்.5:32).

மறுவ. கிடைச்சு, கிடைச்சு, கிடைச்சை.

[கிள் → கிடு → கிடை - படுக்குமிடம், தங்குமிடம்.]

கிடை⁴ *kidai* பெ.(n.) 1. கிடக்கை; lying down. "கிடைகொள் குசைப்புற் பள்ளியுள்" (சேதுபு. துத்தம்.18). 2. நோய்வாய் படுகை; falling ill. 3. இருப்பிடம்; abode. "மறையவர் கிடைக டோறும்" (குற்றா.தல.திருமால்.55). 4. ஆட்டுக்கிடை; flock of sheep, sheepfold.

ம. கிடப்பு

[கிட → கிடை - படுக்குமிடம், தங்குமிடம்]

கிடை⁵ *kidai* பெ.(n.) தங்கிப் பயிலும் மாணவன்; student of a residential school.

[கிடை⁴ → கிடை⁵.]

கிடை⁶ *kidai* பெ.(n.) 1. மறை கற்பிக்கும் பாடசாலை; school for reciting *Vēdas*, "மறையறா கிடையெங்கும்" (திருவிளை.வாதலு.3). 2. மறை கற்கும் குழாம்; band of disciples reciting *Vēda*. "ஓது கிடையினுடன் போவார்" (பெரியபு. சண்டே. 17). 3. படைக்கலம் பயிலிடம்; school where fencing is taught. "இளங்கிடை காப்பரொடு (பெருங். உஞ்சைக்.37:11).

[கிடை⁵ → கிடை⁶.]

கிடை⁷ *kidai* பெ.(n.) 1. உள்ளடக்கம், உட்கிடை; subject, matter, contents. "அறநூற் கிடை நோக்கி" (சேதுபு.வேதாள.10). 2. ஐயம்; doubt. "பெருமை கிடையறக் கிளக்க லுற்றனனால" (வாயுசங். இருடிகள்.பிர.4).

[கிடை⁴ → கிடை.]

கிடை⁸ *kidai* பெ.(n.) உவமை; comparison, match, parallel, likeness, equality. "கீதங் கிடையிலாள் பாட" (சீவக.731).

ம. கிட: க. கடை. கெடை.

[கிளை → கிடை - உறவு ஒப்பு, உவமை.]

கிடைக்காரன் *kidai-k-kāraṇ*. பெ.(n.) 1. ஆட்டுக் கிடைக் குரியவன்; owner of a flock of sheep. 2. ஆட்டுக்கிடை வைக்கும் நிலத்துக்குரியவன் (இ.வ.); owner of the land on which a flock of sheep or goat is penned.

[கிடை⁴ + காரன்.]

கிடைகொடு-த்தல் *kidai-koḍu-*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) பெற்றம் முதலியன பொலியெருதின் சேர்க்கைக்கு இடங்கொடுத்தல்; to allow to copulate.

[கிடை + கொடு.]

கிடைகொடுக்காமை *kidai-koḍukkāmai* பெ.(n.) படுக்கையில் பொருந்தாமை; restlessness in bed as of sick person (சா.அக.).

[கிடை + கொடுக்காமை.]

கிடைச்சரக்கு *kiḍai-c-carakku*, பெ.(n.) நாட்பட்ட சரக்கு; old stock of goods.

[கிடை' + சரக்கு]

கிடைச்சி *kiḍaicci*, பெ.(n.) கிடேச்சு பார்க்க; see *kiḍēccu*.

[கிடை' → கிடைச்சி]

கிடைச்சில் *kiḍaiccil*, பெ.(n.) 1.சண்டை; a quarrel, brawl. 2. எதிர்ப்படுதல்; encountering.

ம. கிடச்சில்

கிடைச்சு *kiḍaiCCu*, பெ.(n.) கிடேச்சு பார்க்க; see *kiḍēccu*.

[கிடை' → கிடைச்சு]

கிடைச்சை *kiḍaiCCai*, பெ.(n.) கிடேச்சு (விண்.) பார்க்க; see *kiḍēccu*.

[கிடை' → கிடைச்சு → கிடைச்சை]

கிடைதலை *kiḍai-talai*, பெ.(n.) இறங்குங்காலம் (யாழ்.அக.); moment of death.

[கிடை' + தலை]

கிடைப்படு-தல் *kiḍai-p-paḍu*, 20 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கட்டுப்படுதல்; to be caught, bound, enthralled.

“கிளர்கருதி மயக்கத்தாற் கிடைப்பட்டாலும்” (ஞானவா.முழுச்சு, 26). 2. நோயுறுதல் (விண்.); to fall sick, become ill.

[கிடை' + படு]

கிடைப்பாடு *kiḍai-p-pāḍu*, பெ.(n.) நோய் (விண்.); disease.

[கிடைப்படு → கிடைப்பாடு படு → பாடு]

கிடைப்பாய் *kiḍaippāy*, பெ.(n.) படுக்கைப்பாய்; mat

[கிடை + பாய்]

கிடைப்பிசகு *kiḍai-p-piṣagu*, பெ.(n.) படுத்திருக்கும் போது நிலைமாறியதால் நேருக்குருக்கு; sprain from wrong position in sleep, cramp.

[கிடை' + பிசகு]

கிடைமறி-த்தல் *kiḍai-mari*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) உரத்திற்காகக் கால்நடைகளை வயல்களில் கூட்டுதல்; to herd cattle in the fields for manuring.

மறுவ. கிடை வைத்தல்

[கிடை' + மறி]

கிடைமாடு *kiḍai-māḍu*, பெ.(n.) ஆன்கூட்டம் (யாழ்.அக.); herd of cattle.

[கிடை' + மாடு]

கிடையன் *kiḍaiyan*, பெ.(n.) கிடைச்சரக்கு (யாழ்.அக.); old or shop-soiled goods.

[கிடை' → கிடையன்]

கிடையாடை *kiḍai-y-āḍai*, பெ.(n.) படுக்கை விரிப்பு (அக.நி.); bed sheet.

[கிடை' + ஆடை]

கிடைவாய்-த்தல் *kiḍai-vāy*, 2 செ.கு.வி.(v.i.) வாய்ப்பான படுக்கை அமைதல்; chance to get comfortable bed.

[கிடை' + வாய்]

கிடைவை-த்தல் *kiḍai-vai*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) கிடைமறி பார்க்க; see *kiḍai-mari*

[கிடை' + வை-]

கிண்கிணி' *kiṇkiṇi*, பெ.(n.) 1. பொற்சதங்கையால் ஆன மாலை; tinkling of gold ornament for the ankle. “திருப்பட்டிகை கிண்கிணி பெரும் நானூம் மாங்காய் நானூடையவும்” (தெ.கல்.தொ.2 கல்.93). 2. காலில் ஆணியும் சதங்கை; tinkling ornament for the ankle. “தவளை வாய் பொலஞ்செய் கிண்கிணி” (குறுந்.148).

ம. கிண்கிணி; Skt. *kinkini*

[கிண்கிண் → கிண்கிணி]

கிண்கிணி² *kinkini*, பெ.(n.) வெண்கலமாலை;
bronze or bell-metal ore.

[கிண் + கிண் + இ.]

கிண்கிணித்தாமம் *kinkini-t-tāmam*, பெ.(n.)
கிண்கிணிமாலை பார்க்க; see *kinkini-mālai*.
“தவளைக் கிண்கிணித் தாமஞ் சேர்த்தியும்”
(சீவக.3126).

[கிண்கிணி + தாமம்]

கிண்கிணிமாலை *kinkini-mālai*, பெ.(n.) பெண்கள்
இடுப்பில் அல்லது காலில் அணிவதும் குதிரை
அல்லது விலங்குகளுக்குக் கழுத்தில்
கட்டுவதுமான சதங்கை மாலை; string of small tin-
kling bells, for the waist or ankles of woman, for
the neck of horse or other animal.

[கிண்கிணி + மாலை]

கிண்கிணிவாய்க்கொள்(ளு)-தல் *kin-kini-vāy-k-*
koḥ, 16 செ.கு.வி.(v.i.) கிண்கிணிவாய்செய்
பார்க்க; see *kinkini-vāy-cey*-. “கிண்கிணிவாய்க்
கொள்ளுந்... கழுநீர் மலர்” (திருக்கோ.123).

[கிண்கிணி + வாய் + கொள்(ளு).]

கிண்கிணிவாய்செய்-தல் *kinkini-vāy-cey*-,
1 செ.கு.வி.(v.i.) 1. சிறு சதங்கையின் வாய்போலச்
சிறிதே மலரத் தொடங்குதல்; to open slightly, as
the mouth tinkling bell. “கிண்கிணிவாய் செய்த
தாமரைப்பூப்போல” (திவ்.திருப்பா.22).

[கிண்கிணி + வாய் + செய்]

கிண்கிணை *kinkir-ṇaḥ*, பெ.(n.) ஓர் ஒலிக்
குறிய்; onom. expr. signifying tinkling sound.

[கிண்+கிண்+எனல்]

கிண்டல்¹ *kinḍal*, பெ.(n.) தூண்டிவிடுகை; stirring,
setting one to do some mischief. அவன் கிண்டல்
பண்ணுகிறான்.

ம. கிண்டல், கிண்டாட்டம்.

[கிள் → கிண்டு → கிண்டல்]

கிண்டல்² *kinḍal*, பெ.(n.) ஏளனம் (இ.வ.); *redicule*,
banter.

[கிண்டு → கிண்டல்]

கிண்டல்கிளறல் *kinḍal-kilāṇal*, பெ.(n.)
1. தோண்டியெடுக்கை (வின்.); digging up, as
yams. 2. உட்புகுந்து கிளறுகை; prying out.

ம. கிண்டாட்டம்

[கிண்டல் + கிளறல்]

கிண்டன் *kinḍan*, பெ.(n.) 1. தடியன்; fat man, strong
person. 2. உரப்பாலை பஞ்சுத்துணி (வின்.); a kind
of coarse cotton cloth, striped or checkered ging-
ham.

க. கிண்ட; ம. கிண்டன்.

Mhr. *ganḍa*.

[கிண்டு + கிண்டன்.]

கிண்டான் *kinḍān*, பெ.(n.) ஒருவகை உரப்புத் துணி;
Cuddalore check, red and black, used for
mattresses and pillows. கூடலூர்க் கிண்டான்
(இ.வ.).

[கண்டு → கிண்டு = தடிப்பு. கிண்டு → கிண்டன்
→ கிண்டான்.]

கிண்டி¹ *kinḍi*, பெ.(n.) மூக்குத் துளையால்
நீர்வார்க்கும் சிறுகலம்; small drinking vessel with
a nozzle, used for children to drink from. “பொற்
கிண்டியைக் கொண்டு உதகம் பண்ணப்புக”
(திவ்.திருநெடு.13, வியா.).

ம. கோதடி, குட, பட. கிண்டி; க., தெ. துண்டி; து.
கிண்டி, கிண்டடி; Mar. *kindi*.

[கிள் - பிளப்பு துளை. கிள் → கிண்டு → கிண்டி.]

கிண்டி² *kinḍi*, பெ.(n.) 1. துளை; hole. 2. நீர்க்கால்; canal. 3. நீர்நிலை, ஏரி; tank, pool, water reservoir. 4. ஊர்ப்பெயர்; place name.

ம. கண்டி; க. கண்டி, கிண்டி, குண்டி; குட. கண்டி; து. கண்டி, குண்டி; கெ. கண்டி, குண்டி; பிரா. கண்ட;

[கண்டி → கிண்டி.]

கிண்டி க் கிளறு - தல் *kinḍi-k-kiḷaru-*, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) கிண்டிக்கொடு பார்க்க; see *kinḍi-k-kōḍu-*.

[கிண்டு → கிண்டி + கிளறு-]

கிண்டி க் கொடு - த்தல் *kinḍi-k-kōḍu-*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கிளறிக் கொடுத்தல்; to stir, keep stirring, as fire. pap. 2. தூண்டிவிடுதல்; to stir up, incite as to a quarrel. 3. நினைப்பூட்டுதல்; to prompt. அவனுக்குச் சற்றே கிண்டிக் கொடு (வின்.).

[கிண்டி + கொடு]

கிண்டிப்பார் - த்தல் *kinḍi-p-pār-*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தோண்டிப்பார்த்தல்; to dig and look for, as yams. 2. ஆய்வு செய்தல்; to thoroughly investigate. சமாசாரத்தைக் கிண்டிப்பார் (உ.வ.).

[கிண்டி + பார்.]

கிண்டிவிடு - தல் *kinḍi-viḍu-*, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கொத்திக் கொடுத்தல்; to dig up, to break the ground with a hoe, to grub up. 2. தூண்டி விடுதல்; to stir up, incite, as to quarrel. 3. நினைவுப் படுத்துதல் (வின்.); to bring to notice, suggest.

[கிண்டு → கிண்டி + விடு]

கிண்டு¹ - தல் *kinḍu-*, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கிளறுதல் (பிங்.); to poke, to stir with a ladle, to scratch, as a fowl; to dig up as with a stick or

iron bar, to burrow in, as rats, as worms; to penetrate, as bees into flower. 2. தோண்டுதல்; to excavate, as pit; to hoe up, hollow out, dig out, as a hole in a wall. 'மண்கிண்டி வயிறு வளர்க்கிறவன்' (வின்.). 3. ஆராய்தல்; to probe, scrutinize, investigate, inquire, pry into, search, examine. அவன் ஒவ்வொரு விஷயத்தையும் கிண்டிப் பார்க்கிறவன். 4. நினைப்பூட்டுதல் (வின்.); to remind, prompt. 5. தூண்டுதல் (வின்.); to incite, as to a quarrel.

ம. கிண்டு; தெ. செண்டு (வெட்டுதல்); து. செண்டாடுனி (கழித்தல்); கோத. கெச்; துட. கொச்; கோண். கிட்; மா. கிண்டெ.

[கிள் → கிண்டு.]

kinḍu-, to stir, to search, to turn up the ground. Comp. kev-ew (kent-eḍ), to prick, to goad, to spur on (C.G.D.F.L. Pg.592).

கிண்டு² - தல் *kinḍu-*, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கடைதல்; to churn. "பாம்புகயி றாய்ப் பிணித்தப் பாற்கடலைக் கிண்டாமல்" (நெல்விடு.226). 2. கிளறிச் சமைத்தல்; to cook by constant stirring over the oven. உப்புமா கிண்டினாள் (யாழ்.அக.). 3. வெளிப்படுத்துதல் (யாழ்.அக.); to publish. 4. ஏளனப்படுத்துதல் (இ.வ.); to ridicule.

[கிள் → கிண்டு.]

கிண்டு³ - தல் *kinḍu-*, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) கிழித்தல் (திவ்.திருச்சந். 22.வியா); to tear off.

[கிண்டு → கிண்டு.]

கிண்ணகம் *kinṇagam*, பெ.(n.) வெள்ளப்பெருக்கு; flood, deluge. "கிண்ணகத்திலிழிய அஞ்சு" (பெரியதி.3:11,வியா.).

[கிள் → கிள் + அகம்.]

கிண்ணம் *kinnam*, பெ.(n.) 1. சிறுவட்டில்; small cup made of metal, as perhaps producing a tinkling sound when struck. “மழக்கை யிலங்குபொற் கிண்ண மென்றலால்” (திருவாச.5:92). 2. நாழிகை வட்டில் (பிங்.); brass bowl with a hole in the bottom placed in water so as to fill and sink in a given time, used to calculate time depsydra.

ம. கிண்ணம்; க., பட. கிண்ணலு; தெ. கின்னிய, கின்னெ; து. கின்னண, கின்னணல், கின்னணல்; து. கிணம்.

[கிள் → கிண் → கிண்ணம் = உட்குழிந்தது.]

கிண்ணன் *kinnaṇ*, பெ.(n.) கருநிறமுடையான் (நீலகேசி,76); dark coloured person.

[கண்ணன் → கிண்ணன்.]

கிண்ணாரங்கொட்டு-தல் *kinṇāraṅ-kottu*-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) கின்னாரம் இசைத்தல்; to play on a small fiddle or lute.

[கின்னாரம் → கிண்ணாரம் + கொட்டு-.]

கிண்ணாரம் *kinṇāram*, பெ.(n.) ஒரு நரம்பிசைக் கருவி; stringed instrument, small fiddle or lute.

ம. கிண்ணாரம்; Skt. kinnara.

[கின்னாரம் → கிண்ணாரம். கின்னாரம் பார்க்க; see *kinṇaram*.]

கிண்ணாரிவட்டம் *kinṇāri-vattam*, பெ.(n.) சுவர்த் தூணில் அமையும் அழகு வேலைப்பாடு (கம்.வழ.); beautiful design on the pillar.

[கிண்ணாரி + வட்டம்.]

கிண்ணி *kinṇi* பெ.(n.) 1. கிண்ணம்' பார்க்க; see *kinṇam*. 2. கிண்ணம்² (G.Sm.D.i.29) பார்க்க; see *kinṇam*. 3. கத்தியின் கைப்பிடியுறை (சங். அக.); cover of the hilt of a sword. 4. நண்டின் கால் (வின்.); any one of the eight small legs of a crab. 5. நாயின் கிண்ணிக்கால் (வின்.); extra claw on

the hind leg of some dogs. 6. எருது, மான் முதலிய ஒருசார் விலங்குகளின் குளம்பின் மேல் உள்ள திரட்சி (யாழ்.அக.); horny protuberance above the hoof and the hind part of the leg of certain animals as the ox, deer etc.

ம., பட. கிண்ணி; க. கிண்ணல்; து. கிண்ணலு.

[கிண் → கிண்ணி.]

கிண்ணிக்கர்ப்பூரம் *kinṇi-k-karppūram*, பெ.(n.) இதளிய கருப்பூரம் (சங்.அக.); sublimate of mercury. 2. தூய்மைசெய்யப்பட்ட கருப்பூரம்; refined camphor.

மறுவ. இதளியக் கருப்பூரம்

[கிண்ணி + (கருப்பூரம்) கர்ப்பூரம்.]

கிண்ணிடு-தல் *kinṇiḍu*-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) கின்னென்னும் ஒலியுண்டாதல் (யாழ்.அக.); to tinkle, ring, as in the ear.

[கிண் + இடு.]

கிண்ணித்தேர் *kinṇi-t-tēr*, பெ.(n.) மேற்பாகம் பித்தளைத் தகட்டால் அமைந்த ஒருவகைத் தேர் (வின்.); a kind of car upper part of which is decorated all over with brass plates.

[கிண்ணி + தேர்.]

கிண்ணியெண்ணெய் *kinṇi-yenney*, பெ.(n.) கிண்ணியின் உட்பக்கம் பதங்கம் ஏறும்படி அணியம் செய்த மருந்தெண்ணெய்; medicated oil where the vapour is made to condense again as a deposit on inner side of a cup or receptacle.

[கிண்ணி + எண்ணெய்.]

கிண்ணு-தல் *kinṇu*-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. போதல்; to go. “கேரளத்தை நோக்கி வைச்சக் கிண்ணி னனே” (பஞ்ச.திருமுக.1530). 2. நிரம்பவுண்ணுதல்; to eat to the full. “கிச்சடியாம் வைச்சடிச்சக் கிண்ணு வனாம்” (பஞ்ச.திருமுக. 1877).

[கிள் → கிடி → கிண்ணு.]

கிண்ணெனல்¹ *kinne-nal*, பெ.(n.) ஓர் ஒலிக் குறிப்பு; onom. expr. signifying tinkling, clinking sound. “கிண்ணென் றிசைமுரலுந் திருக்கேதாரம்” (தேவா.1154,7).

[கிண் + எனல்.]

கிண்ணெனல்² *kinne-nal*, பெ.(n.) பெருத் திறுகியிருத்தற் குறிப்பு; expr. of being full and tight. குழந்தையின் வயிறு கிண்ணென்றி ருக்கிறது (இ.வ.).

[கிண் + எனல்.]

கிண்ணை *kinnai*, பெ.(n.) மரைமா என்னும் மரம்; kambala tree (சா.அக.).

மறுவ. கம்பலம், மரைமா.

கிணகன் *kinagan*, பெ.(n.) அடிமை (பிங்.); slave, menial.

ம. கிணகன்

[கீழ் → கீண் → கிண → கிணகு → கிணகன்.]

கிணம்¹ *kinam*, பெ.(n.) கிணறு (இ.வ.) பார்க்க; see *kinaru*.

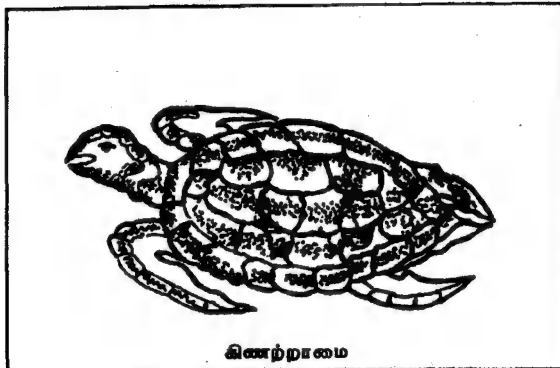
[கீள் → கிள் → கிண் → கிணம்.]

கிணம்² *kinam*, பெ.(n.) தழும்பு (ஈடு.4:2:5,ஜீ); scar, scab.

[கிணம் → கிணம்.]

கிணற்றாமை *kinarrāmai*, பெ.(n.) கிணற்றில் வாழும் ஆமைவகை; common terrapin.

[கிணறு + ஆமை.]

கிணற்றாமை

கிணற்றுக்கட்டு *kinarru-k-kattu*, பெ.(n.) கிணற்றின் சுற்றுக் கட்டடம் (விண்.); parapet wall of a well, well curb. கிணற்றுக்கட்டில் ஏனத்தை வைக்காதே? உள்ளே விழுந்துவிடும் (உ.வ.).

[கிணறு + கட்டு.]

கிணற்றுத்தவளை *kinarru-t-tavalai*, பெ.(n.)

1. தான் வாழும் சூழலுக்கு அப்பால் உள்ள எதையும் அறியாத நபர்; one who has no knowledge of things outside his or her own small sphere, innocent person (சா.அக.). அவன் ஒரு கிணற்றுத் தவளை (உ.வ.). 2. கிணற்றில் வாழும் தவளை; a kind of frog.

ம. கிணற்றுத்தவளை

[கிணறு + தவளை.]

கிணற்றுநீர் *kinarrunīr*, பெ.(n.) கிணற்றிலிருந்து எடுக்கப்படும் நீர். இது மிகுவறட்சி, வெப்பம், உடலழற்சி, சூலை, உட்கடுப்பு, குடைச்சல், மயக்கம், வீக்கம், பித்தக்குற்றம், மூச்சுக்குற்றம் முதலியவற்றை அகற்றக்கூடியது; well water. It is said to relieve the following complaints viz:- intense thirst, constitutional heat, colic pain, internal irritation, boring pain, giddiness, swelling, bilious affections pulmonary complaints etc. (சா.அக.).

[கிணறு + நீர்.]

கிணற்றுப்பொங்கல் *kinarru-p-pongal*, பெ.(n.) கிணறு வெட்டுகையில் தண்ணீர் கண்டவுடன் பாதாளவைவரவனுக்கு இடும் பொங்கல் (விண்.); boiled rice offered to Bhairava of the lower region at the sight of water in the course of sinking well.

[கிணறு + பொங்கல்.]

கிணற்றுமிதி *kinarru-midi*, பெ.(n.) கிணற்றில் நீரிறைக்கும் போது நிற்குமிடம் (விண்.); foot hold for one who draws water from a well.

[கிணறு + மிதி.]

கிணற்றுவாரகம் *kinarru-vāragam*, பெ.(n.) கிணறுவெட்டுவதற்காக அரசினர் உழவர்களுக்குக் கொடுக்கும் கடன்; loan of government given to farmers for sinking wells.

[கிணறு + வாரகம்]

கிணற்றுறை *kinarrurai*, பெ.(n.) மண்சரியாமல் இருப்பதற்காகக் கிணற்றுள் இருக்கும் உறை (C.E.M.); pot-ring of a well.

[கிணறு + உறை]

கிணறு *kinaru*, பெ.(n.) நிலத்திற்கு அடியிலிருந்து நீர் எடுப்பதற்காக மண்ணை வெட்டி அகற்றி உண்டாக்கிய வட்ட வடிவான ஆழமான குழி; well. "உவரில் கிணற்றின்கட் சென்றுண்பர்" (நாலடி, 263).

ம. கிணறு

[கிள் → கீண் → கிண → கிணறு]

கிணறெடு-த்தல் *kinaredu*-, 4 செ.கு.வி.(v.i.)

1. கிணறுவெட்டுதல்; to dig or sink a well.
2. கிணறு வெட்டுதற்கேற்ற இடந் தேர்தல் (விண்.); to select a spot for a well, with reference to the situation of house and other surrounding objects, the nature of the soil, the depth at which water may be found, etc.

[கிணறு + எடு-]

கிணாங்கு *kināngu*, பெ.(n.) புல்வகை (விண்.); a species of grass.

[கிணகு → கிணாங்கு]

கிணாட்டு *kināṭṭu*, பெ.(n.) 1. ஒலை நறுக்கு; chip or nip of palm leaf. 2. மீன் செலுப்பு முதலியன; any small thing resembling an *o/s* chip, as the bony appendage in gills of fish. 3. கதிர் முதலியவற்றின் சிறுகுலை (விண்.); small sub-division of a spike of grain or cluster of grapes.

[குணாட்டு → கிணாட்டு]

கிணி¹ *kinī*, பெ.(n.) ஒருவகைக் கைத்தாளம் (விண்.); cymbal.

ம. கிணி

[கிள் → கிண் → கிணி]

கிணி² *kinī*, பெ.(n.) நாயுருவி; Indian burr (சா.அக.).

[குள் → கிள் → கிண் → கிணி]

கிணிதி *kinīdi*, பெ.(n.) கிலுகிலுப்பை (மலை.); rattlewort.

[கிண் + இதி]

கிணினெனல் *kinī-egal*, பெ.(n.) கிணீரெனல் பார்க்க; see *kinīr-egal*. "இருமணி கிணினென விசைத்தன" (சீவக. 1841).

[கிணின் + எனல்]

கிணீரெனல் *kinīr-egal*, பெ.(n.) ஓர் ஒலிக்குறிப்பு; onom. expr. signifying, tinkling, clinking sound.

[கிணீர் + எனல்]

கிணுக்குக்கிணுக்கெனல் *kinukku-k-kinuk-kegal*, பெ.(n.) ஓர் ஒலிக்குறிப்பு (விண்.); onom. expr. signifying tinkling sound, as a hand-bell.

[கிணுக்கு + கிணுக்கு + எனல்]

கிணுகிணு-த்தல் *kinu-kinu*-, 4 செ.கு.வி.(v.i.)

1. வண்டுகளைப்போல் முரலுதல், கொசுக்களைப் போல் ஒலியெழுப்புதல்; (onom.) to hum as bees or buzz as mosquitoes.
2. சிறுவர்களைப்போல் சினுங்குதல்; to whimper.
3. முணுமுணுத்தல்; to mumble, mutter.
4. மணி முதலியன குறைவானவோசையுடன் ஒலித்தல்; tinkle. சைக்கிள் மணி கிணுகிணுத்தல்.

[குள் → கிள் → கிண் → கிணி]

ம. கிணுகிணுக்குக

[கிணுகிணு - ஒலிக்குறிப்பு]

கிணை *kinai*, பெ.(n.) 1. ஒருவகை மருதப்பறை (பு.வெ.8:32.உரை); drum used in agricultural tract. 2. உடுக்கை; small drum shaped like an hour-glass. “நுண்கோற் றகைத்த தெண்கண் மாக்கிணை” (புறநா.70).

[கிண் → கிணை.]

கிணைநிலை *kinai-nilai*, பெ.(n.) கிணைமகன் மருதநிலத்து வேளாளனைக் கிணைகொட்டிப் புகழும் புறத்துறை (பு.வெ.8:32); theme of singing the praises of a Vēlāḷa chief, to the accompaniment of *kinai*-drum.

[கிணை + நிலை]

கிணைநிலைப் பொருநர் *kinai-nilai-p-porunar*, பெ.(n.) கிணைப்பொருநர் பார்க்க; see *kinai-p-porunar*. “கிணைநிலைப் பொருநர்தஞ் செல்லல் கீழ்ப்பட” (சீவக.6).

[கிணைநிலை + பொருநர்.]

கிணைப்பொருநர் *kinai-p-porunar*, பெ.(n.) கிணைப்பறை கொட்டிக்கொண்டு வேளாளரைப் புகழ்ந்து பாடும் பொருநர் (சிறுபாண்.203, உரை.); dancing minstrels who sing the praises of Vēlāḷas, to the accompaniment of a *kinai*-drum.

[கிணை + பொருநர்.]

கிணைமகள் *kinai-maga*, பெ.(n.) விறலி; female minstrel of ancient times, dancing and singing to the accompaniment of a drum. “கிணைமகட் கெளிதாற் பாடினள் வரினே” (புறநா.11:4).

[கிணை + மகள்.]

கிணைமகன் *kinai-magaṇ*, பெ.(n.) கிணைப்பறை இசைப்பவன்; minstrel who plays *kinai* drum of ancient times. “இரும்பறைக் கிணைமகன்” (புறநா.388:3).

[கிணை + மகன்.]

கிணையன் *kinaiyaṇ*, பெ.(n.) கிணைமகன் பார்க்க; see *kinai-magaṇ*. “அங்கட் கிணையன் துடியன்” (பு.வெ.1:16).

[கிணை → கிணையன்.]

கிணைவன் *kinaiyaṇ*, பெ.(n.) கிணைமகன் பார்க்க; see *kinai-magaṇ*, “நின் கிணைவன் கூற” (புறநா.379:11).

[கிணை → கிணைவன்.]

கிணைவு *kinaivu*, பெ.(n.) கிணைத்தொழில்; the profession of playing *kinai* drums.

[கிணை → கிணைவு.]

கித்த *kitta*, கு.வி.எ.(adv.) விரைவாக; hastily. “கித்தக் கருங்குவளைச் செவ்வியோடிக் கெழுமினவே” (திருக்கோ.388).

[குள் → கிள் → கித்த.]

கித்தம் *kittam*, பெ.(n.) செய்யப்பட்டது (திருக்கோ. 388, உரை); that which is made.

[குல் → கில் → கித்தம்.]

கித்தா *kittā*, பெ.(n.) துடைப்பான்; rubber (தரங்கை).

[சீத்தல் → கீத்தன் → கித்தா.]

கித்து-தல் *kittu-*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) ஒற்றைக்காலால் தாவி நடத்தல்; to hop, leap about on one leg, as boys do in the game of *kindi-y-aḍittal*. “கித்தி நின்றாடு மரிவையர்” (திருவிசை.கருளு. திருக்கீழ்க்.11). (வே.க.178).

ம. கித்துக

[குந்து → கிந்து → கித்து-]

கிந்தாதி *kindādi*, பெ.(n.) துடர்ப்பூடு; a thorny shrub (சா.அ.க.).

மறுவ தொபரி

[கிள் → கிந்து → கிந்தாதி.]

கிந்திகம் *kindikam*, பெ.(n.) திப்பிலிமூலம்; root of long pepper. 2. புளிமா; sour mango (சா.அக.).

[கிள் → கிந்து → கிந்திகம்.]

கிந்திநட-த்தல் *kindi-nada-*, 3 செ.கு.வி.(v.i.)
1. முன்னங்காலால் நடத்தல் (விண்.); to walk on tip-toe. 2. நொண்டி நடத்தல்; to hobble, limp.

[கிந்து → கிந்தி + நட.]

கிந்திநில-தல் (கிந்திநிற்றல்) *kindi-nil-*, 14 செ.கு.வி.(v.i.) முன்னங்காலை ஊன்றி நிற்றல் (விண்.); to stand on tip-toe.

[கிந்து → கிந்தி + நில.]

கிந்தியடித்தல் *kindi-adittal*, பெ.(n.) பிள்ளைகள் நொண்டியடித்து ஒருவரையொருவர் பிடிக்கும் ஒருவகை விளையாட்டு (யாழ்ப்ப.); game of hopping about in a square traced on sand and trying to touch others while so engaged, a boy's game.

[கிந்து → கிந்தி + அடித்தல்.]

கிந்து-தல் *kindu-*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. முன்னங்கால் அல்லது விரல் குத்தி நடத்தல்; to stand or walk on toes of one foot or both, to go on tip-toe. 2. நொண்டி விளையாடுதல்; to hop, to leap about on one leg, as boys do in the game of *kindi-y-adittal*. 3. நொண்டி நடத்தல்; to limp, halt, hobble.

மறுபுட டடங்குந்துதல்

டட. கொந்து

[கிந்து → கிந்து.]

கிந்துகாலன் *kindu-kālan*, பெ.(n.) கொந்தி நடப்பவன்; one who limps in his walk, who hobbles on tip-toe or on one foot.

டட. தொந்துகால

[கிந்து + காலன்.]

கிம்பகம் *kimbagam*, பெ.(n.) எட்டி; *nux vomica* (சா.அக.).

[கைப்பு → கைம்பு → கைம்பகம் → கிம்பகம்.]

கிம்பரர் *kimbarar* பெ.(n.) கிம்புரி என்னும் அணிகலன் அணிந்த இசைவாணர்; a group among ancient Tamils, being professional singers and dancers (சா.அக.).

[கிம்புரி → கிம்பரர். கிம்பரரைத் தொன்மக் கதையினர் மாந்தர் முகமும் குதிரை உடலும் கொண்டவராகக் கூறுவது புனைந்துரை.]

கிம்புரி *kimburi*, பெ.(n.) 1. யானைக் கொம்பிலிடும் பூண்; ornamental ring on an elephant's tusk. "சித்திரக் கிம்புரி வைரஞ் சேர்த்துநா" (சீவக.83). 2. முடியுறுப்புள் ஒன்று (திவா.); ornamental boss of a crown, one of five *mudi-y-uruppu*. 3. நீர் விழுதற்கு சுறவ வடிவில் அமைக்கப்பெற்ற தூம்பு; spout shaped like the mouth of a shark. "கிம்புரிப் பகுவா யம்பணம்" (நெடுநல்.96). 4. சுறா மீனின் வாய்போன்ற அணிகலன்; a kind of ornament. "கைவினை யேசறு கிம்புரி யெயிறு வெண்ணிலா" (கம்பரா.கடிமண.66). 5. தோளணி (விண்.); man's ornament for the upper arm, a kind of epaulet.

[கிள் = பிளத்தல். கிள் + புரி(வணையம்) - கிள்புரி → கிம்புரி (கொ.வ).]

கிம்புரிமுகம் *kimburi-mugam*, பெ.(n.) அணிகல முகப்பின் உறுப்புள் ஒன்று (S.I.I.ii.43); ornamental knob, as part of a jewel.

[கிம்புரி + முகம்.]

கிம்புருடர் *kimburudar*, பெ.(n.) பதினெண் கணத்துள் ஒருவராய் கருதப்படும் தேவ இனத்தார் (சிலப்.5: 176, உரை); a class of demigods, celestial lyrists supposed to have the form of a horse and the head of a man, one of *padigera-karam*.

[கிம்புரி → கிம்புரர் → கிம்புருடர் (கிம்புரி என்னும் அணிகலன் அணிந்தவர். இவரைக் குதிரை உடலினர் எனப் பிற அகரமுதலிகள் குறித்திருப்பது தொன்மைக் கற்பனை]

கிம்புருடம் *kimburudam*, பெ.(n.) கிம்புருட கண்டம், நாவல் தீவின் ஒரு பாகம்; a region of the mythical land.

[கிம்புரர் → கிம்புருடம்]

கிம்மம் *kimmam*, பெ.(n.) துத்தம்; vitriol (சா.அக.).

[செம் → செம்மம் → கிம்மம்]

கிம்மியம் *kimmiyam*, பெ.(n.) கொல்லங்கோவை என்னும் ஆகாய கருடன் (மூலிகை); a climbing shrub (சா.அக.).

[கொம்பு → கொம்பியம் → கெளம்பியம் → கிம்மியம் (கொவ்)]

கிம்மீரம் *kimmiiram*, பெ.(n.) செம்பட்டைநிறம்; brown colour (சா.அக.).

[செம் → கெம் → கெம்மீரம் → கிம்மீரம்]

கிமாச்சிமா வெனல் *kimā-c-cimā-v-enaḷ*, முருமுருத்தற் குறிப்பு (இ.வ.); onom. expr. signifying muttering, grumbling sound.

மறுவ கிமா வெனல்

[கிமா + சிமா + எனல். கிமாச்சிமா = ஒலிக்குறிப்பு, இடைச்சொல்]

கிமாவெனல் *kimā-v-enaḷ*, பெ.(n.) **கிமாச்சிமா வெனல்** பார்க்க; see *kima-c-cima-v-enaḷ*. கிமா வென்பாரில்லை (வின்.).

[கிமா → எனல்]

கிய்யாங்கிய்யாமெனல் *kiyyār-kiyyām-enaḷ*, பெ.(n.) 1. ஓர் ஒலிக்குறிப்பு; onom. expr. signifying peeping of chickens, etc. குழந்தை கிய்யாங் கிய்யாமென்று அழுகின்றது. 2. தடுமாறுதற் குறிப்பு; expr. signifying the state of being in a fix. “கிய்யாங் கிய்யாமென்று விழிக்க” (இ.வ.).

[கிய்யாம் + கிய்யாம் + எனல்]

கிரக்கம் *kirakkam*, பெ.(n.) 1. களைப்பு; exhaustion. 2. மயக்கம்; giddiness. 3. கிறுகிறுப்பு; dizziness.

[கில் → கிறு → கிரக்கம் + கிரக்கம்]

கிரங்கு-தல் *kirangu-*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) சோர் வடைதல்; to get fatigued, jaded.

[கிறங்கு → கிரங்கு (கொ.வ.). கிறங்கு பார்க்க; see *kirangu*.]

கிரந்தம் *kirandam*, பெ.(n.) சமற்கிருதத்தை எழுத தென்னிந்தியாவில் உருவாக்கப்பட்ட எழுத்து; a script used in south india to write Sanskrit.

[குரவன் → குரந்தை → கரந்தை → கரந்தம் > வ. கிரந்தம்.]

எழுத்தில்லா வடமொழிக்கு வழக்கிலிருந்த தமிழ் எழுத்து வரி வடிவங்களிலிருந்து, கற்பித்துக் கொண்ட எழுத்துகளாம். பல்லவர் காலத்தில் இக்கிரந்தம் வளர்க்கப் பெற்றமையால் இது பல்லவர் கிரந்தம் என்றும் பழங்கிரந்தம் என்றும் பெயர் பெறும். இவ் வெழுத்தின் தோற்றம் கி.பி. ஆறாம் நூற் நூண்டாகும்.

கிரந்தம் என்னும் சொல் கட்டுதல், எனும் வேர்ப் பொருளுடையது. கட்டப்பட்ட ஒலைச் சுவடிபாசிய நூலைக் குறித்தது என்பர். நூலில் எழுதப்பயன்படும் எழுத்து எனும் பொருளில் கிரந்தலிபி எனப்பட்டது. நூல் கற்பிக்கும் ஆசிரி யனை கரந்தை என்றழைத்தனர். கரந்தைகள் ஆண்டில் ஒருக்கால் வருவது (தனிப்பா; 87, 171).

ஆசிரியன்மாறாகிய கரந்தைகள் வகுத்ததே கரந்தம். கிரந்தம் ஆயிற்று என்பதே பொருளும். இந்தியாவில் பதினெட்டு மொழிகளுக்குச் சமண முனிவர்கள் தனித்தனி எழுத்து வடிவங்களை உருவாக்கித் தந்தனர். அவையே புத்தக எழுத்துகளுக்குரிய பொதுப்பெயராகிய கிரந்தம் எனப்பட்டது. பல்லவர் ஆட்சியில் எழுத்தில்லாத வடமொழிக்குப் புத்தக எழுத்து தேவைப்பட்டதால் உருவாக்கப்பட்ட எழுத்து இப்பெயர் பெற்றது என கருதலாம்.

கிரிகளா *kiri-kalā*, பெ.(n.) மலைக்களா; hill carondah (சா.அக.).

[கிரி+களா.]

கிரிகன்னி *kirikanni*, பெ.(n.) 1. வெள்ளைக்காக் கணம்; white flowered mussell-shell creeper. 2. மாஸ்கரந்தை; *Vishnu's* plant. 3. கொற்றவை; goddess Durga (சா.அக.).

[கரி → கிரி + கன்னி.]

கிரிச்செனல் *kiriccepal*, பெ.(n.) ஓர் ஒலிக்குறிப்பு; onom, expr. signifying creaking sound.

[கிரீச்சு → கிரிச்சு → எனல்.]

கிரிஞ்சனம் *kirinjānam*, பெ.(n.) 1. நரிவெங்காயம் எனப்படும் காட்டு வெங்காயம்; a small red variety of wild onion prohibited as food. 2. அனுவல்லிப் பூடு (கஞ்சா); tops of hemp chewed to produce inebriating effect (சா.அக.).

[கரு → கரி → கரிஞ்சனம் + கிரிஞ்சனம்.]

கிரிடி *kiridi*, பெ.(n.) 1. கோழி; fowl. 2. காட்டச்சம் பழம்; the fruit of marshy date-tree (சா.அக.).

[கரு + சிவப்பு கரு → கிரு + கிருடி → கிரிடி]

கிரிமல்லி *kirimalli*, பெ.(n.) கொடிப்பாசி என்னும் மூலிகை; creeper moss (சா.அக.).

[கரு - கிரு + மல்லி - கிருமல்லி - கிரமல்லி.]

கிரிமல்லிகை *kirimalligai*, பெ.(n.) 1. மலை மல்லிகை; tree jasmine. 2. வெட்பாலை; Conessi bark (சா.அக.).

[கரு → கிரு → மல்லிகை.]

கிரிமல்லிப்பாலை *kirimalli-p-pālai*, பெ.(n.) வெட்பாலை; Tellicherry bark (சா.அக.).

[கரு → கிரு → கிரி + மல்லி + பாலை.]

கிரிமிக்கினி *kirimi-k-kini*, பெ.(n.) வாலுளுவை; spindle tree (சா.அக.).

[கில் → கிலுமி → கினுமிக்கி → கிரிமிக்கினி.]

கிரியரத்தை *kiriyarattai*, பெ.(n.) மலையரத்தை; hill galangal (சா.அக.).

[கிலி + அரத்தை - கிலியரத்தை → கிரியரத்தை.]

கிரியாம்பு *kiriyāmbu*, பெ.(n.) அரிசிக்கு கழுநீர்க்காடி; Soulgruel made from the fermentation of rice water (சா.அக.).

[கழுதி → கழியம் → கழியாம்பு → கலியாம்பு கலியாம்பு → கிரியாம்பு.]

கிரிவாத்தியம் *kirivāttiyam*, பெ.(n.) முடக் கறுத்தான்; palsy-curer (சா.அக.).

[கல் → கலி → கிரி + வைத்தியம் → கிரிவாத்தியம் (கொ.வ.)]

கிரிவிளவல்லி *kirivilavalli*, பெ.(n.) சிறுநன்னாரி; country sarsaparilla (சா.அக.).

[கிலு → கிலி → கிரி → இள + வல்லி.]

கிரிவேம்பு *kiri-vēmbu*, பெ.(n.) மலைவேம்பு; large hill neem (சா.அக.).

[கரு → கரி → கிரி → வேம்பு.]

கிருசயம் *kiruśayam*, பெ.(n.) மலைப்பூவரக; hill portia (சா.அக.).

[கிலுச்சயம் → கிருசயம்.]

கிருசரம் *kirusaram*, பெ.(n.) எள்; gingelly or sessamum seed (சா.அக.).

[கரு + தாரம் → கருத்தாரம் → கிருசரம்.]

கிருது *kirudu*, பெ.(n.) 1. செருக்கு; arrogance, haughtiness, self-conceit. அவனுடைய கிருதும் ஒயிலும் கட்டுக்கு அடங்கவில்லை (உ.வ.).

2. ஓய்யாரம்; affectation, foppery. வீண் செருக்கோ பெறுகிருதோ (தனிப்பா. II, 55:134).

[குல் + கில் → கிலுது → கிருது]

கிருதுக்காரன் *kirudu-k-karan*, பெ.(n.) செருக்குடையவன்; arrogant, insolent person.

[கிலுது → கிருது → காரன்.]

கிருதுநடை *kirudu-nadaĩ*, பெ.(n.) ஓய்யாரநடை (விண்.); proud strutting gait.

[கிருது + நடை.]

கிருதுப்பேச்சு *kirudu-p-pēccu*, பெ.(n.) செருக்கு மொழி; impertinent talk, insolent speech.

[கிருது + பேச்சு.]

கில்¹-தல்(கிற்றல்) *kil*, 14 செ.கு.வி. (v.i.) ஆற்றல் கொள்ளுதல்; to be able. "கிற்பன் கில்லேன்" (திவ். திருவாய். 3,2,6).

[குல்-பொருத்தல் கருத்துவோர். குல் → கில்.]

கில்² *kil*, இடை.(part.) ஆற்றலுணர்த்தும் இடை நிலை; verbal infix indicating ability. "வெம்ப வருகிற்பதன்று கூற்ற நம்மேல்" (தேவா. 1229,2).

[கில்¹ + கில்².]

கில்கிலெனல் *kil-kil-l-ēnal*, பெ.(n.) ஓர் ஒலிக்குறிப்பு; onom. expr. signifying clinking sound.

['கில்கில்' - ஒலிக் குறிப்பு இடைச்சொல்.]

கில்லம் *killam*, பெ.(n.) 1. கழுத்து (பிங்); neck. 2. தொண்டைக்குழி.(இ.வ.); the hollow just below Adam's apple.

[கல் - பொருந்துதல். குல் → கில் → கில்லம். தோள், கழுத்து.]

கில்லா *killā*, பெ.எ.(adj.) இயலாதவை; not possible. "கில்லா கேள்வி கேட்டன சிலசில" (பரி. 12-39).

[கில் → கில்லா.]

கில்லாடி *killadĩ*, பெ.(n.) 1. கயவன்; vagabond, scamp. 2. திறலோன்; a talented person. சொல்லாய்வில் இவரொரு கில்லாடி எனலாம் (உ.வ.).

மரா. கிலாட: *khilādi*

[கிள்ளை + ஆடி → கிள்ளையாடி → கிள்ளாடி → கில்லாடி.]

கிள்ளை = மரப்பாவை, தோற்பாவை. கிள்ளையாடி = காந்துறை காயிற்றால் மரப்பாவை அல்லது தோற்பாவைகளைப் பிணைத்து உயிருள்ளவை போல் இயக்கும் கலை நுட்பத்தில் தோந்தவன். மிகுந்த திறமைசாலியும் ஏய்ப்பதில் வல்ல கயவனும் இச் சொல்லால் குறிக்கப்பட்டனர்.

கில்லி *killĩ*, பெ.(n.) **கிடீப்புள்** பார்க்க; see *kitti-p-pul*.

மறுவ. கில்லிதாண்டு

[குள் → கில் → கில்ல.]

கில்லு-தல் *killu*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) தோண்டுதல்; to dig up.

க. கில்; தெ.கீலு (C). கீள்ளுல்.

[குல் → கில் → கில்லு.]

கிலாய்-த்தல் *killāy*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. சினத்தல்; to be angry. பிர்ணயரோஷந் தலையெடுத்துக் கிலாய்ப்பதும் (ஈடு, 8.1:2). 2. துன்பம்கொள்ளுதல் (அங்கலாய்த்தல்); to be distressed afflicted, to grieve. "தனிமையைப் பார்த்துக் கிலாய்க்கையும்" (திவ். திருநெடுந். 9, வியா).

[கலாய் → கிலாய்.]

கிலி *killi*, பெ.(n.) 1. பயப்படுகிறபடி நடந்துவிடும் என்ற மன அச்சம்; fear, fright. 2. கவலை; worry. "கிலி கொள் மகயனுத்தியினால்" (இராமநா. உத். 57).

ம. கில்லு; க., தெ., பட. கிலி.

[குல் → கல் → கலி → கிலி.]

கிலிபிடி-த்தல் *kill-pidi* 4 செ.கு.வி. (v.i.) மனத்திற்
பேரச்சங் கொள்ளுதல்; to be frightened, alarmed.
கிலிபிடித்தவன் போல் பேசுகின்றான் (உ.வ).

க., பட. திலிகிடி.

[குல் → கல் → கலி → கலி+பிடி.]

கிலிமண்டு-தல் *kili-mandu-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.)
கிலிபிடி பார்க்க; see *kili-pidi*.

[கிலி + மண்டு-]

கிலுக்கம் *kilukkam*, பெ.(n.) பறவை வகை; a kind of
bird. “கின்னரங் குரண்டங் கிலுக்கஞ் சிரல்”
(கம்பரா. ஊர்தேடு. 151).

[கிலுக்கு + கிலுக்கம்]

கிலுக்கு¹-தல் *kilukku-*, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.)
ஒலிக்கச்செய்தல்; to ring, rattle, clink.

ம. கிலுக்குக; க. கிலுகு.

[கிலுங்கு → கிலுக்கு]

கிலுக்கு² *kilukku*, பெ.(n.) 1. ஒலிக்கை (வின்.); rat-
tling, tinkling, clinking. 2. பள்ளிசெல்லும் சிறார்கள்
ஒன்பானிரவு காலத்தில் ஒலித்துக் காசு திரட்டும்
கிலுகிலுப்பை; rattling sticks of school boys, used
especially in *nava-rāttirīn* soliciting presents for
their teacher; children's rattle-box. என்
பெயர்த்திக்கு ஒரு கிலுகிலுப்பு வாங்கிக்
கொடுத்தேன்.

க. திலிகெ; தெ. கிலுகுபடசிலிகெ.

[கிலுங்கு + கிலுக்கு]

கிலுக்குத்தடி *kilukku-t-taḍi* பெ.(n.) அஞ்ச
லெடுத்துச் செல்வோர் கையிற் கொண்டு செல்லும்
ஒலி செய்யுத்தடி; staff with jingles at one end, used
by post runners and mendicants.

ம. கிலுக்குவடி

[கிலுக்கு + தடி.]

கிலுகிலி *kilukili*, பெ.(n.) பிள்ளைகளாட்டுங் கிலு
கிலுப்பை; children's rattle-box. “கிளர்பூட்
புதல்வரொடு கிலுகிலுயாடும்” (சிறுபாலி. 61).

[கிலுகிலுப்பை - கிலுகிலி.]

கிலுகிலு-த்தல் *kilu-kilu-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.)
1. கிலுகிலென்று ஒலித்தல்; to rattle; to make a
tinkling, clinking sound. 2. ஆரவாரித்தல்; to re-
sound with noise. “நகர் கிலுகிலுத்தது” (குளா.
சுயம். 161).

[கிலுகில் → கிலுகிலு.]

கிலுகிலுப்பு *kilu-kiluppu*, பெ.(n.) **கிலுகிலுப்பை**
பார்க்க; see *kilu-kiluppai*

[கிலுகிலு → கிலுகிலுப்பு.]

கிலுகிலுப்பை¹ *kilukiluppai*, பெ.(n.) 1. உருண்
டையான பகுதிகளில் கற்களை போட்டு ஆட்டி
ஒலியெய்யும் ஒருவகை விளையாட்டுக்கருவி; child's
rattle.

மறுவ. கிலுகிலுப்பு, கிலுங்கி.

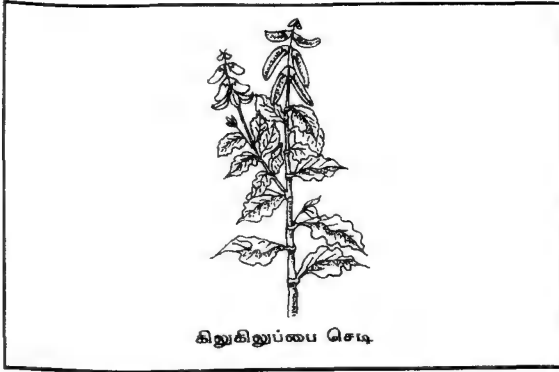
ம. கிலுகிலுப்ப; க. திலிகெ; பட. திலிகெ.

[கிலுகிலு → கிலுகிலுப்பை.]

கிலுகிலுப்பை² *kilu-kiluppai*, பெ.(n.) 1. செடி
வகைகள் (குறிஞ்சிப். 88, உரை); species of
rattlewort as having, when ripe, seeds that rattle
in the pod. 2. கொடிவகை (K.R.); a copiously
branching shrub with quadrangular stems.

க. திலிகிதி

[கிலுகிலு → கிலுகிலுப்பை - ஒலிசெய்யும் செடி,
கொடிகள்.]

கிலுகிலுப்பை செடி.

கிலுகிலுப்பைக்குட்டான் *kilu-kiluppai-k-kuttan*, பெ.(n.) பிள்ளைகளின் விளையாட்டுக் கருவிவகை (யாழ்ப்ப.); children's basket-rattle.

[கிலுகிலுப்பை + குட்டான்.]

கிலுகிலெனல் *kilu-kilegal*, பெ.(n.) ஓர் ஒலிக் குறிப்பு; onom. expr., signifying rattling, tinkling, jingling sound.

[கிலுகிலு + எனல்.]

கிலுங்கி *kilunigi*, பெ.(n.) **கிலுகிலுப்பை** பார்க்க; see *kilu-kiluppai*

[கிலு - ஒலி குறிப்பு. கிலு → கிலுங்கி.]

கிலுங்கு-தல் *kilunigu-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) ஒலித்தல் (விண்.); to tinkle, ring, clink.

ம. கிலுங்குக; க. திலுகு, திலுகு.

[கில் → கிலு → கிலுங்கி.]

கிலுத்தம் *kiluttam*, பெ.(n.) 1. மணிக்கட்டு; wrist. "கிலுத்தங் கூர்ப்பரங்க ளென்னு மிரண்டனுள்" (சீவக.1645). 2. மக்கள் வடிவான பழமுள்ள மரவகை; a kind of tree whose fruit was said to assume human form. "மானிடம் பழுத்தன கிலுத்தம்" (சீவக.1900).

[குல் - பொருத்ததல் - சேர்த்தல் வடிவறல். குல் → குறு → கிலு → கிலுத்தம்.]

கிலுமொலெனல் *kilumol-egal*, பெ.(n.) 1. வண்டு முதலியவற்றின் ஒலிக்குறிப்பு; onom. expr. signifying buzzing, humming sound. 2. அடர்ச்சிக் குறிப்பு (விண்.); signifying crowding, swarming, as vermin, in the head, maggots in a carcass.

[கிலு + மொது + எனல்.]

கிழக்கத்தி *kilakkatti*, பெ.எ.(adj) கீழ்த்திசைக்குரிய; eastern, used in compounds as. கிழக்கத்திக் காற்று, கிழக்கத்தியான்.

[கிழக்கு + அத்து + இ + அ - கிழக்கத்திய - கிழக்கத்தி.]

கிழக்கத்திய *kilakkattiya*, பெ.எ.(adj) கிழத்திகைப் குரிய; eastern

[கிழகு + அத்து + இ + அ - கிழக்கத்திய அந்-னாரியை.

இ - எழுத்துப்பெறு. அ - பெயர்ச்சற்று.]

கிழக்கதை *kila-k-kada*, பெ.(n.) பழங்கதை (விண்.); stale, old story, stories of old people. இன்றும் கிழக்கதைகளுக்குச் சிறப்புக் கிடைக்கிறது என்பதை மறுக்க முடியுமா? (உ.வ.).

[கிழம் + கதை.]

கிழக்கன் *kilakkan*, பெ.(n.) 1. **கிழங்கான்** பார்க்க; see *kilarigai*. 2. புகையிலை வகை; a kind of tobacco.

[கிழக்கு → கிழக்கன்.]

கிழக்கா *kilakkā*, பெ.(n.) **கிழங்கான்** (யாழ்ப்ப.) பார்க்க; see *kilarigai*.

[கிழங்கான் → கிழக்கா (கொ.வ.)]

கிழக்கிடுபொருள் *kilakkidu-porul*, பெ.(n.) தாழ்பொருள்; lowness, plainness humbleness. கிழக்கிடு பொருளொடு ஐந்தும் ஆகும் (தொ. பொருள். 276 : 6).

[கிழக்கு - பள்ளம், குழி. கிழக்கு + இடு + பொருள்.]

கிழக்கு *kilakku*, பெ.(n.) 1. பள்ளமான கீழ்த்திசை (திவா.); east. 2. கீழிடம்; bottom, low place. "கிளைஇய குரலே கிழக்கு வீழ்ந்தனவே" (குறுந். 337). 3. இழிவு; lowness, plainness, humbleness. "கிழக்கிடு பொருளோடு" (தொல். பொருள். 280). 4. பள்ளம் (திவா.); depression, pit. 5. கீழ்; below. "காணிற கிழக்காந் தலை" (குறள், 488). 6. கதிரவன் தோன்றும் திசை; east.

மறுவகுணக்கு

ம. கிழக்கு

[கீழ் → கீழ்க்கு → கிழக்கு]

'கிழக்கு' என்னும் சொல்லின் வேர்ப்பொருளே தமிழர்கள் வந்தேறிகன் அல்லர்; இந்நாட்டின் தொல்குடியினர் என்பதை நிறுவுகிறது என்பார். - சி.டி. மகன்.

"Taking the Dravidians as a whole there is no evidence of a descent from the north.—The inhabitants of the extreme south of the peninsula and those shut in by the mountains of the western coast show characteristics which are probably older and more unique than those of any other nation in the world which pretends to civilisation.—As far as present evidence goes however they are indigenous to India and perhaps specially indigenous to sothern India. The Dravidian terms indicating direction which must be very primitive are derived from the configuration of the southern peninsula. The east is "*kilakku*" or "down" and the west is "*Merku*" or "up" that is to say the country sloping to the coast and the country rising to the western ghats"—C.D.Maclean:- MANUAL OF THE ADMINISTRATION OF THE MADRAS PRESIDENCY Vol. 1; 1885.

கிழக்குக்கணவாய் *kilakku-k-kanavay*, பெ.(n.) 1. கிழக்குத் தொடர்ச்சிமலை (C.G.); the Eastern ghats. 2. கிழக்குத் தொடர்ச்சிமலையில் உள்ள நெருக்கமான வழி; mountain pass in eastern Ghats.

[கிழக்கு + கணவாய்]

கிழக்கு வெளு-ந்தல் *kilakku-velu*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கீழ்வானில் ஒளி தோன்றுதல், கீழ்த்திசையில் இருள் நீங்கத் தொடங்குதல்; to dawn, as to light the east. "பகற்கண்டேன் என்கிற தோற்றாவக்குக் கிழக்கு வெளுக்கிறபடி" (ஈடு 6, 11). கிழக்கு வெளுத்தது (உ.வ.).

[கிழக்கு + வெளு]

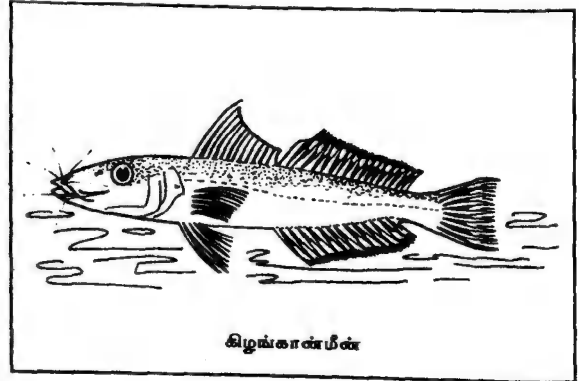
கிழக்கோட்டான் *kila-k-kōṭṭān*, பெ.(n.) வீட்டில் நடக்கும் எல்லாச் செயல்களையும் கவனித்துக் கொண்டு இருக்கும் முதியவர்; old hag, old geezer. அந்தக் கிழக்கோட்டான் கண்ணில் படாமல் எடுத்துவா (உ.வ.).

[கிழக்கு + வெளு]

கிழங்கான் *kilaṅgān* பெ.(n.) வெண்மையும், ஒலிவப் பச்சை நிறமும் கொண்ட அடி நீளமுள்ள கடல் மீன். (பதார்த்த. 941); whiting sea fish olive-green attaining one ft. in length.

மறுவ. கிழங்கு

[கிழங்கு → கிழங்கான் → கிழங்கு போன்ற தோற்றம் தரும் மீன் வகை.]

கிழங்கான்மீன்

கிழங்கிரு-த்தல் *kilaṅgiru*- 3 செ.கு.வி. (v.i) அடிமூலம் பெயர்க்கப்படாது தங்குதல்; to remain unimpaired in root. "கீழுலகி லசுரர்களைக் கிழங்கிருந்து கிளராமே யாழிவிடுத்து" (திவ். பெரியாழ். 4.8:6).

[கிழங்கு + இரு]

கிழங்கு *kilangu*, பெ.(n.) 1. செடிகொடி முதலியவற்றின் மூலம், நிலத்தின் கீழ்விளையும் திரட்சியன பகுதி; tuber, esculent or bulbous root, as potato, yam, turnip, parsnip, palmyra root. "தீங்கனி கிழங்கு செழுங்காய் நல்லன"

(மணிமே.17.58). 2. காரணியம்; cause. “நாபிக்கமல முதற்கிழங்கே” (திந்திருவாய். 10.10:3).

ம. கிழங்கு; க. கிழங்கு, கெணசு; தெ. கெனசு; து. கிரெங், கெரெங்க்; பட.காசு.

Chin. gen

[கிழ் → கிழக்கு → கிழங்கு.]

கிழங்குசின்னி *kilaṅgucinni*, பெ.(n.) ஒருவகைக் கிழங்குச் செடி; a medicinal root curing leucoderma and promoting apelicibe.

[கிழங்கு + சின்னி.]

கிழங்குமஞ்சள் *kilaṅgu-marjāḷ*, பெ.(n.) மஞ்சள் வகை (விண்.); turmeric with round root.

[கிழங்கு + மஞ்சள்.]

கிழங்கெடு-த்தல் *kilaṅgedu-*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t) 1. அடியோடு அழித்தல்; to destroy, root and branch. ‘அநாசுரிதரைக் கிழங்கெடுத்துப் போகட்டானித்தனை’ (ஈ.நு. 8.1:4). 2. கிழங்கு தோண்டியெடுத்தல்; to dig without root.

[கிழங்கு + எடு-]

கிழடன் *kiladan* பெ.(n.) கிழவன்; oldman.

ம.கிழடன்

[கிழவன் → கிழடன்.]

கிழடு *kiladu*, பெ.(n.) 1. முதுமை; old age, senility. “ஒரு கிழட்டந்தனை” (உபசேதகா. சிவபுண்ணிய. 217). 2. முதியது; old thing, said of an animal, or a tree, and contemptuously, of a person. 3. முதிர்ந்தது; matured. 4. வயதான ஒருவர்; aged person. அந்தக்கிழடுக்குக் காதும் கேட்காது (உவ.).

ம.கிழடு

[கிழ் → கிழம் → கிழடு]

கிழடுகட்டை *kilaḍu-kattai*, பெ.(n.). அகவை முதிர்ந்து எந்தவேலைக்கும் பயனற்றவர்களாகக் கருதப்படுவோர்; old useless persons, as a time-worn log of wood. கிழடு கட்டைகளைப் புறக் கணிப்பது நன்றன்று.

[கிழடு + கட்டை.]

கிழடுதட்டு-தல் *kilaḍu-taṭṭu-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வெளிப்படையாகத் தெரியும் வகையில் முதிர்ந்த தோற்றம் ஏற்படுதல்; age in a visible way. நண்பர் கிழடுதட்டி மிகவும் பரிதாபமாக இருந்தார் (உவ.).

[கிழடு + தட்டு.]

கிழண்டுபோ-தல் *kilaṇḍu-pō-*, 8 செ.கு.வி. (v.i.) கிழத்தன்மையடைதல்; to grow old.

[கிழடு → கிழண்டு + போ.]

கிழத்தனம் *kilattanam*, பெ.(n.) முதுமை; old age, senility.

[கிழம் + தனம்.]

கிழத்தி *kilatti*, பெ.(n.) 1. உரியவள்; proprietress, she who has a right. “செம்புலக் கிழத்திக் காவி யன்னது” (பாரத. சிறப்பு.13). 2. தலைவி; mistress, lady-love. “தன்னுறு வேட்கை கிழவன் முற் கிளத்தில்... கிழத்திக்கில்லை” (தொல். பொருள்.118).

[கிழமை (உரிமை) → கிழத்தி]

கிழத்தியர் *kilattiyar*, பெ.(n.) உரிமைமகளிர்; women having rights. “கண்ணிய காமக் கிழத்தியர் மேன” (தொல். பொருள் 149-14. 1097. நூற்பா.).

[கிழத்தி → கிழத்தியர்.]

கிழப்பிணம் *kila-p-piṇam*, பெ.(n.) செயலற்ற முதியோர்; old person, as a living corpse. இந்தக் கிழப்பிணம் சும்மா இருக்கக் கூடாதா? (உவ.).

[கிழம் + பிணம்.]

கிழம் *kijam*, பெ.(n.) 1. முதுமை; old age, senility. “கிழமுதிரிளநலம்” (கந்தபு.கடவுள்.17.). 2. முதியோர்; aged person used as a term of contempt. குழந்தைகள் முதல் கிழங்கள் வரை விழாவுக்கு வந்தனர் (உ.வ.). 3. முதுமையடைந்தது; aged animal or thing, used as a term of contempt. இந்த மாடு கிழம், கிழமாடு.

[கீழ் → கிழம்.]

கிழம்படு-தல் *kijam-padu-*, 20 செ.கு.வி. (v.i.) முதுமையடைதல்; to grow old, to become worn out or useless by age. “மரங் கிழம்படுதலின்” (பிரமோத.7:30).

[கிழம் + படு.]

கிழமழை *kija-malaj*, பெ.(n.) பெய்து ஓயும் நிலையிலுள்ள மழை (இ. வ.); rain about to cease.

[கிழம் + மழை.]

கிழமேல் *kija-mel*, கு.பெ.எ.(adj.) கிழக்கிலிருந்து மேற்குவரை; from east to west.

ம.கிழமேல்

[கிழக்கு + மேல் - கிழக்குமேல் - கிழமேல். கீழ்மேல் → கிழமேல்.]

கிழமேனி *kijamēni*, பெ.(n.) திரைத்தமேனி இது வயது முதிர்ந்த காலத்தில் உண்டாகும்; shrunken, body with wrinkles or folds. This occurs when the muscle loses its elasticity (சா.அக.). உடம்பில் தசைநார்கள் நெகிழ்ச்சியை இழந்த காலத்துண்டாகும் உடல்தோற்றம்.

[கிழம் + மேனி.]

கிழமேனிபடுகை *kija-mēni-padugai*, பெ.(n.) மூப்படைதற்கு முன்னமே கிழத்தன்மையடைதல்; becoming old before the natural course; becoming prematurely old (சா.அக.).

[கிழம் + மேனி + படுகை.]

கிழமை¹ *kijamai*, பெ.(n.) 1. உரிமை; claim, right, “உணர்ச்சிதா னட்பாங் கிழமைதரும்” (குறள்,785.). 2. உறவு; relation, connection. அவனுக்கும் இவனுக்கும் என்ன கிழமை? (இ.வ.). 3. நட்பு; friendship, alliance. “எமர்நும ரெழுவர் காறு நின்றது கிழமை” (சீவக.544). 4. ஒன்றற்கும் மற்றொன்றற்கு முள்ள தொடர்பைத் தெரிவிப்பதாகிய ஆறாம் வேற்றுமைப் பொருள் (நன்.300); relation of one thing to another as denoted by the possessive case, being of two kinds viz., தற்கிழமை, பிறிதின கிழமை. 5. பண்பு; quality.

[கீழ் - தொன்மை, பழமை. கீழ் → கிழமை - பழமையான உறவு, மாறாதபண்பு, உரிமை.]

கிழமை² *kijamai*, பெ.(n.) 1. நாள்; day of the week. 2. ஞாயிறு, திங்கள், செவ்வாய், அறிவன், வியாழன், வெள்ளி, காரி ஆகிய ஏழுநாள்கள் கொண்டது; seven day's of the week. இன்று என்ன கிழமை? (உ.வ.).

ம. கிழம

[கீழ் → கிழமை (தொடர்ந்து வரும் நாட் சுழற்சி)]

kira-mei (base *kira*), a week, literally property, possession, each portion of a week being astrologically regarded as the property or inheritance of some planet. Comp. Ossete *kuri*, *kore*, a week Georgian *kuire*. Possibly these words are derived from the Greek-*kuptakn* (*kuri-ake*), Sunday, the Lord's day; but whence is the Greek word derived? From *kupt-os* (*kuri-os*), a lord, a possessor, the base of which may perhaps be allied to the Tamil *kira*, possession. The ultimate root of *kira* is doubtless *kir*, ordinarily lengthened to *kira*, beneath; hence *kira-mei* means that which is beneath one, under his power, in his possession (C.G.D.F.L. Pg.592).

கிழமை³ *kijamai*, பெ.(n.) முதுமை (குடா.); old age.

ம. கிழம

[கீழ் → கிழம் → கிழமை.] (உ.மொ.உ.341).

கிழமைக்கழு-தல் *kijamaikkalu*, 1 செ.கு.வி. (v.i.) இறந்துபட்ட எட்டாம்நாள் துக்கங் கொண்டாடுதல்; to mourn for the dead especially on the eighth day after death.

மறுவ. எட்டாந்துக்கம் (தெ.ஆ.)

[கிழமைக்கு² + அழு - கிழமைக் கழு.]

இறந்தவர் நினைவாக அவர் வீரும்பும், உணவு, உடை, பொருள்கள் ஆகியவற்றை வைத்து வழிபடும் நீத்தார் கடன்.

கிழமைபிறந்த நாள் *kijamai-pirandanāi*, பெ.(n.) இன்ன விண்மீன் இன்ன நாளில் பிறந்தது என்னும் குறிப்பு; the asterism of each of the seven days of the week. தாழியில் ஞாயிறும், நெய்ம்மீனில் திங்களும், கடைக்குளத்தில் செவ்வாயும், பறவையில் அறிவனும், துளங்கொளி தழலில் வியாழனும், முற்குளத்தில் வெள்ளியும், தொழுபுறியில் சனியும் பிறந்தனவாகும் (கணியம்); the day of the week appropriate to the star.

[கிழமை + பிறந்த + நாள்.]

கிழமையான் *kijamaiyān*, பெ.(n.) உரிமையுடையவன்; owner; one who is entitled to. "கொண்டேற்று கிழமையான் கோவலன்" (சிலப். 1:39).

[கிழமை + ஆன்.]

கிழமையோன் *kijamaiyōn*, பெ.(n.) 1. உரிமையுடையோன்; owner. 2. தமையன்; elder brother. "ஓடாப்பூட்டகை நின் கிழமையோற் கண்டே" (புறநா. 165-15).

[கிழமை + ஆன் (ஒன்).]

கிழமைவட்டம் *kijamai-vattam*, பெ.(n.) கழற்சியில் வரும் நாள்கள் (மண்டலித்துவரும் வாரம்); week, as the cycle of seven *kijamai*

[கிழமை + வட்டம்.]

கிழலை *kijalai*, பெ.(n.) 1. திசை; quarter, part, region. இந்தக் கிழலையில் அவனைக் காண வில்லை. 2. மரக்கலத்தின் சாய்வுப் பக்கம்; the lower side of a vessel, the side on which the sail is hoisted.

[கிழக்கு → கிழலை. கிழக்கு திசை.]

கிழவது *kijavadu*, பெ.(n.) உரியது; that which pertains to. "குழவி மருங்கினும் கிழவதாகும்" (சொல். பொருள். 84).

[கிழமை → கிழவது (கிழமை + உரிமை).]

கிழவரி *kijavarī*, பெ.(n.) தண்ணீர் விட்டான் கிழங்கு; water root (சா.அக.).

[கீழ் → கிழ + வரி.]

கிழவன்¹ *kijavan*, பெ.(n.) 1. உரியவன்; owner, "செல்லான் கிழவ னிருப்பின்" (குறள். 1039). 2. தலைவன், கணவன்; lord, master, husband. "கிழவனுங் கிழத்தியுஞ் சிறந்தது பயிற்றல்" (சொல். பொருள். 192.). 3. மருதநிலத் தலைவன் (திவா.); chief of an agricultural tract. கிழவன் சேதுபதி (உ.வ.).

ம. கிழவன்

[குழு → கெழு → கெழுமை → கிழமை → கிழவன்.] (வ.மொ.வ.341)

கிழவன்² *kijavan*, பெ.(n.) அகவைமுதிர்ந்தவன்; aged man, "மூத்துடன டுங்கி நிற்குமிக் கிழவனை" (தேவா. 648:4).

ம. கிழவன்; க. கிழவ, களவ, கெழவ; பட. கௌவ.

[கிழம் → கிழவு → கிழவன்.]

கிழவன்³ *kijavan*, பெ.(n.) எண்ணெய்க் கசடு; black sediment in oil.

[கீழ் → கிழி → கிழவன் (கீழ்நோக்கித் தங்குவது).]

கிழவன்⁴ *kilavan*, பெ.(n.) இரண்டாவது நாண் மீனாகிய தாழி(பரணி); the second nakshatra.

[கீழ் → கிழக்கு → கிழவன்.]

கிழவன்குடி *kilavankudi*, பெ.(n.) பற்பாடகம், மிகுதியான விதைகளோடும் பச்சைப் பூண்டாகவுள்ளதுமான ஒரு கடைச்சரக்கு; fever plant.

[கிழவன் + குடி.]

கிழவன்தாடி *kilavantadi* பெ.(n.) 1. காட்டு மருக்கொழுந்து; a plant, southern wood. 2. ஒருவகை மாம்பழம், a kind of mango (சா.அக.).

மறுவ. பனிதாங்கி

[கிழவன் + தாடி.]

கிழவி¹ *kilavi*, பெ.(n.) மனைவி, தலைவி; wife, mistress, lady love. "கிழவிநிலையே வினையிடத் துரையார்" (தொல். பொருள். 186).

[கிழம் → கிழவு → கிழவி.]

கிழவி² *kilavi*, பெ.(n.) முதியவள்; old woman. "கிழவி கருந்துணி மேலிடு வெண்பிட்டு (குமர. பிர. மதுரைக். 11).

ம. கிழவி; க. கிழவி, கெழவி; பட. கௌவி.

Aust. kombona.

[கிழம் → கிழவு → கிழவி.]

கிழவி³ *kilavi*, பெ.(n.) முருங்கை (மலை); horse-radish tree.

[கிழ → கிழவி.]

கிழவிக் கிழங்கு *kilavi-k-kilangu*, பெ.(n.) 1. நாட்பட்ட கிழங்கு, an old root. 2. முந்தைய ஆண்டின் கிழங்கு; root of the previous year (சா.அக.).

[கிழவி + கிழங்கு.]

கிழவிகாத்தட்டை *kilavika-t-tattai*, பெ.(n.) நாணல்தட்டை; reed (சா.அக.).

[கிழவி + காத்தட்டை.]

கிழவிதானிகம் *kilavitānigam*, பெ.(n.) முருங்கை; horse-radish tree (சா.அக.).

[கிழவி + தானிகம்.]

கிழவிமஞ்சள் *kilavi-marjāḥ*, பெ.(n.) முந்தைய ஆண்டின் மஞ்சள்; turmeric of the previous year (சா. அக.).

[கிழவி + மஞ்சள்.]

கிழவு-தல் *kilavu-*, 5 செ.கு.வி(v.i.) உரிமையுடையதாகுதல்; that which pertains to that which belongs to. "குழவிமருங்கினும் கிழவதாகும்"

[கிழ → கிழவு.]

கிழவு *kilavu*, பெ.(n.) கிழத்தன்மை; old age. "பின்னாக் கிழவதான் விளைக்கும்" (சீவக. 379).

ம. கிழவு

[கிழம் → கிழவு.]

கிழவோன்¹ *kilavōṇ*, பெ.(n.) 1. உரியவன்; proprietor, owner, "பழமுதிர் சோலை மலைகிழ வோனே" (திருமுருகு. 317). 2. தலைவன்; lord, master, husband (தொல். பொருள். 234).

[கிழமை → கிழவோன்.]

கிழவோன்² *kilavōṇ*, பெ.(n.) 1. முதியவன்; old man "கிழவோன்றன் செயலினை" (கந்தபு. தவங்கள். 5.). 2. தலைவன்; lover, head of the family.

[கிழவு → கிழவோன்.]

கிழா அன்¹ *kilāṇ*, பெ.(n.) 1. தயிர் (பிங்.); curd. 2. தயிர்த்தாழி; curd pot. "வெண்டயிருந் தண்ட யிரும் விராய்க் கிடந்த கிழா அன் போல" (கலிங். 506, புதுப்.). 3. நீரிறைக்கும் சால்; water lift.

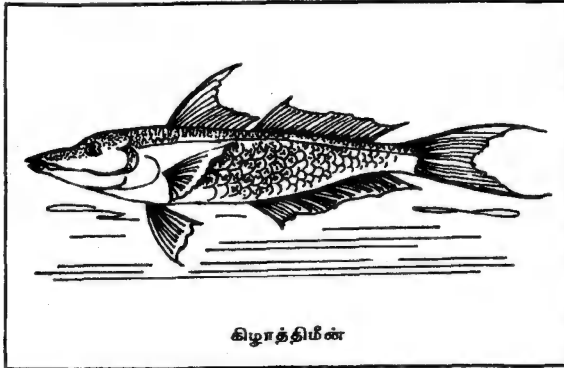
[குள் → கில் (கிரட்சி) உருண்டை → கில் → கிழ → கிழா அன்.]

கிழா அன்² *kilaan*, பெ.(n.) கதிரவன்; sun (சா. அக.).

[கிழன் - கிழத்திசையில் உதிக்கும் கதிரவன் கிழன் → கிழா அன்.]

கிழாத்தி *kiḷāṭṭi*, பெ.(n.) 1. கடல் மீன்வகை கிணற்று அல்லது ஆற்றுக் கிழாத்திமீன்; a fresh water shark of cat-fish family. 2. நன்னீர்வாழ் பெருங்குறவை மீன்; a dark coloured fish. 3. ஒருவகைக் கடல் கறா மீன்; a silvery sea shark. 4. ஒரு பறவை; a kind of bird (சா.அக.).

[கிழ்→கிழான் = கிழாத்தி (திரண்ட தோற்றமுடைய மீன்.)]

கிழாத்திமீன்

கிழார்¹ *kiḷār*, பெ.(n.) வேளாளர் பட்டப் பெயர்; ancient velala title. எத்தனை யேனுங் கிழார் கிழார்க்கும் (ஈடு. 6:3.7) (தொல். பொருள். 629, உரை).

ம.கிழார்

[குல் → கில் (திரட்சி, உருண்டை) → கில் → கிழ → கிழான் → கிழார் (நீரிறைக்கும் சால், நன்செய் வேளாண்மை செய்யும் உழவர்).]

கிழார்² *kiḷār*, பெ.(n.) 1. மாடுகளைக்கொண்டு பாசனத்திற்கு நீரை இறைக்கப் பயன்படும் பூட்டைப் பொறி; water-lift for irrigation drawn by bullocks. “ஆம்பியுங் கிழாரும் வீங்கிசை யேற்றமும்” (சிலப். 10:110). 2. தோட்டம்; garden. வேணாட்டார் தோட்டத்தைக் கிழாரென்றும் (நன். 272, மயிலை).

ம.கிழார்

[குல் → கில் (திரட்சி, உருண்டை) → கில் → கிழ → கிழான் கிழார்.]

நீரிறைக்கும் கருவீ. நீர்பாயும் வயலுக்கும் நன்செய், வேளாண்மைக்கும், வேளாளர்க்கும். பன்மடி ஆகுபெராயிற்று. “வயல் நீறைக்கும் மென்தொடை வன்கிழார் (மது.93) எனக் கிழாரின் தன்மை கூறப்படுகிறது.

கிழாலை *kiḷalāḷ*, பெ.(n.) களர்நிலம் (யாழ்ப்ப.); hard kind of earth.

[கிழ் → கிழல் → கிழால் → கிழாலை.]

கிழாள் *kiḷaḷ*, பெ.(n.) உரியவன்; proprietress, feminine of kiḷār.

[கிழமை → கிழாள்.]

கிழான்¹ *kiḷāṇ*, பெ.(n.) உரியவன்: owner, proprietor. “மங்கலக் கிழாளனை” (திருவிளை. வலைவீசி. 42).

ம.கிழான்

[கிளவன் → கிழான்.]

கிழான்² *kiḷāṇ*, பெ.(n.) 1. நீரிறைக்குஞ்சாலை; water lift. 2. நன்செய் நிலத்து உழவன்; a farmer of wet land.

H. kisān

[கிழான் (நீரிறைக்குஞ்சால்) → கிழான் (உழவன்).]

கிழான் பச்சை *kiḷāṇ-paccaḷ*, பெ.(n.) சந்தன வகை (சிலப். 14: 108); a kind of sandal.

[கிழான் + பச்சை.]

கிழி-தல் *kiḷi-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பீறுண்டு போதல்: to be torn, rent in shreds; to be scratched. 2. பிளந்து போதல்; to give way, burst out, split. 3. பேர்தல்; to be broken. “முழந்தாள் கிழிந்தானை”

(பழமொ. 19). 4. தோல்வியறுதல்; to be defeated, to meet with repulse. “வானவர் போர் கிழிந்து புறந்தர” (கம்பரா. முதற்போ. 65). 5. அழிதல்; to perish. “என்றுங் கிழியாதென் பாட்டு” (தமிழ்நா. 53).

ம. கிளி

[கிழ்→கிழி]

கிழி-த்தல் *kilji-*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பீறுச் செய்தல்; to tear, rend, split, cut, pull to pieces, rip up, lacerate. “தரியி னங்கடம் மெயிற்றினாற் சிதையக் கிழிந்த பேரிறால்” (கந்தபு. ஆற்று. 23). 2. பேர்த்தல்; to split, break, cleave, uproot. “நெடுங்கிரி கிழிந்து” (கம்பரா. நிகும். 88). 3. கீறுதல்; to scratch, as with claws or thorns. காலை முள் கிழித்தது. 4. கோடுவரைதல்; to mark, to line, to indent, to paint, to draw, as a line. நான் கிழித்த கோடு. 5. முடித்தல், நிலை நிறுத்தல்; to accomplish (used in contempt). செய்து கிழித்து விட்டாயோ (உ.வ.). 6. சொல்லாற் கண்டித்தல்; to rebuke. சில வசனங்கள் சொல்லிக் கிழிப்பதும் (கவிஞர். 2). 7. அங்காத்தல்; to open the mouth wide. “வாயுழுவை கிழித்தது” (திருக்கோ. 72). 8. தின்னுதல்; to eat, consume. “குறுமுயற் கொழுஞ்சூடு கிழித்த வொக்கலொடு” (புறநா. 34.11).

kir-i, to tear. Comp. *khur*, Sans. to cut, to scratch.

[கிழ்→கிழி]

கிழி³ *kilji* பெ. (n.) 1. கீறு (குடா.) piece. 2. கிழிபட்ட துகில் (திவா.); piece of cloth torn off. 3. சீலையில் எழுதிய சித்திரப்படம்; figure painted on cloth. “கிழிபிடித்து” (திருக்கோ. 74). 4. வெற்றி பெறுவோர்க்குப் பரிசாகச் சீலையில் முடித்தகாதப் பொதி (திவா.); gold or other valuables tied up in a piece of cloth and exhibited as a prize inviting competition in any work of skill. 5. கதிர்க்கிழி (விண்.); first fruits of grain tied in a bunch and sus-

pended in a temple or dwelling. 6. கீளுடை (விண்); strip of cloth tied round the waist of a mendicant, mendicant's loin cloth.

[கிழ்→கிழி. கீழ்தள் - பிளத்தல், கிழித்தல்.]

கிழிக்கட்டு¹ *kilji-k-kattu*, பெ. (n.) துணியிற் கட்டிய பொருள், நிதி முதலியன (விண்.); prize, treasure, sacred, ashes, as tied in a strip of cloth.

[கிழி + கட்டு]

கிழிக்கட்டு²-தல் *kilikkattu*, 5 செ.கு.வி. (v.i.)

1. மருந்துகளின் ஆற்றல் இறங்கும்படி எரிப்பதற் காகவோ, கரையும்படி செய்யவோ அல்லது வேறுமுறையாக செய்யவோ துண்டுத் துணியில் தளர்ச்சியாக முடிதல்; extraction of the soluble part of a drug (tied up in a piece of cloth) by causing a liquid solvent to flow slowly through it. 2. மருந்தைத் துணியில் பொட்டலமாகக் கட்டுதல்; tying up of a medicine in a piece cloth and suspending it in a solution before heating or preparing it otherwise. 3 கரைந்து சாரம் இறங்கும்படி மருந்தைப் பொட்டலஞ் செய்து நீரில் தொங்கவிடல், hanging a medicinal bundle in a solution for extracting the essence (சா.அக.).

[கிழி + கட்டு]

கிழிகட்டு³-தல் *kili-kattu*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) கிழியில் முடித்த பந்தயப் பொருளைப் பலருங் காணும்படி தூக்கிக் கட்டுதல்; to hang up a prize tied in piece of cloth inviting competitors.

[கிழி+கட்டு]

கிழிச்சல் *killiccal*, 5 பெ. (n.) கிழிந்த துணி; torn cloth.

[கிழித்தல்→கிழிச்சல்]

கிழிச்சீரை *kilji-c-clai*, பெ. (n.) பணம்பொதிந்த சீலை, pouch containing money, purse. ‘கிழிச்சீரையிலே பணங்கிடக்க’ (சுரு. 4.7:6). 2. கிழிந்தது, that which is torn, tattered garment.

ம. கிழிச் சீல.

[கிழி + சீரை. சீலை → சீரை.]

கிழித்திடல் *kili-ttiḍal*, தொ.பெ.(vbl.n.) அறுவை செய்தல், applying knife in the human system, i.e. operating in surgery (சா.அக.).

[கிழி + கிழித்து + இடல்.]

கிழிதம் *kilidam*, பெ.(n.) பொற்கிழி (திருக்கோ. 183, உரை); Gold or other valuables tied up in a piece of cloth.

[கிழி → கிழிதம்.]

கிழித்தீட்டுதல் *kili-tiṭṭu*, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) படம் வரைதல் (விண்.) to draw or paint a picture.

[கிழி + தீட்டு-.]

கிழிப்பு *kilippu*, பெ.(n.) 1. கிழிக்கை; rending, tearing, ripping. 2. பிளப்பு; cleft, as in a mountain. 3. குகை; cavern, cave. “வரைக்கிழிப் பன்ன” (நற். 154).

ம. கிழித்த (ஒட்டை, துளை)

[கிழி → கிழிப்பு.]

கிழிப்புக்காயம் *kilippu-k-kāyam*, பெ.(n.) கீறுண்ட புண்: lacerated wound.

[கிழிப்பு + காயம்.]

கிழிமருந்து *kilimanumtu*, பெ.(n.) சாரம் வாங்கும் பொருட்டு, கிழிக்கட்டிய மருந்து; in alchemy a medicine tied up in a piece of cloth and suspended in a solution for extracting the essence (சா. அக.).

[கிழி + மருந்து.]

கிழிமுறி *kili-muri*, பெ.(n.) 1. கிழிக்கப்பட்ட ஆவணம்; mutilated or cancelled bond or indenture. 2. கிழித்த துண்டுச்சீலை; piece of torn cloth.

[கிழி + முறி.]

கிழியல் *kiliyal*, பெ.(n.) 1. கிழிவு; tear, rent in cloth. 2. கிழிந்தது; that which is torn, tattered garment. 3. பயனற்றவன் (விண்.); good - for - nothing fellow, useless sluggard.

[கிழி → கிழியல்.]

கிழியற்சதை *kiliyarcatai*, பெ.(n.) கிழிந்த தசைப்பாகம், the portion of flesh torn (சா.அக.).

[கிழியல் + சதை. தசை → சதை (இலக்கணப் போல).]

கிழியறு-த்தல் *kili-y-arū-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) போட்டியில் வென்று பொற்கிழி பெறுதல்; to win a contest and secure the prize, as cutting the cord with which it is suspended. “வேதங்க ளோதி விரைந்து கிழியறுத்தான்” (திவ். திருப்பல். தனியன்).

[கிழி + அறு.]

கிழியீடு *kili-y-idu*, பெ.(n.) பொன்முடிப்பு; valuables tied up in a piece of cloth. “கீழ்ச்செய்தவத்தாற் கிழியீடு நோர்பட்டு” (திருவாச. 40,9).

[கிழி + ஈடு.]

கிழிவு *kilivu*, பெ.(n.) 1. கிழிகை; rent, tear. 2. வாய்க்காமை(விண்.); failure, ill - success. 3. கீற்று; a piece (த.சொ. அக.).

[கிழி கிழிவு.]

கிள்ளங்கி *kilangai*, பெ.(n.) ஒரு செடி வகை; a plant.

க. கிள்ளங்கி

[கிள் → கிள்ளங்கி.]

கிள்ளட்டிகை *killaṭṭigai*, பெ.(n.) நகக்கிள்ளு வடிவான பொன்னுருக்களமைந்த கழுத்தணி வகை; ornament for the neck made of thin gold pieces strung together.

[கிள்ளு + அட்டிகை.]

கிள்ளல் *killal*, தொ.பெ.(vbl.n.) 1. பசியெடுத்தல்; feeling hungry. பசி வயித்த கிள்ளுது(உ.வ.). 2. சிரங்கு கிள்ளல்; கொப்புளம் மறு இவற்றின் நுனியை கிள்ளி விடுதல்; nipping or pinching of the end of a pimple, pustule boil, etc..

[கிள்ளு → கிள்ளல்.]

கிள்ளாக்கு¹ *killāku*, பெ.(n.) 1. நறுக்கிய பனையோலை; nipped piece of palam leaf used for writing. 2. கடவுச்சீட்டு முதலிய, அதிகார ஓலை, piece of palm, leaf given by a person in authority, as a passport, a warrant, a token of authority. “கெடிகொண்டதலமாறும் மும் மண்டலத் தினுங்கிள்ளாக்குச் செல்வ” (தாயு. சித்தர்.6).

மறுவ. கிள்ளாக்கை

தெ. கில்லாகு

[கிள்ளு → கிள்ளாக்கு (நறுக்கிய பனை ஓலை).]

கிள்ளாக்கு² *killāku*, பெ.(n.) பேசிக் கொண்டே ஆடும் ஆட்டம். who continue to say something while playing

[கிள + பேசு. கிளா → கிள்ளாக்கு.]

கிள்ளாக்குட்டி² *killākkutti*, பெ.(n.) சிறுவரின் விளையாட்டுத் தோழன்; playmate.

ம. கிள்ளாக்குட்டி

[கிள்ளாக்கு + குட்டி.]

கிள்ளாடி *killādi*, பெ.(n.) 1. மரப்பாவை அல்லது தோற்பாவைகளை இயக்கும் பாவைக் கூத்தன்; a talented person skilled in performing puppet show. 2. ஏய்ப்பவன்; a cheat.

மறுவ. கில்லாடி, கிலாடி.

[கிள்ளா + மரப்பாவை கிள்ளா + ஆடி - கிள்ளையாடி → கிள்ளாடி.]

கிள்ளாப்பிறாண்டு¹ *killā-p-pirāṇḍu*, பெ.(n.) ஆர்வக் குறைவோடு அளவுக்குக் குறைவாக விருந்திடுதல் (யாழ்ப்ப.); want of proper attention to guests at a feast, meagre distribution of food.

[கிள்ளு(பேசு) + ஆ + பிறாண்டு (உறவு கொண்டாடல்) முகம் கொடுத்துப் பேசாமல் உறவு காட்டும் காட்சி].]

கிள்ளாப் பிறாண்டு² *killā-p-pirāṇḍu-panṇu*, செ.கு.வி.(v.i.) 1. அளவுக்குறைவாக விருந்திடுதல்; to supply too sparingly, as giving only a pinch. 2. விருந்திற் சிறு உண்ணுதல்; to eat sparingly at a feast from modesty, delicacy. 3. சிறிதளவு அறஞ்செய்தல்; to stint in charity.

[கிள்ளாப்பிறாண்டு + பண்ணு.]

கிள்ளாயம் *killāyam*, பெ.(n.) கப்பலின் உட்கூடு; train of the ship.

து. கிளாய

[கிள் - செறிவு. இறுக்கம். கிள் → கிள்ளாயம்.]

கிள்ளாரம் *killāram*, பெ.(n.) வயிறு; stomach.

து. கில்லார

[கிள் → கிள்ளாயம். ஒட்டிய வயிறு.]

கிள்ளி¹ *killi*, பெ.(n.) சோழர்க்கு வழங்கிய சிறப்புப் பெயர்; title of some Cōlaking. “கழல்புனை திருந்திழைக் கடுமான் கிள்ளி” (புறநா. 167).

ம. கிள்ளி

[கிள் → நெருங்குதல், செறிதல். கிள்ளி - வன்மை செறிந்தவன்.]

கிள்ளி² *killi*, பெ.(n.) 1. சிறியது; little object. 2. அரிவாள்; sickle.

ம. கிள்ளி

Aust. kiley (Boomerang).

[கிள் → கிள்ளி.]

கிள்ளி³ *killi*, பெ.(n.) பாக்கு மரப்பாளை மட்டையின் இருமுனைகளை மடித்துக்கட்டி குழிந்த ஏனம் போல் செய்த அமைப்பு; a container - a basin like structure made by folding and stitching the two ends of a stitching the two ends of a areca spathe.

து. கிள்ளி

[கிள் (குழித்தல்) → கிள்ளி.]

கிள்ளிக்கட்டு-தல் *killi-k-kattu-*, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஆலையில் இழை ஒரே சீராக வருவதற்கு அறுந்துபோன இழைகளைக் கிள்ளிக் கட்டுதல்; to join broken threads by pinching them together.

[கிள்ளி + கட்டு]

கிள்ளிக்காட்டு-தல் *killi-k-kāṭṭu*, 5 செ.கு.வி. (v.i) 1. குறிப்புக் காட்டுதல்; to give a hint, signal, as by pinching. 2. சிறிதளவு கொடுத்தல்; to be niggardly in giving food. அவன் திருமணப்பந்தியில் கிள்ளிக் காட்டிப் பரிமாறினான் (உ.வ.).

[கிள்ளு → கிள்ளி + காட்டு]

கிள்ளிக்காய் *killi-k-kāy*, பெ.(n.) நத்தை வகை (G.tn.D.22); wing shell, a mollusc.

[கிள்ளி + காய்]

கிள்ளிக் குறிச்சி *killi-k-kuricci* பெ.(n.) ஒரு ஊரின் பெயர்; a place name.

[கிள்ளி + குறிச்சி]

கிள்ளிக்கொடு-த்தல் *killi-k-koḍu-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) சிறுக்கக் கொடுத்தல்; to give a little from a great quantity, as a pinch. அள்ளிக்கொடுக்கச் சொன்னால் கிள்ளிக் கொடுக்கிறாயா? (உ.வ.).

[கிள்ளு → கிள்ளி + கொடு]

கிள்ளிக்கொடு¹-த்தல் *killi-k-koḍu-*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) தூண்டிவிடுதல்; to stir up, instigate incite. நீ அவனைக் கிள்ளிக் கொடுக்காதே (உ.வ.).

[கிள்ளு → கிள்ளி + கொடு]

கிள்ளித்தெளி-த்தல் *killi-t-teli-*, 4.செ.கு.வி. (v.i.) சிறிது கொடுத்தல்; to give a small quantity, as a pinch. அவள் கிள்ளித் தெளிக்க மாட்டாள்.

[கிள்ளு → கிள்ளு + தெளி]

கிள்ளிநடுதல் *killi-naḍu-*, பெ.(n.) நடவு முறைகளில் ஒன்று; one made of transplanting crop.

[கிள்ளி + நடு]

கிள்ளிப்போடு *killi-p-pōḍu-*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) நோய் தோன்றும் போதே குணப்படுத்துதல்; curing a disease in its infant stage; a nipping off in the bud as it were. முளையிலேயே கிள்ளியெறி.

[கிள்ளி + போடு]

கிள்ளியான் *killiyān*, பெ.(n.) வலிய மருந்து; a big bird of prey falcon. பிள்ளையையுங் கிள்ளிவிட்டுத் தொட்டிலையும் ஆட்டுகிறாள் (உ.வ.).

ம. கிள்ளியான்

[கிள்ளி + ஆன்]

கிள்ளிவிடு-தல் *killi-viḍu-*, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) தூண்டிவிடுதல்; to stir up, incite, instigate. பிள்ளையையுங் கிள்ளிவிட்டுத் தொட்டிலையும் ஆட்டுகிறாள் (உ.வ.).

[கிள்ளு → கிள்ளி + விடு]

கிள்ளு¹-தல் *killu-*, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. நகத்தா லெடுத்தல்; to pinch with the finger and thumb with the nails, to pluck, nip, piece off, as a leaf. “கற்கிள்ளிக் கையிழந் தற்று” (நாலடி. 336). 2. தோண்டுதல்; to dig out, scoop. “கிள்ள வெழு கின்ற புளஸ்” (கம்பரா.வரைக்.23). 3. அழித்தல்; to destroy, as by nipping off the head. “பொல்லா வரக்கனைக் கிள்ளிக் களைந்தானை” (திவ். திருப்பா. 13). 4. சிறிதளவு எடுத்தல் (வின.); to hold, carry, as with the beak, with the fingers and thumb, to take up a little, a pinch.

ம. கிள்ளு.தெ. கில்லு; க. கில்லு; பட. சிள்ளு

[கிள் → கிள்ளு]

கிள்ளு² *killu*, பெ.(n.) 1. கிள்ளுகை; pinching, nipping. “கீள்கொடு நகங்கொடுகிள்ளுமொன்ற”

(கந்தபு. சூரணமைச். 42). 2. கிள்ளப்பட்டது; that which is nipped off, as a little piece of betel leaf or tobacco. புகையிலையில் ஒரு கிள்ளுக் கொடு (உ.வ.). 3. கண்மீளை, அழுக்கு; dirt of the eye.

ம. கிள்ளு

[கிள் → கிள்ளு.]

கிள்ளு³-தல் *killu-*, 1 செ.கு.வி.(v.i.) துணித்தல்; to cut. “பங்கயாசனனொருதலை கிள்ளியே” (கந்தபு. கடவுள்.9) (கு.மொ.அக.).

[குல் → கில் → கிள் → கிள்ளு.]

கிள்ளுக்கீரை *killu-k-kīrai*, பெ.(n.) 1. கிள்ளி யெடுக்கப்படும் கீரைவகை; feeble - rooted greens, as easily plucked. 2. எளிமையானவர்-வன்-து; anything easily handled, often used in reference to a weak man. அவன் உனக்கு கிள்ளுக் கீரையோ?

[கிள்ளு + கீரை.]

கிள்ளுக்கீரைபண்ணு-தல் *killu-k-kīrai-pannu-*, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) தாழ்மைப்படுத்துதல், இழிவு செய்தல்; to be little, treat insultingly.

[கிள்ளு + கீரை + பண்ணு.]

கிள்ளுங்கிழியுமாய் *killuṅ-kiliyumaṅ*, கு.வி.எ. (adv.) பயனற்றதாய் (வின்.); utterly useless, as shreds of anything. இந்த வேலை கிள்ளுங் கிழியுமாய்ப் போகக்கூடவது.

[கிள்ளு + கிழியுமாய்.]

கிள்ளுவடை *killu-vaḍai*, பெ.(n.) காக்காய் வடை பார்க்க; see *kākkāy-vaḍai*

[கிள்ளு + வடை.]

கிள்ளை¹ *killai*, பெ.(n.) 1. கிளி; parrot. “கிள்ளை வளைவா யுகின்” (சீவக.2439). 2. கருங்கிளி (திவா.); a dark species of parrot.

[கிள் → கிள்ளை (பெயர் திறம் கொண்ட பறவை, கிளி.);]

கிள்ளை² *killai*, பெ.(n.) குதிரை (திவா.); horse.

[கிள் = கிளர்ச்சி, எழுச்சி, விரைவு. கிள் → கிள்ளை.]

கிள்ளை³ *killai*, பெ.(n.) சாதிபத்திரி என்னும் மூலிகை (மலைய.); mace.

[கிள் → கிள்ளை.]

கிள்ளைச்சாதம் *killai-c-cādam*, பெ.(n.) கிளிக்குஞ்சு; young parrot. “செஞ்சொற் றேனினைத் தஞ்செவிப் படுத்திய கிள்ளைச் சாதமே” (இரகு.குறை.31).

[கிள்ளை + சாதம்.]

கிள்ளைமொழி *killai-moḷi*, பெ.(n.) கிளிப்பேச்சு; the word uttered by a parrot. 2. இனிமையான குரல் வளம் கொண்ட பெண்; a woman having sweet words, a beautiful woman.

ம. கிளிமொழி

[கிள்ளை + மொழி]

கிள்ளையன் *killaiyan*, பெ.(n.) ஆண்பால் இயற்பெயர்; name of male person.

க. கிள்ளையன்

[கிள்ளை + ஐயன் - கிள்ளையன் → கிள்ளையன்.]

கிள்ளைவிடுதூது *killai-vidu-tūdu*, பெ.(n.) தலைவி தன் காதலுக்கு உரிய தலைவனிடத்துக் கிளியைத் தூது விடுத்தலைக் கூறும் சிற்றி லக்கியம்; poem in which the heroine languishing under love sends a parrot as a messenger to her lover.

[கிள்ளை + விடு + தூது.]

கிள-த்தல் *kiḷa-*, 3 செ.கு.வி.(v.t.) 1. ஒன்றைத் தெளிவாய்க் குறிப்பிட்டுச் சொல்லுதல்; to express clearly. “இயற்கைப் பொருளை பிற்றெனக் கிளத்தல்” (நன்.404). 2. விதந்து கூறுதல் (சி.போ.4,1,பக்.85,சிற்.); to make special mention of, to state specifically.

Chin. kēng.

[கிள் → கிள - பிள, வாய்திற, பேசு.]

கிளக்கல் *kilakkal*, தொ.பெ.(vbl.n.) 1. எழுப்பல்; to raise up some heavy thing as with a lever. 2. சொல்லுதல்; to express their ideas.

[கிள் → கிள → கிளக்கல்.]

கிளத்தி *kilatti*, பெ.(n.) 1. சொல்லி எனப் பொருள் படும் ஒரு வினையெச்சம்; kind of adverb. “நன்னயங் கிளத்தி” (கந்தபு.திருநகர.46). 2. நாமகள்; goddess of learning and art (த.மொ.அக.).

[கிள் → கிள → கிளத்தி.]

கிளத்து-தல் *kilattu-*, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) புலப்படக் கூறுதல்; to express clearly. “குல முறைக் கிளத்துப்படலம்” (கம்பரா.).

Fin. kiltā; Es. kīta; Kuwl. gīta(word); Mong. gedeg, getel(tosay); Jap. kīto.

[கிள் → கிள → கிளக்கல்.]

கிளந்தேத்து-தல் *kilandēttal-*, 8 செ.கு.வி.(v.i.) மிகப் புகழ்தல்; to extol praise.

[கிளந்து + ஏத்து.]

கிளப்பம் *kilappam*, பெ.(n.) 1. கிளர்ச்சி; rising, heaving, swelling. “திரைக் கிளப்பம்போலே” (திவ்.திருவாய்.5.9:3, பன்னீ.). 2. வளர்ச்சி (த.மொ.அக.); to develop.

[கிளம்பு → கிளப்பம்.]

கிளப்பு¹-தல் *kilappu-*, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. எழுப்பதல்; to raise up some heavy thing, as with a lever. கல்லைக் கிளப்பினான். 2. சுவர் முதலியன எழுச்செய்தல்; to raise, as a wall, to erect, cause to grow high. 3. நீக்குதல்; to turn out, discharge, dismiss. அவனை வேலையை விட்டுக் கிளப்பினான். 4. உண்டாக்குதல்; to excite, as a disturbance, to induce, as fever, to bring about. இந்தத் தூற்றல் சூட்டைக் கிளப்பிவிடும். 5. தூண்டிவிடுதல்; to rouse, animate. கிளப்பிவிட்டு வேடிக்கை பார்க்கிறான். 6. மிதத்தல் (த.மொ.அக.); to float.

[கிளம்பு → கிளப்பு.]

கிளப்பு² *kilappu*, பெ.(n.) 1. எழுப்புகை; raising, rousing.

[கிளம்பு → கிளப்பு.]

கிளப்பு³ *kilappu*, பெ.(n.) சொல்லுகை; speech, utterance. “கிந்தரர் பாடஞ் சீரான் கிளப்பருஞ் சிறையில் வைத்த” (பாரத.இராசகுய.87).

[கிள → கிளப்பு.]

கிளப்புறம் *kila-p-puram*, பெ.(n.) காற்றுப்படாத பக்கம்; leeward.

[கீழ் + புறம் - கீழ்ப்புறம் → கிளப்புறம்.]

கிளம்பல் *kilambal*, பெ.(n.) 1. எழுகை; rising. 2.பதிவுப் புத்தகத்தில் புதிதாகச் சேர்ந்த நிலங்களின் அட்டவணை; register of newly improved pieces of land. 3. அதிகரித்தல்; increasing. 4. உண்டாதல்; emerging. 5. எழும்பல்; rising. 6. புறப்படல்; starting. 7. வளர்தல்; growing.

[கிளம்பு → கிளம்பல்.]

கிளம்பிவிடு-தல் *kilambi-viḍu-*, 20 செ.கு.வி.(v.i.) 1. மனமின்றி ஒத்துக்கொள்ளுதல்; to be persuaded with difficulty, to agree reluctantly. 2. குடி போதல்; to leave or desert a house or village.

[கிளம்பு → கிளம்பி + விடு.]

கிளம்பினவாள் *kilambiga-v-ā*, பெ.(n.) அகவையால் வளர்ச்சியுள்ளவன் (விண்.); tall grown-up person.

[கிளம்பு → கிளம்பின + ஆள்.]

கிளம்பினவேலை *kilambiga-vēlai*, பெ.(n.) கட்டத்தில் எழும்பிநிற்கும் ஓவியவேலை (விண்.); bas-relief, work with figures somewhat raised.

[கிளம்பு → கிளம்பின + வேலை.]

கிளம்பு-தல் *kiḷambu-*, 5 செ.கு.வி.(v.i.)

1. மேலெழுதல்; to rise in air or water ascend. இந்தச் செடி இப்போதுதான் கிளம்புகிறது.
2. தோன்றுதல்; to emerge from obscurity, to be elevated. அவனுடைய பேர் கிளம்பிற்று.
3. நில மட்டத்திற்கு மேல் வருதல்; to rise above the surface. இந்தக்கட்டம் நாற்புறமும் கிளம்பிவிட்டது.
4. மூண்டெழுதல்; to be stirred, agitated. அவன்மீது பகை கிளம்பிற்று.
5. உண்டாதல்; to crop up, break out. ஊரில் போய்கிளம்பியிருக்கிறது.
6. புறப்படுதல்; to set out, start. அந்தப் படை கிளம்பிவிட்டது.
7. அதிகப்படுதல்; to increase. விலை கிளம்பவில்லை.
8. எடுபடுதல்; to become loose, detached, as a brick that still adheres. பழங்கட்டத்தில் செங்கல் கிளம்பிவிடும்.

ம. கிளம்பு; க. கெருகு; தெ. கெரலு.

Aust. ngowalle.

[கிள் → கிள → கிளம்பு]

கிளர்¹-தல் *kiḷar-*, 2 செ.கு.வி.(v.i.) 1. மேலெழுதல்; to rise, ascend. “ஆழி கிளர்ந்ததோ” (கம்பரா. மிதிலைக்.67). 2. மேன்மேல் வளர்தல்; to spring up, grow higher, and higher, shoot up. “கொள்ளென்று கிளர்ந்தெழுந்த” (திவ்.திருவாய். 4.9.4). 3. மிகுதல்; to be intense, to increase. “பொலம்பூ வேங்கை நலங்கிளர் கொழுநிழல்” (சிலப்.பதி.4). 4. விளங்குதல்; to shine, to be conspicuous, resplendent. “மென்மொழியாள் கேழ்கிளரும் பாதியனை” (திருவாச.8:18). 5. சிறத்தல் (வின்.); to be exalted, great. 6. உள்ளக்கிளர்ச்சி கொள்ளுதல்; to become spirited, fealous. “வீடு செய்யும் கிளர்வார்க்கே” (திவ்.திருவாய்.2.9.11). 7. சினத்தல்; to be roused, infuriated, to become angry. “காலன் கிளர்ந்தாலும் போல்வார்” (பு.வெ.2:2). 8. இறுமாப்புக் கொள்ளுதல் (வின்.); to become vain, conceited.

ம. கிளருக; க. கெளர்,கொளு; தெ. கொலு.

Skt. kaḍārā, karāla (wide open, gaping with projecting teeth); pali. kaḍāra.

[கிள் → கிள → கிளர்.]

கிளர்² *kiḷar*, பெ.(n.) ஒளி (பிங்.); light, brightness. “கிளர்மகுட வயவேந்தர் நாண்க னெல்லாங் கழாக” (பாரத.திரௌபதி.நம). 2. பூந்தாது (பிங்.); farina, pollen.

Fin. kieli; Es. keel; Mansi. kela; Mordvin. kel; Hanti. kol; Mong. kela; Jap. kotoba; Q. qaiy; Aust. klurtin (shine).

[கிள் → கிள → கிளர்.]

கிளர்ச்சி *kiḷarcci*, பெ.(n.) 1. எழும்புகை; rising, ascent. 2. உள்ளக்கிளர்ச்சி; enthusiasm, zeal. அவன் பேச்சைக் கேட்டபோது மனத்திற் கிளர்ச்சி யுண்டாயிற்று. 3. வளர்ச்சி; growth, increase, prosperity. அவனுக்குக் கிளர்ச்சியான காலம் (உ.வ.). 4. செழிப்பு; fertility, luxuriance. “தண்கா வல்வையிற் கிளர்ச்சி யெய்தி” (கந்தபு.இந்திர னருச்.12). 5. சினம்; anger. கடுஞ்செய்கையைக் கண்டு அவனுக்குக் கிளர்ச்சியுண்டானது. 6. கலவரம்; agitation. மொழித்திணிப்பு கிளர்ச்சியை உண்டாக்கும் (உ.வ.). 7. இறுமாப்பு (வின்.); conceit, vanity.

ம. கிளர்ச்ச

[கிளர் → கிளர்ச்சி]

கிளர்ச்சியூட்டு-தல் *kiḷarcci-y-ḍṭṭu*, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) கிளர்ச்சியடையச் செய்தல்; to intoxicate, enthuse.

[கிளர்ச்சி + ஊட்டு]

கிளர்த்தி *kiḷartti*, பெ.(n.) கொந்தளித்தெழுகை; rising in tumult. ‘சந்நிதாநத்தாலே கிளர்த்தியை யுடைத்தாயி ருக்கை (ஈடு.3,6:3).

[கிளர் → கிளர்த்தி]

கிளர்த்து-தல் *kiḷarttu-*, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. எழுப்புதல்; to raise up, rouse. 2. நிறைத்தல்; to fill, satiate.

ம. கிளர்த்துக

[கிளர் → கிளர்த்து]

கிளர்வரி *kilar-varī*, பெ.(n.) நடுநின்றார் மாறுபட்ட இருவருக்குச் சந்துசொல்லக் கேட்டு நிற்பதாக நடிக்கும் நடிப்பு (சிலப். 8:101); posture assumed by an offended lover or love, when an intermediary tries to conciliate.

[கிளர் + வரி]

கிளர்வி *kilarvi*, பெ.(n.) கதவு (பிங்.); door.

[கிள → கிளர் → கிளர்வி]

கிளராலயம் *kilar-ālayam*, பெ.(n.) ஒரு தமிழ்க் கணித நூல்; name of a mathematical work in Tamil (கணக்கதி. பாயி.).

[கிளரல் (மேல்நிலை) + இயம் - கிளரலியம் → கிளரலியம் → கிளராலயம் (கொ.வ.)]

கிளவரி *kilavari*, பெ.(n.) தண்ணீர்விட்டான் கிழங்கு (மலை.); common climber with many thick fleshy roots.

[கீழ் → கிழ → கிள + வரி]

கிளவி *kilavi*, பெ.(n.) 1. சொல்; word, term. கிளவியாக்கம் (தொல்.சொல்.). 2. பேச்சு; speech. “அந்தீன் கிளவி” (ஐங்குறு.490). 3. மொழி; language. “பதினெண் கிளவி” (கல்லா.38:3). 4. அகப்பொருட்டுறை; theme, subject, section in amatory compositions. “களவிற் குரிய கிளவித் தொகை” (நம்பியகப்.123). 5. பொருள்; meaning. “பால்மயக் குற்ற வையக் கிளவி” (தொல்.சேனா.கிளவி.23).

[கிள் → கிள → கிளவி]

கிளவிக் கொத்து *kilavi-k-kottu*, பெ.(n.) கோவை என்னும் சிற்றிலக்கியத்தின் பலதுறை கொண்ட ஒரு பிரிவு; division of a *kōvai* comprising many themes. “இவ்விருபத்தைந்தும் இந் நூற்குக் கிளவிக் கொத்து எனப்படும் அதிகாரங்களாம்” (திருக்கோ. உரை, ஆவ.).

மறுவ கிளவித்தொகை

[கிளவி + கொத்து]

கிளவிக் கோவை *kilavi-k-kōvai*, பெ.(n.) அகப் பொருட்கோவை; amatory poem, comprising many themes. கிளவிக் கோவையின் எடுத்துக் கோடற்கண் காட்சி முதலாயின சொல்லுதல் வனப்புடைமையின் (திருக்கோ.14,உரை).

[கிளவி + கோவை]

கிளவித்தலைவன் *kilavi-t-talāvan*, பெ.(n.) அகப்பொருட்டலைவன்; (கலித்.68,உரை); hero, chief male character in a love-poem.

[கிளவி + தலைவன்]

கிளவித்தலைவி *kilavi-t-talāvi*, பெ.(n.) அகப் பொருட்டலைவி; heroine, chief female character in a love-poem.

[கிளவி + தலைவி]

கிளவித்தொகை *kilavi-t-togai*, பெ.(n.) சொற்களின் கூட்டம்; cluster of words. “களவிற்குரிய கிளவித் தொகையே” (அகப்ப்களவி.).

[கிளவி + தொகை]

கிளவியாக்கம் *kilavi-y-ākkam*, பெ.(n.) 1. தொல் காப்பியச் சொல்லதிகாரத்தில் வழுவற மொழிகளையமைத்துக் கொள்ளும் முறைகளைக் கூறும் முதற்பகுதி; the first chapter in collation of Tolkappiyam which deals with morphology and syntax. 2. சொற்கள் பொருள்கள் மேல் ஆமாறு உணர்த்துதல்; the chapter explaining how words express meaning in contexts.

[கிளவி + ஆக்கம்]

கிளறிப்பார்-த்தல் *kilarī-p-pār-ttal*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. ஆய்ந்து தெரிதல்; to search by digging up; to ran-

sack, rummage. எவ்வளவு கிளறிப் பார்த்தும் உண்மையைக் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. 2. கிண்டிப்பார்த்தல்; to probe, as a wound; to pry into, as a person's affairs. 3. தூண்டிவிடுதல்; to incite, stir up. பகையைக் குறைக்காமல் கிளறிப் பார்ப்பது முறையா?

[கிளறு + பார் - கிளறிப்பார்-.]

கிளறிவிடு-தல் *kijari-viḍu-*, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.)

1. கிண்டிவிடுதல்; to turn up, rake up, agitate. 2. தூண்டிவிடுதல்; to stir up, incite. 3. மறைபொருளை வெளியாக்குதல் (விண்.); to disclose, expose, reveal a secret.

[கிளறி + விடு - கிளறிவிடு.]

கிளறு-தல் *kijaru-*, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.)

1. கிண்டுதல்; to poke, ransack, dig up. "ஏனமோ டன்னமாய்க் கிளறியும் பறந்தும்" (தேவா.101:9). 2. கலக்குதல்; to disturb, derange, confuse. 3. துழாவுதல்; to stir, as with a ladle. மாட்டுத் தொட்டியைக் கிளறினான். 4. துருவியாராய்தல்; to probe, search, pry into. 5. வெளியாக்குதல் (விண்.); to disclose, expose.

ம. கிளறுக; க.கெளர்; தெ.கெலகு.

[கிள்→கிள→கிளறு.]

கிளாச்சங்கு *kilāccāṅgu*, பெ.(n.) சங்குவகை (மீனவ.); a kind of conch-shell.

மறுவ. குழாய்ச்சங்கு

[குழாய் + சங்கு - குழாய்ச்சங்கு→கிளாச்சங்கு.]

சங்குவகைகளில், மிகவும் சிறிய குழாய்ச் சங்கு எனும் சொல்லின் திரிபு.

கிளாத்தி *kilātti*, பெ.(n.) கடல் மீன் வகை, கெளரி; sea fish, silvery (மீனவ.).

[கெளரி→கெளரித்தி→கிளாத்தி (கொ.வ.).]

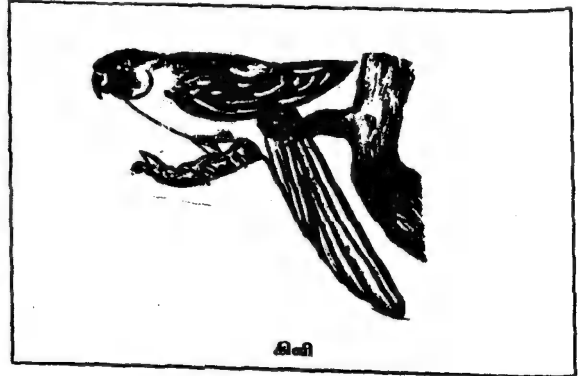
கிளாய் *kilāy*, பெ.(n.) எள்ளுக்காய்க் கோது; pods or stalks of sesamum left after threshing

[கிள்→கிளாய்.]

கிளி *kijī*, பெ.(n.) 1. பறவை வகை; parrot, parakeet. "கிளிமரீஇயவியன்புனத்து" (புறநா.138,9). 2. கிளி வகை(m.m.); rose-ringed parakeet. 3. வெட்டுக் கிளி (விண்.); grass-hopper, locust. 4. கிளிமீன் என்னும் கடல்மீன் வகை; a sea fish. 5. கிளித்தட்டு விளையாட்டில் தன் சதுரக் கோட்டெல்லையைச் சுற்றிக் கொண்டு மறிக்கப்பட்ட ஆட்டக்காரைத் தொட முயல்பவன்; one who goes round patrolling the squares in the game of *kijī-t-taṭṭu*.

தெ.சிலுக; ம.கிளி; க.,து. கிணி, கிளி; குட. கிணி; பர்.கின்; skt. kira; Aust. kuyulpi.

[கிள்→கிள→கிளி (பேசுவது).]

கிளி

கிளிக்கத்தி *kijī-k-katti*, பெ.(n.) கத்திவகை; a kind of knife, billhook.

மறுவ. புல்லரிவாள்

ம. கிளிக்கத்தி

[கிளி + கத்தி.]

கிளிக்கூடு *kijī-k-kūḍu*, பெ.(n.) 1. கிளியை அடைத்து வளர்க்கும் கூடு; parrot cage. 2. குற்றவாளிகளை அடைத்துத் துன்புறுத்தும் கூடு; cage with spikes pointed inward for torturing criminals.

கிளிவகைகள்

தவிட்டுக் கிளி

கொண்டைக் கிளி

கழுகுக் கிளி

இமயக் கிளி

பச்சைக் கிளி

மரக்கிளி

கூதைக் கிளி

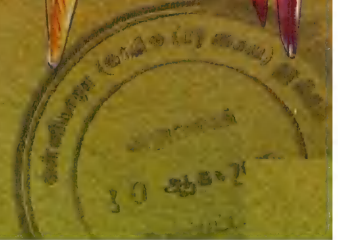
மஞ்சள் கிளி

ஊமன் கிளி

குட்டைக் கிளி

3. முறைமன்றத்தில் சான்று கூறுவோர் அல்லது குற்றவாளிகள் நிற்க அமைக்கப்படும் கூண்டு; witness-barer, prisoners' bar. 4.கோயிலைப் பிரித்துத் திருப்பணி செய்யும் பொழுது மூலத்திரு மேனிகளுக்குக் காப்பாகச் சுற்றியிடும் மரக்கூடு; temporary wooden enclosure for *mūlavar* or stationary idol, when the temple is under repair.

ம.கிளிக்சுண்டு

[கிளி + கூடு.]

கிளிக்சுண்டுக்காளவாய் *kili-k-kūṇḍu -k-kālavāy*, பெ.(n.) 1. இலக்கம் கல் சூளை போடத்தக்க கிளிக்சுண்டு வடிவத்திலமைந்த பெரிய காளவாய்; a brick kiln shaped like a parrot cage in which about 1 lakh bricks can be fired.

[கிளி + கூண்டு + காளவாய்.]

கிளிக்கொம்பன் *kili-k-komban*, பெ.(n.) வளை கொம்புள்ள மாடு; ox with short horns turned downwards.

[கிளி + கொம்பன்.]

கிளிக்கொம்பு *kili-k-kombu*, பெ.(n.) கிளிமூக்குப் போல வளைந்த விவங்குக் கொம்பு (விண்.); short and crooked horn like a parrot's beak.

க.கிளிகோலு

[கிளி + கொம்பு.]

கிளிகடிகருவி *kili-kaḍi-karuvi*, பெ.(n.) தட்டை, கிளியோட்டுங் கருவி; contrivance to scare away parakeets (புறநா.49,உரை).

மறுவ. தட்டை, கிளிகடிகோல்.

[கிளி + கடி + கருவி. கடிதல் = விரட்டுதல்]

“மூங்கிலைக் கண்ணுக்குக்கண் உள்ளாக நறுக்கிப் பலவாகப் பிடித்து ஓசையுண்டாக ஒன்றிலே தட்டுவதொரு கருவி” (குறிஞ்சிப். 48). தென்னை மட்டையிலும் இக்கருவி செய்வதுண்டு.

கிளிகடிகோல் *kili-kaḍi-kōḷ*, பெ.(n.) கிளியோட்டுங் கருவியுள்ளொன்று; a kind of rod to scare away parrots (உரி.நி.).

மறுவ. தட்டை

[கிளி + கடி + கோல்.]

கிளிகொஞ்சு-தல் *kili-kōṇṣu-*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) அழகியதாதல்; to be beautiful, charming, as the talk of a parrot. வீட்டு கிளி கொஞ்சுகிறது (உ.வ.).

[கிளி + கொஞ்சு.]

கிளிச்சல் *kiliccal*, பெ.(n.) கடல்மீன் வகை; a sea-fish, bluish-green.

ம.கிளித்தி

[கிளிஞ்சில் → கிளிஞ்சல் → கிளிச்சல்.]

கிளிச்சன் *kiliccan*, பெ.(n.) வளி முறையிற் செய்த தங்கச் செம்பு என்னும் 108 மாற்றுப் பொன்; (in alchemy) a refined concentrated gold of 108 'maṅṅṇu' equivalent to about 11x24 or 264 carats lie, about 11 times the value of pure gold available in the market (10 maṅṅṇu 24 carat) (சா.அ.க.).

[கிளிச்சிறை → கிளிச்சன் (கிளிச்சிறகின் நிறம்).]

கிளிச்சிறை *kili-c-cirai*, பெ.(n.) நான்குவகைப் பொன்னுள் கிளிச்சிறகு போன்ற நிறமுள்ள பொன்வகை (திருமுருகு.18,உரை.); gold resembling the parrot's wing in colour, one of four kinds of gold (q.v.) (சிலப்.14:201).

மறுவ. தங்கச்செம்பு, கிளிச்சன்.

[கிளி + சிறை.]

ஊதை (வாத) முறையால் தமிழ்ச்சித்தர்கள் செயற்கையாகச் செய்த உயர் மாற்றுப் பொன்னான ஆடகம், கிளிச்சிறை, நாவல் (சாம்பூதம்) புல்லன் (சாதரூபம்) என்பவற்றுள் கிளிச்சிறை 108 மாற்று கொண்டது; மூப்பு போன்றவற்றோடு கருப்புக்கையாந்த

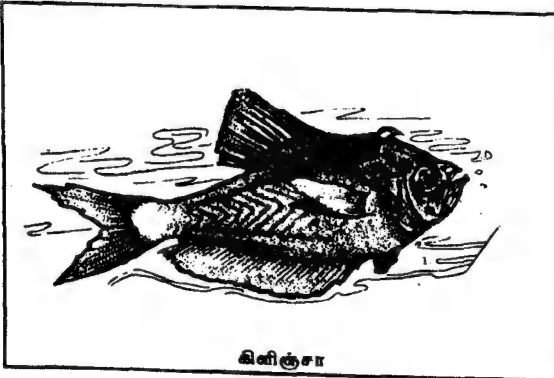
கரை சாறு சேர்த்துக் காய்ச்சினால் கிடைப்பது கிளிச்சிறைப் பொன். பொன்முகட்டைசாறு சேர்ப்பின் 500 மாற்றுகொண்ட ஆடகப்பொன் கிடைக்கும் என்பர். நாவல் பொன் (சாம்பூநதம்) 1008 மாற்று கொண்டது எனவும் புல்லன் (சாதரூபம் - புல் நிறம்) 708 மாற்று கொண்டது எனவும் கூறுவதுண்டு.

கிளிசெயநீர் *kilišeyanīr*, பெ.(n.) பூநீருப்புச் செயநீர்; a pungent liquid or hydrate prepared by exposing to night's dew a solution of efflorescent salt, collected from the surface of the soil of fuller's earth.

[கிளி + செயநீர்]

இது காரத் தன்மை மிகுந்த உவர் மண்ணிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட பூநீருப்பை இரவு முழுவதும் பனியில் திறந்து வைப்பதால் பெறப்படும் - ஒரு தனிமத்துடன் சேர்ந்த நீர் (சா.அ.க.).

கிளிஞ்சா *kiliñčā*, பெ.(n.) மீன்வகை (கட.பர. க.சொ.அ.); a kind of fish.

கிளிஞ்சா

கிளிஞ்சான் *kiliñčān*, பெ.(n.) கிளிமீன்பார்க்க; see *kiliñčān*.

[கிளிஞ்சல் → கிளிஞ்சான்.]

கிளிஞ்சில் *kiliñčil*, பெ.(n.) கடல்வாழ் உயிரி வகை (தொல்.பொருள். 584.உரை); bivalve mussel or shell, oyster-shell. "மீன்றெய் அட்டிக் கிளிஞ்சில்

பொத்திய சிறுதீ விளக்கில்" (நற். 175:3).

ம. கிளிஞ்சிலு

[கிள் → கிளி → கிளிஞ்சில்.]

கிளிஞ்சிற்சிப்பி *kiliñčircippi*, பெ.(n.) கிளிஞ் சலோடு; bivalve shell (சா.அ.க.).

[கிளிஞ்சில் + சிப்பி. இரு மடிப்பிதழ்களைக் கொண்ட ஒடு.]

கிளிஞ்சிற்கண்ணம் *kiliñčir-cunṇam*, பெ.(n.) கிளிஞ்சிற் கண்ணாம்பு பார்க்க; see *kiliñčir-cunṇāmbu*.

[கிளிஞ்சில் + கண்ணாம்பு.]

கிளிஞ்சிற்கண்ணாம்பு *kiliñčir-cunṇāmbu*, பெ.(n.) கிளிஞ்சிலை நீற்றியெடுக்கும் நீறு; shell lime made from sea-shells.

மறுவ. கிளிஞ்சிற்கண்ணம்

[கிளிஞ்சல் + கண்ணாம்பு.]

கிளித்தட்டு *kili-t-taṭṭu*, பெ.(n.) நிலத்திற் சதுரக்கோடு கீறி ஆடும் ஒரு வகைச் சிறார் விளையாட்டு; the game of *uppu-k-kōṭṭu*.

ம. கிளித்தட்டு

மறுவ. உப்புக்கோடு, கிளியந்தட்டு.

[கிளி + தட்டு.]

கிளிதம் *kilitam*, பெ.(n.) உண்ணுஞ்சோறு; rice food (சா.அ.க.).

[கிளி → கிளிதம். கிண்டிய சோற்றுத் திரள்.]

கிளிதி *kiliti*, பெ.(n.) கிலுகிலுப்பை, பேய்மிரட்டி; rattle wort, a plant (சா.அ.க.).

[கிள் → கிளிதி (கிள் - ஒலிக்குறிப்பு). இது காயந்தால் உள்ளிருக்கும் விதைகள் ஒலிக்கும்.]

கிளிநாவல் *kilinaṅva*, பெ.(n.) கழற்சி; parrot jamboo (சா.அக.).

[கிளி + நாவல்.]

கிளிப்பட்டை *kilippattai*, பெ.(n.) கிளியூற்றப்பட்டை பார்க்க; see *kili-y-ṭṭarattai*

[கிளிபட்டை → கிளிப்பட்டை.]

கிளிப்பாட்டு *kili-p-pāṭṭu*, பெ.(n.) 1. கிளியின் பாட்டு; song of a parrot (தொல்.பொருள்.559, உரை.). 2. கிளி பாடியதாகப் பாடப்படும் பாட்டு; song as told by a parrot

ம. கிளிப்பாட்டு

[கிளி + பாட்டு]

கிளிப்பிள்ளை *kili-p-pillai*, பெ.(n.) 1. இளங்கிளி; young parrot. (தொல்.பொருள்.559, உரை.). 2. கிளி; parrot சொன்னதைச் சொல்லுமாங் கிளிப்பிள்ளை (உ.வ.).

[கிளி + பிள்ளை.]

கிளிப்பூச்சி *kili-p-pūcci*, பெ.(n.) சோளப்பூச்சி வகை; a pest that damages the maize crop.

[கிளி + பூச்சி.]

கிளிமீன் *kili-mīṇ*, பெ.(n.) கடல்மீன்வகை; a sea fish green.

ம. கிளிமீன்

[கிளி + மீன்.]

கிளிமுருக்கு *kilimurukku*, பெ.(n.) முள்முருக்கு; thorny corel tree (சா.அக.).

ம. கலியாண முருக்கு

[கிளி + முருக்கு. கிளி + கிளிமூக்கு, முள்.]

கிளிமூக்கன் *kili-mūkkar*, பெ.(n.) 1. வளைந்த மூக்குடையவன் (விண்.); man with an aquiline

nose. 2. கற்றாழை (மலை.); aloë. 3. மாங்காய் வகை (து.வ.); a kind of mango.

[கிளி + மூக்கன்.]

கிளிமூக்கு *kili-mūkku*, பெ.(n.) 1. கிளிமூக்கைப் போன்றது; anything resembling parrot's beak. 2. சுவடிகளில் ஏடு விழாமல் தடுக்க வைக்கும் ஒலையீர்க்குத் துண்டு; piece of ṭā-rib used to keep in the leaves of a palm leaf manuscript when strung together.

ம. கிளி மூக்கு; க. கிணிமூகு.

[கிளி + மூக்கு.]

கிளிமூக்குக்கிழங்கு *kili-mūkku-k-kilangu*, பெ.(n.) ஆதாய கருடன் கிழங்கு (விண்.); root of bryomia epegea.

க. கிணிமூகின கட்டெ

[கிளி + மூக்கு + கிழங்கு.]

கிளிமூக்குமரம் *kili-mūkku-maram*, பெ.(n.) ஒரு வகை மரம்; parrot's bill of New Zealand, parrots beak *cilanthus punicans* (சா.அக.).

[கிளி + மூக்கு + மரம்.]

கிளிமூக்குமா *kili-mūkku-mā*, பெ.(n.) கிளிமூக்குப் போல் நுனி வளைந்த காயையுடைய மா வகை; mango, whose fruit is of the shape of a parrot's beak.

க. கிணிமாவ

[கிளி + மூக்கு + மா.]

கிளிமூக்கு வெற்றிலை *kili-mūkku-verrilai*, பெ.(n.) கிளிமூக்கைப்போல் காம்பு வளைந்த ஒரு வகை வெற்றிலை; a species of betel the pedicle of which is bent like the beak of a parrot (சா.அக.).

[கிளி + மூக்கு + வெற்றிலை.]

கிளிமூக்கெழுத்தாணி *kili-mūkkeḷu-t-tāṇi*, பெ.(n.) தலைப்பக்கம் கிளிமூக்குப் போன்ற கத்தியையுடைய எழுத்தாணி வகை; a style with a hooked knife at the top for cutting olas.

[கிளி + மூக்கு + எழுத்தாணி.]

கிளியட்டிகை *kili-y-aṭṭigai*, பெ.(n.) பொற்கிளியுருக்கள் அமையச் செய்த அட்டிகையணி; necklace of gold threads ornamented with golden parrots.

[கிளி + அட்டிகை.]

கிளியந்தட்டு *kiliyan-taṭṭu*, பெ.(n.) **கிளித்தட்டு** (G.TN.D.105) பாரக்க; see *kili-t-taṭṭu*.

[கிளி + அம் + தட்டு.]

கிளியீடு *kili-y-īḍu*, பெ.(n.) கிளியினாற் பொந்துகளில் சேமித்து வைக்கப்பட்ட கதிர்கள்; grain stocked by parrots in the hollows of trees.

[கிளி + ஈடு.]

“கிளி மரீஇய லியன்புனத்து மரணை பெருங்குர லையை னாதலின்” என்றது கிளியீடு வாய்த்தாற் போலவென்னும் வழக்கைப் பற்றி நின்றது (புறநா.188, உரை).

கிளியூறற்பட்டை *kili-y-ūraṭ-paṭṭai*, பெ.(n.) ஒருவகை மருந்துப் பட்டை; a medicinal bark used for fever. “மணவருக்க..... கிளியூறற் பட்டையது” (பதார்த்த. குண. 553).

மலுவ. கிளிப்பட்டை

[கிளியூறல் + பட்டை.]

கிளியெடு-த்தல் *kili-y-eḍu*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) கிழியில் (துணியில்) கட்டிய மருந்தையெடுத்து வெய்யிலில் உலர்த்தல்; taking out the medicinal (tied up in a piece of cloth and kept suspended) from the solution contained in a vessel, and then drying it in the sun.

[கிழி → (கிளி + எடு.) கிளியெடுத்து ரவியில் போடுதல் என்பது நாட்டுமருத்துவ மரபு. இது துணியிலே கட்டி முடியப்பட்டு ஏனத்திலுள்ள நீரில் தொங்கவிடப்பட்ட மருந்தை எடுத்து வெய்யிலில் உலரவிடுதலாகும்.]

கிளுகிளு-த்தல் *kili-kilū*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. மகிழ்ச்சியாலுண்டாகும் ஒரொலிக்குறிப்பு; to feel joy, inwardly rejoice. “கெண்டைத் தடங்கண்ணாளுள்ளே கிளுகிளுத்தாள் (கம்பரா.மாயாசனக.87).

[கிளு + கிளு.]

கிளுகிளெனல் *kili-kileṇal*, பெ.(n.) சிரித்தல் முதலிய ஒலிக்குறிப்பு; onom expr. signifying giggling, laughing, tittering, chuckling sound. 2. செழித்தற் குறிப்பு; expr. signifying thriving, flourishing. பயிர்கள் கிளுகிளென்று வளர்ந்தன (உ.வ.). 3. ஒளிர்தற் குறிப்பு; glowing brilliance. கிளுகிளென்று விளக்கு எரிந்து கொண்டிருந்தது.

[கிளு + கிளு + எனல்.]

கிளுவை *kilivai*, பெ.(n.) 1. பறவை வகை; common teal. “பாலில்லா மாதர்கட்குப்..... அருங்கிளுவையைத்தின்றி” (பதார்த்த.998). 2. செடிவகை (சீவக.3076, உரை); Indian balm of gilead, common hedge plant. 3. மரவகை; hill balsam tree. 4. மீன்வகை; a kind of small fish-eel, grig.

[கிளு → கிளுவை.]

வகைகள்:

1. வெண்கிளுவை 2. செங்கிளுவை 3. முட்கிளுவை 4. பாறைக் கிளுவை 5. கர்ப்பூரக் கிளுவை 6. காட்டுக்கிளுவை 7. மலைக்கிளுவை 8. மல்லங்கிளுவை 9. பச்சைக்கிளுவை 10. மேலங்கிளுவை 11. சாம்பற் கிளுவை 12. மாங்கிளுவை 13. செம்பலக் கிளுவை (சா.அ.க.).

கிளை¹-தல் *kilai* 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. நீக்குதல்; to remove, purge. "மனத்து மாசு கிளைவாளை" (தேவா.682:3). 2. அரிசி களைதல் (விண்.); to wash, as rice. 3. ஆடைகளைதல்; to put off, as garments. 4. கிளறுதல் (யாழ்ப்ப.); to pry out, as a thorn from the flesh with a needle.

[கிள் → கிளை.]

கிளை²-த்தல் *kilai-* 2 செ.கு.வி.(v.i.) 1. மரம் கப்புவிடுதல்; to ramify, branch out. "விண்பெருஞ் சென்னிக் கிளைஇய காந்தள்" (குறிஞ்சிப்.196). 2. பெருகுதல்; multiply, increase in number, as families. அவர்கள் கிளைத்து விட்டார்கள் (உ.வ.). 3. நெருங்குதல்; to be close, to throng, to crowd, grow thick or close, as the beard, boughs, herbage, grain. "கிருத்திம வினம்பல குதித்தன கிளைத்தே" (இரகு.திக்கு. 113). 4. விளைதல்; to come into being, appear "உழுநீர் வயலுட் பொன்கிளைப்ப" (திவ்.பெரியதி.8,8:5). 5. நிறைதல் (பிங்.); to abound, to be copious, plenteous.

ம. கிளிக்குக

[கிளை' → கிளை']

கிளை³-த்தல் *kilai-* 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) கிளறுதல்; to dig up, to stir, scratch up us fowls, to root up, as pigs, to burrow into as rats, to excavate. "கேழலுழுத விருஞ்சேறு கிளைப்பின்" (புறநா.176:2).

ம. கிளய்க்குக; தெ. கெலகு; து. கிலெகுளி; குட. கள; துட. கிளய்; பட. கலகு.

[கிளை' → கிளை']

கிளை⁴ *kilai* பெ.(n.) 1. மரத்திலிருந்து பிரிந்து இலை, பூ, காய் ஆகியவற்றைத் தாங்கியிருக்கும் பகுதி; branch, bough. "தாருவின் கிளைக் ளென்ன" (கந்தபு.ஆற்றுப்.31). கிளைகளை ஒடிக்காதே (உ.வ.).

2. தளிர் (திவா.); sprout, shoot, bud. 3. பூங்கொத்து; bouquet, bunch of flowers. "கிளைமலர்" (சிறுபாண்.160). 4. சுற்றம்; kindred, relations. "கேளாதே வந்து கிளைகளாயிற் றோன்றி" (நாலடி.30). 5. பகுப்பு; section, division. "கிளையமை புவன மூன்றும்" (கம்பரா. கும்பக.16). 6. இனம்; class, group, herd, flock, shoal, company, family, horde, race. "களிறு..... கிளைபுகலத் தலைக்கூடி யாங்கு (புறநா.17:19). 7. மூங்கில் (பிங்.); bamboo. 8. ஒருவகை இசைக் கருவி; a kind of flute. "தண்ணுமை யாழ்முழவங் கிளைதுந்துமி" (பெரியபு.திருநாவுக்.76). 9. ஓர் இசை; the fifth note in the gamut. "கிளைக்குற்ற வுழைச்சுரும்பின்" (பரிபா.11:127). 10. அலுவலகம், கட்சி, நிறுவனம் முதலியவற்றின் பிரிவு; an institution branch. எங்கள் அலுவலக கிளை அமெரிக்காவிலும் உள்ளது (உ.வ.). 11. உட்பிரிவு; supplementary. கிளைக்கதை.

[கிள் → கிளை.]

kil-ei, a young branch. Comp. Ossete *kalius*; Serbian *galusa*; Greek *kladōs*, a young shoot, a branch. The theme of the Greek word is *kla-ō*, to lop, to break; and the Tamil *kil-ei*, considered as a verbal theme, means not only to sprout, but also to pluck off. *kil-u*, to pinch, to pluck, is a collateral theme.

கிளைக்கதை *kilai-k-kada* பெ.(n.) மூலக்கதையிலிருந்து தோன்றிய, அதனோடு தொடர்புடைய தனிக்கதை; one story branching out of another, incidental narrative, episode.

[கிளை + கதை]

கிளைக்கொம்பு *kilai-k-kombu*, பெ.(n.) பன்றியின் கோரைப்பல்; tusk of a boar (சங்.அக.).

[கிளை + கொம்பு]

கிளைக்கோரை *kilai-k-kōrai* பெ.(n.) கோரை வகை; a kind of sedge.

[கிளை + கோரை]

கிளைகாமிகம் *kilāikāmigam*, பெ.(n.) நீர்ப்பூலா; water poola (சா.அக.).

கிளைகூட்டு-தல் *kilāi-kūttu*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) ஆந்தைகள் கூட்டமாய் அலறுதல்; to screech simultaneously, as two or more owls together.

[கிளை + கூட்டு]

கிளைச்சங்கம் *kilāi-c-caṅgam*, பெ.(n.) துணைஅவை; branch of an association. தமிழ் மொழியைப் பரப்புவதற்கெனப் பல கிளைச் சங்கங்கள் தோன்ற வேண்டும் (உ.வ.).

[கிளை + சங்கம்]

கிளைஞர் *kilāiñar*, பெ.(n.) 1. உறவினர்; kinsfolk, relation, “காலாடு போழ்திற் கழிகிளைஞர்.... பலராவர்” (நாலடி.113). 2. நட்பினர் (திவா.); friends, companions, “கிளைஞரை நீட்டி யளப்பதோர் கோல்” (குறள்.796). 3. மருதநில மக்கள்; inhabitants of an agricultural tract, husbandmen (திவா.). 4. கூட்டத்தார்; those belonging to a group, associates. “வாமமாந் தந்திரக் கிளைஞர் போற்றாமுமே யினார்” (கந்தபுதிருநாட்டு.10).

[கிளை → கிளையர் → கிளைஞர்]

பல குடும்பங்கள் சேர்ந்த ஒருகுடியை ஒரு மரமாகக்கொள்ளின், அக்குடும்பங்கள் அதன் கிளைகளைப் போன்றிருந்தலால், இனத்திற்குக் கிளையென்றும் இனத்தார்க்குக் கிளைஞர் என்றும் பெயர் (சொல்.கட.).

கிளைநரம்பு *kilāi-narambu*, பெ.(n.) குரல், இளி, துத்தம், விளரி, கைக்கிளை என்ற யாழ்; collective name for the first, second, third, fifth and sixth notes of the gamut.

[கிளை + நரம்பு]

கிளைப்பனை *kilāippapai*, பெ.(n.) பல கிளைகள் ஒட்டிக் கொண்டுள்ள ஒருவகைப் பனை; a palmyra

tree with several branches adhered together (சா.அக.).

[கிளை + பனை]

கிளைப்பு *kilāippu*, பெ.(n.) 1. கப்புவிடுகை; branching, ramification. 2. கிண்டுக்கை; digging, scratching, burrowing. “குப்பை கிளைப்போவாக் கோழிபோல்” (நாலடி.341).

[கிள் → கிளை → கிளைப்பு]

கிளைப்பெயர் *kilāi-p-peyar*, பெ.(n.) கற்றத்தை உணர்த்தும் பெயர்; nouns signifying kinship.

[கிளை + பெயர்]

கிளைமை *kilāimai*, பெ.(n.) 1. உறவு (சீவக.330,உரை.); kinship. 2. நட்பு (த.மொ.அக.); friendship.

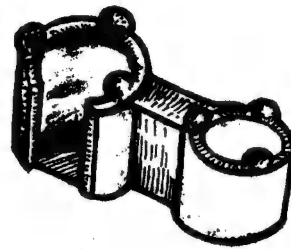
[கிளை → கிளைமை]

கிளைமொழி *kilāimolī*, பெ.(n.) இலக்கண அமைப்பு, சொற்கள், பலுக்கம் ஆகியவற்றால் பொதுமொழியிலிருந்து (அல்லது தரப்படுத்தப்பட்ட மொழியிலிருந்து) சில மாறுபாடுகளுடன் ஒரு வட்டாரத்தில் அல்லது ஒரு பிரிவினரால் பேசப்படும் மொழிவகை; dialect.

[கிளை + மொழி]

கிளையடுப்பு *kilā-y-aḍuppu*, பெ.(n.) கொடியடுப்பு; side-hearth.

[கிளை + அடுப்பு]

கிளையடுப்பு

கிளையாமை *kiḷayāmai*, பெ.(n.) இளையாமை; not to grow, lean. “வள்ளுகிர் குமலி கிளையாக் கண்ணவளைகுபு நெரிதர” (குறிஞ்சிப்.132) (த.மொ.அக.).

[கிளை + ஆ + ஆமை]

கிளையார் *kiḷaiyār*, பெ.(n.) 1. உறவினர்; relative. அவர் எனக்கு மனைவி வழியில் கிளையார் (உ.வ.). 2. நட்பினர்; friends (த.மொ.அக.).

[கிளை + ஆர்]

கிளையாறு *kiḷai-yāru*, பெ.(n.) ஓர் ஆற்றிலிருந்து பிரிந்து வேறு வழியில் செல்லும் ஆறு; river branch (த.மொ.அக.).

மறுவ. கிளைந்தி

[கிளை + ஆறு. கிளையாறு பார்க்க; see *kiḷai-y-āru*]

கிளையிதழ் *kiḷai-y-idai*, பெ.(n.) புறவிதழ்; outer petal of a flower. “கிள்ளை யோப்பியும் கிளையிதழ் பறியா” (குறிஞ்சிப்.101).

[கிளை + இதழ்]

கிளையோடு-தல் *kiḷai-y-ōḍu*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) **கிளைவிடு** பார்க்க; see *kiḷai-viḍu*.

[கிளை + ஓடு]

கிளைவழி *kiḷai-vali*, பெ.(n.) கிளைபோற் பிரிந்த இனம் (ச.வி.21); lineage, pedigree, family. 2. பிரியும் வழி; branching road, forked road.

[கிளை + வழி]

கிளைவாதம் *kiḷai-vādam*, பெ.(n.) ஆண்துடரி; a plant (சா.அக.).

[கிளை + வாதம்]

கிளைவிடு-தல் *kiḷai-viḍu*, 20 செ.கு.வி.(v.i.) கப்பு உண்டாதல்; to ramify, branch off.

மறுவ. கிளைவைத்தல்

[கிளை + விடு-]

கிளைவிளக்கு *kiḷai-viḷakku*, பெ.(n.) பல கிளை களையுடைய மணவிளக்குவகை; lamp with many branching lights used in marriage ceremony.

[கிளை + விளக்கு]

கிளை-வைத்தல் *kiḷai-*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) **கிளைவிடு** பார்க்க; see *kiḷai-viḍu*.

[கிளை + வை]

கிற்பு *kirpu*, பெ.(n.) 1. வலிமை; strength, power, ability. “கிற்புறு மாயை” (கந்தபு.திருக்கல்.61). 2. வேலைப்பாடு; workmanship. “கிற்புறு செய்யப் பூண் கிழியை நோக்கினான்” (கந்தபு. குமாரபுரி. 23). 3. செய்கை (வின்.); action, act, performance. 4. அடிமைத்தனம்; slavishness. 5. கட்டுப்பாடு; discipline (த.மொ.அக.).

[கில் → கிற்பு]

கிற்புறு-தல் *kirpuṟu*, 20 செ.கு.வி.(v.i.) 1. எழுதுதல்; to write. 2. எழும்புதல்; to rise up. 3. கட்டுப்படுத்தல்; to submit oneself. “கிற்புறு செய்ய பூண்கிழியை நோக்கினான்” (கந்தபு. குமார.24). (த.மொ. அக.).

[கிற்பு + உறு. கிற்பு = செய்கை, செயல்]

கிறற்றல் *kirraḷ*, பெ.(n.) 1. செய்யுந் திறங் கொள்ளுகை (சிலப்.16:183); being able to do. 2. அடிமைத்தனமுறல்; slavery. 3. கட்டுப்படுத்தல்; restraint.

[கில் → கிறற்றல்]

கிறக்கம் *kirakkam*, பெ.(n.) மிகுந்த தூக்கம், குடிபோதை, காம நுகர்ச்சி முதலியவற்றால் கண்கள் உள்ளிழுத்துக் கொள்ளும் மயக்க

நிலை; stupor, drowsiness, languor. தூக்கக் கிறக்கம் (உ.வ.). அவளுடைய அழகு ஏற்படுத்திய கிறக்கம் (உ.வ.).

[கிறு → கிறக்கம்]

கிறக்கு-தல் *kirakku-*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) ஒருவரை தூக்கம், காமம், குடிபோதை முதலியன நிலைதடுமாறச் செய்தல், மயக்குதல்; induce languor, stupor. தூக்கம் கிறக்குகிறது (உ.வ.) அவளுடைய நினைவு மனத்தைக் கிறக்கிற்று (உ.வ.).

[கிறு → கிறங்கு → கிறக்கு]

கிறங்கு-தல் *kirangu-*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. ஒருவர் தூக்கம், குடிபோதை, காமநுகர்ச்சி முதலியவற்றால் நிலை தடுமாறுதல், மயங்குதல்; be in languor, stupor. போதைப் பொருள்கள் நரம்பைத் தூண்டிக் கிறங்க வைக்கும் (உ.வ.). 2. சோர்வடைதல்; get jaded dizzy. வெயிலில் நடந்து வந்ததால் குழந்தை கிறங்கிப் போய்விட்டான் (உ.வ.).

[கிறு → கிறங்கு]

கிறட்டி *kiratti*, பெ.(n.) பிரண்டை; adamantine creeper, vitis quadrangular. (சா.அக.).

[கிறு → கிறட்டி]

இதை உணவில் சேர்த்துக்கொள்ள வயிற்றுக் கோளாறுகள் நீங்கும் என்பர். இதைத் துவையலாக அரைத்து உண்பர்.

கிறட்டை *kirattai*, பெ.(n.) ஒரு மருந்துப் பூடு; an unknown medicinal plant (சா.அக.).

[கிறு → கிறட்டை]

கிறமுகம் *kiramugam*, பெ.(n.) தென்னை போன்ற பாக்குமரம்; areca nut resembling coconut tree.

[கிறு + முகம் - கிறமுகம் → கிறமுகம்]

கிறாகிறாவெனல் *kirā-kirā-veṇal*, பெ.(n.) மயிலின் அகவல் போன்ற ஓர் ஒலிக்குறிப்பு; onom. expr. signifying calling repeatedly, crying sound, as of a peacock (w.).

[கிறா + கிறா + எனல்]

கிறாம் *kirām*, பெ.(n.) குறும்பன்; mischievous person. அவன் வலுத்த கிறாம் (யாழ்ப்.).

[கிறு + ஆன் - கிறான் → கிறாம்]

கிறாம்பு-தல் *kirāmbu-*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) மெல்லச் செதுக்குதல் (யாழ்.அக.); to plane, smooth off.

[கின் → கிறு → கிறாம்பு → கிறாம்புதல்]

கிறாய்¹ *kirāy*, பெ.(n.) புற்காடு (வின.); green clod, sod, turf (n.).

[கிறு → கிறாய்]

கிறாய்² *kirāy*, பெ.(n.) மீனைக் காயப்போடும் உப்பள உவர் நிலம் (மீனவ.); drying yard for fish in salt pan.

[கிறு → கிறாய்]

கிறாவு-தல் *kirāvu-*, 5 செ.கு.வி.(v.) மயில்போல் அகவுதல்; to cry, as a peacock.

[கிறு → கிறவு → கிறாவு]

கிறாளித்தனம் *kirāli-t-taṇam*, பெ.(n.) கொடுமை (உ.வ.); cruelty, hard-heartedness.

[கிறு → கிறள் → கிறாளி + தனம்]

கிறி¹ *kirī*, பெ.(n.) 1. வழி (பிங்.); way, path (பிங்.). 2. குழந்தைகளின் முன்கையிலணியும் சிறு பவளவடம்; coral wristlet. “கிண்கிணிகட்டிக் கிறிகட்டி” (திவ்.பெரியாழ்.1.9:2).

[கிறு → கிறி]

கிறி² *kirī*, பெ.(n.) 1. பொய்; falsehood, lie. “கிறிபேசி மடவார் பெய்வளை கொள்ளும்” (தேவா.228: 6). 2. தந்திரம்; stratagem, artifice. “மூவடிமண் வேண்டிச் சென்ற பெருங்கிறி” (திவ்.இயற்.திருவிருத்.91). 3. மாயம்; deceit, fraud, playful, mischief, practical joke. “கேட்டாயோ தோழி கிறிசெய்த வாறொருவன்” (திருவா.8:6).

[கிறு → கிறி]

கிறி³-த்தல் *kirī-*, 4 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. மாயஞ் செய்தல்; to play pranks. “பொய்யார்களைப் பொய்செய்து போதுபோக்கிக் கிறிப்பானை” (தேவா.684:10).

ம. கிளக்குக (பல்லிளித்தல்)

[கிறு → கிறி]

கிறிகள்ளி *kirī-kallī*, பெ.(n.) வெள்ளைக் காக்கணம்; white mussel-shell creeper (சா.அக.).

[கிறி + கள்ளி]

கிறிச்சல் *kiriccal*, பெ.(n.) தீ முறுகற் செய்நஞ்சு (சங்.அக.); a prepared arsenic.

[கிறி → கிறிச்சல்]

கிறிச்சான் *kiriccān*, பெ.(n.) கிறிச்சென்று ஒலிக்குங் கருவி (வின்.); watch-man's rattle, child's rattle (w).

[கிறிச்சு → கிறிச்சான்]

கிறிச்சிடு-தல் *kiriccidu-*, 20 செ.கு.வி.(v.i.) கிறிச்சென்று ஒலித்தல்; to creak, as new shoes, a wheel, an oil mill, a door, to sound, as a watch man's rattle.

[கிறிச்சு + இடு-]

கிறிச்சு *kiriccu*, பெ.(n.) ஒலிவகை; creaking sound. கிறிச்சுச் சோடு.

[கிறி → கிறிச்சு]

கிறிச்சுக்கிறிச்செனல் *kiriccu-k-ki-riccenal*, பெ.(n.) ஓர் ஒலிக்குறிப்பு; onam expr. signifying creaking noise.

[கிறிச்சு + கிறிச்சு + எனல்]

கிறிச்சுச்சடா *kiriccu-c-caḍā*, பெ.(n.) கிறிச்சென் றொலிக்குங் செருப்பு வகை; creaking shoes.

[கிறிச்சு + சடா]

கிறிச்சுச்சாட்டை *kiriccu-c-caḍṭai*, பெ.(n.) இலங்கையில் கண்டி நாட்டுத் தலைமையதிகாரிகள் முன்பு கிறிச்சென்று ஒலிக்கச் செய்யுஞ் சாட்டை (யாழ்ப்.); a large whip creaked before the chief officers of the Kandyan country (J).

[கிறிச்சு + சாட்டை]

கிறிச்சுத்தலையனை *kiriccu-t-talai-yanai*, பெ.(n.) கிறிச்சென்று ஒலியிடுந் தலையனை; creaking pillow.

[கிறிச்சு + தலையனை]

கிறித்தவம் *kirittavam*, பெ.(n.) கிறித்துவின் வாழ்க்கையையும், அறிவுறுத்தல்களையும் வாழ்க்கை நெறியாகக் கொண்ட மதம்; Christianity. கிறித்தவத்தின் வழிகாட்டு நூலாக விவிலியம் (பைபிள்) துலங்குகிறது (உ.வ.).

[கிறித்து → கிறித்தவம்]

கிறு *kiru*, இடை. (part). ஒரு நிகழ்கால இடைநிலை; sign of the present tense. “ஆநின்று கின்றுகிறு” (நன்.143).

[செய்கு → செய்ததான் → செய்கிறான் எனக் குகர ஏவல்றும் தகர எழுத்துப்பேறும் திரிந்த இடைத்திரிபு ‘கிறு’ எனத் தோற்றம் தந்தது. உண்குதான் கேட்குதான் எனும் தென்பாண்டி வழக்குகளை நோக்குக]

கிறுக்கட்டி¹ *kirukkaṭṭi*, பெ.(n.) இலுப்பைப் பூ முதலான பூக்களை வறுத்துப் பாகில் செய்யும் பணியாரம்; confection made of fried Mahwa flowers etc.

[கிறு + கட்டி]

கிறுக்கட்டி² *kiru-k-kaṭṭi*, பெ.(n.) கண்கட்டி; sty in the eye.

மறுவ கட்டட்டி, கண்கட்டி.

[கிறு + கட்டி.]

கிறுக்கர்மடம் *kirukkar-aḍam*, பெ.(n.) மனநோயாளிகளை ஆய்வுக்காக நிறுத்தி வைக்கும் இடம்; lunatic asylum.

[கிறுக்கர் + மடம்.]

கிறுக்கல் *kirukkal*, பெ.(n.) 1. தாறுமாறாக எழுதுகை; scribbling, writing hastily and clumsily. 2. எழுத்தின் அடிப்பு; scoring out. 'அழகாக எழுதவும்' என்ற கட்டுரைக் குறிப்பினை இப்படியா கிறுக்குவது (உ.வ.).

[கிறுக்கு → கிறுக்கல்.]

கிறுக்கன் *kirukkan*, பெ.(n.) தான் செய்வது இன்னதென்று அறியாதபடி இருக்கும் அறிவு கலங்கியவன், மனநோயினன்; lunatic. அந்தக் கிறுக்கன் யாரைக் கண்டாலும் கல்லால் அடிப்பான் (உ.வ.). 2. அதிகமான பற்றும், இயல்பல்லாத நடத்தையும் உடையவன்; eccentric. திரைப்பட கிறுக்கன் (உ.வ.). 3. இறுமாப்புடையவன்; conceited, arrogant fellow.

ம. கிறுக்கன்

[கிறுக்கு + அன்.]

கிறுக்கு¹-தல் *kirukku-*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. எழுதுதல் (பிங்.); to write. 2. உருத்தெரியாமல் எழுதுதல்; to scribble, write illegibly. 3. வரைந்த எழுத்தை அடித்தல் (விண்.); to cancel, score out.

ம. கிறுக்க; க. கீக; தெ. கிர்க்கு; கோத. கிர்கோடு

[கீள் → கீறு → கிறுக்கு.]

கிறுக்கு²-தல் *kirukku-*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) தலை சுற்றுதல்; to feel giddy, to be delirious, dizzy.

[கிறு → கிறுக்கு-]

கிறுக்கு³ *kirukku*, பெ.(n.) 1. உருத்தெரியாத எழுத்து; scribble. 2. எழுதிய எழுத்தைக் கீறியடிக்கை; scoring out anything written. 3. தலைச்சுற்று; giddiness, dizziness. 4. மனநலம் குன்றியமை (பைத்தியம்) (பெருந்தொ.1301); craziness, eccentricity, lunacy. 5 மிக்க ஆசை; passion, as for a thing. 6. செருக்கு (விண்.); egoism, self, conceit.

ம. கிறுக்கு; தெ. கிறுகு (சுற்றச் செய்தல்).

[கிறு + கிறுக்கு.]

கிறுக்குநாய் *kiru-k-kunāy*, பெ.(n.) வெறி (பைத்தியம்) பிடித்த நாய்; a rabid dog.

[கிறுக்கு + நாய்.] (சா.அக.).

கிறுக்குநோவு *kirukku-nōvu*, பெ.(n.) ஒருவகை ஆட்டுநோய் (M.Cm.D.(1887) 249); a disease of sheep.

[கிறுக்கு + நோவு]

கிறுகிறு-த்தல் *kiru-kiru-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மயக்கமாதல்; to be giddy, dizzy, to swim as the head. தலை சுழன்று கிறுகிறுத்து (பிரபோத.18,54). 2. தடுமாறுதல்; to be confounded, confused, disconcerted(u.). 'கேட்டுக் கிறுகிறுத்துப் போனேனையடா' (கவிமணி.).

ம. கிறுக்கக

[கிறுகிறு → கிறுகிறுப்பு]

கிறுகிறுப்பு *kiru-kiruppu*, பெ.(n.) 1. தலைச்சுழற்சி; giddiness, dizziness, swimming of the head, vertigo. "இந்த மையலுங் கிறுகிறுப்புந் தையலவர்க் குண்டோ" (குற்றா.குற.73:3).

[குறு → கிறு → கிறுகிறு → கிறுகிறுப்பு.] (மு.தா.276).

கிறுகிறெனல் *kiru-kirenal*, பெ.(n.) 1. தலைசுற்றற் குறிப்பு; expr. signifying being giddy, dizzy state. 2. விரைவுக் குறிப்பு; expr. signifying moving rapidly.

[குறு → கிறு → கிறுகிறு - எனல்.]

கிறங்கு-தல் *kirungu-*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. அசைதல்; to move, stir, shake, stagger. அவன் சற்றுங் கிறங்கவில்லை (உ.வ.).

ம. கிறங்கு; தெ. கிரக.

[கிறு → கிறங்கு.]

கிறுசந்திரன் *kirucandirar*, பெ.(n.) நீர்ப்பாசி, நீரில் வளரும் பாசியினத்தைச் சேர்ந்த செடி; water - moss, duck-weed lumnaeae (சா.அக.).

[கிறு + சந்திரன்.]

கிறுசன்¹ *kirusar*, பெ.(n.) 1. குங்குமப்பூ (மலை.); the flower of a bulbous-rooted plant. 2. மஞ்சள் (மலை.); turmeric.

[கிறு → கிறுசன்]

கிறுத்தவம் *kiruttuvam*, பெ.(n.) அகில் (மலை.); eagle-wood.

[கிறு → கிறுத்தவம்]

கிறுதி *kiruti*, பெ.(n.) பக்க ஊதை (பாரிசம்), கைகால்கள் இயங்கும் தன்மையை இழந்துவிடல்; paralysis (சா.அக.).

[கிறு → கிறுதி]

கிறுது *kirutu*, பெ.(n.) மென்மை, இனிமை; softness, tenderness. "கிறுதுபடு மொழிபழகி" (திருப்ப. 790).

[கிறு → கிறுது]

கிறுதுகம் *kirudugam*, பெ.(n.) பீர்க்கின் உள்ளே பஞ்சுபோல், மெதுவாக இருக்கும் கொடிவகையைச் சேர்ந்த காய்; luffa-luffa amara (சா.அக.).

[கில் → கிறு → கிறுதுகம்]

கிறிது கண்டி *kirutusunḍi* பெ.(n.) நீர்ச்சுண்டி; water - minnase (சா.அக.).

[கில் → கிறுது + சுண்டி.]

கிறுபந்திகம் *kirupandigam*, பெ.(n.) திப்பிலி; long pepper (சா.அக.).

[கிறு + பந்திகம்]

கின்று *kiru*, இடை (part.). ஒரு நிகழ்கால இடைநிலை; sign of the present tense, as in செய்கின்றது. "ஆநின்று கின்றுகிறு" (நன். 143).

[செய்கு + உந்து - செய்குந்து எனும் வாய்பாட்டினை ஒட்டி செய்குந்தான், செய்கின்றான் எனத் திரிந்த திரிபாதலின் 'கின்று' என்பதைத் தனித்த இடைநிலையாகக் கருதவியலாது. இந்தத் திரிபு இடைக்காலப் பேச்சு வழக்குத் திரிபாகும்.]

கின்னகம் *kinṇagam*, பெ.(n.) 1. தூக்கணங் குருவிக் கூடு; nest of weaver bird. 2. தூக்கணங் குருவி; weaver bird. "கின்னக விளக்கம்" (இரகு.நாட். 44).

[கில் → கின் → கின்னகம் = கவிழ்ந்த நிலையிலுள்ள கூடு கட்டும் பறவை, தூக்கணங்குருவி]

கின்னம் *kinṇam*, பெ.(n.) துன்பம்; affliction, sorrow, distress. "கின்னங் குறித்தடி யேன்..... செவி சொன்ன" (கந்தரலங். 24).

[இல் → இன் → கின் → கின்னம். இல் = குத்தல், துணாத்தல் கருத்துவோர்.]

கின்னரச்சுரை *kinṇara-c-curai* பெ.(n.) பாம்பாட்டிகள் ஊதும் மகுடி என்னும் காற்றிசைக் கருவி செய்யப் பயன்படும் சுரை (m.m. 293); cala-bash climber as used by snake-charmers for a wind instrument.

[கின்னரம் + சுரை.]

உருண்டைச் சுரைக்காய். இது காய்ந்த ஒடு, கின்னரி, வீணை முதலிய நரம்பிசைக் கருவிகளுக்கு உதவும் (சா.அக.).

கின்னரப்பெட்டி *kinṇara-p-peṭṭi* பெ.(n.) ஒத்தியம் (ஆர்மோனியம்) போன்ற காற்றிசைக்கருவி வகை; musical instrument as harmonium, piano.

பறவை கின்னரப்பெட்டி

[கின்னரம் + பெட்டி.]

கின்னரம் *kingaram*, பெ.(n.) 1. இசையெழுப்பும் பறவை வகை; a sweet-voiced bird credited with musical powers. “கின்னர முரலு மணங்குடைச் சாரல்” (பெரும்பாண்.494). 2. நீர்வாழ் பறவை (பிங்.); water-fowl. 3. ஒருவகை யாழ்; a kind of lute. “தந்தங் கின்னரந் தொடுகிலோ மென்றனரே” (திவ்.பெரியாழ்.3:6.5). 4. ஆந்தை (பிங்.); owl, perh, ironically.

தெ. கின்னர, கின்னெர.

Fin. kannel, kantele; Es. kannel; Mong. xanggilga; Jap. kane, kanaderu; Q. kantela.

[கின்னரம் - கின்னரம் போல் இசையெழுப்புவன.]

கின்னரம்

கின்னரர் *kinggarar*, பெ.(n.) யாழிசை வல்லவர்; celestial musicians *patigen-kanam*. “பண்ணெறிந்தான் கின்னரருஞ் சோர்ந்தா ரன்றே” (சீவக.647).

[கின்னரம் → கின்னரர். கின்னரர் குதிரை முகமுடையவர் எனத் தொன்ம (புராணம்) வியலார் கூறுவது ஏற்படத்தன்று.]

கின்னரர்பிரான் *kinggararpirāṇ*, பெ.(n.) குபேரன் (பிங்.); *Kuberāṇ*, as lord of *Kinggarar*.

[கின்னரர் + (பெருமான்) பிரான்.]

கின்னராகம் *kingga-rāgam*, பெ.(n.) ஒரு பெரும்பண் (பிங்.); a main musical mode..

க. கின்னரிகெ

[கின்னரம் + (அராகம்) ராகம்.]

கின்னரி¹ *kinggarī*, பெ.(n.) ஆந்தை; owl.

[கின்னரம் → கின்னரி.]

இரவு நேரத்தில் பறக்கும் ஒரு பறவை, இது எழுப்பும் ஓசை அலறலாகக் கேட்பதால் இதைப் பார்ப்பது தீய நிமித்தமாகக் கருதப்படும் (சா.அ.க.).

கின்னரி² *kinggarī*, பெ.(n.) 1. யாழ்வகை; a musical instrument, smaller than the *viṇai*, having two steel strings. “கின்னரி வாசிப்பார்” (திருப்போ. சந்.பிள்ளைத்.சிறுபறை.8). 2. கின்னர இனப் பெண்; celestial female chorister. இரண்டு கையுடைய ராகக் கனமாகச் செய்த கின்னரிகள் இருவர் (S.I.I.II.200).

[கின்னரம் → கின்னரி.]

கின்னாரர் பெட்டி *kinggarar-peṭṭi*, பெ.(n.) கின்னரப் பெட்டி பார்க்க; see *kinggarap-peṭṭi*

[கின்னரப் பெட்டி → கின்னாரப்பெட்டி.]

கின்னி *kinggi*, பெ.(n.) மழைக்கிளி (விண்.); large green locust.

[கின்னி → கின்னனி → கின்னி (கொ.வ.)]

கின்னிக்கோழி *kinggi-k-kōḷi*, பெ.(n.) கினியா தேயத்துக் கோழி (விண்.); Guinea-fowl.

[கின்னி + கோழி.]

கினாகினாவெனல் *kingā-kingā-veṇal*, பெ.(n.) குழப்பக் குறிப்பு; onam. expr. signifying confusion, disorder, disharmony.

[கினா + கினா + எனல்.]

கினி¹-தல் *kingi*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) முற்றங் கவிதல்; to envelope, engulf, swallow. “ஒரு மேருவைக்

கினியக் காளமேகம் படிந்தாற் போலே" (ஈடு.3,8:1).

[குல் → கில் → கினி. குல் - கவிதல்.]

கிளிப்புல் *kiri-p-pul*, பெ.(n.) 1. கினியாதேயத்துப் புல் (m.m.333); tall Guinea-grass, native of Africa. 2. கோரைப்புல்; a grass found luxuriously near wells, garden etc., (சா.அக.).

[கினியா → கினி + புல்.]

கினை *kinaḥ*, பெ.(n.) 1. நீறு உக்கும்போது ஆவியாகாமல் காய்தற்குரிய காப்பு உறை; cover to prevent evaporation during calcination. 2. விளாம்பழம் (மலை.); wood apple.

[கினி → கினை.]

கினைசாரம் *kinaisaram*, பெ.(n.) விளாம்பழம்; wood apple.

[கினை + சாரம்.]

பிள்ளையார் நான்மி (சதுர்த்தி) அன்று பனை. க்கப்படும் பழம். இதன் ஓட்டைப் பிளந்து உள்ளிருக்கும் பழப்பகுதியை, அக்காரத்துடன் கலந்து படைப்பர் (சா.அக.).

கீ *kī* க் தமிழ் நெடுங்கணக்கில் அடியண்ண எடுத்தொலிப்பு வல்லின முதல் மெய்யும் (க்) நெட்டுயிரான 'சகாரமு' சேர்ந்து உயிர்மெய்யாகிய சார்பெழுத்து; The syllable formed by adding the vowel 'i' to the consonant 'k'.

[கா + ஈ - கீ.]

கீக்கியெனல் *kī-k-kī-y-eṇal*, பெ.(n.) பறவையொலிக் குறிப்பு; onom. expr. signifying (a) chirping, peeping sound as a chickens : (b) screeching, screaming sound, as of birds.

க. கீகீ. தெ. கீகீ.

[கீ+கீ+எனல்.]

கீங்கா *kīṅḡā*, பெ.(n.) **கீங்காக்கயிறு** பார்க்க; see *kīṅḡā-k-kayiru*.

[கீங்காக்கயிறு → கீங்கா.]

கீங்காக்கயிறு *kīṅḡā-k-kayiru*, பெ.(n.) வலையின் கீழ்க்கயிறு; rope of the longer end of fishing net.

மறுவ. கீங்கா

[கீழ் → கீழாங்கு → கீங்கா + கயிறு.]

கீங்காப்பண்கயிறு *kīṅḡā-p-pankayiru*, பெ.(n.) வலையின் கீழ்ப்பகுதியில் அமைந்த செயற்கை யிழை; synthetic rope of the fishing net.

[கீழாங்கு → கீங்கு → கீங்கா + பண்கயிறு.]

கீங்காப்பந்தல் *kīṅḡā-p-pandal*, பெ.(n.) கீழ் வலையை எடுத்துவிடுதல்; to take away the lower net.

[கீழாங்கு → கீங்கு → கீங்கா + பாந்தல் (பந்தல் (கொடி).]

கீச்சாங்குருவி *kīccāṅ-kuruvī*, பெ.(n.) பறவை வகை (m.m.432.); large grey shrike, which imitates the cry of small birds in order to attract and capture them

[கீச்சு + ஆம் + குருவி. அம் → ஆம் - சாரியை முதலிலைத் திரிப்பு.]

கீச்சான் *kīccāṅ* பெ.(n) 1. குழந்தை; infant (உ.வ). 2. கீச்சாங்குருவி; large grey shrike. 3. கடல்மீன் வகை; a sea-fish greyish.

ம. கீச்சான்

[கீச்சு → கீச்சான்.]

கீச்சான் கீச்சான் தன்புள்ளான் *kīccāṅ-kīccāṅ-taṇpuḷḷāṇ*, பெ.(n.) மணற்குவியலில் சிறுஞ்ச்சியை ஒளித்துவைத்துப்பின் கண்டெடுக்கும், குழந்தை விளையாட்டு; child's game of finding out a small stick hidden in a ridge of sand.

மறுவ. கீச்சுக்கீச்சுத்தம்பலம், கீச்சுக்
கீச்சுத்தாம்பாளம்.

[புள் = பறவை. கீச்சான் + கீச்சான் + தன் + புள் +
ஆன். கீச்சான் = பறவை கத்தும் ஒலிக் குறிப்பு. தன்புள் =
தன்பறவை. தன் பறவையைக் கண்டுபிடிப்பதென்பது குறிப்புப்
பொருள்.]

கீச்சி *kīcci*, பெ.(n.) பாசிமணியாலான கழுத்தணி
(யாழ்ப்.); necklace, commonly, of black earthen
beads.

[கரிச்சி → காச்சி → கீச்சி]

கீச்சிடு-தல் *kīccidu-*, 20 செ.கு.வி. (v.i.) கீச்சென்று
ஒலியெழுப்பதல்; to chirp, as birds, lizards to twitter,
chatter, as monkeys, to speak or call with a shrill
sound, to speak, scream, as an infant.

ம. கீச்சு

[கீச்சு + இடு]

கீச்சு¹ *kīccu*, பெ.(n.) 1. அழுகையொலி; shrill crying
sound, scream. 2. ஒருவகைப் புள்ளொலி; chirps
of birds (w).

ம. கீச்சு; க., தெ. கீசு; து. கீச்.

கீச்சு² *kīccu*, பெ.(n.) உருகியிறுகிய இரும்பு (யாழ்ப்);
scoria.

Fin. kytea; Es. kutta; Mansi. kus; Jap. kitsnen; Q.
katab.

[கிச்சு = நெருப்பு. கிச்சு → கீச்சு (கிச்சில் = உருகி
இறுகிய இரும்பு.)]

கீச்சுக்கிட்டம் *kīccu-k-kiṭṭam*. பெ.(n.) இரும்புக்
கிட்டம்; Iron dross.

[கீச்சு + கிட்டம். கீச்சு = உருகியிறுகிய இரும்பு. கிட்டம்
= கரிக்கட்டி.]

கீச்சுக்கீச்சுத்தம்பலம் *kīccu-k-kīccu-t-tambalam*,
பெ.(n.) கீச்சான் கீச்சான் தன்புள்ளான் பார்க்க;
see *kīccāṇ-kīccāṇ-taṇpuḷḷaṇ*

பழைய கீச்சுக்கீச்சுத்தாம்பாளம்

[கீச்சு + கீச்சு + தன்புள்ளான் (தம்பலம்).]

கீச்சுக்கீச்சுத்தாம்பாளம் *kīccu-k-kīccu-t-tāṃ
bāḷam*, பெ.(n.) கீச்சான் கீச்சான் தன்புள்ளான்
பார்க்க; see *kīccāṇ-kīccāṇ-taṇpuḷḷaṇ*.

[கீச்சு + கீச்சு + தாம்பாளம்.]

கீச்சுக்கீச்செனல் *kīccu-k-kīccēṇal*, பெ.(n.) ஓர்
ஒலிக்குறிப்பு; onom. expr. signifying screaming,
squeaking, chirping, twittering sound. “பேச்சுப்
பேச்சென்னும் பெரும்பூனை வந்தக்கால் கீச்சுக்கீச்
சென்னுங் கிளி” (தனிப்பா. 92,6).

[கீச்சு + கீச்சு + எனல்.]

கீச்சுக்குரல் *kīccu-k-kural*. பெ.(n.) ஒருவகை
மென்குரல்; shrill voice, feminine or childish.
“மறைமலையடிகளார்” தம் கீச்சுக் குரலால்
தமிழுலகத்தையே வென்றார் (உ. வ.).

[கீச்சு + குரல்.]

கீச்சுத்தாரா *kīccu-t-tārā*, பெ.(n.) செங்கிளுவைப்
புள்; whistling teal, from its piping note when on
the wing.

[கீச்சு + தாரா.]

கீச்சுப்புட்டை *kīccu-p-puṭṭai*, பெ.(n.) அண்டவூதை
(M.L.); hernia.

[கீச்சு + புட்டை. புட்டை = ஆண் உயிரினத்தின் விதை
(விதைக்காய்).]

கீச்சுமூச்செனல் *kīccu-mūccēṇal*, பெ.(n.)
கூக்குரலிடுங் குறிப்பு; onom. expr. signifying
buzzing sound, noisiness as of a house, full of
children, a hen and her brood.

[கீச்சு + மூச்சு + எனல்.]

கீசகநாடகம் *kīśaga-nāḍagam*, பெ.(n.) முறை
கேடான நடத்தை; shameless, immodest
behaviour as that of *Kīśagan* towards *Draupadi*.
“அவன் கீசகநாடகம் பண்ணுகிறான்” (விண்.).

[கீசகன் + நாடகம்.]

கீசகம்¹ *kīśagam*, பெ.(n.) குரங்கு (பிங்.); monkey.

[கீச்சு → கீச்சகம் → கீசகம் (கீச்சக்குரல் எழுப்பும் குரங்கு.)]

கீசகம்² *kīśagam*, பெ.(n) மூங்கில் (திவா.); bamboo.

ம. கீசகம்; Skt. kīcaka

[கழை → கய்சகம் → கீசகம் (கொவ.)]

கீசகம்³ *kīśagam*, பெ.(n) தலைச்சீரா; helmet.
“கீசகத்தோடே போக்குமென்னுதல்”
(திவ்.திருமலை, 40. 133. வியா.).

[கொய்சகம் → குய்சகம் → கீசகம் (கொவ.). கொய்சகம் = மடித்துச் சுற்றும் தலைப்பாகை, தலைப்பாகை போன்ற தலைக்காப்பீடு]

கீசகன் *kīśagan*, பெ.(n.) விராடனுக்குப் படைத் தலைவனும் வீமனாற் கொல்லப்பட்டவனுமான கொடியவன் (பாரத. கீசக.14.); Kīśaga, commander-in-chief of Virāḍa, noted for his profligacy and slain by Bhīma in one of his wicked attempts.

[கீசகம்³ → கீசகன்.]

கீசம்பறை *kīśam-parai* பெ.(n) 1. ஒருவகைப் பறை; a kind of drum. 2. பேரோசை; loud noise. 3. பெருங் குழப்பம், ஒழுங்கின்ம (யாழ்ப்.); confusion, disorder (i).

மறுவ. கீசறை

[கீச்சம் (ஒலிக்குறிப்பு) → கீசம் + பறை]

கீசரன் *kīśaran*, பெ.(n.) கீசரிபார்க்க (சங்.அக.); see *kīśari*

[கீசரி → கீசரன்.]

கீசரி *kīśari* பெ.(n.) சரக்கொன்றை (மலை.); Indian laburnam.

மறுவ. கீழ்ச்சரம், கீசரன்.

[கீழ் + சரம் - கீழ்ச்சரம் → கீசரி (கொவ.). கீழ்நோக்கி வளைந்த பூங்கொத்துடைய சரக்கொன்றை மரம் கீழ்ச்சரம் எனப்பட்டது. கீழ்ச்சரம் பார்க்க; see *kīlccaram*.]

கீசறை *kīśarai* பெ.(n.) கீசம்பறை; a kind of drum.

[கீசம் + பறை → கீசறை.]

கீசகீசெனல் *kīśu-kīśegai*, பெ.(n.) கீச்சுக்கீச் செனல் பார்க்க; see *kīccu-k-kīccegai*. “கீசகீசென்றெங்கு மானைச் சாத்தன் கலந்து பேசின பேச்சரவம்” (திவ். திருப்பா.7).

[கீசு + கீசு + எனல்]

கீடக்கினம் *kīḍakkīnam*, பெ.(n.) பூச்சிகளைக் கொல்லும் வன்மை வாய்ந்த கந்தகம்; sulphur so called from its property of killing insects (சா.அக.).

[கீள் → கீழ் → கீழம் → கீடம் = பூச்சி, புழு. கீடம் + கு + ஈனம் - கீடக்கினம் → கீடக்கினம். ஈனம் = அழிவு.]

கீடப்பகை *kīḍa-p-pagai* பெ.(n.) வாய்விளங்கும் என்னும் மூலிகை (தைலவ.தைல.8); worm killer, common wind berry.

[கீடம் + பகை. கீடம் = புழு]

கீடம் *kīḍam* பெ.(n.) 1. புழு (திவா.); worm, maggot, any of vermin species. 2. கோற்புழு (பிங்.); case-worm, larva of the caddis-fly. 3. வண்டு (குடா.); beetle that makes itself an earthen house.

[கீள் = பிளத்தல், துளைத்தல், கடித்தல். கீள் → கீழ் → கீழம் → கீடம் (புழு, பூச்சி).]

த.கீழம் > Skt. kīḍa.

கீடமணி *kīḍa-maṇi* பெ.(n.) மின்மினி (சங்.அக.); fire-fly, glow-worm.

ம. கீடமணி

[கீடம் + மணி]

கீடமாரி *kīḍa-māri* பெ.(n.) சிறுபுள்ளடி (மலை.); scabrous ovate unifoliate tick trefoil.

ம. கீடமாரி

[கீடம் + மாரி.]

கீடிமா *kīḍimā*, பெ.(n.) துத்தம்; white vitriol.

[கீளி → கீடி → கீடிம → கீடிமா.]

கீண்டல் *kīṇḍal*, பெ.(n.) கிழிக்கை (திவா.); rending, tearing, splitting.

ம. கீண்டல்

[கீள் → கீண்டல்.]

கீணம் *kīṇam*, பெ.(n.) சிதைவு (அக.நி.); deterioration, decline, growing worse.

ம. கீணம்

[கீள் → கீண் → கீணம்.]

கீணர் *kīṇar*, பெ.(n.) கீழோர் (விண்.); mean, low, vulgar people.

[கீழ்நர் → கீணர்.]

கீத்துக்கட்டை *kīttu-k-kattai*, பெ.(n) மரங்களில் துளையிடும் பகுதிகளைக் குறியிடப்பயன்படும் கருவி; a marker to indicate points to be bored in trees (தச்ச.).

[கீறு + கட்டை - கீற்றுக்கட்டை → கீத்துக்கட்டை (கொ.வ.).]

கீத்துக்கொட்டகை *kīttu-k-kottagai* பெ.(n.) கீற்றுக்கொட்டகை பார்க்க; see *kīṟru-k-kottagai*

[கீற்றுக்கொட்டகை → கீத்துக்கொட்டகை.]

கீத்துருணி *kītturuni*, பெ.(n.) கேந்திப் பூ; a flower (சா.அக.).

[கீற்று + உருளி - கீற்றுருளி → கீத்துருணி.]

கீதாரி *kīdari*, பெ.(n.) 1. இடையன்; shepherded.
2. இடையர் தலைவர்; headman of shepherds.

மறுவ. கீலாரி, கூழாளி.

க. கீலாரி, மரக. கில்லாரி.

[கூழாளி → கீலாரி → கீதாரி. மூங்கிற்குழாயில் கூழ் எடுத்துச் செல்லும் இடையன் கூழாளி எனப்பட்டான். கூழார் இடையன் எனும் சொல்லாட்சி ஒப்பிடுக. கூழாளி பார்க்க; see *kaḷāḷi*.]

கீயோமூய்யோவெனல் *kīyō-muyyō-v-eṇal*, பெ.(n.) பிள்ளைகள் கூக்குரலிடுங் குறிப்பு; onom. expr. signifying screaming, squalling, as children or young people.

[கூய்யோ முறையோ → கீயோமூய்யோ + எனல்.]

கீர் *kīr*, பெ.(n.) சொல்; word (திவா.) speech. ஒ.நோ. கீர்வாணி, கலைமகள்.

[கீள் → கீள் → கீர்.]

கீர்கீரெனல் *kīr-kīr-eṇal*, பெ.(n.) ஒலிக்குறிப்பு onom. expr. signifying creaking sound as that of a saw when cutting timber squeaking screaming, squalling sound, as that of an infant. “சங்கதனைக் கீர்கீரெனவையுக்குங் கீரனோ” (பெருந்தொ. 1397).

[கீர் + கீர் + எனல்.]

கீர்த்திக்கொடி *kīrtti-k-kodī*, பெ.(n.) ஈசரமூலி; Indian birth - wort (சா.அக.).

[கீர்த்தி → கீர்த்தி + கொடி.]

கீரசால் *kīraśāl*, பெ.(n.) விதைத்த புன்செய் நிலத்தில் ஆமணக்கு அவரை போன்ற விதை களைக் கைச்சாவில் விதைப்பதற்காக ஒட்டும் இடை யிட்ட நெடுஞ்சால் உழவு; inner divisional row when ploughing meant-for crops as castor, bean etc.

[கீள் → கீர் → கீரசால்.]

கீரந்தை *kīrandai*, பெ.(n.) இடைச்சங்கப் புலவருள் ஒருவர் (இறை.1. உரை.); a poet of the middle.

[கீரன் + அந்தை. கீரன் = பழையன்.]

கீரநாண் *kīranāṇ*, பெ.(n.) மயிர்; hair (சா.அக.).

[கீழ்நாளமயிர் → கீழ்நாளம் → கீழ்நாண்.]

கீரம்¹ *kīram* பெ.(n.) 1. கிளி; rose-ringed parakeet.
2. கருங்கிளி (திவா.); black parrot.

[கீள் - கிள (பேசுதல்). து. கிள > Skt. kira. கிள → கீள் → கீரம்.]

கீரம்² *kīram*, பெ.(n.) 1. பால்; milk, 2. நீர்; water.

[கீள் = பிளத்தல், பிளந்த பட்டை. கீள் → கீளம் → கீரம் = மரப்பட்டையினின்றும் வடியும் பசை, பால் நாளடைவில் நீரையும் பாலையும் குறித்தது.]

கீரன் *kīraṇ*, பெ.(n.) நக்கீரன் பார்க்க; see *Nakkīraṇ*.
“சங்கதனைக் கீர்கீரேன வறுக்குங் கீரனோ”
(பெருந்தொ. 1397).

[கீழ் → கீல் → கீலன் → கீரன். கீழ் = தொன்மை பழமை.
கீரன் = பழையோன், பழையன், பழைய குலவரலினன்.]

கீரி¹ *kīri*, பெ.(n.) கீரிப்பிள்ளை பார்க்க; see *kīri-p-piḷḷai*.

மறுவ மூங்கா, ம., க. கீரி; சூட. கீரி; கூகிர்பெனி, குலிகிராண்டு.

[கூரி → கீரி (கூரான பல்லுடையது).]

கீரி² *kīri*, பெ.(n.) 1. கருவாலி; Ceylon tea.
2. மரவகை; a species of kambala tree. 3. கள்ளி; milk hedge.

[காரி → கீரி (கருமை படர்ந்தது).]

கீரிகண்ணி *kīrikanni*, பெ.(n.) வெண்காக்கணம்; white mussel - shell creeper (சா.அக.).

[கீரி → கண்ணி.]

கீரிகம் *kīrigam*, பெ.(n.) வேப்பிலை; leaves of margosa tree (சா.அக.).

[கீர் → கீரிகம் (பிளந்த கூர்முனை இலைத் தோற்றம் கொண்டது).]

கீரிநங்கை *kīrinangai*, பெ.(n.) சிறுயாணங்கை; snake-root; small nangy (சா.அக.).

[கீரி + நங்கை (சிறுயாணங்கை வேர்). கீரிதின்னும் செடி என்பது கருத்தாகச் சொல்லலாம்.]

கீரிநாயகம் *kīrināyagam*, பெ.(n.) 1. ஆடுதின்னாப் பாலை; worm-killer. 2. நஞ்சறுப்பான்; country ipecacuanha (சா.அக.).

[கீரி + நாயகம். கீரியைத்தாக்கும் பாம்பின் நஞ்சினைக் குறிக்கும் மூலிகை நாயகம் ஆயிற்று.]

கீரிநோய் *kīri-nōy*, பெ.(n.) வயிற்றுப்பூச்சியால் வருங் குழந்தைநோய் (பாலவா.1044); disease in children arising from thread worms.

[கீரை + நோய்.]

கீரிப்பல் *kīri-p-pal*, பெ.(n.) கூர்மையான சிறுபல்; sharp little teeth as of mungoose.

மறுவ சீர்ப்பல்

ம. கீரிப்பல்லு

[கீரி + பல்.]

கீரிப்பாம்பு *kīri-p-pāmbu*, பெ.(n.) வயிற்றிலுள்ள ஒருவகைப் பூச்சி; a species of intestinal worms. (w.)

மறுவ. கீரிப்பூச்சி, கீரைப்பூச்சி

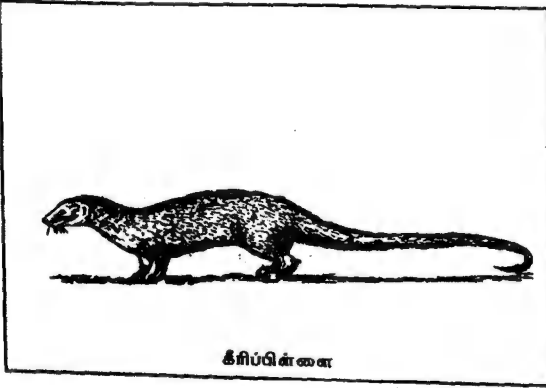
ம. கீரிப்பாம்பு

[கீரை + பாம்பு.]

கிரிப்பிள்ளை *kiri-p-pillai* பெ.(n.) உலிலும் வாலிலும் அடர்த்தியான முடியுடையதும் பாம்புக்குப் பகையாக இருப்பதுமான ஒரு விலங்கு; common Indian mungoose, Indian ichneumon.

[கிரி + பிள்ளை.]

அனில், கிரி முதலிய அஃழினைச் சொற்களோடு 'பிள்ளை' என்னும் சொல்லைச் சேர்த்துக் கூறுவது பன்மை மரபு. அனீற்பிள்ளை, கிரிப் பிள்ளை, கிளி, பூனை ஆகிய நான்கையும் ஒடும் பிள்ளை, பறக்கும் பிள்ளை, நடக்கும் பிள்ளை, இருக்கும் பிள்ளை எனக் குறிப்பது மரபு.

கிரிப்பிள்ளை

கிரிப்புரண்டான் *kiri-p-purandān*, பெ.(n.) கிரிப் பூண்டு பார்க்க; see *kiri-p-piṇḍu*.

[கிரி + புரண்டான்.]

கிரிப்பூச்சி *kiri-p-pūcci*, பெ.(n.) கிரைப்பூச்சி பார்க்க (பாலவா.1046); see *kirai-p-pūcci*.

[கிரைப்பூச்சி → கிரிப்பூச்சி]

கிரிப்பூச்சு *kiri-p-pūccu*, பெ.(n.) செங்கல் வரிசைகளுக்கிடையே பூசப்படும் காரைப்பூச்சு (செங்கல்.); cement plastering between rows of bricks.

[கறு → கறி → கிரி + பூச்சு.]

கிரிப்பூடு *kiri-p-pūdu* பெ.(n.) கிரிப்பூண்டு பார்க்க; see *kiri-p-piṇḍu*.

[கிரி + பூடு]

கிரிப்பூண்டு *kiri-p-piṇḍu*, பெ.(n.) பாம்பைக் கடித்த கிரி அதன் நஞ்சு தன்னை வருத்தாதிருக்கச் சார்ந்து புரளும் ஒரு பூண்டு; Indian snake-root, belived to be resorted to by the mungoose for getting rid of snake poison.

மறுவ கிரிப்பூடு, கிரிப்புரண்டான்

[கிரி + பூண்டு]

கிரிமரம் *kirimaram*, பெ.(n.) நெட்டிலிங்கமரம்; Indian mast tree (சா.அக.).

[கீழி → கீளி → கிரி + மரம்.]

கிரியுள்ளான் *kiri-y-uḷḷān*, பெ.(n.) உள்ளான் வகை; a kind of snipe, as resembling a mungoose.

[கிரி + உள்ளான்.]

கிரியுள்ளான்

கிரிராசி *kiri-rāṣi*, பெ.(n.) கறுகறுப்பில்லாது மிகப்பருத்துள்ள குதிரை வகை (அகவசா.14); a species of horse characteristically sluggish.

[கீழி → கிரி + ராசி.]

கீருகண்ணி *kiru-kanni*, பெ.(n.) வெள்ளைக் காக்கணம்; white mussel-shell creeper (சா.அக.).

[கீறு → கீரு + கண்ணி]

கீருகம்பளி *kiru-kambali*, பெ.(n.) பீர்க்கு; sponge-gourd (சா.அக.).

[கீறு → கீரு + கம்பளி.]

கீருடன்மூலி *kirudan-muli*, பெ.(n.) துளசி; holy basil (சா.அக.).

[கலுமூன் → கருடன் → கிருடன் → கீருடன்.]

கீரை *kirai*, பெ.(n.) 1. தோட்டங்களில் வளர்க்கப்படும் செடியின் அல்லது முருங்கை, அகத்தி ஆகிய மரங்களின்; greens, pot-herbs, vegetables. “அங்குழைக் கீரையடகு மிசையினும்” (பு.வெ.10; முல்லைப். 8). 2. இலைக்கறி பொது; common name for greens.

மறுவ. அடகு, இலைக்கறி.

ம.சீர; க.கீரை, கிரெ; தெ.கீர,கீரெ; கோத.கீர்; ஆடகீரம்; பட.கீரெ.

Aust. kirra (leaf).

[குல் - முளைத்தல், தோன்றுதல். குல் → கில் → கீல் → கீர் → கீரை.]

இனவகைகள்: 1. அழைக்கீரை 2. குப்பைக்கீரை 3. செந்தண்டுக் கீரை 4. சிறுகீரை 5. குமட்டிக் கீரை 6. கோழிக் கீரை 7. துடுப்புக் கீரை 8. பருப்புக்கீரை 9. பறட்டைக் கீரை 10. பின்னாக்குக்கீரை 11. முள்ளிக்கீரை 12. வண்ணக் கீரை 13. அகத்திக்கீரை 14. மிள்ளைக் கீரை 15. புளிப்பாடைக்கீரை 16. புளிச்சைக் கீரை 17. முனைக் கீரை 18. புளிச்சிறுகீரை என் 15ல் உள்வபடியே 19. பொன்னாங்கண்ணீர் 20. கரிசலாங்கண்ணீர் 21. ஆரைக்கீரை 22. பசுலைக் கீரை 23. சோழிக்கீரை 24. வெந்தயக் கீரை 25. மணித் தக்காளிக்கீரை 26. காய்க்கீரை 27. சாணாக்கீரை இன்னொரு வகை 28. புதினாக்கீரை 29. கறிவேப்பிலை 30. பூங்கீரை 31. முக்குளிக்கீரை 32. பலவகைக்கீரை அல்லது கலவைக் கீரை 33. தண்டிக்கீரை 34. தூதுவகைக்கீரை 35. பாற்சோற்றிக்கீரை அம்மான் பச்சரிசி 36. பண்ணைக் கீரை 37. காய்ச்சரைக் கீரை

38. மான்கீரை 39. துத்துக்கீரை 40. வீழுதிக்கீரை 41. முருங்கைக் கீரை அல்லது காய்க்கீரை 42. பொரு தலைக்கீரை, 43. முசுமுசுக்கைக்கீரை 44. சிகப்புத் தோட்டக்கீரை 45. குவ்வந்தண்டுக் கீரை 46. சிறுபசுலைக் கீரை 47. உமரீக்கீரை 48. மணலிக்கீரை 49. அக்கங்கீரை 50. வல்லாரைக்கீரை (சா.அக.).

கீரைக்கலவை *kirai-k-kalavai* பெ.(n.) பல கீரைகளின் கலவை; a mixture of several greens (சா.அக.).

[கீரை + கலவை]

கீரைக்காரன் *kirai-k-kāraṇ* பெ.(n.) கீரையைப் பயிரிட்டு விற்போன்; cultivator and seller of pot-herbs.

[கீரை + காரன்.]

கீரைக்காரி *kirai-k-kāri* பெ.(n.) கீரைவிற்பவன்; seller of pot-herbs.

[கீரை + காரி]

கீரைக்குமட்டி *kirai-k-kumaṭṭi* பெ.(n.) குமட்டிக்கீரை, a variety of greens (சா.அக.).

[கீரை + குமட்டி]

கீரைகடை-தல் *kirai-kaṭai*, 2 செ.கு.வி. (v.i.) கீரைமசி-, பார்க்க see *kirai-maṣi*,

[கீரை + கடை]

கீரைச்சிறுமி *kirai-cirumi*, பெ.(n.) சிறுகீரை; field spinach (சா.அக.).

[கீரை + சிறுமி]

கீரைத்தண்டு *kirai-t-taṇḍu*, பெ.(n.) உணவுக்குப் பயன்படும் கீரையின் தண்டு (பதார்த்த. 584); common spinach.

[கீரை + தண்டு]

கீரைத்தண்டுபோலாதல் *kīrai-t-tanḍu pōlātal*, (vbl.n.) மரணக்குறியாக உடம்பு சில்லிட்டுப் போதல்; body becoming chill as a symptom of death (சா.அக.).

[கீரைத்தண்டு + போல் + ஆதல்]

கீரைநார்ப்பட்டு *kīrai-nār-p-paṭṭu*, பெ.(n.) பூசைக் காலங்களில் உடுத்திக்கொள்ளப் பயன்படும் பட்டுச் சேலை வகை; a kind of silk, sometimes worn when performing religious duties.

[கீரை + நார் + பட்டு]

கீரைப்பாம்பு *kīrai-p-pambu*, பெ.(n.) கீரைப்பூச்சி பார்க்க; see *kīrai-p-piṭṭi*

[கீரை + பாம்பு]

கீரைப்பூச்சி *kīrai-p-piṭṭi*, பெ.(n.) வயிற்றி லுண்டாகும் நாகப்பூச்சி, thread worms.

[கீரை + பூச்சி]

கீரைமசி-த்தல் *kīrai-maṣi-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) வெந்த உணவுக்கீரையை மத்தாற் கடைந்து கூழாக்குதல்; to mash pot-herbs to pulp.

[கீரை + மசி]

கீரைமணி *kīrai-manī*, பெ.(n.) கழுத்திலணியும் ஒருவகைச் சிறு பாசிமணி; tiny glass beads of various colours, worn on the neck by poor women and children dist. fr. *pāṭā-manī*. “அயலார் புன் கீரைமணி பூண்டாலு மென்கண் பொறுக்காது” (அருட்பா.1. விண்ணாப்.359).

[கீரை + மணி]

கீரைமணியட்டிகை *kīrai-manī-y-aṭṭigai*, பெ.(n.) சிறு பொன்மணிகளுள்ள கழுத்தணிவகை; woman's necklace of tiny gold beads.

[கீரைமணி + அட்டிகை]

கீரைமீன் *kīrai-mīṇ*, பெ.(n.) ஒருவகைச் சிறிய மீன்; a small kind of fish.

[கீரை + மீன்]

கீல் *kīl*, பெ.(n.) 1. உடற்பொருத்து (தைலவ.தைல.); joint in animal body. 2. பெட்டியின் மூடி, கதவு முதலியவற்றைத் திறந்து மூடுவதற்குப் பயன்படுத்தும் மாழை (உலோகப்)ப்பட்டை; hinge.

[கூல் → கில் → கீல்]

கீல்(லு)-தல் *kīl-*, 9 செ.குன்றாவி. (v.t.) கிழித்தல் (கூடா.); to rend, tear.

ம. கீள், க. சீள்

[கீள் → கீல்]

கீல்கலாய் *kīl-kīlāy*, வி.எ.(adv.) சந்துசந்தாய்; joint by joint, piece meal.

[கீல் + கலாய்]

கீல்சவ்வு *kīlcavvu*, பெ.(n.) மூட்டுகளில் இருக்கும் சவ்வு, synovial membrane (சா.அக.).

[கீல் + சவ்வு]

கீல்நெட்டை *kīl-neṭṭai*, பெ.(n.) கீலிலுண்டாகும் நெட்டைச் சத்தம்; crackling of the joints (சா.அக.).

[கீல் + நெட்டை]

கீல்நோய் *kīl-nōy*, பெ.(n.) மூட்டுகளுக்கு ஏற்படும் பலவகை நோய்கள்; diseases in common of the joints (சா.அக.).

[கீல் + நோய்]

கீல்முனை *kīl-muṇai*, பெ.(n.) கதவில் கீல்தாங்கும் முனை; pivot on which a hinge turns.

[கீல் + முனை]

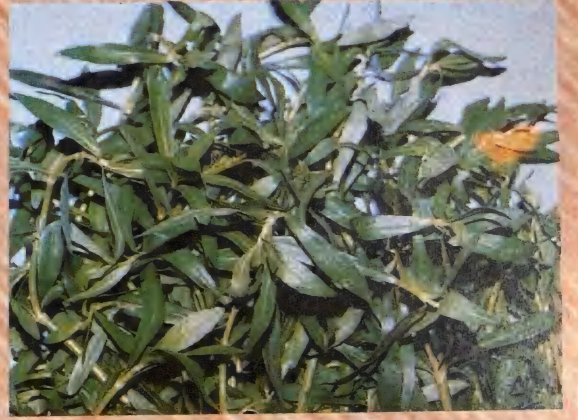
கீரை வகைகள்

அரைக்கீரை

புளிச்சக் கீரை

பொன்னாங் கண்ணிக் கீரை

அகத்திக் கீரை

மணித்தக்காளிக் கீரை

கீல்வாதம் *kīl-vādam*, பெ.(n.) கீல்வாதை பார்க்க;
see *kīludai*.

[கீல் + வாதம் (ஊதை).]

கீல்வீக்கம் *kīl-vīkkam*, பெ.(n.) உடற்பொருத்து,
வீங்குதை; synovitis.

[கீல் + வீக்கம்.]

கீல்வாதை *kīl-vātai*, பெ.(n.) உடற்பொருத்துகளில்
உண்டாகும் ஊதை நோய்; rheumatism as in the
joints.

[கீல் + ஊதை.]

கீலகம்¹ *kīlagam*, பெ.(n.) 1. ஆணி; pin, bolt, wedge.
2. பொருத்து; joint, juncture (e).

[கீல் → கீலகம்.]

கீலகம்² *kīlagam* பெ.(n.) தந்திரம்; tact, shrewdness,
subtlety. “கீலகமறிந்து பேசுகிறவன்” (சங்.அக.).

Mhr.gillā.

[கீல் → கீலகம்.]

கீலகாவகம் *kīlakāvagam*, பெ.(n.) துடரிப்பூடு;
prickly buch thorn (சா.அக.).

[கீல் - கீல + காவகம்.]

கீலச்சு *kīlaccu*, பெ.(n.) உருவமுண்டாக்கும்
கட்டளையச்சு (C.E.M.); mandrel.

[கீல் + பொருத்து - கீல் + அச்சு.]

கீலசையாமை *kīl-asaiyāmai*, பெ.(n.) கீல்பிடிப்பு; stiff-
joints (சா.அக.).

[கீல் + அசையாமை.]

கீலம்¹ *kīlam* பெ.(n.) 1. ஆணி (அக.நி.); nail, pin,
spike. 2. சுடர்க்கொழுந்து; lambent, shooting

flame. “மலைக்கொடி பாலாகீலா” (குமர.பிர.
முத்துக்குமார. பிள். தால.9).

ம. கீலகம்; Skt.kīla

[கீல் → கீலம்.]

கீலம்² *kīlam*, பெ.(n.) பிசின்; resin. “வெண்பாதிரி
யின் கீலம்” (தைலவ.தைல.135).

ம. கீலகம் Skt.krishira; Pkt.cīla

[கீல் → கீலம்.]

கீலம்³ *kīlam*, பெ.(n.) 1. கிழிதுண்டம்; shred, piece
torn off or hanging in strips. “கீலங்கீலமாய்க்
கிழிக்க” (யாழ்ப்ப.). 2. வெட்டு (வின்.); incision for
salting; cutting.

[கீல் → கீலம்.]

கீலம்கீலமாயறுத்தல் *kīlam-kīlamāy-aru-*,
செ.கு.வி. (v.i.) கூறுகூறாய் அறுத்தல்; making
several incisions alternatively in a fish for pickling
salting, etc., (சா.அக.).

[கீலம் + கீலம் + ஆய் + அறு-]

கீலாணி *kīl-āṇi* பெ.(n.) கதவு முதலியவற்றின் கீலைப்
பற்றியிருக்கும் ஆணி (C.E.M.); hinge nail.

[கீல் + ஆணி.]

கீலாரி *kīlārī*, பெ.(n.) இடையர் தலைவன் (E.T.);
headman of the shepherd caste.

ம. கீலாரி, கீதாரி; Mhr.khillārī

[கூழ் + ஆள் + து - கூழாரி → கூழாரி → கீலாரி
(கொ.வ.). கூழ் ஊற்றிய மூங்கிறு குழாயைத் தோளில் சுமப்பவன்.
கூழாரிடையன் என்பது இலக்கிய வழக்கு.]

கீலாலம் *kīl-ālam*, பெ.(n.) 1. நீர் (திவா.); water.
2. குருதி (குடா.); blood. 3. காடி (குடா.); vinegar.

4. தேன் ; honey. 5. தித்திப்புக் குடிநீர்; a sweet beverage (சா.அக.).

ம. கீலாலயம்; Skt. *kilāla*.

[கீல் + ஆலம் ஆலம் = நீர்.]

kilāla, blood. If this word is composed of *kila* and *āla*, the first meaning might be "red water", *kila* being formed of *D. ken*, etc., "redness", and *āla* being "water" (see s. *D. ālī*, and cf. *D. kennir*). The Nn. (54) gives also the meaning of "redness" to *kilāla*, and Mr. (47) that of "a blazing flame". The last one is that of Sk. *kila*, *kilā*, fire, flame. *kīśa*, the sun, belongs to the same *D.* root; cf. especially *D. kīsu*2, (*kīpī*); - *kilāla*, a sweet beverage, reminds one of *D. siyāla* (si, sweet, *āla*, water), the sweet water of the cocoa-nut (K.K.E.D. XVII).

கீலாலயம் *kilālayam*, பெ.(n.) தோதகத்தி; Malabar black wood (சா.அக.).

[கீலாலம் → கீலாலயம்]

கீலி *kīlī*, பெ.(n.) தந்திரமுள்ளவள்; artfulttwoman. "காமுகர் மேலிட் டேபெறி கீலிகள்" (திருப்ப.569).

Mhr. *gillā*

[கின்ளாடி → கின்ளி → கீல (கொ.வ.)]

கீழ்¹(ழு)-தல் *kīl-*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கிழித்தல்; to rend, tear. "பழம்விழுத்து... பஹாமரை கீழும்" (திருக்கோ. 249). 2. பிளத்தல்; to rive, split, cleave. "உறுகால் வரைகீழ்ந்தென" (சீவக.1157). 3. சிதைத்தல்; to destroy, demolish. "கீழமைபைக் கீழ்ந்திடா நட்பு" (குறள், 801). 4. தோண்டல்; to dig. "வேரொடுங் கீழ்ந்து வெளவி" (சீவக.2727). 5. மீறுதல்; to break, as a promise, to transgress, as a command. "தாய்வார்த்தை கீழாத வாண்மை" (விநாயகபு.2119). 6. பறியுண்ணுதல்; to be uprooted, dislocated. "மரங்கள் வேரொடுங் கீழ்ந்தென" (குளா.சீய.144).

க. கீழ்

[கீள் → கீழு-]

கீழ்²(ழு)-தல் *kīl-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1.இழுத்தல்; to pull. 2. கோடு கிழித்தல்; to draw, as a line, a diagram.

[கீள் → கீழ்-]

கீழ்³ *kīl*, (பெ.(n.) 1. கீழிடம்; place or space below. 2. அடிப்பகுதி; bottom. 3. மண்ணுக்குள் இருக்கும் பகுதி; under earth. "நள்ளங் கீழுளு மேலுளும் யாவளும்" (திருவாச. 5:46). 4. கிழக்கு; east (சூடா). 5. பள்ளம் (சூடா.); pit. 6. முற்காலம்; former time. "கீழ்ச் செய்தவத்தாற்கி கீழியீடு நேர்பட்டு" (திருவாச. 40 : 9). 7. குற்றம் (பிங்.); fault, blemish, defect. 8. கயமை; inferiority, baseness, viciousness. 9. இழிந்தவன்; low caste man; vicious person. "கீழ் தன்மனைப் புரிந்த வாறே மிகும்" (நாலடி.341). 9. நிலம்; earth.

ம., க. கீழ்; து. கீடு

[கீள் → கீழ்]

கீழ்⁴ *kīl*, வி.எ. (adv.) கீழே; down. மாடத்திலிருந்து கீழிறங்கினாள் (உ.வ.).

[கீள் → கீழ்]

கீழ்⁵ *kīl*, இடை. (part.) ஏழாம் வேற்றுமைச் சொல்லுருபு (தொல்.சொல்.83); locative case ending.

[கீள் → கீழ்]

கீழ்⁶ *kīl*, பெ.(n.) 1.மறதி (சூடா.); forgetfulness. 2. கடிவாளம் (வின.); bridle, rein, bit.

K. *kil*

க. கீழ்

[கீள் → கீழ்]

கீரை வகைகள்

சென்னை-500 008

கண்டங்கத்தரிக் கீரை

தண்டுக் கீரை

முள்ளுக் கீரை

முளைக் கீரை

பாளைக் கீரை

சிறு கீரை

கீழ்க்கட்டு *kīl-k-kaṭṭu* பெ.(n.) வீட்டின் தரைத்தளம்; ground floor. இவ் வீட்டுக் கீழ்க்கட்டில் வீட்டின் உரிமையாளர் குடியிருக்கிறார் (உ.வ.).

மறுவ. கீழ்விடு

[கீழ் + கட்டு]

கீழ்க்கட்டு *kīl-k-kaṭṭu*, பெ.(n.) அச்சுப்பல்லைத் தீட்டிச் சமப்படுத்த உதவும் கத்தி; file.

[கீழ் + கட்டு]

கீழ்க்கடல் *kīl-k-kaḍal* பெ.(n.) கிழக்கு திசையிலுள்ள கடல்; the eastern sea.

க. கிழ்கடல்

[கீழ் + கடல்]

கீழ்க்கடை *kīl-k-kaḍai* பெ.(n.) 1. கடந்துபோன நாள்கள்; bygone years, the past. கீழ்க்கடையில் நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சிகள் பல (உ.வ.). 2. இழிந்தது; that which is mean-base. 3. அடிப்பாகம்; the lower side, the under side. hat which is mean, base.

ம. கிழக்கட, கீழ்க்கட; க. கௌகடெ

[கீழ் + கடை]

கீழ்க்கண் *kīl-k-kan*, பெ.(n.) 1. கீழ்ப்பார்வை; look from under the eyelids, ogling, indirect or sly look, looking askance. கீழ்க்கண்ணாற் பார்க்கிறான் (உ.வ.). 2. கண்ணின் கீழ்ப்பக்கம்; lower part of the eye, part below the pupil. கீழ்க்கண்ணிற் கட்டி வெடித்திருக்கிறது (உ.வ.).

[கீழ் + கண்]

கீழ்க்கண்பார்வை *kīl-k-kan-pārvai* பெ.(n.) கீழ்ப்பார்வை; down look, a squint or awry look, looking askance (சா.அக.).

மறுவ. கீழ்க்கண்ணோக்கு

[கீழ் + கண் + பார்வை]

கீழ்க்கணக்கு *kīl-k-kanakku*, பெ.(n.) 1. அடி நிமிர்வில்லாச் செய்யுள் பலவற்றால் அறம் பொருளின் பங்களைப்பற்றிக் கூறும் நூல்வகை (பன்னிருபா.346); short poems mostly in venṇā metre on any of the three topics viz., அறம் பொருள், இன்பம் dist. fr. mēṭ-kanakku. 2. கீழ்வாயிலக்கம் (யாழ்.அக.); fraction. 3. உதவிக் கணக்கன் (இ.வ.); assistant accountant.

ம. கீழ்க்கணக்கு

[கீழ் + கணக்கு]

கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் 18. அவை

நாலடி நான்மணி நானாற்பை தைந்தினைமுப்

பால்கடுகங் கோவை பழமொழி மாமூலம்

இன்னிலை காஞ்சியூட னேலாதி யென்பவே

கைந்நிலையோ டாங்கீழ்க் கணக்கு.

கீழ்க்கணவாய்மலை *kīl-k-kanavāy-malai* பெ.(n.) கிழக்குத் தொடர்ச்சி மலை; the Eastern Ghats.

[கீழ்க்கு + கணவாய் + மலை]

கீழ்க்கணு *kīl-k-kanu*, பெ.(n.) காலின் கீழாகவுள்ள கணு அல்லது காற்பொருத்து; the joint which connects the foot and the ankle (சா.அக.).

[கீழ் + கணு]

கீழ்க்கணுவெலும்பு *kīl-k-kanu-v-elumbu*, பெ.(n.) கால் கணுவிலுள்ள எலும்பு; ankle bone

(சா.அக.).

[கீழ் + கணு + எலும்பு]

கீழ்க்கது *kīl-k-kadu*, பெ.(n.) 1. கட்டியின் அடிப்பாகம்; the bottom of an abscess or wort. 2. கீழ் வெடிப்பு; the fissure or rupture underneath the skin, internal rupture (சா.அக.).

[கீழ் + கது]

கீழ்க்கதுப்பு *kīl-k-katuppu*, பெ.(n.) கன்னத்துக்குக் கீழுள்ள பகுதி; the lower part of the cheek (சா.அக.).

[கீழ் + கதுப்பு]

கீழ்க்கதுவாய்¹ *kīl-k-katuvāy*, பெ.(n.) கட்டியின் அடிப்பாகத்தில் உண்டாகும் துளை; the opening at the bottom of an abscess. 2. வெடிப்பின் வாய்; the face of a fissure (சா.அக.).

[கீழ் + கது + வாய்]

கீழ்க்கதுவாய்² *kīl-k-katuvāy* பெ.(n.) **கீழ்க்கதுவாய்த் தொடை** பார்க்க (இலக்.வி.722); see *kil-k-katuvai-toḍai*

[கீழ் + கதுவாய்]

கீழ்க்கதுவாய்த்தொடை *kīl-k-katuvāy-t-toḍai*, பெ.(n.) அளவடியுள் ஈற்றையற் சீர்க்கணினி ஒழிந்த மூன்று சீர்க்கண்ணும் மோனை முதலாயின வரத் தொடுப்பது (இலக்.வி.723); versification which requires mōṇai, etc., to occur in every foot of a line except the penultimate.

மறுவ. கீழ்க்கதுவாய்

[கீழ் + கதுவாய் + தொடை]

கீழ்க்கம்பு *kīl-k-kambu*, பெ.(n.) கோயில் கட்டடத்தை அழகுப்படுத்தும் வகைகளுள் ஒன்று (கட்டடம்.); a kind of decoration of temple.

[கீழ் + கம்பு]

கீழ்க்கருப்பை *kīl-k-karupai* பெ.(n.) கருப்பையின் கீழ்ப்பாகம் அநாவது கழுத்து; the neck or the lower part of the uterus, cervix uteri (சா.அக.).

[கீழ் + கருப்பை]

கீழ்க்கரையாறு *kīl-k-karaiyāru*, பெ.(n.) 1.கீழ்க் கரையில் பிரியும் ஆறு; river diverting from the east bank.

[கீழ் + கரை + ஆறு]

கீழ்க்கலனை *kīl-k-kalagai* பெ.(n.) ஊர்த்தொழிலாளி; village artisan. “தச்சர், கொல்லர், தட்டார், கோலியர் உள்ளிட்ட கீழ்க்கலனைகளும்” (S.I.I.V,30).

[கீழ் + கலனை]

கீழ்க்கவடி *kīl-k-kavadi* பெ.(n.) பரவர் விளையாடும் விளையாட்டு வகை (பரவ.); a game.

[கீழ் + கவடி]

கீழ்க்கவிசை *kīl-k-kaviśai*, பெ.(n.) அடிவயிற்றி லேற்படும் கவிசை (கட்டி); abdominal ascites (சா.அக.).

[கீழ் + கவிசை]

கீழ்க்காணி *kīl-k-kāṇi*, பெ.(n.) 1/25600 என்னும் ஒரு கீழ்வாயிலக்கவெண்; a fraction.

ம. கீழ்க்காணி

[கீழ் + காணி]

கீழ்க்காது *kīl-k-kādu*, பெ.(n.) காதடி (விண்.); bottom part of the ear.

[கீழ் + காது]

கீழ்க்காய்நெல்லி *kīl-k-kāy-nelli*, பெ.(n.) கீழாநெல்லி; a small plant with slender green main branches.

ம. கிழகாநெல்லி

[கீழ் + காய் + நெல்லி]

கீழ்க்காய்நெல்வி

கீழ்க்கால் *kīl-k-kāl*, பெ.(n.) 1/1280 என்னும் கீழ்வாயிலக்கவெண்; a fraction.

ம. கீழ்க்கால், கீழ்கால்

[கீழ் + கால்.]

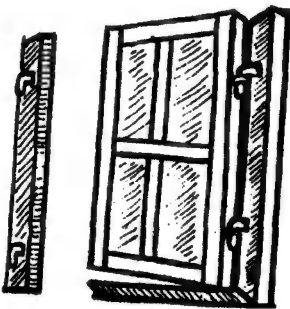
கீழ்க்காற்று *kīl-k-karū*, பெ.(n.) 1. கீழ்த்திசையிலிருந்து வீசும் காற்று; westward wind. 2. மலவாய்க் காற்று; gas in the intestine escaping through the anus, fart (சா.அக.).

க. கிக்காளி, கிர்காளி, கீளுகாளி.

[கீழ் + காற்று.]

கீழ்க்குடுமி *kīl-k-kuḍumi*, பெ.(n.) கதவின் கீழ்ப்பக்கத் தமைந்த குடுமிக்கீல்; lower pin of a door serving as a hinge.

[கீழ் + குடுமி.]

கீழ்க்குடுமி

கீழ்க்குத்தகை *kīl-k-kuttagai*, பெ.(n.) குத்தகையெடுத்தவனிடம் எடுக்கும் குத்தகை; sub-tenancy, sub-lease.

U.guttā; ம. கீழ்க்குத்தக

[கீழ் + குத்தகை.]

கீழ்க்குத்தகைக்காரன் *kīl-k-kuttagai-k-kāraṇ*, பெ.(n.) கீழ்க்குத்தகை எடுத்துள்ளவன்; a subordinate holder of a monopoly or contract.

ம. கீழ்க்குத்தகக்காரன்

[கீழ் + குத்தகை + காரன்.]

கீழ்க்குநாளம் *kīlkku-nālam*, பெ.(n.) கீழ்ப்பாகத்திய உறுப்புகளின் அரத்தத்தை இதயத் திற்குக் கொண்டுபோகும் பெரிய அரத்தக்குழாய்; the large blood vessel which transmits the blood from the lower regions of the body to the heart-inferior venacava (சா.அக.).

[கீழ் + கு + நாளம்.]

கீழ்க்குமிழி *kīl-k-kumilī*, பெ.(n.) ஒரு வாய்க்காலின் நீர் அதன் குறுக்கே செல்லும் மற்றொரு வாய்க்காலின் கீழாகச் செல்லும்படி அமைத்த கட்டட வேலை (தஞ்சை.); syphon in the bed of a channel. கீழ்க்குமிழி அமைக்கும் வேலை ஒருசிலருக்கே கைவரும் (உ.வ.).

மறுவ. கீழ்ப்போக்கி

[கீழ் + குமிழி.]

கீழ்க்ரூல் *kīl-k-kural* பெ.(n.) கீழிறங்கிய குரல்; feeble voice, low tone, bass, under tone.

ம. கீழ்க்ரூல்

[கீழ் + ரூல்.]

கீழ்க்ரூல்வளை *kīl-k-kural-vaḷai*, பெ.(n.) குரல் வளையின் அடிப்பக்கம்; the lower, or the hinder portion of the larynx (சா.அக.).

[கீழ் + ரூல் + வளை.]

கீழ்க்குலம் *kīl-k-kulam*, பெ.(n.) தாழ்ந்த குடியினர்; people of low status.

ம. கீழ்க்குலம்

[கீழ் + குலம்]

கீழ்க்குலம் *kīl-k-kulam*, பெ.(n.) இழிகுலம் (நன்.226, உரை); low caste.

க., ம. கீழ்சாதி

[கீழ் + குலம்]

கீழ்க்குறண்டி *kīl-k-kuraṇḍi*, பெ.(n.) பூடுவகை (M.M.227); a lowly flowering thorny shrub.

[கீழ் + குறண்டி]

கீழ்க்கையொப்பம் *kīl-k-kaioppam*, பெ.(n.) பிறர் எழுதியதை யொப்புக் கொண்டு இடும் கையெழுத்து பாண்டி; counter-signature.

[கீழ் + கை + ஒப்பம்]

கீழ்கட்டை *kīl-k-kattai*, பெ.(n.) மேழியைக் கலப்பை யுடன் இணைக்கும் கட்டை; a nail like pole connecting the plough handle with the plough.

[கீழ் + கட்டை]

கீழ்காற்று *kīl-kārru*, பெ.(n.) 1. கிழக்கினின்று வீசங்காற்று; Easterly wind (திவா.). 2. காற்று³ பார்க்க; see *kārru*.

[கீழ் + காற்று]

கீழ்ச்சாதி *kīl-c-cāṭi*, பெ.(n.) **கீழ்க்குலம்** பார்க்க; see *kīl-k-kulam*.

[கீழ் + சாதி]

கீழ்த்தட்டு *kīl-t-taṭṭu*, பெ.(n.) தாழ்ந்த நிலை; interior position or status.

[கீழ் + தட்டு]

கீழ்த்தரம் *kīl-t-taram*, பெ.(n.) தாழ்ந்தபடி; inferior sort, degree or class. அவன் அவ்வளவு கீழ்த்தரமாக நடப்பானென்று நான் நம்பவில்லை (உ.வ.).

ம. கீழ்த்தரம்.

[கீழ் + தரம்]

கீழ்த்தலாச்சட்டம் *kīl-t-talāccattam*, பெ.(n.) ஒரு வகைச் சட்டம்; a kind of frame.

[கீழ்த்தலை + சட்டம்]

கீழ்த்தறி *kīl-t-tari*, பெ.(n.) தரையை ஒட்டி அமைந்த தறி; loom at floor level.

[கீழ் + தறி]

கீழ்த்தாடை *kīl-t-tāḍai*, பெ.(n.) 1. அடித்தாடை; lower jaw. 2. மோவாய்க்கட்டை; the point of the under jaw, chin (சா.அக.).

[கீழ் + தாடை]

கீழ்த்திசை *kīl-t-ticai*, பெ.(n.) 1. கிழக்கு (திவா.); East. 2. உலகில் கிழக்காசியப் பகுதி; East Asia oriental. கீழ்த்திசை நாடுகளில் பொருளாதார முன்னேற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது (உ.வ.).

ம. கீழ்ப்பால்

[கீழ் + திசை]

கீழ்த்திசையியல் *kīl-t-tiśai-y-iyal*, பெ.(n.) உலகில் கிழக்கு ஆசியப் பகுதியைச் சார்ந்த மக்களின் வரலாறு கலை முதலியவற்றைப் பற்றிய படிப்பு; area studies of the Orient.

[கீழ் + திசை + இயல்]

கீழ்த்தோண்டி *kīl-t-tōṇḍi*, பெ.(n.) கழுதை விதை மரம்; bloody drop ordure tree (சா.அக.).

[கீழ் + தோண்டி]

கீழ்நாலுமா *kīl-nālu-mā*, பெ.(n.) 1/1600 என்னும் கீழ்வாயிலக்க எண்; a fraction.

[கீழ் + (நான்கு) நாலு + மா.]

கீழ்நிலை *kīl-nilai* பெ.(n.) 1. தாழ்ந்த நிலைமை; low position or status. 2. கீழ்மாடம்; ground floor, lower storey. “இழிந்து கீழ்நிலை” (சீவக.2673). 3. நில வறை (பிங்.); underground room, cellar, opp. to mēṇilai.

ம. கீழ்நில

[கீழ் + நிலை.]

கீழ்நீர் *kīl-nīr*, பெ.(n.) நிலத்தடி நீருற்று; underground spring of water.

[கீழ் + நீர்.]

கீழ்நெல்லி *kīl-nelli*, பெ.(n.) கீழாநெல்லிபார்க்க; see *kīlānelli*.

ம. கீழ்நெல்லி

[கீழ் + நெல்லி.]

கீழ்நோக்கம் *kīl-nōkkam*, பெ.(n.) 1. கீழ்ப்பார்வை; downward look. 2. கீழானவற்றில் மனம் விரும்புகை; vicious tendency, base inclination.

[கீழ் + நோக்கம். கீழமை → கீழ் + நோக்கம்.]

கீழ்நோக்கி *kīl-nōkki*, பெ.(n.) நேர்வாளம் (மலை); croton, as a purgative.

[கீழ் + நோக்கி.]

கீழ்நோக்கித்திட்டு-தல் *kīl-nōkki-t-tiṭṭu-*, 12 செ.குன்றாவி. (v.t.). இழிசொற்கூறி வைதல் (விண்.); to abuse with obscene language.

[கீழ் + நோக்கி + திட்டு.]

கீழ்நோக்கிராசி *kīl-nōkki-rāśi*, பெ.(n.) கீழ்நோக்கி ஓரை பார்க்க; see *kīl-nokku-ōrai*.

[கீழ் + நோக்கி + ராசி.]

கீழ்நோக்கு - தல் *kīl-nōkku-*, 15 செ.கு.வி (v.i.)
1. கீழ்முகமாதல்; to look down tend downward.
2. தரையின் கீழாதல்; to be beneath the surface, under-ground.
3. தாழ்ந்த நிலைக்குச் செல்லுதல்; to be on the decline as wealth; to go to ruin, decay, deteriorate.
4. கீழானவற்றில் மனஞ் செல்லுதல்; to be sensual, to have low or base desires.
5. கழிச் சலாதல்; to have diarrhoea.

[கீழ் + நோக்கு-]

கீழ்நோக்குஓரை *kīl-nōkku-ōrai* பெ. (n) நிலத்தில் நடுகை, கிணறு வெட்டுகை முதலியவற்றுக்கேற்ற கடகம், நளி (விருச்சிகம்) என்ற ஓரைகள் (வீடும.உள்.127,உரை.); lit., a zodiacal sign with is favourable for plant esculent roots, sinking wells, etc., of which there are two viz., karkkadagam and viruccigam.

[கீழ் + நோக்கு + ஓரை.]

கீழ்நோக்குநாள் *kīl-nōkku-nāḷ*, பெ.(n.) கிணறு வெட்டுகை முதலியவற்றுக்கேற்ற உடுக்கள் (பெரியவரு.37); lit., constellations or nakṣatras that look downward, constellations that are favourable for planting esculent roots and sinking wells, numbering 9.

[கீழ் + நோக்கு + நாள்.]

கீழ்ப்பகுதி *kīl-p-pagudi*, பெ.(n.) கீழ்ப்பாகம் பார்க்க; see *kīl-p-pāgam*.

[கீழ் + பகுதி.]

கீழ்ப்பட்டவர் *kīl-p-pattavar*, பெ.(n.) கீழ்ப்பட்டவர் (உவ.); inferiors, social inferiors.

[கீழ் + பட்டவர்.]

கீழ்ப்படி-தல் *kīl-p-paḍi-*, 2 செ.கு.வி. (v.i.) அடங்கி நடத்தல்; to submit, yield, obey. நீதிமன்றத்தின் ஆணைக்குக் கீழ்ப்படியாமல் இருக்கமுடியாது (உ.வ.).

ம. கீழ்பற்று; க. கிழ்படு

[கீழ் + படி.]

கீழ்ப்படிவு *kīl-p-paḍivu*, பெ.(n.) அடங்கிப் பணிகை; submission, obedience.

ம. கீழ்ப்படி

[கீழ் + படிவு.]

கீழ்ப்படு¹-தல் *kīl-p-paḍu-*, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அடங்குதல்; to submit, succumb, yield. 2. இழிவுபடுதல்; to be degraded, mean, base, to become degenerate.

ம. கீழ்ப்பெருக

[கீழ் + படு.]

கீழ்ப்படு²-த்தல் *kīl-p-paḍu-*, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) கீழ்மைப் படுத்துதல்; to subdue, put down. “கிறியெலா மிகக் கீழ்ப்படுத்தாய்” (திருவாச.5:32).

[கீழ் + படு.]

கீழ்ப்பயிர் *kīl-p-payir*, பெ.(n.) 1. பயிருக்குக்கீழ் உண்டாகும் பயிர் (விண்.); grain or herbage in the shade of, or overtopped by, another plant; undergrowth. 2. புன்செய்ப்பயிர்; dry crop, as inferior.

[கீழ் + பயிர்.]

கீழ்ப்பல்முனை-த்தல் *kīl-p-pa-mulai-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) குழந்தைகட்கு முதலாகப் பாற்பல் முளைத்தல்; the dentition of stomach tooth in children (சா.அக.).

[கீழ் + பல் + முனை.]

கீழ்பாகம் *kīl-p-pāgam*, பெ.(n.) காழ் உள்ள பகுதி; the lower portion.

க. கௌடளக

[கீழ் + பாடு.]

கீழ்ப்பாடு *kīl-p-pāḍu*, பெ.(n.) கீழ்ப்பக்கம் (விண்.); lower side, lower part.

ம. கீழ்பாடு; க. கித்தட்டு.

[கீழ் + பாடு.]

கீழ்ப்பாதி *kīl-p-pāti* பெ.(n.) 1. அடியிலுள்ள பாதி; the lower half. 2. குடிவாரம்; tenant's share of the crop. “சந்ததி சந்ததியே கீழ்ப்பாதி அனுபவிப்ப தாக” (T.A.S i, 6).

ம. சீழ்ப்பாதி

[கீழ் + பாதி.]

கீழ்ப்பாய்ச்சல் *kīl-p-pāyccal*, பெ.(n.) மலசிறுநீர் இறக்கம்; the descent of faces and urine, running down of excretions (சா.அக.).

[கீழ்மை - கீழ் + பாய்ச்சல்.]

கீழ்ப்பாய்ச்சி¹ *kīl-p-paycci*, பெ.(n.) ஆடவர் கீழ்வேட்டியைக் கட்டிக்கொள்ளும் முறை; fashion, among men, of tying cloth so that one corner is tucked behind while the other hangs down.

மறுவட முலைக்கச்சங்கட்டுதல்

[கீழ் + பாய்ச்சி.]

கீழ்ப்பாய்ச்சி² *kīl-p-pāycci*, பெ.(n.) எருவாய் வழியாக நீர், உணவு அல்லது மருந்தைப் பாய்ச்சுக் கருவி; a clyster employed for conveying water, nourishment or medicine through the rectum. (சா.அக.).

[கீழ் + பாய்ச்சி.]

கீழ்ப்பாய்ச்சிக்கட்டு-தல் *kil-p-pāycci-k-kaṭṭu*, 5 செ.கு.வி.(v.i) மூலைக் கச்சங்கட்டுதல்; to draw one's cloth up between the legs and tuck it behind.

[கீழ் + பாய்ச்சி + கட்டு]

கீழ்ப்பார்வை *kil-p-pārvai* பெ.(n.) 1. கீழ்நோக்குகை; low, cast down. 2. வஞ்சகப் பார்வை; deceptive, trickish look, as of an elephant.

[கீழ் + பார்வை]

கீழ்ப்பால் *kil-p-pāl*, பெ.(n.) கீழ்ப்பால் பிரிவினர்; low caste. “கீழ்ப்பா லொருவன் கற்பின்” (புறநா.183).

ம. கீழ்ப்பால்

[கீழ் + பால்]

கீழ்ப்பாவல் *kil-p-pāval*, பெ.(n.) மரக்கலத்தின் ஓர் உறுப்பு; the lower spare of a dōney the top of which is attached to the sail to keep it to the wind.

[கீழ் + பாவல்]

கீழ்ப்பாறை *kil-p-pārai* பெ.(n.) கீழறை (விண்.); sub-terranean cell or cavern.

[கீழ் + பாறை]

கீழ்ப்பிள்ளை *kil-p-pillai* பெ.(n.) முதுமரங்களின் கீழ்நடும் தெங்கு முதலியவற்றின் கன்று (யாழ். அக.); young coco-palm reared underneath old palms.

[கீழ் + பிள்ளை]

கீழ்ப்புரைச்சவ்வு *kil-p-purai-c-cavvu*, பெ.(n.) கருப்பையில் கரு உயிர்ப்பு வரையில் கருவைச் சுற்றிக் கொண்டிருக்கும் நாதப்பை; a temporary coat surrounding the ovum produced at the period of conception and thrown off from the uterus after parturition (சா.அக.).

[கீழ் + புரை + சவ்வு]

கீழ்ப்புறம் *kil-p-puram* பெ.(n.) 1. கீழ்ப்பக்கம்; lower side. 2. கப்பலின் சாய்வுப்பக்கம் (விண்.); the leeward or the leaning side of a vessel.

[கீழ் + புறம்]

கீழ்ப்போக்கி *kil-p-pōkki*, பெ.(n.) கீழ்க்குமிழி பார்க்க; see *kil-k-kumili*

[கீழ் + போக்கி]

கீழ்புறம் *kil-puram* பெ. (n.) 1. தாழ்ந்த பகுதி; the lower side. 2. கிழக்குப் பக்கம்; eastern side.

ம. கீழ்புறம்

[கீழ் + புறம்]

கீழ்போகம் *kil-pōgam*, பெ.(n.) கிழங்குகளின் விளைவு (யாழ்ப்.); cultivation of edible roots.

[கீழ் + போகம்]

கீழ்மக்கள் *kil-makkaḷ*, பெ.(n.) 1. ஒடுக்கப்பட்டவர், இழிந்தோர்; low people, the base, the vulgar. “கீழ்மக்கள் கீழாய் சொல்லயக்கால்” (நாலடி. 70).

[கீழ் + மக்கள்]

கீழ்மகன் *kil-magaṇ*, பெ.(n.) 1. ஒடுக்கப்பட்டவர், கீழ்ப்பிரிவினர் (சிலப்.15:95); low caste man. 2. இழிந்தவன்; low, mean person. 3. காரி (சனி) (திவா.); saturn.

[கீழ் + மகன்]

கீழ்மட்டம் *kil-maṭṭam*, பெ.(n.) 1. தாழ்ந்த நிலை; lower status. 2. அடிமட்டம்; base.

[கீழ் + மட்டம்]

கீழ்மடை *kil-maḍai* பெ.(n.) 1. கடைமடை; lower most sluice of a tank. “கீழ்மடைக் கொண்ட வாளையம்” (புறநா.42). 2. மடைநீர் பாய்தற்குத்

தொலைமான நிலம் (C.G.); land far removed from the sluice, as last-watered opp. to mutal maḍai

[கீழ் + மடை.]

கீழ்மரம் *kīl-maram*, பெ.(n.) 1. அச்சுமரம்; axle-tree. “கீழ்மரத் தியாத்த சேமவச் சன்ன” (புறநா. 102: 5). 2. பாய்மரத்தின் அடிப்பாகம் (M.Nari.81); lower mast.

[கீழ் + மரம்.]

கீழ்மாரி *kīl-māri*, பெ.(n.) அடிவரனத்தை அடுத்துப் பெய்யும் மழை; rain at a distance, as apparently near the horizon. “கீழ்மாரி கொண்டு முழங்குகிறது” (விண்.)

[கீழ் + மாரி.]

கீழ்முக்கன் *kīl-mukkaṇ*, பெ.(n) கற்றாழை; aloe vera.

[கீழ் + (முக்கன்) முக்கன்.]

கீழ்முக்காணி *kīl-mukkāṇi*, பெ.(n) 13/25600 என்னும் கீழ்வாயிலக்கவெண்ணைக் குறிக்கும் பெயர்; a fraction.

[கீழ் + முக்காணி.]

கீழ்முக்கால் *kīl-mukkāl*, பெ.(n) 3/1280 என்னும் கீழ்வாயிலக்கவெண்ணைக் குறிக்கும் பெயர்; a fraction.

[கீழ் + முக்கால்.]

கீழ்முந்திரி *kīl-mundiri*, பெ.(n) 1/102400 என்னும் கீழ்வாயிலக்கவெண்ணின் பெயர்; the fraction of 1/102400.

[கீழ் + முந்திரி.]

கீழ்மும்மா *kīl-mumma*, பெ.(n) 3/1280 என்ற கீழ்வாயிலக்கவெண்ணின் பெயர்; a fraction.

[கீழ் + (மும்மா) + மும் + மா.]

கீழ்மூன்றுவீசம் *kīl-mūṇṇu-vīśam*, பெ.(n) 3/5120 என்ற கீழ்வாயிலக்கவெண்ணின் பெயர்; a fraction.

[கீழ் + மூன்று + வீசம்.]

கீழ்மேல் *kīl-mēl*, பெ.(n) தலைகீழ்; upside, down.

ம. கீழ்மேல்; க. கீள்மேலு, கௌகூமேலே.

[கீழ் + மேல்.]

கீழ்மேலா-தல் *kīl-mēl-a-*, 2 செ.கு.வி.(v.i.) தலை கீழாதல்; to be turned upside down, to become topsy turny. “பள்ளந்தா முறுபுனலிற் கீழ்மேலா” (திருவாச. 5:21).

க. கௌகெ மேலாகு

[கீழ் + மேல் + ஆ.]

கீழ்மை *kīlmai*, பெ.(n.) 1. இழிவு; degradation. “கடைய னாயினேன் பட்ட கீழ்மையே” (திருவா.5.91). 2. பணிவு (சங்.அக.); humility.

ம. கீழ்ம; க. கீழ்தன

[கீழ் → கீழ்மை.]

கீழ்வகைப் புணர்ச்சி *kīl-vagai-p-punarcci*, பெ.(n.) விலங்குகளின் புணர்ச்சி, the copulation of animals, 2. விலங்குகளைப் போலப் புணருதல்; having intercourse like animals. 3. கீழ்வகைப் விலங்குகளுடன் சேர்தல், men's intercourse with lower animals (சா. அக.).

[கீழ் + வகை + புணர்ச்சி.]

கீழ்வயிற்றுக்கட்டு *kīl-vayirru-k-kattu*, பெ.(n.) கீழ்வயிறு நழுவாமற் இருப்பதற்காக இறுகிக் கட்டும் கட்டு; light abdominal bandage used to prevent hanging down (worn by males.). 2. கருப் பை கருங்கவும், நழுவாமல் இருக்கவும் கரு வயிர்ப்புக்குப் பின் பெண்கள் வயிற்றை இறுகக் கட்டுதல்; bandage

after confinement to insure contraction of the womb and also to keep it in position (சா.அக.).

[கீழ் + வயிறு + கட்டு.]

கீழ்வயிறு *kiḷ-vayiru*, பெ.(n.) அடிவயிறு; lower part of the abdomen.

மறுவ. அடிவயிறு

ம. கீழ்வயறு

[கீழ் + வயிறு.]

கீழ்வாடை *kiḷ-vāḍai*, பெ.(n) கொண்டல், கீழ்க்காற்று (மீனவ.); eastern wind.

[கீழ் + வாடை.]

கீழ்வாய் *kiḷ-vāy* பெ.(n.) 1. மோவாய் (யாழ்.அக.); chin, lower jaw. 2. **கீழ்வாயிலக்கம்** பார்க்க; see *kiḷ-vāy-ilakkam*. 3. குய்யம்; pudendum muliebre posteriors.

[கீழ் + வாய்.]

கீழ்வாய்நெல்லி *kiḷ-vāy-nelli*, பெ.(n.) **கீழாநெல்லி** பார்க்க; see *kiḷa-nelli*

[கீழ் + வாய் + நெல்லி.]

கீழ்வாய்ப்பாய்ச்சி *kiḷ-vāi-p-pāicci*, பெ.(n.) நோனித் துளையைத் தூய்மைப்படுத்தும் ஒரு கருவி; an instrument used for effecting a douche to the vagina (சா.அக.).

[கீழ் + வாய் + பாய்ச்சி.]

கீழ்வாயிலக்கம் *kiḷ-vāy-ilakkam*, பெ.(n.)

1. ஒன்றுக்குக் கீழ்ப்பட்ட எண் வாய்பாடு; multiplication of fractions, dist. fr. *mel-vāy-ilakkam*. 2. மேல் கீழாக எழுதும் பின்ன வெண்ணின் கீழ்த் தொகை; denominator of a fraction opp. to. *mel-vay-ilakkam*.

[கீழ்வாய் + இலக்கம்.]

கீழ்வாயு *kiḷ-vāyū*, பெ.(n) 1. எருவாய்க் காற்று ; fart. 2.காலின் கீழ்ப்புறத்தில் காணும் காற்று; inflammation of the joints of the leg. 3. கால் பிடிப்பு; rheumatism of the joints of the legs (சா.அக.).

[கீழ் + வாயு.]

கீழ்வாரப் பச்சை *kiḷ-vāra-p-paccāi*, பெ.(n) பழைய வரிவகை; ancient tax in kind.

[கீழ் + வாரம் + பச்சை.]

கீழ்வானம் *kiḷ-vāṇam*, பெ.(n) கிழக்கு திசை வானம்; the eastern sky.

[கீழ் + வானம்.]

கீழ்விலாளும்பு *kiḷ-vilā-ēlumbū*, பெ.(n) சிறிய விலா எலும்பு; short rib (சா.அக.).

[கீழ் + விலா + எலும்பு.]

கீழ்வீசம் *kiḷ-vīśam*, பெ.(n) 1/5120 என்னும் கீழ்வாயிலிக்க வெண்ணைக் குறிக்கும் பெயர்; a fraction.

[கீழ் + வீசம்.]

கீழ்வீடு *kiḷ-vīḍu*, பெ.(n) தரைத்தளவீடு; ground floor of the house (யாழ். அக.).

[கீழ் + வீடு.]

கீழ்வு *kiḷvu*, பெ.(n.) கீழிடம்; place below or underneath. “கீழ்வுற வீழ்வுறு மளவில்” (ஞானவா. சித்த.24).

[கீழ் → கீழ்வு.]

கீழ்வெட்டு *kiḷ-veṭṭu*, பெ.(n.) 1. குழ்ச்சி செய்து கெடுக்கை; undermining, supplanting. 2. தடுத்த பேசுகை; refuting, speaking against. என் சொல்லுக்கு அவன் கீழ்வெட்டுச் சொல்லு கின்றான் (உ.வ.).

[கீழ் + வெட்டு.]

கீழ்வெட்டுவெட்டு-தல் *kīl-veṭṭu-veṭṭu-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சூழ்ச்சி செய்தல்; to undermine. 2. தடுத்தும்பேசுதல்; to refute, speak against.

[கீழ் + வெட்டு + வெட்டு-]

கீழக்கரை *kīlakkarai*, பெ.(n) தஞ்சாவூர் மாவட்டத்து ஓர் ஊர்; a village of Tanjavur district.

[கீழ் + அ + கரை.]

கீழங்கம் *kīl-aṅgam*, பெ.(n.) பின்னத்தின் கீழ்த் தொகை; denominator of a fraction.

[கீழ் + அங்கம். அங்கம் = உறுப்பு]

கீழன்டை *kīl-aṇḍai*, பெ.(n) 1. கிழக்குப் பக்கம்; eastern direction. 2. கீழ்ப்புறம்; lower side.

[கீழ் + அன்டை. அன்டை = பக்கம்.]

கீழது *kīlatu*, பெ.(n.) கீழுள்ளது; that which is under or below. “கீழது முப்புண ரடுக்கிய முறைமுதற் கடழல்” (புறநா. 6).

[கீழ் + அது.]

கீழரை *kīl-arai*, பெ.(n) 1/640 என்னும் கீழ்வாயிலக்க வெண்ணைக் குறிக்கும் பெயர்; a fraction, half of Muntiri 1/640.

ம. கீழா

[கீழ் + அறை.]

கீழரைக்காணி *kīl-arai-k-kāṇi*, பெ.(n) 1/51200 என்னும் கீழ்வாயிலக்க வெண்ணைக் குறிக்கும் பெயர்; a fraction, one sixteenth part of arai-k-kāṇi.

[கீழ் + அரைக்காணி.]

கீழரைமா *kīlaraimā*, பெ.(n) முந்திரியின் நாற்பதில் ஒரு பங்கு; one fortieth part of mundiri.

ம. கீரமா

[கீழ் + அரை + மா.]

கீழறு¹-தல் *kīl-aru-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) சேனைகளின் மனப்போக்குப் பகைவரால் வேறுபடுத்தப்படுதல் (சிலப்.4:60. அரும்.); to be undermined, to become disaffected, to become treacherous as an army corrupted by foes. 2. பதறுதல் அல்லது அச்சப்படுதல்; to be perplexed or frightened.

ம. கீழறுக

[கீழ் + அறு.]

கீழறு² - த்தல் *kīl-aru-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) நிலத்திற் கரங்கஞ் செய்தல்; to burrow, excavate, make a sub-terranean passage, undermine.

ம. கீழறுக்குக

[கீழ் + அறு-]

கீழறு³-த்தல் *kīl-aru-*, 4 செ.கு.வா.வி. (v.t.) மறைமுகமாகப் பிறரைக் கெடுக்கப் பணிசெய்தல்; to injure by any underhand, treacherous means. “பகைமை தோன்றாமல் உள்ளாயிருந்தே கீழறுத்தலின்” (குறள். 883, உரை.).

[கீழ் + அறு-]

கீழறுப்பான் *kīl-aruppān* பெ.(n), சூழ்ச்சி செய்து பிறரைக் கெடுப்பவன்; one who injures insidiously or imperceptibly, one who undermines.

[கீழ் + அறுப்பான்.]

கீழறுப்பு *kīl-arupu* பெ.(n), மறைமுகமாகப் பிறரைக் கெடுத்தற்குச் செய்யும் செயற்பாடு; underground work.

[கீழ் + அறுப்பு.]

கீழறை *kīl-arai* பெ.(n.) 1. கீழறுக்கை (சிலப்.5: 130, உரை); undermining, treachery. 2. நிலவறை

(சிலப். 10:191, உரை.) ; underground room, cellar.
3. பொந்து (வின்.); cavern, cell, hole.

[கீழ் + அறை.]

கீழாக்கு-தல் *kīlākku*, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தாழ இறக்குமாறு செய்தல்; to bring down, lower.
2. கட்டுப் பாட்டிற்குக் கொண்டு வருதல்; to subdue, bring under control.

ம. கீழாக்குக; க. கிழ்மாடு

[கீழ் + ஆக்கு.]

கீழாண்டு *kīlāṇḍu*, பெ.(n). கடந்த ஆண்டு; last year, preceding year.

ம. கீழாண்டு

[கீழ் + ஆண்டு.]

கீழாண்டைச்சிகை *kīlā-ṇḍai-c-cigai*, பெ.(n). செலுத்த வேண்டிய பழைய நிலுவை; arrears of past years. “நான் படுகிற கிலேசம் போதாதென்று கீழாண்டைச்சிகை வாசியாநின்றார்” (ஈடு. 1,4:7).

[கீழ் + அண்டை + சிகை.]

கீழாதல் *kīlādal*, 6 செ.கு.வி.(v.t.) 1. தாழ்தல்; to become low. 2. பயனற்றுப்போதல்; to become useless.

து. கிட் அப்பனி

[கீழ் + ஆ.]

கீழாநெல்லி *kīlā-nelli*, பெ.(n.) 1. மஞ்சள் காமாலைக்கு மருந்தாகும் மூலிகைச் செடி; a small plant with slender green main branches. 2. சிறிய மரவகை; forest small-leaved feather foil.

ம. கீழாநெல்லி, கீழாந் நெல்லி; து. கிளாநெல்லி, கிளாநெல்லி.

[கீழ்வாய் + நெல்லி - கீழ்வாய் நெல்லி → கீழாநெல்லி]

கீழாநெல்லி

கீழாநெல்லித்தைலம் *kīlā-nelli-t-tailam*, பெ.(n.) கீழாநெல்லி சமூலத்துடன் மற்றக் கடைச்சரக்கு களை நல்லெண்ணெயில் சேர்த்து இறக்கிய தலைமுழுக்கு மருந்து எண்ணெய்; a medicated oil for anointing the head, prepared by boiling gingelly oil mixed with the nirus plant as a chief ingredient along with other appropriate bazaar drugs (சா.அக.).

[கீழாம் + நெல்லி + தைலம்.]

கீழாலவத்தை *kīlā-avattai*, பெ.(n.) விழிப்பினின்றும் (சாக்கிரத் தினின்று) கடந்த நிலை வரையிலுள்ள ஐந்து நிலையிலும் அதன் கீழ்நோக்கி நெற்றியிலிருந்து மூலாதாரத்திற்குச் செல்லும் நிலை; state of the soul descending from the forehead to *mūlāṭāram* as it passes through the five stages from *śākkiram* to the stage of absolute unconsciousness.

[கீழ் + ஆல் + அவத்தை.]

கீழாள் *kīlā-ā*, பெ.(n). குற்றேவலன்; menial.

க. கீழாள், கீழாளு, கிளான், கிளாளு

[கீழ் + ஆள்.]

கீழாறு *kīlā-aru*, பெ.(n). நிலத்தடியில் ஓடும் ஆறு; underground stream.

[கீழ் + ஆறு.]

கீழாறுகொண்டுபோ-தல் *kīl-aru-kōndu-pō*, 8 செ.கு.வி. (v.i.) காரணம் வெளிப்படாமல் சொத்து முதலியன உள்ளூறச் சிதைதல்; to lose wealth, property, etc. imperceptibly, unaccountably, as if carried away by an underground stream.

[கீழ் + ஆறு + கொண்டுபோ.]

கீழாறெடு-த்தல் *kīl-āredu*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) கீழாறுகொண்டுபோ-, பார்க்க; see *kīl-aru kōṇḍupō*.

[கீழ் + ஆறு + எடு-]

கீழிசை *kīl-iśai*, பெ.(n.) பாடுதற் குற்றங்களுள் ஒன்று; a defect in singing. “பேசாக் கீழிசை” (கல்லா. 21:4).

[கீழ் + இசை.]

கீழிடம் *kīl-idam*, பெ.(n.) கீழான இடம்; the lower part or side.

ம. கீழிடம்; க. கிழ்நெல, கின்னெல, கிள்நெல.

[கீழ் + இடம்.]

கீழிடு-தல் *kīl-idu*, 18 செ.குன்றாவி (v.t.) தாழ்த்துதல்; to degrade. “தன்னை நிலைகலக்கிக் கீழிடுவானெனும்” (நாலடி. 248).

ம. கீழிடுக

[கீழ் + இடு.]

கீழிதழ் *kīl-idal*, பெ.(n.) கீழுதடு (பிங்.); the lower lip.

[கீழ் + இதழ்.]

கீழிரு-த்தல் *kīl-iru*, 3 செ.கு.வி. (v.i.) உட்பட்டிருத்தல்; to be under control; to submit.

[கீழ் + இடு.]

கீழிருமா *kīl-iruma*, பெ.(n.) 1/3200 என்னும் கீழ்வாயிலக்க எண்ணைக் குறிக்கும் பெயர்; a fraction.

[கீழ் + இருமா.]

கீழிரைப்பை *kīl-irai-p-pai*, பெ.(n.) கீழ்வயிறு; abdomen. 2 வயிறு; hypogastric region, the lower and front portion of the belly (சா.அக.).

[கீழ் + இரைப்பை.]

கீழிறைப்பாட்டம் *kīl-irai-p-pāṭṭam*, பெ.(n.) மீன்பாட்டம், ஆற்றுப்பாட்டம் போன்ற சிறுவரிகள் (S.I.I.V. 365); petty leirs or *teases*, such as *miṇpāṭṭam*, *ārrippāṭṭam*, etc.

[கீழிறை + பாட்டம்.]

கீழிடு *kīl-idu*, பெ.(n.) 1. தலைமைக் குத்தகைக் காரரிடமிருந்து பெறும் கீழ்க்குத்தகை (T.A.S. III, 194). 2. கீழ்க்கோயில்; subordinate or subsidiary temple. “ஆச்சிரமம் கோயில் சுசீந்திரம் கோயிலுக்குக் கீழிடு.”

[கீழ் + இடு.]

கீழுக்குப்போ-தல் *kīlukkup-pō*, 8 செ.கு.வி. (v.i.) தாழ்நிலைக்கு வருதல்; to degenerate, to be on the decline, to be degraded, to be reduced. அவன் அறிவும் கல்வியும் வரவரக் கீழுக்குப் போகின்றன (உ.வ.).

[கீழ் → கீழுக்கு + போ.]

கீழுடை *kīl-uḍai*, பெ.(n.) கோவணம்; loin cloth.

மறுவ. கீறுடை

[கீள் → கீழ் + உடை.]

கீழுதடு *kīludadu*, பெ.(n.) கீழிதழ் பார்க்க; see *kīlidal*.

க. கெளதுடி

[கீழ் + உதடு.]

கீழுப்பு *kīl-uppu*, பெ.(n.). 1. அழுவியுப்பு; uric salt 2. பாறையுப்பு; rock salt (சா.அக.).

[கீழ் + உப்பு.]

கீழுலகம் *kij-ulagam*, பெ.(n.) நிலவுலகின் கீழுள்ள உலகம்; the nether world.

க. கௌலேக; து. கீள்லோக

[கீழ் + உலகம்]

கீழுலகு *kij-ulagu* பெ.(n.) 1. கீழேழுலகம் பார்க்க; see *kijēlulagam*. “கீழுலகி லசுரர்களைக் கிழங்கிருந்து கிளராமே” (திவ். பெரியாழ். 4.8:6). 2. நாகலோகம் (உரி.நி.); the world of Nāgās.

ம. கீழுலகு

[கீழ் + உலகு]

கீழெண் *kij-en* பெ.(n.) பின்னவெண் களுள் கீழிடமுள்ள இலக்கம்; denominator of a fraction.

ஒ.நோ. கீழ்வாயிலக்கவெண்.

[கீழ் + எண்.]

கீழே *kijē*, வி.எ.(adv.) தாழ்; down, below.

ம. கீழே; க. கீழே, கௌகெ; பட.கீயெ

[கீழ் → கீழே]

கீழேழுலகம் *kijēl-ulagam*, பெ.(n.) நிலவுலகின் கீழுள்ள ஏழு உலகங்கள்; (அதலம், விதலம், சுதலம், தராதலம், மகாதலம், இரசாதலம், பாதாலம்) (சூடா.); seven nether worlds, viz., Atalam, Vitalam, Sutalam, Taratalam, Mahatalam, Rasatalam, Patalam-situate one below another dist. fr. *mēl-ēl-ulagam*.

மறுவ. கீழுலகு, கீழுலகம்

[கீழ் + ஏழு + உலகம்.]

கீழைக்கடல் *kijai-k-kaḍal*, பெ.(n.) கீழ்க்கடல் பார்க்க; see *kij-k-kaḍal*.

[கீழ் + ஐ + கடல்.]

கீழைத்திசை *kijai-t-tiśai*, பெ.(n.) கீழ்த்திசை பார்க்க; see *kij-t-tiśai*

[கிழக்கு → கீழை + திசை.]

கீழைத்தெரு *kijai-t-teru*, பெ.(n.) கிழக்குத் திசைத் தெரு; the eastern side street.

[கீழ் + ஐ + தெரு]

கீழைநாள் *kijai-nāḷ*, பெ.(n.) விடியற்காலம்; early hours of the morning, “தொன்மனை கீண்டதால் வானவே றெறியக் கீழைநாள்” (கம்பரா. காட்சிப் 42).

[கிழக்கு → கீழை + நாள்.]

கீழைமொழிகள் *kijaimoḷigai*, பெ.(n.) கீழ்த்திசை நாடுகளில் பேசப்படும் மொழிகள்; oriental languages.

[கிழை + மொழிகள்]

கீழோங்கி *kij-ōṅgi* பெ.(n.) செம்படவறிற் கீழ்த் தரத்தார் (யாழ்ப்.); inferior class of fishermen opp.to. *mēlōṅgi*

[கீழ் + ஓங்கி]

கீழோசை *kij-ōśai* பெ.(n.) கீழிசை பார்க்க; see *kijisai*

[கீழ் + ஓசை.]

கீழோர் *kijōr* பெ.(n.) 1. தாழ்ந்தோர்; persons inferior in status, the low, the vulgar. “கீழோராயினுந் தாழ்வுரை” (கொன்றைவே). 2. இழிந்த குணமுடையவர்; a base or rude fellow. 3. உழவர்; cultivators. “கீழோர் வயல்பரக்கும்” (பரிபா. 17.40).

[கீழ் → கீழோர்.]

கீழோன் *kijōr*, பெ.(n.) கீழோர் பார்க்க; see *kijōr*.

ம. கீழோன்; து. கீடகி, கீடகெ.

[கீழ் + ஒன். ஆன் → ஒன்.]

கீள்(ளு)தல் *kij-* 10 செ.குன்றாவி. (v.t.) கிழித்தல்; to rend, split, tear. “கீண்டலென் வாயது கேட்டு நின்றயான்” (கம்பரா. பள்ளி. 71).

[கீழ் → கீள்.]

கீள்²(ளு)-தல் *kiḷ* 16 செ.கு.வி. (v.i.) உடைதல்; to burst, as the bund of an overfull tank; “தெண்ணீர்ச் சிறுகுளங் கீள்வது மாதோ” (புறநா. 118,3).

Fin. kiduttā; Es. kiduda; Hung. kikezd; Mong. kidu; Jap. kisu.

[குல் → கில் → கீல் → கீள்.]

கீள்³ *kiḷ* பெ.(n.) 1. கூறு; part, portion, section. “கீளிரண்டாகக் குத்தி” (சீவக. 2248). 2. ஆரையிற் கட்டுந் துணியாலாகிய கோவணம்; strip of cloth used as a waist-band. “வெளுத்தமைந்த கீளொடு கோவணமுந் தற்று” (தேவா. 811,2).

[குல் → கில் → கீல் → கீள்.]

கீளி *kiḷ* பெ.(n.) கடல்மீன் வகை; mullet, purplish, attaining 8½ inc. in length.

[கீழ் → கீள் → கீளி.]

கீளுடை *kiḷ-uḍai* பெ.(n.) கோவணம்; loun cloth.

[கீள் + உடை - கீளுடை (கிழிந்த துணி).]

கீற்கதவு *kiḷ-kadavu*, பெ.(n.) கீல் தைக்கப்பட்ட கதவு; door turning on hinges. dist. fr. *kuḍumik-kadavu*.

[கீழ் + கதவு.]

கீற்கொண்டை *kiḷ-konḍai* பெ.(n.) மயிர் முடித்தலின் வகை; coil or hair dressed in a special way.

[கீல் + கொண்டை.]

கீற்பிடிப்பு *kiḷ-piḍippu* ஊதைப்பிடிப்பு நோய்; rheumatism.

[கீல் + பிடிப்பு.]

கீற்றரைக்கால் *kiḷrarai-k-kāl* பெ.(n.) து. நு. முதலிய எழுத்துகளில் உகரத்தைக் குறிக்க வளைத்தெழுதுங் குறி; the sign “r” denoting ‘உ’ while writing the vowel consonants து. நு.

[கீறு → கீற்று + அரைக்கால்.]

கீற்றன் *kiḷṛan*, பெ.(n.) குறுக்குக்கோடுள்ள புடவை (யாழ்ப்.); striped cloth.

[கீற்று + அன்.]

கீற்று *kiḷṛu*, பெ.(n.) 1. வரி; mark, stroke, line. 2. துண்டு; slice, piece. 3. கூறையேயுங் கிடுகு; part of a coconut leaf plaited for thatching. 4. வயிரக் குற்றம் பன்னிரண்டனுள் ஒன்று; a flaw in a diamond, one of 12 *vaira*-(k)-*kurram*. 5. பச்சை (மரகத)க் குற்றம் எட்டனுள் ஒன்று; a flaw in emerald one of 8 *marakada*-k-*kuḷṛam*

ம. கீற்று; க. து., கீது; குட. கிடி.

[கீல் → கீறு → கீற்று.]

கீற்றுக்கால் *kiḷṛu-k-kāl*, பெ.(n.) வெடிப்புள்ள பாதம் (விண்.); fissured or cracked foot.

[கீறு → கீற்று + கால்.]

கீற்றுக்கொட்டகை *kiḷṛu-k-kotṭagai* பெ.(n.) தென்னங்கீற்று வேய்ந்த கொட்டகை; thatched shed with plaited coconut.

[கீற்று + கொட்டகை.]

கீற்றுநாமம் *kiḷṛu-nāmam*, பெ. (n.) அந்தணருள் ஒரு சாரார் கீற்றாக நெற்றியிலிடும் முக்கோடு (நாழம்); thin trident mark worn on the forehead by some sects of Smarta Brahmans.

ம. கீற்றுநாமம்

[கீற்று + நாமம்.]

கீற்றுநோய் *kiḷṛu-noy*, பெ.(n.) உடம்பில் சதை பிளந்து காணும் ஓர் தோல் நோய்; a venereal disease characterised by fissures (சா.அக.).

[கீற்று + நோய்.]

கீற்றுமதி *kiḷṛu-madi* பெ.(n.) மூன்றாம் பிறை நிலவு; crescent moon as seen on the third day from the new moon.

ம. கீற்றுமதி

[கீற்று + மதி]

கீற்றுவண்ணம் *kīrruvannam*, பெ.(n.) புடைவை வகை; kind of saree.

[கீற்று + வண்ணம்]

கீற்றுவெடிப்பு *kīrru-vedippu*, பெ.(n.) கத்தியால் கீறியதைப் போன்ற வெடிப்பு; cleft like an incised wound (சா.அக.).

[கீற்று + வெடிப்பு]

கீறல் *kīral*, பெ.(n.) 1. கிழிகை; tearing, scratching, “எள்ளு கழிக்கும் கீறலியை பழங்கந்தை” (குசேலோ. குசே. வைசன்.). 2. வரிவரைகை; marking, drawing, lines. 3. கீறற் கையெழுத்து; mark of a person unable to write as a cross. 4. எழுதுகை; writing, scribbling. 5. கையொப்பமிடத் தெரியாதவன்; illiterate person.

[கீறு → கீறல்]

கீறிக்கம்பு *kīri-k-kambu*, பெ.(n.) கட்டடத்துக்குரிய மரச்சாமான்; timber for building purposes.

[கீறு → கீறி + கம்பு]

கீறிக்காட்டு-தல் *kīri-k-kāṭṭu*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. குறிப்பாய் உணர்த்துதல் (நெல்லை.); to hint, suggest. 2. வெளிப்படையாக உணர்த்துதல்; to give out plainly. அந்தச் செய்தியைக் கீறிக் காட்டிச் சொல்லுதல் முடியாது (உ.வ.).

[கீறி + காட்டு]

கீறிக்காயப்போடு-தல் *kīri-k-kāya-p-pōḍu*, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) **கீறிக்காயவை** பார்க்க; see *kīri-k-kāyavai*

[கீறி + காய + போடு]

கீறிக்காயவை-த்தல் *kīri-k-kāya-vai*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) உப்புக்கண்டம் உலர்த்துதல் (விண்.); to slit and dry in the sun, as fish or meat.

[கீறு → கீறி + காயவை]

கீறிப்பார்-த்தல் *kīri-p-pār*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) ஆய்ந் தறிதல்; to dissect, as a corpse, an argument.

[கீறி + பார்-]

கீறியாற்றல் *kīri-y-ārral*, பெ.(n.) கட்டி, சிலந்தி, முதலியவைகளை அறுத்து ஆறவைத்தல்; opening an ulcer or abscess and then healing it upper (சா.அக.).

[கீறி + ஆற்றல்]

கீறியாற்று-தல் *kīri-y-ārru*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) உட்கருத்தை வெளிப்படுத்தி மனத்தாங்கலை நீக்கிக்கொள்ளுதல் (உ.வ.); to remove misunderstanding by open discussion of the actual facts.

[கீறி + ஆற்று-]

கீறியுப்பிடல் *kīri-y-uppidal*, பெ.(n.) 1. மீனைப் பிளந்து உப்பிடல்; slitting and salting fish. 2. உடம்பில் கத்தியால் அறுத்து உப்பிட்டுச் சுடுதல்; making a incision and applying salt (சா. அக.).

[கீறி + உப்பு + இடல்]

கீறிவை-த்தல் *kīri-vai*, 4 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. கத்தியாலறுத்துத் திறந்து வைத்தல்; cut and open by knife. 2. கத்தியால் பிளந்து மருந்து வைத்தல்; to open and apply medicine. 3. அறுவை செய்தல்; operating. 4. காயப்படுதல்; inflicting injury (சா.அக.).

[கீறி + வை-]

கீறு-தல் *kīru*, 5 செ.குன்றாவி(v.t.) 1. வரிகிறதல்; to draw lines. 2. எழுதுதல்; to scribble, make marks, write, engrave. 3. கிறுக்கியடித்தல்; to score out. 4. கிழித்தல்; to slit, tear, rend. 5. பறண்டுதல்; to scratch, as a cat, a fowl, to work over, as one's toes. 6. ஆய்ந்தால் அறுத்தல்; to cut, gash, lance, dissect. “புண்கீறிய குருதிப்புனல்” (கம்பரா. பரசுராமப்.9). 7. வகிர்ந்தல்; to slice, cut off longitudinally. 8. குறிப்பித்தல்; to give a clue to, as a subject.

ம. கீறுக, கீளு; குட. கீறு; து. கீறுனி; தெ. கீறு, கீயு, கீளு; துட., கோத. கீற்; கொலா. கீறு; கொண்., பர். கீர்; கூ.கீர்; பட. கியி.

Fin. kirjotta; FD. kirutto; Es. kirjata; Mong. zirur; Q. qilqay.

[குல் → கில் → கீல் → கீறு.]

கீறு² *kīru*, பெ. (n.) 1. வரி; stroke, mark, line. 2. பிளப்பு; furrow, incision, cut. “அந்தச் சுவரின் கீறுள்ளது. 3. துண்டம்; slice, piece. மாம்பழத்தில் ஒரு கீறு தா (உவ.) 4. எழுத்து; scrawl, writing. 5. தென்னோலை அல்லது பனங்கிழங்கின் பாதி (யாழ்ப்ப.); half of a coconut leaf or an esculent palmyraroot.

[கீல் → கீறு]

கீறு³ *kīru*, பெ.(n.) பன்றி; hog.

[கீறு → கிறி]

கீறுகப்பல் *kīru-kappal*, பெ.(n.) பாவைத் தெளிவு செய்வதற்காகப் பொரும்பாவைக் கீறப் பயன்படுத்தும் கம்பி அல்லது மூங்கில் குச்சி; stick used to stir liquid.

[கீறு + கப்பல் (குச்சி).]

கீன்றல் *kīraḷ*, பெ.(n.) கீறுகை (திவா.); burrowing, cleaving.

[கீல் → கீறு → கீறுகை.]

கீனம் *kīnam*, பெ.(n.) 1. இழிவு; lowness, vileness. 2. குறைவு; defect, want.

[கீல் → கீனம்.]

கீனம்பிடித்தவன் *kīnam-pidittavan*, பெ.(n.) 1. பித்துப்பிடித்தவன், a whimsical fellow. 2. கிறுக்கன்; crazy or crambly fellow (சா.அக.).

[கீல் → கீனம் + பிடித்தவன்.]

கீனன் *kīnan*, பெ.(n.) இழிந்தவன், ஈனமானவன்; low person.

[கீழ் → கீல் → கீனம் → கீனன்.]

கு¹ *ku*, ககரமெய்யும் உகர உயிரும் சேர்ந்து உண்டாகும் உயிர்மெய் எழுத்து; the syllable

formed by adding back short vowel (u) to the velar voiceless stop (k), one of the secondary alphabet of the Tamil language.

[க்+உ+கு.]

கு² *ku*, இடை. (part) நான்கனுருபு (தொல். சொல். 76); dative case marker.

ம. கு, க்கு; க.கெ, க்கெ, இகெ; தெ. கு, கி; பட.க, து; து.கு; குட.க, து; துட. க, து; குரு.கை; கோத. தெ. எரு. கு; கை. கு.

H. kō; Beng. kē; Sind. khē; Sinh. ghai; Tib. gya; Ori. kui; Bodo. khō; Turk. ke, ka, ga, ghah; Scy. ka, ki, ku; Pkt. kiē; Mong. dou; Tatar. ke; Fin. le, ke; Ost. ga; Mord. va, ga; Jap. he, ye, e; Sla. ke; Mal. ka, ākam; Chin. kih; Burm. go.

[குல் - கூடுதல் கருத்துவோர். குல் → கு.]

கு³ *ku*, இடை. (part) 1. ஒரு சாரியை (கலித். 79:18); connective particle, as in அறிகுவேன். 2. (அ) பண்புப் பெயர் ஈறு; abstract noun enching as நன்கு; (ஆ) தொழிற்பெயர் ஈறு; verbal noun tending, as. போக்கு (இ) தன்மையொருமை எதிர்கால வினைமுற்று ஈறு; suffix of finite verbs in 1st pers. Sing. fut., as உண்கு. 3. இருமடி ஏவலீறு; imperative verb additional suffix.

[குல் → கு]

கு⁴ *ku*, பெ.(n.) புவி (திவா.); earth.

ம., க. கு.

[குவலயம் → கு]

கு⁵ *ku*, இடை.(part.) 1. குறுமை முன்னொட்டு; diminutive prefix. குக்கிராமத்தில் வாழ்ந்தார் (உவ.). 2. இழிவு, தாழ்வு குறித்த முன்னொட்டு; a pronom. base... a prefix implying deterioration, depreciation, deficiency.

[குல் → கு (குல் = சிறிதாதல், தாழ்தல்) குல் + வலி - குவலி (இலந்தை). குல்+சரி → குச்சரி (ஒரு பண்). குல் + (பாகு - பாகு) வாகம் - குவாகம் (பாக்குமரம்). குல் + வாதம் (வான் → வாளம் (பெதல்) → வாதம்) - குவாதம், குவாது (குதர்க்கம்).]

'குல்' முன்னொட்டின் பின் வருமொழி முதலில் வல்லெழுத்துவரின் வந்த வல்லெழுத்தே மிகும். நல் + கீரன் - நக்கீரன், நல் + சென்னை - நச்சென்னை, நல் + பின்னை - நப்பின்னை.

'குல்' முன்னொட்டின் பின் வரும் வருமொழி வட சொல்லாயின் ஈற்றுலகரமெய் கெட்டு குல் + கிராமம் - குக்கிராமம், குல் + தர்க்கம் - குதர்க்கம் எனப் புணரும். இம்முன்னொட்டைத் தமிழினின்று வடமொழி கடன் கொண்டது.

கு⁶ *ku*, இடை. (part) நன்மை, உயர்வு குறித்த முன்னொட்டு; prefix used in the sense of auspicious, greatness.

[குல் - கூடுதல், பெருக்கம், மேன்மை, உயர்வு. குல் → கு.]

குக்கர் *kukkar*, பெ.(n.) மிக இழிந்தோர்; contemptible or despicable persons of low birth, as a dog. "குடிமையிற் கடமைப்பட்ட குக்கரில்" (திவ். திருமாவை. 39).

க. குக்கர, குக்கல்.

kurkura, a dog. Gt. makes it a reduplicated form, derived from M. Kure, T. Kurai, to sound, to make a noise. See the so-called Sk. verbal theme *kur* S. *kurkuta* (K.K.E.D.XX)

[குக்கல் → தாழ்தல், இழிதல், குக்கல் → குக்கர்.]

குக்கல்¹ *kukkal*, பெ.(n.) கக்குவான் (யாழ்ப்.); whooping cough.

[குக்கு → குக்கன்.]

குக்கல்² *kukkal*, பெ.(n.) நாய் (குடா.); dog. "குக்கலைப் பிடித்து நாவிக்க் கூண்டினி லடைத்து வைத்து" (விவேகசிந்.).

தெ., க. குக்க.

Skt. *kukkura*

[குல் → குக்கு + உட்கார்தல், இருத்தல். குக்கு → குக்கல் - உட்கார்ந்திருக்கும் விலங்கு (நாய்).]

குக்கலிங்கோ *kukkalingō*, பெ.(n.) கொம்மட்டி; bitter melon (சா.அக.).

[குக்கல் → குக்கலிங்கம் → குக்கலிங்கோ (கொ.வ.)]

குக்கன் *kukkaṇ*, பெ.(n.) நாய்; dog (திவா.).

க. குக்கர, குக்கல்.

[குக்கு → குக்கல் → குக்கன். 'அன்' ஒன்றன் பாலீறு (வேக. 151).]

குக்கி¹ *kukki*, பெ.(n.) வயிறு (திவா.); belly, cavity of the abdomen.

Skt. *kukshi*

[குல் - வளைதல் கருத்துவோ. குல் → குக்கு → குக்கி]

குக்கி² *kukki*, பெ.(n.) கன்றுகள், கண்டவற்றை மேயாதவண்ணம் வாய்ப்பகுதிக்கு இடும் வலை, முக்காணி; mouth covering of calves made of fibre string.

[குல் + குக்கி]

குக்கிக்கழிச்சல் *kukki-k-kalīcca*, பெ.(n.) வயிற்றுக் கழிச்சல்; purging, purgation (சா.அக.).

[குக்கி → கழிச்சல்]

குக்கிச்சகரம் *kukki-c-curam*, பெ.(n.) வயிற்றுக் கோளாறினால் உண்டாகும் காய்ச்சல்; fever relating to the gastric disorder in the stomach (சா.அக.).

[குக்கி + கரம்]

குக்கிசம் *kukkiśam*, பெ.(n.) இடுப்புப்பக்கம்; the hip region (சா.அக.).

[குக்கு → குக்கிசம்]

குக்கிநீர் *kukki-nīr*, பெ.(n.) இரைப்பையினுள் உண்டாகும் செரிமான நீர்; gastric juice or fluid (சா.அக.).

[குக்கி + நீர்.]

குக்கிப்பிளிகை *kukki-p-piligaḥ*, பெ.(n.) குடலை மூடிய சவ்வு; a membrane attached to the intestines, appendices (சா.அக.).

[குக்கி + பிளிகை.]

குக்கிரம் *kukkiram*, பெ.(n.) வயிற்றுக் கோளாற்றினால் உண்டாகும் பெருவழற்சி; acute disorder of the stomach (சா.அக.).

[குக்கி → குக்கிரம்]

குக்கிராமம் *kukkirāmaṁ*, பெ.(n.) சிற்றூர்; small village.

ம. குக்கிராமம்

SkLkugrāma

[குல்(குறுமை) + கிராமம்.]

குக்கிரி *kukkiri*, பெ.(n.) மண்புழு, நண்டு ஆகியவை வெளித்தள்ளிய மண்; the soil thrown out by earthworms or crabs.

ம. குக்கிரி

[குக்கில்² → குக்கிரி.]

குக்கிரேகி *kukkiregi*, பெ.(n.) வயிற்றிலுள்ள நீர் அல்லது நீர்த்தன்மையான பொருள்களை வெளியேற்ற அல்லது உட்புகுத்தப் பயன்படும் நீர்க்குழாய்; a small pump, used for emptying the stomach or pumping some liquid into it, stomach pump (சா.அக.).

[குக்கில் → குக்கிலகி → குக்கிரேகி (கொ.வ.).]

குக்கில் *kukkil*, பெ.(n.) செம்போத்து; prob. onom, crow pheasant. “குக்கிற் புறத்த சிரல்வாய” (களவழி.5.).

[குக்கு - ஒலிக்குறிப்பு, குக்கு → குக்கில்.]

குக்கில்² *kukkil*, பெ.(n.) 1. குங்கிலிய மரம்; piney varnish tree. 2. ஒரு சிறுமரம்; Indian bdellium. 3. கருங்குங்கிலியம்; black damma tree. 4. குங்கிலி யப்பிசின் (பிங்.); black dammar-resin.

ம. குக்கில்; க. குக்குள, குக்கிள.

[உல் → குல் → எரிதல் கருத்துவேர். குல் → குக்கு → குக்கில்.]

குக்கில்பால் *kukkil-pāl*, பெ.(n.) குங்கிலியம்; resin of Indian dammer (சா.அக.).

[குக்கில் + பால்.]

குக்கிலம் *kukkilam*, பெ.(n.) அதிவிடயம் என்னும் ஒரு மருந்துச் சார்க்கு (மலை.); atees.

[குக்குல் → குக்கிலம்.]

குக்கிலி *kukkuli*, பெ.(n.) செம்போத்து (கழ.தமி. கை.); crow - pheasant.

[குக்கில் → குக்கிலி.]

குக்கிலிற்கண் *kukkilirkan*, பெ.(n.) செங்கண்; blood shot eyes (சா.அக.).

[குக்கில்(எரிதல், சிவப்பு) + இல் + கண்.]

குக்கிற்பொடி *kukkir-podi*, பெ.(n.) குங்கிலியம் கலந்த ஒருவகைப்பொடி மருந்து(விண்.); a kind of medicinal powder prepared by stuffing a fowl with dammer-resin, calcinating and pulverising it.

[குக்கில் + பொடி.]

குக்கு¹-தல் *kukku-*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) இருமுதல்; onom, to whoop, hoop, as in whooping cough. “பிணியுற்றவனாகிக் குக்கிக் கக்கி” (திருப்ப.430).

ம. குக்குக (சூடாதல்)

[குக் (ஒலிக்குறிப்பு) + குக்கு.]

குக்கு²-தல் *kukku-*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) ஒடுங்குதல்; to be restrained as the senses or the resigned, to calm down.

[குல் → குற்கு → குக்கு.]

குக்கு³-தல் *kukku-*, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. துணிகளைத் துவைக்க மெல்ல கல்லின் மேல் அடித்தல்; to beat cloth somewhat seny by in

washing. 2. கைமுட்டியால் குத்துதல்; to strike with the first culf.

க., பட. குக்கு.

[குல் → குக்கு.]

குக்கு⁴-தல் *kukku-*, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.)
1. குனிதல், வளைதல்; to bend. 2. தாழ்தல்; to become low in position. 3. கெடுதல், அழிதல்; to get ruined.

க., தெ. குக்கு.

[குல் → குக்கு.]

குக்கு⁵ *kukku*, பெ.(n.) குக்கர் பார்க்க; see *kukkar*.

[குக்கல் → குக்கு.]

குக்குடச்சூட்டு *kukkuḍa-c-cūṭṭu*, பெ.(n.) கோழித் தலைக் கந்தகம் (வின.); a kind of sulphur.

[குக்குடம் : கோழி, சேவல். சூட்டு : தலைக்கொப்பு. குக்குடம் + சூட்டு.]

குக்குடசருப்பம் *kukkuda-saruppam*, பெ.(n.) பறவைநாகம்; flying snake or cobra, a winged serpent - basilik. (சா.அக.).

[குக்குடம் + சருப்பம்.]

குக்குடசிவப்புக்காரம் *kukkuda-sivappu-k-kāram*, பெ.(n.) சிவப்புச் சேவலின் கழிவு; the dung of a red cock (சா.அக.).

[குக்குடம் + சிவப்பு + காரம்.]

குக்குடத்தண்டம் *kukkuḍa-t-taṇḍam*, பெ.(n.) கோழிமுட்டை; fowl's egg (சா.அக.).

க. குக்கடாண்ட

[குக்குடத்து + அண்டம்.]

குக்குடதீபம் *kukkuḍa-tīpam*, பெ.(n.) கோழி வடிவாகச் செய்யப்பெற்ற கோயில்விளக்கு (பரத. ஒழிபி. 42. உரை.); a fowl-shaped lamp used in temples.

[குக்குடம் + தீபம். குக்குடம் : கோழி]

குக்குடப்பாம்பு *kukkuḍa-p-pāmbu*, பெ.(n.) வாணான் நீட்டித்தலால் உடல் குறைந்து கோழி பறக்குமளவு பறந்து செல்லுந்தன்மையதான பாம்பு (சீவக. 1271, உரை); winged serpent, a variety of serpents said to become shorter with age, get wings ultimately and fly like domestic fowls.

ம. குக்குடசர்ப்பம்

[குக்குடம் + பாம்பு. குக்குடம் : கோழி]

குக்குடபுடம் *kukkua-puḍam*, பெ.(n.) கோழியின் அளவாகப் பத்து வறட்டி கொண்டு இடப்படும் புடம் (கந்தபு. மார்க்கண். 134); calcination of metals in pile of ten dried dung cakes approximating to the height of a cock.

ம. குக்குடபுடம்

[குக்குடம் : கோழி. குக்குடம் + புடம்.]

புடத்தின் வகை:

1. ஆயுர்வேதப்படி 1 சான் உயரம் 1 சான் ஆழமுள்ள பன்னத்தில் காட்டு முட்டையை, புடம் போடும் மருந்திற்குக் கீழுமேலுமாக நிரப்பிப்போடும் புடம்.

2. சித்தநூலின் முறைப்படி 5 எடுவைக் கோழி உயரம் அடுக்கிப் போடுதல். இதன் சுற்றளவு 16 அங்குலமெனச் சொல்லப்படும்.

3. வேறுசில நூல்களில் ஆசிரியர்கள் 10 எடுவைக் கொண்டு போடும் புடமெனக் கருதுவார்கள்.

குக்குடம் *kukkuḍam*, பெ.(n.) 1. கோழி; gallina-ceous fowl, cock, hen. “குக்குடம் வாழ்க” (கந்தபு. வள்ளி 251). 2. இறகள்ள பாம்பு (பிங்.); winged serpent.

ம. குக்குடம்; க., து., குக்குட; *Skt. kukkuḍa*.

[கொக் - ஒலிக்குறிப்பு. கோழி எழுப்பம் ஒசை. கொக் + கொக் - கொக்கொக் → குக்குக் → குக்குடு → குக்குடம்.]

kurkuḍa, *kukkuḍa*, a cock, a wild cock; *kukkuṭi*, ahen Cf. D. *kuk*, *kural*, *koral*, *kugu* 1, and 2, and also *Sk. kurkura* (No. 44). There is the *Sk.* verbal theme *kur*, to sound, that has apparently been formed of the T. and M. verbs adduced s. *kurkura*. *Kurkuḍa* (contracted into

kukkujā) is either a reduplication of a *kuṭakuja*, or more probably a composition of *kuṛ*, sound, cry (i.e. T. *kuṛai*) and D. *kuja*, beater, utterer (cry-beater or -utterer, i.e. crier, crower). The present and only D. word for a cock, a fowl, is *kōḷi*, q.v., which bird is found wild in the southern jungles. *Kōḷi* is of course a contraction of some ancient D. term, and *kuruja* and *kōḷi* certainly are cognate (K.K.D.E.XX).

குக்குடவிருக்கை *kukkudā-virukkai*, பெ.(n.) கோழியைப் போல்; sitting posture like cock. இருகால்களையும் கீழ்வைத்துக் குந்தியிருந்து ஓகஞ்செய்யும் இருக்கை வகை (திருமந்.561); sitting posture in yogic practice, the soles touching the ground like those of a cock.

[குக்குடம் + இருக்கை. குக்குடம் = உட்கார்ந்தநிலை]

குக்குடி *kukkuḍi*, பெ.(n.) 1. இலவமரம்; silk cotton tree. 2. பெட்டைக்கோழி; hen (சா.அக.).

ம. குக்குடி

[குக்குடம் → குக்குடி.]

குக்குரம் *kukkuraṁ*, பெ.(n.) கோடகசாலை என்னும் பூடு(மலை.); a very small plant.

[குக்குல் → குக்குரம் = தரையில் படும் பூடுவகை.]

குக்குரன் *kukkuraṇ*, பெ.(n.) நாய்; dog.

ம. குக்குரம்; நு. குக்கரெ; Skt. kukkura.

[குக்கல் → குக்குரன்.]

குக்குரி *kukkuri*, பெ.(n.) பெண்ணாய்; a bitch.

ம., க. குக்குரி.

[குக்கல் → குக்கலி → குக்குரி]

குக்குலவம் *kukulavam*, பெ.(n.) குக்கிலிலிருந்து எடுக்கும் எண்ணெய்; a medicated oil or ghee prepared from bedallium (சா.அக.).

[குக்கில் → குக்குலவம்]

குக்குலு *kukkulu*, பெ.(n.) 1. ஒருவகை மரம் (பதார்த்த.1120); tripterocarp dammar. 2. வெள்ளைக் குங்கிலியம்; piney varnish tree. 3. ஒருவகைப் பெருமரம்; konkani resin. 4. ஒருவகைச் சிறுமரம்; Indian bdellium.

[குக்கில் → குட்டையானது. குக்குல் → குக்குலு]

குக்குலுவம் *kukuluvam*, பெ.(n.) குங்கிலியம் பார்க்க; see *kuṅgilyam*. “குக்குலுவப்புகை” (கந்தபு. தேவகிரி. 29).

மறுவ. குங்கலியம்

[குக்கில் → குக்குலுவம்]

குக்குறம் *kukkuṛam*, பெ.(n.) குடசப்பாலை; conessi bark.

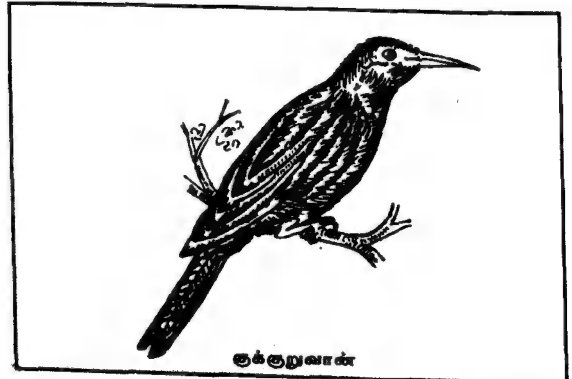
[குக்கல் (சிறியது) → குக்குறம்]

குக்குறுப்பான் *kukkuruppan*, பெ.(n.) குக்குறுவான் பார்க்க; see *kukkuruvāṇ*.

[குக்குறுவான் → குக்குறுப்பான்.]

குக்குறுவான் *kukkuruvāṇ*, பெ.(n.) கீச்சென்று ஒலிக்கின்ற பசுமை நிறமுள்ள பறவை வகை (யாழ்ப்ப.); a green, screeching barbet.

[கிக் - ஒலிக்குறிப்பு. கிக் + கிக் + உறு. கிக்கிறு + அன் - கிக்கிறுவான் → குக்குறுவான்.]

குக்குறுவான்

குக்கூடல் *kukkūḍal*, பெ.(n.) முட்டாக்கு; vell or covering for the head. “பொன்னொத்த வாடைக்குக்கூடலிட்டு” (திவ்.பெருமாள். 6:5).

[குல் - வளைதல் கருத்துவேர். குல் → குக்கு → குக்குடல் → குக்கூடல் = வளைத்துப் போர்த்துக் கொள்ளும் போர்வை]

குக்கவெனல் *kukkū-v-eṇal*, பெ.(n.) ஓர் ஒலிக் குறிப்பு; onom. expr. signifying crowing sound, as of a cock; cooing sound, as of a dove, hooting noise, as of an owl. “குக்கவென்றது கோழி” (குறுந். 157).

[குக் + கூ - ஒலிக் குறிப்பு] குக் + கூ + எனல்.]

குக்கை *kukkai*, பெ.(n.) மூங்கிலால் முடைந்த சிறு கூடை; small basket made of bamboo.

க. குக்கெ, குக்கி; து., பட. குக்கெ; கோத. கிக்.

[குக்கு → குக்கை]

குகதி *kugadi*, பெ.(n.) முடவன்; lame person. “குகதிகள் குருடர் மூகர்” (மேமருமந். 351).

[குல் + கதி]

குகநன் *kuganar*, பெ.(n.) 1. பாம்பு; snake. 2. எலி; rat (கோ.தமி. கை.).

[குழி → குழை → குகை + நன். குகை = இருள், கருப்பு]

குகரம் *kugaram*, பெ.(n.) 1. மலைக்குகை; cave, cavern “மலைக்குகரத்து” (அரிசமய. பக்தி சார. 37). 2. சுரங்கம்; cavity, hollow, subterranean passage. “குகர நீணெறி” (பாரத. வேத். 2).

[குகை → குகம் → குகரம் (கொ.வ.)]

குகரர் *kugarar*, பெ.(n.) சாகத்தீவில் வாழும் ஒரு குலத்தார்; inhabitants of the annular continent, cāka-t-tivu. “சாகத் தினெல்லை தன்னில்..... குகரராண்டு வாழ்வார்” (கந்தபு. அண்டகோ. 48).

[குகன் → குகர் → குகரர். குகர் = வேடர், படகோட்டிகள்.]

குகவேளாளர் *kuga-vēḷāḷar*, பெ.(n.) இராமன் கங்கை கடக்குமாறு துணைபுரிந்த குகனது மரபினராகச் செம்படவர் சிலர் வழங்கிக்கொள்ளும்

குலப்பெயர் (E.T.); name assumed by a sect of *cempaḍavaṇ* tracing their descent from Kuga who ferried *Rāma* over the Ganges.

[குகன் + வேளாளர்.]

குகன்¹ *kugan*, பெ.(n.) 1. முருகன் (திவா.); God Murugan. “ஆருயிர்க் குகைதோறும் வதிதலாற் குகனென்று” (தணிகைப்பு. நாட்டுப். 33). 2. இராமனது நண்பனாகிய ஒரு வேடன்; a *Nisāda* ferryman and friend of *Rāma*. “கூரணிந்த வேல் வலவன் குகனோடும்” (திவ். பெரியாழ். 4.10: 4).

[குக்கல் = நாய். குக்கலன் → குகன் (நாயை வேட்டைக்கு உடனழைத்துச் செல்பவன், வேடன்). குகன் = வேடர்குலத்து வள்ளியை மணந்தவன், முருகன்.]

குகன்² *kugan*, பெ.(n.) ஆசிரியர், குரு (யாழ். அக.); preceptor.

[குரவன் → குவன் → குகன்.]

குகு *kuku*, பெ.(n.) 1. காருவா (அமாவாசை); new moon. “குகுவைத் தொடர் பூரணை” (சேதுபு. தேவிபு. 60). 2. பத்துநாடியுள்ளொன்று; a principal tubular vessel of the human body, one of *taca-nādi*. ‘குகு கன்னியலம்புடை’ (சிலப். 3:26, உரை.).

Skt. kuhu

[குல் → குல் → குகு (குகை, இருள்).]

குகுரம் *kuguram*, பெ.(n.) ஐம்பத்தாறு தேசங்களுள் ஒன்று; a country in Ancient India, the kingdom of Yadu, one of 56 *tścara*. “அவந்தியொடு சேதி குகுரம்” (திருவேங். சத.97).

ம. குகுரம்

Skt. kukura

[குகர் = வேடர், படகோட்டிகள். குகர் → குகுரம்.]

குகுரன் *kuguran*, பெ.(n.) நாய்; dog.

ம. குகுரம்

[குக்கல் → குக்குரன் → குகுரன் (கொ.வ.)]

குகை *kugai*, பெ.(n.) 1. மலைக்குகை (பிங்.); cave, mountain cavern, grotto. 2. முனிவர் இருப்பிடம் (பிங்.); hermit's cell. 3. சிமிழ்(சீவக.1906, உரை); scent box, casket. 4. மாழை களை உருக்குங் கலம்; crucible. “கருமருவு குகையனைய காயத்தி னடுவள்” (தாயு. 32). 5. கல்லறை; cellar subterra-
nean walled room for the ascetic in trance, serving as sepulchre after his death, when he is interred in it in a sitting posture. “அந்தவுடறான் குகைசெய் திருத்திடின” (திருமந். 1913). 6. மலைமகள்(கடர்மடி. திருக்கலியாண.23); *Pārvati*

மறுவ. கெவி, அனை, குடவு, நூழை, பொதும்பு, போறை முழை, வங்கு, விடர்.

க., தெ., து. கவி; கடய். க்ராஉ.

Skt. guha

Fin. káva; Es. kava; Hung. keb; Mong. keb; O.Turk. kib; Jap. gawab; Q. hawa.

[குழி → குழை → குகை. ஒநோ. முழை → முகை.]

குகைக்காமன் *kugai-k-kāman*, பெ.(n.) கல்நார் (மூ.அ.); asbestos.

[குகை + காமன்.]

குகைச்சட்டி *kugai-c-caṭṭi*, பெ.(n.) சட்டிவகை; kettle.

[குகை + சட்டி.]

குகைச்சி *kugai-cci*, பெ.(n.) கறையான் புற்று (யாழ். அக.); white ant's nest.

[குகை → குகைச்சி.]

குகைநமச்சிவாயர் *kugai-nama-c-civāyar*, பெ.(n.) பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் திருவண்ணாமலைக் குகையில் வசித்து வந்தவரும் அருணகிரி யந்தாதி முதலிய நூல்களின் ஆசிரியருமான ஒரு முனிவர்; author of *Arūṇa-kirī-y-antāṭi* and other works, who lived in a cave at *Tiruvannāmalai* in the 18th c.

[குகை + நமச்சிவாயர்.]

குகைப்புடம் *kugai-p-puḍam*, பெ.(n.) மூசையில் வைத்து இடும் புடம்(வின்); calcination or refining of metal in a crucible.

[குகை + புடம். குகை = மூசை.]

குங்கிப்போ-தல் *kuṅgi-p-pō-*, 8 செ.கு.வி.(v.i.) குறைதல்; decreasing, becoming less (சா.அக.).

தெ. குங்கு, கூகு, க்ருங்கு (மூழ்குதல், மறைதல்).

[குறுகு → குக்கு → குங்கு → குங்கி+ போ.]

குங்கிலி *kuṅgili*, பெ.(n.) 1. தலூாரம்; bastard saul. 2. காட்டுமா; wild mango (சா.அக.).

[குக்குல் → குங்குல் → குங்கிலி.]

குங்கிலிகம் *kuṅgiligam*, பெ.(n.) 1. ஒருவகை மரம்; tripterocarp dammar. 2. வாலுளுவை; black oil.

[குங்கிலியம் → குங்கிலிகம்.]

குங்கிலியக்கலய நாயனார் *kuṅgiliya-k-kalaya-nāyanaṇar*, பெ.(n.) அறுபத்து மூன்று நாயன்மாருள் ஒருவர்(பெரியடி.); name of a canonized *śaīvasaint*, one of 63.

[குங்கிலியம் + கலயம் + நாயனார்.]

குங்கிலியக்கலயர் *kuṅgiliya-k-kalayar*, பெ.(n.) குங்கிலியக் கலய நாயனார் பார்க்க; see *kuṅgiliya-k-kalaya-nāyanaṇar*.

[குங்கிலியம் + கலயம் + அர் - குங்கிலியக் கலயர்.]

குங்கிலியக் களிம்பு *kuṅgiliya-k-kalimbu*, பெ.(n.) ஆறாத புண்களுக்குப் பூச உதவும் வெள்ளைக் குங்கிலியக் களிம்பு; an ointment prepared from olibanum. It is applied for unhealed sores (சா.அக.).

[குங்கிலியம் + களிம்பு.]

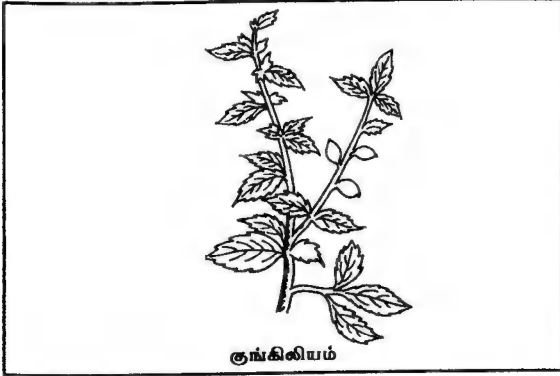
குங்கிலியத்தூள் *kuṅgiliya-t-tuḷ*, பெ.(n.) குங்கிலியப்பொடி; powder of Indian olibanum (சா.அக.).

[குங்கிலியம் + தூள்.]

குங்கிலியம் *kuṅgliyam*, பெ.(n.) 1. ஒருவகை மரம் (பதார்த்த. 1120.); tripterocarp dammar. 2. சாலமரம்; bastard sal. 3. சாலவகை; sal. 4. வெள்ளைக் குங்கிலியம்; pineyvarnish tree. 5. ஒருவகைப் பெருமரம்; Konkani resin. 6. ஒரு சிறுமரம்; Indian bdellium tree. 7. மலைக்கிளுவை; downy hill balsam tree. 8. கருங்குங்கிலியம்; black dammar tree. 9. ஆத்திரேலியாவிலுள்ள மரவகை; Australian dammar.

ம. குங்கிலியம்

[குக்கில் → குங்கிலியம்.]

குங்கிலியம்

குங்கு-தல் *kuṅgu-*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. குன்றுதல்; to decrease, diminish, sink; to be humbled. “உன்பொங்கு குங்கு” (யாழ்ப்ப.). 2. வணங்குதல்; to bend sralute. 3. குவிதல்; to close. 4. கருங்குதல்; to condense.

ம. குங்கு; க. குக்கு, குங்கு; தெ. குங்கு; து. குக்குளி; துட. க்விச்; கஉ. க்ரும்ப, க்ருவ; குவி. க்ருஇயலி; பட. குக்கு.

[குல் → குங்கு → குங்குதல் (துமி.வ.219).]

குங்குமக்காவி *kuṅguma-k-kāvi*, பெ.(n.) செங்காவி (விண்.); saffron ochre.

மறுவ. குங்குமக்காவி

ம. குங்குமக்காவி

[குங்குமம் - சிவப்பு குங்குமம் + காவி]

குங்குமக்குருவிக்கார் *kuṅguma-k-kuruvi-k-kār*, பெ.(n.) நெல்வகை(A); a kind of paddy.

[குங்குமம் + குருவி + கார்.]

குங்குமக்கோதை *kuṅguma-k-kōdai*, பெ.(n.) சிவப்புச்சத்திசாரணை; red shauranay, red trianthema. “குங்குமக் கோதைகுடல் பிடுங்கி” (சா.அக.).

மறுவ. குங்குமச்சத்தி

[குங்குமம் + கோதை.]

குங்குமச்சம்பா *kuṅguma-c-camba*, பெ.(n.) மஞ்சள் நிறமுள்ள சம்பா நெல் வகை(விண்.); a yellow variety of rice.

[குங்குமம் + சம்பா.]

குங்குமச்சிமிழ் *kuṅguma-c-cimil*, பெ.(n.) குங்குமம் வைக்கும் பெட்டி; small casket for holding *kuṅgumampowder*.

மறுவ. குங்குமச்செப்பு, குங்குமப்பரணி

[குங்குமம் + சிமிழ்.]

குங்குமச்சிவதை *kuṅguma-c-civaṭai*, பெ.(n.) சிவப்புச் சிவதைக் கீரை; a red variety of cats greens (சா.அக.).

[குங்குமம் + சிவதை.]

குங்குமச்சீதா *kuṅguma-c-cidā*, சிவப்புச் சீதா செங்கழுநீர், அல்லது சிவப்பு நெய்ச்சிட்டிக் கீரை; a red variety of ash-coloured fleabane (சா.அக.).

[குங்குமம் + சீதா.]

குங்குமச்செந்தொட்டி *kuṅguma-c-centoṭṭi*, பெ.(n.) சிவப்புச் செந்தொட்டி அல்லது சிவப்புக் காஞ்சொறி; a red variety of *kāñjori* (சா.அக.).

[குங்குமம் + செந்தொட்டி.]

குங்குமச்செப்பு *kuṅguma-c-ceppu*, பெ.(n.) குங்குமச்சிமிழி பார்க்க; see *kuṅguma-c-cimil*.

ம. குங்குமச்செம்பு

[குங்குமம் + செம்பு.]

குங்குமச்செம்பரத்தை *kuṅguma-c-cembarattai*, பெ.(n.) சிவப்புச் செம்பரத்தை; flesh coloured shoe-flower (சா.அக.).

[குங்குமம் + செம்பரத்தை.]

குங்குமச்செவ்வந்தி *kuṅguma-c-cevvandi*, பெ.(n.) செவ்வந்தி வகை (மூ.அ.); a species of chrysanthemum.

[குங்குமம் + செவ்வந்தி.]

குங்குமச்செழுமலர் *kuṅguma-c-ceḷumalar*, பெ.(n.) சிவப்புக்கொன்றை; a kind of red cassia tree (சா.அக.).

[குங்குமம் + செழுமலர்.]

குங்குமச்சோரன் *kuṅguma-c-cōraṇ*, பெ.(n.) ஒருவகைக் குதிரை (அகவசா. 152); a species of horse.

[குங்குமம் + சோரன்.]

குங்குமதூபம் *kuṅguma-tūbam*, பெ.(n.) வெள்ளைப் போளம்; white myrrh (சா.அக.).

[குங்குமம் + தூபம்.]

குங்குமப்பயறு *kuṅguma-p-payaru*, பெ.(n.) பாசிப் பயறு இனத்தைச் சேர்ந்த ஒரு சிவப்புப்பயறு; a red variety of the species of green gram (சா.அக.).

ம. குங்குமப்பயறு

[குங்குமம் + பயறு.]

குங்குமப்பரணி *kuṅguma-p-parani*, பெ.(n.) குங்குமச்சிமிழ் பார்க்க; see *kuṅguma-c-cimil*.

[குங்குமம் + பரணி.]

குங்குமப்பருத்தி *kuṅguma-p-parutti*, பெ.(n.) செம்பருத்தி; Bengal cotton (சா.அக.).

[குங்குமம் + பருத்தி.]

குங்குமப்பாடாணம் *kuṅguma-p-pāḍāṇam*, பெ.(n.) குங்குமச்செய் நஞ்சு (மூ.அ.); a prepared arsenic one of 32.

[குங்குமம் + பாடாணம். Skt. pāḍaṇa > த. பாடாணம்.]

குங்குமப்பிரண்டை *kuṅguma-p-piraṇḍai*, பெ.(n.) சிவப்புப் புளியம் பிரண்டை; heavy wild vine (சா.அக.).

[குங்குமம் + பிரண்டை.]

குங்குமப்பூ *kuṅguma-p-pū*, பெ.(n.) குங்குமச் செடியின் பூ; saffron flower.

ம. குங்குமப்பூ

[குங்குமம் + பூ.]

குங்குமப்பூ காகமீரத்தில் வினைவாகி மற்ற இடங்களுக்கு ஏற்றமதியாகிறது. இது ஒரு மணப்பொருள். கருவுற்ற பெண்களுக்கு இதைக் கொடுப்பார்கள்.

குங்குமப்பேரிகம் *kuṅguma-p-pērigam*, பெ.(n.) சிவப்பாத்தி; crimson climbing mountain ebony (சா.அக.).

[குங்குமம் + பேரிகம்.]

குங்குமப்பொட்டு *kuṅguma-p-poṭṭu*, பெ.(n.) குங்குமப்பொடியால் நெற்றியிலிடும் பொட்டு; a mark of *kuṅgumam* powder worn on the fore-head.

[குங்குமம் + பொட்டு.]

குங்குமம் *kuṅgumam*, பெ.(n.) 1. ஒருவகைச் செடி; saffron, bulbous-rooted plant. 2. சாப்பிராவிரை; arnotto. 3. குரங்குமஞ்சணாறி; kamela. 4. செஞ் சாந்து; a kind of red paint. “மார்பிற் கலவாக் குங்கும நிலவிய தென்ன” (கல்வா. 17:34). 5. நெற்றியிலிடும் குங்குமப்பொடி; saffron powder worn on the forehead. 6. செந்நிறம்; red colour. 7. சிவப்பு; redness.

ம. குங்குமம்; க. குங்கும, குங்குவு; தெ. குங்கும.

Skt. kuṅkuma

[கும் + கும். (நறுமண ஒலிக்குறிப்பு) கும் + கும் + அம் - குங்குமம்]

குங்கும மந்தாரை *kuṅguma-mandārai*, பெ.(n.) சிவப்பு மந்தாரை அல்லது செம்மந்தாரை; pink and yellow mountain ebony (சா.அக.).

[குங்குமம் + மந்தாரை.]

குங்கும மரம் *kuṅguma-maram*, பெ.(n.) குங்குமப் பூச்செடி (சா.அக.); saffron, bulbous-rooted plant.

[குங்குமம் + மரம்.]

குங்குமவண்ணக்கல் *kuṅguma-vannakkal*, பெ.(n.) மஞ்சட்கல்; yellow stone, saffron stone (சா.அக.).

[குங்குமம் + வண்ணம் + கல்.]

குங்குமவண்ணம் *kuṅguma-vannam*, பெ.(n.) குங்குமத்தின் நிறம், சிவப்பு நிறம்; the colour of saffron, red colour.

ம. குங்குமவண்ணம்

[குங்குமம் + வண்ணம்.]

குங்குமவண்ணி *kuṅguma-vanni*, பெ.(n.) 1. அரிதாரம்; yellow sulphuret of arsenic. 2. மஞ்சட்கல்; saffron stone.

ம. குங்குமவண்ணி

[குங்குமம் + வண்ணி.]

குங்குமவலரி *kuṅguma-v-alar*, பெ.(n.) அலரிவகை, செவ்வலரி; sweet oleander or red oleander or oleander role bay, as containing a yellow poisonous resin in its root.

[குங்குமம் - குங்குமத்தின் நிறம். குங்குமம் + அலரி.]

குங்குமவாடை *kuṅguma-vāḍai*, பெ.(n.) குங்கும மணம்; saffron odour (சா.அக.).

[குங்குமம் + வாடை.]

குங்குமவாணிச்சி *kuṅguma-vāṇicci*, பெ.(n.) தாளகம் (யாழ்.அக.); yellow sulphuret of arsenic.

[குங்குமம் + வாணிச்சி.]

குங்குலு *kuṅgulu*, பெ.(n.) 1. குங்கிலிய மரம் (தைலவ. தைல.74); tripterocarp dammar. 2. ஒரு வகை நீண்டமரம்; bastard sal.

[குங்குல் → குங்குலு.]

குச்சத்தின்பாதி *kuccattiṅ-pāḍi*, பெ.(n.) சிறு புள்ளடி வகை (மலை.); a species of tick-trefoil.

[குச்சம் + அத்து + இன் + பாதி.]

குச்சம்¹ *kuccam*, பெ.(n.) 1. கொத்து (குடா.); bunch of flowers, cluster, tuff. 2. அழகுக்குஞ்சம்; tassel of thred, hung as an ornament. 3. பற்படகம் (மலை.); fever plant.

[குல் - கூடுதல் கருத்துவேர். குல் → (குலவு) குச்சம்.]

குச்சம்² *kuccam*, பெ.(n.) **குன்றிமணி** (மலை.) பார்க்க; crab's eye.

[குன்றி → குற்றி → குச்சி → குச்சம். (கொ.வ.).]

குச்சம்³ *kuccam*, பெ.(n.) **நாணல்** (மலை.) பார்க்க; kaus, a large and coarse grass.

[கச்சம் + குச்சம்.]

குச்சம்⁴ *kuccam*, பெ.(n.) புறந்தூற்றுமொழி (வின.); slander, as persion.

[குற்றம் → குத்தம் → குச்சம்.]

குச்சரக்குடிசை *kuccara-k-kuḍiṣai*, பெ.(n.) சோலையின் இடையில் அமைக்கப்பட்ட குடிசை வீடு (கட்டிடம்); thatched house in a garden.

[குச்சரம் + குடிசை.]

குச்சரம் *kuccaram*, பெ.(n.) கூர்ச்சரம்; Gujarat “குச்சரக் குடிசைக்குடமி” (மணிமே. 18:152).

[குச்சரம் - ஆலமரம். அம்மரத்தின் நடந்த குச்சர வானிகம், வணிகரின் குடிப்பெயர். வணிகரால் பெயர் பெற்ற நிலப்பகுதி]

குச்சரர் *kuccarar*, பெ.(n.) கூர்ச்சர நாட்டினர்; people of Gujarat. “குலிங்க ரவந்தியர் குச்சரர் கச்சியரே” (கலிங். 33).

[குச்சரம் → குச்சரர்.]

குச்சரி¹ *kuccari*, பெ.(n.) 1. ஒரு பண் (இராகம்); a musical mode. “குச்சரி குறுங்கலி சொல் கொல்லியது பாடா” (இரகு. தேனு. 25). 2. முற் காலத்து வழங்கிய துகில்வகை (சிலப். 14:100, உரை.); a kind of garment used in ancient times.

[குல் + சரி - குச்சரி.]

குச்சரி²-ந்தல் *kuccarittal*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) அருவருப்புக் கொள்ளுதல்; to feel disgusted. “கருமச் சழக்கிற் குச்சரிப்பன்” (ஞானவா. நிருவா.11).

[குழை + தரு - குழைதரு → குச்சரு → குச்சரி.]

குச்சரிசி *kuccarisī*, பெ.(n.) நொய்யரிசி; broken rice.

ம. குச்சரி

[குற்றரிசி(குற்றிய அரிசி) → குத்தரிசி → குச்சரிசி.]

குச்சி¹ *kucci*, பெ.(n.) 1. மரக்குச்சி; splinter, peg, stick. 2. கொண்டையூசி; hairpin. 3. ஒருவகைச் செடி (மலை.); sickle leaf.

ம., து., பர். குச்சியூ

[குல் → குச்சி. குல் - சிறியது.]

குச்சி² *kucci*, பெ.(n.) 1. முகடு; highest point, crest, summit. “உதயத்தின் குச்சிச் சென்றா னொத்துள்ள” (கம்பரா.வாணர.20). 2. சிறு குடிசை; hut.

[குள் → குறு → குற்றி → குச்சி (த.வ.47).]

குச்சி³ *kucci*, பெ.(n.) 1. மயிற்சிகைப்பூடு (யாழ். அக.); peacock-fan, a fern. 2. திறவுகோல்; key.

[குல் → குச்சி.]

குச்சி⁴-த்தல் *kucci-*, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) அருவருத்தல்; to loathe, detest. “குச்சித்த லின்றி நுகர்ந்தான்” (பாரத. திரௌ. 74).

[குல் → குச்சி.]

குச்சிக்கால் *kucci-k-kāl*, பெ.(n.) தூலத்தின் மீது வீட்டுக்கூரையைத் தாங்குங் கால் (தருமபுரி); roof supporting rafter.

[குச்சி + கால்.]

குச்சிகை *kuccigai*, பெ.(n.) வீணைவகை (பாத.ஒழிபி.15); a kind of lute.

ம. குச்சிகை

[குச்சி → குச்சிகை.]

குச்சித்தமரத்தை *kuccitta-maratai*, பெ.(n.) புளிச்சக்காய் மரம் (இ.வ.); bilimbi tree.

[குச்சி + தமரத்தை.]

குச்சிதம் *kuccidam*, பெ.(n.) இழிவு; contemptibleness, despicableness, loathsomeness. அவன் எப்பொழுதும் மற்றவர்களைக் குச்சிதமாய்ப் பேசுகிறான் (உ.வ.).

[குத்து → குச்சு → குச்சி → குச்சிதம். குத்திப்பேசுதல், தவறுகளைச் சுட்டிக்காட்டி இழிவுபடுத்துதல்.]

குச்சிப்பதக்கம் *kucci-p-padakkam*, பெ.(n.) பதக்க அணிவகை; jewel pendant set with small rubies.

[குச்சி + பதக்கம்.]

குச்சிப்புல் *kucci-p-pul*, பெ.(n.) குச்சுப்புல் பார்க்க; 999 *kuccu-p-pul*. “தடையறவே குச்சிப்புற் சாத்தி” (சிவரக. பசாக. மோசந. 10).

[குச்சு + புல் - குச்சுப்புல் → குச்சிப்புல்.]

குச்சில்¹ *kuccil*, பெ.(n.) சிறியவீடு; small house.

ம. குச்சில் (பெண்கள் ஆறை, சமையலறை)

[குற்றில் → குச்சில் (த.வ.74).]

குச்சில்² *kuccil*, பெ.(n.) குச்சுப்புல்; cluster-grass. “குச்சினிரைத்த குருஉமயிர் மோவாய்” (புறநா. 257.).

[குச்சு → குச்சி → குச்சில்.]

குச்சில்³ *kuccil*, பெ.(n.) குச்சரம்; Gujarat.

மறுவ. குச்சரம், கூர்ச்சரம்.

[குச்சரம் → குச்சில்]

குச்சிலியப்பொட்டு *kucciliya-p-poṭṭu*, பெ.(n.) தங்குக்குப் பொட்டு; a fancy mark of mica worn on the forehead by women.

[குச்சிலியம் + பொட்டு.]

குச்சிலியர் *kucciliyar*, பெ.(n.) குச்சர நாட்டவர்; Gujaratis, people of Gujarat. “குச்சிலிய மாதர் குயமும்” (தனிப்பா.ii, 75, 190).

[குச்சில் → குச்சிலியர்.]

குச்சு¹ *kuccu*, பெ.(n.) 1.மரக்குச்சு; splinter, plug, any bit of stick, stalk. 2. கடாவுமுனை; tent-peg. 3. கொண்டையூசி; hairpin.

ம., க. குச்சு; தெ. குட்சி; து., பர். குச்சி.

[குல் → குள் (குட்டை, சிறியது) → குச்சு.]

குச்சு² *kuccu*, பெ.(n.) 1.சிறுகூடல்; hut, shed made of palm leaves. “என்னிலங் குச்சல்” (தனிப்பா.i, 384, 34.) 2. சிற்றறை; small room.

ம. குச்சகம், குச்சு.

[குல் → குள் → குச்சு.]

குச்சு³ *kuccu*, பெ.(n.) 1.குஞ்சம்; tassel, bunch, collection, cluster, tuft. “கவரி மேனிலாப்படக் குச்சொடுந் தூக்கினர்” (உபதேசகா. சிவ

புண்ணிய.63). 2. குச்சுப்புல் பார்க்க; (புறநா. 257, உரை.); see *kuccu-p-pul*. 3. ஒரு வகைக் காதுணி(வின்.); small bell-shaped gold pendant worn in a girl's ear. 4. ஊராளி மகளின் கழுத்தணி வகை; pencil-shaped ornament suspended from the neck, worn by *Uraḷi* women. 5. சீலையின் முன்மடி; folds, as of a woman's cloth when worn. 6. வண்ண ஓவியன் தூரிகை; painters brush.

Skt. kūrca

[கொத்து → குத்து → குச்சு (வ.மொ.வ.121).]

குச்சு⁴ *kuccu*, பெ.(n.) பாவாற்றி என்னும் நெசவுக் கருவி; weaver's long brush with which the warp threads when laid out between trestles are separated from one another. “குச்சென நிரைத்த யானைக் குழாம்” (சீவக. 1153).

[குல் → குள் → குச்சு.]

குச்சுக்கட்டு-தல் *kuccu-k-kaṭṭu*, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) கூந்தல் முடித்தல்(வின்.); to braid the hair.

[குச்சு = சிறியது, சிறிய முடிச்சு. குச்சு + கட்டு.]

குச்சுக்கயிறு *kuccu-k-kayiru*, பெ.(n.) நெய்தற் குரிய கைப்பிடி; handle like knot made by coconut fibre.

[குச்சு + கயிறு.]

குச்சுக்காரி *kuccu-k-kārī*, பெ.(n.) 1.சிறுகூடலில் வாழ்பவள்; woman residing in a hut. 2. இழிந்த விலைமகள்; a low prostitute.

[குச்சு + கூரை வீடு, குடிஸ். குச்சு + காரி - குச்சுக்காரி]

குச்சுக்கெம்பு *kuccu-kembu*, பெ.(n.) புறவிடம் மேடான சிவப்பு மணி; ruby with convex surface.

[குச்சு + கெம்பு, கெம்பு = செம்மணி]

குச்சப்பிடி-த்தல் *kuccu-p-pidi*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1.ஆடையைக் கொய்து வைத்தல்; to make

folds in cloth when putting it on. 2. குஞ்சம் வைத்தல்; to make tassels.

[குஞ்சம் → குஞ்சு → குச்சு + பிடி.]

குச்சுப்புல் *kuccu-p-pul*, பெ.(n.) 1. ஒருவகைப் புல்; cluster-grass. குச்சுப்புல் நிரைத்தாற் போன்ற நிறம் பொருந்திய மயிரினையுடைய தாடியினையும் (புறநா. 257, உரை). 2. கொத்தாயுள்ள புல்; tassel of grass.

[குச்சு + புல்.]

குச்சுப்புற்சாத்து-தல் *kuccu-p-pur-cattu*, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) கோயிற்சிலைகளைக் குச்சுப்புல்லால் தூய்மைசெய்தல்; to wipe the temple idols with fine grass.

[குச்சு + புல் + சாத்து.]

குச்சுமட்டை *kuccu-maṭṭai*, பெ.(n.) 1. ஓவியரின் கருவி வகை; painter's coarse brush. 2. வெள்ளையடித்தற்குரிய மட்டை; brush used in white washing.

[குச்சு + மட்டை.]

குச்சுமணி *kuccu-maṇi*, பெ.(n.) பரவ மகளிர் கழுத்தணி வகை; a neck ornament.

[குச்சு + மணி.]

குச்சுவாங்கு-தல் *kuccu-vāṅgu*, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) குச்சியிற் பதித்து ஒன்பான் மணிகளை ஒப்பஞ்செய்தல்; to polish gems after setting them in a stick.

[குச்சு + வாங்கு.]

குச்சுவிடு *kuccu-viṭu*, பெ.(n.) சிறுகூரைவிடு; cottage.

[குச்சு + விடு (வே.க. 153).]

குச்சுன் *kuccu*, பெ.(n.) வீட்டின் முன்பாகத்திலுள்ள அறை; a room in front portion of the house.

[குச்சு → குச்சுன்.]

குச்செறி-தல் *kucceṇi*, 2 செ.கு.வி.(v.i.) மயிர்சிலிர்த்தல்; to horripilate.

[குல் → குத்து → குச்சு + எறி.]

குச்சை *kuccai*, பெ.(n.) கொய்சகம்; fold or plait of a woman's cloth.

[குஞ்சு → குச்சு → குச்சை.]

குசக்கணக்கு *kuśa-k-kaṇakku*, பெ.(n.) குயக்கணக்கு பார்க்க; see *kuya-k-kaṇakku*.

[குயவன் + கணக்கு → குயக்கணக்கு → குசக்கணக்கு.]

குசக்கருவி *kuśa-k-karuvi*, பெ.(n.) குயவர்பயன்படுத்தும் திரிகை, கல், தட்டுப்பலகை முதலியன; tools used by the potters namely potter wheel, beating plate & stone. குயக்கருவி பார்க்க; see *kuya-k-karuvi*.

[குயவன் + கருவி - குயக்கருவி → குசக்கருவி.]

குசக்கலத்தி *kuśa-k-kalatti*, பெ.(n.) குயக்கலத்தி பார்க்க; see *kuya-k-kalatti*.

[குயம் → குசம் + கலத்தி.]

குசக்கலம் *kuca-k-kalam*, பெ.(n.) குயக்கலம் பார்க்க; see *kuya-k-kalam*.

ம.குசக்கலம்

[குயவன் → குசவன் + கலம் - குசக்கலம்.]

குசக்காணம் *kuśa-k-kāṇam*, பெ.(n.) குயக்காணம் பார்க்க; see *kuya-k-kāṇam*.

[குயவன் → குசவன் + காணம் - குசக்காணம்.]

குசக்குழாய் *kuśa-kuḷāy*, பெ.(n.) குயக்குழாய் பார்க்க; see *kuya-k-kuḷāy*.

[குயவன் → குசவன் + குழாய் - குசக்குழாய்.]

குசத்தி *kuśatti*, பெ.(n.) குயத்தி பார்க்க; see *kuyattis*.

ம. குசத்தி

[குயவன் → குசவன் → குசத்தி.]

குசத்தி² *kuśatti*, பெ.(n.) பூவுழலை(விண்.); earth impregnated with soda.

[கும்யம் → குயம் → குயத்தி → குசத்தி]

குசத்தி³ *kuśatti*, பெ.(n.) 1. சாதிக்காய்; nutmeg.
2. ஓடு; tile (சா.அக.).

[குயத்தி → குசத்தி]

குசத்தீவு *kuśa-t-tīvu*, பெ.(n.) குசைத்தீவு பார்க்க;
see *kuśai-t-tīvu*.

[குசை → குசம் + தீவு]

குசந்தம் *kuśandam*, பெ.(n.) தருப்பைப்புல்;
sacrificial grass (சா.அக.).

[குயம் → குசம் + குசந்தம்]

குசந்தனம் *kuśandanam*, பெ.(n.) செஞ்சந்தனம்
(மலை.); red sandalwood.

[குரு = சிவப்பு. குரு + சந்தனம் - குருச்சந்தனம் → குசந்தனம்]

குசபலம் *kuśa-palam*, பெ.(n.) 1. மாதுளை மரம்;
pomegranate tree. 2. பெண்ணின் முலையைப் போன்ற பழங்கள்; fruits of the shape of the female breast. 2. விளா; wood apple (சா.அக.).

[குயம் → குசம் + பலம். பழம் > Skt. palam.]

குசம்¹ *kuśam*, பெ.(n.) 1. தருப்பை; sacrificial grass. "ஈரக் குசங்கள் கிழிக்குந் தொழிற் கேற்ற வாலோ" (பாரத. சம்பவ. 55). 2. நீர் (பிங்.); water.

[குல் → குய் → குசை → குசம்.]

குசம்² *kuśam*, பெ.(n.) மரம் (குடா.); tree.

[குல் → குய் → குசம்.]

குசம்³ *kuśam*, பெ.(n.) முலை; woman's breast. "பாரக்குசங்கள் பலதைவரும் பான்மை நீங்கி" (பாரத.சம்பவ. 55).

[குல் (முளைத்தல், தோன்றுதல்) → குய் → குசம்.]

குசம்⁴ *kuśam*, பெ.(n.) 1. காட்டுத்துளசி; wild basil.
2. தொப்புள்; navel. 3. சாமைப்புல்; millet grass.
4. மூடம்; ignorance. 5. குற்றம்; mistake (சா.அக.).
6. புறங்கூறல் (யாழ். அக.); back biting.

[குல் → குள் → குய் → குயம் → குசம்.]

குசமசக்கு *kuśa-maśakku*, பெ.(n.) 1. குழப்பம்;
confusion, chaotic condition. 2. செயற்கிண்பல்;
intricacy, difficulty. 3. பொய்; falsehood.
4. வீண்மயக்கு; vain show

[குயம் → மயக்கு → குயமயக்கு → குசமசக்கு.]

குசமண்ணாலி *kuśa-maṇṇāli*, பெ.(n.) குசமண்
நாழி, குயவன் மண்ணால் செய்த நாழி அளவைப் படி;
a measure *Nāli* mad of pottery.

[குயம் → குசம் + மண் + நாழி. நாழி → நாலி (கொ.வ.)]

குசலக்காரன் *kuśala-k-kāraṇ*, பெ.(n.) 1. மந்திரக்
காரன்; sorcerer, wizard. 2. ஏமாற்றுக்காரன்,
வஞ்சகன்; crafty person.

[குல் → குய் → குயல் → குசல் → குசலம் + காரன்.]

குசலக்காரி *kuśala-k-kāri*, பெ.(n.) மந்திர
வித்தையள்; a woman supposed to display
super *nalūra* powers through evil spirits, witch
(சா.அக.).

[குய் → குயலம் → குசலம் + காரி.]

குசலபுத்தி *kuśala-p-putti*, பெ.(n.) 1. கூர்மையான
அறிவு; sharp intelligence acuteness of intellect.
2. தந்திரவறிவு (யாழ்ப்.); crafty, cunning wit.

[குய் → குயலம் → குசலம் + புத்தி.]

குசலம் *kuśalam*, பெ.(n.) 1. நலம்; well-being,
prosperity. "குசலவார்த்தை பேசி" (உத்தரரா. சம்ப.
37). 2. நற்குணம் (பிங்.); virtue, goodness.
3. மாட்சிமை (பிங்.); excellence. 4. திறமை; ability,
skill, dexterity. 5. தந்திரம்; craftiness, cunning,
wile, trickiness. 6. மந்திரிகம்; witchcraft, magic,
sorcery.

[குல் → குய் → குயல் → குயலம் → குசலம்.]

குசலம்பண்ணு-தல் *kuśalam-paṇṇu*-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) மந்திரம் செய்தல்; to practise the black art, work magic.

[குல் → குய் → குயலம் → குசலம் + பண்ணு.]

குசலவர் *kuśalavar*, பெ.(n.) இராமபிரானது இரட்டை மகனான குசனும் இலவனும் (உத்தரரா. இலவண.75); Kusa and Lava sons of Rama.

[குசன் → இலவன் → குசலவன் → குசலவர்.]

குசலவித்தை *kuśala-vittai*, பெ.(n.) மகளிர்க்குரிய எண்ணல், எழுதல், இலைகிள்ளல், பூத்தொடுத்தல், யாழ்வாசித்தல் முதலிய கைத்தொழில்கள்; accomplishments of women, being five viz. *yennal, yelutal, ilaikilal, pūtoḍuttal, yaḷvaśittal*.

[குல் → குய் → குயலம் → குசலம் + வித்தை.]

குசலவேதனை *kuśala-vēdaṇai*, பெ.(n.) இன்ப உணர்ச்சி; pleasurable sensation.

[குல் → குய் → குயலம் → குசலம் + வேதனை.]

குசலவைத்தியன் *kuśala-vaittiyaṇ* பெ.(n.) நோய்களின் கூறுபாடுகளை நன்கறிந்த மருத்துவம் செய்யும் மருத்துவன் (சா.அக.); an able or expert physician skillful in diagnosis as well as treatment.

[குயலம் → குசலம் + வைத்தியன்.]

குசலன் *kuśalaṇ*, பெ.(n.) 1. மிகவல்லோன் (திவா.); skilful person, expert. 2. அறிஞன் (யாழ். அக.); wiseman. 3. தந்திரசாலி (இ.வ.); artful person.

[குயல் → குயலன் → குசலன்.]

குசலனி *kuśalaṇi* பெ.(n.) யாபவித்தை செய்பவன் (சா.அக.); expert in magic.

[குயலன் → குசலன் → குசலனி.]

குசலி *kuśali* பெ.(n.) தந்திரமுள்ளவள்; artful woman. “கதைச்சிறுக்கிகள் குசலிகள்” (திருப்ப. 267, புது.).

[குயல் → குயலி → குசலி.]

குசலை *kuśalai*, பெ.(n.) சுவர்த்தலையில் கட்டும் ஆரல்; coping of a wall.

[குச்சலை → குசலை.]

குசவம் *kuśavam*, பெ.(n.) கொய்சகம்; folds of cloth put on by Indian women.

[கொய்சகம் → குசவம்.]

குசவன் *kuśavaṇ* பெ.(n.) மண்வினைஞன், குயவன்; potter.

ம. குசவன்; து. குசவே.

[குயவன் → குசவன். குயவன் பார்க்க see *kuyavaṇ*.]

குசவன்கலம் *kuśavaṇ-kalam*, பெ.(n.) சட்டி; earthen pot or vessel (சா.அக.).

[குயவன் → குசவன் + கலம்.]

குசவன்கைவழித்தமன் *kuśavaṇ-kaivali-t-tamaṇ*, பெ.(n.) நுண்ணிய களிமண்; fine clay clinging to a potters hand, refined clay (சா.அக.).

[குசவன் + கை + வழித்த + மண்.]

குசவன்குளை *kuśavaṇ-cūḷai*, பெ.(n.) குயவன் மட்பாண்டம் சுடுவதற்கு ஏற்பட்ட இடம்; potters kiln (சா.அக.).

[குயவன் → குசவன் + குளை.]

குசவீசம் *kuśavīśam*, பெ.(n.) காட்டாத்தி; holy mountain ebony (சா.அக.).

[குயம் → குசம் + வீசம்.]

குசவோடு *kuśa-v-ōḍu*, பெ.(n.) குயவன் செய்த ஓடு; pot tile.

[குயவன் → குசவன் + ஓடு.]

குசன் *kuśaṇ*, பெ.(n.) செவ்வாய் (திவா.); the planet mars, as born of the earth.

[குய் - எரிதல், சிவப்பு. குய் → குயன் → குசன்.]

குசாண்டு *kuṣāṇḍu*, பெ.(n.) அற்பத்தன்மை; meanness, littleness. “நன்மை தீமைகளைக் கணக்கிட்டுப் பழவைக்குங் குசாண்டுள்ள ஈச்வர கோஷ்டியை” (திவ்.திருப்பா.4, மூவா.).

[குசை : புல். குசை → குசாண்டு.]

குசாமியம் *kuṣāmiyam*, பெ.(n.) மலைமர; hill balsam tree (சா.அக.)

[குயம் (குயவு = உயரம்) → குயாமம் → குசாமியம்.]

குசாரன் *kuṣārāṇ*, பெ.(n.) நாரத்தை; bitter orange.

[குய் → குயவு → குயால் → குயாலன் → குசாரன்.]

குசால் *kuṣāl*, பெ.(n.) மனக்களிப்பு; meriment, joy. “குசாலொடு சாய்ந்து கொண்டவர்” (மதுரகவி.70). 2. நடையுடைகளின் மினுக்கு; stylishness, gaudiness, finery, as in furniture, in dress, in perfumery.

[குல் → குய் → குயவு (இளமை, மகிழ்வு) → குயால் → குசால்.]

Fin. kuje; Es. kuju, kojū; Mordvin. koj; Q. kuyay.

த. குயால் > u.khuṣāl

குசாலிங்கனம் *kuṣāliṅgapam*, பெ.(n.) 1. களித்து விளையாடி ஒருவரை ஒருவர் தழுவிக்கொள்ளல்; sexual embrace due to excess of delight and passion. 2. ஆசையால் தழுவல்; embrace out of love (சா.அக.).

[குசால் + ஆலிங்கனம்.]

குசாற்காரன் *kuṣārākāraṇ*, பெ.(n.) 1. மனக்களிப்புள்ளவன்; a merry, care-free happy-go-lucky person. 2. ஆடம்பரக்காரன்; beau, fop.

[குயால் → குசால் + காரன்.]

குசிகம் *kuṣigam*, பெ.(n.) 1. குதிரைச்செவி; horse ear. 2. குங்கிலிய மரம்; Indian dammer tree. 3. ஒரு வகைக் கள்ளி; a kind of spurge the leaf of which resembles the horse ear. 4. எண்ணெய்க்

கசடு; the sediment of oil. 5. தான்றி; the devil's abode (சா.அக.).

[குய் → குசி → குசிகம்.]

குசினி¹ *kuṣiṇi*, பெ.(n.) சிறியது(யாழ்ப்ப.); anything very small, tender, slender (சா.அக.).

க. குசி; தெ. கூக.

[குல் → குள் → குய் → குசி → குசினி.]

குசினி² *kuṣiṇi*, பெ.(n.) சமையலறை; cook-room, kitchen, galley.

F. cuisine

[குல் → குய் (எரிதல்) → குயினி → குசினி.]

குசினிக்காரன் *kuṣini-k-kāraṇ* பெ.(n.) 1. சமையற் காரன்; cook, house-keeper, as working in the kitchen. 2. குதிரைக்காரன்; syce, horseg-room.

[குய் → குயினி → குசினி + காரன்.]

குசினிப்பயிர் *kuṣiṇi-p-payir*, பெ.(n.) இளம்பயிர் (யாழ்ப்ப.); seedling, tender plant

[குள் → குய் → குயினி + பயிர்.]

குசினிமேட்டி *kuṣiṇi-mēṭṭi*, பெ.(n.) சமையற் காரனுடைய உதவியாளர்; cook's matey or under-servant.

[குசினி + மேட்டி (மேலாளர், மேட்டிமைக்காரன்).]

குசு *kuṣu*, பெ.(n.) கீழ்க்காற்று; fart, wind or gas generated in the bowels and broken downwards.

க. குசு

[குல் → குய் → குசு.]

குக்குக-த்தல் *kuṣu-kuṣu*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) காதுக்குள் முணுமுணுவென்று ஒதுதல்; to whisper.

ம. குசுகுக்க; க. குசு, குசு; து. குசி, குசு, குச்சி, குசு, குசுகு; தெ. குசுகு, பட. குசுகு; கு. குசுமுசுநா.

[குசு + குசு - குசுகு.]

குக்குப்பு *kuṣu-kuṣuppu*, பெ.(n.) காதுக்குள் ஒதுகை; whispering.

[குசு + குப்பு]

குக்குசெனல் *kuṣu-kuṣeṇal*, பெ.(n.) காதுக்குள் ஒதுதற்குறிப்பு; onom. expr. signifying whispering.

[குசு + குசு + எனல்]

குசுண்டம் *kuṣuṇḍam*, பெ.(n.) வெண்கருங்காலி; egg fruited ebony (சா.அக.).

[குச்சுள் → குச்சுண்டம்]

குசும்பகம் *kuṣumbagam*, பெ.(n.) ஒரு நச்சுப் பூச்சி; a venomous insect (சா.அக.).

[குய் → குசும்பு → குசும்பகம்]

குசும்பம்¹ *kuṣumbam*, பெ.(n.) செந்துருக்கம் பார்க்க; see *sendurukkam*. “குசும்பமலர் கந்தம்” (திருமந். 2818).

[குய் → குசு → குசும்பை → குசும்பம்]

குசும்பம்² *kuṣumbam*, பெ.(n.) குங்குமப்பூச்செடி; safflower (சா.அக.).

[குய் → குசு → குசும்பம்]

குசும்பா¹ *kuṣumbā*, பெ.(n.) செந்துருக்கம் பார்க்க; see *sendurukkam*.

[குய் → குசு → குசும்பம் → குசும்பா]

குசும்பா² *kuṣumbā*, பெ.(n.) 1. ஒருவகைக் குடிப்பு; a kind of drink. 2. வெண்சிவப்பு நிறம்; a whitish pink colour (சா.அக.). குசும்பா வேட்டி (யாழ். அக.).

[குய் → குசு → குசும்பம் → குசும்பா]

குசும்பாச்சேலை *kuṣumbā-c-cēlai*, பெ.(n.) குசும்பாச்சாயம் ஏற்றிய சேலை; cloth dyed red in a solution of safflower seeds.

[குசும்பா + சேலை]

குசும்பாப்பூ *kuṣumbā-p-pū*, பெ.(n.) குங்குமப்பூச் செடி; safflower (சா.அக.).

மறுவ. லாலாப்பூ

[குசும்பா + பூ]

குசும்பாப்பூ வெண்ணெய் *kuṣumbā-p-pū-venṇay*, பெ.(n.) குசும்பாப் பூவினின்று வடிக்கும் எண்ணெய்; oil extracted from safflower, it brings on haemoptysis (சா.அக.).

[குசும்பா + பூ + வெண்ணெய்]

குசும்பாவெண்ணெய் *kuṣumbā-venṇey*, குசும்பா விதையினின்று வடிக்கும் எண்ணெய்; safflower oil, used in confectionery.

[குசும்பா + எண்ணெய்]

குசும்பு *kuṣumbu*, பெ.(n.) குறும்புத்தனம்; mischief.

[குறும்பு → குதும்பு → குசும்பு(கொ.வ.)]

குசும்பை *kuṣumbai*, பெ.(n.) குசும்பா பார்க்க; see *kuṣumbā*. “குசும்பையி னறுமலர்” (கம்பரா. அதிகாய. 89).

[குய் → குசு → குசும்பை]

குசும்பைமலர்மணி *kuṣumbai-malar-maṇi*, பெ.(n.) ஒன்பான் மணிகளில் ஒன்று (கோவரங்கப் பதுமராகம்) (யாழ். அக.); a kind of Topaz.

[குசும்பை + மலர் + மணி]

குசுமசத்தம் *kuṣumaśattam*, பெ.(n.) நாணல்; reed (சா.அக.).

[குசுமம் + சத்தம்]

குசுமம் *kuṣumam*, பெ.(n.) 1. பூ (திவா.); flower. 2. காயா (மலை) பார்க்க; see *kāyā*. 3. மலையிலுப்பை (காட்டிலுப்பை); wild mowah. 4. சங்கங் குப்பி; smooth volkameria (சா.அக.).

ம. குசுமம்

[குய் → குசு → குசுமம்]

குசுமவரி *kuśuma-v-ari*, பெ.(n.) செம்பரத்தை; Chinese rose mallow (சா.அக.).

[குசுமம் + அரி.]

குசுமாகரம் *kuśumākaram*, பெ.(n.) வெயிற்காலம்; summer (சா.அக.).

[சூய் → குசுமம் → குசுமாகரம்.]

குசேலன் *kuśēlaṇ*, பெ.(n.) கண்ணன் நண்பனும் அவரால் வறுமை நீங்கிப் பெருஞ்செல்வம் பெற்றவனுமாகிய ஒரு முனிவன் (பாகவத. 10.45:1); a poverty-stricken Brahmin sage who through the friendship of Krishna became exceedingly wealth.

[சூல் (எழுச்சி, உயர்வு, நன்மை) கு + சேலன் → குசேலன் → குசேலன். வ. கு : நல்ல.]

சூல் என்னும் தமிழ் முன்னொட்டினை வடமொழி கடன் பெற்றது.

குசை¹ *kucaḥ*, பெ.(n.) தருப்பைபார்க்க; see taruppai. “குசைகடு மறையோர்” (பிரபுலிங். கோரக்கர்.).

[சூல் → சூய் → குசை → குசை]

குசை² *kuśaḥ*, பெ.(n.) 1.குதிரையின் வாய்க் கருவியிற் கோத்து முடியங் கயிறு (நெடுநல். 178. உரை); rein. 2. கடிவாளம்; bridle, bit. “அசைவி றொடை யடி கசைகுசை” (பாரத. பதினாறாம் போ. 27).

[கசை → குசை]

குசை³ *kuśaḥ*, பெ.(n.) மகிழ்ச்சி; gladness, joy. “குசைதரு வினோதம்” (ஞானவா. தாகூர. 85).

[சூல் → சூய் → குசை → குசை]

குசை⁴ *kuśaḥ*, பெ.(n.) குதிரைப் பிடரிமயிர் (பிங்.); horse's mane.

[சூல் → சூய் → குசை]

குசைக்கயிறு *kuśaḥ-k-kayiru*, பெ.(n.) குதிரையின் வாய்வடம் (திவா.); rein.

[குசை + கயிறு.]

குசைக்கிரந்தி *kucaḥ-k-kirandī*, பெ.(n.) தருப்பைப் புனித முடிச்சு; knot in a finger-ring, made of darbha grass. “கண்டிவிசிட்டங் குசைக்கிரந்தி கனிட்டம்” (சிவதரு. ஐவகை. 4).

[குசை + கிரந்தி.]

குஞ்சக்குறவர் *kuṇja-k-kuravar*, பெ.(n.) பாவாற்றி செய்யும் குறவர் வகையினர் (E.T.); the Kuravas who manufacture weaver's brushes from roots, and are employed as shikaris.

[குஞ்சம் + குறவர்.]

குஞ்சங்கட்டு-தல் *kuṇcan-kaṭṭu*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) அணியழகுக்காகத் தொங்கவிடுதல்; to hang up tassels as ornaments.

[சூம் + குஞ்சு → குஞ்சம் + கட்டுதல்.]

குஞ்சட்டி *kuṇjaṭṭi*, பெ.(n.) சிறுசட்டி(யாழ்ப்.); small earthen vessel.

[குறமை + சட்டி - குறஞ்சட்டி → குஞ்சட்டி.]

குஞ்சம்¹ *kuṇjam*, பெ.(n.) 1.குறள், குள்ளம் (திவா.); dwarf. 2. கூன் (அக.நி.); hump-back. 3. குறளை (திவா.); calumny, aspersion, slander.

[சூள் → குஞ்சு → குஞ்சம்]

இச் சொல்லிற்கு ‘குப்ஜ’ என்னும் வடசொல்லை மூலமாகச் சென்னைப் பல்கலைக்கழக ஆசிரியர் முதலியல் குறித்திருப்பது தவறு. வளைந்தது என்பதே வடசொற்பொருள் (வே.க.150).

குஞ்சம்² *kuṇjam*, பெ.(n.) 1.பூங்கொத்து; bunch of flowers. 2. தவசக் கதிர்; an ear of corn. 3. புல்லின் குச்சு; tassel, cluster of grass. 4. புடைவையகலத்தின் அரைக்காற்பாகம்; a measure in the width of cloth = 120 threads of the warp. 4. கொய்சகம்; fold of cloth.

ம. குஞ்சம்; 3kt. gucca.

குஞ்சம்³ *kuṇjam*, பெ.(n.) ஈயோட்டி (சூடா.); chowry, bushy tail of the yak, often set in a richly decorated handle for use as a fly-flapper.

ம. குஞ்சம்

Fin. kassa; Karel. kassa, kassu; ED. kassa.

[குஞ்சு → குஞ்சு → குஞ்சம்.]

குஞ்சம்

குஞ்சம்⁴ *kuñjam*, பெ.(n.) குன்றி பார்க்க (திவா.); crab's eye.

[குறு → குறுஞ்சம் → குஞ்சம். குறுதல் = முகத்தல்.]

குஞ்சம்⁵ *kuñjam*, பெ.(n.) நாழி (திவா.); a measure of capacity.

[குய் → குய்ஞ்சம் → குஞ்சம். குய்தல் = முகத்தல்.]

குஞ்சம்⁶ *kuñcam*, பெ.(n.) 1. புனிதரனை (மூ.அ.) பார்க்க; bristly trifoliate vine. 2. சீதாங்கச் செய்நஞ்சு (மூ.அ.); a mineral poison.

[குய் → குய்ஞ்சம் → குஞ்சம்.]

குஞ்சம்வீக-தல் *kuñjam-visu-*, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஈயோட்டியால் காற்றுவர வீகதல்; to fan with a chowry.

[குஞ்சம் + வீக.]

குஞ்சரக்கன்று *kuñjara-k-karū*, பெ.(n.) குட்டியானை; young elephant. "நற்குஞ்சரக் கன்று நண்ணின்" (அருட்பா. காப்பு).

[குஞ்சரம் + கன்று.]

குஞ்சாத் தீ *kuñjara-t-ti*, பெ.(n.) யானைத்தீ (சீவக. 396); a disease causing great hunger.

[குஞ்சரம் + தீ. மிதுபசிக்கு உவமை.]

குஞ்சரம்¹ *kuñjaram*, பெ.(n.) 1. கருங் குன்றிமணி; crab's eye. 2. கருமை; black. 3. யானை; elephant. "குஞ்சர வொழுக்கை பூட்டி" (பதிற்றுப். 5, பதி.). 3. ஒரு சொல்லைச் சார்ந்து உயர்வு குறிக்கும் மொழி; a epithet to denote excellence used in compounds like. கவிக்குஞ்சரம்.

[குஞ்சரம் = கருமை. கரிய யானை.]

குஞ்சரம்² *kuñjaram*, பெ.(n.) கருங்குவளை (மலை.); blue nelumbo.

[குஞ்சரம் = கருமை. குஞ்சரம் = கருங்குவளை.]

குஞ்சரமணி *kuñcaramaṇi*, பெ.(n.) கழுத்தணி வகை(பர.); necklace worn by women.

[ஒருகா. குஞ்சரம் (குன்றி) + மணி.]

குஞ்சரவொழுக்கை *kuñcara-v-oḷukai*, பெ.(n.) யானை கட்டிய சகடம்; elephant cart. "குஞ்சர வொழுக்கை பூட்டி" (பதிற்றுப். 5, பதி.).

[குஞ்சரம் + ஒழுக்கை.]

குஞ்சராசனம் *kuñjaraśanam*, பெ.(n.) பார்க்க அரக (பிங்.); pipal as elephants food.

[குஞ்சரம் = யானை. குஞ்சராசனம் = யானை விரும்பித் தின்னும் இலை கொண்ட மரம்.]

குஞ்சரி *kuñjari*, பெ.(n.) 1. பெண்யானை; female elephant. 2. முருகக்கடவுளின் மனைவியான தெய்வானை; a consort of Murugan. "குஞ்சரிசூயம் புயம்பெற" (திருப்ப.).

[குஞ்சு → குஞ்சரி.]

குஞ்சலம் *kuñjalam*, பெ.(n.) மேல்மதகுக்கட்டை; upper log of a sluice.

[குஞ்சு → குஞ்சல் → குஞ்சலம்.]

குஞ்சன் *kuñjan*, பெ.(n.) குறளன் (பிங்.); dwarf.

[குஞ்சு → குஞ்சன்.]

குஞ்சாமணி *kuñjā-maṇi*, பெ.(n.) ஆண் குழந்தைகளின் அரையிற்கட்டும் மணி வகை; a waist ornament of male children.

[குஞ்சு → குஞ்சான் + மணி]

குஞ்சாலாடு *kuñcāḷāḍu*, பெ.(n.) கடலைமாவைச் சலித்துச் செய்த சிறுமணிகளைச் சருக்கரைப் பாகிற் கலந்து செய்த உருண்டை வடிவமான ஒரு தின்பண்டம்; a kind of sweet-meat made of dough of dhal or Bengal gram flour fried in ghee, and shaped like a ball of abrus-seeds.

ம., க. குஞ்சாலாடு

[குஞ்சு (சிறியது) + லாடு - குஞ்சலாடு → குஞ்சலாடு]

குஞ்சான் *kuñjāṇ*, பெ.(n.) குழந்தையின் ஆண்குறி; membrum virile, especially of a child (வே.க.149).

[குஞ்சு → குஞ்சான்.]

குஞ்சி¹ *kuñji*, பெ.(n.) 1. சிறுமையானது; anything small. குஞ்சிப்பெட்டி . 2. பறவைக்குஞ்சு; young bird, chicken. “கரியகுஞ்சியின் றாகமார் பசி” (சி.சி.பர.மாயாவாதி மறு.1.). 3. தாயின் தங்கை (யாழ்ப்ப.); mother's younger sister. 4. சிற்றப்பன் (யாழ்ப்ப.); father's younger brother (யாழ்ப்ப.). 5 ஆண்குறி; membrum virile as small.

ம. குஞ்சி; க.குன்னி (நாய்க்குட்டி), குன்ன (சிறிய); தெ. குன்ன (விலங்குக்குட்டி) கூன (குழந்தை); குட. குஞ்சி (குழந்தை); கொலா. குன (நாய்க்குட்டி).

[குஞ்சு → குஞ்சி]

குஞ்சி²-த்தல் *kuñji*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) கால் தூக்கி வளைத்தல்; to upraise and bend, as the leg, to cause to bend. “கால்குஞ்சித் தாடி னானும்” (தேவா. 521.4).

[குஞ்சு → குஞ்சி]

குஞ்சி³-த்தல் *kuñji*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) காற்படங் குந்தி நிற்பல் (குடா.); to stand on tip-toe.

[குஞ்சு → குஞ்சி]

குஞ்சி⁴ *kuñci*, பெ.(n.) 1. கொடிநாட்டுங் குழி; pit for erecting a flagstaff “குஞ்சி மாண்கொடி” (சீவக. 143) 2. கொடிக்கழை; flagstaff (சீவக. 143.உரை.).

[குள் → குஞ்சி]

குஞ்சி⁵ *kuñci*, பெ.(n.) 1. குடுமி (திவா.); tuft of hair, especially man's. 2. யானை, மயில் முதலியவற்றின் உச்சி மயிர்; hair, as on the head of an elephant crest of peacock. “குஞ்சிக்களியானை” (சீவக. 2792). “குஞ்சி மா மஞ்சை” (சீவக. 301.). 3. தலை; head “குஞ்சு குறங்கின்மேற் கொண்டிருந்து” (பதினொ. வேத. 5.). 4. சிற்றணுக்களென்னும் விருது; tassels, as insignia of royalty “புனையிற்றுகுஞ்சு பிச்சமின்றவழ் கொடியோட்டி” (சீவக. 437).

Fin. kalki; Jap. ke; Mordvin. kalgo; Turk. kyl; Q. kill.

[கொடிஞ்சி → கொஞ்சி → குஞ்சி]

குஞ்சி⁶ *kuñci*, பெ.(n.) குன்றி; crab's eye.

[குறு → குறுஞ்சி → குஞ்சி]

குஞ்சிக்கூடை *kuñci-k-kūṭai*, பெ.(n.) சிறுகூடை; wicker-basket, small of a basket (w.) (வே.க.150).

[குஞ்சி + கூடை]

குஞ்சிமணி *kuñci-maṇi*, பெ.(n.) குஞ்சாமணி பார்க்க; see *kuñcāmaṇi*

[குஞ்சி + மணி]

குஞ்சியப்பன் *kuñci-y-appaṇ*, பெ.(n.) 1. தந்தையின் தம்பி; father's younger brother. 2. தாயின் தங்கை கணவன்; mother's younger sister's husband. 3. தாயின் இரண்டாம் கணவன்; step-father.

ம. குஞ்சுப்பன்

[குஞ்சி + அப்பன்]

குஞ்சியப்பு *kuñciyappu*, பெ.(n.) குஞ்சியப்பன் பார்க்க; see *kuñjiyappu*.

[குஞ்சி + அப்பு]

குஞ்சியன் *kuñciyaṇ*, பெ.(n.) குஞ்சி யப்பன் பார்க்க; see *kuñjiyappaṇ*.

[குஞ்சி → குஞ்சியன்.]

குஞ்சியாத்தை *kuñci-y-attai*, பெ.(n.) குஞ்சி யாய்ச்சி (யாழ்ப்ப.) பார்க்க; see *kuñjiyāycci*

[குஞ்சி → ஆத்தை.]

குஞ்சியாய்ச்சி *kuñci-y-āycci*, பெ.(n.) 1. தாயின் தங்கை; mother's younger sister. 2. தந்தையின் தம்பிமனைவி; father's younger brother's wife. 3. தந்தையின் இரண்டாந்தாரம்; step-mother (யாழ்ப்ப.).

ம. குஞ்சும்

[குஞ்சி - சிறிய, இளைய. குஞ்சி + ஆய்ச்சி.]

குஞ்சியாயி *kuñci-y-āyi*, பெ.(n.) பார்க்க **குஞ்சியாய்ச்சி** (யாழ்ப்ப.).

[குஞ்சி + (ஆய்ச்சி) ஆயி.]

குஞ்சிரிப்பு *kuñcirippu*, பெ.(n.) புன்னகை; smile (w.).

[குமின்சிரிப்பு → குஞ்சிரிப்பு.]

குஞ்சு *kuñcu*, பெ.(n.) 1. பறவைக்குஞ்சு (பிங்.); young of birds. 2. எலி, அணில் முதலியவற்றின் பிள்ளை; young of any living being as fish, oysters, rats, lizards, frogs, squirrels etc. 3. ஆண் குறி; membrum virile. 4. சிறுமையானது; anything small.

ம. குஞ்சு. குஞ்சி; க. குன்னி (விலங்குக் குட்டி); தெ. குன்ன (விலங்குக் குட்டி); கூன (குழந்தை); கோத. குன்சர்; துட., கூக்; குட. குஞ்ஞி (குழந்தை); கொலா. கூன (நாய்க்குட்டி).

[குள் → குய் → குய்க்கு → குஞ்சு (வே.க.150).]

குஞ்சுக்கடகம் *kuñju-k-kadagam*, பெ.(n.) சிறிய ஓலைப்பெட்டி (யாழ்ப்ப.); small ola basket.

[குஞ்சு + கடகம்.]

குஞ்சுக்குவை-த்தல் *kuñcukku-vai*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) முட்டையைக் குஞ்சு பொரிக்கும்படி செய்தல் (யாழ்ப்ப.); to set eggs for hatching.

[குஞ்சு + கு + வை]

குஞ்சு குழந்தைகள் *kuñju-kulandaikai*, பெ.(n.) சிறியவும் பெரியவுமான குழந்தைகள்; infants and children. குஞ்சு குழந்தைகளெல்லாம் நலந் தானே? (கொ.வ.).

[குஞ்சு + குழந்தை + கள்.]

குஞ்சங்குழுவானும் *kuñjuṅ-kuluvāṇum*, பெ.(n.) 1. பூச்சித்திரள்; swarm of insects. 2. பல அகவையிலுள்ள குழந்தைகளின் கூட்டம்; a group of children of different ages. “குஞ்சங் குழுவானு மாக வீடு கலகலவென்றிருக்கின்றது” (கொ.வ.).

மறுவ. குஞ்சங்குழுவானும், குஞ்சங்குழுவும்.

[குஞ்சு + உம் + குழுவான் + உம்.]

குஞ்சுச்சிப்பி *kuñju-c-cippi*, பெ.(n.) முற்றாத முத்துச்சிப்பி; immature bivalves, as young mussels, oysters.

[குஞ்சு + சிப்பி.]

குஞ்சுநறுக்கு-தல் *kuñcu-narukku*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) ஆண் குறியின் நுனி மேல் தோலை நீக்குதல்; to circumcise.

மறுவ. கன்னத்துச் செய்தல்

[குஞ்சு + நறுக்கு.]

குஞ்சுப்பெட்டி *kuñju-p-peṭṭi*, பெ.(n.) சிறிய ஓலைப்பெட்டி (யாழ்ப்ப.); small ola basket.

[குஞ்சு + பெட்டி.]

குஞ்சுபொரி-த்தல் *kuñju-pori*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) முட்டையினின்று குஞ்சு வெளிவரல்; to hatch, produce young from eggs.

[குஞ்சு + பொரி.]

குஞ்சரம் *kuñcuram*, பெ.(n.) குன்றிமணி; crab's eye.

[குஞ்சு → குஞ்சரம்]

குஞ்சுவாயன் *kuñju-vāyaṇ*, பெ.(n.) கைப்பெட்டி; small hand box (யாழ்ப்ப.).

மறுவ. குஞ்சுப்பெட்டி

[குஞ்சு + வாயன்.]

குஞ்சுறை *kuñjurai*, பெ.(n.) பறவைக்கூடு (சூடா.); bird's nest.

[குஞ்சு + உறை]

குஞ்சை *kuñjai*, பெ.(n.) நெய்வோர் பாவில் தேய்க்கும் குஞ்சம்; the big broad, heavy sized brush of which the pā is twined into the venti sometimes double handled, with which men run swiftly back and forth.

[குஞ்சு + குஞ்சை]

குட்சி *kuṭci*, பெ.(n.) வயிறு; stomach.

[குள் → குட்டம் (குழி) → குட்சி]

குட்சி² *kuṭci*, பெ.(n.) உருட்டியாடும் கருவியில் விழும் ஒற்றைத் தாயம்; the number marked one that is turned upwards in a game played with cowries, etc. (கொ.வ.).

[குள் → குட்சி (ஒற்றைக் குழி, ஒன்று)]

குட்டக்கரப்பான் *kuṭṭa-k-karappāṇ* பெ.(n.) படர்நோய் வகை; white scabby scurf, a kind of eruption spreading over the whole surface of the body.

[குட்டம் + கரப்பான்.]

குட்டக்குறடு *kuṭṭa-k-kuṇṇadu*, பெ.(n.) சிறுகுறடு (விள்); a kind of brazier's pincers.

[குட்டை + குறடு - குட்டைக் குறடு → குட்டக் குறடு]

குட்டநாடன் *kuṭṭanāḍaṇ*, பெ.(n.) குட்ட நாட்டைச் சேர்ந்தவன்; one who belongs to *kuṭṭanāḍu*.

ம. குட்டநாடன்

[குட்டம் + நாடு + அன்.]

குட்டநாடு *kuṭṭanāḍu*, பெ.(n.) திருவாங்கூர் நாட்டைச் சேர்ந்ததும், கோட்டயம், கொல்லமென்று வழங்குகின்ற நகரங்களைக் கொண்டதும் ஏரிகளை மிகுதியாக உடையதுமாகிய ஒரு கொடுந்தமிழ் நாடு; the region full of lakes, where a vulgar dialect of Tamil was spoken, corresponding to area of the modern towns of Kottayam and Quilon in Travancore one of 12 Koṇṇuntamiḷ Nāḍu. “குட்டநாட்டுத் திருப்புவியூர்” (திவ்.திருவாய். 8.9:1).

ம. குட்டநாடு

[குண்டு → குட்டு → குட்டம் (வேக.194).]

குட்டப்புழுதியாக்கு-தல் *kuṭṭa-p-puḷudi-y-āḱku*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) கும்மாளமடித்தல் (நெல்லை); to be tumultuously playful.

[குட்டம் → புழுதி + ஆக்கு.]

குட்டம்¹ *kuṭṭam*, பெ.(n.) 1. ஆழம்; depth, profundity. “இருமூந்நீர்க் குட்டமும்” (புறநா. 20:1). 2. மடு; tank, pond. “நெடுநீர்க் குட்டத்துத் துடுமெனப் பாய்ந்து” (புறநா. 243:9). 3. குட்டநாடு பார்க்க; see *kuṭṭa-nāḍu*. “தென்பாண்டி குட்டம்” (நன். 272, மயிலை). 4. பரப்புள்ள இடம்; expanse, region. “பெருங்கடற் குட்டத்து” (மதுரைக். 540).

[குள் → குட்டு → குட்டம்.]

குட்டம்² *kuṭṭam*, பெ.(n.) 1. திரள்; multitude, collection, heap. 2. அவை; assembly. “படைக்கலம் பிடித்துக் குட்டத்துக்குச் செல்லப்பெறார்” (T.A.S.I, 9).

[கூட்டம் → குட்டம்.]

குட்டம்³ *kuṭṭam*, பெ.(n.) 1. சிறுமை; smallness, littleness. 2. குரங்குக்குட்டி; the young of a monkey. “தங்குட்டங்களை... மந்திகள் கண் வளர்த்தும்”

(திவ். பெரியாழ். 3.5:7). 3. குறைந்த சீருள்ள அடி (தொல். பொருள். 427); verse-line with less than the required number of *cir*. 4. கலிப்பாவின் உறுப்புள் ஒன்றாகிய தரவு; a member in a kali verse.

[குள் → குட்டு → குட்டம். (வேக. 148).]

குட்டம்¹ *kuffam*, பெ.(n.) 1. குட்டநோய்; leprosy. “குட்டநோய்” (சீவக. 253). 2. கோட்டம் என்னும் மருந்துவேர் (மலை.); Arabian costum.

[குட்டை → குட்டம்.]

குட்டன்¹ *kuffan*, பெ.(n.) 1. சிறுபிள்ளை, சிறுவன்; laddie, lassie as a term of endearment. “என் சிறுக்குட்டன்” (திவ். வெரியாழ். 14:2). “சூயிலெனப் பேசு மெங்குட்டனெங்குற்றது” (திருக்கோ. 224). 2. ஆட்டுக்குட்டி (திவா.); kid or lamb. 3. விலங்கின் குட்டி; young of an animal. “நாயின்வெங்கட் சிறு குட்டனை” (கம்பரா. நகர்நீ. 117).

ம. குட்டன்; க. குட்ட; தெ. கிட்ட; து. கிட்டெலெ;

குட. குட்டி; துட. குட்; கூ. குட; குரு. கிட்டரு; பிரா. குட்டே.

[குள் → குட்டு → குட்டன்.]

குட்டன்² *kuffan*, பெ. (n.) 1. குட்டை விரல்; a little finger. 2. பெருவிரல் அல்லது கட்டைவிரல்; toe.

[குள் → குட்டு → குட்டன்.]

குட்டான்² *kuffan*, பெ. (n.) 1. சிறுபடப்பு; small basket. 2. சிறிய ஒலைப்பெட்டி; little ola case.

[குட்டம் → குட்டான் (வேக. 152).]

குட்டான்கட்டு-தல் *kuffan-kattu*, பெ.(n.) 5 செ.கு.வி. (v.i.) பறவை முதலியன கொத்தாத படியும், அணிகல் கடியாதபடியும் காய்களின் மீது மூடிக்கட்டுதல்(வின்.); to put a cover over fruits for protection from birds and squirrels

[குட்டான் + கட்டு-]

குட்டி¹ *kuffi*, பெ.(n.) 1. நாய், பன்றி, புலி, நரி ஆகியவற்றின் குட்டி (தொல். பொருள். மரபு. 20); young of dog, pig, tiger, etc. 2. ஆட்டுக்குட்டி; lamb. 3. சிறுமி (உ.வ.); small girl. 4. கடைசிப்பிள்ளை;

child, especially the youngest, in endearment (w.). 5. விலங்கின் பிள்ளைப் பொது; young of animals. 6. கரு அல்லது சினை; embryo. குட்டிபடுதல் = சினைப்படுதல். 7. ஓரறி வயிரிப் பெயரின் இளமைப் பொருள் முன்னொட்டு; prefix of single sense being. “குட்டிப் பிடவம், குட்டிவிளா” (பிள்ளை விளாத்தி). 8. சிற்றப்பன் சிற்றன்னைவர் பெயர் முன்னொட்டு; prefix of uncle and aunt. குட்டியப்பன், குட்டியாத்தாள். 9. சிறுமைப் பெயர்; smallness. குட்டித்தொல் காப்பியம்.

ம. குட்டி; க. குட்டி.

E. kid, a young goat, kid, kiddy(s) Child; ME. kid, kidde; Dan., Swed., Norw., kid; ON. kithi; OHG. kizzi, chizzi; MHG., G.K. kitze.

[குட்டு → குட்டி.]

குட்டி² *kuffi*, பெ.(n.) கோட்டம்; Arabian costum. “பருங்காயங்குட்டி” (தைவல. தைவல. 77).

[குட்டு → குட்டி.]

குட்டி³ *kutti*, பெ.(n.) 1. பல்லாங்குழி முதலிய விளையாட்டில் அதிகமாகக் கூடுங்காய்(வின்.); additional coin or seed which a player gets in excess of another in games like *pallāṅkuli*, etc., 2. பயன்; additional sum claimed or allowed in respect of a debt, as a share of the net profit. 3. காக்கைப் பலா; esculent - leaved false kamela. 4. கடிச்சை; downy-leaved false kamela.

[குள் → குட்டி.]

குட்டிக்கரணம் *kuffi-k-karanam*, பெ.(n.) 1. தலை கீழாக மறிந்துவிழும் ஒரு வித்தை; performing a somersault on the ground, as minor acrobatics. 2. பெருமுயற்சி; making strenuous efforts, using all possible means, taking the utmost pains. “குட்டிக்கரணம் போட்டென்னாலானமட்டும்” (இராமநா. உயுத். 77).

ம. குட்டிக்கரணம்

[குட்டி + கரணம்.]

குட்டிக்கலகம் *kuṭṭi-k-kalagam*, பெ.(n.) 1. சிறு கலகம்; squabble, domestic quarrel, as rising out of trifles. 2. கோட் சொல்லால் விளையும் கலகம்; quarrel rising from backbiting, talebearing.

[குட்டி + கலகம்]

குட்டிக்கிழங்கு *kuṭṭi-k-kijangu*, பெ.(n.) ஒரு கிழங்கின் பக்கத்தில் அதனையொட்டி உண்டாகும் கிழங்கு; small esculent root growing by the side of a large one.

[குட்டி + கிழங்கு]

குட்டிக்கும்பிடு-தல் *kuṭṭi-k-kumbiḍu*, 20 செ.கு.வி. (v.i.) தலையிற் குட்டிக் கொண்டு பிள்ளையாரை வணங்குதல்; to cuff the head three times, and raise the hands in worship of (Ganēśa) piḷḷiyār.

[குட்டு → குட்டி + கும்பிடு]

குட்டிக்கொக்கான் *kuṭṭi-k-kokkāṇ* பெ.(n.) சிறு கற்களைக் கொண்டு ஆடும் விளையாட்டு வகை; a kind of play with pebbles.

[குட்டி + கொக்கான்]

குட்டிச்சாத்தன் *kuṭṭi-c-cāṭṭan*, பெ.(n.) குறளித் தேவதை; elf, imp., little goblin invoked in performing jugglery, etc.

ம. குட்டிச்சாத்தான்; க. குட் சாத.

[குட்டி + சாத்தன்]

குட்டிச்சாத்திக்காரன் *kuṭṭi-c-cāṭṭi-k-kāraṇ* பெ.(n.) பேயோட்டும் மந்திரக்காரன்(வின்.); enchanter, sorcerer, one who is supposed to have power over familiar spirits.

[குட்டி + சாத்திக்காரன்]

குட்டிச்சுவர் *kuṭṭi-c-cuvar*, பெ.(n.) 1. இடிந்த சிறுகுவர்; ruined wall. “குட்டிச் சுவரெனிலோ மாடு முறைஞ்சு மறைவாகும்” (பெருந்தொ.288). 2. பாழ் மனை; ruins of a building. அந்தக் குட்டிச்சுவரிற் கழுதை மேய்கிறது (உ.வ.). 3. பழுது; ruin, damage. காரியம் குட்டிச்சுவராயிற்று (உ.வ.).

ம. குட்டிச்சுவரு

[குட்டி + சுவர்]

குட்டிச்சுவரா(கு)-தல் *kuṭṭi-c-cuvarā(gu)*, 6 செ.கு.வி. (v.i.) பழுதாதல், அழிதல்; to ruin, damage.

ம. குட்டிச்சோராவுக

[குட்டிச்சுவர் + ஆகு]

குட்டித்தக்காளி *kuṭṭi-t-takkāḷi*, பெ.(n.) சிறு தக்காளி (வின்.); black night shade.

[குட்டி + தக்காளி]

குட்டித்தாய்ச்சி *kuṭṭi-t-tāycci*, பெ.(n.) சிணையான விலங்கு; pregnant animal.

[குட்டி + தாய்ச்சி. ஒ.நோ. பிள்ளைத்தாய்ச்சி]

குட்டித்திருவாசகம் *kuṭṭi-t-tiruvācagam*, பெ.(n.) கருவைச் சிவபிரான் மேல் அதிவீரராமபாண்டியர் பாடியனவாக வழங்கும் மூன்று அந்தாதிகள்; antāti, on śiva at Karuvai, three in number ascribed to Ativira-rāma-pāṇḍiyan and considered as Tiruvāśagam in miniature.

[குட்டி + திருவாசகம்]

குட்டித்தொல்காப்பியம் *kuṭṭi-t-tolkāppiyam*, பெ.(n.) தொல்காப்பியத்தைத் தழுவி ஐந்திலக் கணங்களையும் கொண்டதாக வைத்தியநாத தேசிகர் இயற்றிய இலக்கண விளக்கம்; the Ilakkana vilakkam, by Vaittiya nāta-tēṣikar, as a compendium of the great Tolkāppiyam.

[குட்டி + தொல்காப்பியம்]

தொல்காப்பிய மரபும் இலக்கணவிளக்க மரபும் வேறுபடுதலின் இவ்வாறு பெயரிடல் அத்துணைப் பொருத்த முடையதன்று.

குட்டிநடிகை *kuṭṭi-naḍigai*, பெ.(n.) சிறுபருவத்தில் நாடகம், திரைப்படம் போன்றனவற்றில் நடிக்கும்

பெண்; a small girl who acts on the stage, in films etc.

[குட்டி + நடிகை.]

குட்டிப்பயல் *kuṭṭippayaḷ*, பெ.(n.) குட்டிப்பையல் பார்க்க; see *kuṭṭippaiyaḷ*.

[குட்டி + (பையல்) → பயல்..]

குட்டிப்பல் *kutti-p-paḷ*, பெ.(n.) 1. ஒட்டிமுளைக்கும் சிறுபல்; extra or dwarf tooth. 2. பாற்பல், அரும்புப்பல்; milk-tooth.

ம. குட்டிப்பல்லு

[குட்டி + பல்.]

குட்டிப்பலா *kuṭṭi-p-paḷā*, பெ.(n.) பிராய்மரம்; paper-tree.

[குட்டி + பலா.]

குட்டிப்பாடம் *kuṭṭi-p-paḍam*, பெ.(n.) பொருளுணராது பாராமல் ஒய்விக்கும்படி பண்ணும் நெட்டுரு. (மனப்பாடம்); blind recital, learning by rote.

தெ. குட்டிபாதமு

[த. குருடு > தெ. குட்டு. குட்டு → குட்டி + பாடம்.]

குட்டிப்பிடவம் *kuṭṭi-p-piḍavam*, பெ.(n.) ஒருவகை மரம் (சிலப்.13:158 உரை.); bedaly emetic-nut.

[குட்டி + பிடவம்.]

குட்டிப்பையல் *kuṭṭi-p-paiyaḷ*, பெ.(n.) சிறுவன்; small boy.

[குட்டி + (பையல்) பையல்.]

குட்டிபஞ்சரம் *kuṭṭipaṇṇicaram*, பெ.(n.) கோயில் விமானத்தில் அமையும் கொடிய மூக்குடைய வடிவம் (மது.); a figure on a temple gopuram.

Sk. paṇaṣi.

[குட்டி + பஞ்சரம்.]

குட்டிபடல்¹ *kuṭṭi-paḍal*, பெ.(n.) சினைப்படுகை; becoming pregnant, as a sheep, goat, dog.

[குட்டி + (படுதல்) → படல்.]

குட்டிபடல்² *kuṭṭi-paḍal*, பெ.(n.) விளையாட்டில் தவறியடிக்கை; striking a wrong coin or seed in games.

தெ. குட்டி

[த. குருடு > தெ. குட்டு. குட்டு → குட்டி + படல்.]

குட்டிபோடு¹-தல் *kuṭṭi-pōḍu-*, 19 செ.குன்றாவி. (v.t.) விவங்கு குட்டியினுதல்; to bring forth young, as beasts.

ம. குட்டிப்பெடுக (பெற்றறெடுத்தல்)

[குட்டி + போடு.]

குட்டிபோடு²-தல் *kuṭṭi-pōḍui-*, 19 செ.கு.வி. (v.i.) விளையாட்டில் அதிகப் பந்தயம் வைத்து விளையாடுதல்; to put down a forfeited seed or coin in gambling as stakes to be played for.

[குட்டி + போடு.]

குட்டிமணியம் *kuṭṭi-maniam*, பெ.(n.) உதவி மணியக்காரன்; assistant to Maniyakāran.

[குட்டி + மணியம்.]

குட்டிமம் *kuṭṭimam*, பெ.(n.) கற்பாவின தரை; paved floor, pavement, ground paved with mosaic ground smoothed and plastered. “கோயிற் குட்டிம வன்றலத்து” (கம்பரா. கிட்கிந். 109).

ம. குட்டிமம்

[குட்டு → குட்டிமம். குட்டுதல் - இடித்துச் செறித்து வலிமைப்படுத்துதல்.]

குட்டியடி-த்தல் *kuṭṭi-y-adi-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) குட்டியை பார்க்க; see *kuṭṭiyaḷ*

தெ. குட்டியடித்தல்

[குட்டி + அடி.]

குட்டியப்பன் *kuṭṭi-y-appaṇ*, பெ.(n.) சிறிய தகப்பன்;
father's younger brother.

ம. குட்டியச்சன்

[குட்டி + அப்பன்.]

குட்டியழி-த்தல் *kuṭṭi-y-aḷi-*, 4 செ.கு.வி.(v.i.)
கள்ளக்கருவை மருந்திட்டுக் கரைத்தல்; to cause
miscarriage, abortion of a child conceived in adul-
tery.

[குட்டி + அழி]

குட்டியாண்டவன் *kuṭṭi-y-āṇḍavaṇ*, பெ.(n.)
பட்டினவர் வணங்கும் தெய்வம்; sea-god of
Pattinavar caste, represented by a small conical
heap of wet sand and mud.

[குட்டி + ஆண்டவன்.]

குட்டியாத்தாள் *kuṭṭi-y-aṭṭāḷ*, பெ.(n.) சிறியதாய்
(பர.); mother's younger sister.

[குட்டி + ஆத்தாள்.]

குட்டியிடு-தல் *kuṭṭi-y-iḍu-*, 20 செ.கு.வி.(v.i.)
விலங்கு முதலியன கருவுயிர்த்தல் (கொ.வ.); to bring
forth young, especially said of animals.

ம. குட்டியிடு

[குட்டி + இடு-]

குட்டியிடுக்கி *kuṭṭi-y-iḍukki*, பெ.(n.) 1. சிற்றரத்தை
வகை (மலை.); lesser galangal. 2. கோட்டம் (மலை.);
arabian costum. 3. பயிருடன் வளரும்
புல்வகை(வின்.); a kind of grass or weed in rice
fields.

[குட்டி + இடுக்கி]

குட்டிவிரல் *kuṭṭi-viraḷ*, பெ.(n.) 1. கால்கைகளில்
ஐந்துக்கு அதிகமாவுள்ள விரல்; sixth or extra fin-
ger or toe as smaller than the rest. 2. சுண்டு விரல்;
a little finger or toe.

ம. குட்டிவிரல்

[குட்டி + விரல்]

குட்டிவிளா *kuṭṭi-viḷā*, பெ.(n.) 1. விளா; wood apple.
2. பார்க்க நாய்விளா; musk-deer-plant.

[குட்டி + விளா]

குட்டிவேல் *kuṭṭi-vēḷ*, பெ.(n.) வேலமரவகை(இ.வ.);
kind of acacia

[குட்டி + வேல்]

குட்டிவை¹-த்தல் *kuṭṭi-vai-*, 4 செ.கு.வி.(v.i.)
1. விளையாட்டில் தவறான காயை அடித்தல் (யாழ்ப்ப.);
to hit the wrong coin or seed. 2. சூதிற்
பந்தயமிழ்த்தல்; to forfeit a coin or seed in gam-
bling.

[த. குருடு > தெ. குட்டு. குட்டு → குட்டி + வை]

குட்டினம் *kuṭṭiṇam*, பெ.(n.) கருஞ்சீரகம் (மலை.);
black cumin.

[குட்டு + குட்டினம்]

குட்டினி *kuṭṭiṇi*, பெ.(n.) 1. கற்பிழந்தவன் (குடா.);
unchaste woman. 2. கூட்டிக் கொடுப்பவள்(விண்);
bawd, procuress.

ம. குட்டினி

Skt. kuṭṭiṇi

[கூட்டினி → குட்டினி]

குட்டு¹-தல் *kuṭṭu-*, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) கை
முட்டியால் தலையில் இடித்தல்; to cuff, strike with
the knuckles on the head or temples. “அவன்
தலையில் குட்டினான்”(பிங்.). (வேக.174).

ம. குட்டுக; க., தெ. குட்டு; து. குட்டுனி; துட., கோத.,
குட. குட்; நா., கொலா. குட்க்; பர். குடிப்; கோண்.
கோட்டானா; மா. குட்டெ; பிரா. குட்டிங்க்; பட. குத்து (கை
முட்டியால் இடித்தல்).

Skt. kuṭṭayati (to bruise, Pound, strike lightly); Pkt.

kuṭṭe; Pali oṭṭeti.

[குள் → குட்டு ஒ.நோ. வள் → வட்டு]

குட்டு² *kuṭṭu*, பெ.(n.) கைமுட்டியால் தலையில் இடிக்கை; blow with knuckles or the fist on the head, cuff (வே.க.174).

ம. குட்டு

[குள் → குட்டு]

குட்டு³ *kuṭṭu*, பெ.(n.) 1. மந்தணம்; secret (விறவிவிடு. 108.) 2. மானம் (வின்.); honour, dignity. அவன் குட்டு வெளிப்பட்டது (உ.வ.).

தெ. குட்டு

[குள் → குட்டு]

குட்டு⁴ *kuṭṭi* பெ.(n.) 1. குட்டம் (தைலவ. தைல.124); leprosy. 2. கோட்டம் (தைலவ.தைல.43); Arabian costum.

[குள் → குட்டு (குட்டம்) வ.மொ.வ.121.].

குட்டுணி *kuṭṭuni*, பெ.(n.) பிறரால் குட்டுண்பவன்-ள்; intractable, shameless person, as cuffed about by everyone.

[குள் குட்டு + உணி]

குட்டுப்பட்டவன் *kuṭṭu-p-paṭṭavan*, பெ.(n.) ஒரு தொழிலில் இடர்ப்பட்டுப் பட்டறிவு (அனுபவம்) பெற்றவன்; one who grows wise by experiencing reverses.

[குட்டு + பட்டவன்]

குட்டுப்படு-தல் *kuṭṭu-paḍu-*, 20 செ.கு.வி.(v.i.) அடிக்கடி இடருதல்; to undergo reverses.

[குட்டு + படு]

குட்டுமம் *kuṭṭumam*, பெ.(n.) பூவரும்பு; emerging bud of flower.

[குட்டு → குட்டுமம்]

குட்டுவம் *kuṭṭuvam*, பெ.(n.) நீரைக் காயவைக்கும் பெரிய செம்பு ஏனம்; big copper pot for heating water.

ம. குட்கம்

[குள் → குட்டு → குட்டுவம்]

குட்டுவம் *kuṭṭuvam*, பெ.(n.) கொப்பரை (இ.வ.); a large brass vessel, cauldron.

ம. குட்கம்

[குள் → குட்டு → குட்டுவம்]

குட்டுவன் *kuṭṭuvan*, பெ.(n.) 1. குட்ட நாட்டிலுள்ளவன்; inhabitant of the Kuṭṭam country. "பல்குட்டுவர் வெல்கோவோ" (மதுரைக். 105). 2. கோட்டம் பகுதியை ஆண்ட சேரன்; Chēra king as ruling over kuṭṭam. "எழுவறழ் திணிதோளிய நேர்க் குட்டுவன்" (சிறுபாண்.49).

ம. குட்டுவன்

[குள் → குட்டு + அவன்.]

குட்டேறு *kuṭṭēru*, பெ.(n.) 1. சிறிய காளை; small bull. "குட்டேற்றைக் கோவர்த்தனைக் கண்டரே" (திவ்.நாய்ச். 14:2). 2. எருத்தின் திமில் (கவித்.102: 24, உரை.); hump of an ox.

[குட்டு (இளமை) + ஏறு.]

குட்டை¹ *kuṭṭai*, பெ.(n.) 1. குறுகிய உருவம்; shortness, dwarfishness. 2. குட்டேறு பார்க்க see *kuṭṭēru*. 3. சிறுதுணி; kerchief, towel, small strip of cloth. 4. சிறுகுளம்; pool, small pond. 5. குட்டைமரம்பார்க்க; see *kuṭṭaimaram*. குட்டையிற் கட்டி அடித்தான். 6. குறுணி (தொல்.சொல்.400, உரை.); a dry measure of capacity. 7. தலைப்பாகை; turban.

ம. குட்ட; க. கிட்டு, குட்டு; து. கிட்ட; கூ. கூட்ட; குரு குட்டு; பிரச.குட்டு.

Aust. katoa (short).

[குட்டு → குட்டை (வே.க.152).]

குட்டை² *kuṭṭai*, பெ.(n.) வெள்ளைக் குட்டம்; laucoderma, white leprosy.

[குள் → குட்டை]

குட்டை³ *kuṭṭai*, பெ.(n.) பிரம்பு, கோரை ஆகிய வற்றைக் கொண்டு முடைந்த கூடை; a basket made of reeds or rattan. “பெரிய பிரப்பங்குட்டையும் (குருகூர்ப். 25).

ம. குட்ட

[குள் (குறுமை) → குட்டை]

குட்டைக்குறுவை *kuṭṭai-k-kaṟuvai*, பெ.(n.) நெல்வகை(A); a kind of paddy.

[குட்டை → குறுவை]

குட்டைச்சி *kuṭṭaicci*, பெ.(n.) குள்ளமானவள்; short woman.

[குட்டை → குட்டைச்சி]

குட்டைச்சேம்பு *kuṭṭai-c-cēmbu*, பெ.(n.) ஒரு வகைச் சேம்பு; a variety of colocasia.

ம. குட்டச்சேம்பு

[குட்டை + சேம்பு]

குட்டைப்பாம்பு *kuṭṭai-p-pāmbu*, பெ.(n.) செந்நிற நச்சுப்பாம்பு (மீனவ.); reddish poisonous snake

[குட்டை + பாம்பு]

குட்டைப்புடல் *kuṭṭai-p-puḍal*, பெ.(n.) கொம்புப் புடல்; short snake-gourd, climber.

[குட்டை + புடல்]

குட்டைமரம் *kuṭṭai-maram*, பெ.(n.) தொழுமரம்; stocks for legs or hauds as an instrument of punishment (உ.வ.).

[குட்டை + மரம்]

குட்டையநெல் *kuṭṭaiya-nel*, பெ.(n.) நெல்வகை (A); a kind of paddy.

[குட்டை + நெல்- குட்டைநெல் → குட்டையநெல்]

குட்டையன் *kuṭṭaiyaṇ*, பெ.(n.) குள்ளன்; dwarf, short man.

[குட்டு → குட்டையன்]

குட்டையிலடி-த்தல் *kuṭṭaiyil-adi*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) தொழு மரத்தில் கட்டியடித்தல்; to confine in stocks.

[குட்டையில் + அடித்தல்]

குட்டைவிரல் *kuṭṭai-viral*, பெ.(n.) குட்டிவிரல் பார்க்க; see *kuṭṭaviral*.

[குட்டை + விரல்]

குட-த்தல் *kuda*, 2 செ.கு.வி. (v.i.) வளைதல்; to curve, bend.

[குள் → குட]

குடக்கம் *kuḍakkam*, பெ.(n.) வளைவு (யாழ்.அக.); bend, curve, crookedness.

[குட → குடக்கம் (மு.தா.249)]

குடக்கனி *kuḍa-k-kaṇi*, பெ.(n.) பலாப்பழம்; jack fruit, as being potshaped. “சுளைப்பழுத்த மென் குடக்கனி” (காசிக. அருணாதி.22)

[குடம் → குடக்கனி]

குடக்கால் *kuḍa-k-kāl*, பெ.(n.) குடம் போன்ற விளக்குத்தண்டு (சிலப்.6, 138, உரை.); pot shaped lamp stand.

மறுவு குடத்தண்டு

[குடம் + கால் → குடக்கால்]

குடக்காற்று *kuḍa-k-kārru*, பெ.(n.) மேல்காற்று; western wind.

[குடக்கு + காற்று]

குடக்கி *kuḍakki*, பெ.(n.) 1.வளைவானது (யாழ்.அக.); that which is crooked. 2. பித்தளை (யாழ்ப்); brass.

[குடக்கு → குடக்கி. குடம் செய்யப் பயன்பட்ட
மித்தனையும் குடக்கி எனப்பட்டது]

குடக்கியன் *kuḍakkīyaṇ*, பெ.(n.) கூனன்; hump -
back.

[குடக்கு → குடக்கியன்.]

குடக்கினி *kuḍakkini*, பெ.(n.) 1.காசுக்கட்டி; dowry-
foliated cutch. 2. கருங்காலி (மலை.); glabrous -
foliated cutch.

[குடக்கு → குடக்கினி.]

குடக்கு *kuḍakku*, பெ.(n.) மேற்கு (திவா.); west.
“தொன்றுமுதிர் பெளவத்தின் குடக்கும்” (புறநா.6).

ம. குடக்கு

[குடத்தல் = வளைதல், மறைதல் குடம் → குடக்கு
(கதிரவன் மறையும் மேற்குத் திசை).]

குடக்குழி *kuḍa-k-kulī*, பெ.(n.) நீர்க்குண்டு
(யாழ்.அக.); water pond

ம. குடக்கு

[குட → குழி.]

குடக்கூத்து *kuḍa-k-kūttu*, பெ.(n.) தனது
பேரனாகிய அநிருத்தனை வாணன் சிறைப்படுத்த,
அவனது நகர வீதியிற் சென்று கண்ணன்
குடமெடுத்தாடிய கூத்து; பதினோர்வகைக்
கூத்துகளுள் ஒன்று (சிலப். 6.55. உரை); a dance
with pots performed by Krishna, when Vāṇan
imprised his grand son *āniruttan* one of eleven
kūttu.

[குடம் + கூத்து]

கூத்தின் வகைகள்: I. கொடுகொட்டி,
2. பாண்டாயங்கம், 3. குடை, 4. துடி, 5. அல்லியம், 6 மல்லு,
7. குடம், 8. பாவை, 9. மரக்கால், 10. பேடி, 11. கடையம்.

நின்றாடலுக்குரியவை: கொடுகொட்டி,
பாண்டாயங்கம், குடை, குடம் அல்லியம், மல்லு.

சீழ்ந்தாடலுக்குரியவை: துடி, கடையம்,
பேடி(டு), மரக்கால், பாவை.

குடக்கூலி *kuḍa-k-kūlī*, பெ.(n.) குடிக்கூலி
பார்க்க(சென்னை); see *kuḍi-k-kūlī*.

ம. குடக்கூலி

[குடி → குட + கூலி.]

குடக்கோ *kuḍa-k-kō*, பெ.(n.) சேரன்; Cēra king,
as ruling the western country. “குடக்கோ நெடுஞ்
சேரலாதற்கு” (பதிற்றுப். 60., பதி.).

மறுவ. குடக்கோன்

[குடக்கு + கோ. குடக்கு = கதிரவன் வளையும் (மறையும்)
திசை. குடம் → குடக்கு கோன் → குடக்கோ (சு.வி.72).]

குடக்கோடுவான் *kuḍa-k-kōḍuvāṇ*, பெ.(n.) பெ.(n.)
கதிரவன்; Sun.

[குடக்கு = மேற்கு. குடக்கு + ஓடுவான்.]

குடக்கோன் *kuḍa-k-kōṇ*, பெ.(n.) சேர மன்னன்;
Cēra king.

[குடக்கு = மேற்கு. கோன் = அரசன். குடக்கு + கோன்.]

குடகம்¹ *kuḍagam*, பெ.(n.) யாழ் மீட்டும் முறைகளுள்
ஒன்று (சீவக. 657 உரை.); one of several modes
of playing the yaḷ.

[குடக்கம் → குடகம்.]

குடகம்² *kuḍagaṇ* பெ.(n.) 1.மேற்கு; west. “குடக
வானின் வயங்கிய ... திங்கள்” (கம்பரா. ஒற்றுக் .20.)
2. தமிழ்நாட்டின் மேற்பாலுள்ள ஒரு நாடு (நன்.
272மயிலை.); Coorg, the hill country west of
Mysore, forming the western boundary of the Tamil
Nadu. 3. குடகுமலை (புறநா. 166.உரை); a moun-
tain in Coorg.

ம. குடகம்

[குடத்தல் = வளைதல், மறைதல். குட → குடக்கு, கதிரவன்
மறையும் மேற்குத்திசை. குட → குடக்கு → குடகம்.]

குடகம்³ *kuḍagam*, பெ.(n.) கோளகச் செய்நஞ்சு
(மலை.); a mineral poison.

[கூடு → கூடகம் → குடகம் (பலவற்றைக் கூட்டிச் செய்தது)]

குடகரம் *kuḍagaram*, பெ.(n.) வேலிப்பருத்தி (மலை); hedge cotten.

[குடகம் → குடகரம்]

குடகன் *kuḍagan*, பெ.(n.) 1.சேரன் (கூடா.); cēra king as a ruler of *kuḍanāḍu*. 2. மேல்நாட்டான்; westerner. “குடகர் குண கடலென் றார்த்தார்” (தமிழ்நா. 157.). 3. குடகு நாட்டைச் சார்ந்தவன்; a coorgman.

க.கொடக

[குடகு → குடகன்]

குடகாற்று *kuda-kārru*, பெ.(n.) மேல்காற்று; west-erly wind. “குடகாற்றெறிந்து கொடி நுடங்கு மறுகின்” (சிலப். 14:70).

[குடகு → காற்று]

குடகு *kuḍagu*, பெ.(n.) 1. மேற்கு; west. 2. தமிழ் நாட்டிற்கு மேற்கே அமைந்த நாடு; the coorg coun-try. 3. குடகு மொழி; the kuḍagu language.

ம. குடகு; க., கூ. கொடகு; தெ. கொடுகு; குட. கொடவி.

[குட → குடகு. கு - சொல்லாக்க ஈறு]

குடகு மலை *kuḍagu-malai*, பெ.(n.) குடகு மலை பார்க்க; see *kuḍagumalai*.

[குடகு + மலை]

குடங்கர்¹ *kuḍaṅgar*, பெ.(n.) 1. குடம்; waterpot. “குடங்கர் கொணர்ந்திடா... கொண்டு கொண்டனர்” (கந்தபு. தேவகிரி.24). 2. கும்ப ஒரை (கூடா.); a quarius, a constellation of the zodiac.

[குடம் → குடங்கர்]

குடங்கர்² *kuḍaṅgar*, பெ.(n.) குடிசை; hut, cottage “குடங்கரில் பாம்போடு உடன்உறைந்தற்று” (குறள், 890).

[குடங்கு → குடங்கர்]

வடமொழியானர் குடிசை என்னும் பொருளில் குடங்கர் என்னும் சொல்லைக் குட்டங்கக (*kuṭṭaṅgaka*) என்று திரிப்பர். ஆட்டுக் குடில் போன்ற அரை யுருண்டை வடிவான குடிசைகளில் குறவரும், பன்றி யாடிகளும் போன்ற பழங்குடி மாந்தர் இன்றும் வதிந்து வருதல் காண்க (வே.க.159).

குடங்கரை *kuḍaṅ-karai*, பெ.(n.) தண்ணீர்க்குடம் வைக்கும் இடம் (யாழ்.அக.); place for keeping wa-ter-pots.

[குடம் → கரை]

குடங்கல் *kuḍaṅkal*, பெ.(n.) சிறுகுடிசை; small hut.

[குடங்கு → குடங்கல்]

குடங்கவிழ்-தல் *kuḍaṅ-kaviḷ*-, 2 செ.கு.வி.(v.i.) வண்டி குடஞ்சாய்ந்து விழுதல்; to be upset, be overturned, tipover, tip up on end, fall topsy-turvy as a cart.

[குடம் + கவிழ்]

குடங்கால் *kuḍaṅ-kāl*, பெ.(n.) மடி; lap. “மருவிக் குடங்காலிருந்து” (திவ்.பெரியதி.10.4:3).

[குடங்கு → குடங்கால்]

குடங்கு-தல் *kuḍaṅgu*-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) வளைதல் (யாழ்.அக.); to bend.

[குட → குடங்கு]

குடங்கை *kuḍaṅgai*, பெ.(n.) 1. உள்ளங்கை; palm of the hand. “தன்குடங்கை நீரேற்றான் தாழ்வு” (திவ்.இயற்.3:62). 2. எல்லா விரலுங் கூட்டி உட்குழிக்கும் இணையா வினைக்கை (சிலப்.3:18, உரை.); a pose with a single hand in which all the fingers are joined and the palm is hollowed like a cup, one of 33 *iraiyā-vigaiḱkai*

ம. குடங்கை

[குடம் + கை]

குடச்சிப்பி *kuḍa-c-cippi*, பெ.(n.) வளைவுள்ள இப்பி (விண்.); rounded shell.

[குடம் + சிப்பி]

குடச்சூல் *kuḍa-c-cūl*, பெ.(n.) காற்சிலம்பு வகை (திவா.); tinkling anklet.

[குடம் + சூல்]

குடசப்பாலை *kuḍaśa-p-pālai*, பெ.(n.) 1. கசப்பு வெட்பாலை (புதார்த்த.235); conessi bark. 2. கொடிப்பாலை; green wax-flower. 3. கறிப்பாலை (விண்.); wild olive.

[குடசம் + பாலை]

குடசம் *kuḍacam*, பெ.(n.) 1. குடசப்பாலை' பார்க்க; see *kuḍaśapālai* "வடவனம் வாகை வான்நூங் குடசம்" (குறிஞ்சிப்.67). 2. மலைமல்லிகை (மலை.); Indian cork.

[குட → குடசம்]

குடஞ்சாய்-தல் *kuḍaṅ-cāy-*, 2 செ.கு.வி. (v.i.) குடங்கவிழ்-தல் பார்க்க; see *kuḍaṅ-kaviḷ*

[குடம் + காய்]

குடஞ்சுட்டவர் *kuḍaṅ-cuṭṭavar*, பெ.(n.) ஆனிரை மேய்க்கும் இடையர்; cowherds. "புல்லினத் தார்க்கும் குடஞ்சுட்ட வர்க்கும்" (கலித்.107:2).

[குடஞ்சுட்டு (மாடு) + அவர்]

குடஞ்சுட்டு *kuḍaṅ-cuṭṭu*, பெ.(n.) ஆ; cow as offering a *kuḍam* of milk. "நீரார் நிழல் குடஞ்சுட்ட டினத்துள்ளும்" (கலித்.109:3).

[குடம் + சுட்டு (குடம் பால் கறக்கும் மாடு).]

குடத்தண்டு *kuḍa-t-tandu*, பெ.(n.) குடக்கால் பார்க்க (சிலப்.6:138, உரை.); see *kuḍakkal*.

ம. குடத்தண்டு

[குடம் + தண்டு]

குடத்தண்டு விளக்கு *kuḍa-t-tandu-viḷakku*, பெ.(n.) குடம் போன்ற வடிவில் தண்டமைந்த விளக்கு; a kind of lamp with pot-shaped stand.

ம. குடத்தண்டு விளக்கு

[குடம் + தண்டு + விளக்கு.]

குடத்தி¹ *kuḍatti*, பெ.(n.) இடைச்சி (சூடா.) குடவன்; famine of shepherdess.

[குடம் (பால் நிரப்பி குடம்) → குடத்தி.]

குடத்தி² *kuḍatti*, பெ.(n.) 1. கழுதைப்புலி; hyena. 2. ஓநாய்; wolf.

[குறம் (குன்று) குறத்தி → குடத்தி.]

குடத்திநாய் *kuḍatti-nāy*, பெ.(n.) நாய்வகை (பாண்டி.); a kind of dog.

[குடத்தி + நாய்]

குடதாடி *kuḍa-tāḍi*, பெ.(n.) தூணின்மேல் வைக்குங் குடவடிவிலான உறுப்பு (சீவக.593, உரை); capital of a pillar.

[குடம் + தாடி]

குடதிசை *kuḍa-diśai*, பெ.(n.) மேற்குப் பக்கம்; the western direction.

ம. குடதிசை

[குட + திசை]

குடதேவர் *kuḍa-tēvar*, பெ.(n.) மேற்கு மலை (பொதிய மலை)யில் இருந்த முனிவர் அகத்தியர் (S.I.I.II, introduction p.41); sage Agastya who stayed at western hill.

[குட + தேவர். குடு-மேற்கு. குடமுனிபார்க்க]

குடந்தம் *kuḍandam*, பெ.(n.) 1. கைகூப்பி மெய் வளைத்துச் செய்யும் வழிபாடு; joining the hands together and bending the body, in worship. "குடந்தம் பட்டுக் கொழுமலர் சிதறி" (திருமுரு.229). 2. நால்விரல் முடக்கிப் பெருவிரல் நிறுத்தி நெஞ்சிடை வைக்கை (திருமுரு. பக்.47,

கீழ்க்குறிப்பு.);clenching the fingers and placing the ends of the thumbs on the chest. 3. குடம் (பிங்.); pot. 4. திரட்சி (அக.நி.); roundness.

ம. குடந்த

[குட → குடம் → குடந்தம்.]

குடந்தம்படு-தல் *kuḍantam-paḍu-*, செ.செ.சு.நா.வி. (v.t.) வழிபடுதல்; to bow in reverence, make obeisance. “குடந்தம் பட்டெதிர் நின்றிடும்..... அரசன்” (காஞ்சிப்புகழுவாய்.96).

[குட → குடந்தம் + படு.]

குடந்தை¹ *kuḍandai*, பெ.(n.) வளைவு; curve. “குடந்தையஞ் செவிய கோட்டெலி” (புறநா.321).

[குட → குடந்தை.]

குடந்தை² *kuḍandai*, பெ.(n.) குடமுக்கு கும்பகோணம்; Kumbakōṇam. “கன்னார் மதில்குழ் குடந்தைக் கிடந்தாய்” (திவ். திருவாய்,5,8,3).

மறுவ. குடநகர்

[குடம் → குடந்தை. குடநகர் பார்; see *kūḍanagar*.]

பழங்கால நகரத்தின் குடதிசையில் (மேற்கில்) இருந்த குடியிருப்பு குடந்தை எனப் பெயர் பெற்றிருத்தல் வேண்டும்.

குடநகர் *kuḍa-nagar*, பெ.(n.) நாடு என்ற உப்பிரிவின் மேற்குப்புறம் அமைந்த நகர்; *Kumba kōṇam*. “ஜெயங் கொண்ட சோழ மண்டலத்து காலியூர்க் கோட்டத்து காலியூர் நாட்டுக் குடநகர்” (தெ.கல்.தொ.7,கல்.96).

[குடம் = மேற்கு. குடம் + நகர்.]

குடநாசினி *kuḍa-nāṣini*, பெ.(n.) வெண்கடுகு; white mustard (சா.அக.).

[குடம் + நாசினி.]

குடநாடன் *kuḍa-nāḍan*, பெ.(n.) சேரன் (திவா.); Cēra king.

[குடக்கு + நாடன்.]

குடநாடு *kuda-nāḍu*, பெ.(n.) 1. மேல்நாடு (புறநா.17,உரை); western region. 2. கொடுந்தமிழ் நாடு பன்னிரண்டனுள் ஒன்று (நன்.273); the region where a dialect of Tamil was spoken, probably a portion of modern Malabar, one of 12 *Koḍun-tamīl-nāḍu*.

ம. குடநாடு

[குடம் - குடக்கு + நாடு. குடக்கு - கதிரவன் வளையம் திசை.]

குடநாழி *kuḍa-nāḷi*, பெ.(n.) கள்வரி (T.A.S.ii.67); a tax on toddy.

[குடக்கு + நாழி.]

குடப்படை *kuḍa-p-paḍai*, பெ.(n.) உட்கோயிலின் அடிமட்டத்திலுள்ள குடம் போன்று அமைந்த கட்டடப்பகுதி (M.E.R.143 of 1925); a horizontal section above the basement of the inner shrine of a temple.

[குடம் + படை.]

குடப்பம் *kuḍappam*, பெ.(n.) இருப்பை (மலை.) பார்க்க; South Indian mahua.

[குடவளப்பம் → குடப்பம்.]

குடப்பறை *kuḍa-p-parai*, பெ.(n.) குடவடிவான பன்றிப்பறை (திவா.); pot-shaped drum.

[குடம் + பறை.]

குடப்பனிநீர் *kuḍa-p-parṇīr*, பெ.(n.) கருப்பையில் தங்கிய பனிக்குடத்து நீர்; the fluid inside the membrane which immediately surrounds the foetus in the womb (சா.அக.).

[குடம் + பனி + நீர்.]

குடப்பாணா *kuḍa-p-pāṇa*, பெ.(n.) குடவகை (யாழ்.அக.); a kind of pot.

[குடம் + பாணா]

[குடம் → பாணா]

குட்பாம்பிற்கையிடு-தல் *kuḍa-p-pāmbir-kai-yiḍu-*, 20 செ.கு.வி.(v.i.) பாம்பை அடைத்த குடத்திற்கையிட்டுச் சூளுரை செய்தல்; to demonstrate by the ordeal of inserting one's hand into a pot containing a serpent.

[குடம் + பாம்பு + இல் + கை + இடு.]

குடப்பாம்பு *kuḍa-p-pāmbu*, பெ.(n.) மதிற்பொறி வகை (சிலப்.15 : 216,உரை); a machine mounted on a fort as a defence.

[குடம் + பாம்பு]

குடப்பாலை *kuḍa-p-pālai*, பெ.(n.) குடசப்பாலை; conessi bark.

ம. குட்பால; க. கொடசிமெ கிட; தெ. கொடிச செட்டு.

skt. kuṭajam

[குடம் + பாலை]

குட்பிழுக்கை *kuḍa-p-piḷukkai*, பெ.(n.) வரிக் கூத்து வகை (சிலப்.3:13,உரை); a kind of masquerade dance.

[குடம் + இழுக்கை]

குடப்பெட்டி *kuḍa-p-peṭṭi*, பெ.(n.) நெல்வகை; a kind of paddy.

[குடப்பெட்டி + குடப்பெட்டி]

குடபலை *kuḍa-palai*, பெ.(n.) 1. மணித்தக்காளி (தைலவபாயி.57); black night shade. 2. இலந்தை; jujube. 3. களர்வா; toothbrush tree (சா.அக.).

[குள் → குட + (பலம்) பலை]

குடபாசி *kuḍa-pāśi*, பெ.(n.) 1. குடத்தைப் போன்ற பாசி; pot moss. 2. முட்டைப்பாசி; oval moss (சா.அக.).

[குடம் + பாசி]

குடப்புப்ம் *kuḍaputpam*, பெ.(n.) இலுப்பப்பூ; mowah flower. 2. காட்டிலுப்பை; wild mowah (சா.அக.).

[குடம் + புப்பம்]

குடபுலம் *kuḍa-pulam*, பெ.(n.) மேல்நாடு; western region. “குடபுலங் காவலர் மருமான்” (சிறுபாண்.47).

[குடம் + புலம்]

குடம்¹ *kuḍam*, பெ.(n.) 1. மண் அல்லது மாழை (உலோகம்)யினால் செய்யும் சிறிய வாயுள்ள ஏனம் (பிங்.); water-pot. 2. கும்பவோரை (பன்னிருபா.163); aquarius, sign of the zodiac. 3. குடக்கூத்து பார்க்க; a dance of Krishna. “நீணிலம் அளந்தோ னாடிய குடமும்” (சிலப்.6:55). 4. குடதாடி பார்க்க; see *kuḍa-tāḍi*. 5. வண்டிக்குடம்; hub of a wheel. 6. திரட்சி (விண்.); globe, ball, sphericity. 7. ஆன் (குடா.); COW.

ம. குடம்; க. கொட, குடகெ; தெ. குடக, குடுக; து. குட்கி, குட்கெ, குடாக; குட., பட. கொட; துட. குட்க்ய; மா. குண்ட; குரு. குண்டா.

[குள் (வளைவு) → குடம்]

குடம்

குடம்² *kuḍam*, பெ.(n.) 1. நகரம்(பிங்.); town. 2. கொடிறு (பூசம்); the eighth nakṣatra.

ம. குடம்

skt. kuṭa

[கூடல் → கூடம் + குடம்]

குடம்³ *kuḍam*, பெ.(n.) குடநாடு பார்க்க; see *kuḍa-naḍu*. “தென்பாண்டி குட்டங் குடங்கற்கா” (நன். 273, உரை).

[குடம் = மேற்குடி மேற்கிலுள்ள நாடு]

குடம்⁴ *kuḍam*, பெ.(n.) கரும்புக் கட்டி (பிங்.); jaggery.

[குடம் = வெல்லப்பாகு நிரப்பிய மட்பாண்டம், வெல்லப்பாளை]

குடம்⁵ *kuḍam*, பெ.(n.) சதுரக்கள்ளி (தைவ. தைல.9); square spurge.

[குடம் + பாற்குடம் போல் பால் சுரப்பது]

குடம்⁶ *kuḍam*, பெ.(n.) தூணில் குடம்போன்று அமைந்த ஓர் உறுப்பு (கட்டம்); the part of a pillar shaped like a water - poem.

[குள் → குடம்]

குடம்பன் *kuḍamban*, பெ.(n.) கருஞ்சீரகம்; black cumin (சா.அக.).

மறுவ. குடமணம்

[குள் → குடம் → குடம்பின்]

குடம்பை¹ *kuḍambai*, பெ.(n.) 1. கூடு; nest. “குடம்பைநூ றெற்றி” (கல்லா. கணபதிதுதிவரி.26). 2. முட்டை (பிங்.); egg. “குடம்பை தனித்தொழியப் புட்பறந் தற்றே” (குறள், 338).

மறுவ. உடல், உடம்பு, கூடு, மெய், யாக்கை, முடை, கட்டை

[குடம் → குடம்பை]

குடம்விட்டுக்கட்டு-தல் *kuḍam-viṭṭu-k-kaṭṭu*, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) திருமணத்திற்கு நடுங் காலை அடுக்குக்குடம் போலச் சீலையால் பொத்தி அழகு செய்தல்; to decorate the marriage post with stiffened cloth, so as to resemble a column of pots placed one over another.

[குடம் + விட்டு + கட்டு]

குடம் வைத்தல் *kuḍam-vaiṭṭal*, பெ.(n.) முட்டியான கைகளை ஒன்றன்மேல் ஒன்றாக வைத்துத் தயிர்க்குடம், பாற்குடம் என்று கூவித் தட்டி ஆடும் பிள்ளை விளையாட்டு; playing with the fists one on another, and knocking them off in succession, a child's play.

[குடம் + வைத்தல்]

குடமஞ்சரி *kuḍa-maṇḍari*, பெ.(n.) மிளிரை என்னும் அரியப்பாடா மூலிகை; an unknown plant (சா.அக.).

[குடம் + மஞ்சரி]

குடமண் *kuḍaman*, பெ.(n.) வெண்மணல்; white sand.

[குடம் + மண்]

குடமண்டூரம் *kuḍamaṇḍūrām*, பெ.(n.) அரத்த சோகைக்குக் கொடுப்பதற்கான. மண்டூரத்தில் செய்த ஆயுர்வேத மருந்து; an Aurvedic medicine prepared from hydrated oxide of iron and prescribed for anemia and bloodlessness (சா.அக.).

[குடம் + மண்டூரம்]

குடமணம் *kuḍamaṇam*, பெ.(n.) கருஞ்சீரகம் (மலை.); black cumin.

மறுவ. குடம்பன், குடமானகம்

[குடம் + மணம்]

குடமல்லிகை *kuḍa-malligai*, பெ.(n.) மல்லிகை வகை; Arabian jasmine.

[குடம் + மல்லிகை]

குடமலை *kuḍa-malai*, பெ.(n.) குடகுமலை; a mountain in Coorg, source of the Kāveri. “குடமலைப் பிறந்த கொழும்பு றாரமொடு” (சிலப். 10:106).

[குடக்கு + மலை = குடமலை]

குடமலைநாடு *kuḍamalai-naḍu*, பெ.(n.) குடக நாடு; Coorg. “குடமலை நாடுங் கொல்லமுங் கலிங்கமும்” (S.I.I.II, 68)

[குடமலை + நாடு]

குடமாடல் *kuḍam-āḍal*, பெ.(n.) குடக்கத்து பார்க்க; see *kuḍa-k-kūttu*.

[குடம் + ஆடல்.]

குடமானாகம் *kuḍamāṇagam*, பெ.(n.) குடமணம் பார்க்க (சா.அக.); see *kuḍa-maṇam*.

[குடமணம் + குடமானாகம்.]

குடமாலை *kuḍa-mālai*, பெ.(n.) உருட்சியான மாலை வகை; round garland.

[குடம் + மாலை]

குடமிளகாய் *kuḍa-milagāy*, பெ.(n.) மிளகாய் வகை; bell-pepper.

[குடம் + மிளகாய்.]

குடமுடைத்தல் *kuḍam-uḍaittal*, பெ. (n.) கொள்ளி வைப்பவன் பிணத்தைச் சுற்றி வந்து நீர்க்குடம் உடைக்கும் இரப்புச் சடங்கு; the ceremony of breaking water-pots before a corpse in a funeral rite. “கொன்பெற்ற மைந்தரும் பின்வலம் வந்து குடமுடைத்தார்” (பட்டினத். திருப்பா. பொது.28).

[குடம் + உடைத்தல்.]

குடமுருட்டி¹ *kuḍamuruṭṭi*, பெ.(n.) காவிரியின் கிளையாறுகளுள் ஒன்று; a river branch of kāviri (சா.அக.).

[குடம் + உருட்டி.]

குடமுருட்டி² *kuḍam-uruṭṭi*, பெ.(n.) மந்திர விச்சைக்கு உதவும் ஒரு மூலிகை; a plant with magical virtues used in preparing an amulet (சா.அக.).

[குடம் + உருட்டி.]

குடமுல்லை *kuḍa-mullai*, பெ.(n.) பெரிய பூக்கள் பூக்கும் முல்லை வகை; Arabian jasmine.

ம. குடமுல்லை

[குடம் → குட + முல்லை]

குடமுழ *kuḍa-muḷa*, பெ.(n.) குடமுழா பார்க்க; see *kuḍa-muḷa*. “குடமுழ நந்திலனை” (தேவா. 1233:11).

[குடம் + (முழவு) முழ.]

குடமுழுவம் *kuḍa-muḷavam*, பெ.(n.) குடமுழா பார்க்க; see *kuḍa-muḷa*. “வான் குடமுழுவமாதில் பல்லியம்” (கந்தபு. ஏமகூட.21).

[குடம் + முழுவம்.]

குடமுழவு *kuḍamuḷavu*, பெ.(n.) முழவு எனும் தோற்கருவி; large hemispherical loud-sounding drum. “குடமுழுவென்பது பயிற்றினேன்” (பெருங்.மகத. 14:184).

ம. குடமுழா

[குடம் + முழவு (முழக்கும் கருவி).]

குடமுழா *kuḍa-muḷa*, பெ.(n.) குடமுழவு பார்க்க; see *kuḍamuḷa*. “குடமுழாத் திவிலை மொந்தை” (சேதுபு.இராமநா. 65).

[குடம் + முழவு (முழா).]

குடமுனி *kuḍamuni*, பெ.(n.) சேங்குப் பொதிய மலையில் இருந்த முனிவர், அகத்தியர் *Agastya*, the venerable sage of the western hill.

ம. குடமுனி

[குடம் + முனி. குட = மேற்கு.]

குமரிநாட்டைக் கடல்கொண்டபின் பாண்டியன் தலைநகர் பெருநை (தாயிரபரணி). முகத்திலிருந்த கபட புரத்திற்கு மாற்றப்பட்டது. அகத்தியரும் தமது இருக்கையைப் பொதியமலைக்கு மாற்றிக் கொண்டார். பொதியம் என்பது பொதியில் என்பதன் மருஉ. பொது + இல் = பொதியில் = அம்பலம். (இலக்கணப் பேராசிரியர்). அக்காலத்து ஆசிரியரெல்லாம் முனிவராதலின் மலைகளே இருக்கைகளாயிருந்தன. பொதியிலுக்கு மறுபெயர் மலையம். மலை என்னும் பொதுப் பெயரே அம்சாரியை பெற்றுப் பொதியிலைச் சுட்டுவதை மலையமுனி என்னும் தொடர்தான் காண்க. மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைகள் அக்காலத்தில் குடமலை யெனப்பட்டன. மகேந்திரமும், பொதியமும்,

குடமலைப்பகுதிகளாகும். குடதிசை யிலிருந்தது பற்றி அகத்தியர் குடமுனிவர் எனப்பட்டார். அதை யுணராதார் குடத்திற் பிறந்தவரென்று தொன்மம் (புரணம்) கட்டிவிட்டனர். அதன் பின்பு கும்பமுனி, கலசமுனி என அதன் இன மொழிகளாலும் பெயர் வழங்கத் தலைப்பட்டன (செல்வி. 1981. சிலம்பு .9, பரல் 8, பக்.379)

குடமுக்கில் *kuḍa-mūkkil*, பெ.(n.) குடமுக்கு பார்க்க; see *kuḍa-mūkkū*. “குடமுக்கில் கோயிலாக் கொண்டு” (திவ்.இயற்.2 : 97).

[குடமுக்கு → குடமுக்கில்]

குடமுக்கு *kuda-mūkkū*, பெ.(n.) கும்பகோணம்; *kumbakōṇam*. “தண்குடமுகக் கமர்ந்தான்” (தேவா.431: 11).

ம. குடமுக்கு

[குடம் + (முக்கு) மூக்கு. குடம் உடைந்த பகுதி குடமூக்கு என்பர். எனினும் பழைய நகரத்தின் மேற்கிலிருந்த குடியிருப்பு குடந்தை, குடநகர் எனப்படுதலின் குடமுக்கு → குடமூக்கு - என்னும் திரிபு பொருத்தமாகத் தோன்றுகிறது]

குடமுது-தல் *kuḍam-ūdu*-.5 செ.கு.வி.(v.i.) குடத்தினுள்ளே ஊதி ஒலி பிறப்பித்தல்; to make a sound by blowing into pots, as an accompaniment to dancing among low caste women at marriages, and in some places of temples.

[குடம் + ஊது]

குடமூலம் *kuḍa-mūlam*, பெ.(n.) தண்டுக்கீரை வகை; a kind of garden spinach (சா.அக.).

[குடம் + மூலம் (மூலிகை - முளைத்தது).]

குடர் *kudar*, பெ.(n.) குழல் போன்ற உட்டுளையுள்ள உறுப்பு, குடல்; bowels. “குடருங் கொழுவு” (நாலடி,46).

ம. குடர்

[குடல் → குடர்]

குடராசம் *kuḍa-rāśam*, பெ.(n.) பூரான் வகை (சங்.அக.); a kind of centipede.

[குடர் → குடராசம்]

குடரி *kuḍari*, பெ.(n.) கோடரி, யானைத் துறட்டி; axe elephant goad.

மறுவ. அங்குசம்

[குடர் → குடரி]

குடல் *kuḍal*, பெ.(n.) 1. குழல் போன்ற உட்டுளை யுள்ள இரைப்பையைத் தொடர்ந்துள்ள குழாய்; bowels, intestines, entrails. 2. காயின் குடல்; fungus matter, as in the hollow of a gourd. குடலழுகின் பூசணிக்காய் (வின்.). 3. மரக்குடல் (வின்.); pith in the body of trees. 4. பழக்குடல் (வின்.); streaks running down in the interior of plantains and other fruits.

ம. குடல்

[குழல் → குடல்]

குடல், சிறுகுடல், பெருங்குடல் என இருவகைப் பட்டாலும், குடலின் தன்மை குணம், தொழில் இவைகளைக் கருதி குடல் பலவகைப்படும்.

1. கல்குடல், 2. சிறுகுடல், 3. பெருங்குடல், 4. இரைக்குடல், 5. மணக்குடல், 6. மலக்குடல், 7. கோழிக்குடல், (எளிதில் செரிக்கக் கூடியது), 8. ஓட்டைக் குடல் (எப்போதும் கழிச்சலாகும் குடல்), 9. தீனிக்குடல் (சா.அக.).

குடல்காய்கை *kuḍal-kāygaḥ*, பெ.(n.) பசியால் வயிறு ஒட்டிக் கொள்ளுதல்; shrinkage of the intestines from starvation.

[குடல் + காய்கை]

குடல்தட்டு-தல் *kuḍal-taṭṭu*-.5 செ.கு.வி.(v.i.) குடலின் பிறழ்வை (குடலேற்றத்தைத்) தட்டி ஒழுங்குப் படுத்துதல்; to pat the bowels by way of massage.

[குடல் + தட்டு]

குடல்தாங்கி *kuḍal-taṅgi*, பெ.(n.) குடல் நழுவாதபடி கட்டும் கட்டு; a bandage used in cases of rupture of the intestines. 2. குடல் கீழிறங்காவண்ணம் நிறுத்தி வைக்கும் ஓர் கருவி; an apparatus for holding up the reduced hernia and preventing it (சா.அக.).

[குடல் + தாங்கி]

குடல்திருகு-தல் *kuḍal-tirugu*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. குடல்பிசகுதல்; derangement of the intestines. 2. குடல் நடுக்கம்; trembling of the bowels (சா.அக.).

[குடல் + திருகு]

குடல்தீர் *kuḍal-nīr*, பெ.(n.) குடலில் சுரக்கும் நீர்; fluid secreted in the intestines (சா.அக.).

[குடல் + தீர்]

குடல்தீர்க்கமம் *kuḍal-nīr-k-kamam*, பெ.(n.) உறுப்புத் தள்ளல்; prolapsuani (சா.அக.).

[குடல் + தீர் + கமம்]

குடல் நெளி-தல் *kuḍal-nēli*, 3 செ.கு.வி.(v.i.) குடல் புழுப்போல் அசைதல்; vermicular or undulatory motion of the intestines in digestion, peristaltic motion (சா.அக.).

[குடல் + நெளி]

குடல்நோய் *kuḍal-nōy*, பெ.(n.) 1. பொதுவாகக் குடலுக்கு ஏற்படும் நோய்கள்; diseases in general of the intestines. 2. வயிற்று வலி; intestinal colic (சா.அக.).

[குடல் + நோய்]

குடல்பதறு-தல் *kuḍal-paṭaru*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) வருத்தம் மிகுதி முதலியவற்றால் வயிறு கலங்குதல்; to feel as if the bowels would jump out of their place, to feel frightened, to feel troubled from excessive grief.

[குடல் + பதறு]

குடல்பாகம் *kuḍal-pākam*, பெ.(n.) மலவாய்க்கட்டுப்பு; inflammation of the anus (சா.அக.).

[குடல் + பாகம்]

குடல்மறுகல் *kuḍal-marugal*, பெ.(n.) குடலேற்றம் பார்க்க; see *kuḍalērram* (சா.அக.).

[குடல் + மறுகல்]

குடல்மாலை *kuḍal-mālai*, பெ.(n.) குழந்தைகள் பிறக்கும்பொழுது கழுத்தில் சுற்றிக்கொண்டிருக்கும் நஞ்சுக்கொடி; cord found round the neck of the new-born baby (சா.அக.).

[குடல் + மாலை]

குடல்முறுக்கு *kuḍal-muṇṇu*, பெ.(n.) வாந்தி செய்வதற்குமுன் காணும் உணர்வு; a twisting sensation of the stomach just before vomiting. 2. குடல்வலி; intestinal colic. 3. பெருங்குடல் முறுக்கடைந்தது போல் தோன்றுவதுடன் கொடிய வலியும் காணும் ஓர் குலை நோய்; a kind of violent spasmodic colic in which the large intestines seen, as it were twisted into knots (சா.அக.).

[குடல் + முறுக்கு]

குடல்வர்த்தம் *kuḍal-varttam*, பெ.(n.) மலச்சிக்கல்; constipation (சா.அக.).

[குடல் + வர்த்தம்]

குடல்வலி *kuḍal-vali*, பெ.(n.) உணவு மிகுதி முதலியவற்றால் குடலிற் ஏற்படும் வலி; pain in bowels, as from over-eating, indigestion etc.

[குடல் + வலி]

குடல்வளி *kuḍal-vali*, பெ.(n.) குடலின் பிதுக்கம்; protrusion of the bowels Rupture (சா.அக.).

[குடல் + வளி]

குடல்வறட்சி *kuḍal-varaṭci*, பெ.(n.) மலவறட்சி; constipation (சா.அக.).

[குடல் + வறட்சி]

குடல்வாதம் *kudal-vāṭam*, பெ.(n.) குடலூதை பார்க்க; see *kuḍal-ūṭai*

ம. குடல்வாதம்

[குடல் + வாதம்]

குடல்விளக்கஞ்செய்தல் *kuḍal-viḷkkaṁ-cey-*, 1 செ.குன்றாவி. (v.t.) பிறந்த வயிற்றைப் பெருமை பெறச் செய்தல்; lit., to cause the womb to shine, to bring fame, as a son to his mother who gave him birth by himself becoming illustrious. "குடல் விளக்கஞ் செய்த தாமோதரனை" (திவ். திருப்பா. 18).

[குடல் + விளக்கம் + செய்]

குடல்வீக்கம் *kuḍal-viḷkkaṁ*, பெ.(n.) குடலில் காணும் அழற்சி, புண், சூலை முதலிய காரணங்களினால் ஏற்படும் வீக்கம்; swelling due to inflammation, ulcers, colic, etc., of the intestines enteritis. 2. குடலுப்பிசம்; distension of the bowels with gas (சா.அக.).

[குடல் + வீக்கம்]

குடல்வெப்பம் *kuḍal-veppam*, பெ.(n.) குடலழற்சி பார்க்க; see *kuḍal-aḷarci*.

[குடல் + வெப்பம்]

குடல்வேக்காடு *kuḍal-vēkkaḍu*, பெ.(n.) குடலழற்சி பார்க்க; see *kuḍal-aḷarci* (சா.அக.).

[குடல் + வேக்காடு]

குடலண்டம் *kudalandam*, பெ.(n.) குடல்விறக்கம் பார்க்க; see *kuḍal-irakkam*.

[குடல் + அண்டம்]

குடலம் *kuḍalam*, பெ.(n.) பித்தளை; brass.

[குடல் → குடலம்]

குடலழற்சி *kuḍal-aḷarci*, பெ.(n.) குடல் வெந்து புண்ணாதல்; inflammation of the intestines or bowels.

[குடல் + அழற்சி]

குடலளைச்சல் *kuḍal-alaiccal*, பெ.(n.) பெருங் குடலில் தோன்றும் நோய்வகை; uneasy sensation in the larger intestine as a result of gastric irregularities.

[குடல் + அளைச்சல்]

குடலி *kuḍali*, பெ.(n.) துளையுள்ள பொருள்; hollow things.

[குடு → குடல் → குடலி.]

குடலிரைச்சல் *kuḍal-iraiiccal*, பெ.(n.) வயிற்றிரைவு; flatulence, rumbling of the bowels.

[குடல் + இரைச்சல்]

குடலிறக்கம் *kuḍal-irakkam*, பெ.(n.) குடல் தன்னிருப்பிடத்தை விட்டு நழுவி, கவுட்டியின் வழியாய் விதைப்பையில் இறங்குதல்; protrusion or the descent of the bowels from its place in to the scrotum through the groin.

[குடல் + இறக்கம்]

குடலூதை *kuḍal-ūṭai*, பெ.(n.) குடலைப் பற்றிய ஒருவகை ஊதைநோய்; a disease in the intestines.

[குடல் + ஊதை]

குடலெடு-த்தல் *kuḍal-eḍu-*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) குடல்தட்டுதல் பார்க்க; see *kuḍal-taṭṭu*.

[குடல் + எடுத்தல்]

குடலெரிச்சல் *kuḍal-erriiccal*, பெ.(n.) 1. வயிறு காந்துகை; inflammation of bowels. 2. வயிற் றெரிச்சல் (உ.வ.); heart-burning.

[குடல் + எரிச்சல்]

குடலேற்றம் *kuḍal-ēṭṭam*, பெ.(n.) குடல் இடம் மாறி மேலேறுதலால் உண்டாகும் நோய்; twisting or derangement of the intestines, especially in children.

[குடல் + ஏற்றம்]

குடலேறு-தல் *kudal-ēru*, 7 செ.கு.வி.(v.i.) குடல் இடம்மாறி மேலேறுதல்; to have intestinal disorder.

[குடல் + ஏறு]

குடலை *kuḍalai*, பெ.(n.) 1. பூக்குடலை; long cylindrical basket of palm leaf for fruits and flowers. 2. கதிர்க்குடலை (யாழ்ப்.); ears of grain swollen and ready to shoot forth. 3. கிணற்றுக் குடலை (யாழ்ப்.); ring of wicker-work for a well. 4. பழக்கூடு (யாழ்ப்.); cover or screen for fruits. 5. கீற்றுக்கூடு (யாழ்ப்.); cover of palm leaf carried as a protection against rain. 6. குடல்; intestines, entrails.

[குட → குடலை]

குடலைக்காளை *kuḍalai-k-kālai*, பெ.(n.) இளங் காளை (லின்.); young bullock.

[குடலை + காளை]

குடலைக்கிணறு *kuḍalai-k-kiṇaru*, பெ.(n.) உறைக் கிணறு வகை; well walled with wicker - works.

[குடலை + கிணறு]

குடலைக்குழப்பு-தல் *kuḍalai-k-kiṭṭopu*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) கக்கல் (வாந்தி) செய்யும்படி வயிற்றைப் புரட்டுதல்; to movement to stomach as to create a vomiting sensation, to produce nausea.

[குடலை + குழப்பு]

குடலைப்பிடுங்கு-தல் *kuḍalai-p-piḍuṅgu*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பசியால் வயிறு கிண்டப்படுதல்; to painfully affect or pinch the bowels, as hunger. பசிக்குடலைப் பிடுங்குகிறது (உ.வ.). 2. வாந்தி யெடுக்க வருதல்; to cause retching. நூற்றம் குடலைப் பிடுங்குகிறது (உ.வ.). 3. அருவருப் பாதல்; to be unclean, unsightly.

[குடலை + பிடுங்கு-]

குடலைப்பூச்சி *kuḍalai-p-pūcci*, பெ.(n.) பூச்சிவகை (யாழ்.அக.); a kind of worms.

[குடலை + பூச்சி]

குடலையாகு-தல் *kuḍalai-y-āgu*, 7 செ.கு.வி. (v.i.) கதிர் ஈனுதல் (யாழ்ப்.); to be ready to shoot forth as corn-ears.

[குடலை + ஆகு-]

குடலையிட்டிலி *kuḍalai-yittili*, பெ.(n.) இட்டிலி வகை; a kind of ittilli

[குடலை + இட்டிலி]

குடலையுங் கதிரும் *kuḍalai-uṇ-kadirum*, பெ.(n.) கருக்கொண்டதும் கொள்ளும் நிலையில் உள்ளது மான கதிர்; corn-ears or spikes partially shot forth.

[குடலை + கதிர்]

குடலையேற்றம் *kuḍalai-y-ērram*, பெ.(n.) ஏற்ற வகை (லின்.); a kind of iccottah.

[குடலை + ஏற்றம்]

குடலைவயிறு *kuḍalai-vayiru*, பெ.(n.) குழைந்த வயிறு; shrivelled abdomen (உ.வ.).

[குடலை + வயிறு]

குடவண்டிபோடு-தல் *kuḍavaṇḍi-pōḍu*, 19 செ.கு.வி. (v.i.) 1. குடங்கவிழ்தல்; to have the cart capsized. 2. தலைகீழாய்க் கவிழ்தல்; to capsize, over-turn, upset.

[குட + வண்டி + போடு-தல்]

குடவண்டியடி-த்தல் *kuḍa-vanḍi-y-aḍi-*,
4 செ.கு.வி. (v.i.) குடவண்டிபோடு பார்க்க; see
kuḍa-vanḍi-pōḍu.

[குடவண்டி + அடி]

குடவண்டிவை-த்தல் *kuḍa-vanḍi-vai-*,
4 செ.கு.வி. (v.i.) தொந்தி தள்ளுதல்; to become pot-
bellied.

[குடவண்டி + வைத்தல்]

குடவப்புக *kuḍava-p-purasu*, பெ.(n.) முதிரை; satin
- wood.

[குடவம் + புக]

குடவம் *kuḍavam*, பெ.(n.) பித்தளை; brass.

[குடம் → குடவம்]

குடவயிறன் *kuḍa-vayiraṇ*, பெ.(n.) பெருவயிறு
உள்ளவன்; a pot-bellied person.

ம. குட வயிறன்

[குடம் + வயிறு + அன்.]

குடவயிறு *kuḍa-vayiru*, பெ.(n.) குடத்தைப் போன்ற
பெருவயிறு; pot-belly.

மறுவ. சட்டி வயிறு

ம. குட வயிறு

[குடம் + வயிறு]

குடவர் *kuḍavar*, பெ.(n.) மேற்கிலுள்ள குட
நாட்டினர்; people of the western country. “உடவர்
வாடக் குடவர் கூம்ப” (பட்டினப். 276).

[குட → குடவர்]

குடவரை *kuḍa-varai*, பெ.(n.) மேற்கில் உள்ள மலை;
the western mountain. “குடவரை நெற்றி பாய்ந்த
கோளரி போன்று” (சீவக.980).

[குட + வரை]

குடவரைவாசல் *kuḍa-varai-vāśal*, பெ.(n.)
கோபுரவாயில்; gateway under the tower of a
temple.

[குடை + வரை + வாசல்]

குடவளப்பம் *kuḍa-valappam*, பெ.(n.) இருப்பை
(மலை.); South Indian mahua.

[குட + வளப்பம்]

குடவறை *kuḍa-v-araḥ*, பெ.(n.) 1. நிலவறை
(யாழ்.அக.); underground cellar, cave. 2. சிற்றறை;
small room.

[குட + அறை]

குடவன்¹ *kuḍavar*, பெ.(n.) இடையன்; cowherd,
shepherd. “ஆம்பாற் குடவர் மகளோ” (சீவக.492).

[குடம் + அன்.]

குடவன்² *kuḍavar*, பெ.(n.) 1. பித்தளை; brass.
2. பனங்காய் முதலிய ஒற்றைக் கொட்டைக் காய்;
palmyra or mahua fruit with a single stone or
seed. 3. கணிகை; dancing girl. “குடவற்குந்
தாட்டிக்குங் கொத்திட்டு மாய்வ தல்லால்”
(தனிப்பா.1, 87,171). 4. குடவுண்ணி; a kind of cattle-
tick. “வாய்ப்படைக் குடவனும்” (குமர.
பிர.காசிக்.57).

[குட → குடவன்]

குடவன்³ *kuḍavar*, பெ.(n.) நறுமணப்பொருள்,
கோட்டம் (மலை.); Arabian costum.

[குடம் (மேற்கு) → குடவன்]

குடவன்செம்பு *kuḍavar-cembu*, பெ.(n.)
பித்தளையைக் கொண்டு அணியமாக்கும் ஒரு வகை
களிம்பற்ற செம்பு; pure copper free from alloy ver-
digris.

[குடவன் + செம்பு]

குடவன் பனங்காய் *kuḍavar-paṇaṅkay*, பெ.(n.)
குடவன் பார்க்க; see *kuḍavar*.

[குடவன் + பனங்காய்]

குடவன்பொடி *kuḍavan-podī*, பெ.(n.) 1. பித்தளை அராவிய பொடி; brassings. 2. பித்தளை முதலிய மாழைகள் சேர்ந்த பொடி; powder of several metals with brass as chief ingredients (சா.அக.).

[குடவன் + பொடி.]

குடவன்பொன் *kuḍavan-por*, பெ.(n.) வேதியியல் பித்தளையைக் கொண்டு அணியமாக்கிய பொன்; gold prepared by transmitting brass through al-chemical process (சா.அக.).

[குடவன் + பொன்.]

குடவியிடு-தல் *kuḍavi-y-idu*, 19 செ.குன்றாவி. (v.t.) வளைத்து அகப்படுத்துதல்; to coax, entice, inveigle. “குடவியிடு மரிவையர்கள்” (திருப்ப.514).

[குட → குடவு குடவி + இடு.]

குடவிளக்கு *kuḍa-viḷakku*, பெ.(n.) 1. தொங்க விடுவதும் மாழையினால் அமைந்ததுமான குடவடிவுள்ள விளக்கு; hanging lamp with the oil-can shaped like a small water-pot. 2. மண வறையில் தென்கிழக்கு (நெருப்பு) மூலையில் குடத்தின் மேல் வைக்கும் விளக்கு; light placed on a pot in the south-east corner of a marriage dais.

19. குட விளக்கு

[குடம் + விளக்கு.]

குடவு¹-தல் *kuḍavu*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) வளை வாதல் (வின.); to be crooked, bent curved (w.).

[குட → குடவு]

குடவு² *kuḍavu*, பெ.(n.) 1. வளைவு; bend, curve. 2. குகை; cave, grotto. 3. குமரனாடிய குடைக்கூத்து (யாழ்.அக.); a dance of god kumaraṇ.

[குட → குடவு]

குடவுண்ணி *kuḍa-v-uṇṇi*, பெ.(n.) ஒருவகைப் பெரியவுண்ணி (வின.); a large kind of tick.

[குடம் + உண்ணி.]

குடவுபுரக *kuḍavu-puraṣu*, பெ.(n.) கரும்புரக; east Indian stain wood (சா.அக.).

[குடவு + புரக.]

குடவுழுந்தர் *kuḍa-v-uḷundar*, பெ.(n.) ஒவ்வோர் உருவுக்கும் ஒவ்வொன்று மேனி, குடம் நிறையுமளவும் உழுந்தையிட்டுப் பாடம் வரப் பண்ணிக் கல்வி நிரம்பியவராகச் சொல்லப்படும் ஒரு புலவர் (வின.); a reputed poet, who in his youth took as much time in learning a lesson by rote as was required to fill a pot with uḷuntu grain, one for every time he repeated it, as an example of great perseverance.

[குடம் + உழுந்தர்.]

குடவெழுத்தாணி *kuḍa-v-eḷuttāṇi*, பெ.(n.) தலையிடம் குண்டு குண்டாய்த் திரண்டிருக்கும் எழுத்தாணி (வின.); iron style with knobs or balls at the top, one above another, tapering to a point.

[குடம் + எழுத்தாணி.]

குடவோலை *kuḍa-v-ōlai*, பெ.(n.) உறுப்பினர் களைத் தேர்ந்தெடுக்கக் குடத்தில் இடுஞ் சீட்டு; vote by ballot, as recorded on ōla and cast into a pot. “குடவோலை எழுதிப் புக இடுவதாகவும்” (சோழவமி.53).

[குடம் + ஓலை.]

குடவோலைமுறை *kuḍavōlai-muṇṇai*, பெ.(n.) சோழர்கால தேர்தல் முறை; an election of cōḷa period.

[குடவோலை + முறை.]

குடற்கட்டு *kuḍar-kaṭṭu*, பெ.(n.) குடல் அசைவராமை; absence or cessation of the movements of the intestines due to the lack of stimulus to Auerbach's plexus (சா.அக.).

[குடல் + கட்டு.]

குடற்கிரோகம் *kuḍar-karirōgam*, பெ.(n.) காற்று அதிகரித்துக் குடலில் தங்குவதால் உணவு

செரியாமை. ஏப்பம், குடல்வலி முதலிய குணங்களைக் காட்டுமோர் குன்ம நோய்; a kind of dyspepsia due to wind or gas in the intestines. It is characterised by indigestion, belching intestinal colic etc. (சா.அக.).

[குடல் + காரிரோகம்.]

குடற்கிருமி *kuḍar-kirumi*, பெ.(n.) ஒருவகை நுண்ணுயிரி (கிருமி); a kind of worm.

மறுவ. குடற்பூ

[குடல் + கிருமி.]

குடற்சரிவு *kuḍar-carivu*, பெ.(n.) குடலிறக்கம் பார்க்க; see *kuḍalirakkam*.

[குடல் + சரிவு.]

குடற்சவ்வு *kuḍar-c-cavvu*, பெ.(n.) வயிற்றின் உறுப்பை மூடியிருக்கும் தென்சவ்வு; mentum, caul.

[குடல் + சவ்வு குடற்பூ பார்க்க; see *kuḍarpū*.]

குடற்குலை *kuḍar-cūlai*, பெ.(n.) குடலில் ஏற்படும் குலை நோய்; pricking pain of the intestines (சா.அக.).

[குடல் + குலை.]

குடற்படுவன் *kuḍar-p-paḍuvan*, பெ.(n.) குழந்தையின் குடர்நோய் வகை; an intestinal disease of children. “திருகு குடற்படுவன் நீர்ப்பாடுந் தீரும்” (பாலவா.452).

[குடல் + படுவன்.]

குடற்பாடம் *kuḍar-pāḍam*, பெ.(n.) சிறு குடலுக்கும், பெருங்குடலுக்கும் இடையில் இருக்கும் கதவு; the fold at the junction of the small and the large intestines (சா.அக.).

[குடல் + கபாடம் (பாடம்).]

குடற்பிசகு *kuḍar-piśaku*, பெ.(n.) குடலிருந்த இடத்தை விட்டுப் பல கரணியங்களை முன்னிட்டுப் பெயருதல்; displacement of the bowels due to vari-

ous causes. 2. குடற் கோளாறு; disorder or derangement of the intestines.

[குடல் + பிசகு.]

குடற்பிடுங்கி *kuḍar-piḍuṅgi*, பெ.(n.) “கக்க லெடுக்கச் செய்வதாகிய தூரிக” (சங்.அக.); blue vitriol, as causing vomiting sensation.

[குடல் + பிடுங்கி.]

குடற்பிரிவு *kuḍar-pirivu*, பெ.(n.) குடல் பிறழுகை (யாழ்ப்.); dislodgement of the bowels.

[குடல் + பிரிவு.]

குடற்புரை *kuḍar-p-purai*, பெ.(n.) குடலின் உள்ளீடு; hollow, tubular, space inside the intestines.

[குடல் + புரை.]

குடற்பூ *kuḍar-pū*, பெ.(n.) குடலில் வாழும் ஒருவகைப் பூ; a kind of worm.

[குடல் + பூ.]

குடற்பை *kuḍar-p-pai*, பெ.(n.) கருப்பை; uterus, womb.

மறுவ. குடற்போர்வை

[குடல் + பை.]

குடற்போர்வை *kuḍar-pōrvai*, பெ.(n.) கருப்பை; womb. uterus. “குடற் போர்வைக்குள்” (குடா. 12,20).

[குடல் + போர்வை.]

குடற்றுடக்கு *kuḍar-rudakku*, பெ.(n.) அரத்தக் கலப்பான உறவு; consanguinity kinship, relationship. “இவற்றினுடைய ரட்சணம் உன் பேறாம் படியான குடற்றுடக்கையுடையவனே” (ஈடு. 4:9,2).

[குடல் + துடக்கு.]

குடனோவு *kuḍarōvu*, பெ.(n.) கொலைமுட்டி என்னும் கால்நடைநோய் (M.C.M.D(1887)24); a cattle disease involving congestion of the lungs

and swelling of the belly with the respiration checked.

[குடல் + நோவு]

குடா *kuḍā*, பெ.(n.) 1. வளைவு; bend, curve. “எண்கின் குடாவழிக்குருளை” (மலைபடு.501). 2. குடைவு (விண்.); cavity, hollow, cavern. 3. குடாக்கடல் (மூன்றுபக்கம் நிலங்கூழ்ந்த கடல்) மன்னார்குடா. 4. மூலை; remote part of a large country or field.

[குட + குடா.]

குடாக்கடல் *kuḍā-k-kadal*, பெ.(n.) மூன்றுபக்கம் நிலங்கூழ்ந்த கடல்; bay, gulf.

[குடா + கடல்.]

குடாக்குடல் *kuḍā-k-kuḍal*, பெ.(n.) குடைவுள்ள குடல்; a branch of the intestines (சா.அக.).

[குடா + கடல்.]

குடாக்கை *kuḍakkai*, பெ.(n.) வயலின் மூலை; corner of a field.

[குடா → குடாக்கு → குடாக்கை.]

குடாகாயம் *kuḍākāyam*, பெ.(n.) குடத்தால் அளவுபடுத்தப்பட்ட வானம்; space limited by a pot, a term frequently used in Indian philosophy. “குடாகாய வாகாயக் கூத்து” (சி.போ.2.3:2).

[குடம் + ஆகாயம்.]

குடாசகம் *kuḍāśagam*, பெ.(n.) 1. ஏய்ப்பு; fraud, duplicity, guile, dissimulation. 2. ஏமாற்று; deception, cheating. 3. அல்வழிப்படுத்தல்; ill advice, bad counsel.

[குடம் → குடசம் → குடாசகம்.]

குடாக-தல் *kuḍāś-ṭ*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) ஏமாற்றுதல்; to commit fraud.

[குடத்துதல் + வளைத்தல். குடத்து - குடத்து → குடாக.]

குடாது *kuḍātu*, பெ.(n.) 1. மேற்கிலுள்ளது; that which is in the west. “குடாஅது தொன்றுமுதிர் பெளவத்தின்” (புறநா.6). 2. மேற்கு; west. “குடாதுங் குணாது மவற்றுட்படு கோண நான்கும்” (பாரத.பதின்மூ.80).

[குடக்கு → குடாத்து → குடாது.]

குடாப்பு *kuḍāppu*, பெ.(n.) கூடு; plaited coop for fowls, pigs, lambs, etc., shaped like a cone.

மறுவ. கொடாப்பு

[குடா → குடாப்பு: கோழி, ஆட்டுக்குட்டி, பன்றி, முதலியவற்றை அடைக்கும் அரையுருண்டை வடிவான கூடு]

குடாரம்¹ *kuḍāram*, பெ.(n.) கோடாலி; axe, hatchet. “மழுவந் தறுகட் குடாரமும்” (குளா. சீய. 72).

[குட → குடா → குடாரம்.]

குடாரம்² *kuḍāram*, பெ.(n.) 1. தயிர் கடைவதற்கு நட்ட தறி; fixed post used to keep the churning stick in position. 2. தயிர்கடை தாழி (திவா.); churning pot.

ம. குடரம்

குடாரி¹ *kuḍārī*, பெ.(n.) 1. கோடாலி; axe. குடாஅரிக் கோவலர் (தொல்.பொருள்.329, உரை). 2. வளைந்த யானைத் தோட்டி (பிங்.); elephant-hook.

[கோடரி → குடாரி.]

குடாரி² *kuḍārī*, பெ.(n.) திப்பிலி (மலை.); long pepper.

[குடம் → குடாரி.]

குடாவடி *kuḍā-vadī*, பெ.(n.) வளைந்த அடியையுடையதாகிய கரடி (திவா.); bear, as having crooked feet.

[குட → குடா + அடி.]

குடாவு *kuḍāvu*, பெ.(n.) குடைவு; cavity, hollow, cavern.

[குட - குடா → குடாவு.]

குடான் *kuḍāṇ*, பெ.(n.) செம்முள்ளி (மலை); thorny nail dye.

[குடா → குடான்.]

குடான்னம் *kuḍāṇnam*, பெ.(n.) சருக்கரைப் பொங்கல்; a preparation of boiled rice mixed with jaggery and ghee (சா.அக.).

[குடம் + அன்னம்.]

குடானசம் *kuḍāṇasam*, பெ.(n.) செம்முள்ளி; common red nail dye (சா.அக.).

[குட → குடா → குடானசம். வளைந்த முள்(ருடையது).]

குடானம் *kuḍāṇam*, பெ.(n.) 1. குடம்; pot.

க. குடானம்

[குடம் + அனம் - குடானம். 'அனம்' சொல்லற்று.]

குடானன் *kuḍāṇaṇ*, பெ.(n.) தாளி; ipomaea genus (சா.அக.).

[குடு → குடம் → குடானன்.]

குடி¹-ததல் *kuḍi-*, 4 செ.குன்றாவி.(v.i.) 1. பருகுதல்; to drink, as from a cup, from the breast. "கடலைவற்றாக் குடித்திடுகின்ற செவ்வேற் கூற்றம்" (கந்தபு.தாரக.183). 2. உட்கொள்ளுதல்; to inhale, absorb, imbibe, as air, tobacco, smoke. புகைச்சுருட்டுக் குடிக்கிறான் (உ.வ.).

க. குடி (kuḍi) ; ம. குடி (kuṭi); தெ. குடுசு (kuḍuṣu)

[குள் → குடி.]

குடி² *kuḍi*, பெ.(n.) 1. பருகுகை; drinking. பால்குடி மறந்த பிள்ளை. 2. மது; drink, beverage. 3. மது வண்ட மயக்கம்; drunkenness, intoxication.

ம., க., குட., பட. குடி; தெ. குடுடி, து. குட்செலு, குடிசெலு.

[குள் → குடி.]

குடி³ *kuḍi*, பெ.(n.) புருவம் (பிங்.); eye brow.

[குள் (வளைவு) → குடி.]

குடி⁴ *kuḍi*, பெ.(n.) 1. குடியானவன்; ryot. "கூடு கெழீஇய குடிவயினான்" (பொருந.182). 2. குடியிருப்போர்; tenants. 3. ஆட்சிக்குட்பட்ட குடி மக்கள்; subjects citizens "மன்னவன் கோனோக்கி வாழும் குடி" (குறள்.542). 4. குடும்பம்; family. "ஒருகுடிப் பிறந்த பல்லோ ருள்ளும்" (புறநா.183). 5. கொடிவழி (பிங்.); lineage, descent. 6. குலம் (குடி.); caste, race. 7. வீடு; house, home, mansion. "சிறுகுடி கலக்கி" (கந்தபு. ஆற்று.12). 8. ஊர்; village. "குன்றகச் சிறுகுடிக்கிளையுடன் மகிழ்ந்து" (திருமுரு.196). 9. வாழ்விடம்; abode, residence. "அடியாருள்ளத் தன்பு மீதூரக் குடியாக் கொண்ட" (திருவாச.2:8).

ம., குட. குடி; க. குடி (கோயில்), குடல், குடலு, குடிசலு; தெ. குடி (கோயில்), குடிசை; கொலா., து., பட., பர். குடி (கோயில்); கோத. குட்சல், குட்ள்; துட. குடிய (கோயில்); குரு. குடியா; கூ. குடி (வீட்டின் நடுவரை); பிரா. குட, குட்ட.

OE. cot; MDU., MLG., ON. kot; E. cot; OE. cote; MLG. kote; R. cote.

Fin. kota; Es. kodu; O.Jap. ka; Jap. ko, katei, kataku; Mong. kote, xota.

[குட → குடி. குட : வளைந்த.]

குடிக்காக *kuḍi-k-kāṣu*, பெ.(n.) சிற்றூர்க் குடிவரி (I.M.P.Tg.1068); a village cess.

[குடி + காக.]

குடிக்காடு *kuḍi-k-kāḍu*, பெ.(n.) சிற்றூர்; village "ஐவார்க்கும் ஐந்து குடிக்காடு நல்குதியோ கூறு" (பாரதவெண். வாகதேவன்யூ.69).

[குடி + காடு.]

குடிக்காணம் *kuḍi-k-kāṇam*, பெ.(n.) குடிவரி; a fee paid by tenants. (I. M.P.Cm.22).

[குடி + காணம். காணம் : வரி.]

குடிக்காணி *kuḍi-k-kāṇi*, பெ.(n.) நிலைத்த உழவுத் தொழில் உரிமை (தஞ்சை); permanent tenancy, as of temple lands.

[குடி + காணி.]

குடிக்காணியாட்சி *kuḍi-k-kāṇi-y-āṭci*, பெ.(n.) மரபு வழிச் சொத்துரிமை; inheritance, ancestral property.

[குடிக்காணி + ஆட்சி]

குடிக்காவல் *kuḍi-k-kāval*, பெ.(n.) ஊர்காவல் (G.Tn.D.134); the system of village watch.

[குடி + காவல்]

குடிக்குச்சகுனி *kuḍikku-c-caguṇi*, பெ.(n.) குடியோட்டிப் பூண்டு; prickly poppy.

[குடிக்கு + சகுனி]

குடிக்கூலி *kuḍi-k-kūli*, பெ.(n.) 1. வீட்டுவாடகை; house rent. 2. வாடகை; hire.

மறுவ. குட்கூலி

ம. குட்கூலி

[குடி + கூலி]

குடிக்கூலிக்கெடு-த்தல் *kuḍi-k-kūli-keḍu-*, 18 செ.குன்றாவி.(v.t.) வாடகைக்கு வாங்குதல்; to obtain for rent, as a house, for hire, as a cart.

[குடி + கூலிக்கு + எடுக்கு]

குடிகாரன் *kuḍi-kāraṇ*, பெ.(n.) குடியன்; drunkard.

[குடி + காரன்]

குடிகெடு-தல் *kuḍi-keḍu-*, 20 செ.கு.வி.(v.i.) குடும்பம் அடியோடு அழிதல்; to be utterly ruined, as a family. “குடிகெடினு நள்ளே னினதடியா ரொடல்லால்” (திருவாச.5:2).

ம. குடிகெடு

[குடி + கெடு]

குடிகெடுத்தோன் *kuḍi-keḍuttōṇ*, பெ.(n.) கள், சாராயம் முதலிய போதைப் பொருள்கள்; intoxicants such as toddy, arrack or spirituous liquor (சா.அக.).

[குடி + கெடுத்தோன்]

குடிகேடன் *kuḍi-kēḍaṇ*, பெ.(n.) தீயொழுக்கத்தால் குலத்தையழிப்போன்; one who spoils the fair name of a family by his foul deeds.

[குடி + கேடன்]

குடிகேடி *kuḍi-kēḍi*, பெ.(n.) குலத்தை யழிப்பவன்-ன்; one who is the ruin of a family. “விலை மாதர்கள் இளைஞர்கள் குடிகேடிகள்” (திருப்ப.625).

[குடி + கேடி]

குடிகேடு *kuḍi-kēḍu*, பெ.(n.) குடும்ப அழிவு; ruin of a family “குதிரையின் மேல்வந்து கூடிடுமேற் குடிகேடு கண்டார்” (திருவாச.36:2).

[குடி + கேடு]

குடிகை¹ *kuḍi-gai*, பெ.(n.) ஓலைக் குடிசை; hut made of leaves, hermitage “உண்டு கண்படுக்கு முறையுட் குடிகையும்” (மணி.6,63). 2. கோயில்; temple. “முதியாள் குடிகையும்” (மணிமே.24:161).

[குடி → குடிகை]

குடிகை² *kuḍi-gai*, பெ.(n.) ஏலவரிசி (மலை.); cardamom seed.

[குடி → குடிகை]

குடிகை³ *kuḍi-gai*, பெ.(n.) கமண்டலம்; ascetic's pitcher. “அரும்புனற் குடிகை மீது” (கந்தபு.காவிரி.49).

[குடுவை → குடுகை → குடிகை]

குடிகொள்ளு-தல் *kuḍi-koḷ-*, 12 செ.கு.வி. (v.i.) நிலையாகத் தங்கியிருத்தல்; to occupy, take possession of the mind, as a deity, to haunt, infest as demons, bats snakes; to be deep-seated as a chronic disease. “குரைகழல்கள் குறுகினம் நங்கோவிந்தன் குடிகொண்டான்” (திவ்.திருவாய்.10.6;7).

ம. குடிகொள்ளுக

[குடி + கொள்ளு-]

குடிகோள் *kuḍi-kōḷ*, பெ.(n.) வேண்டுமென்றே வஞ்சகம் செய்து குடியைக் கெடுக்கை; ruining a family by deep-laid schemes. “உறுப்பறை குடிகோளலைகொலை” (தொ.பொருள்.258).

[குடி + கோள்.]

குடிங்கு *kuḍiṅgu*, பெ.(n.) பறவை; bird. “கோட்டகம் பரிதிவங் குடிங்கு கூடுமே” (இரகு. நாட்டுப். 40).

[குள் → குடு → குடிங்கு]

குடிச்சி *kuḍicci*, பெ.(n.) 1. சாதிபத்திரி; mace. 2. செந்திராய்; Indian chickweed. 3. சீந்தில்; moon creeper (சா.அக.).

[குள் → குடி → குடிச்சி]

குடிச்செருக்கு *kuḍi-c-cerukku*, பெ.(n.) 1. குடிப் பிறப்பாலுண்டான உயர்வெண்ணம் (கருதும்); pride of birth. 2. குடிவளம்; dense population.

[குடி + செருக்கு]

குடிசரம் *kuḍiśaram*, பெ.(n.) நீர்ப்பன்றி; hog, living in the star (சா. அக.).

[குடி + சரம்.]

குடிசல் *kuḍiśal*, பெ.(n.) குடிசை; hut.

[குடி → குடிசை → குடிசல்]

குடிசனம் *kuḍiśaṇam*, பெ.(n.) குடிமக்கள்; inhabitants, subjects.

[குடி + சனம்.]

குடிசாய்-தல் *kuḍi-śāy*, 8 செ.கு.வி. (v.i.) குடியின் அழிவு; ruin of a family.

[குடி + சாய்-]

குடிசிகை *kuḍi-śigai*, பெ.(n.) நிலவரி நிலுவை; arrears of land revenue or rent.

[குடி + சிகை]

குடிசில் *kuḍiśil*, பெ.(n.) குடிசை; hut. “மனைவியையிலாக் குடிசில் (நூற்றெட்டுத். திருப்புகழ்.98).

[குடி + சில்]

குடிசீலை *kuḍiśīlai*, பெ.(n.) கோவணம்; loin cloth.

[குடி + சீலை]

குடிசெய்-தல் *kuḍi-śey*, 1 செ.கு.வி.(v.i.) 1. பிறந்த குடியை யுயர்த்துதல்; to bring credit to one's family, as making it. “குற்றமில்லனாய்க் குடிசெய்து வாழ்வானை” (குறள்,1025). 2. வாழ்தல்; to dwell, reside, settle. “மனவாரமுடையார் குடிசெயுந்திருநலாரே” (தேவா.413:10).

[குடி + செய்.]

குடிசை *kuḍiśai*, பெ.(n.) சிறு குடிஸ் (பிங்.); small hut, cottage.

தெ.குடிசை, குடுக; ம. குடிஞ்சில்; க. குடிசலு. குடிசில், குடிசல்.

Fin. koju; Hung. haj; Jap.koya; E. cot, cottage; A.S. cote, a small dwelling

[குடி → குடிசில் → குடிசை]

குடிசைதூக்கு-தல் *kuḍiśai-tūkku*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. குடிசையெடுத்தல் பார்க்க; see *kuḍiśai-yedū*. 2. இருப்பிடம் மாற்றுதல்; to change habitation.

[குடிசை + தூக்கு]

குடிசையெடு-த்தல் *kuḍiśai-yedū*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) குடிசையை வேற்றிடம் மாற்றுதல்; to remove one's hut to another place.

[குடிசை + எடு-]

குடிநை *kuḍinai*, பெ.(n.) 1. ஆறு; river. “கொண்ம வரவொத் துளதக் குடிநை” (கந்தபுகளளிந்தி.3).

[குள் → குடி(வணை) → குடிநை]

குடிநெரு² *kuḍiṇai*, பெ.(n.) குடிசை; small hut. “தூசக் குடிநெருயும்” (பெருங்.இலாவாண. 12:43).

ம. குடிநெரு

[குடிசை → குடிநெரு]

குடிநெரு³ *kuḍiṇai*, பெ.(n.) கோட்டான்; rock horned-owl. “குடிநெரு யிரட்டு நெடுமலை யடுக்கத்து” (மலைபடு. 141). 2. பறவை (பிங்.); bird.

[குடி → குடிநெரு]

ஒருகா. வளைந்த மூக்குடையதாகலின் கோட்டானுக்கு குடிநெரு என்று பெயர் பொருத்தமாகலாம்.

குடிநெரு⁴ *kuḍiṇai*, பெ.(n.) 1. கோட்டையின் ஏவறை; bastion. நெடுமதிலுங் குடிநெருகளும் (நீலகேசி, 268). 2. ஊர் (யாழ். அக.); town, village.

[குடி → குடிநெரு]

குடிநெருக்கல் *kuḍiṇai-k-kal*, பெ.(n.) சோழர் காலத்து வழங்கிய ஒருவகை எடைக்கல்; a standard weight current during Cōla sovereignty. “ஆட வல்லா னென்னுங் குடிநெருக் கல்லால்” (S.I.I. II, 69).

மறவ. குடிநற்கல்

[குடி + நல் + கல் - குடிநற்கல் → குடிநெருக்கல்]

குடிநெருப்பள்ளி *kuḍiṇai-p-palli*, பெ.(n.) கண்ணுளாளர் தங்குதற்குரிய நாடக அரங்கின் பகுதி (சிலப். 3:105, உரை); a portion in green-room occupied by *kannuḷaḷar*.

[குடிநெரு + பள்ளி]

குடித்தரம் *kuḍi-t-taram*, பெ.(n.) தனித்தனியான குடித்தீர்வை; separate assessment for each individual ryot.

[குடி + தரம்]

குடித்தனக்காரன் *kuḍi-t-tanakkāraṇ*, பெ.(n.) 1. பயிரிடுவோன்; cultivator, farmer. 2. ஊரில் செல்வாக்கு உள்ளவன்; man of wealth and influ-

ence in a village. அந்தச் சிற்றூரில் அவர் பெரிய குடித்தனக்காரர். 3. வீட்டுத் தலைவன் (விண்.); house - holder, land lord.

[குடித்தனம் + காரர்]

குடித்தனப்படு-தல் *kuḍi-t-tanappaḍu*, 20 செ.கு.வி. (v.i.) இல்வாழ்க்கை நிலையை அடைதல்; to enter married life.

[குடித்தனம் + படு]

குடித்தனப்பாங்கு *kuḍi-t-tana-p-pāṅgu*, பெ.(n.) இல்வாழ்க்கை பொழுங்கு; domestic propriety, domestic economy.

[குடித்தனம் + பாங்கு]

குடித்தனம்¹ *kuḍi-t-tanam*, பெ.(n.) 1. இல்வாழ்க்கை; family, domestic life; household affairs “ஓரஞ்சொன்னவன் குடித்தனம்போல் தேய்ந்தது” (இராமநா. உயுத். 29). 2. வாடகைக்குடி; tenancy. இந்த வீட்டில் நாலு குடித்தனம் உண்டு (உ.உ.). 3. குடிவாழ்க்கையின் ஒழுங்கு (விண்.); domestic economy, domestic order.

[குடி → குடித்தனம்]

குடித்தனவுறுப்பு *kuḍittana-v-uṇuppu*, பெ.(n.) குடும்பத்திற்கு அங்கங்களான இடம், பொருள், ஏவல் முதலியன (யாழ்ப்.); things necessary for a family as chattels, furniture, dependants, servants, cattle.

[குடித்தனம் + உறுப்பு]

குடித்தின்னை *kuḍittinnai*, பெ.(n.) வீட்டின் உட்பகுதியில் கூடத்திலமைந்த தின்னை (நெல்லை); a inside the house pial.

[குடி + தின்னை]

குடித்தெய்வம் *kuḍideivam*, பெ.(n.) குலதெய்வம்; family, deity. “நங்குடித் தெய்வங் கணமர்” (சீவக. 547).

ம. குடிதெய்வம்

[குடி + தெய்வம்]

குடிதாங்கி *kuḍi-tāṅgi*, பெ.(n.) குலத்தைத் தாங்கு பவன்; the mainstay of a family. “என்னிருந் கலியின் குறும்பைத் துரத்துங் குடிதாங்கியை” (பெருந்தொ. 1153).

[குடி + தாங்கி]

குடிதாங்கிக்கோல் *kuḍi-tāṅgi-k-kōl*, பெ.(n.) ஒரு பழைய அளவுகோல் (கல்.); an ancient measuring-rod.

[குடி + தாங்கிக்கோல்]

குடிதிருத்து-தல் *kuḍi-tiruttu-*, 5 செ.கு.வி.(v.i.)

1. ஆட்சிக்குட்பட்ட குடிகளை நன்னிலையில் நிறுத்துதல்; to secure the welfare of one's subjects. “துளங்குகுடி திருத்திய” (பதிற்றுப். 37:7).
2. பிறந்த குலத்தை மேம்படுத்துதல்; to advance one's family in wealth, status, reputation etc.

[குடி + திருத்து]

குடிநற்கல் *kuḍinarkal*, பெ.(n.) குடினாருக்கல் (S.I.I.ii.69) பார்க்க; see *kuḍināi-k-kal*.

[குடி + நல் + கல்]

குடிநாட்டு-தல் *kuḍi-nāṭṭu-*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) குடியேற்றுதல்; to plant a colony.

[குடி + நாட்டு]

குடிநிலம் *kuḍi-nilam*, பெ.(n.) 1. குடியிருக்கும் மனை நிலம்; house site, house premises. 2. மகட் கொடையாகக் கொடுத்த மனை; building sites, as an item in dowry.

ம. குடிநிலம்

[குடி + நிலம்]

குடிநிலுவை *kuḍi-niluvai*, பெ.(n.) குடிசை பார்க்க; see *kuḍi-sigai*.

[குடி + நிலுவை]

குடிநிலை *kuḍi-nilai*, பெ.(n.) வீரக்குடியின் பழமையையும் அஞ்சாமையையும் கூறும் புறத்துறை

(பு.பெ.2:14); theme of extolling the greatness of a warrior's family.

[குடி + நிலை]

குடிநிலையுரைத்தல் *kuḍi-nilai-y-uraittal*, பெ.(n.) குடிநிலை பார்க்க (புறநா.290); see *kuḍi-nilai*

[குடி + நிலை + உரைத்தல்]

குடிநீங்காக் காராண்மை *kuḍi-nīṅgā-k-kāraṇmai*, பெ.(n.) நிலத்தில் குடியிருப்பதோடு, பயிரிடும் உரிமையும் நிலையாகப் பெற்று ஆண்டு தோறும் உரிமையாளருக்கு உரிய தவசங்களை முறைப்படி செலுத்தும் உழவர் உரிமை; right of tenants to live and cultivate paying share of the crop.

“ஆண்டுதோறும் இரண்டாயிரத்தறுநூற்றுக்கல நெல் அட்டுவார்களாகவும், இப்பரிசு இந்நிலம் விற்பும், ஒற்றி வைச்சம் கொள்ளப் பெறுவார்களாகவும். இப்பரிசு நீங்காக் காராண்மையாக கல்மேல் வெட்டுவிச்ச” (தெ.கல். தொ.14, கல்.154).

[குடி + நீங்கா + காராண்மை]

குடிநீங்காச்சாவாமூவாப்பேராடு *kuḍi-nīṅgā ccāva-muvā-p-pēraḍu*, பெ.(n.) புரக்கும் இடையர் வாரிசு மாறாதநிலையில், எண்ணிக்கையில் என்றும் குறையாத அளவில் வைத்திருக்கும் ஆடுகள்; number of sheep to be maintained perpetually by shepherds for temple use. “இவ்வாடு இருநூற்று, தொண்ணூற்று இரண்டுங் குடிநீங்காச் சாவாமூவாப் பேராடு ஆகக் கொண்டு” (தெ.கல்.தொ.5, கல்.517).

[குடி + நீங்கா + சாவா + மூவா + பேராடு]

குடிநீங்காத்திருவிடையாட்டம் *kuḍi-nīṅkā-t-tiruvitaiyāṭṭam*, பெ.(n.) பயிர் செய்யங் குடிகளோடு கோவிலுக்கு அளிக்கப்பட்ட முற்றாட்டு (P.Insc.224); endowment to a temple, of lands already in the occupation of cultivating tenants

[குடி + நீங்கா + திருவிடையாட்டம்]

குடிநீங்காத்தேவதானம்¹ *kuḍi-niṅgā-t-tēva dāṇam*, பெ.(n.) குடிநீங்காத்திருவிடை யாட்டம் பார்க்க (M.E.R.45 of 1922) ; see *kuḍi-niṅkā-t-tiruvidayāṭṭam*.

[குடி + நீங்கா + தேவதானம்.]

குடிநீங்காத்தேவதானம்² *kuḍi-niṅgā-t-tēvatāṇam*, பெ.(n.) பழங்குடி வாரிக நீங்கா உழவர் வாழும் கோயிலுக்குரிய இறையிலி நிலம்; taxfree land gifted to temple, from which tillers are not removed. “ஆகப்பாடகம் நாற்பத்திரண்டும் இவ் நாயனார்க்குடி நீங்காத் தேவதானமாக விட்டோம்” (தெ.கல்.தொ.7. கல்.402).

[குடி + நீங்கா + தேவதானம்.]

குடிநீர் *kuḍi-nīr*, பெ.(n.) 1. குடித்தற்குரிய நீர்; drinking water, potable water. “இட்ட குடிநீ ரிருநாழி” (பதினொ.சேஷத். 16). 2. கியாமுருந்து; decoction, tincture, medicinal infusion. “நோய்க்குத் தாயிரே குடிநீர் குடிப்பான்” (திவ்.பெருமாள்.5.1வியா).

ம. குடிநீர், குடி வெள்ளம்; க. குடியுவநீர்; தெ. குடிநீர்.

[குடி + நீர்.]

குடிப்படு-த்தல் *kuḍi-p-paḍu*, 20 செ.சுன்றாவி. (v.t.) குடும்பத்தை நல்லநிலைமையில் நிறுத்துதல்; to establish a family in good position. “குடிப்படுத்துக் கூழிந்தான்” (ஏலா.42).

[குடி + படு.]

குடிப்படை *kuḍi-p-paḍai*, பெ.(n.) குடிமக்களாலான சேனை; militia, volunteer corps as opposed to a mercenary army.

[குடி + படை.]

குடிப்பழக்கம் *kuḍi-p-paḷakkam*, பெ.(n.) குடிக்கும் பழக்கம்; drinking habit

க. குடித்தன

[குடி + பழக்கம்.]

குடிப்பழி *kuḍi-p-paḷi*, பெ.(n.) குலத்திற்கு ஏற்பட்ட நிந்தை; stigma, disgrace, slur, disrepute, on family. “காணிற் குடிப்பழியாம்” (நாலடி.84).

ம. குடிப்பழி

[குடி + பழி.]

குடிப்பழுது *kuḍi-p-paḷuḍu*, பெ.(n.) குடிப்பழி பார்க்க (வின்.); see *kuḍi-p-paḷi*

[குடி + பழுது.]

குடிப்பற்று *kuḍi-p-paṟru*, பெ.(n.) குடியிருப்பு நிலம்; housing site. நிலத்தைப் பயிரிடும் உரிமை பெற்றான் அந் நிலப்பகுதியிலேயே குடியிருப்பமைத்து வாழ்வதற்கும் குடி பற்றாகும் (புதுப். கல்.195).

[குடி + பற்று.]

குடிப்பறையன் *kuḍi-p-paṟaiyaṇ*, பெ.(n.) பறையார்க்கு முடிமழிக்கும் தொழிலாளி (M.M.); barber who shaves Pariahs.

[குடி + பறையன்.]

குடிப்பாங்கு *kuḍi-p-pāṅgu*, பெ.(n.) 1. குடித்தனப் பாங்கு பார்க்க; see *kuḍi-tana-p-pāṅgu*. 2. குடியானவன் பின்பற்றுதற்குரிய ஒழுங்கு; orderly or proper conduct of a farmer. 3. குடிகளின் ஏற்பாடு (வின்.); usage, customs of cultivators or agriculturists.

[குடி + பாங்கு.]

குடிப்பாழ் *kuḍi-p-paḷ*, பெ.(n.) 1. குடிகள் விட்டு நீங்குதலால் ஊருக்கு உண்டாகும் அழிவு; ruin of a village owing to depopulation one or three kinds of paḷ. 2. குடிகளற்றுப் போன ஊர்; a deserted village. அந்த ஊர் குடிப்பாழ் (உ.வ.).

[குடி + பாழ்.]

குடிப்பிள்ளை *kuḍi-p-piḷḷai*, பெ.(n.) 1. பறையருள் மழிப்புவேலை செய்யும் ஒரு பிரிவினர் (E.T.); a division of the pariahs, generally doing the duty of barbers. 2. ஒரு இனத்தில் தாங்கள் சேர்த்துள்ளவர்களாக சொல்லிக் கொண்டு, அதன் பட்டப்

பெயரால் தங்களை வழங்கிக் கொள்ளும் இனத்தார் (இ.வ.); sects which trace their origin to particular castes and adopt their titles. 3. ஊர்ச் செட்டி யார்க்கு அவர் இட்ட வேலையை முடித்தற் குரிய எடுபிடி ஆள்; an errand boy for Chettiar grantee.

[குடி + பிள்ளை.]

குடிப்பிறப்பாளர் *kuḍi-p-pirappālar*, பெ.(n.) உயர்குடியிற் பிறந்தோர்; persons of birth, of noble lineage. “குடிப்பிறப்பாளர் தங்கொள்கையிற் குன்றார்” (நாலடி. 141).

[குடி + பிறப்பாளர்.]

குடிப்பிறப்பு *kuḍi-p-pirappu*, பெ.(n.) உயர்குடியில் தோன்றுகை; noble birth, nobility, birth in a distinguished family. “குடிப்பிறப் பழிக்கும்” (மணிமே. 11:76).

ம. குடிப்பிறவி

[குடி + பிறப்பு.]

குடிப்பெண் *kuḍi-p-pen*, பெ.(n.) 1. குலப்பெண் (யாழ்.அக.); woman of noble birth and respectability, wedded lawful wife. 2. முறையாகத் திருமணமான பெண்; a lawfully wedded wife.

ம. குடிப்பெண்ணு

[குடி + பெண்.]

குடிப்பெயர் *kuḍi-p-peyar*, பெ.(n.) சேர, சோழ, பாண்டியர் என்றாற் போல, பிறந்த குலம் பற்றி வழங்கும் பெயர் (பன்னிருபா. 145:சிலப். 133. அரும்.); family name as *Cēraṇ, Cōḷaṇ, Pāṇḍiyaṇ*.

[குடி + பெயர்.]

குடிபடை *kuḍi-paḍai*, பெ.(n.) குடிமக்கள் (உ.வ.); inhabitants.

[குடி + படை.]

குடிபுகு-தல் *kuḍi-pugu-*, 2 செ.கு.வி.(v.i.) 1. வேறு வீட்டிற்கு வாழச் செல்லுதல்; to occupy a new home. 2. புதுக்குடி சேர்தல்; to immigrate,

settle and colnize, seek a fresh refuge. “தாமரை துறந்து குடிபுக்கா ளென” (கம்பரா.வரைக். 12). 3. புதுமனை புகுதல்; to occupy a newly-built house with appropriate ceremonies to do house-warming.

[குடி + புகு.]

குடிபோ-தல் *kuḍi-pō-*, 8 செ.கு.வி.(v.i.) 1. வேறு வீட்டிற்குக் குடிமாறிச் செல்லுதல்; to remove one self to a new home. 2. புதுமனை புகுதல்; to occupy a newly-built house with appropriate ceremonies. 3. இருப்பிடத்தை விட்டு வெளியேறு தல்; to quit, give up, abandon, as a house. “ஆவி குடிபோன வவ்வடிவும்” (சிலப். 20 : வெண்பா.). 4. வலசை போதல்; to emigrate, flee from home. 5. காற்றாகவேனும் ஆவியாகவேனும் பண்டங் கரைதல்; to evaporate, escape, as essential oil camphor.

[குடி + போ.]

குடிபோதை *kuḍi-pōḍai*, பெ.(n.) குடிமயக்கம் பார்க்க; see *kuḍimayakkam*.

[குடி + போதை.]

குடிமக்கள் *kuḍimakkal*, பெ.(n.) 1. (ஊர்களில்) பணி செய்தற்குரிய பதினெண்வகைக் சிற்றூர்க் குடிமக்கள்; sub-caste is rendering service in a village, being 18 in number. 2. அடிமைகள்; slaves. “இந்திரியங்களுக்குக் குடிமக்களாய் வர்த்திக்கிற லீலா விபூதி” (திவ்.திருமாலை. 13, வியா.).

[குடி + மக்கள்.]

வண்ணான், நாவிதன், குயவன், தட்டான், கண்ணான், கற்றச்சன், கொல்லன், தச்சன், எண்ணெய் வானிகன், உப்பு வானிகன், இலைவானிகன், பள்ளி, பூமாலைக்காரன், பறையன், கோவிறகுடியான், ஓச்சன், வலையன், பாணன்.

குடிமக்கள் மானியம் *kuḍimakkal-māṇiyam*, பெ.(n.) பணி செய்யும் குடிமக்கட்கு விடப்பட்ட இறையிலி நிலம்; land given free of rent to

washermen, barbers etc., for the services rendered by them to villagers.

[குடி + மக்கள் + மானியம்.]

குடிமகன் *kuḍi-makaṇ*, பெ.(n.) 1. நற்குடிப் பிறந்தவன்; person of noble birth. “பொருளைக் குடிமகனல்லான் கைவைத்தல்” (பழமொ.209). 2. படியான்; hired servant, one whose wages are paid by grain. “குடிமகனொரு வனுக்கு ஐயனாரேறி வலித்து நலிந்த வாறே” (ஈடு, 4.6:2).

ம. குடிமகன்

[குடி + மகன்.]

குடிமதிப்பு *kuḍi-madippu*, பெ.(n.) 1. சிற்றூர் வரித்திட்டம் (வின்.); valuation of property for purposes of taxation. 2. மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பு; census.

ம. குடிமதிப்பு

[குடி + மதிப்பு.]

குடிமயக்கம் *kuḍi-mayakkam*, பெ.(n.) 1. குடிப் பதனால் ஏற்படும் வெறி; intoxication through drunkenness; 2. குடிவெறியினாலேற்படும் மனக்கலக்கம், தடுமாற்றம் முதலியன; a form of temporary alcoholic insanity characterised by mental clouding.

[குடி + மயக்கம்.]

குடிமராமத்து *kuḍi-marāmatu*, பெ.(n.) கால்வாய், குளக்கரை முதலியவற்றைச் சீர்படுத்துவதற்காக வழக்கமாய்க் குடிமக்கள் செய்தற்குரிய பணிக் கொடை (R.F.); customary contributions of labour by ryots for petty repairs to channels, tank-bunds, sluices etc.

ம. குடிமராமத்து

[குடி + மராமத்து.]

குடிமார்க்கம் *kuḍi-mārkkam*, பெ.(n.) குடிவழி மார்க்க; see *kuḍivāḷi*

[குடி + மார்க்கம்.]

குடிமிராக *kuḍi-mirāṣ*, பெ.(n.) நிலவரிமை; right or privilege of a hereditary occupant.

[குடி + மிராக.]

குடிமுழுகிப்போ-தல் *kuḍi-muḷugi-p-pō-*, குடும்ப நிலை முதலாயின முழுவதும் அழிதல்; to ruin utterly, as a family completely washed away by flood.

[குடி + முழுகி + போ-]

குடிமுறை *kuḍi-murai*, பெ.(n.) குடித்தனம் (யாழ்.அக.); household affairs.

[குடி + முறை.]

குடிமை *kuḍimai*, பெ.(n.) 1. உயர்குலத்தாரது ஒழுக்கம் (தொல்.பொருள்.273); manners and customs of the higher classes of nobility. 2. பிறந்த குடியை உயரச் செய்யும் தன்மை; supreme quality of advancing the status of a family. “மடிமை குடிமைக்கட் டங்கின்” (குறள், 608). 3. குடிப்பிறப்பு; lineage, family, descent. “குணனுங் குடிமையும்” (குறள், 793). 4. அரசரது குடியாயிருக்குந் தன்மை; allegiance, homage, as of subjects to their sovereign. “குடிமை மூன்றுலகுஞ் செயுங் கொற்றத்து” (கம்பரா.நிந்தனை.37). 5. குடித்தனப் பாங்கு; domestic economy. 6. அடிமை; slavery, servitude, feudal dependance, feudatory in reference to his chief. “குடிமை செய்யுங் கொடும்புலையன்” (அரிச்.பு. சூழ்வினை.70). 7. குடிகளிடமிருந்து பெறும் ஒருவகை வரி (S.I.I.III, 110); a tax, certain dues from tenants.

ம. குடிமை

[குடி → குடிமை.]

குடிமைப்பாடு *kuḍimai-p-pāḍu*, பெ.(n.) ஊழியம்; service (S.I.I.III, 48).

[குடிமை + பாடு.]

குடியம்பலம் *kuḍi-y-ambalam*, பெ.(n.) குடிகள் அரசிற்குச் செலுத்தும் வரிகளின் கணக்கை

ஒழுங்குபடுத்துதற்கு உதவி செய்ய அமர்த்தப்படும் ஒரு சிற்றூர்ப் பணி; village office established with a view to assist the ryots in keeping accounts of payments made by them to the government.

[குடி + அம்பலம்.]

குடியரசு *kuḍi-y-araśu*, பெ.(n.) குடிமக்களால் நடத்தப்பெறும் அரசு; republic - a government, government by the people, democracy.

[குடி + அரசு.]

குடியழிவு *kuḍi-y-aḷivu*, பெ.(n.) 1. குடும்பக்கேடு; ruin of a family. 2. பெருங்கேடு (வின.); great evil.

[குடி + அழிவு.]

குடியன் *kuḍiyān*, பெ.(n.) குடிகாரன்; drunkard.

ம. குடியன்; க. குடக, குடக; து. குட்செலெ, குட்செலெ.

[குடி + அன்.]

குடியாட்சி *kuḍi-y-āṭci*, பெ.(n.) 1. குடித்தனத்தை நடத்துகை (யாழ்.அக.); domestic management. 2. குடியரசு; government by the people; democracy.

[குடி + ஆட்சி.]

குடியாட்டம் *kuḍi-y-āṭṭam*, பெ.(n.) குடிவாழ்க்கை (யாழ்.அக.); domestic life.

[குடி + ஆட்டம்.]

குடியாயக்கட்டு *kuḍi-y-āya-k-kaṭṭu*, பெ.(n.) சிற்றூரக் குடும்பங்களின் மொத்தத் தொகை; total number of families in a village.

[குடி + ஆயக்கட்டு.]

குடியான்¹ *kuḍi-y-āi*, பெ.(n.) பண்ணையான்; tenant.

மறுவு குடியால்

[குடி + ஆன்.]

குடியான்² *kuḍi-y-āi*, பெ.(n.) தாளகம் (சங்.அக.); yellow sulphuret of arsenic.

[குடி + ஆன்.]

குடியான் *kuḍiyān*, பெ.(n.) **குடியானவன்** பார்க்க; see *kuḍiyāṇavan*.

ம. குடியான்

[குடி + ஆன்.]

குடியான கவுண்டர் *kuḍiyāṇa-kavunḍar*, பெ.(n.) கொங்கு வேளாளர் (G.Sm. Di, 144); koṅgu-vēḷāḷa caste

[குடி + ஆன + கவுண்டர்.]

குடியானவன் *kuḍiyāṇavan*, பெ.(n.) 1. பயிரிடுவோன்; cultivator, farmer, ryot. 2. கீழ்க்குடி; caste śūdra.

ம. குடியானவன்

[குடி + ஆனவன்.]

குடியிரு-த்தல் *kuḍi-īru-*, 3 செ.கு.வி.(v.i.) 1. வாழ்தல்; to reside, settle down. “எப்படியினிக் குடியிருப்பது” (உபதேசகா.சூரதி.28). 2. குடிக் கூலிக் கிருத்தல்; to live in rented quarters.

ம. குடியிருக்கு

[குடி + இரு.]

குடியிருக்கை *kuḍi-y-irukkaḱ*, பெ.(n.) 1. குடியாகத் தங்கியிருக்கை; living, residing. 2. சிற்றூரக் குடிகள் வாழும் இடம்; quarters occupied by the ryots in a village. “இவ்வூர் நத்தங் குடி யிருக்கையும்” (S.I.I, 57).

[குடி + இருக்கை.]

குடியிருப்பு *kuḍi-y-iruppu*, பெ.(n.) 1. குடியிருக்கை; living, residing. 2. வாழ்வு; life, existence. குடியிருப்புச் சுகமில்லை (கொ.வ.). 3. சிற்றூர்; village. “அதன் பகுதியாகிய குடியிருப்பும்” (தொல்.பொருள்.114,உரை.). 4. சில இனத்தார்கள்

தனியாக வாழ்ந்து வரும் இடம்; quarters occupied by a special class, as ryots.

ம. குடியிருப்பு

[குடி + இருப்பு]

குடியிருப்பந்தம் *kuḍi-y-iruppu-nattam*, பெ.(n.) சிற்றூரில் மக்கள் வீடுகட்டி வாழும் நிலப்பகுதி; the portion of a village site where villagers have their places of residence.

[குடி + இருப்பு + நத்தம்.]

குடியிலார் *kuḍiyilār*, பெ.(n.) குடிகள் (T.A.S.); tenants, ryots.

ம. குடியிலார்

[குடி → குடியில் + (அர்) ஆர்.]

குடியிறங்கு-தல் *kuḍi-y-irāṅgu*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) நிலைக் குடியாகத் தங்குதல்; to fix or establish permanently one's abode; to settle down, as a family.

[குடி → இறங்கு.]

குடியிறை *kuḍi-y-irai*, பெ.(n.) குடிகள் செலுத்தும் வரி (திவா.); tax imposed upon ryots.

[குடி + இறை.]

குடியுடம்படிக்கை *kuḍi-y-uḍampadikkai*, பெ.(n.) 1. உரிமைச் சீட்டு பட்டா; title-deed registry of holdings. 2. குத்தகைச் சீட்டு; lease-deed.

[குடி + உடம்படிக்கை.]

குடியுந்தடியும் *kuḍiyun-taḍiyum*, பெ.(n.) வீடும் நிலமும்; houses and lands. “ஸம்ஸாரத்திலே குடியுந் தடியுமாயிருக்க நினைத்தார்” (திவ்.இயற். திருவிருத். 6, ஸ்வா.வியா.பக்.56).

[குடியும் + தடியும்]

குடியெழும்பு-தல் *kuḍi-y-eḷmbu*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) கலகம் முதலிய நிகழ்ச்சியால் குடிநீங்கிப் போய் விடுதல் (வின.); to evacuate a house, leave a vil-

lage, commonly from disastrous events or anticipations.

[குடி + எழும்பு.]

குடியேற்றநாடு *kuḍi-ēṭṭa-naḍu*, பெ.(n.) மக்கள் புதிதாகக் குடியேறிய நாடு; colony.

[குடி + ஏற்றம் + நாடு.]

குடியேற்றம் *kuḍi-y-ēṭṭam*, பெ.(n.) 1. புதிதாக ஒரு நிலப்பகுதியில் குடியேறுகை; colonization, newly populating a country or land area. 2. ஓர் ஊரின் பெயர்; name of a village.

ம. குடியேற்றம்

[குடி + ஏறு- குடியேறு → குடியேற்றம்- மக்கள் குடியேறிய ஊர். குடியேற்றம் என்பது இன்று குடியாத்தம் என மருவி வழங்குகிறது.]

குடியேற்று-தல் *kuḍi-y-ēṭṭu*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) குடியேறச் செய்தல்; to people, populate, colonize. “பொன்னெடு நாட்டையெல்லாம் புதுக்குடி யேற்றிற் றன்றே” (கம்பரா.இந்திரசித்.48).

[குடி + ஏற்று.]

குடியேறு-தல் *kuḍi-y-ēṭu*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. தம் நாடுவிட்டு வேற்றுநாடு சென்று வாழ்தல்; to colonize, settle in a new country. 2. நிலைத்துவிடுதல்; to secure a sure place or footing, to be firmly rooted. “சிந்தை குடியேறியிருக்கின்ற மாசொழியும்” (ஏகாம்.உலா, 168).

ம. குடியேறுக

[குடி + ஏறு.]

குடியோட்டி *kuḍi-y-ōṭṭi*, பெ.(n.) குடியோட்டிப் பூண்டு பார்க்க; see *kūḍiyōṭṭi-p-pūṇḍu*.

[குடி + ஓட்டி.]

குடியோட்டிப்பூண்டு *kuḍi-y-ōṭṭi-p-pūṇḍu*, பெ.(n.) பூடுவகை (பதார்த்த.293); prickly poppy.

[குடி + ஓட்டி + பூண்டு.]

குடிரகம் *kuḍiragam*, பெ.(n.) துளசி; holy basil (சா.அக.).

[குள் → குடு → குடி → குடிரம் (குட்டையானது).]

குடிரம் *kuḍiram*, பெ.(n.) காரைச் செடி (மலை.); a low shrub with sharp axillary spines.

[குள் → குடு → குடிரம்.]

குடில்¹ *kuḍil*, பெ.(n.) 1. குடிசையினும் சிறிய இல், குற்றில், குடிசை; hut, shed. “என்ன மாதவஞ் செய்ததிச் சிறுகுடில்” (பாரத.கிருட்.80). 2. ஆட்டுக் கிடை முதலியவற்றை மூடுதற்கு உதவும் குடில்; movable, conoidal roof for sheltering beasts or stacks of straw or gate-ways from the weather. 3. வீடு; abode dwelling place. “குடிஹு காமர் பொன்னகா” (கந்தபு.கடவுள்.14). 4. தேர்ச் சக்கரங்களைத் திருப்பிச் செலுத்தற்குக் கொடுக்கும் மரக்கட்டை (இ.வ.); a cone-shaped block of wood used to prevent big cars from running fast and to turn them at street - corners.

[குள் (வளைவு) - குடி → குடில்.]

குடில்² *kuḍil*, பெ.(n.) வட்டவடிவமாக தோன்றும் காயம், வானம் (திவா.); space.

[குள் (வளைவு) → குடி → குடில்.]

குடிலச்சி *kuḍilacci*, பெ.(n.) 1. கருவண்டு வகை (விண்.); a black beetle. 2. ஒருவகைச் செய்நஞ்சு (சங்.அக.); a prepared arsenic.

[குடில் → குடிலச்சி.]

குடிலப்பாட்டு *kuḍila-p-pāṭṭu*, இசை; music (கழக.அக.).

[குடிலம் + பாட்டு.]

குடிலம்¹ *kuḍilam*, பெ.(n.) 1. வளைவு (திவா.); bend, curve, flexure. “கூசம் நுதலும் புருவமுமே குடிலமாகி யிருப்பாரை” (யாப். வி. மேற்கோள்). 2. வானம் (குடா.); space. 3. சடை (பிங்.); tangled, matted hair. 4. வஞ்சகம்; deceit, guile, cunning.

“பெருங்குடிலமெல்லாங் குடி யிருக்குங் கருவிழி யாள்” (குற்றா.தல. தருமசாமி. 47). 5. உள்வாங்கிப் பாடும் இசைத் தொழில்; a modulation of voice in singing. “குடிலமுள் வாங்கிப் பாடல்” (சீவக.735, உரை) 6. குராமரம் (திவா.); common bottle flower.

[குடு → குடி → குடில் → குடிலம்.]

குடிலம்² *kuḍilam*, பெ.(n.) 1. ஈயமணல்; lead ore. 2. வெள்ளியம்; white lead.

[குடு → குடில் → குடிலம்.]

குடிலம்³ *kuḍilam*, பெ.(n.) குதிரை நடைவகை (சக்கிரநீதி,72); a pace of horse.

[குடில் (வட்டம்) → குடிலகம்.]

குடிவை *kuḍilai*, பெ.(n.) 1. மூலமந்திரமாகிய ஓங்காரம்; the mystic syllable Om; “குடிவை யம்பொருட்கு” (கந்தபு. கடவுள்வா. 14). 2. தூயமாயை (சி.போ.பா. 2:2, பக் 133, புதுப்.); puremāyā

[குண்டலி → குடிலி.]

குடிவை > வ. குட்டிலா (kutīlā)

குண்டலி, குடிவை என்னும் மெய்ப் பொருளியற் சொற்குட் வடமொழியில் வேர் மூலமில்லை.

“ஓங்காரத் துள்ளே யுதித்தவைம் பூதங்கள்

ஓங்காரத் துள்ளே யுதித்த சராசரம்

ஓங்காரத் தீதத் துயிர் மூன்று முற்றன

ஓங்கார சீவ பரமசிவ ரூபமே” (திருமந். 2677)

இத்திருமந்திரப்பாடல் பேரூலகத் தோற்று வாய்க்குக் குடிவை என்னும் பெயர்த் தோற்றக் கரணியத்தை வினக்குகின்றது (வே.க. 162).

குடிவைவாயு *kuḍilai-vāyu*, பெ.(n.) விற்றகு கட்டுக்குள் மூஞ்சுறு உலாவுதல் போல் உடம்பில் வளைந்து வளைந்து ஓடும் ஒருவகை நாடி; alternative ascending and descending motion of pulses in the human body (சா.அக.).

[குடிவை + வாயு.]

குடிவகைபாவி-த்தல் *kuḍivagai-pāvi-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) குடித்துப் பழக்கப்படுத்தல்; taking to the habit of drinking (சா.அக.).

[குடி + வகை + பாவி]

குடிவருணி *kuḍi-varuṇi*, பெ.(n.) செவ்விளநீர்; water of a red coloured tender co-conut (சா.அக.).

[குடி + வருணி → வாரிணி (வார் + நீர்) → வருணி]

குடிவா-தல், குடிவருதல் *kuḍi-vā-*, 8 செ.கு.வி. (v.i.) குடியேறுதல்; to settle, take residence. “மேவினன் குடிவர” (கந்தபு.கடவுள்.14).

[குடி + (வரு) வா.]

குடிவாங்கு¹-தல் *kuḍi-vāṅgu-*, 7 செ.கு.வி.(v.i.) இருப்பிடம் விட்டுப் பெயர்தல்; to remove, shift, abandon one's home, change place.

[குடி + வாங்கு.]

குடிவாங்கு²-தல் *kuḍi-vāṅgu-*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) குடியிருந்தல்; to stay to reside. “அடையவளைந் தானுக்குள்ளே குடிவாங்கியிருந்து” (ஈடு.1.3:9).

[குடி + வாங்கு.]

குடிவார்க்கம் *kuḍi-vārakkam*, பெ.(n.) பயிர் செய்வோருக்குக் கொடுக்கும் விதை கூலி முதலியன; cultivation expenses. குடிவார்க்கமாய்க் குடிமேல் வைத்தெழுதி (சரவண. பணவிடு.138).

[குடிவாரம் + (அஃகம் + தவசம்) அக்கம்]

குடிவாரநிலம் *kuḍi-vāra-nilam*, பெ.(n.) குடிகட்குப் பயிரிடும் உரிமையுள்ள நிலம்; land over which tenants have a vested right to cultivate.

[குடி + வாரம் + நிலம்]

குடிவாரம் *kuḍi-vāram*, பெ.(n.) 1. நிலத்தை உழுது பயிரிடுவதற்குக் குடிகளுக்குரிய உரிமை; occupancy right, opp. to *mēlvāram*. 2. குடிவாரத்தில் குடியானவன் பங்குக்குரிய விளைபங்கு; the share

of the produce to which a ryot having such right is entitled. opp. to *mēlvāram*.

[குடி + வாரம். வாரம் = உரிமை]

குடிவாழ்க்கை *kuḍi-vāḷkkai*, பெ.(n.) 1. இல் வாழ்க்கை; domestic life. “மாந்தர் குடிவாழ்க்கை ... சாந்தனையுஞ் சஞ்சலமே” (நல்வழி.28). 2. குடும்ப ஆளுவம்; domestic economy, house-keeping. 3. வாழ்வின் ஒழுங்கு; life, mode or manner of life.

[குடி + வாழ்க்கை]

குடிவிட்டோடல் *kuḍi-viṭṭōḍal*, பெ.(n.) நோய் உடம்பைவிட்டு வேறற நீங்கல்; to be completely or radically cured as in chronic disease (சா.அக.).

[குடி + விட்டு + ஓடல்]

குடிவிளங்குதல் *kuḍi-viḷaṅgutal*, பெ.(n.) 1. குலம் முதலியன செழிக்கை; flourishing state of a family, the people of town, village, etc., 2. மக்கட்பேறு மிகுதியாதல்; increase of children.

[குடி + விளங்குதல்]

குடிவீடு *kuḍi-vēḍu*, பெ.(n.) கருவின் மண்டை; the skull of a foetus (சா.அக.).

[குடி + வீடு]

குடிவெறி *kuḍi-veri*, பெ.(n.) மது அருந்திய மயக்கம்; intoxication inebriety, drunkenness.

[குடி + வெறி]

குடிவை-த்தல் *kuḍivai-*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. வீட்டைக் குடிக்கூலிக்கு விடுதல்; to let a house for rent. 2. குடியை நிலைபெறச் செய்தல்; to settle or establish a family. “அமரர் பதியினிய குடிவைத்தற் குற்ற” (திருப்ப.632).

1. குடிவய்க்கு

[குடி + வை]

குடினை *kuḍinaḥ*, பெ.(n.) குடிநற்கல்; a standard weight. "குடினை எடைபொன் 30-ன் கழஞ்சு" (S.I.I.vii, 400).

[குழல் → குழலை → குடினை.]

குடு *kuḍu*, பெ.(n.) கள் (அக.நி.); toddy, fermented liquor.

[குள் → குடு.]

குடுக்கம் *kuḍukkam*, பெ.(n.) துணைத்தாளம் ஐந்தனுள் ஒன்று (புரத.தாள.3); a secondary time-beat, one of five *upa-tālam*.

[குள் → குடு → குடுக்கு → குடுக்கம்.]

குடுக்கி *kuḍukki*, பெ.(n.) காற்சட்டை; drawers; pants.

[குள் → குடு (தைத்தல்) → குடுத்தம் → குடுத்தா → குடுக்கி.]

குடுக்குக்குடுக்கெனல் *kuḍukku-k-kuḍuk-kenal*, பெ.(n.) ஓரொலிக்குறிப்பு (யாழ்.அக.); onom. expr. of rattling noise.

[குடுக்கு + குடுக்கு + எனல்.]

குடுக்கை¹ *kuḍukkai*, பெ.(n.) 1. தேங்காய் முதலிய வற்றாலான குடுவை; coconut or other hard shell used as a vessel. 2. துறவியின் கைப்பாத்திரம்; earthen or wooden pitcher of an ascetic. 3. இடக்கையென்னும் தோற்கருவி (சிலப்.3:27, உரை); a hand drum. 4. வீணையின் உறுப்பு; belly of a lute.

ம. குடிக்க; க. குடிகெ; தெ. குடக, குடுக; து. குட்கி, குட்கெ; து. குட்க்; பட.குட்கெ.

[குடு → குடுக்கை.]

குடுக்கை² *kuḍukkai*, பெ.(n.) 1. கஞ்சாக் குடுக்கை; the dried shell of a bottle gourd. 2. வாவையில் பயன்படுத்தும் ஒரு மண் ஏனம்; 3. பிடுக்கு; scrotum.

[குடு → குடுக்கை - துணையுள்ள பொருள்.]

வகைகள்: 1. சுரைக் குடுக்கை 2. தீக்குடுக்கை 3. தென்னங்குடுக்கை 4. வில்வக் குடுக்கை 5. வீணைக் குடுக்கை 6. கஞ்சாக் குடுக்கை 7. புகைக் குடுக்கை (சா.அக.).

குடுக்கை தாங்கி *kuḍukkai-tāngi*, பெ.(n.) குடுக்கையை ஏந்தும் ஒரு கருவி; retort stand (சா.அக.).

[குடுக்கை + தாங்கி.]

குடுகுடு¹-த்தல் *kuḍu-kuḍu*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒலித்தல்; to rumble, rattle. 2. விரைவுபடுதல்; to be in a great hurry.

ம. குடுகுடுக்கு

[குடு + குடு.]

குடுகுடு² *kuḍukuḍu*, பெ.(n.) மிக்க அகவை தளர்ந்த; of extreme old age, man or woman. 2. வயிற்றி ரைச்சல்; gurgling sound or rumbling noise of the stomach (சா.அக.).

[குடு + குடு (நடுக்கம் குறித்த ஒலிக்குறிப்பு.)]

குடுகுடுக்கை *kuḍukuḍukkai*, பெ.(n.) கொப்பரைத் தேங்காய்; ripe coconut in which the kernel rattles.

[குடு + குடுக்கை.]

குடுகுடுகிழவன் *kuḍukuḍu-kīḷavan*, பெ.(n.) தளர்ந்து தடுமாறி நடக்கும் கிழவன்; tottering decrepit old man.

[குடுகுடு + கிழவன்.]

குடுகுடுத்தான் *kuḍukuḍuttān*, பெ.(n.) எப்போதும் எதிலும் விரைவாக இருப்பவன்; one who is always in a hurry.

[குடுகுடு → குடுகுடுத்தான்.]

குடுகுடுப்பாண்டி *kuḍukuḍu-p-pāṇḍi*, பெ.(n.) குடுகுடுப்பை அடித்துக் குறி கூறும் இரவலன்; professional beggar who goes about rattling a kuḍukuḍupai and telling fortunes.

ம. குடுகுடுப்பாண்டி.

[குடுகுடுப்பை + ஆண்டி.]

குடுகுடுப்பு *kuḍukuḍuppu*, பெ.(n.) பரபரப்பு; hurry, haste.

[குடுகுடு → குடுகுடுப்பு]

குடுகுடுப்பை¹ *kuḍukuḍuppai*, பெ.(n.) 1. குடுகுடு என்று ஒலிக்கும் பொருள்; anything making a rattling sound. 2. குடுகுடுப்பாண்டி ஆட்டி யொலிக்கும் சிறிய உடுக்கை; a small tambourine. 2. பறவையோட்டும் மரத்தட்டை; wooden clapper for scaring birds. 4. எப்பொழுதும் பரபரப்பாக இருப்பவன் (அவசரப்படுபவன்); a person who is always in a hurry. 5. கஞ்சாக் குடுக்கை; shell used as a receptacle for bhang. 6. வறட்சி; dryness. தலை குடுகுடுப்பை பற்றியது.

[குடுகுடு → குடுகுடுப்பை]

குடுகுடுப்பை² *kuḍukuḍuppai*, பெ.(n.) 1. குருக்கு; mexican poppy. 2. அதிகச் சுறுசுறுப்புள்ளவன்; one who is over busy. 3. ஒலிக்கும் சிறிய தோற்கருவி; a tiny musical drum.

[குடுகுடு → குடுகுடுப்பை]

குடுகுடுப்பைக்காரன் *kuḍukuḍuppai-k-kāran*, பெ.(n.) குடுகுடுப்பாண்டி பார்க்க (பரத.பாவு. 38. உரை.); see *kuḍukuḍu-p-panḍi*.

மறுவ. காலங்கொண்டாடி

[குடுகுடுப்பை + காரன்.]

குடுகுடுப்பைக்காரன்

குடுகுடெனல் *kuḍu-kuḍenal*, பெ.(n.) 1. ஓர் ஒலிக்குறிப்பு; onom. expr. signifying gurgling, rattling sound. 2. விரைவுக் குறிப்பு; expr. signifying great haste.

[குடு + குடு + எனல்.]

குடுக *kuḍuśu*, பெ.(n.) தரையைத் தோண்டப் பயன்படும் கருவி; an instrument used to dig.

[குடு + (குடம்) குடான் → குட்டுக → குடுக. (மணவெட்டி போன்றது).]

குடுத்தா *kuḍuttā*, பெ.(n.) குடுத்துணிபார்க்க; see *kuḍuttuni*.

U. kuttā.

[குள் → குட்டு (தைத்தல்) குடு + துணி - குடுத்துணி → குடுத்தா (கொ.வ.).]

குடுத்துணி *kuḍuttuni*, பெ.(n.) அரைக்கைச் சட்டை; half arm jacket, shirt without sleeves.

ம. குடுத்துணி

[குள் → குட்டு (தைத்தல்) → குடு + துணி → குடுத்துணி தெ. குட்டு - தைத்தல்.]

குடுப்பம் *kuḍupam*, பெ.(n.) நான்கு பலமுள்ள அளவு (தைலவ.தைல.59); a dry measure of capacity - 4 palams.

[குள் → குடு → குடுப்பம்.]

குடுப்புக்கார் *kuḍuppu-k-kār*, பெ.(n.) கார்நெல் வகை; a kind of paddy.

[குடுப்பு + கார்.]

குடும்பச்சுமை *kuḍumba-c-cumai*, பெ.(n.) குடும்பத்தைத் தாங்கும் பொறுப்பு; burden or responsibility of a family.

[குடும்பம் + சுமை.]

குடும்பத்தானம் *kuḍumba-t-tānam*, பெ.(n.) ஓரைச் சக்கரத்தில் குடும்பத்தின் நிலைமையை உணர்த்துவதும் பிறப்பு ஓரைக்கு இரண்டாவதும் ஆகிய

இடம்; second house from the ascendant indicating the condition of one's family.

[குடும்பம் + தானம்]

குடும்பபாரம் *kuḍumba-pāram*, பெ.(n.) குடும்பத்தைத் தாங்கும் பொறுப்பு; burden or responsibility of a family. “இவ்வொடு நெடுநாட்டங்கினன் குடும்பபாரத்தில்” (ஞானவா.சித்த.20).

[குடும்பம் + பாரம்]

குடும்பம் *kuḍumbam*, பெ.(n.) 1. கணவனும் மனைவி மக்களும் சேர்ந்த கூட்டம், குடும்ப அமைப்பு; household, family including husband, wife and children. “குடும்பத்தைக் குற்ற மறைப்பான்” (குறள், 1029). 2. உறவினர்; relatives. “குடும்பந் தாங்குங் குடிப்பிறந்தாரினே” (கம்பரா.சேதுப.53). 3. குலம்; caste, family. அவன் என் குடும்பத்தைச் சார்ந்தவன் (உ.வ.). 4. மனைவி; wife. “பாகத்தார் குடும்ப நீக்கி” (சீவக.1437).

[குடும்பு → குடும்பம்]

Skt. kuṭumba.

குடும்பன்¹ *kuḍumban*, பெ.(n.) 1. குடும்பத் தலைவன்; head of a family. 2. இவ்வாழ்வோன், குடும்பத்தான் (சமுசாரி); house holder. “ஏழைக் குடும்ப னாகி” (தாயு.தேசோ.4). 3. பள்ளர் தலைவன் (வின்.); headman of the Palla caste.

[குடும்பு → குடும்பம் → குடும்பன்]

குடும்பன்² *kuḍumpān*, பெ.(n.) ஊரில் சாகுபடியான நிலங்களை அளப்பவன்; the person who measures the extent of land under cultivation in a village.

[குடு → குடும்பு + அன்.]

குடும்பாண்டி *kuḍumpaṇḍi*, பெ.(n.) வீடுதோறும் மணியடித்துக் கொண்டு வழிவழியாகவே (பரம்பரையாகவே) பிச்சை யெடுத்து வாழ்பவன்; professional beggar who legs from house to house ringing a bell.

[குடும்பு + ஆண்டி]

குடும்பி *kuḍumbi*, பெ.(n.) இவ்வாழ்வோன்; householder, head of a large family. “குடும்பியெனும் குறிப்பை மாற்றி” (ஞானவா.உற்ப.69).

[குடும்பு → குடும்பி]

குடும்பினி *kuḍumbini*, பெ.(n.) மனைவி (பிங்.); wife.

[குடும்பு → குடும்பினி]

குடும்பு¹ *kuḍumbu*, பெ.(n.) 1. பல குடும்பங்கள் சேர்ந்த கூட்டம்; assembly of families. 2. ஊரின் உட்பிரிவு வட்டம், தொகுதி; a ward of a village or area, division. “இவ்வாட்டை குடும்புவாரிய பெருமக்களும்” (தெ.கல்.தொ.19, கல்.179).

[குடும்பு → குடும்பு]

குடும்பு² *kuḍumbu*, பெ.(n.) 1. பூங்கொத்து; bunch of flowers. 2. காய்க்குலை; bunch of fruits (சா.அக.).

[குடும்பு → குடும்பு]

குடும்பு³ *kuḍumbu*, பெ.(n.) பண்டைய நகரமைப்பில் 80 சதுர கயிறு பரப்பளவு கொண்ட நிலப்பரப்பு (மயமதம்.அத்.9); an area measure of 80 square kayiru, in ancient town planning.

[குடும்பு → குடும்பம் (ஒரு குடும்பம் பயிர் செய்து வாழ்வதற்குப் போதுமானதாகக் கருதப்பட்ட உழவு நிலத்தின் பரப்பளவு)]

பண்டைய அளவைகள்:

நீட்டலளவு:

கோல் (சிறு கோல், தச்சுமூழ்ம்) = 2 ¼ அடி.

8 கோல் = 1 கயிறு (22 அடி.)

பரப்பளவு:

8 கோல் (சிறுகோல்) = 1 காணி (8 கோல் சதுரம்)
= 22 X 22 = 484 ச.அடி.

4 காணி = 1 மானம் (மாஷம்)

= 88 X 22 = 1936 ச.அடி.

4 மானம் = 1 பத்தி (வந்தனம்) - 88 X 88
= 7744 ச.அடி.

5 பத்தி = 1 பாடகம் (வாடகை) = 88 X 440
= 88,720 ச.அடி.

4 பாடகம் = 1 குடும்பு - 852 X 440

= 1,54,880 ச.அடி

90காணி = 1 ஏக்கர் (48, 560 ச.அடி)

820 காணி = 1 குடும்பு (8.5 ஏக்கர்)

குடுமி¹ *kuḍumi*, பெ.(n.) 1. ஆண்மக்களது மயிர் (திவா.); tuft of hair, especially of men. 2. மலையுச்சி; summit or peak, of a mountain. “வடவரைக் குடுமி” (கம்பரா.திருவவ.8). 3. மாடத்தின் உச்சி; top of a building. “புயறொடு குடுமி.... மாடத்து” (கம்பரா.நகர.4). 4. தலையுச்சி; crown of the head. “குடுமிக் கூந்தலிற் நறுநெய் பெய்து” (இறை.1, உரை). 5. உச்சிக்கொண்டை; bird's crest. “குடுமிக்கூகை” (மதுரை.170). 6. நுனி; tip, end. “குடுமிக் கூர்ங்கல்” (அகநா.5). 7. தலையிற் குடும் அணிகலன் (கிரீடம்); crown, diadem. “குடுமி கொண்ட மண்ணு மங்கலம்” (தொல்.பொருள்.68). 8. கதவின் குடுமி; projecting corners on which a door swings. “தேயத் திரிந்த குடுமியவே” (பெருந்தொ.603). 9. மேழிக்குடுமி; handle of a plough. 10. முதுகுடுமிப் பெருவழுதி என்ற பாண்டியன்; name of a Pāṇḍia king. “குடுமிக் கோமார் கண்டு” (புறநா.64). 11. முடிபு; determination, resolve. “அவன் கொண்ட குடுமித்து” (புறநா.32:10). 12. வெற்றி (பிங்.); victory, success.

ம. குடுமி

[குடு - குடுமி]

குடுமி² *kuḍumi*, பெ.(n.) பாம்பாட்டி; snake charmer and dealer in antidotes for snake-bite.

[குட → குடு → குடுமி]

குடுமி³ *kuḍumi*, பெ.(n.) வில்; bow.

[கொடு → குடு + குடுமி]

குடுமிக்கதவு *kuḍumi-k-kadavu*, பெ.(n.) கீலின்றிக் கீழும் மேலும் உள்ள முனைகளால் ஆடி அடைக்கவும் திறக்கவும் பெறுங் கதவு; door that turns on projecting corners instead of hinges.

[குடுமி + கதவு]

குடுமிக்கலியாணம் *kuḍumi-k-kaliyāṇam*, பெ.(n.) குடுமி வைக்கும் திருமணச்சடங்கு; tonsure or tuft-providing ceremony of Hindus.

[குடுமி + கலியாணம்]

குடுமிக்காரன் *kuḍumi-k-kāraṇ*, பெ.(n.) குடுமி மயிர் மிகுதியுள்ளவன்; one who has a luxuriant growth of hair on the head, as actors.

[குடுமி + காரன்]

குடுமிக்குயவன் *kuḍumi-k-kuyavaṇ*, பெ.(n.) குயவர் தலைவன்; chief of potters.

[குடுமி + குயவன்]

குடுமிக்கூந்தல் *kuḍumi-k-kūṇḍal*, பெ.(n.) உச்சிக் கூந்தல்; hair on the crown of the head. “குடுமிக் கூந்தலில் நறுநெய் பெய்து” (இறை.1, உரை).

[குடுமி + கூந்தல்]

குடுமிகளை-தல் *kuḍumi-kalai-*, 3 செ.கு.வி.(v.i.) தலையிற் நீக்குதல்; to shave, as in caulam. “குடுமி களைந்த நுதல்” (புறநா.77:2). 2. மயிர்ச் சிகையைக் கூட்டி முடித்தல்; to dress and tie the kuḍumi. “குடுமி களைந்தானெங் கோ” (பு.வெ.9:21).

[குடுமி + களை-]

குடுமிகொள் (ளு) - தல் *kuḍumi-kol(ḷu)-*, 7 செ.குன்றாவி. (v.t.) வெல்லுதல்; lit., to hold in check by forelock, to win, conquer “புத்திசேனன்... மன்னரைக் குடுமி கொண்டான்” (சீவக.2249).

[குடுமி + கொள்(ளு)]

குடுமிதட்டு-தல் *kuḍumi-taṭṭu-*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. சண்டைக்கு அணியியமாதல்; make oneself ready for starting a fight. 2. அளக்கும்போது மரக்காலின் தலையிடத்துள்ள தவசத்தைத் தட்டி வழித்தல்; to strike off the top in measuring grain.

[குடுமி + தட்டு]

குடுமிப்பருந்து *kuḍumi-p-parundu*, பெ.(n.) உச்சிச் சூட்டுடைய ஒருவகைப் பருந்து (யாழ்ப்ப.); Ceylonese crested falcon.

[குடுமி + பருந்து.]

குடுமியன் *kuḍumiyar*, பெ.(n.) பார்க்க குடுமிப்பருந்து பார்க்க; see *kuḍumi-p-parundu*.

[குடுமி → குடுமியன்.]

குடுமியைப்பிடி-த்தல் *kuḍumiyai-p-piḍi-*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) சண்டையிடுதல்; to quarrel, as by grappling another's hair tuft.

[குடுமியை + பிடி]

குடுமியை முடிந்துவிடு-தல் *kuḍumiyai-muḍinduvidu*-18 செ.குன்றா.வி.(v.t.) சண்டை மூட்டுதல்; to create a quarrel between two persons, as by tying their kudumi together; to set persons by the ear or at logger heads.

[குடுமியை + முடிந்து + விடு.]

குடுமிவாங்கு¹-தல் *kuḍumi-vāṅgu-*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) தெய்வத்திற்கு நேர்ந்து கொண்ட முடியை எடுத்தல்; to have a complete shave of the head in fulfilment of a vow.

[குடுமி + வாங்கு.]

குடுமிவாங்கு²-தல் *kūḍumi-vāṅgu-*, 5 செ.குன்றா.வி.(v.t.) அவமதித்தல்; to disgrace, divest one of office and power, as causing the removal of the kudumi.

[குடுமி + வாங்கு.]

குடுமியை-த்தல் *kuḍumi-vai-*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) குழந்தைக்குத் தலையணி சூட்டுமுன்னர் நடத்தும் ஒருவித மயிர் நீக்கும் சடங்கு; to perform the ceremony of providing a child with a tuft of hair on the crown after tonsure.

[குடுமி + வை]

குடுவிச்சு *kuḍu-viccu*, பெ.(n.) 1. தேங்காய்; coconut. 2. பாளைச்செடி; any plant or tree with spathe (சா.அக.).

[குடு + விச்சு.]

குடுவை¹ *kuḍuvai* பெ.(n.) 1. வாய்குறுகிய குண்டு ஏனம் (திவா); vessel with a small narrow mouth. 2. கமண்டலம்; pitcher of an ascetic. “குடுவைச் செங்கையினாளை” (கந்தபு.அயனைச் சிறைநீக்.9). 3. கள்ளிறக்கும் சிறுகலசம்; small pot used in collecting palmyra juice or toddy. “குடுவையிற் றென்னங் கள்ளும்” (குற்றா.குற.118:3).

[குள் → குடு → குடுவை]

குடுவை² *kuḍuvai* பெ.(n.) இரண்டு அல்லது மூன்று சாக்கி பெற்றுள்ள ஓர் ஆட்டக்காரன் தான் கேள்வி கேளாமலிருந்து கேட்டவற்கு உதவிபுரிந்து விளையாடும் ஒருவகைச் சீட்டாட்டம்; a game at cards in which a player having two or more jacks is prohibited from bidding, but is given the option of assisting the bidder or remaining passive.

[கொடு → குடுவை]

குடுவைப்பறி *kuḍuvai-p-pari*, பெ.(n.) மருந்திடு மட்பாண்டம்; a small earthen pot used for securing medicine, for purposes of calcination (சா.அக.).

[குட → குடுவை + பறி]

குடுவைப்பொறையிடு-தல் *kuḍuvai-p-poraiyḍu*, 20 செ.கு.வி.(v.i.) குடோரியாடி குடுவை வைத்தல்; a treatment consisting in the abstraction with the aid of a cupping glass (சா.அக.).

[குடுவை + பொறையிடு]

இது உடம்பினின்று அனத்தத்தை எடுக்கச் செய்ய வேண்டி செய்யும், மருத்துவமுறை.

குடுசி *kuḍuṣi*, பெ.(n.) சீந்திற்கொடி; moon creeper (சா.அக.).

[குள் → குடுச்சி - குடுசி]

குடை¹-தல் *kuḍai-*, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.)

1. கிண்டுதல்; to work through, as bees in gathering honey from flowers. “குடைந்து வண்டுள்ள ஹந்தழாய் முடியானை” (திவ். திருவாய். 1.7, 1).
2. துளைத்தல்; to scoop, hollow out, to bore with a tool; to perforate, to make holes, as beetles in wood. வண்டு உத்திரத்தைக் குடைந்துவிட்டது (உ.வ.). 3. கடைதல்; to churn. “நெய்குடை தயிரின்” (பரிபா. 16:3).
4. குடைந்தாற்போல்; to worry, harass, trouble. அவன் என்னைக் குடைகிறான் (உ.வ.).
5. வேண்டாதவற்றில் தலையிடுதல்; to meddle, interfere. ஏன் இந்தச் செய்தியிற் குடைந்து கொண்டிருக்கிறாய்? (உ.வ.).
6. துருவதல்; to search through and through. புத்தகமெல்லாம் குடைந்து பார்க்கிறான் (உ.வ.).

ம. குடயு; க. கொடடி கொடவு; து. குட்புளி; கோத. கெட்டர்; துட. கவிட்டர்; குட. கொட, கொட்க்; மட. கொடெ.

[குள் → குழை → குடை]

குடை²-தல் *kuḍai-*, 2 செ.கு.வி.(v.i.) 1. உட்புகுதல்;

- to work one's way, penetrate. “குடைந்துல கணைத்தையும் நாடும்” (கம்பரா. உருக்காட்.23).
2. நீரில் மூழ்குதல்; to dive, bathe, plunge in water. “குடைந்து நீராடு மாதர்” (கம்பரா.நீர்வி.12).
 3. உளைவு நோவெடுதல்; to pain, as the ear, the leg. கால் குடைகிறது (உ.வ.).

[குழை → குடை → குடைதல்.] (வேக.193).

குடை³ *kuḍai*, பெ.(n.) 1. கவிகை; umbrella, para-

- sol, canopy. “குடைநிழன் மரபு” (தொல். பொருள்.91). 2. அரசாட்சி; government. “குடையுங் கோலும் பிழைத்தவோ” (சிலப்.27,77). 3. குடைக் கூத்து; a dance of skanda “குடைவீழ்த் தவாழ் னாடிய குடையும்” (சிலப்.6,53). 4. பாதக்குறட்டின் குமிழ் (குடா.); knob in sandals. 5. நீர் முதலியன வண்ணும் ஓலைப்பட்டை; oia basket for eating and drinking from. “வேணருண்ட குடையோ ரன்னர்”

(கலித்.23). 6. குடைவேல்; umbrella thorn babul.

7. உள்ளிடம் குடைவுபட்ட பொருள்; anything hollow.

ம.குட; க., பட., து., குட. கொடெ; தெ. கொடுகு; துட. க்வாட்; கோத.கொட்.

Skt. uttāḍa; Sinh. kuḍe.

[குள் → குடு → குடை]

குடை³-தல் *kuḍai-*, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) அராவுதல்; to file, grate. “அரங்குடைந்த அயில்” (கம்பரா. கும்பகர்.22).

[குள் → குடு → குடை]

குடைக்கல் *kudai-k-kal*, பெ.(n.) 1. கல்லறையின் மூடுகல் (M.M.); ortholith stone with a wide cross slab used for covering graves. 2. ஊறவைத்த அரிசி, பருப்புப் போன்றவற்றை அறைக்குங்கல்; grinder.

ம.குடக்கல்லு

[குடை + கல்]

குடைக்காம்பு *kuḍai-k-kāmbu*, பெ.(n.) 1. குடையின் கைப்பிடி; handle of an umbrella. 2. குடையின் நடுவில் அமைந்த நீண்ட தண்டு; the central shaft of an umbrella.

ம. குடக்கால்

[குடை + காம்பு]

குடைக்காளான் *kuḍai-k-kāḷāṇ*, பெ.(n.) நாய்க் குடை; mushroom, as umbrella shaped.

[குடை + காளான்]

குடைக்கிழங்கு *kuḍai-k-kiḷaṅgu*, பெ.(n.) சிற்றரத்தை (மலை.); lesser galangal.

[குடை + கிழங்கு]

குடைக்கூத்து *kudai-k-kuttu*, பெ.(n.) தன்னொடு பொருத அசுரர் பின்வாங்கித் தம் ஆய்தங்களைக் கீழே போட்ட காலத்துக் குடையைச் சாய்த்து அதனையே திரையாகக் கொண்டு ஆடிய முருகனாடல் (சிலப்.6,53,20); Skanda's dance with an umbrella, when the Asuras unable to withstand his furious onslaught threw down their weapons and beat a retreat one of 11 *kuttu*.

ம. குடைக்கூத்து

[குடை + கூத்து]

குடைக்கொள்¹(கு)-தல் *kudai-k-kollu-*, 16 செ.கு.வி. (v.i.) மேலெழுதல்; to overflow, as milk, to come to the surface, as some cakes in frying, to be pushed up as a cloth in water.

[குடை + கொள்ளு-]

குடைக்கொள்²(கு)-தல் *kudai-k-kol(lu)-*, 16 செ.கு.வி. (v.i.) குடஞ்சாய்தல்(யாழ்ப்.); to capsize, to be upset, as a cart (J).

[குடை + கொள்.]

குடைகரி *kudai-kari*, பெ.(n.) பொன்னுருக்கும் கரிக்குகை; piece of charcoal bored into a cup for melting small nuggets of gold or silver. “படரிருக்குழாங் குடைகரியா..... என் பொன்னை யுருக்குமாறு” (பெருந்தொ.1278).

[குடை + கரி]

குடைகல் *kudai-kal*, பெ.(n.) ஆட்டுக்கல்; grinding stone.

[குடை + கல்]

குடைகவிழ்-தல் *kudai-kavil-*, 2 செ.கு.வி. (v.i.) வண்டி குடங்கவிழ்தல்; to be upset, as a cart; to be overturned; to tip over.

[குடை + கவிழ்]

குடைச்சல் *kudai-ccal*, பெ.(n.) ஊதையால் உண்டாகும் குடைச்சல் நோவு (தைவ.தைவ.15); neuralgia, gnawing pain.

[குள் → குடை → குடைதல் → குடைச்சல்]

குடைச்சூல் *kudai-c-cūl*, பெ.(n.) 1. சிலம்பு; anklet. “அவ்வரிக் குடைச்சூல்” (பதிற்றுப்.68.18). 2. உள்ளிடம் குடைவுபடுகை; the state of being hollow. “குடைச்சூற் சித்திரச் சிலம்பின்” (சிலப். 16:118).

[குடை + சூல். சிலம்பு, குடைச்சூல். உட் கரும்பம்

உடைமை புற்றி இப் பெயர் பெறுவதாயிற்று குடைச்சூல் - குடை படுதலென்பாருமுளர் என்பர் அடியார்க்கு நல்லார். நற்.90:48, உரை.]

குடைச்செலவு *kudai-c-celavu*, பெ.(n.) எதிர்த்து வந்த பகையைத் தடுத்துக் காக்கச் செல்லுமுன் தன் கொற்றக் கொடையை நல்வேளையிற் புறவீடுவிடும் காஞ்சித்திணைத் துறை (புலவ.4:8) (Purap.); theme of a kind sending the royal umbrella in advance in an auspicious hour, before he actually sets out to defend his territory from an advancing enemy.

[குடை + செலவு]

குடைச்செவி *kudai-c-cevi*, பெ.(n.) வெகுளி முதலிய கரணியத்தால் வளைவுபட்ட விலங்கு களின் செவி; ears pricked up and bent, forward as those of an elephant, tiger, horse in surprise or rage.

[குடை + செவி]

குடைந்தாடு-தல் *kudaintādu-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) அமிழ்ந்து நீராடுதல்; to bathe by immersion. “புனல் குடைந்தாடினோ மாயின்” (சிலப்.24, பாட்டுமடை.).

[குடைந்து + ஆடு]

குடைநாட்கோள் *kudai-naik-kōl*, பெ.(n.) பகை யரணைக் கொள்ள நினைந்து மேற்சென்ற வேந்தன்

தன் குடையை நல்வேளையிற் புறவீடு விடும் உழிஞைத்துறை (பு.வெ.6:2); theme of a king sending the royal umbrella in advance in an auspicious hour, before he actually sets out to capture his enemy's fortress.

[குடை + நாள் + கோள்.]

குடைநிலை *kuḍai-nilai*, பெ.(n.) பகைமேற்செல்லும் அரசன் தன் குடையை நல்வேளையிற் புறவீடு விடும் வஞ்சித்திணைத் துறை (பு.வெ.3:3); theme of a king sending the royal umbrella in advance in an auspicious hour, before he actually sets out on an expedition.

[குடை + நிலை.]

குடைநிலைவஞ்சி *kuḍai-nilai-varṇi*, பெ.(n.) குடைநிலை பார்க்க; see *kuḍai-nilai*

[குடை + நிலை + வஞ்சி.]

குடைநாட்கோள் தொப்பியத்து உழிஞைத்திணையிற் கூறி இருப்ப, வெண்பாமாலையில் வஞ்சி, உழிஞை என்னும் இருதிணைக் கண்ணும் கூறப்பட்டுள்ளது. இளங்கோ வடிகள் வஞ்சியிற் குடைநிலை கூறியது பன்னிரு படத்தைத் தழுவிவ தாகும் (சிலப்.25: 141, உரை).

குடைநிழல் *kuḍai-niḷal*, பெ.(n.) மன்னனது ஆட்சி; reign of a king. “கடனறி மன்னர் குடைநிழற் போல” (நற்.146:4).

[குடை + நிழல்.]

குடைநிழற்றல் *kuḍai-niḷarrai*, பெ.(n.) உலகைக் காத்தல்; save the world. 2. குடைபிடித்தல் (கழ.அக.) (கழ.தமி.அக.).

[குடை + நிழற்றல்.]

குடைநீழல் *kuḍai-niḷal*, பெ.(n.) குடைநிழல் பார்க்க; see *kuḍai-niḷal*. “ஏறித்தரு கதிர்தாங்கி யேந்திய குடைநீழல்” (கலித்.9:1).

[குடை + (நிழல்) நீழல்.]

குடைப்பனை *kuḍai-p-papai*, பெ.(n.) தாளிப்பனை; talipot palm.

ம. குடப்பன

[குடை + பனை.]

குடைப்புல் *kuḍai-p-pul*, பெ.(n.) மயிற்கொண்டைப்புல்; trail grass.

[குடை + புல்.]

குடைப்பூ *kuḍai-p-pū*, பெ.(n.) குடையைப் போன்ற பூ; flower of fulge tragacanth tree. “புல்லிதழ் கோங்கின் மெல்லிதழ்க் குடைப்பூ” (நற்.48:3).

[குடை + பூ.]

குடைமங்கலம் *kuḍai-maṅgalam*, பெ.(n.) நான்கு திக்கும் புகழ்மிக வீற்றிருந்த அரசனது குடையைப் புகழ்ந்து கூறும் பாடாண்டுறை (பு.வெ.9:34); theme of eulogizing the state umbrella of a king whose fame has spread far and wide.

[குடை + மங்கலம்.]

குடைமிளகாய் *kuḍai-miḷagāy*, பெ.(n.) காப்பிரி மிளகாய்(L.); bell-pepper.

[குடை + மிளகு + காய்.]

குடைமுல்லை *kuḍai-mullai*, பெ.(n.) போரில் வெற்றி கொண்ட அரசனது குடையைப் புகழ்ந்து கூறும் வாகைத்துறை (பு.வெ.8:28); theme of eulogizing the state umbrella of a king who returned from battle laden with victory.

[குடை + முல்லை.]

குடைமேற்குடை *kuḍai-mēr-kuḍai*, பெ.(n.) மாட்டுச்சுழிவகை; a curl mark on cattle.

[குடை + மேற்குடை.]

குடையடி-தீதல் *kuḍai-y-aḍi*, 4 செ.கு.வி.(v.i.)
பார்க்க குடங்கவிழ்தல். see *kuḍari-kaviḷ*.

[குடை + அடி]

குடையாணி *kuḍai-y-āṇi*, பெ.(n.) 1. உருண்டை
யான தலையுடைய ஆணி; pin or nail with round
head. 2. கோயிற் குடையிற் செருகும் ஆணி; large
pin used to keep a temple umbrella open.

ம. குடயாணி

[குடை + ஆணி]

குடையோலை *kuḍai-y-ōlai*, பெ.(n.) எளிய மக்களின்
உண் கலமான ஒலைப்பட்டை (திவா.); *ōla* basket
out of which low-caste people eat and drink.

[குடை + ஒலை]

குடைவண்டு *kuḍai-vaṇḍu*, பெ.(n.) துளைக்கும்
வண்டு வகை; perforating beetle, borer.

[குடை + வண்டு]

குடைவிருத்தி *kuḍai-virutti*, பெ.(n.) திருவிழாக்
காலங்களில் தெய்வங்கட்குக் குடை பிடிப்பதற்காக
ஏற்பட்ட முற்றாட்டு; grant of land for holding the
ornamental umbrella over the village deity during
festivals.

ம. குடவிருத்தி

[குடை + விருத்தி]

குடைவு *kuḍaivu*, பெ.(n.) 1. பொந்து; hollow.
2. குகை; cavity.

[குள் → குடை → குடைவு]

குடைவேல் *kuḍai-vēl*, பெ.(n.) 1. குடைவேல்மரம்
(திவா.); umbrella thorn babul. 2. நீருடை மரம்; buf-
falo thorn cutch.

[குடை + வேல்]

குடோரம் *kuḍōram*, பெ.(n.) கடுரம் (யாழ்.அக.);
harshness, cruelty.

[கடு → கடுரம் → குடோரம் (கொ.வ.)]

குடோரி *kuḍōri*, பெ.(n.) 1. கீறுகை; slitting, scratch-
ing. 2. பாம்புக்கடி முதலியவற்றால் நின்றுபோன
உயிர்ப்பு மீளுதற்கு மண்டையைக் கீறி மருந்து
இடுகை; scarifying the skin of the skull and in-
serting mercurial or other medicinal pill to revive
suspended animation. 3. வங்கமணல்; lead ore.
4. வெங்காரம்; borax. 5. வெள்ளைச் செய்நஞ்சு; a
prepared arsenic.

[கீள் → கீறுறு → குடுரி → குடோரி]

குடோரியாடு-தல் *kuḍōri-y-aḍu*, 5 செ.கு.வி.(v.i.)
குடோரிவைத்தல் பார்க்க; see *kuḍōri-vai*,

[குடோரி → ஆடு]

குடோரிவை-த்தல் *kuḍōri-vai*, 4 செ.கு.வி.(v.i.)
மண்டையைக் கீறி மருந்து; to perform the *kuḍōri*
operation.

[குடோரி + வை-]

குண்டக்கணிகை *kuṇḍa-k-kaṇigaḷ*, பெ.(n.)
கற்பழிந்து வேசையானவள் (சிலப்.10:219, உரை);
prostitute.

[குண்டு (முழுமை) → குண்ட + கணிகை]

குண்டக்கம் *kuṇḍakkam*, பெ.(n.) 1. குறளைச்
சொல்; slander, calumny. 2. வஞ்சனை (யாழ்.அக.);
fraud, duplicity. 3. வளைவு; bend.

[குள் → குண்டு → குண்டகம் → குண்டக்கம்]

குண்டக்கமண்டக்கம் *kuṇḍakka-maṇḍakkam*,
பெ.(n) சுருண்டு கிடக்கும் நிலை(இ.வ.); state of ly-
ing down in a crooked manner. குண்டக்க
மண்டக்கமாய்க் கிடக்கிறது (உ.வ.).

ம. குண்டக்க மண்டக்கம்

[குண்டலமண்டலம் = சுருண்டு வளைதல்.
குண்டலமண்டலம் → குண்டக்க மண்டக்கம்]

ஒருவன் சுருண்டு கிடக்கும் நிலை குண்டக்க மண்டக்கம் எனவும், ஒருவனைத் தலையும், காலும் சுருட்டிச் சேத்துக் கட்டும் வகை குண்டுக்கட்டு என்றும் சொல்லப்படும் (வே.க.157).

குண்டக்காய்ச்சி *kuṇḍa-k-kāycci*, பெ.(n.) பாணையைப் போல் காய்க்கும் ஒருவகைத் தேங்காய்; a species of rounding coconut resemble a pot (சா.அக.).

[குண்டு → குண்ட → காய்ச்சி]

குண்டக்கிரியை *kuṇḍa-k-kiriya*, பெ.(n.) ஒருவகைப் பண் (இராகம்) (பரத.இராக.56); a specific melody-type.

[குண்டம் + கிரியை]

குண்டகம் *kuṇḍagam*, பெ.(n.) மண்பறிக்குங் கருவிவகை; garden hoe, scuffler.

தெ. குண்டக

[குள் → குண்டு → குண்டகம்]

குண்டகன் *kuṇḍagan*, பெ.(n.) கள்ளக் கணவனுக்குப் பிறந்தவன் (திவா.); son born in adultery, bastard of an adulteress.

[குண்டு → குண்டகன்]

குண்டஞ்சு *kuṇḍaṅju*, பெ.(n.) கரைக்கோடு அமைந்த ஆடவர் உடுக்கும் ஆடைவகை; a kind of cloth with fine border worn by men.

[கண்டு → குண்டு + அஞ்சு (கரை)]

குண்டடி-த்தல் *kuṇḍaḍi* 4செ.கு.வி.(v.i.) 1. கோலி, இரும்புக்குண்டு முதலியவற்றால் விளையாடுதல்; to play with marbles, small metal ballsh etc., 2. பங்கியடித்தல்; to take in bhang. 3. தேர்வு

முதலியவற்றில் தவறுதல்(வின.); to fail, as in an examination. தேர்வில் அடிக்கடி குண்டடிக் கிறான்.

[குண்டு + அடி]

குண்டடிகாயம் *kuṇḍaḍi-kāyam*, பெ.(n.)

1. துப்பாக்கியினாற் கட்ட காயம்; gun shot wound.
2. நோய் கொண்ட பெண்ணைப் புணருவதா லேற்படும் அரையாப்புக் கட்டி; a venereal bubo of the groins as a result of venereal or syphilitis contact (சா.அக.).

[குண்டடி + காயம்]

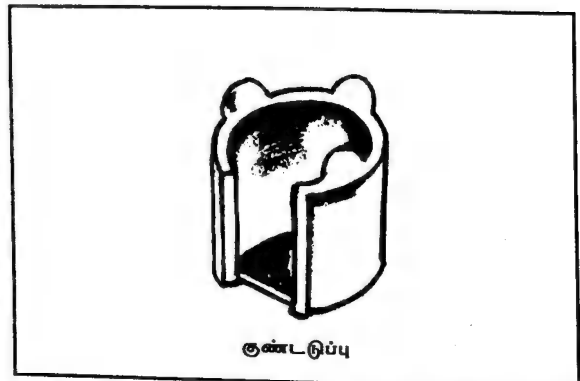
குண்டடியன் *kuṇḍaḍiyan*, பெ.(n.) ஆண்சிறுத்தைப் புலி(வின.); male hunting leopard.

[குண்டு + அடியன்]

குண்டடுப்பு *kuṇḍaḍuppu*, பெ.(n.) ஒருவகைக் குழியடுப்பு (இந்துபாக.); earthen oven like a pit, with a side opening for putting in fuel.

ம. குண்டடுப்பு

[குண்டு + அடுப்பு]

குண்டடுப்பு

குண்டணி *kuṇḍaṇi*, பெ.(n.) குறளைச் சொல்; slander, calumny.

மறுவ கோள் சொல்லுதல்

ம. குண்டணி; க. கொண்டெய, கொண்டெ, கொண்டெக; தெ. கொண்டெழு.

[குண்டு → குண்டணி]

குண்டப்பணிவிடை *kuṇḍa-p-panividaḥ*, பெ.(n.) கீழ்த்தரமான ஊழியம்; menial service.

[குண்டம் + பணிவிடை.]

குண்டம்¹ *kuṇḍam*, பெ.(n.) பன்றி; pig.

[குண் → குண்டு → குண்டம்.]

குண்டம்² *kuṇḍam*, பெ.(n.) குளம்; tank. "சோம குண்டம் சூரிய குண்டம் துறை முழுகி (சிலப்.9:64).

தெ. குண்ட

[குள → குண்டு → குண்டம்.]

குண்டம்³ *kuṇḍam*, பெ.(n.) 1. வேள்விப்பள்ளம் (ஓமகுண்டம்); hollow in the ground for the sacred fire of the Hindus. "மறையவன் குண்ட முறைமுறை வாய்ப்ப" (கல்வா.94:12). 2. குழி; deep cavity, pit. 3. வாவி (திவா.); pool, tank. 4. குடுவை (திவா.); small hollow vessel with a narrow mouth. 5. பாணை (பிங்.); pot. 6. கற்பழிந்து வேசையானவள் (சிலப்.10:219, உரை); unchaste woman.

ம. குண்டம்; க. குண்ட, குண்டெ; தெ. குண்ட, குண்ட;

து. குண்ட; குட., பட. குண்டி; பர். குட்.

[குண்டு → குண்டம்.]

குண்டம்பாய்-தல் *kuṇḍam-pāy-*, 2 செ.கு.வி.(v.i.) நேர்ந்துகொண்டு தீக்குழியில் நடத்தல்; to walk on fire in fulfilment of a vow.

[குண்டம் + பாய்-]

குண்டரம் *kuṇḍaram*, பெ.(n.) திரட்சியுள்ள அரம்; round file.

மறுவட உருட்டரம்

[குண்டு + அரம்.]

குண்டலக்கடுக்கன் *kuṇḍala-k-kaḍukkan*, பெ.(n.) வட்டக் கடுக்கன் வகை; a large ear-ring.

[குண்டலம் + கடுக்கன்.]

குண்டலகேசி *kuṇḍalakēśi*, பெ.(n.) 1. பிற மதத்தாரை வாதில் வென்று தன் மதத்தை நிலைநாட்டிய ஒரு புத்தமதப் பெண்துறவி (நீலகேசி); a Buddhist nun who stabilised Buddhism by vanquishing the representatives of other religions in disputation. 2. ஐம்பெருங் காப்பியத்துள் ஒன்றானதும் நாதகுத்தனார் இயற்றியதும் குண்டலகேசியின் வரலாறு உணர்த்துவதுமான நூல் (யாப்.வி.); an epic poem by Nāṭakuttanār describing the life and work of Kuṇḍalakēśi, one of Imperuṅkāppiyam

[குண்டலம் + கேசி]

குண்டலகேசி விருத்தம் *kuṇḍala-kēśi-viruttam*, பெ.(n.) விருத்தப் பாவகையினால் இயன்ற குண்டலகேசி யென்னும் நூல் (மணிமே.பக்.448); the poem Kuṇḍalakēśi, as composed in viruttam metre.

[குண்டல + கேசி + விருத்தம்.]

குண்டலப்பாலை *kuṇḍala-p-pālai*, பெ.(n.) 23 சிறந்த மூலிகைகளுள் ஒன்றான கற்பக மூலிகை; it is one of the 23 all healing drugs contemplated in the Siddhar's medicine (சா.அக.).

[குண்டலம் + பாலை.]

குண்டலப்புழு *kuṇḍala-p-puḷu*, பெ.(n.) குண்டலப் பூச்சி பார்க்க; see *kuṇḍala-p-pūcci*. "கோழி விட்டெறி குழையினைக் குண்டலப் புழுவென்று" (திருவாணைக். திருநாட். 122).

[குண்டலம் + புழு]

குண்டலப்பூச்சி *kuṇḍala-p-pūcci*, பெ.(n.) வளைந்து சுருண்டு கொள்ளும் புழுவகை; a kind of worm that rolls itself up. "சுண்டுவிரலிலே குண்டலப்பூச்சி சுருண்டு கிடப்பானேன்" (குற்றா.குற. 123:3).

[குண்டலம் + பூச்சி]

குண்டலம் *kuṇḍalam*, பெ.(n.) 1. ஆடவர் காதணி வகை; gold ear-ring worn by men. "குண்டல மொருபுடை குலாவி வில்லிட" (சீவக.1009).

2. வானம் (பிங்.); sky, atmosphere, heaven.
3. வட்டம்; circle. 4. சுழி; zero.

க. குண்டல, குண்டல, கொண்டலு; தெ. குண்டல்முட்ட. கொண்டமாகெ.

Skt. kuṇḍala

[குள் → குண்டு → குண்டலம்.]

குண்டலமண்டலம் *kuṇḍala-maṇḍalam*, பெ.(n.) சுருண்டு வளைகை; coiling round.

[குண்டலம் + மண்டலம்.]

குண்டலரேகை *kuṇḍala-rēgai*, பெ.(n.) கைவரை வகை (திருவாரு.குற.); a line in palm of hand.

[குண்டலம் + (வரைகை) ரேகை.]

குண்டலவாசி *kuṇḍala-vāśi*, பெ.(n.) விண்வெளிப் பாழில் உலவுபவன்; one who travels in the etheric region of the sky (சா.அக.).

[குண்டலம் + வாசி. வசி → வாசி.]

குண்டலவுழுவை *kuṇḍala-v-uḷuvai*, பெ.(n.); நன்னீரிலும் கழியிலும் வாழும் மஞ்சள் நிறமுள்ள மீன்வகை; a yellowish fish found in fresh water and in back water.

[குண்டலம் + உழுவை.]

குண்டலன் *kuṇḍalan*, பெ.(n.) குண்டல மணிவோன்; one who wears the *kuṇḍalam*. "ஓர் குண்டலன்" (குடா. 1:10).

[குண்டலம் → குண்டலன்.]

குண்டலாத்தி *kuṇḍalātti*, பெ.(n.) சங்கன் வேர்; mistletoe berry-thorn (சா.அக.).

[குண்டலம் + குண்டலத்தி.]

குண்டலி¹ *kuṇḍali*, பெ.(n.) 1. தொப்புள்; umbilical region. "குண்டலியா னானலை யோம்பி" (சி.சி.9:8). 2.

குய்யத்திற்கும் எருவாய்க்கும் நடுவில் இருப்பதாகக் கருதும் மூலாதாரம் (ஒளவை.கு. நினைப்புறு.2); mystic circle situated between the anus and generative organ.

[குண்டு → குண்டலி.]

குண்டலி² *kuṇḍali*, பெ.(n.) 1. சீந்தில் (தைலவ. தைல.56); gulancha. 2. சங்கஞ்செடி (திவா.); mistletoe berry-thorn.

[குண்டலம் → குண்டலி.]

குண்டலி³ *kuṇḍali*, பெ.(n.) தூயமாயை (சி.போ.பா. 2:2, பக்.133); Primal-Māyā, as the presiding power in kuṇḍali.

[குண்டல் → குண்டலி.]

குண்டலி⁴ *kuṇḍali*, பெ.(n.) 1. பாம்பு; snake. 2. மயில்; peacock. 3. மான் (யாழ்.அக.); deer.

[குண்டல் → குண்டலி.]

குண்டலி⁵ *kuṇḍali*, பெ.(n.) தாளகம் (யாழ்.அக.); yellow orpiment.

[குள் → குண்டு → குண்டலி.]

குண்டலிக்கவிசை *kuṇḍali-k-kavisai*, பெ.(n.) வயிற்றிலேற்படும் ஒருவகை வீக்கம்; abdominal dropsy (சா.அக.).

[குண்டலி + கவிசை.]

குண்டலிக்குள் காயசித்தி *kuṇḍalikkul-kāyaśitti*, பெ.(n.) நாகதாளி; snake hood (சா.அக.).

[குண்டலி → குள் → காயம் → சித்தி.]

குண்டலிகம் *kuṇḍalikam*, பெ.(n.) 1. சீந்தில்; moon creeper. 2. மூலாதாரம்; the first and the lowest psycical region in the human body. 3. மான்; deer. 4. குண்டலி ஆற்றல்; serpents power. 5. தாளகம்; orpiment. 6. பாம்பு; snake. 7. மயில்; peacock.

8. தொப்புள்; the navel region. 9. கருட்டை; carpet snake. 10. 'ஓம்' என்னும் மந்திரம்; the mystic sound 'ōm' 11. உயிர்வளி; the prana (சா.அக.).

[குண்டலி → குண்டலிகம்]

குண்டலிசக்தி *kuṇḍaliśakti*, பெ.(n.) குண்டலினி பார்க்க; see *kuṇḍalini*.

[குண்டலி(னி) + சக்தி]

குண்டலிசம்பங்கி *kuṇḍali-śambangi*, பெ.(n.) புல் சம்பங்கிப் பூ; கருட்டைச் சம்பங்கி; a species of coiled champauk (சா.அக.).

[குண்டலி + சம்பங்கி]

குண்டலிப்பாம்பு *kuṇḍali-p-pāmbu*, பெ.(n.) குண்டலிசக்தி, வல்லபை சக்தி; the serpent's power coiled up at the end of the spinal column (சா.அக.).

[குண்டலி + பாம்பு]

குண்டலிப்பாலை *kuṇḍali-p-pālai*, பெ.(n.) ஒருவகைப் பாலை; a kind of paulay (சா.அக.).

[குண்டலி + பாலை]

குண்டலியோகம் *kuṇḍali-y-ōgam*, பெ.(n.) சிவயோகம்; a kind of yoga practice (சா.அக.).

[குண்டலி + ஓகம்]

குண்டலிவளி *kuṇḍali-vāli*, பெ.(n.) குண்டலினி பார்க்க; see *kuṇḍalini* 2. வயிற்றில் குத்தலை உண்டாக்கும் ஒருவகை வளி; a kind of flatulency due to air or gas in the stomach or the intestines. It is attended with acute pain (சா.அக.).

[குண்டலி + வளி]

குண்டலினி *kuṇḍalini*, பெ.(n.) 1. மாமாயை (சி.சி.1:57, சிவாக.); primal māyā. 2. மூலாதாரத்தி

லுள்ள பாம்பின் வடிவமைந்த ஒரு ஆற்றல் (பிரபோத. 44:20); a Sakti or principle in the form of a serpent, abiding in the *mūlādāram*.

[குண்டலி → குண்டலினி]

குண்டவண்டன் *kuṇḍa-vandana*, பெ.(n.) குள்ளமாய்த் தடித்தவன்; short, stumpy person (j.).

[குண்டன் + வண்டன்]

குண்டழி-த்தல் *kuṇḍali-*, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) விலங்கின் விதையடித்தல்; castrating, depriving of virility (சா.அக.).

[குண்டு + அழி]

குண்டற்காய்ச்சி *kuṇḍarkayccī*, பெ.(n.) ஒரு வகைத் தென்னை; a kind of cocoanut discriminated according to its fructility (சா.அக.).

மறுவ. குண்டற்கச்சி

[குண்டல் + காய்ச்சி]

குண்டன்¹ *kuṇḍan*, பெ.(n.) 1. விலைமகளுக்குப் பிறந்த மகன்; son born in adultery. 2. பருத்து வலுத்தவன்; strong, stout person. 3. இழிந்தோன்; man low in caste or character. “சமண் குண்டர்” (திவ்.பெரியதி.2:6.6).

ம. குண்டன்; க. குண்ட; தெ. குண்டடு.

[குள் → குண்டு → குண்டன்]

குண்டன்² *kuṇḍan*, பெ.(n.) 1. அடிமை; slave. 2. வளைந்தது; that which is bent. 3. குண்டனி, backbiter, குண்டுணி சொல்வோன், calumniator.

[குள் → குண்டு → குண்டன் (ஒ.நோ. புள் → புண்டு)]

குண்டனி *kuṇḍani*, பெ.(n.) குறளை (யாழ்.அக.); calumny.

[குள் → குண்டு → குண்டனி (வளைவு, ஓரம் சொல்லுதல்)]

குண்டா *kundā*, பெ.(n.) உருண்டு திரண்ட கலம்;
kind of vessel

மரா. குண்டா

[குண்டு → குண்டா.]

குண்டாக்கன் *kundākkar*, பெ.(n.) தலைவன்;
leader, chief. “சமணர்க்கோர் குண்டாக்கனாய்”
(தேவா.963:8).

[குண்டன் + குண்டாக்கன்.]

குண்டாங்கரணம் *kundān-karaṇam*, பெ.(n.)
குட்டிக்கரணம்; somersault.

[குண்டு + அம் + கரணம்.]

குண்டாச்சட்டி *kundā-c-catty*, பெ.(n.) குண்டான்
சட்டி பார்க்க; see *kundāṅ-catty*.

[குண்டான் சட்டி → குண்டாச்சட்டி.]

குண்டாஞ்சட்டி *kundāñ-catty*, பெ.(n.) குண்டான்
சட்டி பார்க்க; see *kundāñ-catty*.

[குண்டான் சட்டி → குண்டாஞ்சட்டி.]

குண்டாணி *kundāṇi*, பெ.(n.) குடையாணி பார்க்க;
see *kuḍā-y-āṇi*

[குண்டு + ஆணி.]

குண்டாணிக்கொடி *kundāṇi-k-koḍi*, பெ.(n.)
குந்தாணிக் கொடி பார்க்க; see *kundāṇi-k-koḍi*

[குண்டாணி + கொடி.]

குண்டாந்தடி *kundān-taḍi*, பெ.(n.) பருத்துக் குறுகிய
கைத்தடி; short stout stick.

[குண்டு → குண்டான் + தடி.]

குண்டாமண்டி *kundāmaṇḍi*, பெ.(n.) குறும்பு; mis-
chief.

ம. குண்டாமண்டி.

[குண்டு + மண்டி.]

குண்டாலக்கட்டி *kundāla-k-kattī*, பெ.(n.)
செவ்வாப்புக் கட்டி; blisters in several parts of the
body specially in children (சா.அக.).

[குண்டலம் → குண்டாலம் + கட்டி.]

குண்டாலம் *kundālam*, பெ.(n.) குண்டாலக்கட்டி,
பார்க்க; see *kundālak-kattī*

[குண்டு → குண்டாலம்.]

குண்டாலி *kundāli*, பெ.(n.) சங்கஞ்செடி; mistletoe
berry-thorn (சா.அக.).

[குண்டு → குண்டாலி.]

குண்டான் *kundāṅ*, பெ.(n.) குண்டான் சட்டி
பார்க்க; see *kundāṅ-catty*

[குண்டு → குண்டான்.]

குண்டான்சட்டி *kundāṅcatty*, பெ.(n.) வாயகன்ற
ஏன வகை; vessel with wide mouth.

[குண்டான் + சட்டி.]

குண்டி *kundī*, பெ.(n.) 1. உருண்டு திரண்டபுட்டம்
(ஆசனப்பக்கம்); buttocks, posteriors, rump of an
animal, any rump-like protuberance. 2. குண்டிப்
போன்ற அடிப்பக்கம்; the end of a fruit or nut oppo-
site to the stalk, bottom as of a vessel. 3. இதயம்;
heart. குண்டிக்காய். 4. சிறுநீரகம்; kidney. 5. மீன்
சினை; roe of fish, spawn.

ம. குண்டி; க. குண்டெ; தெ. குட்டெ; து. குல்லிகெ;

[குண்டு → குண்டி.]

குண்டிக்காய் *kundi-k-kāy*, பெ.(n.) 1. சிறுநீரகம்;
kidneys. 2. இதயம்; heart. 3. உட்காரும் பக்கம்
(பிருட்டபாகம்); buttocks posteriors.

ம. குண்டிக்காய்; க. குண்டு (ஆண்குறி விறை); தெ.
குண்டு; நா. குண்டுர்காய்; பங். குண்டெர்காய்; கோண்.
குண்டூர்காய்

[குண்டி + காய்.]

குண்டிக்காயெரிச்சல் *kundi-k-kāy-ericcā*, பெ.(n.) சிறுநீரகத்தில் காணும் ஒரு நோய்; inflammation of kidneys.

[குண்டிக்காய் + எரிச்சல்]

குண்டிக்கொழுப்பு *kundi-k-koluppu*, பெ.(n.) இறுமாப்பு; lit. fatness of buttocks. Pride, wantonness, arrogance, sauciness, insolence.

[குண்டி + கொழுப்பு]

குண்டிகம்¹ *kundigam*, பெ.(n.) எரு, வறட்டி; cow dung cake. 2. பேரேலம்; large cardamon (சா.அக.).

[குண்டு → குண்டிகம்]

குண்டிகம்² *kundikam*, பெ.(n.) துகள் (யாழ்.அக.); powder.

[குள் → குண்டு → குண்டிகம்]

குண்டிகம்³ *kundikam*, பெ.(n.) எருவறட்டி (யாழ்.அக.); dried cow-dung cake.

[குள் → குண்டிகம் (வட்டமானது)]

குண்டிகாய்-தல் *kundi-kāy-*, 3 செ.கு.வி.(v.i.) உணவின்மையால் வயிறு காய்தல்; lit. to be thinned in the buttocks. To become emacitated on account of insufficient food, etc., to grow lean.

[குண்டி + காய்]

குண்டிகுத்து-தல் *kundi-kuttu*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) குத்தவைத்தல் பார்க்க; see *kuta-vaittal*.

[குண்டி + குத்து]

குண்டிகை *kundigai*, பெ.(n.) 1. கமண்டலம்; ascetic's pitcher. “நான் முகன் குண்டிகை நீர்பெய்து” (திவ்.இயற்.நான்.9). 2. குடுக்கை; cocoanut or other shell, used as a receptacle. “குண்டிகைப் பருத்தி” (தொல்.பாயி.உரை). 3. நூற்றெட்டு உபநிடதங்களுள் ஒன்று; one of an Upanisad among 108.

ம. குண்டிக

Skt. kundika

[குண்டு → குண்டிகை]

குண்டித்துணி *kundi-t-tuṇi*, பெ.(n.) அரைத்துணி; waist cloth.

[குண்டி + துணி]

குண்டிப்பட்டை *kundi-p-paṭṭai*, பெ.(n.) உருண்டு திரண்ட புட்டம்; buttocks.

[குண்டி + பட்டை]

குண்டிப்பி *kundippi*, பெ.(n.) சிப்பி முத்து; pearl of oysters (சா.அக.).

[குண்டு → குண்டி → குண்டிப்பா]

குண்டிப்புறம் *kundi-p-puram*, பெ.(n.) புட்டம்; buttocks (சா.அக.).

[குண்டி + புறம்]

குண்டிமற-த்தல் *kundi-maṛa-*, 3 செ.கு.வி.(v.i.) நினைவுமறதி மிகவுமுடையனாதல்; to be extremely absent-minded.

[குண்டி + மற]

குண்டிமுனை *kundi-muṇai*, பெ.(n.) இடுப்பெலும்புக் கூட்டின் முன்பக்கத்துக்கு மேலிருக்கும் ஒரு முனை; the anterior upper bone of the pelvis (சா.அக.).

[குண்டி + முனை]

குண்டியம் *kundiyam*, பெ.(n.) 1. குறளை (உரி.நி.); slander. 2. மந்தணத்தை வெளிப்படுத்துகை; exposure of secrets. 3. பொய்; falsehood, lie.

[குண்டு → குண்டி]

குண்டியடி-த்தல் *kundi-y-adi-*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) நிலத்திலிட்ட விதைகள் மூடுமாறு உழவுமாட்டை

யோட்டுதல்; to level ploughed land by a drag, after sowing.

[குண்டி + அடி.]

குண்டியெலும்பு *kundi-y-elumbu*, பெ.(n.) இருக்கை (ஆசனம்) எலும்பு; os sacrum.

[குண்டி + எலும்பு.]

குண்டில்¹ *kundil*, பெ.(n.) 1. சிறுசெய் (திவா.); small field or plot. 2. முதுகு; back.

[குண்டு → குண்டில்.]

குண்டில்² *kundil*, பெ.(n.) செடிவகை (யாழ்.அக.); a shrub.

[குண்டி + இல்.]

குண்டிவற்று-தல் *kundi-varru*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) குண்டிகாய் பார்க்க; see *kundi-kāy*.

[குண்டி + வற்று.]

குண்டு¹ *kundu*, பெ.(n.) 1. பந்துபோல் உருண்டு கனப்பது; ball, anything globular and heavy. 2. நிறைகல் வகை (பிங்.); a standard weight. 3. துலாக்கோல் (பிங்.); scales. 4. உருண்டை வடிவான ஒருவகை ஏனம்; round vessel of medium size. 5. பீரங்கிக் குண்டு; cannon ball bullet. 6. உருண்டையான பொன்மணி; globular gold bead. “பொன்னின் பட்டைமேற் குண்டு வைத்து” (S.I.I.ii.182). 7. கஞ்சா முதலிய மயக்கம் தரும் உருண்டை; bolus of bhang or other narcotic drug. 8. விலங்குகளின் விதை; testicle of beasts. 9. ஆண்குதிரை (குடா.); stallion, adult male horse. 10. காதர்ப்பசந்து என்னும் மாவகை; a kidney-shaped graft mango.

ம. குண்டு; க. குண்டு, குண்ட; தெ. து., பட.குண்டு; கோத. குண்ட்கல் (உருண்டையான கல்).

Mar. गुण्ड

[குள் → குண்டு.]

குண்டுசி, குண்டுச்சம்பா, குண்டுமல்லிகை என்பவற்றில் குண்டு என்னுஞ் சொல் உருட்சி பற்றியது. உருட்சிக் கருத்தும், திரட்சிக் கருத்தை தோற்றுவிக்கு மாதலால், குண்டு, குண்டன், குண்டை, குண்டாந்தடி, குண்டடியன், குண்டுக்கமுதை என்பவற்றை வளைவுக் கருத்து வேரடிப் பிறந்தனவாகவும் கொள்ள இடமுண்டு (வே.க. 157).

குண்டு² *kundu*, பெ.(n.) 1. ஆழம்; depth. “வண்டுணை மலர்ந்த குண்டுநீரிலிஞ்” (மணிமே.8:8). 2. தாழ்வு (குடா.); sinking in, hollow, lowness. 3. சிறுசெய் (S.I.I.III, 105); a small field. 4. 1089 சதுர அடியுள்ள ஒரு நிலவளவு; a land measure = 1089 sq. ft. = 1/40 acre (R.F.). 5. குளம் (சங்.அக.); pool, pond. 6. உரக்குழி; manure-pit. 7. நீர்நிறைந்த கிடங்கு; ditch, trench. 8. கிடங்கு; ware house, store house.

ம. குண்டு; க. குண்டி, குண்டெ; தெ. குண்ட, குண்ட; து. குண்ட, கொண்ட; குட. குண்டி; பட.குண்டி; பா. குட்ட; கோண். குண்ட.

Skt. kundam

[குள் → குண்டு.]

குண்டுக்கட்டு *kundu-k-kattu*, பெ.(n.) 1. திரளச் சேர்த்துக் கட்டுங்கட்டு; tying anything en masse. 2. ஒருவனுடைய கழுத்தையும் காலையும் ஒன்று சேர்த்துத் திரளாகக் கட்டும் கட்டு; binding one's neck and heels and forcing him into a position like a ball.

[குண்டு + கட்டு.]

குண்டுக்கட்டு விளக்கு *kundu-k-kattu-vilakku*, பெ.(n.) சொட்டுச்சொட்டாக எண்ணெய் திரியில் விழுமாறு குண்டு உள்ள விளக்கு; a kind of lamp which has a dripping oil bowl.

[குண்டு + கட்டு + விளக்கு.]

குண்டுக்கட்டு விளக்கு

குண்டுக்கட்டை *kundu-k-kattai*, பெ.(n.) பிளக்காத உருண்டை விறகு; unhewn or unsplit pieces of wood.

[குண்டு + கட்டை.]

குண்டுக்கயம் *kundu-k-kayam*, பெ.(n.) ஆழமான நீர்நிலை; deep-pond. “விழுந்தோர் மாய்க்கும் குண்டு கயத்து அருகா” (மலை.220).

[குண்டு + கயம்.]

குண்டுக்கல் *kundu-k-kal*, பெ.(n.) 1. வேலை செய்து செப்பனிடப்படாத கல்; unshaped or undressed stone, rubble. 2. துலைகோலின் நிறைகல்; weights of a balance.

[குண்டு + கல்.]

குண்டுக்கலம் *kundu-k-kalam*, பெ.(n.) 24 மரக்கால் கொண்ட அளவு (C.G.); a standard measure of capacity = 24 marakkal (G.).

[குண்டு + கலம்.]

குண்டுக்கழுதை *kundu-k-kaludai*, பெ.(n.) ஆண் கழுதை (பஞ்சதந்த்.); he-ass.

[குண்டு + கழுதை.]

குண்டுக்காயம் *kundu-k-kayam*, பெ.(n.) துப்பாக்கிக் குண்டு பட்டதனால் உண்டான புண்; gunshot wound.

[குண்டு + காயம்.]

குண்டுக்காளை *kundu-k-kalai*, பெ.(n.) பொலியெருது; bull.

[குண்டு + காளை.]

குண்டுக்கிராமம் *kundu-k-kirāmam*, பெ.(n.) 1690 ஆம் ஆண்டில் கடலூரிலுள்ள புனித டேவிட் கோட்டையிலிருந்து சுடப்பெற்ற குண்டு விழுந்த தொலைவிற்கு உட்பட்டவையும், மராட்டிய களால் கம்பெனியார்க்கு விற்கப்பட்டவையுமான 11 சிற்றூர்கள் (G.S.A. 143); villages, 11 in number included within random shot of a brass gun fired from Ft. St. David at Cuddalore in 1690, and forming the territory sold to the East Indian Company by the Maharastras.

[குண்டு + கிராமம்.]

குண்டுக்குதிரை *kundu-k-kudirai*, பெ.(n.) ஆண்குதிரை; stallion, adult male horse.

[குண்டு + குதிரை.]

குண்டுக்குழல் *kundu-k-kulal*, பெ.(n.) குண்டுக்குழாய் பார்க்க; see *kundu-k-kulāi*

[குண்டு + குழல்.]

குண்டுக்குழாய் *kundu-k-kulāy*, பெ.(n.) ஒருவகைத் துப்பாக்கி; small cannon, blunderbuss.

[குண்டு + குழாய்.]

குண்டுக்கெம்பு *kundu-k-kembu*, பெ.(n.) குச்சுக் கெம்பு (C.G.) பார்க்க; see *kuccu-k-kembu*.

[குண்டு + கெம்பு.]

குண்டுங் குழியுமாய் *kunduṅ-kuliyumāy*, மேடும் பள்ளமுமாய்; uneven.

[குண்டும் + குழியும் + ஆய்.]

குண்டுச்சம்பா *kunḍu-c-cambā*, பெ.(n.) ஆறு மாதத்தில் விளையும் சம்பாநெல் வகை; a kind of cambā paddy that matures in six months.

[குண்டு + சம்பா.]

குண்டுச்சுழி *kunḍu-c-cuḷi*, பெ.(n.) உயிர்மெய் பெழுத்துகளின் கொம்பில் வளைக்கும் சுழி; the circular portion of *kombu* which forms part of the symbols of certain vowel-consonants, as in கெ, கோ etc.

[குண்டு + சுழி.]

குண்டுச்சுளை *kunḍu-c-cūḷai*, பெ.(n.) வட்டமாக அமைக்கப்படும் காளவாய் (இ.வ.); circle kiln.

[குண்டு + சுளை.]

குண்டுசட்டி *kunḍu-caṭṭi*, பெ.(n.) உருண்டையான சட்டிவகை; round earthen vessel. “சூனையும் குடமும் குண்டு சட்டியும்” (தனிப்பா. 169,20).

[குண்டு + சட்டி.]

குண்டு சட்டியில் குதிரை ஓட்டுதல் என்பது ஒரே வகையான பணி செய்தல் எனப் பொருள் தரும் பழமொழி. மிகவும் பருமனாக இருப்பவனை குண்டுசட்டி என்பது நகையாட்டுக் குறிப்புமொழி. குண்டுசட்டியில் கரணம் போடுகிறான் என்பது இயலாமையைக் காட்டும் இகழ்வு.

குண்டுசாலை *kunḍu-sālai*, பெ.(n.) பெருநகரின் எல்லை; boundary of a principal town.

[குண்டு + சாலை.]

குண்டுசொக்காய் *kunḍu-sokkai*, பெ.(n.) ஒருவகைச் சட்டை; a kind of jacket. “குண்டு சொக்காய் தந்தான்” (விறலிவிடு. 113).

[குண்டு + சொக்காய்.]

குண்டுணி *kunḍuṇi*, பெ.(n.) 1. கலகமூட்டுகை; inciting, instigating to a quarrel. 2. கோட்சொல்; slander, calumny. 3. கோட் சொல்லுவோன்; tale bearer. யாரோடும் குண்டுணியாய்த் திரிய வேண்டாம் (உலக.).

[குண்டு → குண்டுணி.]

குண்டுண்ணுதல் - ஒருவனை ஏதேனும் ஒரு நோக்கத்திற்காக அடிக்கடி அணுகி வளைப வளைப வந்து நயப்படுத்துதல். குண்டுணிச் செயலில் ஈடுபட்டுப் பிறரை வயப்படுத்துபவன் குண்டுணி.

குண்டுணிநாரதர் *kunḍuṇi-nāratār*, பெ.(n.) கோட் சொல்லிக் கலக மூட்டுபவன்; lit. Nārada, the talabearer. Talebearer, instigator of quarrels (கொ.வ.).

[குண்டுணி + நாரதர்.]

குண்டு தலையணை *kundu-talai-y-ṇai*, பெ.(n.) வட்டத் தலையணை; small round pillow.

[குண்டு + தலையணை.]

குண்டு தைரியம் *kundu-tairiam*, பெ.(n.) முரட்டுத் துணிவு; rash courage, fool hardness.

[குண்டு + தைரியம்.]

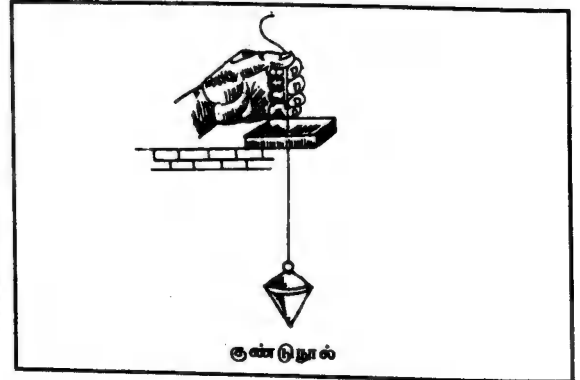
குண்டுநீர் *kunḍu-nīr*, பெ.(n.) கடல்; the sea, as being deep. “குண்டுநீர் வையத்து” (நாலடி. 94).

[குண்டு + நீர்.]

குண்டுநூல் *kunḍu-nūl*, பெ.(n.) நுனியில் ஈயக்குண்டு கட்டப்பட்டிருக்கும் அளவுநூற் கயிறு; plumb line used by masons.

ம. குண்டுநூல். க. குண்டு.

[குண்டு + நூல்.]

குண்டுநூல்

குண்டுப்பிணையல் *kunḍu-p-piṇaiyal*, பெ.(n.) கீல்வகை(யாழ்ப்ப.); a kind of hinge.

[குண்டு + பிணையல்.]

குண்டுப்பி *kunḍuppi*, பெ.(n.) சிப்பியுத்து; pearl of oysters (சா.அக.).

[குண்டு + பிப்பி இப்பி - சிப்பி.]

குண்டுப்பூக்கொன்றை¹ *kundu-p-pū-konrai*, பெ.(n.) வெள்ளைத் தகரை; sulphure flowered senna (சா.அக.).

[குண்டு + பூ + கொன்றை]

குண்டுப்பூக்கொன்றை² *kundu-p-pū-k-konrai*, பெ.(n.) கொன்றைவகை; sulphur-flowered senna.

[குண்டு + பூ + கொன்றை]

குண்டுபடு-தல் *kundu-paḍu-*, 20 செ.கு.வி.(v.i.) வெடிகுண்டால் தாக்கப்படுதல்; to be shot, to be wounded with bullet. குண்டுபட்டுச் செத்தான் (உ.வ.).

[குண்டு + படு]

குண்டுபாய்-தல் *kundu-pāy-*, 2 செ.கு.வி.(v.i.) ஆழம்படுதல்; to become hollow. முள்ளுக்குத்திய இடம் குண்டு பாய்ந்து விட்டது (கொ.வ.).

[குண்டு + பாய்]

குண்டுபோடு-தல் *kundu-pōḍu-*, 20 செ.கு.வி. (v.i.)

1. அரசில் உயர்ந்த பதவியில் இருப்பவர்கள் வரும், நேரத்திலும், பிற சிறப்பு நேர்வுகளிலும் மரியாதையின் பொருட்டு வெடிபோடுதல்; to fire a salute as a sign of honor to distinguished persons etc.
2. காலத்தை உணர்த்துவதற்காக வெடிபோடுதல்; to mark the time of day by gun-fire.
3. இறத்தல்; to die.
4. தொழில், தேர்வு முதலி யவற்றில் தோல்வி யடைதல்; to fail, to be unsuccessful, as in an undertaking, examination etc.

[குண்டு + போடு-]

குண்டுமணி *kundu-manī*, பெ.(n.) குன்றிமணி பார்க்க; see *kuṇṇimani*

[குண்டு + மணி-]

குண்டுமரக்கால் *kundu-marakkāl*, பெ.(n.) எட்டுப்படி கொண்ட அளவு (G. Tn.D.I.238); a grain measure of capacity 8 paḍi.

[குண்டு + மரக்கால்]

குண்டுமரம் *kundu-maram*, பெ.(n.) நெசவத்தறியின் ஓர் ஓசுறுப்பு; lower half of the batten, the heavy round bottom piece of the batten of which the upper part is the palakai, which gives it its force.

[குண்டு + மரம்]

குண்டுமருந்து *kundu-marundu*, பெ.(n.) வெடி மருந்து; bullet and powder, gun powder.

[குண்டு + மருந்து]

குண்டுமல்லிகை *kundu-malligai*, பெ.(n.) குடமல்லிகை (மூ.அ.); tuscan jasmine.

மறுவ. குடமல்லிகை

[குண்டு + மல்லிகை]

குண்டு மாலை *kundu-mālai*, பெ.(n.) மணி யாலமைந்த கழுத்தணி வகை(இ.வ.); necklace of beads.

[குண்டு + மாலை]

குண்டுமாற்றுக்குழிமாற்று *kundu-mārru-k-kuḷli-mārru*, பெ.(n.) 1. பெண்ணைக் கொடுத்துப் பெண் எடுக்கை; exchange between families, of daughters in marriage. 2. ஏமாற்றுக் காரியம்; deceitful action.

[குண்டுமாற்று + குழிமாற்று]

குண்டுரம் *kunduram*, பெ.(n.) குழியிற் சேர்த்து வைக்கும் சாணம் முதலிய உரம்; manure of cow-dung etc., as stored in a pit.

[குள் → குழி → குண்டு + உரம்]

குண்டுருட்டாய்க் கட்டு-தல் *kunduruṭṭaiyakku kattu-*, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. திரளச் சேர்த்துக் கட்டுதல்; to tie anything enmasse. 2. ஒருவனுடைய தலை கால்களை ஒன்று சேர்த்துத் திரளக் கட்டுதல்; to tie up head to heel, as rolling one into a ball.

[குண்டு + உருட்டாய் + கட்டு]

குண்டுலகரம் *kuṇḍu-lagaram*, பெ.(n.) சுழித்துத் தொடங்குவதாகிய பொதுலகரம் (இ.வ.); the Tamil letter 'ல' as beginning with a loop.

[குண்டு + லகரம்]

குண்டுவட்டில் *kuṇḍu-vaṭṭil*, பெ.(n.) உட்குழிந்த வட்டில்; a hollow dish.

[குண்டு + வட்டில்]

குண்டுசி *kuṇḍuśi*, பெ.(n.) தலைதிரண்டுள்ள ஊசி; pin.

ம. குண்டுசி; க. குண்டு சூசி; தெ. குண்டு சூதி.

[குண்டு + ஊசி]

குண்டெழுத்தாணி *kuṇḍeluttāṇi*, பெ.(n.) தலைப் பக்கம் திரண்டுள்ள எழுத்தாணிவகை; style with knob at the top.

[குண்டு + எழுத்தாணி]

குண்டெழுத்து *kuṇḍeluttu*, பெ.(n.) திரண்டு தடித்த எழுத்து; bold round hand.

[குண்டு + எழுத்து]

குண்டேறு *kuṇḍēru*, பெ.(n.) மீன்வகை; a kind of fish.

[குண்டு + ஏறு]

குண்டை¹ *kuṇḍai*, பெ.(n.) 1. எருது; bull. “வையம் பூன்கல்லா சிறுகுண்டை” (நாலடி; 350). 2. இடபவோரை (பிங்.); taurus a sign of the zodiac. 3. குறுகித்தடித்தது; that which is short and stout. “குண்டைக் குறட்டதம்” (தேவா.944:1). 4. குறுமை; shortness. “குண்டைக் கோட்ட குறுமுட் கள்ளி” (அகநா.184).

ம. குண்ட

[குள் → குண்டு → குண்டை]

குண்டை² *kuṇḍai*, பெ.(n.) சட்டி (யாழ்.அக.); earthen pot.

[குண்டு → குண்டை]

குண்டைச்சம்பா *kuṇḍai-c-cambā*, பெ.(n.) சம்பா நெல்வகை(விண்.); a kind of cambā paddy.

[குண்டை + சம்பா]

குண்டையம் *kuṇḍaiyam*, பெ.(n.) பிட்டு செய்யும் சுறாமீன்; shark fish.

[குண்டு → குண்டையம்]

குண்டோதரன் *kuṇḍōtarān*, பெ.(n.) 1. பெரு வயிறும் குறுவடிவும் உடையனான சிவகணத்தவருள் ஒருவன்; a short gluttonous goblin in the host of Siva, having a capacious round belly. “குண்டோதரனெனு நாமம் பூண்டு” (திருவாலவா. 4:22). 2. பெருந்தீனிக் காரன்; a stout big-bellied glutton.

[குண்டு + உதரன் - குண்டோதரன்]

குண்ணவாடை *kuṇṇavāḍai*, பெ.(n.) வடகீழ்க் காற்று; north-east wind. குண்ணவாடை கூட்டி னாலும் கூட்டும், கலைத்தாலும் கலைக்கும் (இ.வ.).

[குண்ணம் குணக்கு - கிழக்கு + வாடை]

குண்ணி *kuṇṇi*, பெ.(n.) குன்றிமணி; crab's eye, jeweller's bead (சா.அக.).

[குள் → குண்ணி]

குண்ணியம் *kuṇṇiyam*, பெ.(n.) பெருக்கப்படும் எண்; multiplicand.

[குள் → குண்ணி → குண்ணியம்]

குணக்காய்ப்பேக-தல் *kuṇakkāy-p-pēṭṭu*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வீண்வாதஞ் செய்தல்; to talk per-versely, advance captious argument.

[குணக்கு + ஆய் + பேக]

குணக்கிராகி *kuna-k-kirāgi* பெ.(n.) நற் குணத்தையே கொள்பவன்; one who recognises and appriceates the good points only (செ.அக.).

[குணம் + கிராகி (கிரகித்துக் கொள்பவன் குணங்கொளி எனின் முற்றுந்தமிழாம்.)]

குணக்கு¹-தல் *kunakku*, 5செ.குன்றாவி.(v.t.) வளைத்தல்; to bend.

[குள் + குணக்கு]

குணக்கு² *kunakku*, பெ. (n) 1. கிழக்கு; east. “கரைபொரு தொடுகடற் குணக்கும்” (புறநா.6:3). 2. கோணல்; crookedness, curvature. நாயின் வாளைக் குணக்கெடுக்கலாமா? (உ.வ.). 3. எதிரிடை; crossness, opposition. குணக்குப் பண்ணாதே (உ.வ.). 4. நோய்முற்றிச் சிக்கலாதல்; complicatun in sickness. அவனுக்கு உடம்பு குணக்காயிருக்கிறது.

[குள் → குணக்கு]

குணக்கு³-தல் *kunakku*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. பின்னிற்றல் (யாழ்.அக.); to be backward; to lag behind. 2. சிக்கலாதல்; to become etangled, as threads.

[குள் → குணகு → குணக்க.]

குணக்குன்று *kuna-k-kunru*, பெ.(n.) நற்குணம் மிக்கவன்; lit. a mountain of good qualities, person of noble character.

[குணம் + குன்று]

குணக்கேடன் *kuna-k-kēḍan*, பெ.(n.) நற்குண மற்றவன்; ill-natured person. “இரங்காக் குணக் கேடன்” (சைவச.ஆசா.17).

[குணம் + கேடன்]

குணக்கேடு *kuna-k-kēḍu*, பெ.(n.) 1. கெட்ட பண்பு; bad disposition, ill-nature. 2. நோய் குணமாக்க

முடியாத நிலைக்கு மாறுகை; unfavourable symptom in disease.

[குணம் + கேடு]

குணகண்டி *kuna-kandī*, பெ.(n.) சிவதை (மலை.); Indian jalap.

[குணம் + கண்டி]

குணகம் *kunagam*, பெ.(n.) பெருக்குந்தொகை; multiplier

[குள் (கூடுதல்) → குணகு + அக.]

குணகர் *kunakār*, பெ.(n.) கணக்கர்; accountant

[கணி → குணி → குணகர்]

குணகன் *kunagan*, பெ.(n.) கணக்கன்; mathematician.

[குண்டு → குணகன்]

குணகாங்கி *kunakāngi*, பெ.(n.) குணகாங்கியம் பார்க்க; see *kuna-kāngiyam*. “குணகாங்கி யென்னுங் கருநாடகச் சந்தழும்” (யாப்.வி.96,பக்-490).

[குணம் → குணகாங்கி (நற்பண்பினள்).]

குணகாங்கியம் *kuna-kāngiyam*, பெ.(n.) பழைய தொரு கன்னட யாப்பு நூல்; an ancient treatise on prosody in Kanarese. “குணகாங்கியமென்னுங் கருநாடகச் சந்தமே போல மகடுஉ முன்னிலைத் தாய்” (காரிகை, பாயிரவுரை).

[குணம் → குணகாங்கி → குணகாங்கியம்]

குணகாரம் *kuna-kāram*, பெ.(n.) பெருக்கல் (குடா.) (Arith.); multiplication.

[குள் → குழி(பெருக்குதல்) → குணி+காரம் - குணிகாரம் → குணகாரம்]

குணகி *kunagi*, பெ.(n.) குணவான் (யாழ்.அக.); person of good qualities.

[குணகன் → குணகி]

குணகு¹-தல் *kunagu-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.)

1. வளைதல்; to become bent or crooked.
2. சோர்தல்; to sink, faint, fade, droop.
3. மனந்தளர்தல்; to be dejected.
4. மனந்தடு மாறுதல்; to feel uneasy, to be vexed.

ம. குணகு

[குணக்கு → குணகு]

குணகு² *kunagu*, பெ.(n.) குணங்கு பார்க்க; see *kunangu*.

[குணக்கு → குணகு]

குணகு³ *kunaku*, பெ.(n.) பூத பிசாசும்; goblin.

[குன் → குளகு → குணகு (குள்ளமானது).]

குணகுணி *kuna-kunī*, பெ.(n.) குணமும் குணமுடைய பொருளும்; an object and its attributes.

[குணம் + குணி]

குணகுணிபாவம் *kuna-kunī-pāvam*, பெ.(n.) பண்பும் பண்பியும் போலப் பிரியாமலிருக்கும் நிலை; state of inseparableness as an object and its attributes. “அனால் வெம்மையும் போல் ... குணகுணிபாவமாகி” (சி.சி.4:6).

[குணம் + குணி + பாவம்]

குணகோளார்த்தம் *kuna-kōlārtam*, பெ.(n.) புவியின் கிழக்குப் பாதிக்கோளம்; eastern hemisphere.

[குணக்கு + கோளம் + அர்த்தம். அர்த்தம். பாதி]

குணங்கர் *kunangar*, பெ.(n.) பூதங்கள், தீக்குணப் பேய்கள்; devil, goblin, evil spirit. “திரண்டன குணங்கரீட்டம்” (சந்தப்புதனாட்பாறு.312).

[குணங்கு → குணங்கர்]

குணங்காட்டு-தல் *kunār-kāṭṭu*, 5 செ.கு.வி.(v.i.)

1. இயற்கைக் குணத்தை வெளிப்படுத்துதல்; to come out in one's true colours, reveal one's true character.
2. நோய் குணமாகுங் குறிகாட்டுதல்; to show signs of cure, as discese.

[குணம் + காட்டு]

குணங்கு¹-தல் *kunangu-*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) வளைதல்; to bend.

[குணகு → குணங்கு]

குணங்கு² *kunangu*, பெ.(n.) பூதம், பிசாசும்; devil goblin “குணங்கினம் கானம் பாடி” (கல்லா.34:4) (பிங்.).

[குணகு → குணங்கு]

குணங்குறி *kunāṅkuri*, பெ.(n.) தன்மையும் வடிவும்; form and attribute characteristics. “குணங்குறியற்றின்பநிடை கூடவன்றோ” (தாயு.நின்றநிலை.3).

[குணம் + குறி]

குணசந்தி *kuna-śandī*, பெ.(n.) அ, ஆ முன், இ, ஈ வந்தால் அவ்விரண்டுங் கெட ஏகாரமும், உ, ஊ வந்தால் அவ்வாறே ஓகாரமுந் தோன்றும் வட மொழிச் சந்தி (நன்.239,உரை); sandhi or euphonic combination in Sanskrit of 'a' or 'ā' with 'i' and 'u' short or long, resulting respectively in 'e' and 'o' as. தேவேந்திரன், ஞானோதயம்.

[குணம் + சந்தி]

குணசாகரர் *kuna-śāgarar*, பெ.(n.) யாப்பருங்கலக் காரிகையின் உரையாசிரியர்; commentator of *Yāpparungalakkāraigai*

[குணம் + சாகரர்]

குணசாலி *kuna-śālī*, பெ.(n.) நற்குணமுள்ளவன்; good and virtuous person, one of noble character.

[குணம் + சாலி]

குணசீலன் *kuna-śīlan*, பெ.(n.) நற்குண நற்செயலுடையவன்; a man of noble character and actions.

[குண + சீலன்.]

குணசைவம் *kuna-śaivam*, பெ.(n.) பதினாறு வகைச் சிவசமயங்களுள் சிவபிரானை எண் குணங்களுடையவராக மனத்தில் நினைத்து அடிமை செய்பவர்க்கே வீடு என்னுங் கொள்கையுள்ள சிவசமயம் (த.நி.போ.வாதிகள் சமயம், 200); a Saiva sect which holds that salvation is for those who contemplate Siva as having eight attributes and worship Him as His devoted slaves, one of 16 saivam.

[குணம் + சைவம்.]

குணஞ்சூன் *kunaññān*, பெ.(n.) பிறர் குணங்களை அறிந்து மகிழ்பவன்; one who understands and appreciates the good qualities of others. 2. இனிய குணமுள்ளவன்; pleasant, good-natured, agreeable person, one of sweet disposition (கொ.வ.).

[குணம் + குணஞ்சூன்.]

குணட்டு¹-தல் *kunaṭṭu-*, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) மயக்கிப் பேசுதல்; to coax, wheedle speak amorously, as a courtesan.

[குள் → குண → குணட்டு.]

குணட்டு²-தல் *kunaṭṭu-*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. செல்லங் கொடுக்கதல்; to whine in jest, to speak saucily, as petted children. 2. குதித்து விளையாடுதல்; to caper about. 3. பகட்டுப் பண்ணுதல்(இ.வ.); to fascinate, attract by fine dress etc., (இ.வ.).

ம. குணட்டுக

Fin. kina; Es. kone; Mong. kina; Jap. kenasu; Q. jenjuchiy.

[குள் → குண → குணட்டு.]

குணட்டு³ *kunaṭṭu*, பெ.(n.) கதிர் முதலியவற்றின் சிறுகொத்து; small bunch in a spike of grain or a cluster of grapes.

[குள் → குணட்டு.]

குணத்திரயம் *kuna-t-tirayam*, பெ.(n.) சால்பு (சத்துவம்), கொடுமை (இராசதம்) மடிமை (தாமசம்) என்னும் மூவகை மூலகுணங்கள்; the three-fold fundamental qualities. “குணத்திரயங் குலஞ்சு” (மருதா.59).

[குணம் → திரயம்.]

குணத்தீமை *kuna-t-tīmai* பெ.(n.) நன்மை தீமைகள்; virtue and vice; merits and demerits.

[குணம் + தீமை.]

குணத்துக்குவா-தல் (குணத்துக்குவருதல்) *kunattukku-vā-*, 8 செ.கு.வி.(v.i.) 1. சீர்படுதல்; to grow better, reform. 2. நோயினின்று நலம்பெறுதல்; to recover health, as from illness. 3. இணங்குதல்; yield, assent.

மறுவ. குணப்படுதல்

[குணம் + அத்து + கு + வா.]

குணத்தொகை *kuna-t-togai* பெ.(n.) பண்புத் தொகை (நன்.365); an appositional compound in which the first member stands in adjectival relation to the second.

[குணம் + தொகை.]

குணத்தொனி *kuna-t-toni* பெ.(n.) வில்லின் நானோசை; twang of a bow string.

[குணம் (வளைவு வில்) + தொனி.]

குணத்துவம் *kuna-tattuvam*, பெ.(n.) 1. விளங்காமல் நின்ற மூலப்பகுதி முக்குணமாய்ப் பகுப்படைந்து விளங்கிச் சமமாய் நின்ற நிலை (சி.போ.பா.2:2 பக்.161); condition in which the Primordial Matter manifests in itself the three-fold division of primary qualities, *satva, rajas, tāmas* in equal proportion. 2. குண தத்துவத்திற்குரிய உலகம்; the world in which the above condition prevails.

[குணம் + தத்துவம்.]

குணதரன் *kunadarar*, பெ.(n.) 1. நற்குண முள்ளவன்; person of noble character. “குணதரனாகிய குசனும்” (இரகு.வாகு.1). 2. முனிவன்; sage. “குணதரரே முனிமங்கையரே” (திருநாற்.59).

[குணம் + தரன்.]

குணதிசை *kunadisai*, பெ.(n.) கிழக்கு; east. “குணதிசை பாதம் நீட்டி” (திவ்.திருமாலை, 19).

ம. குணதிசை

[குணம் + திசை. குணம் = கிழக்குத்திசை.]

குணதோடம் *kuna-tōdam*, பெ.(n.) குணத்தீமை பார்க்க; see *kuna-t-timāi*

[குணம் + (தோஷம்) தோடம்.]

குணநாற்பது *kuna-nārpattu*, பெ.(n.) நாற்பது பாடலாலாகிய இறந்துபட்ட ஒரு பழைய நூல் (தொல்.பொருள்.246, உரை); an ancient poem of 40 stanzas, not extant.

[குணம் + நாற்பது]

குணநிதி *kuna-nidi*, பெ.(n.) நற்குணம் நிறைந்தவன்; lit., store house of good qualities; person of noble character.

[குணம் + நிதி]

குணநூல் *kuna-nūl*, பெ.(n.) நாடகத் தமிழ்நூல் கருள் ஒன்று (சிலப்.3:12, உரை); an ancient treatise on the art of dancing.

[குணம் + நூல்.]

குணப்படு-தல் *kuna-p-paḍu*, 20 செ.கு.வி.(v.i.) 1. சீர்ப்படுத்தல்; to change for the better, to reform. 2. நோயினின்று நலமடைதல்; to recover health, as from disease. 3. செழிப்படைதல்; to improve, grow, thrive, as crops. 4. கழிவிரக்கம் கொள்ளுதல்; to repent, to become penitent.

[குணம் + படு]

குணப்படுத்து-தல் *kuna-p-paḍuttu*, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. சீர்ப்படுத்துதல்; to make better, reform. 2. நோயைக் குணப்படுத்துதல்; to effect a cure, as of disease.

[குணம் + படுத்து.]

குணப்பண்பு *kuna-p-panbu*, பெ.(n.) தன்மை குறிக்கும் பண்புச் சொல் (சீவக.11 உரை); attributes, as qualities of objects.

[குணம் + பண்பு.]

குணப்பிழை *kuna-p-piḷai*, பெ.(n.) குணக்கேடு; bad temper.

[குணம் + பிழை.]

குணப்பெயர் *kuna-p-peyar*, பெ.(n.) 1. பண்பு குறிக்கும் பெயர்ச்சொல் (நன்.132); nouns of qualities, abstract nouns, as கருமை, அழகு. 2. பண்பினடியாகப் பிறந்த பெயர்ச்சொல்; nouns derived from abstract nouns as கரியன், அழகன். 3. சிறப்பியல்புபற்றி மக்கட்குப் புலவரால் கொடுக்கப் பட்டு வழங்கும் பெயர் (பன்னிருபா.147); names given by poets to persons on account of their special qualities.

[குணம் + பெயர்.]

குணபத்திரன் *kuna-pattirar*, பெ.(n.) 1. அருகக் கடவுள் (யாழ்.அக.); arhat. 2. கடவுள்; God.

[குணம் + பத்திரன்.]

குணபம் *kunabam*, பெ.(n.) 1. பிணம்; corpse. “கோழைய ரவரே யல்லாற் குணபம்வே றுலகத் துண்டோ” (பிரபோத.31:28). 2. கடுகாட்டிலுள்ள பேய் (பிங்.); spirit supposed to haunt burning-grounds.

[குள் → குணம் → குணவம் → குணபம்.]

குணபலம் *kunapalam*, பெ.(n.) அதிவிடையம் (மலை.); atees.

[குணம் + பலம்.]

குணபாகம் *kun-a-pāgam*, பெ.(n.) 1. தன்மையான நிலை; favourable turn, as of a disease. நோய் குணபாகமாயிருக்கிறது (உ.வ.). 2. ஏற்ற பக்குவம்; suitability of preparation, as in medicine. மருந்தைக் குணபாகமாகச் செய்க (உ.வ.).

[குணம் + பாகம்]

குணபாசி *kun-a-pāśi*, பெ.(n.) பிணந்தின்னும் பேய்; evil spirit, demon, as devouring corpses. “குணபாசி..... நடித்து நின்றயின்றை புறணி” (அரிசமயபரகா.37).

[குணம் + பாசி]

குணபாடம் *kun-a-pāḍam*, பெ.(n.) பதார்த்த குணநூல்; that branch of medical science which deals with medicinal drug and their uses (சா.அக.).

[குணம் + பாடம்]

குணபாடல் *kun-a-pāḍal*, பெ.(n.) குணவாகடம் பார்க்க; see *kun-a-vāgaḍam*.

[குணம் + பாடல்]

குணபாடலியற்றுவோன் *kun-a-pāḍaliyaruvōn*, பெ.(n.) நோயின் கூறுபாடுகளை அறிந்தவன்; one who is thoroughly acquainted with the nature of disease and their symptoms (சா.அக.).

[குணம் + பாடல் + இயற்றுவோன்]

குணபேதம் *kun-a-pētam*, பெ.(n.) 1. குணம் கேடுறுகை; change of disposition for the worse, degeneracy. 2. நோய் நலமாகாத நிலைக்கு மாறுகை; unfavourable symptom of a disease.

[குணம் + பேதம்]

குணபேதி *kunapēdi*, பெ.(n.) ஒருவரின் பண்பை மாற்றும் மருந்து; any drugs which bring about changes in one's character such as intoxicants, stupefying drug etc (சா.அக.).

[குணம் + பேதி]

குணம் *kunam*, பெ.(n.) 1. பொருளின் தன்மை; attribute, property, quality. “அதன் குணங் கருதி” (தொல்.சொல்.416). 2. ஒழுக்கத் தன்மை; character. “மாண்ட குணத்தொடு மக்கட்பே ரில் வெணினும்” (நாலடி,56). 3.மூலகுணங்களாகிய சால்பு (சத்துவம்), கொடுமை (ராட்சசம்), மடிமை (தரமசம்); fundamental qualities. 4. கொள்கை (திவா.); opinion, belief. 5. காப்பியத்தைச் சிறப்பிக்கும் செறிவு, தெளிவு முதலிய தன்மை; inherent excellence of style in a poetic composition. “அவற்றுள் சொற்கவை குணம் அலங்காரமென இரு வகைத்து” (குறள்,420,உரை). 6. நன்மை; favourableness. காரியம் குணமாயிற்று (உ.வ.). 7. நலமாதல்; convalescence. நோய் நலமாயிற்று. 8. மேன்மை (உ.வ.); excellence merit, virtue. 9. அறிவுத் தெளிவு; soundness of intellect. 10. நிறம் (பிங்.); colour. 11. கயிறு (திவா.); rope, cord. 12. வில்லின் நாண்; bow-string. “தன் சிலை குணத்தினிசை காட்டினன்” (கந்தபு. அமரர். சிறை.44). 13. குணவிரதம் பார்க்க; see *kun-a-viradam*. “குணநூற்றுக் கோடியும்” (சீவக.2818).

[குள் → குணம் (வளைவு, அடங்கிய தன்மை, பணிவு, ஒத்துவரும் இயல்பு, நலம், மேன்மை மேம்பட்டு விளங்கும் நிறம், அறிவு).]

குணம் *kunam*, பெ.(n.) குடம் (பிங்.); waterpot, pitcher.

[குள் (வளைவு) → குணம்]

குணம் *kunam*, பெ.(n.) 1.கடலாற் பள்ளமான கிழக்கு; east.

[குள் → குண் → குணம் - தாழ்ந்த கீழ்த்திசை].

குணம்பாழ் *kunam-paḷ*, பெ.(n.) மிதித்தால் திகைப்புண்டாக்கும் மூலிகை; a plant supposed to cause perplexity or bewilderment when touched (சா.அக.).

[குணம் + பாழ்]

குணம்பேதி-த்தல் *kuṇam-pēti-t-tal*, செ.கு.வி.(v.i.) பண்பு மாறுதல்; change of temperament of mind or disposition as in some diseases (சா.அக.).

[குணம் + பேதி]

குணமணி *kuṇa-maṇi*, பெ.(n.) நற்குணமுள்ளவன்; person of excellent character.

[குணம் + மணி]

குணமா-தல் *kuṇam-ā*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) நலமாதல்; to become cured, healed restored to health.

[குணம் + ஆ]

குணமாக்கு-தல் *kuṇamāḱku*, 5 செ.கு.ஞ்றாவி. (v.t.) 1. நலப்படுத்துதல்; to cure, heal, restore to health. 2. சீர்திருத்துதல்; to reform, amend, correct.

[குணம் + ஆக்கு]

குணமாய்ப்பேசு-தல் *kuṇamāy-p-pēṣu*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அறிவோடு பேசுதல்; talking with reason and sense, talking banely. 2. இசிய, மயக்கம், வலிப்பு முதலியவற்றால் நினைவு தடுமாறிப் பேசுவதினின்றி தெளிந்து இயல்பாய்ப் பேசுதல்; after recovery from delirium, giddines fits, etc., involving incoherent talks (சா.அக.).

[குணமாய் + பேசு]

குணமாய்ப்போ-தல் *kuṇamāy-p-pō*, 8 செ.கு.வி. (v.i.) நோயினின்று தெளிதல்; to recove from illness (சா.அக.).

[குணம் + ஆய் + போ]

குணமாலி *kuṇa-mālī*, பெ.(n) மாவிலிங்க மரம்; lingam tree (சா.அக.).

[குணம் + மாலி]

குணமுள்ளது *kuṇamullaḱu*, பெ.(n.) நலமாகக் கூடியது; that which has curative virtues or heal-

ing power. 2. நற்பண்பு வாய்ந்தது; anything having good qualities (சா.அக.).

[குணம் + உள்ளது]

குணமுள்ளவன் *kuṇa-mullaḱavan*, பெ.(n.) நற்குணம் உடையவன்; person of noble character.

[குணம் + உள்ளவன்]

குணமுற்றவன் *kuṇam-uṟṟavan*, பெ.(n.) நற்குண பண்பு வாய்ந்தவன்; man of good qualities (சா.அக.).

[குணம் + உற்றவன்]

குணமூலி *kuṇa-mūli*, பெ.(n.) குணமாக்கும் மருந்துகள்; drugs having healing power, curative drugs (சா.அக.).

[குணம் + மூலி]

குணலி *kuṇalī*, பெ.(n.) 1. சீந்தில்; moon creeper. 2. செவ்வகத்தி; red sesbane (சா.அக.).

[குள் (வளைவு) → குண → குணலி]

குணலை¹ *kuṇalai*, பெ.(n.) 1. ஆரவாரத்துடன் நடிக் குங் கூத்து; a dance attended with shouting "அந்தணர் குணலை கொள்ள" (திருவாலவா. 4,22). 2. வீராவேசத்தாற் கொக்கரிக்கை; warrior's shout of triumph, valour, or defiance.

[குணல் (வளைதல், வளைந்தாடுதல்) → குணலை → கூத்து]

குணலை² *kuṇalai*, பெ.(n.) நாணத்தால் உடல் வளைகை; bending of the body through bashfulness. "கூச்சமுமாய்ச் சற்றே குணலையுமாய்" (பணவிடு.310).

[குள் → குணல் → குணலை]

குணலையிடு-தல் *kuṇalai-y-idu*, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கொக்கரித்தல்; to shout. 2. இரைந்து கூத்தாடுதல்; to dance and shout.

[குணலை + இடு]

குணவதம் *kuna-vatam*, பெ.(n.) 1. குணவிரதம் பார்க்க; see *kuna-viratam*. 2. நற்குணம்; good qualities, nobility. “களியுணர்வி னாரைக் குணவதங் கொடுத்த லாமோ” (சீவக.378).

[குணம் + குணவந்தம் → குணவதம்.]

குணவதன் *kunavatan*, பெ.(n.) 1. நற்குண முடையவன்; person of noble character. “பரமன் குணவதன் பரத்தி லொளியோன்” (சிலப்.10:181). 2. குணநோன்பை நோற்பவன் (சிலப்.10:181 உரை); one who observes *kuna-nōṇbu*.

[குணம் + அந்தன்-குணவந்தன் → குணவதன்.]

குணவதி *kunavati*, பெ.(n.) நற்குணமுள்ளவள்; woman of noble character.

[குணம் + அந்தி-குணவந்தி → குணவதி.]

குணவந்தன் *kunavandan*, பெ.(n.) குணவான் பார்க்க; see *kunavāṇ*.

[குணம் + அந்தன்-குணவந்தன்.]

குணவல்லபை *kuna-vallabai*, பெ.(n.) அதிவிடயம்; Indian atees (சா.அக.).

[குணம் + வல்லபை.]

குணவாக்கு *kuna-vāṅku*, பெ.(n.) சிறப்பாயமைந்த பண்பு; peculiar characters.

[குணம் + வாக்கு.]

குணவாகடம் *kuna-vā-kaṭam*, பெ.(n.) மருந்தின் தன்மை, நோய்க் குறிகளைப் பற்றிக் கூறும் ஒரு மருத்துவ நூல்; a medical treatise on the symptoms of diseases. “பேர்பெறுங் குணவாகடஞ் சோதித்து” (அறப். சத்.51).

[குணம் + வாகடம்.]

குணவாகு *kuna-vāgu*, பெ.(n.) பண்பின் இயல்பு; natural disposition (சா.அக.).

[குணம் + வாகு.]

குணவாகுபெயர் *kuna-v-āgu-peyar*, பெ.(n.) பண்புப் பெயர் பண்பிக்கு ஆகி வருவது; noun literally signifying abstract quality used figuratively to denote the concrete object having that quality, as; நீலஞ்சூடினாள்.

[குணம் + ஆகுபெயர்.]

நீலஞ்சூடினாள் என்பதில் நீலம் என்னும் பண்புப்பெயர் நீலமலருகு ஆகிவந்தது.

குணவாயில் *kunavāyil*, பெ.(n.) கீழ்த்திசை.

[குணக்கு + வாயில்.]

குணவான் *kunavāṇ*, பெ.(n.) நற்குணமுள்ளவன்; man of noble character.

[குணம் + ஆன்.]

குணவிலக்கணம் *kuna-v-ilakkaṇam*, பெ.(n.) நோயின் பண்பைப் பற்றிய நூல்; a treatise on the nature and symptom and peculiar to a disease (சா.அக.).

[குணம் + இலக்கணம்.]

குணவியன் *kunaviyan*, பெ.(n.) மாணிக்க வகையு ளொன்று; a kind of ruby (S.I.I.ii,78).

[குணம் → குணவியன்.]

குணவிரதம் *kuna-viradam*, பெ.(n.) பெரு நோன்பிற்கு (மகா விரதத்திற்கு) அடுத்தபடியாகக் கொள்ளும் ஒரு சைன நோன்பு (சீவக.2818,உரை); vow of secondary importance.

[குணம் + விரதம்.]

குணவீரபண்டிதர் *kuna-vīra-p-paṇḍitar*, பெ.(n.) 13-ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்த நேமிநாத நூலாசிரியர்; the author of *Nēminātam* who lived in the 13th century.

[குணம் + வீரம் + பண்டிதர்.]

குணவேற்றுமை *kuna-vēṭṭumai*, பெ.(n.) ஆறாம்வேற்றுமை (தொல்.எழுத்.216, உரை.); genitive case

[குணம் + வேற்றுமை]

குணன் *kunaṇ*, பெ.(n.) 1. குணமுள்ளவன்; person possessing attributes, qualities used usually in compounds as. எண்குணன். 2. புழு; worm.

[குணம் + அன்.]

குணனம் *kunaṇam*, பெ.(n.) எண்வகைக் கணிதத்துள் ஒன்றாகிய பெருக்கல் (திவா.) ; multiplication, one of *aṭṭa-kaṇidam*.

[குணல் → குணலம் → குணளம்]

குணனியம் *kunaṇiyam*, பெ.(n.) பெருக்கற்படுத்தொகை; multiplicand.

[குணல் → குணலியம் → குணனியம்]

குணாக்கரநியாயம் *kunākkara-niyāyam*, பெ.(n.) மரம், புத்தகம் முதலியவற்றில் புழுவின் அரிப்பு எழுத்தாதல் போலத் தற்செயலாக நேர்வதைக் குறிக்கும் நெறி (நுண்பொருள்மலை.); illustration of letters formed by chance by worm-mark on wood, leaf of a book, etc., to denote any fortuitous or chance occurrence.

[குணா(புழு) + அக்கரம் (அட்சரம்) + நியாயம்]

குணாகுணம்¹ *kunākuṇam*, பெ.(n.) நன்மையும் தீமையும்; good and evil, merit and defect.

[குணம் + அகுணம்]

குணாகுணம்² *kunākuṇam*, பெ.(n.) நோயின் இயல்வு இயலாமைகள் (யாழ்.அக.); curability or otherwise of a disease.

[குணம் + அகுணம்]

குணாகுணவிளக்கம் *kunākuṇa-viḷakkam*, பெ.(n.) நோயின் பண்பையும் மாறுபாட்டையும் கூறும் நூல்;

a book which tells the nature of a disease with its changes (சா.அக.).

[குணம் + அகுணம் + விளக்கம்]

குணாகுணா *kunākuṇā*, பெ.(n.) குணுகுணு, மூக்கின் வழியாய்ப் பேசல்; speaking through the nose (சா.அக.). குணுக்கல் பார்க்க; see *kuṇukkal*.

[குணுகுணு → குண, குணா.]

குணாசகம் *kunāśāgam*, பெ.(n.) சிறுகாஞ்சொறி; small alimbing nettle (சா.அக.).

[குணல்(வளைவு) → குணப் + சகம், குணாசகம் (கொ.வட.)]

குணாட்டம் *kunaṭṭam*, பெ.(n.) ஒருவகை வரிக் கூத்து (சிலப்.3:13, உரை.); a kind of masquerade dance.

[குணல் → குணலாட்டம் + குணாட்டம்]

குணாதிசயம் *kunādiśayam*, பெ.(n.) பண்புச் சிறப்பு; excellence of character, qualities, predominant characteristics.

[குணம் + அதிசயம்]

குணாதிதம் *kunādidam*, பெ.(n.) குணங் கடந்தது; that which is absolute, above all attributes as referring to God.

[குணம் (அதைத்தல்) + அதிதம்]

குணாது *kunātu*, பெ.(n.) கிழக்கிலுள்ளது; that which is in the east. “குணாது கரைபொரு தொடுகடல்” (புறநா.6:3).

[குணம் (கிழக்கு) - குணாது]

குணாம்பி *kunāmbi*, பெ.(n.) கோமாளி; ludicrous, comical, droll fellow, buffoon.

ம. குணாம்பி

[குள் → குண → குணம்பி → குணாம்பி
(குழப்புவன், நகையாட்டு செய்பவன்).]

குணாம்பு¹-தல் *kuṇāmbu-*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) பகடி
பேசுதல்; to speak insultingly, to taunt, to use in-
vective, irony, sarcasm.

ம. குணாப்பிக்குக

[குள் → குண → குணம்பு → குணாம்பு.]

குணாம்பு² *kuṇāmbu*, பெ.(n.) பகடி; merry talk,
drollery, idle joke.

[குள் → குண → குணம்பு → குணாம்பு.]

குணாலம்¹ *kuṇālam*, பெ.(n.) ஒருவகை மகிழ்ச்சிக்
கூத்து; riotous dancing. “குணாலடித் திரிமினோ”
(திவ்.பெரியாழ்.4:6.9). 2. வீரத்தால் முழக்கமிடுகை;
warrior's shout of triumph. “குணாலமிடு சூரன்”
(திருப்ப.185).

[குணல் → குணலம் → குணாலம் (வளைந்தாடுதல்).]

குணாலயம்² *kumālayam*, பெ.(n.) ஒரு பறவை; a
bird. “காகங் குணாலஞ் சிலம்புமே” (கம்பரா. ஊர்
தேடு. 151).

[குணலம் → குணாலம்.]

குணாலயன் *kuṇālayaṇ*, பெ.(n.) குணங்களுக்கு
இருப்பிடமானவன்; one who is the abode of all vir-
tues.

[குணம் + ஆலயன்.]

குணாலை *kuṇālai*, பெ.(n.) குணலை (சிலப்.3:13
உரை, பக். 89) பார்க்க; see *kuṇālai*.

[குணலை → குயாலை.]

குணாளன் *kuṇāḷaṇ*, பெ.(n.) நற்குணமிக்கவன்; per-
son of noble character. “ரட்சிக்குங் குணாளனே”
(கவிஞஞ.10).

[குணன் → குணாளன்.]

குணாநுபவம் *kuṇāṇubavam*, பெ.(n.) பண்பின்
நுகர்ச்சி; experience of nature as of diseases
(சா.அக.).

[குணம் + அநுபவம் (குணநுகர்ச்சி).]

குணி¹ *kuṇi*, 1. பண்பி; object, as possessing at-
tributes; குணத்தின் பெயர் குணிமேல் நின்றது
(குறள்,53,உரை). 2. நற்குணமுடையவன்; one en-
dowed with good qualities.

[குணம் → குணி.]

குணி² *kuṇi*, பெ.(n.) 1. முடமானது (குடா.); that
which is lame. 2. சொத்தைக் கையன்; person with
a withered hand, useless arm. “கஞ்சன் குணி
கூனன்” (சைவச.ஆசா.10).

[குள் → குண → குணி.]

குணி³-த்தல் *kuṇi-*, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.)
1. கணித்தல்; to estimate calculate, compute,
reckon. “அவர்குழக் குணிக்கின்” (கந்தபு.
அகராதோ.25). 2. ஆய்தல் (ஆலோசித்தல்); to re-
flect, consider. “கொணரும்வகை யாவதெனக்
குணிக்கும் வேலை” (கம்மரா.திருவவ.38).
3. வரையறுத்தல் (திவா.); to determine, define,
limit. 4. பெருக்குதல்; to multiply.

[குழித்தல் + பெருக்குதல். குழி → குணி.]

குணி⁴ *kuṇi*, பெ.(n.) வில் (யாழ்.அக.); bow.

[குள் + குணி.]

குணிக்கரி-த்தல் *kuṇikkari-*, 4 செ.கு.வி.(v.i.)
பெருக்கல்; multiply.

[குழி → குணி + கரி.]

குணிக்காரம் *kuṇi-k-kāram*, பெ.(n.) பெருக்கல்
(யாழ்.அக.); multiplication.

[குணகு → குணிகு → குணிக்காரம்.]

குனிதம் *kunidam*, பெ.(n.) 1. பெருக்கி வந்த தொகை; product of multiplication. 2. மடங்கு; fold, as in two-fold. “இவற்றி னிருகுனிதஞ் செய்திடுக” (சைவச.பொது.16).

[குழி → குணி → குனிதம்.]

குனிப்பானவன் *kunippānavan*, பெ.(n.) நன்கு மதிக்கற்பாடுடையவன்; a respected person.

[குணிப்பு + ஆனவன்.]

குனிப்பு *kunippu*, பெ.(n.) 1. அளவு; estimate, reckoning. “சேனையின் குனிப்பி லாமையும்” (கம்பரா.பிணிவீ.23). 2. ஆராய்ச்சி; investigation, consideration. “குனிப்பின்றி..... பணித்த பிரான்” (திருநாற்.23). 3. மதிப்பு; esteem regard குனிப்பான மனிதன் (இ.வ.).

[குழி → குணி → குனிப்பு.]

குனிப்பெயர் *kunip-peyar*, பெ.(n.) பண்பியைக் காட்டும் பெயர்ச்சொல்; concrete noun, dist fr. kupa-p-peyar as கரியன்.

[குணம் → குணி + பெயர்.]

குனில் *kunil*, பெ.(n.) 1. குறுந்தடி; short - stick, cudgel. “கரும்பு குனிலா மாங்கனி யுதிர்க்கும்” (ஐங்குறு.87). 2. பறையடிக்கும் கடிப்பு; drum stick “குனில்பாய் முரசி னிரங்கு மருவி” (புறநா.143:9). 3. கவன் (பிங்.); sling.

[குள் → குணல் → குனில் (வளைவானது).]

குனிறு *kuniru*, பெ.(n.) தடிக்கம்பு; stick. “பிடித்தாயமா மடப்பாவைநீள், குனிற்றால் விடா தடித்தேகவே” (நூற்றெட்டுத்.திருப்புகழ்.12).

[குள் → குனில் → குனிறு.]

குனு *kunu*, பெ.(n.) 1. வளைவு ; bend. 2. புழு (அக.நி.); worm, meggot.

[குள் (வளைவு) → குனு.]

குணுக்கம் *kunukkam*, பெ.(n.) வருத்தம் (யாழ்.அக.); suffering, distress.

[குள் → குனு → குணுக்கம்.]

குணுக்கன் *kunukkān*, பெ.(n.) மூக்காற் பேசுபவன் (யாழ்.அக.); one who talks through his nose.

[குணுக்கு + அன்.]

குணுக்கு¹-தல் *kunukku-*, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. வளைத்தல்; to bend. 2. நுணுக்குதல்; to powder.

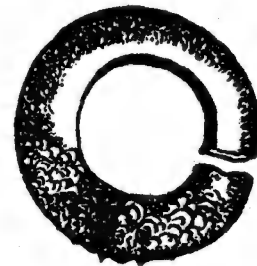
[குள் → குனு → குணுக்குதல்.]

குணுக்கு² *kunukku*, பெ.(n.) 1. கடிப்பிணை என்னும் காதணி (பிங்.); an ear - ornament. 2. செவி வடித் தற்கு இடும் குதம்பை (சினேந்.109, உரை); ring of lead or brass suspended in the lobe of the ear to stretch it. 3. மீன்வலையின் ஈயக்குண்டு; lead for a fish-net. 4. வெள்ளி; silver. 5. பணியாரவகை; a kind of sweet meat.

ம. குணுக்கு

[குள் → குணுக்கு.]

காது வளர்க்கும் போது அணிவது குதம்பையும், வளர்த்தபின் அணிவது குழையும் கடிப்பிணையுமாகும். குதம்பை இன்று குணுக்கு என வழங்குகின்றது (பண்.நா.ப.64).

குணுக்கு

குணுக்குத்தடி *kuṇukku-t-taḍi*, பெ.(n.) இரும்புப் பூணிட்ட கனத்த கழி; club or heavy stick with an iron ferrule.

[குணுக்கு + தடி]

குணுகினி *kuṇugini*, பெ.(n.) நோய்க் குறுமி (கிருமி)க் கொல்லி; a remedy which expels worms from animal bodies (சா.அக.).

[குணுகு → குணுகினி]

குணுகு-தல் *kuṇugū-*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கொஞ்சுதல்; to caress, prattle, talk pleasantly. “குணுகி யிட்டுள பொருள் பறித்து” (திருப்ப.676). 2. வளைதல்; to bend.

க. குணுகு

[குள் → குணு → குணுகு-]

குணுகுணு-த்தல் *kuṇu-kuṇu-*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. மூக்காற்பேசுதல்; to speak through the nose. 2. முணுமுணுத்தல்; to whine, murmur, grumble.

ம. குணுகுணுக்கு; க. கொணுகு; ஐ. குணுகுணு, குணுகட்டு, குளகுள

[குணுகுணு = ஒலிக்குறிப்பு ஒ.நோ. முணுமுணு]

குணுகுணைனல் *kuṇu-kuṇenāl*, பெ.(n.) முணுமுணுத்தற்குறிப்பு; onom. expr. signifying whimpering, whining.

[குணுகுணு + எனல்]

குணுங்கர் *kuṇṅgar*, பெ.(n.) 1. இழிந்தோர்; base, vile, persons. 2. புலையர்; low caste men “கவ்வித்தோ ரின்னூங் குணுங்கர்நாய்” (நாலடி, 322). 3. தோற்கருவியாளர் (திவா.); drummers. 4. குயிலுவர் (சூடா.); lute-players.

[குணுங்கு → குணுங்கர்]

குணுங்கலார்வெட்டு *kuṇuṅgalār-veṭṭu*, பெ.(n.) பழையநாணயவகை (பணவிடு.32); an ancient coin.

[குணுங்கலார் + வெட்டு]

குணுங்கு¹-தல் *kuṇuṅgu-*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) வருந்துதல் (யாழ்.அக.); to suffer; to be in distress.

[குள் → குணு → குணுங்கு]

குணுங்கு² *kuṇuṅgu*, பெ.(n.) 1. பேய் (உரி.நி.); devil, goblin. 2. கொச்சை நாற்றம்; smell of cattle, buffer, etc. “வெண்ணெய் யளைந்த குணுங்கும்” (திவ்.பெரியாழ்.2.4:1).

ம. குணுக்குமணம்

[குள் → குணு → குணுங்கு]

குணேட்டம் *kuṇēṭṭam*, பெ.(n.) அதிவிடயம் என்னும் மருந்துச் சரக்கு; a bazaar drug called Indan ateas (சா.அக.).

[குள் → குணட்டம் → குணேட்டம்]

குணேடகம் *kuṇēṭṭagam*, பெ.(n.) குணேட்டம் பார்க்க; see *kuṇēṭṭam*.

[குள் → குணேட்டம் → குணேடகம்]

குணைவண்டு *kuṇai-vanḍu*, பெ.(n.) வண்டு வகை; a kind of beetle.

[குள் → குணை + வண்டு]

குத்தகை *kuttaḡai*, பெ.(n.) 1. நிலக்குத்தகை ஒப்பந்தம்; contract of lease. “பொழில் குத்தகை யாத் தந்தீர்” (குமர.பிர.திருவாரூர்.27). 2. குத்தகைத் தொகை; lease amount.

தெ.து. குத்த க.guttige ம. குத்தக

[கொத்து → குத்து → குத்தகை]

குத்தகைக்கடை-த்தல் *kuttaḡaikkaḍai-*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) குத்தகைக்குக் கொடுத்தல்; to let out, farm, lease out, as land.

[குத்தகைக்கு + அடை-]

குத்தகைக்காரன் *kuttakai-k-kāraṇ*, பெ.(n.) குத்தகை வாங்குபவன்; contractor, lessee.

[குத்தகை + காரன்]

குத்தகைச்சரக்கு *kuttagai-c-carakku*, பெ.(n.) ஒப்பந்தம் செய்த சரக்கு; goods secured by contract.

[குத்தகை + சரக்கு]

குத்தகைச்சீட்டு *kuttagai-c-cīṭṭu*, பெ.(n.) குத்தகை ஆவணம்; lease deed.

[குத்தகை + சீட்டு]

குத்தகைதாரன் *kuttagai-dāraṇ*, பெ.(n.) குத்தகைக் காரன் பார்க்க; see *kuttagai-k-kāraṇ*.

[குத்தகை + தாரன்]

குத்தகைப்பொருள் *kuttagai-p-porul*, பெ.(n.) குத்தகை ஒப்பந்தப்படி கட்டவேண்டிய பொருள்; money payable by a lessee for the lease.

[குத்தகை + பொருள்]

குத்தகையாறுதல் *kuttagai-mārudal*, பெ.(n.) குத்தகைக் காலம் முடிவு பெறுகை; expiry of the period of lease.

[குத்தகை + மாறுதல்]

குத்தகையெடு-த்தல் *kuttagai-y-eṭṭu*, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) குத்தகைக்கு வாங்குதல்; to obtain a contract of lease.

[குத்தகை + எடு]

குத்தகி *kuttasī*, பெ.(n.) உயர் முத்து; superior solid pearls (சா.அக.).

[குத்தச்சி → குத்தகி → குரு - ஒளி]

குத்தம் *kuttam*, பெ.(n.) எருது (பிங.); bull.

[குட்டம் + குத்தம்]

குத்தரசம் *kuttarasam*, பெ.(n.) பெருங்காயம் (மூ.அ.); asafoetida.

[கய்த்தல் + அசம் → கய்த்தலசம் → கய்த்தரசம்]

குத்தல்¹ *kuttal*, பெ.(n.) 1. உடம்பின் உள்ளோவு; internal pain, aching, throbbing. உடம்பிற் குத்தலுங் குடைச்சலும் பொறுக்க முடியவில்லை (உ.வ.). 2. மனம் நோகச் செய்கை; hitting, wounding. அவன் பேச்சு எப்போதும் குத்தல்தான் (உ.வ.). 3. தெருவிற்கு எதிராக வீடு அமைந்திருப்பது முதலிய குற்றம்; inauspicious position, as of a house opposite to a street, a well opposite to a doorway. 4. நீர்க்குத்தலான இடம்; land or site exposed to the dash of water-currents. 5. குத்தலரிசி (இந்துபாக.54) பார்க்க; see *kuttal-ariśi*.

ம. குத்தல்; து. குத்தட, குத்தாட; கோத. குத்தல்; பட. குத்தலு

[குத்து → குத்தல்]

குத்தல்² *kuttal*, பெ.(n.) கொடுக்கை (அக.நி.); giving.

[குல் → குத்து]

குத்தலம் *kuttalam*, பெ.(n.) முக்குருந்து; wild lime (சா.அக.).

[குற்றலம் → குத்தலம்]

குத்தலரிசி *kuttal-ariśi*, பெ.(n.) குற்றித்தீட்டிய அரிசி; husked rice. “குத்தலரிசி இருநாழியும்” (S.I.I.III, 96).

[குத்தல் + அரிசி]

குத்தவை *kuttalai*, பெ.(n.) மேட்டுப்பாங்கான இடத்தில் விளையும் ஒரு வகை நெல்; paddy growing on high ground.

ம. குத்தல

[குத்து → குத்தவை]

குத்தவை-த்தல் *kutta-vai*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) குந்துதல்; to sit on the heels.

[குந்து → குத்து → குத்த + வை]

குத்தவைத்தல் *kuttavaittal*, பெ.(n.) புட்டம் நிலத்திற் படியுமாறு உட்கார்தல் (நெல்லை); a kind of sitting position.

[குத்து → குத்த + வைத்தல்.]

குத்தன் *kuttan*, பெ.(n.) 1. காப்பவன்; protector. “விசுவ குத்தனாகி” (சேதுபு.சேதுயாத்.13). 2. வைசியர் பட்டப்பெயர்; a Vaiśya title. “அரதன குத்த னென்னும்..... பெருங்குடி வணிகன்” (செவ் வந்திப்பு.தாயான.8). 3. குப்த குல அரசன் (கலிங்.319, புதுப்.); king of the Gupta family.

[காப்பன் → குப்பன் > Skt Gupta > → குத்தன்.]

குத்தாகம் *kuttāgam*, பெ.(n.) 1. ஓர் அடிக்குள் வளர்வதும், சளி, காய்ச்சலுக்கு மருந்தாகும் தன்மையுடையதுமான குட்டிவிளா எனும் சிறிய பூடு; it's a small plant of the earonia genus about 1ft high which cures cold and fever (சா.அக.). 2. மருந்துச் செடி; herbaceous plant.

[குத்து → குத்தகம் → குத்தநாகம்.]

குத்தாங்கல் *kuttān-gal*, பெ.(n.) செங்குத்தாக வைக்கும் கல் அல்லது செங்கல்; stone or brick laid upright on edge.

[குத்து + ஆம் + கல்.]

குத்தாணி *kuttāni*, பெ.(n.) மரக்கைப்பிடியமைந்த நீண்ட ஊசி வகை; a long needle with a wooden handle.

ம. குத்தாணி

[குத்து + ஆணி.]

குத்தாமணக்கு *kuttāmanakku*, பெ.(n.) உரலா மணக்கு; species of castor-plant.

[குத்து + ஆமணக்கு.]

குத்தாமணி *kuttāmani* பெ.(n.) உத்தாமணி; hedge - twiner.

[கொத்து → குத்து + ஆமணி.]

குத்தாமற்குத்து-தல் *kuttāmar-kuttu-*, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. குறிப்பாகக் குற்றத்தைச் சொல்லிக் காட்டுதல்; to make a covert, sarcastic hit at a person. 2. காயம்படாமற் குத்துதல்; causing contusion without inflicting apparant injury (சா.அக.).

[குத்தாமல் + குத்து]

குத்தார்க்கு *kuttārkkū*, பெ.(n.) குத்தூசியால் வாங்கித் தைக்கும் பனைமட்டைநார்; palmyra with or card used for stitching with *kuttōṣi*

[குத்து + ஆர்க்கு. ஈர்க்கு → ஆர்க்கு.]

குத்தாலம் *kuttālam*, பெ.(n.) திருவாத்தி (மலை); holy mountain ebony.

[குத்து + ஆலம்]

குத்தாலா *kuttāla*, பெ.(n.) கடுகுச்சிவலை (மலை); Christmas rose.

[குற்று + ஆல் - குற்றால் → குற்றாலா → குத்தாலா.]

குத்தாவகம் *kuttāvagam*, பெ.(n.) சணல்; hemp, flax (சா.அக.).

[குறு → குற்று + ஆவகம் - குற்றாவகம் - குத்தாவகம்.]

குத்தானை *kuttānai*, பெ.(n.) வானவாரியாக (மழையின் உதவியால் மட்டும்) விளையும் நெல் வகை (G.T.J.D. 1.95); a paddy growing only with the help of rain.

[குறு + தான் - குற்றான் → குத்தான் → குத்தானை.]

குத்தி¹ *kutti*, பெ.(n.) குற்றி பார்க்க; see *kurri*

[குற்றி → குத்தி]

குத்தி² *kutti*, பெ.(n.) 1. கோணி மூட்டையினின்றும் அரிசி முதலியவற்றைக் குத்தியெடுக்குங் குத்தூசி; iron probe to test the contents of a sack, as of

grain, sugar, etc. 2. கலப்பைக்கூர் (செந்.4:212); coulter of a plough.

மறுவ மூட்டைக்குத்தூசி

[குத்து + குத்தி]

குத்தி³ *kutti*, பெ.(n.) மனம், மெய், மொழி ஆகிய முப்புலனடக்கம்; restraint, as in thought, speech, or deed. “குற்றம் விட்டார் குத்திமுன் றுடையார்” (திருநாற்.75).

[குள் - குத்து (அடக்குதல்) → குத்தி]

குத்தி⁴ *kutti*, பெ.(n.) 1. குப்பி; bottle. “குத்தியி லாக்குங் கள்ளும்” (குற்றா.குற.118:3). 2. எண்ணெய் வைத்தற்குதவும் சிறுகடுவை; cruet, vial for oil or ointment.

[குறு → குற்றி → குத்தி]

குத்தி⁵ *kutti*, பெ.(n.) மண் (குடா.); earth, ground, soil.

[கொத்து → கொத்தி → குத்தி]

குத்தி⁶ *kutti*, பெ.(n.) மாறுபாடு; wrangle. “குத்திபடும் வாதுபொரு ளொத்த மருங்கினாள்” (காளத்திலா,427).

[குள் → குத்து → குத்தி]

குத்திக்காட்டு-தல் *kutti-k-kättu-*, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஒருவன் குற்றத்தைச் சுட்டிக் காட்டி அவன் மனத்தைப் புண்படச் செய்தல்; to wound one's feelings by bluntly pointing out his weakness.

[குத்தி + காட்டு]

குத்திக்கொல்லன் *kutti-k-kollan*, பெ.(n.) படையாளனாய்க் கருவூலங் கொண்டு செல்பவன்; a person with the *cinkani*/bow employed to carry treasure.

தெ. golla.

[குத்தி + கொல்லன்]

குத்திச்சரித்தல் *kutti-c-cari-*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) வயிற்றில் குத்திக் குடலை வெளிப்படுத்தல்; bring- ing out the bowels or entrails by stabbing in the abdomen (சா.ஆக.).

[குத்தி + சரி]

குத்திச்செருப்பு *kutti-c-ceruppu*, பெ.(n.) குதியிற் கனமுள்ள செருப்பு; shoes with thick soles.

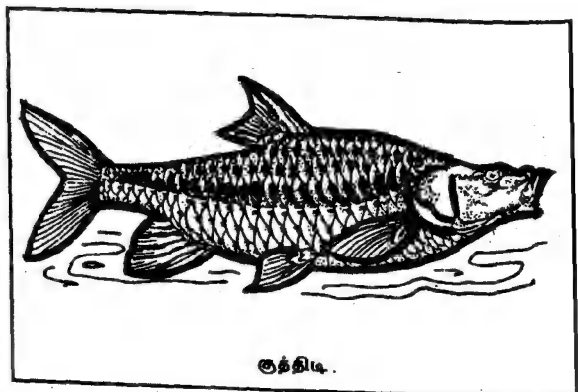
[குத்தி + செருப்பு]

குத்திச்சேவகன் *kutti-c-cēvagan*, பெ.(n.) படைகலம் ஏந்தி கருவூலப் பணம் எடுத்துச் செல்லப் பாதுகாப்பு அளிக்கும் பணியாளன்; a person armed with weapon employed to carry treasure.

[குத்தி + சேவகன்]

குத்திடி *kuttiḍi*, பெ.(n.) 1. கடல்மீன்வகை; a genus of sea-fish. 2. பொன்னிறங் கொண்ட கடல் மீன்வகை; a sea-fish, more or less golden, attain- ing 20 inch in length.

[குத்தி → குத்திடி]

குத்திடி.

குத்திப்பாய்ச்சு-தல் *kutti-p-payccu-*, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) கட்டடத்தின் சந்துகளிற் சல்லிச் சுண்ணாம்பினாற் வலுப்படுத்துதல் (கட்டட.நாமா.); to underpin.

[குத்தி + பாய்ச்சு]

குத்திப்பிடுங்கு-தல் *kutti-p-pidungu*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) கக்கல் உணர்வு உண்டாதல்; to have a tendency to vomit. சோற்றைக் கண்டால் அவனுக்குக் குத்திப் பிடுங்குகிறது (கொ.வ.).

[குத்தி + பிடுங்கு.]

குத்திப்பேசு-தல் *kutti-p-pēṣu*, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) நோவுண்டாம்படி ஒருவரைச் சுட்டிப் பேசுதல்; to make a cutting remark by using wounding words.

[குத்தி + பேசு.]

குத்தியள-த்தல் *kutti-y-ala*, 3 செ.குன்றாவி. (v.t.) அளவுக் கருவியைத் தவசத்தில் பாய்ச்சியளத்தல்; to measure by diving the measure deep into the grain (கொ.வ.).

[குத்தி + அள.]

குத்தியிருமல் *kutti-y-irumal*, பெ.(n.) புகைந்து இருமும் இருமல்; coughing often due to irritation (சா.அக.).

[குத்தி + இருமல்.]

குத்தியோட்டம் *kutti-y-ōṭṭam*, பெ.(n.) இரண்டு விவரப் பக்கங்களிலும் கூரான கம்பிகளைக் குத்திக் கொண்டு கோயிலை வலம்வரும் ஒரு நேர்வு; fulfilment of a vow by going round a temple with sharp spikes thrust on the sides (இ.வ.).

ம. குத்தியோட்டம்

[குத்தி + ஒட்டம்.]

குத்திரக்காரன் *kuttira-k-kāraṇ*, பெ.(n.) வஞ்சகன்; deceitful, crafty fellow.

[குத்திரம் + காரன்.]

குத்திரப்பேச்சு *kuttira-p-pēccu*, பெ.(n.) இகழ்ந்துரைக்கும் சுடுசொல்; sarcastic language, cutting speech.

[குத்திரம் + பேச்சு.]

குத்திரம்¹ *kuttiram*, பெ.(n.) 1. வஞ்சகம் (திவா.); deceit, guile, craftiness. 2. இழிவு; vilensss, baseness “குத்திரமெய்ப் புற்றகத்து” (தாயு. எந்நாட். அன்புநிலை.4). 3. ஏளனச்சொல்; sarcasam, irony, cutting speech or allusion, insinuation. 4. குருரம்; cruelty, inhumanity.

ம. குத்திரம்

[குத்து → குத்திலம் → குத்திரம் (இ.வ.).]

குத்திரம்² *kuttiram*, பெ.(n.) மலை (பிங்.); hill, mountain.

[குன்று → குற்று → குற்றிரம் → குத்திரம் (கொ.வ.).]

குத்திரம்³ *kuttiram*, பெ.(n.) பொய் (யாழ்.அக.); falsehood.

[குள் (வளைவு-பொய்) → குட்டிரம் → குத்திரம்.]

குத்திரவித்தை *kuttira-vittai*, பெ.(n.) 1. தந்திரம்; craftiness, subtlety, knavery. 2. கரும்வித்தை; sorcery, black magic.

[குத்திரம் + வித்தை.]

குத்திருமல் *kuttirumal*, பெ.(n.) கக்குவானிருமல்; whooping cough.

[குத்து + இருமல்.]

குத்திலை *kuttilai*, பெ.(n.) தொன்னை; cup made of leaf (இ.வ.); a container made of stitched leaves.

ம. குத்திலை

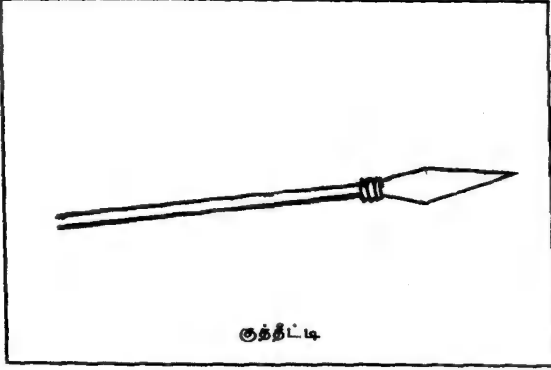
[குத்து + இலை.]

குத்திவை-த்தல் *kutti-vai*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஊற்றுதல்; to pour. விளக்கில் எண்ணெய் ஊற்றி வைத்தல். (உ.வ.). 2. நிறுத்திவைத்தல்; to put right to street. மூட்டையைக் குத்திவை (உ.வ.).

[குத்தி + வை.]

குத்தீட்டி *kuttiṭṭi*, பெ.(n.) ஈட்டி வகை; poniard.

[குத்து + ஈட்டி.]

குத்தீட்டி

குத்து¹-தல் *kuttu-*, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. ஊசி முதலியவற்றால் துளையிடுதல்; to puncture, pierce, bore, perforate. “உன்னைக் காதுகுத்த” (திவ்.பெரியாழ்.2,3,1). 2. ஊசியாற் குத்துதல்; to stab, wound. 3. நைத்தல்; to sew. “பூம்புன னுரையும் புரையக் குத்தி” (பெருங்.வத்தவ.12:48). 4. கொம்பினால் முட்டுதல்; to gore “வைவாய் மருப்பினான் மாறாது குத்தலின்” (கலித்.106:12). 5. முட்டியினாற் குத்துதல், இடித்தல்; to strike with the fist, cuff, buffet, box. “குத்துமோதை” (கம்பரா. வாலிவ.43). 6. புள்ளிக்குத்துதல்; to insert punctuation marks, to draw a line of dots. 7. முத்திரை குத்துதல்; to stamp, impress. 8. உலக்கையால் இடித்தல்; to pound as in mortar. 9. துப்பாக்கி முதலியன கெட்டித்தல்; to ram down, as in a gun (W.). 10. பறித்தல்; to pick off, pluck, as young coconuts. குரும்பை குத்தினான் (யாழ்ப்.). 11. களைதல் (பிங்.); to remove. 12. பறவை கொத்துதல்; to peck, strike with beak, as a stork, crow. 13. தின்னுதல்; to feed on, pick up, as a bird. “காணக்கோழி கதிர்குத்த” (பொருந.222). 14. ஊன்றுதல்; to plant, set, fix in the ground. “பூந்தலைக் குந்தம் குத்தி” (முல்லைப்.41). 15. செங்கல் முதலியவற்றைச் செங்குத்தாக வைத்தல்; to set on edge, as bricks in arching terracing. கல்லைக் குத்திக் கட்டு (உ.வ.). 16. கிண்டுதல்; to

dig, break up, hollow out “வையை கொதித்த கண்கரை குத்தி” (திருவிளை. விடை.10). 17. கடுசொற் சொல்லுதல்; to make cutting remarks; to use wounding words. அவனை அடிக்கடி குத்தாதே (உ.வ.). 18. சிறு வார்த்தல்; to pour out as a liquid, in small quantities (கொ.வ.). 19. வருத்துதல்; to afflict, injure. அவன் செய்த பாவம் அவனைக் குத்துகிறது (உ.வ.). 20. தடைசெய்தல்; to thwart, defeat, as a design, to appose, as a measure or scheme.

ம. குத்துக; க., பட. குத்து; தெ. குத்து, க்ருத்து; து. குத்துனி; கோத., துட. குத்; குட. குத்த; கூ. குத; குவி. குத்தினை; பிரா. குத்திங்

[குள் → குத்து]

குத்து²-தல் *kuttu-*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. தலை முதலியன குத்துநோவெடுத்தல்; to pain, ache, as the head. 2. எதிர்க்கெடுத்தல்; to puke, vomit, belch up. உண்ட சோறு நெஞ்சிற் குத்துகிறது (உ.வ.). 3. உறைமோர் ஊற்றுதல்; to pour buttermilk for curdling. பாலில் உறைமோர் குத்திவை.

[குல் → குத்து]

குத்து³-தல் *kuttu-*, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. துளித் துளியாய் விடுதல்; pouring in drops as into the ear or eye. 2. எண்ணெய் குத்தல்; letting oil in drops. 3. கத்தியாற் குத்தல்; stabbing with a knife (சா.அக.).

[குல் → குத்து]

குத்து⁴ *kuttu*, பெ.(n.) 1. கைமுட்டியால் தாக்கும் இடி; blow with the fist, cuff, buffet, box. “கைக்குத்தது படலும்” (கம்பரா.முதற்போ.176). 2. ஈட்டி முதலிய வற்றால் தாக்குகை; thrust, stab, puncture, prick, incision, goading. 3. உரலிற் குத்துகை; pounding as in a mark. 4. புள்ளி; dot, point, stop, punctuation mark. 5. நோவு; acute pain, twing, ache. “தலைகுத்துத் தீர்வு சாத்தற்கு” (வள்ளுவமா.11). 6. பிடி; handful. ஒருகுத்துச் சோறு (உ.வ.). 7. செங்குத்து; perpendicularity, steepness. 8.

தெரு முதலியவற்றின் பாய்ச்சல்; inauspicious position as of a house opposite to a street, or a well opposite to a doorway.

ம. குத்து

[குல் → குத்து]

குத்து *kuttu*, பெ.(n.) சணல்; sunn hemp.

[குள் → குத்து]

குத்துக்கட்டை *kuttu-k-kattai*, பெ.(n.) ஒன்றைத் தாங்குவதற்கு நட்டு நிறுத்தப்படும் கட்டை; log of wood planted, as a prop.

[குத்து + கட்டை]

குத்துக்கண்டங்கத்தரி *kuttu-k-kandankattari*, பெ.(n.) கொத்துக் கொத்தாக முளைக்குங் காட்டு கண்டங்கத்தரி; cluster brinjal (சா.அக.).

[குத்து + கண்டங்கத்தரி]

குத்துக்கம்பி *kuttu-k-kambi*, பெ.(n.) காது முதலியன குத்துங் கம்பி; wire used to pierce the ear or nose.

[குத்து + கம்பி]

குத்துக்கம்பு *kuttu-k-kambu*, பெ.(n.) நுனி கூர்மையான கழி; stick with a sharp end.

ம. குத்துக்கம்பு

[குத்து + கம்பு]

குத்துக்கரணம் *kuttu-k-karanam*, பெ.(n.) குட்டிக் கரணம்; somersault (W.)

[குட்டிக்கரணம் → குத்துக்கரணம்]

குத்துக்கரந்தை *kuttu-k-karandai*, பெ.(n.) செடிவகை; a species of fleabane.

[குத்து + கரந்தை]

குத்துக்கல் *kuttu-k-kal*, பெ.(n.) 1. செங்குத்தான கல்; stone standing on edge. 2. செங்குத்தாக வைத்துக் கட்டுஞ் செங்கல்; bricks placed on edge, as in

arching, terracing. 3. ஏரிநீரின் ஆழத்தைக் காட்டும் அளவுகல்; stone marking the depth of water in a tank.

ம. குத்துக்கல்லு

[குத்து + கல்]

குத்துக்கழி *kuttu-k-kali*, பெ.(n.) கட்டை வண்டியின் பாரில் இருபக்கத்திலும் நடும் கழி; short stout stokes planted on either side of a topless cart.

[குத்து + கழி]

குத்துக்காயம் *kuttu-k-kayam*, பெ.(n.) ஆயுதங் கொண்டு குத்துவதனால் உண்டாகிய புண்; incised wound, stab.

[குத்து + காயம்]

குத்துக்காரி *kuttu-k-kari*, பெ.(n.) கூலிக்கு நெல் முதலியன குற்றுபவள்; woman whose work is to pound paddy, lime etc.

[குத்து + காரி]

குத்துக்காரை¹ *kuttu-k-karai*, பெ.(n.) காரைச் செடி வகை; a small species of *karai* shrub.

[குத்து + காரை]

குத்துக்காரை² *kuttu-k-karai*, பெ.(n.) குற்றிய கலவைச் சுண்ணாம்பு; mortar mixed and pounded.

[குத்து + காரை]

குத்துக்கால் *kuttu-k-kal*, பெ.(n.) 1. தாங்குகால் (C.E.M.); upright stand of a frame, as of a car, side post; support, as of a roof. 2. நெசவுத் தறியின் ஓர் உறுப்பு (M.M.41.); upright post of a loom. 3. தடை; obstruction, impediment, hindrance. “பணி குத்துக்காற்படாது செய்விப்பது” (T.A.S. i,6).

[குத்து + கால்]

குத்துக்காலிடு-தல் *kuttu-k-kal-idu*, 20 செ.கு.வி. (v.i.) காலைக் குத்திட்டு உட்காருதல்; to sit upright with folded legs.

[குத்து + கால் + துடு]

குத்துக்காற்சம்மட்டி *kuttu-k-kār-cam-maṭṭi*, பெ.(n.) செடிவகை; a plant, Indigofera paniculata.

[குத்து + கால் + சம்மட்டி.]

குத்துக்காற்சிமிட்டி *kuttu-k-kār-cimiṭṭi*, பெ.(n.) கீல்வாதம்; முழங்கால் வளி முதலிய வாதவலிக்கும் பயன்படுத்தும் ஒரு பச்சிலை; a plant useful for arthritic and rheumatic complaints (சா.அக.).

[குத்து + கால் + சிமிட்டி.]

குத்துக்காற்பயறு *kuttu-k-kār-payaru*, பெ.(n.) உளுத்தம் பயறு; black gram (சா.அக.).

[குத்துக்கால் + பயறு.]

குத்துக்குடைச்சல் *kuttu-k-kuḍaiccāl*, பெ.(n.) வளியால் (வாயுவால்) உண்டாகும் நோவு; pinching or shooting moving pain as from rheumatism.

[குத்து + குடைச்சல்.]

குத்துக்குத்தாக முளை-த்தல்; *kuttu-kuttāka-muḷai*, 4 செ.கு.வி. (n.) கொத்துக் கொத்தாக முளைத்தல்; growing in clusters (சா.அக.).

[குத்துக்குத்தாக + முளை.]

குத்துக்குநில்-தல் (குத்துக்குநிற்பல்) *kuttu-kku-niḷ*, 14 செ.கு.வி. (v.i.) 1. எதிர்த்து நிற்பல்; to buffet and oppose, to contend, to contest hotly. உண்பான் உடுப்பான் சிவப்பிராமணன் குத்துக்கு நிற்பான் வீரமுட்டி. 2. வாதிடுதல்; to haggle, as in purchases.

[குத்துக்கு + நில்.]

குத்துக்குமிளன் *kuttu-kumiḷan*, பெ.(n.) கண்ணில் கெட்ட சவ்வுச் சதையை வளர்ப்பிக்கும் ஒரு கடைக்கண் நோய்; a disease of the corner or angle of the eye developing a membranous growth (சா.அக.).

[குத்து + (குமிழன்) குமிளன்.]

குத்துக் குளம்பு *kuttu-k-kuḷambu*, பெ.(n.) குதிரை முதலிய விலங்கின் நெட்டான குளம்பு; hoof of a horse or an ox, slightly vertical as indicative of its high speed in running.

[குத்து + குளம்பு.]

குத்துக்கூலி *kuttu-k-kūḷi*, பெ.(n.) நெல் முதலியவை குற்றுவதற்குக் கொடுக்கும் கூலி; wages for husking paddy.

ம. குத்துகூலி

[குத்து + கூலி.]

குத்துக்கொம்பு *kuttu-k-kombu*, பெ.(n.) விலங்கின் நேர்கொம்பு; straight, erect horn of animal.

[குத்து + கொம்பு.]

குத்துக்கோடரி *kuttu-k-kōḍari*, பெ.(n.) குத்திவெட்டுங் கோடரி; axe.

[குத்து + கோடரி.]

குத்துக்கோரை *kuttu-k-kōrai*, பெ.(n.) கோரை வகை; wet-land sedge.

[கொத்து → குத்து + கோரை.]

குத்துக்கோல் *kuttu-k-kōḷ*, பெ.(n.) 1. தாற்றுக் கோல்; goad. 2. பரிக்கோல் (திருக்கோ.111, உரை); elephant hook. 3. முனையிற் கூரிய இரும்புள்ள கோல் (சிலப்.16:142. அரும்.); pike-staff.

ம. குத்துக்கோல்

[குத்து + கோல்.]

குத்துச்சண்டை *kuttu-c-candai*, பெ.(n.) குத்துப்போர் பார்க்க; see *kuttu-p-pōr*.

[குத்து + சண்டை.]

குத்துச்செடி *kuttu-c-ceḍi*, பெ.(n.) சிறுசெடி; low shrub.

[கொத்து → குத்து + செடி.]

குத்துண்(ஹு)-தல் *kuttun-*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) செங்குத்தாக நிற்கல்; to stand upright. “இறுவரை போலக் குத்துண்டு நிற்கும் இருகரை” (பரிபா.7,உரை.).

[குத்து+உண்.]

குத்துணி¹ *kuttuni*, பெ.(n.) 1. குத்துப்பட்டவன்; one who has been stabbed. 2. இழிவுப்பட்டவன்; a scorn to persons, despised person.

[குத்து+உணி-குத்துணி.]

குத்துணி² *kuttuni*, பெ.(n.) பட்டுகலந்த துணிவகை; (G.Tj.D.118); a cloth woven with a silk and cotton woof.

Mhr. khutani.

[குத்து → குத்துணி.]

குத்துணி³ *kuttuni*, பெ.(n.) ஆடைவகை (யாழ்.அக.); a kind of cloth.

[குத்து+உணி → குத்துணி.]

குத்துத்திராய் *kuttu-t-tirāy*, பெ.(n.) கீரைவகை (M.M.902); wild Indian chick weed edible herb.

[குத்து+திராய்.]

குத்துப்பகன்றை *kuttu-p-pagannrai*, பெ.(n.) 1. குத்துச் சீந்தில்; a species of moon creeper. 2. ஒரு பகன்றைச் செடி; a species of bind-weed (சா. அக.).

[குத்து+பகன்றை.]

குத்துப்பசளை *kuttu-p-paśalai*, பெ.(n.) கொத்துப் பசளை; heart-leaved malabar night shae.

[குத்து+பசளை.]

குத்துப்பலா *kuttu-p-pala*, பெ.(n.) குட்டைப் பலாமரம்; a species of stunted jack. It is capable of turning milk into curd (சா.அக.). இது பாலைத் தயிராக மாற்றும்.

[குத்து+பலா.]

குத்துப்பழி *kuttu-p-paḷi*, பெ.(n.) பெருஞ்சண்டை; violent quarrel.

[குத்து+பழி.]

குத்துப்பன்னீர்¹ *kuttu-p-pannīr*, பெ.(n.) குத்தாக முளைக்கும் பன்னீர்ச் செடி; dew flower plant (growing in cluster) (சா.அக.).

[குத்து+பன்னீர்.]

குத்துப்பன்னீர்² *kuttu-p-pannīr*, பெ.(n.) மரவகை (யாழ்.அக.); a kind of tree.

[குத்து+பன்னீர்.]

குத்துப்பாடு *kuttu-p-pāḍu*, பெ.(n.) 1. பிறர் மனத்தைத் துன்புறுத்துகை; insinuation, covert insuelt. 2. குற்றம்; fault, defect. அந்த வேலைக்குக் குத்துப்பாடு சொல்லுகிறான் (உ.வ.).

ம. குத்துபாடு

[குத்து+பாடு.]

குத்துப்பாறை *kuttu-p-pārai*, பெ.(n.) குத்தப் பயன்படுத்தும் கடப்பாறை; crow bar used for digging.

க. குத்துவாறெ

[குத்து+பாறை.]

குத்துப்பாலாடை *kuttu-p-pālaḍai*, பெ.(n.) குட்டையாக வளரும் பலா மரம்; a species of stunted jack (சா.அக.).

[குத்து+பாலாடை.]

குத்துப்பாறை *kuttu-p-pārai*, பெ.(n.) 1. செங்குத்தான பாறை; steep rock. 2. நெற்குற்றும் பாறை; shelf of rock where paddy is pounded (இ.வ.). 3. மலைப்பக்கத்திலுள்ள செங்குத்தான கற்குவியல்; small perpendicular heap of stones in the vicinity of a rock.

ம. குத்துபாற

[குத்து + பாறை]

குத்துப்பிராய் *kuttupirai*, பெ.(n.) கும்பலாய் வளரும் ஒரு வகைப் பிராய்; cluster pirai (சா.அக.).

[குத்து + பிராய்]

குத்துப்புரை *kuttu-p-purai*, பெ.(n.) நெற்குற்றும் இடம்; a shed where paddy is pounded.

ம. குத்துபுர

[குத்து + புரை]

குத்துப்புள் *kuttu-p-pu*, பெ.(n.) கிட்டிப்புள் செங்குத்தாய் விழும் இடம்; the place where the pul in the game of tip-cat falls on edge when struck (J).

[கிட்டிப்புள் → குட்டிப்புள் → குத்துப்புள் (கொ.வ.).]

குத்துப்பூகியம் *kuttu-p-pūgiyam*, பெ.(n.) பாவட்டை; Indian pavetta (சா.அக.).

[குத்து + பூகியம்]

குத்துப்போர் *kuttu-p-pōr*, பெ.(n.) 1. செங்குத்தாக வைக்குங் கதிர்ச்சுடு; the first layer of sheaves in a stack, placed with ears uppermost. 2. குத்துச்சண்டை; boxing, fisticuffs. 3. தீராப் பகை; violent enmity. அவ்விரு குடும்பத்துக்கும் எப்பொழுதும் குத்துப்போர்தான் (உ.வ.).

ம. குத்துபோர்

[குத்து + போர்]

குத்துமதிப்பாய் *kuttu-madippay*, (வி.எ.) (adv.) ஓர் அளவாய்; approximately. குத்து மதிப்பாய் அதன் விலையைச் சொல் (உ.வ.).

[குத்து + மதிப்பு + ஆய்]

குத்துமதிப்பு *kuttumathi-p-pu*, பெ.(n.) தோராயமாகக் குறிப்பிடும்அளவு; an estimate by guess.

ம. குத்துமதிப்பு

[குத்து + மதிப்பு]

குத்துமானம் *kuttu-māgam*, பெ.(n.) கட்டட வளைவுக்கு (கமானுக்கு) மேல்குத்தாக வைக்கும் செங்கல் வேலை; brick-work just above an arch with bricks placed on edge.

[குத்து + மானம்]

குத்துமி *kuttumi*, பெ.(n.) தவிடு சலிக்கப்பெறாத உமி; husk with bran separated from rice by pounding.

[குத்து + உமி]

குத்துமுள் *kuttumu*, பெ.(n.) குதிரைமுள்; spur.

ம. குத்துமுள்ளு

[குத்து + முள்]

குத்துயிர்கொலையுயிர் *kuttuyir-kolaiyuyir*, பெ.(n.) கத்திக் குத்தினால் ஏற்பட்ட அஞ்சத்தகு நிலைமை; an endangered condition of life in a case of stabbing condition of life and death (சா.அக.).

[குற்றுயிர் → குத்துயிர் + கொலையுயிர்]

குத்துவல்லயம் *kuttuvallayam*, பெ.(n.) கையிற் கொண்டு குத்துதற்கு உதவும் ஈட்டி; hand javelin.

[குத்து + வல்லயம்]

குத்துவலி *kuttu-vali*, பெ.(n.) இசிவுநோவு; shooting, pinching pain. தேகமெல்லாம் குத்துவலி யாயிருக்கிறது (உ.வ.).

[குத்து + வலி வலி - வலிப்பு]

குத்துவலிப்பிடிப்பு *kuttuvali-p-pidippu*, பெ.(n.) மேகத்தினால் உடம்பின் மூட்டு அல்லது பொருத்து களில் அமுற்சி கண்டு இறுகி அசைக்கவொட்டாமற் செய்யும் ஓர் வுதை (வாத) நோய்; acute articular rheumatism frequently producing ankylosis of the joints (சா.அக.).

[குத்துவலி + பிடிப்பு]

குத்துவலை *kuttu-valai*, பெ.(n.) மீன்பிடிக்கும் வலை வகையுள் ஒன்று (பர.); a fishing-net.

ம. குத்துவலை

குத்துவா *kuttuvā*, பெ.(n.) கடல்மீன்வகை; a her-ring, golden, glossed with purple.

[குத்துவாய் → குத்துவா (கொ.வ.)]

குத்துவாகை *kuttuvāgai*, பெ.(n.) நிலவாரை; east indian senna (சா.அக.).

[குத்து+வாகை.]

குத்துவாதம் *kuttuvādam*, பெ.(n.) குத்துதை பார்க்க; see *kuttūdai*

[குத்து + வாதம்.]

குத்துவாதை *kuttu-vāḍai*, பெ.(n.) பசிவருத்தம்; pain of hunger. “குத்துவாதை மிக நலிந்து” (உத்தரா-இராவணன் பிறுப. 18).

[குத்து + வாதை.]

குத்துவாயின் *kuttuvā-mīṇ*, பெ.(n.) குத்துவா பார்க்க; see *kuttuvā*.

[குத்துவாய் + மீன் - குத்துவாய் மீன் → குத்துவா மீன்.]

குத்துவாய்¹ *kuttu-vāy*, பெ.(n.) கடிவாய்; the seat of bite. 2. வெட்டுவாய்; the mouth of an incised wound (சா.அக.).

[குத்து + வாய்.]

குத்துவாய்² *kuttuvāy*, பெ.(n.) பூச்சி முதலியவற்றின் கடிவாய் (யாழ்.அக.); spot where a scorpion has stung or an insect has bitten.

[குத்து + வாய்.]

குத்துவான் *kuttuvān*, பெ.(n.) உடைவான்; poniard, dagger.

[குத்து + வான்.]

குத்துவான் *kuttuvān*, பெ.(n.) ஊசி, அச்சங் காரணமாக இரவில் வழங்கும் பெயர்; needle, the word being used only at nights from a superstitious fear.

[குத்து → குத்துவான். அச்சுறுத்தும் நோக்கில் இடப்படும் பெயர்.]

குத்துவிளக்கு¹ *kuttuviḷa-k-ku*, பெ.(n.) 1. கூரான அடிமுனையை நிலத்தில் குத்தி நிலையாக நிறுத்தும் விளக்கு; standing brass lamp. “குத்து விளக்கெரிய” (திவ்.திருப்பா. 19). 2. பாதமும், தண்டும் அகலமாக அமைந்த மாழை விளக்கு (குத்திட நிற்கும் விளக்கு); standing brass lamp. “தொண்டைமானார் வார்ப்பீத்துக் குடுத்த திருக் குத்துவிளக்கு இரண்டில்” (தெ.கல்.தொ. 7 கல் 93).

ம. குத்துவிளக்கு; க. குத்துவெளகு.

[குத்து + விளக்கு.]

குத்துவிளக்கு

குத்துவெட்டு *kuttuveṭṭu*, பெ.(n.) 1. சண்டையிற் படும் காயங்கள்; stabs and cuts, as in fighting with deadly weapons. 2. தீராப்பகை; violent enmity. அவனுக்கும் இவனுக்கும் குத்து வெட்டாயிருக்கிறது (உ.வ.). 3. எழுத்துக் கிறுக்கு; dots and strokes, as erasures. 4. நாணயம் முதலிய வற்றில் படும் பழுது, blemishes, as in coins from wear and tear (கொ.வ.).

[குத்து + வெட்டு.]

குத்துளி *kuttuli*, பெ.(n.) துளை உண்டாக்கப் பயன்படுத்தும் ஒரு வகை உளி; a kind of chisel used to make holes.

ம. குத்துளி

[குத்து + ஊளி.]

குத்துளைச்சல் *kuttulai-c-cal*, பெ.(n.) பூச்சி யாலுண்டாகும் காதுவலி; ear ache or acute pain in the ear due to some microbes (சா.அக.).

[குத்து + ஊளைச்சல்.]

குத்துறுத்தல் *kutturuttal*, பெ.(n.) தைத்தல்; sewing.

[குத்து + ஊறுத்தல்.]

குத்துனாம்பழம் *kuttunāmpalam*, பெ.(n.) போர்ச்சம்பழம்; wild date fruit (சா.அக.).

[கொத்து → கொத்தனம் → குத்தனம் + பழம் - குத்தனாம்பழம்.]

ஒ.நோ.வித்து-தெ. வித்தனம்.

குத்துணி *kuttuni*, பெ.(n.) குத்துணி பார்க்க; see *kuttuni* (G.Tr. 2.118).

[குத்து + ஊண் - குத்துண் → குத்துணி → குத்துணி.]

குத்தூசி *kuttūṣi*, பெ.(n.) 1. குத்தித் தைக்கும் ஊசிவகை; a pricker, bradawl. 2. கூரைவேழம் ஊசி; long needle used for thatching or hedging. 3. கோணி மூட்டைகளில் நெல் முதலியவற்றைக் குத்தியெடுக்கும் கருவி; testing needle for thrusting into a sack of grain and bringing out a few grains as a specimen.

ம. குத்துகுசி; த. ஊசி > skt. sūci

[குத்து + ஊசி.]

குத்தூதை *kuttūdai*, பெ.(n.) ஊதை மிகுந்து உடம்பு நொந்து, சயித்தியமும் ஒக்கக் கூடி எரிச்சலையும் குத்தலையும் உண்டாக்கும் ஒரு நோய்; a kind of acute rheumatism due to the aggravated condition of vatha (wind) it is marked by bodily pain, burning sensation and piercing pain in the affected parts (சா.அக.).

[குத்து + ஊதை.]

குத்தெனவிழு-தல் *kuttenaviḷu-*, 2 செ.கு.வி.(v.i.)

1. தலைகீழாய் விழுதல்; to fall headlong.
2. செங்குத்தாக விழுதல்; to fall on edge or in a perpendicular position.

[குத்து + என + விழு.]

குத்தோக்காளம் *kuttō-k-kālam*, பெ.(n.) வயிற்றுப் புரட்டலோடு வரும் கக்கல்; vomiting attended with twisting pain in stomach.

[குத்து + ஓக்காளம்.]

குதக்கு-தல் *kuda-k-ku-*, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) மெல்லுதல்; to turn about edibles in the mouth munch.

[உதப்பு → குதப்பு → குதக்க.]

குதக்கேடு¹ *kudakkēḍu-*, பெ.(n.) மூலநோய்; piles.

[குதம் + கேடு.]

குதக்கேடு² *kuda-k-kēḍu*, பெ.(n.) சீர்கேடு (யாழ்.அக.); ruin; degeneration.

[குதை + குதம் + கேடு.]

குதகீலம் *kuda-kīlam*, பெ.(n.) மூலநோய்; piles, hemorrhoids.

[குதம் + கீலம்.]

குதட்டு-தல் *kudaṭṭu-*, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.)

1. குதப்பு-தல் பார்க்க; see *kudapu-*. “குழுவாய் குதட்டிப் பழங்கொடத்தை” (கல்லா.49).
2. குழறிப் பேசுதல்; to babble, prattle “தீஞ்சொல்.... குதட்டியே” (பெரியபு.கண்ணா.22).

[குது → குதட்டு.]

குதண்டகம் *kudaṇḍagam*, பெ.(n.) ஆதொண்டை (சா.அக.); thorny creeper.

[குதண்டம் → குதண்டகம்.]

குதநாயகம் *kudanāyagam*, பெ.(n.) பெருமருந்து; Indian birth-wort (சா.அக.).

[குதம் + நாயகம்]

குதநெகிழ்ச்சி *kuda-negilcci*, பெ.(n.) அண்டு தள்ளுகை; prolapsus.

[குதம் + நெகிழ்ச்சி]

குதப்பன் *kudappan*, பெ.(n.) சவரியாற்செய்த தேய்ப்புக்கருவி (பெரிய.24); coir brush.

[குது + குதப்பன்]

குதப்பு-தல் *kudappu*-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) மெல்லுதல்; to turn about food in the mouth, munch.

[உதப்பு → குதப்பு]

குதப்பூரிகம் *kudappūrigam*, பெ.(n.) சம்பு நாவல்; large fruit jaumoon (சா.அக.).

[குதப்பு → குதப்பூரி → குதப்பூரிகம் → குதப்பூரிகம்]

குதப்பை *kudappai*, பெ.(n.) மலக்குடலின் உட்சவ்வினுண்டாகும் பை; sacciform muscous membrane of the rectum. 2. குதப்பைப் பிணி; sacciform disease of the anus (சா.அக.).

[குது → குதப்பு → குதப்பை]

குதபம் *kudapam*, பெ.(n.) 1. பதினைந்தாகப் பகுக்கப்பட்ட பகற்காலத்தின் எட்டாம் பாகம் (சங்.அக.); midday, the eighth of the 15 divisions of the daytime. 2. தருப்பை (மூ.அ.); darbha grass.

[குத்து → குத்துவம் → குத்துபம் → குதபம் (கொ.வ.)]

குதபன் *kutapan*, பெ.(n.) 1. சூரியன்; Sun. 2. தீ; fire (யாழ்.அக.).

[குல் (எரிதல்) → குதவன் → குதபன்]

குதபாகம் *kudapāgam*, பெ.(n.) குழந்தைகளுக்கு எருவாயில் ஏற்படும் சீழ்ஒழுக்கு; suppuration in the anal region of the child (சா.அக.).

[குதம் + பாகம்]

குதம்¹ *kudam*, பெ.(n.) வேள்வி; homa, oblation 'குதஞ்செய்யு மங்கி' (திருமந்.423).

[குத்து → குத்தம் → குதம் (தருப்பையும் கொண்டு செய்யும் வேள்வி)]

குதம்² *kudam*, பெ.(n.) தருப்பை (மலை); darba grass.

[குத்து → குத்தம் → குதம் (குத்துபுயல்)]

குதம்³ *kudam*, பெ.(n.). மலங்கழியும் வாயில்; anus. "இலிங்கத் தொருகா வைங்காற் குதத்தில்" (காசிக. இல்லொழுக். 19).

தெ. குத்த

[குல் (துளை) குத்து → குத்தம் → குதம்]

குதம்⁴ *kudam*, பெ.(n.) தும்மல்; sneeze. "கோவின் குதமது நாசம்" (செகராச. யாத்திரை.22: சங்.அக.).

[குது → குதம்]

குதம்⁵ *kudam*, பெ.(n.) வெங்காயம் (மலை); onion.

[குது → குதம்]

குதம்பு¹-தல் *kudambu*-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. துணியை நீரில் அலசுதல்; to wash cloth gently in water, causing splash. 2. பனம்பழத்தின் தோலை அலசுதல்; to wash the fibre skin or other parts of palmyra fruit in order to get the pulp.

[குது → குதம்பு → குதம்பு]

குதம்பு²-தல் *kudambu*-, 15 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கொதித்தல்; to boil up, to bubble up, as boiling water. 2. வெகுளியடைதல்; to get angry, furious.

[குது → குதம்பு → குதம்பு]

குதம்பை¹ *kudambai*, பெ.(n.) 1. காது பெருக்கு வதற்காக இடும் ஓலை, சீலை முதலியவற்றின் சுருள்; role of palmyra leaves or cloth worn in the ear-lobe to widen the perforation. "சீலைக் குதம்பை பொருகாது" (திவ்.பெரியாழ்.3.3:1). 2. காதணிவகை;

a kind of ear-ring. “திருக் குதம்பை யொன்று பொன் இருகழஞ்சே எட்டு மஞ்சாடி” (S.I.II, 143). 3. காதில் குதம்பை அணிந்த பெண்; lady wearing kudambai ear-ring.

[குதம்பு → குதம்பை.]

குதம்பை² *kudampai*, பெ.(n.) பூடு வகை (யாழ்.அக.); a shrub. 2. பெண்; women.

[குடம்பு → குதம்பு → குதம்பை. குதம்பை = காதில் குதம்பை அணிந்தவர்.]

குதம்பைச்சித்தர் *kudambai-c-cittar* பெ.(n.) தம் பெயரால் ஒரு சிறு நூல் இயற்றிய ஒரு சித்தர்; a cittar, author of a small work named after him.

[குதம்பை + சித்தர்.]

காதில் குதம்பை அணிந்த பெண்ணைக் குதம்பையர் என விலித்துப் பாடும் நூலியற்றியதால் குதம்பைச் சித்தர் எனப் பெயர் பெற்றார்.

குதமூலம் *kuda-mulam*, பெ.(n.) எருவாயில் உண்டாகும் முளைமூலம், இதனினு சீழும் இரத்தமும் ஒழுகும்; small round tumour situated at the verge of anus and attended with the discharge of pus and blood (சா.அக.).

[குதம் + மூலம்.]

குதயந்திரம் *kuda-yandiram*, பெ.(n.) எருவாயைச் சோதிப்பதற்காகவும், கார மருந்திடவும் பயன்படும் ஒரு கருவி; an instrument containing two apertures, one for seeing the interior of the rectum and the other for applying an alkali (சா.அக.).

[குதம் + யந்திரம்.]

குதர்¹-தல் *kudar*, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. கோதியெடுத்தல்; to peck, at, stroke. “சேவல்... மென்பூக்குதர் செம்மலூரன்” (திருக்கோ.369). 2. அடியோடு எடுத்தல்; to lift up, as a stone, to throw up, as clouds on a furrow. “திண்கோட்டின் வண்ணப் புற்றங்குதர்ந்து” (திருக்கோ.346). 3. குதர்க்கவாதம் பண்ணுதல் (இனி.நாற்.12); to argue perversely.

[குது → குதர்.]

குதர்² *kudar*, பெ.(n.) பிரிவு; separation.

[குது → குதர்.]

குதர்க்கக்காரன் *kudarkka-k-kāran*, பெ.(n.) வேண்டுமென்றே வழக்காடுபவன்; frivolous disputant, sophist; disputatious person.

[குதர்க்கம் + காரன்.]

குதர்க்கம் *kudarkkam*, பெ.(n.) 1. வேண்டுமென்றே புரியும் வழக்கு; fallacious, captious argument, sophistry. “கோதுறுங் குதர்க்க மென்றே கோர வீரவாளி” (பிரபோத.34,22). 2. குந்தகம்; impediment in business, embarrassment.

[குது → குதர் → குதர்க்கம் → குதர்க்கம்.]

குதர்க்கி *kudarkki* பெ.(n.) வீண்பேச்சு பேசுபவன்; frivolous disputant, sophist.

[குதர்க்கம் → குதர்க்கம்.]

குதர்செல்(லு)-தல் *kudar-cel*, 13 செ.கு.வி.(v.i.) நெறிதவறிச் செல்லுதல்; to deviate from the right course, miss the way. “குதர்சென்று கொள்ளாத கூர்மை” (இனி.நாற்.12).

[குது → குதர் → குதர் + செல்.]

குதல்(லு)-தல் *kudal*, 13 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. குத்தல்; to prick, pierce. 2. சினத்தல்; to dig up and scatter.

[குல் → குத்து → குதல்.]

குதலை *kudalai*, பெ.(n.) மழலைச் சொல்; lisps, prattle of children. “இதழ்குவித்துப் பணித்த குதலையுந் தெரியாது” (கல்லா.5). 2. இனியமொழி; soft talk, pleasant speech, as of young girls. “குதலைச் செவ்வாய்க் குறுந்தொடி மகளிர்” (சிலப்.30:114). 3. அறிவில்லான் (திவா.); simpleton, ignorant fellow.

[ஒருகா. குழலு → குதரு → குதலை.]

குதலைமை *kudalaimai*, பெ.(n.) 1. பொருள் விளங்காமை (திருக்கோ.140,உரை); indistinctness as in child's prattle. 2. தளர்ச்சி; failure of strength;

straitened circumstances. “குதலைமை தந்தைக்கட டோன்றின்” (நாலடி. 197).

[குழறு → குதரு → குதலு → குதலை → குதலைமை]

குதவளையம் *kudā-valaiyam*, பெ.(n.) எருவாயைச் சுருக்கும் வண்ணம் வாய்ந்த வளையம்; circular or ring like muscles which close the external orifice of the anus (சா.அக.).

[குதம் → வளையம்]

குதவாய் *kudavāy*, பெ.(n.) எருவாய்; anal orifice (சா.அக.).

[குதம் → வாய்]

குதற்கம்மல் *kudar-kammal*, பெ.(n.) ஒரு வகைக் கண்ணோம்; an eye disease (சா.அக.).

[குத்தல் + கம்மல் - குத்தற்கம்மல் → குதற்கம்மல்]

குதற்று *kudarru*, பெ.(n.) நெறி தவறுகை; missing the way, deviating from the right course. “குதற்று வல்லசரர்கள் கூற்றம்” (திவ். திருவாய். 10, t:6).

[குதறு → குதற்று]

குதறாதி *kudarādi*, பெ.(n.) புளி; tamarind (சா.அக.).

[குதல் + ஆதி - குதலாதி → குதறாதி]

குதறு¹-தல் *kudaru*-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.)

1. சிதறுதல்; to dig up and scatter, to tear up; to scratch up and scatter, as fowls, to spill out.
2. கிண்டுதல்; to stir up, loosen, grub up, as earth about plants.

[குதல் → குதறு]

குதறு²-தல் *kudaru*-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. நெறி தவறுதல் (திவ்.திருவாய்.10.t:6.அரும்.); to deviate from the right course, to go astray, to miss the way. 2. புண் மிகுதல்; to be blistered, covered with sores. 3. குலைதல்; to become loose, rough, daranged, dishevelled, as the hair, to be disturbed, inflamed; as the eyes (W.).

[குதல் → குதறு]

குதனு *kudanu*, பெ.(n.) அழகில்லாத உடம்பு; body with disagreeable appearance (சா.அக.).

[குதல் → குதனு]

குதனை *kudanaḥ*, பெ.(n.) குதனைக்கேடு பார்க்க; see *kudanaḥ-k-kēḍu*.

[குதல் → குதனை]

குதனைக்கேடு *kudanaḥ-k-kēḍu*, பெ.(n.)

1. புறக்கணிப்பு (அலட்சியப்போக்கு); negligence, slovenliness.
2. துப்புரவின்மை; filthiness.
3. திறமையின்மை; want of dexterity, clumsiness, awkwardness.

[குதல் → குதனை + கேடு]

குதாங்குரம் *kudāṅguram*, பெ.(n.) மூலமுளை; piles.

[குதம் → அங்குரம் (முளை) - குதங்குரம் - குதாங்குரம் (கொ.வ.)]

குதாம்பு¹ *kudāmbu*, பெ.(n.) பண்டசாலை; godown.

[குடாம்பு → குடாம்பு → குதாம்பு]

குதாம்பு² *kutāmpu*, பெ.(n.) அரிசி குத்தும் யந்திரசாலை; rice mill.

[குத்து → குத்தாம்பு → குதாம்பு]

குதாவடை *kudāvaḍai*, பெ.(n.) குதாவிடை பார்க்க; see *kudāviḍai*

[குதாவிடை → குதாவடை]

குதாவிடை *kudāviḍai*, பெ.(n.) 1. அலங்கோலம்; embarrassment, dislocation in business. “காரியம் குதாவிடையாயிருக்கிறது” (ய.). 2. காலச் கணக்கம்; delay.

[குதிரா + இடை - குதிராவிடை → குதாவிடை]

குதானன் *kudānan*, பெ.(n.) தாளி; convolvulus creeper; american bindweed (சா.அக.).

[குத்து → குத்தன் → குத்தனன் → குதானன்]

குதி¹-த்தல் *kudi-*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. பாய்தல் (திவா.); to jump, leap, spring, bound. 2. நீர் முதலியன எழும்பிவிழுதல்; to splash, as water, to spurt out. “மலர் தேன் குதிக்க” (தஞ்சைவா.67). 3. கூத்தாடுதல்; to dance with joy, frolic. 4. செருக்குக் கொள்ளுதல்; to be hautghy, arrogant. அதிகமாகக் குதிக்கிறான் (உ.வ.).

[குது → குதி.]

குதி²-த்தல் *kudit-*, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) கடந்து விடுதல்; to leap over; overcome, escape from. “கூற்றங் குதித்தலுங் கைகூடும்” (குறள். 269).

[குது → குதி.]

குதி³ *kudi*; பெ.(n.) 1. குதிப்பு; jump, leap. ஒரு குதி குதித்தான்(உ.வ.). 2. குதிங்கால்; heel of the foot. “குதிபந்தி னிரம்பு பேரெழில் வாய்ந்திடில்” (காசிக. மகளிர். 10).

[குது → குதி.]

குதி⁴ *kudi*; பெ.(n.) முயற்சி (யாழ்.அக.); endeavour.

[குல் → குது → குதி.]

குதி⁵-தல் *kudi*, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) காலைத் தளைதல்; to bind, as the legs of animals.

[குல் → குத்து → குதி.]

குதிகள் ளான் *kudi-k-kallāṇ*, பெ.(n.) குதிப் பிளவை (M.L.); boil or abscess on the heel.

[குதி + கள்ளன்.]

குதிக்கால் *kudi-k-kāl*, பெ.(n.) குதிங்கால் பார்க்க; see *kudi-k-kāl*.

[குதி + கால்.]

குதிக்கால் மேகப்புடை *kudikkālmēga-p-puḍai* பெ.(n.) மேகத்தினால் குதிகால் எலும்பு வளர்ந்து பிதுங்கிக் காணல்; exostoses on the heel due to gonorrheal infection (சா.அக.).

[குதிக்கால் + மேகம் + புடை.]

குதிக்கால்வலி *kudi-k-kālvai*; பெ.(n.) குதிக்கால் நோவு; pain in the heel. 2. குதிக்கால் அழுந்த வைக்கும்போது தோன்றும் வலி; pain caused by pressure on the heel (சா.அக.).

[குதிக்கால் + வலி.]

குதிக்கால்வாதம் *kudi-k-kālvādam*, பெ.(n.) குதிக்காலுதை பார்க்க; see *kudi-k-kāl-udai*

[குதிக்கால் + வாதம்.]

குதிக்கால்விரணம் *kudi-k-kālvirāṇam*, பெ.(n.) குதிக்காலிற் காணும் புண்; ulceration of the heel (சா.அக.).

[குதிக்கால் + விரணம்.]

குதிக்கால்வெட்டி *kudi-k-kālvēṭṭi*, பெ.(n.) ஏமாற்றுக்காரன்; cheat, deceiver (நெல்லை.).

[குதி + கால் + வெட்டி.]

குதிக்கால்வெடிப்பு *kudi-k-kālvēḍippu*, பெ.(n.) குதிகாலிற் பித்தம் அல்லது பனியினாற் காணும் வெடிப்பு; crack of the heel due to bilious condition or frost-bite (சா.அக.).

[குதிகால் + வெடிப்பு.]

குதிக்காலிசிவு *kudi-k-kāliśivu*, பெ.(n.) குதிகாலிற் காணும் இசிவு வலி; cramp in the heels (சா.அக.).

[குதிக்கால் + இசிவு.]

குதிக்காலுதை *kudi-k-kālvūtai*, பெ.(n.) ஊன்றுவதற்கு முடியாமல் நோய் கொள்ளும் ஓர் ஊதை நோய்; a disease which unable one to rest on the heel due to neurologic pain (சா.அக.).

[குதிக்கால் + ஊதை (வாதம்).]

குதிகள் ளான் *kudi-kallāṇ*, பெ.(n.) குதிக்கள்ளன் பார்க்க; see *kudi-k-kallāṇ*

[குதிக்கள்ளன் → குதிகள் ளான்.]

குதிகாளான் *kudikālāṇ*, பெ.(n.) குதிக்காலிலுண்டாகும் காளானைப் போன்ற கழலை; a tumour in the heel resembling fungus (சா.அக.).

[குதிக்கால் → குதிகாளான்.]

குதிகொள்(ளு)-தல் *kudi-koḷ*, 6 செ.கு.வி.(v.i.)

1. குதித்தல்; to jump.
2. பெருகுதல்; to increase.
3. பொலிவொடு விளங்குதல்; to be resplendent.

[குத்து → குதி + கொள்.]

குதிங்கால் *kudinkāl*, பெ.(n.) உள்ளங்காலின் பின்பகுதி; heel of the foot.

[குதி + கால் = குதிக்கால் → குதிங்கால்.]

குதிங்காற்சிப்பி *kudirkārcippi*, பெ.(n.) குதிக்காலெலும்பு; heel bone.

[குதி + கால் = குதிக்கால் → குதிங்கல் + சிப்பி.]

குதிச்சந்து *kudi-c-candu*, பெ.(n.) உடலில் நாடி இயங்கும் பத்து இடங்களுள் ஒன்று; one of the ten places in the human body selected for feeling the pulsation (சா.அக.).

[குதி+ சந்து]

குதிப்பனிகம் *kudi-p-paṇigam*, பெ.(n.) பலாவினிக் செடி அல்லது பலா வீழி; an unidentified plant (சா.அக.).

[குதி+ பனிகம்]

குதிப்பிளவை *kudi-p-piḷavai*, பெ.(n.) குதிக்காலில் உண்டாகும் புற்றுநோய்; cancer of the heel (சா.அக.).

[குதி + பிளவை]

குதிப்பு *kudippu*, பெ.(n.) 1. குதிக்கை; leaping, jumping. 2. கருவங்கொள்கை; haughtiness, arrogance. 3. சுதும்பு என்னும் மீன்; milk-fish.

[குதி → குதிப்பு]

குதிப்புண் *kudi-p-puṇ*, பெ.(n.) குதிக்காலில் வரும் புண், கட்டி, பிளவை முதலியன; a common name for wound or sore, abscess, ulceration carbuncle, etc. of the heel (சா.அக.).

[குதி + புண்.]

குதிப்புற்று *kudi-p-purru*, பெ.(n.) குதிக்காலிற் காணும் புற்று; cancer of the heel (சா.அக.).

[குதி + புற்று]

குதிமுள் *kudi-muḷ*, பெ.(n.) குதிரைமுள் ; spur.

[குதி+ முள்.]

குதியன் *kudiyāṇ*, பெ.(n.) 1. குதிப்பு; jump. 2. அதிமிதி பண்ணுகை; ostentatious.

மறுவ. குதிப்பு.

[குதி → குதியன்.]

குதியாணி *kudi-y-āṇi*, பெ.(n.) குதிக்காலில் உண்டாகும் புண்ணாணி; corn on the heel.

[குதி+ ஆணி]

குதிர்¹ *kudir*, பெ.(n.) 1. ஒருவகை மரம்; a low shrub with sharp axillary spines. “கரிகுதிர் மாரத்த கான வாழ்க்கை” (அகநா. 75). 2. நெல் முதலிய தவசங்கள் வைக்கும் கூடு; large earthen receptacle for storing grain. “காப்பதற்கோர் குதிர்பண்ணி” (ஞானவா.மித்தை. 11).

க. குதிர்

[குது - குதூர் → குதிர்.]

குதிர்-தல் *kudir*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) தீர்மானப்படுதல்; to be settled, determined, fixed up. வீட்டின் விலை குதிர்ந்தது (உ.வ.).

தெ. குடுரு

[குது → குதூர் → குதிர்.]

குதிர்ப்பாடு *kudir-p-pāḍu*, பெ.(n.) தீர்மானப்படுகை; settlement, arrangement.

தெ. குருநாடு

[குதிர → குதிர + பாடு]

குதிரம் *kudiram*, பெ.(n.) 35 கழஞ்சளவுள்ள எரியணம் (கருப்பூரம்) (கணக்கதி.); 35 *kaḷaṅḷu* of camphor.

[குதிர → குதிரம்]

குதிரி *kudiri*, பெ.(n.) அடங்காதவள்; unruly, refractory woman, virago. “குதிரியாய் மடலூர்துமே” (திவ்.திருவாய்.5,3,9).

[குதிரி → குதிரி]

குதிரை¹ *kudirai*, பெ.(n.) 1. பரி; horse “குதிரையுளாணினை” (தொல்.பொருள்.623). 2. கயிறு முறுக்கு கருவி; twisting, stick for making rope, timber-frame for twisting cable. 3. யாழின் ஓர் உறுப்பு; (mus) bridge of a stringed instrument. 4. துப்பாக்கியின் உறுப்பு; cock of a gun, hammer in the lock of a fire-arm. 5. குதிரைத் தறி பார்க்க; see *kudirai-t-tari* 6. பீப்பாய் முதலியன தாங்கும் சட்டம்; crate for casks. 7. குதிரைமரம் பார்க்க; gymnastic horse-bar 8. ஊர்க்குருவி (மூ.அ.); sparrow. 9. அதியமானுக்குரிய குதிரை மலை (புறநா.168); a mountain which belonged to the ancient atiyamāṇ.

உ. குதிரை

[குதி → குதிரை]

kudirai, a horse; Can. *kudur-ē*, probably from *kudi*, to leap. Comp.Sans. *ghoṭa*, a horse. The Dravidian languages have borrowed *ghoṭa*, from Sans. (in Tamil *gōṭam*, *gōṭagam*), said to be from *ghuṭ*, to retaliate; but *kudirai* is regarded as an underived, indigenous Dravidian word. It is possible, however, that the two words are ultimately related. (C.G.D.F.L. Pg.584).

குதிரை² *kudirai*, பெ.(n.) நீர்ப்போக்கைத் திருப்பதற்காக அமைக்கும் மரத்தாலான தடுப்பு; a wooden contrivance to divert the course of water. “தூங்கக்கரைக் குதிரை” (பெருந்தொ.1588).

[குதி → குதிரை]

குதிரைக்கயிறு *kudirai-k-kayiru*, பெ.(n.) குதிரையின் வாய்வடம்; halter of a horse.

[குதிரை + கயிறு]

குதிரைக்கலணை *kudirai-k-kalaṇai*, பெ.(n.) குதிரைச் சேணம் (பிங்.); horse - saddle.

[குதிரை + கலணை]

குதிரைக்கவிசனை *kudirai-k-kavicāṇai*, பெ.(n.) குதிரையுடுப்பு (யாழ்.அ.); accoutrements of a horse.

[குதிரை + (கவி) கவிசனை]

குதிரைக்காக *kudirai-k-kāṣu*, பெ.(n.) 1. குதிரையுருப் பதிக்கப் பெற்ற நாணயவகை; coin bearing the impression of a horse. 2. குதிரைப் பவுள் பார்க்க; see *kudirai-p-pavū*

[குதிரை + காக]

குதிரைக்காரன் *kudirai-k-kāraṇ*, பெ.(n.) 1. குதிரையைப் பாதுகாப்போன்; horse-keeper, groom. 2. குதிரை வைத்திருப்பவன்; a man who has horse or horses. 3. குதிரைவீரன்; mounted warrior. 4. திப்புசுல்தான் காலத்தில் கொள்ளை யடித்து வந்த குதிரைவீரன் (I.M.P.Tj.579) ; plundering trooper, cavalier of the time of Tippusultan.

க.கு. துரையாசு, குதிரைக்கார.

[குதிரை + காரன்]

குதிரைக்காரன்கலகம் *kudirai-k-kāraṇ-kalagam*, பெ.(n.) ஐதர் முதலியோர் குதிரைப்படகொண்டு அடித்த கொள்ளை; the cavalry raid of Haldar etc.

[குதிரை + காரன் + கலகம்]

குதிரைக்கால் *kudirai-k-kāl*, பெ.(n.) சதுரவடிவ அமைப்பில் குதிரை வடிவம் பின்னங்கால்களில் நின்று முன்னங்கால்களை உயர்த்திய தோற்ற முடன் அமைக்கப்பட்ட தூண் (கம்.வழக்.); kind of column.

[குதிரை + கால்.]

குதிரைக்காலிரும்பு *kudirai-k-kāl-irumbu*, பெ.(n.) தேய்ந்த பரட்டுப்பூண், லாடம்; worn out horse shoe (சா.அக.).

[குதிரை + கால் + இரும்பு.]

குதிரைக்காலுரதை *kudirai-k-kāl-ūḍai* பெ.(n.) குதி ஊதை, கால் ஊன்றமுடியாமல் வலிகாணும் ஒரு ஊதை; a disease which unable one to rest on the heel, owing to excessive pain (சா.அக.).
குதிரைக்காலுரதை பார்க்க; see *kudirā-k-kāl-ūḍai*

[குதிரைக்கால் + வாதம்.]

குதிரைக்காவல் *kudirai-k-kāval*, பெ.(n.) குதிரையைக் காத்தல்; tending horses.

ம. குதிரைகாவலு, குதிரைகாபு.

[குதிரை + காவல்.]

குதிரைக்காற்கண்டுவாதம் *kudirai-k-kārṣuṇḍu-vādam*, பெ.(n.) குதிரை வலி பார்க்க; see *kudirai vali*.

[குதிரை + கால் + சுண்டு + வாதம் (வலி).]

குதிரைக்குளம்படி¹ *kudirai-k-kuḷambadi*, பெ.(n.) நீர்ச்சேம்பு (பதார்த்த.288) பார்க்க; arrow-head.

[குதிரை + குளம்பு + அடி.]

குதிரைக்குளம்படி² *kudirai-k-kuḷambaḍi*, பெ.(n.) கொடி வகை; goat's-foot creeper.

[குதிரை + குளம்பு + அடி.]

குதிரைக்குளம்பன் *kudirai-k-kuḷampān*, பெ.(n.) ஒருவகைப் பொற்காசு (யாழ்.அக.); a kind of gold coin.

[குதிரை + குளம்பன்.]

குதிரைக்குளம்பு *kudirai-k-kuḷambu*, பெ.(n.) 1. குதிரையின் குரம்; horse's hoof. 2. குதிரைக் குளம்படி பார்க்க; see *kudirai-k-kuḷambaḍi*.

[குதிரை + குளம்பு.]

குதிரைக்கொத்திவாலி *kudirai-k-kotti-vāli*, பெ.(n.) தவசவகை; a kind of grain, penicum frumentaceum.

[குதிரை + கொத்து + வாலி.]

குதிரைக்கொம்பு *kudirai-k-kombu*, பெ.(n.) கிடைத்தற்கரியது; anything non-existent or impossible of attainment, as a horse's horn. துன்பத்திற் குதவும் நண்பர்கள் குதிரைக் கொம்பானார்கள் (உ.வ.).

க. குதுரெய்கொம்பு

[குதிரை + கொம்பு.]

உலகில் இல்லாதது, கிடைத்தற்கரியது எனும் பொருள் சுட்டியது.

குதிரைக்கொல்லி *kudirai-k-kolli*, பெ.(n.) குதிரை வாலிப்பூ பார்க்க; see *kudiraivālipū*, purple-wreath.

[குதிரை + கொல்லி.]

குதிரைக்கோப்பு *kudirai-k-kōppu*, பெ.(n.) சேணம்; horse-trappings.

[குதிரை + கோப்பு.]

குதிரைக்கௌசனை *kudirai-k-kauśanai* பெ.(n.) குதிரைக்கு மேலிடும் அழகு போர்வை; horse-cloth, caparison.

[குதிரை + கௌசனை.]

குதிரைகொடுத்தல் *kudirai-koduttal*, பெ.(n.) சிறுவர் விளையாட்டில் வென்றோரைத் தோற்றோர் முதுகிற் சுமக்கை; the penalty of the defeated person carrying the victor on his back, in children's play (யாழ்.அக.).

[குதிரை + கொடுத்தல்]

குதிரைச்சம்மட்டி *kudirai-c-cammaṭṭi*, பெ.(n.) குதிரைச் சாட்டை; horse-whip.

[குதிரை + சம்மட்டி. சவட்டு → சமட்டு → சம்மட்டு → சம்மட்டி.]

குதிரைச்சயம் *kudirai-c-cayam*, பெ.(n.) குதிரைக்கு வரும் ஈளை நோய்; glanders, a disease of horses.

[குதிரை + சயம்.]

குதிரைச்சவரன் *kudirai-c-cavarāṇ*, பெ.(n.) குதிரைப்பவுள் பார்க்க; see *kudirai-p-pavur*.

[குதிரை + சவரன்.]

குதிரைச்சாணி *kudirai-c-cāṇi*, பெ.(n.) 1. குதிரைக்காரன்; horse keeper. 2. குதிரை மருத்துவன்; horse doctor.

[குதிரை + சாணி.]

குதிரைச்சாவி *kudirai-c-cāli*, பெ.(n.) துயிலிக் கீரை; a kind of greens (சா.அக.).

[குதிரை + சாவி.]

குதிரைச்சீட்டு *kudirai-c-cīṭṭu*, பெ.(n.) குதிரைப் பந்தயச் சீட்டு; lottery ticket in horse-races.

[குதிரை + சீட்டு]

குதிரைச்செட்டி *kudirai-c-ceṭṭi*, பெ.(n.) குதிரை வணிகன்; horse-dealer. "திரு முன்னின்றி

சூறுவான் குதிரைச்செட்டி" (திருவாலவா.28,62).

[குதிரை + செட்டி.]

குதிரைச்செவி *kudirai-c-cevi*, பெ.(n.) 1. குதிரைக் காதைப் போன்ற இலையுடைய ஓர் கள்ளி; a kind of spurge tree, the leaf of which resembles the horse's ear. 2. குங்கிலிய மரம்; indian dammer (சா.அக.).

[குதிரை + செவி.]

குதிரைச் சேவகன் *kudirai-c-cēvagan*, பெ.(n.) குதிரைவீரன்; cavalier. "குதிரைச் சேவகனாகிய கொள்கையும்" (திருவாச.2, வரி.45).

[குதிரை + சேவகன்.]

குதிரைச்சேவிதம் *kudirai-c-cevidam*, பெ.(n.) சடைத்தும்பை; a kind of leucas (சா.அக.).

[குதிரை + சேவிதம்.]

குதிரைத்தறி *kudirai-t-tari*, பெ.(n.) நீருடைப்பை அடைத்தற்கு வைக்கோல் முதலியவற்றோடு நிறுத்தும் மரச்சட்டம்; wooden contrivance stuffed with grass and straw to close up a breach in an embankment. "படுங்குருதிக் கடும்புனலையடைக்கப்பாய்ந்த பலகுதிரைத் தறிபோன்ற" (கலிங்.புது.463).

[குதிரை + தறி.]

குதிரைத்தோர்வு *kudirai-t-tērvu*, பெ.(n.) 1. குதிரை யேற்றம்; horse manship. 2. குதிரையியல்பையறியும் விச்சை; science dealing with horses and its nature.

[குதிரை + தோர்வு.]

குதிரைநடை *kudirainadai*, பெ.(n.) குதிரை யோட்டத்தின் விரைவுநிலை; pace of a horse.

மறுவ. குதிரைப்பாய்ச்சல்

[குதிரை + நடை.]

குதிரைநம்பிரான் *kudirai-namirāṇ*, பெ.(n.) கோயில் ஊர்வலத்திருமேனி சுமக்கும் குதிரை ஊர்தி (வைணவ.); wooden horse used as a vehicle for carrying idols.

[குதிரை + நம் + (பெருமான்) பிரான்.]

குதிரைநோய் *kudirai-nōy*, பெ.(n.) 1. குதிரைக்குக் காணும் நோய்; disease of horse of general. 2. மனிதருக்குக் காணும் குதிரை நோய்; a mild form of glanders seen in man and contracted from horses (சா.அக.).

[குதிரை + நோய்.]

குதிரைப்பசலை *kudirai-p-paśalai*, பெ.(n.) ஒரு வகைப் பசலை; a kind of spinach (சா.அக.).

[குதிரை + பசலை.]

குதிரைப்பசிரி *kudirai-p-paśiri*, பெ.(n.) சாரணை வகை; dog milk greens.

[குதிரை + பசிரி.]

குதிரைப்பட்டை *kudirai-p-paṭṭai*, பெ.(n.) 1. மேற் கூரை தாங்கும் கட்டை; beam placed underneath the roof of a house to support the tiles (இ.வ.). 2. கூரையின் ஓடு நழுவாமலிருக்கும்படி அடுக்கிய ஒட்டின் முகப்பில் பட்டையாகப் பூசப்படும் சாந்து; thick construction of lime at the edge of a tiled roof prevent tiles from slipping.

[குதிரை + பட்டை.]

குதிரைப்படை *kudirai-p-paṭṭai*, பெ.(n.) நால்வகைப் படையுள் ஒன்று (சூடா.); cavalry, as one of the four-fold division of an army.

[குதிரை + படை.]

குதிரைப்பந்தயம் *kudirai-p-pandayam*, பெ.(n.) குதிரைகளை ஓடவிட்டு அதன்மேல் பணம் கட்டி விளையாடும் பந்தய விளையாட்டு; horse-race.

[குதிரை + பந்தயம்.]

குதிரைப்பந்தி *kudirai-p-pandi*, பெ.(n.) 1. குதிரை நிரை; row of horses. 2. குதிரை கட்டும்கொட்டில் (லாயம்); horse stable.

மறுவ. குதிரைநிரை

[குதிரை + பந்தி.]

குதிரைப்பந்தித்தேவை *kudirai-p-pandi-t-tēvai*, பெ.(n.) குதிரைகளைக் கட்டும் கொட்டில் பராமரிப்புக்காகப் பெறும் வரி (கல்.க.சொ.அ.க.); a kind of tax.

[குதிரை + பந்தி + தேவை.]

குதிரைப்பரிட்சை *kudirai-p-pariṭṭai*, பெ.(n.) குதிரைத்தேர்வுபார்க்க; see *kudirai-t-tērvu*.

[குதிரை + பரிட்சை.]

குதிரைப்பல்லன் *kudirai-p-pallan*, பெ.(n.) வெள்ளைப்பூண்டு (மு.அ.) பார்க்க; garlic.

[குதிரை + பல்லன்.]

குதிரைப்பல்லி *kudirai-p-palli*, பெ.(n.) பெரிய பல்லையுடைய பெண்; a woman having large teeth (சா.அக.).

மறுவ. மாட்டுப்பல்

[குதிரை + பல்லி.]

குதிரைப்பவுன் *kudirai-p-pavun*, பெ.(n.) குதிரை முத்திரை கொண்ட பொன்னாணயம்; sovereign bearing the stamp of a horse on one side.

[குதிரை + பவுன்.]

குதிரைப்பற்செய்நஞ்சு *kudirai-p-par-ceynañju*, பெ.(n.) கனிம செய்நஞ்சு வகை (மூ.அ.); a mineral poison, one of 32.

[குதிரை + பல் + செய் + நஞ்சு.]

குதிரைப்பாடாணம் *kudirai-p-pāḍāṇam*, பெ.(n.) குதிரைப்பற்பாடாணம் எனும் செய்நஞ்சு (வை.மூ.); a mineral poison.

[குதிரை + பாடாணம்.]

குதிரைப்பாய்ச்சல் *kudirai-p-pāyccal*, பெ.(n.) பாய்ந்து செல்லும் குதிரையின் கதி; gallop of a horse.

[குதிரை + பாய்ச்சல்.]

குதிரைப்பிடுக்கன் *kudirai-p-piḍukkan*, பெ.(n.) பீநாறி மரம் (மூ.அ.); field tree.

[குதிரை + பிடுக்கன்.]

குதிரைமசாலி *kudirai-maśāli*, பெ.(n.) மரவகை; a kind of tree.

[குதிரை + மசாலி.]

குதிரைமசாலை *kudirai-maśālai*, பெ.(n.) குதிரை மருந்து; mash, a mixture, of certain ingredients used as a tonic or medicine for horses.

[குதிரை + மசாலை.]

குதிரைமட்டம் *kudirai-maṭṭam*, பெ.(n.) வேக முள்ள குட்டைக்குதிரை; a fleet-footed pony, (w.).

[குதிரை + மட்டம்.]

குதிரைமரம் *kudirai-maram*, பெ.(n.) 1. உடற் பயிற்சிக்ஞரிய தாண்மரம்; gymnastic horse-bar.

2. குதிரைத்தறி பார்க்க (கொ.வ.); see *kudiraittari*.

3. மதகு கதவு (யாழ்.அக.); sluice gate. 4. நெசவிற்

பாவு தாங்குதற்குரிய மரச்சட்டம்; wooden frame, shaped like the letter 'X' and fixed to the ground to support the warp stretched out.

[குதிரை + மரம்.]

குதிரைமறம் *kudirai-maram*, பெ.(n.) போர்க் குதிரையின் திறப்பாட்டைக் கூறும் புறத்துறை (பு.வெ.77); theme describing the prowess of a war-horse.

[குதிரை + மறம்.]

குதிரைமறி *kudirai-marī*, பெ.(n.) 1. குதிரைக்குட்டி; filly. 2. பெட்டைக் குதிரை; mare.

[குதிரை + மறி.]

குதிரைமால் *kudirai-māl*, பெ.(n.) ஆரண் மனையைச் சார்ந்த குதிரைக் கொட்டகை; royal stable.

[குதிரை + மால்.]

குதிரைமாற்று¹-தல் *kudirai-mārru*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) கெடிதோறும் குதிரைகளை மாற்றிக் கொள்ளுதல்; to relieve horses by relays.

[குதிரை + மாற்று.]

குதிரைமாற்று² *kudirai-mārru*, பெ.(n.) குதிரை முத்திரையிட்ட நாணயவகை; a coin with horse-emblem "காசாயமான குதிரை மாற்றுக்கு" (S.I.I.iv.134).

[குதிரை + மாற்று.]

குதிரைமாறி *kudirai-mārī*, பெ.(n.) 1. குதிரை விற்பவன்; petty horse-dealer. 2. ஏமாற்றுவேலை செய்பவன்; one who works in an underhand manner.

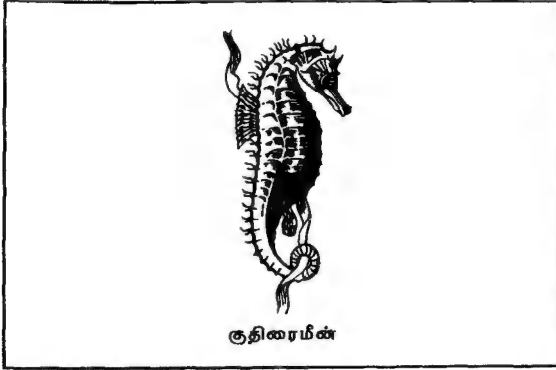
[குதிரை + மாறி.]

குதிரைமீன்¹ *kudirai-mīṇ*, பெ.(n.) குழாய் மீன்; pipe fish (சா.அக.).

[குதிரை + மீன்.]

குதிரைமீன்² *kudirai-mīṇ*, பெ.(n.) மீன்வகை; a kind of fish. “குதிரைமீனோ டானைமீன்” (குருகூர்ப். பக்.7).

[குதிரை + மீன்.]

குதிரைமுகம் *kudirai-mugam*, பெ.(n.) 1. முழந்தாளெலும்பு; tibia, shin bone. 2. குளத்தின் கரைக்கட்டிற்கு வலியாகும் முட்டுக்கட்டடம்; prop of an embankment.

[குதிரை + முகம்.]

குதிரைமுகவோடம் *kudirai-muga-vōḍam*, பெ.(n.) குதிரையின் உருவை முகப்பிற் கொண்ட தோணி (சிலப்.13:176, உரை); boat with a horse shaped prow.

[குதிரை + முகம் + ஓடம்.]

குதிரைமுள் *kudirai-muḷ*, பெ.(n.) குதிரையை விரைவுப்படுத்துதற்கு ஏறுவோர் காலில் இட்டுக் கொள்ளும் முட்கருவி; spur used by a horsemen.

[குதிரை + முள்.]

குதிரையடி *kudirai-aḍi*, பெ.(n.) சதுரங்க விளையாட்டில் குதிரை செல்லும் வழி; knight's move in the game of chess.

[குதிரை + அடி.]

குதிரையடிப்பச்சிலை *kudirai-y-aḍi-p-pa-c-cilai*, பெ.(n.) குதிரைக்குளம்படியிலை, நீர்ச்சேம்பு; arrow-head (சா.அக.).

[குதிரை + அடி + பச்சிலை.]

இதன் இலைகளை வீக்கங்களுக்குக் கட்டுவர்.

குதிரையாட்டம் *kudirai-yāṭṭam*, பெ.(n.) பொய்க்கால் குதிரையாட்டம்; a kind of dance using the effigy of a horse.

ம. குதிரையாட்டம்

[குதிரை + ஆட்டம்.]

குதிரையாளி *kudirai-y-āḷi*, பெ.(n.) 1. குதிரை ஏறி நடத்துவோன்; horseman. 2. வைரவன்; Bhairava.

[குதிரை + ஆளி.]

குதிரையிராவுத்தன் *kudirai-y-irāvuttan*, பெ.(n.) குதிரைவீரன்; cavalier, trooper, equestrian “கொன்றை மாலைக் குதிரையிராவுத்தன்” (திருவாலவா.46,28.).

[குதிரை + இராவுத்தன்.]

குதிரையிழைப்புளி *kudirai-y-iḷaippuḷi*, பெ.(n.) இழைப்புளிவகை (கட்டட.நாமா.); a kind of jointers.

[குதிரை + இழைப்பு + உளி.]

குதிரையுடலன் *kudirai-y-uḍalan*, பெ.(n.) குதிரையுடல் போலும் உடலுள்ள காளைமாடு; bull that has its belly pulled up straight and narrow, as that of a horse.

[குதிரை + உடலன்.]

குதிரையேற்றம் *kudirai-y-ēṭṭam*, பெ.(n.) குதிரையேறி நடத்தும் (வித்தை); (பதார்த்த.1452); horsemanship.

[குதிரை + ஏற்றம்.]

குதிரையேறு-தல் *kudirai-y-ēru-*, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.). 1. குதிரை மேலேறிச் செலுத்துதல்; to mount a horse. 2. சிறுவர்கள் பச்சைக்குதிரை விளையாடுதல்; to play leap-frog. 3. பிறரைக் கீழ்ப்படுத்தி அடக்கியாளுதல்; to ride roughshod, domineer அவனைக் குதிரையேறுகிறான் (உ.வ.).

[குதிரை + ஏறு]

குதிரைவடிப்போர் *kudirai-vaḍippōr*, பெ.(n.) குதிரை நடத்துவோர் (திவா.); horse-drivers.

[குதிரை + வடிப்போர்]

குதிரைவண்டி *kudirai-vandi*, பெ.(n.) குதிரையைப் பூட்டி ஓட்டும் வண்டி; a carriage drawn by horse.

ம. குதிரைவண்டி; க. குதிரைகாடி.

[குதிரை + வண்டி]

குதிரைவரி *kudirai-vari*, பெ.(n.) வரிவகை; a tax (S.I.I.v.79).

[குதிரை + வரி]

குதிரைவலி *kudirai-vali*, பெ.(n.) பெண்களுக்குப் பேறு காலத்தில் உண்டாகும் பெருவலி; excessive labour pains.

[குதிரை + வலி]

குதிரைவலிப்பு *kudirai-valippu*, பெ.(n.) குதிரை யின் காற்சுண்ணுவாதம் வலிப்பு (M.C.M.D (1887).249); a horse disease attended with quivering in the legs.

ம. குதிரைவலி

[குதிரை + வலிப்பு]

குதிரைவாய்க்கருவி *kudirai-vāy-k-k-karuvi*, பெ.(n.) கடிவாளம்; bridle of a horse.

[குதிரை + வாய் + கருவி]

குதிரைவார்ப்பட்டை *kudirai-vāra-p-paṭṭai*, பெ.(n.)

வீட்டுக்கூரை இறவாணத்தின் கூடல்வாய்மரம்; hip-rafter in sloping roofs.

[குதிரை + வாரம் + பட்டை]

குதிரைவால் *kudirai-vāḷ*, பெ.(n.) 1. குதிரையின் வால்; the tail of a horse. 2. ஒரு வகைக் கொடி; the horse-tail creeper.

ம. குதிரைவால்

[குதிரை + வால்]

குதிரைவாலி *kudirai-vāḷi*, பெ.(n.) 1. ஒருவகைப் புன்செய்ப்பயிர்; poor man's horse-tail millet. 2. குதிரைவாலிப்பூ; purple wreath. 3. ஒருவகை நெல்; a kind of paddy.

ம. குதிரைவாலி

[குதிரை + வாலி]

குதிரைவாலிக்கியாழம் *kudirai-vāḷi-k-kiyāḷam*, பெ.(n.) குதிரைவாலிப் புல் அல்லது பூவினின்று இறங்குங் கியாழம் (சா.அக.); decoction prepared from horse tail grass or purple wreath.

[குதிரைவாலி + கியாழம்]

குதிரைவாலிகம் *kudirai-vāḷigam*, பெ.(n.) 1. கொடிப்பாசி; moss creeping upon water. 2. கோரைப்புல்; horay grass (சா.அக.).

[குதிரை + வாலிகம்]

குதிரைவாலிச்சம்பா *kudirai-vāḷi-c-cambā*, பெ.(n.) சம்பா நெல்வகை; a kind of paddy, like horse tail millet.

ம. குதிரைவாலி

[குதிரை + வாலி + சம்பா]

குதிரைவாலிச்சாமை *kudirai-vāḷi-c-cāmai*, பெ.(n.) 1. ஒரு வகைச் சாமை; horse tail millet. 2. ஓட்டுப்புல்; sticking grass (சா.அக.).

[குதிரை + வாலி + சாமை]

குதிரைவாலிப்புல் *kudirai-vāli-p-pul*, பெ.(n.)
புல்வகை; a species of grass.

ம. குதிரைவாலிப்புல்

மறுவ. குதிரைவாற்றல்

[குதிரை + வாலி + புல்.]

குதிரைவாலிப்பூ *kudirai-vāli-p-pū*, பெ.(n.)
கொடிவகையுள் ஒன்று; purple wreath.

[குதிரை + வாலி + பூ.]

குதிரைவிசிகயிறு *kudirai-viśi-kayiru*, பெ.(n.)
குதிரைமரத்தை நிலைப்பட நிறுத்துதற்குக் கட்டும்
கயிறு; rope for fixing the kudirai-maram in posi-
tion.

[குதிரை + விசி + கயிறு.]

குதிரைவிட்டை *kudirai-viṭṭai*, பெ.(n.) குதிரைச்
சாணி; horse dung (சா.அக.).

[குதிரை + விட்டை.]

குதிரைவிடு-தல் *kudirai-viḍu*-, 20 செ.கு.வி.(v.i.)
1. குதிரையைச் சாரியாக விடுதல்; to set off in a
gallop or trot. 2. குதிரைப்பந்தயம் விடுதல்; to com-
pete in a horse race.

[குதிரை + விடு-]

குதிரைவிலாடம் *kudirai-vilāḍam*, பெ.(n.)
வரிவகை; a tax (M.E.R.86 of 1928-9).

[குதிரை + இலாடம்.]

குதிரைவீரர் *kudirai-vīrar*, பெ.(n.) குதிரைப்
படையாளர்; cavalry, troopers cavaliers.

[குதிரை + வீரர்.]

குதிரைவையாளிவீதி *kudirai-vaiyāli-vīdi*, பெ.(n.)
குதிரை செலுத்தற்குரிய செண்டு வெளி (குடா.); the
place where horses are trained in different kinds
of exercise.

[குதிரை + வையாளி + வீதி.]

குதிவாதம் *kudivādam* பெ.(n.) குதிலுதை பார்க்க;
see *kudi-v-ūḍai*.

[குதில் + வாதம்.]

குதிலுதை *kudi-v-ūḍai*, பெ.(n.) குதிங்கால் ஊதை;
neuralgiac pain in the heels.

[குதில் + ஊதை.]

குது *kudi-v-ūḍai*, பெ.(n.) மகிழ்ச்சி; joy.

[குல் + குது]

குதுகம் *kudugam*, பெ.(n.) விருப்பம் (யாழ்.அக.); de-
sire, longing.

[குல் → குது → குதுகம்]

குதுகலம் *kudukalam* பெ.(n.) குதுகலம் பார்க்க;
see *kudūkalam*. “குதுகலம்பொங்க” (தணிகைப்பு.
பிரமன்.சிநுட்.83).

[குதுகலம் → குதுகலம்]

குதுகலி-த்தல் *kudukali*-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கரிப்பு
உண்டாக்குதல்; to make joyful. “குதுகலித்
தாவியை யாகுலஞ் செய்யும்” (திவ்.நாய்ச்.5:7).

[குதுகலி → குதுகலம்]

குதுகலிப்பு *kudu-kalippu*, பெ.(n.) மகிழ்ச்சி; ecstasy,
joyfulness, rapture.

[குதுகலி → குதுகலிப்பு]

குதுகுது¹-த்தல் *kudu-kudu*-, 4 செ.கு.ஹாவி.(v.t.)
ஆசைப்படுதல்; to desire eagerly. “நாற்றங் குது
குதுப்ப” (பரிபா.20,13).

[குது + குது]

குதுகுது²-த்தல் *kudu-kudu*-, 4 செ.கு.வி.(v.i.)
குளிரால் நடுங்குதல்; to shiver from cold.

[குது + குது]

குதுகுதுப்பு *kudu-kuduppu*, பெ.(n.) 1. ஆவல்; desire, eagerness. “குதுகுதுப்பின்றி நின்று” (திருவாச.6:34). 2. குளிரால் நடுங்குகை; shivering with cold.

[குது + குதுப்பு]

குதுகுதெனல் *kudu-kudenal*, பெ.(n.) குளிரகரக் குறிப்பு; expr. signifying feverishness attended with shivering.

[குது + குது + எனல்]

குதுகுலம் *kudugulam*, பெ.(n.) குதுகலம் பார்க்க; see *kudūgalam*. “குதுகுலத் துளவின் றாமம்” (அரிசமய. பதுமை. 103).

[குது + குலம்]

குதுகுலி-த்தல் *kudukuli*, 14 செ.கு.வி.(v.i.) 1. மிகுனி கொள்ளுதல் (யாழ்.அக.); to be rapturous; to be enthusiastic. 2. மகிழ்ச்சி மிகுதியால் பூரித்தல் (யாழ்.அக.); to swell with joy. “இளங்கொங்கை குதுகுலிப்ப” (திவ்.பெரியாழ்.3,6,2).

[குது + (கலி) குலி]

குதும்பகர் *kudumbagar*, பெ.(n.) தும்பை (மலை.); biliter toom-bay.

[குதுப்பு → குதும்பகர்]

குதும்பை *kudumbaḥ*, பெ.(n.) மூக்கொற்றிப்பு; Indian dantana indico.

[குதுப்பு → குதும்பை]

குதுவை *kuduvai*, பெ.(n.) கொதுவை; mortgage.

தெ. குதுவ

[கொதுவை → குதுவை]

குதுகலம்¹ *kudūkalam*, பெ.(n.) அகக்களிப்பு; joy, delight, rapture.

[குது + ஆகுலம் - குதுகுலம் → குதுகலம்]

குதுகலம்² *kudūgalam*, பெ.(n.) குதுகம் பார்க்க (யாழ்.அக.); see *kudugam*.

[குல் → குது → குதுகல் → குதுகலம் → குதுகலம்]

குதுகலி-த்தல் *kudūkali*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) அகமகிழ்தல்; to rejoice, to delight in. “அருளின் மூழ்கிக் குதுகலித் தூடுதலோடும்” (கந்தபு. வீரவாகு.51).

[குதுகலம் → குதுகலி]

குதுணகம் *kudūṇagam*, பெ.(n.) கண்ணோய்களு ளொன்று (யாழ்.அக.); a disease of the eye.

[குத்துண் → குத்துணகம் → குதுணகம்]

குதுணகம் *kudūṇagam*, பெ.(n.) குழந்தை களுக்குக் காணும் ஒரு கண்ணோய்; an eye, disease common in children (சா.அக.).

[குது + (ஊனம்) ஊனகம் - குதுணகம்]

குதேட்டி *kudēṭṭi*, பெ.(n.) மயிலடிக்குருந்து; peacock's-foot tree.

[குத்தட்டி → குதேட்டி]

குதை¹ *kudai*, பெ.(n.) 1. விற்குதை; notch at the end of a bow to secure the loop of a bow string. “குதைவரிச் சிலைநுதல்” (கம்பரா.நகர.49). 2. அம்பினடி (சங்.அக.); notch at the feather, end of an arrow. 3. அம்பு; arrow. “குதை யொன்றினைத் தூந்தே” (கந்தபு.அக்கினி.85). 4. அணிகலனின் பூட்டு; bow, loop, running not, button or clasp of a bracelet. 5. முயற்சி; effort. “கொண்ட குதை மாறாதே” (ஈடு.6:10,2).

[குது - குதை]

குதை²-த்தல் *kudai*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) விற்குதையில் நாணைப்பூட்டுதல்; to fasten the bow-string at the notch. “குதைக்கின்றன நயிர்வெஞ்சிலை” (கம்பரா. இராவணன்வ.46).

[குது → குதை]

குதை³-தல் *kudai-*, 3 செ.கு.வி.(v.i.) செலுத்துதல்; to discharge, propel. “குதைந்தவார் பகழி வேடன்” (பிரமோத்.17,12).

[குது → குதை]

குதை⁴-தல் *kudai-*, 2 செ.கு.வி.(v.i.) தடுமாறச் செய்தல்; to cause bewilderment, embarrassment “குதையும் வினையாவி தீர்ந்தேன்” (திவ்.இயற். நான்மு.81).

[குது → குதை]

குதை⁵ *kudai-*, பெ.(n.) பசி (அக.நி.); hunger.

[குது → குதை]

குதை⁶-தல் *kudai*, 2 செ.குன்றாவி.(v.t.) துளையிடுதல்; to perforate.

[குல் → குத்து → குதை]

குதைச்சு *kudaiccu*, பெ.(n.) 1. சொக்காயில் பொத்தானிடும் துளை; button-hole. 2. தாலியுரு வகை; a pendant in tāli, representing the navatāli.

[குல் → குத்து → குதை → குதைச்சு]

குதைபோடு-தல் *kudai-pōḍu-*, 19 செ.கு.வி. (v.i.) முடிச்சுப் போடுதல்; to button, to fasten as with a button.

[குதை + போடு]

குதைமணி *kudai-maṇi*, பெ.(n.) கொக்கிவகை; a kind of hook, button.

[குதை + மணி]

குதைமுடிச்சு *kudai-muḍiccu*, பெ.(n.) சுருக்கு முடிச்சு; button of a running knot or noose.

[குதை + முடிச்சு]

குதையாணி *kudai-y-āṇi*, பெ.(n.) கரையாணி; fastening pin or bolt in jewellery.

[குதை + ஆணி]

குந்தக்கம்¹ *kundakkam*, பெ.(n.) குந்தகம் பார்க்க; see *kundagam*.

[குந்தகம் → குந்தக்கம்]

குந்தக்கம்² *kundakkam*, பெ.(n.) 1. குந்தகம், குழப்பம்; confusion. 2. குண்டக்கம், கோள்; back-biting.

[குந்தகம் → குந்தக்கம்]

குந்தக்குந்தம் *kunda-k- kundam*, பெ.(n.) புனுகு; civet (சா.அக.).

[குந்தம் + குந்தம்]

குந்தகத்தசைநார் *kundaga-t-taśai-nār*, பெ.(n.) தடைப்படுத்தும் தசைநார்; obturator ligament (சா.அக.).

[குந்தகம் + தசை + நார்]

குந்தகம்¹ *kundagam*, பெ.(n.) 1. தடை; obstruct, obstacle. 2. குறைந்த விலை; low price.

க. குந்தகமு; தெ. குந்தகமு.

தெ. குந்தகமு; க. குந்தகமு; மராட்டி; குந்த

[குல் → குந்து → குந்தகம்]

குந்தகம்² *kundagam*, பெ.(n.) குங்கிலியம்; Indian olibanum (சா.அக.).

[குல் → குந்து → குந்தகம்]

குந்தகன் *kundagan*, பெ.(n.) கீழ்க்கன்; low, mean, fellow. “குந்தகனாமிந்தக் குறியுடையான்” (பஞ்ச.திருமுக.690).

[குண்டகன் + குந்தகன்]

குந்தனை *kundanai*, பெ.(n.) எண்ணெய் காய்ச்சும் போது, காய்ச்சும் கலம் சிதையுமாயின் அதிலுள்ள எண்ணெய் வீணாகாமற் காத்தற்பொருட்டு, அப் பாத்திரத்திற்கு ஆதாரமாய் வைக்கப்படும் இரும்பு அண்டா (தைலவ. பாயி.19); special iron cauldron holding the vessel in which medicinal oil is pre-

pared and serving as receptacle if the vessel gives way.

[குந்து + அணை. குந்து = பழுது, தீது. அணை = தடை, தடுப்பு]

எண்ணெய் மருந்து (கிருதம்) காய்ச்சும் பொழுது, ஏனம் வீரீந்து பழுதுண்டாகக் கூடுமெனக் கருதி, அதற்குத் துணையாக, எண்ணெய் முடியும் வரையில் பொருந்தியிருக்கும் படி வைக்கும் ஓர் ஏனம். இது மருந்து எண்ணெய் ஏனத்தின் வாயிற் று மட்டும் கொள்ளும்படியாக அமைந்து அடிப்பாகத்தில் கரி நெருப்பின் புகையானது வெளியே போகும்படி துணை ஏற்படுத்தி, வட்டமாயுள்ள அடிகளமைத்து அண்டாவைப்போல் இரும்பினாற் செய்யப்பட்டது (சா.அக.).

குந்தந்தள்ளுகை *kundan-tallugai*, பெ.(n.) கண்ணிற் குந்தநோய் விழுகை; staphy-loma.

[குந்தம் + தள்ளுகை]

குந்தம்¹ *kundam*, பெ.(n.) குதிரை; horse “வெற்றிசேர் குந்தம்” (திருவிளை.நரிபரி.106).

[குருவிந்தம் → குந்தம்]

குந்தம்² *kundam*, பெ.(n.) 1. கற்செய்நஞ்சு; mineral -poison. 2. நான்கு பலங்கொண்ட ஒரு நிறை (தைலவ.தைல.100); a standard weight 4 palam.

[குல் → குந்து → குந்தம்]

குந்தம்³ *kundam*, பெ.(n.) வைக்கோற்படப்பு; hay stack.

[குது → குந்து → குந்தம்]

குந்தம்⁴ *kundam*, பெ.(n.) 1. கண்ணோய்வகை (மூ.அ.); tulercl on the cornea of the eye, staphyloma. 2. துன்பந்தருவது; that which gives distress. “மெய்குந்தமாக” (திவ்யியுற்.4:79).

[குந்து → குந்தம்]

குந்தம்⁵ *kundam*, பெ.(n.) 1. எறிகோல்; javelin for throwing; barbed dart. “வைவா எரிஞ்சிலை

குந்தம்” (சீவக.1678). 2. வேல்; spear, lance. “குந்தமலியும் புரவியான்” (பு.வெ.4:7). 3. குத்துக் கோல்; pike, stake. “பூந்தலைக் குந்தங்குத்தி” (முல்லை.41). 4. தீப்பந்தம்; torch.

ம. குந்தம்; தெ. குந்தமு.

Skt kunta

[குல் → குத்து → குந்து → குந்தம்]

குந்தம்⁶ *kundam*, பெ.(n.) 1. குபேரனது ஒன்பான் நிதியங்களுள் ஒன்று; one of the nine treasures of Kubera. 2. குந்துருக்கம்; Konkany resin.

[குருந்து → குந்து → குந்தம்]

குந்தம்¹ *kundam*, பெ.(n.) 1. குருந்த மரம்; wild lime. 2. கள்; toddy. 3. ஓர் மல்லிகை; a kind jasmine. 4. குங்கிலியம்; Indian olibanum. 5. அலரி; fragrant oleander. 6. குதிரை; horse. 7. கவளம்; handful, quantity.

[குருந்தம் → குந்தம்]

குந்தம்புறப்படல் *kundam-purappadal*, பெ.(n.) கண் விழியில் கொப்புளம் உண்டாதல்; the rising of a tubercle in the eye, protrusion of the eye-ball (சா.அக.).

[குந்தம் + புறப்படல்]

குந்தம்பூ *kundampū*, பெ.(n.) கண்ணிலுண்டாகும் பூ; cataract in the eye (சா.அக.).

[குந்தம் + பூ]

குந்தமம் *kundamam*, பெ.(n.) பூனை (யாழ்.அக.); cat.

[குந்து + அம்மை - குந்தம்மை → குந்தமம்]

குந்தரை-த்தல் *kuntarai*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) வீணாயிருத்தல் (யாழ்.அக.); to sit idly.

[குந்து + அணை (உட்கார்ந்து பொழுதுபோக்குதல்)]

குந்தலகீடி *kundala-kīḍi*, பெ.(n.) பெருங்குடலில் வளரும் ஓர் நீண்ட நாகப்பூச்சி; long thread - worm inhabiting the large intestines (சா.அக.).

[குந்தலம் + கீடி. வ. கீர் > த. கீடி.]

குந்தலவராளி *kundala-varaḷi*, பெ.(n.) ஒரு பண் வகை (இராகம்) இசை (பரத-இராக.55); a musical mode.

[குந்தலம் + வராளி.]

குந்தவை *kundavai*, பெ.(n.) சோழப்பேரரசன் முதல் இராசராசனின் தமக்கையாரின் பெயர்; name of elder sister of the great Chōḷa Emperor, Rājaraḷaṇḍa. “ஸ்ரீ ராஜராஜதேவர் திருத்தமக்கையார் வல்லவரையர் வந்தியத்தேவர் மகாதேவியார் ஆழ்வார் பராந்தகன் குந்தவையார் எழுந்தருளுவித்த திருமேனிகள்” (S.I.I.ii.6).

[குந்தம் = நறுமணமிக்க குண்டுமல்லிகை. குண்டு → குந்து → குந்தம் + அல்வை. குந்தவ்வை → குந்தவை குண்டு மல்லிகை மலரின் பெயரமைந்த பெண்.]

குந்தவை சிநாலயத்துத் தேவர் *kundavai-ginālayattu-tēvar*, பெ.(n.) முதல் இராசராசனின் தமைக்கையாரும் வல்லவரையன் வந்தியத்தேவரின் தேவியாருமாகிய குந்தவையாரின் பெயரால் கட்டப்பட்ட சமணதெய்வக் கோயிலெழுந்தருளியுள்ள தீர்த்தங்கரர் (தெ.கல்.தொ.2.2கல்.43); one of holy person, Arhat.

[குந்தவை + சிநாலயம் + அத்து + தேவர்.]

குந்தளம் *kundalam*, பெ.(n.) 1. பெண்டிர் தலை மயிர்; woman's hair. “சந்தமலி குந்தளநன் மாதினோடு” (தேவா.107:1). 2. மயிர்க்குழற்சி(பிங்.); hair crinkles curls. 3. குழற்கொத்து (பிங்.); woman's locks. 4. சாளுக்கியர் நாடு; country of the chālukyās.

ம. குந்தளம்; க. கூதலு; தெ. குந்தலமு.

skt. kuntala

[கூதளம் → குந்தளம்.]

குந்தளர் *kundalar*, பெ.(n.) குந்தள நாட்டில் ஆட்சிபுரிந்த சாளுக்கிய வேந்தர்; chālukyās, as

rulers of Kundalam “குந்தளரைக் கூடற் சங்கமத்து வென்ற” (கலிங்.193,புதுப்.).

[குந்தளம் → குந்தளர்.]

குந்தளை *kundalai*, பெ.(n.) மருந்து எண்ணெய்ப் ஏனம் வைக்கும் புரிமணை; a stand or seat made of straw for kepping medicated oil pots, any round wooden base for keeping pots (சா.அக.).

[குந்து + குந்தளை.]

குந்தன் *kundana*, பெ.(n.) 1. திருமால்; viṣṇu “வல்வினை மாய்த்தறஞ் செய் குந்தன்றன்னை” (திவ்.திருவாய்.7.9:7). 2. தூய தன்மையுடையவன்; holy person. “வண்மங் கவிசெய்குந்தன்” (திவ்.திருவாய்.7.9.7).

[குந்து → குந்தன்.]

குந்தனக்காரன் *kundana-k-kāraṇa*, பெ.(n.) ஒன்பான் மணிகளை அணிகலன்களில் பதிப்போன்; one who enchases or sets precious stones.

[குந்தனம் + காரன்.]

குந்தனம் *kundanaṁ*, பெ.(n.) 1. ஒன்பான் மணிகளை அணிகலன்களில் பதிக்குமிடம்; interspace for enchasing or setting gems in jewel. “குந்தனத்தி லழுத்தின..... ரத்தினங்கள்” (திவ். திருநெடுந்.வியா.பக்.17). 2. தங்கம் (சங்.அக.); gold, fine gold.

[குந்து → குந்தனம்.]

குந்தாங்குச்சி *kundāṅ-kuccī*, பெ.(n.) சிறுவர்கள் நொண்டியாடித் தொடும் விளையாட்டு; game in which a player hops on one foot in order to touch or catch any of the other players within bounds.

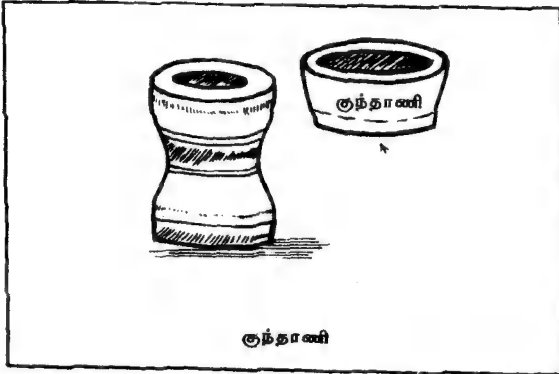
[குந்தம் + குச்சி - குந்தாங்குச்சி]

குந்தாடு-தல் *kundaḍu-tal*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) நொண்டிக் கொண்டு விளையாடுதல்; to play hopping on one foot (கோவை).

[குந்து + ஆடு]

குந்தாணி¹ *kundāṇi*, பெ.(n.) 1. பேருரல்; large mortar. குந்தாணி போல் இருக்கிறாள் (உ.வ.). 2. உரலின் வாய்க்கூடு (இந்துபாக.44); protective ring placed over a mortar to prevent the grain from scattering.

[குண்டு + ஆணி - குண்டாணி → குந்தாணி. 'ஆணி' சொல்லாக்க ஈறு.]

குந்தாணி² *kundāṇi*, பெ.(n.) கண்ணோய்வகை; an eye disease.

[குந்தம் + ஆணி]

குந்தாணிக்கொடி *kundāṇi-k-koḍi*, கொடிவகை; mortar-flower bindweed.

[குந்தாணி + கொடி]

குந்தாணிப்பீரங்கி *kundāṇi-p-pīraṅgi*, பெ.(n.) வெடிகுண்டுளை மேலெறிந்துவீசும் உரல் வடிவான பீரங்கி; mortar for throwing shells at high angles.

[குந்தாணி + பீரங்கி]

குந்தாலம்¹ *kundālam*, பெ.(n.) குந்தாலி¹ பார்க்க; see *kundāli*

[குந்தாலி → குந்தாலம்]

குந்தாலம்² *kundālam*, பெ.(n.) புள்வகை (யாழ்.அக.); a kind of bird.

[குந்து → குந்தாலம்]

குந்தாலி *kundāli*, பெ.(n.) 1. குத்தித் தோண்டும் கருவி வகை; pick-axe with one prong. pick-axe “குந்தாலிக்கும் பாரை வலிது” (திருமந்.2909). 2. கணிச்சி (பு.வெ.9:38, உரை); battle-axe.

ம. குந்தாலி; க. குத்தா, குத்தலி, குத்தலி; தெ., பட., குட. குத்தலி; து. குத்தலி, குத்தொலி; கோத. குதய்; மா.க்வாதலி.

Skt. kuddāla

[குத்து → குந்து → குந்தாலி.]

குந்தாளி¹ *kundāli*, பெ.(n.) குந்தாலி¹ பார்க்க; see *kundāli*.

[குந்தாலி → குந்தாளி]

குந்தாளி²-த்தல் *kundāli*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. களித்துக் கூத்தாடல்; to leap for joy. 2. முன்னங்காலைப் பதியவைத்து நடத்தல்; to tread on one's toes, to walk on tiptoe. 3. குதிப்பதற்கு முயற்சி செய்தல்; to attempt to leap.

ம. குந்தாளிக்குக

[கொந்தளி → குந்தாளி]

குந்தி¹ *kundi*, பெ.(n.) கள் (திவா.); toddy.

[குத்தி → குந்தி]

குந்தி² *kundi*, பெ.(n.) பாண்டு மனைவியருள் மூத்தாள் (பாரத); Kundi, the first wife of *Pāṇdu*.

[குள் → குந்து → குந்தி - குள்ளமானவள்.]

குந்திகறையோன் *kundi-karaiyōṇ*, பெ.(n.) பச்சோந்தி; green lizard (சா.அக.).

[ஒருகா. குந்தி + (கரையோன்) கறையோன்.]

குந்திநட-த்தல் *kundi-naḍa*, 3 செ.கு.வி.(v.i.) முன்னங்காலை மாத்திரம் ஊன்றி நடத்தல்; to walk on tiptoe.

ம. குந்திநட

[குந்து → குந்தி + நட.]

குந்திநில்-தல் (குந்தி நின்றல்) *kundi-nil-*, 14 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒற்றைக் காலால் நின்றல் (பிங்.); to stand on one leg. 2. முன்னங்காலால் நின்றல்; to stand on tiptoe.

[குந்தி + நில்]

குந்தியடித்தல் *kundi-y-adittal*, பெ.(n.) நொண்டி யடித்தல் என்னும் விளையாட்டு (யாழ்.அக.); a game.

[குந்து → குந்தி + அடி]

குந்திரம்¹ *kundiram*, பெ.(n.) ஒரு பறவை; a bird (சா.அக.). 2. தென்னை; coconut tree.

[குந்து → குந்திரம்]

குந்திரம்² *kundiram*, பெ.(n.) புல்வகை (யாழ்.அக.); a kind of grass.

[குந்து → குந்திரம்]

குந்திரா *kundirā*, பெ.(n.) **குந்திராத்தீவு** பார்க்க; see *kundirāttivu*.

[குந்திராத்தீவு → குந்திரா]

குந்திராத்தீவு *kunthirā-t-tīvu*, பெ.(n.) மாலத்தீவு; Maldiv Islands.

[குந்திரம் (தென்னை) + தீவு]

குந்திராத்தோணி *kundirā-t-tōṇi*, பெ.(n.) மாலத் தீவார் தென்னை மரத்தாற் செய்யும் படகு; canoe in the Maldives constructed wholly from the coconut tree.

[குந்திரம் + தோணி. குந்திரம் = தென்னை]

குந்திவை-த்தல் *kundi-vai-*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) முன்னங்காலை மட்டும் ஊன்றி நடத்தல்; to walk on tiptoe. “நெட்டடி குந்தி வைத்து” (பிரபோத.1:17).

[குந்தி + வை]

குந்து¹-தல் *kundu-*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. இரு காலையும் ஊன்றி வைத்து உட்காருதல்; to sit on the heels with legs folded upright. 2. உட்காருதல்;

to sit, squat. 3. முன்னங்கால்களை மட்டும் ஊன்றி நின்றல்; to stand on tiptoe. “குந்தியுறித் தயி ருண்டவர்” (பாரத. கிருட்.199). 4. நொண்டி நடத்தல்; to hop on one leg. “அடியொன்று கடிதோட்டிக் குந்தி வந்தனன்” (கம்பரா. கும்பக.348). 5. வளைதல்; to bend, as a bow. “குந்து வன்னெடுஞ் சிலைமுதற் படைகளும்” (கம்பரா. பிரமாத்.56).

ம. குந்திக்குக

[குல் → குள் → குந்து]

குந்து² *kundu*, பெ.(n.) 1. உட்காருகை; sitting on the heels, squatting. 2. திண்ணையொட்டு; pial or raised floor of a verandah used as a seat. 3. நொண்டுகை; hopping.

I.sit, sed; A.S. sitt; E. sit; Goth. sit; ON.siti; OHG. sizz; Skt. sad.

[குல் - குள் - குந்து]

குந்து³-தல் *kundu-*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) தவறுதல்; to fail, to miss. “குந்தாவருந் தீமை” (திவ்.திருவாய். 2.6:1).

[குல் → குள் → குந்து]

குந்து⁴ *kundu*, பெ.(n.) 1. பழத்தின் சிம்ம; fibre in fruits or roots. 2. கூந்தல்; hair.

[குருந்து → குந்து]

குந்து⁵ *kundu*, பெ.(n.) எலி; mouse, rat (சா.அக.).

[குந்து → குந்து]

குந்து⁶ *kundu*, பெ.(n.) தீர்த்தங்கரருள் ஒருவர் (ஸ்ரீபராணம்.); a *tirthankara*.

[குல் → குள் → குந்து]

குந்துக்கால் *kundu-k-kāl*, பெ.(n.) இராமேசுவரம் அருகிலிருந்த பழைய முகவைத் துறைமுகம்; old mugavai-t-turaimugam near to Rameshwaram.

[குன்று → குந்து + கால்]

குத்துகால் *kundu-kāl*, பெ.(n.) 1. முன்புற மட்டும் ஊன்றிய கால்; tiptoe. 2. குந்தியிருக்கை; squatting, sitting on the heels. 3. தாங்கி நடக்கும் கால், நொண்டிக்கால்; a limping or lame leg.

ம. குத்துகால்

[குந்து + கால்.]

குத்துகாலன் *kundu-kālan*, பெ.(n.) 1. முன்கால் களால் நடப்பவன்; one who walks with raised heels (கொ.வ.). 2. காலை இழுத்து நடப்பவன்; one who hobbles or limps.

[குந்து + காலன்.]

குத்துகாலி *kundu-kāli*, பெ.(n.) முன்னங்காலால் நடப்பவன்; a woman walking on tip-toe (சா.அக.).

[குந்து + காலி.]

குத்துகாலி *kundu-kāl*, பெ.(n.) அடிவலுவற்ற மரம் (யாழ்.அக.); post which is weak at the base.

[குள் → குந்து → காலி.]

குந்துத்தடி *kundu-t-taḍi*, பெ.(n.) பனைநார் உரிக்கும் முட்கருவி; stick with several prongs or forks to extract fibre from the palmyra.

[குந்து + தடி.]

குந்துதிண்ணை *kundu-tinnai*, பெ.(n.) ஒட்டுத் திண்ணை; a small platform or pial adjoining a verandah used as a seat.

[குந்து + திண்ணை.]

குந்துப்பு *kundu-p-pu*, பெ.(n.) ஒற்றைக் காலால் நடந்தாடும் சிறுவர் விளையாட்டு; a boy's game of hopping on one leg.

[குந்து → குந்துப்பு.]

குந்துமணி *kundumani*, பெ.(n.) குன்றிமணி பார்க்க; see *kunṛimani*

[குன்றிமணி → குந்துமணி (கொ.வ.).]

குந்துரு *kundururu*, பெ.(n.) குந்துருக்கம்பார்க்க; see *kundurukkam*.

[குந்துருக்கம் → குந்துரு.]

குந்துருக்கம் *kundurakkam*, பெ.(n.) 1. மேல் நாட்டுச் சாம்பிராணி; salai tree (மலை.). 2. வெள்ளைக் குங்கிலியம்; Konkany resin.

[குந்துள் → குந்துருக்கம்.]

குந்துருக்கன் *kundurukkann*, பெ.(n.) கருங் குங்கிலியம்; black hammer (சா.அக.).

[குந்துருக்கம் → குந்துருக்கன்.]

குந்தேசிகம் *kundēṣigam*, பெ.(n.) கோபுரக்கள்ளி; a kind of spurge tree (சா.அக.).

[குந்து + ஊசி - குந்தூசி → குந்தேசி - குந்தேசிகம்.]

குப்பக்காட்டான் *kuppa-k-kāṭṭān*, பெ.(n.) நாட்டுப்புறத்தான்; rustic, boor.

[குப்பம் + காட்டான்.]

குப்பக்காடு *kuppa-k-kāḍu*, பெ.(n.) பட்டிக்காடு; rural parts, village with straggling huts.

[குப்பம் + காடு.]

குப்பங்குடியேற்று-தல் *kuppan-kudi-yērru*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) சிற்றூர் உண்டாக்குதல்; to establish a kuppam or petty village.

[குப்பம் + குடி + ஏற்று.]

குப்பக்கனி *kuppa-k-kani*, பெ.(n.) பூரான், செய்யான்; a venomous centipede (சா.அக.).

[குப்பை + கனி.]

குப்படம் *kuppadam*, பெ.(n.) களத்தில் நெல்லடித்த பிறகு நிலக்கிழாருக்குக் கொடுக்கப்படும் விளைச்சலின் பாகம்; the portion of the produce of the lands in a village, given to the mirasdar after the grain is threshed.

[குப்பை → குப்படம்.]

குப்பத்தம் *kuppattam*, பெ.(n.) நில உரிமையாளருக் குரிய துண்டு வாரம்; mirasdar's share of the produce or yield.

தெ. குப்பத்தமு

[குப்பம் → குப்பத்தம்]

குப்பதம் *kuppadam*, பெ.(n.) பூனைக்காலி; cow hage (சா.அக.).

[குப்பை → குப்பத்தம் → குப்பதம்]

குப்பம்¹ *kuppam*, பெ.(n.) 1. ஊர் (திவா.); village. 2. செம்படவர் முதலியோர் வாழும் சிற்றூர்; small village of fishermen and other low caste people. 3. காடு (பிங்.); jungle. 4. அச்சி நாட்டு நாணயம்; a coin from Acheen.

[குழு → கும்பு → குப்பு → குப்பம்]

குப்பம்² *kuppam*, பெ.(n.) 1. கூட்டம்; multitude 'குப்ப மந்திரங்களைல்லாம்' (குற்றா.தல.கவுற்சன.8). 2. குவியல்; heap (நெல்லை).

க.குப்பெ; தெ.குப்ப

[குழு → கும்பு → குப்பு → குப்பம்]

குப்பம்³ *kuppam*, பெ.(n.) திடர் (யாழ்.அக.); mount raised earth.

[குல் → குப்பு → குப்பம்]

குப்பமரம் *kuppa-maram*, பெ.(n.) நெசவுக்கருவி வகை; vertical peg with a hole to fit in the rounded centre in the left end of the web beam.

[குப்பு + மரம்]

குப்பமன்னி *kuppamanni*, பெ.(n.) குப்பைமேனி; rubbish plant (சா.அக.).

[குப்பை + மன்னி - குப்பைமன்னி → குப்பமன்னி]

குப்பல் *kuppai*, பெ.(n.) 1. குவியல்; heap, as of manure. 2. மேடு (திவா.); high ground, mound.

3. கூட்டம்; multitude, company.

[குழு → கும்பு → குப்பு → குப்பல்]

குப்பல்விளையாட்டு *kuppai-vilaiyāṭṭu*, பெ.(n.) பிள்ளைகளின் விளையாட்டு வகை; a children's play in sand.

[குப்பல் + விளையாட்டு]

குப்பலை¹ *kuppalai*, பெ.(n.) குப்பளை பார்க்க; see *kuppalai*

[குப்பல் → குப்பலை]

குப்பலை² *kuppalai*, பெ.(n.) செடிவகை (யாழ்.அக.); a shrub.

[குல் → குப்பு → குப்பலை]

குப்பளை *kuppalai*, பெ.(n.) வெதுப்படக்கி; Indian birth wort (சா.அக.).

[குப்பல் → குப்பளை]

குப்பன் *kuppan*, பெ.(n.) முன்னிரண்டு குழந்தை களுந்தவறியபின் பிறக்கும் மூன்றாம் மகனுக்கு இடும் பெயர்; name given to the son born after the death of the first two children.

[குப்பை → குப்பன்]

தொடர்ந்து பிறந்த குழந்தை இறக்காம லிருக்க, குப்பையில் கிடத்தி எடுத்துக் குப்பன் எனப் பெயரிட்டால் எமன் குழந்தை உபிரைக் கவர மாட்டான் எனும் நாட்டுப்புற நம்பிக்கையில் ஆண் குழந்தைகளுக்கு இடப்படும் பெயர்.

குப்பா *kuppa*, பெ.(n.) மீன்கள் வந்து விலும்படி தூரிவலையிற் சேர்த்துள்ள பை; the bag forming part of a shore-net.

தெ. குப்பாசமு

[குள் → குல் → குப்பு → குப்பாயம் → குப்பா (கொ.வ.)]

குப்பாசம் *kuppāśam*, பெ.(n.) 1. மெய்ச்சட்டை; coat, bodice, jacket, cuirass. "குப்பாசமிட்டுக் குறுக்கே

கவசமிட்டு” (தமிழ்நா. 192). 2. பாம்புச் சட்டை; slough, cast-off skin of serpent. “பாம்பு குப்பாசங் கழற்றின பொழுது” (சி.சி.பாயி.பக். 42).

க. கபசெ; தெ. குப்பசமு

[குப்பாயம் → குப்பாசம்.]

குப்பாசிவிதை *kuppāsi-vitai*, பெ.(n.) சிறு சீமை துத்தி விதை; maroh mallow (சா.அக.).

[குப்பாசி + விதை.]

குப்பாமணி *kuppāmaṇi*, பெ.(n.) குப்பைமேனி; rubbish plant (சா.அக.).

ம. குப்பமேனி

[குப்பைமேனி → குப்பைமன்னி → குப்பாமணி (சொ.வ.)]

குப்பாயம் *kuppāyam*, பெ.(n.) 1. சட்டை; jacket, coat “வெங்கணோக்கிற் குப்பாய மிலேச்சனை” (சீவக. 431). 2. மெய்ச்சட்டை; bodice.

ம. குப்பாயம்; க., பட. குப்பச; தெ. குப்பாசமு.

Skt. kūrpaśa; Pkt. kuppāsa.

[குள் → குல் → குப்பு → குப்பாயம்.]

குப்பான் *kuppāṇ*, பெ.(n.) மூடன்; fool.

[குப்பை → குப்பான்.]

குப்பி¹ *kuppi*, பெ.(n.) 1. ஒருவகைக் குடுவை (புறநா. 56, உரை.); vial, flask, bottle. 2. கடைக் குச்சு; an ornament worn on hair-tuft. “குருகை யூரார் தந்த குப்பியுந் தொங்கலும்” (குற்றா. குற. 124). 3. குப்பிக் கடுக்கன்; ear-ring of a particular shape. 4. சிமிழ்; jewel case. “குப்பியில் மாணிக்கம் போலே” (ஈடு, 1.8:5). 5. வைரவகை; a species of diamond “குருவிந்த மூன்றுங் குப்பி மூன்றும்” (S.I.I.II. 429). 6. யாழின் முறுக்காணி; adjusting screw of a lute. 7. மாட்டுக்கொம்பு முதலியவற்றிற்

செருகும் பூண்; ferrule at the end of a scabbard, on the horn of an ox, on the tusk of an elephant on the end of a pestle, cover on the spout of a kettle. 8. சாணி; cowdung. மார்கழி மாதத்தில் சிறுமியர் குப்பிமுட்டைத் தட்டுவார்கள்.

ம. குப்பி; க., து. குப்பி; தெ. குப்பெ.

H. kuppi; Pali., Pkt. kūppa; L. cuppa; It. coppa; F. coupe; A.S., E. heap; G. haufe.

[கொப்பி → குப்பி.]

குப்பி² *kuppi*, பெ.(n.) சங்கங்குப்பி (தைலவ. தைல. 125); smooth volkameria.

[சங்கங்குப்பி → குப்பி.]

குப்பி³ *kuppi*, பெ.(n.) முன்னிரண்டு குழந்தைகளுந் தவறியபின் பிறக்கும் மூன்றாம் மகளுக்கு இடம் பெயர்; name given to the daughter born after the death of the first two children.

[குப்பை → குப்பி.]

குப்பிக்கடுக்கன் *kuppi-k-kaḍukkan*, பெ.(n.) ஒருவகைக் கடுக்கன்; a kind of ear-ring.

[குப்பி + கடுக்கன்.]

குப்பிக்கல் *kuppi-k-kal*, பெ.(n.) குப்பி செய்வதற்காக பயன்படுத்தும் கல்; a species of glass of which fling was formerly an ingredient, used for making bottle etc. (சா.அக.).

ம. குப்பிக்கல்லு

[குப்பி + கல்.]

குப்பிக்குட்சமைந்தகன்னி *kuppi-k-kutcamainda-kanni*, பெ.(n.) ஐம்புட்செய் நஞ்சு; a prepared arsenic (w.).

[குப்பி - குப்பிக்குள் + சமைந்த + கன்னி.]

குப்பிக்கெந்தம் *kuppi-k-kendam*, பெ.(n.) வீட்டின் பின்புறமும் தோட்டங்களிலும் தூளாக வளரும் ஒரு கீரைச்செடி; rubbish plant which grows largely in the backyards and gardens of the houses (சா.அக.).

மறுவ. குப்பைமேனி

[குப்பி + கெந்தம். கந்தம் → கெந்தம்.]

குப்பிக்கேற்றல் *kuppikkērral*, தொ.பெ.(vbl.n.)

1. புடம் போடுவதற்காக மருந்தைப் புட்டியிலடைத்தல்; securing medicine in a bottle for purposes of calcination. 2. புடம் போட்டபின் மருந்தை புட்டியிலடைத்தல்; filling in a bottle as medicine after calcination (சா.அக.).

[குப்பிக்கு + ஏற்றல்.]

குப்பிச்சரக்கு *kuppi-c-carakku*, பெ.(n.) குப்பியில் வைத்து நீற்றிய சிந்தூர வகை; medicinal powder prepared in bottles.

[குப்பி + சரக்கு.]

குப்பிச்சாரம் *kuppi-c-cāram*, பெ.(n.) காசிச் சாரம்; mineral salt.

[குப்பி + சாரம்.]

குப்பிச்சுக்கு *kuppi-c-cukku*, பெ.(n.) பொடி செய்து புட்டியில் அடைத்த சுக்குத் தூள்; powdered dried ginger secured in a bottle (சா.அக.).

[குப்பி + சுக்கு.]

குப்பிச்செந்தூரம் *kuppi-c-cendūram*, பெ.(n.) துப்புரவு செய்த இரசத்தை மற்ற மருந்துகளோடு கூட்டி அரைத்துக் காசிக்குப் குப்பியில் வைத்து முறைப்படி சீலை மண் செய்து, வாலுகா எந்திரத்தில் வைத்து எரிக்க, மேற்பக்கத்தில் படிந்திருக்கக் காணும் சிவப்புச் செந்தூரம். (இரசப்பதங்கம்); sublimite of mercury (சா.அக.).

[குப்பி + செந்தூரம்.]

குப்பித்தைலம் *kuppi-t-tailam*, பெ.(n.) நெற்

குவியலிற் பல திங்களாகப் புதைத்து வைத்து வேகமாற்றி தைலம்; medicinal oil seasoned by being buried in paddy for several months.

[குப்பி + தைலம்.]

குப்பிப்பூ *kuppi-p-pū*, பெ.(n.) குரா; bottle flower tree (சா.அக.).

[குப்பி + பூ.]

குப்பிப்பொங்கல் *kuppi-p-poṅgal*, பெ.(n.) சுறவ (தை) மாதம் முதல் நாளில் குப்பியெருவை யெரித்துப் பொங்கல் சமைத்து உண்ணும் சிறுமியரின் பண்டிகை; feast observed by Hindu girls on the first day of the month of Tai when they prepare poṅgal using kuppi cakes as fuel.

[குப்பி + பொங்கல்.]

குப்பிமா *kuppi-mā*, பெ.(n.) மாக்கல் (சங்.அக.); soap-stone.

[குப்பி + மா.]

குப்பிமுடி-த்தல் *kuppi-muḍi*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) சடைக்குச்சு என்னும் அணியைக் கூந்தலில் வைத்துப் பின்னுதல்; to fasten the *caḍaikkuccu* ornament in the hair-tuft.

[குப்பி + முடி.]

குப்பிமுறை *kuppi-muraḍi*, பெ.(n.) பதங்கமுறை; the process of sublimation (சா.அக.).

[குப்பி + முறை.]

குப்பியசாலை *kuppiyaśālai*, பெ.(n.) பித்தளைப் பாத்திரஞ் செய்யும் இடம் (யாழ்.அக.); brazieri.

[குப்பியம் + சாலை.]

குப்பியம்¹ *kuppiyam*, பெ.(n.) 1. பொன், வெள்ளி யல்லாத மற்ற மாழை; metals other than gold and

silver. 2. இழிந்த மாழை; inferior or base metal. 3. வங்க மணல்; lead mixed with sand, lead ore (சா.அக.).

[குப்பி → குப்பியம்]

குப்பியம்² *kuppiyam*, பெ.(n.) பொன் வெள்ளி யொழிந்த மாழை (உலோகம்) (யாழ்.அக.); base metal; metal other than silver and gold.

[குப்பி → குப்பியம் (குப்பி அல்லது குடுவைகளில் காப்ச்கம் கலப்பட மாழை)]

குப்பியலரி *kuppi-yalari*, பெ.(n.) ஈழத்தலரி; pagoda-tree.

[குப்பி + அலரி]

குப்பிராட்டி *kuppi-rāṭṭi*, பெ.(n.) சிறுபெண்கள் தட்டும் வறட்டி; small cow-dung cakes, prepared by young girls.

[குப்பி + வறட்டி (குப்பி - சிறிய)]

குப்பிராட்டிப்பொங்கல் *kuppirāṭṭi-p-poṅgal*, பெ.(n.) கைத்திங்களில் சிறுமியரின் குப்பிப் பொங்கல்; a festivity observed by girls in the month of tai.

[குப்பி + வறட்டி → குப்பிராட்டி + பொங்கல்]

குப்பிலவணம் *kuppi-lavanam*, பெ.(n.) வளையலுப்பு; a mineral salt.

[குப்பி + லவணம்]

குப்பிலவிரம் *kuppi-vayiram*, பெ.(n.) வயிர வகை; a species of diamond. “குப்பி வயிரம் இருபத்தாறாம் பளிங்கு வயிரம் நாலும்” (S.I.I.II.431).

[குப்பி + வயிரம்]

குப்பிலைப்பு¹ *kuppiṭaippu*, பெ.(n.) 1. ஒரு வேதியியல் முறை; process of chemical preparation in an alembic; a kind of sublimation. 2. வேதிச் சரக்கு; materials for chemical preparation.

[குப்பி + வைப்பு]

குப்புக்குப்பெனல் *kuppu-kuppegal*, பெ.(n.) தீ முதலியன மூண்டெழும்போது உண்டாகும் ஓர் ஒலிக்குறிப்பு; onom. expr. signifying jerking, effervescing, bubbling, crackling noise, as of flames, etc.

[குப்பு + குப்பு + எனல்]

குப்புசம் *kuppuśam*, பெ.(n.) புன்கு; puṅgam tree (சா.அக.).

[குப்பும் → குப்புசம்]

குப்புழாய் *kuppuḷāy*, பெ.(n.) குப்புழை பார்க்க; see *kuppuḷai*

[குப்புழை → குப்புழாய்]

குப்புழை *kuppuḷai*, பெ.(n.) கால்நடைகட்கு உணவாகும் இலைகளையுடைய கொடிவகை; a creeper whose leaves serve as food for cattle.

ம. குப்பு

[குப்பூழ் → குப்புழை]

குப்புளா *kuppuḷa*, பெ.(n.) மீன்வகை “மயிந்தன் குப்புளாவுடன் (புறாளை.பள்ளு.74); a kind of fish.

[குப்பு → குப்புளா (சிறியது)]

குப்புற்றுக் கொள்(ரு)-தல் *kuppuṟu-k-kolḷu*, 7 செ.குன்றாவி. (v.t.) குழந்தைகள் மூன்றாம் மாதத்தில் கவிழ்ந்து கொள்ளுதல்; turning or lying with the face downwards as children do in the third month (சா.அக.).

[குப்புறு → குப்புற்று + கொள்-]

குப்புறக்கவிழ்-த்தல் *kuppuṟa-k-kaviḷṭtal*, 4 செ.கு.வி (v.i.) தலைகீழாய்க் கவிழ்த்தல்; turning upside down (சா.அக.).

[குப்புற → குப்புறம் + கவிழ்-]

குப்புறக்கிட-த்தல் *kuppuṟa-k-kida*, 3 செ.கு.வி. (v.i.) கவிழ்ந்து கிடத்தல்; to lie prone or face downwards.

[குப்புற → குப்புறம் + கிட]

குப்புறப்பிடி-த்தல் *kuppura-p-pidi-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) முகம் கவிலும்படிப் பிடித்தல்; holding anything with the face down-ward (சா.அக.).

[குப்புற → குப்புறம் + பிடி.]

குப்புறல் *kuppural*, பெ.(n.) குப்புறப்படுத்தல்; lying upon the belly (சா.அக.).

[குப்புறு → குப்புறல்]

குப்புறவிழு-தல் *kuppura-vilu-*, 2 செ.கு.வி.(v.i.) தலைகவிழ விழுதல்; to trip and fall forward, to fall flat. on the face.

[குப்புற + விழு-]

குப்புறு¹-தல் *kuppuru-*, 20 செ.குன்றாவி.(v.i.) கடத்தல்; to traverse, cross. “குப்புறற் கருமை யாலக் குலவரைச் சாரல் வைகி” (கம்பரா. வரைக்.35).

[குப்பு + உறு-]

குப்புறு²-தல் *kuppuru-*, 20 செ.கு.வி.(v.i.) 1. பாய்ந்து கடத்தல்; to spring or leap across, “குறுமுனி குடித்த வேலை குப்புறுங் கொள்கைத் தாதல்” (கம்பரா.கடறா.15). 2. தலைகவிழ விழுதல்; to fall headlong. “கதிரவனும்... குடபாற் கடலிற் குப்புற்றான்” 3. தலைகுனிதல்; to hang one's face downs (செ.அக.)

Fin. kompastua; Es. kumistada; Q. kumpay.

[கவிழ்ப்பு → கப்பு → குப்பு + உறு-]

குப்பெனல் *kuppenal*, பெ.(n.) திடீரெனல்; expr. signifying suddenness.

[குப்பு + எனல்-]

குப்பை¹ *kuppai*, பெ.(n.) 1. குவியல்; collection, heap. “உப்பின் பெருங்குப்பை நீர்படியி னில்லாகும்”

(திரிகடு.83). 2. கூட்டம்; clump, group. “ஆம்பலங் குப்பையை” (கல்லா. 43,28). - “குன்றெனக் குவைஇய குன்றாக் குப்பை” (பொருந.244). 4. செத்தை; sweepings, rubbish, refuse. 5. மேடு (குடா.); mound, high ground. 6. மலம்; dung, excrement, ordure. குப்பை எடுக்கிறவன் (இ.வ.).

ம. குப்ப; க. குப்பெ, குப்பெ, கொப்பல்; தெ. குப்பம்; து. குப்பெ, குப்பெ, கிப்பெ; கோத. கிப்ப; துட. கிப்; கொவா. குப்பகல் (ஒன்று சேர்த்தல்); கூய். குப் (குன்று); பர். குப்பம் (மேடு); கோண். குப்பம்; குரு. கொப்பளா; மால். கவொம்; பட. குப்பெ

A.S., OE., E. heap; O.S. hop; ME. heep; Du. hoop; Icel. hopr; Dan. hob; Swed. hop; G. haufe; OHG. hwfo; R. kupa; Lith. kaupas.

[குவி → குவிப்பு → குப்பு → குப்பை]

kupp-ei, sweepings, refuse, dung, a dung-heap. Comp. kopros, dung, dirt, a farm-yard (C.G.D.F.L. Pg.593).

குப்பை² *kuppai*, பெ.(n.) சதகுப்பை (தைவ. தைல.24); dill.

[குப்பு → குப்பு → குப்பை]

குப்பைக்காட்சி *kuppai-k-kāṭci*, பெ.(n.) பறையர் நத்தத்திற்குரிய நிலவரி (நெல்லை.); ground rent payable by parayās for putting up huts on the lands.

ம. குப்பக்காழ்ச

[குப்பை + காட்சி]

குப்பைக்கார்த்திகை *kuppai-k-kārttikai*, பெ.(n.) பிற்கார்த்திகை; the day following kārttikai festival, when lamps are lit.

[குப்பு → குப்பை + கார்த்திகை]

குப்பைக்காரன் *kuppai-k-kāraṇ*, பெ.(n.) குப்பை வாருவோன்; street-sweeper, scavenger.

[குப்பை + காரன்]

குப்பைக்காலன் *kuppai-k-kālaṇ*, பெ.(n.) ஆகும் காலுடையவன்; auspicious person, one who brings good fortune, even as he comes, “ஒருவன் செய்தது வாய்த்துவரப் புக்கவாறே அவன் குப்பைக்காலன் காண்.... என்னக்கடவது” (ஈடு, 7.9:9).

[குப்பை + செல்வம். குப்பை + காலன்.]

குப்பைக்கீரை *kuppai-k-kīrai*, பெ.(n.) 1. குள்ளத் தண்டுக் கீரை; a weed of cotton soils. 2. அறைக் கீரை; a vigorous pot herb much esteemed.

ம. குப்பக்கீர

[குப்பை + கீரை.]

குப்பைக்குடையாள் *kuppai-k-kuḍaiyāḷ*, பெ.(n.) சிறுகீரை; field spinach (சா.அக.).

[குப்பை + குடையாள்.]

குப்பைக்குழி *kuppai-k-kuḷi*, பெ.(n.) குப்பைகளைப் போடும் குழி; a pit to collect rubbish and sweepings.

ம. குப்பக்குழி

[குப்பை + குழி.]

குப்பைக்கூடை *kuppai-k-kūḍai*, பெ.(n.) குப்பைகளைப் போடப் பயன்படுத்தும் கூடை; dust bin made up of wicker basket.

[குப்பை + கூடை.]

குப்பைக்கூளம் *kuppai-k-kūḷam*, பெ.(n.) செத்தை முதலியன; sweepings, rubbish.

[குப்பை + கூளம். மரபிணைமொழி.]

குப்பைகிளர்-த்தல் *kuppai-kīlar-*, 14 செ.கு.வி. (v.i.) குப்பைகிளை... பார்க்க; see *kuppaikilai* “குப்பை கிளர்த்தன்ன செல்வத்தை” (திவ். திருவாய். 3.9:5).

[குப்பை + கிளர்.]

குப்பைகிளறு-தல் *kuppai-kīḷaru-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) குப்பைகிளை-, பார்க்க; see *kuppaikilai*

[குப்பை + கிளறு.]

குப்பைகிளை-த்தல் *kuppai-kīlai-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) குப்பையைக் கிண்டுதல்; to scratch up a heap of refuse, as a hen. “குப்பை கிளைப்போவாக் கோழிபோல்” (நாலடி. 341). 2. குற்றம் வெளிப்படுவதற்குத் துருவித் துருவி உசாவுதல்; to enquire into for exposing unsavoury details.

[குப்பை + கிளை.]

குப்பைகொளுத்தி *kuppai-k-kolutti*, பெ.(n.) குப்பைகளைக் கொளுத்திச் சாம்பலாக்கும்படி பயன்படுத்தும் அடுப்பு அல்லது எந்திரம்; shut in fire for burning waste material, a furnace for burning rubbish to ashes (சா.அக.).

[குப்பை + கொளுத்தி.]

குப்பைச்சம்பா *kuppai-c-campā*, பெ.(n.) நெல்வகை; a kind of paddy.

[குப்பை + (கம்பு) சம்பா.]

குப்பைத்தொட்டி *kuppai-t-toṭṭi*, பெ.(n.) குப்பைகளைப் போடப் பயன்படுத்தும் தொட்டி; dust bin.

[குப்பை + தொட்டி.]

குப்பைநோய் *kuppai-nōy*, பெ.(n.) குதிரைகளுக்கு வரும் ஒருவகை நோய்; a disease attackig horses (சா.அக.).

[குப்பை + நோய்.]

குப்பைப்பருத்தி *kuppai-p-parutti*, பெ.(n.) உப்பம் பருத்திவகை; a species of cotton.

[குப்பை + பருத்தி.]

குப்பைமஞ்சள் *kuppai-mañcal*, பெ.(n.) 1. இழிந்த மஞ்சள்; an inferior kind of turmeric. 2. குரங்கு மஞ்சள்; monkey turmeric (சா.அக.).

[குப்பை + மஞ்சள்.]

குப்பைமன்னி *kuppai-maṇṇi*, பெ.(n.) 1. குப்பை மேனிக்கீரை; Indian acalypha.

[குப்பை + மன்னி.]

குப்பைமுள்ளி *kuppai-muḷli*, பெ.(n.) சிவப்புமுள்ளிக் கீரை; red prickly-spinach (சா.அக.).

[குப்பை + முள்ளி.]

குப்பைமூலிகை *kuppai-mūligai*, பெ.(n.) முடக் கொத்தான்; palsy curer (சா.அக.).

[குப்பை + மூலிகை.]

குப்பைமேடு *kuppai-mēḍu*, பெ.(n.) கூளக்குவியல் (பிங்.); dung hill; heap of sweepings, of rubbish.

[குப்பை + மேடு.]

குப்பைமேனி *kuppai-mēṇi*, பெ.(n.) குப்பையில் வளரும் ஒரு வகைக் கீரை; indian acalypha.

ம. குப்பமேனி; க. குப்பை, குப்பெகிட; தெ. குப்பி, குப்பெண்டசெடு.

[குப்பை + (மன்னி) மேனி.]

குப்பைமேனிமெழுகு *kuppai-mēṇi-meḷugu*, பெ.(n.) குப்பைமேனியை மற்றச் சரக்குகளோடு சேர்த்துச் செய்யும் மெழுகு; a wax like preparation from rubbish plant mixed with other ingredients (சா.அக.).

[குப்பைமேனி + மெழுகு.]

குப்பையலரி *kuppai-y-alari*, பெ.(n.) ஈழத்தலரி; pagoda tree (சா.அக.).

[குப்பை + அலரி.]

குப்பையன் *kuppaiyan*, பெ.(n.) அழுக்கடைந்தவன்; slovenly person, used in contempt.

[குப்பை + அன்.]

குப்பையெரு *kuppai-y-eru*, பெ.(n.) நாட்டெரு; country manure.

[குப்பை + எரு.]

குப்பைவாரி *kuppai-vāri*, பெ.(n.) குப்பை வாருவோன்; scavenger. 2. செத்தை கூட்டுங் கருவி; stiff broom made of withes or bamboo, rake.

[குப்பை + வாரி.]

குப்பைவை-த்தல் *kuppai-vai* 4 செ.கு.வி.(v.i.) பயிர்களுக்கு உரம்போடுதல்; to manure with sweepings, rubbish, refuse.

[குப்பை + வை.]

குபிலன் *kupilar*, பெ.(n.) அரசன் (யாழ்.அக.); king.

[குவை → குவி → குவிரன் → குபிலன்.]

குபினன் *kupinar*, பெ.(n.) வலைஞன் (யாழ்.அக.); fisherman.

[குப்பினி (வலை) → கும்பினன் + குபினன்.]

குபினி *kupini*, பெ.(n.) மீன்பிடிக்கும் வலைவகை (யாழ்.அக.); a kind of fishing net.

[குப்பினி → குபினி.]

குபீரெனல் *kubīreṇal*, பெ.(n.) வேகமாதற் குறிப்பு; onom. expr. signifying burning fiercely, rushing suddenly, flowing, forcibly, gushing out in streams. “ஆலயத்துளிருந்து குபீர் குபீரென” (திருப்ப.296).

[குபீர் + எனல்.]

குபீலெனல் *kubīleṇal*, பெ.(n.) குபீரெனல் பார்க்க; see *kubīreṇal*.

[குபீலெனல் → குபீரெனல்.]

குபேரன் *kubēraṇ*, பெ.(n.) எட்டுத் திக்குப் பாலகருள் வடதிசைக்கு உரியவனும் நிதியின் கிழவனும், இயக்கர்களுக்குத் தலைவனுமான தேவன்; Kubēra

the god of wealth, lord of Yaksas, regent of the North “ஒருவனோ குபேரனின்னோ டுடன் பிறந்தவர்கள்” (கம்பரா.சூ.ப.53). 2. பணக்காரன்; rich man. “வாக்கினால் குபேர னாக்கினான்” (தமிழ்நா.206). 3. சந்திரன்; moon. “சூரன் குலத்தோர் குபேரன் குலத்தோர்” (பாரத. இராச.116).

[குப்பை → செல்வம். குப்பை → குப்பையன் → குப்பன் → குபேரன்.]

குபேரிகை *kubērigai*, பெ.(n.) வட்டத்திருப்பி (தைவலதைல.4); sickle leaf.

[குப்பிகை → குபேரிகை.]

கும்பக்குடம் *kumbā-k-kuḍam*, பெ.(n.) 1. தேரின் உறுப்புக்களுளொன்று; dome of a temple car. 2. கரகம்; decorated water pot carried in procession.

[கும்பம் + குடம்.]

கும்பக்குடம்

கும்பகயம் *kumbakayam*, பெ.(n.) பேய்த்தேற்றா; a bitter variety of clearing nut (சா.அக.).

[கும்பம் + காயம்.]

கும்பகருணன் *kumbakarūṇan* பெ.(n.) 1. இராவணன் தம்பியருள் ஒருவன்; kumba karuna, younger brother of Ravana, as pot-eared. “கும்பகருணனுந் தோற்று முனக்கே பெருந்துயில்

தான் தந்தானோ” (திவ். திருப்பா.10). 2. பெருந்தூக்கமுள்ளவன்; sound sleeper (கொ.வ.).

[கும்பம் + கருணன். கும்பகருணன் = குடம் போன்ற காதலையவன்.]

Skt. kama > த. கருணன்.

கும்பகாமாலை *kumbakāmalai*, பெ.(n.) காமாலை நோய் வகை; a kind of jaundice (சா.அக.).

[கும்பம் + காமாலை.]

கும்பகாரம் *kumbakāram*, பெ.(n.) 1. கண்ணுக்கு வலிவையும், இரப்பைகளுக்கு அழகையும் கொடுக்கும் அஞ்சனம்; a mineral substance (antimony) used as collyrium to strengthen the eyes and beauty the lashes. (சா.அக.).

பழைய கும்பகாரிகை

[கும்பம் + (காரிகை)காரம்.]

கும்பகாரி¹ *kumbakāri*, பெ.(n.) சிவப்பு நஞ்சு; red arsenic (சா.அக.).

[கும்பம் + காரி.]

கும்பகாரி² *kumbakāri*, பெ.(n.) 1. மண்பாண்டம் செய்பவள் (யாழ்.அக.); - potter woman. 2. கண்ணிலிடும் மைவகை; a kind of collyrium. 3. செம்பாடாணம் எனும் செய்நஞ்சு; a mineral poison.

[கும்பம் + காரி.]

கும்பகாரிகை *kumbakārigai*, பெ.(n.) கண்ணுக்கிடும் மருந்து; collyrium for the eyes (சா.அக.).

[கும்பம் + காரிகை.]

கும்பங்கம் *kumbangam*, பெ.(n.) கருங்கழுகு, கருங்கடளி; black eagle, it is so called probably of its body resembling a pot in shape (சா.அக.).

[கும்பம் + அங்கம்.]

கும்பசரம் *kumbaśaram*, பெ.(n.) சிவதை; Indian jalap (சா.அக.).

[கும்பம் + சரம்.]

கும்பசாதி *kumbacādi*, பெ.(n.) பெண்களின் நாலுவகைச் சாதிகளில் ஒன்றாகிய சங்கினி சாதி; one of the four clases of women characterised according to their lust (சா.அக.).

[கும்பம் + சாதி.]

கும்பசீனிதம் *kumbacīnidam*, பெ.(n.) பீநாற் சங்கு; smooth volkamera (சா.அக.).

[கும்பம் + சீனிதம்.]

கும்பதும்பி *kumbatumbi*, பெ.(n.) குடத்தைப் போன்ற கரைக்காய்; a large round gourd resembling a pot (சா.அக.).

[கும்பம் + தும்பி.]

கும்பந்தம் *kumbandam*, பெ.(n.) வெண் கருங்காலி; whitish black wood (சா.அக.).

[கும்பம் → கும்பன் → கும்பந்தம். கும்பல் = சாம்பல் நிறம்.]

கும்பநாயறு *kumbanāyaru*, பெ.(n.) கும்பஞாயிறு, மாசிமாதம் கும்பராசியில் கதிரவன் நிற்கும் நிலை (கல்.க.சொ.அ.மு.).

[கும்பம் + (ஞாயிறு) நாயிறு (கொ.வ.).]

கும்பநீர் *kumbanīr*, பெ.(n.) குடத்துத் தண்ணீர்; water contained in a drinking pot (சா.அக.).

[கும்பம் + நீர்.]

கும்பப்புடம் *kumba-p-puḍam*, பெ.(n.) ஒரு பானையில் 40 துளைகளிட்டு, அதில் பாதிவரை அடுப்புக்கரியால் நிரப்பி, அதன்மீது மருந்தை வைத்து, அப்பானை வாயை மடக்கால் மூடி

சீலைமண் செய்து உலர்த்தி அடுப்பில் ஏற்றி, அப்பானையின் மடக்கு மீது நெருப்பையிட்டு, மூன்று நாட்கள் அடுப்பில் வைத்து எரிக்கும் ஒரு முறை; a process of calcination in which a large round pot, containing 40 holes at the bottom, is half-filled with charcoal, over, which is placed the required medicine. The lid of the pot is then covered with the dish, then hermitically sealed by luting the joint with clay and then getting it dried this apparatus is placed on an oven and heated for three days continuously (சா.அக.).

[கும்பம்+புடம்.]

கும்பப்பூ *kumba-p-pū*, பெ.(n.) கும்ப (மாசி) மாதத்து அறுவடையாகும் பாசன விளைச்சல்; crop harvested in the month of māci.

[கும்பம் (மாசிமாதம்) + பூ.]

கும்பம்¹ *kumbam*, பெ.(n.) 1. குவிந்து திரண்டிருக்கும் கலம்; earthen pot, jar. 2. கும்பவடிவான மேற்கட்டிடம்; dome. 3. கும்பம் போன்ற யானை மண்டை; frontal glob of an elephant's forehead. "கும்பத்தின் கரியைக் கோண்மா கொன்றென (கம்பரா. இரணியன்வ. 125). 4. கும்பவோரை; Aquarius, constellation of the zodiac. 5. கும்பமாதம்; the eleventh Indian month. 6. நெற்றி; forehead. 7. இருபுயங்களுக்கும் இடையிலுள்ள முதுகின் மேற்பக்கம்; upper part of the back between the shoulders.

[கும் → கும்பு → கும்பம்.]

கும்பம்² *kumbam*, பெ.(n.) 1. குவியல்; heap. 2. நூறுகோடி (திவா.); a thousand million.

[கூமு → கும்பு → கும்பம்.]

கும்பம்³ *kumbam*, பெ.(n.) ஒரு சிற்றூரின் காற்பங்கு அளவுள்ள பகுதி (சக்கிரநீதி.27); hamlet, one-fourth the size of a kirāmam.

[கூமு → கும்பு → கும்பம்.]

கும்பம் செய்தல் *kumbamceyda*, பெ.(n.) பிணத்தைப் புதைத்தல்; burying the dead.

[கும்பம் + செய்தல். கும்பம் - தாழி.]

கும்பம்பாலை *kumbam-pālai*, பெ.(n.) கோபுர முதலியற்றின்மேல் வைக்கும் ஒப்பனைக் கலசம்; pitcher-shaped finial as of a tower.

[கும்பம் + சாலை.]

கும்பமாதி *kumbamādi*, பெ.(n.) சிவதை; Indian jalap (சா.அக.).

[கும்பம் + ஆதி.]

கும்பாமுனி *kumbamāmuni*, பெ.(n.) கும்பமுனி, அகத்தியர்; the sage agastya (சா.அக.).

மறுவ. அகத்தியர்

[கும்பம் + மா + முனி.]

குடமலை முனிவனாகிய அகத்தியனைக் குடமலையில் இருந்தவனாகக் கருதுவதே மரபு. வடவர் இறையனாராது குடத்தில் (கும்பத்தில்) பிறந்தவன் என்று புனைந்துரைக்கும் தொல்கதை ஒரு கட்டுக் கதையாகும்.

கும்பமீன் *kumba-mīn*, பெ.(n.) கடல் நத்தை; sea snail with a fissure in the shell, at the bottom portion (சா.அக.).

[கும்பம் + மீன்.]

கும்பமுத்திரை *kumba-muttirai*, பெ.(n.) வழிபாட்டு முத்திரை வகை (சைவாநுட்.வி.12); a hand-pose, in worship.

[கும்பம் + முத்திரை.]

கும்பமூர்த்தன் *kumba-mūrttan*, பெ.(n.) மாந்தரை நோயால் பிடிக்கச் செய்வதாகக் கருதப்பட்ட பேய்; a demon believed to cause diseases in human beings (சா.அக.).

[கும்பம் + மூர்த்தன்.]

கும்பரேகை *kumpa-rēkai*, பெ.(n.) கைவரை வகை (திருவாரூர்.குற. Ms.); a line in palm of hand.

[கும்பம் + (வரைகை) ரேகை.]

கும்பல்¹ *kumbal*, பெ.(n.) 1. குவியல்; heap. 2. திரள்; clump, cluster, tuft. 3. கூட்டம்; company, crowd, collection, group, mass. “கும்பலா வொருமிக்கக் கூட்டி” (இராமநா. உயுத்.33).

[கும் → கும்பு → கும்பல்.]

கும்பல்² *kumbal*, பெ.(n.) கும்பனாற்றம்பார்க்க; see *kumbanārram*.

[கும்பு → கும்பல்.]

கும்பலக்கொடி *kumbala-k-kodī*, பெ.(n.) குமிழ் பார்க்க; see *kumil*.

மறுவ. குமிழங்கொடி

[கும்பலக்கொடி → கும்பலக்கொடி.]

கும்பலடி-த்தல் *kumbaladi*, செ.கு.வி.(v.i.) 1. கும்ப வாசனையடித்தல்; flavour of being over-boiled. 2. சுடு நாற்றம் வீசுதல்; throwing scorched small, smell of over burnt.

கும்பலம் *kumbalam*, பெ.(n.) 1. குடத்தைப் போன்ற பூசணி; pumpkin so called because of its resemblance of water pot. 2. சிறு குமிழ்; bell-vervain (சா.அக.).

[கும்பல் → கும்பலம்.]

கும்பலிகம் *kumbaligam*, பெ.(n.) மூலாதாரம்; the lowest centre in the pelvic region of the human body (சா.அக.).

[கும்பல் → கும்பலிகம்.]

கும்பவாதம் *kumba-vādam*, பெ.(n.) தோள், கை மிக வலித்து, கன்னமும் கண்ணும் கடுத்து, தலையில் துடிப்புண்டாகி, வாயுக் கோளாறடைந்து, தொப்புளின் கீழ் வலி காணும் ஓர் ஊத நோய்; a kind of rheumatism with in the shoulder and arms,

inflammation of cheeks and eyes, tremor of the head, flatulent disorders and colicky pain below the navel (சா.அக.).

[கும்பம்+வாதம்.]

கும்பளக்கொடி *kumbāḷa-k-koḍi*, பெ.(n.) குமிழங்கொடி; kashmeretree (சா.அக.).

[கும்பளம் (பூசணி)+கொடி.]

கும்பற்காடு *kumbarkāḍu*, பெ.(n.). அடர்ந்த காடு; thick forest.

[கும்பல்+காடு.]

கும்பற்சாதம் *kumbar-cādam*, பெ.(n.) 1. புகை குழந்த அன்னம்; smoked rice. 2. தீய்ந்த சாதம்; charred boiled rice (சா.அக.).

[கும்பல்+சாதம்.]

கும்பன் *kumban*, பெ.(n.) 1. ஓர் அரக்கன்; a rākṣasa. 2. இழிந்தவன்; libertine.

[கூல் → கும்பு (எரிதல், வேதல்) → கும்பன்.]

கும்பனாற்றம் *kumba-nārram*, பெ.(n.) தீய்ந்து போன உணவிலுண்டாகும் நாற்றம்; smell of charred rice, due to insufficient water for boiling (கொ.வ.).

[கும்பல்+நாற்றம்.]

கும்பா *kumbā*, பெ.(n.) உண்கலவகை; shaped silver or brass vessel. "கொப்பரை கிடாரநற் கும்பா" (பிரபோத.11:31).

[கும்பு→கும்பா.]

கும்பாகாரம் *kumbāgāram*, பெ.(n.) காட்டுக்கோழி; jungle fowl (சா.அக.).

[கும்பம் + (ஆகாரம்) ஆகாரம்.]

கும்பாசம் *kumbāśam*, பெ.(n.) பவளக்கொடி; coral reef.

கும்பாசாரம் *kumbāśāram*, பெ.(n.) கும்பாரம்¹ பார்க்க; see *kumbāram*.

[கும்பு → கும்பு + ஆசாரம்.]

கும்பாதிரி¹ *kumbādirī*, பெ.(n.) பெரிய மரவகை; lac tree.

[கும்பம் + (அத்திரி) ஆதிரி.]

கும்பாதிரி² *kumbādirī*, பெ.(n.) அறிவத்தந்தை; god father, sponser.

[கும்பம் + (அத்திரி) ஆதிரி.]

கும்பாரம்¹ *kumbāram*, பெ.(n.) அம்பாரம்; heap, pile.

[கும்பு → கும்பாரம்.]

கும்பாரம்² *kumbāram*, பெ.(n.) கும்பம் (யாழ்.அக.); pot.

[கும்பு → கும்பாரம் (ஆரம்ப சொல்லாக்க ஈறு).]

கும்பானை *kumbānai*, பெ.(n.) மழையை நம்பியே விளையும் நெல்வகை (G.T.J.D.95); a paddy growing solely with the help of rain.

[கும்பளம் → கும்பானை.]

கும்பி¹ *kumbi*, பெ.(n.) 1. சேறு (பிங்.); mud, mire or slough emitting stinking smell. 2. சுடுசாம்பல்; hot ashes.

தெ. கும்பி

[கும்பு → கும்பி.]

கும்பி² *kumbi*, பெ.(n.) வயிறு; belly. “ஒருசாண் கும்பிதூர்க்கின்ற கொடியரால்” (பிரபோத. 11:13).

[கும்பு → கும்பி.]

கும்பி³ *kumbi*, பெ.(n.) யானை(திவா.); elephant

[கும்பு → கும்பி.]

கும்பி⁴ *kumbi*, பெ.(n.) 1. கும்பிபாகம் பார்க்க; see *kumbibagam* “கும்பிநரகர்கள் (திவ்.திருவாய். 3,7,8.). 2. நரகம் (திவா.); hell.

[கும்பு → கும்பி.]

கும்பி⁵ *kumbi*, பெ.(n.) குவியல்(வின்.); heap

[கும்பு → கும்பி.]

கும்பி⁶-த்தல் *kumbi*-4 செ.கு.வி.(v.i.) ஓக முறையில் மூச்சடக்குதல்; to hold or suppress the breath, suspend respiration, as a yogi “உட்கும்பித்து வாங்கவே” (திருமந்.572).

[கும்பு → கும்பி.]

கும்பி⁷ *kumbi*, பெ.(n.) மரவகை; carey's myrtle bloom.

[கும்பு → கும்பி.]

கும்பி⁸ *kumbi*, பெ.(n.) கும்பவோரை (கும்பராசி) (யாழ்.அக.); the zodiacal sign aquarius.

[கும்பம் → கும்பி.]

கும்பி⁹ *kumbi*, பெ.(n.) மட்பாண்டம் (யாழ்.அக.); earthen vessel.

[கும்பம் → கும்பி.]

கும்பி¹⁰ *kumbi*, பெ.(n.) தீ (யாழ்.அக.); fire.

[கும்பு → கும்பு (வேதல், எரிதல்) → கும்பி.]

கும்பி ஒருசாணி *kumbiyerucāṇi*, பெ.(n.) எரிக்கப்பட்ட உமியின் சாம்பல், மாட்டுச்சாணம் (உழ்.நெ.க.அக.); ash of husk or cowdung.

[கும்பி + ஒரு + சாணி.]

கும்பிகபிடகம் *kumbiga-piḍagam*, பெ.(n.) ஒரு கண்ணோய்; an eye disease (சா.அக.).

மறுவ. கும்பிகம்

[கும்பிகம் + பிடகம்.]

கும்பிகம் *kumbigam*, பெ.(n.) நீலோற்பல விதை; seeds of blue Indian water lily. 2. பெருங்குமிழ். 3. ஆண்குறி; male genital. 4. ஒரு பூடு; a plant. 5. கண்ணிமை ஓரத்தில் குருக்கள் எழும்புவதனால் உண்டாகும் வீக்கம்; swelling of the eye-lids, due to the number of boils (சா.அக.).

[கும்பு → கும்பிகம்.]

கும்பிகவேது *kumbiga-vēdu*, பெ.(n.) வேது பிடித்தல்; treatment by vapour (சா.அக.).

[கும்பு → கும்பிகம்+வேது.]

கும்பிகா *kumbigā*, பெ.(n.) நாவற் கொட்டையைப் போன்ற ஒருவிதக் கல் பரு; a black wart resembling the stone or the seed of jambolin fruit in shape. 2. கழற்கொடி; bonduc-nut-creeper. 3. வெண்பாதிரி; white trumpet flower. 4. ஆகாச தாமரை; sky lotus (சா.அக.).

[கும்பிக்காய் → கும்பிகா.]

கும்பிகை *kumbigāi*, பெ.(n.) வாத்தியவகை (கம்பரா. பிமாத். 5); a kind of drum.

[கும்பிடு + அரி.]

கும்பிட்டுக்கட்டு-தல் *kumbiṭṭu-k-kāṭṭu*-5 செ.குன்றாவி.(v.t.) தழுவிக்கொள்ளுதல் (யாழ்.அக.); to enfold in a close embrace.

[கும்பு + இடு → கும்பிடு + கட்டு.]

கும்பிடரி *kumbidāri*, பெ.(n.) பயிரிடுவோர் நிலக்கிழார்க்கேனும், ஆலயத்திற்கேனும் காணிக்கையாக்கும் கதிர்க்கட்டு; bundle of sheaves presented by the ryot to the chief of a village or to the temple, as a mark of respect (இ.வ.).

[கும்பிடு + அரி.]

கும்பிடாணை *kumbidāṇai*, பெ.(n.) பிண்டம்; foetus (சா.அக.).

[கும்பி + (இடுவன் → இடான்) இடாணை. கும்பி = வயிறு]

கும்பிடு¹-தல் *kumbidu-*, 17 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. கைகுவித்து வணங்குதல்; to join hands in worship, to make obeisance with the hands joined and raised. “தலையினாற் கும்பிட்டுக் கூத்துமாடி” (தேவா. 727,3). 2. கெஞ்சுதல்; to beg, solicit, entreat (இ.வ.).

Fin. kumartua; Mordvin. koma; Es. kumardada; Hanti. kumatali; Mong. kumri; Jap. kubomi.

[கூப்பு → கூம்பு + இடு = கும்பிடு.]

கும்பிடு² *kumbidu*, பெ.(n.) வணக்கம்; worship, obeisance with hands joined. “நான் கும்பிடும்போ தரைக்கும்பிடாதலால்” (தாயு. கருணா. 6).

[கூப்பு → கூம்பு + இடு = கும்பிடு.]

கும்பிடுகல் *kumbidu-kal*, பெ.(n.) பிண்டக்கல்; white lime stone. a secret term used in alchemy (சா.அக.).

[கும்பி + இடு + கல். கும்பி = வயிறு]

கும்பிடுகளள் *kumbidukallan*, பெ.(n.) வணக்கங்காட்டும் வஞ்சன்; servile, hypocrite, cringing dissembles.

[கும்பிடு + கள்ளன்.]

கும்பிடுகற்கண்ணம் *kumbidu-kar-cuṇṇam*, பெ.(n.) சுந்தரானந்தர் நூலிற் கூறியுள்ள வழலைச் சுண்ணம்; an alchemical compound of calcium referred to (Sandarananthar's) work on Tamil medicine (சா.அக.).

[கும்பிடு + கல் + சுண்ணம்.]

கும்பிடுகிளிஞ்சில் *kumbidu-kilñgil*, பெ.(n.) கிளிஞ்சில் வகை; a species of cokee, a bivalve shell.

[கும்பிடு + கிளிஞ்சில்.]

கும்பிடுசட்டி *kumbidu-caṭṭi*, பெ.(n.) 1. கணப்புச் சட்டி; chafing-dish or portable furnace. 2. தட்டார் நெருப்பு வைக்கும் சட்டி; potsherd in which fire is kept by goldsmiths.

[கும்பி + இடு + சட்டி.]

கும்பிடுபூச்சி *kumbidu-pūcci*, பெ.(n.) முன்னங்கால்களைக் கூட்டிக் கும்பிடுவதுபோல் தோன்றும் ஒருவகை இலைப்பூச்சி; praying wisect, as holding its anterior legs in a manner suggesting hands clasped in prayer (யாழ்ப்ப.).

[கும்பிடு + பூச்சி.]

கும்பிடுபோடு-தல் *kumbidu-pōdu-*, 19 செ.கு.வி.(v.t.) கைகுவித்து வணங்குதல்; to worship with joined hands.

[கும்பிடு + போடு.]

கும்பித்திரு-த்தல் *kumbittiru-*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) ஊழ்க (சமாதி) நிலையிலிருத்தல்; being in a state in which the individuals consciousness gets fused and is lost in the transcendental. 2. மூச்சற்றிருத்தல்; being in a state of trance or suspended animation (சா.அக.).

[கும்பு → கும்பி → கும்பித்து + இரு.]

கும்பித்துப்போ-தல் *kumbittup-pō*, 8 செ.கு.வி. (v.i.) ஊழ்க் (சமாதி) புக வேண்டித் தம்பித்தல்; causing respiration to cease so as to enter samadhi. 2. மூச்சொடுக்கி நின்றல்; being in a state of breathlessness (சா.அக.).

[கும்பி → கும்பித்து + போ.]

கும்பிநாசம் *kumbinasam*-, பெ.(n.) பாம்பு(பிங்.); snake.

[கும்பி + நாசம்.]

கும்பிநாசி *kumbi-nāci*, பெ.(n.) குடத்தைப் போன்ற மூக்கு; jar nose (சா.அக.).

[கும்பம் → கும்பி + நாசி நாளி → நாசி.]

கும்பிநாற்றம் *kumbināṭṭam*-, பெ.(n.) கும்பநாற்றம் பார்க்க; see *kumbanāṭṭam*.

[கும்பு (கும்பல்) → கும்பி + நாற்றம்.]

கும்பிப்போ-தல் *kumbi-p-pō*, 8 செ.கு.வி.(v.i.) புகைமூழல்; being clouded with smoke when charred or over burnt (சா.அக.).

[கும்பி + போ.]

கும்பிபாகம் *kumbi-bāgam*, பெ.(n.) ஏழுநகரத்துள் ஒன்றானம் பாவஞ்செய்தவரைக் குயச் குளையிற் கடுவதுபோல் வாட்டுவதுமாகிய நரகம்; a hell in which the wicked are baked as if in potter's kiln, one of *ṣṭu-naragam*. "கும்பிபாக நரகத்திடைக் குளிப்ப" (காசிக. சிவசன்மாலை.310).

[கும்பி + பாகம்.]

கும்பிமுகம் *kumbi-mugam*, பெ.(n.) நெருப்பைப் போற் சிவந்த புண்; a red inflamed wound. 2. ஒரு சிவந்த நச்சுப்பூச்சி; a kind of red venomous insect (சா.அக.).

[கும்பி + முகம்.]

கும்பியழித்தல் *kumbi-y-aṭṭital*, பெ.(n.) ஒரு விளையாட்டு (யாழ்.அக.); a game.

[கும்பி + அழித்தல்.]

கும்பிரச்சரு *kumbiraccaru*, பெ.(n.) பேரிவாழும்; bile of cobra snake (சா.அக.).

[கும்பிலம் + (சரு) சரு.]

கும்பிலம் *kumbilam*, பெ.(n.) அகாலத்தில் பிறந்த குழந்தை; child begotten in undue season. 2. கரு முற்றாத குழந்தை; a child of an imperfect pregation. 2. ஒரு மீன்; a kind of fish called gilt head. 4. முதலை; crocodile (சா.அக.).

[கும்பு → கும்பிலம்.]

கும்பிலன் *kumbilan*, பெ.(n.) திருடன் (யாழ்.அக.); house-breaker, thief.

[கும்பு → கும்பில் (கழிவு) → கும்பிலன்.]

கும்பிரம் *kum biram*, பெ.(n.) **கும்பீலம்** பார்க்க; see *kumbīlam*.

[கும்பீலம் → கும்பிரம்.]

கும்பீலம்¹ *kumbīlam*, பெ.(n.) யானையையும் விழுங்கக்கூடிய பெரிய முதலை; a tremendously big crocodile capable of devouring even an elephant (சா.அக.).

[கும்பம் → கும்பிலம் → கும்பீலம்.]

கும்பீலம்² *kumbīlam*, பெ.(n.) முதலை (யாழ்.அக.); crocodile.

[கும்பில் (கழிவு) → கும்பீலம்]

கும்பு¹-தல் *kumpu*-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) சமைத்த உணவு தீய்ந்துபோதல்; to become overburnt, charred, smoked, as food when boiled with insufficient water.

[கும் → கும்பு.]

கும்பு²-தல் *kumpu-*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) திரள், குழு; crowd, collection, group.

தெ. கும்பு; க. கும்பா.

[கும் → கும்பு]

கும்புளிக்காய் *kumbuli-k-kāi*, பெ.(n.) தீவுப்பகுதியில் விளையும் பருத்த தேங்காய்; a round big coconut in the Islands of Andaman and Nicobars (சா.அக.).

[கும்பளம் → கும்புளி+காய். கும்பளம் = பூசணி.]

கும்பை¹ *kumbai*, பெ.(n.) 1. சிறுமரம்; White emetic nut. 2. பெருங்கம்பளிமரம்; Broad gardenia. 3. திக்காமல்லிகை; Dikmali gum-plant.

[கும்பு → கும்பை]

கும்பை² *kumbai*, பெ.(n.) சேரி; settlement, especially of Pañcamas.

தெ. கொம்ப

[கும்பு → கும்பை]

கும்பை³ *kumbai*, பெ.(n.) குடம் (யாழ்.அக.); pot.

[கும்பம் → கும்பை]

கும்பை⁴ *kumbai*, பெ.(n.) வேசி (யாழ்.அக.); prostitute.

[கும்பில் → கும்பிலி → கும்பை]

கும்பை⁵ *kumbai*, பெ.(n.) 1. ஓமகுண்டத்தின் வேதிகை (யாழ்.அக.); enclosure round a sacrificial pit. 2. குடும்பம்; family.

க. கொம்பெ

[குழு → கும்பு → கும்பை]

கும்பை⁶ *kumbai*, பெ.(n.) வாழைவகை (யாழ்.அக.); a kind of plantain.

[கும் → கும்பு (கொத்து) → கும்பை]

கும்பைப்பிசின் *kumbai-p-piśin*, பெ.(n.) கும்பை மரத்தின் பிசின்; comblly resin (சா.அக.).

[கும்பை + பிசின்.]

கும்பைமரம் *kumbai-maram*, பெ.(n.) கம்பிப் பிசின்; comblly resin tree. It yields a yellow gum which is anti-spasmodic and insecticide (சா.அக.).

[கும்பை + மரம்.]

கும்மட்டம்¹ *kummaṭṭam*, பெ.(n.) ஒருவகைச் சிறுபறை; a small drum.

தெ. கும்மெட்ட

[கும் → கும்மட்டம்]

கும்மட்டம்² *kummaṭṭam*, பெ.(n.) 1. காகிதத்தாலான கூட்டுவிளக்கு; globe lights made of paper, chinese lantern. 2. விமானக்கூண்டு; cupola, dome. 3. கட்டவளைவு arch, vault, arched roof.

[கும் + மட்டம்]

கும்மட்டி¹ *kummaṭṭi*, பெ.(n.) 1. கும்மாளம், குதிக்கை; romping, jumping. 2. கும்மாளமடித்து ஆடுங் கூத்து; a rustic dance.

[கும் → கும்மு → கும்மட்டி]

கும்மட்டி² *kummaṭṭi*, பெ.(n.) கும்மட்டம் பார்க்க; see *kummaṭṭam*.

[கும்மட்டம் → கும்மட்டி]

கும்மட்டி³ *kummaṭṭi*, பெ.(n.) நெருப்புவைக்குஞ் சட்டி (திவ்.திருக்குறள். 5, வ்யா); chafing-dish.

தெ. கும்பட்டி; க. கும்பட்டி.

[கும் → கும் → கும்மட்டி]

கும்மட்டி⁴ *kummaṭṭi*, பெ.(n.) கொம்மட்டி பார்க்க (பதார்த்த.700); a small water-melon. see *kommaṭṭi*

[கொம்மட்டி → கும்மட்டி]

கும்மட்டி⁵ *kummaṭṭi*, பெ.(n.) 1. ஆற்றுத் தும்மட்டி; bitter apple. 2. சர்க்கரைக் கொம்மட்டி; sweet water melon. 3. கம்மாள் நெருப்புச் சட்டி; chafing-dish especially of goldsmith (சா.அக.).

[ஒரு கா: கும்மல் + சட்டி - கும்மட்டி.]

கும்மட்டிக்கீரை *kummaṭṭi-k-kirai*, பெ.(n.) ஒருவகைக் கறிக்கீரை; a kind of vegetable green (சா.அக.).

[கும்பு → கும்பல் → கும்மல் + சட்டி - கும்மல்சட்டி → கும்மட்டி + கீரை.]

கும்மட்டிகுத்து-தல் *kummaṭṭi-kuttu*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) குதித்து விளையாடுதல்; to jump and romp about.

[கும்மட்டி + குத்து]

கும்மல்¹ *kummal*, பெ.(n.) ஆடையை நனைத்து நெம்புகை; washing cloth by plunging it into water and pressing it with hands.

[கூல் → கும்பு → கும்மல்.]

கும்மல்² *kummal*, பெ.(n.) கும்பல் பார்க்க; see *kumbal*.

[கும்பு → கும்பு → கும்மல்.]

கும்மல்³ *kummal*, பெ.(n.) அரிசி, உப்பு, காய்கறி முதலிய பொருள்களின் குவியல்; heap of vegetables. சந்தையில் காய்கறிகளைக் கும்மல் கும்மலாகக் குவித்து வைத்திருப்பார்கள். (உ.வ.).

[கும்பு → கும்பு → கும்மல்.]

கும்மல்⁴ *kummal*, பெ.(n.) அரிவாள்; sickle.

[கூல் → கும்பு → கும்பு → கும்மல்.]

கும்மலி¹-த்தல் *kummalī*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) விளையாடுதல்; to revel, sport, flutter. “குருகினாங் கூடியாங்கே கும்மலித் திறகுலர்த்தி” (தேவா.511,8).

[கூம் → கும்மலி]

கும்மலி² *kummalī*, பெ.(n.) பருத்தவள்; corpulent, stout woman.

[கூள் → கும்பு → கும்மலி]

கும்மாயம் *kummayam*, பெ.(n.) 1. குழையச் சமைத்த பருப்புப் பயற்றுத்தன்மை கெடாது கும்மாய மியற்றி (மணி.27,185); well-boiled dhal. 2. சுண்ணாம்பு; lime, mortar.

[கூம் (சுடுதல்) → கும்பு → கும்மாயம்.]

கும்மாளங்கொட்டு-தல் *kummaḷan-kottu*, செ.கு.வி. (v.i.) குதித்து விளையாடுதல்; to jump and move sportively.

[கும்மாளம் + கொட்டு]

கும்மாளம் *kummaḷam*, பெ.(n.) 1. குதித்து விளையாடுகை; jumping, romping, moving sportively, as children, claves, etc. 2. குதித்தாடும் ஓர் அநாகரிகக்கூத்து; a rustic dance.

[கூள் → கும்பு → கும்மாளம்.]

கும்மாளி¹-த்தல் *kummaḷi*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) மனநேர்யின் விளைவாகக் குதித்தல், கை கொட்டல், தன்னை உயர்வாகப் பேசிக்கொள்ளல்; mild form of mania in which the symptoms are manifested under the form of gaiety or sport, as jumping, clapping hands and indulging in other agreeable hallucinations (சா.அக.).

[கும்மல் → கும்மாளி → கும்மாளி.]

கும்மாளி² *kummaḷi*, பெ.(n.) கும்மாளம் (யாழ்.அக.); romp; jumping about.

[கும்மாளம் → கும்மாளி]

கும்மி *kummi*, பெ.(n.) 1. மகளிர் கை கொட்டிப் பாடியாடும் விளையாட்டு; dance with clapping of hands to time and singing, especially among girls. 2. கும்மிப்பாட்டு; poem composed in a adapted to *kummi* dance.

[கொம்மை → கொம்மி → கும்மி]

கும்மியடி-த்தல் *kummi-y-ati-*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) பாடிக் கொண்டு கைகொட்டியாடுதல்; to play the *kummi* dance.

[கும்மி + அடி.]

கும்மிருட்டு¹ *kummiruṭṭu*, பெ.(n.) செறி விருட்டு; pitch darkness, intense darkness.

ம. குற்றாக்குற்றிருட்டு

[கும் + இருட்டு. கும் = நெருக்கம், செறிவு ஆகியன குறிக்கும் ஒலிக்குறிப்புச் சொல்.]

கும்மிருட்டு² *kummiruṭṭu*, பெ.(n.) காரிருள்; cimmerician, thick darkness.

[கும் + இருட்டு.]

கும்மு-தல் *kummu-*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) கைகூடுதல், உண்டாதல்; to happen, occur. "பண்டுநினைத்த பருவங் கும்முதடி" (கனம் கிருஷ்ணையர், கீர்த்.4).

[கூல் → கும்மு.]

கும்மெனல்¹ *kummenal*, பெ.(n.) இருளடர்ச்சி, காதடைப்பு முதலியவற்றைக் கூறுமிடத்துவரும் குறிப்பு; onom. expr. signifying being overwhelmed, as by excessive darkness or being confused, as by a sound in the ears when partly filled with water. "கொண்டைமலரே கும்கும்கும் என்னக் கோயம்புத்தூர்நாடி நடந்துவா பிண்கூடி" (நாடோடிப் பாட்டு).

[கும்மு → கும்மெனல் - ஒலிக்குறிப்பு.]

கும்மெனல்² *kummenal*, பெ.(n.) மணம் வீசுதல்; to diffuse odor. "கொண்டைமலரே கும்கும்கும் என்னக் கோயம்புத்தூர்நாடி நடந்துவா பிண்கூடி" (நாடோடிப் பாட்டு).

[கும்மு → கும்மெனல்.]

குமக்கி *kumakkī*, பெ.(n.) கடுகுரோகிணி; black hellebore (சா.அக.);

[கும் → குமக்கி.]

குமஞ்சம் *kumarjam*, பெ.(n.) 1. பறங்கிச்சாம்பி ராணி; *salai* tree. 2. நறும்புகை; frankincense.

[கும் + குமஞ்சம்.]

குமஞ்சான்¹ *kumarjāṇ*, பெ.(n.) 1. ஆண் குமஞ்சான் அல்லது குங்கிலியம்; male frankincense. 2. பெண்குமஞ்சான் அல்லது சாம்பிராணி; female frankincense. 3. நறுமணப் புகை வகை; different varieties of incense. 4. பறங்கிச் சாம்பிராணி; *banzām* in (சா.அக.).

[கும்மல் → குமைதல் → குமைந்தான் → குமஞ்சான்.]

குமஞ்சான்² *kumarjāṇ*, பெ.(n.) குமஞ்சம் பார்க்க; see *kumarjam*.

[குமஞ்சம் → குமஞ்சான்.]

குமஞ்சி *kumarjī*, பெ.(n.) ஆந்தை; owl (சா.அக.).

[கும் → கும்மந்தி → கும்மஞ்சி → குமஞ்சி.]

குமஞ்சு *kumarjā*, பெ.(n.) ஆந்தை; owl (சா.அக.).

[குமஞ்சி → குமஞ்சு.]

குமட்டி *kumaṭṭi*, பெ.(n.) கரைக்கொடி; bottle gourd creeper. 2. காட்டுப் பூவம்; eye-balltree (சா.அக.).

[கும் → கும்மந்தி → குமைந்தான் → குமஞ்சான்.]

குமட்டிக்காளான் *kumaṭṭi-kāḷāṇ*, பெ.(n.) மரக்காளான்; mushrooms growing on trees (சா.அக.).

[குமட்டி + காளான்.]

குமட்டிக்கீரை *kumaṭṭi-k-kīrai*, பெ.(n.) ஒருவகைக் கறிக்கீரை; a kind of vegetable green (சா.அக.).

[குமட்டி → குமட்டி + கீரை.]

குமட்டிக்கொண்டிரு-த்தல் *kumaṭṭi-k-konḍiru-*, 3 செ.கு.வி.(v.i.) ஒக்காளித்திருத்தல்; being nauseous (சா.அக.).

[கும் → குமட்டு → குமட்டி + கொண்டிரு-.]

கும்பு-தல் *kumafu*-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. வாயால் எடுத்தல்; to have vomiting sensation, keck. 2. நிறையவுண்டு தெவிட்டுதல்; to retch from over-eating. "பொழிந்த மாநிலம் புற்றாக் கும்புடிய புன்றறா" (கம்பரா. காரகா.47).

கும்பு²-தல் *kumafu*-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கக்குதல்; to vomit, eject. "வடவை கும்புடியெதிரெடுத்து வயங்குஞ் குலப்படை" (காசிக. வயிர.22). 2. அருவருத்தல்; to loathe, detest; to feel repugnant about.

[கும் → கும்பு]

கும்பு³ *kumafu*, பெ.(n.) அருவருப்பினால் உண்டாகும் கக்கல்; vomiting with loathing, kecking. அதை உண்டதும் ஒருகும்புக் கும்புடியது.

[கும் → கும்பு]

கும்புகை *kumafugai* பெ.(n.) கும்புதல்; a sudden feeling of nausea (சா.அக.).

[கும்பு → கும்புகை.]

கும்புர்க்கண்ணனார் *kumafur-k-kannanar*, பெ.(n.) பதிற்றுப்பத்தின் இரண்டாம் பத்தினை இயற்றிய புலவர்; the author of the second ten of *patirrup-pattu*.

[கும்புர் + கண்ணன் + ஆர்.]

கும்பு *kumadu*, பெ.(n.) கன்னம்; cheek.

[கும் → கும்பு]

கும்பெறிவான் *kumaperivān*, பெ.(n.) கருப்பூரவகை (சிலப்.14, 109, உரை.); a kind of camphor.

[கும்பு → எறிவான்.]

கும்புடை *kumandai* பெ.(n.) 1. ஒருவகை மகிழ்ச்சிக்கூத்து; a dance of delight, merry dance. "இட்டகும்புடைய பேய்... உகளித்தனவே" (பாரத.பதினாறாம்.51). 2. செருக்குமேலிட்டுச்

செய்யும் செயல்; head strong haughty deed. "தக்கனார் கொண்ட வேள்விக் கும்புடையது கெட" (தேவா.441,5).

[கும் → கும்பு → கும்புடை.]

கும்புடையிடு-தல் *kumandai-y-idu*, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மகிழ்ச்சியார் குதித்தல்; to cut capers; to leap for joy. 2. நிறையவுண்டு தெவிட்டுதல் (யாழ்.அக.); to retch from over-eating.

[கும் → கும்பு → கும்புடை + இடு]

கும்புதனுசாதி *kumana-tanu-šādi*, பெ.(n.) இச்சையின் அடிப்படையில் பிரித்திருக்கும் ஆண் சாதி நான்கு வகையுள் ஒன்று; one of the four classes of men divided according the lust (சா.அக.).

[கும்பு + தனு + சாதி.]

கும்புன் *kumana*, பெ.(n.) தன்தலையை வெட்டி அதனை விரும்பிய தம்பி கையிற் கொடுத்து வேண்டியபொருளைப் பெறுமாறு தன்னிடம் இரந்த புலவனுக்குத் தன் வாளையீந்த ஒரு பெருவள்ளல் (புறநா.164); an ancient chief, who was so liberal as to give away his sword to a needy poet for cutting his head off and taking it over to his brother who had set a price on it.

[கும் → கும்புல் → கும்புன் → கும்புன் (கும்புன்மை, இளமை, இனிமை) → கும்புன்மை → கும்புன்மை (இளிய பண்பினன்), கும்புன் பாரக்க கை *kumajam*]

கும்பு *kumam*, பெ.(n.) கூட்டம்; Arabian costus (சா.அக.).

[கும் → கும்பு.]

கும்பு *kumar*, பெ.(n.) 1. கன்னிமை; virginity. "கும்புருக்குஞ் சசிபோல்வான் (குற்றா.தல. தருமசாமி.47). 2. கன்னி; virgin; grown-up unmarried girl. 3. அழியாத் தன்மை; impregnability, unsullied condition. "கும்புருப் பிணித்த பைம்பொற்கொடி" (பாரத.இந்திரப்.32)

[கும் → கும்பு.]

குமரக்கிரியை *kumara-k-kiriyai*, பெ.(n.) சிரித்தல், சிறுநீர்க்குடித்தல், தரையைக் குத்தல், கல் பொறுக்கல் முதலிய குணங்களை யுண்டாக்கும் ஓர் அரத்தப் பிரமை; a state of unsound mind manifesting such tendencies as laughing drinking urine, striking with the feet on the ground gathering pebbles etc.,

[குமரம் + கிரியை.]

குமரகச்சாணம் *kumara-kaccānam*, பெ.(n.) பழைய வரிவகை; an ancient tax (S.I.I.iii,115).

[குமரகம் + சாணம்.]

குமரகண்டம் *kumara-kaṇḍam*, பெ.(n.) ஒருவகை வலிப்பு; epileptic fits attended with violent convulsions. “குமரகண்ட வலிப்பு வருஞ் சிலநேரம்” (தனிப்பா.1,264,2).

[குமரம் + கண்டம்.]

குமரகண்டவலி *kumara-kaṇḍavali*, பெ.(n.) ஓர்வகை இழுப்பு அல்லது தணுப்பினால் (சிலேட்டுமத்தால்) பிறந்து, காய்ச்சல், தலைவலி கண்டு, முன் கழுத்தையும், முகத்தையும் முறுக்கித் தோளின் பக்கம் வைத்தல் தாடை, கண், செவி, உதடு இவற்றை கோணச் செய்தல் முதலிய குறிகளோடு காணும் வலிப்புநோய்; a kind of epileptic form fits marked by fever and head ache attended with violent convulsions when neck and face are distorted to one side of the shoulder thereby twisting the face especially chin, eyes and ears. It is due to concerted action of the deranged vaycu(gas) (சா.அக.).

[குமுறல் → குமரல் + கண்டம் + வலி. கண்டம் = திங்கு, வலி - வலிப்பு.]

குமரகண்டன் *kumara-kaṇḍan*, பெ.(n.) குமர கண்டம் பார்க்க; see *kumara-kaṇḍam*. “குமரகண்டன் முதலியன விடும்பையினைப் பெருக்கும்” (சேதுபு.தூராசார.35).

[குமரம் + கண்டன்.]

குமரகமூலி *kumara-ga-mūli*, பெ.(n.) கோழிக்கால் கீரை, புதினாக் கீரை; Indian pepper mint (சா.அக.).

[குமரகன் + மூலி. குமரகன் = கோழி.]

குமரகன் *kumara-gaṇ*, பெ.(n.) 1. கோழி; fowl. 2. சேவல்; cock.

[குமரன் (முருகன்) → குமரகன் (முருகனின் கொடியான சேவல்).]

குமரகன் பூடு *kumara-gaṇ-pūḍu*, பெ.(n.) கோழிக்கால் பூடு; plant resembling the leg of fowl (சா.அக.).

[குமரகன் + பூடு.]

குமரகன் பெண்டர் *kumara-gaṇ-pēṇḍār*, பெ.(n.) வள்ளிக்கொடி; sweet potato creeper (சா.அக.).

[குமரகன் + பெண்டர்.]

குமரகுருபரர் *kumara-kuru-parar*, பெ.(n.) நீதிநெறி விளக்கம் முதலிய சிற்றிலக்கியங்கள் இயற்றியவரும் பதினேழாம் நூற்றாண்டில் விளங்கியவருமான ஆசிரியர்; the author of *nīti-neri-vilakkam* and other poems, 17th c.

[குமரன் + குரு + பரர்.]

குமரகோட்டம் *kumara-kōṭṭam*, பெ.(n.) கச்சியிலுள்ள முருகக்கடவுள் கோயில்; a shrine in *conjeevaram* sacred to Skanda. “குமரகோட்டம்வாழாறுமா முகப்பிரான்” (கந்தபு.கடவுள்.18)

[குமரன் + கோட்டம்.]

குமரதண்டம் *kumara-taṇḍam*, பெ.(n.) குமரக் கடவுளைப் படைத்தலைவராகக் கொண்ட தேவர்படை; army of gods under Skanda's command. “குமரதண்டம் புகுந்தீண்டிய வெள்ளம்” (திவ்.திருப்பள்ளி.6).

[குமரன் + தண்டம்.]

குமரப்பாரை *kumarappārai*, பெ.(n.) பெரிய கடல்மீன்வகை (M.M.668); horse mackerel, glossy green, attaining 5 ft. in length.

[குமரம் + பாரை.]

குமரப்பிள்ளை *kumara-p-iḷḷai*, பெ.(n.) குமரி; virgin (சா.அக.).

[குமர் + பிள்ளை.]

குமரம்¹ *kumaram*, பெ.(n.) கொம்பில்லாத விலங்கு (சூடா.); hornless animal.

[கும் → குமர் → குமரம்.]

குமரம்² *kumaram*, பெ.(n.) பழங்காலத்திலிருந்ததாகச் சிலர் கருதுகின்ற ஓர் தமிழ் இலக்கண நூல்; a fictitious work on tamil grammer believed to have perished.

[குமரன் → குமரம்.]

குமரமூக்கன் *kumara-mūkkap*, பெ.(n.) கொம்பேறிமூக்கன்; krait.

[கொம்பேறிமூக்கன் → குமரமூக்கன்.]

குமரலண்டம் *kumara-laṇḍam*, பெ.(n.) பிடுக்கில் இரைச்சலிடும் ஒருவகை அண்டநோய்; reducible hernia (சா.அக.).

[குமுறல் → குமுரல் + அண்டம்.]

குமரவலி *kumaravali*, பெ.(n.) காக்கைவலிப்பு நோய் வகை (திருப்பு.176,புது.); a kind of epileptic fit.

[குமரம் + வலி]

குமரவேள் *kumara-vēḷ*, பெ.(n.) முருகக் கடவுள்; Skanda “வலவனை... குமரவேள் முன்னருய்த்தான்” (கந்தபு.ஏமகூட.6).

[குமரன் + வேள்.]

குமரன் *kumarap*, பெ.(n.) 1. இளைஞன்; young man, youth. “இருந்த குலக்குமார்தமை . . . பருக நோக்கி” (கம்பரா.மிதிலைக்.157). 2. புதல்வன்; son. “வாசவற்காகிய குமரன்” (பாரத. பதின்மூன்.191). 3. முருகன்; Skanda, as son of Śiva. “குன்று தோறாடிய குமரற் போற்றுவாம்” (கந்தபு.கடவுள்.16). 4. வைரவன் (சூடா.); Bhairava.

[கும் → குமர் → குமரன்.]

குமரனேறும் பச்சிலை *kumaraṇ-ērum-pa-c-cilai*, பெ.(n.) மயிற்சிகைப் பூடு; peacock's crest (சா.அக.).

[குமரன் (முருகன்) + ஏறும் + பச்சிலை.]

குமரனேறும் புள் *kumaraṇ-ērum-puḷ*, பெ.(n.) மயில்; pea-cock (சா.அக.).

[குமரன் + ஏறும் + புள் (பறவை).]

குமரி¹ *kumari*, பெ.(n.) 1. கன்னி; virgin, maid. “குமரிமணஞ் செய்துகொண்டு” (திவ். பெரியாழ்.3.8:3). 2. பருவமடைந்த பெண்; grown-up unmarried girl. 3. புதல்வி; daughter. “தக்கனீன்ற ... குமரியான” (கந்தபு.பாயி.57). 4. கொற்றவை; durgā. “விழிநுதற் குமரி (சிலப்.11,214). 5. குமரியாறு; a river. “உடவேங்கடந் தென் குமரி (தொல்.பாயி.). 6. குமரி முனை; Cape Comorin. 7. கன்னிக் குமரிக்கடல் நீர்; sacred waters at cape Comorin “தென்றிசைக்குமரி யாடிய வருவோள்” (மணி.13,7). 8. அழிவின்மை; perpetual youthhood, uncorrupt, unspoilt condition. “குமரிக் கூட்டிற் கொழும் பல்லுணவு” (சிலப்.10, 123). 9. கற்றாழை (திவா.); aloe.

[கும் → குமர் → குமரி.]

குமரிருட்டு (குமரிருட்டு) குமரிவாழை என்பன இளமையையும், குமரி வேட்டம் குமரிப்போள் என்பன முதல் நிகழ்ச்சியையும், குமரிப்படை, குமரிமதில் என்பன அழியா நிலைமையையும் உணர்த்தும்.

குமர், குமரன், குமரி என்னும் சொற்கட்குத்

திரண்ட இனமை என்பதே அடிப்படை பொருள். ஒ.நோ. முருகு = இனமை. முருகு = முருகன், இளைஞன், குமரன் வள்ளிமணானன், குறிஞ்சி நிலத் தெய்வம்.

வடமொழியானர், குமரகுமரியரை ஆரியத் தெய்வமாகவும், அவர் பெயரை ஆரியச்சொல்லாகவும் காட்டல் வேண்டி, குமரன் என்பதைக் குமார என்றும் குமரி என்பதைக் குமாரி என்றும், ஈற்றயலுயிர் நீட்டி, மகன் மகன் என்று முறையே பொருள் குறித்து, குமார என்பதைக் கு + மார என்று சிதைத்து, எளிதில் இறப்பது (easily dying) என்று பொருட்கரணியங் கூறுவர்.

குமரன் குமரி என்னுஞ் சொற்கட்குத் தமிழில் இளைஞன், இளைஞை என்றேயன்றி, மகன், மகன் என்னும் பொருளில்லை. இவ்விரு சொற்கட்கும் 'கும்' என்பதே மூலம் என்றும், ஆரியத்தொன்மக் கதைப்படி முருகன் சிவனுக்கு மகன் எனினும், காளி அவனுக்கு மகனாகான் என்றும் எளிதிலிறப்பது குழப்பருவத்திலும், சிழப்பருவத்திலுமன்றி மழப்பருவத்திலில்லையென்றும் அறிதல் வேண்டும்.

மணமாகாத இளைஞனையும் இளைஞையை யும் செல்வன், செல்வி என்று அடை கொடுத்துப் பெயர் குறிப்பது, குமரன், குமரி என்பன வடசொல்லென்னும் அறியாமையை அடிப்படையாகக் கொண்டது. செல்வன் செல்வி என்று மணமக்களைக் குறிப்பதே மரபாதலால், Master, Miss என்னும் அடைகளை இனிக்குமரன் குமரி என்றே தமிழிற் குறிக்க.

(குமர் → குமரி (செல்வி.78, ஏப்ரல், பக்.407))

குமரி² kumari, பெ.(n.) மலைநிலத்துச் செய்யும் வேளாண்மை; cultivation in hills.

[குய் → கும் → குமரி.]

குமரிக்கடல் kumari-k-kaḍal, பெ.(n.) குமரியருகிலுள்ள கடல் (சிலப்.8,1, உரை); sea near Kumari.

[குமரி + கடல்.]

குமரிக்கண்டம் kumari-kaṇḍam, பெ.(n.) தென்கடலில் மூழ்கி விட்டதாகக் கருதப்படும் தமிழர் வாழ்ந்த நிலப்பகுதி; land submerged in the

Indian Ocean where ancient Tamils supposed to have lived for a long period. "மெய்ந்நெறி சேர்வது குமரிகண்டம்" (கந்தபு.அண்டகோ.47).

[குமரி + கண்டம்.]

குமரிக்கருப்பினி kumari-k-karuppini, பெ.(n.) சிறுபெண்ணாயிருக்கும் போதே கருப்பமடையும் பெண்; a young pregnant girl (சா.அக.).

மறுவ குமரிக்கருவத்தி, குமரிக்கருவாளி

[குமரி + கருப்பினி.]

குமரிக்கற்றாழை kumari-k-karṛāḷai, பெ.(n.) 1. சோற்றுக்கற்றாழை; aloe pulp. 2. செங்கற்றாழை; red aloe (சா.அக.).

[குமரி + கற்றாழை.]

குமரிக்காமம் kumari-k-kāmam, பெ.(n.) பெண்ணின் நாதம்; sexual discharge in women. semen muliebre. "கொள்ளடா கொள்ளடா குமரிக்காமம். கொண்டவனே உயிர்பிழைப்பான் மற்றோன் சாவான்" (பூரணசந்திரோதயம்) (சா.அக.).

[குமரி + காமம்.]

குமரிக்கோடு kumari-k-kōḍu, பெ.(n.) குமரிக்கடற் பக்கத்திருந்த ஒரு மலை; a mountain or banks of a river said to have existed near Kumari. "குமரிக்கோடுங் கொடுங்கடல் கொள்ள" (சிலப்.11:20).

[குமரி + கோடு.]

குமரிகற்பம் kumari-karpam, பெ.(n.) 1. சோற்றுக் கற்றாழையிற் கொள்ளும் காயகற்ப மருந்து; medicine taken along with aloe-pulp for rejuvenation. 2. பெண்ணின் நாதத்தோடு மருந்தைச் சேர்த்துக் கொள்ளும் காயகற்ப மருந்து; a rejuvenating medicine in which the female vaginal secretion forms

the ingredient amongst other drugs used for the purpose (சா.அக.).

[குமரி + கற்பம். கற்பம் = கலுவத்தில் (கல்வம்)

இட்டனாத்த மருந்து]

குமரிகாசம் *kumari-kācam*, பெ.(n.) கண்ணுக் கேற்படும் ஒருவகைக் காசநோய் ; cataract of the eyes. It is marked by a bluish-white appearance like contrusion, intolerable pain and irritation, muco purulent discharge, piercing pain in the iris. As a result of deranged vayu (humour) It is also characterised by dilatation of the pupil, swelling due to the collection of morbid fluid in the eye and impaired vision (சா.அக.).

[குமுறுல் → குமால் → குமரி + காசம்.]

இதனால் கண்கள் கலங்கித் தாங்க முடியாத கடுப்புடன் வலியுண்டாகிப் பிணை சேர்ந்து, நடு விழியில் குத்தலும், அதனுடன் கண்ணில் வலியும் கொண்டு கண்மணி பெருத்து விங்கித் திரண்டு நீர் கோத்துக் கொண்டு பார்வைக்குக் கெடுதி நேரிடும்.

குமரிச்சாறு *kumari-c-cāru*, பெ.(n.) கற்றாழைச் சாறு; aloe juice.

[குமரி + சாறு.]

குமரிச்சீவன் *kumari-c-cīvaṇ*, பெ.(n.) புத்திரச் சீவிப் பூடு; child's amulet tree (சா.அக.).

[குமரி + சீவன்.]

குமரிக்கறா *kumari-c-cuṛā*, பெ.(n.) 15 அடி நீளமுள்ள குரங்கன்கறாயின் (M.M.851); zebra shark, tawny, attaining 15 ft. in length.

[குமரி + கறா.]

குமரிச்சேர்ப்பன் *kumari-c-cērppaṇ*, பெ.(n.) குமரித்துறைக்குரிய பாண்டியன் (திவா.); the paṇḍya king, as lord of cape comorin.

[குமரி + சேர்ப்பன்.]

குமரிச்சோறு *kumari-c-cōru*, பெ.(n.) கற்றாழைச் சோறு; aloe pulp (சா.அக.).

[குமரி + சோறு.]

குமரிஞாழல் *kumari-ñāḷaḷ*, பெ.(n.) 1. மல்லிகை; jasmine. 2. சங்கம் பூ; cinnamon.

[குமரி + ஞாழல்.]

குமரித்துறை *kumari-t-turai*, பெ.(n.) கன்னியாகுமரி நீர்த்துறை; the bathing-ghat at Cape Comorin. "பொருளைத்துறையொடு குமரித்துறையவள் புதுநீராடுகவே" (மீனாட்பிள்ளைத்.நீராடற். 10).

[குமரி + துறை.]

குமரித்தெய்வம் *kumari-t-teyvam*, பெ.(n.) கன்னியாகுமரித் தெய்வம்; the goddess Kumari at Cape Comorin.

[குமரி + தெய்வம்.]

குமரித்தைலம் *kumari-t-tailam*, பெ.(n.) சோற்றுக் கற்றாழையை முதன்மையாகக் கொண்டு உண்டாக்கும் மருந்து எண்ணெய்; a medicated oil prepared with aloe as a chief - ingredients along with other drugs which is used for anointing the head (சா.அக.).

மறுபடி குமரியெண்ணெய்

[குமரி + தைலம்.]

குமரிதபோதம் *kumaridapōdam*, பெ.(n.) தூயிற் றிலை; the highest degree or state of the soul in which yogis attain entire quiescence (சா.அக.).

[குமரி + இத + போதம்.]

குமரிநாதம் *kumari-nādam*, பெ.(n.) குமரிக் காமம்; sexual discharge in women.

[குமரி + நாதம்.]

குமரிநாதம் என்பதற்கு மாதவிலக்குக் குருதி எனப் பிற மருத்துவ அகரமுதலிகளில் குறிக்கப் பட்டிருப்பது தவறு என மருத்துவர் சாம்பசிவம் பிள்ளை தெளிவாக்கியிருக்கிறார்.

குமரிநீர் *kumari-nīr*, பெ.(n.) 1. பெண்ணின் காமக்களைநீர் (குமரிக்காமம்); sexual discharge in women. 2. கற்றாழை நீர்; aloe juice. 3. வெடியுப்புச் செய்நீர்; nitric acid. 4. சிறுமியின் சிறுநீர்; girl's urine (சா.அக.).

[குமரி + நீர்.]

குமரிநீலி *kumari-nīli*, பெ.(n.) குமரி நஞ்சு; a kind of prepared arsenic (சா.அக.).

[குமரி + நீலி.]

குமரிப்பகவதி *kumari-p-pagavadi*, பெ.(n.) **குமரித்தெய்வம்** பார்க்க; see *kumari-t-teyvam*.

[குமரி + பகவதி.]

குமரிப்படை *kumari-p-paḍai*, பெ.(n.) அழியாச்சேனை; invincible army. “குமரிப்படைதழி இய” (புறநா.294).

[குமரி + படை.]

குமரிப்பருவம் *kumari-p-paruvam*, பெ.(n.) கருத்தரித்தற்குரிய பருவம், பருவகாலம்; the reproductive period of a woman's life (சா.அக.).

[குமரி + பருவம்.]

குமரிப்பால் *kumari-p-pāl*, பெ.(n.) 1. குமரிச்சாறு; aloe juice. 2. பருவப் பெண்ணின் முலைப்பால்; the breast milk of a young woman (சா.அக.).

[குமரி + பால்.]

குமரிப்பூ *kumari-p-pū*, பெ.(n.) இளம் பெண்ணின் மாதவிலக்கு அரத்தம்; the menstrual blood of a virgin girl (சா.அக.).

[குமரி + பூ.]

குமரிப்போர் *kumari-p-pōr*, பெ.(n.) கன்னிப்போர்; first military engagement of a prince. “குமரிப்போருள் . . . கொன்றதன்றே” (சீவக.806).

[குமரி + போர்.]

குமரி மஞ்சணத்தி *kumari-mariṇṇatti*, பெ.(n.) பூச மஞ்சள்; Indian saffron (சா.அக.).

[குமரி + மஞ்சணத்தி.]

குமரிமடல் *kumari-maḍal*, பெ.(n.) கற்றாழை மடல் (சா.அக.); leaf of aloe.

[குமரி + மடல்.]

குமரிமணி *kumari-maṇi*, பெ.(n.) பருவப் பெண்ணின் நோனி (யோனிலிங்கம்); the small elongated organ or elitoris of a young woman (சா.அக.).

[குமரி + மணி.]

குமரிமதில் *kumari-madil*, பெ.(n.) அழியாக்கோட்டை (சீவக.336); pregnable fortress.

[குமரி + மதில்.]

குமரிமூத்தல் *kumari-mūṭṭal*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கன்னிகையாகவேயிருந்து மூப்படைதல்; to live and die as a virgin; to live one's days in virginity. “குமரிமூத்தவக் கொடுங்குழை நல்லான்” (மணிமே.22:143); pregnable fortress. 2. பயனின்றிக் கழிதல்; to be wasted, to lie fruitless. “குமரி மூத்தவென் பாத்திரம்” (மணிமே.14:77).

[குமரி + மூத்தல்.]

குமரிமூலம் *kumari-mūlam*, பெ.(n.) கற்றாழை வேர்; aloe root (சா.அக.).

[குமரி + மூலம்.]

குமரியச்சரம் *kumariya-c-caream*, பெ.(n.) குழந்தை களுக்கு அழிற்சியினால் நாக்குக் கொப்புளிக் காமலே தடித்து, வெடித்து, சுரங்காய்ந்து, அரத்த

மாய் வயிற்றுப் போக்குடன் கக்கலையும் உண்டாக்கும் ஒரு நோய்; a kind of stomatitis due to alimentary disorder. It is marked by swollen tongue, fissure from inflammation without ulceration, fever, dysentery and vomiting (சா.அக.).

[குமரி + அச்சரம்.]

குமரியன்னம் *kumari-y-annam*, பெ.(n.) குமரிச்சோறு, கற்றாழைச் சோறு; aloe pulp (சா.அக.).

[குமரி + அன்னம்.]

குமரியாடு-தல் *kumari-y-āḍu*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கன்னியாகுமரி நீரில் நீராடி தென்புலத்தார் கடன் முதலியவை செய்தல்; to perform sacred ablutions at cape comorin. "தென்றிசைக் குமரியாடிய வருவோன்" (மணி.1.13,7). 2. கன்னியோடு மருவுதல்; to copulate with a virgin. "சிந்தை நலிகின்ற திருநீர்க் குமரியாட" (சீவக.2020).

[குமரி + ஆடு.]

குமரியாறு *kumari-y-āru*, பெ.(n.) தமிழகத்துக்குத் தெற்கெல்லையாய்க் கடலாற் கொள்ளப்பட்டதாகக் கூறப்படும் கன்னியாறு; the kumari river mentioned in Tamil literature as having been once the southern boundary of the Tamil land, and afterwards submerged in the Indian ocean. "குமரியாறும் பனைநாட்டோடு கெடுவதற்கு முன்னையது" (தொல்.பொ.649, உரை).

[குமரி + ஆறு.]

குமரியிசை *kumari-y-iśai*, பெ.(n.) பேரிச்சம் பழம்; wild date fruit (சா.அக.).

[குமரி + இசை.]

குமரியிருட்டு *kumari-y-irūḍu*, பெ.(n.) கன்னியிருட்டு; darkness just before dawn.

[குமரி + இருட்டு.]

குமரிரு-த்தல் *kumar-iru*, 3 செ.கு.வி.(v.i.) வீணே கழிதல்; to pass away unused; to be wasted. "ஆத்மகுணங்கள் குமரிருந்துபோமித்தனை" (ஈடு.2.8:1).

[கும்மல் → குமல் → குமர் + இரு.]

குமரிலிங்கம் *kumari-liṅgam*, பெ.(n.) பெண்ணின் நோனி; clitoris of a young woman (சா.அக.).

மறுவ. குமரிமணி

[குமரி + லிங்கம்.]

குமரிவளி *kumari-vali*, பெ.(n.) ஒரு காற்றுப் பிடிப்பு; a kind of windy humour (சா.அக.).

[குமரி + வளி.]

குமரிவாழை *kumari-vāḷai*, பெ.(n.) ஈனாத இளவாழை; young plantain that has not yet yielded. "குமரிவாழையின் குருத்தகம் விரித்து" (சிலப்.16:42).

[குமரி + வாழை.]

குமரேசசதகம் *kumarēśa-śadagam*, பெ.(n.) குமரேசனை முன்னிலைப்படுத்திக் குருபாததாசர் இயற்றிய சதகநூல்; ethical poem of 100 stanzas addressing kumarēśa, bykuru-pāta-tācar.

[குமரேசர் + சதகம்.]

குமல் *kumal*, பெ.(n.) அரிவாள் (அக.நி.); sickle.

[கும்மல் → குமல்.]

குமலி *kumali*, பெ.(n.) துளசி; holy basil (சா.அக.).

[கும் → குமலி.]

குமளம் *kumalam*, பெ.(n.) 1. மென்மை; softness. 2. இளமை; youthfulness. 3. இனிமை; sweetness. 4. நறுமணம்; fragrance.

சுஜ. *kumala*

[கும் → கும்பு கும்மளம் குமளம்.]

த. குமளம் > skt. kōmala.

குமளம்பாக *kumalambāśu*, பெ.(n.) இரண்டடி நீளமுள்ள கடல்மீன்வகை; tawnyfish, bluish, attaining 2 ft. in length.

[குமளம் + பாக.]

குமனீம் *kumanīm*, பெ.(n.) 1. பறங்கிச் சாம்பிராணி; Indian resin. 2. குங்குலியம்; saul dammer. 3. சாம்பிராணி; frankincense (சா.அக.).

[குமல் → கும்மல் → கும்மலி → குமனீம் (கொ.வ.).]

குமாரகம் *kumāragam*, பெ.(n.) ஒருவகை ஈயம்; a kind of lead. 2. மாலிலங்கம்; lingam tree. 3. பத்து, பன்னிரண்டு அகவைப் பெண்; a girl of 10 or 12 years. 4. கற்பழியாப்பெண்; a chaste woman. 5. இரட்டை மல்லிகை; double flowered jasmine (சா.அக.).

[கும் → குமல் → குமரம் → குமாரகம்.]

குமாரகாலம் *kumāra-kālam*, பெ.(n.) குமரப் பருவம்; the period of youth. “குமாரகால நிறைவுற வய்த்து” (பெருங்.நரவாண.8,44).

[குமரம் → குமாரம் + காலம்.]

குமாரகவாமி *kumāra-śuvāmi*, பெ.(n.) முருகக் கடவுள்; Skanda, as the son of śiva. “நக்கீரனாரால் உரைகண்டு குமாரகவாமியாற் கேட்கப்பட்டதென்க” (இறை.1,உரை,பக்.8).

[குமரன் + கவாமி.]

குமாரகவாமியம் *kumāra-śuvāmiyam*, பெ.(n.) நல்லூர்க் குமாரகவாமிகேசிகர் இயற்றிய ஒரு சோதிடநூல்; a treatise in astrology by *naḷḷur-k-kumārācuvāmi-dēśigar*.

[குமார் + கவாமியம்.]

குமாரத்தி *kumāratti*, பெ.(n.) மகள்; daughter.

[குமாரன் → குமாரத்தி.]

குமாரதந்திரம்¹ *kumāra-tandiram*, பெ.(n.) முருகக்கடவுளின் வழிபாட்டு நெறியைத் தெரிவிக்கும் ஆகமம்; an agama in sanskrit dealing with skanda and his worship. “குமாரதந்திர நெறிப்படி ... பூசனை புரிந்தனர்” (கந்தபு.மீட்சி.24).

[குமாரன் + தந்திரம்.]

குமாரதந்திரம்² *kumāratandiram*, பெ.(n.) இராவணன் (கோகர்ணத்தில்) தவம் செய்து இயற்றிய ஓர் மருத்துவ நூல் (வடமொழியில் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட ஆயுள் வேதத்தின் ஒரு பாகம்); one of the divisions of Ayurvēda in to sanskrit originally written by Ravana (சா.அக.).

[குமாரம் + தந்திரம்.]

குமாரதெய்வம் *kumāra-deyvam*, பெ.(n.) **குமாரகவாமி** பார்க்க; see *kumāra-śuvāmi* “அவன் குமாரதெய்வம்” (இறை.1, உரை, பக்.7).

[குமாரன் + தெய்வம்.]

குமாரப்பல்லக்கு *kumāra-p-pallakku*, பெ.(n.) சிறுபல்லக்கு; small palankeen.

[குமரன் → குமாரன் + பல்லக்கு.]

குமாரப்பாறை *kumāra-p-pārai*, பெ.(n.) 5 அடி நீளமுள்ள ஒரு கடல்மீன்; a kind of horse mackerel, its length is about 5 feet (சா.அக.).

[குமாரம் + பாறை.]

குமாரபிருத்தியம் *kumāra-piruttiam*, பெ.(n.) குழந்தைகளுக்கும் பெண்களுக்கும் வரும் நோய்களின் காரணம், குறி, குணம், முறை முதலியவற்றைப் பற்றிக் கூறும் ஆறு மருத்துவ நூல்கள்; 6 books in Ayurveda, which tells the diseases peculiar to infants and women. It contains etymology, symptomatology etc (சா.அக.).

[குமாரம் + பிருத்தியம்.]

குமாரம் *kumāram*, பெ.(n.) உருக்கி ஓடவிட்ட பொன் (யாழ்.அக.); gold melted and refined.

[குமர் → குமாரம்.]

குமாரமடைப்பள்ளி *kumāra-maḍai-p-paḷḷi*, பெ.(n.) அரச குமரர்க்குச் சமையல் செய்தோரது

மரபில்வந்தவர்கள்; a sub-caste of *maṭai-p-palli* who got their name from their ancestors having been cooks of princes.

[குமார் → குமாரர் + மடை + பள்ளி.]

குமாரவாகனம் *kumāra-vāḡagam*, பெ.(n.) 1.மயில்; peacock. 2. யானை; elephant (சா.அக.).

[குமாரன் + வாகனம்.]

குமாரவிருத்தியை *kumāra-viruttiyai*, பெ.(n.) மருத்துவச்சி; mid-wife (சா.அக.).

[குமாரம் + விருத்தியை.]

குமாரன் *kumārap*, பெ.(n.) 1. புதல்வன்; son. 2. இளைஞன்; young man. 3. முருகக்கடவுள்; Skanda, as son of Śiva. "கோயில்செல்லுபு குமார னிருந்தான்" (கந்தபு.குமார.16).

[குமரன் → குமாரன்.]

குமாரி *kumārī*, பெ.(n.) 1.புதல்வி; daughter. 2. காளி; *kālī* 3. அழியா இளமையினள்; woman of perpetual youth ever in the prime of life. "அமர்செய் கயற்கட் குமாரியைக் காக்க" (மீனாட்பிள்ளைத்காப்பு. 4). 4. தங்கத்தைக் கரைக்குமோர் கரைப்பான்; solvent of gold (W.).

[கும் → குமி → குமாரி.]

குமாரிகா *kumārīkā*, பெ.(n.) காய்ப்பாகல்.

[குமி + பாய் = குமாரிக்காய் → குமாரிகா.]

குமாரிகை *kumārīgai*, பெ.(n.) பத்துமுதல் பன்னிரண்டு அகவைப் பெண்; a girl of 10-12 years (சா.அக.).

[குமி → குமாரி + கை.]

குமி¹-தல் *kumi-*, 2 செ.கு.வி.(v.i.) திரளுதல்; to accumulate, to be heaped up, to crowd (கொ.வ.).

[கும் → குமி-.]

குமி²-த்தல் *kumi-*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) திரளச் செய்தல்; to accumulate, heap up, to gather.

[கும் → குமி-.]

குமி³-த்தல் *kumi-*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) அரிசி முதலியவற்றை அதிகமாகக் குற்றுதல்; to cover-pound, as rice.

[குமி → குமி-த்தல்.]

குமிகை *kumigai*, பெ.(n.) முதிராத எள்ளு (பிங்.); immature sesamum. 2. வெள்ளெள்ளு (மலை.); white sesamum.

[கும் → குமிகை.]

குமிகைச் சோளம் *kumigai-c-cōlam*, பெ.(n.) வெண்சோளம்; white guinea-corn (சா.அக.).

[குமிகை + சோளம்.]

குமிட்டி-த்தல் *kumitti-*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) குமிழ் போலாதல்; to swell, form as a tumour.

[குமிழ் → குமிட்டித்தல்.]

குமிட்டிக்கல் *kumitti-k-kal*, பெ.(n.) கற்கிட்டம்; over burnt brick (சா.அக.).

[குமிட்டி + கல்.]

குமிட்டிக்காய் *kumitti-k-kāy*, பெ.(n.) கறிக்குமிட்டி; a vegetable variety of kumatti (சா.அக.).

மறுவட கல்யாணபூசணி

[கும்மட்டி → குமட்டி → குமிட்டி + காய்.]

குமிட்டிமாதுளை *kumitti-māduḷai*, பெ.(n.) கொம்மட்டி மாதுளை; melon lime-citrus (சா.அக.).

மறுவட சீதளை

[கொம்மட்டி → குமட்டி + மாதுளை.]

குமிட்டில் *kumittil*, பெ.(n.) ஒரு கீரை; a vegetable green (சா.அக.).

[குமிட்டி → குமிட்டில்.]

குமிட்டு *kumittu*, பெ.(n.) குவியல் (யாழ்.அக.); heap.

[கும் → குமிழ் → குமிட்டு]

குமிடக்கல் *kumida-k-kal*, பெ.(n.) கிட்டம்; iron dross (W).

[குமிடம் + கல்.]

குமிடு *kumidu*, பெ.(n.) குன்று; hill. “காடுங் குமிடு மிடமாக” (பாடு.போற்றி.).

[கும் → குமி → குமிடு]

குமிண்சிரிப்பு *kumin-cirip-pu*, பெ.(n.) புன்சிரிப்பு; gentle smile. “குனித்த புருவமும் கொவ்வைச் செவ்வாயில் குமிண் சிரிப்பும்” (தேவா.11.4).

[குமிழ் + சிரிப்பு = குமிண் சிரிப்பு.]

குமிண்டி *kumindī*, பெ.(n.) கீரைவகை; a kind of greens. “குமிண்டியும் பண்ணையும் கூட முளைக்கின்ற” (தனிப்பா.1, 142,38).

[குழன் → குழம் → குமுண் → குமிண். குழம் = ஒருவகை மணம் வீசுதல்மட்டிக்கீரை.]

குமிதம் *kumidam*, பெ.(n.) தேக்குமரம்; teak wood; Indian oak (சா.அக.).

[கும்மு → கும்பிதம் → குமிதம் (திரண்டது).]

குமிலம் *kumilam*, பெ.(n.) பேரொலி (பிங்.); uproar, tumult, great noise, roar, acclamation shout.

[குழல் → குமில் → குமிலம்.]

குமிலயம் *kumilayam*, பெ.(n.) குப்பைமேனி. இது குப்பையில் வளரும் ஒருவகைக் கீரை; rubbish plant. It is common in indian gardens and backyards of houses (சா.அக.).

மறுவ. மயிலக்கீரை

[குமிலி → குமிலியம் → குமிலயம்.]

குமிலவோதை *kumila-v-ōdai*, பெ.(n.) பேரார வாரம்; tremendous noise, uproar. “சாப நாணறு குமிலவோதை” (இரகு. யாக.87).

[குழல் → குமில் → குமிலம் + ஒதை.]

குமிலி *kumili*, பெ.(n.) துளசி; sacred basil.

[குழல் → குமில் → குமிலி.]

குமிழ்¹-த்தல் *kumil*-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. குமிழி யிடுதல்; to grow into a conical shape, to be spherical, globular, to form in to bubble. “செழுங்குருதி கொழித்திழிந்து குமிழித்தெறிய” (திவ்.பெரியாழ். 4:8,7). 2. மயிர்சிலிர்த்தல்; to stand on end, as hair, to horripilate.

[கும் → குமிழ் → குமிழ்த்தல்.]

குமிழ்²-த்தல் *kumil*, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. ஒலிக்கச் செய்தல்; to cause to sound. “அதிர்முக முடைய வலம்புரி குமிழ்த்து” (திவ்.பெரியாழ். 4:7,3). 2. கொழித்தல் (தைலவ. வைத்திய.12); to winnow.

[கும் → குமிழ்.]

குமிழ்¹ *kumil*, பெ.(n.) 1. நீர்க்குமிழி (பிங்.); water bubble. 2. உருண்டு திரண்ட வடிவம்; knob, as of wooden sandals, stud, pommel, anything round or convex, as the head of a nail. 3. எருத்தின் திமில்; hump of an ox. 4. உள்ளங்கால் வீக்கம்; swelling in the sole of the foot.

[கும் → குமிழ்.]

குமிழ்² *kumil*, பெ.(n.) 1. நிலக்குமிழ்; small cashmere tree. 2. பெருங்குமிழ் (தொல்.எழுத்.386);

coomp teak. 3. நீரைச் வடிக்கும் செடிவகை; mucilaginous shrub that yields water. 4. நாணல் (மலை.); kaus, a large and coarse grass.

[கும் → கும்மு (திரள்தல்) → குமுல் → குமில் → குமிழ்]

குமிழ்-தல் *kumil-*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) சித்திரவேலை செதுக்கப்படுதல்; to be embossed or worked in relief. மரத்திற் குமிழ்ந்த யானை.

[குமி → குமிழ்]

குமிழ்க்கட்டை *kumil-k-kattai*, பெ.(n.) பாதக்குறடு; knobbed or studded wooden sandals.

[குமிழ் + கட்டை]

குமிழ்க்கொடி *kumil-k-kodi*, பெ.(n.) நிலக்குமிழ்; small cashmere tree.

[குமிழ் + கொடி]

குமிழ்குமிழ்-த்தல் *kumil-kumil-*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) பிறர்க்குத் தோன்றாமல் மறைத்தல்; to hide from others, hush. “கோட்டமின் முற்றங் குமிழ் குமிழ்த் துரைப்” (பெருங். உஞ்சைக் 34:184).

[குமிழ் + குமிழ்]

குமிழ்நோய் *kumil-noy*, பெ.(n.) குமிழ்போற் படலத்தைப் புடைப்பிக்கும் கண்ணோய் (சீவரட். 270); tubercle in the cornea of the eye.

[குமிழ் + நோய்]

குமிழ்ப்பிடி *kumil-p-pidi*, பெ.(n.) கதவு முதலியவற்றில் தைத்த குமிழ்க் கைப்பிடி; rounded handle, knob (கொ.வ.).

[குமிழ் + பிடி]

குமிழ்ப்பு *kumilppu*, பெ.(n.) 1. குமிழெழுகை; bubbling up. 2. மயிர்ச்சிலிர்ப்பு (உரி.நி.); hairs standing on end, horripilation. 3. கொழிக்கை (தைலவ. வைத்திய.12); winnowing.

[குமிழ் → குமிழ்ப்பு]

குமிழ்மிட்டான் *kumil-mittan*, பெ.(n.) தண்ணீர் மிட்டான்; water root (சா.அக.).

[குமிழ் + (மிட்டான்) → மிட்டான்]

குமிழ்ரோகம் *kumil-rōgam*, பெ.(n.) குமிழ்நோய் பார்க்க; see *kumilnoy*.

[குமிழ் + ரோகம்]

குமிழ்வண்டு *kumil-vandu*, பெ.(n.) வண்டு வகை; carpenter bee (வின்.).

[குமிழ் + வண்டு]

குமிழகம் *kumilagam*, பெ.(n.) குமிழ் மரம்; kashmere commonly found in Himalayas, Nilgris in the east and west coasts including Malabar (சா.அக.).

மறுவ குமிழ், கும்பிடுதேக்கு, குமிழ்க்கொடி.

[குமிழ் + அகம்]

இது இமாலயம், நீலகிரி மலையாளம் ஆகிய இடங்களில் வளரும். இதன் நிழல் உடம்பிற்கு நன்மையைத் தரும்.

குமிழஞ்சுருந்து *kumilañ-cūlundu*, பெ.(n.) குமிழங்கழியில் ஏற்றும் தீப்பந்தம் (சங்.அக.); torches made of tamil sticks.

[குமிழ் → குமிழம் + சுருந்து. சுள் + ளரிதல். சுள் → சுருந்து]

குமிழஞ்சும் *kumilañ-cū*, பெ.(n.) குமிழஞ்சுருந்து பார்க்க; see *kumilañ-cūlundu*.

[குமிழஞ்சுருந்து → குமிழஞ்சும்]

குமிழம் *kumilam*, பெ.(n.) குமிழ் மரம்; a tree of teak variety.

மறுவ குமிழகம், கும்பிடுதேக்கு, குமிழம், குமிழ்.

[குமிழ் → குமிழம்]

குமிழம்

குங்குமப்பூ

குடசப் பாலை

குப்பைமேனி

குமிழன் *kumilan*, பெ.(n.) குமிழம் பார்க்க; see *kumilam*.

[குமிழ் → குமிழன்.]

வகைகள்: நிலக்குமிழ், பெருங்குமிழ் (சா.அக.).

குமிழாணி *kumilāṇi*, பெ.(n.) 1. தலையிற குமிழ் கொண்ட ஆணி; stud nail (C.E.M.). 2. குமிழ்ப்பிடி பார்க்க; see *kumil-p-piḍi*

[குமிழ் + ஆணி.]

குமிழி¹ *kumili*, பெ.(n.) நீர் முதலியவற்றிலெழுங் குமிழி; bubble. “குமிழிவிட் குமிழ் குருதி” (சீவக. 2239). 2. பாதக் குறட்டின் குமிழ்; boss, knob, as of wooden sandals. 3. ஊற்றுவாய்; spring, as the source of a stream. “கிண்ணகத்தில் குமிழிக் கீழே சாவிபோமா போலே” (ஈடு, 5:3, 7).

[கும் → குமிழ் → குமிழி.]

குமிழி² *kumili*, பெ.(n.) கீழ்க்குமிழி பார்க்க; see (S.I.I.iii, 411).

[குமிழ் → குமிழி.]

குமிழி-த்தல் *kumil-*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) குமிழி கொள்ளுதல்; to bubble, to rise in bubbles, in pustules.

[குமிழி → குமிழித்தல்.]

குமிழி நீருண்(ணு)-தல் *kumili-nīruṇṇu-*, 12 செ.கு.வி.(v.i.) ஒரு பொருளில் ஆழங்காற்பட்டுக் கிடத்தல்; lit., to dive deep causing bubbles, to dive deep into a subject. “கிடாம்பியாச்சாணோடு அல்லாதாரோடு வாசியறக் குமிழ் நீருண்டது” (ஈடு, 10:6, 1).

[குமிழ் → குமிழி + நீருண்-]

குமிழம் *kumilam*, பெ.(n.) கடைக்கண்ணின் வெள்விழியில் குமிழ்போல் கொப்புளத்தை

உண்டாக்கும் ஒரு கண்ணோம்; a tubercle on the white or sclerotic coat of the eye (சா.அக.).

[குமிழ் → குமிழ் → குமிழம்.]

குமிளா *kumila*, பெ.(n.) மீன்வகை; a kind of fish. “கீளி குமிளா மாசினி” (புறாணை.பள்ளு. 74).

[குமிழ் → குமிளா.]

குமிளி¹ *kumili*, பெ.(n.) நீர்க்குமிழி; bubble on water (சா.அக.).

[கும் → குமிழ் → குமிளி.]

குமிளி² *kumili*, பெ.(n.) குப்பி; bottle.

[குமிழ் → குமிழ் + குமிளி.]

குமிளிக்கண் *kumili-k-kaṇ*, பெ.(n.) குருக்கள் எழும்பிய கண்; eye marked by vesicles (சா.அக.).

[குமிளி + கண்.]

குமிளிபாய்-தல் *kumilipāy-*, 2 செ.கு.வி.(v.i.) நீர்க்குமிழியைப் போல் எழும்பல்; rising like bubbles (சா.அக.).

[குமிளி + பாய்-]

குமிறு-தல் *kumiru-*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) ஒலித்தல் (குடா.); to resound, roar.

[கும் → குமிறு-]

குமின்குமினெனல் *kumig-kumig-eṇal*, பெ.(n.) சிலம்பு முதலிய அணிகலன்களின் ஒலிக்குறிப்பு; onom. expr. signifying tinkling sound, as of anklets. “மின்னனார் குமின் குமின்னலங்காரம் பெற நடஞ்செய்” (கம்பரந். 6).

[குமின் + குமின் + எனல்.]

குமு *kumu*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. பெருகுதல், பரவுதல்; to spread. 2. உடைதல், இடிதல்; to be broken, into pieces to fall down and perish.

[கும் → குமு.]

குழுக்கு¹ *kumukku*, பெ.(n.) 1. மொத்தம்; whole, total, lump, gross, wholesale. பண்டங்களை யெல்லாம் குழுக்காய் வாங்கினான் (உ.வ.). 2. பெருந்தொகை; lion's share; large number; considerable quantity. 3. கூட்டம்; band, clan, crowd, party (இ.வ.).

[கும்→குழு→முக்கு.]

குழுக்கு² *kumukku*, பெ.(n.) உதவி; aid, help, assistance. “குழுக்குப்பண்ண” (வின.).

[கும்→குழுக்கு.]

குழுக்கு³ *kumukku*, பெ.(n.) கழுக்கம்; secrecy.

மறுவ. கழுக்கம், மந்தணம், உள்ளாளம்.

[கழுக்கு→குழுக்கு.]

குழுக்கு¹-தல் *kumukku*-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.)

1. ஊமைக்காயம் படக் கையாற் குத்தல்; to beat with fists, pommel. 2. ஆடை கும்முதல்; to wash cloth by wetting and gently pressing it with hands; துணியைச் சற்று குழுக்கு (உ.வ.).

தெ. குழுசு

[கும்→கும்மு→குழுக்கு.]

குழுகம் *kumugam*, பெ.(n.) 1. பன்றி; hog. 2. பிரப்பங் கொடி; cane creeper, water-rattan (சா.அக.).

[கும்→கும்மு→கும்முகம்→குழுகம் (திரட்சி).]

குழுகுமு-த்தல் *kumu-kumu*-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) மணம் மிக வீசுதல்; to spread fragrance, to send whiffs of odour. “பசுமஞ்சள் குழுகுமுக்க” (அழகர்கல.10).

[கும்→குமு+குமு. கும்+பெருகு, பரவு.]

குழுகுமெனல் *kumukumegal*, பெ.(n.)

1. பேரொலிக்குறிப்பு; onam. expr. signifying uproar. “குடமுழ வாண னீராயிரங் கரங்கொண்டு குழுகுமெனவே முழக்க” (திருப்போ. சந்.பிள்ளைத். சிறுபறை.2). 2. மணம் வீசுதற் குறிப்பு; expr. signifying sending out whiffs of odour. “மணந்தான் குழுகுமென் றடிக்கவிலலை” (தனிப்பா. 1,389,44).

[குமு+குமு+எனல்.]

குழங்கு-தல் *kumangbu*-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) மசிதல்; to mash. “உரலிற் குழங்க விடித்து” (தைலவதைல.49); 2. உள்ளாக இறங்குதல்; to sink, as a building. கட்டடம் குழங்கி விட்டது (கொ.வ.).

[கும்→குமு.]

குமுடக்கனிவழி *kumuda-k-kani-vali*, பெ.(n.)

முட்டைச் சிலந்தி; an ulcer of the size of an egg, an egg shaped venereal boil (சா.அக.).

[குமுடம்+கனி+(முழி) வழி.]

குமுதகம்¹ *kumudagam*, பெ.(n.) கட்டடத்தின் எழுதகவகை; a kind of moulding (W).

[குமு→குமுது→குமுதகம்.]

குமுதகம்² *kumudagam*, பெ.(n.) 1. செவ்வாம்பல்; red lily. 2. தருப்பை; sacrificial grass. 3. வெள்ளரி; sil-ver. 4. வெள்ளைநஞ்சு; a white arsenic (சா.அக.).

[குமு→குமுதம்→குமுதகம்.]

குமுதபத்திரம் *kumuda-pattiram*, பெ.(n.)

பெருங்குமிழ் (சா.அக.); coomb teak.

[குமுதம்+பத்திரம்.]

குமுதச் சிலந்தி *kumuda-c-ciland*, பெ.(n.)

கொப்புளமாகாமல் சீழ் வடியும் புண்வகை

(சீவரட்.352); a kind of ulcer.

[குமுதம் + சிலந்தி.]

குமுதநண்பன் *kumuda-nanban*, பெ.(n.) நிலவு (அல்லிப் பூவிற்குத் தலைவன்); lit., lord of the water lily, moon. “காமக் கருத்தாக் குமுதநாதன் கங்குல் வரக்கண்டும்” (தனிப்பா. 1: 334, 40)

மறுவ. குமுதநாதன்

[குமுதம் + நண்பன்.]

குமுதப்படை¹ *kumuda-p-pada*, பெ.(n.) 1. கோயிற்கருவறையின் வெளிப்புற மதிலில் வேலைப்பாடமைந்த அடிப்பகுதி; decorated part at the bottom of the wall of the inner sanctuary of a Hindu-temple. “குமுதப் படையிலே கல்வெட்டிக் கொடுத்தபடி” (S.I.I.I, 138). 2. குமுதம் பார்க்க; see *kumudam*.

[குமுதம் + படை.]

குமுதப்படை² *kumuda-p-pada*, பெ.(n.) கருங்கற் கோயில் கட்டிடத்தில், அடிப்படைத் தளவரிசை மட்டத்தின் மேல், கீழ்நோக்கிய இதழ்களாக அமைக்கப்பெறும் சிற்ப வரி; floral decoration of the temple. “இறையனார் கோயில் திருஅக்கிய மண்டபம் முன்பு திருக்கற்செய்து நின்ற குமுதப்படை மேல் - கல்லடிப்” (தெ.கல். தொ.1 கல்561).

[குமுதம் + படை.]

குமுதபதிமங்கை *kumudapadi-maṅgai*, பெ.(n.) செவ்வல்லி; red-indian water lily (சா.அக.).

[குமுதம் + பதி + மங்கை.]

குமுதம்¹ *kumudam*, பெ.(n.) கருப்பூரம் (யாழ்.அக.); camphor.

[கும் → குமுதம்.]

குமுதம்² *kumudam*, பெ.(n.) 1. வெள்ளாம்பல் (திவா.); esculent white water-lily. 2. செவ்வாம்பல்; red Indian water-lily. “துவரித முலர்வன குமுதம்”

(கம்பரா.நாட்டுப்.43). 3. திசை யானை; elephant at the south west quarter, one of asta-tik-kaṣam. 4. வெள்ளைச் செய்ந்நஞ்சு; a mineral poison. 5. கற்செய்ந்நஞ்சு; prepared arsenic. 6. ஒரு படைப் பிரிவு; a block of army. 9 யானையும் 9 தேரும், 27 குதிரையும், 45 காலாள்களும் கொண்ட படை (பிங்.); an army consisting of 9 elephants, 9 choriots, 27 norses, and 45 infantry. 7. பல்லாயிரமம் அக்குரோணி கொண்ட சேனைத் தொகை (பிங்.); an army consisting of several thousands of akkuroni. 8. மிகுதி; abundance, as of produce, largeness, as of income (J). 9. கட்டடத்தின் எழுதகவகை; (arch.) a kind of moulding (w). 10. கருவிழியில் உண்டாகும் ஒருவகை நோய்; a disease of the pupil of the eye.

[கும் → குமு (தோன்றுதல், பெருகுதல்) → குமுது → குமுதம்.]

குமுதம்³ *kumudam*, பெ.(n.) அடுப்பு (திவா.); oven, stove.

தெ., க. கும்படி; க. கும்படை.

[கும் → கும் → கும்மு (வேதல், எரிதல்) → குமுது → குமுதம்.]

குமுதம்⁴ *kumudam*, பெ.(n.) பேரொலி; uproar, confusion. “கதறிமிகு குமுதமிடு பரசமயம்” (திருப்ப. 948).

[கும் → குமு (பெருகுதல்) → கும்முது → குமுது → குமுதம்.]

குமுதம்⁵ *kumudam*, பெ.(n.) தருப்பைப் புல் (பிங்.); sacrificial darbha grass.

[கும் → கும்மு → குமு → குமுது → குமுதம்.]

குமுதிகை *kumudigai*, பெ.(n.) பூசணி; sweet pumpkin (சா.அக.).

[கும் → கும்மு → கும்முதிகை → குமுதிகை.]

குமுதிசை *kumudisai*, பெ.(n.) மணம் வீசும் மரம்; a fragrant tree (சா.அக.).

[கும் → கும்மு + திகை - கும்முதிகை → குமுதிசை. திகை (திகழ்) → திகைதல் = தெளிதல் விளங்குதல் மணம் வீசுதல். இது உங்களுக்கு விளங்கியதா என்பதை இது உங்களுக்குத் திகைஞ்சுதா என வழங்குவது நாட்டுப்புற வழக்கு.]

குமுதிப்பனை *kumudi-p-papai*, பெ.(n.) கிச்சிலிப்பனை; Malayan sago palm.

[குமுது → குமுதி + பனை.]

குமுது *kumudu*, பெ.(n.) 1. பெருக்கம், வளர்ச்சி; largeness, growth. 2. தோற்றம்; appearance.

[கும் → கும்மு → கும்முது → குமுது.]

குமுதை¹ *kumudai*, பெ.(n.) 1. குமிழ்மரவகை; coomb teak. 2. பூடுவகை (யாழ்.அக.); a shrub.

[குமுது → குமுதை.]

குமுதை² *kumudai*, பெ.(n.) ஒரு மரம்; a tree. 2. கல் நஞ்சு; a kind of native arsenic (சா.அக.).

[குமுது → குமுதை.]

குமுந்தம் *kumundam*, பெ.(n.) கற்செய் நஞ்சு (மூ.அ.); mineral poison.

[குமுல் → குமுந்தம்.]

குமுல் *kumul*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. வேதல்; to boil 2. எரிதல்; to burn.

[கும் → குமு → குமுல்.]

குமுலி *kumuli*, பெ.(n.) 1. துளசி; sacred basil (விண்.). 2. பெருந்தும்பை; large leucas (சா.அக.).

[கும் → கும்மு → குமுல் → குமலி. ஒ.நோ. குமலி குமலி.]

குமுலு *kumulu*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. உள்ளுக்குள் நீடித்து வேதல், உட்கொதித்தல்; to boil

internally. 2. வெந்து அழிதல்; to get spoiled by over boiling. 3. அழிந்து போதல்; to get ruined.

[குமுல் → குமலு.]

குமுறக்காய்-தல் *kumura-k-kāy*, 2 செ.கு.வி.(v.i.) நன்றாகக் காய்தல்; to be boiling hot, as oil heated to a high degree, to boil up (இ.வ.).

[குமுல் → குமுறல் → குமுற + காய்-.]

குமுறக்காய்ச்சு-தல் *kumura-k-kāiccu*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) கொதிக்கும்படி மிகுந்த தீயிட்டுக் காய்ச்சுதல்; heating any liquid to boiling point (சா.அக.).

[குமுற + காய்ச்சு-.]

குமுறப்பிழி-தல் *kumura-p-piḷi*, 2 செ.கு.வி.(v.i.) இறுகப்பிழிதல்; to press out hard, as juice (இ.வ.).

[குமுற + பிழி-.]

குமுறல் *kumural*, பெ.(n.) பேரொலி (திவா.) roaring, rumbling, resounding.

[குமுறு → குமுறல்.]

குமுறலண்டம் *kumural-andam*, பெ.(n.) அண்ட ஊதை வகை (சீவரட்.112); rupture, hernia.

[குமுறல் + அண்டம்.]

குமுறவிடி-த்தல் *kumura-viḍi*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) நெல் முதலியவற்றை நன்கு இடித்தல்; to pound, comminuate forcibly in a mortar, as grain.

[குமுறு → குமுற + இடி-.]

குமுறவெரி-த்தல் *kumura-v-eri*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) எரித்தல்; heating or boiling anything to a great heat (சா.அக.).

[குமுற + எரி-.]

குமுறு-தல் *kumuru-*, 5 செ.கு.வி.(v.i.)

1. அதிரொலி செய்தல்; to resound, to trumpet, as an elephant, to bellow, to rumble, crash, as thunder. “குத்திடக் குமுறிப் பாயும்” (கம்பரா. வரைக்.34).
2. கலப்போசை யெழுதல்; to have confused, uproar. “குமுறுமோசை விழவு” (திவ்.திருவாய்.6:5,2).
3. மனத்தினுள்ளேயே வருந்துதல்; to burst with distress. “கண்கணீர் மல்க நின்று நின்று குமுறுமே” (திவ்.திருவாய். 6:5,1).
4. பீரிடுதல்; to gush out, as milk from the breast. “வெம்முலை குமுறு பாலாக” (கம்பரா. பள்ளி. 118).
5. கொதித்தல்; to effervesce, bubble up, as in boiling.

[கும்→குமுறு-]

குமேதகம் *kumēdagam*, பெ.(n.) நீர்ச்சுருக்கு; difficulty in passing urine attended with the pain and a sense of heat (சா.அக.).

[கும்மு + உதகம் - கும்முதகம் → குமேதகம்.]

குமேரு *kumēru*, பெ.(n.) பேய், பிசாசுகளுக்கு இருப்பிடமான ஞாலத் தென்முனை (துருவம்); south pole as the region of demons.

[குமூல் → குமிறு → குமேறு → குமேரு.]

தென்கடல் வனாகத்துக் குமரிக் கண்டத்தின் படிப்படியான அழிவு காரணமாக தென்திசையும் தென்முனையும் அஞ்சத்தக்கனவாயின.

குமை¹-தல் *kumai-*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. குழைய வேதல்; to be over-boiled, to be boiled soft to a mash, as greens. சோறு குமையச் சமைத்தாள் (உ.வ.). 2. குழம்புதல்; to be mixed up. எல்லாம் ஒன்றாய்க் குமைந்து கிடக்கின்றன (உ.வ.). 3. வெப்பத்தாற் புழுங்குதல்; to be hot, sultry. 4. கண்முதலியன இறுகிக்கொள்ளுதல்; to close together, as the eyelids from heat in the system (வின.). 5. சோர்தல்; to faint, droop, as one in a swoon. 6. அழிதல்; to be destroyed.

7. வருந்துதல்; to distressed, worried. “கொசுகு கடியாலுங் குமைந்தோம்” (தமிழ்நா.259).

[கும்→குமை.]

குமை²-தல் *kumai-*, 18 செ.குன்றாவி.(v.t.)

1. துவைத்தல்; to tread down, tread out into a mash. “கூற்றைக் குரை கழலா லன்று குமைத்தார் போலும்” (தேவா.44:6).
2. உரலில் வைத்து இடித்தல்; to beat or pound in a mortar.
3. குழைய வேகச் செய்தல்; to over-boil, boil soft, reduce to a mash by boiling.
4. வருந்துதல்; to annoy, afflict, vex. “ஆவி திகைக்க வைவர் குமைக்கும் சிற்றின்பம்” (திவ்.திருவாய். 6:9,9).
5. அழித்தல்; to destroy. “வெளிற்றறி விரண்டுங் குமைப்ப” (தணிகைப்பு.விநா.காப்பு.2).

[கும் → குமை]

குமை³ *kumai*, பெ.(n.) 1. அழிவு; destruction, ruin. “குமைத்தொழில் புரிந்த வீரர்” (கம்பரா. பிரமாத்.23).
- 2. துன்பம்; trouble, distress. “ஐவராற் குமைதீற்றி” (திவ்.திருவாய். 7:1,1).
- 3. அடி; blow, stroke, lash. “குமை தின்பர்கள்” (திவ். திருவாய்.4:1,2).
- 4. அழுக்குத்துணி முதலியன இடும்பெட்டி; clothes-basket (இ.வ.).

[கும் → குமை.]

குமை *kumai*, பெ.(n.) பவளம் முத்து நீங்கலாக மற்ற வயிர வகைமணிகளை நிறுப்பதற்குதவுஞ் சிறு எடை (சக்கிரநீதி,188); smallest weight used in weighing precious stones other than corals and pearls, being the weight of a linseed.

[கும் → குமை.]

குமைஞ்சான் *kumaiññān*, பெ.(n.) 1. ஆண் குமஞ்சான், குங்கிலியம்; male frankincense. 2. பெண் குமஞ்சான் அல்லது சாம்பிராணி; female

frankincense. 3. நற்புகை வகை; different varieties of incense. 4. பறங்கிச் சாம்பிராணி; benzamin (சா.அக.).

[குமை → குமைந்தான் → குமைஞ்சான்.]

குமைதின்(னு)-தல் *kumai-tir-*, 13 செ.கு.வி.(v.i.) அடியுண்ணுதல்; to suffer, thrashing. “கானகம் போய்க் குமை தின்பார்கள்” (திவ்.திருவாய்.4:1,2).

[குமை + தின்-.]

கூய்¹-தல் *kuy*, 2 செ.கு.வி. (v.i.) வேதல், எரிதல்; to bron, to boil. “கூய்ப்புகை கிமழ” (அக. நா.).

[கூல் → கூய்.]

கூய்²-தல் *kuy*, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. துளைத்தல்; to make hole. 2. குத்துதல்; to pierce. “கூய்ப்புகை கிமழ” (அக. நா.).

[கூல் → கூய்.]

கூய்³-தல் *kuy*, பெ.(n.) 1. தாளிப்பு; seasoning with spices. “கமழ்கூய் யடிசில்” (புறநா.10). 2. தாளித்த கறி; spicy, seasoned curry. “பொரியுங் கூய்யும் வறைகளு நலவந்த வாசம்” (சீவக.2971). 3. நற்புகை (பிங்.); burnt odours, insense, odorous smoke. 4. சாம்பிராணி (தைலவ.தைல.94); frankincense.

[கூல் → குள் → கூய் (எரிதல், வேதல்).]

கூய்மனத்தாளர் *kuy-maṇattālar*, பெ.(n.) ஏய்ப்பாளர்; deceitful persons. “கூய்மனத்தாளர் குறைப்பினங் காட்டி” (பெருங்.இலாவண.19:57).

[கூய் + மனம் + அத்து + ஆளர். ‘அத்து’ சாரியை.]

கூய்யகர் *kuyyagar*, பெ.(n.) தொன்மக் கதைகளில் குபேரன் நிதியைக் காவல்புரியும் தேவ கூட்டத்தார்; a class of demi gods in the service of Kubera to whose custody his treasures are committed as per puranas.

[கூய் → கூய்யகர் → குய்யகர்.]

கூய்யகோடகம் *kuyyakōḍagam*, பெ.(n.) கோவணம்; a piece of cloth worn in the loins to cover the genital (சா.அக.).

[கூய்யம் (குதம்) + கோடகம்.]

கூய்யதீபகம் *kuyya-dībagam*, பெ.(n.) மின்மினிப் பூச்சி; fire fly (சா.அக.).

[கூய் → கூய்ய + தீபகம்.]

கூய்யதீயகம் *kuyya-dīagam*, பெ.(n.) மின்மினி (யாழ்.அக.); fire-fly.

[கூய் = எரிதல், கூய் → கூய்ய + தீயகம்.]

கூய்யப்பால் *kuyya-p-pāl*, பெ.(n.) முலைப்பால்; woman's breast milk (சா.அக.).

[கூய்யம் + பால் (கூய்யம் = உட்டுளை, பால் கரக்கும் நுண்துளை, மார்பகம்).]

கூய்யப்பத்திரம் *kuyya-p-patiram*, பெ.(n.) அரசிலை; leaf of peepul tree (சா.அக.).

[கூய்யம் + பத்திரம். கூய்யம் = துளை, துளையுள்ள மடி, முதுகு, இடுப்பின் கீழ்ப்பகுதி.]

கூய்யப்புண் *kuyya-p-puṇ*, பெ.(n.) 1. மலவாய்ப்புண்; ulcer of the anus. 2. ஆண்குறிப்புண்; ulceration of the penis. 3. பெண்குறிப்புண்; pudendal ulcer. 4. ஆண் பெண் இருவருக்கும் குறியில் வரும் புண்; ulceration of the male and female genitals (சா.அக.).

[குள் → கூய் → கூய்யம் + புண். கூய்யம் = குழி, உட்டுளை.]

கூய்யபீதம் *kuyya-pīdam*, பெ.(n.) எட்டி மரம்; nux-vomica tree (சா.அக.).

மரபு. கூய்யபீசகம்.

[கூய்யம் + பீதம். பீதம் → பீதம்.]

கூய்யபுட்பகம் *kuyya-puṭpagam*, பெ.(n.) மகிழ்மரம்; monkey face flowered tree. 2. அத்திமரம்; fig tree soalled from the hidden blossom (சா.அக.).

[கூய்யம் + புட்பகம்.]

கூய்யபேதி *kuyya-pēdi*, பெ.(n.) மலவாய் வழியாய் ஏற்படும் கழிவு; discharge of foeces from the anus (சா.அக.).

[கூய்யம் (துளை, மலவாய்) பிள் → பேள் → பேதி.]

கூய்யம் *kuyyam*, பெ.(n.) 1. மறைவானது (கூடா.); that which is secret, mystical, hidden, private. 2. பெண்குறி; genetive organ especially of women. “மென்துகிற் கூய்யத் தடம் படிந்து” (குளா.சீய.49). 3. குதம் (பிங்.); anus. 4. ஏமாற்று, ஏய்ப்பு (வஞ்சகம்); dissimulation, deceitfulness hypocirsy. “நட்பிடைக் கூய்யம் வைத்தான்” (சீவக.358).

[கூள் → கூய் (துளை, பொய், மறைவு) → கூய்யம்.]

கூய்யமல்லிகம் *kuyya-malligam*, பெ.(n.) அழிஞ்சில்; alangium (சா.அக.).

மறுவ அங்கோலம்

[கூய்யம் + மல்லிகம்.]

கூய்யன் *kuyyan*, பெ.(n.) கூயவன்; potter.

[கூய் (சுடுதல்) → கூய்யம் → கூய்யன்.]

கூய்யோ முறையோவெனல் *kuyyō-murayō-v-eral*, பெ.(n.) கூச்சலோடு முறையிடுதற் குறிப்பு; onom, expr. signifying loud complaint.

[கூய்யோ + முறையோ + எனல்.]

கூயக்கணக்கு *kuyya-k-kanakku*, பெ.(n.) 1. தவறான கணக்கு; wrong, clumsy reckoning pottering in calculation. 2. கூயவரில் கணக்குப்

பார்க்கும் ஒருவகையினர்; a sub-sect among pot-
ters, as doing the duties of an accountant.

[கூய்யன் + கணக்கு.]

கூயக்கருவி *kuya-k-karuvī*, பெ.(n.) 1. கூயவர் பயன்படுத்தும் கருவி; potter's imlements.

[கூயவன் + கருவி.]

கூயக்கலத்தி *kuya-k-kalattī*, பெ.(n.) 1. மண் பாண்டவோடு; a piece of an earthenpot. 2. மண் பாண்டம்; earthenpot or vessel.

[கூயம் + கலத்தி.]

கூயக்கலம் *kuya-k-kalam*, பெ.(n.) குசக்கலம், மட்பாண்டம்; potter's vessel. 2. ஒரு நூல் (நன்.274,மயிலை); a treatise.

[கூயம் + கலம்.]

கூயக்காணம் *kuya-k-kānam*, பெ.(n.) 1. கூயவர் செலுத்திவந்த பழையவரி (S.I.I.II.509); tax on pot-
ters.

[கூயவன் + காணம்.]

கூயக்கால் *kuya-k-kāl*, பெ.(n.) மட்பாண்டம் செய்யும் சக்கரம்; potter's wheel.

[கூயம் + கால்.]

கூயக்காலம் *kuya-k-kālam*, பெ.(n.) நிலக்கடம்பு (மலை.); common cadamba.

[கூயக்கால் + அம் - கூயக்காலம்.]

கூயக்குண்டு *kuya-k-kundu*, பெ.(n.) கூயவர் மண்ணெடுக்குங் குழி; pit where from clay is taken by potters to make pots (கொ.வ.).

[கூயம் + குண்டு. குண்டு - குழி, பள்ளம்.]

கூயக்குழாய் *kuya-k-kulāy*, பெ.(n.) சுடு மண்ணாலான குழாய்; brick tube.

[கூயவன் + குழாய்.]

சூயத்தி *kuyatti*, பெ.(n.) சூயக்குடிப்பெண்; female potter. “சக்கரந் தான்கழற்றத் தகுங்சூயத்தி” (சிவப்பிரபந்.பிஷாடன.6).

[சூயவன்-சூயத்தி.]

சூயத்தினலகை *kuyattin-alagai*, பெ.(n.) நிலவாகை (மலை); Tinnevely senna.

[சூயம் : அரிவான். சூயம்+அத்து+இன்+அலகை (அலகு→அலகை) ‘அத்து’, ‘இன்’ சாரியை. அரிவான்முனை போன்ற செடி.]

சூயபாசியம் *kuya-pāciyam*, பெ.(n.) பீநாறிச் சங்கு; smooth, volkameria (சா.அக.).

[சூயம் + பாசியம்.]

சூயபேதி *kuyapēdi*, பெ.(n.) சூய்யபேதி பார்க்க; see *kuyyapēdi*.

[சூய்யபேதி → சூயபேதி.]

சூயம்¹ *kuyam*, பெ.(n.) 1. அரிவான்; sickle, reaping-hook, curved knife. “கொடுவாய்க் சூயத்து” (சிலப்.16:30). 2. முடிமழிப்பாளன் கத்தி; razor. “அருங்குயந் தான்களைந்து” (சீவக.2500). 3. சூயக்குடி; potter caste.

[சூல் → சூய் → சூயம்.]

சூயம்² *kuyam*, பெ.(n.) இளமை (திவா.); juvenility, youth.

[சூழ → சூய → சூயம்.]

சூயம்³ *kuyam*, பெ.(n.) முலை; women's breast. “குச்சிலிய மாதர் சூயமும்” (தனிப்பா.ii, 75,190).

[சூல் → சூய் → சூயம். சூய் = துளை. சூயம் = நுண்ணிய பால் சுரப்பத் துளையுள்ள மாட்பகம்.]

சூயம்⁴ *kuyam*, பெ.(n.) தருப்பை; sacrificial darbha grass.

[சூல் (முள், கூர்மை) → சூய் → சூயம்.]

சூயம்பிக்கடி *kuyambi-k-kadī*, பெ.(n.) கரை; bottle gourd (சா.அக.).

[சூயம் → சூயம்பு + கடம் - சூயம்புக்கடம் → சூயம்பிக்கடி (கொ.வ.).]

உட்டுளையும் சூடம் போன்ற வடிவமும் கொண்ட கரைக்காய்

சூயமயக்கு *kuya-mayakku*, பெ.(n.) தாறுமாறு; disorder, lack of method.

[சூயம் + மயக்கு.]

சூயமாதுகம் *kuya-mādugam*, பெ.(n.) கடுக்காய்; Indian gaint (சா.அக.).

[சூயம் + (மதுகம்) மாதுகம்.]

சூயல் *kuyal*, பெ.(n.) தேர்ச்சி, திறமை; skill, talent.

[சூள் = கூர்மை. சூள் → சூய் → சூயல்.]

சூயலன் *kuyalan*, பெ.(n.) தேர்ந்தவன்; man of great skill, dexterity. “வஞ்சக் சூயலர்க்கென்றுந் கரவனாம்” (தேவா.406,4).

[சூயல் → சூயலன்.]

சூயவரி *kuya-varī*, பெ.(n.) வரிப்புலி (அரிவான் போன்ற வரிகளையுடையது); tiger, as having sickle-shaped stripes. “வேழங் சூயவரி கோட்பிழைத்து” (திணைமாலை.25).

[சூயம் + வரி.]

சூயவன்¹ *kuyavan*, பெ.(n.) மட்பாண்டம் வனைபவன்; potter. “திருநீல கண்டத்துக் சூயவனார்க் கடையேன்” (தேவா.736:1).

மறுவ. சூயவன்

[சூய் (சுடுதல், எரித்தல்) → சூய்யம் → சூய்யன் → சூய்யவன் → சூயவன் (சுடுபவன்). பசு மட்பாண்டங்களைச் சூளையில்லிட்டுச் சுடும் தொழில் செய்வதால் பெற்ற பெயர்.]

சூயவன்² *kuyavay*, பெ.(.) மறைபொருளானவன்; God, the invisible. “யானோர் சூயவன்” (சிவப்பிரபந்த.பிட்சாடன.6).

[சூயம் → சூயவன்.]

சூயவன்மனை *kuyavay-manai*, பெ.(n.) மட்பாண்டம் வளைய உதவும் சக்கரத்தின் அடிக்கட்டை; foot of a potter's wheel.

[சூயவன் + மனை.]

சூயவு *kuyavu*, பெ.(n.) 1. தேர் (பிங்.); car, chariot. 2. கோங்கிலவு மரம்; false tragacanth.

[சூள் (சூர்மை) → சூய் → சூயவு (சூர்மையான தேர் மோட்டு)]

சூயா *kuya*, பெ.(n.) கோங்கு (பிங்.); false tragacanth.

மறுவ. சூயவு, சூயாகம்.

[சூயவு → சூயா.]

சூயாகம் *kuyāgam*, பெ.(n.) சூயா, கோங்கிலவு; false tragacanth (சா.அக.).

[சூயவு → சூயா → சூயாகம்.]

சூயிமாவதி *kuyimā-vadi*, பெ.(n.) கொக்கிறகு; stork's feather (சா.அக.).

[சூயிம் + அவதி.]

சூயில்(லு)-தல் *kuyil-*, 8 செ.சூன்றாவி.(v.t.) 1. சொல்லுதல்; to utter, tell. “பொய் சூயிலினுஞ் சோம்பினும்” (சிவப்பிரபந்த.நிரஞ்.18). 2. கூவுதல் (சூட.); to call, whoop, halloo.

[சூயில் → சூயில்(லு)-]

சூயில்(லு)-தல் *kuyil-*, 13 செ.சூ.வி.(v.i.) 1. செய்தல்; to make, execute, shape, construct.

2. நெய்தல்; to weave. “ஊசியொடு சூயின்ற தூகம் பட்டும்” (தொல்.சொல்.74,உரை). 3.

பின்னுதல்; to plait, braid, in twine (விண்.).

4. துளைத்தல் (பிங்.); to bore, perforate, tunnel.

“சூன்று சூயின்றன்ன வோங்குநிலை வாயில்”

(நெடுநல்.88). 5. மணி முதலியவை பதித்தல்; to

encase, set, as precious stones. “சூடர்மணியின்

பத்திசூயின்றிட்ட பழுப்பேணியில்” (கந்தபு.

வள்ளி.50).

[சூயில் → சூயில்(லு).]

சூயில்³(லு)-தல் *kuyil-*, 15 செ.சூ.வி.(v.i.)

நடைபெறுதல்; to take place. “தெய்வ நடன

மெதிர்சூயில்” (தணிகைப்பு.அகத்திய.83). 2.

செறிதல் (திவா.); to be thick, close, crowded. 3.

இசைக்கருவி ஒலித்தல்; to sound, play. “வீணை

சூழலொடு சூயில்” (சீவக.1255).

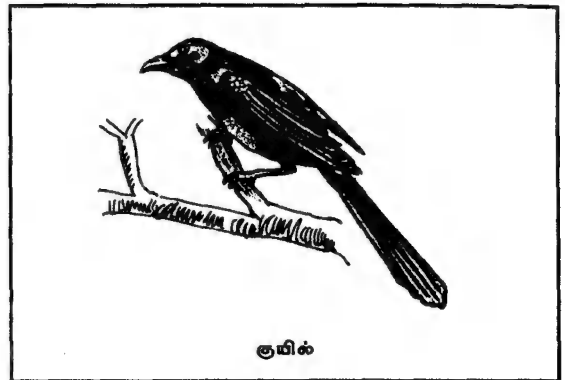
[சூயில் → சூயில்(லு).]

சூயில்⁴ *kuyil*, பெ.(n.) 1. சொல் (திவா.) word.

2. சூயில் பறவை (திவா.); koel, Indian cuckoo.

தெ. குக்கின்; க. குகில்; ம. சூயில்; மகாராட். சொம்ல.

[சூ → கூவு → கூயு → சூயி → சூயில்(கூவுவது).]

சூயில்

சூயில்⁵ *kuyil*, பெ.(n.) துளை (பிங்.); hole, perforation.

[சூல் (துளை) → சூய் → சூயில்.]

குயில்¹ *kuyil*, பெ.(n.) மேகம் (குடா.); cloud.

[குள் → குய் → குயில். குள் = கூடுதல், திரளுதல்.]

குயில்கூவு-தல் *kuyil-kūvu-*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) கண்ணுக்கினிதாய்த் தோன்றுதல் (யாழ்ப்.); to present a pleasing, thriving aspect, as a field with luxuriant crop (யாழ்ப்.). அவனுக்கென்ன? தொட்டதெல்லாம் குயில் கூவுகிறது (உ.வ.).

[குயில் + கூவு-]

பச்சைப்பசேலென இருக்கும் பூஞ்சோலையில் அல்லது பொதுமரையில் குயில் மகிழ்ந்து கூவும் எனும் கருத்தில் செழிப்பைச் கூட்டும் மரபுத் தொடராயிற்று.

குயில்மொழி *kuyil-mōḻi*, பெ.(n.) அதிமதுரம். பார்க்க (சா.அக.); see *adimaduram*.

[குயில் + (முழி) மொழி]

குயிலண்டம் *kuyil-aṇḍam*, பெ.(n.) தூரிஞ்சில்; bat.
2. குயில் முட்டை; egg of Indian cuckoo (சா.அக.).

[குயில் + அண்டம்]

குயிலமோதி *kuyilamōṭi*, பெ.(n.) அதிமதுர; liquo-
rice (சா.அக.).

[குயில் + (முழி → மொழி) மோதி]

குயிலல் *kuyilal*, பெ.(n.) துளைத்தல்; boring, perforating (சா.அக.).

[குய் → குயில் → குயிலல்]

குயிலாயம்¹ *kuyil-āyam*, பெ.(n.) பறவைக்கூடு; bird's nest. 2. சுவருள் அறை; niche in a wall.

[குயில் + ஆலயம் = குயிலாலயம் → குயிலாயம்.
ஆலயம் = சுற்றுச் சுவர் அமைந்த வளமனை அல்லது கோயில்.]

குயிலாயம்² *kuyilāyam*, பெ.(n.) மட்கலம் வளையும் கூடம்; pottery, potter's workshop.

[குய் = கூடுதல். குய்தகுயில் → குயிலாயம். மட்பாண்டம்
சுடும் குளை சார்ந்த இடம்.]

குயிலுவக்கருவி *kuyilu-k-karuvi*, பெ.(n.) இசைக்கருவிகள்; musical instruments with accompaniments. “கூடிய குயிலுவக் கருவிகண்மே
டுயின்று” (மணி.7,45).

[குயில் = இசைத்தல், பாடுதல். குயில் → குயிலுவம்
(இசைக்கப்படுவது).]

குயிலுவத்தொழில் *kuyiluva-t-toḻil*, குயிலுவம்
(பிங்.) பார்க்க; see *kuyiluvam*.

[குயிலுவம் + தொழில்]

குயிலுவம் *kuyili-vam*, பெ.(n.) வாச்சியங்கள்
வாசிக்கை (திவா.); playing on stringed musical
instruments, drums, tabrets, clarionets, horns.

[குயிலல் = பாடுதல், இசைத்தல். குயில் → குயிலுவம்
(இசைக்கப் பயன்படுவது).]

குயிலுவர் *kuyiluvār*, பெ.(n.) வாச்சியம் வாசிப்போர்;
players on string instruments, drums, tablets,
clarionets horns. “பயிற்றொழிற் குயிலுவர் நிற்ப”
(சிலப்.5, 52 அரும்.)

[குயில் → குயிலல் = பாடுதல், இசைத்தல். குயிலுவர் =
இசைக்கருவி இயக்குபவர்.]

குயிற்கண்பப்பளி *kuyir-kaṇ-papali*, பெ.(n.)
சேலைவகை; a kind of saree.

[குயில் + கண் + பப்பளி]

குயிற்கண்மணி *kuyir-kaṇ-maṇi*, பெ.(n.) வயிர
மணி வகை (சௌகந்திகப்பதுமராகம்) (யாழ்.அக.);
a kind of topaz.

[குயில் + கண்மணி]

குயிற்று¹-தல் *kuyirru-*, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.)
சொல்லுதல்; to tell, say, utter, to lay down, as
rules. “சுமார்த்தத்திற் குயிற்றுபல கருமத்தும்”
(விநாயகபு.73,24).

[குய் → குயில் → குயிற்று. குயிலல் = பேசுதல், ஒலித்தல்]

குயில் வகைகள்

கருங்குயில்

புள்ளிக்குயில்

கள்ளிக் குயில்

கடலைக்குயில்

கொண்டைக் குயில்

அக்கா குயில்

இரட்டைவாலன் குயில்

காக்கா குயில்

வரிக்குயில்

யிற்று²-தல் *kuyirru-*, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. செய்தல்; to make, construct, form, perform. “அருநடங் குயிற்று மாதி வானவனே” ‘பதினொ.பட்டினத். கோயினான்.32). 2. மணி அணித்தல்; to encase, set, as gems. “மணியொடு வயிரங் குயிற்றிய” (சிலப்.5:147).

[குள் → குய் → குயில் → குயிற்று. குள் = கூடுதல், சாத்தல்.]

துயின்¹ *kuyir*, பெ.(n.) மேகம்; cloud. “குயினென் கிளவிடயிதுயகை யாகும்” (தொல்.எழுத்து.235).

[குள் → குய் → குயின். குள் = கூடுதல், திரளுதல்.]

துயின்² *kyyin*, பெ.(n.) செயல் (இலக்.வி.126, உரை); deed, work.

[குல் → குள் → குய் → குயின்.]

துயின்மூக்கெலும்பு *kuyir-mūkkelembu*, பெ.(n.) முதுகின் அடியெலும்பு (இங்.வை.4); coccyx, as resembling the koel's beak.

[குயில் + மூக்கு + எலும்பு]

குயின்மொழி *kuyir-moḷi*, பெ.(n.) 1. இன்மொழி; soft, sweet words, like the notes of the koel. 2. அதிமதுரம் (மலை.); liquorice.

[குயில் + மொழி]

குயினர் *kuyinar*, பெ.(n.) மணிகள் துளையிடுவோர்; those who polish and perforate gems. “திருமணி குயினரும்” (மதுரை.511). 2. தையற்காரர் (பிங்.); tailor.

[குயில் → குயிலு + நர் → குயினர்.]

குயீ *kuyī*, பெ.(n.) ஒருவகை நாடி; a kind of artery (சா.அக.).

[குய் குயி → குயீ (கொ.வ.).]

குரக்களி-த்தல் *kurakkali-*, செ.கு.வி.(v.i.) குரக்குவலி பார்க்க; see *kurakkuvali*

[குர்க்கு + வலித்தல் → குரக்குவலித்தல் → குரக்களித்தல்.]

குரக்கன்சாறு-தல் *kurakkag-cāru-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கேழ்வரகு விதைத்த பின் வயலைக் கிளறிக் கொடுத்தல்; to hoe in *kurakkag* grain lightly after sowing. 2. கேழ்வரகு விதைத்தல்; to sow *kurakkag*.

[குரக்கன் + சாறு-]

குரக்கு *kurakku*, பெ.(n.) குரங்கு; monkey.

[குரங்கு → குரக்கு (வலித்தல் திரிபு).]

குரக்கு ஊதை *kurakku-ūḍai*, பெ.(n.) குரக்குவலி; spasmodi affection. “குரக்குவாதம் பிடித்து வலித்து” (கலிங்.138, புதுப்.).

[குரக்கு + ஊதை]

குரக்குக்கால்கை *kurakku-kāḷi*, பெ.(n.) குளிர் அல்லது வலுவின்மையால் குரக்கு வாங்கும் கால்கை; limbs affected with cramps due to cold or weakness (சா.அக.).

[குரக்கு + கால்கை.]

குரக்குகை *kurakku-k-kai*, பெ.(n.) குரக்குவலி (வாதம்) பிடித்த கை; arms affected by cramps due to weakness, cold, etc., “குரக்குக் கைகொடு கூழ் துழாவி” (ஈடு.9:2,4).

[குரக்கு + கை.]

குரக்குவலி-த்தல் *kurakku-vali-*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) குரக்குவலி உண்டாதல்; to suffer from *kurakkuvali* (கொ.வ.).

[குரங்கு + வலி]

குரக்குவலி *kurakkuvali*, பெ.(n.) கைகால்களில் வரும் ஒருவகை வலிப்பு; pain in limbs attended with shivering, spasmodic affection.

[குரக்குவலி → குரக்குவலி]

குரக்குவாதம் *kuraku-vādam*, பெ.(n.) குரக்குவலி பார்க்க; see *kurakkuvali*. "குரக்குவாதம் பிடித்து வலித்து" (கலிங்.138, புதுப்.).

[குரக்கு + வாதம்]

குரக்கொளி *kurakkoli*, பெ.(n.) குரக்குவலி பார்க்க; see *kurakkuvali*-, "கைகால் குரக்கொளி வாங்குகிறது" (இழி.).

[குரக்குவலி → குரக்களி → குரக்கொளி]

குரகதம் *kuragadam*, பெ.(n.) 1. குதிரை; horse. "குரகதமுகம்புரை குலைக நீங்கிய..... வாழை" (கந்தபு.வரைபுனை,9). 2. குதிரைப்பற் செய்நஞ்சு (மூ.அக.); a mineral poison.

[குரகு → குரகதம்]

குரகம் *kuragam*, பெ.(n.) 1. மைனாப்பூன்; common myna, starling. 2. நீர்வாழ் பறவைப் பொது; aquatic birds.

Ag., OF. grue (crane); OHG., OS. krano, OE. cran; E. crane.

[குரகு → குரகம் (வினை).]

குரகமஞ்சள் *kuragumanjai*, பெ.(n.) சாப்பிராவினை; amotto.

[குரு → குரகு → மஞ்சள்.]

குரங்ககம் *kurankakam*, பெ.(n.) ஓர் அவரை; a kind of bean (சா.அக.).

[குரங்கதல் - வளைதல். குரங்கு → குரங்ககம்.]

குரங்கதம் *kurankadam*, பெ.(n.) மான்; deer (சா.அக.).

[குரகு → குரங்கு → குரங்கதம்]

குரங்கம்¹ *kurangam*, பெ.(n.) எட்டி (மூ.அ.); strychnine tree.

[குரங்கு → குரங்கம்]

குரங்கம்² *kurangam*, பெ.(n.) 1. மான்; deer, antelope. 2. விலங்கு; quadruped, beast.

[குரகு - ஒலிக் குறிப்பு குரகு → குரங்கு → குரங்கம்]

குரங்கம்³ *kurangam*, பெ.(n.) மலைக்கொன்றை; darjeeling red cedar.

[குரங்கு → குரங்கம்]

குரங்கன்¹ *kurangam*, பெ.(n.) குரங்கு போலக் குறும்புத்தனம் செய்பவன்; mischievous fellow, as a monkey.

[குரங்கு → குரங்கன்.]

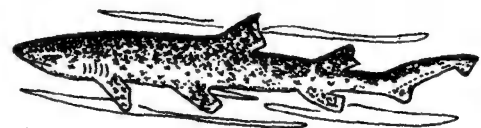
குரங்கன்² *kurangam*, பெ.(n.) குரங்கம் (மலை.) பார்க்க; see *kurangam*.

[குரங்கு → குரங்கம் → குரங்கன்.]

குரங்கன்கறா *kurangam-sūra*, பெ.(n.) 1. சுறாமீன் வகை; zebra shark' tawny with spots, attaining 15ft in length. 2. ஒருவகைக் கடல்மீன்; fawn coloured shark, grey (M.M.850).

ம. குரங்கன்

[குரங்கு → குரங்கன் + கறா.]

குரங்கன்கறா

குரங்காட்டம் *kuraṅḡāṭṭam*, பெ.(n.) குரங்கின் கூத்து; apish tricks, antics. அவனைக் குரங்காட்டம் ஆட்டிவைக்கிறான் (உ.வ.).

[குரங்கு + ஆட்டம்]

குரங்காட்டி *kuraṅḡāṭṭi*, பெ.(n.) குரங்கை ஆடச் செய்து வித்தை காட்டி வாழ்வோன்; one who lives by exhibiting monkey.

[குரங்கு + ஆட்டி]

குரங்கி *kuraṅḡi*, பெ.(n.) நிலவு (பிங்); lit., on having antelope spote moon. மான்போன்ற கறையையுடையவன்(உ.வ.).

[குரங்கு + குரங்கி]

குரங்கிலை *kuraṅḡilai*, பெ.(n.) முகமுகக்கை இலை; leaf of musumusukkai, leaf of bristle bryony (சா.அக.).

[குரங்கு + இலை]

குரங்கு¹-தல் *kuraṅḡu-*, 5 செ.கு.வி.(v.i.)

1. வளைதல்; to bend, incline. “பாடினான்... இலைப்பொழில் குரங்கின்” (சீவக.719).
2. தொங்குதல்; to hang down, dangle. “குரங்குளைப் பரிமா” (திருவினை.மெய்க்கா.16).
3. தங்குதல்; to repose, rest, lie. “நிகள முழ்கிக் கோட்டத்துக் குரங்க” (சீவக.262).
4. குறைதல்; to diminish. “குரங்கா வாற்ற லெம்பியோ தேய்ந்தான்” (கம்பரா.பாசட்.5).
5. இரங்குதல் (சது); to fret, grieve, feel sorry.
6. தாழ்தல்; to droop, wither. “சடப்பட்டுக் குரங்கி வெந்தது” (சீவக.719).

[குல் → குர → குரங்கு : குரங்குதல் : குன்றுதல் : வளைதல்]

குரங்கு² *kuraṅḡu*, பெ.(n.) 1.வளைவு; bending, inclining. “குரங்கமை யடுத்த மரம்பயிலடுக்கத்து” (சிலப்.10,157). 2. வானரம்; monkey, ape. “குரங்கு

செய்கடற் குமரியம் பெருந்துறை” (மணி.5,37). 3. முகமுகக்கை (மலை); bristly, bryony. 4. கொக்கி (கொ.வ.); hook, clasp, like in jewelry.

ம. குரங்கு க. கொரங்கு, குரங்கி, கோடக; தெ. கோதி, கோந்தி, கோமதி; து. கொடங்க, கொடங்க, குரங்க; பட. கொரங்கு; துடகவரக; கோத. கொர்க்.

[குல் → குர → குரங்கு : குரங்கு - வளைவு]

குரங்கு³-தல் *kuraṅḡu-*, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) வளைத்தல்; to bend. “தென்னிலங்கை சாரங்கமே குரங்காச்சாதித்தான்” (மான்விடு.7).

[குல் → குர → குரங்கு]

குரங்குக்கல் *kuraṅḡu-k-kal*, பெ.(n.) சுவரில் உத்தரம், விட்டம் தாங்க அடியிற் பதிக்கப்படும் கல் (மது.வழக.); stone to support the beam of a roof.

[குரங்கு + கல்]

குரங்குக்கா *kuraṅḡu-k-kā*, பெ.(n.) முகமுகக்கை; leaf of bristle bryony (சா.அக.).

மறுவ. குரங்கிலை

[குல் → குர → குரங்கு + (காய்) கா]

குரங்குக்காய் *kuraṅḡu-k-kāy*, பெ.(n.) விளாங்காய்; wood apple (சா.அ.க.).

[குல் → குர → குரங்கு + காய்]

குரங்குக்கை *kuraṅḡu-k-kai*, பெ.(n.) குப்பிய கை; the wasting of the muscles of the hand, Ape-hand (சா.அக.).

[குரங்கு + கை. குரங்குதல் : குன்றல், குறைதல், கும்பிய போதல்]

குரங்குக்கொடி *kuraṅḡu-k-kodī*, பெ.(n.) ஆனைத்திப்பிலி; monkey creeper (சா.அக.).

[குரங்கு + கொடி]

குரங்குகடியன் *kuraṅgukaḍiyāṇ*, பெ.(n.) குரங்காலேனும், அணிலாலேனும் முனையிற் தீண்டப்பட்டு பழுதுற்ற தேங்காய்; a coconut, injured at the top, as by monkey or squirrel (யாழ்ப்ப.).

[குரங்கு + கடியன்.]

குரங்குச்சத்துவம் *kuraṅgu-c-cattuvam*, பெ.(n.) பெண்களின் பத்து மெய்ப்பாடு(சத்துவம்)களுள் ஒன்று (கொக்கோ.4:27); the natural disposition of a woman, classed under the monkey type, one of pattucattuvam.

[குரங்கு + சத்துவம்.]

குரங்குச்சம்பந்தம் *kuraṅgu-c-cambandam*, பெ.(n.) குரங்குப்பிடி முறைமை; the principle of monkey's grasp.

[குரங்கு + சம்பந்தம்.]

குரங்குச்சேட்டை *kuraṅgu-c-cēṭṭai* பெ.(n.) குறும்பு செய்கை; mean, monkeyish tricks, Apish mischief.

[குரங்கு + சேட்டை த. கெடு > செடு → சேடு → சேட்டை.]

குரங்குச்சொறி *kuraṅgu-c-ōri*, பெ.(n.) பூனைக்காலி; monkey's itch (சா.அக.).

[குரங்கு + (சொற்றி) சொறி.]

குரங்குண்டகி *kuraṅguṇḍagi*, பெ.(n.) மலை நாரத்தை; trifoliate, winged lime (சா.அக.).

[குரங்கு + உண்டகி-குரங்குண்டகி (வளைவுண்டது வளைவற்றது)]

குரங்குத்தாழ்ப்பாள் *kuraṅgu-t-tāḷppāḷ*, பெ.(n.) கொக்கித் தாழ்ப்பாள்; door hook.

[குரங்கு + தாழ்ப்பாள்.]

குரங்குதின்னி *kuraṅgu-tiṇṇi*, பெ.(n.) கருங் குரங்குகளைத் தின்பவராகிய கோயம்புத்தூர்

மாவட்டத்தின் மலைகளில் வாழும்மார் இன மக்கள்; A aboriginal tribe in the hills of Coimbatore, as eaters of the black monkey.

[குரங்கு + தின்னி.]

குரங்குநாபி *kuraṅgunābi*, பெ.(n.) மான்மணத்தி (கஸ்தூரி); a strong scented substance found in a bag attached to the belly of the deer just above the navel (சா.அக.).

[குரங்கு + (நாவி) நாபி.]

குரங்குப்பட்டை *kuraṅgu-p-paṭṭai* பெ.(n.) கூரை யோடுகள் கலைந்து போகாதபடி முகட்டிலிருந்து அடிவரையிற் கட்டும் சுண்ணாம்புப் பட்டை; long narrow construction of lime running parallel from the top to the base of the roof to prevent the tiles from being dislodged.

[குரங்கு + பட்டை.]

குரங்குப்பலா *kuraṅgu-p-palā*, பெ.(n.) சிறுபலா; small jack (சா.அக.).

[குரங்கு + பலா.]

குரங்குப்பிடி *kuraṅgu-p-piḍi* பெ.(n.) 1. விடாப்படி; lit. grasp of a monkey, firm grasp. 2. ஒட்டாரம் (பிடிவாதம்); doggedness, stubbornness, pertinacity, obstinacy.

[குரங்கு + பிடி.]

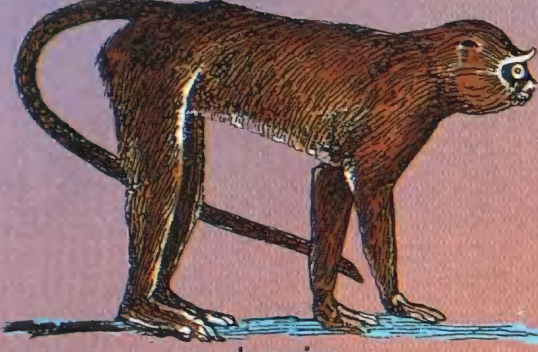
குரங்குப்புத்தி *kuraṅgu-p-putti* பெ.(n.) நிலையற்ற மனப்பாங்கு; roving tendency, unsteadiness.

[குரங்கு + (புலம் → புத்தி) புத்தி.]

குரங்குமச்சு *kuraṅgu-maccu*, பெ.(n.) கூரையின் கீழ் அமைக்கும் மச்சு; loft under the thatched roof of a house (இ.வ.).

[குரங்கு + மச்சு.]

குரங்கு வகைகள்

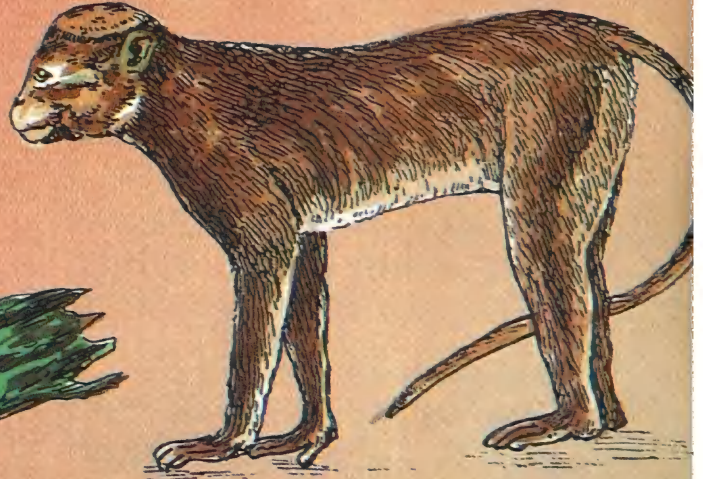
முகக் குரங்கு

கருங்கலைக் குரங்கு

ஊகைக் குரங்கு

மந்திக் குரங்கு

குரங்கு மஞ்சணத்தி *kuraṅgumaṇḁatti*, பெ.(n.) ஒரு வகை நுணா; a kind of dying mulberry (சா.அக.).

[குரங்கு + மஞ்சணத்தி]

குரங்குமஞ்சணாறி *kuraṅgu-maṇḁāri*, பெ.(n.) ஒருவகைச் சிறுமரம்; kamela.

[குரங்கு + மஞ்சல் + நாறி]

குரங்குமஞ்சள் *kuraṅgumaṇḁaḁa*, பெ.(n.) ஒருவகை மஞ்சள்; west coast turmeric.

[குரங்கு + மஞ்சள்]

குரங்குமுரசு *kuraṅgu-muraṣu*, பெ.(n.) இரு குரங்கின் கை அதாவது முசுமுசுக்கை; bristle bryony (சா.அக.).

[குரங்கு + முரசு]

குரங்குமூஞ்சி *kuraṅgu-mūṇḁi*, பெ.(n.) 1. அழகில்லா முகம்; monkey face, ugly face. 2. குரங்கு மஞ்சணாறி பார்க்க; see *kuraṅgu maṇḁāri*

[குரங்கு + (முகம்) மூஞ்சி]

குரங்குமூஞ்சிக்காய் *kuraṅgu-mūṇḁi-k-kāy*, பெ.(n.) முகப்பிற் சிவந்த மாங்காய்; red-faced mango fruit (இ.வ.).

[குரங்கு + மூஞ்சி + காய்]

குரங்கு மூஞ்சிப்பாலை *kuraṅgumuṇḁi-p-pālai*, பெ.(n.) கணுப்பாலை; monkey face paulay (சா.அக.).

[குரங்கு + மூஞ்சி + பாலை]

குரங்குமூஞ்சிப்பூ *kuraṅgumuṇḁi-p-pū*, பெ.(n.) மகிழும்பூ மரம்; ape face flower (சா.அக.).

[குரங்கு + மூஞ்சி + பூ]

குரங்குமூஞ்சிமரம் *kuraṅgumuṇḁi-maram*, பெ.(n.) கபிலப்பொடி மரம்; monkey face tree (சா.அக.).

[குரங்கு + மூஞ்சி + மரம்]

குரங்குவலி *kuraṅguvali*, பெ.(n.) குரக்குவலி பார்க்க; see *kurakkuvali*

[குரக்குவலி + குரங்குவலி]

குரச்சை *kuraccai*, பெ.(n.) குரசு (பிங்.) பார்க்க; see *kuraṣu*.

[குரசு → குரச்சை]

குரசு *kuraṣu*, பெ.(n.) குதிரைக் குளம்பு (பிங்.); horse's hoof.

[குல் → குர → குரசு (வளைவு, வட்டம்)]

குரஞ்சணம் *kuraṇḁam*, பெ.(n.) வெண்காரம்; borax (சா.அக.).

[குல் → குர → குரஞ்சணம்]

குரடன் *kuraḁaḁ*, பெ.(n.) சக்கிலியன் (யாழ்.அக.); cobbler.

[குரடு + குரடன்]

குரண்டகம் *kuraṇḁagam*, பெ.(n.) 1. மருதோன்றி; henna with green flowers. 2. பெருங்குறிஞ்சி (பிங்.); a species of conehead. 3. பழுப்புநிறம்; yellowish red colour. 4. ஓதம்; hydrocele. 5. மஞ்சள் வாடாமல்லிகை; yellow amaranth.

ம. குறிஞ்சி; க. கொரடெ, கோரடெ, கோரண்ட, கோரண்டி, கோரண்டெ; தெ. கோரண்ட, கோராட் து. கோரண்டெ, கோரடெட்.

Skt. kurunta, kurunḁaka; Pkt. koraṇḁa.

[குரல் = கொத்து. குரல் → குரள் → குரண்டு → குரண்டகம்]

குரண்டநாசி *kurandāci*, பெ.(n.) பருத்திச்செடி; country cotton plant (சா.அக.).

[குரண்ட + நாசி (நாளி → நாசி).]

குரண்டம்¹ *kurandam*, பெ.(n.) குரண்டகம் பார்க்க; see *kurandagam*.

[குறல் → குரள் → குரண்டு → குரண்டகம்.]

குரண்டம்² *kurandam*, பெ.(n.) கொக்குவகை (திவா.); Indian crane.

[குல் → குர (வளைவு) → குரண்டு → குரண்டம்.]

குரண்டி *kurandi*, பெ.(n.) செடிவகை; a shrub.

[குரண்டு → குரண்டி.]

குரணம் *kuranam*, பெ.(n.) முயற்சி; effort, perseverance.

[குல் → குரு → குரணம்.]

குரத்தம் *kurattam*, பெ.(n.) ஆரவாரம் (சது.) noise, clamour, uproar.

[குல் → குர → குரல் → குற்றம் → குற்றம் → குரத்தம்.]

குரத்தி *kuratti* பெ.(n.) 1. குருவின் மனைவி; wife of a preceptor or priest. “குரத்தியை நினைத்த நெஞ்சை” (திருவிளை.அங்கம்.19). 2. குருவின் பதவியை ஏற்றிருப்பவன்; preceptress priestess. 3. தலைவி (திவா.); mistress lady of the house.

[குரவன் → குரத்தி.]

குரத்திகள் *kurattigal*, பெ.(n.) சமணப்பெண் துறவியர்; ஆங்கிலம் சமணப்பெண் ஆசிரியை; female ascetic of jain order. “பூநீ திருமலைக் குரத்திகள் மாணாக்கன்” (கழுகுமலைக் கல்வெட்டுகள்).

[குரத்தி + கள்.]

குரந்திகம் *kurandigam*, பெ.(n.) செந்நாயுருவி; red Indian purr (சா.அக.).

[குல் → குரு = செந்நிறம். குரு → குர → குரந்து → குரந்திகம்.]

குரப்பம் *kurappam*, பெ.(n.) குதிரை தேய்க்கும் கருவி; curry comb.

தெ.கொரப்பம்; க.கொரப்பம்; ம.குரப்பம்

[குல் → குரப்பு → குரப்பம்.]

குரப்புல் *kurappul*, பெ.(n.) தருப்பைப்புல்; sacrificial grass (சா.அ.க.).

[குல் → குர → குரல் + புல் - குரப்புல் → குரப்புல்.]

குரப்புவெட்டி *kurappuveṭṭi*, பெ.(n.) வரிவகை; a tax (S.I.I.viii,322).

[குரப்பு + வெட்டி.]

குரப்பிலிகம் *kurappūligam*, பெ.(n.) சரக் கொன்றை; Indian laburnam (சா.அக.).

[குரப்பு + ஊலிகம்.]

குரம்¹ *kuram*, பெ.(n.) 1. தருப்பை; dharba grass. 2. பாகல் பார்க்க; balsam bear.

[குல் → குர → குரம்.]

குரம்² *kuram*, பெ.(n.) குதிரைக் குளம்பு; horse's hoof. “குரந்தரு விசையினீர் மொண்டு” (இரகு.இரகுவற்.56). 2. பசு (திவா.); cow.

[குல் → குர → (குரக) → குரம் (வளைவு).]

குரம்பி *kurambi*, பெ.(n.) 1. அணைக்கட்டு; artificial bank, dam, couseway, bund. 2. ஆற்றினின்று பாசனக் கால்களுக்கு நீரைத் திருப்பும் அணை; dam of sand, brushwood, loose stones, etc., running out from the banks of a river diagonally for a dis-

tance upstream, to turn the water into an irrigation channel. 3. வரப்பு; ridge in a paddy field or garden. “மாநீர்க் குரம்பெலாம் செம்பொன்” (கம்பரா.நாட்டுப்.2). 4. எல்லை; boundary, limit. “குரம்பெழுந்து குற்றங் கொண்டேறார்” (நாலடி.153).

[குல் → குர → குரம்பு]

குரம்பை¹ *kurambai*, பெ.(n.) 1. சிறுகுடி; small hut, hovel, shed. “இலைவேய் குரம்பை” (மதுரைக். 310). 2. பறவைக்கூடு; birds nest. 3. உடல்; body. “பொருந்திய குரம்பை தன்னைப் பொருளெனக் கருத வேண்டா” (தேவா.488,1). 4. தவசக் கூடு (தானியக்கூடு); granary, store house for grain. “நெற்குவை குரம்பையி னிரப்பு வித்தனர்” (கந்தபு. நாட்டு.26).

ம. குரவு; க. கொம்பெ; தெ. கொம்ப.

[குல் → குர → குரம்பு → குரம்பை]

குரம்பை² *kurambai*, பெ.(n.) இசைவகை; a melody type.

[குரம்பு → குரம்பை]

குரமடம் *kuramadam*, பெ.(n.) பெருங்காயம்; asafetida.

[குல் → குரு + (மட்டு) மட்டம் → குரமட்டம் → குரமடம்]

குரமாலிகம் *kuramāligam*, பெ.(n.) பாதிரி; trumpet flower tree (சா.அக.).

[குரல் → குரம் + ஊலிகம் - குறமூலிகம் → குரமாலிகம்]

குரமுளை *kura-muṇai*, பெ.(n.) வித்தினின்று தோன்றும் முளை; shoot, sprout.

[குரு + முளை → குரமுளை]

குரமேலனிகம் *kuramēligam*, பெ.(n.) கோழிக்காற் பூடு; fowl's legplant (சா.அக.).

மறுவ. குமரகன்பூடு

[குறமூலிகம் → குரமேலனிகம் (பர்திரிப்பூ போன்றது)]

குரரம் *kuraram*, பெ.(n.) 1. ஒரு பூடு; plant. 2. பெண் பருந்து; a female hawk or eagle. 3. பெண்ணாடு; ewe, sheep. (சா.அக.).

[குரல் = (கொத்து, திரட்சி) திரண்ட பெண். குரல் → குரலம் → குரரம் (கொ.வ.)]

குரரி *kurari*, பெ.(n.) பறவைவகை; a kind of bird. “வானிற் சிறுகுரரி நின்றொதுங்கி” (விறலிவிடு.5).

[குரலி → குரரி]

குரல்¹ *kurai*, பெ.(n.) 1. கதிர்; corneal, spike. “வரகி னிருங்குரல்” (மதுரைக்.272). 2. பூங் கொத்து; flower cluster. “கமழ்குரற் றுழாய்” (பதிற்றுப்.31,8). 3. ஒன்றோடொன்றற்குள்ள சேர்க்கை; link, tie, band. “குரலமை யொருகாழ்” (கலித்.54:7). 4. தினை, வாழை முதலியவற்றின் தோகை; stalk, sheath of millet or plantain. “பருஉக்குரற் சிறுதினை” (புறநா.168:6). 5. தினை (மலை.); Italian millet. 6. **பாதிரி** (மலை.) பார்க்க; see *pāṭiri*.

ம.குரல்; க.கொரலெ; தெ. கொர்ரலு; து.கொர்லு.

E. Craw, the throat of fowle; Dan. kroe, G. hragen, Scot. craog, Sans. kreeva, the neck E. crop, A.S. crop, Dut. crop the craw of a bird.

[குல் → குர → குரல் (கொத்து.)]

குரல்² *kurai*, பெ.(n.) 1. பெண்டிர் தலை முடி (பிங்.); woman's hair. “நல்லார் குரனாற்றம்” (கலித்.88). 2. மகளிர் குழல் முடிக்கும் ஐவகையுள் ஒன்று (த.வெ.9,35, உரை.); one of the five modes in which a woman dresses her hair. 3. பறவையின் இறகு (திவா.); feather, plumage.

[குல் → குர → குரல்(காத்து, திரள்)..]

குரல்³ kural, பெ.(n.) 1. பேச்சொலி; voice. “சேவல் மயிற்பெடைக்குப் பேசும் சிறுகுரல் கேட்டு” (நளவெண்குயம்வ.41). 2. மொழி; word. “யாவருந் தண்குரல் கேட்ப” (கலித்.142:9). 3. குரல்வளம்; tone in singing. “காமன் காமுறப்படுங் குரறுகுமிது” (சீவக.1218). 4. ஏழிசையுள் முதலாவது (திவா.); first note of the Indian gainut. 5. மிடறு; throat, wind pipe. “மணிக் குர லறுத்து” (குறுந்.263). 6. ஒசை; sound. “இடிகுரன் முரசு” (கம்பரா.எழுச்சி.1). 7. கிண்கிணிமாலை (பிங்.); string of jingling bells.

ம.குரல்; க.கொரல், கொரள்; தெ. குர்ம, கொண்டு; து.குரல், குரெலு; குட. கொர; கோண். குர்ங்கா; பிரா. குட் (தொண்டை).

[குல் → குரு (தோன்றுதல், ஒலித்தல்) → குர → குரல்]

kur-al, Tam. noise, voice; root *kur*, to make a noise. Comp. Sans. *kar*, to shout; *gar*, to sound. Possibly the Tam. *kōri*, the *gallus gallinaceous*, is connected with *kur*; and if so, the word *gallus* itself will appear to be related to *kōri*, *gallus* being instead of *garrus*; comp. *garrulus*. The ultimate root of the Tam. *kur* appears to be *ku*, to sound (probably a mimetic word), as in *ku-y-il*, the Indian cuckoo (C.G.D.F.L. Pg.584).

குரல்⁴ kural, பெ.(n.) 1. கற்றை; dense mass. “குரற் கூந்தல்” (கலித்.72:20). 2. யாழ் நரம்பு; string of a lute. 3. எழுத்து; letter.

[குரு → குரல்]

குரல்குளிறு-தல் kural-kaliru-, 16 செ.கு.வி.(v.i.) யாழ் முதலியவற்றில் சுருதி கலைதல்; to jar, to in disharmony, as instruments out of tune.

[குரல் + குளிறு]

குரல்கம்மல் kuralkammal, பெ.(n.) குரல்வளையில் உள்ளீரம் வறண்டு பேசமுடியாமல் கம்மிய பேச்சையுண்டாக்கும் ஒரு தொண்டை நோய்; a disease of the larynx due to dryness (சா.அக.).

[குரல் + கம்மல்]

குரல்கம்மு-தல் kuralkammu, 5 செ.கு.வி.(v.i.) குரல் வறண்டு பேசமுடியாமல் இடர்ப்படுதல்; to inconvenience to speak because of dryness in the larynx (சா.அக.).

[குரல் + கம்மு]

குரல்காட்டு-தல் kural-kāṭṭu, 5 செ.கு.வி.(v.i.)

1. அழைத்தற்பொருட்டு குறிப்பொலி காட்டுதல்; to call a person by hemming and hawking. 2. பறவை யொலித்தல்; to crow, as a cock, to screech, as an owl. 3. பெருங்கூச்சலிடுதல்; to cry aloud, whoop, roar, bellow.

[குரல் + காட்டு-]

குரல் திரிபு kural-tiribu, பெ.(n.) குரலிசையில் செய்யப்படும் குரல்நிலை வேறுபாடு (கிரகபேதம்); modulation of tonal differences in vocal music.

[குரல் + திரிபு]

குரல் நிலை சுருதி பெட்டியில் உள்ள குறிப்பிட்ட ஒரு நிலைக்கேற்ப குரலை நிறுத்திக்கொண்டு பாடாமல் வெவ்வேறு குரல் நிலைகளில் பாடும் திறமை குரல்திரிபு எனப்படும். இதனை வடமொழியான கிரகபேதம் என்பர். பழந்தமிழரின் இசைக்கலை வளர்ச்சி நுட்பத்திற்கும் திட்பத்திற்கும் குரல்திரிபு சான்று பகர்வதாகும்.

குரல்நெரி-த்தல் kuralneri, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.)

தொண்டையை அழுத்திக் குரல்வளை முறியடிப்பிச் செய்தல்; fracturing the throat by pressing the anterior part of the neck (சா.அக.).

[குரல் + நெரித்தல்]

குரல்பாய்ச்சு-தல் kural-pāyccu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.)

அழுகையின் குரல் நீட்டுதல்; to prolong the voice unrestrainedly in wailing (இ.வ.).

[குரல் + பாய்ச்சு-]

குரல்மாற்றம் *kural-mārram*, பெ.(n.)
வேற்றுக்குரல்; change of voice in the throat due
to the affection of the larynx (சா.அக.).

[குரல் + மாற்றம்.]

குரல்வளை *kuralvalai*, பெ.(n.) மிடற்றின் உறுப்பு;
Adam's apple, projection of the thyroid cartilage
of the larynx. "மணிக்காற் குரல் வளைக்
கழுத்தில்" (பெருங்.மகத.14:55).

[குரல் + வளை.]

குரல்வளைத்தபம் *kuralvalai-t-tabam*, பெ.(n.)
குரல்வளைக் கேற்படும் அழற்சி; affection of the
larynx. 2. தொண்டைப்புண்; an acute type of in-
flammation of the larynx (சா.அக.). **குரல்வளை**
யழற்சி பார்க்க; see *kuralvalai-y-ajarcc*

[குரல்வளை + (தாபனம்) தபம்.]

குரல்வளை நெரித்தல் *kuralvalai-nerittal*, பெ.(n.)
தொண்டையை அழுக்கல்; squeezing the throat
(சா.அக.).

[குரல் + வளை + நெரித்தல்.]

குரல்வளைநோய் *kuralvalai-nōy*, பெ.(n.)
குரல்வளைக்கேற்படும் நோய்கள்; diseases in gen-
eral of the larynx (சா.அக.).

[குரல்வளை + நோய்.]

குரல்வளைமுருந்து *kuralvalai-muruhdu*, பெ.(n.)
வட்டவடிவிலான குரல் வளையிலுள்ள இள
யெலும்பு; ring like cartilage of the larynx (சா.அக.).

[குரல்வளை + முருந்து.]

குரல்வளையழற்சி *kuralvalai-y-ajarci*, பெ.(n.)
குரல்வளையில் ஏற்படும். ஒவ்வாமை; inflammation
of larynx (சா.அக.).

[குரல்வளை + அழற்சி.]

குரல்வளையறு-த்தல் *kuralvalai-y-arū*, 5
செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பேச்சின் ஒலியை குணப்படுத்த
வேண்டிச் குரல் வளையில் அறுவைச் சிகிச்சை
செய்தல்; an operation for opening the larynx for
purposes of curing voice-defect. 2. மருந்தினால்
குரல்வளையைத் தூய்மைப்படுத்துதல்; curing voice
defects by application of medicine (சா.அக.).

[குரல் + வளை + அறுத்தல்.]

குரல்வளையறுத்துக்கொள்ளல் *kuralvalai-
yaruttukkoḷḷal*, தெ.பெ..(v.b.l.n.) தற்கொலை
புரிதல்; committing suicide by cutting the throat
(சா.அக.).

[குரல்வளை + அறுத்து + கொள்ளல்.]

குரல்வளையிசிவு *kuralvalai-y-iśīvu*, பெ.(n.)
தொண்டை ஊதையினால் மிடற்றிலுண்டாகும்
இசிவு; a pulling sensation in the trachea
(சா.அக.).

[குரல்வளை + இசிவு.]

குரல்வாங்கு-தல் *kuralvāngu*-, 5 செ.கு.வி.(v.i.)
குரலெடுத்துப்பாடுதல்; to raise the voice in mu-
sic.

மறுவ. குரலெடு, குரல்விடு.

[குரல் + வாங்கு.]

குரல்விடு-தல் *kural-viḍu*-, 20 செ.கு.வி.(v.i.)
குரலெடுத்தல் பார்க்க; see *kuralḍu*.

[குரல் + விடு.]

குரலடைப்பு *kural-aḍaiḍḍu*, பெ.(n.) 1. குரல்
கம்முறை; hoarseness. 2. பேசமுடியாமைப்போகை;
loss of speech.

[குரல் + அடைப்பு.]

குரலதிர்ச்சி *kural-adircci*, பெ.(n.) குரலசைவு; vocal vibration (சா.அக.).

[குரல் + அதிர்ச்சி]

குரலி *kurali*, பெ.(n.) 1. தொண்டைக் குழி; glottis.
2. பாதிரி மரம்; trumpet flower tree (சா.அக.).

[குரல் + குரலி]

குரலிசைக்குறியீடு *kuralisai-k-kuriyidu*, பெ.(n.) பழந்தமிழ்சையில் ஏழிசை ஒலிப்புச் சுரங்களான சரிகமபதநி என்னும் இசைநிரல் (சரளிவரிசை); sa, ri, ga, ma, pa, dha, ni the seven musical basic tones of ancient Tamil music system.

[குரலிசை + குறியீடு]

குறிப்பிட்ட ஏழு பறவை விலங்கினங்களின் ஓசையை அடிபொழி ஒலிப்பு ஒப்புமை கருதி நெருங்கிய எழுத்தொலிப்பாக ஏழிசைக்கு இடப்பட்ட குறியீடுகள் குரலிசைக் குறியீடுகள் எனப்பட்டன. குரல், துத்தம், கைக்கிணை, உழை, இளி, விளரி, தாரம் என்னும் ஏழனுள் கைக்கிணைக்குரிய 'க' ஓசை பெருநாரையின் குரலோசையைக் குறிக்கும். ஆரியர் வருகைக்குப் பின் இசைநூல்கள் இதனைக் குதிரையின் கணைப்பொலியாகக் குறிப்பிட்டிருப்பது ஏற்புடையதன்று.

பிற்காலத்தில் கருநாடக இசையென்று பெயர் பெற்ற பழந்தமிழ்சையில் ஏழிசையின் (குரலிசையின்) குறியீடுகள் ச, ரி, க, ம, ப, த, நி என்றே இருந்தன என்பதைப் பின்வரும் சிகண்டியாரின் பஞ்சமரபு நூற்பாவிலிருந்தும் அறியலாம்.

சரிகம பதநியென் றேழெழுத்தாற் றானம்
வரிபந்த கண்ணினாய் வைத்துத் - தெரிவரிய
ஏழிசையுந் தோன்று மிவற்றுள்ளே பண்பிறக்குஞ்
சூழ்முதலாம் கத்தத் துணை.

மேற்கண்ட இசைக் குறியீடுகளுக்கு முறையே குரல், துத்தம், கைக்கிணை, உழை, இளி, விளரி, தாரம் என்று பெயர் சூட்டப்பட்டன. மேல்கட்டையில் (மேல் ஸ்தாயி) பாடுவதைத் தாரத்தாயி என்று இன்றும் கூறுகின்றனர். இதில் ஏழாவது பெயர் தாரம் ஆனப்படுதல் கான்க. குரல் என்பது வண்டின் ஒரு சிறு குரலை (ச)

குறித்தது. துத்தம் என்பது கிளியைக் குறித்த தத்தை என்ற சொல்லின் திரிபாய் கிளியின் ஓசையைக் (ரி) குறித்தது. கைக்கிணை என்பது கூட்டமாகவோ துணைப் பறவையுடனோ காணப்படாமல் தனித்து காணப்பட்டு, கணைப்பதுபோல் ஓசையெழுப்பும் பெருநாரைப் பறவையின் ஓசையைக் (க) குறித்தது. உழை என்பது உட்டுணையுடைய துதிக்கையை உயர்த்தி எழுப்பும் யானையின் மென்மை கலந்த (ம) பிளிறல் ஓசையைக் குறித்தது. இளி என்பது அசை நடை மயில் அடங்கி அகவும் இடைவிட்ட (ப) அகவலோசையைக் குறித்தது (இள்தல் - தாழ்தல், அடங்குதல்). விளரி என்பது கன்றினை நினைந்து இனிமையாய்க் கதறும் மாட்டின் (த) குரலோசையைக் குறித்தது (விளந்தல் - கதறல்). தாரம் என்னும் நீட்சி குறித்த சொல் ஒரே ஓசையை மீண்டும் மீண்டும் நீட்டித்தொலிக்கும் ஆட்டின் குரலோசையைக் (நி) குறித்தது.

இனி, இக்காலத்தில் சரிகமபதநி என்பனவற்றி லுள்ள ஸ, க, த என்னும் ஒலிப்புகள் தமிழில் இல்லை என்பார் கூற்றும் ஏற்கத்தக்கதன்று. தொல்காப்பியர் காலத்திற்கு முன்பே நம் முன்னோர் தமிழில் மயங்கா மரபின் எழுத்துகளைக் காட்டியுள்ளனர். ஸ தமிழ் ஒலிப்பன்று. க, த, மொழியிடையிலும், ஈற்றிலும் மெல்லொலி பெறும் மாற்றொலிகள் (allophone). எழுத்துகளுக்கு இசையில் மாத்திரை அளவே உரிய அளபாவதால் 'அலகு' எனப்படும். தமிழ் வல்லெழுத்துகளைப் பொருத்தவரை பிறங்கொலி (voiced : ka → ga) போன்றவை எத்தகைய பொருள் மாற்றமும் தருவனவல்ல; வெறும் மாற்றொலியன்களே (allophone) ஆகும்.

மாத்திரை அளவும்கூட பறவை விலங்குகளின் ஒலி ஒப்புமை கருதியே சரிகமபதநி எனக் குரலின் குறியீடுகளாகப் பழந்தமிழில் அமைக்கப்பட்டன. இதனை அறியாமல் இவற்றை வடமொழிச் சார்பு உடையன என்று கூறுவது முற்றிலும் அறியாமையால் நேர்ந்த தவறு எனலாம்.

குரலிராவம் *kuraliravam*, பெ.(n.) எதிரொலி பாயும் குரலோசை; vocal resonance (சா.அக.).

[குரல் + இராவம்]

குரலிசைக் குறியீடுகள்

குரலின்மை *kuralinmai*, பெ.(n.) குளிர்ச்சியால் தொண்டை கம்மல்; harsh rough, grating voice, when the throat is affected with cold (சா.அக.).

[குரல் + இன்மை]

குரலீனம் *kural-īṇam*, பெ.(n.) கழுதை; ass, so called from its hoarse voice (சா.அக.).

[குரல் + ஈனம். (அருவருப்பான குரலோசை கொண்டது)]

குரலுறுப்பு *kural-uruppu*, பெ.(n.) ஓசையின் உறுப்பு; organ of voice, larynx (சா.அக.).

[குரல் + உறுப்பு]

குரலெடு-த்தல் *kuraleḍu*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) குரலை மேலே எடுத்து நிறுத்துதல்; to lift up the voice, ascend the musical scale, maintain a high pitch in singing.

மறுவ குரல்வாங்கு, குரல்விடு

[குரல் + எடு-]

குரவகம் *kuravakam*, பெ.(n.) 1. வாடாக்குறிஞ்சி (பிங்.); a plant whose flower does not change colour in withering. 2. மருதோன்றி (மலை.); henna.

[குல் → குரல் → குரவகம்]

குரவகி *kuravagi*, பெ.(n.) 1. கோழிக்கீரை; cock's greens. 2. குறிஞ்சா; scammony swallow wort (சா.அக.).

[குரவு → குரவகி]

குரவடிகள் *kuravaḍikai*, பெ.(n.) சமண ஆசிரியத்துறவியர் “ஸ்ரீ திருநறுங் கொண்ட பலதேவக் குரவடிகள் மாணாக்கர் கனகவீர அடிகள்” (கழுகுமலைக் கல்வெட்டு) (கல்.அக.).

[குரவு + அடிகள்]

குரவம் *kuravam*, பெ.(n.) 1. குரா; common bottle flower. “பல குரவ மழனகுவன” (குளா.தூது.2). 2. பேரீந்து (மலை.); date palm. 3. கோட்டம் (குடா.); putchock, fragrant root of the costum plant.

[குரா → குரவம்]

குரவம்பாவை *kuravam-pāvai*, பெ.(n.) பாவையின் வடிவடைய குரவம்பூ; common bottle-flower blossom, as shaped like a doll. “குரவம் பாவை கொப்புளித்து” (சீவக.2690).

[குரவம் + பாவை குரு → குரவம்]

குரவன் *kuravaṇ*, பெ.(n.) அரசன், ஆசிரியன், தாய், தந்தை, தமையன் என்ற ஐங்குரவருள் ஒருவர்; elderly person, qualified by age, family connection, respectability, knowledge or authority to give advice and exercise control, any of aiṇ-kuravaṇ. “நிகிரில் குரவரிவர்” (ஆசாரக.17). 2. அமைச்சர் (பிங்.); minister. 3. அயன் (திவா.); brahma, as the father of all.

[குரு → குருவன் → குரவன்]

குரவிகம் *kuravikam*, பெ.(n.) பேரீஞ்சு; wild date palm (சா.அக.).

[குரவு → குரவிகம்]

குரவிகா *kuravikā*, பெ.(n.) புல்லாமணக்கு; a plant resembling castor plant (சா.அக.).

[குரு → குருவு → குரவிகம் → குரவிகர்]

குரவினிம்பு *kuravilimbu*, பெ.(n.) பிடரி எலும்பையும் பித்திகை எலும்பையும் இணைக்கும் சுருக்கு வினிம்பு; lamboid suture which unites the occipital and the parietal bones (சா.அக.).

[குர + வினிம்பு]

குரவு¹ *kuravu*, பெ.(n.) குரா பார்க்க; see *kurā*.

“குரவுவார் குழன்மடவாள்” (திருவாச.5,17).

ஒ.நோ. குரா.

[குல் → குர → குரவு]

குரவு² *kuravu*, பெ.(n.) ஆசிரியத்தன்மை; office of a guru. “அருந்தமிழ்க் குரவு பூண்ட” (காஞ்சிப்புகடவுள்வா.9).

[குரு → குருவு → குரவு]

குரவு³ *kuravu*, பெ.(n.) நறுமணம்; fragrant smell (சா. அக.).

[குரு → குருவு → குரவு]

குரவு⁴ *kuravu*, பெ.(n.) நறுமணம் (யாழ்.அக.); fragrance.

[குல் → குரு → குரவு]

குரவுநிறமணி *kuravu-nira-maṇi*, பெ.(n.) கோவரங்கப் வயிரமணி (பதுமராகம்) வகை (யாழ்.அக.); a kind of topaz.

[குரு → குரவு + நிறம் + மணி]

குரவை *kuravai*, பெ.(n.) 1. முல்லை அல்லது குறிஞ்சிநில மகளிர் தம்முட் கைகோத்தாடும் கூத்துவகை; dance in a circle prevalent among the women of sylvan or hill tracts. “ஆய்ச்சியர் குரவை, குன்றக்குரவை” (சிலப்.). 2. மகளிர், விழா நாள்களில் நாவாற் குழறி இடும் மகிழ்ச்சியொலி; chorus of shrill sound made by women by wagging the tongue, uttered on festive occasions. 3. கடல்; sea. “பவத்தின் பரவைக் குரவையை..... கடப்பரிதால்” (வைராக.தீப.18).

E. chorus, L. chorus. G. choros, orig. a dance in a ring. cf. of. E. coracle, a small oval rowboat. W. carwgt. conwg. anything round. Gael. eurach, a wicker-boat.

ஒ.நோ. குலவை. ம. குரவ.

[குலவை → குரவை, குலவையிடுதல், குலடிவயிட்டு ஆடுதல்]

குரவைக்கூத்து *kuravai-k-kūttu*, பெ.(n.) குரவை பார்க்க (சிலப்.3,12,உரை); see *kuravai*.

[குரவை + கூத்து]

குரவைத்திகிரி *kuravai-t-tigiri*, பெ.(n.) ஆண்துடரி என்னும் மூலிகை (சா.அக.); a shrub-useful in kidney diseases.

மறுவ. விரகச் செடி

[குரவை + திகிரி]

குரவைப்பறை *kuravai-p-parai*, பெ.(n.) ஒருவகைக் குறிஞ்சிப் பறை (இறை.1,17,உரை); a drum of the hilly tracts.

[குரவை + பறை]

குரவையிடு-தல் *kuravai-y-idu*-, 20 செ.கு.வி.(v.i.) நாவாற் குழறி மகிழ்ச்சியொலி செய்தல்; to utter in chorus a shrill sound by wagging the tongue as done by women on festive and religious occasions (இ.வ.).

[குலவை → குரவை + இடு]

குரற்கந்து *kurarkandu*, பெ.(n.) சர்க்கரை அல்லது தேன் சேர்த்துப் பக்குவப்படுத்திய பனிநீர்ப்பூ ரோசாப்பூ; a confection of rose prepared in sugar or honey (சா.அக.).

மறுவ. குல்கந்து

[குரல் + கந்து. குரவை வலுப்படுத்துவது]

குரற்கம்மல் *kurar-kamma*, பெ.(n.) குரல்வளையில் உள்ளீரம் வறண்டு பேசமுடியாமல், கம்மிய பேச்சையுண்டாக்கும் ஒரு தொண்டைநோய்; a dis-

ease of the larynx due to dryness and the inability to talk except with hoarse voice (சா.அக.).

[குரல் + கம்மல்]

குரற்கனப்பு *kurarkapappu*, பெ.(n.) குளிர்ச்சியால் தொண்டை கம்மல்; harsh, rough, grating voice, as when the throat is affected with cold (சா.அக.). இது காற்றுக் கோளாறினாலும் அதிகக் கூச்சலிடுவதாலும் உண்டாகி, குரல்வளையில் தங்கிப் பேச்சொலியை மாற்றும்.

[குரல் + கனைப்பு]

குரற்செப்பு *kurarceppu*, பெ.(n.) குரல்வளை; glottis (சா.அக.).

மறுவ குரல்வளை

[குரல் + செப்பு]

குரனாசனி *kurāṇāsani*, பெ.(n.) குரலோசையைக் கெடுக்கும் உணவு வகை முதலியன; food substances that affect the voice of the throat (சா.அக.).

[குரல் + நாசனி]

குரா *kurā*, பெ.(n.) வெள்வெட்கி (குராமரம்) மரம்; common bottle flower. “குராநற் செழும்போது கொண்டு” (திவ். இயற் 2, 31).

[குரல் → குரவு → குரா]

குராசானிப்பூடு *kurāṣāṇi-p-pūḍu*, பெ.(n.) ஓர் ஓம்பூடு; a plant (சா.அக.).

[குராசானி + பூடு - குராசானி - ஊர்ப்பெயர்]

குராதர் *kurādar*, பெ.(n.) குணத்தாவ அதிபர் எண்மரில் ஒருவர் (சி.சி.8,2, மறைஞா); (Saiva) one of the eight ruling chiefs of *guratattuvam*.

[குரு + ஆதர் - குராதர்]

குராமரம் *kurāmaram*, பெ.(n.) வறண்ட நிலத்தில் வளர்வதும், படகு செய்வதற்குப் பயன்படுவதுமான ஒருவகைமரம்; common bottle flower tree. It is very common in ceylon where fishing boats are made of its wood (சா.அக.).

மறுவ வெள்வெட்கி

[குரவு → குரா + மரம்]

குரால் *kurāl*, பெ.(n.) 1. புகர்நிறம் (திவா.); dim, tawny colour. 2. பசு; cow. “குஞ்சர மெண்கு குராலரி யேனம்” (சேதுபு.மங்கல.27). 3. கோட்டான்; a kind of owl. “பலவூண் பொருந்திய குராலின் குரலும்” (மணிமே.6,76).

[குரு → குரால்]

குராற்பசு *kurārpasu*, பெ.(n.) கபிலைநிறப் பசு; tawny cow. “குராற் பசுவைக் கொன்றான் பாவத்தை” (S.I.I.iii, 121.).

[குரு → குரால் + பசு (பசு-பெற்றம்)]

குரிச்சி கட்டல் *kuriccikaṭṭal*, பெ.(n.) கைகளால் முடக்கல்; persistent, and organic contracture of a joint in certain diseases such as small box rheumatism attended with venereal disease (சா.அக.).

[குரிச்சி + கட்டல்]

குரிசில் *kurisil*, பெ.(n.) 1. பெருமையிற் சிறந்தோன் (திவா.); person of dignity, illustrious person. 2. வள்ளல்; philanthropist, benefactor. “குரிசின் நல்க யாங் கொள்ளும் பரிசில்” (பு.வெ.9,5). 3. தலைவன்; lord, chief. “போர்மிகு பொருந குரிசிலென” (திருமுரு.276).

[குரு → குருசில் → குரிசில்]

குறிஞ்சி *kuriñci*, பெ.(n.) 1. ஈந்து; wild date-palm. 2. குறிங்கை; cone head. 3. மருதோன்றி; common-nail dye. 4. செம்முள்ளி; thorny nail dye. 5. வேங்கை; common vengai. 6. வைரமணி; chalc-dony (சா.அக.).

[குரு → குருஞ்சி → குறிஞ்சி.]

குறிந்தை *kurindai*, பெ.(n.) 1. குருக்கத்தி (மலை.); common delight of the woods. 2. சிறுகுறிஞ்சா; small Indian pecauanha.

[குரு → குருந்தை → குறிந்தை.]

குறிவியாலன் *kuriviyālan*, பெ.(n.) ஆலமரவகை; a common avenue-fig having stout air-roots.

ம. குர்யாலு

[குரு → குருவி → குறிவி + துலன்.]

குரீஇ *kurī*, பெ.(n.) 1. குருவி; small bird. “குன்றத் திறுத்த குரீஇயினம்” (புறநா. 19). 2. பறவை (பிங்.); bird.

[குல் → குறு → குறுகு → குருவி → குரீஇ.]

குரிஇப்பூளை *kurī-p-pūḷai*, பெ.(n.) சிறுதுளை பார்க்க; *seesirutula* “குரீஇப்பூளை குறு நறுங்கண்ணி” (குறிஞ்சிப் 72); wolly caper.

[குரீஇ → பூளை.]

குரீரம் *kurīram*, பெ.(n.) புணர்ச்சி, இணலாடுதல்; copulation (சா.அக.).

[குரீஇ → குரீஇலம் (குருவியின் செயல்) → குரீரம்.]

குரு¹-த்தல் *kurū-*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. தோன்றுதல்; to appear. “அதினின்ற மொருபுருடன் குருத்தான்” (விநாயகபு. 72, 4). 2. வேர்க்குரு உண்டாதல்; to break out, as prickly heat.

[குல் (தோன்றல் கருத்து) → குரு.]

குரு²-த்தல் *kurū-*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) வெகுளியடைதல்; to be indignant, enraged.

[குல் → குரு.]

குரு³ *kurū*, பெ.(n.) 1. அம்மை முதலிய கொப்புளங் காணும் நோய்; postule, blister, any eruptive, disease, as small-pox, measles. “வெப்பு நோயுங் குருவுந் தொடர” (சிலப். உரைபெறு கட்டுரை). 2. புண்; boil, sore. “கிருமி குருவின் மிளிர்த்தத்து” (திவ். இயற். திருவிருத். 48). 4. வேர்க்குரு (பிங்.); prickly heat. 4. புளகம்; horripilation. “மயிர்க்கண் குருக்கொண்டு” (அரிச். பு. விவாக. 288). 5. கொட்டை; nut. “பலாவின் குரு” (இ.வ.).

[குல் → குரு.]

குரு⁴ *kurū*, பெ.(n.) 1. ஒளி; brilliance, lustre, effulgence. குருமணித்தாலி (தொல். சொல். 303, உரை.); 2. முத்துக்குற்றங்களில் ஒன்று; a flaw in pearls. “குருவும் சுப்பிரமும் உட்பட முத்து” (S.I.I.II, 81). 3. துரிக (மூ.அ.); blue vitriol. 4. மாழைகளைச் சிதைக்கும் சிந்தூரம்; (Alch.) philosopher's powder, a compound of various metals. 5. இதனியம்; mercury. 6. பலண்டுறுகம் என்னும் செய்ந்நஞ்சு; a mineral poison.

[குல் → குரு.]

குரு⁵ *kurū*, பெ.(n.) 1. அறிவாசிரியன்; spiritual preceptor. “பீதகவாடைப் பிரானார் பிரமகுரு வாகி வந்து” (திவ். பெரியாழ். 5:2, 8). 2. ஆசிரியன் (குடா.); teacher. 3. ஐங்கரணன் (புரோகிதன்); family priest. “குருவின் வாசகங் கொண்டு கொற்றவன்” (கம்பரா. கையடை. 16). 4. தந்தை; father. “குருமொழி சிரத்திற் றாங்கினான்” (காஞ்சிப்பு. இரேணு. 11). 5. அரசன் (பிங்.); king. 6. விவாழன் (திவா.); the planet jupiter, as the priest of the gods (தேவகுரு.). 7. பூசநாள்; the 8th nakṣatra (விதாந. பஞ்சாங்க. 18). 8. கடினத்தன்மை; heaviness.

weight. “பசுமட் குருஉத் திரள் போல” (புறநா.32). 9. பருமன்; largeness (வின்.). 10. பெருமை (உரி.நி.); eminence, excellence, exaltedness. 11. நெடில்; long vowel. 12. நெடிலும், நெடிலொற்றும், குறிலொற்றுமாகிய அசைகள் (வீரசோ.யாப்.26) (pros.); a syllabic instant. 13. இரண்டு மாத்திரையின் அளவு (அக.நி.); (mus.) quantity of a long note. 14. எட்டு எழுத்துக்காலங் கொண்ட தாள அங்கவகை (பாரத.தாள.35) (Mus.); a variety of *arigam* which consists of eight *aksarakālam*.

[குல் → குரு.]

குரு⁶ *kuru*, பெ.(n.) 1. குருகுலத் தலைவன்; a prince of the lunar race after whom his family was called *kuru-kulam*. “குருவுமக குலத்திலங் குரித்தான்” (பாரத.குருகுல.31). 2. குருநிலப்பகுதி; a certain continent. 3. குருக் கொடிவழியினர் ஆண்ட நாடு (சூடா.); the country of the Kurus, one of 56 *tēcam*.

[குல் → குரு.]

குரு⁷-த்தல் *kuru-*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) நிறம்பெறுதல்; to glisten. “குருக்குங் கலாமதிக் கூற்றம்” (சங்கர.அந்.32).

[குல் → குரு.]

குருக்கக் காய்ச்சல் *kurukka-k-kāiccal*, 6 செ.குன்றாவி. (v.t.) கண்டக் காய்ச்சுதல்; boiling down as to become thick and consistent (சா.அக.).

[குறுக்க → குருக்க + காய்ச்சல்.]

குருக்கஞ்செடி *kurukkañcedi*, பெ.(n.) பிரமதண்டு; yellow thistle (சா.அக.).

[குரு → குருக்கம் + செடி.]

குருக்கண் *kurukkan*, பெ.(n.) 1. குருட்டுக் கண்; blind eye with eruptions or vesicles. 2. பெண் முலை; woman's breast. 3. ஞானக்கண்; eye of wisdom, third eye (சா.அக.).

[குல் (துளை) → குரு + கண்.]

குருக்கத்தி¹ *kurukatti*, பெ.(n.) மாதவிக்கொடி; common delight of the woods. “குடந்தைக் கிடந்த கோவே குருக்கத்திப்பூச் சூட்ட வாராய்” (திவ்.பெரியாழ்.2:7,7).

[குல் → குரு → குருக்கன் → குருக்கத்தி.]

குருக்கத்தி² *kurukkatti*, பெ.(n.) கல்லால்; white fig.

[குரு → குருக்கத்தி.]

குருக்கத்தியெண்ணெய் *kurukkatti-y-ennei*, பெ.(n.) வசந்த கால மல்லிகை எண்ணெய்; oil of spring creeper (சா.அக.).

[குருக்கத்தி + எண்ணெய்.]

குருக்கம் *kurukkam*, பெ.(n.) குறுக்கு, இடுப்பு; hip (சா.அக.).

[குறுக்கு → குறுக்கம் → குருக்கம்.]

குருக்கல் *kurukkal*, பெ.(n.) 1. குருவுண்டாதல்; breaking out of prickly heat. 2. அம்மைக் குருவெழும்பல்; rising of pocks as in small-pox (சா.அக.).

[குல் → குரு → குருத்தல் → குருக்கல்.]

குருக்கள்¹ *kuru-k-ka*, பெ.(n.) 1. ஆசிரியன் (சீவக.கடவுள்வா.1, உரை); priests. 2. சிவன் கோயிலிற் பூசனை புரியும் ஆரியச்சிவனியர்; officiating Brahman priests in *śiva* temples (கொ.வ.). 3. பார்ப்பனரல்லாத சைவர்க்குக் காரியங்கள் செய்விக்கும் சைவ வேளாளர்; *śaiva vēḷāḷa* priests who ministered to non-Brahmins.

[குல் → கள்.]

குருக்கள்² *kurukkal*, பெ.(n.) நூற்றவர் கௌரவர்; Kauravas as descendants of Kuru. “குருக்கள் தமக்குப் படைத்தலைவரை வகுத்தது” (தொல். பொருள்.72, உரை, ப.231).

[குல் → கள். குரு - ஒரு மரபினத்தின் பெயர்.]

குருக்கள் *kurukkaṇ*, பெ.(n.) காகச் செய்நஞ்சு (சங்.அக.); a prepared arsenic.

[குரு → குருக்கள்.]

குருக்காணிக்கை *kuru-k-kāṇikkai*, பெ.(n.) வேதபாடம் படித்து முடித்தபின் சீடன் தன் ஆசிரியனுக்குக் காணிக்கை தருதல்; to present to a guru by his pupil after completing his vëdic studies under him.

[குரு + காணிக்கை.]

குருக்காதி *kurukkādi*, பெ.(n.) குரு மருந்துகள் முடிக்கப் பயன்படும் சரக்குகள்; the ingredients necessary for preparation of quintessential medicines (சா.அக.).

[குரு → குருக்கம் + ஆதி.]

குருக்காரம் *kurukkāram*, பெ.(n.) காரக்குரு; any substance added to a metal etc. (சா.அக.).

[குரு + காரம்.]

குருக்கி *kurukki*, பெ.(n.) முழங்காற்கு மேல் வீக்கங் காணும் குதிரைநோய்வகை (அகவசா.111); a disease of the horse is which there is swelling just above the knees.

[குருக்கு → குருக்கி.]

குருக்கிடை *kurukkiḍai*, பெ.(n.) குருக்கிடை நூல் அல்லது குருமருந்து முறையைச் சொல்லும் நூல்; a treatise on the preparation of quite essential medicines or salt used in alchemy (சா.அக.).

[குரு + இடை.]

குருக்கிலை *kurukkilai*, பெ.(n.) பிரமதண்டின் இலை; prickly poppy (சா.அக.).

[குருக்கு + இலை.]

குருக்கு¹ *kurukku*, பெ.(n.) பிரமதண்டுச் செடி; prickly poppy. உன்வீட்டிலே எருக்கும் குருக்கும் முளைக்க (உவ.).

மறுவட பிரண்டை

[குரு → குருக்கு.]

குருக்கு² *kururkku*, பெ.(n.) இளம்பனை முதலியவை நெருங்கிய தோப்பு; plantation thick with young palm trees (இ.வ.).

[குல் → குரு → குருக்கு.]

குருக்கு³ *kurukku*, பெ.(n.) நெருஞ்சி; cowthorn.

[குல் → குரு → குருக்க.]

குருக்குத்தி *kurukutti*, பெ.(n.) 1. குருக்கு பார்க்க; see *kurukku*. 2. பயிரில் விழும் நோய் வகை; a disease causing blight to growing grain.

[குருக்கு → குருக்கத்தி.]

குருக்குப்பால் *kurukku-p-pāl*, பெ.(n.) கண் வலிக்குப் பயன்படும் பிரம்மதண்டுச் செடியின் மஞ்சள் பால்; the yellow juice of prickly poppy, used in opthamalmia (சா.அக.).

[குருக்கு + பால்.]

குருக்கொடு-த்தல் *kuru-k-koḍu*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கோயிற்பூசை புரிதல்; to offer puja in temples. “குருக்கொடுக்கும் நம்பிமா ரென்றிருந் தோம்” (தமிழ்நா.216). 2. கொடுமை செய்யத் தூண்டுதல்; to incite, commonly to evil deeds (விண்.).

[குரு + கொடு.]

குருக்கொள்(ளு)-தல் *kuru-k-koḷ*, 16 செ.கு.வி. (v.i.) குருவின் தன்மையை மேற்கொள்ளுதல்; to arrogate the function of a teacher. “இராசநீதி குருக்கொண்டு முதிர்ந்தனையோ” (பாரத. சூதுபோர்.241).

[குரு + கொள்.]

குருகடம் *kurukadam*, பெ.(n.) அரத்தத்திலிருக்கும் அணுவறுப்பு; blood corpuscle (சா.அக.).

[குரு → கடம்.]

குருகண்டகம் *kuru-kaṇḍagam*, பெ.(n.) முருங்கை; horse radish. 2. கண்டகச்சிலை காகிக் குருகில் கண்டகி என்னும் நதியில் கிடைக்கும் பூசைக்குரிய கல்(சா.அக.); worshipable stone obtained from kandaki viva in north india.

[குரு + கண்டகம்.]

குருகு வகைகள்

குருகு

கருங்கால் வெண் குருகு

வெள்ளாங் குருகு

சிறுவெள்ளாங் குருகு

பெருங்குருகு

குருகன்வெட்டு *kurukap-veṭṭu*, பெ.(n.) பழைய நாணயவகை (பணவிடு.135); an ancient coin.

[குருகன் + வெட்டு]

குருகாரம் *kurukāram*, பெ.(n.) பொரி காரம்; borax. 2. குரு முறைக்குப் பயன்படுத்தும் கார மருந்து; an alkaloid used for preparing a universal medicine known as philosopher's powder (சா.அக.).

[குரு + காரம்]

குருகிதம் *kurukidam*, பெ.(n.) முருந்துகளிலிருந்து எடுக்கும் ஒரு பொருள்; a peculiar substance obtained from cartilages (சா.அக.).

[குரு → குருகு → குருகிதம்]

குருகிலை¹ *kurukilai*, பெ.(n.) குருக்கிலை; leaves of erythrina (சா.அக.).

[குருக்கு → குருக்கு + இலை]

குருகிலை² *kurugilai*, பெ.(n.) ஒருவகை மரம்; a tree. “பெய்ய முழங்கத் தளிரிக்குங் குருநிலை” (நான்மணி.37).

[குருகு + இலை]

குருகிற்றாளி *kurukirraḷi*, பெ.(n.) ஒருவகைக் கிழங்கு; a kind of root.

[குருகு → குருகில் + தாளி]

குருகு¹ *kurugu*, பெ.(n.) 1. விலங்கு முதலியவற்றின் இளமை (குடா.); young, as of an animal. 2. குட்டி; young of a beast. “சிங்கக் குருகு” (திவ். திருப்பா.1,வ்யா). 3. குருத்து; pith, as of tree or elephant's tusk. “குருகு பறியா நீளிரும் பனைமிசை” (பரிபா.2,43). “ஆளநன்மான் வேழத்து வெண்கோடு வாங்கிக் குருத்தருந்தும்”

(அகநா.381). 4. வெண்மை (திவா.); whiteness. 5. பறவை (குடா.); bird. 6. தாரை; heron, stork, crane. “வான்பறைக் குருகி னெடுவரி பொற்ப” (பதிற்றுப். 83,2). 7. கோழி (பிங்.); hen. 8. அன்றில்; the April bird. “குருகுபெயர்க் குன்றம்” (மணிமே.5,13). 9. மூலநாள் (திவா.); the 19th nakshatra 10. துருத்தி வைத்தூதும் கொல்லுலை மூக்கு; hole in the centre of the smith's forge for the nozzle of the bellows. “ஊதுலைக் குருகி னுயிர்த்தனர்” (சிலப்.4:59). 11. கைவளை; bracelet, armlet. “கைகுவி பிடித்துக் குருகணி செறித்த” (கல்லா.44:22). 12. குருக்கத்தி; common delight of the woods. “குருகுந் தளவமும்” (சிலப்.13:155). 13. கல்லால் வகை; white fig. 14. இடைச் சங்க நூல்களுள் ஒன்று (இறை.உரை.); a poem of the Middle Sangam.

[குரு → குருகு (இளமை, வெண்மை);]

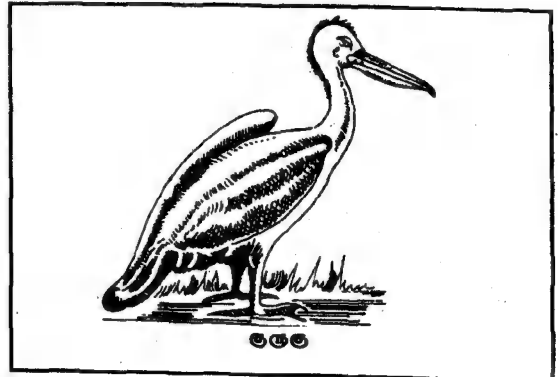
குருகு² *kurugu*, பெ.(n.) கூழைக்கடா இனப்பறவை; grey pelican. “அகன்கழி சிறகுளர்த்தும் பாரல்வாய்ச் சிறுகுருகே” (சம்பந்தர்.தேவா.321-5)

மறுவ. கூழைக்கடா, வண்டாளம்.

Fin. kurki; Es. kurg; Mordvin. kargo; Tungusic. karav; Jap. kari.

[குருகு - கொல்லன் உலையுக்கு, உலைத்துருத்தி, உலையுக்கு போன்ற மூக்குடைய பறவை, உலைத்துருத்தி போன்று வாயின்கீழ் தோற்றை உடைமையும் ஒப்பு நோக்கத்தக்கது]

குருகு வகைகள் : 1. குருகு 2. கருங்கால் வெண்குருகு 3. வெண்ணங்குருகு 4. சிறுவெண்ணங்குருகு 5. பெருங்குருகு.

குருக்கிழங்கு *kurugu-k-ijāṅgu*, பெ.(n.) உண்ணுதற்குரிய இளங்கிழங்கு; very young yams or other edible roots (வின.).

[குருகு + கிழங்கு.]

குருகுணம் *kurukunam*, பெ.(n.) எளிதில் செரிமானம் ஆகாமல் வயிறு, குடல்களுக்கு துன்பத்தை உண்டுபண்ணும் வன்மையான பொருள்களின் பண்பு; the nature of any substance that could not be easily digestible or one that gives trouble to the digestive organs such as, the stomach, and the intestines. 2. மென்மையான குணம்; sterling quality (சா.அக.).

[குரு + குணம்.]

குருகுபெயர்க் குன்றம் *kurugupeyar-k-kunḍram*, பெ.(n.) கிரவுஞ்சமலை பார்க்க; see *kiravurija-malai*, a mountain. “குருகு பெயர்க் குன்றங் கொன்றோன்” (மணிமே.5:13).

[குருகு + பெயர் + குன்றம்.]

குருகுமண் *kuruguman*, பெ.(n.) வெள்ளைமண்; white earth.

[குருகு + மண்.]

குருகுமணல் *kurugumanaḷ*, பெ.(n.) வெண்பொடி மணல்; fine white sand.

[குரு + மணல்.]

குருகுரகம் *kurukuragam*, பெ.(n.) குருகுரு ஒலிப்பு; gurgling sound (சா.அக.).

[குரு + குரு → குருகுரு → குருகுரகம்.]

குருகுரம் *kurukuram*, பெ.(n.) சதையைத் துளைக்கும் புழு; a worm burrowing into the skin (சா.அக.).

[குல் → குரு + குரம்.]

குருகுரு¹-த்தல் *kurukuru-*, 16 செ.கு.வி.(v.i.) வேர்க்குரு உண்டாதல்; to break out, as prickly heat.

[குருத்தல் + உண்டாதல். குரு → குருகுருத்தல்.]

குருகுரு²-த்தல் *kurukuru-*, 16 செ.கு.வி.(v.i.)

1. நமைத்தல்; to itch and tingle. 2. நெஞ்சை உறுத்துதல்; to rankle in one's mind. அவன் பேசியது நெஞ்சில் குருகுருக்கிறது (உ.வ.).

[குல் → குரு → குரு.]

குருகுரு³ *kurukuru*, பெ.(n.) தொண்டையில் கொப்புளிக்கும் ஓசை; gurgling sound as in throat etc. (சா.அக.).

[குலு + குலு → குறு + குறு → குரு + குரு.]

குருகுலம்¹ *kurukulam*, பெ.(n.) குருவிற்கொடி வழியினர்; the Kurudynasty. “குருகுலத்துவ ரியற்கை நன்று” (பாரத.கிருட்டிண.118).

[குரு + குலம்.]

குருகுலம்² *kurukulam*, பெ.(n.) குருவின் வாழ் விடம்; residence or home of a guru.

[குரு + குலம்.]

குருகுலவாசம் *kuruguḷa-vāsam*, பெ.(n.) கல்வியின் பொருட்டு மாணாக்கன் ஆசிரியன் மனையில் வாழ்கை; residence or life of a pupil in the guru's home.

[குருகுலம் + வாசம்.]

குருகுளிகை *kurukuligaḷ*, பெ.(n.) பெருமை வாய்ந்த குளிகை; reputed pill (சா.அக.).

[குரு (மேன்மை) + குளிகை.]

குருகூர் *kurugūr*, பெ.(n.) சடகோபர் பிறந்த ஊராகிய ஆழ்வார் திருநகரி; Alvar Tirunagari, the birth-place of śaḍaGopar in Thoothukkudi district. “குருகூர்ச் சடகோபன் சொல்” (திவ். திருவாய்.1:11).

மறுபடி குருகை

[குருகு + ஊர்.]

குருகூர் நம்பி *kurugūr-nambī*, பெ.(n.) சடகோபர் பார்க்க (இலக்.வி.900,உரை); see *śaḍagōhar*.

[குருகூர் + நம்பி]

குருகை *kurugai*, பெ.(n.) குருகூர்பார்க்க; *kurugūr town* “குருகைக் கோன் சடகோபன் சொல்” (திவ்.திருவாய்.3:6,11).

[குருகு → குருகை]

குருங்கடியாள் *kurunkaḍiyāi*, பெ.(n.) தாளகம்; orpiment (சா.அக.).

[குரு → குரும் + கடியாள்]

குருங்காடகம் *kurunkāḍagam*, பெ.(n.) மூக்கு, கண், காது, தொண்டை ஆக இந் நான்கு துளைகளும் கூடுமிடம்; the place of union of the four cavities viz. nose, eyes, ears and throat (சா.அக.).

[குரும் + (கூடகம்) காடகம்]

குருங்காடை *kurunkāḍai*, பெ.(n.) உயர்ந்த காடை; a superior kind of quail (சா.அக.).

[குரும் + காடை]

குருச்சாரகம் *kuruccāragam*, பெ.(n.) இருள்விடு செடி; a plant (சா.அக.).

[குரு + (சாலகம்) சாரகம்]

குருச்சி¹ *kurucci*, பெ.(n.) குரிச்சி பார்க்க; see *kuricci*

[குரு → குருச்சி]

குருச்சி² *kurucchi*, பெ.(n.) சீனக்காரம்; alum (வின.).

[குரு → குருச்சி]

குருச்சண்ணம் *kuruc-cunnam*, பெ.(n.) முப்பு; the mystic three salts used in alchemy. It is the quintessence salt prepared by a secret process (சா.அக.).

[குரு + சண்ணம்]

குருச்சோவிருத்தம் *kuruc-cō-viruttam*, பெ.(n.) நெட்டி தளம்; an unknown plant (சா.அக.).

[குரு + சோ + இருத்தம்]

குருசகம் *kurusaḡam*, பெ.(n.) வெண்ணோன்றி; skyroot (சா.அக.).

[குருசு → குருசகம்]

குருசம் *kurusaḡam*, பெ.(n.) வெண்ணோன்றி (மலை); Malabar glory lily.

[குரு → குருசம்]

குருசாமி *kurusaḡami*, பெ.(n.) 1. குருவின் நெஞ்சிற் குகந்தவன்; the most revered of masters, chief of preceptors. 2. குருநாதன் பார்க்க; see *kurunāḍaḡ*

[குரு + சாமி]

குருசாரம் *kurusaḡaram*, பெ.(n.) பொடிகாரம்; an alkaline powder. 2. சிவசாரம்; an alkaloid preparation as opposed to. சத்தி சாரம் (சா.அக.).

[குரு + சாரம்]

குருசித்தன் *kurusaḡittan*, பெ.(n.) இதளிய (இரசவாத) முறைகளில் வல்லோனாகிய சித்தன்; a śiddha skilled in alchemy. 2. சித்தர்களிற் சிறந்தோன் அதாவது அகத்திய முனி; saga Agastya, the chief of the śiddhar's school (சா.அக.).

[குரு + சித்தன்]

குருசில் *kurusaḡil*, பெ.(n.) குரிசில் பார்க்க; see *kuricil* “போர்மிகு குருசில்” (பதிற்றுப்.31:36).

[குரு + குருசில்]

குருகரம் *kurusaḡaram*, பெ.(n.) உடம்பிற் நினைபோல் குருக்களை எழுப்பும் ஒருவகைக் காய்ச்சல்; an acute fever characterised by crop of pustules of the size of millet seeds (சா.அக.).

மறுவ. நாய்புள் காய்ச்சல்

[குரு + கரம்]

குருசூரியன் *kuru-śūriyaṇ*, பெ.(n.) வைரம்; diamond (சா.அக.).

[குரு + சூரியன்.]

குருசெயநீர் *kuru-śeyanīr*, பெ.(n.) பூ நீருப்பு செயநீர்; a strong pungent fluid prepared by exposing to nights dew a mixture in which the efforescent salt of the soil of the fuller's earth forms the chief-ingredients (சா.அக.).

[குரு + செயநீர்.]

குருசேவை *kuru-sēvai*, பெ.(n.) ஆசிரியனை வழிபடுகை; service to a guru, of four kinds viz; ஆத்தம் அங்கம், தானம், சற்பாவம். “அதிகாரி செயும் குருசேவையினை” (வேதா.ஆ.11).

[குரு + சேவை.]

குருஞ்சூல் *kuruṇṇūl*, பெ.(n.) அகச்சூலி; (சா.அக.).

[குரு → குரும் + சூல்.]

குருட்டி *kuruttaḍi*, பெ.(n.) சற்றும் நினைத்துப் பார்க்காமல் (யோசனையில்லாது) அடிக்கும் அடி; indiscriminate unthinking beating (சா.அக.).

[குருடு + அடி.]

குருட்டாட்டம் *kuruttaḍṭam*, பெ.(n.) கண்மூடித்தனமான செய்கை; blind, ineffective act, as the blind leading the blind. “குருடுங் குருடுங் குருட்டாட்ட மாடி” (திருமந்.1680).

[குருட்டு + ஆட்டம்.]

குருட்டி *kuruttaḍi*, பெ.(n.) 1. மாடு முதலியவற்றின் மேல் தங்கும் ஒரு வகை ஈ; gad-fly, horse fly. 2. இருட்டிற்கண் தெரியாத ஒரு வகை ஈ; a kind of fly that cannot see in the night.

[குருடு + ஈ.]

குருட்டுக்கண் *kuruttuk-kaṇ*, பெ.(n.) பார்வையில்லாக் கண்; blind eye (சா.அக.).

[குருடு + கண்.]

குருட்டுக்கண்ணாடி *kuruttu-k-kaṇṇāḍi*, பெ.(n.) முகந்தெரியாத கண்ணாடி; unserviceable looking-glass, mirror that has lost its reflective power.

[குருடு + கண்ணாடி.]

குருட்டுக்கல் *kuruttu-k-kal*, பெ.(n.) ஒளிமங்கின மணி; turbid or dim gem (வின.).

ம. குருட்டுக்கல்லு

[குருடு + கல்.]

குருட்டுக்கிரகம் *kuruttu-k-kiragam*, பெ.(n.) குழந்தைகளுக்குக் காணும் கோள்நிலைக் குற்றம்; a morbid condition in children due to the mal-influence of a particular planet perhaps venus (சா.அக.).

[குருடு + கிரகம்.]

குருட்டுக்கொக்கு *kuruttu-k-kokku*, பெ.(n.) நொள்ளை மடையான் என்ற கொக்கு; blind heron, squid-eyed (M.M.640).

தெ. குட்டிக்கொங்க

[குருடு + கொக்கு.]

குருட்டுச்சாயம் *kuruttu-c-cāyam*, பெ.(n.) மங்கலான சாயம்; faint colours in dyeing.

[குருடு + சாயம்.]

குருட்டுத்தனம் *kuruttu-t-taṇam*, பெ.(n.) 1. குருட்டுத்தனம்; blindness. 2. கண்மூடித்தனம்; foolishness, recklessness (கொ.வ.).

க. குருட்தன; தெ. குட்டிதன.

[குருட்டு + தனம்.]

குருட்டுத்தீர்ப்பு *kuruttu-t-tīrppu*, பெ.(n.) அறிவில்லாத தீர்மானம்; undiscerning judgement.

[குருடு + தீர்ப்பு.]

குருட்டுநாள் *kuruttu-naḷ*, பெ.(n.) செவ்வாயும் சனியும் (சோதிட.சிந்.ப.36); Tuesday and Saturday, as being considered blind.

ம. குருட்டுநாள்

[குருடு + நாள்.]

குருட்டுநியாயம் *kuruttuniyāyam*, பெ.(n.) குருட்டு வழக்கு பார்க்க; see *kuruttu-vaḷakku*.

[குருட்டு + நியாயம். (நயன் → நயம் → நாயம் > வ. நியாயம்).]

குருட்டுநோய் *kuruttu-noy*, பெ.(n.) 1. காரணம் தெரியாத நோய்; diseases for which no causes could be assigned. 2. கண்குருடு; blindness (சா.அக.).

[குருட்டு + நோய்.]

குருட்டுப்பக்கம் *kuruttu-p-pakkam*, பெ.(n.) அச்சடிச் சேலையின் மங்கலான பக்கம்; reverse side of printed cloth, as the blind side (இ.வ.).

[குருடு + பக்கம்.]

குருட்டுப்பணம் *kuruttu-p-paṇam*, பெ.(n.) தேய்ந்த நாணயம்; worn out coin (கொ.வ.).

[குருடு → குருட்டு + பணம்.]

குருட்டுப்பத்தி *kuruttu-patti*, பெ.(n.) மூடப்பத்தி; blind faith, superstition.

[குருட்டு + பத்தி.]

குருட்டுப்பலகை *kuruttu-p-palagai*, பெ.(n.) அழுக்கடைந்த எழுதுபலகை; dirty slate (இ.வ.).

[குருட்டு + பலகை.]

குருட்டுப்பனங்காய் *kuruttu-p-panaṅ-kāy*, பெ.(n.) உள்ளீடற்ற பனங்காய்; pulpless palmyra fruit (இ.வ.).

[குருட்டு + பனங்காய்.]

குருட்டுப்பாடம் *kuruttu-p-pāḍam*, பெ.(n.) பொருளுணர்ச்சியில்லாமற் செய்யும் மனப்பாடம்; lesson blindly committed to memory without regard to the meaning, anything learnt by rote.

[குருட்டு + பாடம்.]

குருட்டுப்பாலை *kuruttu-p-pālai*, பெ.(n.) நந்தியா வட்டம்; eye flower (சா.அக.).

[குருட்டு + பாலை.]

குருட்டுப்பாவலி *kuruttu-p-pāvali*, பெ.(n.) ஒருவகைக் காதணி; ear ornament worn in the tragus.

[குருடு + பாவலி.]

குருட்டுமருத்துவம் *kuruttu-maruttuvam*, பெ.(n.) கண்மூடித்தனமாய்ச் செய்யும் மருத்துவம்; the blind procedure and practice of a quack (சா.அக.).

[குருடு + மருத்துவம்.]

குருட்டுமருத்துவன் *kuruttumaruttuvan*, பெ.(n.) நூலின் முறை தெரியாத மருத்துவன்; one who practices medicine, without the knowledge of science (சா.அக.).

[குருட்டு + மருத்துவன்.]

குருட்டுமாக *kuruttu-māḱ*, பெ.(n.) ஓடி மறைக்கும் முகில் மேகம்; blinding mist.

[குருடு + மாக.]

குருட்டுமுத்து *kuruttu-muthu*, பெ.(n.) மங்கலான முத்து; dim lustreless pearl.

[குருட்டு + முத்து.]

குருட்டுமை *kuruttu-mai*, பெ.(n.) எழுத்துத் தெரியாத மசி; pale ink.

[குருடு + மை.]

குருட்டுயோகம் *kuruttu-yōgam*, பெ.(n.) முயற்சியின்றிச் செல்வமுண்டாதற்கு காரணமான ஓகம்; fluke, stroke, of fortune. **குருட்டு ஓகம்** பார்க்க

[குருடு(ஓகம்) + யோகம்]

குருட்டுவவ்வால் *kuruttu-vavvāl*, பெ.(n.) பகலிற் கண்டெரியாத வாவல்வகை (M.M.156); bat, as blind at daytime.

[குருடு + வாவல் → வவ்வால். வாவதல் = தாவதல்.]

குருட்டுவழி *kuruttuvai*, பெ.(n.) கண்மூடித்தனமான முறை; blind procedure.

ம. குருட்டுவழி

[குருடு + வழி]

குருட்டுவளம் *kuruttu-vaḷam*, பெ.(n.) பார்வைக்குப் படாத புடவையின் உட்புறம்; inner side of a cloth or garment opp. to *pārvai-vaḷam*.

[குருடு + வளம்]

குருட்டுவைத்தியம் *kuruttu-vaittiyam*, பெ.(n.) **குருட்டு மருத்துவம்** பார்க்க; see *kuruttu-maruttuvam*.

[குருடு + வைத்தியம்]

குருட்டுவைத்தியன் *kuruttu-vaittiyaṇ*, பெ.(n.) **குருட்டு மருத்துவன்** பார்க்க; see *kuruttu-maruttuvaṇ*.

[குருட்டு + வைத்தியன்]

குருட்டுவெளவால் *kuruttu-vavvāl*, பெ.(n.) **குருட்டுவவ்வால்** பார்க்க; see *kuruttuvavvāl*.

வகைகள்: 1. சிறகுநீண்டோன் 2. வெண் வயிற்றோன் 3. கருந் தாடியன் 4. உதடுகருங்கி (சா.அக.).

[குருடு + வெளவால்]

குருட்டெலி *kurutteli*, பெ.(n.) கடித்தால் நச்சு உண்டாக்கும் ஒருவித எலி; a kind of rat, the bite of which is considered poisonous (சா.அக.).

[குருடு + எலி]

குருட்டெழுத்து *kurutteluttu*, பெ.(n.) மங்கலான எழுத்து; indistinct script or letter (விண்.).

ம. குருட்டெழுத்து

[குருடு + எழுத்து]

குருடகம் *kurudagam*, பெ.(n.) கல்லுப்பனை; (சா.அக.); a kind of palmyra.

[குருடு → குருடகம்]

குருடகா *kurudgā*, பெ.(n.) உத்தாமணி; (சா.அக.).

[குருடகம் → குருடகா]

குருடன் *kurudan*, பெ.(n.) 1. கண்ணில்லாதவன்; blind man. “ஏதிலா ரிற்கட் குருடனாய்” (நாலடி.58). 2. சுக்கிரன்(அக.நி.); venus. 3 பிறவிக் குருடனாகிய திருதராட்டிரன்; dirutharāṭṭiraṇ, as congenitally blind.

ம. குருடன்; க. குருட, குட்ட, குரட; தெ.குட்டி, க்ருட்டி; து. குருடெ, குர்டெ, குர்ட; கோத. குர்ட்ண்; மால. க்வொட்ரி; பட. குருட.

[குருடு + அன்]

குருடனாசனி *kurudanāśaṇi*, பெ.(n.) கஞ்சாங் கோரை; white basil (சா.அக.).

[குருடு + நாசினி]

குருடி *kurudi*, பெ.(n.) கண்ணில்லாதவன்; blind woman.

ம., க., பட. குருடி.

[குருடு → குருடி]

குருடு¹ *kurudu*, பெ.(n.). 1. பார்வையின்மை; blindness, absence of vision. “கூலுங் குருடும்” (தமிழ்நா.58). 2. ஒளியின்மை; dimness in gems opacity. 3. ஆடை முதலியவற்றின் குருட்டுப்பக்கம்; the wrong side of a cloth, unfinished, unpolished, undressed side of a thing (விண்.). 4. மூடன்; blind ignorant fellow used in contempt.

ம.,க., பட. குருடு; தெ. குட்டி, க்ருட்டு; து. குருடு, குர்டு; கோத. குர்ட்; நா. குட்டி.

kuru-ḡu, blindness, blind: ultimate base *kuru* (like *kira*, the ultimate base of *kiraḡu*, old). Comp. Persian *kūr*; Kurd *kor*; Ossete *kurm*, blind (C.G.D.F.L. Pg.593).

[குல் → குரு(கருமை) → குருள் → குருடு.]

குருடு² *kuruḡu*, பெ.(n.) 1. காதின் வெளிப்புறத்துள்ள செவிள்; *tragus*. 2. குருட்டுப் பாவலி பார்க்க; see *kuruḡu-p-pāvali*.

[குல் (வளைவு) → குரு → குருள் → குருடு.]

குருத்தடை-த்தல் *kuruttadai*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. நெல் முதலிய பயிர்கள் குருத்து விடாதிருத்தல்; to be stunted, as grain, putting forth no new leaves. 2. கதிர் பொதிநிரம்புதல்; to be big with sprouts (இ.வ.).

[குருத்து + அடை -]

குருத்தம் *kuruttam*, பெ.(n.) வெள்ளியைப் போன்ற ஒரு மாழை (உலோகம்); a metal resembling silver (சா.அக.).

[குரு → குருத்தம்.]

குருத்தாமரை *kuru-t-tāmarai*, பெ.(n.) ஆகாசத் தாமரை; sky lotus (சா.அக.).

[குரு + தாமரை.]

குருத்தானம் *kuruttānam*, பெ.(n.) கோயில்களில் அருச்சுனை செய்யும் குருக்கள் பணி; post of a priest. “குருக்கள் வரந்தரும் பெருமானுக்கு குருஸ்தானமாக” (தெ.கல்.தொ.12.கல்.222).

[குரு + தானம். தானம் = இடம்.]

குருத்திருத்தல் *kuru-t-tiruttal*, பெ.(n.) வேர்க்குரு கொள்ளல்; breaking out of the prickly heat (சா.அக.).

[குருத்து + இருத்தல்.]

குருத்திலை *kuru-t-tilai*, பெ.(n.) பனை, தென்னை, ஈச்சை முதலியவற்றின் இளவோலை; the tender and unexpanded leaves of palm trees such as palmyra, coconut, date etc. (சா.அக.).

[குருத்து + இலை.]

குருத்திறகு *kuruttiragu*, பெ.(n.) மெல்லிய உள்ளிறகு; soft feathers, down.

[குருத்து + இறகு.]

குருத்து *kuruttu*, பெ.(n.) 1. மரம் முதலியவற்றின் குருத்து; sprout, white tender leaves of a tree, shoots of grain and leguminous plants. “குருத்திற் கரும்புதின்றற்றே” (நாலடி.211). 2. காதுக் குருத்து; tender part of the internal ear, tympanum. 3. தந்தம், மூளை யிவற்றின் குருத்து; pith, as of elephant's tusk, brain matter. 4. வெண்மை (பிங்.); whiteness. 5. இளமை; tenderness.

[குல் (முளைத்தல்) → குரு → குருத்து.]

குருத்துக்கக்கு-தல் *kuruttu-k-kakku*, 15 செ.கு.வி.(v.i.) 1. தவசக் குருத்துப் பிரிந்து அழிவறுதல்; to part from the roots and perish, as tender shoots of grain by early flooding.

[குருத்து + கக்கு.]

குருத்துக்குழந்தை *kuruttu-k-kujandai*, பெ.(n.) அப்பொழுது பிறந்த குழந்தை; just born baby (சா.அக.).

[குருத்து + குழந்தை.]

குருத்துத்தாளி *kuruttu-t-tāli*, பெ.(n.) சிறுதாளி; hairy leaved creamy white bind weed (சா.அக.).

[குருத்து + தாளி.]

குருத்துப்பூச்சி *kuruttu-p-pūcci*, பெ.(n.) சோளப் பயிரை யழிக்கும் பூச்சிவகை; a pest that damages maize (இ.வ.).

[குருத்து + பூச்சி.]

குருத்துமணல் *kuruttu-maṇal*, பெ.(n.) பொடி மணல்; fine sand.

[குருத்து + மணல்.]

குருத்துவக்கறி *kuruttuva-k-kari*, பெ.(n.) எளிதில் செரிமானம் ஆகாத புலால் அல்லது காய்; vegetable or animal food not easily digestible. 2. அதிகம் காற்றை உண்டு பண்ணும் மாவப் பண்டம்; any substance in food promoting flatulency, starchy food (சா.அக.).

[குருத்துவம் + கறி.]

குருத்துவம் *kuruttuvam*, பெ.(n.) 1. குருவின் தன்மை; state of a guru, priesthood. 2. பெருமை; honour, nobility. “குருத்துவமான மனத்தின்” (ஞானவா.சித்.3). 3. உடலின் நிறை; heaviness of a body, gravity. 4. நன்றி; gratitude “குருத்துவங் கெட்டவன்” (இ.வ.).

[குரு + குருத்துவம்.]

குருத்துவாங்கு-தல் *kuruttu-vāṅgu-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) குருத்து விடுதல்; to shoot forth ears. பயிர் குருத்து வாங்குகிறது (உ.வ.).

[குருத்து + வாங்கு-.]

குருத்துவிடு-தல் *kuruttu-viḍu-*, 5 செ.கு.வி. (v.t.) பனை முதலியவற்றில் புது வோலை கிளம்பல்; shooting of new leaves (சா.அக.).

[குருத்து + விடு-.]

குருத்துவேலன் *kuruttu-velaṇ*, பெ.(n.) முள்வேல்; thorn babool (சா.அக.).

[குருத்து + வேல் + அன்.]

குருத்தெலும்பு *kuruttelumbu*, பெ.(n.) இளவெலும்பு; cartilage.

[குருத்து + எலும்பு.]

குருத்தோலை *kuruttōlai*, பெ.(n.) பனை முதலியவற்றின் குருத்தாயுள்ள ஓலை; young, tender, unexpanded palm leaf.

ம. குருத்தோலா

[குருத்து + ஓலை.]

குருத்தோலை ஞாயிறு *kuruttōlai-ñāyiru*, பெ.(n.) ஞாயிறன்று கிறித்துநாதர் எருசலேம் நகர்க்குள் வெற்றி முழக்கத்துடன் நுழைந்ததைக் கொண்டாடும் கிறித்தவத் திருநாள்; Palm Sunday, the Sunday next before Easter, in commemoration of Christ's triumphal entry into Jerusalem (கிறித்.).

[குருத்தோலை + ஞாயிறு.]

குருத்தோலைப் பெருநாள் *kuruttōlai-p-perunāi*, பெ.(n.) குருத்தோலை ஞாயிறு பார்க்க; see *kuruttōlai-ñāyiru*.

[குருத்தோலை + பெருநாள்.]

குருதட்சிணை *kurutaḍciṇai*, பெ.(n.) குருக்காணிக்கை பார்க்க; see *kurukkāṇikkai*.

[குரு + காணிக்கை.]

குருதாளகம் *kurutaḷagam*, பெ.(n.) தாளகத்தைக் கொண்டு தயாரித்த குருமருந்து; a quintessence derived from orpiment by the process of calcination (சா.அக.).

மறுவ தாளகக்குரு

[குரு + தாளகம்.]

குருதி *kurudi*, பெ.(n.) 1. அரத்தம் (திவா.); blood. 2. சிவப்பு; red. “குருதித் துகிலின் னுறையை” (சீவக.926). 3. செவ்வாய் (திவா.); Mars. 4. மூளை; brain. ஒ.நோ.குருத்து

ம.குருதி

Aust. kruwe

[குல் → குரு(சிவப்பு) → குருதி]

குருதிக்காகிதம் *kuruti-k-kāgidam*, பெ.(n.) சுருக்கரைக் கிழங்கு; ground sugar root (சா.அக.).

[குருதி + (காய்த்தம்) காயிதம் → காகிதம்]

குருதிக்காந்தள் *kurudi-k-kāndaḥ*, பெ.(n.) செங்காந்தள் பார்க்க (சீவக.1651,உரை); malabar glory lily.

[குருதி + காந்தள்.]

குருதிக்குருகடம் *kuruti-k-kurugaḍam*, பெ.(n.) அரத்தத்திலுள்ள சிறு நுண் அணுத்துகள்; corpuscles in the blood (சா.அக.).

[குருதி + (குருகளம்) குருகடம்.]

குருதிக்குழி *kuruti-k-kuḷi*, பெ.(n.) அரத்தம் சொரியும் நோனித்துளை; the vagina of a woman serving as a channal for discharge of menstrual blood. 2. இருதயம்; heart containing blood (சா.அக.).

[குருதி + குழி.]

குருதிக்கூத்தன் *kurudi-k-kūttan*, பெ.(n.) சிவப்புக் கூத்தன் குதம்பை; a red variety of கூத்தன் குதம்பை (சா.அக.).

[குருதி + கூத்தன்.]

குருதிசாலம் *kurudīśālam*, பெ.(n.) அரத்த உயிரணு; blood cell (சா.அக.).

[குருதி + சாலம்.]

குருதிசிந்தல் *kurudīśindaḥ*, பெ.(n.) அரத்தம் சொரிதல்; shedding blood (சா.அக.).

[குருதி + சிந்தல்.]

குருதிப்பலி *kurudi-p-paḷi*, பெ.(n.) வீரன் தன் அரத்தத்தைக் கொற்றவைக்குக் கொடுக்கும் பலி (தொல்.பொருள். 59,உரை.); oblation in which a warrior makes an offering of his own blood to Durgā.

[குருதி + பலி.]

குருதிப்புனல் *kurudi-p-puṇal*, அரத்தம்; blood. “விழுந்து கொழுங்குருதிப் புனவென்று” (கலிங். புதுப்.156).

ம.குருதிப்புனல்

[குருதி + புனல்.]

குருதிமாநக்கி *kurudi-mā-nakkī*, பெ.(n.) அரத்தத்தை உறிஞ்சும் அட்டை; leech sucking blood (சா.அக.).

[குருதி + மா + நக்கி.]

குருதியூட்டு-தல் *kurudi-yūṭu-*, 15 செ.கு.வி.(v.i.) விலங்குகளை உயிர்ப்பலி கொடுத்தல்; lit, to feed with blood to offer animal sacrifice.

[குருதி + ஊட்டு.]

குருதிரோகம் *kurudi-rōgam*, பெ.(n.) அரத்தக் கதிப்பு, சோகை, அரத்த வேகம், அரத்தத்தைப் பற்றிய நோய்கள்; diseases relating to blood such as plethora (சா.அக.).

[குருதி + ரோகம்.]

குருதிவாரம் *kurudivāram*, பெ.(n.) செவ்வாய்க்கிழமை; Tuesday. “புதியசீலை..... குருதிவாரந் தனக்குக் கொஞ்ச நாளிற் கிழியும்” (அறுப்சத.61).

[குருதி + வாரம். வாரம் - கிழமை.]

குருது¹ *kurudu*, பெ.(n.) தவசங்களைக் கொட்டி வைக்கும் குதிர்; receptacle for storing grain, granary.

[குதிர் → குருது.]

குருது² *kurudu*, பெ.(n.) நெய் (மூ.அ.); clarified butter, ghee.

[குல் → குரு → குருது.]

குருதுபலம் *kurudu-palam*, பெ.(n.) மணப்பொருள்; Arabian costus (சா.அக.).

[குருது + பலம்]

குருதோன்றல் *kurū-tōṇṇal*, பெ.(n.) அம்மை வார்த்தல்; appearance of pustules in small pox, chicken pox, measles etc., 2. குருவைக் கனவில் காணல்; appearance of a quru or spiritual teacher in the dream (சா.அக.).

[குரு + தோன்றல்]

குருந்தக்கல்¹ *kurunda-k-kal*, பெ.(n.) குருவிந்தக்கல் பார்க்க; see *kuruvindakkal*

[குருந்தம் + கல்]

குருந்தக்கல்² *kurunta-k-kal*, பெ.(n.) குருந்தமரம்; a tree. 2. ஒரு வகை மாணிக்கம்; a kind of ruby. 3. குருவிந்தக் கல்; a variety of corundam net to diamond, distinguished for its extreme hardness. 4. வச்சிரக்கல்; diamond speat (சா.அக.).

[குருந்தம் + கல்]

குருந்தகம் *kurundagam*, பெ.(n.) மயில்; pea-cock (சா.அக.).

[குருந்து → குருந்தகம்]

குருந்தம்¹ *kurundam*, பெ.(n.) குருந்தக்கல் பார்க்க; see *kurunda-k-kal*

[குருவிந்தக்கல் → குருந்தக்கல்]

குருந்தம்² *kurundam*, பெ.(n.) குருந்து² பார்க்க; see *kurundu*. “குருந்தமொன் றொசித்தா னொடுஞ் சென்று” (திவ்.பெரியாழ்.4:4,7).

[குருந்து → குருந்தம்]

குருந்தம்பொடி *kurundam-podi*, பெ.(n.) குருந்தக் கற்பொடி; emery powder.

[குருத்தம் + பொடி]

குருந்தான் *kurundān*, பெ.(n.) காட்டெலுமிச்சை; wild lime tree (சா.அக.).

[குரு → குருந்தான்]

குருந்து¹ *kurundu*, பெ.(n.) 1. வெண்குருத்து (பிங்.); white tender leaf, tender shoots. 2. குழந்தை; infant.

[குருத்து → குருந்து]

குருந்து² *kurundu*, பெ.(n.) புனவெலுமிச்சை (பிங்.); wild lime. 2. காட்டெலுமிச்சை வகை; a species of wild lime. 3. ஒருவகைச் சிறுமரம்; a species of wild lime. 4. குருக்கத்தி (பிங்.); common delight of the woods.

[குரு → குருந்து]

குருந்து³ *kurundu*, பெ.(n.) குருந்தக்கல் பார்க்க; see *kurunda-k-kal*

[குரு → குருந்து]

குருந்து⁴ *kurundu*, பெ.(n.) குருந்தமரம்; wild lime tree. இது பலவகைப்படும்; the following are the different kinds.

[குரு → குருந்து]

வகைகள் : 1. செங்குருந்து 2. காட்டுக் குருந்து 3. மலைக் குருந்து 4. மாந்தக்குருந்து 5. மயிலடிக்குருந்து 6. பெருங் குருந்து 7. பேய்க் குருந்து 8. மூலிலைக் குருந்து (சா.அக.).

[குரு → குருந்து]

குருந்துழாய் *kuruntuḷai*, பெ.(n.) சிறுதுளசி; small leaved basil (சா.அக.).

[குரு → குரும் + துழாய்]

குருந்தூதிகம் *kuruntūṭigam*, பெ.(n.) புன்னை மரம்; Alexandrian laurel (சா.அக.).

[குரும் + தூதிகம்]

குருந்தை¹ *kurundai*, பெ.(n.) குறிஞ்சா மரம்; common delight of the woods (சா.அக.).

[குரு → குருந்து → குருந்தை.]

குருந்தை² *kurundai*, பெ.(n.) நாகமல்லி; broad-leaved jasmine.

[குரு → குருந்தை.]

குருநகாரிலம் *kuru-nagārilam*, பெ.(n.) விழிப்பு நிலை (சாக்கிரம்); walking state one of the stations of the soul (சா.அக.).

[குருநாகம் → குருநாகரிலம்.]

குருநகை *kuru-nagai*, பெ.(n.) புன்சிரிப்பு; smile. “குருநகையி னந்தி மகிழ்கொள்ள” (தணிகைப்பு. நந்திப்பு.7).

[குரு + நகை.]

குருநடைகொள்ளல் *kurunaḍaikollal*, பெ.(n.) 1. குருவழியைப் பின்பற்றுதல்; following the footsteps of a guru or spiritual teacher. 2. இரா உணவு முடிந்தவுடன், உறங்குவதற்கு முன் சிறுநடையாக 100 அடியாவது உலாவுதல்; walking about a short distance of at least 100 ft. soon after night meals and just before retiring to bed (சா.அக.).

[குரு + நடை + கொள்ளல்.]

குருநமச்சிவாயர் *kuru-namacciṣvāyar*, பெ.(n.) 16ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்துவரும் அண்ணாமலை வெண்பாவை இயற்றியவருமாகிய ஒரு துறவி; a saint and poet, the author of Annamalai venba who lived in 16th century.

[குரு + நமச்சிவாயர்.]

குருநாகம் *kuru-nāgam*, பெ.(n.) நாகத்தினால் செய்த குருபற்பம்; the highly concentrated extract of zinc. 2. நாகப்பாம்பிலுயர்ந்தது; king of cobras (சா.அக.).

[குரு + நாகம்.]

குருநாடி *kuru-nāḍi*, பெ.(n.) 1. நாடி கொண்டு நோயியல்பு அறியும் வகைகளை உணர்த்தும் ஒரு மருத்துவநூல்; a treatise dealing with the dragnosis of disease by feeling the pulse. 2. தேவ குருவின் அருளால் இயற்றப் பெற்றதாகக் கூறும் ஆரூட நூல்; a treatise on augury believed to be inspired by Brhaspathi.

[குரு + நாடி.]

குருநாடு *kuru-nādu*, பெ.(n.) குருவின் கொடி வழியினர் ஆண்ட நாடு; the country of the Kurus.

[குரு + நாடு.]

குருநாத்தகடு *kurunā-t-tagaḍu*, பெ.(n.) ஒளியுள்ள ஒருவகை மெல்லிய வண்ணத் தகடு; foliated tinsel.

[குறு + நாகம் + தகடு.]

குருநாதன் *kuru-nāṭhan*, பெ.(n.) 1. பேராசான் (பரமகுரு); exalted guru, great master. 2. தம் தந்தையாகிய சிவபெருமானுக்கு ஓம் என்னும் எழுத்தின் தன்மையை ஒருமுறை உணர்த்திய முருகக்கடவுள்; Skanda, as having once initiated his father śiva into the mystic explanation of (pranavam) 'om'. “முகமாறுடைக் குருநாதன்” (கந்தரலங்.71).

[குரு + நாதன்.]

குருநாப்பட்டை *kuru-nā-p-paṭṭai*, பெ.(n.) குருநாத்தககடு பார்க்க; see *kuru-nā-ttagaḍu*

[குறுமை + நாகம் + பட்டை]

குருநாள் *kuru-nāḷ*, பெ.(n.) அறிவன் கிழமை (வியாழக்கிழமை); Thursday as Jupiter's day (தேவகுருவுக்குரியது). 2. பூசம் (பிங்.) பார்க்க; the 8th *naksatra*.

[குரு + நாள்]

குருநிந்தை *kuru-nindai*, பெ.(n.) ஐம்பெரும் கரிக (பாதகம்) களுள் ஒன்றாகிய குருவைப் பழித்தல்; disrespect towards or speaking ill of, one's guru. one of *aimperum-pātagam*.

[குரு + நிந்தை]

குருநிலம் *kuru-nilam*, பெ.(n.) குருகொடிவழியினர் நாடு; country of the Kurus. “குருநிலத்திற் பாதி யினிக் கொடாதிருத்தால்” (பாரத. கிருட்டிண.7).

[குரு + நிலம்]

குருநூல் *kuru-nūḷ*, பெ.(n.) முதன்மையான நூல்; original work. 2. மேன்மையான நூல்; a reputed work. 3. குரு மருந்து முறைகளைப் பற்றிக் கூறும் மருத்துவநூல்; a medical work on the principles and preparation of quintessence salts (சா.அக.).

[குரு + நூல்]

குருநெய்ப்பு கொள்-எல் *kuru-neyppu-koḷ*, செ.கு.வி.(v.i.) சிறுசிரங்கு சீழ் கொள்ளல்; supperation of pustules. 2. அம்மைப்பால் கொள்ளல்; pustules maturing in to small-pox. (சா.அக.).

[குரு + நெய்ப்பு + கொள்ளல்]

குருநோய் *kuru-nōy*, பெ.(n.) அம்மை முதலிய கொப்புளங் காணும் நோய் (சிலப்.உரைபெறு.1); eruptive disease, as small pox.

[குரு + நோய்]

குருப்பட்டம் *kuru-p-pattam*, பெ.(n.) கிறித்தவ குருவுக்குக் கொடுத்தற்குரிய பட்டம்; title of an ordained Christian minister (கிறித்.).

[குரு + பட்டம்]

குருப்பட்டுக்கறுப்பு *kuru-paṭṭu-k-karuppu*, பெ.(n.) கல்லாடத்தில் சொல்லியுள்ள ஒரு கறுப்புக் குருமருந்து; a black universal medicine described in a Tamil medical treatise known as “Kallādam”. 2. பட்டுக் கொளுத்திய சாம்பல்; ashes of burnt silk (சா.அக.).

[குரு + மருந்து குரு + பட்டு + கறுப்பு பட்டுத் துணியைக் கொளுத்திய சாம்பல், சாம்பல் நிறமாயிருத்தலால் பட்டு கறுப்பு என்று வந்தது]

குருப்பி-த்தல் *kuruppi-*, 7 செ.கு.வி.(v.i.) பருவண்டாதல்; to break out, as pimples.

ம. குருப்பு

[குரு → குருப்பி]

குருப்பியம் *kuruppiyam*, பெ.(n.) துத்தநாகம்; zinc (சா.அக.).

[குரு → குருப்பியம்]

குருப்பிரசாதம் *kuru-p-prasādam*, பெ.(n.)

1. குருவின் அருள்; favour, grace, blessing of the guru. 2. குருவுண்ட உணவின் எச்சம்; leavings of a guru's food.

[குரு + பிரசாதம். குருவருள் பார்க்க; see *kuru-v-aru!*]

குருப்பு *kuruppu*, பெ.(n.) புரு; pimples, pustule.

தெ. குருப்பு.

[குரு → குருப்பு]

குருப்புகை *kuru-p-pugai*, பெ.(n.) நறுமணப்புகை; a very fragrant smoke (சா.அக.).

[குரு + புகை.]

குருப்பூச்சி *kuru-p-pūcci*, பெ.(n.) புள்ளியொடு கூடிய குளவி வகை; a kind of spotted wasp (விண்.).

[குரு + பூச்சி.]

குருபக்குவம் *kuru-pakkuvam*, பெ.(n.) சிறுதும்பி அல்லது சிறுதும்பை; small laucas. It is so called from its use in calcination of metals (சா.அக.).

[குரு + பக்குவம்.]

குருபடாதி *kurupaḍādi*, பெ.(n.) புனுகு; civet (சா.அக.).

[குரு + படாதி.]

குருபண்ணல் *kuru-paṇṇal*, பெ.(n.) பொடி செய்தல்; powdering. 2. குருமுடித்தல்; the art of finding or preparing a universal remedy for curing all ailments (சா.அக.).

[குரு + பண்ணல்.]

குருபத்தி *kuru-patti*, பெ.(n.) குருவினிடம் கொள்ளும் அன்பு; reverence towards guru.

[குரு + பத்தி வற்று - பத்தி.]

குருபத்திரம் *kuru-pattiram*, பெ.(n.) 1. துத்தநாகம்; zinc. 2. புளியமரம்; tamarind tree. 3. சிறிய இலை;

small leaf. 4. மேன்மையான இரும்பு அதாவது காந்தம்; magnet (சா.அக.).

[குரு + பத்திரம்.]

குருபதம் *kuru-padam*, பெ.(n.) பூநீறு; the efflorescent salt gathered from the soil of fuller's earth. 2. ஐந்திலை நொச்சி (சா.அக.); five lead chaste tree.

[குரு + பதம்.]

குருபரம்பரை *kuru parambarai*, பெ.(n.) 1. (ஆசாரிய பரம்பரை) ஆசிரியப் பரம்பரை; regular succession of gurus. 2. 'ஆழ்வாராசாரியர்களின்' வரலாறு கூறும் நூல்; a hagiology of Ālvārs and Acharyas.

[குரு + பரம்பரை.]

குருபரவுணி *kuruparavuni*, பெ.(n.) காட்டா மணக்கு; croton plant (சா.அக.).

[குரு + பரல் + (உளி) உணி சிவந்த வித்து உடையது.]

குருபரன் *kurubaran*, பெ.(n.) முருகன் குருவிற கெல்லாம் சிறந்த குரு; great, supreme guru. "மெய்த்தவ நிலைமைத் தாய குருபரன்" (இரகு. இந்துமதி.87).

[குரு + பரன்.]

குருபற்பம் *kurubarpam*, பெ.(n.) அனைத்து வகை மருந்துகள் செய்யப் பயன்படுத்தும் மருத்துவ முப்பு; in medicine quintessence of the three salt ingredients for preparing all kinds of medicines. 2. எல்லா நோய்களையும் குணப்படுத்தும் மருந்து; all healing drugs. 3. வாதமுப்பு; a universal medicine for transmuting lesser metals into gold (சா.அக.).

[குரு + பற்பம்.]

குருபன்னி *kuru-panni*, பெ.(n.) குருவின் மனைவி;
wife of a guru.

[குரு + (பத்தினி) பன்னி. Skt. patni (மனைவி.).]

குருபாகம் *kuru-pāgam*, பெ.(n.) குருமூலமாய்க்
கற்பிக்கப்பட்ட முறை; the method or process in-
spired by a guru (teacher). 2. குருமருந்தை
முடிக்கும் முறை; the method of preparing an all
healing drug (சா.அக.).

[குரு + பாகம்.]

குருபாததாசர் *kuru-pāda-dāśar*, பெ.(n.) குமரேச
சதகம் இயற்றிய ஆசிரியர்; the author of
Kumarēśa-catagam.

[குரு + பாதம் + தாசர்.]

குருபாரம்பரியம் *kuru-pārampariyam*, பெ.(n)
ஆசாரிய பரம்பரை; regular succession of gurus.

[குரு + பாரம்பரியம்.]

குருபீடம் *kuru-pīdam*, பெ.(n.) குருவினது இடம்;
seat or office of a guru.

[குரு + பீடம். பீடு = பெருமை, பீடு - பீடம்.]

குருபுறப்படல் *kuru-purappadaḷ*, பெ.(n.) குரு
வெழுப்பல்; the breaking out of pimples, pustules
etc upon the skin as rash, vesicles etc. accom-
panying a disease. 2. அம்மை கொள்ளல்; being
attacked with small-pox (சா.அக.).

[குரு + புறப்படல்.]

குருபூசை *kuru-pūśai*, பெ.(n.) மறைந்த குருவின்
இறந்தநாளில் ஆண்டுதோறும் சைவ மடங்களில்,
சிவனடியார்க்குச் செய்யும் உணவளிப்புடன், அக்
குருவிற்குச் செய்யும் சிறு வழிபாடு; annual worship
of deceased guru on the day of his death, often
accompanied with feeding of devotees, chiefly
in śaiva mutts.

[குரு + பூசை.]

குரும்பட்டி *kurumpaṭṭi*, பெ.(n.) தென்னை,
பனைகளின் குரும்பை; immature coconuts or
palmyra nuts.

[குரும்பை → குரும்பட்டி.]

குரும்பவரை *kurumbavarai*, பெ.(n.) வெள்ளை
யவரை; white bean (சா.அக.).

[குரும்பு + அவரை.]

குரும்பவன் *kurumbavan*, பெ.(n.) நிலப்பனை;
ground palm (சா.அக.).

[குரும்பு → குரும்பு → குரும்பவன்.]

குரும்பி¹ *kurumbi*, பெ.(n.) புற்றாஞ்சோறு; comb of
white ant's nest. “பாம்புறை புற்றிற் குரும்பி
யேய்க்கும்” (பெரும்பாண்.277).

[குரு → குரும்பு → குரும்பி.]

குரும்பி² *kurumbi*, பெ.(n.) தென்னம் பூவினின்றும்
காய்க்கும் தேங்காயின் ஆரம்பநிலை (உழ.நெ.க.
அக.); the stage of fruit buds of coconut.

[குரு → குரும்பி.]

குரும்பிகம் *kurumbigam*, பெ.(n.) ஒரு பூடு; stooping
toombay flower plant. (சா.அக.).

[குரும்பி → குரும்பிகம்.]

குரும்பை¹ *kurumbai*, பெ.(n.) 1. தெங்கு, பனை
களின் இளங்காய்; immature coconuts or palmyra
nuts; fruit buds. “இரும்பனையின் குரும்பி நீரும்”
(புறநா.24,2). 2. இளநீர்; tender coconut. “குன்றுங்
குரும்பையும் வெறுத்தநின் னிளமுலை”
(கல்லா.52). 3. குரும்பி (புற்றாஞ்சோறு); comb of
white ants nest. 4. பெருங்குரும்பை (தைலவ.
தைல.24); bow-string hemp.

[குரு → குரும்பை.]

குரும்பை *kurumbai*, பெ.(n.) காதினுள் திரளும்
குறும்பி; ear-wax (இ.வ.).

[குரு → குரும்பை.]

குருமகன் *kuru-magad*, பெ.(n.) 1. குரு; priest.
“எங்குருமக னிருந்தோ னவன்பால்” (மணி. 16; 64).
2. குருவின் மகன்; priest's son.

[குரு + மகன்.]

குருமணல் *kuru-manal*, பெ.(n.) 1. வெள்ளி மணல்;
white sand or silver ore. 2. நுண்ணிய மணல்;
fine sand (சா.அக.).

[குரு + மணல்.]

குருமணி *kuru-maṇi*, பெ.(n.) குருவிற சிறந்த குரு;
exalted guru, highly esteemed guru, as a gem
among gurus. “குருமணி தன்றாள்வாழ்க”
(திருவாச. 1, 3).

[குரு + மணி.]

குருமம் *kurumam*, பெ.(n.) மலையிலுப்பை; oval
mohwah. 2. காட்டிலுப்பை; wild mohwah (சா.அக.).

[குரு → குருமம்.]

குருமருந்து *kuru-marundu*, பெ.(n.) மருத்துவத்தில்
எல்லாவகை நோய்களைக் கண்டிக்கவும், உடம்பைப்
பொன் போலாக்கவும், வாதத்தில் இரும்பு, செம்பு
முதலிய இழிந்த உலோகங்களைப் பொன்னாக
மாற்றவும் சக்தி வாய்ந்த முதன்மையான மருந்து; a
universal medicine of high potent, which cures,
not only all diseases of the systems, but also
transmuting inferior metals such as iron, copper
etc. into gold (சா.அக.).

[குரு + மருந்து.]

குருமலை *kuru-malai*, பெ.(n.) சாமிமலை
(கழ.தமி.அக.); Swamimalai.

[குரு + மலை.]

குருமன் *kuruman*, பெ.(n.) ஒருசார் விலங்கு
பறவைகளின் இளமைப்பெயர்; the young of certain
animals and birds. குட்டிகுருமன் (உ.வ.).

[குரு → குருமன்.]

குருமாத்திரை *kuru-māttirai*, பெ.(n.) நோய்க்
காகக் குழந்தைகளுக்கு முலைப்பாலில் இழைத்துக்
கொடுக்கும் மான்மணத்தி (கத்தூரி) மாத்திரை;
musk pills macerated in women's breast milk
and given for indigestion to children. 2. உயர்ந்த
மாத்திரை; superior pill. 3. சிறுமாத்திரை; small
pill (சா.அக.).

[குரு + மாத்திரை.]

குருமான் *kuruman*, பெ.(n.) குருமன் பார்க்க; see
kuruman.

[குல் → குரு → குருமான்.]

குருமி-த்தல் *kurumi-*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) பேரொலி
செய்தல்; to make a crash, as a ship dashing
against a rock. “குருமித்து மதலை பொங்கி”
(சீவக. 521).

[குல் → குரு → குருமி.]

குருமிளகு *kurumilagu*, பெ.(n.) நல்ல மிளகு; su-
perior pepper.

[குரு⁵ + மிளகு.]

குருமுகறன் *kuru-mukarar*, பெ.(n.) குருமுகன்;
one having face pitted with small pox (சா.அக.).

[குரு + முகறன்.]

குருமுகறன் *kuru-mukaran*, பெ.(n.) குருமுகன்
பார்க்க; see *kurumūrci*

[குரு (வெர்க்குரு) + முகறன்.]

குருமுடி-த்தல் *kurumuḍi-*, 1 செ.கு.வி.(v.i.)
மாழைகளை (உலோகம்) நீற்றுதற்குதவும் மருந்து
செய்தல் (யாழ்.அக.); to make a preparation help-
ful for calcining metals.

[குரு + முடி-]

குருமுத்து *kuru-muttu*, பெ.(n.) சிவந்த புள்ளி
களுடன் விளைந்த முத்து; pearl with red spots.

[குரு + முத்து.]

முத்திற்கமைந்த குற்றங்களுள் இது ஒன்றாகும்
(கல்க.சொ.அ.மு.).

குருமுப்பு *kuru-muppu*, பெ.(n.) பூநீறு முப்பு; an alchemical preparation called muppu of ancient Siddhars supposed to have been in practice in the Dravidian period by which metals were transmuted into gold, all diseases were radically cured, and life prolonged by rejuvenation (சா.அ.க.).

[குரு + முப்பு]

குருமுனி *kurumuṇi*, பெ.(n.) அகத்தியர் பார்க்க (சா.அ.க.); see *agattiyar*.

[குரு + முனி]

குருமுனியழகி *kuru-muṇi-y-aḷagi*, பெ.(n.) ஊர்க்கள்ளி பார்க்க (சா.அ.க.); see *ūrkkalli*.

[குரு + முனி + அழகு]

குருமுஞ்சி *kuru-muṇṇi*, பெ.(n.) அம்மை வடுவுள்ள முகத்தவன்-ள்; one having face pitted with small pox.

மறுவ. குருமுகன், குருமுகறன்

[குரு + முஞ்சி]

குருமூர்த்தம் *kuru-mūrtam*, பெ.(n.) குருவாக ஓத வந்த கடவுட் திருமேனி; (தனிப்பா. II.246 II, 581); manifestation of god in the form of a guru to his devotees.

[குரு + மூர்த்தம். குருத்திருமேனி பார்க்க; *kuru-t-tirumēṇi*]

குருமூர்த்தி *kuru-mūrti*, பெ.(n.) 1. குரு; guru. 2. தென்முகக்கடவுள் பார்க்க; see *tenmuga-k-kadavul*.

[குரு + மூர்த்தி]

குருமூலி *kuru-mūli*, பெ.(n.) காற்றுப்பிடிப்பு மருத்துவம் (ஒகம்), காயகற்பம் இவற்றிற்கு உதவும் தென்பொதிகையிலுள்ள மூலிகைகள். இவற்றை உட்கொள்ள ஆணவம் அடங்கி, ஞானப்பாலாவும்.

இது மானிடர்க்குக் கிட்டாது; rare drugs useful in yoga rejuvenations. They kill pride and improve wisdom, they are not procurable for ordinary human beings (சா.அ.க.).

[குரு + மூலி]

குருமூலி² *kuru-mūli*, பெ.(n.) கஞ்சா; gunjah. 2. பொற்றலை கையாந்தகரை; mary - gold verbesena (சா.அ.க.).

[குரு + மூலி (ஆதி).]

குருமெழுகு *kuru-melugū*, பெ.(n.) எலியிலிருந்து செய்யப்படும் ஒரு நஞ்சு மெழுகு; a wax like medicine prepared from rats bone.

[குரு + மெழுகு]

குருமை¹ *kurumai*, பெ.(n.) நிறம் (தொல்.சொல்.303); lustre, brightness.

[குரு → குருமை]

குருமை² *kurumai*, பெ.(n.) பெருமை; dignity, superiority. “குருமை பெய்திய குணநிலை” (சீவக.2748).

[குரு → குருமை]

குருமை² *kurumai*, பெ.(n.) 1. நிறம்; lustre. 2. சிறந்த மந்திரத்திற்குப் பயன்படும் மை; a superior kind of black paint used in magic. 3. பெருமை; greatness (சா.அ.க.).

[குரு + மை]

குருலிங்கம் *kuru-liṅgam*, பெ.(n.) ஆறுவகை சிவத்திருமேனிகளுள் ஒன்று (சித்.சிகா.201); a form of Siva, one of satvita-liṅkam.

[குரு + இலிங்கம்]

குருவகம் *kuru-v-agam*, பெ.(n.) வெண்சிவப்பு (யாழ்.அ.க.); pink.

[குரு → குருவகம்]

குருவங்கம் *kuru-vangam*, பெ.(n.) வங்கக்குரு; lead quintessence. 2. வெள்ளியம்; tin (சா.அக.).

[குரு + வங்கம்]

குருவடிம்பம் *kuru-vadimbam*, பெ.(n.) நெல்லிப் பருப்பு; the kernel of Indian gooseberry (சா.அக.).

[குரு + வடிம்பு + அம்]

குருவண்டு¹ *kuru-vandu*, பெ.(n.) முப்புக்குரு; a secret name for philosopher's powder (சா.அக.).

[குரு + வண்டு]

குருவண்டு² *kuru-vandu*, பெ.(n.) புள்ளியுள்ள குளவி வகை; a kind of spotted wasp. வகைகள் : 1. அறுபுள்ளிவண்டு - beetle or wasp with six spot on its back. 2. கொளுஞ்சியடி வண்டு - beetle found under wild indigo tree. 3. குழிவண்டு - beetle found under the earth. 4. நீருக்குள் சுழலும் வண்டு - beetle found whirling in water. 5. எரி வண்டு - teline fly or blistering beetle. 6. துவரைச் செடிவண்டு - beetle found in the dhol plant. 7. கழுதை வண்டு - another variety of beetle (சா.அக.).

[குரு + வண்டு]

குருவண்டுப்பு *kuru-vanduppu*, பெ.(n.) ஒரு வகைக் கல்லுப்பு; a kind of sea-salt. 2. முப்புக்குரு. (சா.அக.).

[குரு + வண்டு + உப்பு]

குருவமண் *kuruva-man*, பெ.(n.) இளகிய மண்; soft earth (கடவநூல்.) (கட.தொ.வரி).

[குரு → குருவம் + மண்]

குருவரகு *kuru-varagu*, பெ.(n.) வரகுவகை (விவசா.நூன்மு.4.); a kind of ragi.

[குரு + வரகு]

குருவரசன் *kuru-v-araśan*, பெ.(n.) மயில்துத்தம்; blue vitriol, copper sulphate (சா.அக.).

[குரு + அரசன்]

குருவரன் *kuruvaran*, பெ.(n.) குருபரன்; kurubaran. “குருவரனிடத் துரைத்தான்” (திருவாலவா.1:2).

[குரு + பரன் - குருபரன் → குருவரன் (கொ.வ.)]

குருவரிக்கற்றாழை *kuru-vari-k-karrai*, பெ.(n.) வரிக்கற்றாழை; striped aloe, so called probably for its usefulness in calcination (சா.அக.).

[குரு + வரி + கற்றாழை]

குருவருடம் *kuru-varudam*, பெ.(n.) ஒன்பது வருடங்களுள் ஒன்று; one of nava-varudam.

[குரு + வருடம்]

குருவன் *kuruvaran*, பெ.(n.) குரு; priest. “வானோர் குருவனே போற்றி” (திருவாச.5:68).

[குரு → குருவன்]

குருவாக்கம் *kuru-v-akkam*, பெ.(n.) 1. குரு மருந்தைக் கொண்டு முடித்த ஊதை (வாத)ப் பொன்; gold obtained by employing the universal powder for purposes of transmutations. 2. மாற்று உயர்ந்த பொன்; alchemical gold beyond the standard test. This concentrated gold when added to silver in fusion can easily convert the whole mass into gold. 3. தங்கச்செம்பு; concentrated gold (சா.அக.).

[குரு + ஆக்கம்]

குருவாக்காலி *kuruva-kkali*, பெ.(n.) பூனைக்காலி; cowhage plant (சா.அக.).

[குருவாக்கம் + காலி]

குருவாக்கி *kuru-v-akki*, பெ.(n.) பெரிய அம்மை; a kind of small-pox in which the scabs fall off.

[குரு + ஆக்கி]

குருவாக்கு *kuru-v-akku*, பெ.(n.) குருமொழி; word or command of guru.

[குரு + வாக்கு]

குருவாயரி-தல் *kuruvāyari*, 2 செ.குன்றாவி.(v.t.) பொடியாகக் கத்தியால் துணித்தல்; cutting into slices with a knife (சா.அக.).

[குரு + ஆய் + அரிதல்]

குருவாரி-த்தல் *kuruvār*-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) அம்மை வார்த்தல்; getting on, being attacked with small-pox (சா.அக.).

[குரு + வாரி]

குருவாரம் *kuruvāram*, பெ.(n.) வியாழக்கிழமை; Thursday, as a Jupiter's day.

[குரு + வாரம்]

குருவால் *kuruv-āl*, பெ.(n.) இத்தி; white fig.

[குரு + ஆல்]

குருவாளி *kuruv-āli*, பெ.(n.) குருமருந்தைச் செய்து முடிப்போன்; one who is skilled in preparing an all healing drug or panacea (சா.அக.).

[குரு + ஆளி]

குருவி *kuruv*, பெ.(n.) பறவை வகை; small bird. "குருவிசேர் வரை" (சீவக. 2237).

[குல் → குரு → குருவி]

வகைகள்: 1. தூக்கணாங் குருவி 2. Indian tailor. கருங்குருவி - black sparrow. 3. சிட்டுக்குருவி - small sparrow. 4. ஊர்க்குருவி - village sparrow. 5. அடைக்கலாங் குருவி - house sparrow. 6. மலைக் குருவி - hill sparrow. 7. மஞ்சட் குருவி - weaver bird. 8. கள்ளிக் குருவி - white headed babbler. 9. பீக்குருவி - dung bird. 10. தாசிரிக் குருவி - southern scumitar bird. 11. தச்சன் குருவி - carpenter bird. 12. வானம்பாடிக்குருவி - indian skylark. 13. மைனாக்குருவி - indian starling. 14. கட்டலாங் குருவி - bee eater. 15. காவல் குருவி - Indian hoopoe or hood hood. 16. சீமைக் காவல் குருவி - European hoopoe. 17. குரைக் குருவி - cholum

bird. 18. விசிறிக்குருவி - white browed fan tail. 19. மீன்கொத்திக் குருவி - king fisher. 20. தவிட்டுக் குருவி - sparrow of the colour of bran. 21. வாலாட்டிக் குருவி - wag tail bird (சா.அக.).

குருவி² *kuruv*, பெ.(n.) 1. மூலநாள் (அக.நி.). ஒ.நோ. குருகு ; the 19th nakṣatra. 2. குன்றி (மலை.) பார்க்க; see *kunri*

[குரு (சிவப்பு) → குருவி]

குருவிக்கண் *kuruvik-kaṇ*, பெ.(n.) 1. சிறுகண்; small eyes. 2. சிறுதுளை; small hole, eyelet.

[குருவி + கண்]

குருவிக்கல் *kuruvik-kal*, பெ.(n.) ஒருவகைச் செம்மண்; red soil (இ.வ.).

[குருவி + கல்]

குருவிக்கார் *kuruvik-kār*, பெ.(n.) கார்நெல்வகை; a small kind of black paddy (w.).

[குருவி + கார்]

குருவிக்காரன் *kuruvik-kāraṇ*, பெ.(n.) 1. குருவி பிடிப்போன்; bird-catcher, bird fancier. 2. மறைந் திருந்து குருவிகளைப் போல ஒலி செய்து குருவிபிடிக்கும் ஒருவகைக் குடியினன்; a class of bird-catcher, who decoy birds by concealing themselves and successfully imitating their cries.

[குருவி + காரன்]

குருவிக்குடல் *kuruvik-kuḍal*, பெ.(n.) அடிக்கடி உண்டாகும் உணவு விரும்பம்; frequent craving for food as the result of eating too little at a time (w.).

[குருவி + குடல்]

குருவிக்கூடு *kuruvik-kūḍu*, பெ.(n.) குருவிகட்டும் கூடு; small bird's nest.

[குருவி + கூடு]

குருவி வகைகள்

அடைக்கலாங்குருவி

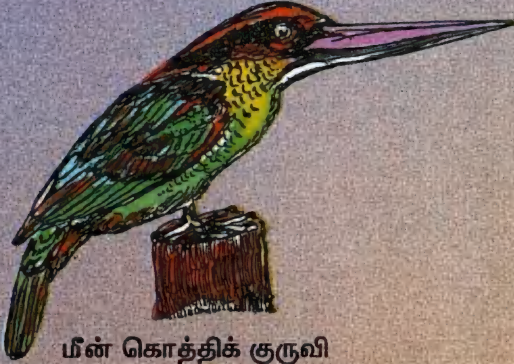
மைனாக் குருவி

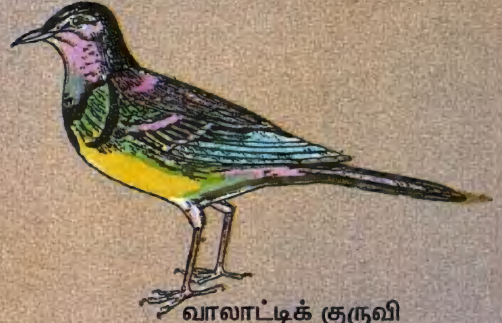
தையற்சிட்டுக் குருவி

வானம்பாடிக் குருவி

மீன் கொத்திக் குருவி

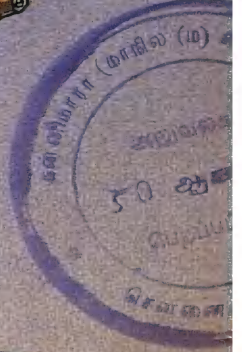
வாலாட்டிக் குருவி

விசிறிக் குருவி

சிட்டுக் குருவி

குருவிக்கொழுந்து *kuruvi-k-kolundu*, பெ.(n.) குன்றிமணி இலைக்கொழுந்து; tender leaves of crab's eye plant (சா.அக.).

[குருவி + கொழுந்து]

குருவிகம் *kuruvigam*, பெ.(n.) குன்றிமணி, குன்றிக்கொட்டை; the legume of this creeper consists of 4-6 seeds, which are roundish and polished (சா.அக.).

[குறு → குரு → குருவிகம்]

குருவிச்சி¹ *kuruvicci*, பெ.(n.) புல்லுருவி; a parasitic plant. 2. பேராழுட்டி; fragrant sticky mallow.

மறுவ. குருவிச்சை

[குரு (விச்சக) → விச்சி]

குருவிச்சி வகைகள் 1. முள்ளுக்குருவிச்சி; prickly ivory wood. 2. பட்டைக்குருவிரக அல்லது காட்டு வெற்றிலை; rough ivory. 3. வெள்ளைக் குருவிச்சி; white or gray ivory woods. 4. ஈட்டிமுனைக் குருவிச்சி; lance leaved ivory wood. 5. அண்டக் குருவிச்சி; oval leaved ivory wood. 6. வானிலைக் குருவிச்சி; saw leaved ivory wood (சா.அக.).

[குரு → குருவித்தி → குருவிச்சி]

குருவிச்சி² *kuruvicci*, பெ.(n.) குருவிச்சை பார்க்க; see *kuruviccai*

[குருவிச்சை → குருவிச்சி]

குருவிச்சை *kuruviccai*, பெ.(n.) 1. குருவிஞ்சி; 2. ஒருவகை மரம்; ovate-leaved ivory wood. 3. புல்லுருவி; a semi-parasite.

[குரு → குருவிச்சை]

குருவிஞ்சி *kuruvicci*, பெ.(n.) 1. பேராழுட்டி; pink-tinged white sticky mallow. 2. குருவிப்பூண்டு பார்க்க; see *kuruvipōṇḍu*.

[குரு + இஞ்சி]

குருவிட்டம் *kuruvittam*, பெ.(n.) சுண்டைக்காய்; unarmed night shade (சா.அக.).

[குரு → குருவித்தம் → குருவிட்டம்]

குருவித்தம் *kuruvittam*, பெ.(n.) ஒரு பலம் பொன்; gold weighing one palam (சா.அக.).

[குரு + வித்தம்]

குருவித்தலை *kuruvi-t-talai*, பெ.(n.) 1. சிறிய தலை; small head. 2. வில்லாளிக்குப் பாதுகாவலாயமையும் ஞாயில் என்னும் மதிலுறுப்பு (சிலப்.15:217, உரை); inner mound of a fortification, as a protection for bowmen.

[குருவி + தலை]

குருவித்தலைப்பாக்கு *kuruvi-t-talai-p-pāṅku*, பெ.(n.) பாக்கு வகை; a kind of arecanut.

[குருவி + தலை + பாக்கு]

குருவித்தலைப்பாகல் *kuruvi-t-talai-p-pāṅgal*, பெ.(n.) மிதிபாகல்; small balsam pear.

[குருவி + தலை + பாகல்]

குருவித்தலைப்பாகை *kuruvi-t-talai-p-pāṅgai*, பெ.(n.) சிறிய தலைக்குட்டை; small turban.

[குருவி + தலை + பாகை]

குருவித்தலையன் *kuruvi-t-talaiyan*, பெ.(n.) பேதை; an idiot having a very small head. (சா.அக.).

[குருவி + தலையன்]

குருவித்திருக்கை *kuruvi-t-tirukkai*, பெ.(n.) கடல்மீன்வகை; ray, greenish, brown, disk about twice as wide as long, tail three times as long as disk.

[குருவி + திருக்கை]

குருவித்தேங்காய் *kuruvi-t-tēṅgāy*, பெ.(n.) 1. சிறு தேங்காய்; small coconut. 2. ஒருவகைமரம்; a kind of tree.

[குருவி + தேங்காய்.]

குருவிதம் *kuruvitam*, பெ.(n.) பெருமுத்தக் காக, பெருங்கோரைக் கிழங்கு; a big variety of *kōray* root (சா.அக.).

[குரு → குருவிதம்]

குருவிந்தக்கல் *kuruvinda-k-kal*, பெ.(n.) 1. குருவிந்தம்; ruby. 2. சாளைக்கல் செய்வதற்குதவும் ஒரு வகைக்கல்; grey flint, emery. 3. காவிக்கல்; red ochre. “இரத்தின மறியாதா னொருவன் குருவிந்தக் கல்லோ டொக்கும் இது என்றால்” (ஈடு.3:12).

[குருவிந்தம் + கல்.]

குருவிந்தகம் *kuruvindagam*, பெ.(n.) காட்டு மொச்சை; a wild variety of bean (சா.அக.).

[குருவிந்தம் → குருவிந்தகம்]

குருவிந்தகன் *kuruvindagan*, பெ.(n.) கோரைக் கிழங்கு; *kōray* root (சா.அக.).

[குருவிந்தம் → குருவிந்தகன்.]

குருவிந்தம் *kuruvindam*, பெ.(n.) 1. தாக்குறைவான மாணிக்க வகை (சிலப்.14:186, உரை); inferior kind of ruby. 2. குன்றி; crab's eye. 3. வாற்கோதுமை மணி; a corn of barley. 4. சாதிலிங்கம்; vermilion. 5. முத்தக்காக; straight sedge.

[குரு → குருவி → குருவிந்தம்]

குருவிந்துநாதம் *kuruvintu-nādam*, பெ.(n.) மூன்று மாதத்தைய கருப்பிண்டக் கரு; the essence extracted from a three month's old foetus (சா.அக.).

[குரு + விந்து + நாதம்]

குருவிப்பசி *kuruvi-p-paṣi*, பெ.(n.) சிறுகச் சிறுக சாப்பிடுவதால் அதிகம் உண்டாகும் பசி; frequent experience of hunger due to eating a very small quantity (சா.அக.).

[குருவி + பசி.]

குருவிப்பாக்கு *kuruvi-p-pāṅku*, பெ.(n.) குருவித்தலைப் பாக்கு பார்க்க; see *kuruvittalai-p-pāṅku*.

[குருவி + பாக்கு]

குருவிப்பாகல் *kuruvi-p-pāgal*, பெ.(n.) குருவித் தலைப்பாகல் பார்க்க; see *kuruvittalai-p-pāgal*.

[குருவித்தலை → குருவி + பாகல்]

குருவிப்பூண்டு *kuruvippūṇḍu*, பெ.(n.) சிற்றாமுட்டி; white small flowered rose mallow (சா.அக.).

[குருவி + பூண்டு]

குருவிப்பேத்தை *kuruvi-p-pēttai*, பெ.(n.) கடல் மீன்வகை; a sea-fish, greenish, attaining 1 ft. in length.

[குருவி + பேத்தை]

குருவிபோகம் *kuruvi-pōgam*, பெ.(n.) குருவியைப் போல் அடிக்கடி மாதரைப் புணர்தல்; having coition with a woman very frequently like sparrow (சா.அக.).

[குருவி + போகம்]

குருவிமீன் *kuruvi-mīṇ*, பெ.(n.) குருவிக்கு இரையான சிறிய மீன்; a greenish sea-fish (சா.அக.).

[குருவி + மீன்]

குருவியால் *kuruvi-yāl*, பெ.(n.) கித்தி பார்க்க (சா.அக.); see *kitti*

[குருவி + ஆல்]

குருவியினம் *kuruviyinam*, பெ.(n.) குருவியைச் சேர்ந்த குலம்; birds of the sparrow kind (சா.அக.).

[குருவி + இனம்.]

குருவியுணவு *kuruvi-y-unavu*, பெ.(n.) குறைந்த அளவாகக் கொள்ளும் சாப்பாடு; food taken in small quantity (சா.அக.).

[குருவி + உணவு.]

குருவிரக *kuruviraṣu*, பெ.(n.) 1. ஆசாதிமரம்; ivory wood. 2. **பட்டை விரசா** பார்க்க; see *pattai-viraṣa*.

[குரு + விரக.]

குருவிரத்தம் *kuruvi-rattam*, பெ.(n.) மிகச் சிவப்பு அரத்தம்; bright red blood (சா.அக.).

[குருவி + அரத்தம்.]

குருவிரிஞ்சி *kuruviriñji*, பெ.(n.) மாதவிடாய்ச் சீலை; menstrual blood cloth (சா.அக.).

[குரு + விரிஞ்சி.]

குருவிலேகியம் *kuruvi-lēgiyam*, பெ.(n.) ஊர்க் குருவி, அடைக்கலாங் குருவி அல்லது சிட்டுக் குருவி இவற்றைக் கொண்டு தயாரிக்கும் இளகம். இது பெண் போகவிச்சையை அதிகரிக்கும்; electuary prepared with the flesh of village house or small sparrow as a chief ingredients amongst other bazaar drugs. It is considered as aphrodisiac (சா.அக.).

[குருவி + (இளகியம்) லேகியம்.]

குருவிவாய் *kuruvi-vāy*, பெ.(n.) மிகச் சிறிய வாய்; a very small mouth (சா.அக.).

[குருவி + வாய்.]

குருவிவாலன் *kuruvi-vālaṅ*, பெ.(n.) பெருநெல் வகை; a large kind of bearded paddy.

[குருவி + வாலன்.]

குருவிவேர் *kuruvi-vēr*, பெ.(n.) 1. ஒரு வாசனை வேர்; a fragrant root. 2. வெட்டிவேர்; khus-khus root (சா.அக.).

[குருவி + வேர்.]

குருவினி *kuruvini*, பெ.(n.) சூலி; a pregnant woman (சா.அக.).

[குரு + குருவினி.]

குருவிச்சம்வேர் *kuruviccam-vēr*, பெ.(n.) பேர்ந்தின் வேர்; root of date tree (சா.அக.).

[குரு + ஈச்சம் + வேர்.]

குருவிடு *kuruvīḍu*, பெ.(n.) நஞ்சுக் கொடி; umbilical cord (சா.அக.).

[குரு + விடு.]

குருவுக்காதி¹ *kuruvukkādi*, பெ.(n.) பச்சைக் கற்பூரம் (மூக.); crude camphor.

[குருவுக்கு + ஆதி.]

குருவுக்காதி² *kuruvukkādi*, பெ.(n.) குருமருந்து செய்ய உதவியாக உள்ள பொருள்கள்; in alchamy.

[குருவுக்கு + ஆதி.]

1. பச்சைக் கற்பூரம்; crude camphor. 2. வசநாமி; aconite. 3. வேதை செந்தூரம்; a red oxide used in alchamy. 4. கற்பூரம்; camphor cinnamomum.

குருவுப்பு *kuruv-uppu*, பெ.(n.) பிண்ட உப்புச் செயநீர்; a strong alkaline liquid prepared from the salt extracted from the foetus. 2. முப்பு; the sacred three salts (சா.அக.).

[குரு + உப்பு.]

குருவுபதேசம் *kuruv-ubatsam*, பெ.(n.) போதனை; spiritual inspiration (சா.அக.).
குருமொழி பார்க்க; see *kurumolli*

மறுவ. ஆசான் அறவண, குருமொழி.

[குரு + உபதேசம்.]

குருவெழும்பல் *kuru-v-elumbal*, பெ.(n.) சிறு சிரங்கு உண்டாதல்; rising of eruptions or formation of pustules, vesicles etc (சா.அக.).

[குரு + எழும்பல்.]

குருவெள்ளிமதியோகம் *kuru-velli-madi-y-ogam*, பெ.(n.) பிறப்பியத்தில் வியாழன் வெள்ளி நிலவு மூவரும் ஓர் ஓரையிலிருப்பதாலுண்டாந் நல் வாய்ப்பு (யாழ்.அக.); an auspicious combination of Juiiter, Venus and Moon in the same zodiacal house in a horoscope.

[குரு + வெள்ளி + மதி + ஓகம்.]

குருவெறும்பு *kuru-v-erumbu*, பெ.(n.) முசிறு என்னும் பெரிய சிவப்பெறும்பு; large red ant.

[குரு + உறும்பு.]

குருவேர் *kuruvēr*, பெ.(n.) **குருவிவேர்** பார்க்க; see *kuruvi-vēr*.

[குரு + வேர்.]

குருவை *kuruvai*, பெ.(n.) ஒரு மட்ட நெல்; an inferior variety of paddy. 2. குருங்கத்தலை மீன்; small scianea (சா.அக.).

[குறு → குறுவை → குருவை.]

குருவைக்குமரி *kuruvai-k-kumari*, பெ.(n.) சிறு கற்றாழை; small Indian aloe (சா.அக.).

[குறுவை → குருவை + குமரி.]

குருவைநெல் *kuruvai-nel*, பெ.(n.) ஒரு மட்ட நெல்; there are different kinds of inferior paddy that comes from Tirunelveli and Thanjavur. வகைகள் 1. அறுபதாங் குறுவை 2. கருங்குருவை; 3. கற் குருவை; stone crop yielding hard rice difficult for digestion. 4. மட்டக் குருவை; coarse

paddy. 5. மைக்குருவை; jet black paddy. 6. செங்குருவை; red crop and so on (சா.அக.).

[குரு - குருவை - குறுவை → குருவை + நெல். (குரு - சிவப்பு.)]

குருவைப்பூசல் *kuruvai-p-pūśal*, பெ.(n.) முப்பூவைப் பூசுதல்; a metal which is intended for transmutation will be coated with quintessence of three salts (சா.அக.).

[குறுவை → குருவை + பூசல் (பூசுதல்).]

குருவையரிசி *kuruvaiyariśi*, பெ.(n. நெல்லின் அரிசி; rice from *kuruvai* paddy (சா.அக.).

[குருவை + அரிசி.]

குருள் *kurul*, பெ.(n.) 1. பெண்டிர் தலைமயிர் (பிங்.); woman's hair. 2. நெற்றியின் மயிர்ச்சுருள்; curl, lock of hair, especially on the forehead, love lock.

LG., Du., OF. krul; G. krol; O.E. crol, crul; E. curi.

[குல் (குத்தல், துளை, இருள் - கருமை. கல் → குரு → குருள்.)]

குருள் (ளு)²-தல் *kurul-*, 7 செ.கு.வி.(v.i.) சுருளாதல்; to curl. “குருண்ட வார்குழல்” (திருவிசை. திருவாலி. 1:3).

Fin. karia; Es. kävada; Q. kuru; Kuruk. kurnä.

[குல் → குரு → குருள்.]

குருளை *kurula*, பெ.(n.) 1. நாய், பன்றி, புலி, முயல், நரி முதலிய ஒருசார் விலங்கின் இளமை (தொல். பொருள். 564-565); animals like dog, hog, tiger, rabbit, wolf etc. young of certain animals. 2. பாம்பின் குட்டி; young of a snake. “சிறுவெள்ளரவினவ் வரிக்குருளை” (குறுந். 119). 3. குழந்தை; child. “அருட்குருவாங் குருளை” (சி.சி.பரபக்.

பாயிரம்.4). 4. ஆமை (மூ.அ.); tortoise.

E. girl, female child, ME. gule, girle, gerle; LG. gor, child; COD., O.G. gor, a child.

[குல் → குரு → குருள் → குருளை.]

குருஉக்கனி *kuru-v-ūkkanī*, பெ.(n.) கோட்டை மதிலில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் துளை; a hole made in the fort wall, through which they can see the enemies and attack them.

[குருஉ + கனி.]

குருஉப்புகை *kurū-p-pugai*, பெ.(n.) மணமுள்ள புகை (திவா.); savoury smoke.

[குருஉ + புகை.]

குரை¹-தீதல் *kurai-*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. ஆரவாரித்தல்; to jubilate, shout. “சுவவுக் குரையிருக்கை” (பதிற்றுப்.84:20). 2. குலைத்தல்; to bark, as a dog. “ஞாளி குரைதருமே” (திருக்கோ.175).

E. blare, neigh, crow; A.S. hnoegan; Icel. hneggja, Scot. nicher.Fin. karjua, kalijua; Es. karjuda; Komi. gorsini.

[குரு → குரை.]

குரை² *kurai*, பெ.(n.) ஒலி; noise, roar, shout. “நுரைத்தலைக் குரைப்புனல்” (பொருந்.240).

[குரு → குரை.]

குரை³ *kurai*, பெ.(n.) 1. பெருமை (ஈடு.4:9,9); augustness, majesty. 2. பரப்பு (ஈடு.4:3,6); expanse.

[குரம் → குரு → குரை.]

குரை⁴ *kurai*, (இடை.) (part.) 1. ஓர் அசைநிலை (தொல்.சொல்.274); an expletive. 2. இசைநிறை

(தொல்.சொல்.274); additional syllable added for the sake of metre.

[குரு → குரை]

குரை⁵ *kurai*, பெ.(n.) குதிரை (உரி.நி.); horse. ஒ.நோ.குரா.

[குதிரை → குரை (இடைக்குறை).]

குரைப்பு *kuraippu*, பெ.(n.) ஒசை; noise. “உங்காரக் குரைப்பினால்” (சேதுபு.தேவிபுர.47).

[குரு → குரை → குரைப்பு]

குரைமுகன் *kurai-mugan*, பெ.(n.) நாய் (பிங்.); bark-ing-mouthed dog.

[குரை + முகன்.]

குரைய *kuraiya*, (இடை.) (part.) ஓர் அசைநிலை; an expletive. “கெடலருங் குரைய கொற்றம்” (சீவக.1914).

[குரு → குரை → குரைய.]

குரோசகம் *kurōśagam*, பெ.(n.) துருக்கியிலுள்ள குராசன் என்னும் ஊரில் விளையும் ஓமம்; black henbane.

[குராசன் → குரோசகம்.]

குரோசம் *kurōsam*, பெ.(n.) 1. குரலோசை பார்க்க; see *kuralōsai* 2¼ மைல் கொண்ட தொலைவு; Indian league, kOs = about 2¼ miles = 2000 தண்டம். 2. கூப்பிடுதூரம் (திவா.); distance of a call.

[குரல் + ஒசை → குரலோசை → குரோசை → குரோசம் குரலோசை பார்க்க; see *kuratosa*.]

குரோசியம் *kurōśiam*, பெ.(n.) நவரை வாழை; a species of plantain (சா.அக.).

[குராசன் → குரோசியம்.]

குரோட்டம் *kurōṭṭam*, பெ.(n.) நரி (பிங்.); jackal.
2. பன்றி; hog.

[குருட்டம் → குரோட்டம்.]

குரோட்டன் *kurōṭṭan*, பெ.(n.) ஆண் நரி; male of a fox. he-jackal (சா.அக.).

[குரு → குருட்டன் → குரோட்டன்.]

குரோட்டா *kurōṭṭā*, பெ.(n.) குரோட்டம் (குடா.) பார்க்க; see *kuroṭṭam*.

[குரோட்டம் → குரோட்டா.]

குரோட்டு *kurōṭṭu*, பெ.(n.) பன்றி; hog (சா.அக.).

[குரோட்டம் → குரோட்டு.]

குரோடம் *kurōṭam*, பெ.(n.) பன்றி (பிங்.); hog.
2. முட்பன்றி; porcupine (சா.அக.).

[குரோட்டம் → குரோடம்.]

*குல்¹ *kuḷ*, வேர்.(v.r.) (முன்மைக் கருத்து)
1. முற்படுதல்; to move forward, to go forward.
2. அசைதல்; to move the body in a graceful and affected manner. 3. மேலெழும்புதல், உயர்தல்; to go up. 4. வளர்தல்; to grow. 5. விரைதல்; to go fast, hasten. 6. மிகுதிப்படுதல்; to become excess. 7. பரவுதல்; to spread.

ந. குலங்கு; தெ. குலகு (அசைதல்); குவி. குலு (பரவுதல்); கலை (தலசம் அடிக்கும் அகன்ற களம்); கோத. குலக் (அசைத்தல்).

[உல் → குல்.]

*குல்² *kuḷ*, வேர்.(v.r.) (தோன்றல் கருத்து)
1. தோன்றுதல்; to originate, to appear.
2. முளைத்தல்; to spout. 3. மென்மைப்படுதல்; to become thin. 4. இளமையாதல், அழகாதல்; to become, young, beautiful. 5. பெரிதாதல்; to grow big. 6. மேலெழும்புதல்; to rise. 7. குதித்தல்; to jump.

பு. குல்லுமாடு (அடையாளம் வெளிப்படுதல்); த. குல் → குன்னி (குஞ்சு); நன்னி குன்னி (சின்னஞ் சிறியவை), இளங்குழந்தைகள். து. குல்ல ஆபுனி (எல்லோருக்கும் தெரியும்படி வெளிப்படுத்துதல்).

[உல் → குல்.]

*குல்³ *kuḷ*, வேர்.(v.r.) (பொருந்துதல் கருத்து)
1. பொருந்துதல்; to fit, to fix. 2. அளத்தல்; to measure. 3. எண்ணுதல்; to count. 4. சேர்த்தல், கூடுதல்; to join, to collect. 5. திரளுதல், குவிதல்; to ammutate, to heap. 6. குழுமுதல்; to assemble.

த. குல் → குலவு → குலம் → குழு → குடும்பு → குடும்பம் → குலை → கொலு. கோத. கில் (எலும்பு) பொருத்து, கதவப் பொருத்து; கொலா. குல் (எண்ணிக்கை எண்ணுதல்; குல்ல (அளத்தல்); பர். குலுன்; (கைப்பிடி = கத்தியொடு பொருந்தியது).

[உல் → குல்.]

*குல்⁴ *kuḷ*, வேர்.(v.r.) (நெருங்குதல் கருத்து)
1. நெருங்குதல்; to go near, to approach.
2. தொடுதல்; to touch. 3. உராய்தல்; rub. 4. எரிதல்; to burn. 5. சிவத்தல்; to become red. 6. உலர்தல்; to dry. 7. ஒளிர்தல்; to brighten. 8. வெண்மை; white.

த. குல் → கொல் → கொல்லன். பிராகு. குலி (அச்சம்) க., தெ. குல்லு (பேரினாச்சல்); க. குலி (கொலையாளி), குலகு (நோய்); குல்மெ (கொல்லன் உலை); கீல் (குத்தும் ஆணி, ஆப்பு) மால். கல்கெ (கடித்தல்).

[உல் → குல்.]

*குல்⁵ *kuḷ*, வேர்.(v.r.) (குத்துதல் கருத்து)
1. குத்துதல்; to pierce. 2. தோண்டுதல்; to dig. 3. துளைத்தல்; to make a hole, bore. 4. ஊடுருவதல்; to penetrate.

த. குல் → கொல். ம.க. கொல்.

[உல் → குல்.]

*குல்⁶ *kul*, வேர்.(v.r.) (தாக்குதல் கருத்து)
1. அடித்தல்; to strike. 2. முழக்குதல், ஒசையெழுப்
புதல்; to make noise. 3. தாக்குதல், வெட்டுதல்;
to attack, to cut. 4. கொல்லுதல்; to kill. 5. துன்பு
றுத்துதல்; to trouble, to annoy. 6. அச்சுறுத்துதல்;
to frighten. 7. கெட்டுத்தல், அழித்தல்; to ruin, de-
stroy.

குல் → கொல் → கொல்லன். பிராகு. குலி (அச்சம்)
க. தெ. குல்லு (பேரிரைச்சல்); க. குலி (கொலையாளி) குலுகு
(நோய்) குல்மெ (கொல்லன் உலை), கீல் (குத்தும் ஆணி ஆப்பு)
மால். கல்கெ (கடித்தல்).

[உல் → குல்.]

*குல்⁷ *kul*, வேர்.(v.r.) (வளைதல் கருத்து)
1. வளைதல்; to bend. 2. சுற்றுதல், உலாவதல்; to
go round. 3. சுழலல்; to rotate. 4. வட்டமாதல்; to
become round.

த. குலுக்கை (வட்டமான குதிர்); க. கோல்;
தெ. கொலமு; ம. கோலம் (வட்டப்பட்டகு); பாவி. குல்ல (படகு);
கொண். கல (இலைக்கலம்); குவி. கலி; ம. க.லெ. (த. கலம்).

[உல் → குல்.]

*குல்⁸ *kul*, வேர்.(v.r.) (உள்ளொடுங்கல் கருத்து)
1. உள்ளொடுங்குதல்; to become lean, to emaci-
ate. 2. சிறிதாதல்; to become small in size.
3. தாழ்தல், கீழிறங்குதல்; to come down, to alight.
4. உள்ளடங்குதல்; to be inside. 5. ஒளிதல்,
மறைதல்; to hide, conceal. குல் → குள் → குளித்தல்
(மூழ்குதல்).

[உல் → குல்.]

*குல்⁹ *kul*, வேர்.(v.r.) (கருமைக் கருத்து) 1. குழி; pit.
2. இருள்; darkness. 3. கருமை; blackness.

குரு. கூல் (வயிறு); மா. கொலி (வயிறு); பிராகு.
கோல் (வயிறு). து.க., கல்லி (பின்னிய பை).

[உல் → குல்.]

குல்மம் *kulmam*, பெ.(n.) குலுமம் பார்க்க; see
kulmam.

[குலுமம் → குல்மம்.]

குல்லகம் *kullagam*, பெ.(n.) வறுமை; poverty.

“குல்லக வேடங் கொண்ட வள்ளல்”
(யசோதர.1:23).

[குல் → குல்லம் → குல்லகம்.]

குல்லம் *kullam*, பெ.(n.) முறும்; winnowing basket,
fan for sifting or winnowing, fanner.

[குல் → குல்லம்.]

குல்லரி *kullari*, பெ.(n.) இலந்தை பார்க்க; see
ilandai jujube tree.

ஒ.நோ.குல்வலி.

[குல் + வரி - குல்வரி → குல்லரி.]

குல்லாக்கட்டை *kullā-k-kattai*, பெ.(n.) தொப்பிக்
கட்டை; post set up in shallow water to indicate
the existence of channel.

மறுவ தொப்பிக்கட்டை

[குல்லாய் + கட்டை.]

குல்லாய் *kullāy*, பெ. (n.) 1. தலைக்கு அணியும்
தொப்பி; cap. 2. பாய்மரம்; mart.

U. kulāh

[குல் (வளைவு), மரம் → குல் → குல்லாய்.]

த. குல்லாய் > U. kulāh

குல்லாய்தோணி *kullāy-tōṇi*, பெ. (n.) பாய்மரம்
பொருத்திய தோணி; a boat with a mart.

U. kulāh

[குல் (வளைவு), மரம் → குல் → குல்லாய்.]

குல்லாய்ப்போடு-தல் *kullāy-p-pōdu-*,
20 செ.கு.வி. (v.t.) ஏமாற்றுதல்; lit., to cap me, to
cajole, coax. 2. குல்லாய்ப்போடுதல் பார்க்க; see
kullāy-pōdu.

[குல்லாய் → குல்லா + போடு.]

குல்லான் *kullāṇ*, பெ.(n.) தோண்டுதற்குரிய
கூர்மையான முளை; sharp pointed stake for dig-
ging (J.)

[குல்லம் + ஆணி - குல்லாணி → குல்லான்.]

குல்லி *kulli*, பெ.(n.) ஒருவகைப்பூடு; a kind of shrub (J.).

[குல் → குல்லி.]

குல்லியம் *kulliyam*, பெ.(n.) ஆலோசனை (யாழ்.அக.); counsel.

[குல் → குல்லியம்]

குல்லை¹ *kullai*, பெ.(n.) 1. புனத்துளசி (பிங்.); wild basil. 2. துளசி (திவா.); sacred basil. 3. வெட்சி (பிங்.); scarlet ixora. 4. கஞ்சா (அக.நி.); Indian hemp.

[குல் → குல்லி → குல்லை]

குல்லை² *kullai*, பெ.(n.) ஏய்ப்பு; deceit. “குல்லைத் திருடரை நீ கூடாதே” (தெய்வச்.விறலிவிடு.356).

[குல் → குல்லை]

குல்லை³ *kullai*, பெ.(n.) நாய்த்துளசி; white basil.

[குல் → குல்லை]

குல்வலி *kulvali*, பெ.(n.) இலந்தை (மலை.); jujube tree.

[குல் + வரி - குல்வரி → குல்வலி]

குலக்காய் *kulakkāy*, பெ.(n.) சாதிக்காய் (தைவல.தைவ.35); nutmeg.

[குல் → குல்லம் + காய் - குல்லாக்காய் → குலக்காய்]

குலக்கு *kulakku*, பெ.(n.) இலை, பூ, பழம் முதலியவற்றின் சிறுகொத்து; small cluster or bunch, of fruits, flowers and leaves (யாழ்ப்.).

[குல் → குலை → குலக்கு]

குலக்கொடி *kula-k-kodi*, பெ.(n.) நற்குலத்துப் பெண்; woman of noble birth. “வையை யென்ற பொய்யாக் குலக்கொடி” (சிலப்.13:170).

[குலம் + கொடி]

குலக்கொழுந்து *kula-k-kolundu*, பெ.(n.) குலத்தை விளங்கச் செய்பவன்-ள்; one who brings glory to one's family “இராமா னுசனெனுங் குலக்கொழுந்தே” (திவ்.இராமானுச.60).

[குலம் + கொழுந்து]

குலகம் *kulagam*, பெ.(n.) 1. கருந்தும்பை; black toom-bay indica. 2. பேய்ப்புடல் (கழ.தமிழ்.அக.); devils snake gourd.

[குல் → குலகம்]

குலகலகன் *kula-kalagan*, பெ.(n.) குலம் முதலிய வற்றோடு கலகஞ் செய்து தொலைப்பவன்; one who fights and overthrows a family or sect. “பரசமய குலகலக சிவசமய குலதிலக” (திருச்செந். பிள்.தாலப்.9.).

[குலம் + கலகன்]

குலகாயம்¹ *kula-kāyam*, பெ.(n.) குலவொழுக்கம்; rules or customs of caste or tribe. இச்செயல் உனக்குக் குலகாயமா?

[குலம் + காயம்]

குலகாயம்² *kula-kāyam*, பெ.(n.) பேய்ப்புடல் (மலை.); wild snake-gourd.

[குல் → குலகம் → குலகாயம்]

குலகாலம் *kula-kālam*, பெ.(n.) நிலக்கடம்பு (மலை.); a plant.

[குலம் + காலம்]

குலகாலன் *kula-kālan*, பெ.(n.) குலத்தை அழிப்பவன்; one who ruins a family or tribe. “அகரர் குலகாலா” (திருப்ப.634).

[குலம் + காலன்]

குலகிரி *kula-kiri*, பெ.(n.) எண்குலமலை (பிங்.); chief mountain ranges in jambu-duipa.

மறுவு குலபருவதம்

[குலம் + கிரி]

குலகுரு *kula-guru*, பெ.(n.) குலத்திற்குரிய ஆசிரியன், குரு; family guru.

[குலம் + குரு]

குலங்கிழார்கள் *kulaṅkiḷārgal*, பெ.(n.) கோயில் பணிகளை நடத்தும் பொறுப்பாளர்கள், அர்ச்சகர்கள்; priests who are responsible for the conduct of temple activities. “திருவக்கரை மகாதேவர் கோயில்காணி உடைய குலங்கிழவன் பற்பநாபந்திருவேங்கடவன்” (தெ.கல்.தொ. XVII. கல்206.) “திருவல்லிக்கேணி குலங்கிழார்கள்” (கல்வெட்டு வெளியீட்டுத் தொகுதி.8.கல்.29) (கல்.க.சொ. அ.மு.).

[குலம் = கோயில். குலம் + கிழார்கள். கோயிலைத் தேவகுலம், தேகுலம் என வழங்குதலும் உண்டு]

குலங்கூறு¹-தல் *kulaṅkūru-*, 1. செ.கு.வி.(v.i.) 1. உயர்கூழ்ப் பிறப்பைப் பாராட்டுதல்; to boast of high birth.

[குலம் + கூறுதல்.]

குலங்கூறு-தல் *kulaṅkūru-*, 11 செ.கு.வி.(v.t.) பிறன் குலத்தை இழித்துக் கூறுதல்; to belittle wit one, as of low parentage.

[குலம் + கூறுதல்.]

குலங்கெட்டவன் *kulaṅ-keṭṭavaṇ*, பெ.(n.) சாதியொழுக்கம் தவறியவன்; one who has disgraced his birth.

[குலம் + கெட்டவன்.]

குலச்சவ்வு *kula-c-cavvu*, பெ.(n.) தலைப் புலால்; the scalp, the skin of the top of the head (சா.அக.).

[குலம் + சவ்வு]

குலச்சிறைநாயனார் *kula-c-ciṟai-nāyaṇār*, பெ.(n.) கூன் பாண்டியனது அமைச்சரும், திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி நாயனார் காலத்தவரும், நாயன்மார் அறுபத்து மூவருள் ஒருவருமாகிய அடியார் (பெரியடி.); a canonized śaiva saint minister of *Ṭirupāṇḍi*, and contemporary of Thiru ṇāṇa-campanthamūrthy nāyaṇār, one of 63.

[குலம் + சிறை + நாயனார். குலச்சிறை = கோயில் குளம்]

குலசங்கு *kulaśaṅgu*, பெ.(n.) முட்சங்கு; a species of conch with thorn-like points (சா.அக.).

[குலம் + சங்கு.]

குலசங்குலம் *kulaśaṅgulam*, பெ.(n.) நத்தைச்சூரி; bristly button weed (சா.அக.).

[குலம் + சங்குலம்.]

குலசம் *kulaśam*, பெ.(n.) செவ்வந்தி; Indian chamomile (சா.அக.).

[குல் → குலசம்.]

குலசன் *kulaśaṇ*, பெ.(n.) நற்குலத்தோன்; man of respectable family.

[குலம் + அத்து + அன் - குலத்தன் → குலச்சன் → குலசன்.]

குலசேகரப்பெருமாள் *kula-śēgara-p-perumāḷ*, பெ.(n.) சேரமன்னரும் பெருமாள் திருமொழி இயற்றியவரும் ஆழ்வார் பன்னிருவருள் ஒருவருமாகிய அடியார்; a Chera king, one of the 12 canonized vaiṣṇava saint, who was the author of *Perumal Thirumōḷi*.

[குலசேகரன் + பெருமாள்.]

குலசேகரன் *kula-śēgaraṇ*, பெ.(n.) 1. குலத்தின் புகழ்மிக்கவன்; illustrious person of a family. 2. குலசேகரப் பெருமாள்; a Chera king. “சேரன் குலசேகரன் முடிவேந்தர் சிகாமணியே” (திவ்.பெருமாள். தனியன்.).

[குலம் + சேகரன்.]

குலசேகரன்படி *kulaśēgaraṇ-paḍi*, பெ.(n.) திருமால் கோயிலின் கருவறை வாயிற்படியைக் குறிக்கும் பெயர்; the stone step at the entrance to the sanctuary of a Vishnu temple.

[குலம் + சேகரன் + படி.]

குலசேகராழ்வார் *kulasēgarāḷvār*, பெ.(n.)
குலசேகரப் பெருமாள் பார்க்க; see *kulasēgarā-
p-perumāl*.

[குலசேகரன் + ஆழ்வார்.]

குலஞ்செப்புதல் *kulañ-ceppu-*, 1 செ.கு.வி.(v.i.)
தன் குலப்பெருமை கூறுதல்; to boast of one's fa-
mily or birth.

[குலம் + செப்புதல்.]

குலஞ்செய்தல் *kulañ-cey-*, 1 செ.கு.வி.(v.i.)
குலத்தை நிலைநிறுத்துதல்; to found a family
“குலஞ்செய்த குமரர்” (சீவக.2915).

[குலம் + செய்-.]

குலட்டம் *kulaṭṭam*, பெ.(n.) கருநீலக்கல்,
நீலாஞ்சனக்கல்; a blue stone used in medicine,
and applied as collyrium to the eye and an as-
tringent of sores (சா.அக.).

[குலட்டு → குலட்டம்.]

குலட்டு *kulaṭṭu*, பெ.(n.) பழக்குலை; bunch of fruit.
(சா.அக.).

ஒ.நோ. குலக்கு

[குலை → குலைத்து → குலட்டு.]

குலடி *kulaḍi*, பெ.(n.) ஒருவகைச் சிவப்பு செய்நஞ்சு
(யாழ்.அக.); a kind of red mineral poison.

[குலடு → குலடி.]

குலடு *kulaḍu*, பெ.(n.) குலப்பெருமை அழிப்பவள்;
unchast women.

[குலடு → குலடி.]

குலடை *kulaḍai*, பெ.(n.) கற்பொழுக்கங் கெட்டவள்
(யாழ்.அக.); unchaste, fallen woman.

[குலடு → குலடி → குலடை.]

குலத்தம்¹ *kulattam*, பெ.(n.) கணுக்கால்; ankle.
2. கொள்ளு; horse gram (சா.அக.).

[குல் → குலத்தம்.]

குலத்தம்பயறு *kulattam-payaru*, பெ.(n.)
மொச்சைக் காய்; Indian bean (சா.அக.).

[குலத்தம் + பயறு.]

குலத்தி *kulatti*, பெ.(n.) இலந்தை (சா.அக.); jujube.

[குலத்தம் → குலத்தி.]

குலத்திகம் *kulattigam*, பெ.(n.) மொச்சைக்காய்;
Indian bean (சா.அக.).

[குலத்தி → குலத்திகம்.]

குலத்திகாலன் *kulatti-kālan*, பெ.(n.) இடுகொள்
(சா.அக.); four leaved cassia.

[குலத்தி + காலன்.]

குலத்திகை *kulattigai*, பெ.(n.) காட்டுக்கொள்
(சா.அக.); wild horse gram.

[குலத்தி → குலத்திகை.]

குலதருமம் *kula-tarumam*, பெ.(n.) குல
வொழுக்கம்; time-honoured custom observed by
a family or caste.

[குலம் + தருமம். குலவொழுக்கம் பார்க்க; see
kulavolukkam.]

குலதனம் *kula-tagam*, பெ.(n.) மேலான செல்வம்,
மதிப்பமைந்த செல்வம்; “பலதனத்தொடு நிறை
குலத்தனக் குவையும்” முதல் இராசேந்திரன்
மெய்க்கீர்த்தி) (கல்.க.சொ.அ.மு.).

[குலம் + தனம்.]

குலதிலகன் *kula-tilagān*, பெ.(n.) குலத்திற் சிறந்து
விளங்குபவன்; one who adorns a family. “சிவசுமய
குலதிலக தாலோ தாலேலோ” (திருச்செந்.பிள்.
தாலப்.9). குலக்கொழுந்து பார்க்க; see *kula-k-
kolundu*.

[குலம் + திலகன்.]

குலதெய்வம் *kulateivam*, பெ.(n.) ஒரு குலத்தார் வழிவழியாக வழிபட்டுவருங் கடவுள்; family deity “நினையாந் தொழ்த்தக்க குலதேவதையாய் வழிபட்டு” (சிவப்பிரபந்த.பிள்.சிறற்றி.6).

[குலம் + தெய்வம்]

குலந்தம் *kulandam*, பெ.(n.) கொள்ளு; horse gram (சா.அக.).

[குல் (வளைவு) → குலந்தம்]

குலந்தெரி-த்தல் *kulan-teri*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) குலப்பழி தூற்றுதல்; to dwell on another's parentage commonly in ridicule.

[குலம் + தெரித்தல். தெரித்தல் = சொல்லுதல்]

குலப்பகம் *kulappagam*, பெ.(n.) கக்குவான்; whooping cough. 2. செம்புமணல்; copper ore (சா.அக.).

[குலப்பு → குலப்பகம்]

குலப்பகை *kula-p-pagaj*, பெ.(n.) 1.வழிவழியாக உள்ள இனப்பகை; inbred malice or hatred, as between tribes prepetuated from generation to generation. 2. பூணையெலிகளுக்கு உள்ளது போன்ற இயற்கைப் பகை; natural enmity between different species, as cats and rats.

[குலம் + பகை]

குலப்பம்¹ *kulappam*, பெ.(n.) செம்புமணல்; sand containing copper.

[குலப்பு → குலப்பம்]

குலப்பம்² *kulappam*, பெ.(n.) கக்குவான் இருமல்; whooping cough.

[குலை → குலைப்பம். ஒ.நோ.குலைப்பன்.]

குலப்பரத்தை *kula-p-parattaj*, பெ.(n.) ஒருவற்கே உரிமை பூண்டொழுகும் பரத்தையர் குலத்தவர் (நம்பியக.ப.113); woman of the courtesan class, who remains faithful to a single person. 2. கணிகையர் குலத்தவர்; courtesan by birth.

[குலம் + பரத்தை]

குலப்பன் *kulappan*, பெ.(n.) குயவன்; potter.

[குலாளன் → குலப்பன் → குலப்பன் (கொ.வ.).]

குலப்பெயர் *kula-p-peyar*, பெ.(n.) குலம்பற்றி வழங்கும் பெயர்; caste names. “பார்ப்பா ரரசர் வணிகர் வேளாளரெனப் பார்பாடு நாற்பெயர் குலப்பெய ராகும்” (பன்னிருபா.144).

[குலம் + பெயர்]

குலபதி *kulapadi*, பெ.(n.) குலத்துக்குத் தலைவன்; head of a family, caste or tribe. “முதுகவரைக் குலபதியாய்” (திவ்.பெரியதி.6:6,7). 2. 10,000 மாணவர்க்கு உணவு முதலியன அளித்துக் கல்வி கற்பிக்கும் ஆசிரியன்; the teacher who feeds 10,000 pupils and instructs them.

[குலம் + பதி]

குலம் *kulam*, பெ.(n.) 1. குடி; family, lineage. “குலந்தாங்கு சாதிக ணாலினும்” (திவ்.திருவாய்.3:7,9). 2. உயர்குலம்; noble lineage, high birth. “குலம் வேண்டின் வேண்டுக் யார்க்கும் பணிவு” (குறள்,960). 3. சாதி; caste, tribe, nation. “குலனாங் குடிமையும்” (நான்மணி.82). 4. மகன்; son. “குலத்தொடுங் கோற லெண்ணி” (சீவக.261). 5. இனம் (உரி.நி.); class, sort, species, genus. 6. குழு; community. “பிரபந்த குலம்” 7. கூட்டம்; her, block, school, collecton assemblage. “மாளிகைக் குலந் துகைத்து” (தணிகைப்பு.சீபரி.373). 8. வீடு (பிங்.); house, abode. 9. ஆரண்மனை (திவா.); royal place. 10. கோயில்; temple. “நீலவனக் குலமனந்தம்” (இரகு.நகர.46). 11. இரேவதி என்னும் இருபத்தியேழாம் விண்மீன்; the 27th naksatra part of pisces. 12. நன்மை; goodness, benevolence. “குலதெய்வமே” (திருக்கோ. 29). 13. அழகு (ஆ.நி.); beauty. 14. மலை; mountain. “நீலஞ்செய் குலத்தையும்” (இரகு.சீதைவ.32). 15. மூங்கில்; bamboo. “தலமிசையுயர் குலத்தைச் சார்ந்து” (திருவாலவா. நாட்டுச்.4).

Fin. kyla; E. kula; Hung. gore; Mong. kyī (family); Turk. kıl, kil; Jap. gara; Q. kailla.

[குல் (வணாவ, சூழ்தல்) → குலம்]

குலம்பம் *kulambam*, பெ.(n.) செம்பு மணல்; copper ore (சா.அக.).

[குலம்பு → குலம்பம்.]

குலம்பா *kulambā*, பெ.(n.) பேய்ச்சுரை (மலை.); wild bottle gourd.

[குலம்பை → குலம்பா.]

குலம்புகுந்தவன் *kulam-puguntavaṇ*, பெ.(n.) சாதி மாறியவன்; one who has mingled with persons of a different caste, a term of reproach.

[குலம் + புகுந்தவன்.]

குலம்பெயர்-தல் *kulam-peyar-*, 3 செ.கு.வி.(v.i.) மாறுபாட்டைத் தல்; to change for the better or the worse, as a tree in transplanting, to improve or degenerate (யாழ்ப்ப.).

[குலம் + பெயர்.]

குலமகள் *kulamaga*, பெ.(n.) நற்குடியிற் பிறந்தவன்; woman of good family, of noble birth. “குலமகடன் குலமகளை” (கலிங்.223).

[குலம் + மகள்.]

குலமகன் *kula-magaṇ*, பெ.(n.) 1. நற்குடியிற் பிறந்தோன்; man of good family, of noble birth. 2. குலத்திற் பிறந்த மகன்; legitimate son. “குலமகடன் குலமகன்” (கலிங்.223).

[குலம் + மகன்.]

குலமணி *kula-maṇi*, பெ.(n.) 1. உயர்வகை மணிக்கல் (சாதிரத்தினம்); superior, genuine gem. 2. குலத்திற் சிறந்தோன் பார்க்க; see *kulattir-ciraṇḍō*.

[குலம் + மணி.]

குலமதம் *kula-madam*, பெ.(n.) உயர்குடிப்பிறப்பால் தோன்றுஞ் செருக்கு; pride of birth.

[குலம் + மதம்.]

குலமரியாதை *kula-mariyāḍai*, பெ.(n.) குலத்தின் ஒழுங்கு; propriety of conduct, established rule or custom of a family.

மறுவ. குலமதிப்பு

[குலம் + மரியாதை.]

குலமருது *kula-marudū*, பெ.(n.) ஒரு வகை மருது; a kind of murudah tree (சா.அக.).

[குலம் + மருது.]

குலமருது *kula-marudū*, பெ.(n.) வெள்ளைமருது; flowering mardah.

[குலம் + மருது.]

குலமாரி *kula-māri*, பெ.(n.) சிற்றூர்த் தெய்வம்; a village goddess.

[குலம் + மாரி.]

குலமீன் *kula-mīṇ*, பெ.(n.) உயர்ந்த மீன்; high class fish. 2. உண்பதற்குத் தகுந்த மீன்; fish of a superior class fit for eating (சா.அக.). 3. அருந்ததி; Arundadi. “குலமீ னருகிய கற்பும்” (கல்லா.73,1).

[குலம் + மீன்.]

குலமுதல் *kula-mudal*, பெ.(n.) 1. கொடிவழியின் மூலகாரணன்; first ancestor, founder of a family. “தென்னார் குலமுதல்” (சிலப்.4:22). 2. மகன்; son. “குலமுதலைக் கொண்டொளித்த லன்றி” (பு.வெ.10:6). 3. குலதெய்வம்; family god. “மலையுரை கடவுள் குலமுதல் வழத்தி” (ஐங்குறு.259).

[குலம் + முதல்.]

குலமுதற்பாலை *kula-mudar-pālai*, பெ.(n.) பண்வகை (சிலப்.13:109, உரை.); a musical node.

[குலம் + முதல் + பாலை.]

குலமுள்ளோன் *kulam-uḷḷōṇ*, பெ.(n.) நற்குடிப் பிறந்தவன் (திவா.); man of good family, of noble birth.

[குலம் + உள்ளோன்.]

குலமுறை *kula-murai*, பெ.(n.) 1. கொடிவழி வரலாறு (பரம்பரை); genealogy. “குலமுறை கிளத்து படலம்” (கம்பரா.). 2. கொடிவழியாய் வந்த குல வழக்கம்; custom of a family handed down by tradition. குலமுறையை அனுசரிப்பதே அழகு (கொ.வ.).

[குலம் + முறை.]

குலவரி *kula-vari*, பெ.(n.) 1. சந்தனம்; sandal wood. 2. செஞ்சந்தனம்; red sandal.

[குலம் + வரி.]

குலவருத்தனை *kula-varuttanai*, பெ.(n.) சிற்றூர் அலுவலர் குடிகளிடமிருந்தும் அரசுக்கு வரி செலுத்துபவரிடமிருந்தும் பெற்றுக்கொள்ளும் பொருள்; the perquisites of village officers, paid by farmers and by those who pay land revenue to Government.

[குலம் + வருத்தனை.]

குலவரை *kula-varai*, பெ.(n.) 1. எண்குல மலை (அட்டகுல பருவதம்) (திவா.); chief mountain ranges of Jambu-dvipa. 2. மேன்மையான மலை; lofty mountain. “அக்குலவரைச் சாரல் வைகி” (கம்பரா.வரைக்.35). 3. நாகம்; mineralized zinc. 4. மந்தாரச்சிலை (சங்.அக.); a black stone.

[குலம் + வரை.]

குலவலி *kulavali*, பெ.(n.) இலந்தை (சா.அக.); jujube.

[குலவல்லி → குலவலி]

குலவல்லி *kula-valli*, பெ.(n.) இலந்தை (சா.அக.);

[குலம் + வல்லி.]

குலவள்ளிநெல் *kulavalli-nel*, பெ.(n.) நெல்வகை; a kind of paddy.

[குலம் + வள்ளி + நெல்.]

குலவன் *kulavan*, பெ.(n.) உயர்குலத்திற் பிறந்தவன்; person of noble birth ‘பனிக்கதிர்க் குலவன் பயந்தருள் பாவையை’ (கல்லா.10).

[குலம் → குலவன்.]

குலவாரம் *kula-vāram*, பெ.(n.) செவ்வாய்க் கிழமை, வெள்ளிக் கிழமை; Tuesday, Friday (சோ.க.சொ. அ.மு.).

[குலம் + வாரம்.]

குலவாழை *kula-vālai*, பெ.(n.) 1. 7 அல்லது 8 திங்களில் விளையும் ஒருவகைச் சம்பா நெல்; a sub species of Camba paddy, taking 7 to 8 months to mature. 2. ஒருவகைப் பிசின் மரம்; a species of gamboge. 3. சிறந்த வாழை; superior kind of plantain (சா.அக.).

[குலம் + வாழை.]

குலவிச்சை *kula-vicca*, பெ.(n.) குலவித்தை பார்க்க; see *kula-vittai* “குலவிச்சை கல்லாமற் பாகம்படும்” (பழமொ.6).

[குலம் + வித்தை → விச்சை.]

குலவித்தை *kula-vittai*, பெ.(n.) குலத்தில் வழி வழியாய் வரும் கலையறிவு (வித்தை); knowledge, learning, art, handed down in a family.

[குலம் + வித்தை.]

குலவிரி *kulaviri*, பெ.(n.) சந்தன மரம்; sandal tree (சா.அக.).

[குலம் + விரி.]

குலவிருது *kula-virudu*, பெ.(n.) 1. குலத்திற்குரிய பட்டம்; title, insignia peculiar to family. 2. கொடி முதலிய விருது; standard, banner. 3. குலப் பிறப்பால் தோன்றும் சிறப்புப் பண்பு; peculiarity or propensity in an individual which is a family trait (விண்.).

[குலம் + விருது.]

குலவிளக்கு *kula-vilakku*, பெ.(n.) குலத்தை விளங்கச் செய்பவன்-ள்; shining light of a family. “கொம்பனார்க் கெல்லாம் கொழுந்தே குல விளக்கே” (திவ்திருப்பா.17).

[குலம் + விளக்கு]

குலவு¹-தல் *kulavu-*, 9 செ.கு.வி.(v.i.) 1. விளங்கு தல்; to shine, gleam to be conspicuous. “குலவு கோலத்த கொடிநெடு மாடங்கள்” (தேவா.794.7). 2. மகிழ்ச்சி கொள்ளுதல்; to rejoice. “பாரிடங் குலவிச் செல்ல” (கந்தபு.தாரக.18). 3. உலாவுதல்; to walk, move about. “எமதன்னையை நினைத்தே குலவினனோ” (சிவரக.விசயை.14). ஒ.நோ.உலவு 4. நெருங்கியுறவாடுதல்; to be on very intimate terms. அவனோடு குலவுகிறான் 5. தங்குதல்; to lie, remain. “பாற்கடலில் குலவுகின்றதோர் பொருளெலாம்” (கந்தபு.குமார.4). 6. வளைதல்; to bend, curve. “குலவுச்சினைப் பூக்கொய்து” (புறநா.11:4). 7. குவிதல்; to lie heaped, as sand. “குலவு மணல்” (ஐங்குறு.153).

[குல் → குல → குலவு]

குலவு² *kulavu-*, பெ.(n.) வளைவு; bend, curve. “குலவுக் கொடுஞ்சிலை” (பு.வெ.1:10).

E. curve, a bend; L. curvus, crooked.

[குல் → குலவு]

குலவுகாசம் *kulavu-kāśam*, பெ.(n.) நாணல் (மலை.); kaush.

[குலவு + காசம்]

குலவேல் *kula-vēl*, பெ.(n.) கஞ்சாங்கோரை (சா.அக.); hoary basil.

[குலம் + வேலி]

குலவேளை *kula-vēlai*, பெ.(n.) நல்வேளை (தைலவ.தைல.100); a sticky plant growing in waste places.

[குலம் + வேளை]

குலவை *kulavai*, பெ.(n.) பண்டிகை நாள்களில் மகளிர் நாவாற் குழறியிடும் மகிழ்வொலி; ululation chorus of shrill sounds made by women by wagging the tongue, uttered on festive occasions (G.Tn.D.135).

[குரவை → குலவை]

குலனி *kulanī*, பெ.(n.) செவ்வந்தி; Indian chaomile (சா.அக.).

[குல் → குலனி]

குலா *kulā*, பெ.(n.) மகிழ்ச்சி; joy, delight, exultation. “நிலாவிரி முற்றத்துக் குலவோ டேறி” (பெருங்.வத்தவ.12,14).

[குலவு → குலா]

குலாகலம் *kulākalam*, பெ.(n.) ஒரு பூடு; a plant. 2. நாய்கள் சிறுநீர் கழிக்கும் முன் முகரும் பூடு; a plant which dogs are fond of smelling before they expell urine (சா.அக.).

[குலவு → குலா + கலம்]

குலாகுலவாரம் *kulā-kula-vāram*, பெ.(n.) அறிவன் கிழமை; Wednesday. (சோ.க. சொ.அ.மு.).

[குலம் + குலம் + வாரம்]

குலாங்குலி *kulāṅ-kulī*, பெ.(n.) காவட்டம் புல் (மலை.); citromella grass.

[குலா + அங்குலி]

குலாமல்லி *kulā-malli*, பெ.(n.) முட்செவ்வந்தி; rose flower. 2. வைத்திய மூப்பு; a quintessence salt used in medicine (சா.அக.).

[குலவு → குலா + மல்லி]

குலாமல்லிச்சுண்ணம் *kulāmalli-c-cuṇṇam*, பெ.(n.) குடற்சுண்ணம். நஞ்சுக் கொடியினின்று தயாரிக்கப்படும் ஒருவகைச் சுண்ண மருந்து; an alkaline prepared from the navel cord of children (சா.அக.).

[குலாமல்லி + சுண்ணம்]

குலாயம் *kulāyam*, பெ.(n.) 1. பறவை கட்டுங் கூடு; bird's nest. “சேனத் தனது குலாயந்தனில்” (கைவல்ய.சத்.124). 2. மக்களாற் செய்யப்படும் பறவைக்கூடு; bird's cage.

[குலா → குலாயம்]

குலாரி *kulāri*, பெ.(n.) ஒருவகை வண்டி; charriot, Indian coach.

க.கொலாரு; ம. குலால்; தெ. கொல்லாபண்டி;

[குள் → கொள் → கொள்ளாரி → குலாரி]

குலாலம் *kulālam*, பெ.(n.) காட்டுச்சேவல்; wild cock. 2. ஒரு ஆந்தை; owl. 3. ஒரு பூடு; a plant. 4. நீலாஞ்சனக் கல்; a blue stone applied as a collyrium to the eyes (சா.அக.).

[குலம் → குலாலம்]

குலாலன் *kulālan*, பெ.(n.) குயவன்; potter. “குலாலற் கேற்பப் பெருங்குய மருளி” (பெருங். வத்தவ.9,48).

[குலவு → குலவு → குலாள் → குலாளன் → குலாலன்]

குலாவு¹-தல் *kulāvu-*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. அங்கு மிங்கும் நடத்தல்; to walk or move about, haunt. 2. நட்பாடுதல்; to be on intimate terms, to be friends. அவனோடு அதிகமாகக் குலாவுகிறான். 3. விளங்குதல்; to shine, to be conspicuous. 4. மகிழ்தல்; to rejoice, exult, delight. 5. நிலை பெறுதல்; to settle, rest. “பூந்துகில்... புகைகூடி... குலாய கொள்கைத்தே” (சீவக.1007).

[குலவு → குலாவதல்]

குலாவு²-தல் *kulāvu-*, 5 செ.கு.வா.வி.(v.t.) கொண்டாடுதல் (பிங்.); to admire, praise, extol.

[குலவு → குலாவு]

குலாவு³-தல் *kulāvu-*, செ.கு.வி.(v.i.) வளைதல்; to be bent, curved. “குலாவணங்கு வில்லெயினர் கோன்” (யாப்.வி.22).

[குல் → குலவு → குலாவு]

குலி *kulī*, பெ. (n.) கண்டங்கத்தரி; prickly night - shade (சா.அக.).

[குல் → குலி]

குலிக்கம் *kulikkam*, பெ.(n.) இலுப்பை; bassia (சா.அக.).

[குல் → குலுக்கு → குலுக்கம் → குலிக்கம்]

குலிகச்செப்பு *kulika-c-ceppu*, பெ.(n.) சாதிலிங்கம் செப்பு; vermilion box. “குலிகச் செப்பன கொம்மை வரிமுலை” (சீவக.641).

[குலிகம் + செப்பு]

குலிகம்¹ *kuligam*, பெ.(n.) 1. சாதிலிங்கம்; vermilion. “பொருங்குலிக மப்பியன்” (கம்பரா. வரைக்.25). 2. சிவப்பு (திவா.); redness.

[குலிக்கம் → குலிகம்]

குலிகம்² *kulikam*, பெ.(n.) இருப்பை (பிங்.); south Indian mahua.

[குலிக்கம் → குலிகம்]

குலிங்கம் *kulingam*, பெ.(n.) 1. ஒரு நாடு; name of a country. “தேமரு வலங்காத குலிலங்கரில்” (பாரதபத்தாம்.27). 2. ஊர்க்குருவி (குடா.); sparrow. 3. தீங்கு செய்யலாகாது என்று மற்ற உயிர்கட்குப் போதித்துத் தான் தீங்கிழைக்கும் ஒரு பறவை. (வேதாரணிய சுக்கீவ.40); a fabulous bird which preaches good behaviour, but itself persists in evil doing.

[குல் → குலி → குலிங்கம்]

குவிசக்குகை *kuliśa-k-kugaḥ*, பெ.(n.) அதிக வெப்பத்தைத் தாங்கக் கூடிய பாத்திரம்; crucible made to stand high temperature (சா.அக.).

[குவிச + குகை (குகை - பாத்திரம்).]

குவிசநாயகம் *kuliśa-nāyagam*, பெ.(n.) ஒரு லீலை; a kind of coitus (சா.அக.).

[குவிசம் + நாயகம்.]

குவிசபாணி *kulica-pāṇi*, பெ.(n.) 1. இந்திரன்; Indra, as armed with thunder bolt. “தெவ்வடு தீற்ற குவிசபாணி” (திருக்காளத்.பு.53:25). (வைரத்தாலாகிய ஆயுதத்தைக் கையிலுடையவன்).

[குவிசம் + பாணி.]

குவிசம்¹ *kuliśam*, பெ.(n.) வைரத்தாலாகிய ஆயுதம்; Indra's thunderbolt. “குவிசத் தமரர்கோன்” (கம்பரா.நகர.4). 2. வைரம்; diamond. “வெயில் விடு குவிச கேழூரங்கள்” (திருப்போ.சந். திருப்பள்.9).

[குல் (குத்துதல்) → குவிசம்.]

குவிசம்² *kuliśam*, பெ.(n.) 1. கற்பரிச் செய்நஞ்சு; a mineral poison. 2. இடுப்பை (மலை) பார்க்க; see *irupai* 3. வன்னி (மலை) பார்க்க; see *vagṇi*, Indian mesquit.

[குல் → குவிசம்.]

குவிசல் *kuliśal*, பெ.(n.) நாகச்செய்நஞ்சு; a mineral poison.

[குல் → குவி → குவிசல்.]

குவிசவேறு *kulica-v-ēru*, பெ.(n.) வைரத்தாலாகிய ஆயுதம்; Indra's thunderbolt. “குவிச வேற்றா வற்றசிறை” (பெரியபு.திருஞான.1015).

[குவிசம் → குவிசன்.]

குவிசன்¹ *kulicaṇ*, பெ.(n.) இந்திரன்; Indra, as armed with kuliśan (குவிசத்தை யுடையவன்.). 2. கற்பரிச் செய்நஞ்சு (சங்.அக.); a mineral poison.

[குவிசம் → குவிசன்.]

குவிசி *kuliśi*, பெ.(n.) குவிசத்தையுடைய இந்திரன்; Indra, as armed with kuliśan. “நேமியோ குவிசியோ” (கம்பரா.பிணிவீ.70).

[குவிசம் → குவிசி.]

குவிஞ்சன் *kuliñjaṇ*, பெ.(n.) உயர்குலத்தோன் (திவா.); man of noble birth.

[குலத்தன் → குலஞ்சன் → குவிஞ்சன் (கொ.வ.).]

குவிஞன் *kuliñṇaṇ*, பெ.(n.) உயர்குலத்தோன்; man of noble birth.

[குவிஞ்சன் → குவிஞன்.]

குவிந்தம் *kulindam*, பெ.(n.) குளிந்தம் என்னும் நாடு (சது.); an ancient.

[குளிந்தம் → குவிந்தம்.]

குவிரம் *kuliram*, பெ.(n.) 1. நண்டு; crab. 2. புற்று நோய்; cancer (சா.அக.).

[குல் → குவிர் → குவிரம்.]

குவிரவம் *kuliravam*, பெ.(n.) கழலை; புற்றுப் போல் வளரக்கூடிய ஓர் கட்டி; an internal abscess or tumour (சா.அக.).

[குவிர் → குவிரவம்.]

குவிவி *kulivi*, பெ.(n.) வீரமுழக்கொலி; shout of triumph, etc., as on a battle field. “குவிவியிட்ட களத்தில்” (திருப்ப.271).

[குல் → குவில் → குவி.]

குவிவம் *kulivam*, பெ.(n.) இலுப்பை; mahua tree. 2. வன்னி வயிரம்; core of vanni tree.

[குல் → குவி → குவிவம்.]

குவின *kulig*, பெ.(n.) காசித்தும்பை; balsam flower (சா.அக.).

[குல் → குவின.]

சுவீரம் *kulīram*, பெ.(n.) பனைமரம்; palmyra tree (சா.அக.).

[சுவீரம் → சுவீர் → சுவீரம் → சுவீரம்]

குலுக்கம் *kulukkam*, பெ.(n.) ஒருவகைப் பறவை; an unknown bird (சா.அக.).

[சுவீரம் → குலுக்கு → குலுக்கம்]

குலுக்கி *kulukki*, பெ.(n.) பிலுக்குபவள்; gay, dressy, mincing woman.

தெ. குலுக்கலாடி

[குலுக்கு → குலுக்கி]

குலுக்கு-தல் *kulukku-*, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.)

1. அசைத்தல்; to shake, as a vessel, a palanquin, to shake up and down, to agitate, to shake together in a mass. “நெடுவரை குலுக்கிய குலத்தோளை” (கம்பரா.ஊர்தேடு. 209).
2. குலுங்கச் செய்து கலத்தல்; to mix by shaking together, as in a bottle.

[குலுங்கு → குலுக்கு]

குலுக்கு² *kulukku*, பெ.(n.) 1. அசைப்பு; shake, jolt. 2. பிலுக்கு; affected gestures, foppish airs.

தெ. குலுக்கு, குலு. க. குலுக்கு.

[குலுங்கு → குலுக்கு]

குலுக்குக்காரி *kulukku-k-kāri*, பெ.(n.) பிலுக்குபவள்; gay, dressy, mincing woman.

[குலுக்கு + காரி]

குலுக்குச்சீட்டு *kulukku-c-cīṭṭu*, பெ.(n.) சீட்டு களைக் குலுக்கிப்போட்டு எடுத்தவருக்குத் தொகை கொடுக்குஞ் சீட்டு வகை; chit-fund conducted on basis of casting lots.

[குலுக்கு + சீட்டு]

குலுக்கெனல் *kulikkeṇal*, பெ.(n.) சிரித்தற்குறிப்பு; onom. expr. signifying laughter. குலுக்கென்று நகைத்தான்.

[குலுக்கு + எனல்]

குலுக்கை *kulukkaḥ*, பெ.(n.) குதிரை; circular earthen bin for storing grain (இ.வ.).

[குலுக்கு → குலுக்கை]

குலுகம் *kulugam*, பெ.(n.) நாக்கில் படிந்த வெண்படலம்; the fur of the tongue. It is a coating seen upon the tongue in various diseases (சா.அக.).

[சுவீரம் → குலுகம்]

குலுகுலு-த்தல் *kulukulu-*, 2 செ.கு.வி.(v.i.)

1. குறுகுறுவென்று செல்லுதல்; to creep or crawl noisily, as vermin in a basket. பாம்பு பெட்டிக் குள்ளே குலுகுலுக்கென்றது. 2. குடுகுடென் றொலித்தல்; to make a buzzing sound, as anything in the ear. காதுக்குள் ஏதோ குலுகுலுக்கின்றது.

[குரு + குரு]

குலுகுலுப்பு *kulu-kuluppu*, பெ.(n.) தினவு; itching (சா.அக.).

[குலு + குலு குலுகுலு → குலுகுலுப்பு]

குலுங்கு-தல் *kulungu-*, 8 செ.கு.வி.(v.i.)

1. அசைதல்; to be shaken, agitated. “கொங்கை குலுங்கநின் றுந்தீபற” (திருவாச. 14:11); shudder, quake with fear. 3. நிறைதல்; to abound, to be full. அந்த மரம் குலுங்கக் காய்த்திருக்கிறது.

[சுவீரம் → குலு → குலுங்கு]

குலுங்குடை-த்தல் *kulunguḍai-*, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) ஏலத்தொகையை ஏறவொட்டாமல் தடுத்தல்; to conspire together against the rise of prices at an auction.

[குலுங்கை + உடை]

குலுத்தம் *kuluttam*, பெ.(n.) கொள்ளு (திவா.); horse gram.

[குலு → குலுத்தம்]

குலுத்திகா *kuluttigā*, பெ.(n.) கருங்கொள்ளு பார்க்க; see *karuñkollu*.

[குலுத்திகை → குலுத்திகா]

குலுப்பை *kuluppai*, பெ.(n.) தானியம் சேமித்து வைப்பதற்கான உறைவடிவக் களஞ்சியம் (கட்டொவரி.); circular earthen fin for grain.

மறுபு. குலுக்கை. [குலு → குலுப்பை]

குலுமம் *kulumam*, பெ.(n.) 1. மண்ணீரல், மலக்குடல் முதலியவற்றின் பெருக்கத்தால் உண்டாகும் வயிற்றுநோய் வகை; chomic enlargement of the spleen; glandular enlargement in the abdomen, as of the mesentric gland. 2. 45 காலாட்களும், 27 குதிரைகளும், 9 தேர்களும், 9 யானைகளும் அடங்கிய படைப்பிரிவு (குடா.); a division of an army consisting of 45 foot, 27 horses, 9 chariots and 9 elephants.

[குல் → குலு → குலுமம்]

குலுமமூலம் *kulima-mūlam*, பெ.(n.) இஞ்சி (மலை); Jamaica ginger.

[குலுமம் + மூலம்]

குலுமை *kulumai*, பெ.(n.) குலுக்கை பார்க்க (இ.வ.); see *kulukka*

[குலு → குலுமை]

குலை-தல் *kulai-*, 1 செ.கு.வி.(v.i.) 1. அவிழ்தல்; to become loose; to be dishevelled, unravelled. “கொண்டை குலைந்து போயிற்று.” 2. கலைதல்; to disperse, as a crowd, to scatter. “கூட்டம் குலைந்தது.” 3. நிலைகெடுதல்; to be deranged, disordered, upset, thrown into confusion. “கோளி பங்கய மூழ்கக் குலைந்தவால்” (கம்பரா. வரைக்.621). 4. மனங்குழைதல்; to lose one's heart become melted, softened. “முளரிமொட்டென்று

குலையுங் காமக்குருடர்க்கு” (பட்டினத்.திருப்பா. கஞ்சித்தரு.அடி.233). 5. நடுங்குதல்; to trumble, shudder, quiver, shiver. “வேழம் எதிரக் குலைவரால்” (இரகு.நகர.56). 6. அழிதல்; to be annihilated, destroyed, put an end to. “உலகெலாங் குலைந்தன்று” (கந்தபு.திருநகரம்.11). 7. கோபக்குறி காட்டுதல் (பிங்.); to show signs of anger.

[குலை → குலைதல்]

குலை²-த்தல் *kulai-*, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. அவிழ்த்தல்; to untie, loosen, dishevel. 2. பிரித்தல்; to rake down as a scaffolding, to remove, as the decorations of a car after festival. 3. தாறுமாறாக்குதல்; to derange, disturb. 4. அழித்தல்; to destroy, ruin, to violate, as chastity. 5. வீரத்தைக் குறைத்துப் பேசல்; to dishearten, discourage, disconcert. 6. அசைத்தல்; to shake agitate.

[குலை → குலைத்தல்]

குலை²-த்தல் *kulai-*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. நாய் குலைத்தல்; to bark, as a dog. 2. குழறிப்பேசுதல்; to talk inchoerently and confusedly (கொ.வ.).

[குல் → குலை]

குலை³-த்தல் *kulai-*, 4 செ.குன்றாவி (v.i.) குலையாக ஈனுதல்; to shoot forth in a bunch, as a plantain. “முல்லை குலைத்தனகாண்” (திணை மாலை.112).

[குலை → குலைத்தல்]

குலை⁴ *kulaḥ*, பெ.(n.) 1. கொத்து; cluster, bunch as of fruits, flowers. “நீடுகுலைக் காந்தள்” (பெரும்பாண்.371). 2. ஈற்குலை முதலியன; viscera in the abdomen, intestines. “வீரர் குலைகளற்றி” (அரிச்.4, வேட்டஞ்.48).

[குல் → குலை]

குலை⁵ *kulaḥ*, பெ.(n.) 1. செய்கரை; artificial bank, ridge, dam. “நீரைக் கொடுவந்து.... குலை செய்து

தகையவொண் ணாதபடி” (திவ்.திருமாலை. 24.வியா.). 2. பாலம்; bridge, causeway. “குலை கட்டி மறுகரை யதனாலேறி” (திவ்.பெருமாள். 10:7).

[குல் → குலை]

குலை⁶ *kulai*, பெ.(n.) 1. வில்லின் குதை (பிங்.); notch in a bow to keep the string in check. 2. நாண்; bow string. “குலையிழி பறியாச் சாபத்து” (பதிற்றுப்.24:12).

[குல் → குலை]

குலைக்கட்டி *kulai-k-kaffi*, பெ.(n.) மண்ணீரல் பெரியதாக வீங்குதல்; enlargement of the spleen (சா.அக.).

[குலை + கட்டி]

குலைக்கல் *kulai-k-kal*, பெ.(n.) கோரோசனை; be-zoar (w.).

[குலை + கல்]

குலைக்கால் *kulai-k-kāl*, பெ.(n.) முடவாட்டுக்கால்; coral stone. 2. ஒருவகை மரம்; an unknown tree (சா.அக.).

[குலை + கால்]

குலைகுலை-தல் *kulai-kulai*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) பதறுதல்; to tremble; to be agitated greatly, as at sad news, to be in a state of trepidation. “உள்ளங் குலைகுலைந்து” (சீகாளத்.4, கன்னி.124).

[குலை + குலை]

குலைச்சல் *kulaiccal*, பெ.(n.) அழிவு; destruction, ruin (இ.வ.).

[குலைத்தல் → குலைச்சல்]

குலைகுலை *kulai-šilai*, பெ.(n.) ஈரற் குலையில் உண்டாகும் ஒரு குத்தல் நோய்; a disease of the liver. 2. நெஞ்சுவலி; chest ache (சா.அக.).

[குலை + குலை]

குலைஞ்சி *kulaiñji*, பெ.(n.) பனஞ்செறும்பு; palmyra spathe.

[குலை → குலைஞ்சி]

குலைத்துக்காட்டு-தல் *kulai-ttu-k-kāṭṭu*, 11 செ.கு.வி. (v.i.) 1. குலைத்து அறிவித்தல்; to give notice, warn, as dogs by barking. 2. பூத பைசாசங்களின் வரவைக் கருநாய் குறிப்பிடுதல்; to point out demons in times of epidemics, as black dogs whose sight is supposed to be especially keen.

[குலைத்து + காட்டு-]

குலைதள்ளு-தல் *kulai-taḷḷu*, 7 செ.கு.வி.(v.i.) குலையாக ஈனுதல்; to shoot forth in clustors, bunches, as fruits, flowers, etc (கொ.வ.).

[குலை + தள்ளு-]

குலைதறி *kulai-ttari*, பெ.(n.) குலையை ஒரே வெட்டாக வெட்டுகை; cutting of a bunch of fruits at one stroke (w.).

[குலை + தறி]

குலைநெரியற்றேங்காய் *kulai-neriyarṅṅāy*, பெ.(n.) குலை நெருக்கத்தால் சிறுகிய தேங்காய்; coconut not developed to its full size on account of pressure in the bunch.

[குலை + நெரியல் + தேங்காய்]

குலைநோய் *kulai-nōy*, பெ.(n.) குலையெரிவு பார்க்க; see *kulai-y-erivu*.

[குலை + நோய்]

குலைப்பதைப்பு *kulai-p-padaippu*, பெ.(n.) நெஞ்சத் துடிப்பு; palpitation of the heart. 2. பயம், குளிர் இவற்றால் ஈரற்குலை காணும் நடுக்கம்; a trembling movement of the internal organs, due to nervous anxiety, fear, cold or other causes (சா.அக.).

[குலை + பதைப்பு]

குலைப்பரு *kulai-p-paru*, பெ.(n.) குலையிலுண்டாகும் பரு; a tumour or other swelling in the viscera (சா.அக.).

[குலை + பரு.]

குலைப்பன் *kulaippaṇ*, பெ.(n.) 1. குளிர்காய்ச்சல்; shivering fits in fever, rigor. 2. கக்குவான்; whooping cough.

[குலை → குலைப்பன்.]

குலைப்பு¹ *kulaippu*, பெ.(n.) நடுக்குவாதம்; shivering fits. “முயலகன் குலைப்பொடு” (திருப்ப.252).

[குலை → குலைப்பு.]

குலைப்பு² *kulaippu*, பெ.(n.) குரைக்கை; barking, snarling (கொ.வ.).

[குலை → குலைப்பு.]

குலைப்புநடுக்குவாதம் *kulaippu-naḍukku-vādam*, பெ.(n.) shaking palsy. 2. நடுக்குவலி; shivering fits. 3. குரைக்கை; bark.

[குலைப்பு + நடுக்கு + வாதம்.]

குலைபடுவன் *kulai-paḍuvāṇ*, பெ.(n.) ஈரற்குலைப்புண்; tumours, ulcers, in liver or lungs.

[குலை + படுவன்.]

குலைபிடித்தல் *kulai-p-piḍital*, 4 செ.வி. (v.t.) குலையை இழுத்துப் பிடிக்கும் ஒரு நோய்; spasm of any of the visceral organs (சா.அக.).

[குலை + பிடி-]

குலைபோடு-தல் *kulai-podu-*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) குலைதள்ளுதல் பார்க்க; see *kulai-taḷḷutal*.

[குலை + போடு-]

குலைமரம் *kulai-maram*, பெ.(n.) இடலை மரம்; idalai.

[குலை + மரம்.]

குலைமுட்டி *kulai-mutti*, பெ.(n.) குலையெரிவு பார்க்க; see *kulai-y-erivu*

[குலை + (முட்டு) முட்டி.]

குலைமுட்டிநோய் *kulai-muṭṭi-nōy*, பெ.(n.) மூச்சுப்பை இறுகுவதனால் மூச்சுத் திணறும்படி செய்யும் கால்நடைகளுக்கு வரும் நோய்; a disease in cattle marked by congestion of the lungs with hard breathing (சா.அக.).

[குலை + முட்டி + நோய்.]

குலையாத்திரம் *kulai-y-āthiram*, பெ.(n.) தீராப்பசி; insatiable appetite, craving for food.

[குலை + ஆத்திரம்.]

குலையிலுதை-த்தல் *kulaiyilutai-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) வயிற்றிலுதைத்தல்; kicking in the pit of the stomach (சா.அக.).

[குலையில் + உதை-]

குலையுயிர் *kulai-y-uyir*, பெ.(n.) இருதயத்தை விட்டுப் பிரியும் உயிர்; life expected to leave the heart, life in danger. குற்றியிரும் குலையுயிருமாகக் கிடந்தான் (சா.அக.).

[குலை + உயிர்.]

குலையெரிவு¹ *kulai-y-erivu*, பெ.(n.) மார்பெரிச்சல் (ஆங்.மருத்.); heart burn, irritation in the chest.

[குலை + எரிவு.]

குலையெரிவு² *kulai-y-erivu*, பெ.(n.) செரியாமை யினால் நெஞ்செரிச்சலையுண்டாக்கும் ஒரு நோய்; heart burning arising from dyspepsia. 2. வயிற்றில் ஏற்படும் ஒரு குழப்பம்; an uneasy or painful sensation in the stomach (சா.அக.).

[குலை + எரிவு.]

குலையோடே *kulai-y-ōdē*, பெ.எ.(adv.) முழுதும்; wholly without exception, root and branch “கொத்தோடே குலையோ” (கொ.வ.).

[குலை + ஓடு + ஏ.]

குலைவட்டம் *kulai-vaṭṭam*, பெ.(n.) 1. அம்புக் குதை; notch at the end of an arrow. “குலைவட்டக் குருதியம்பு” (சீவக.2184).

[குலை + வட்டம்.]

குலைவயிறு *kulai-vayiru*, பெ.(n.) ஈரலடி; the bottom portion of the liver, adjoining the stomach (சா.அக.).

[குலை + வயிறு.]

குலைவளி *kulai-vali*, பெ.(n.) வளிநோய் வகை; poricarditis.

[குலை + வளி.]

குலைவற்றல் *kulai-varraḷ*, பெ.(n.) ஈரற்குலை வற்றுதல்; atrophy of the liver. ஈரல் குலை வற்றக் கத்தினேன் (சா.அக.).

[குலை + வற்றல்.]

குலைவாயு *kulai-vāyu*, பெ.(n.) குலைவளி பார்க்க; see *kulaivaḷi*.

[குலை + வாயு.]

குலைவாழை *kulai-vāḷai*, பெ.(n.) ஒருவகை வாழை; a species of plantain. “குலைவாழை பழுத்த” (சீவக.1191).

[குலை + வாழை.]

குலைவெட்டி *kulaiveṭṭi*, பெ.(n.) வரிவகை; a tax. “குலைவெட்டியும் குரப்புவெட்டியும்” (S.I.I.viii.322).

[குலை + வெட்டி.]

குலைநோய் *kulai-noy*, பெ.(n.) ஈரல்நோய்; liver complaint.

[குலை + நோய்.]

குலைவியாதி *kulai-viyati*, பெ.(n.) குலைநோய் பார்க்க; see *kulainoi*.

[குலை + வியாதி.]

குலைவிலை *kulai-vilai*, பெ.(n.) மரத்திலிருக்கும் போதே பனங்காய்க் குலையை விற்கை; sale of palmyra fruits while on the tree.

[குலை + விலை.]

குலோத்துங்கசோழனுலா *kulōttunga-cōḷaṇ-ula*, பெ.(n.) பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டில் ஆண்ட இரண்டாங் குலோத்துங்க சோழன்மேல் ஓட்டக் கூத்தர் பாடிய உலாச் சிற்றிலக்கியம்; a poem on the cholā king kulōttunga II by Kūttar, 12th C.

[குலோத்துங்க சோழன் + உலா.]

குலோத்துங்கன் *kulōthuṅgaṇ*, பெ.(n.) 1. குலத்திற் சிறந்தவன்; eminent person of a family. 2. சோழவரசர்கள் சிலர் பூண்ட பெயர்; name of some Chola kings (Ins.).

[குலம் + உத்துங்கள்.]

குலோமம் *kulōmam*, பெ.(n.) 1. பக்கவிலாவின் சவ்வு; costal membrane. 2. வலது பக்கத்துப் கீழ்ப் பகுதியில் குடித்த நீர், இறங்கி நிற்குமிடம்; that portion at the bottom of the stomach on the right side where the water drunk collects. (சா.அக.).

[குலை → குலைமம் → குலோமம்.]

குலோமன் *kulōmaṇ*, பெ.(n.) வலது நுரையீரல்; the right lung (சா.அக.).

[குலை → குலைமம் → குலோமம் → குலோமன்.]

குலோமி *kulōmi*, பெ.(n.) வெள்ளறுகு (மலை.); small chiretta, white doob grass.

[குல் → குலமி → குலோமி.]

குவங்கம் *kuvaṅgam*, பெ.(n.) 1. ஈயம்; lead.
2. காரீயம்; black lead (சா.அக.).

[குருவங்கம் → குவங்கம்]

குவங்கியா *kuvaṅgiyā*, பெ.(n.) ஈயத்தண்டுச் செடி,
கிண்டல் கொடி (சா.அக.); a creeper.

[குருவங்கியம் → குவங்கியா]

குவசிவேம்பின்பட்டை *kuvaṣi-vēmbiṅ-paṭṭai*,
பெ.(n.) மலை வேம்பின் பட்டை; bark of quassia
(சா.அக.).

[குவடு → குவட்டு → குவத்து → குவச்சி → குவேசி →
குவேப்பின்பட்டை]

குவட்டிடைக்குச்சு *kuvaṭṭidai-k-kuccu*, பெ.(n.)
தாம்பூரச்சிகை; an unknown plant with alchemical
virtues (சா.அக.).

[குவட்டு + இடை + குச்சு]

குவட்டிலுதித்தோன் *kuvaṭṭil-udittōṇ*, பெ.(n.)
தங்கத்தைக் கரைக்கும் வேதிப்பொருள்; a mineral -
solvent of gold.

[குவடு → குவட்டில் + உதித்தோன்]

குவட்டிலுறுசாமை *kuvaṭṭiluruṣāmai*, பெ.(n.)
கலைச் செம்பு (சா.அக.).

[குவட்டில் + உறு + சாமை]

குவட்டிற்புளிதம் *kuvaṭṭir-puḷidam*, பெ.(n.) சுங்கச்
செய்ந்நஞ்சு; a mineral poison.

[குவட்டில் + புளிதம்]

குவட்டினீயம் *kuvaṭṭinīyam*, பெ.(n.) நீலாஞ்சனக்
கல்; sulphuret of antimony (சா.அக.).

[குவடு → குவட்டு + இன் + ஈயம்]

குவட்டினுறு கண்ணி *kuvaṭṭinūrukanni*, பெ.(n.)
கோவைக் கொடி; Indian creeper (சா.அக.).

[குவட்டின் + உறு + கண்ணி]

குவட்டுக்கல் *kuvaṭṭu-k-kal*, பெ.(n.) மலையில் மேயும்
ஆடுகளின் மணத்தி (கோரோசனை); bezoar
found in sheep feeding in mountains (W.).

[குவடு → குவட்டு + கல்]

குவட்டுக்கூர்மை *kuvaṭṭu-k-kūrmāi*, பெ.(n.)
தொட்டிச் செய்ந்நஞ்சு; a mineral poison.

[குவடு → குவட்டு + கூர்மை]

குவட்டுநுண்முலைச்சி *kuvaṭṭu-nuṇ-mulaicci*,
பெ.(n.) குவட்டு முலைச்சி பார்க்க; see *kuvaṭṭu
mulaicci*.

[குவடு → குவட்டு]

குவட்டுமுலைச்சி *kuvaṭṭu-mulaicci*, பெ.(n.)
தங்கத்தைக் கரைக்கும் ஒரு வேதிப் பொருள்
(யாழ்.அக.); a mineral solvent of gold.

[குவட்டு + முலைச்சி]

குவடு *kuvaḍu*, பெ.(n.) 1. திரட்சி (பிங்.); roundness,
rotundity anything round. 2. மலை (திவா.); mountain
hill. 3. குன்று (பிங்.); hillock. 4. மலையுச்சி
(திவா.); top of a hill, peak. 5. மரக் கிளை (பிங்.);
branch of a tree. 6. சங்கச் செய்ந்நஞ்சு (சங். அக.); a
mineral poison.

ம. குவடு ஒ.நோ.குவடி

[குவி → குவடி → குவடு]

குவடுறு *kuvaḍuru*, பெ.(n.) கலைச் செம்பு (சா.அக.)
பார்க்க; see *kalaiccembu*.

[குவடு + உறு]

குவம் *kuvam*, பெ.(n.) ஆம்பல் (மலை.); water-lily.

[கூவம் → குவம்]

குவரம் *kuvaram*, பெ.(n.) துவர்ப்பு; astringence (சா.அக.).

[துவர் → குவர் → குவரம்]

குவரி *kuvari*, பெ.(n.) வாலுளுவை (சா.அக.); black oil tree.

[குவர் → குவரி]

குவரிகுண்டல் *kuvarikunda*, பெ.(n.) வாலுளுவை (மலை.); black oil tree.

[குவரி + குண்டல்]

குவரியா *kuvariya*, பெ.(n.) பூனைக்காலி; cowhage plant (சா.அக.).

[குவரி → குவரியா]

குவலகம் *kuvalagam*, பெ.(n.) நெய்தற் பூ; white Indian water lily (சா.அக.).

[குவலி → குவலிகம் → குவலகம்]

குவலந்தம் *kuvalandam*, பெ.(n.) செங்கழுநீர்; red Indian water - lily (சா.அக.).

[குவலி → குவலந்தம்]

குவலம் *kuvalam*, பெ.(n.) ஒருவகைச் செய்நஞ்சு; a mineral poison.

[குவு → குவல் → குவலம்]

குவலமயம் *kuvala-mayam*, பெ.(n.) மருவு; organy, an aromatic shrub (சா.அக.).

[குவலம் + அயம்]

குவலயாபீடம் *kuvalayāpīdam*, பெ.(n.) கம்சன் கண்ணனைக் கொல்லும்படி ஏவிய யானை; the elephant which kamsa despatched against Krishna. “கூற்றமென்னமேற் றுரண்டி னன் குவலயாபீடம்” (பாகவத.11, கஞ்சனை.14).

[குவலயம் + பீடம்]

குவலி *kuvali*, பெ.(n.) இலந்தை (சூடா.); jujubetree

[குவல் → குவலி]

குவலிடம் *kuvalidam*, பெ.(n.) ஊர் (சது.); village.

[குவலு → குவலிடம்]

குவலியம் *kuvalayam*, பெ.(n.) 1. நெய்தல் (திவா.); white Indian water-lily. 2. கருங்குவளை; blue nelumb. “குவலியத்திருமலர்” (சூடா.). 3. செங்குவளை; purple Indian water-lily (W).

[குவலி → குவலியம்]

குவலை *kuvalai*, பெ.(n.) 1. கஞ்சா (மலை.); Indian hemp. 2. துளசி (மலை.); sacred-basil.

[குவல் → குவலை]

குவலையன் *kuvalaiyan*, பெ.(n.) துளிக்; blue vitriol.

[குவலை + அன்]

குவவு-தல் *kuvavu*, 10 செ.கு.வி. (v.i.) குவிதல் (சூடா.); to be piled up. 2. குவித்தல்; to heap up, gather. “காட்டகத் தமிழ்துங் காண்வரக் குவலி” (சீவக.2110).

[குவ் → குள் → குவ் → குவவு]

குவவு² *kuvavu*, பெ.(n.) 1. திரட்சி; roundness, fullness, plumpness. “ஓங்கு மணற் குவவுத் தாழை” (புறநா.24). 2. குவியல் (பிங்.); heap, pile. 3. கூட்டம்; assemblage, collection, clump, group army (பதிற்றுப் 84,20). 4. ஒன்றோடொன்று பிணைகை; intertwining. “குவவுக்குர லேனல்” (மலைபடு.108). 5. பெருமை (சூடா.); greatness, largeness. 6. நிலவுகம் (சது.); earth. 7. மேடு; mound; hillock (W).

[குவ் → குள் → குவ் → குவவு]

குவளச்சி *kuvalacci*, பெ.(n.) புற்றாஞ்சோறு (யாழ்.அக.); comb of white ant's nest.

[குவள் → குவளச்சி]

குவளம் *kuvalam*, பெ.(n.) வில்வம்; bael tree (சா.அக.).

[குவள் + குவளம்.]

குவளை¹ *kuvalai*, பெ.(n.) 1. கருங்குவளை; blue nelumbo. “குவளை.... கொடிச்சி கண்போன் மலர்தலும்” (ஐங்குறு.299). 2. செங்கழுநீர்; purple Indian water-lily. “விளக்கிட்டன்ன கழகமழ் குவளை” (சீவக.256). 3. ஒரு பேரெண்; a large number. “நெய்தலும் குவளையும் ஆம்பலும் சங்கமும் நுதலிய செக்குறியிட்டம்” (பரிபா.2:13).

[குவள் → குவளை.]

குவளை² *kuvalai*, பெ.(n.) 1. அணிகளில் மணி பதிக்குங்குழி; socket or bed for a gem in a jewel. 2. அக்கமணி முதலியன பதிக்குங் கடுக்கண் குவளை; socket in an ear ring for inseting *rudrākṣa* or other bead. 3. மகளிர் கழுத்தணிகளில் ஒன்று; a neck ornament (இ.வ.). 4. கண்குழி; socket of the eye. 5. கண்ணின் மேலிமை; eyelid. 6. கண்ணின் மூக்கடி மூலை; inner corner of the eye (இ.வ.). 7. ஒருவகைப் பாத்திரம்; wide-mouthed vessel, cup. 8. பாத்திரத்தின் விளிம்பு; brim of a vessel.

[குவள் → குவளை.]

குவளைக் கடுக்கண் *kuvalai-k-kaḍukkāṇ*, பெ.(n.) மணியழுத்தின கடுக்கண்வகை; ear-ring with a bead or gem enched in it.

[குவளை + கடுக்கண்.]

குவளைக்காசம் *kuvalai-k-kāsam*, பெ.(n.) புருவம் வலித்து குத்தலுண்டாகிக் கனத்து, கடைக்கண் வீங்கி பார்வை நிலநிறமடைந்து தலைவலி உண்டாகி, வெளிவிழியைச் சுற்றி சிறு முளைகள் எழும்பும் ஓர் கண்ணோய்; a disease of the eyes characterised by the following symptoms viz pain in the eye-brows, piercing pain and heaviness of the eye, swelling of the angle of the eye, blue tint in the

lens, head-ache, and small vesicle on the white of the eye (சா.அக.).

[குவளை + காசம்.]

குவளைத்தாரான் *kuvalai-t-tārāṇ*, பெ.(n.) தருமன் (குடா.); lit., one who wears kuvalai garland.

[குவளை + தாரான். குவளை = மாலையணிந்தவன்.]

குவளைமலை *kuvalaimalai*, பெ.(n.) காரீய மலை; mountain containing black lead-ore (சா.அக.).

[குவளை + மலை.]

குவளைமாலையர் *kuvalai-mālaiyar*, பெ.(n.) வேளாளர் (குவளை மாலையணிந்தோர்); lit., those who wear kuvalai garland (வின.).

[குவளை + மாலையர்.]

குவளையச்சு *kuvalai-y-accu*, பெ.(n.) கடுக்கனில் குவளை அமைத்தற்குரிய அச்சு; mould for making the kuvalai of an ear-ring.

[குவளை + அச்சு.]

குவளையெலும்பு *kuvalaiyelumbu*, பெ.(n.) கண்குழி முன்பாக இருக்கும் எலும்பு; socket bone of the eye (சா.அக.).

[குவளை + எலும்பு.]

குவளைவிப்புருத்தி *kuvalai-p-purutti*, பெ.(n.) 1. இமை கனத்து, கடைக்கண் குத்தல், சீழ்வடிதல், தினவெடுத்தல், கண்ணுறுத்தல், விழிக்க வொட்டாமை, கண் சிவந்து எரிதல் முதலிய குணங்களைக் காட்டும் நோய்; disease of the eye lids accompanies by thickening of the lids, pain in the corner of the eye, muco-prulent discharge itching, irritation, inability to open the eyes. 2. இடுப்பு, முழங்கால், கைகள், விலா, நெஞ்சு, முதுகு. இவ்விடங்களில் வலியுண்டாகி, குதத்தில் குத்தலை உண்டாக்கி சீழ் ஒழுகும் ஒரு கோப்பு; a disease marked by pain in the groin, the limbs

chest and in the anus attended with discharge of pus (சா.அக.).

[சுவளை + விப்புருத்தி]

சுவளைவீக்கம் *kuvalai-vīkkam*, பெ.(n.) கண் சுவளை வீக்கம்; swelling over the socket of the eye. 2. இமை வீக்கம்; swelling of the eye-lid (சா.அக.).

[சுவளை + வீக்கம்]

சுவா *kuvā*, பெ.(n.) ஆரொட்டி ; east Indian arrowroot.

[சுவவு + சுவா.]

சுவாக்சுவாவெனல் *kuva-k-kuvā-v-enal*, பெ.(n.) அறைக்குழந்தையின் அழுகைக் குறிப்பு; onom. expr. signifying squalling crying, as a new-born infant.

[சுவா + சுவா + எனல்.]

சுவாகம்¹ *kuvāgam*, பெ.(n.) கமுகு (மலை.); Areca palm.

[கமுகு → கமுகம் → சுவாகம் (கொ.வ.)]

சுவாகம்² *kuvāgam*, பெ.(n.) ஒரு வகைப் பிசின் மரம்; lignum-vitae.

[சுவவு → சுவ்வகம் → சுவாகம்]

சுவாகு *kuvāgu*, பெ.(n.) பேராமல்லி; large tubed jasmine (சா.அக.).

[சுவவு → சுவாகு]

சுவாகுலம் *kuvākulam*, பெ.(n.) ஒட்டகம் (சா.அக.) பார்க்க; see *offagam*.

[சுவாகு → சுவாகிலம் (சுவாகுமரம் போல் நெட்டையானது)]

சுவாசகம் *kuvāśagam*, பெ.(n.) பூனை முட்குறண்டி; a thorny shrub (சா.அக.).

[சுவவு + சாகம்]

சுவாசவம் *kuvāśavam*, பெ.(n.) மணித்தக்காளி; black-berried solanum (சா.அக.).

[சுவவு + ஆசவம்]

சுவசியாசக்கை *kuvaśiyācakkai*, பெ.(n.) ஒரு மரத்தின் கசப்புச் சக்கை; the bark of quassia (சா.அக.).

[சுவச்சியம் + சக்கை]

சுவாட்சக்கல் *kuvāṭccukal*, பெ.(n.) படிக்கல்; a name given to the purer variety of silica such as rock crystal etc (சா.அக.).

[சுவாட்டி + கல் - சுவாட்டிக்கல் → சுவாட்சக்கல் (கொ.வ.)]

சுவாட்டி *kuvāṭṭi*, பெ.(n.) ஒரு வகைச் சிப்பி; oyster.

[கவை → கவைத்தி → சுவாட்டி → சுவாட்டி]

சுவாதநூல் *kuvāda-nūl*, பெ.(n.) வடமொழியில் எழுதப்பெற்ற ஒரு மூலிகை நிகண்டு; a herbal dictionary in sanskrit (சா.அக.).

[சுவாதம் + நூல். மருந்துச் சாறுகள் காய்ச்சி வடிப்பது தொடர்பான நூல்.]

சுவாதம்¹ *kuvādam*, பெ.(n.) கியாமும் (தைலவ. தைல.114); decoction, extract.

[சூய் + ஓதம் - சூயாதம் → சூயாதம் → சுவாதம்]

சுவாதம்² *kuvādam*, பெ.(n.) வீண்பேச்சு; captious argument, perverse talk.

[சூறு + வாதம் - சூறுவாதம் → சுவாதம்]

சுவாதி *kuvādi*, பெ.(n.) கொதிக்க வைக்கப் பயன்படுத்தும் பாண்டம்; boiling pot (சா.அக.).

[சூய் + ஆதி - சூயாதி → சுவாதி]

சுவாதிகம் *kuvādigam*, பெ.(n.) பால் சேர்ந்த கியாமும்; a decoction made with milk (சா.அக.).

[சூய்யாதி → சூய்யாதிகம் → சூயாதிகம் → சுவாதிகம்]

குவாதிகத்திரவம் *kuvāḍiga-t-tiravam*, பெ.(n.) சாராயம்; a spirituous liquor.

[குவாதிகம் + திரவம்.]

குவாதிதம் *kuvāḍidam* பெ.(n.) மஞ்சள், பெருங்காயம், பால் இவைகள் சேர்ந்த கியாமும்; a decoction prepared with turmeric, asafoetida and milk. 2. தேன் சேர்ந்த மது; a spirituous liquor prepared with honey (சா.அக.).

[குவாதிகம் → குவாதிதம்.]

குவாது *kuvādu*, பெ.(n.) வீண்பேச்சு; fallacious argument. “அசடு மாதர் குவாதுசொல் கேடிகள்” (திருப்ப. 479).

[குறு + வாது குறுவாது → குவாது.]

குவாயு *kuvāyu*, பெ.(n.) 1. நோயாளியின் உடம்பி னின்று வீசும் நச்சுக் காற்று; a volatile deletrious principle arising from the bodies of the sick. 2. நச்சுக் காய்ச்சல்; malaria (சா.அக.).

[குல் → குறு → வாயு.]

குவால் *kuvāl*, பெ.(n.) 1. குவியல் (பிங்.); heap, pile. 2. கூட்டம்; collection, group. “மரகதக் குவாஅன் மாமணிப் பிறக்கம்” (திருவாச. 3.124). 3. மேடு (திவா.); mound, hillock. 4. மிகுதி; abundance, excess. “இத்தையே திருவுள்ளத்திலே குவாலாகக் கொண்டு” (சுடு. 2.7:3). 5. நெற்போர் (திவா.); heap of threshed paddy.

[குவை → குவால்.]

குவி¹-தல் *kuvi-*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கூம்புதல்; to close, as flowers by night. “குவிந்த வண்குமுதங் களே” (கம்பரா. கைகேசி. 53). 2. வாயினாற் கூடுதல்; to assume a circular form, as the lips in kissing or in pronouncing labial vowels. “மணித்துவர்

வாயிதழைக் குவித்து விரித்தழுது” (திருச்செந். பிள்ளைத். வாரணைப். 5). 3. நெருங்கக் கூடுதல் (திவா.); to crowd, press as people, as sand grain, to become conical. 4. குவியலாதல்; to be piled up formed in heaps, as sand, grain, to become conical. 5. உருண்டு திரளுதல்; to become round globular. “மேருவிற் குவிந்த தோளான்” (கம்பரா. நிகும்ப. 92). 6. கூடுதல்; to be accumulated, stored up, hoarded as treasure. வேண்டிய பணம் குவிந்து விட்டது. 7. சுருங்குதல்; to contract decrease. “குவிதலுடன் விரிதலற்று” (தாயு. சின் மயா. 8). 8. ஒருமுகப்படுதல்; to coverage, to be concentrated, as the mind, to be absorbed, as in contemplation. மனம் கடவுளின் வழிபாட்டிற் குவிந்துள்ளது.

[குல் → குள் → குவ்வு → குவி.]

குவி²-த்தல் *kuvi-*, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. கும்பலாக்குதல்; to heap up, to pile up, concially. 2. தொகுத்தல்; to accumulate, hoard up, as treasure. “கத்திக் குவித்த பல்புத்தகத்தீர்” (அஷ்டப். திருவேங்கடத்-33). 3. கைகூப்புதல்; to join hands, as in prayer. “இரு கரங்குவித்து” (தாயு. பொருள்வன. 11). 4. கூம்பச்செய்தல்; to close, as a flower. கதிரவனின் கதிர்கள் குவளை மலரைக் குவித்தன. 5. சுருக்குதல் (விண்.); to draw in as the sun its rays in setting. 6. உதடுகளைக் கூட்டுதல்; to round the lips, as in kissing or in pronouncing 'u' or 'U'. “துவர் வாயிதழைக் குவித்து விரித்தழுது” (திருச்செந். பிள்ளைத். வாரணைப். 5).

[குல் → குள் → குவ்வு → குவி.]

குவி³ *kuvi*, பெ.(n.) சுவர்; wall. “உயர்ந்த மட்டுங் குவிவைக்கு மொட்டார்க்கும்” (தனிப்பா. ii, 131, 331).

[குவை → குவி. குவை - நீரில் பிசைந்து உருட்டிய மண் திரளை.]

குவிந்தமனம் *kuvinda-manam*, பெ.(n.) ஒடுங்கிய மனம்; mind brought to a common centre, concentrated mind (சா.அக.).

[குவி → குவிந்த + மனம்.]

குவிமாடம் *kuvi-māḍam*, பெ.(n.) நெடுநிலை மாடங்களில் இறுதி மாடம்; upper storey of the building.

[குவி + மாடம் : உச்சிக் குவிந்த மேல் மாடம்.]

குவிமுட்கருவி *kuvī-muṭ-karuvī*, பெ.(n.) யானையை அடக்கும் ஓர் ஆயுதம்; a kind of elephant goad. “குவிமுட் கருவியும் கோணமும்” (மணி. 18, 163).

[குவி + முள் + கருவி.]

குவியல் *kuviyal*, பெ.(n.) குவித்திருப்பது; heap, pile.

[குவி + குவியல்.]

குவியாடி *kuviyāḍi*, பெ.(n.) குவிந்த கண்ணாடி வில்லை; concave lens (சா.அக.).

[குவி + ஆடி.]

குவிரம் *kuviram*, பெ.(n.) காடு; forest (சா.அக.).

[கவி → குவி → குவிரம்.]

குவில் *kuvil*, பெ.(n.) 1. அறுக்கை (சது.); reaping, curting. 2. கைப்பிடியளவுள்ள கதிர்க்கொத்து (விண்.); handful of reaped grain in stalks.

[கிள் → கிவ் → கிவுல் → குவில்.]

குவிவு *kuvivu*, பெ.(n.) 1. குவியல்; heap, counical pile, accumulation. 2. கும்பவடிவு (விண்.); conicalness, anything conical in shape.

[குல் → குள் → குவ் → குவி → குவிவு.]

குவேலம் *kuvēlam*, பெ.(n.) ஆம்பல் (சா.அக.); lily.

[குவலி → குவேலம்.]

குவேலயம் *kuvēlayam*, பெ.(n.) ஆம்பல் (சா.அக.); lily.

[குவலி → குவலயம் → குவேலயம்.]

குவை *kuvai*, பெ.(n.) 1. குவியல் (திவா.); heap, conical. 2. குப்பைமேடு (திவா.); dunghill. 3. தொகுதி; collection accumulation, crowd, shoal, row.

“சிரக்குவை நெளித்தான்” (கம்பரா. மார்ச.04). 4. கண்ணின் வெண்படலத்தில் உண்டாகும் நோய்வகை (சீவாட்.); a disease of the sclerotic or the white of the eye.

[குல் → குள் → குவ் → குவ்வு → குவை.]

குவை² *kuvai*, பெ.(n.) பொன்னுருக்கும் குகை; crucible, melting-pot. “இருந்தைக் குவையொத்தன” (தணிகைப்பு. திருநாட்டுப்.63).

ம. குவ

[குகை → குவை.]

குவையெழுச்சி *kuvai-y-eḷucci*, பெ.(n.) கண்ணின் வெள்விழியில் உருந்தைப் போல் சதை உண்டாகித் துன்புறுத்தும் ஓர் கண் நோய்; a malignant growth of flesh of the size of a black-gram on the white of the eye (சா.அக.).

[குவை + எழுச்சி குவை - திரட்சி தட்டி.]

குழ *kuḷa*, பெ.எ. (adj.) இளமையான; young tender. “மழவும் குழவும் இளமைப்பொருள” (தொல்.சொல்.312).

[குல் → குள் → குழ.]

குழக்குக்குழக்கெனல் *kuḷakku-k-kuḷa-k-keṇal*, பெ.(n.) 1. ஓர் ஒலிக்குறிப்பு (விண்.); onom. expr. signifying, rumbling sound. 2. வலியற்றுத் தொங்குதற் குறிப்பு; hanging loose, as arms with feebleness.

[குழக்கு + குழக்கு + எனல்.]

குழக்குமழக்கெனல் *kuḷakkumaḷa-k-keṇal*, பெ.(n.) தடித்துப் பருத்தற்குறிப்பு; expr. signifying being fleshy and rounded, plump. அந்தக் குழந்தை குழக்குமழக்கென்றிருக்கின்றது.

[குழக்கு + மழக்கு + எனல்.]

குழகயம் *kuḷakayam*, பெ.(n.) மனோரஞ்சிதம்; cupids plant (சா.அக.).

[குழகு → குழகயம்.]

குழகன் *kuḷagaṇ*, பெ.(n.) 1. இளையோன்; youth “நிம்மணக் குழகன்” (திருவிளை.திருமண.44). 2. அழகன்; beautiful person. “கொட்கப் பெயர்க்குங் குழகன்” (திருவாச.3,12). 3. முருகக் கடவுள் (பிங்.); skandā. 4. பிறர்க்கு இணங்குபவன்; person of yielding or accommodating nature. “குறவை கோத்த குழகனை” (திவ்.திருவாய்.3,6,3).

[குழ → குழகு → குழகன்.]

குழகு *kuḷagu*, பெ.(n.) 1. இளமைச் செவ்வி; youthfulness. “கொம்மைக் குழகாடுங் கோலவரை மாப்பர்” (சீவக.2790). 2. அழகு; beauty. “கொன்றை குழக் குழகாக... விளையாடும்” (தேவா.468). 3. குழந்தை; infant. “குழகென வெடுத்துகந்தவுமை” (திருப்ப.106).

[குழ → குழகு → குழகன்.]

குழகு-தல் *kuḷagu*, 6 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கொஞ்சி விளையாடுதல்; to prattle playfully. “கிளியோடுங் குழகேலே” (திவ்.திருவாய்.6,2,5). 2. கவர்தல்; to coax, wheedle. “குழகியெங்கள் குழமணன் கொண்டு” (திவ்.திருவாய்.6,2,6).

[குழ → குழகு.]

குழகுழ-த்தல் *kuḷa-kuḷa*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நெகிழ்ந்திருத்தல்; to be masy, pulpy. 2. மன உறுதியறுதல்; to be timid, to be chicken hearted.

[குழ → குழகு.]

குழகுழத்தபுண் *kuḷakuḷatta-puṇ*, பெ.(n.) அழுகிப் புண்; putrid sore-ulcer (சா.அக.).

[குழ + குழத்த + புண்.]

குழகுழவெனல் *kuḷa-kuḷa-v-eṇal*, பெ.(n.) இளகியிருக்கும் குறிப்பு; expr. signifying sliminess, softness as of *kuḷ*.

[குழ + குழ + எனல்.]

குழங்கல் *kuḷaṅgal*, பெ.(n.) கழுத்திலணியும் மாலை வகை; a kind of garland for the neck. “குழங்கன் மாலை..... மாப்பர்” (சீவக.743).

[குழ → குழங்கு → குழங்கல்.]

குழச்சி *kuḷacci*, பெ.(n.) பவளப் புற்று நஞ்சு; a kind of prepared arsenic. 2. சேர்ந்தாடு பாவைச் செடி; an unknown plant (சா.அக.).

[குழ → குழச்சி.]

குழந்தை *kuḷandai*, பெ.(n.) 1. கைப்பிள்ளை; infant, baby, suckling. “குழந்தையை உயிர்த்த மலடிக்கு” (கம்பரா.உருக்கா.65). 2. இளமைப்பருவம்; childhood, tender age. “குழந்தை வெண்மதி” (கம்பரா.உர்தேடு.209).

ம. குழந்தை; க.கொணக; தெ.கொடுகு (மகன்); கொண்டிகா; து.கொரை (சிறிய) கொலா. கொச்சை; நா.கொச்ச; பர்.கொச்; கூ.கோடு.

ME., E. child; OE. cild; Gothr. kilthei, womb

Fin. kakara; Komi. kaga; Gondl. koko; Mong. caxa; Q. kaka; Jap. kaka.

[குழ + குழந்தை.]

1. குழந்தைக் குழந்தை 2. அறைக் குழந்தை 3. முலையுண் குழந்தை 4. கைக்குழந்தை அல்லது இடுக்குப் பிள்ளை 5. வீணை யாட்டுக் குழந்தை 6. வயதுக் குழந்தை 7. பச்சைக் குழந்தை 8. சப்பாணிக் குழந்தை 9. தேரைக் குழந்தை 10. இரட்டைக் குழந்தை 11. சவலைக் குழந்தை 12. அழிக்குழந்தை 13. சாக் குழந்தை 14. துயலைக் குழந்தை 15. பேய்க்குழந்தை 16. கன்னிக் குழந்தை 17. தலைச்சன் குழந்தை 18. இடைச்சன் குழந்தை 19. நிறைவுக் குழந்தை 20. வயிற்றுக் குழந்தை.

குழந்தைகுஞ்சு *kuḷandai-kuṇṇu*, பெ.(n.) குழந்தை குட்டி பார்க்க; see *kuḷandaikutti*

[குழந்தை + குஞ்சு.]

குழந்தைகுட்டி *kuḷandai-kuṭṭi*, பெ.(n.) பல அகவை யினரான குழந்தைகள்; children varying in age. அவனுக்குக் குழந்தை குட்டி அதிகம் (கொ.வ.).

[குழந்தை + குட்டி]

குழந்தைகுட்டிக்காரன் *kuḷandai-kuṭṭi-k-kāraṇ*, பெ.(n.) பெரிய குடும்பமுடையவன்; man with a large family (கொ.வ.).

[குழந்தை + குட்டிக்காரன்.]

குழந்தைச்சாமி *kuḷandai-c-cāmi*, பெ.(n.) முருகக் கடவுள் (குழந்தைத் தெய்வம்); lit., child-god, skanda.

[குழந்தை + சாமி.]

குழந்தைநீர் *kuḷandai-nīr*, பெ.(n.) இளநீர் (தைலவ.); milk of the tender coconut.

[குழ → குழந்தை + நீர்.]

குழந்தைப்பசி *kuḷandai-p-paśi*, பெ.(n.) அடிக்கடி உண்டாகும் பசி; hunger occurring in a short duration of time (சா.அக.).

[குழந்தை + பசி.]

குழந்தைப்புத்தி *kuḷandai-p-putti*, பெ.(n.) சிறு பிள்ளையறிவு; childishness, puerility, youthful indiscretion.

[குழந்தை + புத்தி.]

குழந்தைமதக்கனி *kuḷandai-madakkani*, பெ.(n.) நிலத் துளசி; holy basil (சா.அக.).

[குழந்தை + (மணக்கனி) மதக்கனி.]

குழந்தையறை *kuḷandai-y-arāi*, பெ.(n.) 1. குழந்தை களைக் காப்பாற்றி வளர்க்குமிடம்; a place where children are nursed and taken care of. 2. குழந்தையைப் பெற்ற அறை; lying in room (சா.அக.).

[குழந்தை + இசிவு.]

குழந்தையிசிவு *kuḷandai-y-iśivu*, பெ.(n.) தெற்கித்திக் கணை; an affection in children characterised by contraction of inter-coastal muscles (சா.அக.).

[குழந்தை + இசிவு.]

குழநெல்லி *kuḷanelli*, பெ.(n.) மிகுதியாகப் பழுத்த நெல்லி; over ripened gooseberry (சா.அக.).

[குழ + நெல்லி.]

குழப்படி *kuḷappaḍi*, பெ.(n.) குழப்பம்; confusion, disturbance (கொ.வ.).

[குழப்பம் → குழப்படி.]

குழப்படிகாரன் *kuḷappaḍi-kāraṇ*, பெ.(n.) 1. சண்டை செய்வோன்; quarrelsome person. 2. கலகஞ்செய்வோன்; rioter. 3. குறும்பன்; mischievous fellow.

[குழப்பு + அடி + காரன்.]

குழப்பம் *kuḷappam*, பெ.(n.) 1. தாறுமாறு; confusion, muddle, disorder, embroilment. 2. மனக் கலக்கம்; perturbation, agitation, bewilderment, indecision. 3. கலகம்; disturbance, quarrel, commotion, tumult. 4. அரசகலகம்; sedition, insurrection, rebellion. 5. கொந்தளிப்பு (வின்.); squall, storm, hurricane, boisterousness of the weather or sea.

ம. குழப்பம்; க. கொழப்பம்

[குழப்பு → குழப்பு → குழப்பம்.]

குழப்பன் *kuḷappaṇ*, பெ.(n.) கலகக்காரன் (யாழ்.அக.); quarrelsome fellow, anarchist.

[குழப்பு → குழப்பன்.]

குழப்பு¹-தல் *kuḷappu-*, 5 'செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. கலக்குதல்; to mix, stir. "சேறெலாங் குழப்பி" (காஞ்சிப்.நாட்டுப்.74). 2. பிறழ்வித்தல்; to confuse, disturb, derange. "நடுக்குழப்பிய நா" (குற்றா.தல. கவுற்சன.53). 3. வியப்படையச் செய்தல்; to bewil-

der, perplex. “கடிமனை தொறுங் குழப்பி” (திருவாலவா.13,9). 4. மனத்தைக் கலக்குதல்; to disconcert, trouble, vex, annoy; to cause doubt, hesitation. 2. காரியக் கேடாக்குதல்; to frustrate, as a design, to interrupt, to hinder, to spoil, as a business. 6. குழப்பிப்பேசுதல்; to prevaricate, shuffle, evade questions.

ம. குழப்புக

[குழம்பு → குழப்பு-]

குழப்பு² kulappu, பெ.(n.) 1. நீர்மங்களைக் கலக்குதல்; mixing liquids of different consistency, mixing powders with liquids. 2. கலக்க முண்டாக்குகை; agitating, confusing.

[குழம்பு → குழப்பு]

குழம்பல் kulambal, பெ.(n.) 1. கலங்குகை; perturbation. 2. குழம்பான பொருள்; anything of a thick consistency.

[குள் + குழ → குழம்பு → குழம்பல்]

குழம்பாய்க் காய்ச்சுதல் kulampāy-k-kāy-c-cudal, 12 செ.கு.வி.(v.t.) குழம்பாயிருக்கும்படிக் காய்ச்சுதல்; boiling down to a thick consistence (சா.அக.).

[குழம்பு + ஆய் + காய்ச்சுதல்]

குழம்பு¹-தல் kulampu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கலங்குதல்; to become mixed, to be stirred up, mingled, as liquides of different consistency, as powders with liquids. 2. மனங்கலங்குதல்; to be disconcerted, troubled, confused. அவன் குழம்பி நிற்கிறான். 3. நிலைகுலைதல்; to be disturbed, agitated, to be boisterous, as the sea.

ம. குழம்புக

[குள் → குழ → குழம்பு]

குழம்பு² kulambu, பெ.(n.) 1. குழம்பான பொருள்;

mixture, liquid of thick consistency, as sandal paste. “சந்தனக் குழம்பும்” (திவ்.இயற்.2:76). 2. காய்கறிக் குழம்பு (பிங்.); thickened curry broth. 3. குழைசேறு (விண்.); mud, slime, macerated earth.

ம. குழம்பு

[குள் → குழ → குழம்பு]

குழம்புகறி kulambu-kari, பெ.(n.) 1. குழம்பிலிட்ட கறி; vegetable or meat boiled in sauce. 2. குழம்பிற்குப் பயன்படும் காய்கறி; vegetable or meat used in the preparation of sause. 3. குழம்பாகச் செய்த கறி; curry sauce (சா.அக.).

[குழம்பு + காய்ச்சுதல்]

குழம்பு காய்ச்சுதல் kulambu-kāyccudal, 12 செ.குன்றாவி. (v.t.) குழம்பு காய்ச்சுதல்; preparing sauce for use in food (சா.அக.).

[குழம்பு + காய்ச்சுதல்]

குழம்பு கூட்டல் kulambu-k-kūṭṭal, பெ.(n.) குழம்புக்காக வேண்டிய பொருள்களை ஒன்றாகக் கலத்தல்; mixing up curry stuffs for preparing sauce (சா.அக.).

[குழம்பு + கூட்டல்]

குழம்புசாதி kulambu-cādi, பெ.(n.) நன்மை தீமை கலப்பில் உண்டாவதாகக் கருதப்படும் மாந்தப் பிறவி அல்லது விலங்குப்பிறவி (திவ்.திருச்சந்த.16); birth as man or animal, attributed to the joint effect of pāpa and punya.

[குழம்பு + சாதி]

குழம்புத்தான் kulambu-t-tāṇ, பெ.(n.) குழம்பிலிட்ட வெந்த காய்கறித் துண்டு; vegetable cut up and boiled soft in curry broth.

[குழம்பு + தான். தான் → தாண் → தான் (கொ.வ.)]

குழம்புத்தாள் *kuḷambuttāl*, பெ.(n.) குழம்பில் வெந்த காய்கறித் துண்டு; vegetables or meat boiled in curry broth (சா.அக.).

[குழம்பு + தான். தான் : குழம்பு வைத்த ஏனத்தில் அடியில் தங்கிய காய்களின் துண்டு]

குழம்புதாளித்தல் *kuḷambutālittal*, பெ.(n.) கறிக்குழம்பிற் கறி மசாலையிட்டுத் தாளித்தல்; seasoning sauce with condiments for use food (சா.அக.).

[குழம்பு → தாளித்தல்]

குழம்புப்பாகு *kuḷambu-p-pāgu*, பெ.(n.) தடித்த பாகு; thick syrub (சா.அக.).

[குழம்பு + பாகு]

குழம்புப்பால் *kuḷambu-p-pāl*, பெ.(n.) வற்றக் காய்ச்சிய பால்; milk thicked by boiling.

[குழம்பு + பால்]

குழம்புபதம் *kuḷambu-padam*, பெ.(n.) மருந்தெண்ணெய்ப் பதங்களுளொன்று; a stage in the preparation of medicinal oil, one of *marunteṇney-p-padam*.

[குழம்பு + பதம்]

குழம்புவடகம் *kuḷambu-vaḍagam*, பெ.(n.) கறி தாளிக்கும் வடகம்; curry condiments consisting of pulses onion, mustard curry leaf garlic etc. grounded together, made into balls or cakes and then dried in the sun. It is used for seasoning curry preparation (சா.அக.).

[குழம்பு + வற்றல்]

குழம்புவற்றல் *kuḷambu-varraḷ*, பெ.(n.) குழம்பிற்கு உபயோகப்படும் மீன், கறி, காய்; dried fish or mutton or dried vegetable used for preparing sauce (சா.அக.).

[குழம்பு + வற்றல்]

குழம்புவை-த்தல் *kuḷambu-vai*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. குழம்பு காய்ச்சுதல்; to make thick curry. 2. குழம்பு வடிவான மருந்து காய்ச்சுதல்; to make liquid medicine of a thick consistency.

[குழம்பு + வைத்தல்]

குழமகன் *kuḷa-magan*, பெ.(n.) 1. இளம்பருவமுள்ள தலைவன்; youthful-hero, as of a poem. “குழமகனைக் கலிவெண்பாக் கொண்டு..... விளங்க வரைத்தாங்கு” (இலக்.வி.858). 2. மாதர்கள் குழமகனைப் புகழ்ந்து கூறும் ஒரு சிற்றிலக்கியம் (தொ.283); A poetic composition in which women extol the worth of a youthful hero. 3. மரப்பாவை; woden doll. “உத்திரியம் பட்டுங் குழமகன்றனக்கு நல்கி” (பாரத.நிறைமீ. 136).

[குழ + மகன்.]

குழமணம் *kuḷa-manam*, பெ.(n.) பாவைக்குச் செய்யும் திருமணம் (பிங்.); marriage of dolls.

[குழ + மணம்.]

குழமணன் *kuḷamanan*, பெ.(n.) மரப்பாவை; wooden doll. “எங்கள் குழமணன் கொண்டு” (திவ். திருவாய். 6:2:6).

[குழமணம் → குழமணன்.]

குழமணிதூரம் *kuḷamanidūram*, பெ.(n.) வென்றவர் தம்மீது இரங்குமாறு பாடிக் கொண்டு தோற்றவர் ஆடும் ஒருவகை கூத்து (திவ்.பெரியதி. 10.3); a dance by the vanquished, accompanied with singing to excite the pity of the victors.

[குழமணி + தூரம். குழமணி = பாவை, பதுமை, பாவைக்கூத்து தோல் → தோரம் → தூரம் (தோற்பாவை).]

குழல்(லு)-தல் *kuḷal*, 14 செ.கு.வி.(v.i.) 1.சுருளுதல்; to curl. “கடைகுழன்ற கருங்குழல்கள்” (சீவக.164). 2. சுருட்டி முடிக்கப்படுதல் (வின்.); to be folded back into a roll or tried in a lock, as the hair of women in *kuḷal*.

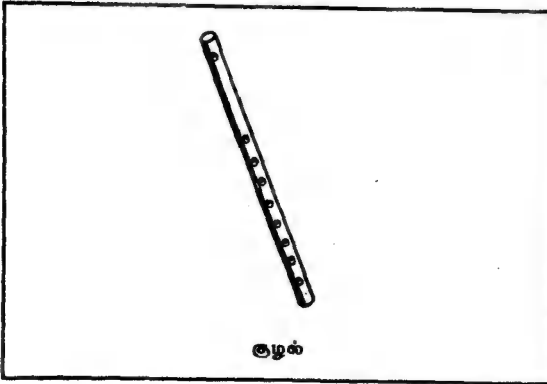
[குழை → குழல்.]

குழல்² *kuḷal*, பெ.(n.) 1. மயிர்க்குழற்சி; curling hair. “குழலுடைச் சிகழிகை” (சீவக.1092). 2. ஐம்பாலுள் சுருட்டி முடிக்கப்படுவது; woman's hair dressed by coiling and tying up behind in a roll one of *aim-pal*. 3. மயிர் (பிங்.); woman hair.

[குழை → குழல்]

குழல்³ *kuḷal*, பெ.(n.) 1. துளையுடைய பொருள் (திவா.); any tube-shaped thing. 2. இசைக்குழல் (குடா.); flute, pipe. 3. குழலிசை; music of the pipe. “குழலினிதி யாழினிதென்ப” (குறள்.66). 4. உட்டுளை; tubularity, hollowness. “குழற்கா லரவிந்தங் கூம்ப” (தமிழ்நா.63). 5. ஒருவகைக் கழுத்தணி; a kind of neck ornament (இ.வ.). 6. மீன்வகை; milk-fish, brilliant glossy blue, attaining 3 or 4 ft. in length. “வறற்குழற் ஆட்டின்” (சிறுபாண்.163). 7. கடல்மீன்வகை; a sea-fish, bluish, attaining several feet in length.

[குள் → குழ → குழல்]

குழல்⁴ *kuḷal*, பெ.(n.) துமிக்கி; gun. “கொட்டமிடும் புலியைக் குண்டுதுன்றங் குழலால்” (கூளப்ப.90).

[குள் → குழல்]

குழல்குடு-தல் *kuḷal-cuḍu-*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) துப்பாக்கி சுடுதல்; to fire a gun.

[குழல் → சுடு]

குழல்மாது *kuḷalmādu*, பெ.(n.) கரிசலாங்கண்ணி; eclipse plant (சா.அக.).

[குழல் → மாது]

குழல்விசை *kuḷalviṣai*, பெ.(n.) அரத்தக் குழாயின் இழுப்பு; tension of a blood vessel (சா.அக.).

[குழல் + விசை]

குழல்விரணம் *kuḷalviranam*, பெ.(n.) இரத்தக் குழலுக்கு ஏற்படும் விரணப்புண்; ulceration of blood vessels (சா.அக.).

[குழல் + விரணம். குழற்புண் பார்க்க; see *kuḷarpuṇ*]

குழல்விருத்தி *kuḷal-virutti*, பெ.(n.) குழலாது வோர்க்கும் கொடுக்கும் சலுகை; rent-free lands assigned to pipers of a village (இ.வ.).

[குழல் + விருத்தி]

குழல்விழு-தல் *kuḷal-viḷu-*, 3 செ.கு.வி.(v.i.) துளையுண்டாதல்; to form a hollow, as within a horn.

[குழல் + விழுதல்]

குழல்விளக்கம் *kuḷal-viḷakkam*, பெ.(n.) குழலைப் பற்றிய விவரம்; description of a vessel (சா.அக.).

[குழல் + விளக்கம்]

குழலப்பம் *kuḷalappam*, பெ.(n.) பிட்டு; a sweet cylindrical confection prepared from rice flour (சா.அக.).

பழுவ. குழல்பிட்டு

[குழல் + அப்பம்]

குழலற்றகோளம் *kuḷalarraḱōḷam*, பெ.(n.)

1. குழாய் இல்லாத கோளம்; ductless gland.
2. ஊரலற்ற கோளம்; a gland like body, without any known secretory function (சா.அக.).

[குழல் + அற்ற + கோளம்]

குழலாதொண்டை *kuḷalātonḍai*, பெ.(n.) ஒருவகை ஆதொண்டை, காத்தொட்டி, கற்ப வகையிலொன்று; caper shrub. It is classified as one of the drugs used in rejuvenation (சா.அக.).

[குழல் + ஆத்தொண்டை.]

குழலாள்பால் *kuḷalāḷ-pāl*, பெ.(n.) முலைப்பால்; woman's breast milk (சா.அக.).

[குழலாள் + பால்.]

குழலிசிவு *kuḷaliśivu*, பெ.(n.) அரத்தக் குழாயின் இசிவுவலி; spasm of a vessel (சா.அக.).

[குழல் + இசிவு.]

குழலிதச்சம் *kuḷalitaccam*, பெ.(n.) சிறுகுறிஞ்சா; small Indians specacuanha (சா.அக.).

[குழல் + தச்சம்.]

குழலாதி *kuḷalādi*, பெ.(n.) குழல் வாசிப்பவன்; one who plays flute.

ம. குழலாதி

[குழல் + ஊதி.]

குழலொடுக்கம் *kuḷaloḍukkam*, பெ.(n.) குழல் சுருக்கம்; construction of a vessel (சா.அக.).

[குழல் + ஒடுக்கம்.]

குழலோன் *kuḷalōṇ*, பெ.(n.) வேய்ங்குழல் ஊதுபவன்; one who plays on an aerophone (flutist, a trumpet etc.) flute player. “வழுவின றிசைக்கும் குழலோன் நானும்” (சிலப்.3,69).

ம. குழல்காரன்

[குழல் → குழலோன்.]

குழவல்லம் *kuḷavallam*, பெ.(n.) முருங்கை; drum stick tree (சா.அக.).

[குழ + வல்லம்.]

குழவி¹ *kuḷavi*, பெ.(n.) 1. கைக்குழந்தை; infant. babe. “என்ற குழவி முகங்கண் டிரங்கி” (மணி.11,114). 2. ஒருசார் விலங்கின் பிள்ளைப் பெயர் (தொல்.பொ.575); young of certain animals, viz. யானை, பசு, எருமை, கடமை, மரை, குரங்கு, முக, ஊரகம். 3. புல்மர முதலிய ஓரறிவுயிரின் இளமைப் பெயர்; young of the vegetable kingdom. “வீழில் தாழைக் குழவி” (தொல்.பொ.579,உரை).

[குள் → குழ → குழவி.]

குழவி² *kuḷavi*, பெ.(n.) அம்மி கல்லுரல்களின் அரைக்குங்கல்; the roller of ammi and kallural, grinding pestle. “புரையறு குழவியின்..... அரைக்குநர்” (பரிபா.10,83).

[குள் → குழ → குழவி.]

குழவி³ *kuḷavi*, பெ.(n.) பெருமை (யாழ்.அக.); greatness.

[குழு → குழவி → குழவி.]

குழவிக்கல் *kuḷavi-k-kal*, பெ.(n.) குழவி பார்க்க; see *kuḷavi*

[குழவி + கல்.]

குழவிகொள்பவர் *kuḷavi-kolbavar*, பெ.(n.) குழந்தையை வளர்ப்பவர்; those who bring up a child. “குழவிகொள்வாரினோம்புமதி” (புறநா.5).

[குழவி + கொள்பவர்.]

குழவிஞாயிறு *kuḷavi-ñāyiru*, பெ.(n.) எழுஞாயிறு (தொல்.பொ.579,உரை); rising sun.

[குழவி + ஞாயிறு.]

குழவித்தாய் *kuḷavi-t-tāi*, பெ.(n.) 1. மிளகரணை; lopez root. 2. குழந்தையின் தாய்; mother of a child. 3. கடுக்காய்; indian galmut supposed to protect children like mother (சா.அக.).

[குழவி + தாய்.]

குழவித்திங்கள் *kulavi-t-tiṅgal*, பெ.(n.) இளநிலா (அல்) பிறைநிலா (தொல்.பொ.759,உரை); crescent moon.

[குழவி + திங்கள்.]

குழவிதோசம் *kulavidōṣam*, பெ.(n.) குழந்தைக்குக் காணும் பலவகை குற்றப்பாடுகள் (தோசங்கள்); different kinds of morbid affection in children from various causes (சா.அக.).

மறுவ. குழந்தை நலி, குழந்தை நைப்பு.

[குழவி + தோசம். Skt. Dōṣa > த. தோசம்.]

குழவிப்பாம்பு *kulavi-p-pāmbu*, பெ.(n.) குழிமீன்; congereel.

[குழவி + பாம்பு.]

குழவிப்பிண்டம் *kulavi-p-piṇḍam*, பெ.(n.) 1. இளங்கருப்பிண்டம்; tender factus, the young of an animal in its earliest stage of development (சா.அக.).

[குழவி + பிண்டம்.]

குழவிழைப்புளி *kulā-v-iḷaiṇṇu*, பெ.(n.) இழைப்புளி வகை; a kind of smoothing plane.

[குழைவு + இழைப்புளி. குழை விழைப்புளி → குழவிழைப்புளி]

குழவு *kulavu*, பெ.(n.) இளமை (தொல்.சொல்.312); young, tender age juvenility.

[குழ → குழவு.]

குழவுண்டை *kulavundu*, பெ.(n.) ஒரு வகைக் கொழுக்கட்டை; a kind of sweet puff or light pastry (சா.அக.).

[குழ + (உருண்டை) உண்டை.]

குழற்கொத்து *kularkottu*, பெ.(n.) 1. கூந்தற்கற்றை (பிங்.); tuff of a woman's hair. 2. செயற்கைமுடி; false hair for dressing the head.

[குழல் + கொத்து.]

குழற்கொப்புளம் *kulār-koppuḷam*, பெ.(n.) உடம்பின் குழலுள் காணும் கொப்புளம்; an ulcer on the walls of a vessel (சா.அக.).

[குழல் + கொப்புளம்.]

குழற்சவ்வு *kulār-cavvu*, பெ.(n.) உடம்பினுள் இருக்கும் குழாயின் சவ்வு; tubular membrane (சா.அக.).

[குழல் + சவ்வு.]

குழற்சி *kulārci*, பெ.(n.) 1. சுருண்டிருக்கை (சீவக. 1092,உரை); curling as of woman's hair. 2. சுருட்டி முடிக்கும் கொண்டை (பிங்.); roll or lock hair tied behind.

[குழல் → குழற்சி.]

குழற்சிகை *kulārcigai*, பெ.(n.) தலைமயிர்; hair of the head. “குழற் சிகைக் கோதை சூட்டி” (சீவக.252).

[குழல் + சிகை.]

குழற்சுருக்கம் *kulārcurukkam*, பெ.(n.) குருதி குழலுக்கேற்படும் சுருக்கம்; constriction or narrowing of a vessel (சா.அக.).

[குழல் + சுருக்கம்.]

குழற்சேதனம் *kulārcēdagam*, பெ.(n.) குருதிக் குழலைக் கத்தியால் அறுத்தல் அல்லது பிளத்தல்; the dissection of a blood vessel (சா.அக.).

[குழல் + சேதனம்.]

குழற்பிசகு *kulārpisagu*, பெ.(n.) உடம்பினுள் குருதிக் குழல் நழுவுதல்; displacement of a vessel in the body (சா.அக.).

[குழல் + பிசகு.]

குழற்பிட்டு *kulār-piṭṭu*, பெ.(n.) மூங்கிற்குழலில் வைத்து அவிக்கும் பிட்டு; a kind of soft pastry steamed in the hollow of a bamboo piece.

[குழல் + பிட்டு.]

குழற்றடை *kularradai*, பெ.(n.) குருதி குழலியக்கத் தடை; obstructions to a vessel (சா.அக.).

[குழல் + தடை]

குழற்றிறப்பு *kularrirappu*, பெ.(n.) துளையுள்ள திறவுகோல் (சாவி); key with a hole.

[குழல் + திறப்பு]

குழற்று-தல் *kularru*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) குழறி யொலித்தல்; to make incoherent or indistrict sounds, as when affected with strong emotion. “குரவையிற் குழற்றுவாரும்” (கம்பரா. ஊர்தேடு. 188).

[குழறு → குழற்று]

குழறு-தல் *kularu*, 15 செ.கு.வி.(v.i.) 1. பேச்சுத் தெளிவின்றித் தடுமாறுதல்; to babble, as an infant to talk indistinctly, to gabble. “வாய் குழறா” (திருவாச.21,10). 2. கூவுதல்; to cry, as a bird; to crow, as a cock. “கூகை நன்பகற் குழற” (பட்டினப்.268). 3. கலத்தல்; to mingle, to be mixed up. “இருடாரகை குழறிற்றென்ன.... மலர் மயிர் சொருகி” (கோயிற்புத்தஞ்.14). 4. கேடுதருதல்; to cause ruin, destruction. “குழறிய கொடுவினையிலரே” (தேவா.249,7).

[குழல் → குழறு]

குழறுபடை *kularu-pada*, பெ.(n.) 1. சொற்றடு மாற்றம்; incoherent talk. 2. தாறுமாறு; confusion, as in business.

[குழறு + படு - படை]

குழாஅல் *kulā*, பெ.(n.) கூடுகை; gathering flocking together. “நாரை..... மரத்தொறுந் குழாஅலின்” (பதிற்றுப்.29).

[குழுவ → குழா → குழாஅல்]

குழாங் கொண்டாடு-தல் *kulān-konḍāḍu*, 12 செ.கு.வி.(v.i.) நெருங்கி உறவாடுதல்; to move closely or on intimate terms (இ.வ.).

[குழாம் + கொண்டாடு]

குழாம் *kulām*, பெ.(n.) 1. கூட்டம்; herd, flock, swarm, shoal. “மயிர்குழாத்தொடும் போடுகு மன்னம்” (கந்தபுதிருநகரப்.31). 2. சபை; society, company, association. “சான்றோர் குழாஅத்து” (குறள்.840).

[குழு → குழுவம் → குழாம்]

குழாம்பல் *kulāmbal*, பெ.(n.) குழம்பியிருகிய பொருள்; any liquid of a thick consistency, as curry, mud.

[குழம்பல் → குழாம்பல்]

குழாய்¹ *kulāy*, பெ.(n.) 1. துளையுடைய பொருள் (பிங்.); tube, pipe. 2. துளை; tubular cavity, hollow.

[குள் → குழை → குழாய்]

குழாய்² *kulāy*, 1. வாய் தண்ணீர் ஆவி முதலியவை களைக் கொண்டு வரப் பயன்படுத்தும் உள்துளைக் கருவி; hollow cylindrical tube of wood, metal, etc. for the conveyance of gas, water, vapour etc. 2. உடம்பினுள் உள்ள தாரை, கால்வாய் முதலிய உட்டுளைக் கருவி; a tubular organ, passage, canal or vessel in an animal body often preceded by a defining word as mention below.

குழாய் வகைகள்: 1. காற்றுக்குழாய் 2. சுவாசக் குழாய் 3. இரத்தக் குழாய் 4. கேள்விக்குழாய் 5. கருவீழிக்குழாய் 6. கருப்பைக்குழாய் 7. நாக்குழாய் 8. சிறுநீர்க்குழாய் 9. அன்னாசக்குழாய் 10. உதாக்குழாய் 11. ஊட்டுக்குழாய் 12. இணைக்குழாய் 13. ஊதுகுழாய் 14. மூங்கிற் குழாய் 15. பீச்சுக் குழாய் 16. சோதனைக் குழாய் (சா.அக.).

[குள் → குழை → குழாய்]

குழாய்க்கந்தகம் *kuḷāy-k-kandagam*, பெ.(n.) வாணக் கந்தகம்; roll or stick sulphur (சா.அக.).

[குழாய் + கந்தகம்]

குழாய்க்கிணறு *kuḷay-k-kiṇaru*, பெ.(n.) குழாயிறக்கி உண்டாக்கிய கிணறு; Artesian well, 'be-well.

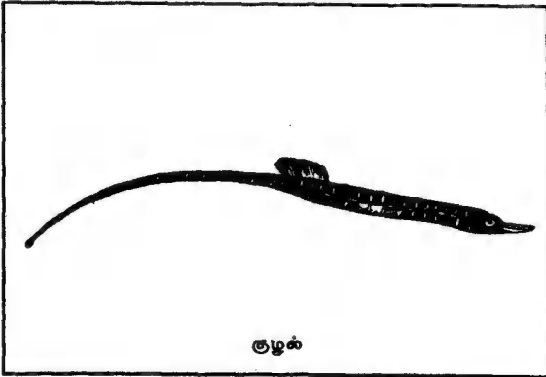
[குழாய் + கிணறு]

குழாய்ப்பிட்டு *kuḷāy-p-piṭṭu*, பெ.(n.) குழற்பிட்டு; a kind of soft pastry.

[குழல் → குழாய் + பிட்டு]

குழாய்மீன் *kuḷāy-mīn*, பெ.(n.) குழல்மீன்; pipe fish (சா.அக.).

[குழாய் + மீன்]

குழாய்மூங்கில் *kuḷāy-mūṅgil*, பெ.(n.) உள்ளே தொளையுள்ள மூங்கில்; common bamboo.

[குழாய் + மூங்கில்]

குழாயிரும்பு *kuḷā-y-irumbu*, பெ.(n.) உருக்கி அச்சில் வார்த்த இரும்பு; cast iron (சா.அக.).

[குழாய் + இரும்பு]

குழாயோடு *kuḷā-y-ōḍu*, பெ.(n.) உட்குழலாயுள்ள ஒருவகை ஓடு; kind of tubular tile.

[குழாய் + ஓடு]

குழி¹-தல் *kuḷi-*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) உட்குழிவாதல்; to be hollowed out, as a hole, a pit, acanity; to sink, hollow. "குழிந்தாழ்ந்த கண்ணவாய்" (நாலடி.49).

ம. குழியுத; க. குழி; கெ. க்ரொய்யு, க்ரொய்யி.

Fin. kavā; Es. kaeva; Marl. koem; Turk. kazy; Q. gaywi.

[குழி → குழிதல்]

குழி²-த்தல் *kuḷi-*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. குழியாக்குதல்; to form pits, hollows, cavities, to sink, excavate. "குழித்து நிற்பது நீர்" (நான்மணி.30). 2. செதுக்குதல்; to inscribe, engrave. "குழித்த மோதிரம்" (கலித்.84, உரை).

ம. குழிக்குக; க. குழி; து. குரைபுனி, குரெபினி, கொரெபுனி, கொரைபினி; தெ. க்ரொச்சு, க்ரெச்சு.

[குழி → குழித்தல்]

குழி³ *kuḷi*, பெ.(n.) 1. பள்ளம் (திவா.); pit, hole, hollow, cavity, dimple, depression, excavation. 2. நீர்நிலை (பிங்.); tank, pond. 3. கிணறு (திவா.); well. 4. வயிறு (அக.நி.); stomach. 5. பட்டைக் கிடங்கு; cavity at the bottom of a well. 6. பாத்தி; garden bed, irrigated portion of a garden. "இன்சொற்குழியின்" (நான்மணி.16). 7. ஓர் எண்ணின் வருக்கம்; square of a number. 8. சதுர அடி (இ.வ.); square foot. 9. கனவடி (இ.வ.); cubic foot. 10. பன்னீரடிச் சதுரக்குழி; twelve feet square in land measure. 11. 144 சதுரஅடி முதல் 576 சதுர அடிவரை பற்பல இடங்களில் வெவ்வேறாய் வழங்கும் ஒரு நிலவளவு; a land measure varying in different places from 144 sq.ft to 576 sq.fr. 12. 33 அங்குலங் கொண்ட தச்சக்கோலின் சதுர நிலவளவை; a unit of square measurement for building sites the square of a *tacca-k-kōl* of 33 in. (G.Tn.D.239). 13. உடம்பினுள்ளாவது, அதன் உறுப்பினுள்ளாவது ஏற்படும் குழி, அவ்விடத்தைப் பொறுத்தே பெயர் பெறும்; hollow space or place with in the body or in one of its organs.

[குல் → குள் → குழி]

E. hole; A.S. hol; Dut. hol; Dan. hul; G. hohl; Gk. koilos; E. hollow.

குழி வகைகள்: 1. வயிற்றினுட் குழி 2. பல் லிடைக்குழி 3. பிண்டக்குழி பார்க்க 4. அம்மைக்குழி 5. நாசிக்குழி 6. உதாக்குழி 7. செவிக்குழி 8. புண்குழி 9. கண்ணக்குழி 10. இரத்தக்குழி 11. சோற்றுக்குழி 12. கசக்குழி இரத்தம் சொரியும் குழி 13. கபாலக்குழி 14. அக்குடக்குழி 15. பெருங்குழி பார்க்க எண். 12. 16. வாங்குழி 17. இடைக்குழி 18. மாற்புக்குழி 19. நாசிக்குழி 20. கண்குழி 21. கருப்பக்குழி அல்லது கருக்குழி 22. உச்சிக்குழி 23. கைக்குழி 24. நாற்றக்குழி 25. ஊற்றக்குழி 26. படுக்குழி 27. ஊற்றுக்குழி 28. பிளேதக்குழி 29. புடக்குழி 30. நெற்புடக்குழி 31. சமாதிக்குழி (சா.அ.க.).

குழிக்கண் *kulji-k-kan*, பெ.(n.) பெ.(n.) குழிவான கண்; sunken eye.

க. குழிகண், குணிகண்ணு, குளிகண்ணு, குளிகண்.

[குழி + கண்.]

குழிக்கண்ணன் *kulji-k-kannan* பெ.(n.) குழிந்த கண்ணுள்ளவன்; a sunken eyed man.

ம. குழிகண்ணன், குழிக்கண்ணன்.

[குழி + கண்ணன்.]

குழிக்கண்ணி *kulji-k-kanni*, பெ.(n.) குழிவான கண்ணுள்ளவள்; woman with sunken eyes. “பெருகு குழிக்கண்ணி செங்கண்ணி” (பரத.ஒழிபி. 39).

ம. குழிகண்ணி, குழிக்கண்ணி.

[குழி + கண்ணி.]

குழிக்கணக்கு *kulji-k-kannaku*, பெ.(n.) ஒருவகை நிலவளவை; square measure of land.

ம. குழிக்கணக்கு

[குழி + கணக்கு.]

குழிக்கல் *kulji-k-kal*, பெ.(n.) குழியம்மி பார்க்க; see *kuli-y-ammi*

[குழி + கல்.]

குழிக்கலம் *kulji-k-kalam*, பெ.(n.) குழிவாயுள்ள ஏனம்; a basin or pot with a deep hollow.

[குழி + கலம்.]

குழிக்கிட்டி *kulji-k-kitti*, பெ.(n.) கிட்டி விளையாட்டு; the game of tip-cat.

[குழி + கிட்டி.]

குழிக்குத்து *kulji-k-kuttu*, பெ.(n.) செடி முதலிய வற்றைப் பிடுங்கி நடுங்குழி; pit made for transplantation.

[குழி + குத்து.]

குழிங்கை *kuliringai*, பெ.(n.) உள்ளங்கை (இ.வ.); palm of the hand.

[குழியம் + கை - குழியங்கை → குழிங்கை.]

குழிச்சட்டி *kulji-c-catti*, பெ.(n.) 1. பணியாரஞ்சும் குழியுள்ள மண்சட்டி; earthen pan with hollow cavities for frying cakes. 2. ஆழமான மண்சட்டி; a hollow earthen cooking pot (சா.அ.க.).

ம. குழிகலம்

[குழி + சட்டி.]

குழிச்சிலந்தி¹ *kulji-c-cilandi*, பெ.(n.) குழிவிழும் ஒரு சிலந்திப்புண்; any sore or ulcer with a hole or cavity (சா.அ.க.).

[குழி + சிலந்தி.]

குழிச்சிலந்தி² *kulji-c-cilandi*, பெ.(n.) சிலந்திவகை; a species of spider.

[குழி + சிலந்தி.]

குழிசி *kuḷi-ṣi*, பெ.(n.) 1. பாணை; pot, cooking vessel. “சோறடு குழிசி” (பெரும்பாண்.366). 2. மிடா (திவா.); large pot. 3. சக்கரத்தின் குடம்; hub of a wheel. “கூகுளி முகம்பொரக் குழிசி மாண்டன” (சீவக.2229).

[குழி → குழித்தி → குழிசி]

குழிச்சீலை *kuḷi-ṣīlai*, பெ.(n.) கோவணம் (இ.வ.); a narrow piece of cloth worn over the privities, loin-cloth.

ம. குழிச்சீலை

[கிழி → குழி + சீலை]

குழிசோதனை *kuḷi-sōdānai*, பெ.(n.) விளைந்த வயலில் குழியளவுள்ள இடத்தில் வளர்ந்த கதிரை அறுத்தளந்து விளைவு மொத்தத்தை மதிப்பீடு செய்தல் (இ.வ.); estimation of the total produce of a field from that of a single *kuḷi* harvested.

[குழி + சோதனை]

குழித்தட்டு *kuḷi-t-taṭṭu*, பெ.(n.) தாம்பாளவகை; a kind of plate or salver (S.I.I.iii.295).

[குழி + தட்டு]

குழித்தருப்பணம் *kuḷi-t-taruppanam*, பெ.(n.) இறந்த நாள் முதல் பத்தாம் நாள் முடிய இறந்தவர் பொருட்டு நட்க கல்லுள்ள குழியில் செய்யும் நீர்க்கடன்; libation offered to the deceased, for ten days from the day of death in a pit in which is placed a stone representing the deceased.

[குழி + தருப்பணம்]

குழித்தளிகை *kuḷi-t-taligai*, பெ.(n.) கோவிலிற் கறி கன் கன்னல் முதலியவற்றோடு இடும் படையல்; boiled rice and relish, offered to gods in temples.

[குழி + தளிகை]

குழித்தாமரை *kuḷi-t-tāmarai*, பெ.(n.) கொட்டைப் பாசி (மலை.); root leas nelumbo, floating in tanks and ditches.

ம. குழித்தாமரை

[குழி + தாமரை]

குழித்தாழி *kuḷi-t-tāḷi*, பெ.(n.) கால்நடைகளுக்கு நீர் கொடுக்க பயன்படுத்தும் திண்மையான ஏனம்; a large earthen vessel used to water cattle.

ம. குழித்தாளி

[குழி + தாளி]

குழித்தி *kuḷi-tti*, பெ.(n.) குழித்தாழி பார்க்க; see *kuḷi-t-tāḷi*

மறுவ. குழிதாழி

[குழி → குழித்தி]

குழித்தைலம் *kuḷi-t-tailam*, பெ.(n.) குடத்தில் மூலிகைகளை நிரப்பி எரித்து வடிக்கும் தைலம்; lit., pit oil extracted by burying and heating the pot containing medicinal herbs. “காந்தட் கிழங்கை குழித்தைலமாக இறக்கி” (இராசவைத். 96, உரை).

[குழி + தைலம்]

குழித்தந்தம் *kuḷi-t-tandam*, பெ.(n.) நகம்; nail (சா.அக.).

[குழி + தந்தம்]

குழிதாழி *kuḷi-tāḷi*, பெ.(n.) பூத்தொட்டி; flower pot.

[குழி + தாழி]

குழிதிற-த்தல் *kuḷi-tira-*, 3 செ.கு.வி.(v.i.) சில விழாக்களின் முடிவில் தீயில் நடந்து சென்று நேர்ந்து கொண்டதை நிறைவேற்றுவதற்காகக் குழிகளில் தழல் பரப்பி வைத்தல்; to open the sacred fire pit with appropriate ceremonies, as in muharram feast.

[குழி + திறத்தல்]

குழிந்தம் *kuḷindam*, பெ.(n.) நகம்; nail (சா.அக.).

[குழி → குழிந்தம்.]

குழிந்திரு-த்தல் *kuḷindiru-*, 3 செ.கு.வி.(v.i.) குழியாயிருத்தல்; being hollow like a cavity (சா.அக.).

[குழிந்து → இருத்தல்.]

குழிந்தெடு-த்தல் *kuḷindeḍu-*, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) ஆராய்ந்து பார்த்தல்; to scrutinize, dive deep, to be very inquisitive about.

[குழிந்து + எடுத்தல்.]

குழிநரி *kuḷi-nari*, பெ.(n.) 1.குள்ளநரி; jackal. “காயும் சிந்தைக் குழிநரிக் கள்ளத்தான்” (குற்றா. தல.வேடனவலம்.13). 2.மணலிற் குழி செய்து கொண்டு அதனுள் விழும் எறும்பு முதலியவற்றை உணவாகக் கொள்ளும் சிறுபூச்சி; ant-lion, neuropterous insect the larva of which makes in the sand a pit-fall to capture ants.

ம. குழிநரி

[குழி + நரி.]

குழிநரி *kuḷi-nari*, பெ.(n.) குழிப்பன்றி பார்க்க; see *kuḷi-paṇṇi*.

[குழி + நரி.]

குழிநாவல் *kuḷi-nāval*, பெ.(n.) நாவல் மரவகை; common, myrtle.

[குழி + நாவல்.]

குழிப்பணம் *kuḷi-p-panam*, பெ.(n.) 18ஆம் நூற்றாண்டில் மதுரைப் பகுதியில் வழங்கிவந்த ஒருவகை நாணயம்; a Madura coin, current in the 18th c (I.M.P. Mr.3-A).

[குழி + பணம்.]

குழிப்பணியாரம் *kuḷi-p-pani-y-āram*, பெ.(n.) பணியாரவகை; a kind of cake.

[குழி + பணியாரம்.]

குழிப்பறங்கிக்காய் *kuḷi-p-paraṅgi-k-kāy*, பெ.(n.) கோடைப் பூசணி (பதார்த்.699); a species of pumpkin.

[குழி + பறங்கி + காய்.]

குழிப்பறை *kuḷi-p-paraḷ*, பெ.(n.) பழங்குடி இனத்தாரின் குடிப்பெயர் (வின.); a kind of scheduled class people.

[குழி + பறை.]

குழிப்பன்றி *kuḷi-p-paṇṇi*, பெ.(n.) பூச்சிவகை; ant-lion.

[குழி + பன்றி.]

குழிப்பன்னா *kuḷi-p-paṇṇā*, பெ.(n.) கடல்மீன்கள்; species of sea-fish, (a) brownish-red, attaining more than 21½ ft. in length (b) greyish, attaining 16. in length, (c) silvery-grey, attaining 9 in. length.

[குழி + பன்னா.]

குழிப்பாடி *kuḷi-p-pāḍi*, பெ.(n.) குழிப்பாடி என்னும் ஊரில் நெய்த துணிவகைகள் (தொல்.சொல். 116,உரை); cloth made in town of *kuḷi-p-pāḍi*.

[குழி + பாடி - குழிப்பாடி (இடவாகுபெயர்)]

குழிப்பாம்பு *kuḷi-p-pāmbu*, பெ.(n.) குழிமீன் பார்க்க; see *kuḷimīṇ*.

[குழி + பாம்பு.]

குழிப்பாறை *kuḷi-p-pāraḷ*, பெ.(n.) பாறைமீன்வகை; a kind of *pāraḷ* fish.

[குழி + பாறை.]

குழிப்பிள்ளை *kuli-p-pillai*, பெ.(n.) ஆழத்தில் நடுத்தென்னங்கன்று; young coconut tree planted deep.

[குழி + பிள்ளை.]

குழிப்பு *kulippu*, பெ.(n.) 1. குழி செய்கை; forming pits, hollows. 2. தாழ்வு; depression. 3. செய்யுட் சந்த வகை; a peculiar harmonic rythem in verse, as “அணியுடன்ற பரி பரியுடன்ற கரி கரியுடன்ற கொடி”.

[குழி → குழிப்பு]

குழிப்புண் *kuli-p-pun*, பெ.(n.) 1. குழிவிழுந்த புண்; ulcer in which holes are formed. “கானா வாழைக்கு முலைக்கண் குழிப்பு ணாறிவிடும்” (பதார்த்த.365). 2. வாய்ப்புண் (இ.வ.); inflammation in the mouth.

[குழி + புண்.]

குழிப்பூதரம் *kulippudaram*, பெ.(n.) மீனைமரம்; a kind of tree (சா.அக.).

[குழி + பூதரம்.]

குழிப்பூப்புடம் *kulippu-p-pudam*, பெ.(n.) முப் பூப்புடங்களுள் மருந்தைக் குழியில் வைத்து எடுக்கும் புடவகை; calcining medicine by putting it into a closed pit or hole for some time, one of *mu-p-pu-p-pudam*.

[குழிப்பு + புடம்.]

குழிப்பெருக்கம் *kuli-p-perukkam*, பெ.(n.) குழி மாற்று பார்க்க; see *kulimarvu*.

மறுவ. குழிமாற்று

ம. குழிப்பெருக்கம்

[குழி + பெருக்கம்.]

குழிபறி-த்தல் *kuli-pari*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. குழி

தோண்டுதல்; to dig a pit. “குழிபறித்தரக்கரோடு மல்லரை யிருத்தி” (பாரத.இருட்.179). 2. சூழ்ச்சிக் கலந்துரையாடிப் (சதியாலோசனை செய்து) பிறர்க்குத் தீங்கு செய்ய முயலுதல்; to try to ruin, undermine.

[குழி + பறி-]

குழிபறி-தல் *kuli-pari*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) பள்ளம் விழுதல் (யாழ்.அக.); to become hollow; to be full of its or ruts.

[குழி + பறி.]

குழிமாடம் *kuli-mādam*, பெ.(n.) சவக்குழிக்கு மேல் கட்டப்படும் கட்டடம்; a tomb.

ம. குழிமாடம்

[குழி + மாடம்.]

குழிமாத்தி *kulimātti*, பெ.(n.) மலை வேம்பு; Indian mahogany (சா.அக.).

[குழி + (மாத்தி) மாத்தி.]

குழிமாந்தம் *kuli-māndam*, பெ-(n) உச்சியில் குழிவிழுமாறு தோன்றும் மாந்தநோய் வகை (சீவரட்); a child's disease in which the fontanel of the head sinks.

[குழி + மாந்தம்.]

குழிமாற்று *kuli-mārru*, பெ.(n.) 1. வருக்க வாய்பாடு; table of squares. 2. பெருக்கல் வாய்ப்பாடு; multiplication table.

மறுவ. குழிப்பெருக்கம்

[குழி + மாற்று.]

குழிமாறு-தல் *kuli-māru*, 8 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. வருக்கித்தல் (விண்.); to square. 2. பெருக்குதல்; to multiply.

[குழி + மாறு.]

குழிமாறு-தல் *kulji-māru*, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) குழியை நிரப்பிப் பரப்பாக்குதல் (யாழ்.அக.); to level up.

[குழி + மாறு]

குழிமி *kuljimi*, பெ.(n.) 1. மதகு; sluice. 2. பாத்திரத்தின் மூக்கு; spout of a vessel.

[குழி → குழிமி]

குழிமிட்டான் *kuljimiṭṭān*, பெ.(n.) 1. நத்தைச்சூரி நாணல் வகை (மலை.); bristly button weed. 2. தண்ணீர் விட்டான் கிழங்குக் கொடி; a common climber with many thick fleshy roots. 3. செடிவகை; rough basil.

[குழிமி → குழிமிட்டான்.]

குழிமிட்டான் *kulji-miṭṭān*, பெ.(n.) **குழிமிட்டான்** (பதார்த்த.295) பார்க்க; see *kuljimiṭṭān*.

[குழி + மிட்டான்.]

குழிமீண்டான் *kulji-mīṇḍān*, பெ.(n.) உயிர் போனதாக நினைத்துக் குழியில் வைத்துப் பின்னர், எடுத்த பிள்ளை; child which with a view to avert its premature death is treated as dead, placed in a grave and then taken back.

[குழி + மீண்டான்.]

குழிமீன் *kulji-mīṇ*, பெ.(n.) பாம்பு வடிவான மீன்வகை; congereel, olive, attaining more than 10ft. in length.

[குழி + மீன்.]

குழிமுசடி *kuljimusḍi*, பெ.(n.) மீன் கொல்லி; fish killer (சா.அக.).

[குழி + (முயடி) முசடி.]

குழிமுயல் *kuljimuyal*, பெ.(n.) முயல்வகை; rabbit.

ம. குழிமுயல்

[குழி + முயல்.]

குழிமுயல்வளை *kuljimuyal-valai*, பெ.(n.) சீமை முயல் வசிக்குமிடம்; cony burrow (சா.அக.).

[குழி + முயல் + வளை.]

குழியச்சு *kulji-y-accu*, பெ.(n.) பொன்மணி உருவாக்கும் அச்சு; mould for making gold beads.

[குழி + அச்சு.]

குழியடிச்சான் *kulji-y-aḍiccān*, பெ.(n.) ஆவணி புரட்டாசி மாதங்களில் விதைக்கப்பெற்று நான்கு மாதங்களில் விளையும் நெல்வகை (இ.வ.); a course paddy sown in āvani-purattāci maturing in four months.

[குழி + அடிச்சான்.]

குழியடுப்பு *kulji-y-aḍuppu*, பெ.(n.) தரையைத் தோண்டி உருவாக்கும் அடுப்பு; an oven dig out in the earth.

ம. குழியடுப்பு

[குழி → குழித்தி.]

குழியம் *kuliyam*, பெ.(n.) 1. திரள்வடிவு (திவா.); globular, round shape. 2. நறுமண உருண்டை (14,171 அரும்.); perfume ball.

[குழி → குழியம்.]

குழியம்மி *kulji-y-ammi*, பெ.(n.) மருந்தரைக்கும் கலுவம்; a kind of hollow stone mortar used for macerating medicines.

ம. குழியம்மி

[குழி + அம்மி.]

குழியல் *kuliyal*, பெ.(n.) 1. மாழையாற் செய்யப்பட்ட ஒருவகைக் குழிவான ஏனம்; a kind of hollow metallic vessel. 2. அகப்பை; a ladle, spoon.

ம. குழியல்

[குழி → குழியல்.]

குழியவிடு-தல் *kulji-y-aviḍu*, 3 செ.குன்றாவி. (v.t.) பொன்னைக் குழியுண்டாம்படி அச்சிடுதல்; to form the halves of hollow gold beads to be afterwards soldered together, in jewellery.

[குழி - குழியவிடு.]

குழியானை *kuliyāṇai*, பெ.(n.) குழிநரி பார்க்க; see *kuljinari*

மறுவ. குழிநரி

ம. குழியான

[குழி + யானை.]

குழியில் விழு-தல் *kuliyilviḷu*, 3 செ.கு.வி. (v.i.) தீநெறிப்படுதல்; lit; to fall into a pit; to fall in to evil ways, vice.

[குழி + இல் + விழு.]

குழியில் வை-த்தல் *kuliyilvai*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பிணத்தைப் புதைத்தல்; burying as the dead. 2. மருந்தப் புடக்குழியில் வைத்தல்; placing a medicine in a pit for purposes of calcinations (சா.அக.).

[குழி + வை.]

குழியுரல் *kuliyural*, பெ.(n.) 1. தரையில் பதிக்கப்பட்ட உரல்; a mortar which is fixed in the ground.

ம. குழியுரல்

[குழி + உரல்.]

குழிவண்டு *kulivandu*, பெ.(n.) குழியில் வசிக்கும் வண்டு; beetle living in holes under ground (சா.அக.).

[குழி + வண்டு.]

குழிவயிறு *kulji-vayiru*, பெ.(n.) 1. வயிறு; belly. 2. கருக்குழி; womb. 3. பள்ளம்; cavity or depression. 4. புடமிடும் குழி; a pit of varied depth intended for calcination. (சா.அக.).

[குழி + வயிறு.]

குழிவரியேற்று-தல் *kulji-vari-y-ēṭṭu*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) அரசிறையிடுதல் (S.I.I.iii, 12); to levy land tax.

[குழி + வரி + ஏற்று.]

குழிவாழை *kulji-vāḷai*, பெ.(n.) வாழைவகை; a species of plantain.

[குழி + வாழை.]

குழிவாளை *kulivāḷai*, பெ.(n.) குழிவிறும் ஒரு தோல் நோய் (கிரந்தி)ப்புண்; a kind of syphilitic ulcer with a cavity or depression in the centre (சா.அக.).

[குழி + வாளை.]

குழிவித்து வை-த்தல் *kulivittu-vai*, 3 செ.கு.வி. (v.i.) உழவு காலில் கொஞ்சங் கொஞ்சமாக விதையையிட்டுப் புழுதி மண்ணையிட்டு மூடி வைத்தல்; to as the land is furrowed, and cover it with dust.

[குழி → குழிவி → குழிவித்து + வை.]

குழிவு *kulivu*, பெ.(n.) 1. குழிந்திருக்கை; hollowness, depression. 2. மாணிக்கக் குற்றங்களுள் ஒன்று; a flaw in ruby. "மாணிக்கம் குழிவும் பிரகரமும்" (S.I.I.ii, 81).

ம. குழிவு

[குழி → குழிவு.]

குழிவெட்டி *kulji-veṭṭi*, பெ.(n.) பிணக்குழி தோண்டு பவன்; grave digger.

[குழி + வெட்டி.]

குழிவெட்டு *kulivettu*, பெ.(n.) வயல் நிலத்தைச் சமப்படுத்த வேட்டை வெட்டும் வெட்டு; digging in a field for the purpose of levelling it.

[குழி + வெட்டு.]

குழிவேர் *kulivēṭṭi*, பெ.(n.) நிலத்துக்குள் புதைந்த வேர்; root buried under the earth (சா.அக.).

[குழி + வேர்.]

குழு¹ *ku/ɥ*, பெ.(n.) 1. மக்கட்கூட்டம் (திவா.); class, society, band, assembly. 2. பெண்கள் கூட்டம் (பிங்.); assembly or gathering of women. 3. ஆடு முதலியவற்றின் கூட்டம்; flock, herd, swarm, shoal. 4. தொகுதி; bundle, heap. “இந்தனக் குழுவை” (ஞானா.63.11).

ம. குழு

[குல் → குள் → குழு]

குழு² *ku/ɥ*, பெ.(n.) 1. குழ்ச்சி, தந்திரம்; ingenuity. 2. தந்திரமான சொல்; shrewd utterance. 3. திறமையான சொல்; wit, witty, expression.

[குல் → குள் → குழு]

குழு³ *ku/ɥ*, பெ.(n.) அடங்காமை (யாழ்.அக.); intractability.

[குல் → குல்லு → குறு → குறுவன் → குழு]

குழுக்கடா *ku/ɥ-k-kaḍa*, பெ.(n.) காட்டெருமை; wild buffalo (சா.அ.க.).

[குழு + கடா]

குழுக்காலி *ku/ɥ-k-kāli*, பெ.(n.) கட்டுக்கடங்காமற் கொழுத்திருக்கும் மந்தைமாடு (இ.வ.); well shaped intractable bull in a herd.

[குழு + காலி]

குழுக்கூலி *ku/ɥ-k-kūli*, பெ.(n.) களவு போனதை மீட்டுக் கொடுப்பதற்காகப் பொருட்குரியவர் கொடுக்கும் பொருளில் இடைநின்று அச் செயலுக்கு உதவிய சிற்றூரர்க் காவற்காரனுக்குரிய பங்கு; share of money paid to the village watchman for acting as intermediary and

restoring the stolen property of to the owner.

[குழு + கூலி]

குழுக்கெண்டை *ku/ɥ-k-keṇḍai*, பெ.(n.) வால் மீன் (மீன்பிடி.சொ.தொ.); a kind of fish.

[குழு + கெண்டை]

குழுதாடி *ku/ɥ-tāḍi*, பெ.(n.) குழுதாழி பார்க்க; see *ku/ɥ-tāli*

[குழு + (தாழி) தாடி]

குழுதாழி *ku/ɥ-tāli*, பெ.(n.) 1. குழுதாழி, மாட்டுத் தொட்டி; cattle trough, made of clay and burnt. 2. குழுதாழி பார்க்க; see *ku/ɥ-tāli*

மறுவ. குழித்தி

[குழு → குழு + தாழி]

குழுதி *ku/ɥ-di*, பெ.(n.) கிரகப்பூச்சி; a kind of insect (சா.அ.க.).

[குழு → குழுதி]

குழுப்படை *ku/ɥ-p-paḍai*, பெ.(n.) அரசனால் அமர்த்தப்பட்ட தலைவனையுடைய படை (சக்கிரநீதி,303); forces under the command of a general appointed by the king.

[குழு + படை]

குழம்பு¹ *ku/ɥ-mbu*, பெ.(n.) குழி; pit. “ஆழ்ந்த குழம்பிற் றிருமணி கிளர்” (மதுரைக் 273).

[குழு → குழம்பு]

குழம்பு² *ku/ɥ-mbu*, பெ.(n.) திரள்; herd, flock, swarm, crowd. “களிறுக் குழம்பின்” (மதுரைக்.24).

[குழு → குழம்பு]

குழுமல் *kuḷumal*, பெ.(n.) 1. கூடுகை; assembling, crowding. “விண்ணவர் யாவரும் குழுமலுற்று” (கந்தபு.தேவகிரி.21). 2. கூட்டம் (பிங்.); assembly, crowd.

[குழு → குழுமல்.]

குழுமு-தல் *kuḷumu-*, 7 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கூடுதல்; to collect in large numbers, as men, animals. “மாத ரெண்ணிலார் குழுமி” (காஞ்சிப்பு. பன்னிரு.134). 2. கலத்தல்; to gather together, mix. “கொண் றையும் துளவ மும் குழுமத் தொடுத்த” (சிலப்.12, உரைப்பாட்டு மடைக்குப்பின் செய்யுள்.10). 3. கூடி முழங்குதல்; to roar in company, as tigers. “கூட்டுறை வயமாப்புலியொடு குழும” (மதுரைக். 677).

ம. குழுமுக

Fin. kummuta; Es. kummuda; Hantl. kump; Hung. hab; Jap. kabi

[குழு → குழுமுதல்.]

குழுமுறல் *kuḷu-mural*, பெ.(n.) ஒருவகை முறல் மீன்; a species of thick needle-fish.

[குழு → குழுமுறல்.]

குழுமேதி *kuḷumēdi*, பெ.(n.) காட்டெருமை; wild buffalo (சா.அக.).

[குழு + மோதி போத்து → மோத்து → மோதி → மேதி.]

குழுமை *kuḷumai*, பெ.(n.) ஒற்றுமை, ஒன்று பாட்டுணர்வு; integrity colesion.

[குழு → குழுமை]

குழுமைக்கட்டி *kuḷumai-k-katti*, பெ.(n.) 1. உமிழ்நீர்ச் சுரப்பியில் எரிச்சலை உண்டுபண்ணி, கழுத்தைச் சுற்றி வீக்கங் காணும் ஒரு நோய்; a disease consisting of inflammation of the salivary glands with swelling along its neck. 2. குளுமக் (சைத்திய) கட்டி; a tumour or swelling of the tonsils from cold (சா.அக.).

[குளுமை → குழுமை + கட்டி.]

குழுவல் *kuḷuvāl*, பெ.(n.) 1. கூடுகை; crowding, assembling. “குமரரு மங்கைமாருங் குழுவலால்” (கம்பரா.வரைக்.28). 2. கூட்டம்; crowd, assembly.

[குழு → குழுவல்.]

குழுவன்¹ *kuḷuvān*, பெ.(n.) குளுவன் (சங்.அக.) பார்க்க; see *kuḷuvān*

[குழு → குழுவன்.]

குழுவன்² *kuḷuvān*, பெ.(n.) சொற்கேளாதவன் (யாழ்.அக.); intractable person.

[குளுவன் → குழுவன்.]

குழுவ-தல் *kuḷuvu-*, 6 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கூடுதல்; to assemble in large numbers, to crowd. “மள்ளர் குழீஇய விழவினானும்” (குறுந்.31). 2. கலத்தல்; to associate, mingle. “இகலில ரெஃகு டையார் தம்முட் குழீஇம்” (நாலடி.137).

[குழு - குழுவ]

குழுஉ *kuḷu*, பெ.(n.) கூட்டம்; class, assembly, crowd. “சாதிகுழுஉ” (நன்.211).

[குழுவு → குழுஉ]

குழுஉக்குறி *kuḷu-ukkuṛi*, பெ.(n.) 1. சிற்சில கூட்டத்தார்க்குள் வழங்கும் குறிப்பு மொழி (நன்.267); conventional term, peculiar to a society or profession one of three *tagudi-valakku*.

[குழுஉ + குறி]

குழுஉநிலை *kuḷu-u-nilai*, பெ.(n.) கோபுரமுதலிய கட்டடத்தின் தளநிலைகள்; series of stories in a building. “குழுஉநிலைப்புதவின்” (பதிற்றுப்.53.16).

[குழுஉ + நிலை]

குழுஉப்பெயர் *kuḷu-uppeyar*, பெ.(n.) கூட்டம் பற்றி வரும் பெயர்ச்சொல்; collective noun. “சாதிகுழுஉப்பெயர்” (நன்.211).

[குழுஉ + பெயர்.]

குழை¹-தல் *ku/ai-*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. இளகு பதமாதல்; to become soft, masy, 6, pulpy, as well-cooked 'குழையச் சமைத்த பகுப்பு' (திவ். பெரியாழ்.3, 1,3.வ்யா). 2. மனமிளகுதல்; to melt, become tender as the mind. "தொண்டரினம் குழையாத் தொழும்" (பதினொ.பட்டினத். திருவே.28). 3.சோறு அளிதல்; to be overboiled, as rice. 4. நெருங்கி உறவாடுதல்; to be in close intimacy, to be hand in glove with. குழைந்து பரிமாறுகிறார்கள். 5. வளைதல்; to be bent, as a bow. "திண்சிலை குழைய" (குளா.அரசியற்.319). 6. வாடுதல்; to fade, languish become spoilt, as flowers or twigs. "மோப்பக்குழையும் அனிச்சம்" (குறள்.90). 7. துவள்தல்; to wave, as a flag, to sway to and fro. "குழைந்த நுண்ணிடை" (கம்பரா.சித்திர.9). 8. தளர்தல்; to be tired to be weighed down "கோதைகூழ் கொம்பிற் குழைந்து" (பு.வெ.12, பெண்பாற்.14). 9. வருந்துதல்; to be troubled. "மகளிர் குழைகின்ற குழைவை" (கம்பரா. பிரமாத்.31).

ம. குழையு; க. கொழை; தெ. க்ருள்கு; து. குறையுனி, குறையுனி, குரிவுனி, குரியுனி; துட. க்வன்; கோத. கொள்வு, குத்; குரு. கொச்சுனா.

Fin. kura; Es. kura; Q. kurpa.

[குழை → குழைதல்.]

குழை²-த்தல் *ku/ai-*, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. குழையச் செய்தல்; to macerate, mas, reduce to fult, pulp make soft by mixing with water. சோற்றைக் குழைத்து விட்டாள். 2. மருந்துப் பொடியை தேன் முதலியனவிட்டுக் கலத்தல்; to mix, as powder with a liquid. 3. கலக்கப் பண்ணுதல்; to melt and blend in union, fuse. "உன்னையென்னுள்ளே குழைத்தவெம் மைந்தா" (திவ்.திருவாய்.2,6,9). 4. தழையச் செய்தல்; to cause sprout or shoot forth. "மழை குடக்கோர்பு குழைத்த சிறுகோல்" (நற்.140). 5. திரட்டுதல்; to gather in a lump, as boiled rice. "கருணை யாற் குழைக்கும் கைகள்" (சீவக.257). 6. இளகுவித்தல்; to cause to melt. "அத் தன்மெய் குழைத்தநங்கை" (கந்தபு.மேரு.16). 7. வளைத்தல்; to bend, as a bow.

"பொன் வரை குழைத்து" (கடர்மடி. பிரமவிஷ்.உல). 8. அசைத்தல்; to wave, as the chowry fan. to wag, as a dog its tail. "குழைக்கின்ற கவரியின்றி" (கம்பரா.நகர்த்.21).

[குழை → குழைத்தல்.]

குழை³ *ku/ai* பெ.(n.) 1. தளிர்; tender leaf, sprout, shoot. "பொலங்கு ழையுழினை" (புறநா.50). 2. சேறு (திவா.); soft mud, mire. 3. துளை; hole. 'கோடிநுண் டுகிலுங் குழையும் (சீவக.1369). 4. குழல் (பிங்.); tube, pipe. 5. சங்கு(பிங்.); conch. 6. காது; ear. 'மணித்தோடுங் குழையிலாட' (அஷ்டப் சீரங்க நாயகி.உளச.3). 7. குண்டலம்; a kind of ear-ring. 'மின்னுக் குழையும் பொற்றோடும்' (சீவக.1658). 8. வானம் (பிங்.); sky. 9. காடு (பிங்.); jungle. 10. நெய்தல்; indian water lily.

க. கொளசி; ம. குழ.

[குழை → குழை.]

குழை⁴ *ku/ai* பெ.(n.) 1. மயிர்; hair. 2. தளிர்; tender leaf, foliage. 3. நெய்தல்; white indian water lily. 4. துளை; hole. 5. காடு; jungle. 6. காது; ear. 7. வானம், ஆகாயம்; sky. 8. குழாய்; tube (சா.அக.).

Fin. kurva; Es. kōrv; Koml. kōr; Mong. xulki; Turk. kulak, kulka; O.Jap. kura.

[குள் → குழை → குழை.]

குழைக்கடி-த்தல் *ku/ai-k-kadi*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) குழையடித்தல் (யாழ்.அக.); to effect a cure by magic, passing a handful of neem twigs over the patient's body.

[குழைக்கு + அடி.]

குழைக்காட்டான் *ku/ai-k-kāṭṭān*, பெ.(n.) நாட்டுப் புறத்தான்; rustic, boor.

[குழைக்காடு → குழைக்காட்டான்.]

குழைகறி *ku/ai-kari* பெ.(n.) குழைந்தகறி; vegetable curry softened by boiling.

[குழை + கறி]

குழைகுழை-த்தல் *kuḷai-kuḷai-*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) குழம்பிக்கிடத்தல்; to be confused. “குழைகுழைத்த கல்லியினுங் கேள்வியினுங் கல்லாமை குணமே” (தண்டலை.83).

[குழை + குழைத்தல்.]

குழைச்சரக்கு *kuḷai-c-carakku*, பெ.(n.) 1. சார மற்ற பண்டம்; worthless stuff. “குழைச்சரக்கே யாகிலும் விடவொண்ணாத” (திவ். திருப்பா.4. வ்யா.). 2. காக்கப்படும் பொருள்; that which is protected preserved. “நாங்கள் உனக்குக் குழைச் சரக் கானபடி” (திவ். திருப்பா.10.வ்யா.).

[குழை + சாக்கு.]

குழைச்சல் *kuḷaiccal*, பெ.(n.) வணக்கங்காட்டுகை (கொ.வ.); obsequiousness servility.

[குழை → குழைச்சல்.]

குழைச்சாந்து *kuḷai-c-cāndu*, பெ.(n.) கட்டடம் பூசுதற்கு உதவும் கலவைச்சாந்து; softended mortar, as used in rough plastering.

[குழை + சாந்து.]

குழைச்சான் *kuḷaiccān*, பெ.(n.) எப்பொழுதும் குழைந்து பணிந்து நிற்பவன், அடிமைக் குண முள்ளவன்; slavery person.

[குழை → குழைச்சான்.]

குழைச்சான் கொட்டுக் கொட்டு-தல் *kuḷaiccān koṭṭu-k-koṭṭu-*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) அடிமை போல் வணக்கவொடுக்கமாய் நடத்தல்; to behave in a servile or obsequious manner.

[குழைச்சான் + கொட்டு + கொட்டுதல்.]

குழைச்சி¹ *kuḷaicci*, பெ.(n.) புற்றாஞ்சோறு (சங்.அக.); comb of white ant's nest.

[குழை → குழைச்சி.]

குழைச்சி² *kuḷaicci*, பெ.(n.) குழைச்சு பார்க்க; see *kuḷaiccu*.

[குழை → குழைச்சி.]

குழைச்சி³ *kuḷaicci*, பெ.(n.) மண்வெட்டியின் காம்பு (முகவை); handle of spade.

[குழை → குழைச்சி.]

குழைச்சு *kuḷaiccu*, பெ.(n.) 1. கயிற்றுச் சுருக்கு; loop, noose in a string or cord. 2. முடிச்சு; tie, knot. 3. உடம்பிலுள்ள எலும்பின் சந்தூ; joint of the body, especially the socket joint of the shoulder or thigh. 4. ஆயுதக் குளக; eye or socket of a hoe, adze, etc.

[குழை → குழைச்சு.]

குழைச்சுப்படு-தல் *kuḷaiccu-p-paḍu-*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. சுருக்கிப்படுதல்; to be coiled, looped, as a rope. 2. சிக்குப்படுதல்; to be knotted, tangled.

[குழைச்சு + படுதல்.]

குழைச்சு மண்வெட்டி *kuḷaiccu-man-veṭṭi*, பெ.(n.) மண்வெட்டிவகை; hoe with a socket for the handle.

[குழைச்சு + மண்வெட்டி.]

குழைச்சுவிடு-தல் *kuḷaiccu-viḍu-*, 20 செ.கு.வி.(v.i.) 1. உடல்முட்டு விடுதல்; to be disjunct, dislocated. 2. மண்வெட்டியின் காது முறிதல்; to be broken, as the socket of hoe.

[குழைச்சு + விடுதல்.]

குழைசேறு *kuḷai-cēru*, பெ.(n.) கலங்கற்சேறு (திவா.); softmire, slime.

[குழை + சேறு.]

குழைந்தசோறு *kuḷainda-cōru*, பெ.(n.) அதிகமாக வெந்து குழைந்த சோறு; over boiled rice (சா.அக.).

[குழை → குழைந்த + சோறு.]

குழைந்தநீர் *kuḷaindanīr*, பெ.(n.) இளநீர்; water of tender coconut (சா.அக.).

[குழை → குழைந்த + நீர்.]

குழைந்தபதம் *kuḷainda-padam*, பெ.(n.) அழிந்த பதம்; over boiled condition (சா.அக.).

[குழை → குழைந்த + பதம்.]

குழைந்தவன்னம் *kuḷainda-vannam*, பெ.(n.) குழைந்தசோறு; over boiled rice. (சா.அக.).

[குழைந்த + வன்னம். வரைநெல் → வன்னம் → வன்னம் (மூங்கிலரிசிச் சோறு).]

குழைநாற்றம் *kuḷai-nārram*, பெ.(n.) அழுகிய இலைநாற்றம்; rotten smell of a leaf (சா.அக.).

[குழை + நாற்றம்.]

குழைப்பாசி *kuḷai-p-pāśi*, பெ.(n.) இலைப்பாசி; large leaved moss (சா.அக.).

[குழை + பாசி.]

குழைபிடி-த்தல் *kuḷaipidi-*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) ஒரு செயலைத் தடைசெய்தல்; lit., to hold a bough, to obstruct an affair.

[குழை + பிடித்தல்.]

குழைமறைவு *kuḷai-maravu*, பெ.(n.) 1. பார்வையை மேற்செல்ல விடாது தடுக்கும் தழையின் செறிவு; dense foliage, shrubbery or trees, as intercepting vision. 2. மறைந்து ஒதுங்குகை; skulking,

evading.

[குழை + மறைவு.]

குழைமுகப்புரிசை *kuḷaimuga-p-puriśai*, பெ.(n.) அந்தப்புரம்; lit., the apartment guarded by women. women's apartment in a palace, harem zenana. “குழைமுகப் புரிசையும் குரிசிறானகப்பட” (சீவக.275).

[குழைமுகம் + புரிசை.]

குழைமுகம் *kuḷai-mugam*, பெ.(n.) கட்டட அமைப்பு வகை; a type of building construction.

[குழை + முகம்.]

குழையடி-த்தல் *kuḷai-y-aḍi-*, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.)

1. வேப்பிலையால் உடம்பில் அடித்து மந்திரித்து நோய் தீர்த்தல்; to effect a magic cure by passing a handful of neem twigs over the body. 2.

வயப்படுத்த சூழ்வினை (தந்திரஞ்) செய்தல்; to wheedle, use artful means to secure a selfish interest. 3. தழையை உரமாக இடுதல்; to apply green manure to paddy fields.

[குழை + அடித்தல்.]

குழையல் *kuḷaiyal*, பெ.(n.) குழைந்தபொருள்; that which is mashed or softened, as over boiled rice குழையற் சோறு (உ.வ.).

[குழை → குழையல்.]

குழையவடி-த்தல் *kuḷaiya-vadi-*, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) சிறிது இளக்கமாகச் சோறு வடித்தல்; boiling down rice so as to be soft when eating (சா.அக.).

[குழை → குழைய + வடி.]

குழையற்கறி *kuḷaiyar-kari*, பெ.(n.) 1. குழைய வெந்தகறி; mashy or pulpy curry. 2. அதிகமாக வெந்தகறி; curry overboiled.

[குழையல் + கறி.]

குழையற்பனாட்டு *kuḷaiyaṛ-paṇāṭṭu*, பெ.(n.) பனம்பழச்சாற்றின் இறுகல்; juice of palmyra fruits, dried in to a jelly.

[குழையல் + பனாட்டு]

குழையாணி *kuḷai-y-aṇi*, பெ.(n.) கொண்டையாணி; stub-nail.

[குழை + ஆணி]

குழையுரம் *kuḷai-y-uram*, பெ.(n.) மரக்குழையாகிய உரம்; green manure.

[குழை + உரம். குழை = இலை, தழை]

குழைவாயிரு-த்தல் *kuḷai-vāyiru*, 3 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மெதுவாயிருத்தல்; being soft (சா.அக.). 2. மென்மையாகவும் பக்குவமாகவும் நடந்து கொள்ளுதல்; to behave gently and obediently.

[குழைவு + ஆய் + இரு]

குழைவு *kuḷaivu*, பெ.(n.) 1. நெகிழ்கை (குடா.); mashy condition. 2. இரக்கம்; tenderness of mind, pity. “கொடுமை தலைக்கொண்டு சற்றுங் குறைவிலாமல்” (சிவரக.சித்திரகேது.1). 3. வாடுகை; fading, languishing. “கொடி போலுருவாள் குழைவுற்றனளோ” (சிவரக. கணபதிவந்.4).

[குழை → குழைவு]

குழைவு *kuḷaivu*, பெ.(n.) 1. அணைவு; embrace. 2. கலப்பு; mixture, combination. 3. வளைவு; bend.

[குள் → குழை → குழைவு]

குழைவுசீனி *kuḷaivu-śini*, பெ.(n.) வெள்ளைச் சருக்கரை; refined, white sugar.

[குழைவு + சீனி]

குழைவுதிரணை *kuḷaivu-tiraṇai*, பெ.(n.) வளைவாகவுள்ள திரணை (கட்டடநாமா.); cordon work.

[குழைவு + திரணை]

குழைவுப்பலமுனை *kuḷaiṇṇu-p-palamuṇai*, பெ.(n.) வளைவான பகுதிகளில் கல்லிழைக்கப் பயன்படும் பலமுனை உளிவகை (மது.வழ.) (கட்.தொ.வரி.); a kind of chisel.

[குழைவு + பல + முனை]

குழைவுளி *kuḷai-v-uḷi*, பெ.(n.) உளிவகை (C.E.M.); socket chisel.

[குழைவு → குள்ள + குடை]

குள்ளக்கார் *kuḷakkār*, பெ.(n.) குள்ளம், சித்திரைக்கடப்பு என்னும் நெல்; a kind of paddy.

[குள்ளம் + கார்]

குள்ளக்குடைச்சல் *kuḷa-k-kudaiccal*, பெ.(n.) ஆழ்ந்தவலி; deep seated pain (சா.அக.).

[குள்ள + குடைச்சல்]

குள்ளக்குடை-தல் *kuḷa-k-kudai*, 3 செ.கு.வி. (v.i.) நீருள் மிகவும் குடைந்து மூழ்குதல் (அகநா.63, உரை); to dive deep, plunge.

[குள் + குடைச்சல்]

குள்ளக்குளிர்-தல் *kuḷ-k-kulir*, 3 செ.கு.வி. (v.i.) மிகக் குளிர்ந்திருத்தல்; to be intensely cool and refreshing. “குள்ளக்குளிரக்குடைந்து நீராடாதோ” (திவ்.திருப்பா.13).

[குள்ளம் + குளிர்தல்]

குள்ளக்குறுகவிரு-த்தல் *kuḷa-k-kuruga-viru*, 3 செ.கு.வி. (v.i.) மிகக்குட்டையாக இருத்தல்; to be very short dwarf-fish.

[குள்ளம் + குறுக + இருத்தல்]

குள்ளக்கெண்டை *kuḷa-k-keṇṇḍai*, பெ.(n.) குறுங்கெண்டை மீன்வகை; carp, silvery, small.

[குள்ளம் + கெண்டை]

குள்ளக்கேழ்வரகு *kuḷḷā-k-kēḷvaragu*, பெ.(n.) மூன்று மாதத்தில் விளையும் கேழ்வரகுப் பயிரில் ஒரு வகை (உழு.நெ.க.அக.); a kind of *rāgi* crop.

[குள்ளம் + கேழ்வரகு]

குள்ளத்தண்டுக்கீரை *kuḷḷa-t-taṇḍu-k-kīrai*, பெ.(n.) குப்பைக்கீரை; a weed of cotton soils.

[குள்ளம் + தண்டு + கீரை]

குள்ளத்தாரா *kuḷḷat-tārā*, பெ.(n.) ஒருவகைச் சிறுவாத்து; a species of short duck.

[குள்ளம் + தாரா]

குள்ளநரி *kuḷḷanari*, பெ.(n.) நரிவகை; jackal.

Fin. kettu; Karel. kettu; Jap. kitsune; Tulu. kudige.

[குள்ளம் + நரி]

குள்ளநரி

குள்ளநரிக்கு *kuḷḷanari-k-kuṣṭa*, பெ.(n.) திகைப்புச்சி; an insect causing perplexity of mind when touched or otherwise come in contact with it. (சா.அக.).

[குள்ளநரி + குசு]

குள்ளப்புடலை *kuḷḷa-p-puḍalai*, பெ.(n.) குள்ளப் புடலங்காய்; a short or stunted snake-gourd (சா.அக.).

[குள்ளம் + புடலை]

குள்ளம் *kuḷḷam*, பெ.(n.) 1. குறள்; shortness in stature, dwarfishness. 2. கொடுமை; wickedness, cruelty (W.) 3. தந்திரம்; craft, cunning.

க. குள்ளு

[குள் → குள்ளம்]

குள்ளம்பாய்-தல் *kuḷḷam-pāy*, 3 செ.கு.வி.(v.i.) 1. குறுகிக் கொண்டு வருதல்; to become shorter and shorter. 2. பிறர் அறிய முடியாதபடி தந்திர மாயிருத்தல்; to be crafty and cunning beyond detection. கள்ளனுக்குள் குள்ளம் பாய்தல்.

[குள்ளம் + பாய்தல்]

குள்ளல் *kuḷḷal*, பெ.(n.) குள்ளம்; shortness in stature, dwarfishness.

[குள் + அல் - குள்ளல்]

குள்ளவண்டு *kuḷḷavanḍu*, பெ.(n.) 1. சிறுகரு வண்டு; small black bee. 2. செயலில் விரைவுள்ளவன்; prompt and diligent person. one who is swift and business like.

[குள்ளம் + வண்டு]

குள்ளவாழை *kuḷḷa-vāḷai*, பெ.(n.) குழிவாழை பார்க்க; see *kuḷi-vāḷai*.

[குள்ளம் + வாழை]

குள்ளன் *kuḷḷan*, பெ.(n.) 1. குறளன்; short, under-sized man, dwarf. 2. தந்திரக்காரன்; artful, cunning fellow.

ம.குள்ளன்; க.,பட.குள்ளன்; கோத.குள்ளன்.

[குள் + அன்]

குள்ளன்கம்பு *kuḷḷankambu*, பெ.(n.) அரிசிக்கம்பு; a short species of kambu.

[குள்ளன் + கம்பு]

குள்ளாரால் *kuḷḷārāl*, பெ.(n.) சேற்றாரால் பார்க்க; see *cēṟṟārāl*.

[குள்ளம் + ஆரால்]

குள்ளி *kuḷḷi* பெ.(n.) குள்ளமானவள்; a short-statured woman.

ம., து., பட. குள்ளி.

[கள் → குள்ளி.]

குள்ளிக்கோழியின் *kuḷḷi-k-kōḷimīṇ*, பெ.(n.) பவளக் குன்றுகளிலும் பவளச்செடி நிறைந்த கடல் ஓரங்களிலும் அகப்படும் ஒரு வகை வண்ணாத்தி மீன்; a small sturgeon fish found usually in coral reefs on the sea-coasts (சா.அக.).

[குள்ளி + கோழி + மீன்.]

குள்ளிதாச்சான் *kuḷḷitāccāṇ*, பெ.(n.) குளியிடிச்சான், நெல்வகை; a kind of paddy.

[குள்ளி + தாச்சான்.]

குள்ளிமல்லிகை *kuḷḷi-malligai*, பெ.(n.) ஒரு வகை மல்லிகை, சிறு மல்லிகை; very small jasmine (சா.அக.).

[குள்ளி + மல்லிகை.]

குள்ளிருமல் *kuḷḷirumaḷ*, பெ.(n.) கக்கிருமல்; whooping-cough.

[குள் + இருமல். குள் - ஒலிக்குறிப்பு.]

குளக்கட்டியெனல் *kuḷa-k-kaṭṭi-y-eṇal*, பெ.(n.) ஊறுதியற்றுத் தளர்தலை யுணர்த்தும் குறிப்பு; expr. signifying the falling of anything infirm or loosely set, as the head of an infant.

[குளக்கட்டி + எனல். 'குளக்கட்டி' ஒலிக்குறிப்புச் சொல்.]

குளக்கட்டு *kuḷa-k-kaṭṭu*, பெ.(n.) 1. குளத்தின் கரையைக் கட்டுகை; constructing the bund of a tank. 2. குளத்திற்குக் கட்டப்பட்ட கரை; artificial bund of a tank.

[குளம் + கட்டு.]

குளக்கடவு *kuḷa-k-kaḍavu* பெ.(n.) குளத்தில் இறங்கிக் குளிக்கும் படித்துறை; a bathing ghat.

மறுவ. படித்துறை

ம. குளக்கடவு

[குளம் + கடவு.]

குளக்கமலம் *kuḷa-k-kamalam*, பெ.(n.) வைப்பரி தாரம்; a prepared orpiment (சா.அக.).

[குள் → குள + கமலம்.]

குளக்கன் *kuḷakkaṇ*, பெ.(n.) மீன்வகை; a kind of fish. "புறவையுறவி குளக்கன்றோகை" (புறாளை. பள்ளு. 15).

[குள் → குளக்கன்.]

குளக்கால் *kuḷak-kāl*, பெ.(n.) குளத்துக்கு நீர்வரும் வாய்க்கால்; feeding channel of a tank.

[குளம் + கால்.]

குளக்கிழாத்தி *kuḷakkilātti*, பெ.(n.) ஒரு ஆற்றுமீன் (மீன்.பிடி.சொ.தொ.); a river fish.

[குளம் + கிளாத்தி.]

குளக்கீழ் *kuḷa-k-kīḷ*, பெ.(n.) குளத்தின் மதகையடுத்துள்ள வயல்; field in front of the sluice gate of a tank.

[குளம் + கீழ்.]

குளக்குத்தல் *kuḷa-k-kuttal*, பெ.(n.) குளத்தை அடுத்திருப்பதால் மனைக்கு உண்டாகும் கேடு; insecurity to a house from its proximity to a tank.

[குளம் + குத்தல்.]

குளக்குரிமையாசான் *kuḷakkurimai-y-āśāṇ*, பெ.(n.) செம்பருந்து; red kite (சா.அக.).

[குளம் + கு + உரிமை + ஆசான்.]

குளக்குருவி *kuḷa-k-kuruvi*, பெ.(n.) 1. நண்டு; crab living in tanks. 2. ஆற்று நண்டு; rivier crab. (சா.அக.).

[குளம் + குருவி.]

குளக்கெழுத்தி *kuḷa-k-keḷutti*, பெ.(n.) 1. ஆற்று மீன் வகை; large river-fish, silvery, attaining more than 4 ft. in length. 2. மீன்வகை; cat-fish.

[குளம் + கெழுத்தி]

குளக்கொட்டி *kuḷa-k-kottī*, பெ.(n.) ஒருவகை நீர்ப் பூடு; a tankplant.

[குளம் + கொட்டி]

குளக்கொட்டு *kuḷa-k-kottu*, பெ.(n.) களைக் கொட்டு; kind of small hoe or spade for cutting weeds.

[குள்ள → குள + கொட்டு]

குளக்கோரை *kuḷa-k-kōrai*, பெ.(n.) பெட்டிக் கோரை; a glabrous rush like sedge.

[குளம் + கோரை]

குளகபயம் *kuḷagapayam*, பெ.(n.) 1. முட்டுளசி; prickly basil. 2. கணையுள்ள துளசி; bristly or sharp basil (சா.அக.).

[குள் → குளக + பயம்]

குளகம்¹ *kuḷagam*, பெ.(n.) 1. மரக்கால் (பிங்.); standard grain measure. 2. ஆழாக்கு; dry or liquid measure 1/8 *nāḷi* (V.).

ம. குளகம்; க.கொளக; தெ.கொல; டட.கோக.

[குளகு → குளகம்]

குளகம்² *kuḷagam*, பெ.(n.) பல பாடல்கள் ஒருவினை கொள்ளும் அமைதி (தண்டி.3); combination of three or more stanzas having single finite verb, dist. fr. *muttakam*.

ம. குளகம்

[குளகு → குளகம்]

குளகம்³ *kuḷagam*, பெ.(n.) குற்றெழுத்துத் தொடர்ந்த செய்யுள் (பிங்.); a poem consisting only of short sounds.

[குள் → குள்ளகம் → குளகம்]

குளகம்⁴ *kuḷagam*, பெ.(n.) குராம் பார்க்க; see *kuḷām*.

[குள் → குளகம்]

குளகறி *kuḷa-kaṛi*, பெ.(n.) வெஞ்சனவகை (பணவிடு.275); a relish.

[குளகு + கறி]

குளகன் *kuḷagar*, பெ.(n.) இளமையோன்; youth. “குளகன் வந்துழி” (கந்தபு.குமார.1).

[குழகன் → குளகன்]

குளகு *kuḷagu*, பெ.(n.) 1. விலங்கின் இலையுணவ; herbs, grass, anything that serves as food for herbivorous animals. ‘வாரணமுன்குளகருந்தி’ (கலித்.42). 2. குறிஞ்சி நில மகளிர் உடையாகக் கொள்ளும் தழை; foliage, sewing as clothes for women of the hill tract. “குளகரைச் சுற்றியி குறமடந்தையர்” (காசிக.44:16). 3. இலைக்கறி; greens, porherbs.

ஓ.நோ.குழை.

Fin. killti; FD. killi; Koraga. killi (small); Mong. killi.

[குள் → குளகு]

குளகுள-த்தல் *kuḷa-kuḷa*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) நெகிழ்ந்திருத்தல்; to grow soft, as jaggery, to become pulpy, to be loosely set.

[குள + குள]

குளகுளத்தபுண் *kuḷakuḷatta-puṇ*, பெ.(n.) அழுகிய புண்; putrid or rotten sore (சா.அக.).

[குள + குள - குளகுள → குளகுளத்த புண்]

குளகுளவெனல் *kuḷa-kuḷa-v-eṇal*, பெ.(n.) குளகுள என்னும் ஒலிககுறிப்பு; onom. expr. குளகுளவென்று கொதிக்கிறது.

[குள + குள + எனல்.]

குளகுளெனல் *kuḷa-kuḷeṇal*, பெ.(n.) 1. ஓர் ஒலிக்குறிப்பு; onom. expr. signifying gurgling sound, as water when boiled. 2. நெகிழ்ந்திருக்கை; growing soft, as jaggery, becoming pulpy.

[குள + குள + எனல்.]

குளங்கரை *kuḷaṅkaraḷ*, பெ.(n.) தடாகத்தின் கரை (சீவக.1488, உரை.); bank or bund of a tank.

[குளம் + கரை.]

குளங்காந்தம் *kuḷaṅgāṇḍam*, பெ.(n.) நக்கப் பாலை; a kind of milky plant, used as an antidote to snake bite (சா.அக.).

[குள் + அம் + காந்தம்.]

குளங்கி *kuḷaṅgi*, பெ.(n.) குன்றி; snake fruit (சா.அக.).

[குள் → குள்ளங்கி → குளங்கி.]

குளங்கோவை *kuḷaṅgōvai*, பெ.(n.) நீர்ப்பிடியில் உண்டாகும் குளநெல் சாகுபடி; cultivation in the bed of a tank.

[குளம் + கோவை]

குளச்சம்பு *kuḷa-c-cambu*, பெ.(n.) பத்தியத்திற்கு உதவும் குளத்து நத்தை; tank snail useful in diet (சா.அக.).

[குளம் + சம்பு.]

குளச்சிப்பி *kuḷa-cciṭṭi*, பெ.(n.) குளத்திலகப்படும் சிப்பி; oyster shell found in tanks (சா.அக.).

[குளம் + சிப்பி.]

குளச்சு *kuḷaccu*, பெ.(n.) குழைச்சு பார்க்க; see *kuḷaiccū*.

[குழைச்சு → குளச்சு.]

குளச்செந்நெல் *kuḷa-c-cenneḷ*, பெ.(n.) குளநெல் பார்க்க; see *kuḷaneḷ*.

[குளம் + செந்நெல்.]

குளச்சேம்பு *kuḷa-c-cēmbu*, பெ.(n.) ஒருவகைச் சேம்பு; a kind of colocasia.

ம. குளச்சேம்பு

[குளம் + சேம்பு.]

குளசு *kuḷaśu*, பெ.(n.) குழைச்சு பார்க்க; see *kuḷaiccū*.

[குழைச்சு → குளசு.]

குளஞ்சி *kuḷaṅci*, பெ.(n.) கிச்சிலி; sylhet orange.

[கொழுஞ்சி → குளஞ்சி.]

குளத்தடி *kuḷattaḍi*, பெ.(n.) குளத்தருகிலுள்ள வயல்; paddy field adjoining a tank.

ம. களத்தடி

[குளம் + அத்து + அடி.]

குளத்தாங்கரை¹ *kuḷattāṅ-karaḷ*, பெ.(n.) குளத்தின் கரை; bank or bund of a tank.

ம. குளங்கரை

[குளம் + அத்து + கரை.]

குளத்தாங்கரை² *kuḷattāṅ-karaḷ*, பெ.(n.) குளத் தங்கரை பார்க்க; see *kuḷattāṅkaraḷ*

[குளம் + அத்து + கரை.]

குளத்தி *kuḷatti*, பெ.(n.) நூறு கரந்தை; Indian-globe thistle. 2. சிவகரந்தை; ceylon toosy (சா.அக.).

[குள்ளம் → குளம் → குளத்தி (சிறியது).]

குளத்தியா *kuḷattiyā*, பெ.(n.) கொடி முந்திரி வகை; grapes (சா.அக.).

[குளத்தி (சிறியது) → குளத்தியாள் → குளத்தியா.]

குளத்தில் நிற்கும்துளசி *kuḷattil-nirkum-tuḷāṣi*, பெ.(n.) அரத்த மண்டலிப்பூடு (சா.அக.); a herb.

[குளத்தில் + நிற்கும் + துளசி.]

குளத்திலமர்ந்த மரத்தி *kuḷattil-amarnda maratti*, பெ.(n.) நாக சிங்கி; a tree supposed to be found growing in tanks (சா.அக.).

[குளத்தில் + அமர்ந்த + மரத்தி.]

குளத்துக்கடவு *kuḷattu-k-kaḍavu* பெ.(n.) குளத்தில் இறங்கிக் குளிக்க ஏதுவாக அமைந்த இடம்; a bathing ghat.

ம. குளக்கடவு

[குளம் + அத்து + கடவு.]

குளத்துக்கிழங்கு *kuḷattu-k-kīḷaṅgu*, பெ.(n.) குளத்தில் முளைக்குங் கொட்டிக் கிழங்கு; small bulbous root of an aquatic plant (சா.அக.).

[குளத்து + கிழங்கு.]

குளத்துக்குப்போ-தல் *kuḷattukku-p-pō-*, 8 செ.கு.வி. (v.i.) மலங்கழித்தல் (கொ.வ.); lit., to go to a tank, to go to a stool, evacuate.

[குளம் + அத்து + கு + போதல்.]

குளத்துக்குருவி *kuḷattu-k-kuruvi*, பெ.(n.) குள நண்டு பார்க்க; see *kuḷanaṇḍu*.

[குளம் + அத்து + குருவி.]

குளத்துக்குள் உருத்திராக்கம் *kuḷattukul-uruttirākkam*, பெ.(n.) நத்தை; snail (சா.அக.).

[குளம் + அத்து + கு + உள் + உத்திராக்கம்.]

குளத்துக்குள் குறத்தி *kuḷattukkuḷ-kuratti*, பெ.(n.) 1. நீரளரி; water gannaire. 2. வல்லாரை; Indian penny-wort (சா.அக.).

[குளம் + அத்து + கு + உள் + குறத்தி.]

குளத்துக்கொக்கு *kuḷattu-k-kokku* பெ.(n.) ஒரு வகைப் பறவை; the pond-heron.

ம. குளக்கொக்கு

[குளம் + அத்து. கொக்கு.]

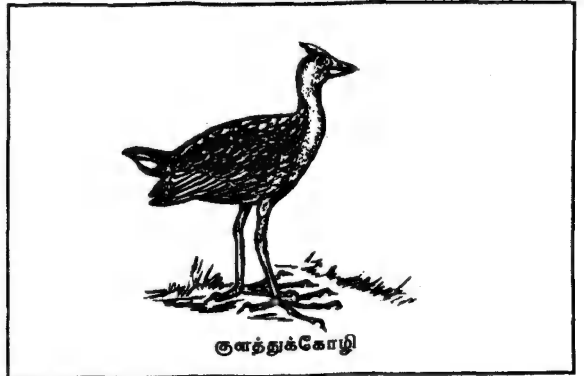
குளத்துக்கோரை *kuḷattu-k-kōrai*, பெ.(n.) குளத்தில் முளைக்கும் கோரைப்புல்; a species of sedge - grass found in tanks (சா.அக.).

[குளத்து + கோரை.]

குளத்துக்கோழி *kuḷattu-k-kōḷi*, பெ.(n.) நீரில் வாழும் ஒருவகைப் பறவை; the water fowl.

ம. குளக்கோழி

[குளம் + அத்து + கோழி.]

குளத்துச்சிப்பி *kuḷattu-c-cippi*, பெ.(n.) கிளிஞ்சில்; bi-valve shell (சா.அக.).

[குளத்து + சிப்பி.]

குளத்துத்திடல் *kuḷattu-t-tiḍal*, பெ.(n.) கிளிஞ்சில்; bi-valve shell so called from its being found on or collected from tank beds (சா.அக.).

[குளத்து + திடல்.]

குளத்துநீர் *kuḷattu-nīr*, பெ.(n.) வாத நோயை உண்டுபண்ணும் குளத்துத் தண்ணீர்; tank water promoting rheumatism (சா.அக.).

[குளம் + அத்து + நீர்.]

குளத்துப்படி *kuḷattu-p-paḍi*, பெ.(n.) குளத்தில் இறங்கி வருவதற்கு ஏதுவாக அமைக்கப்படும் படிக்கட்டு; the paved steps of a pond.

ம. குளப்படி, குளப்படி.

[குளம் + அத்து + படி.]

குளத்துமுட்டை *kuḷattu-muṭṭai*, பெ.(n.) காய்ந்த எரு; dried cow dung found in grazing plains or maidans (சா.அக.).

[குளத்து + முட்டை.]

குளத்துள்வாய் *kuḷattu-vaṭṭai*, பெ.(n.) 1. குளத்தின் உள்ளிடம்; bed of a tank. 2. குளத்தின் மடையருகில் ஆழந்துள்ள உள்ளிடம்; deep part of a tank near the flood gate (W.).

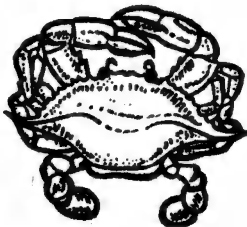
[குளத்து + உள் + வாய்.]

குளத்தோண்டி *kuḷattōṇḍi*, பெ.(n.) 1. குளம் தோண்டும் தொழிலாளி; one who makes a living by digging wells, ponds, etc. 2. அழிக்கும் வேலை செய்பவன்; one who ruins.

[குளம் + தோண்டி.]

குளநண்டு *kuḷanaṇḍu*, பெ.(n.) நண்டு வகை; pond crab.

[குளம் + நண்டு.]

குளநண்டு

குளநாவல் *kuḷanāval*, பெ.(n.) குளத்தில் வசிக்கும் நண்டு; pond crab (சா.அக.).

[குளம் + நாவல்.]

குளநெல் *kuḷanēl*, பெ.(n.) குளத்தின் நீர்ப்பிடியில் தானாக விளையும் நெல்; wild rice, growing, spontaneously in the bed of a tank. “மெல்விரல் மெலியக் கொய்த குளநெல்லும்” (சீவக.355).

ம. குளப்பாண்டி.

[குளம் + நெல்.]

குளநெல்லி *kuḷanēlli*, பெ.(n.) குளத்து நீரால் பயிராகும் நெல்; paddy growing in ponds without cultivation (சா.அக.).

[குளம் + (நெல்) நெல்லி.]

குளப்பச்சை *kuḷa-p-paccāi*, பெ.(n.) குளத்தின் வடிவாகக் கையில் ஊசியால் குத்தியெழுதும் பச்சைக்குத்து; tattoo on the arm in the shape of a tank.

[குளம் + பச்சை.]

குளப்படி *kuḷappaḍi*, பெ.(n.) 1. குளம்பு படிந்த கவடு; hoof-marks. “குளப்பிடி நீருமளப்பருந் தன்மைப் பிரளய சலதியும்” (பதினொ. திருவிடைம. 7). 2. குளம்புச் சுவட்டில் தேங்கிய நீர்; puddles in hoof-marks. “அவர்கள் வியசனம் குளப்படி யென்னும்படி” (அஷ்டாதச.தத்வத்.ஈசு. 11).

[குளம்பு + அடி - குளம்படி - குளப்படி.]

குளப்படிக்கோரை *kuḷappaḍi-k-kōrai*, பெ.(n.) குளக்கரையில் உண்டாகும் கோரை வகை; a sedge growing on the banks of a tank.

[குளம் + படி + கோரை.]

குளப்படுகை *kuḷa-p-paḍugai*, பெ.(n.) குளத்துக்கு அருகில் உள்ள நிலம்; lands adjacent to tanks.

[குளம் + படுகை.]

குளப்பண்ணை *kuḷappannai*, பெ.(n.) காட்டுக் கொளுஞ்சி; orange tree (சா.அக.).

[குள்ள → குள + பண்ணை.]

குளப்பயறு *kuḷappayaru*, பெ.(n.) பயறுவகை; a kind of pulse.

[குளம் + பயறு.]

குளப்பற்றுநெல் *kuḷa-p-paru-nel*, பெ.(n.) குளநெல் பார்க்க; see *kuḷanel*

[குளம் + பற்று + நெல்.]

குளப்பறிப்பு *kuḷa-p-parippu*, பெ.(n.) ஏரியின் வெட்டுக் கிடங்கு; hollow dug out in the bed of a tank. “குளமும் குளப்பறியும் உட்பட்ட நிலத்தில்” (கல்வெட்ட.).

[குளம் + பறிப்பு.]

குளப்பாகல் *kuḷa-p-pāḡal*, பெ.(n.) மிதிபாகல்; balsam pear.

[குளம் + பாகல்.]

குளப்பாடு *kuḷa-p-pāḍu*, பெ.(n.) குளப்படுகை பார்க்க; see *kuḷa-p-paḍugai*

ம. குளப்பாடு

[குளம் + பாடு.]

குளப்பாலை இலை *kuḷappālai-yilai*, பெ.(n.) கசப்பு வெட்பாலை இலை; leaves of biliter cleander (சா.அக.).

[குடசப்பாலை → குடப்பாலை → குளப்பாலை + இலை.]

குளப்பாலை *kuḷa-p-pālai*, பெ.(n.) குடசப்பாலை; (பதார்த்த.234); conessibark.

[குடசப்பாலை → குளப்பாலை.]

குளப்புக்கூறுகொள்(ளு)–தல் *kuḷappu-k-kūru-kol*, 16செ.குன்றா.வி.(v.i.) பெருந்துன்பமுறுத்துதல்; lit, to trample with hoofs, to cause, great misserly “திருமாலாற் குளப்புக் கூறு கொளப்பட்டு” (திவ். நாய்ச்.13,6).

[குளம்பு → குளப்பு.]

குளப்புரவு *kuḷa-p-puravu*, பெ.(n.) குளத்தின் நீர்பாய்ந்து சாகுபடியாகத் தகுந்த நிலம்; the whole extent of land irrigable under a tank.

ம. குளப்புரவு

[குளம் + புரவு.]

குளப்பூ *kuḷappū*, பெ.(n.) ஓர் வகை முட்செவ்வந்தி; damask persian rose (சா.அக.).

[குளம் + பூ.]

குளப்பொருக்கு *kuḷa-p-porukku*, பெ.(n.) எரிக்குள் உண்டாகும் கரம்பைமண்; chapped mud in a tank, used for manure.

[குளம் + பொருக்கு.]

குளபாகம் *kuḷabāgam*, பெ.(n.) மிக அழகானச் செய்யுள் நடை; lit., sugar-like style easy flowing style of composition.

[குளம் + பாகம்.]

குளம் *kuḷam*, பெ.(n.) 1. தடாகம் (பிங்.); tank, pond, reservoir. 2. ஏரி; lake. “குளக்கீழ் விளைந்த..... வெண்ணெல்” (புறநா.33,5). 3. சிலை, மார்கழி (பரிபா.11,76உரை.); the month of *mārkāḷi* 4. நெற்றி; forehead. “திருக்குள முளைத்த கட்டாமரை” (கல்வா.31,9).

ம.குளம்; க.கொலி, கொளகெ, கொண; தெ.கொலனு, கொலகு, கொலகுவு; து.குள, கொள; பட.கொள; பிரா.கும்பு; Skt. kōla.

kōla, a pond. Cl. (p.456) and Gt. (p.521) refer the word to *D. kōla* 2 (*kuja*), which may be right. They think *kōla* or *kuja* comes from T., M. *kuji*, to bathe; this is wrong, as *kōla* means "a hold, a reservoir" (of *kōra*, etc.; cf. *kuja* 2, *kuju*). *kōla* might also be referred to *g. kuji* 1 and 2; cf. Sk. *cuḍā*, a small well, and *cuṇṇi*, etc (No.150) (K.K.E.D.XXVI).

[குள் → குளம்]

குளம்² *kuḷam*, பெ.(n.) 1. சருக்கரை (திவா.); sugar. 2. வெல்லம் (குடா.); jaggery.

[உள் → குள் → குளம்]

குளம்படி *kuḷampaḍi*, பெ.(n.) குதிரை, ஆடு, மாடு, கழுதை முதலியவற்றின் பாதம்; the hoofs of horse, sheep, cattle, ass etc. (சா.அக.).

[குளம்பு + அடி]

குளம்பல் *kuḷambal*, பெ.(n.) சந்தனக் குழம்பு; semi solid sandal paste (சா.அக.).

[குளம்பு → குளம்பல்]

குளம்பழகல் *kuḷambalpaḷaḷ*, பெ.(n.) கால்நடையின் குளம்பு நோய்வகை (கால்.வி.132); foot-rot, ulcer in the feet of sheep and goats.

[குளம்பு + அழகல்]

குளம்பாசி *kuḷambāsi*, பெ.(n.) குளத்தில் மீன் பிடிக்கும் உரிமை; fishing right in a tank.

[குளம் + பாசி]

குளம்பு *kuḷambu*, பெ.(n.) ஒருவகை விலங்குகளின் காலடி; hoof of an animal. "வெள்ளுளைக் கலியான் கவிஞளம் புகள்" (புறநா.15).

ம.குளம்பு; க.கொளக, கொளகு, கொணகு; கோத.கொள்க; பட.கோகு.

[குள் → குளம்பு]

குளம்புக்களிம்பு *kuḷambu-k-kalimbu*, பெ.(n.) குளம்பிலிடும் பூச்சு மருந்து (கால்.வி.132); ointment for hoof.

[குளம்பு + களிம்பு]

குளம்புகிள்ளு-தல் *kuḷambukiṇṇu-*, 15 செ.கு.வி. (v.i.) கன்றின் குளம்பு முனையைச்சீவுதல்; to clip off the edge of a calf's hoof as soon as it is born.

[குளம்பு + கிள்ளுதல்]

குளம்புச் சிலந்தி *kuḷambu-c-cilandī*, பெ.(n.) கால்நடைகளின் குளம்பிலுண்டாகும் சிலந்தி வகை (கால்.வி.132); foul, a hoof disease.

[குளம்பு + சிலந்தி]

குளம்புச்சீவல் *kuḷambu-c-cīval*, பெ.(n.) துண்டு துண்டாக சீவியெடுத்த கொம்பு; thin slices pared of hoofs (சா.அக.).

[குளம்பு + சீவல்]

குளம்வளா *kuḷamvaḷā*, பெ.(n.) குளப்பரப்பு; area of the tank.

[குளம் (வளவு) வளா]

குளம்ச்சம் *kuḷamaccam*, பெ.(n.) கோரை; sedge grass (சா.அக.).

[குளம் + மச்சம்]

குளமருது *kuḷamarudu*, பெ.(n.) ஆற்று மருது, நீர் மருது; narrow leaved myroloban of Travancore (சா.அக.).

ம. குளமருது

[குளம் + மருது]

குளமழி-தல் *kuḷam-aḷi-*, 3 செ.கு.வி.(v.i.) மீன் பிடிக்கும்படி குளம் நீர் வற்றுதல்; to have the water in a tank considerably reduced to allow easy fishing.

[குளம் + அழிதல்]

குளமீன் *kuḷamīṇ*, பெ.(n.) குளத்துமீன்; tank fish which is useful in cases of fever and dropsy (சா.அக.).

[குளம் + மீன்.]

குளமுடிகம் *kuḷa-mūḍigam*, பெ.(n.) தொடரிச் செடி; an unknown plant supposed to possess magic virtue (சா.அக.).

[குளம் + ஊடிகம்.]

குளவஞ்சி *kuḷavañji*, பெ.(n.) வஞ்சிக்கொடி; slender rattan (சா.அக.).

[குளம் + வஞ்சி.]

குளவட்டை *kuḷavaṭṭai*, பெ.(n.) நீரட்டை; small kind of leech.

ம. குளவட்டை

[குளம் + வட்டை.]

குளவடம்பு *kuḷavaḍambu*, பெ.(n.) குளத்தி லுண்டாகுங் கொடிவகை; a creeper in tanks.

[குளம் + அடம்பு.]

குளவடை *kuḷa-v-aḍai*, பெ.(n.) பழைய ஏரிவரி; an ancient tax on tanks (S.I.I.ii.247).

[குளம் + அடை.]

குளவடைக்கடமை *kuḷavaḍai-k-kaḍamai*, பெ.(n.) ஏரிக்குளங்களைப் பராமரிப்பதற்கு உரியதாகப் பெறும்வரி (கல்.க.சொ.அக.).

[குளம் + அடை + கடமை.]

குளவரகு *kuḷavaragu*, பெ.(n.) வரகுவகை; tank millet.

[குளம் + வரகு.]

குளவல்லிமா *kuḷavallimā*, பெ.(n.) தழுதாழை; wind killer (சா.அக.).

[குளம் + வல்லி (மாய்) மா.]

குளவாழை *kuḷavāḷai*, பெ.(n.) ஆடவை மடங்கல் (ஆனி, ஆவணி) மாதங்களில் விதைக்கப் பெற்று ஆறுமாதத்திற் பயிராகும் குளநெல்வகை; a coarse tank-paddy, sown in āni-āvaṇi, maturing in six months.

[குளம் + வாழை.]

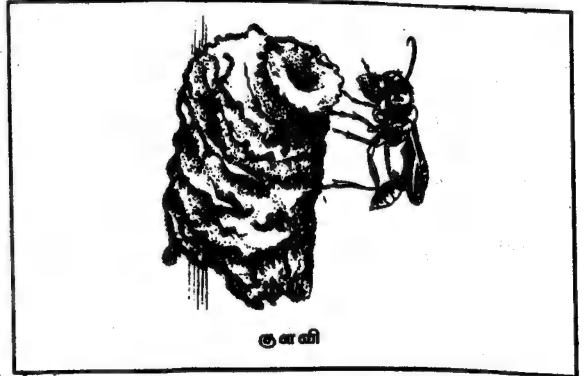
குளவாழை *kuḷavāḷai*, பெ.(n.) ஒரு மட்ட நெல்; a coarse paddy grown in tank bed. 2. புளி, மாங்காய்; narrow medium leaved gambogo (சா.அக.).

[குளம் + வாழை.]

குளவி *kuḷavi*, பெ.(n.) 1. கொட்டுமியல்புள்ள வகை; wasp, clay-building fly. “சுற்றாங் கடுங்குளவிச் சூரைத் தூறு” (தனிப்பா.107,44). 2.வண்டுவகை; carpenter bee. 3. காட்டு மல்லிகை; wild jasmine. “கரந்தை குளவி கடிமழ் கலிமா” (குறிஞ்சி.76). 4.மலைமல்லிகை வகை; indian cork. “கூதளங்க கவினிய குளவி” (புறநா.168,12). 5.பச்சிலைமரம்; mysore gamboge.

ம.குளவி; க.கொளவி.

[குள் → குள்ளகம் → குளகம்.]

குளவி

குளவிக்கூடு *kuḷavi-k-kūḍu*, பெ.(n.) குளவி கட்டிய கூடி, தேனில் குழைத்துக் கொடுக்க வாந்தியை நிறுத்தும்; wasps nest, when mixed with honey stops vomitting (சா.அக.).

[குளவி + கூடு.]

குளவிக் கூண்டுக் கருக்கு *kuļavi-k-kūṇḍu-k-karukku*, பெ.(n.) குளவிக் கூட்டின் களிமண்ணை நீரில் போட்டு இறக்கிய கியாமும்; the decoction prepared from the clay of the wasp which arrests hicough (சா.அக.).

[குளவி + கூண்டு + கருக்கு]

குளவிக் கொட்டு *kuļavi-k-kottu*, பெ.(n.) குளவி கடித்தல்; the sting of a wasp (சா.அக.).

[குளவி + கொட்டு]

குளவித்தேன் *kuļavi-t-tēṇ*, பெ.(n.) குளவி கட்டுந் தேன்; honey extracted from bee hive (சா.அக.).

[குளவி + தேன்]

குளவிதைப்பு *kuļ-vidaippu*, பெ.(n.) குளநெற் சாகுபடி; sowing in a tank bed.

[குளம் + விதைப்பு]

குளவிந்தம் *kuļavindam*, பெ.(n.) மருந்தாக உதவும் மஞ்சள்வகை; a kind of turmeric, used medicinally.

[குளம் + விந்தம்]

குளவிமண் *kuļaviman*, பெ.(n.) குளவிக் கூட்டு மண்; mud in a wasp's nest.

[குளவி + மண்]

குளவிமெழுகு *kuļavimeḷugu*, பெ.(n.) குளவிக் கூட்டின் மெழுகு; bees wax (சா.அக.).

[குளவி + மெழுகு]

குளவுரி *kuļavuri*, பெ.(n.) சந்தனம்; sandal wood (சா.அக.).

[குள + உரி]

குளவெட்டு *kuļ-veṭṭu*, பெ.(n.) 1. ஏரியைப் பழுது பார்த்தல்; tank repair. 2. ஏரி பழுது பார்த்தலுக்குக்

குடிகள் செலுத்தும் வரி; a cess paid by the ryots to the land-holders on account of tank repair.

[குளம் + வெட்டு]

குளவெட்டுமானியம் *kuļ-veṭṭu-māṇiyam*, பெ.(n.) ஏரிவெட்டுக்கு ஆள் அமர்த்த விடப்படும் சலுகை நிலம்; inam granted for the service of procuring workmen for tank repair.

[குளவெட்டு + மானியம்]

குளவெள்ளரி *kuļ-veḷḷari*, பெ.(n.) ஏரியின் உள்வாயில் விளையும் வெள்ளரி; cucumbers raised in tank beds.

[குளம் + வெள்ளரி]

குளறி *kuḷari*, பெ.(n.) முகைப்புல்; couch-grass (சா.அக.).

[குளறு → குளறி]

குளறிப்பேக-தல் *kuḷarippēṣu*, 12 செ.குன்றாவி (v.t.) தடுமாறிப் பேசுதல்; indistinctness in utterance especially due to cleft palate (சா.அக.).

[குளறு → குளறி + பேசு]

குளறியடி-த்தல் *kuḷari-yaḍi-*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) மாப்பில் அடித்தழுதல்; to wail and beat the breasts in mourning.

[குளறி + அடித்தல்]

குளறு-தல் *kuḷaru-*, 6 செ.கு.வி.(v.i.) அச்சம் முதலியவற்றால் மொழி தடுமாறுதல்; to stammer through fear, anger, confusion of mind.
2. நரிமுதலியன ஊளையிடுதல்; to howl, yell, make a hideous noise, as jackals.

12. குளறுக

[குளறு → குளறு]

குளறு-தல் *kuḷaru-*, 11 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. தடுமாறிப்பேசுதல்; to falter to stumble in one's speech “பயனின் மொழிகள் குளறாமுன்” (சிவப். பிரபந்.வெங்கைக்கலம்96). 2. கெடுத்தல்; to spoil காரியத்தைக் குளறாதே.

[குழறு → குளறு.]

குளறுபடி *kuḷaru-paḍi*, பெ.(n.) குழறுபடை பார்க்க; see *kuḷarupaḍai*

[குளறு + படி.]

குளறுபடை *kuḷaru-paḍai*, பெ.(n.) 1. சொல் தடுமாற்றம்; incoherent talk. 2. குழப்பம்; confusion. “நானானெக் குளறுபடை புடைபெயர்த்திடவும்” (தாயு.மொனை.5).

[குழறு → குளறு + படை.]

குளறுவாய் *kuḷaruvāi*, பெ.(n.) நாக்குக் குளறும் வாய்; mouth with faltering tongue. 2. குளறிப் பேசல்; defective utterances (சா.அக.).

[குழறு → குளறு + வாய்.]

குளம்பல் *kuḷambal*, பெ.(n.) குளத்தில் தோன்றும் ஆம்பல் (நன்.256,மயிலை.); water-lily.

[குளம் + ஆம்பல்.]

குளி¹-த்தல் *kuḷi-*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. நீராடுதல்; to bathe. “களிப்பர் குளிப்பர்” (பரிபா.6:103). 2. கழுத்துவரை குளித்தல்; to wash one's body up to the neck. 3. மாதவிலக்குக் குளியல்; to take purificatory bath after menstruation. அவள் குளித்து நான்கு மாதம் ஆயிற்று (கொ.வ.). 4. தைத்தல்; to pierce, as an arrow. “கூர்ங்கணை குளிப்ப” (பு.வெ.10, சிறப்பிற்,10,கொளு.). 5. அழுந்துதல்; to press against. “மென்கொங்கையென் னங்கத் திடைக்குளிப்ப” (திருக்கோ.351). 6.வலிய உட்புகுதல்; to enter the thick of a fight.

“கடற்படை குளிப்ப மண்டி” (புறநா.6). 7. மறைதல்; to hide, conceal oneself. “யானறிது லஞ்சிக் குளித்து” (கலித்.98). 8. தோல்வியுறுதல்; to be defeated. “மீன் குளிக்குங் கற்பின்” (சீவக.2141).

ம. குளி

[உள் → குள் → குளி.]

குளி²-த்தல் *kuḷi-*, பெ.(n.) 4 செ.குன்றாவி.(v.t) முத்துகளை மூழ்கியெடுத்தல்; to dive for pearls. “பணிலம் பலகுளிக்கோ” (திருக்கோ.63).

[உள் → குள் → குளி.]

குளி³ *kuḷi*, பெ.(n.) குளியல்; bath, ablution. “இது எத்தனை குளிக்கு நிற்கும்” (ஈடு.4: 5,1). 2. முத்துக் குளி; diving, as for pearls or chanks.

ம. குளி

[உள் → குள் → குளி.]

குளிககாலம் *kuḷiga-kālam*, பெ.(n.) திருமணச் சடங்குகளுக்கு மங்கலமானதும், இறப்புச் சடங்குகளுக்கு அமங்கலமானதும் ஒவ்வொரு நாளும் குளிகள் தோன்றும் நேரத்திலிருந்து 3 3/4 நாழிகை வரை உள்ளதுமான காலம்; the period of time in each day extending to an hour and half from the rising of kulikan or kulikai considered auspicious for marriage ceremonies and inauspicious for funeral ceremonies.

மறுப. குளிகைக்காலம்

[குளிகள் + காலம்.]

குளிகள் என்பது காணாக் கோள்களுள் ஒன்று. அதற்குரிய காலத்தைக் குளிகைக்காலம் அல்லது , குளிகைக்காலம் என்பதே பொருந்தும். குளிகைக்காலம் என்பது தவறு. குளிகை என்பது உருண்டையான மாத்திரையைக் குறிப்பதாகும்.

குளிகம் *kuligam*, பெ.(n.) மருந்தின் பொது; medicine in general (சா.அக.).

[குளி → குளிகம்.]

குளிகன் *kuligan*, பெ.(n.) 1. எண்பெரு நாகத் தொன்று; a divine serpent, one of *astamāṇḍagam* “குளிகாதி... வெங்கணாகம்” (கம்பரா. நாகபா.62). 2. காணாக் கோள்களுள் ஒன்று; name of an invisible planet.

[குளி → குளிகன்.]

குளிகாரன் *kuligāraṇ*, பெ.(n.) முத்துக்குளிப்பவன்; diver for pearls or chanks.

[குளி + காரன்.]

குளிகுளி-த்தல் *kulī-kulī*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) பிள்ளை பெறல்; to be delivered of a child.

[குளி → குளித்தல்.]

குளிகை¹ *kuligaḥ*, பெ.(n.) 1. மாத்திரை; pill. 2. மந்திர வலிமையுள்ள மாத்திரை; magic pill supposed to have supernatural powers “குளிகையிட்டுப் பொன்னாக்குவன்” (திருமந்.2709).

[குள் → குளி → குளிகை (உருண்டை).]

குளிகை² *kuligaḥ*, பெ.(n.) குளிகன்காலம் பார்க்க; see *kuligāṅkalam*.

[குளிகன் → குளிகை.]

குளிகைக்கட்டு *kuligai-k-kattu*, பெ.(n.) 1. பாவு கீறிச் சுற்றப்படும் முன், சிறு நூலால் சில குளிகைகள் சேர்த்துக் கட்டப்படுவது; fastening some globules with thread while fixing warp. 2. தறியில் சில குளிகைகள் சேர்ந்து இழைகள் நீட்டிக் கட்டும் கலனைக் கோலுடன் சேர்த்துக் கட்டப்படும் கட்டு; fastening some globules when attaching warp thread to loom.

[குளிகை + கட்டு.]

குளிகைக்கலை *kuligai-k-kalai*, பெ.(n.) உயிர் வளியை இட மூக்குத்துளை வழியாகச் செலுத்தும் நிலவுக் (சந்திர)கலை; the vital air (prāṇ) passing through the left nostril (சா.அக.).

[குளிகை + கலை.]

குளிகைக்காலம் *kuligai-k-kālam*, பெ.(n.) குளிககாலம் பார்க்க; see *kuligāṅkalam*.

[குளிகன் + காலம் → குளிககாலம் → குளிகைக்காலம்]

குளிகைகட்டுக்கயிறு *kuligai-k-kattu-k-kayiru*, பெ.(n.) கட்டுகட்டும் இடங்களில் பயன்படுத்தப்படும் இருவகையான கயிறுகள்; two kinds of strings used to make knobs when fastening poles etc. (உழ.நெ.க.அக.). 2. குளிகை கட்டிய பிறகு உயிர் கொடுத்தல்; the process of consolidating mercury into a pill and then animating it. (சா.அக.).

[குளிகை + கட்டு + கயிறு.]

குளிகைகட்டு-தல் *kuligai-k-kattu*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. மாத்திரை செய்தல்; to make pills. 2. சித்திக் குளிகையை உடலிற் கட்டிச் கொள்ளுதல்; to fasten a magical pill on the body, either as an amulet against poisonous bites or as a means to attain supernatural power such as flying through the air.

[குளிகை + கட்டு.]

குளிகைகட்டு-தல் *kuligai-k-kattu*, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) குளிகையாகச் செய்தல்; making into a pill (சா.அக.).

[குளிகை + கட்டு-]

குளிகைகோட்டல் *kuligai-kōḍḍal*, பெ.(n.) குளிகைக்கு உறையிடல்; giving a coating to pills (சா.அக.).

[குளிகை + கோட்டல்.]

குளிகைசித்தர் *kuligai-ṣittar*, பெ.(n.) சித்தரில் தேர்ந்தோர்; skilled men amongst Siddhars, who

could perform miracles. 2. இதனிய (இரச)க் குளிகையைக் கொண்டு வானம் பாயும் சித்தர்கள்; Siddhar's skilled in or capable of flying in the sky with the aid of animated mercurial pill (சா.அக.).

[குளிகை + சித்தர்.]

குளிகைசித்தி *kuligai-sitti*, பெ.(n.) இரசகுளிகை முதலியவற்றாற் கூடியதாகக் கருதும் வானுலாவும் வல்லமை; the power of flying in the air believed to be acquired by means of mercurial pills.

[குளிகை + சித்தி.]

குளிகைப்போக்கு *kuligai-pōkku*, பெ.(n.) சத்துத் தீர்ந்த குளிகையின் தன்மை, வேகம், வலி முதலியன; the nature, force, or power etc. of an animated mercurial pill (சா.அக.).

[குளிகை + போக்கு.]

குளிகைபாடம் *kuligai-pādam*, பெ.(n.) இதனிய (இரச)க் குளிகையைச் செய்யும் முறைகளையும் அதற்குச் சாரணை கொடுக்கும் விதிகளையும் பற்றிய நூல்; a treatise on the method of preparing mercury pills and the principles to be observed in giving life to them. 2. இதனிய (இரச)க் குளிகை இட்ட சாரணை; animation imparted to mercury pill (சா.அக.).

[குளிகை + பாடம்.]

குளிகைபோடல் *kuligai-pōdal*, பெ.(n.) இதனிய (இரச)க் குளிகையை வாயிலடக்கிக் கொள்ளுதல்; securing a mercurial pill in the mouth. 2. அபினி உட்கொள்ளல்; swallowing opium pill (சா.அக.).

[குளிகை + போடல்.]

குளிகைமணி *kuligai-maṇi*, பெ.(n.) இதனியமணி (இரசமணி); mercurial pill (சா.அக.).

[குளிகை + மணி.]

குளிகையந்திரம் *kuligai-yandiram*, பெ.(n.) மருந்து மாத்திரைகள் செய்யுமோர் கருவி; a machine for preparing pills (சா.அக.).

[குளிகை + இயந்திரம்.]

குளிகையாட்டல் *kuligai-yāṭṭal*, பெ.(n.) மாத்திரை செய்தல்; making or preparing pills (சா.அக.).

[குளிகை + ஆட்டல்.]

குளிகையாடல் *kuligai-yāḍal*, பெ.(n.) சத்துத் தீர்ந்த இதனிய (இரச)க் குளிகையை வாயிலடக்கிக் கொண்டு வானத்தில் காற்றினூடே பறத்தல்; flying in the atmosphere or aerial region by securing in the mouth the animated mercurial pill. 2. அண்டம் பாய்தல்; flying in the etheric region from one planet to another with the aid of mercurial pill (சா.அக.).

[குளிகை + ஆடல்.]

குளிகையிடு-தல் *kuligai-y-idu*, 20 செ.கு.வி.(v.i.) சித்திக் குளிகையை உடம்பைக் கீறி உட்புகுத்துதல்; to insert a pill in an incision made in the body in order to counter act the influence of poisonous bites or to communicate supernatural power.

[குளிகை + இடு-]

குளிகையோட்டம் *kuligai-y-ōṭṭam*, பெ.(n.) குளிகையின் வேகம்; the dynamic force or power of mercury pill (சா.அக.).

[குளிகை + ஓட்டம்.]

குளிகைவேகம் *kuligai-vēgam*, பெ.(n.) குளிகையின் வேகம்; the dynamic force or power of mercury pill (சா.அக.).

[குளிகை + வேகம்.]

குளிகைவேதை *kuligai-vēdai*, பெ.(n.) இதனிய (இரச)க் குளிகையைக் கொண்டு செய்யும் வேதிமுறை; the art of making gold with the aid of consolidated mercurial pill (சா.அக.).

[குளிகை + வேதை.]

குளிகோமணம் *kulī-kōmanam*, பெ.(n.) நீர்ச்சீலை; a kind of loin-cloth.

[குளி + (கோமணம்) கோமணம்.]

குளிசங்கட்டல் *kulīśaṅ-kaṭṭal*, பெ.(n.) கோள் (கிரக) குற்றங்களை நீக்கம் செய்ய வேண்டி தாயத்து மந்திரித்துக் குழந்தை அல்லது பெண்களுக்கு உடம்பில் கட்டுதல்; tying an amulet to a child or woman after performing necessary ceremonial rites and chanting of mastrams so as to be free from morbid affections (சா.அக.).

[குளிசம் + கட்டல்.]

குளிசங்கு *kulī-śaṅgu*, பெ.(n.) நீருட் குளித் தெடுத்த சங்கு; chank obtained by diving (W).

[குளி + சங்கு.]

குளிசம்¹ *kulīśam*, பெ.(n.) 1. பாதுகாப்பிற்காகக் கட்டிக் கொள்ளும் ஒருவகைத் தகடு; amulet (G.Sm.D.I.J. 145). 2. காப்புக் கட்டிற்குரிய மெல்லிய மாழைத்தகடு; thin piece of metal with magical characters worn as a charm against evil spirits or disease. 3. பாம்பாட்டிகள், நஞ்சு இறக்குவோர் முதலானோர் கையில் காப்பிற்காகக் கட்டிக் கொள்ளும் வேர்; root tied round the finger of a snake-charmer or poison charmer, as an amulet. 4. சில மூலிகைகள் நன்றாகப் பயன்படுவதற்கு மந்திரமாகச் செய்யும் காப்பு; magical rites for securing the full medicinal efficacy of certain plants.

[குள் → குளி → குளிசம்.]

குளிசம்² *kulīśam*, பெ.(n.) குளிகை பார்க்க (இ.வ.); see *kuligai*

[குள் → குளி → குளிசம்.]

குளிசம்³ *kulīśam*, பெ.(n.) வளையம் (யாழ்.அக.); ring.

[குளிகை → குளிசம்.]

குளிசமாடல் *kulīśa-māḍal*, பெ.(n.) மந்திரித்துத் தகடு எழுதிக் கட்டல்; tying a talisman or as amulet after necessary incantations. It is done in the case of persons suffering from diseases or from the evil influence of demons, devils or other spirits (சா.அக.).

[குளிசம் + ஆடல்.]

குளிசிங்கி *kulī-śiṅgi*, பெ.(n.) பேச்சினால் வயப்படுத்துகை; coaxing.

குளிசீலை *kulī-śīlai*, பெ.(n.) கோவணம் (கொ.வ.); loin cloth.

[குளி + சீலை.]

குளித்தல் *kulittal*, பெ.(n.) நீராடல்; having a bath, which removes lethargy bodily heat, sense of fatigue etc. 2. குதகமாதல்; menstruating (சா.அக.).

[குளி → குளித்தல்.]

குளித்தாமரை *kulī-t-tāmarai*, பெ.(n.) ஆகாயத் தாமரை; a herbal plant (சா.அக.).

[குளிர் + தாமரை - குளிர் தாமரை → குளித்தாமரை (கொ.வ.)]

குளித்திப்பூடு *kulitti-p-pūḍu*, பெ.(n.) இதன் இலைகள் வீக்கங்களுக்குக் கட்டப் பயன்படும் பூண்டு; arrow head, its leaves are applied to swelling (சா.அக.).

மறுவ. குதிலைக்குளம்படி

[குளித்தி + பூடு]

குளிதுறை *kulī-turai*, பெ.(n.) குளியல்துறை; bathing ghat. “குளிதுறையிற் சிதடனார்க்கு வலம்புரியின் மணி கிடைத்தவாறு” (குற்றா.தல. திருமால்.84).

[குளி + துறை]

குளிப்பச்சை *kulji-p-pacca*, பெ.(n.) ஆற்றுப்பச்சைக் கல்; a green stone.

[குளி + பச்சை.]

குளிப்பாட்டு¹-தல் *kulippāṭṭu*-, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) நீராட்டுதல்; to bath or wash. “பொருதைநீர் குளிப்பாட்டி” (காஞ்சிப்பு.தழுவ.288).

[குளிப்பு + ஆட்டு-]

குளிப்பாட்டு²-தல் *kulippāṭṭu*-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) புகழ்ந்து வயப்படுத்துதல்; to win over, by flattery.

[குளிப்பு + ஆட்டு-]

குளிப்பிடப்பாறு *kulippida-p-pāru*, பெ.(n.) முத்துக் குளிக்குந் துறை; the banks of a pearl or chank fishery.

[குளிப்பு + இடம் + பாறு. (பாறு = அகன்ற இடம், கரையோரக் கடற்பகுதி)]

குளிப்பித்தல் *kulippittal*, பெ.(n.) நீராடச் செய்வித்தல்; causing to bathe (சா.அக.).

[குளி → குளிப்பித்தல்]

குளிப்பு *kulippu*, பெ.(n.) நீராடுகை; washing, bathing.

[குளி → குளிப்பு]

குளிமிட்டான் *kuli-miṭṭān*, பெ.(n.) 1. நத்தைச் குரி; bristly button-weed. 2. தண்ணீர்விட்டான் கிழங்கு; water root (சா.அக.).

[குளி → குளிமிட்டான்]

குளியம்¹ *kuliyam*, பெ.(n.) வேங்கைப்புலி (அக.நி.); man-eater.

மறவ. வரிப்புலி

[குளி → குளியம் (உருட்சி, திரட்சி, வலிமை).]

குளியம்² *kuliyam*, பெ.(n.) 1. உருண்டை (அக.நி.); ball, globe. 2. மருந்து (பிங்.); medicine.

[குளி → குளியம் (உருட்சி, திரட்சி)]

குளியல் *kuliyal*, பெ.(n.) நீராடுகை; bathing “காலை மாலைக் குளியல்” (பதார்த்த. 1307, தலைப்பு.).

[குளி → குளியல்]

குளியலாட்டல் *kuliyal-āṭṭal*, பெ.(n.) நீராட்டல்; giving a bath (சா.அக.).

[குளியல் + ஆட்டல்]

குளியாமலிரு-த்தல் *kuliyāmal-iru*-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) கருப்பமாயிருத்தல் (கொ.வ.); lit., to be without menstrual bath, to be pregnant.

[குளியாமல் + இரு-]

குளியான் *kuliy-ān*, பெ.(n.) முத்துக் குளிப்போன்; pearler, chank diver.

[குளி + ஆள்.]

குளியிடிச்சான் *kuli-y-iḍiccān*, பெ.(n.) நெல்வகை (விவசா. நூன்.2); a kind of paddy.

[குளி + (இடித்தான்) இடிச்சான்.]

குளியோடு-தல் *kuliy-ōḍu*-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) முத்துச்சிப்பி முதலியவை எடுத்தற்காகக் குளித்தல்; to dive for pearls or chanks.

[குளி + ஓடு-]

குளிர்¹-தல் *kulir*-, 2 செ.கு.வி.(v.i.) 1. பனிக்காற்று உறைத்தல்; to feel cold, chilly, as breeze. குளிர்வாடை. 2. குளிர்ச்சியறுதல்; to be cool, refreshing. “சிங்கி குளிர்ந்துங் கொலும்” (நீதி நெறி.59). 3. உடம்பு சில்லிடுதல்; to get numbed, as in death. 4. கண்முதலிய பொறிகளுக்கு இனியதாதல்; to be pleasant to the sense of touch, sight or hearing. “என்புறக் குளிரு

நெஞ்சுருகும்” (கம்பரா.விபீடண.21). 5. கருணையால் முகங்கனிதல்; to be benignant, as the countenance. 6. ஆறுதலடைதல்; to be consoled, comforted; to be satisfied. இப்போதுதான் என் மனம் குளிர்ந்தது. 7. சின்னம்மை முதலியவற்றால் இறத்தல்; to die, as of an epidemic like small-pox. குழந்தை அம்மை போட்டுக் குளிர்ந்து போயிற்று (இவ.).

ம. குளிர்; க. குளிர்.

[குள் → குளி → குளிர்.]

குளிர்²-தல் *kuḷir-*, 2 செ.கு.வி. (v.i.) தங்குதல்; to seat, rest. “குளிரு மரப்பலகை” (சீவக.1782).

[குள் → குளி → குளிர்.]

குளிர்³ *kuḷir*, பெ.(n.) 1. குளிர்ச்சி (திவா.); coldness, chilliness. 2. சுரக்குளிர்; ague, cold fits. 3. பனிக் காற்று (திவா.); dewy chill blast. 4. நடுக்கம்; shivering, trembling, shuddering, as with fear. என்னைக் கண்டால் அவனுக்குக் குளிர்ந்தான். 5. வெண்குடை (குடா.); white umbrella. 6. மீனொழுங்கு (குடா.); shoal, school of fish.

று. குளிர்; பட. கொரவு.

[குள் → குளி → குளிர்.]

குளிர்⁴ *kuḷir*, பெ.(n.) தங்குகை (குடா.); seating, resting.

[குள் → குளி → குளிர்.]

குளிர்⁵ *kuḷir*, பெ.(n.) 1. குடமுழவு (திவா.); kettle-drum. 2. கிளிகடி கருவி; contrivance to scare away parrots. “தட்டையும் குளிரும்” (குறிஞ்சிப். 43). 3. கவண் (பிங்.); sling.

ம. குளிர்; க. குளிர்.

[குளிறு → குளிர் (குளிறு - ஒலி, ஒலித்தல்.)]

குளிர்⁶ *kuḷir*, பெ.(n.) 1. மழு (குடா.); battle-axe. 2. குலம்; trident. 3. அரிவாள்; sickle. “குளிர் புரை

கொடுங்காய்” (மலைபடு.110). 4. இலைமூக்கரி கத்தி (திவா.); knife for cutting the stems of leaves.

[குள் → குளி → குளிர்.]

குளிர்⁷ *kuḷir*, பெ.(n.) 1. நண்டு (பிங்.); crab, lobster. 2. கடக ஓரை (ராசி) (திவா.); cancer, a sign of the zodiac. 3. கடகத்திங்கள் (ஆடிமாதம்) (தைலவ.பாயி); the month Aḍi

[குளி → குளிர்.]

குளிர்காணல் *kuḷir-kāṇal*, பெ.(n.) 1. குளிர்ச்சி தாக்குகை; being affected with cold. 2. உடம்பு நோயாற் சிலலிடுகை (விண்.); becoming cold, as the body in serious illness.

[குளிர் + காணல்.]

குளிர்காந்தி *kuḷir-kāṇḍi*, பெ.(n.) நிலவுக் (சந்திர) காந்தி; a flowering plant that turns towards the moon (சா.அக.).

[குளிர் + காந்தி.]

குளிர்காய்-தல் *kuḷir-kāy-*, 2 செ.கு.வி. (v.i.) குளிர் வருத்தாதபடி வெப்பம் பிடித்தல்; to bask in the sun, to warm oneself.

[குளிர் + காய்-]

குளிர்காய்ச்சல் *kuḷir-kāyccal*, பெ. (n.) குளிரொடு தோன்றும் காய்ச்சல் நோய் (பதார்த்த. 842); ague fever attended with chill.

மறுவ. குளிர்ச்சுரம்

[குளிர் + காய்ச்சல்.]

குளிர்காலம் *kuḷir-kālam*, பெ.(n.) பனிக்காலம்; cold season.

[குளிர் + காலம்.]

குளிர்காற்று *kuḷir-kārru*, பெ.(n.) கூதற்காற்று; cold wind. குளிர்காற்றைப் பொறுக்க முடிய வில்லை (உவ.).

[குளிர் + காற்று.]

குளிருளிரந்துபோ-தல் *kuḷir-kuḷirndu-pō-*, 8 செ.கு.வி.(v.i.) 1. குளிர்ச்சியால் உடல் விறைத்துப் போதல்; to be benumbed of cold. 2. உடம்பு சில்லிடுதல்; to become cold, as a dying person.

[குளிர் + குளிர்ந்து + போ-]

குளிருளிரல் *kuḷir-kuḷiral*, பெ.(n.) குளிரால் விறைத்தல்; being benumbed with cold. 2. சில்லிடுதல்; being attacked with chillness of the extremities, as a dying person in cholera (சா.அக.).

[குளிர் + குளிரல்]

குளிற்கொள்ளல் *kuḷir-kollal*, பெ.(n.) 1. தணுப்புறல், சீதளமடைதல்; becoming chill. 2. குளிரால் வருந்தல்; suffering from cold (சா.அக.).

[குளிர் + கொள்ளல்]

குளிற்கோணிகம் *kuḷir-kōṇigam*, பெ.(n.) பூளைச் செடி; woolly herb (சா.அக.).

[குளிர் + கோணிகம்]

குளிர்ச்சி *kuḷircci*, பெ.(n.) 1. குளிர்மை; coolness, cold, coldness. 2. மனங்குளிரச் செய்தல் (சீவக.1810, உரை); the act of cooling, refreshing with cordials, fans, etc. 3. இனிமையானது; that which is sweet, gratifying or pleasing. 2. மரத்துப் போய்ச் சில்லிடுகை; numbness, frigidity, as in death. உடம்பில் குளிர்ச்சி கண்டுவிட்டது (உ.வ.).

[குளிர் → குளிர்ச்சி]

குளிர்ச்சித்தலைம் *kuḷircci-t-tailam*, பெ.(n.) சந்தனாதியைப் போல் தலைக்குக் குளிர்ச்சியை உண்டாக்கும் மருந்து எண்ணெய்; medicated oil affording cooling effects to the brain, as sandal wood oil (சா.அக.).

[குளிர்ச்சி + தலைம்]

குளிர்ச்சிப்பாண்டம் *kuḷircci-p-pāṇḍam*, பெ.(n.) குளிர்ச்சி தரும் பொருள்; cooling substance (சா.அக.).

[குளிர்ச்சி + பாண்டம்]

குளிர்ச்சிமருந்து *kuḷircci-marundu*, பெ.(n.) வெப்பத்தைக் குறைக்கும் மருந்து; cooling medicine.

[குளிர்ச்சி + மருந்து]

குளிர்ச்சியாயிரு-த்தல் *kuḷircciyāy-iru-*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. சில்லென இருத்தல்; being cool. 2. குளிர்ச்சியை உணர்தல்; to feel refreshing (சா.அக.).

[குளிர்ச்சி + ஆய் + இருத்தல்]

குளிரகரம் *kuḷir-śuram*, பெ.(n.) **குளிரகாய்ச்சல்** பார்க்க; see *kuḷir-kāyccal*.

[குளிர் + கரம்]

குளிர்த்தி¹ *kuḷirtti*, பெ.(n.) குளிர்ச்சி; coolness 'நாற்றங் குளிர்த்தி மென்மைகளைக் கொண்டு' (ஈடு, 1.2:2).

[குளிர்ச்சி → குளிர்த்தி]

குளிர்த்தி² *kuḷirtti*, பெ.(n.) பூசை வகை (யாழ்.அக.); a kind of propitiation.

[குளிர் → குளிர்த்தி]

குளிர்த்திக் குடிநீர் *kuḷirtti-k-kuḍinīr*, பெ.(n.) தாகத்திற்கு அருந்தும் குளிர்ந்த நீர்; cool drink (சா.அக.).

மறுவ. தண்ணருந்தம்

[குளிர்த்தி + குடிநீர்]

குளிர்த்திப்பூண்டு *kuḷirtti-p-pūṇḍu*, பெ.(n.) இலைகளை வீக்கங்களுக்குக் கட்ட உதவும் நீர்ச்சேம்பு; arrow head (சா.அக.).

மறுவ. குளிர்த்திப்பூடு, குதிரைக் குளம்படி.

[குளிர்த்தி + பூண்டு]

குளிர் தாமரை *kulir-tāmarai*, பெ.(n.) ஆகாயத் தாமரை; floating lotus, sky lotus (சா.அக.).

[குளிர் + தாமரை.]

குளிர் திகா *kulirtiga*, பெ.(n.) கருங்கொள்; (சா.அக.); black horse gram.

[குளிர்த்திகை → குளிர் திகா (கொ.வ.)]

குளிர் தேசம் *kulir-dēśam*, பெ.(n.) குளிர்நாடு பார்க்க; see *kulir-naḍu*.

[குளிர் + தேசம்.]

குளிர்ந்த அரத்தம் *kulirnda-arattam*, பெ.(n.) உறைந்த குருதி; clotted blood (சா.அக.).

[குளிர்ந்த + அரத்தம்.]

குளிர்ந்த குரல் *kulirnda-kural*, பெ.(n.) இனிய குரல்வளம்; pleasant or delectable voice, as in singing.

[குளிர்ந்த + குரல்.]

குளிர்ந்த கொள்ளி *kulirnda-kolli*, பெ.(n.) ஏய்ப்புக் கள்ளன் (நயவஞ்சகன்); lit, exiguous extinguished fire-brand, honey tongued villain, person with a fair exterior but a foul interior. 2. வெளிக்கு அமைதியாகவும், உள்ளே கொடுமையாகவும் உள்ள பெண்; a mischievous woman appearing mild but cruel in her activities (சா.அக.).

[குளிர்ந்த + கொள்ளி.]

குளிர்ந்த நிறம் *kulirnda-niram*, பெ.(n.) கண்ணுக் கிளிய நிறம்; agreeable, pleasant, fine colour.

[குளிர்ந்த + நிறம்.]

குளிர்ந்த நீர் *kulirnda-nir*, பெ.(n.) 1. பச்சைத் தண்ணீர்; cold water. 2. கடவைத்து ஆறின நீர்; water cooled after boiling. 3. ஒன்பான் மணிகளி லுள்ள நீரோட்டம்; fine glittering in gems (S.I.I. II, 451)

[குளிர்ந்த + நீர்.]

குளிர்ந்த பார்வை *kulirnda-pārvai*, பெ.(n.) இனிய நோக்கம்; benignant look, lookfull of sweetness.

[குளிர்ந்த + பார்வை.]

குளிர்ந்த பேச்சு *kulirnda-pēccu*, பெ.(n.) இனிய பேச்சு; sweet words, pleasant, comforting, soothing words.

[குளிர்ந்த + பேச்சு.]

குளிர்ந்த மணம் *kulirnda-maṇam*, பெ.(n.) நறுமணம்; fragrant smell (சா.அக.).

[குளிர்ந்த + மணம்.]

குளிர்ந்த மனம் *kulirnda-maṇam*, பெ.(n.) இரக்கமுள்ள நெஞ்சம்; kind, benevolent, heart.

[குளிர்ந்த + மனம்.]

குளிர்ந்த முகம் *kulirnda-mugam*, பெ.(n.) அருள் விளங்கும் முகம்; benignant countenance.

[குளிர்ந்த + முகம்.]

குளிர்ந்துகிட-த்தல் *kulirndu-kiḍa*, 3 செ.கு.வி. (v.i.) 1. குடாறியிருத்தல்; to become-cool, as water after boiling. 2. கைகால் சில்லிடுதல்; to become cold, as a dying person. 3. இறத்தல்; to die, used euphemistically.

[குளிர்ந்து + கிடத்தல்.]

குளிர்ந்துபோதல் *kulirndu-pōṭ*, பெ.(n.) சில்லிட்டுப் போதல்; getting cold and stiff just before death.

[குளிர்ந்து + போதல்.]

குளிர்ந்து வருதல் *kulirndu-varudal*, பெ.(n.) காய்ச்சல் கொள்ளுதல்; feeling feverish (சா.அக.).

[குளிர்ந்து + வருதல்.]

குளிர்நடுக்கம் *kulir-naḍukkam*, பெ.(n.) குளிரால் ஏற்படும் நடுக்கம்; shivering from cold (சா.அக.).

[குளிர் + நடுக்கம்.]

குளிர்நாடு *kulir-nāḍu*, பெ.(n.) குளிர்ச்சி மிகுந்த நாடு; cold country.

[குளிர் + நாடு]

குளிர்நாவல் *kulir-nāval*, பெ.(n.) தேவ நாவல்மரம்; a kind of superior jaumoon tree (சா.அக.).

[குளிர் + நாவல்]

குளிர்ப்பித்தல் *kulir-p-pittal*, 4 செ.குன்றாவி(v.t.) தண்ணீர், நறுமணப் பொருள் முதலியவற்றால் குளிர்ச்சி செய்தல்; refreasing with water, perfumes etc. 2. உடம்பின் சூடு போக்கல்; allaying the heat in the system (சா.அக.).

[குளிர் → குளிர்ப்பி]

குளிர்ப்பு *kulirppu*, பெ.(n.) குளிர்மை பார்க்க; see *kulirmai*.

[குளிர் → குளிர்ப்பு]

குளிர்மை *kulirmai*, பெ.(n.) 1. குளிர்ச்சி; coolness. 2. அன்பு; kindness, benevolence. அவர்கள் குளிர்மையில்லாதவர்கள் (உ.வ.).

ம. குளிர்ம்ம

[குளிர் → குளிர்மை]

குளிர்மைக்கட்டி *kulirmai-k-kattī*, பெ.(n.) பொன்னுக்கு வீங்கி; mumps.

[குளிர்மை + கட்டி]

குளிர்மை கொள்(ளு)தல் *kulirmai-kollu*, 16 செ.கு.வி. (v.i.) நடுங்குதல்; to shiver.

[குளிர்மை + கொள்(ளு)தல்]

குளிர்விடு-தல் *kulir-viḍu*, 20 செ.கு.வி.(v.i.) அச்சம் நீங்குதல்; to be freed from fear. அவனுக்கு குளிர்விட்டுப் போயிற்று (உ.வ.).

[குளிர் + விடு-]

குளிர்வீக்கம் *kulir-vīkkam*, பெ.(n.) குளிரா லேற்படும் வீக்கம்; inflammation or swelling caused in cold weather (சா.அக.).

[குளிர் + வீக்கம்]

குளிரநோக்கு-தல் *kulira-nōkku*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) அருளோடு பார்த்தல்; to cast a gracious look on. “திருக்கண்களாலே குளிர நோக்கி” (ஈடு, 1.10:10).

[குளிர + நோக்கு]

குளிரப்பண்ணல் *kulira-p-pannal*, பெ.(n.) குளிர்ச்சியடையும்படி செய்தல்; cooling, refreshing (சா.அக.).

[குளிர + பண்ணல்]

குளிரம் *kuliram*, பெ.(n.) நண்டு (குடா.); crab (சா.அக.).

மறுவ. குளிர்

[குள் → குளி (சேற்றில் ஒளிதல்) குளிர் → குளிரம்]

குளிரவை-த்தல் *kulira-vai*, 4 செ.குன்றாவி(v.t.) விளக்கை அணைத்தல்; to put out, extinguish, as a light. விளக்கைக் குளிரவை (இ.வ.).

[குளிர் → குளிர + வை]

குளிரி¹ *kuliri*, பெ.(n.) 1. பீலிக் குஞ்சம் (பிங்); fan made of peacock's feathers. 2. நீர்ச்சேம்பு; arrow head, aquatic plant.

[குளிர் → குளிரி (குளிர்ச்சித்தருவது).]

குளிரி² *kuliri*, பெ.(n.) குடமுழவு; kettle drum. குளிரிப் புடைப்பொலி (தஞ்சைவா.73).

[குளிறு → குளிரி]

குளிரிக்குடம் *kuliri-k-kudam*, பெ.(n.) பன்னீர்க்குப்பி (திவ்.நாய்ச்.7:4 வியா.); rose-water bottle.

[குளிர + பண்ணல்]

குளிலை *kuḷivai*, பெ.(n.) குளுவை பார்க்க; see *kuḷuvai* "குளிலையும் புதாவும்" (பெருங்.உஞ்சைக் 51,70).

[குளுவை → குளிலை குளுவை = நீர்ப்பறவை.]

குளிறு¹-தல் *kuḷiru-*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. ஒலித்தல் (திவா.); to sound, rattle.

[குளிர் → குளிறு-தல்.]

குளிறு² *kuḷiru*, பெ.(n.) 1. ஒலி (சூடா.); sound, rattling noise. 2. குடமுழுவ; kettle drum. 3. ஏறும்பு; ant.

[குளிர் → குளிறு.]

குளிறு³ *kuḷiru*, பெ.(n.) நண்டு; crab. "எழுகுளிறு மிதித்த வொரு பழம் போல" (குறுந்.24).

[குளி (சேற்றில் மறைதல்) → குளிர் → குளிறு.]

குளுகுளு-த்தல் *kuḷukuḷu-*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. செழித்து வளர்தல்; to grow luxuriantly. பயிர்கள் குளுகுளுத்திருக்கின்றன. 2. சோகை பற்றுதல்; to become pale, sallow, wan, bloated, as in jaundice; to become weak through morbid state of the body. 3. அழுகிப்போதல்; to become rotten, putrid, as fruits.

[குளு + குளு-]

குளுகுளுப்பை *kuḷu-kuḷu-p-pai*, பெ.(n.) காமாலை நோய்; the state of being pale and bloated in countenance, a kind of jaundice.

[குளு + குளுப்பை.]

குளுகுளுஎனல் *kuḷu-kuḷuṇaḷ*, பெ.(n.) கொதித்தற்குறிப்பு; onom. expr. of boiling. "பார்ப்பான் குண்டுகை யிருந்த நீரும் குளுகுளு கொதித்ததன்றே" (கம்ப. வருணனை.61).

[குளு + குளு + எனல்.]

குளுத்தியெண்ணெய் *kuḷutti-y-enney*, பெ.(n.) குடுதணிக்கும் மருந்தெண்ணெய்; a cooling medicine in the form of oil.

[குளிர்ச்சி → குளுத்தி + எண்ணெய்.]

குளுந்தண்ணீர் *kuḷun-dannir*, பெ.(n.) முளைத் தண்ணீர் (உழ.நெ.க.அக.). watering the seeds to sprout.

[குளு → குளுந்தண்ணீர்.]

குளுந்தை *kuḷundai*, பெ.(n.) கொள் போன்ற மான்மணத்தி வகை (புதார்த்த.1081); musk that resembles horse gram, one of 5 kinds of kasturi.

[கொள் → குளு → குளுந்தை.]

குளுப்பை *kuḷuppai*, பெ.(n.) நோயால் முகம் ஊதுகை; being bloated, as the face in jaundice.

[குளு → குளுப்பை.]

குளுப்பைதட்டு-தல் *kuḷuppai-taṭṭu*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) நோயால் முகம் ஊதித் தோன்றுதல்; to become bloated as the face in jaundice அவன் முகம் குளுப்பை தட்டியிருக்கிறது (உ.வ.).

[குளுப்பை + தட்டு-]

குளுப்பை பாய்-தல் *kuḷu-pai-pāy-*, 2 செ.கு.வி.(v.i.) நோயால் கன்னம் கதித்தல்; becoming turgid through disease as the cheeks (சா.அக.).

[குளுப்பை + பாய்தல்.]

குளுப்பைமுகம் *kuḷuppai-mugam*, பெ.(n.) அதைத்த முகம்; bloated face (சா.அக.).

[குளுப்பை + முகம்.]

குளும்பாறை *kuḷum-bārai*, பெ.(n.) ஒருவகைக் கடல்மீன்; horse mackerel, greenish, attaining 28 in. in length.

[குளு → குளும்பாறை.]

குளுமி *kuḷumi*, பெ.(n.) மதுகு (P.T.L.); sluice.

[குள் → குளுமி]

குளுமை *kuļumai*, பெ.(n.) குளிர்ச்சி; coldness, chillness.

Fin. kylmä; Es. kulm; Mordvin. kelma; Mong. kolmy; Jap. shimo; Q. culi.

[குளிர்மை → குளுமை]

குளுமைகொள்ளல் *kuļumai-kollal*, பெ.(n.) நீர் கொள்ளுதல்; catching cold (சா.அக.).

[குளுமை + கொள்ளல்]

குளுமைமூலம் *kuļumai-mūlam*, பெ.(n.) இஞ்சி; ginger (சா.அக.).

[குளுமை + மூலம்]

குளுவன் *kuļuvan*, பெ.(n.) குறவனுடைய பாங்கன்; a fowler's attendant. “குளுவச்சிங்கன் வந்தான்” (குற்றா.குற.792.9).

மறுவ. குழுவன்

[குளு → குளுவை → குளுவன். (குளுவைப் பறவை வேட்டைக்குத் துணையானவன்.)]

குளுவை *kuļuvai*, பெ.(n.) ஊரற் பறவை (சிலப்.10:117, உரை); a water-bird.

[குளு → குளுவை (சிறிய பறவை).]

குளரி *kuļiri*, பெ.(n.) குளிரி, நீர்ச்சேம்பு; water archer (சா.அக.).

[குளிரி → குளரி (கொ.வ.)]

குளைச்சக்கரம் *kuļai-c-cakkaram*, பெ.(n.) ஓடு (சங்.அக.); tile.

[குள் → குளை + சக்கரம். ஒருகா. குளைச்சக்கரம்.]

குளைச்சு *kuļaiccu*, பெ.(n.) நாலிலொன்று; one-fourth.

[குள் → குளை → குளைச்சு.]

குளைஞ்சி *kuļaiñji*, பெ.(n.) வஞ்சிக்கொடி; slender rattan (சா.அக.).

[குள் → குளை → குளைஞ்சி]

குளையாள் *kuļaiyāḷ*, பெ.(n.) பெண் காமக்களை; secretion from ovary in women (சா.அக.).

[குள் → குளை → குளையாள்.]

குற்சலை *kurcaḷai*, பெ.(n.) அவுரி; indigo plant (சா.அக.).

[குறு + சாலை - குறுசாலை → குற்சலை (கொ.வ.)]

குற்பகம் *kurpagam*, பெ.(n.) நாணல் (மலை.); kaus, a large and coarse grass.

[குற்று + பூகம் - குற்றுப்பூகம் → குற்பகம் (கொ.வ.)]

குற்பம் *kurpam*, பெ.(n.) பரடு; ankle (சா.அக.).

[குல் (பொருத்து) → குல்பு → குற்பு → குற்பம்]

குற்பாதம் *kur-pādam*, பெ.(n.) குறண்டிக்கால்; குறைந்த கால்; club-foot (சா.அக.).

[குறு → குறை + பாதம் - குறைபாதம் → குற்பாதம் (கொ.வ.)]

குற்றங்காட்டு-தல் *kurrañ-kāṭṭu*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) குற்றத்தை எடுத்துச் சொல்லுதல்; to expose faults.

[குற்றம் + காட்டு-]

குற்றங்காண்(னு)-தல் *kurrañ-kāṇ*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) தவறு கண்டுபிடித்தல்; to find fault, pick holes.

[குற்றம் + காணு-]

குற்றச்சாட்டு *kurra-c-cāṭṭu*, பெ.(n.) குற்றவாளியாக்குதல்; to accusation, charge.

[குற்றம் + சாட்டுதல்.]

குற்றஞ்சாட்டு-தல் *kurrañ-cāṭṭu*, 5 செ.கு.வ. (v.t.) குற்றஞ்சமத்து-தல் பார்க்க; see *kurrañ-cumattu*.

[குற்றம் + சாட்டு]

குற்றஞ்சமத்து-தல் *kurrañ-cumattu*, 5 செ.கு.வ. (v.t.) ஒருவன்மீது குற்றத்தை ஏற்றுதல்;

nate.

[குற்றம் + சுமத்து-]

குற்றத்தண்டம் *kurra-t-tandam*, பெ.(n.) செய்த குற்றத்திற்குரிய தண்டனை; penalty (I.M.P.N.A. 341:2).

[குற்றம் + தண்டம்]

குற்றந்தீர்-த்தல் *kurra-tir-tal*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) துப்புரவு செய்தல்; cleaning the impurities as from metals and metallic compounds (சா.அக.).

[குற்றம் + தீர்-]

குற்றப்படு-தல் *kurrap-padu*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) குற்றத்திற்கு உள்ளாதல்; to be in fault, be guilty. “சுடிக் குற்றப்பட்டாரை” (சிலப். 14:146, உரை).

[குற்றம் + படுதல்]

குற்றப்படுத்து-தல் *kurrap-paduttu*, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) குற்றம் ஆக்குதல்; to defile, befoul, pollute.

ம. குற்றப்படுத்துக

[குற்றம் + படுத்து 'படு' த.வி. 'படுத்து' பி.வி.]

குற்றப்பத்திரம் *kurra-p-pattiram*, பெ.(n.) குற்றச் சாட்டு ஏடு (குற்றப்பத்திரிகை); charge sheet.

[குற்றம் + பத்திரம்]

குற்றப்பாட்டேடு *kurra-p-pattēdu*, பெ.(n.) முறை மன்றத்தில் ஒருவன் மீது குற்றத்தின் விவரங்காட்டிப் படிக்கப்படும் ஆவணம்; charge sheet.

[குற்றம் + பாடு + ஏடு]

குற்றப்பாடு *kurra-p-padu*, பெ.(n.) 1. குற்றத்திற்கு உட்படுகை; being in fault, being accused. 2. குற்றம்; fault, crime.

ம. குற்றப்பாடு

[குற்றம் + (படு) பாடு]

குற்றப்பிடிப்பு *kurra-p-pitippu*, பெ.(n.) குற்றங்களைத் தெரிந்தெடுக்கை; censorship.

[குற்றம் + பிடிப்பு]

குற்றம் *kurram*, பெ.(n.) 1. பிழை; fault, moral or physical blemish, defect, flaw, error. “ஏதிலார் குற்றம்போல் தங்குற்றம் காண்கிற்பின்” (குறள். 190). 2. பழி; reproach, stigma, blame. “குற்றமின் முனிவரும்” (கந்தபு. வரையுனை. 218). 3. துன்பம்; pain, distress. “குடும்பத்தைக் குற்ற மறைப்பான்” (குறள். 1029). 4. அங்கக்குறை; bodily deformity. உறுப்புக் குற்றமுள்ளவன். 5. தீங்கு; crime, offence. “கோடாத வேதனுக் கியான்செய்த குற்றமென்” (கந்தரலங். 76). 6. தெய்வத்தின் சினம் முதலியவற்றிற்குக் காரணமான தீட்டு; impurity, ceremonial or moral defilement, as cause of offence to the deity. 7. தண்டம்; penalty, mulcting, fine. குற்றமிறுத்தல்.

ம. குற்றம்; க. கொறதெ, குத்த; தெ. கொரத; குட. கொரு, கொரவு; துட. கவ்; கோத. கொர்வ்.

[குல் → குறு → குற்றம்]

குற்றம் *kurram*, பெ.(n.) 1. துப்புரவினமை, குப்படை (அசுத்தம்); impurities; 2. களங்கம்; stain, blemish. 3. குறைவு; defect, fault; 4. துன்பம்; distress; 5. தீட்டு; defilement; 6. நோய்; disease. 7. கோள்குற்றம்; morbid affectious. 8. முக்குற்றம் - காமம், வெகுளி, மயக்கம்; three kinds of guilt, lust, wrath and confusion; 9. ஐங்குற்றம்; the five unbecoming behaviours in a person. 1. கொட்டாவி; yawning, gaping. 2. நெட்டை; knocking with the fingers or in walking. 3. குறட்டை; snoring. 4. கூன் கிடை; lying shrivelled. 5. தூங்கி விழுதல்; nodding in drowsiness (சா.அக.).

[குல் → குறு → குற்றம்]

குற்றம்பாராட்டு-தல் *kurram-pārāṭṭu*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) பிறர் குற்றத்தை மிகுதிப்படுத்துதல்; to exaggerate one's faults, dwell too much upon one's faults, magnify guilt.

[குற்றம் + பாராட்டு-]

குற்றம்போடு-தல் *kurram-pōḍu*, 7 செ.கு.வி. (v.i.) தண்டம் விதித்தல் (வின.); to impose fine, mulct.

[குற்றம் + போடு-]

குற்றல் *kurral*, பெ.(n.) 1. நெரித்தல்; creaking. 2. பறித்தல்; plucking (சா.அக.). "வித்துக்குறறுண்ணா விழுப்பம் மிக வினிகே" (இனி.நா.).

[குற்று → குற்றல்]

குற்றவாளி *kurraṇāḷi*, பெ.(n.) குற்றஞ்செய்தோன்; delinquent, offender, culprit, criminal. 2. குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவன்; (legal) accused person.

ம. குற்றவாளி

[குற்றம் + ஆள் → ஆளி]

குற்றவீடு *kurra-vīḍu*, பெ.(n.) காமம், வெகுளி முதலிய குற்றங்கள் நீங்குகை; faultlessness, sinlessness, suppression of human passions. "குற்றவீடெய்தி" (மணிமே. 26:51).

[குற்றம் + விடு → வீடு]

குற்றவுணர்வு *kurra-vuṇarvu*, பெ.(n.) தவறு இழைத்ததால் அல்லது தவறு இழைத்ததாக நினைத்துக் கொள்வதால் உண்டாகும் மனநிலை; guilt complex.

[குற்றம் + உணர்வு]

குற்றாக்குரவையர் *kurra-k-kuravaiyar*, பெ.(n.) ஆண்குழந்தைகளுக்குக் காதுகுத்துதல் சடங்கை முந்நூல் அணிவிக்கும்வரை செய்யாதிருக்கும் ஒருசார் பார்ப்பன வகுப்பினர்; a sect of Tamil speaking Brahmins who postpone the ear-boring ceremony of their boys till *munṇū* (upanaya ṇam).

[குற்றா + குரவையர். குல + ஐயர் - குலவையர் → குரவையர்]

குற்றாய் *kurraiy*, பெ.(n.) மீன் வகை; a kind of fish.

ம. குற்றாய்

[குற்றால் → குற்றாய்]

குற்றால் *kurraḷ*, பெ.(n.) மீன் வகை; a kind of fish.

ம. குற்றால்

[குறு → குற்றால்]

குற்றாலகம் *kurraḷagam*, பெ.(n.) மலையாறு; mountain river. (சா.அக.).

[குன்று + ஆலி (குளிர்நீர், பனிநீர்) - குன்றாலி → குற்றாலி → குற்றாலகம்]

குற்றாலம்¹ *kurraḷam*, பெ.(n.) அருவியால் பெயர் பெற்றதும் உடல் நலத்திற்கேற்றதும் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் உள்ளதுமான ஒரு சிவத்தலம்; a village in Tinnavelly district, sacred of Siva and famous for its waterfalls, a sanatorium. "குற்றாலத்துறை கூத்தன்" (தேவா. 1181 உற்றா.).

மறுவ. குற்றாலம்

[குன்று (குற்று) + (ஆலி)ஆலம் → குற்றாலம் (குளிர்ந்த மலையருவி)]

குட்டையான ஆலமரம் (குறு + ஆலம்) என்னும் பொருளில் குற்றாலம் எனப் பெயர் வந்ததாகக் கூறுவர். எனினும் குளிர்ந்த மலையருவிக்குக் குற்றாலகம் (ஆலி - பனிநீர்) எனப் பண்டுதொட்டே பெயர் வழங்கியுள்ளது கருதத்தக்கது.

குற்றாலம்² *kurraḷam*, பெ.(n.) ஆடவை (ஆனி) முதல் கன்னி (புரட்டாசி) வரையுள்ள மாதங்களில் விதைக்கப் பெற்று ஐந்து மாதத்தில் விளையும் ஒரு வகை நெல்; a kind of paddy, sown between *Āni*, and *Puraṭṭāśi* maturing on five months.

ம. குற்றாலன்

[குற்றி + நெல் - குற்றிநெல் → குற்றால் → குற்றாலம்]

குற்றி¹ *kurri*, பெ.(n.) மரக்கட்டை; stump, slab, stack, block, log. "கொல்லை யிரும்புனத்துக் குற்றியடைந்த புல்" (நாலடி. 178).

ம. குற்றி; க. குசி; து. குத்தி; பர். குச்சி; கோண். குத்திய

[குறு → குற்றி]

குற்றி² *kurri*, பெ.(n.) வாய் குறுகிய சிறு ஏனவகை; a kind of small narrow-necked vessel. “சுண்ணாக் குற்றியும்” (பெருங். உஞ்சைக். 38:168).

[குறு → குற்றி]

குற்றிசை¹ *kurriśai*, பெ.(n.) 1. குறுகிய சந்தம் (வின்.); short metre in *viruttam* verse, opp. to *netṭiśai*.

[குறு + இசை. குறு = குறுமை, சிறுமை]

குற்றிசை² *kurriśai*, பெ.(n.) தலைவன் தன் மனைவியோடு இறுதிக்காலம் வரையில் வாழாமல் துறவு வாழ்க்கை மேற்கொள்ளும் குறுகிய புகழ் தக்கதன்று என்று கூறும் புறத்துறை (பு.வெ.12, இருபாற்.17); (purap.) theme describing the impropriety of the hero of a poem in neglecting his wife seeking fame and name by leading a saintly life.

[குறு + இசை - குற்றிசை. இசை = புகழ்]

வாழ்நான் வரையில் கூடி வாழ்வதற்காக அமைந்த வாழ்க்கைத் துணைவியாகிய மனைவியை, துறவு மேற்கொண்டு புகழ் பெறுவதற்காக விட்டு நீங்குவதும் தவறு என்று இடித்து அறம் கூறுவது குற்றிசை என்னும் துறையாம். எக்காரணத்தைக் கொண்டும் மனைவியைப் பிரிவது அறங்கண் மாறுவதாகக் கருதப்பட்டது. இதனை

“பொற்றன் அகலம் புல்லிய மகளிர்க்கு அற்றான் கொழுகா தறங்கண் மாறின்று” (பு.வெ.12.கொரு.36) என்று புறப்பொருள் வெண்பாமாலை கூறும். காண்மாறுதல் = மறுத்தல்.

உரையாசிரியர் இதனை மேலும் விளக்கும் முகத்தான், ‘குற்றிசை - குறுகிய புகழ். அஃதாவது காமஞ் சான்ற கடைக் கோட்காலை ஏமஞ் சான்ற மக்களொடும் மனைவியொடுமிருந்து சிறந்தது பயிற்றாது பிறர் முற்றத் துறந்தார் என்று புகழும் சிறு புகழையே விரும்பி அறங்கண் மாறிக் கற்புடை இல்லாணைக் கைவிடுவாரும் உணராகலின், அக்குறுகிய புகழைப் பழித்துக் கூறலின், இது குற்றிசை எனப்பட்டது’ என்று கூறுகின்றார். குற்றிசை என்னும் துறைப்பொருள் உணராதது சென்னைப் பல்கலைக்கழக அகராதி ‘தலைவன் மனைவியைப் புறக்கணித்து அறநெறிப்பிறழ்ந்து ஒருகுவதைக் கூறும் புறத்துறை என்று கூறியிருப்பது பொருள் விளக்கம் போதாதது.

இக்கருத்தினை மேற்கோள் பாடல் தெளிவு படுத்துகிறது.

“கரிய பெருந்தடங்கண் வெவ்வனைக்கை யானை மரிய கழிகேண்மை மைந்த - தெரியின் விளிந்தாங் கொழியினும் விட்டகலாந் தம்மைத் தெளிந்தாநீல் தீர்வது தீது”.

(பு.வெ.கொரு.36 மேற்கோள்.)

மனைவியை நீத்துத் துறவறம் மேற்கொள்வது அறமாகாது; புகழுமாகாது. அதைப் புகழ் என்று சொல்வதாயின் மிகச்சிறிய புகழே! குற்றிசையாகிய அச்சிறிய புகழைவிட மனைவியைப் பிரியாது வாழ்வதே முற்றிசை என்னும் பெரும் புகழைத் தரும். இதுவே தமிழ் மரபு. இதனைத் தொல்காப்பியரும்

“காமஞ் சான்ற கடைக்கோட் காலை
ஏமஞ் சான்ற மக்களொடு துவன்றி
அறம்புரி சுற்றமொடு சிழவனுங் சிழத்தியுஞ்
சிறந்தது பயிற்றல் இறந்ததன் பயனே”

(தொல்.பொருள்.கற்பு.51)

என்று கூறுகின்றார்.

முதுமைக் காலத்துத் துறவு மேற்கொள்வதாயினும் வாழ்க்கைத் துணைவர் இருவரும் துறவு மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பதே மரபு.

குற்றிப்பிராய் *kurri-p-pirāi*, பெ.(n.) குற்றிப்பலா; stunted jack (சா.அ.க.).

[குறு → குற்றி + பிராய், பலா → பிரா → பிரா → பிராய் (கொ.வ.)]

குற்றிமரம் *kurri-maram*, பெ.(n.) கோக்காலி மரம்; plank placed in a house parallel to a wall as a support for utensils.

[குற்றி + மரம்.]

குற்றியலிகரம் *kurriya-ligaram*, பெ.(n.) சார்பெழுத்துகளுள் ஒன்றாய், அரைமாத்திரையாகக் குறுகிய இகரம் (தொல். எழுத்து.2); shortend ‘இ’ having only half a *māttirai* as in words கேண்மியா, நாகியாது, one of *śārbeluttu*.

[குறு + இயல் + இகரம்.]

குற்றியலுகரம் *kurriya-lugaram*, பெ.(n.) சார்பெழுத்துகளுள் ஒன்றாய்ப் பெரும்பாலும் மொழிகளின் ஈற்றில், அரைமாத்திரையாய்க் குறுகி

வரும் உகரம்; shortened 'உ' having only half of a *mattirai* found generally at the end of words, one of *cārbeḷuttu* (தொல்.எழுத் 'உ';2).

மறுவ. குற்றுகரம்

[குறு + இயல் + உகரம்.]

குற்றிருமல் *kurirumal*, பெ.(n.) சிணுக்கிருமல்; whooping cough. 2. மென்மையான இருமல்; slight cough (சா.அக.).

[குறு + இருமல்.]

குற்றிவிளா *kurri-vilā*, பெ.(n.) நாய்விளா; dog wood apple (சா.அக.).

[குறு → குற்றி + விளா.]

குற்று¹-தல் *kurru-*, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. இடித்தல் (குடா.); to pound. 2. தாக்குதல்; to strike, hit, butt. "மூரற் பகுவாயிற் குற்றா நிற்கும் சிலவரை" (கந்தபு.சிங்கமு.139). 3. நெரித்தல்; to crush, as lice. 4. ஊடுருவிக் குத்துதல்; to punch, prick, pierce.

[குல் → குறு → குற்று.]

குற்று² *kurru*, பெ.(n.) உள்ளே பாயும்படியான குத்தல்; puncture (சா.அக.).

[குல் → குறு → குற்று.]

குற்றுக்காயம் *kurru-k-kāyam*, பெ.(n.) கூரான கத்தி அல்லது வேறு விதக் கருவியால் துளையுறும் படிக்குத்துவதினால் ஏற்பட்ட காயம்; wound caused by pricking or piercing with a knife or other pointed instrument (சா.அக.).

[குற்று + காயம்.]

குற்றுகரம் *kurrugaram*, பெ.(n.) குற்றியலுகரம் பார்க்க; see *kurriya-lugaram* (தொல்.எழுத்.45, உரை.).

[குறு + உகரம்.]

குற்றுடைவாள் *kurruḍavāḷ*, பெ.(n.) கரிகை; small

poniard. "குற்றுடை வாள் ஆசங் கண்டமும் பொன் கட்டிற்று" (S.I.I.II,185).

[குறு + உடை + வாள்.]

குற்றுநெல் *kurru-nel*, பெ.(n.) நெற்குற்றுதற்கு ஏற்பட்ட ஒரு பழைய வரி; cess paid for pounding paddy (I.M.P.cg.1000).

[குற்று + நெல்.]

குற்றுமி *kurrumi*, பெ.(n.) குற்றிநீக்கிய உமி (விண்.); broken husk.

[குற்று + உமி.]

குற்றுயிர் *kurruyir*, பெ.(n.) 1. குறையுயிர்; state of being half - dead . 2. குற்றெழுத்து ; short vowel "குற்றுயி ரளபி னீறாம்" (நன்.108).

[குறுமை + உயிர்.]

குற்றுவாகை *kurru-vāgai*, பெ.(n.) சிறுவாகை; stinted or mall sirissa (சா.அக.).

[குறு → குற்று + வாகை.]

குற்றுவாய் *kurru-vāy*, பெ.(n.) கடல்மீன் வகை; a herring, golden glossed with purple fish.

மறுவ. குத்துவாய்

[குற்று + வாய்.]

குற்றுழிகை *kurruḷiṅgai*, பெ.(n.) பகைவரது கோட்டை மதிலின்மேல் வீரன் ஒருவன் தனியனாகவே நின்று தன் திறல் பெருமையைக் காட்டுவது கூறும் புறத்துறை (பு.வெ.6,13); (Purap) theme of a warrior standing on the enemy's fortification all alone and displaying his valour and prowess.

[குறு + உழிகை.]

குற்றாசி *kurruṣi*, பெ.(n.) உடம்பில் குத்தும் ஊசி; injection needle (சா.அக.).

[குறு + ஊசி.]

குற்றெழுத்து *kurreḷuttu*, பெ.(n.) ஒரு மாத்திரையுள்ள உயிரெழுத்து (தொல்.எழுத்து.3.); short vowel.

ம. குற்றெழுத்து

[குறு + எழுத்து.]

குற்றேத்தம் *kurrēttam* பெ.(n.) ஆறு, பெருங்கால், குளம், ஏரி ஆகியவற்றின் கரையில் குத்திட்டு நிறுத்திய மரத்தின்வழி நீர் இறைக்க அமைக்கப் பெறும் ஏற்றம்; a well sweep or picottah set near water source for irrigational purpose. 'இவ்வாய்க்கால்கள் கன்னியர் குறங்கறுத்துக் குத்தவும் விலங்கடைக்கவும் குற்றேத்தம் பண்ணவும் - பெறாதாகவும்' (பெரியலெய்டன் செப்பேடுகள்).

மறுவ. குற்றேற்றம்

[குறு + ஏற்றம் - குற்றேற்றம் → குற்றேத்தம்]

குற்றேல் *kurrēl*, பெ.(n.) குற்றேவல்; menial service. "குலங்கெழு குமாரைக் குற்றே லருளி" (பெருங்.உஞ்சைக். 32,15).

[குறு + ஏவல் - குற்றேவல் → குற்றேல் (கொ.வ.).
குற்றேவல் பார்க்க; see *kurrēval*.]

குற்றேவல் *kurrēval*, பெ.(n.) பணிவிடை; menial service. "குற்றேவ லெங்களைக் கொள்ளாமற் போகாது" (திவ்திருப்பா.29).

[குறு + ஏவல் - குற்றேவல்.]

குற்றேற்றம் *kurrērram*, பெ.(n.) சிறு ஏற்றம்; small picottah (தெ.இ.கல்.தொ. 1:151).

[குறு + ஏவல் - குற்றேவல்.]

குற்றொற்று *kurroṟru*, பெ.(n.) குற்றெழுத்தின் பின்வரும் மெய்யெழுத்து; (Gram.) consonant succeeding a short vowel.

[குறமை + ஒற்று - குற்றொற்று.]

குற¹-த்தல் *kura-*, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) வெளிப் படுத்துதல்; to emit, give out. "கொந்தக் குழலைக் குறந்த புழுகட்டி" (திவ். பெரியாழ். 2.5:8).

[குல் → குறு → குற]

குற²-த்தல் *kura-*, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) வார்த்தல்; to pour. "புண்ணிலே புளியைக் கறந்திட்டால்

கரிக்குமாபோலே" (திவ். பெரியாழ். 2.9:1, வியா. பக்.451).

[குல் → குற]

குறக்கம் *kurakkam*, பெ.(n.) நாணல்; bulrush. (சா.அக.).

[குற → குறக்கம்.]

குறக்கத்து *kura-k-kūttu*, பெ.(n.) குறவராடுங் கூத்து; dance of *kuravar*.

[குறம் + கூத்து.]

குறக்கெஞ்சு *kura-k-keṇṇu*, பெ.(n.) குற்றஞ்செய்த குறவன் கெஞ்சஞ்செயல்; cringing attitude of *kuravaṇ*.

[குறம் + கெஞ்சு.]

குறகுளம் *kurakuḷam*, பெ.(n.) வெள்ளிலோத்திரம்; the lodh tree (சா.அக.).

[குறகு → குறகுளம்.]

குறங்கறு-த்தல் *kuraṅgaru-*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) கால்வாயினின்று வேறு தனிக்கால் பிரித்தல்; to branch out, as channels. "கண்ணன் வாய் நின்றும் இவ்வூர் நிலத்தாறே குறங்கறுத்துப் புறவூர்க்கு நீர் பாயும் வாய்க்காலும்" (S.I.I.ii.57,13).

[குறங்கு + அறு-]

குறங்கன் *kuraṅgan*, பெ.(n.) மலைக்கொன்றை (L); shingle tree.

[குறங்கு + அன்.]

குறங்கு¹ *kuraṅgu*, பெ.(n.) 1. தொடை; thigh. "செறிந்த குறங்கின்.... அஃதை" (அகநா.96). 2. கிளைக்கால்; branch channel. (S.I.I.ii, 352). 3. கொக்கி; clasp, catch link.

[குறு → குற → குறங்கு (இ.நோ. உறு → உற → உறங்கு).]

குறங்கு² *kuraṅgu*, பெ.(n.) மலையடிவாரம்; foot of a mountain. "கட்டி க் குறங்கைக் குறங்காலு மோதி" (தக்கயாகப்.540).

[குல் → குற → குறங்கு]

குறங்குச்சம்பா *kuṛaṅgu-c-campā*, பெ.(n.) கட்டைச்செம்பாளை நெல்; a kind of coarse *campā* paddy.

[குறங்கு + சம்பா.]

குறங்குசெறி *kuṛaṅgu-ṣeri*, பெ.(n.) தொடையணி; ornament for the thigh “குறங்கு செறிதிரள் குறங்கினிற் செறித்து” (சிலப். 6:86).

[குறங்கு + செறி.]

குறங்கொட்டி *kuṛaṅ-kōṭṭi*, பெ.(n.) துலா முதலிய வற்றோடு இணைக்கும் மரக்கட்டை; short piece or strip of wood tied to the end of a well-sweep, to a rafter or to the broken leg of a chair.

[குறங்கு + ஓட்டி.]

குறங்கொன்றகம் *kuṛaṅ-konṇagam*, பெ.(n.) பெருங்கோரைக் கிழங்கு; the root of a big variety of *kōray* grass (சா.அக.).

மறுவ. பெருமுத்தக்காக

[குறம் + கொன்றகம்.]

குறச்சாதனை *kuṛa-c-cādaṇai*, பெ.(n.) குற்றஞ் செய்த குறவனைப் போற் செய்யும் வன்செயல்; stub-born inflexible nature, as of a *kuṛavaṇ*.

[குறம் + சாதனை.]

குறஞ்சால் *kuṛaṅjāl*, பெ.(n.) குறையுழுவடைய நிலம் (யாழ்.அக.); land partially ploughed.

[குறம் + சால் - குறுஞ்சால் → குறஞ்சால்.]

குறஞ்சி *kuṛaṅji*, பெ.(n.) 1. மருதோன்றி (மலை.); henna. 2. செம்முள்ளி (மலை.); common yellow nail dye. 3. ஈந்து (மலை.); date palm.

[குறிஞ்சி → குறஞ்சி.]

குறட்டரியம் *kuṛa-ṭ-ṭariyam*, பெ.(n.) குறையை மெல்ல வெளியிடுகை; complaint, murmur, expression of dissatisfaction or discontent. அவன் குறட்டரியம் பண்ணுகிறான் (இ.வ.).

[குறு → குறட்டு + அரியம்.]

குறட்டாழிசை *kuṛa-ṭ-ṭāḷiśai*, பெ.(n.) நாற்சீரின் மிக்க சீர்களால் வரும் அடியிரண்டாய் ஈற்றடி குறைந்து வருவனவும் வேற்றுத்தளை தட்டுக் குறள் வெண்பாவிற் சிதைத்து வருவனவுமாகிய பாவினம் (காரிகை, செய். 9,உரை); verse of two unequal lines, of five or more feet, the second line being always shorter than the others.

[குறள் + தாழிசை.]

குறட்டிழுப்பு *kuṛa-ṭ-ṭiḷuppu*, பெ.(n.) குறட்டுவலி பார்க்க; see *kuṛaṭṭuvali*

[குறள் → குறட்டு + இழுப்பு.]

குறட்டின்கண் *kuṛaṭṭiṅkan*, பெ.(n.) குறட்டின் துளை; fenestrum or opening of forceps (சா.அக.).

[குறடு + இன் + கண்.]

குறட்டுக்கம்பு *kuṛaṭṭu-k-kambu*, பெ.(n.) தலைப்பக்கத்தில் குமிழுள்ள கம்பு; cane with head. “முரட்டும் குறட்டுக் கம்பாலே யடிபடிவோ” (குரு.கூர்ப்.8.).

[குறடு + கம்பு.]

குறட்டுச்சுவர் *kuṛaṭṭu-c-cuvar*, பெ.(n.) மண்தாங்கிச் சுவர் (CEM); retaining wall.

[குறடு + சுவர்.]

குறட்டுச்செருப்பு *kuṛaṭṭu-c-ceruṭṭu*, பெ.(n.) பெருவிரலில் மாட்டத்தக்க மோதிரமுள்ள செருப்பு; a kind of sandals with a loop to admit the great toe.

[குறடு + செருப்பு.]

குறட்டுப்பாக்குவெட்டி *kuṛaṭṭu-p-pāṅku-veṭṭi*, பெ.(n.) பாக்குவெட்டி வகை; arecanut - cracker with a forked mouth.

[குறடு + பாக்கு + வெட்டி.]

குறட்டுவலி *kuṛaṭṭu-vali*, பெ.(n.) உடல் நலிவாற் காணும் இழுப்பு; a spasmodic painful contraction of the limb or muscle through weakness (சா.அக.).

மறுவ. குறட்டிழுப்பு

[குறடு + வலி]

குறட்டுவாங்கல் *kuṛaṭṭu-vāṅgal*, பெ.(n.) குறட்டு வலியை நீக்குதல்; curing cramps (சா.அக.).

[குறடு → குறட்டு + வாங்கல்]

குறட்டுவாதம் *kuṛaṭṭu-vādam*, பெ.(n.) வலிப்பு நோய்வகை; a kind of spasm, convulsion.

[குறட்டு + வாதம்]

குறட்டெழுதகம் *kuṛaṭṭ-eḷudagam*, பெ.(n.) வாசல் நிலையில் அமைந்த அழகிய மரவேலை (கட்டொ.வரி); a kind of nice wood work on door frame.

[குறடு → குறட்டு + எழுதகம்]

குறட்டை¹ *kuṛaṭṭai*, பெ.(n.) 1. சவரிக்கொடி; bitter snake gourd. 2. காக்கணங்கொவ்வை; mussel shell creeper. 3. எலிவகை; a kind of rat.

[குறடு → குறட்டை]

குறட்டை² *kuṛaṭṭai*, பெ.(n.) உறக்கத்தில் மூச்சு விடும் ஒலி; snoring, snorting. “கோட்டுவாயோடி வடியக் குறட்டைவிட்டு” (இராமநா.உயுத்.32).

Fin. korista; Es. koriseda; Q. jorjuy.

[குல் → குறட்டு → குறட்டை]

குறட்டைவிடல் *kuṛaṭṭai-vidal*, பெ.(n.) தூக்கத்தில் விடும் ஒலி மூச்சு; breathing with a rough, hoarse noise in sleep (சா.அக.).

[குறட்டை + விடல்]

குறட்பா *kuṛaṭṭā*, பெ.(n.) குறள்வெண்பா; *kuṛaḷ verṇbā*, a two line metre in Tamil prosody. “வள்ளுவனா ரோது குறட்பா” (வள்ளுவமா.43).

[குறள் + பா.]

குறடா *kuṛaṭṭā*, பெ.(n.) குதிரைச் சவுக்கு; horse whip.

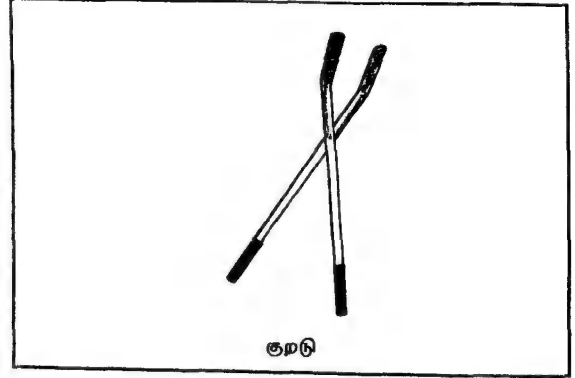
க.கொரடா

[குறடு → குறடா (கொ.வ.)]

குறடு¹ *kuṛaḍu*, பெ.(n.) 1. கம்மியரது பற்றுக்குறடு; pincers, tongs, forceps. “கொட்டி யுண்பாரும் குறடுபோற் கைவிடுவர்” (நாலடி.208). 2. சுவடி தூக்குங் கயிற்றுக் குறடு; satchel-pin, hook for hanging up school boy's *ḍā* books. 3. நண்டு; crab. 4. பாதக்குறடு (யாழ்.அக.); sandals.

தெ.கொரடு

[குறு → குறள் → குறடு (வளைந்தது).]

குறடு

குறடு² *kuṛaḍu*, பெ.(n.) 1. மரத்துண்டு; small block or clump of wood. “சந்தன மென்குறடு” (வாக்குண்.28). 2. பலகை (கூடா.); plank, board. 3. இறைச்சி கொத்தும் பட்டை மரம்; block for cutting meat “ஊனமர் குறடு போல” (சீவக. 2281). 4. தேர் முதலியவற்றின் அச்சுக் கோக்கும் இடம்; axle-box of a cart. “நோன்குறட் டாரஞ் சூழ்ந்த... நேமி” (சிறுபாண்.252). 5. சந்தனக் கல்; grinding-stone for preparing sandal perfume. “செழுமலைக் குறடுரிஞ்சிச் செய்ய சந்தனத்தின்” (சேதுடி. திருநாட்.26).

ம. குரடு; க., தெ., பட. கொறடு; .

Fin. kurkihirs; Q. kurku.

[குறு → குறள் → குறடு (குட்டையானது, சிறியது).]

குறடு³ *kuṛaḍu*, பெ.(n.) 1. திண்ணையொட்டு; edge of a veranda, extension of verandah. 2. திண்ணை (பிங்.); raised floor or verandah, pial; pedestal. 3. சுவர் முதலியவற்றிலுள்ள எழுதகம்; cornice on a wall or column. 4. பறை வகை; a kind of drum. “கும்பிகை திமிலை செண்டை குறடு” (கம்பரா. பிரமாத்த.5).

ம. குரண்டி; க. கொரட; தெ., து. கொறடு.

[குறள் → குறடு (சிறியது)]

குறண்டல் *kurandāl*, பெ.(n.) 1. குர்க்குவலி; cramps.
2. இசிவுண்டாதல்; being attacked with convulsion (சா.அக.).

[குறண்டு → குறண்டல்.]

குறண்டல்வாதம் *kurandāl-vādam*, பெ.(n.)
ஒருவகை வலிப்புநோய்; (j.) a kind of rheumatic
affection attended with spasms.

[குறண்டல் + வாதம்.]

குறண்டற்கிழவன் *kurandar-kilavan*, பெ.(n.)
கூனற்கிழவன் (j.); hunch-backed old man.

[குறண்டல் + கிழவன்.]

குறண்டற்கறுக்கம் *kurandar-curukkam*, பெ.(n.)
குழப்பு வலி; spasmodic contraction (சா.அக.).

[குறண்டல் + கறுக்கம்.]

குறண்டற்பனங்கிழங்கு *kurandar-paṇaṅkiḷaṅgu*, பெ.(n.) சுருங்கிய அல்லது சுருண்டு
வளைந்துள்ள பனங்கிழங்கு; palmyra root withered
and bent (சா.அக.).

[குறண்டல் + பனங்கிழங்கு.]

குறண்டி¹ *kurandi*, பெ.(n.) செவ்வழிப் பண்வகை
(பிங்.); a secondary melody-type of the *śevvali*
class.

[குறண்டு → குறண்டி (குறைபண்வகை)]

குறண்டி² *kurandi*, பெ.(n.) 1. முட்செடி வகை; a
thorny shrub. 2. தூண்டில் முள்; barb of fish hook.

[குறு → குறண்டு → குறண்டி.]

குறண்டிப்பிடி-த்தல் *kurandi-p-piḍi*, 4 செ.கு.வி.
(v.i.) மிகவும் கருமியாய் இருத்தல்; to be close fistled,
grasping, miserly.

[குறண்டி + பிடி-]

குறண்டிப்போ-தல் *kurandi-p-pō*, 8 செ.கு.வி.
(v.i.) கூனலாதல்; to grow crooked, to be bent,
hunch-backed.

[குறண்டி + போ-]

குறண்டிவளையம் *kurandi-valaiyam*, பெ.(n.)
தொட்டிற் சங்கிலி மாட்டும் வளையம்; double hooks,
fixed to a roof beam for hanging a cradle.

[குறண்டி + வளையம்.]

குறண்டினகால் *kurandinakāl*, பெ.(n.) குறைந்த
கால்; club foot. 2. சப்பைக்கால்; short and distorted
foot, of congenital origin (சா.அக.).

[குறண்டி + கால் → குறண்டினகால்.]

குறண்டு-தல் *kurandu*, 5 செ.கு.வி.(v.i.)
1. வளைதல்; to be crooked or bent, as horns, fin-
gers, limbs, fruits. 2. வலிப்பு கொள்ளுதல்; to be
convulsed, to have spasms. 3. சுருண்டு
கொள்ளுதல்; to coil up, as a small reptile.

[குறடு → குறண்டு]

குறத்தனம் *kurattanam*, பெ.(n.) பாசாங்கு; pre-
tence, dissimulation.

[குறம் + தனம்.]

குறத்தி¹ *kuratti*, பெ.(n.) குறிஞ்சிநிலப் பெண்(இறை.1,
உரை.); woman of the hilly tract. 2. குறச்சாதிப்
பெண்; woman of the *kurava* tribe.

[குறம் → குறத்தி]

குறத்தி² *kuratti*, பெ.(n.) 1. நிலப்பனை (மலை.); a
ground palmyra common in sandy tracts.

மறுவ. குறத்திகை, குறத்திகா.

[குறம் → குறத்தி]

குறத்தி

குறத்திகம் *kurattigam*, பெ.(n.) குடசப்பாலை (சா.அக.); a kind of plant.

[குறம் → குறத்திகம்]

குறத்திகள் *kurattigal*, பெ.(n.) 1. குறத்திகள் பார்க்க; see *kurattigal*. 2. சமணப்பெண் துறவியர்; female ascetics of Jain order. “ஸ்ரீதிருமலைக் குறத்திகள் மாணாக்கன் ஏனாதி குத்தனஞ் சாத்திச் செய்வித்த படிமம்” (தெ.கல்.தொ.5.கல். 370) (கல்.க.சொ.அக.).

[குறவன் (ஆசிரியன்) → குறத்தி + கள் - குறத்திகள் → குறத்திகள் (கொ.வ.)]

குறத்திகா *kurattigā*, பெ.(n.) குறத்திகை பார்க்க; see *kurattigai*

[குறத்திகை → குறத்திகா]

குறத்திகை *kurattigai*, பெ.(n.) நிலப்பனை; ground palm (சா.அக.).

[குன்றம் → குறம் → குறத்தி → குறத்திகை.]

குறத்திப்பாசி *kuratti-p-pāṣi*, பெ.(n.) வெண்மையும் உருட்சியுமான காய்களையுடைய புல்வகை (M.M.669); job's tears, a small coarse grass, having large, round, white, shining fruits.

மறுவ. பூனாச்சிப்புல் (சா.அக.).

[குறத்தி + பாசி]

குறத்திப்பாட்டு *kuratti-p-pāṭṭu*, பெ.(n.) தலைவிக்கு அவளது காதல் பற்றி குறத்தி குறி சொல்வதாகக் கூறும் ஒரு வகைச் சிற்றிலக்கியம் (தொன்.வி.283); a poem in which a *kurava* woman is represented as describing to a maiden her fortune in her love affair.

[குறத்தி + பாட்டு]

குறத்திமுலைப்பால் *kuratti-mulai-p-pāl*, பெ.(n.) தேன்; honey (சா.அக.).

[குறத்தி + முலை + பால். குறத்திமுலை = மலைமுகடு.]

குறப்பாசாங்கு *kuṛa-p-pāṣāṅgu*, பெ.(n.) குற்றஞ் செய்த குறவன் ஒன்றும் அறியாதவன்போல் காட்டும் போலி நடப்பு; pretended simplicity or feigned innocence, as the trick of a *kuravar*.

[குறம் + பாசாங்கு.]

குறம் *kuram*, பெ.(n.) 1. குறக்குடி; *kurava* tribe. 2. குறத்தி சொல்லும் குறி (சங்.அக.); palmistry, fortune-telling. 3. குறவர் கூற்றாக வரும் கலம்பக வறுப்புள் ஒன்று; a theme in Kalampagam as representing the speech of *kurava*. “தவங்குற மறம் பாண்” (இலக்.வி.812). 4. குறத்திப்பாட்டு பார்க்க; see *kuratti-p-pāṭṭu*. மீனாட்சியம்மை குறம்.

[குன்று → குன்றம் → குறம்.]

குறம்படை *kuram-paḍai*, பெ.(n.) கோட்டை; fort. குறம்படை மழவர் (அக.நா.35).

[குறம் + படை]

குறமகளிளவெயினி *kuṛa-magaḷ-iḷa-veyini*, பெ.(n.) புறநானூற்றில் 157 ஆம் பாடலியற்றியவரும் குறச்சாதியினருமான ஒரு பெண்பாற்புலவர்; a *Kurava* poetess who composed the 157th stanza in *Puraṇāṇṭu*.

[குறமகள் + இளவெயினி.]

குறவஞ்சி *kuravaṅṇi*, பெ.(n.) 1. குறிசொல்லும் குறமகள்; woman of the *kurava* tribe; fortune-teller. 2. குறத்திப்பாட்டு; a kind of dramatic poem.

[குறம் + வஞ்சி → குறவஞ்சி]

குறவணவன் *kuravanavan*, பெ.(n.) எருக்குவிய வில் தோன்றும் வெண்பழு (யாழ்ப்ப.); large white grub found in dung heaps.

[குறு (வெள்) + வெண்வன் - குறவணவன்.]

குறவம் *kuravam*, பெ.(n.) கோட்டம் என்னும் நறுமண வோர்; Arabian costus (சா.அக.).

[குறு → குழுவம் → குறவம் (கொ.வ.)]

குறவழக்கு *kuṛa-vaḷakku*, பெ.(n.) 1. தீரா வழக்கு; complicated, involved lawsuit. 2. வலக்காரமாய்

ஒட்டாரம் பிடித்து (பிடிவாதமாய்) மேற்கொள்ளும் முறையற்ற வழக்கு; lawless contention obstinately maintained.

[குறம் + வழக்கு]

குறவன் *kuravaṇ*, பெ.(n.) 1. குறிஞ்சிநில மகன்; inhabitant of the hilly tract. “குறவரு மருளுங் குன்றத்து” (மலைபடு. 275). 2. பாலைநிலமகன் (பிங்.); inhabitant of the desert tract. 3. வலை வைத்தல், பாம்பு பிடித்தல், கூடைமுடைதல், குறி சொல்லுதல் முதலிய தொழில்கள் செய்யும் குடியினன்; *kurava*, a caste of fowlers, snake catchers, basket-makers and fortune-tellers. 4. பாசாங்கு பண்ணுகிறவன்; pretended cringing hypocrite. 3. இதனியம் (மூ.அக.); mercury, quicksilver.

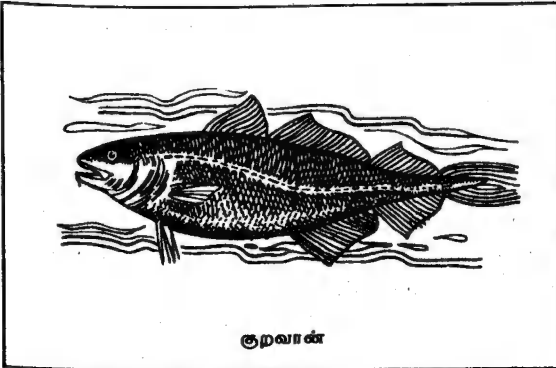
[குன்றம் → குறம் + அன் → குறவன்.]

குறவாணர் *kuṛa-vāṇar*, பெ.(n.) மலைக்குறவர்; the *kuṛava* tribe of the mountain. “முடிந்த பொழுதிற் குறவாணர்” (திவ்.இயற், 3, 89).

[குன்றம் → குறம் + (வாழ்நர்) வாணர்.]

குறவான் *kuṛavāṇ*, பெ.(n.) ஒருவகைக் கடல்மீன்; a sea fish known as file or trigger fish (சா.அக.).

[குறவன் → குறவான்.]

குறவான்

குறவி *kuṛavi*, பெ.(n.) குறக்குடிப் பெண்; a woman of *kuṛava* caste, fem. of *kuṛavaṇ*. “குறவிதோண் மணந்த செல்வக் குமரவேள்” (தேவா. 758:3).

[குறவன் → குறவி (பெண்பால்).]

குறவிளிம்பு *kuṛa-viḷimbu*, பெ.(n.) மண்டைப் பொருத்து; lamboidal suture (சா.அக.).

[குறம் + விளிம்பு.]

குறவை¹ *kuṛavai*, பெ.(n.) பத்தியத்திற்கு உதவும் குறவைமீன்; spotted doke, it is useful in diet.

வகைகள்: 1. பெருங்குறவை 2. கற்குறவை 3. கருங்குறவை 4. மணியாங் குறவை 5. பற்குறவை (சா.அக.).

[குறம் + வை → குறவை.]

குறழ்-தல் *kuṛaḷ*, 2 செ.கு.வி. (v.i.) குனிதல் (வழுஉப்பொருள்); to stoop, bend low. “அவனாங்கே பாராக் குறழா” (கலித். 65:10).

[குழறு → குழறா → குறழா (குறழ்) - சொல்வழு.]

‘குழறா’ என்பது எழுதுவோரால் ‘குறழா’ எனப் பிழை எழுதப்பட்டு அதற்குக் குனிதல் என்னும் பொருளும் நச்சினியார்க்கினியரால் தரப்பட்டுள்ளது. குறழ்தல் என்னும் சொல் பண்டை இலக்கியத்தில் யாண்டும் ‘குனிதல்’ என்னும் பொருளில் பயின்றிலது. இச்சொல்லும் பொருளும் தவற்று வடிவிலாவாம். கலித்தொகையில் (65:10) ‘குறழா’ எனும் சொல் ‘குழறா’ எனத் திருத்தப்படல் வேண்டும்.

குறள்¹ *kuṛaḷ*, பெ.(n.) தமிழ் மறையாகிய திருக்குறள்; Tirukkural, the sacred book of the Tamils. “உலகெலாங் கொள்ள மொழிந்தார் குறள்” (வள்ளுவமா. 33).

[குறு → குறள்]

குறள்² *kuṛaḷ*, பெ.(n.) பாதிரி; trumpet flower tree (சா.அக.).

[குறு → குறள்]

குறள்³ *kuṛaḷ*, பெ.(n.) 1. குறுமை; shortness, dwarfishness. “குண்டைக் குறட்பூதம்” (தேவா. 944:1). 2. ஈரடி உயரமுள்ள குள்ளன்; dwarf, about 2ft. high-dist, fr. cindu. “தேரை நடப்பன போற் குறள்” (சீவக. 631). 3. பூதம் (பிங்.); imp, goblin. 4. சிறுமை; smallness. “வரகின் குறளவிழ்ச் சொன்றி” (பெரும்பாண். 193). 5. குறளடி; short venba

(இலக்.வி.730:270). 6. குறள் வெண்பா (இலக்.வி.730); see *kuralvenbā*.

[குறு → குறள்.]

குறள்செய் *kuralcei*, பெ.(n.) குறுகிய நன்செய் நிலம், புன்செய் நிலத்தின் ஊடே வெட்டி அமைக்கப் படும் நன்செய்நிலம்; area of irrigated field formed amidst dry land.

[குறள் + செய்.]

குறள்வெண் செந்துறை *kural-ven-sendurai*, பெ.(n.) குறள் வெண்பாவினினமாக, எவ்வகைச் சீர்தளையடிகளாலும் செம்மையாகிய ஓசையும் பொருளுமுடையதாய்த் தம்முள் அளவொத்த இரண்டடியால் வரும் செந்துறை; a *sendurai* metre of *kuralvenbā* type of prosody comprising of various components and combination of syllabic *cir* and *talai* with rhythmic stanzas. "கொன்றைவேந்தன் செல்வனடியினை என்றும் ஏத்தித் தொழுவோம் யாமே" (கொன்றை. காப்பு).

[குறள் + வெண் + செந்துறை.]

குறள்வெண்பா *kural-venbā*, பெ.(n.) முதலடி நாற்சீரும், இரண்டாமடி முச்சீருமாகி வரும் ஈரடி வெண்பா (இலக்.வி.730, உரை); distich of *venbā* metre; the first line consisting of four and the second of three *cir*.

[குறள் + வெண்பா.]

குறளடி *kural-adi*, பெ.(n.) இருசீரான் வரும் அடி (இலக்.வி.719); a line consisting of two *cir*.

[குறள் + அடி.]

குறளடி வஞ்சிப்பா *kural-adi-varji-p-pā*, பெ.(n.) குறளடியால் மூன்றுமுதற் பலவடி கொண்டு தனிச் சொல்லும் சுரிதகமும் பெற்றுவரும் வஞ்சிப்பா (காரிகை.செய்.24); a kind of *varji* verse consisting of three or more lines of *kuraladi*, with a detached foot and *agavarcuridagam*.

[குறள் + அடி + வஞ்சி + பா.]

குறளன் *kuralan*, பெ.(n.) 1. குள்ளன்; short person, dwarf. 2. வாமனனாக உருவெடுத்த திருமால்; Visṇu, as a dwarf.

ம. குறளன்

[குறள் → குறளன்.]

குறளி *kurali*, பெ.(n.) 1. குறியவள்; dwarfish woman. "ஒருதொழில் செய்யுங் குறளி வந்து" (சீவக. 1653, உரை). 2. குறளிப்பிசாகு; dwarf goblin. "வாயிலிடிக்குது குறளி யம்மே" (குற்றா.குற.71). 3. குறளிவித்தை; trick of a dwarf goblin. 4. கற்பிழந்தவன் (குடா.); unchaste woman.

[குறள் → குறளி.]

குறளி *kurali*, பெ.(n.) குறும்பன்; mischievous person.

[குறள் → குறளி.]

குறளிக்கூத்து *kurali-k-kūttu*, பெ.(n.) குறும்புச் செயல்கள்; mischievous devilish act.

[குறளி + கூத்து.]

குறளிப்பந்தம் *kurali-p-pandam*, பெ.(n.) குறளிப் பேயால் வீடு கொளுத்த இடப்படுவதாகக் கருதப்படும் தீப்பந்தம்; burning ball of rags supposed to be used by the *kurali* devil to set fire to houses.

[குறளி + பந்தம்.]

குறளிப்பிசாகு *kurali-p-piśāṣu*, பெ.(n.) மாயவித்தை செய்யும் பேய்வகை; dwarf-demon supposed to revel in black magic performances.

[குறளி + பிசாகு.]

குறளிவித்தை *kurali-vittai*, பெ.(n.) குறளியின் உதவியாற் செய்யப்படும் மாயவித்தை; magical tricks, legerdemain, as aided by the *kurali* devil.

[குறளி + வித்தை.]

குறளை *kuṛai*, பெ.(n.) 1. கோட்சொல்; calumny, aspersion, backbiting. “பொய்யே குறளை கடுஞ் சொல் பயனில் சொல்லென” (மணிமே.30:68). 2. வறுமை; poverty, adversity. “குறளை யுண்டபளவு தோன்றும்” (திரிகடு.37). 3.நிந்தனை; sarcastic expressions, censure, reproach. 4. குள்ளம்; dwarfishness.

[குறு → குறள் → குறளை.]

குறாவிப்போதல் *kuṛāvi-p-pōdal*, பெ.(n.) 1. மெலிதல்; growing lean. 2. ஒடுங்குதல்; being reduced (சா.அக.).

[குறாவு → குறாவி + போ.]

குறாவு-தல் *kuṛāvu*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. வாடுதல்; to sink, as the spirit by disappointment, hunger; to droop, as plants by drought. 2. ஒடுங்குதல் (யாழ்.அக.); to shrink, contract, recede. 3. மெலிதல் (யாழ்.அக.); to become reduced, lean, as a person, animal. 4. புண் ஆறி வருவாதல்; to heal, as a sore, cicatrice.

[குறு → குறுகு → குறுவு → குறாவு.]

குறாள் *kuṛāḷ*, பெ.(n.) 1. கன்னி; virgin. 2. பெண் ஆட்டுக்குட்டி; Ewe lamb.

[குறு + ஆள்.]

குறி¹-த்தல் *kuṛi*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கருதுதல்; to design, intend, contemplate, consider, think. “கொலைகுறித் தன்ன மாலை” (அகநா.364). 2. ஊழ்கம் செய்தல்; to meditate. “ஞானியர்தான் குறியெட்டக் கரத்தார்” (அட்டப். திருவேங்கடமா. 57). 3. வரையறுத்தல் (பிங்.); to determine, ascertain. 4. கோடு வரைதல்; to draw, as a line. ‘புழுக்குறித்தது எழுத்தானார் போல’ (ஈடு.2.4:3). 5. குறித்துக் கொள்ளுதல்; to note down, to make the first draft in writing, to sketch an outline in painting, to trace. இந்நூலின் அரும்பதங்களைக் குறிக்க. 6. சுட்டுதல்; to refer to, denote, suggest, specify. 6. பற்றுதல்; to pertain, relate to, ஏதைக் குறித்துப் பேசினாய்?” 8. இலக்கு வைத்தல்; to aim at, as in shooting. “வெய்யோன் குறித்தெறி

பிறங்கல்” (கந்தபு.கயமுகன்வ.38). 9. அடைதல்; to reach, attach oneself to. “குரவன் பதத்தைக் குறித்து” (சைவச. பொது.125). 10. பாவித்தல்; to regard, fancy. “குறித்துச் சிவனைக் கோபுரத்தை” (சைவச.பொது.126). 11. சொல்லுதல்; to narrate briefly, tell. “உற்றதுங் குறித்தான்” (கம்பரா.அகலிகை.41). 12. முன்னறி வித்தல்; to foretell, predict, forebode. தீச்சகுளம் பொல்லாங்கைக் குறிக்கும். 13. ஊதியொலித்தல்; to blow, as a conch; to sound “வலம்புரி குறித்து” (பாரத. பதினேழாம்.12).

ம., க. குறி; தெ., கு. குறி.

[குல் → குறு → குறி.]

குறி² *kuṛi*, பெ.(n.) 1. அடையாளம் (பிங்.); mark, sign, stamp, emblem. 2. இலக்கு; aim, mark to shoot at. “கூரிய குணத்தார் குறிநின்றவன்” (தேவா. 356:3). 3. குறியிடம் (தொல்.பொருள்.130); (Akab.) secret appointment by lovers. 4. நினைத்த இடம்; goal, destination. “சென்று மீளாக்குறி” (கம்பரா. கடிமண.49). 5. நோக்கம்; motive, intention. 6. குறிப்பு; suggestion, hint, insinuation. 7. மதக்கொள்கை; doctrine. “குறிபலவுங் கொளுவினார்” (பெரியபு.திருநா.38). 8. முன்னறிந்து கூறும் தன்மை; omen, presage, prognostic. “குறியிறைப் புதல்வரோடு” (குறுந்.394). 9. கூட்டம், சபை; assembly, village council. “மத்யஸ்தரைக் கொண்டு குறிகூட்டி” (சோழவமி.55). 10. தடவை; turn, occasion. “ஒருகுறி கேட்போன்” (நன்.42). 11. காலம்; time, days, season, as in, இக்குறி-now-a-days. 12. ஒழுக்கம்; character, principle of conduct. 13. ஆண்குறி அல்லது பெண்குறி; generative organ. 14. அடி; stripes, lashes. 15. இலக்கணம்; definition, accurate description. “குறியறிந் தோரே” (தொல்.பொருள்.47).

[குல் → குறு → குறி.]

குறி³ *kuṛi*, பெ.(n.) குறியாடு; a sheep.

Fln. karista; FD. karoo; Mong. xuray.

[குறு → குறி.]

குறி⁴ *kuri*, பெ.(n.) உணர்தல், தெளிதல் என்னும் இரு வகையில் நோயின் தன்மை அறிவிக்கும் சின்னங்கள்; symptoms of diseases they are of two kinds subjective and objective (சா.அக.).

[குல் → குறு → குறி]

குறி⁵ *kuri*, பெ.(n.) அளவு “ஸர்வேஸ்வரனுக்கும் கைக்குறி யாப்பை வாங்குவது இங்கேயிறே” (ஈடு.14,6); measure.

[குல் → குறி]

குறிக்கடை *kurikkada*, பெ.(n.) குறி, அளவுகோல்; measure.

[குறிக்கு + அடை - குறிக்கடை]

குறிக்கொட்டாங்கச்சி *kuri-k-kottāṅkacci*, பெ.(n.) குறி வைத்தலுக்குரிய தேங்காய்க் கண்டாடி அளவு (உழ.நெ.க. அக.); coconut shell used as a marker.

[குறி + கொட்டாங்கச்சி (கொட்டாங்காய் + சில்)]

குறிக்கொள்(கு)¹-தல் *kuri-k-kol-*, 16 செ.குன்றா.வி (v.t.) 1. கைக்கொள்ளுதல்; to grasp, seize, hold. “கோது படலில்ல குறிக்கொண்டு” (சீவக. 499). 2. மனத்துக் கொள்ளுதல்; to comprehend, understand. “ஏத்த நிலலா குறிக்கொண்மினிடரே” (திவ்.திருவாய். 8:6,6). 3. கவனித்துப் பாதுகாத்தல்; to guard carefully. “பறவை யரையா வறகல் பள்ளியறை குறிக்கொண்மின்” (திவ்.பெரியாழ். 5:2,9). 4. ஒன்றையே குறியாகப் பற்றுதல்; to fix the mind steadily on one subject, to concentrate. “குறிக்கொள் ஞானங்களால்” (திவ்.திருவாய். 2:3,8).

க. குறிக்கொள்

[குறி + கொள்.]

குறிக்கொள்(கு)²-தல் *kuri-k-kol-*, 16 செ.கு.வி (v.i.) மேன்மைப்படுதல்; to be remarkable, distinguished.

[குறி + கொள்.]

குறிக்கொள்வோன் *kuri-k-kolvōṇ*, பெ.(n.) ஒன்றையே இடைவிடாது சிந்திப்பவன் (பிங்.); one who sets his heart on one pursuit or object, one who concentrates his attention on one thing.

[குறி + கொள்வோன்.]

குறிக்கோள் *kuri-k-kol*, பெ.(n.) 1. மனவொருமை (திவா.); single-minded devotion, concentration. 2. நினைவில் வைக்கை (திவா.); cherishing in memory, remembering. “குறிக்கோட் டகையது கொள்கெனத் தந்தேன்” (சிலப். 30:63). 3. அறியுந் திறம்; comprehension or power of understanding. “என்றுணரும் குறிக்கோ எரில்லா” (கம்பரா.சூர்ப். 140). 4. உயர்ந்த கருதுகோள்; ideal. “குறிக்கோளி வாது கெட்டேன்” (தேவா. 632:9). 5. நல்லுணர்வு; wisdom, good sense, sagacity. “கொன்றேன் பல்லுயிரைக் குறிக்கோளொன் றிலாமையினால்” (திவ்.பெரியாழ். 1:9,3). 6. யாழ் மிடற்றுதலிற் கருத்தோடு செய்ய வேண்டிய பண்ணல் முதலிய தொழில்கள்; acts needed to play upon a violin properly, numbering-8, viz, பண்ணல், பரிவட்டணை, ஆராய்தல், தைவரல், செலவு, விளையாட்டு, கையூழ், குறும்போக்கு. 7. மேன்மைப்பாடு (விண்.); the state of being distinguished or illustrious.

[குறி + கொள் - குறிக்கொள் → குறிக்கோள்.]

குறிகண்டுநோதல் *kuri-kaṇḍu-nōṭal*, பெ.(n.) பிள்ளைப்பேற்றின்போது (பிரசவத்தில்) பனிக்குட முடைந்து நோய் காணுதல்; commencement of labour after the discharge of liquor amni. 2. வீங்கி வலித்தல்; pain from swelling (சா.அக.).

[குறி + கண்டு + நோதல்.]

குறிகண்டுஷத்தல் *kuri-kaṇḍu-vaṭṭal*, பெ.(n.) மருந்து, எண்ணெய் முதலியவற்றைப் பதம் பார்த்து இறுத்தல்; filtering at the proper stage as medicated oil etc. during their preparation (சா.அக.).

[குறி + கண்டு + ஷத்தல்.]

குறிகாண்(ஊ)-தல் *kurī-kāṇ-*, 12 செ.கு.வி.(v.i.)
1. அறிகுறி தோன்றுதல்; to appear, as symptoms, signs. 2. குறிப்பிடுதல்; to forebode, betoken, typify. 3. பிள்ளைப் பேற்றுக்குரிய குறி தோன்றுதல்; to have slight discharge at or before the presentation at child birth.

[குறி + காண்.]

குறிகாரன் *kurī-kāraṇ*, பெ.(n.) 1. குறிப்பாக அடிப்பவன்; good marksman. 2. குறி சொல்வோன்; sooth sayer, diviner.

[குறி + காரன்.]

குறிகூடு-தல் *kurī-kūḍu-*, 12 செ.கு.வி.(v.i.)
நோக்கம் நிறைவேறுதல்; to realise, achieve, as an object “கும்பிடவே குறிகூடும்” (தேவா. 314:5).

[குறி + கூடு-]

குறிகூறுபவன் *kurī-kūṟubavaṇ*, பெ.(n.) குறி சொல்வோன்; sooth sayer (சா.அக.).

மறுவ. குறிகாரன்

[குறி + கூறுபவன்.]

குறிகெட்டவன் *kurī-kēṭṭavaṇ*, பெ.(n.) நெறியற்றவன்; dishonest, shameless, unprincipled man.

[குறி + கெட்டவன்.]

குறிகேள்-தல் (குறிகேட்டல்) 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. குறிசொல்லுமாறு குறிசொல்பவனை வினாவுதல்; to consult a fortune-teller, diviner. 2. குறிகாரன் சொல்வதைச் செவிமடுத்தல்; to hear what the diviner foresees.

[குறி + கேள்-]

குறிகேள் *kurīkēḷ*, பெ.(n.) 1. மெய்யறிவு; wisdom. 2. மனவொருமை; concentration of mind (சா.அக.).

[குறி + கேள் (வினைத்தொலை) குறிகேள் + மனத்துட் கொள் + கேட்டாடு]

குறிச்சி¹ *kuricci*, பெ.(n.) 1. குறிஞ்சி நிலத்தூர்; village in the hilly tract. “குறிச்சி புகக மான்போலவும்” (இறை. 1, உரை). 2. ஊர் (திவா.); village.

ம. குறிச்சி க.குறிகை.

[குறிஞ்சி → குறிச்சி (வலித்தல் திரிவு).]

குறிச்சி² *kuricci*, பெ.(n.) குழந்தைக்கு வருங் குத்திருமலுக்கு காப்பாக (இரட்சையாக)க் கட்டும் ஓலைச்சுருள்; an *ōla* amulet tied to a child's waist and believed to ward off attacks of whooping cough.

[குறி → குறிச்சி]

குறிச்சிப்பி *kurī-cippi*, பெ.(n.) சிப்பிமுத்து; oyster-pearl (சா.அக.).

[குறி + சிப்பி]

குறிச்சுத்திரம் *kurī-cuttiram*, பெ.(n.) ஒரு நூலிற்ப் பயின்றுவரும் குறியீடுகளைத் தெரிவிக்கின்ற நூற்பா (துமி.இல.க.சொ. அக.); sutra mentioning technical terms in a work.

[குறி + சுத்திரம்]

குறிசாடு-தல் *kurī-sāḍu*, 13 செ.கு.வி.(v.i.) 1. குறி தவறாது துப்பாக்கியாற் கடுதல்; to shoot with out missing the mark. 2. மாட்டுக்குச் குடு இடுதல் (வின்.); to brand marks upon cattle.

[குறி + சாடு-]

குறிசாற்றல் *kurī-sāṟṟal*, பெ.(n.) கொம்பை ஊதிச் சிற்றூர் அவையைக் கூட்டுதல்; convening a meeting of the village assembly by blowing a horn.

மறுவ. சங்குதல்

[குறி + சாற்றல்]

குறிசொல்(ஹ)-தல் *kurī-śol-*, 8 செ.கு.வி.(v.i.) ஒருவரது ஆகடும் முதலியவற்றைப் பற்றிக்

குறிபார்த்துக் கூறுதல்; to tell one's fortune, to div-
vine.

[குறி + சொல்-]

குறிசொல்வோன் *kuri-solvōn*, பெ.(n.) 1. மந்திரக்
காரன்; magician foretelling events. 2. ஆருடம்
சொல்வோன்; fortune teller. 3. சேவல்; cock, fowl
(சா.அக.).

[குறி + சொல்வோன்.]

குறிஞ்சா¹ *kuriñjā*, பெ.(n.) 1. குருக்கத்தி; common
delight of the woods. 2. பெருங்குறிஞ்சா; a spe-
cies of scammony swallow wort. 3. நஞ்சுறுப்பான்; Indian ipecacunha. 4. குடசப்
பாலை; green wax-flower. 5. குறிஞ்சி நிலத்தில்
விளையும் பூடு; any plant growing on inferior hilly
soil.

[குறிஞ்சி → குறிஞ்சா.]

குறிஞ்சா வகைகள் : 1. சிறுகுறிஞ்சா
2. பெருங்குறிஞ்சா 3. கருங்குறிஞ்சா 4. நீர்க்குறிஞ்சா
5. மலைவண்ணக்குறிஞ்சா 6. பவனக் குறிஞ்சா 7. எருமைக்
குறிஞ்சா 8. எண்ணக் குறிஞ்சா 9. அமரக்குறிஞ்சா 10.
வாணக் குறிஞ்சா (சா.அக.).

[குறிஞ்சி → குறிஞ்சா.]

குறிஞ்சி¹ *kuriñji*, பெ.(n.) 1. ஐவகை நிலத்துள்
ஒன்றாகிய மலையும் மலைசார்ந்த நிலமும்; hilly tract,
one of five kinds of *nilam*. 2. குறிஞ்சிப் பண்; a
specific melody-type. "குறிஞ்சி பாடி"
(திருமுருகு.239). 3. புணர்தலாகிய உரிப்பொருள்;
clandestine union of lovers assigned by poetic
convention to the hilly tract. "குறிஞ்சி சான்ற...
மலை" (மதுரைக். 300). 4. குறிஞ்சிப்பாட்டு; a poem.
"கோல்குறிஞ்சி பட்டினப்பாலை" (பத்துப்பா.
தனிப்பா.). 5. மருதோன்றி (மலை.); henna.
6. பெருங்குறிஞ்சி; a species of conehead.
7. சிறுகுறிஞ்சி; a species of conehead. 8. செம்
முள்ளி (குடா.); thorny nail dye. 9. பூடுவகை;
conehead, shrub. 10. மரவகை; square branched
conehead. 11. ஈந்து (மலை.); dwarf wild date palm.

[குன்றம் → குறம் → குறுப்பு → குறிஞ்சி]

குறிஞ்சி² *kuriñji*, பெ.(n.) குறிஞ்சிப்பூ; *kuriñji* flower.
"கருங்கோற் குறிஞ்சிப் பூக்கொண்டு பெருந்ே
இழைக்கும் நாடனொடு நட்பே" (குறுந்.3).

மறுவ. குறிஞ்சிப்பூ, குறிஞ்சிமலர்.

ம. குறிஞ்சி

[குன்றம் → குறம் → குறஞ்சி → குறிஞ்சி]

குறிஞ்சி மலர்களுள் ஐம்பது வகைகள் உள்வன.
இவை, வெண்மை, பொன்மை, செம்மை, நீலம், செந்நீலம்
என்றும் ஐந்து நிறங்களில் மிகுதியாகப் பூப்பதால்
ஐவண்ணக் குறிஞ்சி எனப்படும். இவற்றுள் செந்நீலக்
குறிஞ்சி எனப்படும் வாடாக்குறிஞ்சி பன்விரண்டு
ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை பூக்கும் இயல்புடையது.
மூன்றாண்டுக்கு ஒருமுறையும் ஆண்டுக்கு ஒருமுறையும்
பூக்கும் வகைகளும் உள்வன.

வகைகள்: 1. செங்குறிஞ்சி 2. மஞ்சட் குறிஞ்சி
3. வாடாக்குறிஞ்சி 4. வெண்குறிஞ்சி 5. கருங்குறிஞ்சி
6. சின்னக்குறிஞ்சி 7. பெருங்குறிஞ்சி 8. காட்டுக்குறிஞ்சி
9. மேக வண்ணக் குறிஞ்சி 10. மேராக் குறிஞ்சி
11. பவனக்குறிஞ்சி அல்லது சிவப்ப 12. சிறுகுறிஞ்சி
13. கெட்டிக் குறிஞ்சி (சா.அக.).

குறிஞ்சிக்கருப்பொருள் *kuriñji-k-karu-p-poru*,
பெ.(n.) குறிஞ்சி நிலத்தின் தன்மையும் குணமும்;
nature and properties peculiar to a hilly tract and
its soil (சா.அக.).

[குறிஞ்சி + கருப்பொருள்.]

குறிஞ்சிக்கல் *kuriñji-k-kal*, பெ.(n.) மலையில்
உள்ள கக்கான் கல்; mountain lime stone (சா.அக.).

[குறிஞ்சி + கல்.]

குறிஞ்சிக்கிழவன் *kuriñji-k-kilavān*, பெ.(n.)
குறிஞ்சிநிலத்துத் தெய்வமான முருகக் கடவுள்
(பிங்.); Murugan, as the god of the hilly tracts.

மறுவ. குறிஞ்சிக் கிறைவன், குறிஞ்சிமன்.

[குறிஞ்சி + கிழவன்.]

குறிஞ்சிக்கிறைவன் *kuriñji-k-kiravān*, பெ.(n.)
குறிஞ்சிக் கிழவன் (பிங்.); பார்க்க; see *kuriñji-k-
kilavān*.

[குறிஞ்சிக்கு + கிறைவன்.]

குறிஞ்சி வகைகள்

வெண்குறிஞ்சி

குறிஞ்சி மலர் வகைகளுள் ஒன்று.

நீலக்குறிஞ்சி

ஐம்பது வகைக் குறிஞ்சி மலர்களுள் பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறைப் பூக்கும் செந்நீலக் குறிஞ்சி மலர் வெயில் படும்போது இளஞ்சிவப்பாக ஒளிரும் (படம் 1994).

செந்நீலக்குறிஞ்சி

குறிஞ்சித்திணை *kurinjittinai*, பெ.(n.) ஐவகை நிலத்துள் ஒன்றாகிய மலையும் மலையைச் சார்ந்த இடமும்; hilly tract..

[குறிஞ்சி + திணை]

குறிஞ்சித்திணை *kurinji-t-tinai*, பெ.(n.) மலைப் பகுதியில் விளையும் திணை; millet growing in hilly tracts (சா.அக.).

[குறிஞ்சி + திணை]

குறிஞ்சிநீர் *kurinji-nir*, பெ.(n.) மலைத் தண்ணீர்; mountain water. 2. கனை நீர்; hill spring water (சா.அக.).

[குறிஞ்சி + நீர்]

குறிஞ்சிப்பண் *kurinji-p-paṇ*, பெ.(n.) நால்வகைப் பெரும்பண்களுள் ஒன்று (பிங்.); one of the four melody - types.

மறுவ. குறிஞ்சியாழ்

[குறிஞ்சி + பண்.]

குறிஞ்சிப்பறவை *kurinji-p-paravai*, பெ.(n.) மலைப் பகுதியில் வாழும் நாட்டு மயில், கிளி முதலிய பறவைகள்; birds peculiar to hilly tracts as pea-cock, parrot etc. (சா.அக.).

[குறிஞ்சி + பறவை]

குறிஞ்சிப்பறை *kurinji-p-parai*, பெ.(n.) குறிஞ்சி நிலத்துக்குரிய தொண்டகப்பறை; a kind of drum peculiar to *kurinji*.

[குறிஞ்சி + பறை]

குறிஞ்சிப்பாட்டு *kurinji-p-paṭṭu*, பெ.(n.) பத்துப் பாட்டுள் ஒன்றானதும், தலைவியின் வேற்றுமை கண்டு வருந்திய செவிலிக்குப் பாங்கி அறத்தொடு நிற்குங் கூற்றாகக் கபிலர் பாடியதுமான செய்யுள்; a poem in *Pattu-p-paṭṭu*, by Kabilar treating of the tactful way in which the confidante communicates to the foster mother, the heroine's love affair.

[குறிஞ்சி + பாட்டு]

குறிஞ்சிப்புள் *kurinji-p-pu*, பெ.(n.) குறிஞ்சிப் பறவை; hilly birds like pea-cock, parrots etc. (சா.அக.).

[குறிஞ்சி + புள்]

குறிஞ்சிப்பூ *kurinji-p-pu*, பெ.(n.) குறிஞ்சி நிலத்துப்பூ; flowers peculiar to hilly regions. 2. கார்த்திகைப் பூ (சா.அக.); flowers of plough-root plant

[குறிஞ்சி + பூ]

குறிஞ்சிமரம் *kurinji-maram*, பெ.(n.) குறிஞ்சி நிலத்தில் முளைக்கும் சந்தனமரம், வேங்கை, அகில், தேக்கு முதலியன; trees in general growing in hilly tracts such as kino, east Indian kino, sandal wood tree, eagle wood, teak etc. (சா.அக.).

குறிஞ்சிமன் *kurinji-maṇ*, பெ.(n.) **குறிஞ்சிக் கிழவன்** பார்க்க(திவா.); see *kurinji-k-kilavaṇ*.

[குறிஞ்சி + மன்]

குறிஞ்சியாழ் *kurinji-yaḷ*, பெ.(n.) **குறிஞ்சிப்பண்** (பிங்.) பார்க்க; see *kurinji-p-paṇ*.

மறுவ. குறிஞ்சிப்பண்

[குறிஞ்சி + யாழ்]

குறிஞ்சியாழ்த்திறம் *kurinji-yaḷ-t-tiram*, பெ.(n.) குறைந்த சுரங்கள் கொண்ட எண்வகைக் குறிஞ்சிப்பண் (திவா.); secondary melody-type of the *kurinji* class played on a reduced scale, of which there are 8, viz. நைவளம், காந்தாரம், படுமலை, பஞ்சுரம், மருள், அயிர்ப்பு, அரற்று, செந்திறம்.

[குறிஞ்சி + யாழ் + திறம். (திறம் : ஐந்து சுரங்களைக் கொண்ட பண்வகை).]

குறிஞ்சியுணவு *kurinji-y-uṇavu*, பெ.(n.) குறிஞ்சி நிலமக்கள் கொள்ளும் உணவாகிய கிழங்கு, தினை, தேன், மூங்கிலிரிசி முதலியன; articles of food or staple food for those living in hilly tracts as bulbous roots, millet, honey, bamboo rice etc. (சா.அக.).

[குறிஞ்சி + உணவு]

குறிஞ்சியுரிப்பொருள் *kurinji-y-uri-p-porul*, பெ.(n.) குறிஞ்சிநில மக்களின் காம ஒழுக்கம்; the essential characteristics of lovers in sexual intercourse, the subject matter of *kurinji* poetry (சா.அக.).

[குறிஞ்சி + உரிப்பொருள்.]

குறிஞ்சில் *kurinji*, பெ.(n.) தொட்டிச் செய்ந்தஞ்சு (மூ.அக.); a prepared arsenic.

[குறிஞ்சி + இல் - குறிஞ்சில்.]

குறிஞ்சிலி *kurinji*, பெ.(n.) காதில் அணிதற்குரிய பூவகை; a kind of flower worn as an ear-ornament. “காதிடைக் குற்றமில் குறிஞ்சிலிக் கொத்தும்” (திருவாலவா.54:20).

[குறிஞ்சி → குறிஞ்சில் → குறிஞ்சிலி.]

குறிஞ்சிலைக்கல் *kurinčilai-k-ka*, பெ.(n.) ஈரக்கல் (வின.); red stone.

[குறும் + சிலை + கல்.]

குறிஞ்சிவேந்தன் *kurinji-vēndan*, பெ.(n.) குறிஞ்சிக் கிழவன் (குடா.) பார்க்க; see *kurinji-k-kilavan*.

[குறிஞ்சி + வேந்தன்.]

குறிஞன் *kurinjan*, பெ.(n.) வறியன் (அக.நி.); poor person.

[குற → குறிஞன்.]

குறித்தகள்ளன் *kuritta-kallaṇ*, பெ.(n.) பேர் பெற்ற பழந்திருடன்; notorious robber or thief.

[குறித்த + கள்ளன்.]

குறித்தழைத்தல் *kurittai*, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. கூட்டத்திலுள்ள ஒருவனைக் குறிப்பிட்டழைத்தல்; to call or beckon one out of an assembly. 2. பாதுகாக்கும்படி அழைத்தல்; to call upon one for protection. 3. நேரில் வந்து காட்சி தரும்படி தேவதையைப் பேராலழைத்தல்; to invoke a deity by name to appear.

[குறித்து + அழை-]

குறித்து *kurittu*, வி.எ. (adv.) தொடர்புற்று நோக்கி; with the intention of; towards.

[குறி → குறித்து-]

குறிநட்டு *kurinaṭṭu*, பெ.(n.) கணுக்கால் எலும்பு; ankle bone (சா.அக.).

[குறிநாட்டு → குறிநாட்டு → குறிநட்டு (கொ.வ.).]

குறிநிலையணி *kurinilai-y-aṇi*, பெ.(n.) ஒரு பொருளைப் புகழும் சொற்களால் குறித்தற்குத் தகுதியாகிய பிறிதொரு பொருளையும் சொல்லும் அணி (அணியி.73); a figure of speech in which an object worth knowing is referred to by association in the course of extolling a different object.

[குறி + நிலை + அணி.]

குறிநோய் *kurinōy*, பெ.(n.) ஆண்குறி அல்லது பெண்குறி நோய்; disease of the male or female genital.

[குறி + நோய்.]

குறிப்பறி-தல் *kurippari*, 2 செ.கு.வி.(v.i.) நோக்கமறிதல்; to take the clue, to guess one's intentions. “குறிப்பறிந்து காலங்கருதி” (குறள்.696).

[குறிப்பு + அறி-]

குறிப்பாளி *kurippaḷi*, பெ.(n.) உய்த்துணர்வன்; person of quick discernment, one who shrewdly reads hints and signs.

[குறிப்பு + ஆளி.]

குறிப்பி-த்தல் *kurippi*, பி.வி. (caus.) குறிப்பினால் நினைப்பூட்டுதல்; to remind, call to mind by sign or hint.

[குறி → குறிப்பி-]

குறிப்பிடம் *kurippidam*, பெ.(n.) 1. குறித்த இடம்; appointed place, the place of assignation. 2. சுருக்கம் (யாழ்.அக.); summary, compendium, epitome. 3. கிறித்து பட்ட பாடுகளைக் காட்டும்

படிமம் (R.C.); image representing the sufferings of Christ 4. வினாவியையாயமைந்த சமய அறிவுறா உநூல் (கிறித்து); Catechism.

[குறிப்பு + இடம்.]

குறிப்பிடைச்சொல் *kurip-pidai-c-col*, பெ.(n.) ஆங்கிலத்தில் ஒரு பொருளைச் சுட்டிக்காட்ட உதவும் உரிச்சொல்வகை; demonstrative.

[குறிப்பு + இடைச்சொல்.]

குறிப்பு¹ *kurippu*, பெ.(n.) 1. உள்ளக்கருத்து; intention, inmost thought, real purpose or motive. “இனியென் திருக்குறிப்பே” (திவ்.பெரியாழ்.5:4:1). 2. பொறியானன்றி மனத்தாற் குறித்துணரப் படுவது (தொல்.சொல்.297,சேனா); object of mental apprehension dist. fr. *paribu*. 3. ஒன்பது வகைச் சுவைகளில் உண்டாகும் மனநிலை (சிலப். 3:13 உரை) (Rhet.); mental response to the nine sentiments. 4. மனவொருமை (பிங்.); concentration of thought. 5. குறிப்பறிதல், இங்கிதம்; internal emotion attended with external gestures. “குறிப்பறிந்து” (குறள்.696). 6. சைகை; gesture, significant look or word. “உணர்த்தியே குறிப்பால்” (கந்தபு.கணங்கள்.29). 7. பிறர் கருதியதனைக் காணவல்ல கடரிய அறிவு; capacity to read into the minds of others, sharp, penetrative intellect. “குறிப்பிற் குறிப்புணரா வாயின்” (குறள்.705). 8. சுருக்கம்; summary, abstract. 9. குறிப்பு. 9. ஒசை, நிறம் முதலிய பொருளைக் குறிப்பது; work suggestive of sound or colour etc. “வினையே குறிப்பே யிசையே பண்பே” (தொல்.சொல்.260). 10. வெளிப்படையாகவின்றிப் பொருளுணர்த்துஞ் சொல்; (Gram.) that which is implied or understood, opp. to *veji-p-padaai* “இன்ன பிறவுங் குறிப்பிற் றருமொழி” (நன்.269). 11. அடையாளம்; mark, sign (க.குறிப்பு). 12. கைக் குறிப்புப் புத்தகம்; memorandum. 13. நாட்குறிப்பு; journal, in book-keeping. 14. பிறப்புக்குறிப்பு; horoscope. 15. சிறப்பியல்பு; description, distinguishing marks or characteristics. 16. குறிப்புக் குறியீடு; symbolic terms abbreviations, shorthand writing. 17. இலக்கு (சங்.அக.); aim, mark, target. 18. ஐந்து

கந்தங்களுள் ஐம்பொறிகளும் மனமுமாகிய ஆறன் தொகுதி (Buddh); mind and the five senses, as elements of a being. one of *parija-kantam*. “உருவ நுகர்ச்சி குறிப்பே பாவனை” (மணிமே.30:189). 19. ஓவியத்தில் ஒருவகைக் குறிப்பு; sketch in painting, outlines, tracings (விண்.).

[குறி → குறிப்பு]

குறிப்பு² *kurippu*, பெ.(n.) சான்று, எடுத்துக்காட்டு; example, illustration. “இது திருமந்திரார்த் தானுஸந்தானத்திற்குக் குறிப்பாக அப்புள்ளர் அருளிச் செய்த விரகு” (ரஹஸ்ய.153).

[குறி → குறிப்பு]

குறிப்புக்கட்டை *kurippu-k-kattai*, பெ.(n.) ஏதத்தை (ஆபத்தை)க் காட்ட நீரில் நடும் மரம்; a post or block at a ford to indicate danger from quicksand etc.

[குறிப்பு + கட்டை.]

குறிப்புக்காரன் *kurippu-k-kāraṇ*, பெ.(n.) குறிகாரன், பார்க்க; see *kurikāraṇ*.

[குறிப்பு + காரன்.]

குறிப்புச்சொல் *kurippu-c-col*, பெ.(n.) சொல்லு வோன் குறிப்பினால் நேர்பொருளன்றி வேறு பொருளை உணர்த்தும் சொல் (குறள்.711,உரை); (Gram.) word indicating a meaning by implication.

மறுவ. குறிப்பு நிலை, குறிப்பொழி.

[குறிப்பு + சொல்.]

குறிப்புத்தொழில் *kurip-pu-toḷi*, பெ.(n.) குறிப்பாகச் செய்யும் செய்கை; significant gesture. “இவன்செய்த இக்குறிப்புத் தொழிலால்” (பரிபா. 12:90-92,உரை).

[குறிப்பு + தொழில்.]

குறிப்புநிலை *kurippu-nilai*, பெ.(n.) குறிப்புச்சொல், (நன்.460-மயிலை.) பார்க்க; see *kurippu-c-col*.

[குறிப்பு + நிலை.]

குறிப்புப்பெயரெச்சம் *kurip-pu-p-peya-reccam*, பெ.(n.) செயலையும் காலத்தையும் வெளிப்படையாகக் காட்டாத பெயரெச்சம்; (Gram.) relative participle of an appellative verb.

[குறிப்பு + பெயர் + எச்சம்.]

குறிப்புப்பொருள் *kurippu-p-poru*, பெ.(n.) குறிப்பாலுணரப்படும் பொருள் (நன்.259,விருத்.) (Gram.); implied meaning.

[குறிப்பு + பொருள்.]

குறிப்புமுற்று *kurippu-murru*, பெ.(n.) குறிப்பு வினைமுற்று (நன்.351) பார்க்க; see *kurippu-vigai-murru*.

[குறிப்பு + முற்று.]

குறிப்புமொழி *kurippu-mol*, பெ.(n.) குறிப்புச் சொல் பார்க்க; see *kurippu-c-col*. “எழுத்தொடுஞ் சொல்லொடும் புணரா தாகிப் பொருட்புறத்ததுவே குறிப்புமொழி யென்ப” (தொல்.பொருள்.491).

[குறிப்பு + மொழி.]

குறிப்புருவகம் *kurippuruvagam*, பெ.(n.) குறிப்பினாற் பெறப்படும் உருவகவணி (குறள்.1030, உரை); implied metaphor.

[குறிப்பு + உருவகம்.]

குறிப்புவமை *kurippuvamai*, பெ.(n.) குறிப்பாலுணரப்படும் உவமையணி (தொல்.பொருள்.278,உரை); (Rhet.) implied simile, metaphor.

[குறிப்பு + உவமை.]

குறிப்புவினை *kurippu-vigai*, பெ.(n.) பொருட் பெயர், இடப்பெயர் முதலியவற்றின் அடியாகப் பிறந்து செயலையும் காலத்தையும் வெளிப்படையாகக் காட்டாமல் வினைத் தன்மையைக் கொண்டுள்ள சொல் (நன்.321,உரை); (Gram.) appellative verb.

[குறிப்பு + வினை.]

குறிப்புவினைமுற்று *kurippu-vigai-murru*, பெ.(n.) குறிப்புவினை பார்க்க (வின்.323,உரை.); see *kurippuvigai*.

மறுவ. குறிப்புமுற்று

[குறிப்பு + வினை + முற்று.]

குறிப்புவினையாலனையும் பெயர் *kurippu-vigaiyāl-anaiyam-peyar*, பெ.(n.) முன்பு குறிப்பு வினையாய்ப் பின்பு பொருள்களைக் குறித்தற்கு வரும் பெயர் (நன்.321,விருத்.) (Gram.) appellative verb declined as a noun, as பண்டைச் செல்வனைக் கண்டேன்.

[குறிப்பு + வினை + ஆல் + அனையும் + பெயர்.]

குறிப்புவினையெச்சம் *kurippu-vigai-y-eccam*, பெ.(n.) தொழில் காலங்களைக் குறிப்பாகக் காட்டும் வினையெச்சம் (நன்.342,உரை); (Gram.) verbal participle of an appellative verb.

[குறிப்பு + வினை + எச்சம்.]

குறிப்புற்று *kurip-p-purru*, பெ.(n.) ஆண் பெண் குறியில் மேக நோய்த் தொடர்பாய் ஏற்படும் புற்றுப்புண்; hard indurated or infecting sore or ulcer on the genital of a male or female arising from the venereal causes (சா.அக.).

[குறிப்பு + புற்று.]

குறிப்பெச்சம் *kurippeccam*, பெ.(n.) கூறிய சொற்களைக் கொண்டு அவற்றின் கருத்தாகக் கொள்ளும் பொருள் (குறள்.411, உரை); suggested sense.

[குறிப்பு + எச்சம்.]

குறிப்பெழுத்து *kurippeḷuttu*, பெ.(n.) கருக்கெழுத்து; abbreviation, contraction of names, words, etc. எஃ எ-று for என்றவாறு.

[குறிப்பு + எழுத்து.]

குறிப்பெழுது-தல் *kurippeḷudu*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கருத்துச் செய்திக்குறிப்பு எழுதுதல்; to write memoranda, notes, index, etc. 2. பிறப்புக்

குறிப்பெழுதுதல்; to note down the date, hour, etc., of a child's birth. 3. பேரேட்டில் எழுதுவதன் முன்னர் கணக்கைக் குறிப்புப் புத்தகத்தில் எழுதுதல்; to make entries in day book.

[குறிப்பு + எழுது-]

குறிப்பேடு *kurippēḍu*, பெ.(n.) 1. நாள்தோறும் வரவு செலவுக் கணக்குகளைப் பதியும் புத்தகம்; day-book, the items of which are transferred to ledger. 2. நினைவுக் குறிப்பேடு; memorandum book.

[குறிப்பு + எடு]

குறிப்போலை *kurippōlai*, பெ.(n.) 1. கணக்குக் குறிப்பு எழுதிய ஓலை; old record of a child's birth, for casting its nativity.

[குறிப்பு + ஓலை]

குறிபார்-த்தல் *kuri-pār-*, 4 செ.கு.வி.(v.i.)
1. நிமித்தம் பார்த்தல்; to observe signs, omens.
2. நன்மை தீமைகளைக் குறிபார்த்துச் சொல்லுதல்; to tell fortunes. 3. இலக்குப் பார்த்தல்; to aim at a mark.

[குறி + பார்-]

குறிபிழை-த்தல் *kuri-piḷai-*, 4 செ.கு.வி.(v.i.)
1. இலக்குத் தவறுதல்; to miss the mark, as in shooting. 2. மழைக்குறி தோன்றியும் மழை பெய்யாது விடுதல்; to fail, as signs of rain.

[குறி + பிழை-]

குறிபோடு-தல் *kuri-pōḍu-*, 19 செ.கு.வி.(v.i.)
1. அடையாளம் இடுதல்; to mark, sign.
2. எண்ணுதற்குக் கோடு இடுதல்; to make marks for helping calculation.

[குறி + போடு-]

குறிமோசம் *kuri-mōṣam*, பெ.(n.) தவசக்குவிய லிலிருந்து சிறிதளவு திருடிக்கொண்டு பின்பு அக்குவியலில் திருட்டுக்குறி இடுவது (W.G.); a

fraudulent mark put upon a stock of grain after removing a portion of it clandestinely.

[குறி + மோசம்]

குறியன் *kuriyan*, பெ.(n.) 1. மடையான் பறவை; paddy bird. 2. நாரை; crane (சா.அக.).

[குறு → குறி → குறியான்]

குறியிடம் *kuri-y-idam*, பெ.(n.) தலைவனும் தலைவியும் கூடுதற்குக் குறித்த இடம்; (Akap.) place of assignation by lovers, tryst.

[குறி + இடம்]

குறியிடையீடு *kuri-y-idai-iḍu*, பெ.(n.) தலைவனும் தலைவியும் குறித்தவிடத்துக் கூடாதவாறு நேரும் இடையூறு (நம்பியகப்.155); (Akap.) obstacles preventing lovers from meeting at the place of assignation

[குறி + இடையீடு]

குறியீடு *kuri-y-iḍu*, பெ.(n.) குறியாக இட்டாளும் பெயர்; name given to a thing or concept, technical term. “அளபெடை யென்னும் குறியீடே” (நன்.91,விருத்.).

[குறி + ஈடு]

குறியெதிர்ப்பு *kuri-y-edirppu*, பெ.(n.) அளவு குறித்து வாங்கி வாங்கியவாறே எதிர்கொடுப்பது; exact return of things borrowed. “மற்றெல்லான் குறியெதிர்ப்பை நீர துடைத்து” (குறள்.221).

[குறி + எதிர்ப்பு]

குறியோன் *kuriyōn*, பெ.(n.) 1. குள்ளன்; person of short stature. 2. அகத்தியன்; Agastya, as short “குறியோ னிருந்த மலையயில் வார்தமிழ்” (தஞ்சைவா.109).

ம. குறியவன்

[குறி → குறியோன்]

குறில் *kuril*, பெ.(n.) 1. குற்றெழுத்து (நன்.64) (Gram.) short vowel, opp. to *nedil*. 2. குறுமை; shortness, dwarfishness. “குறினெடி லளவு சான்ற கூளியும்” (கந்தபு. விண்குடி. 44).

[குறு → குறில்]

குறிலவணம் *kurilavanam*, பெ.(n.) சோற்றுப்பு; common salt (சா.அக.).

[குறு → குறி + லவணம்]

குறிவில்லு *kurivillu* பெ.(n.) பழுலெலும்பு; rib-bone (சா.அக.).

[குறி + (எல்லு) வில்லு]

குறு¹-தல் *kurv-*, 8 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. பறித்தல்; to pluck. “பூக்குற் றெய்திய புனலணி யூரன்” (ஐங்குறு. 23). 2. மேலிழுத்து வாங்குதல்; to pull up. “கயிறுகுறு முகவை” (பதிற்றுப். 22:14). 3. ஒழித்தல்; to abandon, leave off, give up. “இச்சைமற் றாச்சிராயங் குற்றோன்” (ஞானா. 61,19). 4. நெல் முதலியன குற்றுதல்; to pound in a mortar, husk. “வெதிர்நெற் குறுவாய்” (கலித். 42).

[குல் → குறு]

குறு²-த்தல் *kurv-*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) அளவிற் குறுகுதல்; to become short; to contract, diminish, shrink

தெ., க., ம. குறு

[குல் → குறு]

குறுக்கடி *kuruk-kadi*, பெ.(n.) 1. குறுக்கு வழிப்பாதை; short cut. 2. நேர்வழியாலன்றிக் குறுக்கே புகுந்து செய்யபடுதல்; anything done by way of short cut or in a compendious method. 3. ஒழுங்கற்ற பேச்சு; short, abrupt speech, unreasoned talk. குறுக்கடியாய்ப் பேசுகிறான் (உ.வ.).

[குறுக்கு + அடி]

குறுக்கம்¹ *kurukkam*, பெ.(n.) 1. குறுகிய நிலை; shortness. ‘ஐ’ ஓளக் குறுக்கம்’ (நன். 99). 2. சுருக்கம்; abridgement, abbreviation, contraction, epitome, summary. 3. 3/4 முதல் 7 ஏக்கர் வரை

பலவிடங்களில் பல்வேறு வகையாக வழங்கும் புன்செய் அளவு வகை; measure of dry land varying in different parts of Tamil country from 3/4 acre to 7 acres (R.F.). 4. கௌரி செய்நஞ்சு; a prepared arsenic.

[குறுகு → குறுக்கம்]

குறுக்கம்² *kurukkam*, பெ.(n.) 1. சுருக்கம்; reduction. 2. கௌரி நஞ்சு; a native arsenic (சா.அக.).

[குல் → குறு → குறுக்கம்]

குறுக்கல் *kuruk-kal*, பெ.(n.) 1. குறைக்கை; reduction, contraction. 2. நெடிலைக் குறிலாக்குஞ் செய்யுள் திரிபு (நன். 155); (Gram.) shortening a long vowel.

[குறுக்கு → குறுக்கல்]

குறுக்களவு *kuruk-kalavu*, பெ.(n.) குறுக்குத் தூரம்; measurement across, diameter. அந்த வீட்டின் குறுக்களவு என்ன?

[குறுக்கு + அளவு]

குறுக்கன் *kurukkan*, பெ.(n.) 1. குள்ளநரி; jackal. 2. கேழ்வரகு; ragi (சா.அக.).

[குறு → குறுக்கு → குறுக்கன்]

குறுக்கி *kurukki* பெ.(n.) நாறம், நாதம்; ovarian secretion in woman (சா.அக.).

[குல் → குறு → குறுக்கி]

குறுக்கிடு-தல் *kurukkidu*, 18 செ.கு.வி.(v.i.) 1. குறுக்கே செல்லுதல்; to pass across, as animals of bad omen. பூனை குறுக்கிட்டது. 2. பிறர் செயலில் தலையிடுதல்; to interfere in another's affair. 3. தடையாக எதிர்ப்படுதல்; to cross the path of, to intervene. “மீன்களைக் குறுக்கிட்டு மறித்துப் படுக்கும் வலையை யுடைய பாதவர்” (சிலப்.6:142, உரை).

[குறுக்கு + இடு-]

குறுக்கிணைப்பு *kuṛukkiṇaiṇṇu*, பெ.(n.) ஒரு மரத்தை மற்றொரு மரத்தின் குறுக்கு வாட்டத்தில் இணைக்கும் இணைப்பு (தச்.பொறி.); a wooden piece fixed cross-wise.

[குறுக்கு + இணைப்பு]

குறுக்கீடு *kuṛu-k-kīḍu*, பெ.(n.) குறுக்கிடுகை; crossing, intervention, interference.

[குறுக்கிடு → குறுக்கீடு]

குறுக்கு¹-தல் *kuṛukku-*, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. குறையச் செய்தல்; to shorten, curtail, reduce, contract, lessen, retrench. செலவைக் குறுக்க வேண்டும். 2. சுருக்குதல்; to abbreviate, abridge, epitomise, abstract. அந்நூலைக் குறுக்கி யெழுதுக. 3. நெருங்கச் செய்தல்; to cause to draw near, to bring within easy reach. “திருநாவாய் குறுக்கும்வகை யுண்டுகொலோ” (திவ். திருவாய். 9:8:1).

ம. குறுக்குக; க. கொடு; து. குந்தாவுளி; கோத., துட. குர்க்.

[குறுகு → குறுக்கு]

குறுக்கு²-தல் *kuṛukku-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) அண்மையாதல்; to be near, close by. ‘திருநாவாய் எத்தனையிடம் போகுமென்று எதிரே வருகின்றார் சிலரைக் கேட்டருள குறுக்கும் என்றார்களாய்’ (ஈடு, 9:8:1).

[குறுகு → குறுக்கு]

குறுக்கு³ *kuṛukku*, பெ.(n.) 1. நெடுமைக்கு மாறான அகலம்; transverseness, breadth. 2. குறுக்களவு; diameter. “நெடுமையுங் குறுக்கு நூற்றெட்டங்குலம்” (காசிக. சிவ. அக.17). 3. குறுமை; shortness of distance. “நீண்ட நெடுமையும் அகலக் குறுக்கும் காட்டா” (தாயு. சிதம்பர. 13). 4. சுருக்கம்; contraction. 5. மாறு; opposition, objection, hindrance. அவன் எதற்கும் குறுக்குப் பேசுகிறவன். 6. இடுப்பு; hips, lions. குறுக்கு வலிக்கிறது.

ம. குறுக்கு

Fin. kesi (centre, middle); Es. kesk; Q. kuskan

[குறுகு → குறுக்கு]

குறுக்குக்கட்டு *kuṛukku-k-kaṭṭu*, பெ.(n.) பெட்டி முதலியவற்றைக் குறுக்காகக் கயிற்றாற் கட்டும் கட்டு; tying transversely or crosswise, as in fastening a case. 2. மகளிர் நீராடும்போது மார்புக்கு மேலே கட்டும் சேலைக்கட்டு; tying a cloth a little above the breasts and around the body, as women while bathing.

[குறுக்கு + கட்டு]

குறுக்குக்கால் *kuṛukku-k-kāl*, பெ.(n.) நடக்கும் போது கால்கள் குறுக்காகப்படும் குற்றம்; cross-leg deformity.

[குறுக்கு + கால்]

குறுக்குக்கிளை *kuṛukku-k-kilai*, பெ.(n.) பக்கக்கிளை; lateral branch.

[குறுக்கு + கிளை]

குறுக்குக்கேள்வி *kuṛuku-k-kēṭṭi*, பெ.(n.) 1. முறைமன்ற வழக்கில் சான்றாளியை மடக்கிக் கேட்கும் கேள்வி; cross-questioning, cross-examination. 2. ஒழுங்கற்ற கேள்வி; irrelevant question, perverse question. 3. இருவர் வினாவிக் கொண்டிருக்க இடையில் பிறனொருவன் கேட்கும் கேள்வி; question by way of interruption or intrusion.

[குறுக்கு + கேள்வி]

குறுக்குச்சட்டம் *kuṛukku-c-caṭṭam*, பெ.(n.) 1. குறுக்காகப் போடும் சட்டம்; cross piece in a frame. 2. கூரையின் குறுக்குக் கட்டை; brace to connect a pair of rafters. 3. குறுக்காக இடும் உத்தரம்; cross beam.

[குறுக்கு + சட்டம்]

குறுக்குச்சார் *kurukku-c-cār*, பெ.(n.) வீட்டின் குறுக்கிடம் (யாழ்ப்ப.); short or cross side of a house, raised floor on either side of the shorter wall of a house.

[குறுக்கு + சார்.]

குறுக்குச்சால் *kurukku-c-cāl*, பெ.(n.) முதலில் உழவு செய்யப்பட்ட திசைக்குக் குறுக்காக மறு உழவு செய்தல். (உழ.நெ.க.அக); cross ploughing.

[குறுக்கு + சால்.]

குறுக்குச்சாலோட்டு-தல் *kurukku-c-cāl-ōṭṭu*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) தன்னவங் கருதிப் பிறர் செயலில் இடையிடுதல், ஊடு விழுதல்; lit; to run a furrow transversely, to interfere with another's work for gaining one's own ends.

[குறுக்கு + சால் + ஓட்டு-]

குறுக்குச்சுவர் *kurukku-c-cuvar*, பெ.(n.) பாகஞ் செய்து கொண்ட மனையில் எல்லை குறித்தற்குக் குறுக்கே இடும் (C.E.M.) சுவர்; partition-wall.

[குறுக்கு + சுவர்.]

குறுக்குச்சுத்திரம் *kurukku-c-cūttiram*, பெ.(n.) குறுக்கு நூற்பா (வின.); formula, brief comprehensive rule, theorem, expressing the shortest method of performing a calculation.

[குறுக்கு + சுத்திரம். குறுக்கு நூற்பா பார்க்க; see *kurukku-nūrpā*.]

குறுக்குத்தசைநார் *kurukku-t-taśai-nār*, பெ.(n.) குறுக்கே ஓடும் தசைநார்; transverse muscular fibre (சா.அக.).

[குறுக்கு + தசை + நார்.]

குறுக்குத்தெரு *kurukku-t-teru*, பெ.(n.) பெரிய தெருவிலிருந்து பிரிந்து செல்லும் சிறிய தெரு (பொ.வழக.); side street cutting across big street.

[குறுக்கு + தெரு.]

குறுக்குநிமிர்-தல் *kurukku-nimir*, 2 செ.கு.வி.(v.i.) 1. அளவுக்கு மிஞ்சி வேலை வாங்குதல்; to have one's powers over taxed, to be overworked. 2. சோம்பேறியாதல்; to grow lazy. வேலை யில்லாமல் குறுக்கு நிமிர்ந்துவிட்டான்.

[குறுக்கு + நிமிர்-]

குறுக்குநூற்பா *kurukku-nūrpā*, பெ.(n.) கணிதத்தில் சுருக்கமாய் அறிதற்கு ஏற்ற வழியைத் தெரிவிக்கும் நூற்பா; formula, brief comprehensive rule, theorem, expressing the shortest method of performing a calculation.

மறுவு குறுக்குச் சுத்திரம்

[குறுக்கு + நூல் + பா.]

குறுக்குநோய் *kurukku-nōy*, பெ.(n.) இடுப்புநோய்; hip pain. 2. சந்துப்பிடிப்பு; hip gout (சா.அக.).

[குறுக்கு + நோய்.]

குறுக்குப்பாடு *kurukku-p-pāḍu*, பெ.(n.) குறுக் கான பக்கம்; transverse direction.

[குறுக்கு + பாடு.]

குறுக்குப்பாதை *kurukku-p-pāḍai* பெ.(n.) குறுக்கு வழி; short cut.

[குறுக்கு + பாதை.]

குறுக்குப்பிண்டம் *kurukku-p-piṇḍam*, பெ.(n.) பேறு (பிரசவ) காலத்தில் கருப்பத்தில் குறுக்காய்ப் பாய்ந்த குழந்தை; any abnormal presentation requiring the manual turning of the foetus in delivery (சா.அக.).

[குறுக்கு + பிண்டம்.]

குறுக்குப்பிறப்பு *kurukku-p-pirappu*, பெ.(n.) இருகுல (சாதி)ப் பிறப்பு; a person or an animal produced from a male or female of different race or castes or different breeds (சா.அக.).

[குறுக்கு + பிறப்பு.]

குறுக்குப்புத்தி *kurukku-p-putti*, பெ.(n.)
கோணலறிவு; cross-grained mentality.

[குறுக்கு + புத்தி]

குறுக்கும்நெடுக்கும் *kurukkum-neḍukkum*,
பெ.(n.) இங்குமங்கும்; lit.lengthwise and
breathwise, here and there.

[குறுக்கும் + நெடுக்கும்]

குறுக்குமறுக்கு *kurukku-marukku*, பெ.(n.)
குறுக்கே மறுத்துப் பேசுகை; interrupting a person
when he is speaking and contradicting him.
“மணியக்காரன் கணக்குப் பார்க்கிறதும் அதற்குக்
கோவில்குருக்கள் குறுக்குமறுக்குச் சொல்வதும்!”
(தாசில்.தார்நா.27).

[குறுக்கு + மறுக்கு]

குறுக்குமறுக்கும் *kurukku-marukkum* வி.எ.
(adv.) குறுக்குநெடுக்கும் பார்க்க; see *kurukkum-
neḍukkum*.

[குறுக்கும் + மறுக்கும்]

குறுக்குவரி *kurukku-vari*, பெ.(n.) ஒரு சதுரத்தின்
அல்லது நீட்டத்தின் குறுக்காகச் செல்லும் கோடு
(இ.வ.); diagonal.

[குறுக்கு + வரி]

குறுக்குவலி¹-த்தல் *kurukku-vali*, 4 செ.கு.வி.(v.i.)
பேறுகால வேதனைப்படுதல்; to suffer from labour-
pains.

[குறுக்கு + வலி-]

குறுக்குவலி² *kurukku-vali*, பெ.(n.) இடுப்பு வலி;
labour pain (சா.அக.).

[குறுக்கு + வலி]

குறுக்குவழி *kurukkuvali*, பெ.(n.) 1. குறுக்குப்
பாதை; short way. 2. கோணல்வழி; crooked way,
path of evil.

ம. குறுக்குவழி

[குறுக்கு + வழி]

குறுக்குவாதம் *kurukku-vāḍāṁ*, பெ.(n.) இடுப்பு
ஊதை நோய் (வாதம்); pain in the loin due to ag-
gravated vāyu in the system (சா.அக.).

[குறுக்கு + வாதம்]

குறுக்குவிசாரணை *kurukku-viśāraṇai*, பெ.(n.)
முறைமன்ற வழக்கில் சான்றாளியை மடக்கிக்
கேட்கும் கேள்வி; cross examination.

மறுவ. குறுக்குக்கோட்டாடு, குறுக்கு உசாவல்,
குறுக்கு உசாவணை, குறுக்கு வினா.

[குறுக்கு + விசாரணை. குறுக்கு உசாவல் பார்க்க;
see *kurukku-pāśāval*.]

குறுக்குவிட்டத்தூலக்கட்டு *kurukku-viṭṭat-tūlak-
kaṭṭu*, பெ.(n.) கூரையின் மேற்கோப்பு
அமைப்புகளுள் ஒருவகை (கட்டொ.வரி.); a kind of
shape of top of thatched roof.

[குறுக்கு + விட்டம் + தூலம் + கட்டு]

குறுக்குவிட்டம் *kurukku-viṭṭam*, பெ.(n.)
அச்சுமரத்தின் மேற்பகுதிக்குக் கீழுள்ள சட்டம்
(உழ.நெ.ச.அக.); a cross bar cutting across the
axis.

[குறுக்கு + விட்டம்]

குறுக்குவினா *kurukku-viṇā*, பெ.(n.) குறுக்குக்
கேள்வி; cross examination.

[குறுக்கு + வினா]

குறுக்குவெட்டுத்தோற்றம் *kurukku-veṭṭut-
tōṭṭam*, பெ.(n.) கட்டடக் குறுக்குவெட்டு
அமைப்பினை விளக்கும் உரைபடம் (பொ.வழக்.)
(கட்டொ.வரி.); transverse view shown in build-
ing plan.

[குறுக்கு + வெட்டு + தோற்றம்]

குறுக்கெலும்பு *kurukkelumbu*, பெ.(n.) இடுப்
பெலும்பு; hip bone (சா.அக.).

[குறுக்கு + எலும்பு]

குறுக்கே *kuṛukkē*, வி.எ. (adv.) 1. இடையே; cross-wise, transversely, athwart, across. பூனை குறுக்கே போயிற்று (உ.வ.). 2. நடுவில்; between, in the middle. பெரியோர்கள் பேசுகையில் குறுக்கே பேசலாகாது (உ.வ.). 3. எதிராக; in opposition to. நான் சொல்வதற்கெல்லாம் அவன் உறுக்கே சொல்லுகிறான் (உ.வ.).

ம. குறுக்கனெ

[குறுக்கு + ஏ.]

குறுக்கேநில்-தல் (குறுக்கே நின்றல்) *kuṛukkē-niḍal*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) இடையூறாக இருத்தல்; to be obstructive, to be a hindrance. காரியம் முடிய வொட்டாமல் அவன் குறுக்கே நிற்கிறான் (உ.வ.).

[குறுக்கே + நில்.]

குறுக்கேமடக்கு-தல் *kuṛukkē-maḍakku*, 1. இடையிற்பேசி வாயடக்குதல்; to interrupt rudely and refute; interrupt and silence one by a curt reply. 2. ஒரு பொருளை நினைத்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுது மயங்க அடித்தல்; to create confusion in the mind of a person while he is thinking out a question.

[குறுக்கே + மடக்கு-]

குறுக்கேமுறி¹-த்தல் *kuṛukkē-muṇi*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஒரு செயலை இடையே விட்டொழித்தல்; to break off in the middle of a business, to leave a work unfinished.

[குறுக்கு + ஏ + முறி-]

குறுக்கேமுறி²-த்தல் *kuṛukkē-muṇi*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) வெறுப்பால் கூட்டத்தினின்று இடையே பிரிதல்; to leave a company in displeasure.

[குறுக்கு + ஏ + முறி-]

குறுக்கே விழு-தல் *kuṛukkē-viḷu*, 2 செ.கு.வி. (v.i.) ஒரு செயலின் இடையே தலையிடுதல்; to interfere, meddle.

[குறுக்கே + விழு-]

குறுக்கேற்றமாய் *kuṛukkēṭṭamāy*, வி.எ. (adv.) பொருத்தமில்லாமல்; irrelevently at a tangent.

[குறுக்கு + ஏற்றமாய்.]

குறுக்கை¹ *kuṛukkai*, பெ.(n.) அட்டவீரட்டங்களுள் ஒன்றானதும் சிவபிரான் காமனை எரித்ததுமான சோழநாட்டுத்தலம்; a shrine in *Tanjāṭṭūr* district where Siva burnt *kāmap* to ashes one of *aṭṭa-viraṭṭam* “குறுக்கைவீ ரட்டனாரே” (தேவா. 19:1).

[குறுக்கு → குறுக்கை.]

குறுக்கை² *kuṛu-k-kai*, பெ.(n.) 1. புலி (பெருங். இலாவாண. 18,18.அரும்); tiger. 2. உடைவாளி; dagger, poniard. “குறுக்கை புக்க கொளுவமை கச்சையன்” (பெருங். இலாவாண. 18:18). 3. சுருங்கிய கை; withered handy (ச.அக.).

[குறு + கை - குறுங்கை → குறிக்கை.]

குறுக்கையர் *kuṛukkaiyar*, பெ.(n.) வேளாள மரபில் திருநாவுக்கரசு நாயனார் பிறந்த குடியைச் சார்ந்தவர்; member of the family in the *Vēḷḷa* caste to which *Thirunāvukkarasar* belonged. “வேளாண் குலத்தின் கண் வரும் பெருமைக் குறுக்கையர்தங் குடி விளங்கும்” (பெரியபு. திருநாவுக். 15).

[குறுக்கை + அர். குறுக்கை - புலி.]

குறுகக்காய்ச்சு-தல் *kuṛuga-k-kāyccu*, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) கண்டக்காய்ச்சுதல் (யாழ்ப்ப.); to boil down a liquid.

[குறுகு → குறுக...]

குறுகநறுக்கல் *kuṛuga-naṛukkal*, பெ.(n.) பொடியாய் நறுக்குதல்; crushing into small pieces (சா.அக.).

[குறுக + நறுக்கல்.]

குறுகப்பிடி-த்தல் *kuṛuga-p-piḍi*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. சுருக்குதல்; to make short; to curtail; as expenses; to retrench, to shorten, as a story. 2. கிட்டப்பிடித்தல்; to hold near or close to.

[குறுக + பிடி-]

குறுகல் *kurugal*, பெ.(n.) 1. குறைதல்; growing short in stature through old age as in கூனிக் குறுகல். 2. குறுகுதல்; decreasing. (சா.அக.). 3. குறுகிய பொருள் (விண்.); that which is short, dwarfish, stunted.

[குறுகு → குறுகல்.]

குறுகல்முத்து *kurugal-muttu*, பெ.(n.) இரட்டை முத்து; double pearl.

[குறுகல் + முத்து.]

குறுகலர் *kurugalar*, பெ.(n.) பகைவர்; enemies, foes. “குறுகல ஞர்” (திருக்கோ. 13).

[குறுகு + அல் + அர்.]

குறுகவரிதல் *kuruga-v-aridal*, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) பொடியாய் கத்தி கொண்டு அரிதல்; cutting into very small or minuite pieces (சா.அக.).

[குறுகு + அரிதல்.]

குறுகவிடி-த்தல் *kuruga-v-idittal*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) தூளாகும் படி செய்தல்; reducing to fine powder.

[குறுகு + இடி-]

குறுகன்னி *kuruganni*, பெ.(n.) சிறுதுவரை; a small kind of dholi (சா.அக.).

[குறு + கன்னி.]

குறுகாதவர் *kurugāṭavar*, பெ.(n.) பகைவர்; enemies. “குறுகாதவருந்.... சரத்தாற் செற்றவன்” (தேவா. 169:1).

மறுவு. குறுகலர், குறுகார்.

[குறுகு + ஆ (எதிர்மறைப் பின்னொட்டு) + த் + அ + அர்.]

குறுகார் *kurugār*, பெ.(n.) பகைவர்; enemies. “குறுகார் தடந்தோ ளிரண்டுந் துணிந்து” (பாரத. முதற்போ.29).

[குறுகு + ஆ + ஆர்.]

குறுகு¹-தல் *kurugu-*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. குள்ள மாதல்; to grow short, stumpy, dwarfish. “குறுகுறுகென விருத்தி” (கந்தி. திருக்குற்றாலப். 15). 2. சிறுகுதல்; to shrink, contract; to be reduced; to decrease, diminish, decline. “உரைகுறுகு நிமிர்கீர்த்தி” (கம்பரா. குலமுறை.4). 3. மாத்திரை குறைதல்; (Gram.). to be shortened as a long vowel. “இடைப்படிற் குறுகு மிடனுமா ருண்டே” (தொல். எழுத்து. 37).

[குல் → குறு → குறுகு.]

குறுகு²-தல் *kurugu-*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) அணுகுதல்; to approach, draw near. “இளங்கோ வேந்தனி ருப்பிடங் குறுகி” (மணிமே. 18:42).

[குல் → குறு → குறுகுதல்.]

குறுகு³ *kurugu*, பெ.(n.) குறிஞ்சா; clustered gaertnera (சா.அக.).

[குறு → குறுகு.]

குறுகுதாளி *kurugu-tāḷi*, பெ.(n.) சிறுதாளி (மலை); hairy-leaved creamy-white bind weed.

[குறுகு + தாளி.]

குறுகுறு-த்தல் *kuruguru-*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. வெறுப்புத் தோன்ற முணுமுணுத்தல்; to mutter in displeasure, murmur. 2. மனம் உறுத்திக் கொண்டிருத்தல்; to be pricked by conscience. குற்றமுள்ள நெஞ்சு குறுகுறுக்கும் (பழ.). 3. அச்சம் உறுத்திக்கொண்டிருத்தல்; to be perturbed by fear of detection. 4. தினவறுதல்; to feel an itching or irritating sensation, as in the ear, in a sore. காது குறுகுறுக்கிறது (உ.வ.).

ம. குறுகுறுக்குக; க. குர்ருகுர்ரு.

[குல் → குறு-]

குறுகுறுநட-த்தல் *kuruguru-naḍa-*, 3 செ.கு.வி. (v.i.) குறுகக் குறுக நடந்து செல்லுதல்; to wobble with short steps, as a child. “குறுகுறு நடந்து சிறுகை நீட்டி” (புறநா. 188).

[குறு + குறு + நட- குறுகுறு - இரட்டைக்கிளவி ஒலிக்குறிப்பு]

குறுகுறுப்பு¹ *kurukuruppu*, பெ.(n.) 1. விருப்ப மின்மை தோன்ற முருகுருக்கை; muttering in displeasure. 2. குறட்டை; snoring, stertorous breathing. தெ. குர்ர்ரு. 3. அச்சக்குறி காட்டுகை; showing, signs of perturbation with fear. 4. சுறுசுறுப்பு; briskness, bustling activity.

[குறுகுறு → குறுகுறுப்பு.]

குறுகுறுப்பு² *kurukuruppu*, பெ.(n.) கண்டத்திலும், மார்பிலும் கோழை கட்டுவதால் உண்டாகும் சத்தம்; an abnormal rattling noise in the ear (சா.அக.).

[குறுகுறு → குறுகுறுப்பு.]

குறுகுறுப்பை *kurukuruppai*, பெ.(n.) குறட்டை (விண்.); snoring, stertorous breathing.

[குறுகுறுப்பு → குறுகுறுப்பை.]

குறுகுறென்றிழுத்தல் *kurukureṇ-riḷuttal*, பெ.(n.) சாகுங்காலத்தில் தொண்டையில் கோழை கட்டியிழுத்தல்; rattling noise due to obstruction of phlegm in the throat of dying persons (சா.அக.).

[குறுகுறு + என்று + இழுத்தல். குறுகுறு - ஒலிக்குறிப்பு.]

குறுகுறென்று விழி-த்தல் *kurukureṇru-viḷi*-4 செ.கு.வி.(v.i.) திருட்டுவிழி விழித்தல்; to have a look of fear, a thievish look. புதுத்திருடன் குறுகுறென்று விழிக்கிறான் (உ.வ.).

[குறுகுறு + என்று + விழி-.]

குறுகுறெனல் *kurukureṇal*, பெ.(n.) 1. விரைவுக் குறிப்பு; onom. expr. signifying (or) showing signs of haste. அவன் குறுகுறென்று நடக்கிறான். 2. தினவுக் குறிப்பு; tingling, as in the ears, a sore. காது குறுகுறென்கிறது. 3. சினக்குறிப்பு; muttering in displeasure. 4. அச்சக்குறிப்பு; being per-

turbed with fear. புலியைக் கண்டால் மனம் குறுகுறென்கிறது. 5. சுறுசுறுப்பாயிருத்தற் குறிப்பு; being brisk and active. குழந்தை குறுகுறு வென்றிருக்கிறது (உ.வ.).

[குறுகுறு + எனல்.]

குறுகூலி *kurukūḷi*, பெ.(n.) நெல்லைக் குற்றி அரிசியாக்குதற்குரிய கூலி; wages given for pounding and dehussing paddy. “குறுகூலி நெல் நாடுரியும்” (தெ.கல்.தொ. 5, கல் 642, 693) (நன்.400 மயிலை).

மறுவ. குறுங்கூலி

[கூல் → குறு + கூலி. குறுதல் : குற்றுதல்.]

குறுங்கண்¹ *kurur-kan*, பெ.(n.) பலகணி, சாளரம்; a kind of lattice-window, with small apertious “குறுங்க ணடைக்குங் கூதிர்க் காலையும்” (சிலப். 14: 101).

மறுவ. பலகணி, மாள்கண், காலதர்.

[குறு → குறும் + கண்.]

குறுங்கண்² *kurur-kan*, பெ.(n.) நெருங்கின கணுவுடையது; that which is closely jointed, knotty. “குறுங்கண்ணான பசு மஞ்சளை” (திவ்.பெரியாழ். 1.1:6, வ்யா.பக்.14).

[குறும் + கண்.]

குறுங்கண்ணி *kurur-ṇ-kanni*, பெ.(n.) முடியில் அணியும் மாலை; wreath for the tuft. “குழவித் திங்களைக் குறுங்கண்ணியாக வுடைய” (இறை. களவி. 1, உரை).

[குறும் + கண்ணி.]

குறுங்கணக்கு *kurur-kanakku*, பெ.(n.) உயிர் பன்னிரண்டும் மெய் பதினெட்டுமாகிய முதலெழுத்து; basic letters of the Tamil alphabet,

viz., 12 vowels and 18 consonants, opp. to *neṭuṇ-kaṇakku*.

ம. குறுங்கணக்கு (குறுகிய அல்லது எளிய கணக்கு)

[குறுமை + கணக்கு]

குறுங்கருசும் *kurūṇ-karuṣam*, பெ.(n.) வீச்சுவலி; clonic spasm (சா.அக.).

[குறும் + கருசும்]

குறுங்கலி¹ *kurūṇ-kali*, பெ.(n.) பாலையாழ்த்திறத்தொன்று (திவா.); an ancient melody type of the *pālai* class.

[குறுமை + கலி]

குறுங்கலி² *kurūṇkali*, பெ.(n.) மனைவியைக் கைவிட்டுப் பிறமகளிரை நயக்கும் காமம் கெடுமாறு அறிவுரைக்கும் புறத்துறை; (*Purap*) theme of addressing a hero with a view to turn him away from his illicit loves.

[குறும் + கலி. கலி - கேடு. குறு - சிறுமை]

ஒருவன் மனத்தெழுந்த சிறுமைக் குணம் கெடக் கூறுதலின் இது குறுங்கலி எனப்பட்டது. இதனை “நாறியும் கூந்தல் மகளிரை நயப்ப வேறுபடு வேட்கை வியக் கூறின்று” (பு.வெ.12.கொளு.87) என்னும் நூற்பாவினாலும் அறியலாம். இதனை வீணக்கும் மேற்கோள் செப்புகள் :

“பண்ணவாம் திருசொல் பவனத் துவர்ச் செவ்வாய்ப்
பெண்ணவாம் பேரல்குற் பெய்வனை - கண்ணவாம்
நன்னலம் பிழப்ப நல்கார் விடுவதோ
தொன்னலம் உண்டார் தொடர்பு”.

(பு.வெ.12.கொளு.87 மேற்கோள்.)

குற்றிசையும் குறுங்கலியும் அகப்பொருட் துறைகளாயினும் அன்பின் ஐந்திணையைத் தழுவாது அறநெறி பிறழ்ந்த வாழ்க்கை முறைகளாதலின் பெரும் திணைக்குரியனவாகிப் புறத்திணை சார்ந்தனவாயின. அதனால் இவை புறப்பொருள் வெண்பாமாலையில் இடம் பெற்றன.

தமிழர் பண்பாட்டில் திருமண வாழ்க்கை என்பது, இளமை நலம் நுகரவும் மகப்பேற்றுக்கும் மட்டுமே அமைந்ததன்று. உண்மையான அன்பு நிறைந்ததிற்கு அகவை என்னும் அணைக்கட்டுகள் இல்லை. காதல் என்பது உயிரென்பு; உயிருக்கப்பாறும் நீடிப்பது; உயிரோடு உயிர் இணைந்து பல பிறப்பினும் வேர் கொண்டு விழுது

வீழ்ப்பது. அதனால் தான் அன்பு முதிர்ந்து அறமாகக் களியும் காதல் வாழ்க்கை இல்லறம் எனப்பட்டது. தமிழர் பண்பாட்டில் இல்லற வாழ்க்கை உடல் நுகர்வு மட்டும் நோக்காமல் உயிர் நுகர்வைப் பெரிதாக நோக்கியது. மனைவியை நீத்துக் கணவன் துறவு மேற்கொள்ளும் பெண்புற நெறியும் செல்வன் அல்லது அரசன் பல மனைவியரைக் கொள்ளலாம் என்னும் சமண இலக்கிய நெறியும் தமிழ்ச் சான்றோரால் ஏற்கப்படவில்லை. இராமசிருட்டிணரும் சாரதா தேவியும் போல இருவரும் துறவு மேற்கொள்வது மறுக்கப்படவு மில்லை.

குறுங்கலித்தொகை *kurūṇ-kali-t-togai*, பெ.(n.) கலித்தொகை (புறநா. முகவுரை.); an ancient Tamil classic.

[குறும் + கலி + தொகை. பாலையாழ்த்திறத்தில் அமைந்த குறுங்கலித் துறை சார்ந்த பாடல் தொகுதி யாகலாம்]

குறுங்கற்றலை *kurūṇ-karṭalai*, பெ.(n.) கடல்மீன் வகை; a sea fish, silvery-grey, attaining 1ft. in length.

[குறுமை + கல் + தலை]

குறுங்காடு *kurūṇ-kāḍu*, பெ.(n.) சிறுகாடு; thicket, small forest or jungle, copse, underwood. “குறுங்காட் டின்னகை மனையோள்” (ஐங்குறு. 410).

ம. குறுங்காடு

[குறுமை + காடு]

குறுங்கார் *kurūṇ-kār*, பெ.(n.) நெல்வகை; a kind of paddy.

[குறும் + கார்]

குறுங்காலெலி *kurūṇ-kāleli*, பெ.(n.) எலிவகை (விண்.); a rat.

[குறும் + கால் + எலி]

குறுங்கின்னி *kurūṇ-kinṇi*, பெ.(n.) வெண்கலம் (யாழ்.அக.); bell metal.

[குறுமை + கின்னி]

குறுங்குடியாள் *kurū-ṇ-kudī-y-āi*, பெ.(n.) தாளகம் (மு.அக.); yellow sulphuret of arsenic.

[குறும் + குடி + ஆள்.]

குறுங்கூலி *kurūṇ-kūḷi*, பெ.(n.) நெல் முதலியன குற்றுங் கூலி (நன். 400. மயிலை); husking wages.

மதுவ. குறுகூலி

[குறும் + கூலி குறுதல் = குற்றுதல்.]

குறுங்கென்டை *kurūṇ-keṇḍai*, பெ.(n.) 1. நன்னீரில் வாழும் மீன்வகை; a fresh water fish, silvery, attaining 5 inches in length. 2. ஆற்று மீன்வகை; a small river-fish, silvery.

[குறும் + கென்டை.]

குறுங்கொள்ளி *kurūṇ-kolli*, பெ.(n.) ஒரு பகுதி எரிந்து போன கொள்ளிக்கட்டை, குறைக் கொள்ளி; fire brand partially consumed.

[குறுமை + கொள்ளி.]

குறுங்கோல் *kurūṇ-kol*, பெ.(n.) 1. சிறிய கோல்; a tiny rod, small stick. “குறுங்கோ லெறிந்த நெடுஞ் செவிக் குறுமுயல்” (புறநா. 339). 2. ஒரு நீட்டலளவைக் கோல்; a yard-measure.

ம. குறுங்கோல்

[குறும் + கோல்.]

குறுஞ்சம்பா *kurūṇ-jambā*, பெ.(n.) சம்பா நெல் வகை; a sub-species of *cambā*, paddy. “குறுஞ் சம்பா பித்தங் குடியிருக்கச் செய்யும்” (பதார்த்த. 812).

[குறும் + சம்பா.]

குறுஞ்சாண்காடை *kurūṇ-cāṇkāḍai*, பெ.(n.) குறுகிய சாண் நீளமுள்ள காடை; short quail about a span in length (சா.அக.).

[குறும் + சாண் + காடை.]

குறுஞ்சாலி *kurūṇ-jālī*, பெ.(n.) இளமரம்; young tree (சா.அக.).

[குறும் + சாலி.]

குறுஞ்சாலிகை *kurūṇ-jāligai*, பெ.(n.) சாலிமரம்; arrow thorn tree (சா.அக.).

[குறும் + சாலிகை.]

குறுஞ்சிரிப்பு *kurūṇ-cirippu*, பெ.(n.) புன்சிரிப்பு; smile.

[குறும் + சிரிப்பு.]

குறுஞ்சிலைக்கல் *kurūṇ-cilai-k-kal*, பெ.(n.) ஈரக்கல் (சங்.அக.); red stone.

[குறும் + சிலை + கல்.]

குறுஞ்சீட்டு *kurūṇ-cīṭṭu*, பெ.(n.) குடத்தில் இட்டுக் குலுக்கியெடுக்கும் சீட்டு; chits cast into a pot and taken at random.

[குறும் + சீட்டு.]

குறுஞ்சீர்வண்ணம் *kurūṇ-cīr-vannam*, பெ.(n.) குற்றெழுத்துப் பயின்றுவரும் சந்தம் (தொல். பொருள்.533); (Pros.) a rhythm effect by using only short syllables.

[குறும் + சீர் + வண்ணம்.]

குறுங்கருட்டை *kurūṇ-curuṭṭai*, பெ.(n.) கருட்டைப் பாம்பிற் சிறிய இனவகை; variety of *echis carinata*, short carpet snake, as being the smallest.

[குறும் + கருட்டை.]

குறுஞ்சூலி *kurun-cūli* பெ.(n.) ஒருவகைப் பூடு (நன். 259, மயிலை.); a kind of shrub.

[குறும் + சூலி]

குறுணல் *kurunāl*, பெ.(n.) குறுநொய் (விண்.); broken rice, bruished grain, grit.

[குறுநொய் → குறுணை → குறுணல்]

குறுணி *kuruni* பெ.(n.) எட்டுப்படி கொண்ட தவச அளவு; a grain measure = 1 *marakkāl* or 8 measures (ங).

[குறு → குறுணி]

குறுணிப்பாடு *kuruni-p-pādu*, பெ.(n.) குறுணி விதைப்பாடுள்ள நிலம்; land requiring one *kuruni* of paddy to sow it.

[குறுணி + பாடு]

குறுணை *kurunaḥ*, பெ.(n.) குறுநொய்; broken rice, grit.

மறுவ. குறுநொய், குருணல்

[குறு + நொய்]

குறுத்தவன் *kuruttavaṇ*, பெ.(n.) குள்ளன் (யாழ்.அக.); dwarf.

[குறு → குறுத்தவன்]

குறுந்தட்டி *kurun-taṭṭi* பெ.(n.) குறுந்தொட்டிச்செடி; a plant (சா.அக.).

[குறுந்தொட்டி → குறுந்தட்டி]

குறுந்தடி *kurun-taḍi* பெ.(n.) 1. சிறிய கழி (திவா.); short stick. “கோழிவெண் முட்டைக் கென் செய்வ தெந்தாய் குறுந்தடி” (திவ். பெரியதி. 10: 9, 7). 2. பறையடிக்குங்கோல்; drum stick. ‘கன்றைக் குறுந்தடியாக் கொண்டு’ (சிலப். 17, பாட்டு, 1, உரை). 3. தாங்குதூண்; supporting pillar.

ம. குறுந்தடி

[குறும் + தடி]

குறுந்தடிப்பு *kurun-taḍippu*, பெ.(n.) சிறிய தடிப்பு; small raised patches on the surface of the skin (சா.அக.).

[குறும் + தடிப்பு]

குறுந்தறி *kurun-taṛi* பெ.(n.) 1. அணிவகையாகச் செய்யப்பெற்ற கற்றூண் (போதிகை); ornamental capital of a column or pillar. 2. சிறு முளை; stake. 3. உத்தரத்தைத் தாங்கும்படி சுவரோடு ஒட்டித் தூண்போல் எழுப்பிய கட்டடம்; blocks built in a wall to support timbers.

[குறும் + தறி]

குறுந்தாள்¹ *kurun-tāḷ*, பெ.(n.) குறுகிய படிக்கட்டு; narrow steps. “குறுந்தாள் ஞாயில்” (பதிற்றுப். 7: 12).

[குறும் + தாள்]

குறுந்தாள்² *kuruntāḷ*, பெ.(n.) சிற்றடி; small step (சா.அக.).

[குறும் + தாள்]

குறுந்தாளி *kurun-tāḷi* பெ.(n.) சிறுதாளி; hairy leaved creamy-white bind weed.

[குறும் + தாளி]

குறுந்திரட்டு *kurun-tiraṭṭu*, பெ.(n.) தத்துவராயர் தொகுத்த ஒரு வேதாந்த நூல்; an anthology by *Tattuva-rāyar*, treating of *Vēdānta*, dist-fr. *Peru-n-tiraṭṭu*.

ம. குறுந்திரட்டு (கணக்குச் சுருக்கம்)

[குறும் + திரட்டு]

குறுந்துழாய் *kurun-tuḷāy*, பெ.(n.) குறுந்துளசி (மலை); a small species of basil.

மறுவ. குறுந்துளசி

[குறுமை + துழாய்]

குறுந்துளசி *kurun-tuḷaśi*, பெ.(n.) சிறுதுளசி (மலை.); a small species of basil.

[குறும் + துளசி]

குறுந்தேங்காய் *kurun-tēṅgāy*, பெ.(n.) சிறு தேங்காய் போல் தோற்றமளிக்கும் ஒருவகைப் பழம்; a fruit resembling a small coconut.

[குறும் + தேங்காய்]

குறுந்தை *kurundai*, பெ.(n.) பூவன் வாழை; royal banana (சா.அக.).

[குறு → குறுந்தை]

குறுந்தொகை *kurū-n-togai*, பெ.(n.) அகப் பொருளைப் பற்றியதும் அகவற்பாக்கள் 402 கொண்டு பூரிக்கோ என்பவரால் தொகுக்கப் பெற்றதும், எட்டுத் தொகையில் சேர்ந்ததுமாகிய ஒரு நூல்; an ancient anthology of Tamil stanzas 402 in number, compiled by *Pūrikō* treating of *aga-p-poru*, one of *eṭṭu-t-togai* “நற்றிணை நல்ல குறுந்தொகை” (புறநா. முகவுரை. ப.1).

[குறும் + தொகை]

குறுந்தொகை நானூறு *kurū-n-togai-nāṇūru*, பெ.(n.) குறுந்தொகை பார்க்க (இறை.பாயி.பக்.5); see *kuruntogai*

[குறுந்தொகை + நானூறு]

குறுந்தொட்டி *kurū-n-toḍḍi*, பெ.(n.) 1. சிற்றாமுட்டி; rose-coloured sticky mallow. 2. சிறுகாஞ்சொறி (மலை.); small climbing nettle.

ம. குறுந்தோட்டி

[குறும் + தொட்டி]

குறுந்தொடி *kurū-n-toḍḍi*, பெ.(n.) சிறு வளையலைப் பூண்ட பெண்; maiden wearing small bracelets. “தொடலைக் குறுந்தொடி” (குறள், 1135).

[குறும் + தொடி]

குறுந்தோட்டி *kurū-n-toḍḍi*, பெ.(n.) சிறிய அங்குசம்; short goad, dist. fr. *neḍu-n-toḍḍi* ‘குறுந்தோட்டியையும் நெடுந்தோட்டியையும் தம்மிற் பிணைத்து’ (சீவக, 1835, உரை).

[குறும் + தோட்டி]

குறுநகை *kurū-nagai*, பெ.(n.) புன்சிரிப்பு; smile. “குருபரன்.... குறுநகை கொண்டு கூறும்” (பிரபலிங். வசவண்ணார்கதி, 30).

[குறுமை + நகை]

குறுநடை *kurū-naḍai*, பெ.(n.) குழந்தை நடை; child's walk. 2. சிறுக அடி வைத்து நடக்கும் தளர் நடை; a short walk with a short pace, as of children for pleasure (சா.அக.). “குதலைச் செவ்வாய் குறுநடைப் புதல்வர்க்கு” (மணிமே.7:57).

[குறு + நடை]

குறுநடைகொள்ளல் *kurū-naḍai-kollal*, பெ.(n.) நோயாளிகள் அல்லது நலிந்தோர் (பலவீனர்கள்) சிறுக அடி வைத்து சிறிது தொலைவு செல்லல்; taking a short walk with a short pace, as of patients or convalescents (சா.அக.).

[குறு + நடை + கொள்ளல்]

குறுநண்டுக்கால்வெட்டு *kurūnaṇḍu-k-kālvēṭṭu*, பெ.(n.) பழைய நாணய வகை (பணவிடு.136); an ancient coin.

[குறு + நண்டுக்கால் + வெட்டு]

குறுநணி *kurū-nanṇi*, பெ.(n.) மிக்க அணிமை; close proximity. “நம்முட் குறுநணி காண்குவ தாக” (புறநா. 209:15).

[குறுமை + (நண்ணு) நணி]

குறுநர் *kurūnar*, பெ.(n.) களை முதலியன பறிப்போர்; pluckers, as of weeds. “குறுந ரிட்ட குவளை” (சிலப். 10:86).

[குறு (பறித்தல்) → குறுநர்]

குறுநரி *kuṟu-nari*, பெ.(n.) குள்ளநரி; fox. “ஏதில் குறுநரி பட்டற்றால்” (கலித்.65).

ம. குறுநரி

[குறு + நரி.]

குறுநறுங்கண்ணி *kuṟu-naru-ṅ-kanni*, பெ.(n.) குன்றிமணிப்பூ; crab's eye flower. “சூரீஇப் பூனை குறுநறுங் கண்ணி” (குறிஞ்சிப். 72).

மறுவ. குன்றிப்பூ

ம. குறுநறுங்கண்ணி

[குறும் + நறும் + கண்ணி.]

குறுநாத்தகடு *kuṟu-nā-t-tagaḍu*, பெ.(n.) பொன் போல் ஒளிரும் மெல்லிய தகடு; foliated tinsel.

மறுவ. குறுந்தகடு

[குறு + நாகம் + தகடு - குறுநாகத்தகடு → குறுநாத்தகடு. நாகம் = துத்தநாகம்.]

குறுநாப்பட்டை *kuṟu-nā-p-paṭṭai*, பெ.(n.) குறுநாத் தகடு பார்க்க; see *kuṟunā-t-tagaḍu*.

[குறு + நாகம் + பட்டை.]

குறுநிகழ்ச்சி *kuṟu-nigaḷccī*, பெ.(n.) ஏழுசெங்கழு நீரிதழை ஒரு குறட்டிலுக்கி வலுவுள்ளவன் ஒருவன் மிகவும் கூரியதோருளி வைத்துக் கூடமிட்டுப் புடைத்தால் ஆறாம் புரையற்று, ஏழாம் புரையிற் செல்லுதற்கு வேண்டும் மிக நுண்ணிய அளவுள்ள காலம்; short duration of time taken by a sharp chisel to pass from the sixth lotus leaf to the seventh in a bunch of seven lotus leaves placed on a stone when the chisel is forcibly thrust into it by a strong man, opp to *neḍu nigaḷccī*. “கணிகமெனுங் குறுநிகழ்ச்சியும்” (மணிமே.27:191).

[குறுமை + நிகழ்ச்சி.]

குறுநிலமன்னன் *kuṟu-niḷa-maṇṇaṇ*, பெ.(n.) சிற்றரசன் (பிங்.); petty, tributary chief.

ம. குறுநிலமன்னன்

[குறுநிலம் + மன்னன்.]

குறுநிலைவழக்கு *kuṟu-nilai-vaḷakku*, பெ.(n.) குழுவெக்குறி வழக்கு (நேமி.சொல்.10,உரை); terms peculiar to any class; conventional terms.

[குறுநிலை + வழக்கு.]

குறுநெளிப்பு *kuṟu-neliḇḇu*, பெ.(n.) போலிப்பு நகையாட்டுக்காக (கேலியாக) உடலை நெளித்துக் காட்டுகை (யாழ்.); affected twisting of the body, as in mimicry.

[குறு + நெளிப்பு.]

குறுநெறி *kuṟu-neri*, பெ.(n.) குறுகிய மயிர் நெறிப்பு; wave of curls of hair. “குறுநெறிக் கொண்ட கூந்தல்” (பெரும்பாண்.162).

ம. குறுநிற

[குறு + நெறி.]

குறுநை *kuṟu-naḷ*, பெ.(n.) குறுநொய் பார்க்க; see *kuṟunoy*.

[குறுநொய் → குறுநை.]

குறுநொய் *kuṟu-noy*, பெ.(n.) அரிசி முதலிய வற்றின் சிறுநொய்; broken rice, bruised grain, grit.

மறுவ. குருணை

[குறு + நொய்.]

குறுநோவு *kuṟu-noṇvu*, பெ.(n.) உடலின் கழிவு; bodily secretions (சா.அக.).

[குறு + நோவு.]

குறுப்பாலை *kuṟuppaḷai*, பெ.(n.) 1. சிறுபாலை; small paulay of the mimosops genus. 2. புத்திர சீவி; grey barked nageia (சா.அக.).

[குறு + பாலை.]

குறுப்பி *kuṟuppi*, பெ.(n.) பொன்னரிமனை; pyrites (சா.அக.).

[குறு → குறுப்பி.]

குறுப்பிகம் *kuruppigam*, வெண்கொய்யா; white guava (சா.அக.).

[குறு → குறுப்பிகம்]

குறும்படி *kurum-padi*, பெ.(n.) வாசற்படி; threshold, sill. நிலையும் குறும்படியும் (இ.வ.).

[குறும் + படி]

குறும்படை *kurum-padai*, பெ.(n.) கோட்டை; fort “குறும்படை மழவர்” (அகநா.35).

[குறும்பு + அடை]

குறும்பர் *kurumbar*, பெ.(n.) 1. குறுநிலமன்னர்; petty chieftains. “குறும்பருங் குழிஇய” (பெருங். உஞ்சைக். 43: 55). 2. ஒரு பழமையான குடியினர்; an aboriginal tribe. 3. வேடர்; hunters, those who live by chase. “கோண்டரு குறும்பர் வெம்போர்” (சீவக. 1079). 4. இடையருள் முரட்டுக் கம்பளி நெய்யும் ஒரு பிரிவினர்; a caste of shepherds who weave coarse blankets. 5. பள்ளருள் ஒரு பிரிவினர் (G.J.D.i.90); a subdivision of the *Pallā* caste.

ம. குறும்பன்; க. குறுப; தெ. குருப; த. குருபி.

[குறும்பு → குறும்பர். குறும்பு = சிறுகுன்றம், காடு, வலிய கோட்டை.]

குறும்பர் கோட்டம் *kurumbar-kōṭṭam*, பெ.(n.) குறும்பரின் கோட்டை(விண்.); stronghold of the *Kurumbās*.

[குறும்பர் + கோட்டம்]

குறும்பலா *kurum-pala*, பெ.(n.) 1. ஒருவகைக் கூழைப்பலாமரம்; a kind of short jack tree. 2. திருக்குற்றாலத்திலுள்ள சிவாலயம்; Siva shrine at *Thirukkurālam*. “குறும்பலா மேவிய கொல்லேற்றண்ணல்” (தேவா. 911:11).

[குறும் + பலா]

குறும்பறை *kurum-parai*, பெ.(n.) பறவைப்பேடு; hen, female of the feathered kind as probably short in stature. “குறும்பறை யசைஇ” (புறநா. 67:9)

[குறும் + பறை]

குறும்பன் *kurumban*, பெ.(n.) 1. குறும்பு; mischief. 2. குறும்புக்காரன்; mischief maker.

ம. குறும்பன்; க. குறும்புகார.

[குறும்பு + அன்]

குறும்பனைநாடு *kurum-pagai-nāṭu*, பெ.(n.) முற்காலத்தில் குமரிக்குத் தெற்கே கடல் கொள்ளப்பட்ட தமிழ்நாட்டுப் பகுதிகளுள் ஒன்று; an ancient province of the Tamil land believed to have been submerged by sea of kumari. ‘ஏழ்குறும்பனை நாடும்’ (சிலப். 8.1 உரை.)

[குறும் + பனை + நாடு]

குறும்பாட்டம் *kurumbāṭṭam*, பெ.(n.) குறும்புத் தனம்; vileness, wickedness, mischievousness.

[குறும்பு + ஆட்டம்]

குறும்பாடு¹ *kurumbāṭu*, பெ.(n.) குறும்பாட்டம்; wickedness. “குறும்பாட்டையு மோதிடும்” (அழகர் கல.41).

[குறும்பு + ஆடு]

குறும்பாடு² *kurumbāṭu*, பெ.(n.) ஒருவகை ஆடு; short, woolly sheep with twisted horns. “குறும்பாட்டை மோதிடும்” (அழகர்கல.41).

[குறும்பு (குன்றம்) + ஆடு]

குறும்பி *kurumbi*, பெ.(n.) 1. காதுள் அழுக்கு; ear wax. “உள்ளுங் குறும்பி யொழுகுங் காதை” (பட்டினத். திருப்பா. கச்சித்திருவகவல், வரி 37). 2. மலம், சிறுநீர் முதலியன. excretion of the body, as urine and faeces “குறும்பி யூர்வதோர் கூட்டகத் திட்டு” (தேவா. 370:6).

ம. குரும்பி

[குல் → குறு → குறும்பு → குறும்பி]

குறும்பிடி *kurum-pidi*, பெ.(n.) 1. சிறுகைப்பிடி; a very short handle. 2. உடைவாள்; short scimitar. “குறங்கிடைப் பதித்த கூர்நுனைக் குறும்பிடி” (மதுரைக் 637).

[குறும் + பிடி]

குறும்பி முடங்கு-தல் *kurumbi-muḍangu-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) காதில் அழுக்குச் சேர்தல்; collection of the ear-wax. (சா.அக.).

[குறும்பி + முடங்கு-]

குறும்பிவாங்கி *kurumbi-vāṅgi*, பெ.(n.) காதுக் குறும்பி எடுக்குங் கருவி; ear pick.

[குறும்பி + வாங்கி]

குறும்பிவாங்கு-தல் *kurumbi-vāṅgu-*, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) காது அழுக்கை நீக்கல்; cleaning the dirt of the ear (சா.அக.).

[குறும்பி + வாங்கு-]

குறும்பின்மை *kurumbigmai*, பெ.(n.) துன்பம் விளைக்கும் குறும்பரசர் இல்லாமையாகிய நாட்டமைதிவகை (பிங்.); freedom from petty troublesome chieftains, as promoting the prosperity of a state.

[குறும்பு + இன்மை]

குறும்பு¹ *kurumbu*, பெ.(n.) 1. குன்றம்; hill. 2. பாலை நிலத்தூர் (பிங்.); village in a desert tract.

[குன்றம் → குறம் → குறும்பு]

குறும்பு² *kurumbu*, பெ.(n.) 1. ஊர் (திவா.); village. 2. குறுநிலமன்னர்; petty chieftains. “குறும்படைந்த வரண்” (புறநா. 97). 3. பகைவர்; enemy. “இருட்குறும் பெறியும் வெய்யோன்” (கூர்மடி. பதி. 10). 4. அரண்; stronghold. “குறும்பல் குறும்பிற் றதும்ப வைகி” (புறநா. 177). 5. வலிமை; strength, power. “அரவுக் குறும்பெறிந்த சிறுகட் டர்வை” (மலைபடு. 504). 6. தென்னாட்டிலுள்ள தொன்மையான மக்களுள் ஒரு பிரிவினர்; a class of tribes supposed to form a part of the aborigi-

nes of South India, divided into. காட்டுக்குறும்பு, நாட்டுக்குறும்பு. 9. போர்; battle, fight, war.

[குல் → குறு (குற்றுதல், தாக்குதல், வலிமை) → குறும்பு]

குறும்பு³ *kurumbu*, பெ.(n.) 1. போக்கிரித் தனம்; wickedness. 2. நையாண்டி, வசை; mischief. 3. தொல்லை; obstinacy. 4. துடுக்குத்தனம்; insolence.

ம., க. குறும்பு

[குறு → குறும்பு]

குறும்பு⁴ *kurumbu*, பெ.(n.) 1. சிறிய துணுக்கு; small pieces, as tobacco. “புகையிலைக் குறும்பு” (இ.வ.). 2. அழுக்கு; dirt.

ம. குறும்பல்

[குல் → குறு → குறும்பு]

குறும்புக்காரன் *kurumbu-k-kāraṇ*, பெ.(n.) குறும்பு செய்பவன்; mischief maker.

க. குறும்பு கார

[குறும்பு + காரன்]

குறும்புத்தனம் *kurumbu-t-taṇam*, பெ.(n.) குறும்பு செய்தல்; wickedness, mischief.

[குறும்பு + தனம்]

குறும்புவன்னியன் *kurumbu-vaṇṇiyaṇ*, பெ.(n.) வன்னியருள் ஒருவகையார் (விண்.); a sub-caste of Vanniya tribe

[குறும்பு + வன்னியன்]

குறும்புழை *kurum-puḷai*, பெ.(n.) சிறிய வாயில்; trap-door, small entrance. “குறும்புழை போயினன்” (பெருங். உஞ்சைக். 36: 371).

[குறுமை + புழை]

குறும்புள் *kurum-pu*, பெ.(n.) காடை; quail (சா.அக.).

[குறும் + புள்.]

குறும்பூழ் *kurum-pū*, பெ.(n.) பெ.(n.) காடை; quail “குறும்பூழ்போற் கொழுங்கான் முகை சுமந்தன” (சீவக. 1651).

[குறுமை + பூழ்.]

குறும்பெறி-தல் *kurum-beri*, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) காவலோடு இருந்த பகைவரின் சிற்றாரினை அழித்தல், தொல்லை தரும் பகைக்குழுவினை அழித்தல்; to destroy the settlement of the enemy, to destroy enemy force. “காவேரிக்கு வடகரையில் கஞ்சனூரகத்திலே விட்டுக் கொடு இருந்த குறும்பெறிந்து நிரைகொண்ட ஆடும், மாடும் எருமையும் கிடாவும்” (தெ.இ.கல்.தொ. VIII: 284:6,7).

[குறும்பு + எறி-]

குறும்பொறி *kurum-pori*, பெ.(n.) ஒட்டியாணம் girdle; sash. “குறும்பொறிக் கொண்ட நறுந்தண் சாயல்” (திருமுருக. 213).

[குறும் + பொறி.]

குறும்பொறை *kurum-porai*, பெ.(n.) 1. சிறுமலை (பிங்.); hillock. “வரையக நண்ணிக் குறும்பொறை நாடி” (பதிற்றுப். 74:7). 2. குறிஞ்சிநிலம் (பிங்.); the hilly tract. 3. குறிஞ்சிநிலத்தூர் (பிங்.); town in a hilly tract. 4. காடு; forest, jungle “குருந்தவிழ் குறும்பொறை” (நற். 321).

[குறும் + பொறை. பொறை = கற்பாங்கான மலை.]

குறும்பொறைநாடன் *kurum-porai-nādan*, பெ.(n.) முல்லைநிலத் தலைவன் (இறை. 1,18); chief of the Sylvan tract.

[குறும்பொறை + நாடன்.]

குறும்போக்கு *kurum-pōkku*, பெ.(n.) யாழ் மீட்டும் முறைகளுள் ஒன்று (சீவக. 657, உரை.); a mode of playing on the lute.

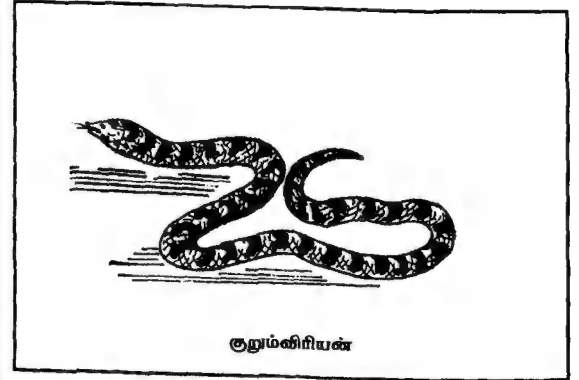
[குறும் + போக்கு.]

குறும்போது *kurum-pōdu*, பெ.(n.) மலரும் பருவமுள்ள அரும்பு (பெருங். இலாவாண. 15,21); bud about to blossom.

[குறும் + போது.]

குறும்விரியன் *kurum-viriyān*, பெ.(n.) குட்டையான விரியன்; short viper of the viperidae genus (சா.அக.).

[குறும் + விரியன்.]

குறுமக்கள் *kurum-makkal*, பெ.(n.) சிறுயிள்ளைகள் (குடா.); children, youngsters.

மறுவ. குறுமக்கள்

ம. குறுமர், குறுமாரு.

[குறுமை + மக்கள்.]

குறுமகள் *kurum-magai*, பெ.(n.) 1. இளம்பெண்; girl, young woman. “வண்டியிர் கடர்நுதற் குறுமகள்” (ஐங்குறு. 254). 2. மனைவி; wife. “மெல்லியற் குறுமகள்” (புறநா. 196:14).

[குறுமை + மகள்.]

குறுமடல் *kurum-maḍal*, பெ.(n.) திருநீறு வைக்கும் சிறிய மடல்; small receptacle for sacred ashes. “குறுமடல் ஒன்று பொன் இருபதின் கழஞ்சரை” (S.I.I. II, 144).

[குறும் + மடல்.]

குறுமண்பூமி *kuruman-būmi*, பெ.(n.) இளகிய மண்தன்மையுடைய நிலம் (கட்.தொ.வரி.); ground with fine loose soil.

[குறு + மண் + பூமி]

குறுமணல் *kurumanal*, பெ.(n.) வெள்ளி கலந்த மணல்; sand containing minute particles of silver.

[குறும் + மணல்]

குறுமல் *kurumal*, பெ.(n.) பொடி (பிங்.); powder.

ம. குறும்பல்

[குறு → குறுமு → குறுமல்]

குறுமாக்கள் *kurumakkal*, பெ.(n.) சிறு பிள்ளைகள்; children. “ஊர்க்குறு மாக்கள் வெண்கோடு கழாஅலின்” (புறநா.94).

மறுவ. குறுமக்கள்

ம. குறுமார், குறுமாரு.

[குறுமை + மாக்கள்.]

குறுமாந்தம் *kurumāṇḍam*, பெ.(n.) குழந்தை நோய்வகை (ஆங்.மருத்.); croup.

[குறும் + மாந்தம்.]

குறுமாடி *kurumāḍi*, பெ.(n.) வீட்டின் முகட்டுறுப்பு (கட்.தொ.வரி.); portico.

[குறு + மாடி.]

குறுமீன் *kurumīṇ*, பெ.(n.) பொடி மீன்; small fish (அயிரை) (சா.அக.).

ம. குறுமீன்

[குறு + மீன்.]

குறுமுட்டன் *kurumuṭṭan*, பெ.(n.) முரடன் (வின.); one daringly insolent, brute, savage.

[குறுமுட்டு → குறுமுட்டன்.]

குறுமுட்டான வேலை *kurumuṭṭāṇa-vēlai*, பெ.(n.) வேண்டிய கருவிகளின்றிச் சுருக்கமாகச் செய்யப்படும் வேலை; work on a very small scale with insufficient materials.

[குறுமுட்டு + ஆன + வேலை.]

குறுமுட்டு *kurumuṭṭu*, பெ.(n.) 1. அளவு கடந்த செருக்கு; gross insolence, impertinence. 2. ஒரு தொழிலைச் செய்யாமலே சுணக்கமாயிருந்து இறுதியில் முடித்தற்கு விரையும் விரைவு; great urgency, as for business put off until the last moment. 3. ஒடுக்கம்; narrowness, closeness. 4. வலுக்கட்டாயம்; coercion, compulsion. 5. திடீரென்று எதிர்ப்படுகை; sudden encounter, as at a corner.

[குறு + முட்டு.]

குறுமுடிகுடி *kurumuḍi-kuḍi*, பெ.(n.) சிற்றரசரிமையுடைய குலம்; family of petty chiefs. ‘குறுமுடி குடிப்பிறந்தோர் முதலியோருமாய்’ (தொல். பொருள்.50. உரை.).

[குறு + முடி + குடி.]

குறுமுத்து *kurumuṭṭu*, பெ.(n.) பிறப்பிலேயே வடிவில் சிறியதாக அமைந்த முத்து; a diminutive pearl. “ஸ்ரீராஜராஜ தேவர் ஸ்ரீபாத புஷ்பமாக அட்டித் திருவடி தொழுத ஒப்பு முத்தும், குறுமுத்தும்” (தெ.கல்.தொ.2. கல்.59).

[குறு + முத்து.]

குறுமுயல் *kurumuṇṇal*, பெ.(n.) குழிமுயல் பார்க்க; see *kuḷi-muṇṇal*.

[குறு + முயல்.]

குறுமுள்ளி *kurumuṇṇi*, பெ.(n.) கொட்டைக்களா; small sweet thorn (சா.அக.).

[குறு + முள்ளி.]

குறுமுறுவல் *kurumuṇṇaval*, பெ.(n.) புன்சிரிப்பு; smile.

[குறு + முறுவல்.]

குறுமுனி *kurū-muṇi*, பெ.(n.) குறுமுனிவன் அகத்தியன்; sage Agattiya. “அகப்பொருளமுதினைக் குறுமுனி தேறவும்” (கல்வா. 62:20).

ம. குறுமுனி

[குறு + முனி.]

குறுமுனிவன் *kurū-muṇivāṇ*, பெ.(n.) அகத்தியன் (குறுகிய வடிவுடையவன்); lit. dwarfish sage, Agastya. “படிநேர் நிறுவவரு குறுமுனிவன்” (சேதுபு. நாட்டுப். 1).

[குறு + முனிவன்.]

குறுமூச்சு *kurū-mūccu*, பெ.(n.) திணறின மூச்சு (இ.வ.); hard breathing.

[குறு + மூச்சு.]

குறுமை *kurūmaṭ*, பெ.(n.) 1. குறுகிய தன்மை; shortness, brevity, conciseness. “குறுமையாய் நெடுமையாகி” (கர்சிக. ஒங்காரவிலிங். 22). 2. குள்ளம்; dwarfishness, low stature. 3. குறைவு; defectiveness, imperfection. “ஒருதான் மண்டிய குறுமையும்” (தொல். பொருள். 67). 4. அண்மை (பட்டினப். 28); nearness, closeness, proximity.

ம. குறும்; க. குறுக; தெ. கொர், கொறுவ; து. கொறதெ; கோத. கொர்வ; துட. க்வர்சில்; குட. கொறு, கொறவு.

[குறு + மை.]

குறுமொழி *kurū-moḻi*, பெ.(n.) கொச்சை வழக்கு; slang.

[குறு + மொழி.]

குறுமொழிக்கோட்டி *kurū-moḻi-k-kōṭṭi*, பெ.(n.) பிறரை இகழ்ந்து நகையாடுதலையே பொழுது போக்காகவுடைய கீழ்மக்கள்கூட்டம்; band of ruff-raffs who spend their time in mocking and reviling others. “குறுமொழிக் கோட்டி நெடு நகைபுக்கு” (சிலப். 16:64).

[குறு + மொழி + கோட்டி.]

குறுவஞ்சி *kurū-vaṇṇi*, பெ.(n.) படையெடுத்து வந்த பெருவேந்தனுக்குச் சிறுவேந்தன் பணிந்து திறை கொடுத்துத் தன் குடிகளைப் புரக்கும் புறத்துறை (பு.வெ.3,17); (Purap.) theme of a petty king securing the welfare of his kingdom by paying tribute to an invading monarch.

[குறு + வஞ்சி.]

குறுவட்டம் *kurū-vaṭṭam*, பெ.(n.) குறுக்களவு (கணக்கதி); diameter.

[குறு + வட்டம்.]

குறுவளை *kurū-vaṭṭai*, பெ.(n.) கடல்மீன்வகை; a sea-fish, greenish.

ம. குறுவல

[குறு + வளை.]

குறுவா *kurūvā*, பெ.(n.) வரிக்கற்றலை மீன்; a sea-fish.

[குறு + வாய் - குறுவாய் → குறுவா.]

குறுவால் *kurū-vāḷ*, பெ.(n.) இச்சிமரம்; joined ovate leaved fig.

[குறு + ஆல்.]

குறுவாழ்க்கை *kurū-vāḷkkaṭ*, பெ.(n.) 1. ஏழைமை (திவா.); poverty. 2. சின்னஞ்சிறு கால இன்பம்; short-lived enjoyment.

[குறுமை + வாழ்க்கை.]

குறுவியர் *kurū-viyar*, பெ.(n.) குறுவேர்வை; slight perspiration. “குறுவியர் பொடித்த கோலவாண் முகத்தள்” (மணிமே. 18:40).

[குறு + வியர்.]

குறுவிரியன் *kuruviriyar*, பெ.(n.) விரியன் பாம்பிற் சிறியவகை (M.M.); short viper.

[குறு + விரியன்.]

குறுவிலை *kuruvilai*, பெ.(n.) பண்டங்கள் விலைக்கு அரிதாகக் கிடைத்தல் (விண்.); scarcity, dearth.

[குறு + விலை.]

குறுவிழிக்கொள்¹ (ஞ)-தல் *kuruvilī-k-koḷ*, 21 செ.கு.வி.(v.i.) இதழ்குவிதல்; to close, as eye-lids, flowers. “குவளை யஞ்சிக் குறுவிழிக் கொள்ளும் வாட்கண்” (சீவக. 2998).

[குறு + விழி + கொள்.]

குறுவிழிக்கொள்² (ஞ)-தல் *kuruvilī-k-koḷ*, 21 செ.கு.வி.(v.i.) அரைக்கண்ணாற் பார்த்தல் ; to see with eyes half-closed. “குறுவிழிக் கொண்டு வந்தார் போனார் நிழலாட்டம் பார்த்துக் கொண்டு கிடக்கையாலே” (திவ்.பெரியாழ்.2:5:3, வ்யா.பக். 340).

[குறு + விழி + கொள்.]

குறுவிழிவிழி-த்தல் *kuruvilī-vilī*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) வெகுளி, அச்சம் முதலியவற்றால் வெறித்துப் பார்த்தல்; to stare, look intently through anger or fear.

[குறு+ விழி-]

குறுவீற்று *kuruvīrṭṭu*, பெ.(n.) அடுத்தடுத்து ஈனும் பசு; cow that calves frequently.

[குறு + ஈற்று. ஈன் → ஈன்று → ஈற்று.]

குறுவெண்பாட்டு *kuruvēṇ-pāṭṭu*, பெ.(n.) இரண்டடியானும் மூன்றடியானும் வரும் அளவடிக்குரிய பாட்டு (இளம்.தொல்.செய்.114). (உரை.சொ.களஞ்.); verse with stanza each of two or three lines.

[குறு + வெண் + பாட்டு.]

குறுவெறும்பு *kuruv-eṟumbu*, பெ.(n.) பெரிய சிவப்பெறும்பு; a large red ant (சா.அக.).

[குறு + எறும்பு. குறு - சிவப்பு.]

குறுவேர் *kuruvēr*, பெ.(n.) ஒருவகை நறுமணவேர் (M.M.225); black cuscus grass.

[குறு + வேர்.]

குறுவேர்வை *kuruvērvai*, பெ.(n.) அச்சம் முதலியவற்றால் சிறிதாகத் தோன்றும் வியர்வை; slight perspiration through fear or any strong emotion. “முகங் குறுவேர் பொடித்த வாறும்” (திருவாச. 6:57).

[குறு + வேர்வை.]

குறுவை *kuruvai*, பெ.(n.) 1. விடை மாதத்தில் (வைகாசியில்) விதைத்து இரண்டு மாதத்தில் அறுவடையாகும் கறுப்பு நெல்வகை; a dark species of paddy sown in vaikāci, and reaped in two months. 2. மூன்று மாதத்தில் பயிராகும் ஒருவகைச் செந்நெல்; an inferior reddish paddy, maturing in three months.

ம. குறுவு, குர்வ்வு.

[குறு → குறுவை.]

குறுவைக்கினையான் *kuruvai-k-kilaiyān*, பெ.(n.) நெல்வகை; a kind of paddy. “மட்டுப்படாத குறுவைக்கினையான்” (நெல்விடு.180).

[குறுவை + கு + இனையான்.]

குறுவைநோவு *kuruvai-nōvu*, பெ.(n.) கால்நடைகட்குத் தொண்டையில் உண்டாகும் நோய்வகை; malignant sore throat, a disease of cattle.

[குறுவை + நோவு.]

குறுவையினகாய்நெல் *kuruvai-milagāy-nel*, பெ.(n.) நெல்வகை; a kind of paddy.

[குறுவை + மினகாய் + நெல்.]

குறை¹-தல் *kurai*, 2 செ.கு.வி.(v.i.) 1 சிறுகுதல்; to diminish, decrease, wane, divindle, decline. “மன்னுயிர் கண்முற்று நாடொறுங் குறைந்த

வன்றே” (கந்தபுமேரு.28). 2. மதிப்பு, இடம், பொருள், ஏவல் முதலியவற்றால் தாழ்தல்; to be reduced, in value, in estimation, in circumstances, in rank அவன் பெருமை குறைந்து விட்டது. 3. பற்றாமற் போதல்; to be wanting, to prove insufficient, to be short, in weight, measure, or number. பொருள் வாங்கக் கையிற் பணம் குறைவாயுள்ளது. 4. அரைகுறையாதல்; to be imperfect, unfinished, defective, deficient. இதுகுறை வேலை. 5. விலையேறும்படி பண்டம் அருகாதல்; to be dear, difficult of attainment, scarce. 6. எழுத்துக் கெடுதல்; (Gram.) to be dropped, elided, as a letter. “ஒருமொழி மூவழிக் குறைதலு மனைத்தே” (நன்.156). 7. வருத்தி உயிரொடுங்குதல்; to droop in affliction. “கணவன் குறையக் குறைவான்” (கம்பரா. நகர்நீங்.53). 8. குறைவுற்று வருந்துதல்; to languish from worries. “நாளாடும் பணிசெய்து குறைந்தடைய நன்னாளில்” (பெரியடி. திருநாவு. 45). 9. துணிவு குன்றுதல்; to lose courage. “அரிசுரலோசையுஞ்சி... ஆனை குறையு மனமாகி” (தேவா. 883:9). 10. வெட்டப்படுதல்; to be cut off. “கையுறிற் கால்குறையும்” (நாலடி. 84). 11. தோல்வியுறுதல்; to suffer, defeat. “எத்தனை போரிடைக் குறைந்தான்” (கம்பரா. யுத். மந்திரப் 112). 12. அழிதல்; to be ruined, destroyed. “அன்னார் குறைவது சரதம்” (கம்பரா. நிந்தனை, 56).

Fin. kerita; EO. kere; Mordvin. ker; Hung. ker; Mong. kerei; Q. guru.

[குறை → குறைதல்.]

குறை²-த்தல் *kurai-*, 4 செ.குன்றாவி (v.i.) 1. சுருக்குதல்; to lessen, shorten, curtail. செலவைக் குறைத்தான். 2. தறித்தல்; to cut, fell, hew down, “மாந்தர் குறைக்குந் தனையும் குளிர் நிழலைத் தந்து மறைக்குமாவ் கண்டார் மரம்” (வாக்குண்.30). 3. அறுத்தல்; to reap, as a crop. “கதிர்ச்சாலி குறைக்குநர்” (காஞ்சிப்பு. இருபத்.60). 4. அராவுதல்; to file. “இருப்பரங் குறைத்திடும் எஃகவேல்” (கந்தபு. கடவுள் 12). 5. முகத்தல்; to draw, as water. “மேகந்தான் அதனைக் குறைத்து அதன்கட் பெய்யாது விடுமாயின்” (குறள்.17, உரை).

[குறை → குறைத்தல்.]

குறை³ *kurai*, பெ.(n.) 1. குறைபாடு; deficiency, imperfection, want, default. “குறைதவிர் நிலைமையாற் குயிற்றுஞ் சாலையுள்” (கந்தபு. வரைபுனை.20). 2. குற்றம்; fault, defect, flaw. “என்பாற் குறையை நினைந்து மறாது” (தஞ்சைவா. 388). 3. வறுமை (பிங்.); indigence, poverty. 4. எஞ்சியது; complement, balance, arrears, remainder. “நிறைதவத்தின் குறை முடித்து” (கம்பரா. சூர்ப்ப. 114). 5. மனக்குறை; dissatisfaction, grievance. “என்னகுறை நமக்கே” (திவ்திருவாய். 6:4,1). 6. நேர்த்திக்கடன்; vow requiring fulfilment. திருப்பதிக்குக் குறை செலுத்தப்போனேன். 7. இன்றியமையாப் பொருள்; that which is indispensable. “வினைக்குறை தீர்ந்தாரின்” (குறள். 612). 8. காரியம்; business that has to be done. “கொற்றநீ கொடுக்கல் வேண்டுங் குறையென” (சீவக.1647). 9. வேண்டுகோள்; request. “எம்மனந் தெளியக் காட்டுதல் குறையென” (பெருங். மகத. 5.37). 10. வேண்டுவது; needs “உறைசிறியா ருண்ணாடுங்க லஞ்சிக் குறைபெறின்” (குறள்.680). 11. துண்டம்; piece, section. “கருப்புக் குறையும்” (சேதுபு. முத்திர.18). 12. ஆற்றிடைக் குறை; small isle, ait in a river. “குறையெலாஞ் சோலை” (கம்பரா. பூக்கொய்.2). 13. சொல்லின் எழுத்துக் குறை; (Gram.) omission of a letter, as syncope, apocope, aphaeresis. ‘கடைக்குறை’ (நன்.156). 14. ஆறாம்வேற்றுமை; (Gram). genitive case. “விளிகுறை யிரண்டையும் விட்ட வேற்றுமை கள்” (இலக். கொத். 14). 15. உண்ணுவதற்குப் பக்குவப்படுத்திய தசை; piece of flesh, as prepared for table. “வல்லோனட்ட பல்லான் கொழுங்குறை” (பெரும்பாண். 472). 16. ஒரு தாக்குடைய மிடற்றுப்பாடல் வகை; a kind of vocal music. “நிறைகுறை தோன்ற” (பரிபா. 17:18). 17. அரசிறை (வின்.); tribute, revenue.

க.கொறெ; தெ.கொடி.

குறைக்கருமம் *kurai-k-karumam*, பெ.(n.) முடியாது எஞ்சிய செயல்; unfinished part of a business, affair etc. “உறுகுறைக் கருமம் உள்ளக மருங்கின்” (பெருங். இலாவாண. 10:27).

[குறை + கருமம்.]

குறைக்காரியம் *kurai-k-kāriyam*, பெ.(n.) காரியத்தின் முடியாத பகுதி; unfinished part of business, affair, etc. அரைகுறையாய் இருக்கும் காரியம் (உ.வ.).

[குறை + காரியம்.]

குறைக்கொள்ளி *kurai-k-kolli*, பெ.(n.) 1. பாதி வெந்த கட்டை; fire - brand partially consumed. 2. வீடுகளில் தீவைப்பதாகக் கருதப்படும் ஒருவகைப் பேய் (இ.வ.); imp that is believed to set fire to houses.

[குறை + கொள்ளி.]

குறைகண் *kurai-kan*, பெ.(n.) குறைந்த பார்வை; short sight (சா.அக.).

[குறை + கண்.]

குறைகண்ணுறங்கு *kurai-kanguraṅgu*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கண் செருகல்; sleeping slightly. 2. அரைக்கண் தூக்கங் கொள்ளல்; being half a sleep, sleeping with eyes partially closed.

[குறை + கண் + உறங்கு.]

குறைகரகரப்பு *kurai-karakarappu*, பெ.(n.) கரகரவென மெதுவாய்க் கேட்கும் ஒசை; a low creaching noise (சா.அக.).

[குறை + கரகரப்பு.]

குறைகால் *kurai-kāl*, பெ.(n.) அங்கப்பழுதுள்ள கால்; defective leg (சா.அக.).

[குறை + கால்.]

குறைகுடம் *kurai-kuḍam*, பெ.(n.) கல்வி கேள்விகளால் நிரம்பாதோன்; lit, a pot half-filled with water. A self conceited person, lacking in sound education and good manners, opp. to *nirai-kuḍam*. அவன் ஒரு குறைகுடம்.

[குறை + குடம்.]

குறைகை *kurai-gai*, பெ.(n.) ஊனப்பட்ட சிறுகை; deformed short arm (சா.அக.).

[குறை + கை.]

குறைகொள்(ளு)-தல் *kurai-kol-*, 11 செ.கு.வி. (v.i.)

1. மனக்குறையைப் பாராட்டுதல்; to take a thing amiss; to be piqued; to feel aggrieved; to complain. 2. தன் குறையைக் கூறிக்கொள்ளுதல்; to represent one's wants needs. “மந்திரி குறைகொண் டிரப்ப” (பெருங். மகத. 21:124).

[குறை + கொள்ளு-]

குறைகோள் *kurai-kōḷ*, பெ.(n.) இரத்தல் (குடா.); begging, petitioning, mendicancy.

[குறை + கோள்.]

குறைச்சல் *kurai-c-cāl*, பெ.(n.) 1. குறைவு; deficiency, scarcity, as of an article; curtailment. அவனுக்குச் செலவு குறைச்சல் (உ.வ.). 2. இழிவு; discredit, disparagement. என்னைப்பற்றிக் குறைச்சலாய்ப் பேசினான் (உ.வ.).

[குறை + குறைச்சல்.]

குறைச்சால் *kurai-c-cāl*, பெ.(n.) உழவு நிலத்தில் சாலோடாத இடம் (விண்.); balk in ploughing.

[குறை + சால்.]

குறைச்சிஹாழிசைக் கொச்சகம் *kurai-c-cik-rāḷiśai-k-kōccagam*, பெ.(n.) ஈற்றடி குறைந்து சில தாழிசைகளால் வருவது; a kind of kōccagam.

[குறை + சிவ் + தாழிசை + கொச்சகம்.]

குறைசெய்-தல் *kurai-sey-*, 1 செ.குன்றாவி (v.t.)

1. மதிப்புத் தாழ்வு பண்ணுதல்; to treat with disrespect. 2. வெட்டுதல்; to cut off, disfigure by cutting off. “எனைச் செங்கை தீண்டிக் குறைசெய்து போவதுவோ” (கந்தி. அசமுகிபுலம். 10).

[குறை + செய்-]

குறைசொல்(லு)-தல் *kurai-śol-*, 6 செ.கு.வி. (v.i.)

1. மனத்திலுள்ள குறையைப் பிறர் அறியக் கூறுதல்; to complain, state grievances, pray for redress,

express, dissatisfaction. 2. தனக்கு வேண்டு வனவற்றைச் சொல்லிக் கொள்ளுதல்; to represent one's wants. 3. குற்றஞ்சாட்டுதல்; to charge with fault, censure, criticism, blame.

[குறை + சொல்லு-]

குறைஞ்சால் *kurai-ñ-cāl*, பெ.(n.) குறைச்சால் பார்க்க (யாழ்.அக.); see *kurai-c-cāl*.

[குறைசால் → குறைஞ்சால் (கொ.வ.)]

குறைத்தலை *kurai-t-talai*, பெ.(n.) தலையில்லாத பிணம்; headless body, belived to dance on the battle field. "குறங்குட மேதினி குறைத்தலை பட" (கம்பரா. யுத்த மந்திரப். 61).

[குறை + தலை]

குறைதீர்¹-தல் *kurai-tīr-*, 2 செ.கு.வி.(v.i.) 1. மனக் குறை நீங்குதல்; to have wants supplied, to be satisfied. "குறைதீர்ந்த கொடையே பகையைப் யுறவாக்கும்" (காஞ்சிப்பு. புராணவர. 15).

[குறை + தீர்-]

குறைதீர்²-த்தல் *kurai-tīr-*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. வேண்டியவற்றை உதவுதல்; to supply, as one's wants or needs; to satisfy. 2. கடமையைச் செய்து முடித்தல்; to fulfil, as an obligation.

[குறை + தீர்-]

குறைநய-த்தல் *kurai-naya-*, 3 செ.கு.வி.(v.i.) குறை தீர்க்க வேண்டுதல்; request to redress grievances. "கொலைவேற கண்ணி குறை நயந்தது" (திருக்கோ. 158, கொளு).

[குறை + நய]

செ.அக. முதலியில் குறை நயத்தலைக் குறை நேத்தலாகக் குறித்திருப்பது நவறு.

குறைநரம்பு *kurai-narambu*, பெ.(n.) குறைந்த சுரமுள்ள யாழ்த்திரம் (திவா.); lit, lute with less than the normal number of strings. A musical mode deficient in notes, opp. to *nirainarambu*.

[குறை + நரம்பு]

குறைநாடோள் *kurai-nāḍōr*, பெ.(n.) கருநொச்சி (சா.அக.); willow leaved justicia.

[குறை + (நாடன்) நாடோள்.]

குறைநாள் *kurai-nāl*, பெ.(n.) நாள், மாதம், ஆண்டு, வாழ்நாள் இவற்றில் மீதியிருக்குங் காலம்; remaining portion of the day, month, year or lifetime. குறைநாளும் கழிக்க வேணும் (உ.வ.).

[குறை + நாள்.]

குறைநிறை *kurai-nirai*, பெ.(n.) 1. ஏற்றமும் குறைவும்; defect and excess. 2. குடும்பத்திலுள் நலந்தீங்குகள்; domestic wants and comforts.

[குறை + நிறை]

குறைநேர்-தல் *kurai-nēr-*, 2 செ.கு.வி.(v.i.) குறையை நீக்க உடன்படுதல்; to consent to make up one's wants. "முனியுமக் குறைநேர்ந்தான்" (பாரத. சம்ப. 10).

[குறை + நேர்-]

குறைநோக்கு *kurai-nōkku*, பெ.(n.) குறைந்த பார்வை; short sight (சா.அக.).

[குறை + நோக்கு-]

குறைநோய் *kurai-nōy*, பெ.(n.) குட்டநோய்; leprosy, as eating away one's limbs.

[குறை + நோய்]

குறைநோய்ப்புண் *kurai-nōy-p-puṇ*, பெ.(n.) பெருநோயிற் காணும் அழிப்புண்; rotten or putrid ulcers in leprosy (சா.அக.).

[குறை + நோய் + புண்]

குறைப்பக்கம் *kurai-p-pakkam*, பெ.(n.) தேய் பிறைநாள்; dark fortnight, period of waning moon. "குவைசேரவுற்று வருங் குறைபக்கச் சதுர்த்தசி பின்" (விதாந. பஞ்சாங்க. 26).

[குறை + பக்கம். த. பக்கம் > Skt. pakṣa.]

குறைப்பஹாழிசைக் கொச்சகம் *kurai-p-pakrāḷiśai-k-koccagam*, பெ.(n.) ஈற்றடி குறைந்து பல தாழிசைகளால் வருவது; a kind of koccagam.

[குறை + பல் + தாழிசை + கொச்சகம்.]

குறைப்பட்டவர் *kurai-p-paṭṭavar*, பெ.(n.) குடும்பத்தில் நேர்ந்த இறப்பு முதலிய நிகழ்வுகளால் துன்பப்பட்டவர்; lit., persons bereaved of their near relations. Persons who have suffered great affliction.

[குறை + பட்டவர்.]

குறைப்பட்டவள் *kurai-p-paṭṭavai*, பெ.(n.) கைம்பெண்; widow.

[குறை + பட்டவள்.]

குறைப்படு-தல் *kurai-p-paḍu*, 20 செ.கு.வி.(v.i.) மனக்குறையறுதல்; to be displeased, discontented. "குறைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறான்" (பெருங்.இலாவாண. 19:7).

[குறை + படுதல்.]

குறைப்பிண்டம் *kurai-p-piṇḍam*, பெ.(n.) முதிர்ச்சியடையாத பிண்டம்; undeveloped or immature foetus; 2. காலத்திற்கு முன்னதாகவே வெளிவரும் பிண்டம்; foetus coming out before the full term or the time of maturity (சா.அக.).

[குறை + பிண்டம்.]

குறைப்பினம் *kurai-p-pinam*, பெ.(n.) அரை குறையாய் எரிந்து கிடக்கும் பினம்; half-burnt corpse. "குய்ம்மனத்தாளர் குறைப்பினங் காட்டி" (பெருங். இலாவாண. 19:7).

[குறை + பினம்.]

குறைப்பிள்ளை *kurai-p-pillai*, பெ.(n.) பருவம் நிரம்புமுன் பெற்ற கருப்பிண்டம்; undeveloped foetus delivered before time. அவள் குறைப்பிள்ளை பெற்றாள்.

[குறை + பிள்ளை.]

குறைப்பேர் *kurai-pēr*, பெ.(n.) 1. மற்றவர்; other persons, rest, as of a company. நீ வந்தாயே, குறைப் பேரெல்லாம் எங்கே? (உ.வ). 2. சுருக்கிக் கூறும் இயற்பெயர்; abbreviated name, as *kittu* for Krishnan.

[குறை + பேர்.]

குறைப்பொழுது *kurai-p-pozuḍu*, பெ.(n.) 1. செல்ல வேண்டிய காலம்; unexpired portion of time. 2. காலக்குறைவு; the remaining portion of the day, month, year, etc.,

[குறை + பொழுது.]

குறைப்போக்கு *kurai-p-pōkku*, பெ.(n.) மாதவிடாய்க் காலத்தில் பெண்களுக்குக் காணும் குறைவான குருதி; scanty discharge in menstruation (சா.அக.).

[குறை + போக்கு.]

குறைபடு¹-தல் *kurai-paḍu*, 20 செ.கு.வி.(v.i.) 1. குறைவாதல்; to be wanting, to diminish, to become scarce. 2. துணிபடுதல்; to be broken into pieces, to be shivered into fragments. "நீர்கல் குறைபட வெறிந்து" (பரிபா. 20).

[குறை + படுதல்.]

குறைபடு²-த்தல் *kurai-paḍu*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) குறைவுண்டாக்குதல்; to fail in rendering what is due, to cause deficiency.

[குறை + படு-]

குறைபடு³-த்தல் *kurai-paḍu*, 4 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. முகத்தல்; to draw up, as water by the clouds. "கடல்குறைபடுத்தநீர்" (பரிபா. 20). 2. மதிப்புக் குறைவுண்டாக்குதல்; to put one to shame.

[குறை + படு-]

குறைபாடு *kurai-pāḍu*, பெ.(n.) 1. குறைவு; deficiency, defect. “ஈசன் பூசை யியற்றினேன் குறைபாடன்றி” (பிரமோத். 17,19). 2. மனக்குறை; want, need, discontent.

[குறைபாடு → குறைபாடு.]

குறைமகன் *kurai-magan*, பெ.(n.) நிலைமை யிழந்தவன்; one who has lost his status in life. “செல்வ நீத்த குறைமகன்” (பெருங். இலாவாண. 8,32).

[குறை + மகன்.]

குறைமதி *kurai-madi*, பெ.(n.) தேய்பிறை; waning moon. “குறைமதி நீரோ நிற்பேராற்றல்” (கந்தபு. அசுமுகிபு. 11).

[குறை + மதி. மதி = நிலவு.]

குறைமாதக்கருப்பம் *kurai-māda-k-karuppam*, பெ.(n.) பத்து மாதமும் (40 வாரம்) கடவாத கருப்பம்; the period of pregnancy, in which the full term of 40 weeks is not completed (சா.அக.).

[குறை + மாதம் + கருப்பம்.]

குறைமாதக்காரி *kurai-māda-k-kāri*, பெ.(n.) மாத அளவு நிரம்புமுன் பிள்ளை ஈன்றவள்; woman who has given birth to a child prematurely.

[குறை + மாதம் + காரி.]

குறைமாதப்பிள்ளை *kurai-māda-p-piḷḷai*, பெ.(n.) மாத அளவு நிரம்பு முன் பிறந்த பிள்ளை; child born prematurely.

[குறை + மாதம் + பிள்ளை.]

குறைமாதம் *kurai-mādam*, பெ.(n.) 1. மாதத்தின் மீதி; remaining part of the month. 2. கருமுற்றிப் பேற்றிற்குரிய கால அளவிற்கு குறைவுபட்ட மாதம்; deficiency in the period required for the full development of foetus, as in premature delivery.

[குறை + மாதம்.]

குறையணி கொள்(ரு)-தல் *kurai-y-ani-kol-*, 16 செ.கு.வி.(v.i.) அரைகுறையாக ஒப்பனை செய்து கொள்ளுதல்; to be imperfectly dressed or adorned. “குறையணி கொண்ட வாறே” (சீவக. 2537).

[குறையணி + கொள்(ரு)-.]

குறையரவு *kurai-y-aravu*, பெ.(n.) குட்டையான பாம்புவகை; a kind of serpent, as being short. “குறையரவு தீண்டி” (சீவக. 1271).

[குறை + அரவு.]

குறையலாளி *kuraiyal-āḷi*, பெ.(n.) திருமங்கை மன்னன்; Thirumaṅgai-ālvār, as the chief of Kuraiyal. “மங்கையர் கோன் குறையலாளி” (திவ். பெரியதி. 4,4,10).

[குறையல் + ஆளி.]

குறையவை *kurai-y-avaḷ*, பெ.(n.) அறிவு குணங்களாற் குறைவுபட்டார் கூடிய அவையம் (யாப்.வி.96,515); assembly of inferiors, opp. to *nirai-y-avaḷ*.

[குறை + அவை.]

குறையறு¹-தல் *kurai-y-arū-*, 2 செ.கு.வி.(v.i.) மனக்குறை நீங்குதல்; to be freed from wants, anxiety etc.

[குறை + அறுதல்.]

குறையறு²-த்தல் *kurai-y-arū-*, 4 செ.குன்றாவி (v.t.) குறைநீங்கக் கொடுத்தல்; to bestow liberally and free one from wants anxiety, etc. ‘சோறுந் தண்ணீரும் குறையறுத்துக் கொண் டிருக்குமா போலே’ (ஈடு, 9.3.1).

[குறை + அறு-]

குறையாக்கேள்வி *kuraiyā-k-kēḷvi*, பெ.(n.) நிரம்பிய அறிவு; perfect learning, sound erudition. “குறையாக்கேள்வி மாடலன்” (சிலப். 28:111).

[குறை + ஆ + கேள்வி. ஆ = எதிர்மறைப் பின்னொட்டு.]

குறையிர- த்தல் *kurai-y-ira-*, 3 செ.குன்றாவி. (v.t.) தன் குறைகூறி வேண்டுகல்; to beg, supplicate, petition for one's wants. “மாலைக் குறையிரந்து” (திவ். இயற். 2:17).

[குறை + இரத்தல்]

குறையுடல் *kurai-y-udal*, பெ.(n.) தலையில்லாத உடல்; headless body believed to dance on the battle field. “குறையுடலும் கும்பிட்டு நிற்கு மாலோ” (கலிங். 97).

[குறை + உடல்]

குறையுணவு *kurai-y-unavu*, பெ.(n.) 1. பத்திய உணவு; food restricted by diet. 2. அற்ப உணவு; simple food. 3. பசி தீர்க்காத குறைந்த உணவு; food not ordinarily satisfying hunger. 4. துறவியர் கொள்ளும் ஒருவேளை உணவு; yogi's diet. 5. கெடுதியான உணவு; faulty diet such as indigestible food etc. (சா.அக.).

[குறை + உணவு]

குறையுறவு *kurai-y-uravu*, பெ.(n.) மனக்குறை கொண்டிருக்கை; being in distress. “தோழியிடைச் சென்று..... பின்னும் குறையுறவு தோன்ற நின்று” (திருக்கோ. 90,அவ.).

[குறை + உறவு]

குறையுறு-தல் *kurai-y-uru*, 18 செ.குன்றாவி (v.t.) குறைகூறி வேண்டுகல்; to beg, entreat, supplicate for one's wants. “இரந்து குறையுற்ற கிழவனை” (தொல். பொருள். 237).

[குறை + உறு-]

குறையொற்றுமை உருவகம் *kurai-y-orrumai-uruvagam*, பெ.(n.) உருவகத்திலோர் குறை தோன்றச் சொல்வது; metaphor with one component modified. நெற்றி விழியில்லாச் சங்கரன் (கழ.தமிழ்.அக.).

[குறை + ஒற்றுமை + உருவகம்]

குறைவங்கம் *kurai-varigam*, பெ.(n.) குறையுறுப்பு; defective organ (சா. அக.).

[குறைவு + அங்கம்]

குறைவயிறு *kurai-vayiru*, பெ.(n.) 1. உணவு குறைவாகக் கொண்ட வயிறு; stomach partially filled with food. 2. அரைவயிறு; half filled belly. அரைவயிறு குறை வயிறாக உண்பவன் (கொ.வ.).

[குறை + வயிறு]

குறைவறு-த்தல் *kurai-varu-*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) குறைதீர் பார்க்க (பெரியபு.கழறிற்.95); see *kuraitir*.

[குறை + தீர்]

குறைவறுப்பு *kurai-v-aruppu*, பெ.(n.) 1. அரண்மனைக்குரிய பண்டச்சமை; head-load of articles, intended for the palace. “குறைவறுப்பு எடுக்கவும்” (S.I.I.vi.29). 2. மதிப்புரவாக அனுப்பும் பண்டங்கள்; supplies made, as to a superior. (பெரியபு.திருஞான.1072).

[குறைவு + அறுப்பு]

குறைவாளர் *kurai-v-ālar*, பெ.(n.) குறையுடைய வர்; persons in want. “மாதா பிதாக்கள் ப்ரஜைகளில் குறைவாளர் பக்கலிலேயிறே இரங்குவது” (ஈடு. 4:5,8).

[குறைவு + ஆளர்]

குறைவிரல் *kurai-viral*, பெ.(n.) 1. குட்ட நோயால் குறைந்த விரல்; mutilated digit in leprosy. 2. விரற் பழுது; short deformed fingers (சா.அக.).

[குறை + விரல்]

குறைவிரிவு *kurai-virivu*, பெ.(n.) 1. முழுவதும் விரியாதது; partial distension as of cellular membrane. 2. முழுவதும் பூக்காதது; not fully blossomed (சா.அக.).

[குறை + விரிவு]

குறையில் *kurai-vil*, பெ.(n.) வானவில்; rainbow.
“வானத்துக் குறையிலேய்ப்ப” (பெரும்பாண். 292).

[குறை + வில்.]

குறையிலறிவுடைமை *kuravil-arivuḍaimai*, பெ.(n.) குறையில்லாத அறிவைக் கொண்டிருந்த லாகிய இறைவன் எண்குணத்துள் ஒன்று (பிங்.); possession of unlimited wisdom, one of God's eight attributes.

[குறையு + இல் + அறிவுடைமை.]

குறையு *kuravu*, பெ.(n.) 1. குறைபாடு; lack, want, deficiency, dearth, limit “நாடக நடித்ததோ குறையில்லை” (தாயு. எங்குநிறை. 5). 2. குற்றம்; defect, default. 3. குறைந்த அளவுள்ளது; little, small, quantity. 4. ஏழ்மை (திவா.); indigence, poverty. 5. காரியபலன்; use, value, profit. “மாறாளன் கவராத மணிமாமை குறையிலமே” (திவ். திருவாய். 4:8, 1).

[குறை → குறையு.]

குறைவுபடு-தல் *kuravu-paḍu*, 20 செ.குன்றாவி (v.t.) குறைவாக விருத்தல்; falling short (சா.அக.).

[குறை → குறையு.]

குறைவேண்டுநர் *kurai-veṇḍunar*, பெ.(n.) நன்மையான செயல்களை விரும்புவோர்; persons petitioning for their wants. “முறைவேண்டுநர்க்கும் குறைவேண்டு நர்க்கும்” (பெரும்பாண். 443).

[குறை + வேண்டுநர்.]

குறோக்கை *kurokkaḥ*, பெ.(n.) குறட்டை; snoring.
“குறங்கு குத்தி கொண்டு குறோக்கை கத்தி” (ஒழிவி. யோக. 10).

மழுவ. குறட்டை

தெ. குரக

[குறக்கு (ஒலிக்குறிப்பு) → குறக்கை → குறோக்கை.
குறக்கை பார்க்க; 300 *kurakkai*]

குறோட்டை *kurōḍḍai*, பெ.(n.) 1. காக்கணம்; mussel shell creeper. 2. பீச்ச விளாத்தி; a species of wood-apple tree giving out fetid smell.

[குறட்டை → குறோட்டை.]

குன்பாண்டு *kuṇ-pāṇḍu*, பெ.(n.) வெண்பாத்திரி; white trumpet flower (சா.அக.).

[குல் + பாண்டு - குல்பாண்டு → குன்பாண்டு. பாண்டு = வெண்மை.]

குன்மக்கட்டி *kuṇma-k-kāṭṭi*, பெ.(n.) வயிற்றில் உண்டாகும் ஒருவகைக் கட்டி; glandular enlargement in the abdomen, tumour.

[குன்மம் + கட்டி.]

குன்மக்கழிச்சல் *kuṇmakkalical*, பெ.(n.) செரியாமையினால் ஏற்படும் கழிச்சால்; diarrhoea due to indigestion (சா.அக.).

[குல் → குன்மம் + கழிச்சல்.]

குன்மக்காசம் *kuṇma-k-kāśam*, பெ.(n.) குன்ம நோயினால் ஏற்பட்ட காசநோய்; *kāśam* arising due to dyspepsia (சா.அக.).

[குன்மம் + காசம்.]

குன்மக்காமாலை *kuṇmak-kāmālai*, பெ.(n.) குன்ம நோயினால் உண்டான காமாலை; jaundice connected with dyspepsia due to obstruction of the liver (சா.அக.).

[குன்மம் + காமாலை.]

குன்மக்குடோரி *kuṇma-k-kuḍōri*, பெ.(n.) குன்மத்தைப் போக்க வல்ல ஒருவகை நீர்ப்பூடு (பதார்த்த. 244); a water-plant capable of curing chronic dyspepsia.

[குன்மம் + (கோடாலி) குடோரி.]

குன்மக்கோடாலி *kuṇma-k-kōḍāli*, பெ.(n.) மரத்தைக் கோடாலி கொண்டு வேரறப் பிளப்பது போல், உடம்பிலுள்ள நோயை வேரறக் களைந்து குணமாக்கும் மருந்து; a medicine capable of curing radically diseases in the system in the same way as a tree is uprooted with an axe severing all connections with the ground (சா.அக.).

[குல் + குன்மம் + கோடாலி.]

குன்மக்கோளாறு *kugma-k-kōlāru*, பெ.(n.) செரியாமையினால் ஏற்படும் குற்றங்கள்; dyspeptic disorders (சா.அக.).

[குன்மம் + கோளாறு]

குன்மச்சூலை *kugma-c-cūlai*, பெ.(n.) குன்மத்தினால் வயிற்றில் உண்டாகும் குத்தல் நோய்; colicky pain in the abdomen experienced in case of dyspepsia.

[குன்மம் + சூலை]

குன்மச்சூலை *kugma-c-cūlai*, பெ.(n.) குன்மம்¹ பார்க்க (இங்.வை.); see *kugmam*¹.

[குன்மம் + சூலை]

குன்மத்தலைவலி *kugma-t-talaivali*, பெ.(n.) குடல் ஈரல் போன்ற உறுப்புகள், குன்மக் கோளாறடைவதினால் ஏற்படும் தலைவலி; head-ache arising from the derangement of the stomach, bowel or liver due to dyspepsia (சா.அக.).

[குன்மம் + தலைவலி]

குன்மத்தைப்போக்கி *kugmattai-p-pōkki*, பெ.(n.) மான்செவிக் கள்ளி; leafy tree-spurge. It is so called from its virtue of curing dyspepsia (சா.அக.).

[குன்மம் + அத்து + ஐ + போக்கி]

குன்மப்போக்கு *kugma-p-pōkku*, பெ.(n.) குன்மத்தினால் உண்டாகும் வயிற்றுப்போக்கு; diarrhoea due to indigestion (சா.அக.).

[குல் + கூடுதல் கருத்துவேர். குல் → தண்டு → குன்மம்]

குன்மம்¹ *kugmam*, பெ.(n.) செரிமானமின்மை, வயிற்றுவலி முதலியன காணும் வயிற்றுநோய் (சீவரட்.); chronic dyspepsia; glandular enlargement in the abdomen, as of the mesenteric gland, causing indigestion, colic and emaciation. 2. 9

யானை, 9 தேர், 27 குதிரை, 45 காலாட்கள் கொண்ட படைவகுப்பு (குடா.); a division of an army consisting of elephants, 9 chariots, 27 horses and 45 foot soldiers. 3. அடர்ந்த தூறு (குடா.); dense thicket, bush.

[குல் (குத்தல், வலி) → குன்மம்]

குன்மம்² *kugmam*, பெ.(n.) 1. புரளச் செய்தல்; causing to roll. 2. உள்கட்டி; internal tumour. 3. அடிவயிற்றுக் கட்டி; abdominal tumour (சா.அக.).

[குல் → குல்மு → குன்மு → குன்மம்]

குன்மம்³ *kugmam*, பெ.(n.) பித்தம் அதிகரித்து, செரியாமையினால் ஏற்பத்தோடு வலியை உண்டாக்கும் ஒரு நோய்; dyspepsia arising from chronic enlargement of the spleen.

[குல் (குத்தல், வலி) → குன்மம்]

வகைகள் : 1. ஸ்ரீகுன்மம் 2. வலி குன்மம் 3. சத்தி குன்மம் 4. காசகுன்மம் 5. தொந்தகுன்மம் 6. கன்னிகுன்மம்; 7. வாழ்நீர் குன்மம் 8. புரட்டு குன்மம் 9. பித்த குன்மம் 10. வாறகுன்மம் 11. சிலேட்டி குன்மம் 12. கீழ் குன்மம் 13. புளிப்புக் குன்மம் (சா.அக.).

குன்மை *kugmai*, பெ.(n.) சிறுகாஞ்சொறி; small climbing nettle (சா.அக.).

[குல் → குன்மு → குன்மம்]

குன்றக்கூற்றம் *kugra-k-kūrram*, பெ.(n.) திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம் உடையார்பாளையம் வட்டம் நடுநாட்டின் தென் எல்லைப் பகுதியில் குன்றம் என்னும் ஊரைத் தலைநகரமாகக் கொண்டுள்ள கூற்றமாகும் (கல்.க.சொ.அ.மு.); name of a *kūrram* in *uḍayāpālayam taluk*.

[குன்றம் + கூற்றம்]

குன்றக்கூறல் *kugra-k-kūraḷ*, பெ.(n.) பத்துவகை நூற்குற்றங்களுள் கூற வேண்டியதைக் குறைவுபடச் சொல்லுகையாகிய குற்றம் (தொல். பொருள். 664); incomplete statement, a defect in composition one of ten *nūṟ-kūrram*.

[குன்றதல் + குறைதல். குன்று → குன்ற + கூறல்]

குன்றகத்தலை அறு-த்தல் *kunṛaga-t-talai-arū*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) பெரிய தலையைத் தானே அறுத்தல்; “*பூநீகம்பருமற்கு யாண்டு இருபதாவது - படாரிக்கு நவகண்டங் குடுத்து குன்றகத்தலை அறுத்துப் பிடலிகைமேல் வைத்தானுக்கு திருவான்மூர் ஊரார் வைத்த பரிசாவது*” (தெ.கல்.தொ.12, கல்.106) (செங்கம் நடுகல்).

[குன்றகம் + தலை + அறு-]

செஞ்சோற்றுக் கடன் தப்பாமல் தன் அரசனுக்கு வெற்றி வேண்டி வீரன் தன்னைத் தானே பசிபிடல். இச்செயலை, புறப்பொருள் வெண்பாமாலை வாகையுள் - அலிப்பலி என்று சிறப்பித்துக் கூறும். தமிழகத்தில் வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்திலுள்ள செங்கம் நடுகற் பொறிப்பு இதனைப் புலப்படுத்தும்.

குன்றபலம் *kunṛa-palam*, பெ.(n.) ஒருவகைக் கருந்தினை; a kind of black millet (சா.அக.).

[குன்று + பலம் (தலசம்) - குன்றபலம்.]

குன்றம் *kunṛam*, பெ.(n.) மலை; hill, mountain. “*பொதியிற் குன்றத்துக் கற்கால் கொண்டு*” (சிலப். 25:122).

[குன்று → குன்றம்.]

குன்றர் *kunṛar*, பெ.(n.) குன்றவாணர்; hill tribes “*குன்றர் முழங்குங் குரவை*” (திருக்கோ. 127).

[குன்று + அர் - குன்றர்.]

குன்றல் *kunṛal*, பெ.(n.) 1. குறைகை; diminishing, decreasing. 2. கெடுதல் விகாரம் (Gram.); elision, omission. “*மெய்ப்பிறி தாதல் மிகுதல் குன்ற லென்று*” (தொல். எழுத்து. 109).

[குன்று → குன்றல்.]

குன்றவர் *kunṛavar*, பெ.(n.) **குன்றவாணர்** (திவா.) பார்க்க; see *kunṛavānar*.

ம. குன்னவன்

[குன்று → குன்றவர்.]

குன்றவாணர் *kunṛa-vānar*, பெ.(n.) குறிஞ்சிநில மக்கள்; mountaineers, inhabitants of the hilly tract. “*இருங்குன்ற வாண ரிளங்கொடியே*” (திருக்கோ. 15).

[குன்றம் + வாணர்.]

குன்றவில்லி *kunṛa-villī*, பெ.(n.) சிவன் (திவா.); Śiva, as having Mt. Mēru for his bow. *மேரு மலையை வில்லாகக் கொண்டவன்*.

[குன்றம் + வில்லி.]

குன்றாவாடை *kunṛa-vāḍai*, பெ.(n.) வடகீழ்க் காற்று; north-east wind.

[குன்று + ஆ + வாடை. ஆ - எதிர்மறை.]

குன்றி¹-த்தல் *kunṛi-*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. குன்று போல் குவித்தல், ஒன்றாகக் கூட்டுதல்; to heap up, make a lump of, to hill. 2. வளர்தல்; to be increased, grow (சேரா.நா.). 3. குன்றிமணி வளர்தல்; to be increased, grow (சேரா.நா.).

ம. குன்னிக்குக

[குல் → குன் → குன்றி.]

குன்றி² *kunṛi*, பெ.(n.) 1. குன்றிச் செடி; crab's eye creeper. 2. **குன்றிமணி** பார்க்க; see *kunṛimaṇi*. 3. **குன்றிமணி** பார்க்க; see *kunṛimaṇi*. “*குன்றுவ குன்றி யனைய செயின்*” (குறள்.965). 4. மனோ சிலை (வின.); a mineral poison.

[குல் → குன்று → குன்றி.]

குன்றிநிறக் கண்ணன் *kunṛi-nira-k-kannan*, பெ.(n.) 1. குன்றிமணி போற்சிவந்த கண்ணுடையவன்; one whose eyes are as red as the *kunṛi*. 2. சிவந்த கண்களையுடைய காட்டுப்பன்றி; Indian wild hog.

[குன்றி + நிறம் + கண்ணன்]

குன்றிநேசி *kunṛi-neṣi*, பெ.(n.) வீட்டுப்பல்லி; house lizard (சா.அக.).

[குன்றி + நேசி.]

குன்றிப்பிரமாணம் *kunri-p-piramāṇam*, பெ.(n.) குன்றிமணியளவு; as big as crab's eye.

மறுவு. குன்றியளவு

[குன்றி + பிரமாணம். குன்றியளவு பார்க்க; see *kunri-y-alavu*.]

குன்றிப்போ-தல் *kunri-p-pō-*, 8 செ.கு.வி.(v.i.) மெலிவுறல்; being emaciated, as through disease or mental worry (சா.அக.).

[குன்று → குன்றி + போ-]

குன்றிபோல்செடிச்சி *kunri-pōl-cedicci*, பெ.(n.) தொழுகண்ணிச் செடி; a medicinal plant resembling liquorice plant (சா.அக.).

இது குன்றிச் செடியைப் போலிருப்பதால் இப்பெயர் பெற்றது.

குன்றிமணி *kunri-maṇi*, பெ.(n.) 1. குன்றிச் செடியின் சிவப்பு வித்து; the red seed or crab's eye. 2. குன்றி பார்க்க; see *kunri*. 3. 4 நெல் அல்லது 1/2 மஞ்சாடி எடையுள்ள பொன் நிறுக்கும் நிறைவகை (கணக்கதி.); a standard weight for gold = paddy grains = 2 gr. troy = *maṇjaḍi* = 1/12 pagoda. 4. அதிமதுரம்; liquorice.

[குன்றி + மணி]

குன்றிமணிச்சம்பா *kunri-maṇi-c-cambā*, பெ.(n.) செந்நிறமுள்ள சம்பா நெல்வகை (பதார்த்த. 319); a kind of reddish *cambā-paḍḍy*.

[குன்றி + மணி + சம்பா]

குன்றிமேனி *kunri-mēṇi*, பெ.(n.) நிழல்பட்டால் தலை கவிழ்ந்திருக்கும் ஒரு பூடு; an unknown plant having a peculiar virtue of drooping when shade falls on it (சா.அக.).

[குன்றி + மேனி]

குன்றியலுகரம் *kunriya-lugaram*, பெ.(n.) குற்றியலுகரம்; shortened 'u' "குடுதுறு வென்னுங் குன்றிய லுகரமொடு" (நன். 331).

[குன்று + இயல் + உகரம்]

குன்றிவேர் *kunri-vēr*, பெ.(n.) அதிமதுரம் (தைவ. தை. 4); liquorice root.

[குன்றி + வேர்]

குன்று¹-தல் *kunru-*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. குறைதல்; to decrease, diminish, become reduced. 2. அழிவடைதல்; to be ruined. "குன்றா முது குன்றுடையான்" (சிவப். பிரபந். பிஷ்டாட. 2). 3. நிலை கெடுதல்; to fall from high position. "குன்றின் அனையாரும் குன்றுவர்" (குறள், 965). 4. எழுத்துக் கெடுதல் (தொல். எழுத்து. 109) (Gram.); to be omitted, as a letter. 5. வாடுதல்; to droop, languish to be dispirited. அவன் துயரத்தால் மனம் குன்றினான். 6. வளர்ச்சி யறுதல்; to become stunted to be arrested in growth. சிறுகன்றுகளின் முதுகிற் கையை வைத்தாற் குன்றிவிடும் (இ.வ.).

ம. குன்னு; க., தெ. குந்து; து. குந்துனி; குட. கொறு; கோத. குர்க்; துட. குறக்; கூ. கோக்; பட. குக்கு.

[குல் → குன்று]

குன்று² *kunru*, பெ.(n.) 1. குறைவு (குடா.); deficiency. 2. சிறுமலை; hill. "குன்றுமலை நாடுகாடு" (புறநா. 17). 3. மலை (திவா.); mountain. 4. சிறுகுவடு (திருக்கோ. 95, உரை); hill top. 5. சதய விண்மீன் (பிங்.); the 24th nakstra.

ம. குன்னு; க., தெ. குற. கொண்ட; குட. குந்தி; பர். கொந்தி; கோண். குறு.

Fin. kunnas; Es. kangar; Q. kancha.

[குல் → குன்று]

குன்றுகூப்பிடு-தல் *kunru-kūppidu-*, 20 செ.கு.வி.(v.i.) குன்றானது எதிரொலி செய்யுமாறு கூவி விளையாடுதல்; to rouse the echoes of the hill by shouting in play.

[குன்று + கூப்பிடு-]

குன்றுபயன் *kunru-payan*, பெ.(n.) கள வொழுக்கம்; clandestine union, as of lovers. "கொள்ளாரிக் குன்றுபயன்" (பரிபா. 9:26).

[குன்று + பயன்]

குன்றுமுத்துக்கொடி *kuṇḍru-muttu-k-kodī* பெ.(n.) கொடிவகை (விவசா.6); a creeper.

[குன்று + முத்துக்கொடி.]

குன்றுவர் *kuṇḍruvar*, பெ.(n.) 1. குறிஞ்சிநிலமக்கள் (தொல். பொருள். 20, உரை); people of the hilly tract, mountaineers. 2. பழனிமலையிற் பயிரிட்டு வாழும் ஓர் இனத்தார்; name of the principal cultivating caste on the Palani hills.

[குன்று → குன்றுவர். குன்று → குன்றவர் என்பதே மரபு. எனினும் குன்று → குன்றுவர் என்பது குன்றவர் என்னும் பொருளில் வழக்கூன்றிய இட வழக்கு.]

குன்றுவாடை *kuṇḍru-vāḍai* பெ.(n.) வடமேல் காற்று; north west wind dist. fr. *kunrā-vāḍai* (கடல்வ).

[குன்று + வாடை.]

குன்றெறிந்தோன் *kuṇḍrerindōṇ*, பெ.(n.) முருகக் கடவுள் (பிங்.); lit., one who clove a mountain with his lance. குன்றத்தைத் தனது வேலால் எறிந்தவன்.

[குன்று + எறிந்தோன்.]

குன்றைத்தான் *kuṇḍraitāṇ*, பெ.(n.) தூரிக; blue vitriol (சா.அக.).

[குன்று → குன்றைத்தான்.]

குன்றை வில்லாக்கினோன் *kuṇḍrai-villākkirōṇ*, பெ.(n.) தூரிக (சங்.அக.); blue vitriol.

[குன்றை + வில்லாக்கினோன்.]

குன்னம் *kuṇḍam*, பெ.(n.) 1. மதிப்புக்குறைவு; disgrace, dishonour. “இங்கே யொருத்திநா னிருந்ததே பெருங்குன்னம்” (இராமநா.). 2. பழி; scandal. “கன்னிமேலே யெறிந்தாற் குன்னஞ் சொல் வாரோ” (இராமநா. உயுத். 82).

[குல் → குன்னம்.]

குன்னல் *kuṇḍal*, பெ.(n.) சளி ஈரத்தோடு மாட்டுக்கு வரும் நோய்; a cattle disease with cold and fever.

[குல் → குன் → குன்னல்.]

குன்னாங்குருச்சியாக *kuṇḍāṇ-kurucci-y-āga*, பெ.(adv.) ஏகாந்தமாக; privately, secretly. “இது தன்னைக் குன்னாங்குருச்சியாக வன்றிக்கே எல்லாருமறியும்படி ப்ரஹித்தமாகச் சொன்னேன்” (திவ்.பெரியாழ்.2.2:5, வியா.பக்.259).

[குன்னா + குருச்சியாக.]

குன்னா-த்தல் *kuṇḍā-*, 6 செ.கு.வி.(v.i.) குளிரால் உடம்பு கூனிப் போதல் (நெடுநெல்.9, உரை); to shrink and crouch with cold, to contract limbs and look small.

[குல் → குன்னு → குன்னா-.]

குன்னான் *kuṇḍāṇ*, பெ.(n.) ஒரு வகை எலி; a kind of rat.

[குல் → குன் → குன்னான்.]

குன்னி *kuṇḍi* பெ.(n.) குன்றிமணி; crab's eye, jewellers lead (சா.அக.).

மறுவ. குண்டுமணி

Fin. kovyt; Es. kebi; Hung. keves; Mong. gopi; Jap. kuwashii O.Jap. kupasi.

[குல் → குன் → குன்றி → குன்னி (கொ.வ.).]

குனக்காசிகம் *kuṇa-k-kāśigam*, பெ.(n.) கடைச் சரக்குகளைச் சேர்த்து செய்யும் ஒரு மருந்து; a medicine prepared by bazar drug (சா.அக.).

[குனம் + காசிகம்.]

குனகம் *kuṇagam*, பெ.(n.) நகங்கறுத்துக் கெட்டியாகி விடுதல்; a condition of nail in which it is discoloured and becomes hard (சா.அக.).

[குல் → குன் → குனகம்.]

குனகு-தல் *kuṇagu-*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) கொஞ்சிப் பேசுதல்; to prattle sweetly. “குனகியல் ருடனிருந்து” (திருப்ப. 20).

[குல் → குன் → குனகு.]

குனட்டம் *kunaṭṭam*, பெ.(n.) அதிவிடையம் (மலை).
பார்க்க; see *adiviṭṭayam*

[குனட்டு → குனட்டம்]

குனடி *kunaḍi*, பெ.(n.) நேப்பாளத்திருந்து வரும் ஒரு
கடைச்சாக்கு; a bazar drug exported from Nepal
(சா.அக.).

[குல் → குன் → குனடி]

குனாவகம் *kunāvagam*, பெ.(n.) கூத்தன் குதம்பை;
pointed leaved hog weed (சா.அக.).

[குல் → குன் → குனவு → குனவகம் → குனாவகம்]

குனி-தல் *kunī-*, 2 செ.கு.வி.(v.i.) 1 வளைதல்; to
bend, as a bow. "குனிவளர் சிலை" (சீவக. 486).
2. வணங்குதல் (சூடா.); to bow, make obeisance.
3. தாழ்தல் (சூடா.); to stoop; to descend low.
"குனிந்த ஓசலிற் கொடிச்சி" (கம்பரா. சித்திர. 24).
4. வீழ்தல்; to fall, as in battle. "குஞ்சரங் குனிய
நூறி" (சீவக. 2293). 5. இரங்குதல் (சது.); to pity,
commiserate, relent.

ம.குனி; க.குனி; தெ.குங்கு.

[குல் → குன் → குனி. குல் : வளைதல்.]

குனி¹-த்தல் *kunī-*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) வளைத்தல்;
to bend, curve. "குனித்த புருவமும்" (தேவா. 11:4).

[குனி → குனித்தல்.]

குனி²-த்தல் *kunī-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஆடுதல்; to
dance. "அன்பரென் பூடுருகக் குனிக்கும் பாம்பலங்
கார்ப்பரன்" (திருக்கோ. 11). 2. குரல் நடுங்குதல்; to
quaver, quiver, shake, as the voice in singing.

[குனி → குனித்தல்.]

குனி³ *kunī*, பெ.(n.) 1. வளைகை; curvature
"குனிகொள் பாக வெண்மதி" (சீவக. 704). 2. வில்
(சதுர.); bow.

[குல் → குன் → குனி]

குனிப்பம் *kunippam*, பெ.(n.) ஆடல்; dance.
"கொம்பனைய மாதர் குனிப்பமிட" (சொக்க.
உலா. 73).

[குனி → குனிப்பம்.]

குனிப்பாய்ப்பார்-த்தல் *kunippāy-p-pār-*, 4
செ.கு.வி. (v.i.) கவனமாய் உற்றுப்பார்த்தல்; looking
with special attention (சா.அக.).

[குனிப்பு + ஆய் + பார்-]

குனிப்பு¹ *kunippu*, பெ.(n.) வளைகை; bending.

[குனி → குனிப்பு]

குனிப்பு² *kunippu*, பெ.(n.) 1. ஆடல்; dance.
"ஆனந்தத் தேன் சொரியும் குனிப்புடையானுக்கே"
(திருவாச. 10:3); 2. கூத்துவகை (பிங்.); a kind of
dance.

[குல் → குனி → குனிப்பு]

குனிவி-த்தல் *kunivī-*, பி.வி.(cas.v.) வளைத்தல்; to
bend. "கொன்படைத் தகுனிவிற் குனிவித்தே"
(கந்தபுதாரக. 122).

[குனி → குனிவி]

குனுகு-தல் *kunugu-*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) குனகு
பார்க்க; see *kunagu*.

[குனகு → குனுகு]

குனை *kunai*, பெ.(n.) கூர்மையான பக்கம்; the sharp
point or tip of a thing. "பிரம்பின் குனை படலால்"
(அஷ்டப். திருவரங்க. 88).

[குல் → குனை]

குனைப்புல் *kunai-p-pul*, பெ.(n.) மேம்புல்; the tip of
grass (சா.அக.).

[குனை + புல்]

கூ¹ *kū*, பெ.(n.) உயிர்மெய் எழுத்து; the syllable formed by adding back long vowel (u) to the velar voiceless stop (k), one of the secondary alphabet of the Tamil language.

[க் + ஊ - கூ]

கூ² *kū*, பெ.(n.) புவி; earth. "கூநின் றளந்த குறளென்ப" (வள்ளுவமா. 14.).

ம.,க. கூ

[ஒருகா. குவயம் → குவயம் → குவை → கூ.]

கூ³ *kū*, பெ.(n.) 1. குயில் கூவும் ஒலி; cooing, as of koel. 2. கூவிளம் வாய்ப்பாட்டில் நேரசையைக் குறிக்கும் எழுத்து; a letter of *kūvilam* tables, *nēraśai*. 3. கூக்குரல் (முறையீட்டொலி); piteous cry. 4. ஒரு பெண் பேய் (த.சொ.அக.); female devil.

[கூ - விலக்குரல், ஒலிக்குறிப்பு, பேசிரைச்சல், அற்றும் பெண்பேய்.]

கூ⁴ *kū*, பெ.(n.) கூழ்; porridge.

[கூழ் → கூ (கொ.வ.).]

கூ⁵ *kū*, பெ.(n.) 1. உடற்கழிவு (மலம்) (த.சொ.அக.); excretion of the body. 2. உடற்கழிவை வெளியேற்றுவகை (மலங்கழிக்கை) (யாழ்.அக.); evacuating, passing stools.

[கூளம் → கூள் → கூ.]

கூஉய் *kūuy*, வி.எ.(adv.) 1. கூவியெனப் பொருள்படும் அளபெடுத்த தெரிநிலை வினையெச்சம்; elongated adverb denoting the meaning "having beckoned". "நம்பி தன்னைக் கூஉய்க் கொணர்மி னென்றான்" (சீவக. 1282).

[கூவு → கூவி → கூஉய்.]

கூக்குரல்¹ *kū-k-kural*, பெ.(n.) 1. பேரொலி; shout, outcry, uproar, clamour. "நும்மேங்கு கூக்குரல் கேட்டுமே" (திவ்.திருவாய்.9,5,3). 2. குறைதீர்க்க வேண்டி முறையிடும் ஒலி; Piteous cry, as in seeking redress.

[கூவு + குரல் - கூவுகுரல் → கூக்குரல்.]

கூக்குரல்² *kū-k-kural*, பெ.(n.) 1. குழந்தைகள் கத்துவது போன்ற கூவென்னும் ஒலி; cry, as of children or koel. "குழவி யேங்கிய கூஉக் குரல் கேட்டு" (மணிமே.13,17).

[கூவு + குரல் - கூவுகுரல் → கூக்குரல்.]

கூக்கேட்டல் *kū-k-kēṭṭal*, பெ.(n.) ஏவல் கேட்கை; lit., responding to a call, waiting one's command, serving. "நாடொரு வழித்தாய்க் கூக்கேட்ப" (பு.வெ.6:31).

[கூ + கேட்டல்.]

கூகத்தாள் *kūgattāi*, பெ.(n.) புன்னை; common *puṇṇai* (சா.அக.).

[கூகம் (மறைவு, நிறில்) → கூகத்தாள்.]

கூகம்¹ *kūgam*, பெ.(n.) மறைவு, உன்னிப்பு, மந்தனம்; the state of being hidden, disguised, secret. கூகமாய்ச் சொன்னான் (நெல்லை.).

கூகம்² *kūgam*, பெ.(n.) 1. கோட்டான் (Pond.); rock horned-owl. 2. ஆந்தை (யாழ்.அக.); owl.

[கூ → கூகம், கூ - கூவுதல்.]

கூகமானம் *kūga-māgam*, பெ.(n.) மறைபொருள் (யாழ்.அக.); hidden or secret thing.

[கூகம் → கூகம் → மானம்.]

கூகனகம் *kūgaganam*, பெ.(n.) இழிவழக்கு (யாழ்.அக.); indecent language.

[கூகனம் → கூகனகம்.]

கூகனம் *kūgagam*, பெ.(n.) 1. மறைந்த பொருளுடைய சொல் (வின.); a term of hidden significance. 2. இழிவழக்கு, கீழ்த்தரமான மொழி; indecent term. 3. மாய்மாலம் (யாழ்.அக.); pretence deceit.

[கூகல் → கூகலம் → கூகனம்.]

கூகாகம் *kū-kāgam* பெ.(n.) கழுகு (மலை.); Areca-palm.

[கா - கூ(உயரம்) + (கழுகு → காகு) காகம்.]

கூகாரி *kūgārī*; பெ.(n.) காக்கை; crow (சா.அக.).

[கூ (கூவு) + காரி (சனி).]

கூகாவெனல் *kū-kā-v-ēnal*, பெ.(n.) 1. பேரொலிக் குறிப்பு; bawling, screeching. “கூகாவென வென்கிளை கூடியழ” (கந்தரனு.11). 2. முறையிடு தற்குறிப்பு; complaining, lamenting.

[கூ + கா + எனல்.]

கூகு *kūgu*, பெ.(n.) எட்டு அகவைப் பெண்; eight years old girl.

[குழ → குழகு → கூகு.]

கூகூ *kū-kū*, பெ.(n.) 1. ஒலிக்குறிப்பு வகையு ளொன்று; onom. clamour, outcry. “ஏற்றெழுந்த கூகூவொலித் திரள்” (காஞ்சிப்பு. அரிசாப.4). 2. அச்சப்பொருள் தரும் ஓர் இடைச்சொல் (த.சொ.அக.); particle denoting fear.

[கூ + கூ.]

கூகூவெனல் *kū-kū-v-ēnal*, பெ.(n.) கூகாவெனல் பார்க்க; see *kū-kā-v-ēnal*. “நல்லடிக் கன்பாகா தவரெனக் கூகூவென்று” (வெங்கைக்கோ. 210).

[கூ + கூ + எனல்.]

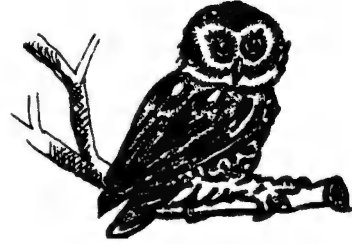
கூகை¹ *kūgai* பெ.(n.) 1. கோட்டான்; rock horned-owl. “கோழி கூகை யாயிரண் டல்லவை” (தொல். பொருள்.மரபு.56). 2. குரங்கு முகமும் மஞ்சள் நிறமும் உடைய ஆந்தை; barn owl. கூகைகள் குரலெழுப்பும் பாழ்மண்டபம். 3. ஒருவகைப் பருந்து; a species of kite (சா.அக.).

ம. கூமன்; க. கூகி, கூகெ, கூம்பெ; தெ. கூம்பி, கூம்பு, தூ.கும்ப, கூகெ; மட. கும்ப; கொலா. கூப; பர். குஞ்சி; கூ. குஞ்சி.

Skt. ghūka; Mar. ghubad.

[கூவல் → கூகு → கூகை.]

சாகப் போகின்றவரை கூப்பிடும் பறவை என்பது பழங்காலக் கருத்து.

கூகை

கூகை² *kūgai* பெ.(n.) கூவைச் செடி; east Indian arrow root. “கூகையுங் கோட்டமும் பரந்து” (சீவக. 1905). “சாவோப் பயிருங் கூகையின் குரலும்” (மணிமே.6:75).

[கூவை → கூகை.]

கூகைக்கட்டு *kūgai-k-k-kaiṭṭu*, பெ.(n.) கூகை போல முகத்தை வீங்கச் செய்யும் ‘பொன்னுக்கு வீங்கி’ என்னும் புட்டாளம்மைக்கட்டு; mumps, as making the face look like an owl.

மறுவ. பொன்னுக்கு வீங்கி, புட்டாளம்மை, கூகை நீர்க்கட்டி, கூகைலீக்கம்.

[கூகை + கட்டு.]

கூகைக்கிழங்கு *kūgai-k-kilāṅgu*, பெ.(n.) கூகை நீறு பார்க்க; see *kūgai-nīṭu* (சா.அக.).

[கூகை + கிழங்கு.]

கூகைக்கோழியார் *kūgai-k-kōḷiyār*, பெ.(n.) புறநானூறு 364 ஆம் பாடலைப் பாடிய புலவர்; Sangam poet.

[கூகை + கோழி + ஆர்.]

குகைகுழறு-தல் *kūgai-kularu*-, 5 செ.கு.வி.(v.i.)
ஆந்தை அலறுதல்; to hoot, as an owl.

[குகை + குழறு-]

குகைதாளி *kūgai-tāḷi*, பெ.(n.) 1. தாளி வகையைச் சார்ந்ததும், தொடிகளில் வைத்துப் பயிர் செய்வதும், கழிச்சல், வாந்தி இவற்றை உண்டாக்கு வதுமான தேவதாளி; a kind of the convolvulus genus. If is an emetic and purgative; and can cure piles, leprosy etc. 2. நுரைபீர்க்கு; snack luffa (சா.அக.).

[குகை + குகை + தாளி]

குகைநீர் *kūgai-nīr*, பெ.(n.) குகைக்கிழங்குச் சாறு; the juice of arrow root plant (சா.அக.).

[குகை + நீர்]

குகைநீர்க்கட்டி *kūgai-nīr-k-kattī*, பெ.(n.)
குகைக்கட்டு (விண்.) பார்க்க; see *kūgai-k-kattu*.

[குகை + நீர் + கட்டு]

குகைநீலி *kūgai-nīli*, பெ.(n.) கொடிச்சினுங்கி; a kind of sensitive creeper (சா.அக.).

[குகை + நீலி]

குகைநீறு *kūgai-nīru*, பெ.(n.) கூவைக் கிழங்கின் மாவு; arrow-root flour. "குகை நீற்றால் ... மார்புநோய் யண்டுமோ" (பதார்த்த. 1013).

[குகை + (நாறு) நீறு]

குகைநீறு வகைகள்: 1. சிவப்புக்கூவை 2. பெருங்கூவை 3. மலைநீஞ்சிக்கூவை 4. சினக்கூவை 5. மலைக் கூவை 6. மரவள்ளிக்கிழங்கு 7. மஞ்சள் மரவள்ளிக்கிழங்கு 8. சிவம மரவள்ளிக்கிழங்கு (சா.அக.).

குகைமஞ்சள் *kūgai-marjaḷ*, பெ.(n.) மலை வசம்பு (L.); sweet costus.

[குகை + மஞ்சள்]

குகைவீக்கம் *kūgai-vīkkaṁ*, பெ.(n.) குகைக்கட்டு (விண்.) பார்க்க; see *kūgai-k-kattu*.

மறுவ. புட்டாளம்மை, பொன்னுக்கு வீங்கி.

[குகை + வீக்கம்]

கூச்சக்கண் *kūcca-k-kan*, பெ.(n.) கூசுங்கண்; tender eyes or eyes sensitive to light (சா.அக.).

[கூசம் + கண்]

கூச்சக்காரன் *kūcca-k-kāraṇ*, பெ.(n.) 1. வெட்கப் படுபவன்; shy, bashful, person. 2. உடற் கூச்சமுள்ளவன்; ticklish person.

[கூச்சம் + காரன்]

கூச்சங்காட்டு-தல் *kūccaṅ-kāṭṭu*-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) உடற்கூச்சம் உண்டாக்குதல்; to tickle, titillate.

[கூச்சம் + காட்டு-]

கூச்சத்தம் *kūccattam*, பெ.(n.) கூக்குரல் (யாழ்.அக.); out cry.

[கூ + சத்தம்]

கூச்சப்பார்வை *kūcca-p-pārvai*, பெ.(n.) மந்தப் பார்வை; sight dimmed by light (சா.அக.).

[கூச்சம் + பார்வை]

கூச்சம்¹ *kūccam*, பெ.(n.) 1. நான்குகை; shyness, bashfulness, modesty, delicacy, shame. "கைதொழுஉங் கூச்சங் களைந்து" (சைவச. ஆசாரிய. 68). 2. உடல் கூசுகை; ticklishness. 3. கண், பல் முதலியன கூசுகை; delicacy, as of on eye; unpleasant tingling, as of a tooth. 4. அக்குட் கூச்சம்; titillation. 5. மனமெழாமை; hesitating, shrinking. அந்தக் கொடியவனது வீட்டிற் புகக் கூச்சம் உண்டாயிற்று (உ.வ.). 6. அச்சத் தாலுண்டாகும் நடுக்கம்; tremulousness; timidity, fear. அவனைப் பார்க்கும் போதே கூச்சமெடுக்கிறது (உ.வ.). 7. அச்சம்; fear "கூச்சமாநு ஷிகமென்று கூட்டமாட்டார்" (போ.நிக.568).

[கூச → கூச்சம்]

கூச்சம்² *kūccam*, பெ.(n.) 1. கட்டடத்திற்கு உதவும் சிறு மரக்கட்டை (இ.வ.); small-sized post, used in building. 2. தருப்பைப்புல்; sacrificial grass.

க. கூசுகி கூசு; தெ. கூசமு, குஞ்சு; து. குச்சி, குச்ச.

கூச்சமயிர் *kūcca-mayir*, பெ.(n.) சிலிர்த்த மயிர்; erectile hairs (சா. அக.).

[கூச்சம் + மயிர்]

கூச்சல் *kūccal*, பெ.(n.) 1. பேரொலி; outcry, clamour, hue and cry. 2. கக்கல் (வாந்தி), வயிற்றுப்போக்கு (இ.வ.); epidemic cholera.

ம. கூச்சல்

[கூவு → கூச்சல்.]

கூச்சி *kūcci*, பெ.(n.) விளாம்பழத்தின் சதைப் பற்று (விண்.); the pulp of the fruit of wood-apple.

ம. கூஞ்சு, கூஞ்சு, கூஞ்சை; து. கூஞ்சி, கூஞ்சி.

[கூசு → கூச்சி.]

கூச்சிதம் *kūccidam*, பெ.(n.) 1. கூச்சிரம் (விண்.) பார்க்க; see *kūcciram*. 2. நிலக்கடம்பு (சா.அக.); ground cadamba.

[கூச்சிரம் → கூச்சிதம்.]

கூச்சிரம் *kūcciram*, பெ.(n.) வெண்கடம்பு (மலை.); seaside, Indian oak or common Indian oak.

[கூச்சு → கூச்சிரம்.]

கூச்சிலகம் *kūccilagam*, பெ.(n.) கோப்பிரண்டை; a kind of adamantite creeper (சா.அக.).

[குச்சு → கூச்சில் → கூச்சிலகம்.]

கூச்சு¹ *kūccu*, பெ.(n.) கூரிய முனை; sharp point, cone shaped point as in developed abscess.

தெ.கூசி

[கூ → கூச்சு.]

கூச்சு² *kūccu*, பெ.(n.) 1. மயிர்ப்புளகம்; horripilation. “மயிர்க் கூச்சுமறா” (திவ்.பெரியாழ்.5:3:5). 2. விசைப்பிசின்; India rubber (சா.அக.).

[குச்சு → கூச்சு.]

கூச்சுத்தலை *kūccu-t-talai*, பெ.(n.) கோபுரத்தலை; steeple - head (சா.அக.).

[கூச்சு + தலை.]

கூசம்¹ *kūśam*, பெ.(n.) கூச்சம்; shyness. “பேசுமின் கூசமின்றி” (திவ். திருவாய். 10:2:4).

[கூசு → கூசம்.]

கூசம்² *kūśam*, பெ.(n.) கொங்கை (யாழ்.); female breast.

[கூச்சு → கூசம்.]

கூசல்¹ *kūśal*, பெ.(n.) 1. நூணம், கூச்சம்; shyness. “பேசிமர் கூசலின்றி” (திருவாலவா. 27:72). 2. மனங்குலைகை (பிங்.); perplexity, confusion. 3. அச்சம் (திவா.); fear. “கூசலின்றிக் குற்றேவல் கொண்டனரோ” (கந்தபு.மேரு.71).

ம.கூசல்

[கூசு → கூசல்.]

கூசல்² *kūśal*, பெ.(n.) கூச்சல், பேரொலி; outcry, clamour.

[கூவு → கூசல்.]

கூசனம் *kūśanam*, பெ.(n.) மதியாமை (யாழ்.அக.); nonchalance.

[கூசல் → கூசனம்.]

கூசாக்கல் *kūśa-k-kal*, பெ.(n.) சிற்பம் முதலிய வேலைக்குப் பயன்படுத்தாத கல் (இ.வ.); undressed stone.

[கூச்சு → கூசா + கல்.]

கூசான்மலி *kūśāṇmalī* பெ.(n.) பட்டுநூல் மரம்; silk-worm tree; Indian mulberry tree.

[கூசான் + மலி]

கூசி *kūśi* பெ.(n.) கரிக்கோல் (எழுதுகோல்) (யாழ்.அக.); pencil.

[கூச்சு' → கூசு → கூசி.]

கூசிக்கரி *kūśi-k-kari* பெ.(n.) காரீயக் கல்; black lead (சா.அக.).

[கூசி + கரி]

கூசிகை *kūśigaī* பெ.(n.) கரிக்கோல் (எழுதுகோல்); pencil.

[கூசி → கூசிகை]

கூசிதம் *kūśidam*, பெ.(n.) 1. பறவைகளின் ஒலி (யாழ்.அக.); bird's cry. 2. ஒசை (த.சொ.அக.); sound.

[கூச்சு' → கூசு → கூசி.]

கூசிப்பார்-த்தல் *kūśi-p-pār*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கூசிவிழி பார்க்க; see *kūśivīlī* 2. அரைக் கண்ணால் பார்த்தல்; looking with half-closed eyes.

[கூசி + பார்-]

கூசிவிழி-த்தல் *kūśi-vīlī*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கண் கூச்சத்துடன் நோக்குதல்; to look with dazzled eyes. 2. அருளுடன் பார்த்தல் (விண்.); to look with eyes of grace.

[கூசி + விழி]

கூசுகண் *kūśukan* பெ. (n.) 1. கூசிவிழி-த்தல் பார்க்க; see *kūśivīlī*.

[கூசு → கண்.]

கூசுகண் *kūśukan*, பெ.(n.) இடுங்கிப் பார்க்கும்படி செய்யும் கண்ணோய் வகை (விண்.); a kind of near-sightedness, causing one to keep the eyes nearly shut.

[கூசு → கண்.]

கூசு¹-தல் *kūśu*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. நாணுதல்; to be shy, bashful. “அச்சமுங் கொண்டு கூசி” (திருவினை. திருநாட். 31). 2. உடல் கூச்சங் கொள்ளுதல்; to be ticklish. 3. கண், பல் முதலின கூசுதல்; to be tender, weak, sensitive, as an eye, a limb; to be set on edge, as a tooth. “காணக்கண் கூசுதே” (தனிப்பா.).

ம. கூசுக

[கூ → கூசு.]

கூசு²-தல் *kūśu*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. அஞ்சிப் பின் வாங்குதல்; to recoil, shrink back as from fear. “கூசின வல்ல பேச நாணின” (கம்பரா. பால பூக்கொய். 6). 2. நிலைகுலைதல் (பிங்.); to be routed as on army.

[கூ → கூசு.]

கூசுமாண்டர் *kūśumāṇḍār*, பெ.(n.) நிரைய (நரசு) வலகின் தலைவர்; lord of hells. “கூசுமாண்டர் முப்பத்திரண்டு நரகங்களுக்கும் அதிபதியாய்” (சி.போ.பா.2:3, பக்.204).

[கூசு + மாண்டர்.]

கூட்டக்கட்டு *kūṭṭa-k-katṭu*, பெ.(n.) ஒற்றுமையோடு உதவக் கூடிய சுற்றத்தாரின் கட்டுப்பாடு; ties of blood, the bond of union among relations.

[கூட்டம் + கட்டு.]

கூட்டக்கலகம் *kūṭṭa-k-kalagam*, பெ.(n.) மாந்தர் கூட்டமிட்டு விளைக்கும் கலகம்; riot.

[கூட்டம் + கலகம்.]

கூட்டக்கொள்ளை *kūṭṭa-k-kollai* பெ.(n.) கூட்டமாகச் சேர்ந்து புரியுங் கொள்ளை; dacoity.

ம. கூட்டக்கவர்ச்சு

[கூட்டம் + கொள்ளை.]

கூட்டச்சாலை *kūṭṭa-c-cālai* பெ.(n.) நிழற்சாலை, இரு பக்கங்களிலுமுள்ள மரநெருக்கத்தால் நிழல் செறிந்த பாதை (விண்.); public road shaded with thickly grown trees on its sides, avenue.

மறுவ. நீழற்சாலை

[கூட்டம் + சாலை.]

கூட்டடி *kūṭṭaḍi*, பெ.(n.) அளத்தில் உப்பைக் குவியலாக இட்டிருக்கும் இடம்; place in a salt-pan where salt is heaped up.

[கூட்டம் + அடி.]

கூட்டத்தார் *kūṭṭattār*, பெ.(n.) 1. பழங்குடியைச் சார்ந்த ஒரு வகுப்பினர்; members of a tribe. 2. குழுகாயத்தின் ஒரு பிரிவினர்; members of a society.

[கூட்டம் → கூட்டத்தார்.]

கூட்டநாட்டம் *kūṭṭa-nāṭṭam*, பெ.(n.) மாந்தர் கூடுதற்குரிய நிலைமை; possibility of people gathering.

[கூட்டம் + நாட்டம்.]

கூட்டப்பிராய் *kūṭṭa-p-pirāi*, பெ.(n.) குற்றிப்பலா; stunted jack (சா.அக.).

[கூட்டம் + பிராய்.]

கூட்டம்¹ *kūṭṭam*, பெ.(n.) 1. கூடுகை; union, combination, meeting. 2. திரள் (திவா.); crowd, flock, clump, swarm, group. 3. மந்தை; herd. 4. அவை (பிங்.); association, society, assembly, confederation. “கூட்டம் பாவையு மன்னவன் றொண்டு செய் கூட்டம்” (கந்தபுதிருநகர.44). 5. இனத்தார்; kindred, relations, tribe. 6. நட்பினர் (குடா.); friends, companions.

ம. கூட்டம்; க., து., ப. கூட; தெ. கூடமு; கோத.,

துட. கூட்டம்; குட. கூடி.

[கூடு → கூட்டம்]

கூட்டம்² *kūṭṭam*, பெ.(n.) 1. வகை (விண்.); class, kind, series, set, species, genus. 2. கூட்டவணி (திவா.) பார்க்க; see *kūṭṭa-v-aṇi* 3. போர் (திவா.); battle, fighting. 4. மெய்யறு புணர்ச்சி; copulation, sexual intercourse. “எல்லளையாள் கூட்டம்

புணராமல்” (பு. வெ. 11, ஆண்பாற், 8). 5. மிகுதி (விண்.); abundance, numerousness. 6. பிண்ணாக்கு (அக. நி.); oil-cake.

ம. கூட்டம்; க., து., ப. கூட; தெ. கூடமு; கோத.,

துட. கூட்டம்; குட. கூடி.

[கூடு → கூட்டம்]

கூட்டம்³ *kūṭṭam*, பெ.(n.) மலையுச்சி (பிங்.); summit of mountain, peak.

[கூடு → கூட்டம்]

கூட்டமாமுலி *kūṭṭamāmuli*, பெ.(n.) ஆயிரத்தெட்டு மூலி; a classification consisting of a group 1008 plants or herbs (சா.அக.).

[கூட்டம் + ஆ (ஆயிரம்) + மூலி]

கூட்டமை¹-தல் *kūṭṭamai-*, 2 செ.கு.வி.(v.i.) பலவகை உறுப்புகளும் சேர்ந்தமைதல்; to be mixed, as the ingredients of sandal paste, to be set in order, as the different parts of a musical instrument. “கூட்டமை வனப்பிற் கோடபதிக் குரல்” (பெருங். வத்தவ. 3:123).

[கூட்டு + அமை-]

கூட்டமை² *kūṭṭamāi*, பெ.(n.) காய்கறியமுது (பிங்.); cooked vegetable food.

[கூட்டு + அமை]

கூட்டமைதீ *kūṭṭamāi-ti*, பெ.(n.) திருமணத்தின் போது கூட்டும் வேள்வித்தீ; sacrificial fire at the wedding ceremony. “கூட்டமை தீமுதற் குறையா நெறிமையின்” (பெருங். வத்தவ. 17:113).

[கூட்டு + அமை + தீ]

கூட்டமைவு *kūṭṭamāivu*, பெ.(n.) கூடியிருக்கை; residing together. “அவனொடு பின் கூட்டமைவு” (பெருங். இலாவாண. 17, 16).

[கூட்டு + அமைவு]

கூட்டர் *kūṭṭar*, பெ.(n.) 1. தோழர்; companions.
2. இனத்தார்; members of the same clan or tribe.
“உன் கூட்டரா மரக்கார்” (கம்பரா. சடாயுவு. 84).

ம. கூட்டர்

[கூட்டு → கூட்டார்.]

கூட்டரங்கு *kūṭṭarakku*, பெ.(n.) செவ்வரக்கு;
“கூட்டரக் கெறிந்த பஞ்சின்” (சீவக. 1166).

[கூட்டு + அரக்கு.]

கூட்டரவு *kūṭṭaravu*, பெ.(n.) 1. கூடுகை; uniting, joining. 2. உடனுறைகை; association, acquaintance. “போதமிக்கவர் கூட்டரவு” (ஞானவா. முழுட். 25). 3. பொருட்கூட்டம் (வின.); collection aggregate, series. 4. சேர்க்கை; combination, union. “இவற்றின் கூட்டரவின் ஒருணர்வுண்டாம்” (சி.போ.பா.அவையடக். ப.36).

[கூடு → கூட்டு + அரவு.]

கூட்டரளி *kūṭṭarali*, பெ.(n.) பார்க்க இரட்டையலரி (சா.அக.); see *irattai-y-alari*

[கூட்டு + அரளி.]

கூட்டரிசி *kūṭṭarisi*, பெ.(n.) கறியிற் கூட்டுவதற்கு அரைத்த அரிசிமா (யாழ்.அக.); rice flour used in preparing curry.

[கூடு → கூட்டு + அரிசி.]

கூட்டல் *kūṭṭal*, பெ.(n.) 1. கூடுகை, இணைகை; uniting, joining. 2. வலிய அரசனது துணையைத் தேடுகை; seeking the alliance of powerful kings. “கூடினரைப் பிரித்தல் கூட்டல்” (பு.வெ.9,37,உரை.). 3. எண்களை ஒன்றோடொன்று கூட்டுதலாகிய கணிதவகை; addition (Arith.).

ம. கூட்டல்

[கூடு → கூட்டல்.]

கூட்டவணி *kūṭṭa-v-aṇi*, பெ.(n.) ஒரு காலத்தி லுண்டாகும் பல தொழில்களின் கூட்டத்தைக்

கூறுவதாகவேனும், தனித்தனியே தொழிலை விளைத்தற்குரிய பல காரணங்களை ஒன்று கூடியதால் ஒரு தொழில் பிறப்பதாகக் கூறுவதாக வேனும் வரும் அணிவகை; (அணியி.55) a figure of speech which consists in enumerating together various actions or causes associated with some common object or result.

[கூட்டம் + அணி.]

கூட்டவியல் *kūṭṭaviyal*, பெ.(n.) காய்கறிகள், தயிர் முதலியவற்றால் செய்யப்படும் ஒருவகை கூட்டுக்கறி; a kind of curry in semiliquid form made of vegetables, curd etc.

[கூட்டு + அவியல்.]

கூட்டற்றவன் *kūṭṭarravan*, பெ.(n.) 1. சேரத்தகாதவன் (வின.); one unfit for company. 2. ஒன்றுக்கும் பயனற்றவன்; useless person. 3. இனத்தினின்று விலக்குண்டவன்; outcaste excommunicated person.

[கூட்டு + அற்றவன்.]

கூட்டாக்கு-தல் *kūṭṭākkū*, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) பொருட்படுத்துதல் (திருநெல்.); to take into account, to mind.

[கூட்டு + ஆக்கு.]

கூட்டாக்குழப்பம் *kūṭṭā-k-kulappam*, பெ.(n.) தாறுமாறு (வின.); confusion of things, disorder.

[கூட்டா + குழப்பம்.]

கூட்டாஞ்சோறு *kūṭṭāñ-joṛu*, பெ.(n.) 1. கூடியுண்ணும் உணவு (இ.வ.); common meal, as at a picnic. 2. காய்கறிகளைச் சேர்த்துப் பொங்கிய சோறு (நெ.வ.); rice boiled with vegetables. ஆடிப்பெருக்கு நாளன்று கூட்டாஞ்சோறு உண்டோம் (உ.வ.).

[கூட்டு + ஆம் + சோறு.]

கூட்டாணி *kūṭṭāṇi*, பெ.(n.) மரப்பலகை முதலியவற்றை இணைக்கும் ஆணி; nail for joining two or more pieces of wood.

[கூடு → கூட்டு + அணி]

கூட்டாளன் *kūṭṭāḷaṇ*, பெ.(n.) கூட்டாளி பார்க்க; see *kūṭṭāḷi*. "கூட்டாளா சிவகாமக் கொழிக் கிசைந்த கொழுநா" (அருட்பா. vi, அருள்வி. 14).

ம. கூட்டாளன்

[கூட்டு + ஆளன்]

கூட்டாளி *kūṭṭāḷi*, பெ.(n.) 1. நண்பன்; associate, companion. 2. பங்காளி; partner in trade, co-partner. 3. பணவணிக முகவர்; agent of money lending business. 4. உடனொத்தவன்; equal compeer. என் கூட்டாளியானால் அக்காரியம் எளிதில் முடியும். 4. இணையி லொன்று (வின்.); fellow, one of a pair, as oxen, horses.

ம. கூட்டக்காரன்

[கூட்டு + ஆளி]

கூட்டிக்கட்டு-தல் *kūṭṭi-k-kāṭṭu*, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. சேர்த்துக் கட்டுதல்; to gather and tie together. 2. பிறர்நிலத்தைத் தன்னதாகச் சேர்த்துக் கொள்ளுதல்; to encroach on another's land.

[கூட்டு → கூட்டி + கட்டு]

கூட்டிக்கொடு-த்தல் *kūṭṭi-k-kōḍu*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. முன்னிருந்ததோடு சேர்த்துக் கொடுத்தல்; to give more, increase, add to. 2. பெண்களைப் பரத்தமைக்குக் கூட்டிவிடுதல்; to play the pimp, pander.

[கூட்டி + கொடு]

கூட்டிக்கொள்ளு-தல் *kūṭṭi-k-kōḷḷu*, 16 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கூட்டமுதலியவற்றில் சேர்த்துக் கொள்ளுதல்; to take, admit one as into society, company etc. 2. மருந்து உணவு முதலியவற்றில் வேண்டும் பொருள்களைச் சேர்த்தல்;

to add ingredients, as in medicine food, etc. 3. உணவு உட்கொள்ளுதல்; to take in, as food. இன்று என்ன கூட்டிக் கொண்டாய்? (உவ.).

[கூட்டி + கொள்.]

கூட்டிப்பிடி-த்தல் *kūṭṭi-p-piḍi*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. சேர்த்துப்பற்றுதல்; to hold together, as by the hand. 2. பிறர்க்குரிய நிலத்தைத் தன்னதாக்குதல் (வின்.); to encroach upon, as another's lands. 3. துணி முதலியவற்றை அதிகமாக அளப்பதற்கு இழுத்துப்பிடித்தல் (வின்.); to grasp too much, as in measuring cloth. 4. ஒருவனை மன்னித்து ஏற்றுக்கொள்ளுதல் (இ.வ.); to receive and treat with kindness, as a repenting prodigal.

[கூட்டி + பிடி]

கூட்டிப்பேசமுடியாமை *kūṭṭi-p-pēṣa-muḍiyāmai*, பெ.(n.) சொற்களைச் சேர்த்துத் தொடர்ச்சியாகப் பேசக்கூடாமை; inability to arrange words into sentences synthetically (சா.அக.).

[கூட்டி + பேச + முடியாமை]

கூட்டிப்போ-தல் *kūṭṭi-p-pō*, 15 செ.குன்றாவி. (v.t.) கூட அழைத்துக்கொண்டு செல்லுதல்; to take along.

[கூட்டி + போ.]

கூட்டிமுடி-த்தல் *kūṭṭi-muḍi*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கூந்தல் முதலியவற்றைச் சேர்த்துக் கட்டுதல்; to gather and tie, as hair. 2. முற்றுவித்தல்; to accomplish, achieve.

[கூட்டி + முடி]

கூட்டியுரை-த்தல் *kūṭṭi-y-urāi*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஒரு சொல்லை மற்றோரிடத்தும் சேர்த்துப் பொருள் கூறுதல் (புறநா. 140, உரை.); to construe a sentence by imparting into it a word or phrase from a neighbouring passage.

[கூட்டி + உரை.]

கூட்டிவிடு-தல் *kūṭṭi-viḍu*, 20 செ.குன்றாவி.(v.t.)

1. கூட்டிவனுப்புதல்; to send one along with another.
2. கூட்டிக்கொடுத்தல் பார்க்க; see *kūṭṭi-kodu*.
3. கூட்டிவை பார்க்க; see *kūṭṭi-vai*.

[கூட்டி + விடு-]

கூட்டிவிழுங்கல் *kūṭṭi-viḷuṅgal*, ஒன்றுசேர்த்து விழுங்குதல்; swallowing after collecting the fragments in the mouth (சா.அக.).

[கூட்டி + விழுங்கல்]

கூட்டிவை-த்தல் *kūṭṭi-vai*, 4 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. சேர்த்து வைத்தல்; to accumulate, lay up, hoard. 2. வேண்டியன புரிந்து நன்மை செய்தல்; to bless with success, to bestow prosperity on one. கடவுள் உனக்குக் கூட்டி வைப்பார். 3. மாறுபட்டாரை இணங்கி யொன்றுபடச் செய்தல்; to effect reconciliation, as between hostile parties.

[கூட்டி + வை-]

கூட்டு¹-தல் *kūṭṭu*, 5 செ.குன்றாவி(v.t.) 1. இணைத்தல்; to unite, join, combine, connect. "திருவழக்கட் கூட்டினை" (திவ்.திருவாய்.4:9,9). 2. கலத்தல்; to compound, mingle, mix, amalgamate. 3. அதிகப்படுத்துதல்; to increase பேசியதற்குமேல் வட்டி கூட்டித்தர வேண்டும். 4. தொகை கூட்டுதல்; to add, sum up. 5. அவை கூட்டுதல்; to convene, convoke, as an assembly. 6. துடைப்பத்தாற் பெருக்குதல்; to gather up with a broom. 7. முடித்தல்; to finish. "கூறுமாக்கதை கூட்டுமுன்" (பிரமோத். 22-23).

ம. கூட்டுக

[கூடு → கூட்டு]

கூட்டு²-தல் *kūṭṭu*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) சீழ் முதலியன உண்டாதல் (யாழ்ப்ப.); to form, as pus.

[கூடு → கூட்டு]

கூட்டு³-தல் *kūṭṭu*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) அருளுரை வழங்குதல்; to teach. "உஜ்ஜீவிக்க வாராயென்று தம் திருவுள்ளத்தோடே கூட்டுகிறார்" (ஈடு. 1:1,1).

[கூடு → கூட்டு]

கூட்டு⁴ *kūṭṭu*, பெ.(n.) 1. ஒரினமான பொருள்; persons or things of the same class. "மனுஷ்யர்களுக்குக் கூட்டல்லர்" (ஈடு. 9:8,9) 2. நட்பு; companionship, fellowship, friendship. "அம்புக்குங் காலனுக்கு மென்ன கூட்டா!" (இராமநா.உயுத்.31). 3. துணை; assistance, help "கூட்டொருவரையும் வேண்டா" (கம்பரா. வாலிவ.81) 4. உறவு (விண்.); relationship, consanguinity. 5. கூட்டு வாணிகம் (கொ.வ.) பார்க்க; see *kūṭṭu-vāṇigam*. 6. திரள்; horde, throng. "கொடியணிதேர் கூட்டணங்கும் போழ்தின்" (பு.வெ.10, பொதுவியற்.2). 7. பிறன்மனை சேர்தல்; illicit intercourse. 8. ஒப்புமை; likeness, comparison. "மடங்கல் கூட்டுற வெழுந்தெரி வெகுளியான்" (கம்பரா. அதிகாய.).

[கூடு → கூட்டு]

கூட்டு⁵ *kūṭṭu*, பெ.(n.) 1. கலப்பு; compound, mixture. 2. கறி உசிலை; curry stuffs ground together. 3. கூட்டுக்கறி; curry boiled in semiliquid form. 4. நீரார் பதப்பட்ட மண்திரள்; clod, lump of moist clay. "கூட்டுற முறுக்கிவிட்ட குயமகன் றிகிரி போல" (சீவக. 786). 5. வண்டி முதலியவற்றின் சக்கரத்துக்கும் இடும் மை (சீவக.786); grease applied to wheels and carts etc.

ம. கூட்டு

[கூடு → கூட்டு]

கூட்டு⁶ *kūṭṭu*, பெ.(n.) பொருள் மிகுதி; plenty, abundance. "புணர்கூட்டுண்ட... சிறப்பின்" (மதுரைக். 762). 2. திறை; tribute. "தார்மன்னரும் கூட்டளப்ப" (பு.வெ. 8,29). 3. அரையிறு கட்டுந் துகிலாகிய அரைஞாண்; strip of cloth used as a waist-band "கூட்டு மகப்படக் கோவண நெய்து" (பதினொ.

நம்பியாண்.திருத்தொண்டர் திருவந்.80) 4. வீட்டின் மேற்கோப்பு, கீழ்க்கோப்பு முதலியன (இ.வ.); roof-frame, etc., of a house.

[கூடு → கூட்டு]

கூட்டுக்கச்சவடம் *kūṭṭu-k-kacca-vaḍam*, பெ.(n.)
கூட்டு வாணிகம் பார்க்க; see *kūṭṭu-vāṇigam*.

[கூட்டு + கச்சவடம்]

கூட்டுக்கணக்கு¹ *kūṭṭu-k-kaṇakku*, பெ.(n.)
கூட்டல்; addition.

[கூட்டு + கணக்கு]

கூட்டுக்கணக்கு² *kūṭṭu-k-kaṇakku*, பெ.(n.) 1. பலர் ஒன்று சேர்ந்து வரவுசெலவு செய்யுங் கணக்கு; joint account. 2. கூட்டு வணிகக் கணக்கு (இ.வ.); partnership account.

[கூட்டு + கணக்கு]

கூட்டுக்கலவை *kūṭṭu-k-kalavai*, பெ.(n.) பல மருந்துகளைக் கூட்டிக் கலந்தது; compound mixture (சா.அக.).

[கூட்டு + கலவை]

கூட்டுக்கறி *kūṭṭu-k-kari*, பெ.(n.) 1. காய்கறியும் பருப்புங் கலந்து செய்த கறியுணவு; a vegetable curry in semiliquid form. "கூட்டுக்கறியி லே கலந்த பேராசை" (அருட்பா. VI, அவாவறு.4).

[கூட்டு + கறி]

கூட்டுக்காரன் *kūṭṭu-k-kārāṇ* பெ.(n.) கூட்டாளி; partner, associate.

ம. கூட்டுக்காரன்

[கூட்டு + காரன்]

கூட்டுக்கால் *kūṭṭu-k-kāl*, பெ.(n.) பாய்ந்தோடுகை; gallop குதிரை கூட்டுக்காலிற் செல்லுகிறது (இ.வ.).

[கூட்டு + கால்]

கூட்டுக்கால்கட்டு-தல் *kūṭṭu-k-kāl-kaṭṭu*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. விலங்கின் முன்னங்கால்களைக் கூட்டிக் கட்டுதல்; to tie a beast's fore-legs together. 2. வலியற்ற தூணிற் கு முட்டுக்கொடுத்தல் (இ.வ.); to set up an additional prop as a support to a weak pillar.

[கூட்டு + கால் + கட்டு]

கூட்டுக்கீரை *kūṭṭu-k-kīrai*, பெ.(n.) கலவைக்கீரை (Pond.); edible greens, mixed together and cooked as a dish.

[கூட்டு + கீரை]

கூட்டுக்குடிநீர் *kūṭṭu-k-kudi-nīr*, பெ.(n.) பலவகை மருந்து சேர்ந்த கருக்கு (கியாழம்) அல்லது பழகு சாறு; a mixture of medicine taken in (சா.அக.).

[கூட்டு + குடி + நீர்]

கூட்டுக்குடும்பம் *kūṭṭu-k-kuḍumbam*, பெ.(n.) பிரிவினையாகாத தனிப்பெருங் குடும்பம் (இ.வ.); joint family.

ம. கூட்டுக்குடும்பம்

[கூட்டு + குடும்பம்]

கூட்டுக்குளிகை *kūṭṭu-k-kulikai*, பெ.(n.) பல மருந்துகள் சேர்ந்த மாத்திரை; a compound pill (சா.அக.).

[கூட்டு + குளிகை]

கூட்டுக்கூட்டு-தல் *kūṭṭu-k-kūṭṭu*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) சந்தனத்தில் நறுமணஞ்சேர்த்தல் (இ.வ.); to mix scents in preparing sandal paste.

[கூட்டு + கூட்டு]

கூட்டுச்சரக்கு *kūṭṭu-c-carakku*, பெ.(n.) மருந்தில் சேர்க்க வேண்டிய கடைச்சரக்குகள்; bazar drugs that are necessary to drugs to be added (சா.அக.).

[கூட்டு + சரக்கு]

கூட்டுச்சீட்டு *kūṭṭu-c-ṣīṭṭu*, பெ.(n.) பலர் ஒருங்குசேர்ந்து குறித்த தவணைகளில் பணங்கட்டி, ஏலமூலமாகவோ, குலுக்குச்சீட்டு மூலமாகவோ உறுதிசெய்யப்பட்டவருக்கு ஒரே தொகையாகக் கொடுக்கும் சீட்டுவகை; association chit-fund where the amount of the bid or the sum total of the premia is paid periodically either to be lowest bidder or to one whose name is decided casting lots.

[கூட்டு + சீட்டு]

கூட்டுண்டாக்கு-தல் *kūṭṭundā-k-ku-*, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) கூடும்படிசெய்தல்; effecting a union (சா.அக.).

[கூட்டு + உண்டாக்கு]

கூட்டுண்டாகல் *kūṭṭundāgal*, பெ.(n.) கலவி செய்தல்; having copulation. 2. கலவியேற்படல்; the happening or occurrence of a sexual act. (சா.அக.).

[கூட்டு + உண்டாகல்]

கூட்டுண்(னு)¹-தல் *kūṭṭun(n)-*, 12 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கூடியுண்ணுதல்; to dine together, as at a feast. "வரிவண்டு பண்ணலங் கூட்டுண்ணும்" (பு. வெ.9:49). 2. முழுமையாகக் கலவியின்பம் நுகர்தல்; to enjoy to the full. "என்னுண்ணலங் கூட்டுண்டான்" (பு.வெ. 9:49).

[கூட்டு + உண்-]

கூட்டுண்(னு)²-தல் *kūṭṭun(n)-*, 12 செ.குன்றாவி. (v.i.) 1. திறைகொள்ளுதல்; to accept tribute. "கொடித்திண்டே மன்னராற் கூட்டுண்டு வாழ்வார்" (பழ. 266). 2. கலவி செய்தல்; to have sexual intercourse "கூட்டுண்டு நீங்கிய கண்ணன்" (திவ். திருவாய். 9:5.7).

[கூட்டு + உண்-]

கூட்டுத்தட்டு *kūṭṭu-t-taṭṭu*, பெ.(n.) கறிக்குரிய குழம்புப் பொடிகள் வைக்கும் பல அறை களையுடைய தட்டு (விண்.); tray with a set of compartments for holding curry powders.

[கூட்டு + தட்டு]

கூட்டுநீர் *kūṭṭu-nīr*, பெ.(n.) மருந்து கலந்த நீர்; lotion (சா.அக.).

[கூட்டு + நீர்]

கூட்டுப்பங்கு *kūṭṭu-p-paṅgu*, பெ.(n.) வாணிகத்தில் சேர்ந்துகொள்ளும் பங்கு (இ.வ.); share in a partnership concern.

[கூட்டு + பங்கு]

கூட்டுப்படகு *kūṭṭu-p-paḍagu*, பெ.(n.) 16, பயணிகள்வரை செல்லுதற்கோ, மூன்று முதல் 7 கல்லெடை (டன்) பொருள்களை யேற்றுவதற்கோ பயன்படுவதும், மேற்கூட்டுள்ளதுமான தோணிவகை (M.M.915); boats provided with movable tops, to carry about 16 passengers or cargo varying from 3 to 7 tons.

[கூட்டு + படகு]

கூட்டுப்படை *kūṭṭu-p-paḍai* பெ.(n.) துணைப்படை (ஈடு. 10:3.5); auxiliary force.

[கூட்டு + படை]

கூட்டுப்பயிர் *kūṭṭu-p-payir*, பெ.(n.) பிறருடன் சேர்ந்து செய்யும் வேளாண்மொழி (இ.வ.); joint cultivation.

[கூட்டு + பயிர்]

கூட்டுப்பல்லக்கு *kūṭṭu-p-pallakku*, பெ.(n.) செருகு கதவுள்ள பல்லக்கு; palan quin with sliding doors.

[கூட்டு + பல்லக்கு]

கூட்டுப்புழு *kūṭṭu-p-puḷu*, பெ.(n.) முத்தோன்றிப் புழு (திரியவதாரப் புழு). இது கூட்டைப் பின்னிக் கொண்டு அதனுள் அசையாமற் சிலநாள் வரை இரைகொள்ளாமல் இருந்து பூச்சியாக மாறும்; an insect or moth which assumes the state of metamorphosis before changing from the larva, to the winged state (சா.அக.).

[கூட்டு + புழு]

கூட்டுமரம் *kūṭṭu-maram*, பெ.(n.) பாய்மரத்தைச் சார்ந்த மரம் (Pond.); mast.

[கூட்டு + மரம்]

கூட்டுமருந்து *kūṭṭu-marundu*, பெ.(n.) கலவை மருந்து; a compound of different ingredients blended together (சா.அக.).

[கூட்டு + மருந்து]

கூட்டுமா *kūṭṭu-mā*, பெ.(n.) கறியிற் சேர்க்கும் மா (இ.வ.); flour used in curry.

[கூட்டு + மா]

கூட்டுமாறு *kūṭṭu-māru*, பெ.(n.) விளக்குமாறு (இ.வ.); broom.

[கூட்டு + மாறு]

கூட்டுமுட்டு *kūṭṭu-mūṭṭu*, பெ.(n.) 1. ஒரு செயலைச் செய்வதற்குப் பலருங் கூடுகை (வின்.); combination and co-operation of persons for effecting an object. 2. சூழ்ச்சி செய்யுமுன் கூடும் ஆய்வுக்கூட்டம்; league, confederacy, conspiracy. 3. பழிப்புரை; slander, aspersion calumny.

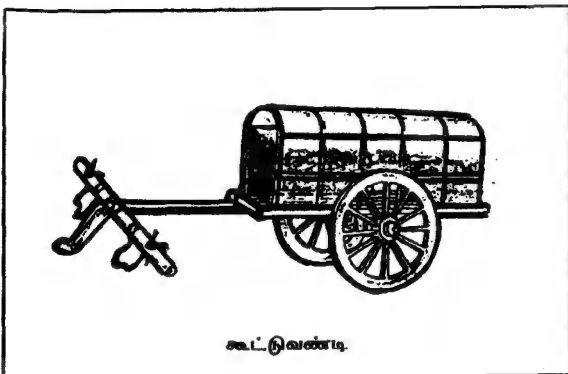
[கூட்டு + மூட்டு]

கூட்டுவட்டி *kūṭṭu-vatti*, பெ.(n.) கடாவு வட்டி (இ.வ.); compound interest.

[கூட்டு + வட்டி]

கூட்டுவண்டி *kūṭṭu-vandi*, பெ.(n.) மேற்கூட்டுள்ள வண்டி (இ.வ.); cart with hood or curved top, opp. to *moṭṭai-vandi*.

[கூண்டு → கூட்டு + வண்டி]

கூட்டுவண்டி.

கூட்டுவருக்கம் *kūṭṭu-varukkam*, பெ.(n.) நறுமண மருந்து எண்ணெயின் கலவை; a mixture of several odoriferous ointments (சா.அக.).

[கூட்டு + வருக்கம்]

கூட்டுவாணிகம் *kūṭṭu-vāṇigam*, பெ.(n.) பலர் கூடிச் செய்யும் வணிகம்; joint concern, partnership in trade.

[கூட்டு + வாணிகம்]

கூட்டுவாய் *kūṭṭu-vāy*, பெ.(n.) செம்பு, ஏனம் முதலியவற்றின் பொருத்து (இ.வ.); dove-tail joint in a metal vessel, etc.

[கூட்டு + வாய்]

கூட்டுவான் *kūṭṭu-vān*, பெ.(n.) 1. கறியிற் கூட்டப்படும் கறியுமுது வகைகள் (இ.வ.); condiments. 2. கறி; curry.

ம. கூட்டான், கூட்டுவான்; க. கூடு.

[கூட்டு → கூட்டுவான்]

கூட்டுவிரல் *kūṭṭu-viral*, பெ.(n.) ஒன்றுசேர்ந்த விரல்கள்; toes or fingers united by a membrane (சா.அக.).

[கூட்டு + விரல்]

கூட்டுறவாக்கல் *kūṭṭuravākkal*, பெ.(n.) மருந்துகள் ஒன்றோடொன்று கலக்கும்படி வேதியியற் கூட்டாகச் செய்தல்; causing medicines to combine chemically (சா.அக.).

[கூட்டு + உறவாக்கல்]

கூட்டுறவினியக்கம் *kūṭṭuraviṇiyakkam*, பெ.(n.) கூட்டுறவுத் தொடர்பால் ஒன்றுக்கேற்படும் இயக்கத்தினால் மற்றவை தானாகவே இயங்கு நிலைமை; the coincident movement voluntarily taking place in others, when the primary one is affected (சா.அக.).

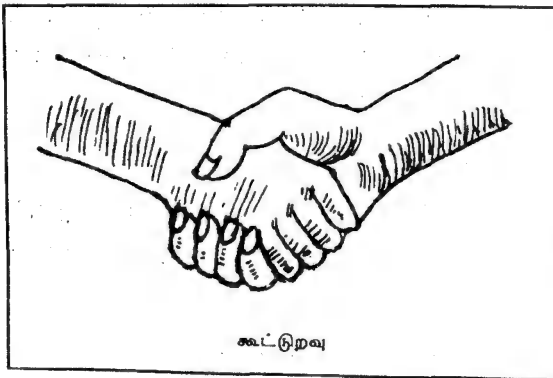
[கூட்டுறவின் + இயக்கம்]

கூட்டுறவு¹ *kūṭṭuravu*, பெ.(n.) 1. நெருங்கிய உறவு; intimate connection. "கொள்ளை வினைக் கூட்டுறவால்" (அருட்பா, VI, அருள்வினா.84). 2. நட்பு; friendship, alliance.

[கூட்டு + உறவு]

கூட்டுறவு² *kūṭṭuravu*, பெ.(n.) ஒற்றுமையாய் வேலைசெய்கை (Mod.); co-operation.

[கூட்டு + உறவு]

கூட்டுறவுக்கழகம் *kūṭṭuravu-k-kajagam*, பெ.(n.) புலர் இணைந்து செயற்படும் கூட்டமைப்பு (mod.); co-operative society.

[கூட்டுறவு + கழகம்]

கூட்டுறவு முறைமை *kūṭṭuravu-muraimai*, பெ.(n.) இயற்பியல் அல்லது வேதியல் முறைப்படி மாற்றம் அடையும் முறைமை; the system of chemical or al-chemical combination (சா.அக.).

[கூட்டுறவு + முறைமை]

கூட்டெழுத்து *kūṭṭe/uttu*, பெ.(n.) 1. விரைவாகக் கூட்டியெழுதும் எழுத்து; cursive writing, running hand. 2. எழுத்துகளைச் சேர்த்தெழுதும் எழுத்து; two or more letters written conjointly. 3. இரண்டு முதலாகிய மெய்கள் இணைந்த வடவெழுத்து (நன். 146, மயிலை.); conjunct consonants as க்ஷ (ks).

[கூட்டு + எழுத்து]

கூட்டை *kūṭṭai*, பெ.(n.) கூத்துவகையுள்ளொன்று (அக.நி.); a kind of dance.

[கூடு → கூட்டை]

கூட்டோடு *kūṭṭōḍu*, வி.எ. (adv.) அடியோடு; completely, root and branch. "கொன்றான்காண் புறமுன்றுங் கூட்டோடே சாழலோ" (திருவாச. 12:16).

[கூடு → கூட்டு + (ஒடு) ஒடு]

கூட்டோடுகளை-தல் *kūṭṭōḍu-kalai*, 2 செ.குன்றாவி. (v.trans) வேற அல்லது அடியோடு நீக்கல்; uprooting or curing radically as diseases in the system (சா.அக.).

[கூட்டோடு + களைதல்]

கூட்டோடு கைலாசம் *kūṭṭōḍu-kailāśam*, பெ.(n.) உயிரோடு உடல் மறைதல்; disappearing or vanishing of the body with the soul (சா.அக.).

[கூட்டோடு + கைலாசம்]

கூட்டோடுபோ-தல் *kūṭṭōḍu-pō*, 8 செ.கு.வி. (v.i.) உயிரோடு உடல் மறைதல்; disappearance or vanishing of the body with the soul (சா.அக.).

[கூட்டோடு + போதல்]

கூட்டோடுவியு-தல் *kūṭṭōḍu-viḷu*, 2 செ.கு.வி. (v.i.) மயிர் திரட்சியாய் உதிரல்; falling of the hair in patches (சா.அக.).

[கூட்டோடு + வியுதல்]

கூட¹ *kūḍa*, வி.எ. (adv.) 1. உடன்; with together, with. "கூடநின்று" (குற்றா. தல. கவுற்சன. 65). 2. மேற்பட; more than due, more than enough, in addition to.

ம. கூடெ; க., தெ., து. கூட; பட., கோட.

[கூடு → கூட]

கூட² *kūḍa*, இடை. (part.) உம்மைப்பொருள் தரும் இடைச்சொல்; a particle having the force of also,

even. “பிரியமொடு பகையாளி கூட வறவாகுவன்”
(குமரேச. சத. 67).

[கூடு → கூட.]

கூடக்கீரை *kūḍa-k-kīrai*, பெ.(n.) கலவைக்கீரை; a mixture of various greens (சா.அக.).

[கூடு → கூட + கீரை.]

கூடகம் *kūḍagam*, பெ.(n.) வஞ்சகம்; fraud, deceit.
“கூடகத் தொழில்செய்யுங் கொடியனை” (குற்றாதல. கவுற்சன. 65).

[குள் → குடு → குடகம் → கூடகம்.]

கூடகவெலும்பு *kūḍaga-v-elumbu*, பெ.(n.)
நாசியறை இரண்டின் பிற்பகுதியில் குறுக்கே
இலம்பாயுள்ள தகட்டெலும்பு; the bone across the
nostrils in the back of the nose (சா.அக.).

[கூடகம் + எலும்பு.]

கூடகாரம்¹ *kūḍagāram*, பெ.(n.) 1. மேன்மாடம்
(இறை. 21,112); hall in the topmost floor of a house.
2. மாளிகையின் நெற்றிக் கூடு (சீவக. 2328, உரை);
balcony.

மறுவ. கூடகாரம்

[கூடம் + கரம் - கூடகரம் → கூடகாரம்.]

கூடகாரம்² *kūḍagāram*, பெ.(n.) கூடம்; mansion,
house. “கூடகாரத்திற்குத் துப்பாகும்” (புறத்திரட்டு.
1104).

[கூடம் + கரம் - கூடகரம் → கூடகாரம்.]

கூடங்கம் *kūḍaṅgam*, பெ.(n.) மறைவான அங்கம்;
hidden body. 2. ஆமை; tortoise (சா.அக.).

மறுவ. கூடாங்கம்

[கூடு + அங்கம்]

கூடச்சித்திரி *kūḍa-c-cittiri*, பெ.(n.) சதுரக்கள்ளி
(சங்.அக.) பார்க்க; see square spurge.

[கூடம் + சித்திரி]

கூடசதுக்கம் *kūḍa-śadukkam*, பெ.(n.)
நான்காமடியிலுள்ள எழுத்துகள் யாவும், ஏனை
மூன்றடிகளுள்ளும், மறைந்து நிற்குமாறு
பாடப்பெறுஞ் சித்திரகவி (தண்டி. 95); stanza of four
lines in which the letters constituting the last line
are all found amongst the first three lines.

[கூடம் + சதுக்கம்]

கூடசம் *kūḍaśam*, பெ.(n.) வெட்பாலை; dysentary
rosebery (சா.அக.).

[கூடு → கூடசம்]

கூடசன்மலி *kūḍasaṅ-mali*, பெ.(n.) முள்ளிலவு
நிரம்பிய நிறையம்; a hell abounding in thorny red
silk-cotton. “கூட சன்மலிக் கும்பியிற் றள்ளி”
(குற்றா.தல.கவுற்சன. 65).

[கூடம் + சன்மலி]

கூடசாரன் *kūḍasāraṇ*, பெ.(n.) மந்தணத்தூதுவன்
(யாழ்.அக.); secret emissary.

[கூடு → கூடம் + (சரம்) சாரன்]

கூடசாலம் *kūḍa-śālam*, பெ.(n.) எழுநிறையத்
தொன்று (குடா.); a hell.

[கூடசன்மலி → கூடசாலம்]

கூடப்பிறத்தல் *kūḍa-p-pirattal*, பெ.(n.) பிறவன்
பிறவிமாருடன் பிறத்தல்; being born with brothers
and sisters (சா.அக.).

[கூட + பிறத்தல்]

கூடப்பிறந்தவன் *kūḍa-p-pirandavaṇ*, பெ.(n.)
உடன் பிறந்தவன்; brother.

ம. கூடப்பிறந்தவன்

[கூட + பிறந்த + அவன்]

கூடப்பிறப்பு *kūḍa-p-pirappu*, பெ.(n.) உடன்பிறப்பு; brother or sister. 2. இரட்டைப்பிறப்பு, அதாவது ஒன்றுசேர்ந்து பிறத்தல்; being born together as twins (சா.அக.). உனக்குக் கூடப் பிறந்தவர் எத்தனையர்?

ம. கூடப்பிறப்பு

[கூட + பிறப்பு]

கூடப்பொன் *kūḍa-p-por*, பெ.(n.) கலப்புப் பொன்; an alloy of gold (சா.அக.).

[கூடு → கூட + பொன்]

கூடபாகலம் *kūḍa-pāḍalam*, பெ.(n.) யானைக்கு வரும் கடுஞ்சுரநோய்; bilious fever which elephants are subject to. "கூடபாகலந்தெளிந்து மெல்லக்கயந்தெளிவற்ற தென்ன" (பாரத. பதினமூ. 159).

[கூடு → கூட + பாகலம்]

கூடபூரி *kūḍapūri*, பெ.(n.) ஒரு வகை நாரை; a kind of crane (சா.அக.).

[கூடு → கூட + பூரி]

கூடம்¹ *kūḍam*, பெ.(n.) 1. வீடு (பிங்.); house. 2. வீட்டின் கூடம்; drawing room, hall. 3. தாழ்வாரம் (இ.வ.); verandah. 4. யானைச்சாலை; elephant-stall. "மதிலைநட்டமைத்ததன் பழங்கூடம்" (கல்லா. 60,22). 5. மேலிடம்; top. "கூடக் கூம்பு" (பெருங். உஞ்சைக். 40:72). 6. கோபுரம் (பிங்.); temple tower. 7. அரண்மனைக் கோபுரம்; palace tower. 8. மன்றாக அமைந்த தேவகோட்டம்; open space under trees, considered as a shrine. "கூடஞ்செய் சாரல்" (திருக்கோ. 129).

[கூடு → கூடம்]

கூடம்² *kūḍam*, பெ.(n.) 1. சம்மட்டி (பிங்.); blacksmith's sledge. 2. மலையுச்சி (பிங்.); mountain peak. 3. அண்ட கோளகை (பிங்.); shell supposed to envelope the world. 4. திரள் (விரி.நி); heap, multitude.

[கூள் → குடு → கூடு → கூடம்]

கூடம்³ *kūḍam*, பெ.(n.) 1. மறைவு (பிங்.); concealment, privacy, secrecy. 2. மறைபொருள்; secret, anything hidden, concealed, mysterious.

[கூள் (மறைதல்) → குடு → கூடு → கூடம்]

கூடம்⁴ *kūḍam*, பெ.(n.) 1. ஏய்ப்பு; fraud, deception. "கூடம் மடியோம்பு மாற்றலுடைமை" (ஏலா. 17). 2. பொய்; false-hood, untruth. "கூட சாட்சியார்" (வேதாரணி. நிரையவ. 18).

[கூள் (ஒளிதல்) → குடு → கூடு → கூடம்]

கூடம்⁵ *kūḍam*, பெ.(n.) இசை வாராது ஒசை மழுங்கல்; dullness of tone in lute strings. "செம்பகை யார்ப்பே கூட மதிர்வே" (சிலப். 8:29).

[கூடு → கூடம்]

கூடம்⁶ *kūḍam*, பெ.(n.) கோளக வைப்புநஞ்சு (சங்.அக.); a mineral poison. 2. எள் (வின்.); sesame.

[கூள் (சிறியது) → குடு → கூடு → கூடம்]

கூடம்பில் *kūḍambil*, பெ.(n.) சுரை (மலை.); calabash.

[கூடம் → கூடம்பில் → கூம்பில்]

கூடமாட *kūḍa-māḍa*, வி.எ.(adv.) செயற்றுணை யாய்; as a helping hand. "கூடமாடக் கொஞ்சம் நின்று வேலை செய்" (இ.வ.).

[கூடு → கூட + மாட (எதுகை மரபினைச் சொல்).]

கூடல்¹ *kūḍal*, பெ.(n.) 1. பொருந்துகை (உரி.நி.); joining, uniting. 2. புணர்ச்சி; sexual union. "கூடற்குட் சென்றதென் னெஞ்சு" (குறள், 1284). 3. ஆறு கடலில் கலக்குமிடம்; mouth of a river. "மலியோதத் தொலி கூடல்" (பட்டினப். 98.). 4. ஆறுகள் ஒன்றோடொன்று கூடுமிடம்; confluence of rivers. 5. தேடுகை (பிங்.); seeking. 6. தலைவனைப் பிரிந்த மகளிர் அவன் வரும் நிலையறிதற் பொருட்டுத்

தரையில் கழிக்குஞ் கழிக்குறி (அகப்.); loops drawn on sand by a love-lorn lady for divining the safe arrival of her lord. “வசுதேவர்தங் கோமகன் வரிற் கூடிடு கூடலே” (திவ்.நாய்ச்.3).

ம. கூடல்

[கூடு → கூடல்]

கூடல்² *kūḍal*, பெ.(n.) 1. மதுரை; Madurai “கூடனெடுங் கொடி யெழுவே” (கலித். 31.). 2. அடர்த்தியான தோப்பு; thick grove, commonly of palmyras. “செயலைக் கூடலே” (இரகு.தேனுவந். 70).

[கூடு → கூடல்]

கூடல்கிழான் *kūḍal-kilāṇ*, பெ.(n.) வேளாளர் குடிகளுள் ஒருவகை (சேக்கிழார். 4:12); a sub-sect of the *vēḷḷa* caste.

[கூடல் + கிழான்]

கூடல்சரம் *kūḍal-śaram*, பெ.(n.) இரண்டு கைமரங்களின் இணைப்பு (செங்.வழக்); joint of two wooden rafters.

[கூடல் + சரம்]

கூடல்நாரத்தை *kūḍal-nāraṭṭai*, பெ.(n.) கடார நாரத்தை; lemon citron (சா.அக.); a kind of *nāraṭṭai*

[கூடல் + நாரத்தை]

கூடல் வளைத்தல் *kūḍal-valaiṭṭal*, பெ.(n.) மகளிர் விளையாட்டில் ஒன்று (சா.அக.); a game of young girls.

[கூடல் + வளைத்தல்]

கூடல்வாசரம் *kūḍal-vāsaram*, பெ.(n.) ஒடுவேய்ந்த வீட்டில் பக்கவாட்டில் வரும் மரச்சட்டம் (செங். வழக்) (கட்.தொ.வரி.); wooden frame used to support tiles in tiled roof

[கூடல் + (வாய்ச்சரம்) வாசலம்]

கூடல்வாய் *kūḍal-vāy*, பெ.(n.) கூரையின் சேர்க்கை மூலை(இ.வ.); hip of a roof.

[கூடல் + வாய்]

கூடல்வாயோடு *kūḍal-vāy-ōḍu*, பெ.(n.) கூடல்வாய் மூலையை மூட உதவும் ஓடு (C.E.M.); gutter tiles used to cover hip of a roof.

[கூடல் + வாய் + ஓடு]

கூடலர் *kūḍalar*, பெ.(n.) கூடலதார் பார்க்க; see *kūḍāḍār*. “கூடலர் குடர்மாலை குட்டி” (பு.வெ.2:9,கொஞ்).

ம. கூடலர்

[கூடு + அல் + அர்]

கூடலி-த்தல் *kūḍali-*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) கிளர்ந்து வளைதல்; to over hang, as the eye brows “குறுபெயர்ப் புருவங் கூடலிப்ப” (திவ்.பெரியாழ். 3: 6,8).

[கூடல் → கூடலி]

கூடலிழை-த்தல் *kūḍal-iḷai-*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) கூடற்குழி வரைதல்; to draw *kūḍal* on sand. “நீடலந் துறையிற் கூடலிழைத்து” (திருக்கோ. 186).

[கூடல் + இழை]

கூடலூர்கிழார் *kūḍalūr-kilār*, பெ.(n.) முதுமொழிக்காஞ்சி இயற்றியவரும், ஐங்குறுநூறு தொகுத்தவருமான புலவர்; the poet who composed *mudumolī-k-kāṇṇi* and compiled *Aiṅḡuru-pūru*.

[கூடலூர் + கிழார்]

கூடலிமானம் *kūḍa-vimāṇam*, பெ.(n.) சதுரமான அடித்தளமுள்ள மேற்கட்டு (விமானம்) (பொ.வழக்) (கட்.தொ.வரி.); temple tower with a square base.

[கூடல் + விமானம்]

கூடற்குறி *kūḍar-kuri*, பெ.(n.) தலைமகன் பிரிந்துழித் தலைவி பார்க்குங் குறி; divination resorted by heroine when separated from her lover.

[கூடல் + குறி]

கூடற்கோ *kūḍarcō*, பெ.(n.) பாண்டியன்; any king of the Pandiya dynasty (இரு.நா. அக).

[கூடல் + கோ]

கூடற்கோமான்¹ *kūḍar-kōmāṇ*, பெ.(n.) பாண்டியன் (திவா.); *Pāṇḍya* the king of Madura.

[கூடல் + கோமான்]

கூடற்குரை *kūḍar-curai* பெ.(n.) பேய்ச்சுரை; false calabash (சா.அ.க.).

[கூடல் + கரை]

கூடற்பற்றை *kūḍar-parrai*, பெ.(n.) புதர் (யாழ்ப்.); thicket.

[கூடல் + பற்றை]

கூடற்றெய்வம் *kūḍar-reyvam*, பெ.(n.) கூடற்குழிக்குரிய பெண் தெய்வம் (திருக்கோ. 180, உரை.); the deity of *kūḍalculi*.

[கூடல் + தெய்வம்]

கூடலனை *kūḍalaṇai* பெ.(n.) பீலிக்கண் (யாழ்.அக.); eye of pea-cock feather.

[கூடு → கூடனை]

கூடா-தல் *kūḍā*, 6 செ.கு.வி.(v.i.) 1. உயிர் நீங்கிய வெற்றுடம்பாதல்; becoming a lifeless body. 2. இறத்தல்; dying. "கூடலான் கூடா யினான்" (சிலப். 20:2 வெண்.).

[கூடு + ஆதல்]

கூடாக்கு¹ *kūḍākkū*, பெ.(n.) குடாக்கு (விண்.) பார்க்க; see *kūḍākkū*. ball of tobacco etc. used in hookah.

[கூடு + ஆக்கு]

கூடாக்கு² *kūḍākkū*, பெ.(n.) உக்கா புகையிலை; tobacco used in hookah. (சா.அக.).

[கூடு → கூடாக்கு]

கூடாகாரம் *kūḍāgāram*, பெ.(n.) மேல்வீடு (யாழ்.அக.); upper storey.

[கூடம் + கரம் - கூடகரம் → கூடாகாரம்.]

கூடாங்கம் *kūḍāṅgam*, பெ.(n.) ஆமை (யாழ்.அக); tortoise.

[கூடு + அங்கம்]

கூடாதார் *kūḍādār*, பெ.(n.) கூடார் பார்க்க; see *kūḍār*. "கூடாதார் சேனை" (சினேந். 379).

[கூடு + ஆ + த் + ஆர். 'ஆ' எ.ம.இ.நி. 'த்' சாரியை.]

கூடாநட்பு *kūḍā-naṭpu*, பெ.(n.) அகத்தாற் கூடாது புறத்தாற் கூடியொழுகும் நட்பு (குறள். அதி.83); insincere and unreal friendship.

[கூடா (த) + நட்பு]

கூடாப்பெண் *kūḍā-p-peṇ* பெ.(n.) கலவியறியாக் கன்னி; a woman who has no carnal knowledge of man (சா.அக.).

[கூடு → கூடா(த) + பெண்]

கூடாமகளிர் *kūḍā-maḡalir*, பெ.(n.) புணரக்கூடாத அல்லது தகாத பெண்கள்; women unfit to visit and they are classified.

[கூடா + மகளிர்]

கூடாமையணி *kūḍāmai-aṇi* பெ.(n.) அணிவகைய ளொன்று (அணியி.36); figure of speech in which an impossibility is predicated to have occurred.

[கூடாமைய + அணி]

கூடார் *kūḍār*, பெ.(n.) பகைவர்; enemies, foes.
“கூடா ரரணோரி கூட ” (திருக்கோ. 161).

மறுவ. கூடாதார்

[கூடு + ஆ + ஆர். ‘ஆ’ எ.ம.இ.நி. புணர்ந்து கெட்டது]

கூடார்த்தம் *kūḍārttam*, பெ.(n.) மறைந்து கிடக்குங் கருத்து; hidden meaning. “தாம் உபதேசித்தருளிய கூடார்த்தத்தை வெளியிடலாகா தென்று சொல்லியிருந்தும்” (திவ்யசூரி.213).

[கூடா (த) (கிடைக்காத) + அர்த்தம்]

கூடாரக்கட்டில் *kūḍāra-k-kaṭṭil*, பெ.(n.) மூடுகட்டில் (யாழ்ப்.); bed with tent and curtains.

[கூடா ரம் + கட்டில்]

கூடாரப்பண்டி *kūḍāra-p-panḍi*, பெ.(n.) கூடார வண்டி (சிலப். 6,120. அரும்.) பார்க்க; see *kūḍāra vaṇḍi*.

[கூடாரம் + (வண்டி) பண்டி]

கூடாரப்பண்டிகை *kūḍāra-panḍigai*, பெ.(n.) கிறித்துவம் கொண்டாடும் திருநாள் (கிறித்.); feast of tabernacles.

[கூடாரம் + பண்டிகை]

கூடாரப்பல்லக்கு *kūḍāra-p-pallakku*, பெ.(n.) மூடுபல்லக்கு (யாழ்.அக.); closed palanquin.

[கூடாரம் + பல்லக்கு]

கூடாரம்¹ *kūḍāram*, பெ.(n.) 1. கூம்பு வடிவான கூரையையுடைய குழல், படவீடு, படுக்கை; tent pavilion, tabernacle, booth, awning, tent covering for a bed. 2. வண்டிக்கூடு (இ.வ.); hood covering of a cart.

ம. கூடாரம்; க., து., பட. கூடார; தெ. கூடாரமு.

skt. kuṣāra

[கூடு → கூடாரம்]

கூடாரம்² *kūḍāram*, பெ.(n.) மாளிகையின் உப்பரிகை; balcony of the palace. “கூடார மாடமயில் போல” (சீவக. 2328).

[கூடு → கூடாரம்]

கூடாரம் போடு-தல் *kūḍāram-pōdu*, 19 செ.கு.வி.(v.i.) 1. படவீடு அமைதல்; to pitch a tent. 2. வண்டிக்கு மேற்கூடு இடுதல் (இ.வ.); to put a covering or hooded top over a cart.

[கூடாரம் + போடு]

கூடாரமாடம் *kūḍāra-māḍam*, பெ.(n.) கோபுர உறுப்புகளுள் ஒன்று (கட்தொ.வரி.); a detail on temple towers.

[கூடாரம் + மாடம்]

கூடாரவண்டி *kūḍāra-vaṇḍi*, பெ.(n.) மேற்கூடுள்ள வண்டி (இ.வ.); cart with hooded top.

[கூடாரம் + வண்டி]

கூடாவியற்கை *kūḍā-v-iyarkai*, பெ.(n.) பெண்களைப் புணருவதற்கு ஆண்மையற்ற தன்மை; functional impotency. (சா.அக.).

[கூடா (த) + இயற்கை]

கூடாவுவமை *kūḍā-v-uvumai*, பெ.(n.) ஒரு பொருட்கு இயல்பில்லாதவற்றை உள்ளதாகச் சொல்லி, அதனை ஒன்றற் குவமையாக்கி உரைப்பது; a simile in which the comparison is made with a thing having only a hypothetical existence (இரு.நா.அக.). (எ.கா.) “காமுகர்க்குத் தண் மதியந் தீக்கால்வ போலும்”.

மறுவ. மருட்கை உவமை

[கூடா (த) + உவமை]

கூடாவெலும்பு *kūḍā-v-elumbu*, பெ.(n.) பொருந்தாத எலும்பு; a bone which does not unite (சா.அக.).

[கூடா (த) + எலும்பு]

கூடாவொழுக்கம் *kūḍā-volukkam*, பெ.(n.) தகாத ஒழுக்கம் (குறள், அதி.28); improper or immoral conduct, as in appropriate to one's mode of life.

[கூடா (த) + ஒழுக்கம்]

கூடிநாடித்திரி-தல் *kūḍi-nāḍi-t-tiri*, 2 செ.கு.வி. (v.i.) பிறருடன் விடாது சேர்ந்திருத்தல்; to be always in the company of.

[கூடி + நாடி + திரி]

கூடியமட்டும் *kūḍiya-maṭṭum*, வி.எ.(adv.) கூடியவரை பார்க்க; see *kūḍiya-varai*

[கூடிய + மட்டும்]

கூடியவரை *kūḍiya-varai*, பெ.(n.) இயன்றவரை (கொ.வ.); as far as possible, as much as one is able, to the utmost.

[கூடிய + வரை]

கூடியற்பெயர் *kūḍiyar-peyar*, பெ.(n.) கூட்டத்தைக் குறிக்கும் பெயர் (நேமி.சொல். 31); collective noun.

[கூடு + இயல் + பெயர்]

கூடியாடு-தல் *kūḍiyāḍu*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கூடிச்சேர்ந்து ஆடுதல்; to dance or dally together. 2. சேர்ந்து பணியாற்றுதல்; to mingle with, come in touch with, work in company with.

1. கூடியாடுக

[கூடு + ஆடு]

கூடியிருக்கை¹ *kūḍi-y-irukkai*, பெ.(n.) புணர்ச்சியாயிருத்தல்; being in the act of copulation (சா.அக.).

[கூடு → கூடி + இருக்கை]

கூடியிருக்கை² *kūḍi-y-irukkai*, பெ.(n.) 1. இணையர் (கணவன் மனைவி) வாழ்க்கை; living as husband

and wife. 2. ஒன்றாக வாழ்கை; living together.

[கூடு → கூடி + இருக்கை]

கூடிவா-தல் (கூடிவருதல்) *kūḍi-vā*, (*kūḍi-varu*), 18 செ.கு.வி.(v.i.) 1. சேர்ந்து வருதல்; to accompany, to move in company. 2. கைகூடி வருதல்; to succeed, be prosperous, as in an undertaking. 3. மிகுதியாதல்; to increase. அவனுக்கு நாளுக்கு நாள் பொருள் கூடிவருகிறது (கொ.வ.).

[கூடி + வரு (வா)]

கூடினரைப்பிரி-த்தல் *kūḍiṇarai-p-piri*, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) பகையரசர்களைத் தம்முட்பிளவுண்டாக்கிப் பிரிக்கை (பு.வெ. 9,37.உரை.); separating enemy-kings by creating dissensions between them.

[கூடி → கூடு → கூடின + அவர் + ஐ + பிரி]

கூடு¹-தல் *kūḍu*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. ஒன்று சேர்தல்; to come together, join, meet, to become one as rivers. "அங்கை மலர்கூடத் தலைமேற் குவித்தருளி". 2. திரளுதல்; to collect, crowd together, assemble, congregate, muster. "கூடிய வண்டினங்காள்" (திவ். திருவாய். 6:8,3). 3. பொருந்துதல் (திவா.); to combine, coalesce, reunite, as broken bones. 4. கிடைத்தல்; to be available. "உவமை இவ்வுலகிற் கூடுமோ" (கம்பரா. உருக்கா.44). 5. இயலுதல்; to be possible, practicable, attainable. "ஈவது கூடா வெல்லை" (கந்தபு. மேரு. 20). 6. நேரிடுதல்; to come, to pass, to happen. "திருவாறன்விளை கைதொழக் கூடுங் கொலோ" (திவ்.திருவாய். 7:103.). 7. இணங்குதல்; to become reconciled, pacified, conciliated. 8. தகுதியாதல்; to be fit, suitable, appropriate, proper, decent, expedient. 9. தொகை சேர்தல்; to accumulate, to be hoarded, stored up. 10. மிகுதியாதல், வீங்குதல்; to abound, swell, increase. "உள்ளம் கூடின துயரம்" (கந்தபு. காமத. 97). 11. தொடங்குதல் (விண்.); to commence, be-

gin. 12. கைகூடுதல்; to be achieved. 13. உடன் படுதல்; to agree, consent. “கொன்றிடக் கூடாதுள்ளம்” (திருவாலவா. 1:15).

ம. கூடுக; க., தெ., பட., கொலா. கூடு; கோத., துட., கூ. கூட்ட.

[குல் → குள் → கூடு]

கூடு²-தல் *kūḍu-*, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. ஒன்றுகூடி அன்பு பாராட்டுதல், நட்பாயிருத்தல்; to associate or be friend. “கூடிப்பிரியேல்” (ஆத்திசூடி). 2. புணர்தல்; to cohabit. “கொம்மைத் துணை மென்முலை யண்ணலைக்கூட” (கந்தபு. மகாசத். 17). 3. அடைதல்; to reach, arrive at. “நகரங் கூடினான்” (பிரமோத். 13:64).

[குல் → குள் → கூடு]

கூடு³ *kūḍu*, பெ.(n.) 1. பறவை முதலியவற்றின் கூடு (திவா.); nest, bird-cage, coop, hive, cocoon, shell. 2. விலங்குக் கூடு; pen, sty, kennel, cage for animals. “கூடார் புலியும்” (சீவக. 2328). 3. நெற் கூடு; receptacle for grain. 4. உருண்டு திரண்டு கூடு போலுள்ளது; hollow, globular or prismatic as a balloon, as the lamp of a light house. 5. கட்டடத்தின் முகடு (கட்டடக்); dome, cupola. 6. ஆயுதம் முதலியவற்றின் உறை; quiver, sheath, case, envelope. “கோறுவக்கும் கூடுகுறைந்த கொடுமதனை” (சிலப்பிர. வெங்கைக் கலம். 93). 7. மைக்கூடு; small receptacle, as an ink stand. 8. வண்டிக்கூடு; covering or top of a cart. 9. தூர்ப்பணக் கூடு; top of the drill for boring holes.

ம. கூடு; க., தெ., து., பட., கூடு; குட., கூடி; கோத., துட., கூட்ட; கோண்., பர். கூட்ட; கட., கூடெ; கூ. கிரேந்த; குவி. கூத.

[குல் → குள் → கூடு]

கூடு⁴ *kūḍu*, பெ.(n.) 1. மீன்பறி; basket for catching fish. 2. சான்றாளர் கூண்டு; witness box. 3. கழுந்துக்கூடு (விண்.); mortise groove, in carpentry. 4. உடம்பு; body, as the sheath, encasing the soul. “கூட்டை விட்டுயிர் போவதன் முன்னமே” (தேவா. 376:2).

[குல் → குள் → கூடு]

கூடு⁵ *kūḍu-*, பெ.(n.) வயிறு; stomach. “உண்டுழியெங் கூடாரப் போதுங்கொல்” (கலிங். 217).

[குள் → கூடு]

கூடுகொம்பன் *kūḍu-komban*, பெ.(n.) முனைப்பகுதி தம்முட்கூடிய கொம்புகளுள்ள மாடு (விண்.); ox whose horns almost meet at the points.

[கூடி + கொம்பன்]

கூடுங்கொடிச்சி *kūḍuṅ-kodiccī*, பெ.(n.) தொழுகண்ணி; telegraph plant (சா.அக.).

[கூடும் + கொடிச்சி]

கூடுதல்¹ *kūḍu*, பெ.(n.) 1. மிகுதி, அதிகம்; excess. அவனுக்கு கூடுதலாகவே கொடுத்திருக்கிறது (உ.வ.). 2. வெற்றி; success. அவனுக்கு எல்லாம் கூடுதலாயிருக்கிறது (உ.வ.).

[கூடு → கூடுதல்]

கூடுதல்² *kūḍudal*, பெ.(n.) 1. மொத்தம் (இ.வ.); total. 2. பெருமம் மேலெல்லை; maximum. கூடுதல் எட்டணா கூலி கிடைக்கும்.

[கூடு → கூடுதல்]

கூடுதலை *kūḍudalai*, பெ.(n.) அறச்சாலை (இ.வ.); an asylum.

[கூடு + தலை (இடம்)]

கூடுபூரி-த்தல் *kūḍu-pūri-*, 4 செ.குன்றாவி (v.t.) நிரப்புதல்; to fill up, stuff. அதிருஷ்டத்துக்குத் தாரித்ரயத்தைக் கூடுபூரித்த இத்தனை (திவ. திருமாலை. 6. வியா.33).

[கூடு + பூரி]

கூடுவாய் *kūḍu-vāy*, பெ.(n.) இரண்டு மரச்சட்டங்கள் பொருந்தும் இடம்; joint of two wooden pieces. கூடுவாய் சரிபார்த்துப் பொருத்து-வழக்கு. (தச்ச.தொ.வரி).

[கூடு + வாய்]

கூடுவாய்முலை *kūḍuvāy-mūlai*, பெ.(n.)
மேற்கூரையினையும் முலை; the ridge of a roof.

[கூடு + வாய் + முலை]

கூடுவிட்டுக்கூடுபாய்-தல் *kūḍu-viṭṭu-k-kūḍu-pāy*, 2 செ.கு.வி.(v.i.) தன்னுயிரை மற்றொரு உடலிற்கு மாற்றிக் கொள்ளும் மந்திரக்கலை; the magic art of leaving one's own body and entering another body at will.

[கூடு + விட்டு + கூடு + பாய்]

கூடுவிட்டுப்போ-தல் *kūḍu-viṭṭu-p-pō*, 8 செ.குன்றாவி. (v.i.) இறத்தல்; dying (சா.அக.).

[கூடு + விட்டு + போ.]

கூடுவிடு-தல் *kūḍu-viḍu*, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. இறத்தல்; to die. lit., to leave the body. "கூடுவிட்டிங் காவிதான் போயினபின்" (நல்வழி, 22). 2. எலும்பு தோன்ற இளைத்தல்; being to be reduced to a skeleton as in wasting diseases. அவனுடைய மார்பு கூடுவிட்டிருக்கிறது (உ.வ.).

[கூடு + விடு]

கூடுவியு-தல் *kūḍu-viyu*, 2 செ.கு.வி.(v.i.) 1. இறத்தல் (யாழ். அக.); to die. 2. ஆணிச்சிதல் விழுதல்; dropping off the polypus in the anus. 3. நோயின் வேர் கழலுதல்; being rooted out as diseases.

[கூடு + வியு]

கூடுவை-த்தல் *kūḍu-vai*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. ஆணிச்சிதல் காய்ந்து சவ்வுபற்றுதல் (யாழ்.அக.); to begin to heal, after the dropping of the core of an ulcer. 2. நோய் வேர்வைத்துப் பலத்தல் (யாழ்.அக.); to become critical, as the condition of a patient. 3. புண் புரையோடுதல் (இ.வ.); to form a running sore.

[கூடு + வை]

கூடை¹ *kūḍai*, பெ.(n.) 1. பிரம்பு முதலியவற்றால் பின்னப்படும் பெட்டி; basket made of rattan, ola or bamboo. 2. மழைநீர் படாதபடி உடல்மேல் இட்டுக்கொள்ளும் சம்பைக் கொங்காணி; palm-leaf

cover worn over the person as a protection from rain.

ம. கூட; க. கூடெ, கூட; தெ. கூட; து. பட. கூடெ; கோத., துட. கூட; கோண். கூல.

Fin. kaha; Jap. katama; Gondl. kūca.

[கூடு + கூடை]

கூடை² *kūḍai*, பெ.(n.) 1. முத்திரைக்கை வகை (சிலப். 3:20); a kind of hand-pose. 2. கூடைப்பாடல் பார்க்க; see *kūḍai-p-pāḍai*.

[கூடு + கூடை]

கூடைக்காரன் *kūḍai-k-karān*, பெ.(n.) 1. கூடையிற் காய்கறி விற்போன்; one who sells vegetables, carrying them in a basket. 2. கூடையிற் பண்டமெடுத்து வருங் கூலிக்காரன்; coolie with a basket for carrying goods.

[கூடை + காரன்]

கூடைக்குத்தகை *kūḍai-k-kuttagai*, பெ.(n.) மதிப்பாகத் தீர்மானிக்கும் குத்தகை (C.G.); lit. lease by the basket. Rental fixed on a rough estimate.

[கூடை + குத்தகை]

கூடைச்சோறு *kūḍai-c-cōru*, பெ.(n.) திருமணத்தில் மண உறவினர் (சம்பந்திகள்) தம் வீடு செல்லும்பொழுது அவர்களுக்கு பெண் வீட்டார் அனுப்பும் சிற்றுணா (இ.வ.); basketfuls of food and dainties presented by the bride's people to the bridegroom's party when the latter depart homeward.

[கூடை + சோறு]

கூடைப்பணியாரம் *kūḍai-p-paniyāram*, பெ.(n.) திருமணத்தில் மணையிலுள்ள மாப்பிள்ளைக்கு முன் கூடைகளில் வைக்கும் தின்பண்டம் (இ.வ.); basketfull of confections presented to the bridegroom by the bride's people at the time of marriage.

[கூடை + பணியாரம்]

கூடைப்பாடல் *kūḍai-p-pāḍal*, பெ.(n.) சொற்செறிவும் இசைச்செறிவுமுடைய பாடல் (சிலப்.3:67, உரை); a song which combines wealth of words with richness of melody.

[கூடை + பாடல்]

கூடையன் *kūḍaiyan*, பெ.(n.) பருத்தவன் (யாழ்.அக.); corpulent person.

[கூடை + அன்]

கூண்டடுப்பு *kūṇḍaḍuppu*, பெ.(n.) அனலடுப்பு (இந்துபாக.67); *analaḍuppu* covered brick over.

[கூண்டு + அடுப்பு]

கூண்டா-தல் *kūṇḍā-*, 8 செ.கு.வி.(v.i.) மயிர் சிக்குப்படுதல்; to get matted or interlocked, as the hair.

[கூண்டு + ஆ(கு)]

கூண்டு *kūṇḍu*, பெ.(n.) கூடு; nest.

[குள் → குண்டு → கூண்டு → கூடு]

கூண்டு-தல் *kūṇḍu-*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கூடுதல்; to accrue, to be added., "கூண்ட வெட்டாதான்" (அழகியநம்பியுள்.90). 2. குழுமுதல் (இ.வ.); to assemble.

[குள் → குண்டு → கூண்டு]

கூண்டுப்புழு *kūṇḍu-puḷu*, பெ.(n.) புழுவகை; chrysalis.

[கூண்டு + புழு]

கூண்டெலும்பு *kūṇḍelumbu*, பெ.(n.) rib bone. 2. உடம்பின் கோவை எலும்பு; skeleton (சா.அக.).

[கூண்டு + எலும்பு]

கூத்தக்காணி *kūṭṭa-k-kāṇi*, பெ.(n.) கோயில் திருவிழாநாளில் கூத்தாடும் குழுவினர்க்கு அளிக்கப்பெறும் இறையிலி நிலம்; land gifted to

those who stage dramas in temple festivals. திருநாளுக்குக் கூத்தாடுகைக்குக் காணியாக அளிக்கப்பெறும் நிலம் (புதுக்.கல். 139). (கல்.க.சொ.அ.மு.).

[கூத்தன் + காணி]

கூத்தச்சாக்கையன் *kūṭṭa-c-cākkaiyan*, பெ.(n.) கூத்து நிகழ்த்தும் சாக்கையர் குலத்தான்; a person of *cākkaiya* caste whose profession is dancing and acting. "கொட்டிச்சேதம்.... பறையூர்க் கூத்தச் சாக்கைய னாடலின்" (சிலப். 28:77).

[கூத்தன் + சாக்கையன்]

கூத்தநூல் *kūṭṭa-nūl*, பெ.(n.) ஆடற்கலை முத்திரை பற்றிய நூல் (சீவக. 124, உரை.); treatise on gesticulation in dancing.

[கூத்து + நூல் - கூத்துநூல் → கூத்தநூல். 'அ' ஈறு ஆறன் உருபு. ஒ.நோ. (ஆறன் உருபு 'அது' என்பதன் ஈற்றுக்குறை)]

கூத்தப்பள்ளி *kūṭṭa-p-palli*, பெ.(n.) அரண் மனையைச் சார்ந்த நாடகவரங்கு (இறை.21, ப. 112.); theatre hall attached to a palace.

[கூத்து + பள்ளி]

கூத்தம்பலம் *kūṭṭambalam*, பெ.(n.) வளைக்கை பிடித்தாடுதற்குரிய கோயிலரங்கு (T.A. S.II.143); theatre hall in temple.

[கூத்து + அம்பலம்]

கூத்தர் *kūṭṭar*, பெ.(n.) கூத்து நடப்போர்; actors, dancers. "கூத்தரும் பாணரும்" (தொல். பொருள்.91).

[கூத்து + அர்]

கூத்தராற்றுப்படை *kūṭṭarāṭṭu-p-paḍai*, பெ.(n.) பரிசில் பெறச் செல்லும் கூத்தனைப் பரிசில் பெற்றவன், ஒரு தலைவனிடம் ஆற்றுப்படுத்தும் புறத்துறை (பு.வெ.9: 29); theme of a dancer, himself a recipient of unstinted favours at the hands of a king or chieftain, directing and exhorting his brother in the profession to avail himself of the

royal bounty. 2. பத்துப்பாட்டினுள் பத்தாவதாகிய மலைபடுகடாம் (தொலை. சொல். 462, சேனா.); the tenth poem of the *Pattu-p-pāṭṭu*.

[கூத்தர் + ஆற்று + படை.]

கூத்தரிசி *kūttariśi*, பெ.(n.) கைக்குத்தலரிசி; hand pounded rice as distinguished from milled rice. It is a corrupt form for *kuttalariśi* (சா.அக.).

[குற்று + அரிசி - குற்றரிசி → கூத்தரிசி (கொ.வ.).]

குத்தரிசிக்காரி *kuttariśi-k-kāri*, பெ.(n.) அரிசி குற்றி விற்பவள் (வின்.); woman who pounds and sells rice.

[குத்து + அரிசி + காரி.]

இதனைக் கூத்தரிசிக்காரி என வின்சலோ அகாமுதலி குறித்திருப்பது தவறு.

கூத்தவாதி *kūttavāṭi*, பெ.(n.) சிவனார் வேம்பு; Shiva's neem (சா.அக.).

[கூத்த(ன்) + ஆதி.]

கூத்தறுப்பு *kūttaruppu*, பெ.(n.) பிறர் பயிரைத் திருட்டுத்தனமாக அறுத்துக்கொண்டு போகை (இ.வ.); clandestine removal of crops.

[கூத்து (விளையாட்டு) + அறுப்பு.]

கூத்தன் *kūttan*, பெ.(n.) 1. நாட்டியக்காரன்; dancer, actor. "குழியும்ப ரேத்துமெங் கூத்தன்" (திருக்கோ. 135). 2. ஆதன் (ஆன்ம) வாழ்வாகிய பெருநாடகத்தை நடத்துவிப்பவன்; lit. the stage manager who enacts the great drama of life, soul, spirit. "கூத்தன் புறப்பட்டக்கால்" (நாலடி. 26). 3. சிவன்; Śiva, "சிறும்பலத்து மாணிக்கக் கூத்தன்" (திருக்கோ. 23). 4. ஒட்டக்கூத்தர்; *oṭṭak-kūttar*, the famous poet. "கூத்தன் கவிச்சக்கரவர்த்தி வாழியே" (தக்கயாகப்பரணி, முடிவு). 5. துரிசு (சங்.அக.); sulphate of copper.

[கூத்து → கூத்தன்.]

கூத்தன் குதம்பை *kūttan-kudambai*, பெ.(n.) மூக்கொற்றி; pointed-leaved hogweed.

[கூத்தன் + குதம்பை.]

கூத்தன்செம்பு *kūttan-šempu*, பெ.(n.) துரிசுச் செம்பு; copper extracted from blue vitriol (சா.அக.).

[கூத்தன் + செம்பு.]

கூத்தனம் *kūttanam*, பெ.(n.) தில்லை மரம்; tiger's milk tree (சா.அ.க.).

[கூத்து → கூத்தனம்.]

கூத்தாட்டு *kūttāṭṭu*, பெ.(n.) நடப்பு; dancing, acting on the stage. "கூத்தாட்டவைக்குழாத்தற்றே" (குறள். 332).

[கூத்து + ஆட்டு.]

கூத்தாடி *kūttāḍi*, பெ.(n.) 1. நாட்டியக்காரன்; dancer, player, actor "கூத்தாடிப் பையலுக்கோ" (தனிப்பா. II. 7,14). 2. கழைக்கூத்தன்; pole dancer, acrobat. 3. மனம்போனபடி நடப்பவன்; reckless, self willed, unprincipled person.

[கூத்து + ஆடி.]

கூத்தாடிச்சி *kūttāḍicci*, பெ.(n.) 1. கூத்து நடப்பவள்; dancing-girl. 2. அடங்காது ஓலமிட்டுத் திரிபவள் (இ.வ.); boisterous, unruly woman.

[கூத்து + ஆடிச்சி.]

கூத்தாடு-தல் *kūttāḍu-*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. நடத்தல் (சிலப். 12, ப.319); to dance, act on the stage. 2. மகிழ்ச்சி மிகுதல் (வின்.); to be elated with success, etc. 3. செழித்திருத்தல்; to prosper, thrive. அவ்விட்டில் செல்வம் கூத்தாடுகிறது. 4. வலிந்து வேண்டுதல்; to importune, persistently request. தனக்கு அது வேண்டுமென்று கூத்தாடுகிறான் (உ.வ.).

ம. கூத்தாடுக; க., து. கூதாடு.

[கூத்து + ஆடு.]

கூத்தாடுசன்னி *kuttadu-canni*, பெ.(n.)

1. கூத்தாடச் செய்யும் வலிப்பு நோய் (சன்னி); dancing mania. 2. பருவப் பெண்களுக்கு காணும் ஒருவகை சூலக வலிப்பு; dancing chorea (சா.அக.).

[கூத்தாடு + சன்னி]

கூத்தாண்டவர் *kuttāṇḍavar*, பெ.(n.) சிற்றூர்ச் சிறுதெய்வம் (இ.வ.); a village deity.

[கூத்து + ஆண்டவர்]

குறிப்பாகப் பேடுகளும் அலிகளும் வழிபடும் சிற்றூர்த் தெய்வமாகக் கருதப்படுகிறது.

கூத்தி *kutti*, பெ.(n.) 1. நாடகக்கணிகை (திவா.); female actor, dancer, dancing. 2. விலைமகள் (கொ.வ.); courtesan, prostitute. 3. வைப்பாட்டி; concubine, kept mistress. “நட்டணைசேர் கூத்திமா ரோடு” (பணவிடு.225).

[கூத்து → கூத்தி]

கூத்திக்கள்ளன் *kutti-k-kallan*, பெ.(n.) கூத்திகளோடு மிகவும் உறவாடுபவன் (இ.வ.); whoremonger.

[கூத்தி + கள்ளன்]

கூத்தியார் *kuttiyār*, பெ.(n.) வைப்பாட்டி (கொ.வ.); concubine, kept mistress.

[கூத்து → கூத்தி + ஆர்]

கூத்து *kuttu*, பெ.(n.) 1. நளினியம், நடனம்; dance, dancing. “ஆடுதுங் கூத்தே” (திவ். திருவாய், 1:5). அல்லியம், கொட்டி, குடை, குடம், பாண்டரங்கம், மல், தூடி, கடையம், பேடு, மரக்கால், பாவை என்னும் பதினொருவகைக் கூத்து; divine dances, eleven in number. viz alliyam, koṭṭi, kūḍai kudam, paṇḍaraṅgam, mal, tuḍi, kaḍaiyam, pēḍu, marakkāl, pāvai. “கொட்டியிவை காண் பதினோர் கூத்து” (சிலப். 3:14, உரை.). 3. நாடகம்; dramatic performance, action. “பிறவி மாமாயக் கூத்தினையே” (திவ். திருவாய் 8:4,11). 4. விநதைச் செயல்; strange event or incident. அங்கே ஏதாவது

கூத்து நடக்கும் (உ.வ.). 5. கேலிக்கூத்து; roll or ludicrous action, as a pantomime. 6. குழப்பம்; confusion. 7. நாடகம் பற்றியமைந்த ஒரு கடைக்கழக நூல் (இறை.1 ப.5); a treatise of the last Sangam, on the art of dancing.

ம., க. கூத்து; துட. கூத்.

skt. kūrḍḍa

[குல் → குத்து → கூத்து (பலவகைகளில் கால் குத்திட்டு ஆடுவது)]

கூத்துக்களரி *kuttu-k-kalari*, பெ.(n.) நாடகச்சாலை; play-house, theatre.

[கூத்து + களரி]

கூத்துக்காரன் *kuttu-kāraṇ*, பெ.(n.) 1. கூத்தாடுவோன்; actor, dancer. 2. கூத்தாட்டுவோன் (வின.); dancing-master. 3. நகையாடி (வின.); buffoon, mimic, comical person.

ம. கூத்துகாரன்

[கூத்து + காரன்]

கூத்துப்பண்ணு-தல் *kuttu-p-panṇu*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வேடிக்கைப்பண்ணுதல்; to make fun, to do a droll or funny action. 2. குழப்பஞ்செய்தல் (வின.); to confound, derange.

[கூத்து + பண்ணு]

கூத்துப்பாட்டு *kuttu-p-pāṭṭu*, பெ.(n.) நாடகப்பாடல் (வின.); songs sung in dancing and dramatic performances.

[கூத்து + பாட்டு]

கூத்துப்பொட்டல் *kuttu-p-poṭṭal*, பெ.(n.) நாடகவெளி; maiden or the open space for dramatic performances.

[கூத்து + பொட்டல்]

கூத்துவிடு-தல் *kuttu-vidu*, 20 செ.கு.வி.(v.i.) 1. நாடகக் கதை மாந்தரை அவைக்கு அறிவித்தல்

(வின்.); to introduce the actors in a play.
2. வேடிக்கை செய்தல் (யாழ்ப்.); to say something odd or droll, to do a funny or humorous thing to amuse an audience. 3. தெருக்கூத்து நடத்துதல்; to arrange for a street play.

[கூத்து + விடு.]

கூத்துள் படுவோன் *kūttuḷ-paḍuvōṇ*, பெ.(n.) ஆடலாசிரியன்; one who teaches dancing. “கூத்துள் படுவோன் காட்டிய முறைமையின்.... இருங்கல நல்கி” (சிலப். 26:125).

[கூத்து + உள்படு + (ஆன்) ஒன்.]

கூதம் *kūdam*, பெ.(n.) 1. குதம்; anus. 2. தூதுவளை; three lobed night shade. 3. வெள்ளரிக்காய்; cucumber.

[குள் → குது → குதம்.]

கூதல் *kūdal*, பெ.(n.) 1. குளிர்; sensation of cold, chillness. “கூர்மழை போற் பனிக்கூதல்” (திவ். பெருமாள். 6:1). 2. காய்ச்சற் குளிர் (வின்.); chills before intermittent fever.

[குது → குதல் → கூதல்.]

கூதல்விறை-த்தல் *kūdal-virai-*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) குளிரினால் விறைத்தல்; being stiffened with cold. (சா.அக.).

[கூதல் + விறை-]

கூதளச்சான் *kūtaḷaccāṇ*, பெ.(n.) பெருங்கோரை; a kind of *kōray* grass (சா.அக.).

[குதள் → கூதள் + அச்சன்.]

கூதளம் *kūdaḷam*, பெ.(n.) 1. தூதுவளை (மலை); three-lobed night shade. 2. கூதாளி பார்க்க; see *kūḍāḷi* “கூதளம் கவினிய குளவிமுன்றி” (புறநா. 168,12). 3. வெள்ளரி; mottled melon.

[கூதள் → கூதளம்.]

கூதற்காய்-தல் *kūdar-kāy-*, 2 செ.கு.வி.(v.i.) குளிக்காய்தல் (இ.வ.); to warm oneself.

[கூதல் + காய்]

கூதற்காற்று *kūdar-kārru*, பெ.(n.) சில்லென்று அடிக்குங் குளிக்காற்று; chill breeze in cold weather (சா.அக.).

[கூதல் + காற்று.]

கூதறை *kūdarai*, பெ.(n.) 1. இழிந்தது (இ.வ.); that which is mean, base, vulgar. 2. இழிந்த குணமுடையவன்-ள்; base, vulgar, disreputable. “மாண்ட மனமுடைய ராகாத கூதறைகள்” (பழ. 106). 3. கிழியல் (சங். அக.); mutilation.

[குள் → குது → கூது → கூதறை.]

கூதாரி *kūḍāri*, பெ.(n.) வெள்ளரி (மலை); mottled melon.

[கூதல் → கூதாரி.]

கூதாளம் *kūḍāḷam*, பெ.(n.) கூதாளி (திவா.) பார்க்க; see *kūḍāḷi*

[கூதளம் → கூதாளம்.]

கூதாளி *kūḍāḷi*, பெ.(n.) 1. செடிவகை (திவா.); convolvulus. 2. தூதுவளை (வின்.); three lobed night shade.

[கூதளம் → கூதாளி.]

கூதி *kūḍi*, பெ.(n.) பெண்குறி; pudendum muliebre.

மறுவ. துள், பூக்கு, புண்டை.

ம., து., கூதி

[குள் (துளை) → குத்து → கூதி.]

கூதிர் *kūḍir*, பெ.(n.) 1. பனிக்காற்று (பிங்.); chill wind. 2. காற்று (பிங்.); wind. 3. சாரற் காலமெனப்படும் துலை (ஐப்பசி) நளி (கார்த்திகை) மாதங்கள் (தொல். பொருள். 6); autumn, the months of *Aippaṣi* and *Kārttigai*, one of six seasons. 4. குளிர் (வின்.); sensation of cold.

[கூதல் → கூதிர்.]

கூதிர்ப்பாசறை *kūdir-p-pāśarai*, பெ.(n.) போர்மேற் சென்ற அரசன் கூதிர்காலத்தில் தங்கும் படைவீடு (தொல். பொருள்.76); winter encampment of a king waging war.

[கூதல் → கூதிர் + பாசறை]

கூதை *kūtai*, பெ.(n.) காற்று (திவா.); wind.

[ஊதை → கூதை]

கூதைசெய்தல் *kūtai-cey*, 1 செ.குன்றாவி (v.t.) காதை மூளியாக்குதல்; to mutilate the ear. “காது செய்வான் கூதை செய்து” (திவ். திருவாய். 9:19).

[கூதை + செய்.]

கூந்தல்¹ *kūndal*, பெ.(n.) 1. பெண்டிர் தலைமயிர் (பிங்.); long flowing tresses of a woman. 2. மயிற்றோகை; peacock's tail. “கூந்தன் மென்மயில்” (கம்பரா.சித்திரகூட.31). 3. குதிரைப் பிடரிமயிர்; horse's mane. “கூந்தற் குதிரை” (கலித். 163: 53). 4. யானைக் கழுத்து மயிர்; hair of an elephant's neck. “கூந்தலம் பிடியின்” (நைடத. அன்.தூது.23). 5.குதிரை; horse. “கூந்த லென்னும் பெயரொடு” (பரிபா. 3:31).

ம. கூந்தல்; க. கூதல்; து. கூசல்.

skt. kūndala

[கூல் → குய் → குய்ந்தல் (கருமை) → கூந்தல்]

கூந்தல்² *kūndal*, பெ.(n.) கேசியென்னும் அரக்கன்; an Aśuraslain by Krishṇaṇ. “கூந்த லெரிசினங் கொன்றோய்” (பரிபா.3:31).

[கூந்தன் → கூந்தல்]

கூந்தல்³ *kūndal*, பெ.(n.) 1. தலையிடம்; head, as of plants. “கூந்த லேந்திய கமுகங் காய்க்குலை” (சீவக. 2403). 2. கூந்தற்பனை (வின்.) பார்க்க; seekūndar-paṇai, jaggery palm. 3. கமுகு பனை

இவற்றின் ஓலை (வின்.); leaves of palmyra and areca palms. 4. விழாக்காலங்களில் வாயிலை அழகுபடுத்தும் குருத்தோலைத் தோரணம் (யாழ்ப்.); tender coconut leaves formed into festoons and used to decorate arched portals on festive occasions. 5. கமுகங்குலைக் கூந்தல் (வின்.); spathe of arecanut trees. 6. பூ முதலியவற்றின் மெல்லியதோர் உறுப்பு; filaments, treads, fibres, fringes. 7. குதிரைவாற்சாமை (தைவெ.தைவ.17); horse-tails millet.

[கூந்தல் + கூந்தல் போன்றது, கூந்தல் உள்ள இடம்]

கூந்தல்⁴ *kūndal*, பெ.(n.) காரைக்குட்டியின்; seafish, pale, dull-red, attaining 1ft. in length.

[குந்தல் → கூந்தல்]

கூந்தல்⁵ *kūndal*, பெ.(n.) 1. தேங்காயை மூடியிருக்கும் நார் (திருநெல்.); the fibrous covering of coconut. 2. கமுகு (அகி.நி.); areca palm.

[கூந்தல் + கூந்தல்]

கூந்தல்கொள்(ரு)-தல் *kūndal-koḷ*, 16 செ.கு.வி. (v.i.) மகளிரைத் தழுவதல்; lit., to lay hold of a woman's tresses, to embrace a woman. “யாரிவனெங் கூந்தல் கொள்வான்” (கலித். 89).

[கூந்தல் + கொள்-]

கூந்தல்சேகம் *kūndal-śēkam* பெ.(n.) தென்னை மரத்தின் மட்டை; the stem of coconut leaves (சா.அக.).

[கூந்தல் + சேகம்]

கூந்தல்தொடு-தல் *kūndal-toḍu*, 20 செ.கு.வி.(v.i.) கூந்தல்கொள்(ரு)-தல் பார்க்க; see *kūndal-koḷ*, “பூங்கோதை வேண்டேங் கூந்தல் தொடேம்” (சீவக. 1229).

[கூந்தல் + தொடு-]

கூந்தல்மாரி *kūndalmāri*, பெ.(n.) தேவதாரு; deccani deodar (சா.அக.).

[கூந்தல் + மாரி]

கூந்தல்முள்ளி *kūndal-muḷḷi*, பெ.(n.) நீண்ட முட்களையுடைய ஒருவகை முள்ளி; a thishts with long thorns (சா.அக.).

[கூந்தல் + முள்ளி.]

கூந்தல்வேல் *kūndal-vēl* பெ.(n.) ஒருவகை வேலமரம்; சாலி; elephant thorn (சா.அக.).

[கூந்தல் + வேல்.]

கூந்தலழகி *kūndalaḷagi*, பெ.(n.) ஒரு மரம்(சா.அக.); a tree.

[கூந்தல் + அழகி.]

கூந்தலறுகு *kūndalarugu*, பெ.(n.) அறுகம் புல்வகை (வின.); hairy-grass.

[கூந்தல் + அறுகு.]

கூந்தலாற்று-தல் *kūndal-ārru-*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) ஈரமயிரைக் கோதி உலர்த்துதல்; to loosen and dry one's hair after bathing.

[கூந்தல் + ஆற்று.]

கூந்தலெழில் மாணிக்கம் *kūndaleḷil-māṇikkam* பெ.(n.) மயிர்மாணிக்கம்; morning mallow (சா.அக.).

[கூந்தல் + எழில் + மாணிக்கம்.]

கூந்தளம்பாவை *kūndalam-pāvai*, பெ.(n.) பூவகை; convolvulus flower. “காந்தமணி கூந்தளம் பாவை நீண்டு” (சீவக.1671).

[கூந்தல் + அம் + பாவை.]

கூந்தற்கணவாய் *kūndar-kanavāy*, பெ.(n.) மீன்வகை (வின.); a species of cuttlefish.

[கூந்தல் + கணவாய்.]

கூந்தற்கமுகு *kūndar-kamugu*, பெ.(n.) 1. கமுகு

வகை(பிங்.); Areca palm. 2. தாளிப்பனை (இராட்.); talipot palm.

[கூந்தல் + கமுகு.]

கூந்தற்பனை *kūndar-papai*, பெ.(n.) 1.தாளிப்பனை (பிங்.); talipot palm. 2. திப்பிலிப்பனை; jaggery palm.

[கூந்தல் + பனை.]

கூந்தற்பனைக்கள் *kūndar-papai-k-kaḷ*, பெ.(n.) கூந்தற்பனையின் பாளையினின்று எடுக்கும் கள்; toddy extracted from the spathe of the blastered sag tree (சா.அக.).

[கூந்தல் + பனை + கள்.]

இதனைப் புளிக்க வைத்து வாலையிலிட்டுக் காய்ச்சி ஒரு வித வெற்றிர் இறக்கலாம். இதை மருந்தில் பயன்படுத்துவர். இது மலச்சிக்கலைப் போக்கும். இக்கஷணைக் காய்ச்சி எடுக்கும் வெல்லம் கூந்தல் வெல்லம்.

கூந்தற்பனைச்சாராயம் *kūndar-papai-c-cārayam*, பெ.(n.) கூந்தற்பனைக்கள் பார்க்க; see *kūndar-panai-k-kaḷ*.

[கூந்தற்பனை + சாராயம்.]

கூந்தற்பனைவெல்லம் *kūndar-papai-vellam*, பெ.(n.) கூந்தற்பனையின் சாற்றினின்று எடுக்கும் வெல்லம்; jaggery obtained from the sap of bastard sags tree (சா.அக.).

[கூந்தற்பனை + வெல்லம்.]

கூந்தற்பாசி *kūndar-pāśi*, பெ.(n.) நீர்ப்பூடுவகை (யாழ்.அக.); trailing moss.

[கூந்தல் + பாசி.]

கூந்தற்பூகம் *kūndar-pūgam*, பெ.(n.) கூந்தற் கமுகு பார்க்க; see *kūndar-kamugu*.

[கூந்தல் + பூகம்.]

கூந்தன்மா *kūṇṭaṇ-mā*, பெ.(n.) குதிரை; horse.
 “கூந்தன்மாவென்று கண்டார் சொல்லும்படி” (பரிபா.
 3.31, உரை.).

[கூந்தல் = பிடரி மயிர். கூந்தல் + மா.]

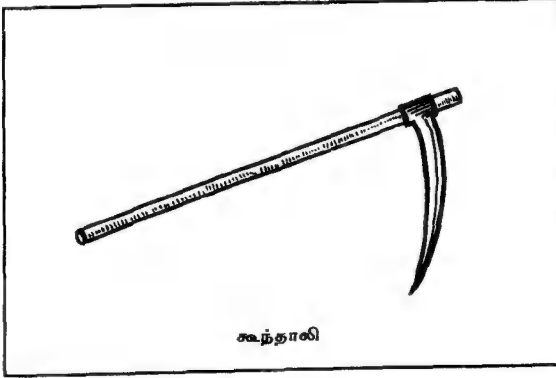
கூந்தாலம் *kūṇṭālam*, பெ.(n.) கூந்தாலி பார்க்க;
 see *kūṇṭāli*

[கொந்து → குந்தாலம் → கூந்தாலம்.]

கூந்தாலி *kūṇṭāli*, பெ.(n.) கடப்பாரை (விண்.); crow-
 bar, pick-axe.

ம. குந்தாலி

[கொந்து → கொந்தாலி → கூந்தாலி.]

கூந்தாலி

கூந்தியாவழுந்து *kūṇṭiyā-vuṇṇuṇḍu*, பெ.(n.)
 உழுந்துவகையு ளொன்று (நாஞ்சி.); a kind of black-
 gram.

[கொத்து → கொந்து → கொந்தியம் → கூந்தியம் +
 உழுந்து.]

கூந்து *kūṇḍu*, பெ.(n.) கூந்தல்³ பார்க்க; see
kūṇḍal. “கூந்திளம் பிடி” (குளா. நாட்டு. 19).

[குல் → கூல் → கூந்து.]

கூப்பாடு¹ *kūppāḍu*, பெ.(n.) பேரொலி; great noise,
 uproar (சா.அக.). மெதுவாகப் பேசுவதை விட்டு ஏன்
 கூப்பாடு போடுகிறாய்? (உ.வ.).

[கூ³ + பாடு - கூப்பாடு.]

கூப்பாடு² *kūppāḍu*, பெ.(n.) 1. கூப்பிடுகை; call,
 summoning. 2. பேரொலி; clamour, great noise.

ம. கூப்பாடு

[கூ + பாடு - கூப்பாடு.]

கூப்பாடுதூரம் *kūppāḍu-tūram*, பெ.(n.) கூப்பிடு
 தூரம் பார்க்க; see *kūppiḍu-tūram*.

[கூப்பாடு + தூரம்.]

கூப்பிடாரொட்டி *kūppiḍāroṭṭi*, பெ.(n.) கரு நொச்சி
 (சா.அக.); a plant.

[கூப்பு + இடர் + ஓட்டி - கூப்பிடாரொட்டி.]

கூப்பிடு¹-தல் *kūppiḍu*, 9 செ.குன்றாவி(v.t.)
 1. அழைத்தல்; to call, call by name, summon.
 2. வரவழைத்தல்; to invite.

Fin. kutsua; Huntl. kutta; Lap. goccot;
 Jap. kuch; Q. jotokay.

[கூவு → கூவிடு → கூப்பிடு.]

கூப்பிடு²-தல் *kūppiḍu*, 19 செ.கு.வி.(v.i.)
 1. அச்சம், துயரம் முதலியவற்றைக் கத்துதல்; to call
 out, cry out, halloo, shriek. 2. உதவி வேண்டிக்
 கரைதல்; cry for help.

ம. கூப்பிடுக

[கூவு → கூவிடு → கூப்பிடு.]

கூப்பிடு³-தல் *kūppiḍu*, 20 செ.குன்றாவி.(v.i.)
 தொழுதற்குக் கைகுவித்தல்; to join hands in wor-
 ship. “கூப்பிட்டேன் சொல்கைதனை” (தனிப்பா. II,
 98,251).

[கூ + இடு - கூவிடு → கூப்பிடு.]

கூப்பிடு⁴ *kūppiḍu*, பெ.(n.) 1. முறையீடு; calling for
 aid supplication. “எழுந்தன னமரர் கூப்பிட்டால்”
 (உத்தரரா. வரையெடு.77). 2. கூப்பிடு தொலைவு;
 calling distance “கூப்பிடு கடக்குங் கூர்நல்
 லம்பின்” (மலைபடு. 421).

[கூப்பிடு → கூப்பிடு.]

கூப்பிடுதூரம் *kūppiḍu-tūram*, பெ.(n.) கூப்பிடு தொலைவுபார்க்க; see *kuppiḍu-tolaiṇu*.

[கூப்பிடு + தூரம்]

கூப்பிடுதொலைவு *kūppiḍu-tolaiṇu*, பெ.(n.) கூப்பிடு, ஒரு குரோசவளவு (திவா.); lit., the distance at which a shout can be heard Indian league. ஒருவன் கூப்பிட்டாற் பிறன் கேட்குந்தொலைவு.

மறுவ. கூப்பிடுதொலைவு

[கூப்பிடு + தொலைவு]

என்சான் கோல் ஐந்துறு கொண்ட தொலைவு ஒரு கூப்பிடு (குரோசம்) எனப்படும்.

கூப்பிடுவான் *kūppiḍuvāṇ*, பெ.(n.) கதறிக் கொண்டே இறக்கச் செய்வதாகிய ஆட்டுநோய் (யாழ்ப்.); a kind of lung disease especially among goats, causing continuous bleating and sudden death.

[கூவிடு → கூப்பிடு → கூப்பிடுவான்]

கூப்பில் *kūppil*, பெ.(n.) பூகணைக்காய்; pumpkin (சா.அக.).

மறுவ. கும்பளம்

[கும்பு → கூம்பு → கூப்பில்]

கூப்பீடு *kūppiḍu*, பெ.(n.) 1. கூப்பாடு; call, whoop. “வருந்திக் கூப்பிடுங் கூப்பீட்டைக் கேட்கவும்” (புறநா.44, உரை). 2. கூப்பிடுதூரம்; calling distance. “முழநான்குகோல் அக்கோலைஞ்ஞாறு கூப்பீடு” (வீரசோ.யாப்.33, உரை).

[கூப்பிடு → கூப்பீடு]

கூப்பு¹-தல் *kūppu-*, 18 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. கைகுவித்தல்; to join hands as in worship. “வாளொடுங் கோலொடுங் கூப்பு” (சீவக. 430). 2. குவித்தல்; to heap up, as sand or grain. “கூப்பிய களக மாழையால்” (சீவக. 913). 3. சுருக்குதல்; to close, contract, shut in, as an umbrella, to withdraw, draw in, as the sun his rays. சூரியன்

கிரணங்களைக் கூப்பிட்டுக் கொண்டு மறைந்தான் (விண்.).

ம. கூப்புக

[குவிப்பு → கூப்பு]

கூப்பு *kūppu*, பெ.(n.) குவியச் செய்கை; joining hands as in worship. “என் கைகூப்புச் செய்கையே” (திவ். திருவாய். 4:3,2).

[குவி → குவிப்பு → கூப்பு]

கூப்புரம் *kūppuram*, பெ.(n.) கூப்புறம் பார்க்க; see *kūppuram*.

[குவி + புறம் - குவிபுறம் → கூப்புறம் (கொ.வ.).]

கூப்புறம் *kūppuram*, பெ.(n.) முழங்கை; elbow (சா.அக.).

[குவி + புறம் - குவிபுறம் → கூப்புறம் (கொ.வ.).]

கூபகம்¹ *kūbagam*, பெ.(n.) இடுப்பிலுள்ள எலும்புக் கூட்டின் குழிவிடம் (இங்.வை.13); pelvis.

[கூள் → குவ் → கூவல் → கூவகம் → கூபகம்]

கூபகம்² *kūbagam*, பெ.(n.) மலைநாட்டிற் கொல்லத்தைத் தலைநகராகக் கொண்ட ஒரு நாடு; name of a country whose capital was Quilon. “கூபக மிரட்ட மொட்டம்” (பாரத. படை.19) (T.A.S.II.16).

[கூவல் → கூபம் (பள்ளம், பள்ளத்தாக்கு) → கூபகம்]

கூபம் *kūbam*, பெ.(n.) 1. கிணறு; well. 2. ஊற்றுக் குழி; spring (சா.அக.).

[கூவல் → கூவம் → கூபம்]

கூபரம் *kūbaram*, பெ.(n.) முழங்கை; elbow.

[கூப்புறம் → கூபரம் (கொ.வ.).]

கூம்பல் *kūmbal*, பெ.(n.) குமிழுமரம் (திவா.); coomb teak.

ம. கூம்பன்

[கூம்பு → கூம்பல்]

கூம்பு¹-தல் *kūmbu-*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. குவிதல்; to close, to shut, as a flower “செய்ய கமல மலர்கூம்ப” (நைடத. சந்திரோ.2). 2. ஒடுங்குதல், சுருங்குதல் (கூடா.); to contract, shrink. 3. ஊக்கங் குறைதல்; to lose courage, zeal or enthusiasm. “வடவர் வாடக் குடவர் கூம்ப” (பட்டினப். 276). 4. சேறு (விண்.); mud. கூம்பினிற் புதைத்த கல் (W.).

ம. கூம்புக

[குவி → கும்பு → கூம்பு]

கூம்பு² *kūmbu*, பெ.(n.) 1. பாய்மரம்; mast of a vessel. “கூம்புமுதன் முறிய வீங்குபிணி யவிழ்ந்து” (மணிமே. 4.30). 2. தேர்மொட்டு (திவா.); cone shaped pinnacle of a chariot. 3. பூமொட்டு; bud. “தாழைக் கூம்பவிழ்ந்த வொண்பூ” (ஐந்.ஐம்.49).

[குழுப்பு → கும்பு → கூம்பு]

கூம்பூரணம் *kūmbūraṇam* பெ.(n.) கொள்ளுக் காய்வேளை; purple wild indigo (சா.அக.).

[கூம்பு + பூரணம்]

கூமம் *kūmam*, பெ.(n.) நீர்நிலை (யாழ்.அக.); pond, pool.

[கூவல் → கூபம் → கூமம் (கொ.வ.).]

கூமரை *kūmarai* பெ.(n.) காட்டிலவு (மலை.) பார்க்க; see *kāṭṭilavu*.

[கூம்பு + உறை - கூம்புறை → கூவுரை → கூமரை (கொ.வ.).]

கூமா *kūmā*, பெ.(n.) கூவமா (யாழ்.ப.) பார்க்க; see *kūvamā*.

[கூவமா → கூமா.]

கூழுட்டாள் *kūmuṭṭai*, பெ.(n.) பெருமூடன் (இ.வ.); stupid, fool, a term of abuse.

மறுவ. கூழுட்டை, கூழ்முட்டை

[கூழ் + முட்டை + ஆள். கெட்டுப்போன முட்டை போன்று பயன்படாத ஆள்.]

கூழுட்டை *kūmuṭṭai*, பெ.(n.) கூழ்முட்டை (இழி.வ.) பார்க்க; see *kūl-muṭṭai*

[கூழ்முட்டை → கூழுட்டை.]

கூர்¹-தல் *kūr-*, 16 செ.கு.வி.(v.i.) 1. மிகுதல்; to be abundant, excessive. “பெருவறங் கூர்ந்த கானம்” (பெரும்பாண். 23). 2. விருப்பங்கொள்ளுதல்; to covet hanker after. “எங்கையர் தோள் கூடினான்பின் பெரிது கூர்ந்து” (திணைமாலை. 124). 3. வளைதல்; to bend. “மெய்கூர்ந்த பனியொடு” (கலித். 31:6). 4. அளவு குறைதல், குன்னாத்தல் (நெடுநல், 9 உரை); to contract with cold.

[குல் → கூடல் → கூழ். குல் : கூடுதல் கருத்து வேர் மிகுதல், மேற்செல்லுதல், வளைதல், சுருங்கல் பொருள்களில் விரிந்தது.]

கூர்-த்தல் *kūr-*, 12 செ.கு.வி.(v.i.) 1. மிகுதல்; to be abundant, excessive. “கூர்ப்புங் கழிவு முள்ளது சிறக்கும்” (தொல்.சொல். 314). 2. கூர்மையாதல்; to be sharp, as the edge or point of an instrument “கூர்க்குநன் மூவிலைவேல்” (தேவா.367:8). 3. அறிவு நுட்பமாதல்; to be keen, acute, penetrating, as the intellect. 4. உவர்த்தல்; to be saltish, brackish. “மென்றுறைப்புனல் கூர்ப்புறக் கடலேறி” (தணிகைப்பு. திருநாட்.164). 5. சினத்தல்; to be enraged, become furious. “கூர்த்துநாய் கவ்விக் கொளக்கண்டும்” (நாலடி.70).

[குல் → கூல் → கூர்.]

கூர்³ *kūr*, பெ.(n.) 1. மிகுதி; exuberance, abundance. “கூரி வாண்மைச் சிறியேன்” (புறநா.75:4). 2. கூர்மை; sharpness, as of a point or edge. “கூர்வேற் கோன்” (திவ்.பெரியாழ்.4:2,7). 3. கூர்மை

யுள்ள நுனி (இ.வ.); pointed edge. 4. குயவன் சக்கரத்தைத் தாங்கும் ஓர் உறுப்பு; the stand or support of a potter's wheel. “கூரினை யிழந்து போய்க் குலாலன் சக்கர நீர்மைய தானது” (கந்தபு. தாரக.136). 5. இலையின் நடுநரம்பு (யாழ்ப்.); fibre, leaf rib, as of the neem. 6. கதிர்க்கூர் (வின்.); awn, beard of grain. 7. கதவுக்குடுமி; projecting pivots on which a door swings. 8. காரம்(வின்.); pun-gency. 9. குத்துப்பாடான பேச்சு; cutting or sarcastic speech.

Fin. karki; Es. kark; Mong. gurca.

[கூல் → கூல் → கூர்.]

kūr, a sharp point. Comp. HEB. *kūr*, to pierce, to bore; SANS. *khur*, to cut.

கூர்⁴ *kūr*, பெ.எ.(adj.) 1. மிக்க; intense, excessive “கூரிருட் பிழம்பே” (நெடத.மாலை. 11). 2. சிறந்த; fine “கூர்குச்செக்கரே” (திருக்கோ. 346).

[கூல் → கூல் → கூர்.]

கூர்க்கறுப்பன் *kūr-k-kaṟuppan*, பெ.(n.) உயர்ந்த நெல்வகை (வின்.); a kind of bearded paddy of superior quality.

[கூர் + கறுப்பன். (கறுப்பன் = தாடியுடைய கறுப்பன் தெய்வம்).]

கூர்கெட்டுப்போ-தல் *kūr-keṭṭu-pō-*, 8 செ.குன்றாவி (v.t.) அறிவு மழுங்குதல்; becoming dull witted through old age (சா.அக.). கூர்கெட்டவனாயிருக்காதே.

[கூர் + கெட்டு + போ-]

கூர்கெடல் *kūr-keṭal*, பெ. (n.) அறிவு மழுங்கல்; becoming dullwitted (சா.அக.).

[கூர் + கெடல்.]

கூர்கெடு-தல் *kūr-keṭu-*, 20 செ.கு.வி.(v.i.) 1. நுனி மழுங்குதல்; to become blunt, dull; to lose

point, as a tool. 2. அறிவு மழுங்குதல்; to become dull-witted, to lose one's sharpness of intellect, as in old age.

[கூர் + கெடு.]

கூர்கேவு *kūr-kēvu*, பெ.(n.) வெண்கடுகு (மலை.) பார்க்க; see *ven-kaṭugu*.

[கூர் + கேவு. கடுகு → கடுவு → கேவு (கொ.வ.).]

கூர்ங்கண் *kūr-ṅ-kan*, பெ.(n.) ஊடுருவிப் பார்க்குங்கண்; sharp, piercing eyes.

[கூர் → கூர்ம் + கண்.]

கூர்ச்சகம் *kūr-c-cagam*, பெ.(n.) பல்லுக்குச்சி (யாழ்.அக.); tooth brush.

[கூர் + (சாகம்) சகம்.]

கூர்ச்சேகரம் *kūrccacēgaram*, பெ.(n.) தென்னை மரம்; coconut tree (சா.அக.).

[கூர் → கூர்த்த (உயரமான) → கூர்ச்ச + சேகரம். செம் + கேரம் - செங்கேரம் → சேகரம் (தென்னை).]

கூர்ச்சம்¹ *kūrccam*, பெ.(n.) கட்டடத்திற்கு உதவுஞ் சிறுகால் (இ.வ.); small-sized post used in building.

[கூர் → கூர்த்தம் (நெடுங்கழி) → கூர்ச்சம் (கொ.வ.).]

கூர்ச்சம்² *kūrccam*, பெ.(n.) 1. தருப்பை (பிங்.); darbha grass. 2. மறை (வேதக்) கருமங்களிற் பயன்படுத்தும் தருப்பைக் கொத்து; bundle of darbha grass used in ceremonies and sacrifices “கோலும் புல்லும் ஒரு கையிற் கூர்ச்சமும்” (தேவா.497:8).

[கூர் → கூர்த்தம் (நெடும்புல்) → கூர்ச்சம்.]

கூர்ச்சரம் *kūrccaram*, பெ.(n.) 1. குச்சர மாநிலம்; Gujarat state. 2. ஐம்பத்தாறு நாடுகளொன்று; (திருவேங்.சத.97); Gujarat, one of 56 ancient countries.

Gur, Gujjar, Gujar, Gurjar

[குச்சரம் → கூச்சரம்: குச்சரம் = ஆலமரம்.

அம்மரத்தின் கீழ் நடந்த குச்சரர் வாணிகம், வணிகரின் குடிப்பெயர், வணிகரால் பெயர் பெற்ற நிலப்பகுதி.]

கூர்ச்சரி *kūrccari*, பெ.(n.) பண்வகையு ளொன்று (பரத.இராக.56); a specific melody-type.

[குச்சம் → குச்சரி: இடுப்பில் கட்டிக் கொள்ளும் மணி, அம் மணியோசைக்கு ஏற்ப ஆடும் ஆடல்.]

கூர்ச்சாரம் *kūrccāram*, பெ.(n.) சிவச்சாரம் (சா.அக.); *sivacāram*.

[கூர் + சாரம்.]

கூர்ச்சி¹ *kūrcci*, பெ.(n.) குருச்சி பார்க்க; see *kurucci*

[குருச்சி → கூர்ச்சி.]

கூர்ச்சி² *kūrcci*, பெ.(n.) கூர்மை; sharpness, keenness, pointedness. “கூர்ச்சிவா யரவம் வீழ்த்தி” (குற்றா.தல.கவற்.10).

[கூர் → கூர்ச்சி.]

கூர்ச்சிகை *kūrccigai*, பெ.(n.) 1. பூவரும்பு; flower-bud. 2. ஊசி; needle (சா.அக.). 3. தூரிகை கரிக்கோல் (எழுதுகோல்) (யாழ்.அக.); pencil, painter's brush.

[கூர் → கூர்ச்சி → கூர்ச்சிகை.]

கூர்ச்சு *kūrccu*, பெ.(n.) 1. கூர்ச்சி பார்க்க; see *kūrcci*² 2. கூரிய முளை; pointed stick, stake. கூர்ச்சுக் கட்டையாய்ப் போயிற்று (இ.வ.).

[கூர் → கூர்ச்சு.]

கூர்ச்சுக்குல்லா *kūrccu-k-kullā*, பெ.(n.) நெடுங்குல்லா (வின்.); conical shaped cap.

[கூர்ச்சு + குல்லா.]

கூர்ச்சீவியபாக்கு *kūr-śīviya-pāḥku*, பெ.(n.) இழைத்த பாக்குச் சீவல்; scraped betel nut (சா.அக.).

[கூர் + சீவிய + பாக்கு.]

கூர்ச்சீவு¹-தல் *kūr-śīvu-*, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.)

1. கூராக்குதல்; to sharpen, make pointed.

2. சீவுதல்; to scrape, slice of as areca nut.

கூர்ச்சீவின பாக்கு (இ.வ.).

[கூர் + சீவு.]

கூர்ச்சீவு²-தல் *kūr-śīvu-*, 10 செ.கு.வி. (v.i.)

2. கொம்பு சீவுதல்; to sharper the horn of an ox to

pierce the opponent. 2. பகை மூட்டுதல் (இ.வ.); to incite, as to a quarrel.

[கூர் + சீவு-]

கூர்த்தல் *kūrttal*, பெ.(n.) மிகுதியாதல்; being excessive. 2. உவர்த்தல்; being saltish (சா.அக.).

[கூர் → கூர்த்தல்.]

கூர்த்தலை *kūr-t-talai*, பெ.(n.) 1. கூர்மையான தலை; cone head, tower head. 2. உள்ளங்கால், உள்ளங்கையின் மேற்பாகம்; the upper part of the palm of the hand and the sole of the feet (சா.அக.).

[கூர் + தலை.]

கூர்த்திகை *kūrttigai*, பெ.(n.) 1. மட்டிப்படைக்கலம் (திவா.); a weapon shaped like a sledge - hammer. 2. படைக்கலம்; arms, weapons.

[கூர் + திகை.]

கூர்துளைஇணைப்பு *kūr-tuḥai-eṇaiṇṇu*, பெ.(n.)

இழைத்த இரு சட்டங்களிலும் ‘நல்புறம்’ வரைந்து இணைக்கும் இணைப்பு (தச்.தொ.வரி.); a mode of joining two wooden frames in joinery.

[கூர் + துளை + இணைப்பு.]

கூர்ந்த பஞ்சமம் *kūrnda-pañjamam*, பெ.(n.) மருதயாழ்த்திற வகை (பிங்.); an ancient secondary melody type of Marudam class.

[கூர் → கூர்ந்த + பஞ்சமம்.]

கூர்நாடி *kūr-naḍi*, பெ.(n.) கடு (துரித) நாடி; sharp pulses (சா.அக.).

[கூர் → கூர்ந்த + பஞ்சமம்.]

கூர்ப்பகழி *kūr-p-pagaḷi*, பெ.(n.) 1. கனிம நஞ்சு (சங்.அக.); a mineral poison. 2. கூரான அம்பு; sharp arrow.

[கூர் + பகழி.]

கூர்ப்படைதறை *kūrppaḍaitarai*, பெ.(n.) கீழ்க்காய் நெல்லி; small leaved feather foil (சா.அக.).

[கீழ்ப்படு + (அத்துறை) அத்துறை - கீழ்ப்படைத்துறை → கூர்ப்படைதறை (கொ.வ.).]

கூர்ப்பம் *kūrppam*, பெ.(n.) புருவநடு; middle of the eye-brows (சா.அக.).

[கூர் → கூர்ப்பம்.]

கூர்ப்பரம் *kūrpparam*, பெ.(n.) முழங்கை (பிங்.); elbow.

[கீழ் + புறம் - கீழ்ப்புறம் → கூர்ப்பரம் (கொ.வ.).]

கூர்ப்பிஞ்சு *kūr-p-piñju*, பெ.(n.) மிதிபாகற் பிஞ்சு; ground bitter gourd creeper (சா.அக.).

[கூர் + பிஞ்சு.]

கூர்ப்பிடு-தல் *kūrppiḍu*, 20 செ.கு.வி.(v.i.) தீட்டிக் கூர்மையாக்குதல்; to sharpen, as a tool. "படையைக் கூர்ப்பிடுதலோடும்" (சீவக. 2303).

[கூர் → கூர்ப்பு (கூர்மை) + இடு.]

கூர்ப்பு *kūrppu*, பெ.(n.) 1. உள்ளது சிறந்து மிகுமை (தொல்.சொல்.314); abundance, excess, improvement. 2. கூர்மை; sharpness, pointedness. "கூர்ப்புக் கொண்டகட்கொடிச்சியர்" (கந்தபு. திருநாட்டு.45). 3. அறிவுக்கூர்மை; keenness of

perception, acuteness of intellect "கூர்ப்பில்லா மனுடனும்" (சூடா.11:132). 4. உவர்ப்பு; brackishness, saltiness.

ம. கூர்ப்பு; க., து. கூர்ப்பு

[கூர் → கூர்ப்பு.]

கூர்மக்கருடமூலி *kūrma-k-karuḍa-mūli*, பெ.(n.) வெள்ளை நாயுருவி; a white species of *nāyuruvi* (சா.அக.).

[கூர்மம் + கருடன் + மூலி.]

கூர்மக்கை *kūrma-k-kai*, பெ.(n.) பெருவிரலை நீட்டி மற்றை விரல்களை வளைத்துக் கீழ்நோக்கிப் பிடிக்கும் நாட்டிய முத்திரைக் கை (பரத.பாவ.39); gesticulation in dancing, in which the thumb is held straight and the other fingers are bent and pointed downwards.

[கூர்மம் + கை.]

கூர்மகன்னியான் *kūrma-k-kanniyān*, பெ.(n.) சிவனார் வேம்பு; śhiva's neem (சா.அக.).

[கூர் → கூர்மம் + (கண்ணி) கன்னி + ஆன்.]

கூர்மச்சக்கரம் *kūrma-c-cakkaram*, பெ.(n.) ஓவியப்பா வகையுள்ளொன்று (யாப்.வி.497); a kind of *cittirakavi*.

[கூர்மம் + சக்கரம். கூர்மம் = ஆமை]

கூர்மத்தானம் *kūrma-t-tānam*, பெ.(n.) சம்மணம் அல்லது கால்மேல் கால் போட்டு உட்காருகை; a posture with folded legs (சா.அக.).

[கூர்மம் + தானம்.]

கூர்மத்தோடு *kūrmattōḍu*, பெ.(n.) ஆமையோடு; the shell of a turtle (சா.அக.).

[கூர்மம் + அத்து + ஓடு.]

கூர்மபுத்தி *kūrma-putti*, பெ.(n.) நுண்ணிய அறிவு; keen intellect (சா.அக.).

[கூர்மம் + புத்தி. புலம் → புத்தி → புத்தி]

கூர்மம் *kūrmam*, பெ.(n.) ஆமை; tortoise.

மறுவ. ஆமை, யாமை

[குல் (வளைதல், தாழ்தல், பின்வாங்குதல்) கூல் → கூர்
→ கூர்மம். (கால்களை உள்ளிழுத்துக் கொள்வது. ஒ.நோ.
கூர்மிகை (பின்புனை வளைந்த வீணை).]

கூர்மமகோதரம் *kūrma-magōdaram*, பெ.(n.)
காற்றுத் திரட்சியால் வயிற்றில் கட்டியைப்போல்
வீக்கங் கண்டு, சோறு செல்லாமல் ஆமைபோல்
வயிறு விம்மி இரைச்சலை உண்டாக்கும் ஒருவகை
நோய்; a kind of abdominal droopy, swelling or
enlargement of the abdomen resembling, the
shape of a turtle (சா.அக.).

[கூர்மம் + மகோதரம். ஆமைவயிறு பார்க்க; see
āmaivayiru.]

கூர்மமுனிமுறிப்பு *kūrma-muni-muṛippu*, பெ.(n.)
மாழைகளை (உலோகங்களை)ச் செய்வதற்கான
கூர்மமுனி சொன்ன முறை; the method in the
works of the sage Kurmarishi for altering the
virtues of metals for the purposes of purifying
them (சா.அக.).

[கூர்மம் + முனி + முறிப்பு. கூர்மம் = நுண்ணறிவு.]

கூர்மல்லி *kūr-malli* பெ.(n.) ஊசிமல்லிகை (சா.அக.);
slender jasmine.

[கூர் + மல்லி.]

கூர்மவளி *kūrma-vāḷi*, பெ.(n.) மயிர்க் கூச்செறிப்
பையும், விழி இமைப்பையும் உண்டாக்கும் பத்து
வளிகளில் ஒன்று; one of the ten vital airs of the
system causing the hairs stand in the ends, and
winking of the eye lids (சா.அக.).

மறுவ. கூர்மன்

[கூர்மம் + வளி.]

கூர்மவாயு *kūrmavāyu*, பெ.(n.) கூர்மவளி பார்க்க;
see *kūrma-vāḷi*

[கூர்மம் + வாயு.]

கூர்மவிருக்கை *kūrma-v-irukkai*, பெ.(n.) சம்மணம்
அல்லது கால்மேல் கால் போட்டு உட்காருகை; a pos-
ture with folded legs (சா.அக.).

[கூர்மம் + இருக்கை.]

கூர்மாசனம் *kūrmaśāgam*, பெ.(n.) கூர்ம
விருக்கை பார்க்க; see *kūrma-v-irukkai*

[கூர்மம் + ஆசனம்.]

கூர்மிகை *kūrmigai*, பெ.(n.) வீணைவகை
யுளொன்று (பரத.ஒழிபி.15); a kind of lute.

[கூர்மி → கூர்மிகை.]

கூர்மக்கோணம் *kūr-mukkōṇam*, பெ.(n.)
ஒவ்வொரு கோணமும் நேர்கோணத்துக்குக்
குறைந்ததாயுள்ள முக்கோணம் (விண்.); acute-
angled triangle.

[கூர் + முக்கோணம்.]

கூர்முள் *kūr-muḷ*, பெ.(n.) குதிரை செலுத்துங் கருவி;
spurs. “கூர்முட் பிடித்துத் தேர்மு னின்ற
திசைமுகன்” (சிலப். 6:44, உரை.).

ம. கூமுள்ளு (ஒரு மருந்துச் செடி)

[கூர் + முள்.]

கூர்மை *kūrmai*, பெ.(n.) 1. படைக்கலன் முதலிய
வற்றின் கூர்; sharpness, pointedness. “கூர்மை
யின் முல்லை யலைக்கு மெயிற்றாய்” (நாலடி, 287).
2. நுண்மை (திவா.); keenness of sight, acuteness,
intellect, penetration, subtlety சிறப்பு (திருக்கோ.
346, உரை); excellence, superiority. 4. கல்லுப்பு
(சங்.அக.); rock-salt. 5. வெடியுப்பு (சங்.அக.); salt-
petre.

ம. கூர்மை

[கூர் → கூர்மை.]

கூர்மைக்கரிவாள் *kūrmāi-k-karivāḷ*, பெ.(n.) வழலை (சவர்க்காரம்) (விண்.); soap.

[கூர்மை + கரிவாள் (கரிப்புள்ளது).]

கூர்மைச்சி *kūrmāicci*, பெ.(n.) குதிரைக் காதைப் போன்ற இலையுடைய ஒரு கள்ளி; a kind of spurge tree, the leaf of which resembles the horse's ear (சா.அக.).

[கூர்மை → கூர்மைச்சி]

கூர்மைநாரி *kūrmāi-nāri*, பெ.(n.) கெந்திலவணம் என்னும் உப்புவகை; a kind of salt (சா.அக.).

[கூர்மை + நாரி.]

கூர்மைப்பார்வை *kūrmāi-p-pārvai*, பெ.(n.) நுட்பமான பார்வை; sharp sight.

[கூர்மை + பார்வை]

கூர்மைபார்¹-த்தல் *kūrmāi-pār*, 14 செ.கு.வி.(v.i.) படைக்கலனின் கூர்மையைச் சரிபார்த்தல்; to try the sharpness of an instrument.

மறுவ. கூர்பார்

[கூர்மை + பார்.]

கூர்மைபார்²-த்தல் *kūrmāi-pār*, 4 செ.குன்றாவி (v.t.) ஒருவன் திறமையைத் தெரிவு செய்தல்; to test one's acuteness of intellect or ability.

மறுவ. கூர்பார்

[கூர்மை + பார்.]

கூர்மைமணல் *kūrmāi-maṇal*, பெ.(n.) வெள்ளி மணல்; white sand or silver ore. 2. நுண்ணிய மணல்; fine sand.

மறுவ. நுண்மணல்

[கூர் + மணல்.]

கூர்மையிலோன் *kūrmāi-y-illōṇ*, பெ.(n.) அறிவற்றவன், மந்தன் (பிங்.); dullard, stupid person.

[கூர்மை + இல்லோன்.]

கூர்மையுப்பு *kūrmāi-y-uppu*, பெ.(n.) கல்லுப்பு; salt (சா.அக.).

[கூர்மை + உப்பு.]

கூர்வலகம் *kūrvālagam*, பெ.(n.) நாணல் (சா.அக.); kaus, a large and coarse grass.

[கூர் + அலகு + ஆம்.]

கூர்வாங்கு-தல் *kūr-vāṅgu*, செ.குன்றாவி. (v.t.) படைக்கலன் முதலியவற்றைக் கூர்மையாக்குதல் (இ.வ.); to sharpen the edge, whet.

[கூர் + வாங்கு.]

கூர்வாயிரும்பு *kūr-vāy-irumbu*, பெ.(n.) அரிவாள் மணை (பிங்.); knife blade fastened to a piece of wood for cutting vegetables.

மறுவ. அரிவாள்மணை

[கூர் + வாய் + இரும்பு.]

கூர்வாலி *kūr-vāli*, பெ.(n.) செம்பருந்து; red hawk (சா.அக.).

[கூர் + வாலி.]

கூர்வை *kūrvai*, பெ.(n.) கப்பலின் குறுக்குக்கட்டை (கடற்.); transom, beam across the stern post of a ship.

[கூர் + கூர்வை.]

கூரணம் *kūraṇam*, பெ.(n.) 1. கோடகசாலை (மலை.) பார்க்க; see *kōḍagaśalai* Coromandel gendarussa. 2. பாகல் (யாழ்.அக.); balsam pear.

[கூர் → கூரணம். கூர் = பகுதி, கசப்பு மிகுதி.]

கூரம் *kūram*, பெ.(n.) யாழ்; a kind of, stringed musical instrument. “கூர நாண் குரல்” (பரிபா. 19:44).

[கூல் → கூல் (வளைவு) → கூர் → கூரம்.]

கூரம்² *kūram*, பெ.(n.) கூரணம் (மலை.); very small plant.

[கூரணம் → கூரம்.]

கூரம்³ *kūram*, பெ.(n.) 1. கொடுமை; cruelty, severity. “கூரமிக்கவன்” (தேவா.893.5). 2. பொறாமை (திவா.); envy. jealousy. 3. அழிவு; destruction.

[கூல் (அழித்தல், கெடுத்தல்) → கூரம் கூர் = மிகுதல், பொங்குதல், கெடுத்தல்.]

கூரம்பாகம் *kūrampāgam*, பெ.(n.) கோடகசாலை (சா.அக.);

[கூரம் + பாகம்.]

கூரம்பு *kūrambu*, பெ.(n.) நிரையம்; a hell. “கூரம்பு வெம்மணல்” (ஏலா.67).

ம. கூரம்பு

[கூர் → கூரம்பு.]

கூரரம் *kūraram*, பெ.(n.) முழங்கை; elbow (சா.அக.).

[கீழ்ப்புறம் → கூர்ப்புறம் → கூரரம் (கொ.வ).]

கூரல்¹ *kūral*, பெ.(n.) 1. பெண்களின் தலைமயிர் (பிங்.); woman's hair. 2. இறகு (பிங்.); feathers.

[கூரல் (கொத்து) → கூரல்.]

கூரல்² *kūral*, பெ.(n.) குடலினின்று பண்ணை என்னும் கூழ்ப்பசை செய்யப் பயன்படும் மீன்வகை; a large fish from the intestines of which a glue is made. 2. பறவையிறகு; plume of bird; feather.

ம. கூரல்

[கூரல் (கொத்து) → கூரல்.]

கூரறுக்கும்வாள் *kūr-aruḥkum-vāḥ*, பெ.(n.) அரம்பவகை (c.) dovetail saw.

[கூர் + அறுக்கும் + வாள்.]

கூரன்¹ *kūraṇ*, பெ.(n.) நெல்வகை (விண்.); a bearded kind of paddy.

[கூர் → கூரன்.]

கூரன்² *kūraṇ*, பெ.(n.) நாய் (பிங்.); dog.

[குக்கல் → குக்கரன் → கூரன்.]

கூரன் *kūraṇ*, பெ.(n.) ஆண்பாற் பெயர்வகை (யாப்.வி.537); a term indicative of the masculine gender.

[கூர் + அன்.]

கூராக்கு-தல் *kūrāḥku-*, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) கத்தி முதலியவற்றைக் கூர்படுத்துதல்; ; to make point, shaper.

ம. கூர்ப்பிடுக

[கூர் + ஆக்கு.]

கூராணி *kūr-āṇi*, பெ.(n.) ஆணிவகை (விண்.); sharp nail or pin.

ம. கூராணி

[கூர் + ஆணி.]

கூரம்பினாச்சு *kūrām-piṇāccu*, பெ.(n.) மண் கொத்தும் மரக்கருவி (யாழ்ப்.); a kind of pointed wooden shovel for grubbing up the earth.

[கூர் + ஆம். + பினாச்சு.]

கூரான் *kūrāṇ*, பெ.(n.) 1. குல்லான் (யாழ்.அக.); sharp pointed stake for digging. 2. பூடுவகை; a shrub.

[கூல் → கூல் → கூர் → கூரான். கூல் = குத்துதல்.]

கூரியகண் *kūriya-kaṇ*, பெ.(n.) கூர்மையான கண்; keen eye (சா.அக.).

[கூர் → கூரிய + கண்.]

கூரியபரணி *kūriya-paraṇi*, பெ.(n.) சிறுகுறிஞ்சா; small Indian ipecacuanha (சா.அக.).

[கூரிய + பரணி.]

கூரியம்¹ *kūriyam*, பெ.(n.) கை, கால்; certain parts of the body as hands, feet etc. (சா.அக.).

[கூறு → கூறியம் → கூரியம்.]

கூரியம்² *kūriyam*, பெ.(n.) கூர்மை (யாழ்.அக.); sharpness.

[கூர் → கூரியம்.]

கூரியவன்னி *kūriya-vanni*, பெ.(n.) கொடிவேலி (சங்.அக.); ceylon leadwood.

[கூர் → கூரி + வன்னி.]

கூரியன் *kūriyan*, பெ.(n.) 1. கூர்மையுள்ளவன்; sharp, clever person “கூரியருங் கூரியரையல்லாரை” (சிவதரு. பாயிர. 6). 2. அறிவன் (புதன்); mercury. “சக்கில பக்க மேவுங் கூரியன்” (சேதுபு. இராமாநரு.87).

[கூரி → கூரியன்.]

கூரியலவணம் *kūriya-lavanam*, பெ.(n.) துரிக; blue vitriol (சா.அக.).

[கூரிய + லவணம்.]

கூரியவான் *kūriyavan*, பெ.(n.) நுண்ணறிவுள்ளோன்; man of acute intelligence, genius (சா.அக.).

[கூர் → கூரியவன் → கூரியவான்.]

கூரிலவணம் *kūr-ilavanam*, பெ.(n.) அமரியுப்பு (விண்.); salt taken from urine.

[கூரி + லவணம்.]

கூருமி *kūrumi*, பெ.(n.) உமி மூக்கு (விண்.); sharp tip of the husk.

[கூர் + உமி - கூருமி (உமி மூடிய கூர்முனை).]

கூரெள் *kūreḷ*, பெ.(n.) எள்வகை; a variety of sesame.

[கூர் + எள்.]

கூரெள்ளெண்ணெய் *kūr-eḷ-ennai*, பெ.(n.) கூரெள் ஆட்டிய எண்ணெய்; oil extracted from the sesame seed (சா.அக.).

[கூர் + எள் + எண்ணெய்.]

கூரை *kūrai*, பெ.(n.) 1. இறக்கச்சரிவு; sloping roof, commonly thatched with grass or palm leaf. “குறுங்கூரைக் குடிநாப்பன்” (பட்டினப்.81). 2. குடில் (புவெ.10, முல்லைப். 9, உரை); small hut, shed, cottage.

ம. கூர; பிரா. உர (வீடு)

[கூர் → கூரை (கூர் முனை வடிவான வீட்டு முகடு, முகடு கொண்ட வீடு).]

கூரைக்கட்டு *kūrai-k-kaṭṭu*, பெ.(n.) கூரை வீடு(விண்.); thatched house.

[கூரை + கட்டு.]

கூரைக்கொட்டில் *kūrai-k-koṭṭil*, பெ.(n.) மாட்டுக்கொட்டில்; thatched cattle shed.

[கூரை + கொட்டில்.]

கூரைச்சால் *kūrai-c-cāl*, பெ.(n.) மணப்பந்தலில் வைக்குங் தண்ணீர்ச்சால் (இ.வ.); water-pot placed on a marriage dais.

[கூரை + சால்.]

கூரைத்தகடு *kūrai-t-tagaḍu*, பெ.(n.) கூரையை மூடப் பயன்படும் இரும்புத்தகடு அல்லது மாழை (உலோக)த் தகடு (கட்.தொ.வரி.); metal sheets used as roofing material.

கூரைத்து-தல் *kūrai-taṭṭu*, 5 செ.கு.வி.(v;i.) ஆண்பிள்ளை பிறந்தமைபற்றி மாமனோ அல்லது மற்ற உற்றாரோ மகிழ்ச்சிக் குறியாகக் கூரையைத் தட்டுதல் (யாழ்ப்.); to tap the roof for joy, as the uncle or other relations do when a male child is born.

[கூரை + தட்டு-]

கூரைமானம் *kurai-māṇam*, பெ.(n.) கூரைப் பகுதியை மூடப் பயன்படும் ஒடு, புல், தகடு முதலிய பொருள்கள் (பொ.வழக்.); tiles, grass, thatch etc. used as roofing materials.

மறுவ. கூரைச்சாதனம்

[கூரை + மானம்.]

கூரையில்லாச்சுவர் *kūrai-y-illā-c-cuvar*, பெ.(n.) சவர்க்காரம்; washing soda (சா.அக.).

[கூரை + இல்லா + சுவர். மரஞ்செடி கொடி நிலலின்றிக் கட்டாந்தரையாகக் காணப்படும் (சுவம்) சவுள் நிலம்.]

கூரைவீடு *kūrai-vīḍu*, பெ.(n.) ஓலையாலேனும் புல்லாலேனும் வேய்ந்த வீடு; thatched house.

[கூரை + வீடு.]

கூல்(லு)-தல் *kū(u)*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. அழிதல்; to ruin, to destroy. 2. இடிந்து விழுதல்; to fall down.

க., தெ. கூலு

[கூல் → கூல்]

கூல் *kūl*, பெ.(n.) 1. கூர்மை; sharpness. 2. நீட்சி; length.

[கூல் → கூல்]

கூலக்கடை *kūla-k-kaḍai*, பெ.(n.) பலதவசக் கடை (சிலப்.14,211,உரை.); grain shop.

[கூலம் + கடை.]

இன்று கூலக்கடை வீதியில் பொன் வாங்கலாம் (நெ.வழி.)

கூலகம் *kūlagam*, பெ.(n.) கறையான் புற்று; ant hill (சா.அக.).

[கூல் → கூல் → கூலகம்.]

கூலத்தாடிகம் *kūla-t-āḍigam*, பெ.(n.) நாறு கரந்தை; sweet basil (சா.அக.).

[கூலம் + தாளிகம் - கூலத்தாளிகம் → கூலத்தாடிகம்.]

கூலம்¹ *kūlam*, பெ.(n.) மூங்கில் நெல், மணல் நெல் (ஐவனம்), நெல், புல், வரகு, தினை, சாமை, இறுங்கு (சோளம்), துவரை, இறகி, எள்ளு, கொள்ளு, பயறு, உழுந்து, அவரை, கம்பு, காராமணி, குதிரைவால் முதலிய பதினெண்வகைப் பண்டம்; grains specially of 18 kinds, viz., nel, pul, varagu, tirai, sāmai, irungu, tuvarai, irāgi, eḷḷu, kollu, payaru, uḷundu, avarai, kaḍalai, moccāi “கூலங்குவித்த கூல விதியும்” (சிலப்.14:211).

Fin. kylvä; Karel. kulva; Es. kulvata; Hung. koles (millet).

[கூல் → கூல் (நீட்சி, கூரான கதிர்) → கூலம்.]

கூலம்² *kūlam*, பெ.(n.) சோறு, உணவு; boiled rice.

[த.கூலம் > Skt. kṛa. கூழ் → கூல் → கூலம்.]

கூலம்³ *kūlam*, பெ.(n.) கடைத்தெரு; street having shops and stalls on either side, bazaar street “விளக்கொலி பரந்த வெறிகமழ் கூலத்து” (பெருங். உஞ்சைக் 33:82).

[கூல் → கூலம். கூலம் விற்கும் இடம், கடைத்தெரு.]

கூலம்⁴ *kūlam*, பெ.(n.) பண்ணிகாரம் (பிங்.); confectionery.

[கூல் → கூலம்.]

கூலம்⁵ *kūlam*, பெ.(n.) பாகல் (திவா.); balsam pear.

[கூல் → கூலம்.]

கூலம்⁶ *kūlam*, பெ.(n.) 1. நீர்க்கரை (திவா.); bank of a river or tank, seashore. 2. வரம்பு (பிங்.); ridge in a paddy field. 3. முறை; regulation, rule. “கூல நீங்கிய விராக்கதப் பூசுரர்” (கம்பரா.பிரமாத்.164).

[கூல் → கூல் → கூலம். கூல் - நீட்சி.]

கூலம்⁷ *kūlam*, பெ.(n.) 1. மாடு, ஆன் (பசு) (பிங்.); cow. 2. மரை (விண்.); elk. 3. மான்; deer.

[கூழ் → கூழ்ம் → கூலம் (புல் மேய்வது). கூழ் - பயிர்வகை, புல்வகை.]

கூலம்⁸ *kūlam*, பெ.(n.) நெல், எள்ளு, துவரை முதலியவற்றிற்கு விதிக்கும் வரி (S.I.I.I. 157); a tax on grains and pulses.

[கூல் → கூல் → கூலம்.]

கூலம்⁹ *kūlam*, பெ.(n.) 1. விலங்கின் வால்; tail of animals in common. 2. மந்தி; a female monkey. 3. செங்குரங்கு; red faced monkey. 4. முக; male monkey (சா.அக.).

[கூல் (நீட்சி, வால்) → கூலம்.]

கூலவாணிகள் சாத்தனார் *kūla-vāṇigaṇ cāttanār*, பெ.(n.) கூலவாணிகஞ் செய்தவரும் மணிமேகலையை இயற்றியவருமான கழகப்புவர்; the trade-poet who wrote-Maṇimēgalai. *kūlavāṇigam* means one who trades inprains.

[கூலம் + வாணிகள் + சாத்தன் + ஆர்.]

கூலவிந்து *kūla-vindu*, பெ.(n.) காஞ்சிரை; *nux vomica* (சா.அக.).

[கூலம் + விந்து.]

கூலி¹ *kūli*, பெ.(n.) 1. வேலைக்குப் பெறும் ஊதியம்; wages, pay. “முயற்சி மெய்வருத்தக் கூலிதரும்” (குறள், 619). 2. வாடகை (வின்.); fare, hire, freight.

தெ., து. கூலி

[கூலம் → கூலி.]

உடலுழைப்புத் தொழிலாளர் தம் உழைப்புக்கு ஈடாகத் தவசமாக (கூலமாக)ப் பெற்று வந்த ஊதியம் நாண்டலில் நாணயமாகப் பெறும் ஊதியத்தையும் குறித்தது.

கூலி² *kūli*, பெ.(n.) கூலிக்காரன்; worker on daily wage.

ம., க.தெ., து.பா.கோண். கூலி

[கூலம் - கூலி கூலமாக ஊதியம் பெறுபவன்.]

கூலிக்காரன் *kūli-k-kāraṇ*, பெ.(n.) கூலிக்காக வேலை செய்பவன்; cooly, day-labourer.

மறுவ. கூலியாள் ம. கூலிக்காரன்; க. கூலிகார; து. கூலிதாயெ; கோத.கூலிகாரன்; ப.ட. கூலிகார

[கூலி + காரன்.]

கூலிக்குமாரடி-த்தல் *kūlikku -mār-aḍi-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) மனமின்றித் தொழில் செய்தல் (கொ.வ.); lit., to beat the breasts for hire at a funeral, to work insincerely.

[கூலி + கு + மார் + அடி.]

தொடர்சில்லாத பிணத்தருகில் கூலிப்பணத்திற்காக மாடித்து ஒப்பா லைத்து அமும் மகளிர் செயல் போன்ற போலித் தொழில்.

கூலிச்சேவகன் *kūli-c-cēvagaṇ*, பெ.(n.) 1. கூலிப் படையாளன் (M.E.R.262/195); mercenary soldier. 2. கூலிக்கு வேலை செய்வோன் (திவ. அமலனாதி.5, வியா.ப.68); hired labourer.

[கூலி + சேவகன்.]

கூலிப்படை *kūli-p-paḍai*, பெ.(n.) 1. கூலிக்கு அமர்த்தும் சேனை (குறள், 762, உரை.); mercenary. 2. கூலிக்காக அமர்த்தப்படும் அடியாள்கள்; men employed to attack the enemy.

[கூலி + படை.]

கூலிப்பாடு *kūli-p-paḍu*, பெ.(n.) கூலிப்பிழைப்பு பார்க்க; see *kūli-p-piḷaiḍu*.

[கூலி + பாடு. பாடு : உழைப்பு.]

கூலிப்பிழைப்பு *kūli-p-piḷaiḍu*, பெ.(n.) அற்றைக் கூலி பெற்று நடத்தும் வாழ்க்கை (வின்.); life of a hired labourer, making a living by day-labour.

[கூலி + பிழைப்பு.]

கூலியாள் *kūli-y-āḷ*, பெ.(n.) கூலிக்காரன்; hired labourer cooly. “கூலியா ளாய்வன் கரை யடைப்பா ரில்லை” (திருருவாத.பு.மண்சுமந்த.28).

மறுவ. கூலியாள்

[கூலி + ஆள்.]

கூவகர் *kūvagār*, பெ.(n.) கூபக நாட்டார்; inhabitants of Kūpaga country. “கூவகர் சாவகர்” (கலிங்புதுப்.316).

மறுவ. கூபகர்

[கூவகம் → கூவகர்.]

கூவநூல் *kūva-nūl*, பெ.(n.) **கூவனூல்** (சங்.அக.) பார்க்க; see *kūva-nūl*.

[கூவல் + நூல். கூவல் : கிணறு.]

கூவம் *kūvam*, பெ.(n.) கிணறு; well. “கூவத்தின் சிறுபுனலைக் கடலயிர்த்த தொவ்வாதோ” (கம்பரா. விபீடண.103).

[கூவல் → கூவம்.]

கூவமா *kūvamā*, பெ.(n.) மரவகை (யாழ்ப்.); a kind of tree.

மறுவ. கூமா

[கூவல் + மா. மா : மரம்.]

கூவரகு *kū-varagu*, பெ.(n.) காட்டுவரகு (சித்.வை.); a kind of millet.

[கூழ் + வரகு - கூழ்வரகு → (கூவரகு).]

கூவல்¹ *kūval*, பெ.(n.) கூவுகை; crying aloud, bawling, crowing. “தேவி மாரொடுங் கூவல்செய் தொழிலினர்” (கம்பரா.சடாயுவியர்.31).

ம. கூகல்

[கூ → கூவு → கூவல்.]

கூவல்² *kūval*, பெ.(n.) 1. கிணறு; well “கூவலன்ன விடரகம்” (மலைபடு. 366). 2. குழி (விண்.); hollow, hole, pit.

[கூல் + குள் → குவ் → குவ்வல் → கூவல்.]

கூவனூல் *kūva-nūl*, பெ.(n.) கிணறு வெட்டுதற் குரிய இடமுதலியவற்றை யுணர்த்தும் நூல்; science of determining sites suitable for sinking wells.

மறுவ. கூவநூல்

[கூவல் + நூல்.]

கூவனூலோர் *kūva-nūlōr*, பெ.(n.) கிணறுவெட்டும் கலையில் வல்லவர் (திவா.); persons skilled in science of kūvanūl.

[கூவல் + நூலோர்.]

கூவியர் *kūviyar*, பெ.(n.) 1. உணவு சமைப்போர் (திவா.); cooks. 2. அப்பவாணிகர்; pancake sellers “தீஞ்சேற்றுக் கூவியர் தூங்குவன ருறங்க” (மதுரைக். 627).

[கூவ்வு → கூவு → கூவி (குழியப்பம்) → கூவியர்.]

கூவிரம்¹ *kūviram*, பெ.(n.) 1. வில்வம் (பிங்.); bael. 2. மலை மரவகை (குறிஞ்சிப்.66); a mountain tree.

[கூவி → குவிரம் → கூவிரம்.]

கூவிரம்² *kūviram*, பெ.(n.) 1. தேரில் இருக்கைக்கு எதிராக நடப்பெற்று கையாற் பற்றிக்கொள்ளு தற்குப் பயன்படுவதும், தாமரை மொட்டு வடிவில் அமைந்ததுமான ஓர் உறுப்பு; ornamental stake in the form of a lotus bud, fixed in front of the seat in a chariot and held by the hand for support. “கூவிரஞ்செறி... தேரொடும்” (கம்பரா.இராவ.176). 2. தேர் (பிங்.); chariot, car. 3. தேர்க்கொடி (கூடா.); streamers or banners of car. 4.தேரின் அழகு படுத்தப்பட்ட தலைப்பகுதி; decorated pinnacle of a chariot “கூவிரத்திகிரி யூர்வோன்” (ஞானா. 7:17).

[கூவி → குவிரம் → கூவிரம்.]

கூவிரி *kūvirī*, பெ.(n.) 1. தேர் மொட்டு கொண்டது கூவிரத்தை யுடையது; lit., one having *kūviram*. 2. தேர் (திவா.); chariot, car.

[கூவிரம் → கூவிரி.]

கூவிளக்குடுக்கை *kūvilā-k-kuḍukkai*, பெ.(n.) பழக் குடுக்கை; empty shell of bael fruit (சா.அக.).

[கூவிளம் + குடுக்கை.]

கூவிளங்கனி¹ *kūvilāṅkani*, பெ.(n.) நேர் நிரை நிரை குறிக்கும் வாய்பாடு (காரிகை. உறுப.7, உரை.); mnemonic for the metrical foot of *nēr-nirai-nirai*

[கூவிளம் + கனி.]

கூவிளங்கனி² *kūvilāṅ-kani*, பெ.(n.) வில்வப்பழம்; beal fruit (ripened) (சா.அக.).

[கூவிளம் + கனி.]

கூவிளங்காய் *kūvilāṅ-kāy*, பெ.(n.) நேர்நிரை நேர் குறிக்கும் வாய்பாடு (காரிகை. உறுப.7, உரை.); mnemonic for the metrical foot of *nēr-nirai-nēr*.

[கூவிளம் + காய்.]

கூவிளந்தண்ணிலை *kūvilāṅ-taṇṇilal*, பெ.(n.) நேர் நிரை நேர் நிரை குறிக்கும் வாய்பாடு (காரிகை. உறுப.8, உரை.); mnemonic for the metrical foot of *nēr-nirai-nēr-nirai*

[கூவிளம் + தண் + நிலை.]

கூவிளந்தண்பூ *kūvilāṅ-taṇ-pū*, பெ.(n.) நேர் நிரை நேர் நேர் குறிக்கும் வாய்பாடு (காரிகை. உறுப.8, உரை.); mnemonic for the metrical foot of *nēr-nirai-nēr-nēr*.

[கூவிளம் + தண் + பூ.]

கூவிளநறுநிலை *kūvilā-naṟu-nilal*, பெ.(n.) நேர் நிரை நிரை நிரை குறிக்கும் வாய்பாடு (காரிகை. உறுப.8, உரை.); mnemonic for the metrical foot of *nēr-nirai-nirai-nirai*

[கூவிளம் + நறு + நிலை.]

கூவிளநறும்பூ *kūvilā-naṟum-pū*, பெ.(n.) நேர் நிரை நிரை நேர் குறிக்கும் வாய்பாடு (காரிகை. உறுப.8,

உரை); mnemonic for the metrical foot of *nēr-nirai-nirai-nēr*.

[கூவிளம் + நறும் + பூ.]

கூவிளம்¹ *kūvilam*, பெ.(n.) 1. வில்வம் (குறிஞ்சி. 65); bael. 2. பெரியமாவிலங்கம் (L.); a species of garlic pear.

[கோ + விளம் - கோவிளம் → கூவிளம்.]

கூவிளம்² *kūvilam*, பெ.(n.) நேர்நிரை குறிக்கும் வாய்பாடு (காரிகை. உறுப.7, உரை); mnemonic for the metrical foot of *nēr-nirai*

[கூ + விளம்.]

கூவிளம்³ *kūvilam*, பெ.(n.) கோளகவைப்பு நஞ்சு (சங்.அக.); a mineral poison.

[கூய் → கும்பு → கும்புளம் → கூவுளம் → கூவிளம்.]

கூவிளம்பத்திரி *kūvilam-pattiri*, பெ.(n.) வில்வ இலை; beal leaf. It is not only capable of cooling the system, but also tends to invigorate it and this is very well explained in the verses of Thirumular.

“பச்சிளங் கூவிளம் பத்திரி யுண்டிர்
நிச்சயம் சொன்னோம் நெருப்புங் குளிர்த்திடும்
அச்சமுமில்லை அழகாந் திருமேனி
வச்சிரம் போல வந்திடும் விந்துவே” (திருமந்திரம்).

[கூவிளம் + பத்திரி.]

கூவிளமாதிகம் *kūvilamādigam*, பெ.(n.) விளா; wood-apple tree (சா.அக.).

[கூவிளம் + ஆதிகம்.]

கூவிளி *kūvil*, பெ.(n.) 1. கூப்பிடும் ஒசை; long continuous roar or trumpet, as of an elephant. “நிறையழி யானை நெடுங்கூ மே விளியும்” (மணி. 7:67). 2. கூப்பிடுதொலைவு; calling distance. “அஞ்சு கூவிளிச் சேய்த்தென” (திருவிளை. யானை. 29).

[கூவு + விளி - கூவுவிளி → கூவிளி.]

கூவிளித்தல் *kūvilittal*, பெ.(n.) உண்ணுதல்; eating (சா.அக.).

[கவ்வளித்தல் → குவ்வளித்தல் → குவளித்தல் → கூவிளித்தல்.]

கூவிளை *kūvilai*, பெ.(n.) 1. கூவிளம்¹ (திவா.) *kūvilam*. 2. வில்வமரம்; beal tree (சா.அக.).

[கூவிளம் → கூவிளைவு.]

கூவு¹-தல் *kūvu-*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. பறவை கூவுதல்; to crow; as a cock, to scream, as peacocks to cry, as a cuckoo or birds in general. “கூவினை பூங்குயில்” (திருவாச.20:3). 2. கதறுதல், ஒலி யெழுப்புதல்; to call out, whoop, hallow. 3. யானை முதலியன பிளிறுதல்; to trumpet, as an elephant “கூங்கை மதமா” (பரிபா.10:49). 4. ஒலமிடுதல்; to cry out for help. “வந்த வீரன் கூவிய சசியை நோக்கி” (கந்தபு.மகாகாளர்.6).

ம.கூகு; க., பட. கூகு; தெ. கூயு; து. கூகுனி; குட. கூ; கொலா. நா.கூ; பா. கூய், கூய்; கோண். கூச்சானா; கூ. கூப்க; ம. கூக்ரெ.

[கூ → கூவு-]

கூவு²-தல் *kūvu-*, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) அழைத்தல்; to call, summon. “மழலை முற்றாத விளக்கு சொல்லா லுண்ணைக் கூவுகின்றான்” (திவ். பெரியாழ்.1:4,5).

Aust. cooee

[கூ → கூவு]

கூவு³ *kūvu*, பெ.(n.) வெள்ளைக் கரும்பு; white sugar-cane (சா.அக.).

[குருவு → கூவு]

கூவுதூரம் *kūvu-tūram*, பெ.(n.) கூப்பிடு தொலைவு (இ.வ.); calling distance.

மறுவு. கூப்பிடுதொலைவு, கூவுதொலைவு.

[கூவு + தூரம்]

கூவுவான்¹ *kūvu-vāṇ*, பெ.(n.) 1. கூவுதல் செய்வோன்; lit., that which crows. 2. சேவல்; cock.

[கூவு → கூவுவோன் → கூவுவான்.]

கூவை¹ *kūvai*, பெ.(n.) செடிவகை; East Indian arrow root “புலவுவிற்பொலிகூவை” (மதுரைக்.142).

[கூவல் (பள்ளம்) → கூவை]

கூவை² *kūvai*, பெ.(n.) கூட்டம்; crowd, horde, gathering. “விற்கூளியர் கூவை காணின்” (மலைபடு. 422).

[குழு → குழுவு → கூவு → கூவை]

கூவைக்கட்டு *kūvai-k-kattu*, பெ.(n.) பொன்னுக்கு வீங்கி, புட்டாளம்மை எனும் அம்மைநோய்; mumps (சா.அக.).

மறுவு. கூகைக்கட்டு

[கூவை + கட்டு]

கூவைக்கார் *kūvai-k-kār*, பெ.(n.) கார் நெல்வகை (A); a kind of *kārpaddy*.

[கூவை + கார்]

கூவைச்சம்பா *kūvai-c-cambā*, பெ.(n.) சம்பா நெல்வகை (A); a kind of *cambāpaddy*.

[கூவை + சம்பா]

கூவைநீறு¹ *kūvainīru*, பெ.(n.) கிழங்கின் மாவு; (சா.அக.); flour of *kūvai* root.

[கூவை + (நாறு) நீறு]

கூவைநீறு² *kūvai-nīru*, பெ.(n.) கூகை நீறுபார்க்க; see *kūgai-nīru*. “கூவை நீறுங் கொழுங்கொடிக்கவலையும்” (சிலப்.25:42).

[கூய் → குய்வு → குய்வளம் → கூவுளம்]

கூவைவல்லி *kūvai-valli*, பெ.(n.) ஒரு நோய்; an unknown disease (சா.அக.).

[கூவை + வல்லி]

கூவைவாய்மணி *kūvai-vāi-maṇi*, பெ.(n.) பலவிதமாக உண்டாகும் முத்துகள்; many kinds of pearls.

[குவவு → கூவு → கூவை + வாய் + மணி.]

கூழ்¹ *kūḷ*, பெ.(n.) மாவ முதலியவற்றால் குழையச் சமைத்த உணவுவகை (திவா.); thick gruel, porridge, semi liquid food. 2. பலவகை உணவு; food. “கொளக்கொளக் குறைபடாக் கூழுடை வியனகர்” (புறநா.70:7). 3. பயிர்(திவா.); growing crop. 4. பொருள்; wealth. “கூழுந் குடியு மொருந் கிழக்கும்” (குறள்,554). 5. பொன் (திவா.); gold.

[கூல் (கூலம், தவசம்) → கூள் → கூழ்.]

கூழ்² *kūḷ*, பெ.(n.) கலக்கம்; doubt, confusion. “தத்துவநூல் கூழற்றது” (திவ்.இராமநாச.65).

[கூல் → குள் → கூழ் → கூழ்த்தல்]

கூழ்²-த்தல் *kūḷ*-, 4 செ.குன்றாவி (v.t.) ஐயுறுதல்; to doubt, suspect “அவனிவனென்று கூழன் மின்” (திவ்.திருவாய்.3:6,9).

[குழத்தல் → கூழ்த்தல்]

கூழ்க்கஞ்சி *kūḷ-k-kaṇṇi*, பெ.(n.) மாவுக் கஞ்சி; porridge prepared from flour.

[கூழ் + கஞ்சி]

கூழ்க்கெருத்தி *kūḷ-k-keḷutti*, பெ.(n.) குள்ளக் கெளிற்று மீன்; cat fish of stunted growth (சா.அக.).

[குழை + கெருத்தி → கூழைக்கெருத்தி → கூழ்க்கெருத்தி]

கூழ்ப்பசை *kūḷ-p-paśai*, பெ.(n.) 1. கஞ்சிப்பசை; rice gruel for starching cloths. 2. மாப்பசை; paste.

[கூழ் + பசை.]

கூழ்ப்பண்டம் *kūḷ-p-paṇḍam*, பெ.(n.) சாம்பற் பூசணிக்காய், கலியாணப்பூசணி; a variety of white pumpkin (சா.அக.)

[கூழ் + பண்டம்.]

கூழ்ப்பதம் *kūḷ-p-padam*, பெ.(n.) பாம்பு (அக.நி.); snake.

[குள் → குழ் → கூழ் + பதம். கூழ் - தெளிவில்லாத, கண்ணுக்குத் தெரியாத. பதம் - பாதம், கால்.]

கூழ்ப்பு *kūḷppu*, பெ.(n.) ஐயம்; doubt, suspicion. “எல்லை யிலாதன கூழ்ப்புச் செய்யுமத்திற நிற்க” (திவ்.திருவாய். 8,2:6).

[குள் → குழ் → கூழ் → கூழ்ப்பு.]

கூழ்படு-தல் *kūḷ-paḍu*-, 20 செ.கு.வி.(v.i.) கலக்கமுண்டாதல், தெளிவின்றியிருத்தல்; to be confused “செல்படை யின்றிக் கூழ்பட வறுப்ப” (பெருங்கடகத.27:31).

[கூழ் + படு.]

கூழ்மணத்தான் *kūḷ-maṇattan*, பெ.(n.) வெண் கழுகு; white coloured vulture.

மறுவ. கூழ்மணத்தான், கூழிச்சந்தான்

[கூழை → கூழ் + மணத்தான்.]

கூழ்முட்டை *kūḷ-muṭṭai*, பெ.(n.) கெட்டுப்போன முட்டை; addled egg.

[கூழ் + முட்டை.]

கூழ்முன்னை *kūḷ-muṇṇai*, பெ.(n.) தென்னாட்டிலுள்ள ஒரு சிறு மரவகை (மலை.); ovate leave fire-brand teak of the deccan.

மறுவ. கூழாமணி

[கூழ் + முன்னை.]

கூழ்வட்டு *kūḷ-vattu*, பெ.(n.) கூழ்வடகம் பார்க்க; see *kūḷ-vaḍagam*.

[கூழ் + வட்டு. வட்டு - வட்டமாக வார்த்தது.]

கூழ்வடகம் *kūḷ-vaḍagam*, பெ.(n.) அரிசிமாக் கூழால் செய்யப்படும் வடக வற்றல்; water cakes of flour, seasoned and dried in the sun.

மறுவ. கூழ்வடம்

[கூழ் + வடகம். (வட்டு → வட்டகம் → வடகம்.)]

கூழ்வடாம் *kūl-vaḍām*, பெ.(n.) கூழ்வடகம் பார்க்க; see *kūlvaḍagam*.

[கூழ்வட்டு + கூழ்வட்டகம் → கூழ்வடகம் → கூழ்வடாம்.]

கூழ்வரகு *kūl-varagu*, பெ.(n.) கேழ்வரகு (மலை.) பார்க்க; see *kēl-varagu*.

[கேழ்வரகு → கூழ்வரகு.]

கூழக்கெளுத்தி *kūla-k-keḷutti*, பெ.(n.) கெளுத்தி மீன்வகை; a river fish, silvery, attaining 4ft. in length.

[கூழை + கெளுத்தி - கூழைக்கெளுத்தி → கூழக்கெளுத்தி.]

கூழகம் *kūḷakam*, பெ.(n.) எள்ளு; gingelly seed (சா.அக.).

மறுவ. கூழம்

[கூழ் → கூழகம்.]

கூழங்கை *kūḷaṅ-kgaḷ*, பெ.(n.) முடமான கை; maimed hand. “கூழங்கைத் தம்பிரான்” (இ.வ.).

[கூழை + கை - கூழைக்கை → கூழங்கை.]

கூழம் *kūḷam*, பெ.(n.) எள்; sesame.

[கூழ் → கூழம் (உணவாக அமைவது).]

தரைவழியாகவும் கடல் வழியாகவும் செல்வோர் என்னுருண்டைகளை உணவாக எடுத்துச் செல்லுவதால் இது உணவு எனப்பட்டது.

கூழமணத்தான் *kūḷa-manattān*, பெ.(n.) வெள்ளைக் கூளி; white coloured vulture (சா.அக.).

[கூழை → கூழ + மணத்தான்.]

கூழன்¹ *kūḷaṇ*, பெ.(n.) 1. கூழன்பலா பார்க்க; see *kūḷaṇ-palā*. 2. கூழான் (சங்.அக.) பார்க்க; see *kūḷaṇ*.

[கூழை → கூழன்.]

கூழன்² *kūḷaṇ*, பெ.(n.) தெளிந்த அறிவில்லாதவன் (பெருந்.பக்.732, நீலகேசியுரை); one devoid of clear understanding.

[கூழை + அன் - கூழையன் → கூழன்.]

கூழன்பலா *kūḷaṇ-palā*, பெ.(n.) பலாவகை (யாழ்ப்ப.); a kind of jack tree.

[கூழை → கூழன் + பலா. கூழை = குட்டையானது.]

கூழா¹-தல் *kūḷa-*, 7 செ.கு.வி.(v.i.) சோறு குழைதல் (கொ.வ.); to be over-boiled, as rice. 2. முட்டை பதனழிதல்; to become addled, as eggs.

[கூழ் + ஆ-]

கூழா² *kūḷā*, பெ.(n.) நறுவிலி (யாழ்ப்ப.); sebesten.

[கூழை → கூழா.]

கூழாங்கல்¹ *kūḷāṅ-kal*, பெ.(n.) வழவழப்பான சிறுகல் வகை; shingles, loose pebbles, especially those on the sea-shore.

[கூழை + கல் - கூழைக்கல் → கூழாங்கல்.]

கூழாங்கல் ஒட்டு-தல் *kūḷāṅ-kal-oṭṭu-*, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) சுவர்களில் அழகு வேலைக் காக சில உருண்டையான பழுப்பு மற்றும் பல வண்ணக் கற்களை ஒட்டுதல். (பொ.வழக்.) (கட்தொ.வரி.); fixing pebbles etc. to cover walks, as a mode of decoration.

[கூழாங்கல் + ஒட்டு.]

கூழாம்பாணி *kūḷam-pāṇi*, பெ.(n.) சர்க்கரை கரைந்து கூழ் போலுள்ள நீர் (யாழ்.); treacle, molasses.

[கூழ் + ஆம் + பாணி]

கூழாமட்டி *kūḷa-maṭṭi*, பெ.(n.) மந்த அறிவும் அச்சமும் உள்ளவன் (விண்.); dull and cowardly man.

[கூழை → கூழா + மட்டி.]

கூழாமணம் *kūḷa-maṇam*, பெ.(n.) சமையற்காரர் பயன்படுத்தும் பிடிதுணி (இடவ.); bit of cloth or piece of gunny used by cooks.

[கூழ் + ஆமணம். ஆவணம் (சுற்றுத்துணி) → ஆமணம்.]

கூழாமணி *kūḷa-maṇi*, பெ.(n.) கூழ்முள்ளை பார்க்க; see *kūḷa-muṇṇai*

[கூழ்முள்ளை → கூழாமணி (கொ.வ.).]

கூழாள் *kūḷ-āḷ*, பெ.(n.) உணவின் பொருட்டு எவர்க்கேனும் தன்னை எழுதிக் கொடுப்பவன்; one who sells himself for livelihood. “கூழாட்பட்டு நின்றவர்களை” (திவ்.திருப்பல்.3).

[கூழ் + ஆள்.]

கூழான்¹ *kūḷ-āṇ*, பெ.(n.) கண்டகிக்கல், கூழாங்கல் (யாழ்.அக.); salagram, a kind of stone found in the Gaṇḍagi.

[கூழை → கூழான்.]

கூழான்² *kūḷ-āṇ*, பெ.(n.) இராவணன் மீசைப்புல் (சா.அக.); a kind of grass.

[கூழை (கட்டை, தடிப்பு) → கூழான்.]

கூழிச்சந்தான் *kūḷi-candaṇ*, பெ.(n.) கூழமணத்தான் பார்க்க; see *kūḷa-maṇattan* (சா.அக.).

[கூளி → கூழி + (சந்தன்) சந்தான்.]

கூழை¹ *kūḷai*, பெ.(n.) 1. பெண்டிர் தலைமயிர்; woman's hair. “கூழை விரித்தல்” (தொல்.பொ. 262). 2. இறகு (திவா.); feathers, plumage. 3. மயிற் றோகை (பிங்.); peacock's tail. 4. வால்; tail. “புன் கூழையாங் குறுநரி”

[குழை (கொத்து) → கூழை]

கூழை² *kūḷai*, பெ.(n.) நடு(திவா.); middle, centre.

[உள் → குள் → கூள் → கூழ் → கூழை]

கூழை³ *kūḷai*, பெ.(n.) 1. குட்டையானது; that which is short. “நாய் கூழைவாலாற் குழைக்கின்றது போல” (திவ்.திருவாய்.9:4,3). 2. அறிவுக்குறைவு; dullness of intellect, stupidity. “கூழைமாந்தர்தஞ் செல்கதி” (தேவா.462:9).

[குள் → குழ் → கூழ் → கூழை]

கூழை⁴ *kūḷai*, பெ.(n.) 1. கூழைத்தொடை; a mode of versification. “நூலி கூழை” (காரிகை, உறுப்.19). 2. கூழைப்பாம்பு (சங்.அக.); dwarf snake.

[குள் → கூழ் → கூழை]

கூழை⁵ *kūḷai*, பெ.(n.) சேறு; mud, mire. “கூழை பாய்வயக்” (தேவா.473:8). 2. பொன் (அக.நி.); gold.

[குழை → கூழை]

கூழை⁶ *kūḷai*, பெ.(n.) படையின் பின்னணி; rear of an army. “கூழைதார் கொண்டியாம் பொருதும்” (புறநா.88,1). 2. கடைசி வரிசை; hindmost row, as of a herd of cows. “அவன்றான்..... பிற்கூழையிலே நிற்குமாய்த்து” (ஈடு. 9:9.ப்ர.).

[குள் → கூழ் → கூழை]

கூழை⁷ *kūḷai*, பெ.(n.) முரசு (அக.நி.); drum.

[குழை → கூழை. குழை = இழைதல், அதிர்தல்.]

கூழைக்கடா *kūḷai-k-kaḍḍa*, பெ.(n.) நீர்வாழ் பறவை; pelican. “கொக்கு கோழி கூழைக் கடாமுகம்” (புறநா.பா.36).

[கூழை + கடா.]

கூழைக்கிடா *kūlai-k-kidā*, பெ.(n.) 1. நீர்வாழ் பறவை வகை; pelican, as tailless. 2. வாலில்லாத எருமைக் கடா; tailless he-buffalo.

[கூழை + (கடா) கிடா.]

கூழைக்கும்பீடு *kūlai-k-kumbīḍu*, பெயர் வணக்கம்; hypocritical, insincere obeisance.

[கூழை + (கும்பிடு) கும்பீடு.]

கூழைக்கும்பிடு போட்டு ஏமாற்றாதே

கூழைக்குரங்கு *kūlai-k-kurangu*, பெ.(n.) வாலில்லாக் குரங்கு; tailless monkey (சா.அக.).

[கூழை + குரங்கு.]

கூழைக்குறும்பு *kūlai-k-kurumbu*, பெ.(n.) பிறர் அறியாமற் செய்யுங் குறும்பு; secret mischief.

[கூழை + குறும்பு.]

கூழைக்கை *kūlai-k-ka*, பெ.(n.) குறைக்கப்பட்ட கை; maimed hand.

[கூழை + கை.]

கூழைக்கையன் *kūlaikaiyaṇ*, பெ.(n.) குட்டைக்கை உள்ளவன்; a person with a maimed hand (சா.அக.).

[கூழை + கையன்.]

கூழைக்கொம்பன் *kūlai-k-komban*, பெ.(n.) மழுங்கின கொம்புள்ள மாடு; ox with blunt horns.

[கூழை + கொம்பன்.]

கூழைத்தண்டுக்கீரை *kūlai-t-taṇḍu-k-kīrai*, பெ.(n.) கீரைவகை (விவசா.4); a kind of greens.

[கூழை + தண்டு + கீரை.]

கூழைத்தனம் *kūlai-t-taṇam*, பெ.(n.) பொய்மை வேடம் பூண்டு குழைந்து காட்டுகை; false humility, dissimulation. “நீங்கள் கோயிற் கூழைத்தனம் அடிக்கிறபடி இதுவோ” (திருவிருத். 99, வியா. 468).

[கூழை + தனம்.]

கூழைத்தொடை *kūlai-t-toṭṭai*, பெ.(n.) அளவடியுள் இறுதிச் சீர்க்கணன்றி ஒழிந்த மூன்று சீர்க் கண்ணும் மோனை முதலாயின வரத் தொடுப்பது (இலக்.வி.723, உரை); versification which requires *mōṇai* etc., to occur in the first three feet of a four-footed line of a verse.

[கூழை + தொடை.]

கூழைநரி *kūlai-nari*, பெ.(n.) வால் குட்டையான நரி; short tailed fox.

[கூழை + நரி.]

கூழைப்பாம்பு *kūlai-p-pāmbu*, பெ.(n.) தலைக்கும் உடலுக்கும் இடையில் கழுத்தின்றி ஒன்றுபோல் தடித்துள்ள குள்ளமான பாம்புவகை (M.M.224); dwarf snake, whose head is not marked off from the body by constriction of neck.

[கூழை + பாம்பு.]

கூழைப்பார்வை *kūlai-p-pārvai*, பெ.(n.) ஏமாற்றுப் பார்வை; sly look. “இன்றுணை நாரைக் கிரை தேடிக் கூழைப் பார்வைக் கார்வயல் மேயும்” (திவ். பெரியதி.9:6,3).

[கூழை + பார்வை.]

கூழைமுட்டை *kūlai-muṭṭai*, பெ.(n.) அழுகின முட்டை (R.); rotten egg.

மறுவ. கூழ்முட்டை, கூமுட்டை.

[குழை → கூழ் → கூழை + முட்டை.]

கூழைமை *kūlaimai*, பெ.(n.) 1. கடமை; duties fusiners. “கூத்தனுக் காட்டப் டிருப்ப தன்றோ நந்தம் கூழைமையே” (தேவா.11:5). 2. குழைந்து நடக்கை; fondling, caressing. “கொல்லைக் கனிவாய் கொடுத்துக் கூழைமை செய்யாமே” (திவ்.பெரியாழ். 3:2,5).

[குழை → கூழை → கூழைமை.]

கூழையன் *kūḷaiyan*, பெ.(n.) 1. குள்ளன்; short, stunted person. 2. முழு மடையன்; dolt, idiot.

[கூழை + அன்.]

கூழைவாலன் *kūḷai-vālan*, பெ.(n.) குட்டையான பாம்புவகை (M.M.224); short-tailed snake which lives underground belonging to the family of uropeltidae.

[கூழை + வாலன்.]

கூள்(ளு)-தல் *kūḷ-*, 16 செ.கு.வி.(v.i.) திரளுதல்; to crowd together, assemble, muster. “கூண்டன கரிகள்” (இரகுமீட்சி.42).

[கூள் → கூள்.]

கூள்ப்படை *kūḷa-p-paḍai*, பெ.(n.) பலவகையினர் கலந்த கூட்டுப்படை (ஈடு.6:6,1,அரும்); army constituted of various classes of persons.

[கூள் → கூள் → கூளம் + படை.]

கூளம் *kūḷam*, பெ.(n.) 1. சண்டு; broken pieces of straw, of hemp chaff. 2. திப்பி (யாழ்.); sediment, lees, dregs, chips.

Chin. kū.

[கூள் → கூள் → கூளம் (கூடுவது அல்லது திரள்வது).]

கூளன் *kūḷan*, பெ.(n.) பயனற்றவன்; worthless, useless person “ஊனடி பேணாக் கூளன்” (திருப்ப. 109).

[உள் → குள் → கூள் → கூளன்.]

கூளி¹ *kūḷi*, பெ.(n.) 1. கூட்டம் (பிங்.); company, multitude. 2. குடும்பம் (பிங்.); family. 3. படைத் தலைவன் (கூடா.); commander of an army.

[கூள் → கூளி.]

கூளி² *kūḷi*, பெ.(n.) 1. பேய்; devil, demon. “கணங் கொள் கூளியொடு” (பட்டினப் 259); dwarfish malformed race of goblins constituting the army of śiva. 2. பெருங்கழுகு (விண்.); large species of eagle.

[கூல் (கொல்) → கூல் → கூளி (கொல்லுவது).]

கூளி³ *kūḷi*, பெ.(n.) 1. குள்ளம் (அக.நி.); dwarfishness, shortness. 2. கற்பில்லாதவள் (கூடா.); unchaste woman.

[கூள் → கூள் → கூளி (கூட்டை, சிறுமை, இழிவு).]

கூளி⁴ *kūḷi*, பெ.(n.) 1. எருது (பிங்.); ox. 2. பொலியெருது (பிங்.); stud bull.

[கூள் (கூடுதல்) → கூளி.]

கூளிப்பனை *kūḷi-p-paṇai*, பெ.(n.) தாளிப்பனை (சங்.அக.) talipot palm.

[கூளி + பனை.]

கூளியர் *kūḷiyar*, பெ.(n.) 1. படைவீரர் (பிங்.); soldiers, warriors. 2. வேட்டுவர்; hunters, those who live by chase. “காய்சின முன்பிற கடுங்கட் கூளியர்” (மதுரைக். 691). 3. வழிப்பறி செய்யும் கள்வர்; highway robbers, plunderers. “குரங்கன்ன புன்குறுங் கூளியர்” (புறநா. 136:13). 4. குறவர் (பிங்.); mountaineers. 5. ஏவல் செய்வோர்; attendants. “வேறுபல் லுருவிற குறும்பல் கூளியர்” (திருமுருகு.282). 5. நண்பர் (கூடா.); friends.

[கூள் → கூள் (கூடுதல், கூட்டம்) → கூளி → கூளியர்.]

கூற்கேவு *kūṛkēvu*, பெ.(n.) கடுகு; mustard (சா.அக.).

[கூழ் → கூல் + கு + அவி. (அவி = தாளிப்பதற்கு உதவும் கடுகு). கூற்கவி → கூற்கேவு (கொ.வ.).]

கூற்றம்¹ *kūṛram*, பெ.(n.) 1. பகுதி; species, class. “கூற்றங்கள் பலவந் தொக்க கூற்றத்தில்” (சீவக. 1143). 2. உயிரை உடலினின்று பிரிப்பவன்; lit., one who separates soul from body. 3. எயன்; Yama. “மாற்றருங் கூற்றம்” (தொல். பொருள்.79). 3. அழிவுண்டாக்குவது; that which ruins, destroys. “அல்லவை செய்வார்க் கறங்கூற்றம்” (நான்மணி. 84). 4. பழங்காலத்தில் நாட்டின் ஒரு பகுதி; division

of a country, in ancient times. “மிழலைக் கூற்றத்துடனே ... முத்தூற்றுக் கூற்றத்தைக் கொண்ட” (புறநா. 24, உரை).

[கூறு → கூற்று → கூற்றம். கூறு = பங்கு.]

கூற்றம்² *kūrram*, பெ.(n.) சொல்; word. “அறைகின்ற கூற்றமு மொன்றே” (திருவிளை. பழியஞ். 27).

[கூறு = பேசு. கூறு → கூற்றம்.]

கூற்றரிசி *kūrrarisi*, பெ.(n.) குத்தலரிசி; pounded rice. “எற்சோறு கூற்றரிசி” (Insc.).

[குற்று + அரிசி - குற்றரிசி → கூற்றரிசி.]

கூற்றன் *kūrran*, பெ.(n.) எமன்; the god of death. “வெட்டுங் கடாமிசைத் தோன்றும் வெங்கூற்றன்” (கந்தரலங். 65).

[கூறு → கூற்று → கூற்றன். உடலையும் உயிரையும் கூறுபடுத்துபவன் கூற்றன்.]

கூற்றன் கொலையோன் *kūrran-koiayōn*, பெ.(n.) துரிசு (சங். அக.); blue vitriol.

[கூற்றன் + (கொலையான்) கொலையோன்.]

கூற்றன்வாய் *kūrran-vāy*, பெ.(n.) தலைமதகு; main sluice. “கூற்றன்வாய்மீதே உவன்றி செய்து நீர்கொண்டு போந்து” (S.I.I.II, 521).

[கூற்றன் + வாய்.]

கூற்றிலக்கை *kūrrilakkai*, பெ.(n.) ஊர்ப் பொது விடத்தில் செயல் நிகழ்த்துவதற்குரியதாக இடங் கொள்ளுக்கைக்குச் செலுத்தும் காணிக்கை வரி; a tax paid for conducting function at the common space of a village.

[கூற்று + இலக்கை.]

கூற்று¹ *kūrru*, பெ.(n.) 1. கூறுகை; utterance, declaration, proclamation. 2. மொழி, சொல்; word, speech. “கூற்றுக் கினியே” (ஞானச.பாயி. 1, 8). 3. கூறத்தக்கது; that which is fit to be spoken. “திருநாமங் கூறுவதே யாவர்க்குங் கூற்று” (திவ். இயற். நான். 49).

[கூறு → கூற்று.]

கூற்று² *kūrru*, பெ.(n.) 1. எமன்; Yama, the god of death. “கூற்றுடன்னு மேல்வரினும்” (குறள், 765). 2. காலன் (பிங்.); Kāla, the chief attendant of Yama.

மறுவ. கூற்றுவன், கூற்றம்

[கூறு → கூற்று.]

கூற்றுதைத்தோன் *kūrrudaittōn*, பெ.(n.) சிவன் (எமனைக் காலால் உதைத்தவன்); lit., one who trampled Yama under foot, Siva, “கூற்றுதைத் தார் நெல்வேலி குறுகினாரே” (பெரியபு. திருஞான. 886).

[கூற்று + உதைத்தோன்.]

கூற்றுநெல்லு *kūrru-nellu*, பெ.(n.) தவசக் கடமைகளுள்ளொன்று (S.I.V. 196); a tax in grain.

[கூறு → கூற்று + நெல்லு.]

கூற்றுவநாயனார் *kūrruva-nāyanār*, பெ.(n.) அறுபத்து மூவர் நாயன்மாருள் ஒருவர் (பெரியபு.); a canonized Saiva Saint, one of 63.

[கூற்றுவன் + நாயனார்.]

கூற்றுவன் *kūrruvan*, பெ.(n.) எமன்; Yama, the god of death. “இவன் வெங்கூற்றுவன்” (நைடத. நளன்னுரது. 16).

மறுவ. கூற்று, கூற்றம்.

[கூறு → கூற்று → கூற்றுவன்.]

கூற்றுவன் தங்கைச்சி *kūrruvan- tangaicci*, பெ.(n.) சிறுக்கரை (சங். அக.) amaranth.

[கூற்றுவன் + (தங்கை) தங்கைச்சி.]

கூறடை-த்தல் *kūraḍai-*, 4 செ. குன்றாவி. (v.i.) பகுதியாகப் பிரித்தல்; to divide into lots. “கூறடைத்த பரிசே” (S.I.I.I, 65).

[கூறு + அடை-.]

கூறாப்பு *kūrāppu*, பெ.(n.) கவிந்த மேகம் (திருநெல்.); gathering clouds, cloudy sky.

[குதுப்பு → குறுப்பு → கூறாப்பு (கொ.வ.).]

கூறி *kūri* பெ.(n.) கறுப்பு மட்டிவாய் மீன்; black rock-cod, silvery-grey attaining 30 in length.

[குதுப்பு = திரட்சி, கூடம், குதுப்பு → குறுப்பு → கூறாப்பு (கொ.வ.).]

கூறிட்டுமொழிதல் *kūriṭṭu-molida*, பெ.(n.) வினாக்களுக்கு ஏற்பப் பகுத்துக் கூறும் விடை; answering questions seriatim. “கூறிட்டு மொழிதலென விளம்புவர்” (மணிமே.30:243).

[கூறு + இட்டு + மொழிதல்.]

கூறிடு-தல் *kūriḍu*, 20 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. துண்டாக்குதல்; to cut into pieces or slices, bisect, divide. 2. பங்கிடுதல்; to distribute in portions. “மலைந்தார்க்கு மொற்றாய்ந் துரைத்தார்க்கும்.... புலவர்க்கும்... கூறிட்டார் கொண்ட நிரை” (பு.வெ.1, 14).

[கூறு + இடு.]

கூறியதுகூறல் *kūriyadu-kūral*, பெ.(n.) முன் மொழிந்ததனையே பயனின்றிப் பின்னும் மொழிவதாகிய நூற்குற்றம்; tautology, a defect in literary composition, one of ten *nū-kurram*. “கூறியது கூறன் மாறுகொளக் கூறல்” (தொ.பொருள்.664).

[கூறியது + கூறல்.]

கூறியான் *kūriyān*, பெ.(n.) பல்லக்கி லேறிச் செல்லும் செல்வனது சிறப்புப் பெயர்களையெடுத்துக் கூறுவோனாகிய சிவியார் பிரிவினரின் தலைவன் (யாழ்ப.); headman of the Civiār or palanguin bearers proclaiming the titles of the person seated in it.

[கூறு → கூறியான் (கூறுபவன்).]

கூறு¹-தல் *kūru*, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. சொல்லுதல்; to speak, say, declare, assert. “கூறிய முறையின்” (தொல்.சொல்.70). 2. விலை கூறுதல்; to cry out the price, as an auctioneer. 3. உரத்த குரலில் அறிவித்தல் (விண்.); to cry aloud, promulgate, proclaim.

Fin. kerota; Es. kordus; Hung. kerd, keres; Mong. gere; Jap. kuringoto (repeat).

[குல் → கூல் → கூறு குல் = பொருத்து (பொருத்தமாய் சொல்).]

கூறு²-தல் *kūru*, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) கூறு செய்தல்; to divide. “இது பண்டாரங் கூறுமாறு கூறிற்று” (குறள்.386, மணக்க.).

[குல் → கூல் → கூறு குல் = குத்து, வெட்டு, பங்கிடு.]

கூறு³ *kūru*, பெ.(n.) 1. கூறுபாடு; section, division, classification. “கூறிட்டு மொழிதல்” (மணிமே.30, 236). 2. பங்கு; part, portion, lot, share. “காற்கூறு காய்நீரால்” (பதார்த்த.78). 3. பிளவுபட்ட துண்டு; broken pieces of anything. “நெஞ்சம் கூறாகி யோடாத இத்துணையே” 4. பாதி (பிங்.); half. 5. தன்மை; properties, as of heat, effects, characteristic symptoms, as of disease நோயின் கூறு அறிந்து வருந்து கொடு (உ.வ.).

[குல் → கூல் → கூறு குல் = குத்து, வெட்டு, பங்கிடு, பிரி.]

கூறு⁴ *kūru*, பெ.(n.) எள் (மலை.); ; sesame.

[குல் → கூல் → கூறு.]

கூறுகம் *kūrugam*, பெ.(n.) எள்; sesame.

[கூறு¹ → கூறுகம்.]

கூறுகாக *kūru-kāṣu*, பெ.(n.) பங்குத்தொகை (இ.வ.); share-money.

[கூறு + காக.]

கூறுகிள்ளல் *kūru-kiṇṇal*, பெ.(n.) குழி தோண்டிக் கால்நடும்போது கடப்பாரையின் மறுமுனையால்

கம்பைச் சுற்றியுள்ள மண்ணைக் கிட்டித்தல் (நெல்லை); ramming the earth around a pole erected in the earth.

மறுவ. கூறுகுத்துதல்

[கூறு + கிள்ளல். கிள்ளல் = கிட்டித்தல், கெட்டிப் படுத்துதல்.]

கூறுகுத்து-தல் *kūru-kuttu-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) நட்காலைச் சுற்றியுள்ள மண்ணைக் குத்தி வலுப்படுத்துதல்; to ram the earth around a pole, erected in the earth.

[கூறு + குத்து-]

கூறுகெட்டுப்போ-தல் *kūru-keṭṭu-p-pōt-*, 8 செ.கு.வி. (v.i.) முதுமை காரணமாக மனத் தடுமாற்றம் ஏற்படல்; mental disorder coming on in aged person.

[கூறு + கெட்டு + போ-]

கூறுகெடல் *kūru-keḍal*, பெ.(n.) கூறுகெட்டுப் போதல்; mental, disorder due to old age (சா.அக.).

[குல் → கூல் → கூறு + கெடல்.]

கூறுகொள்(ளு)¹-தல் *kūru-kol(ḷ)-*, 10 செ.குன்றாவி. (v.t.) வாயில் திணித்துக் கொள்ளுதல்; to stuff, cram. “குழந்தை மண்ணைக் கூறு கொள்ளு கிறது” (விண்.).

[கூறு + கொள்-]

கூறுகொள்(ளு)²-தல் *kūru-kol-*, 10 செ.குன்றாவி. (v.t.) தனதுடைமையாக்கிக் கொள்ளுதல்; to appropriate. “கூனி மருந்திட்டுக் கூறு கொண்டாள்” (விறலிவிடு.883).

[கூறு + கொள்-]

கூறுசட்டம் *kūru-caṭṭam*, பெ.(n.) நல்ல மாதுளை; sweet pomagranate (சா.அக.).

[கூறு + சட்டம்]

கூறுசீட்டு *kūru-c-ṣiṭṭu*, பெ.(n.) பிரிவினை ஆவணம் (இ.வ.); deed of partition.

மறுவ. பாகப்பிரிவினை ஆவணம்

[கூறு + சீட்டு. கூறு = பங்கு, பாகம்.]

கூறுசெய்¹-தல் *kūru-cey*, 1 செ.குன்றாவி. (v.t.)
1. துண்டாக்குதல்; cut in pieces, divide.
2. பங்கிடுதல்; to distribute in portions or small quantities.

[கூறு + செய்-]

கூறுசெய்²-தல் *kūru-cey*, 1 செ.கு.வி.(v.i.) மணியம் பண்ணுதல்; to exercise authority as in the assessment of taxes, etc., “கூறு செய்த ஊரிலே குறும்பு செய்து” (அஷ்டாதச.71).

[கூறு + செய்-]

கூறுசெய்வான் *kūru-ceyvān*, பெ.(n.) மணிய காரன்; lit., one who apportions, village revenue officer. “ராஜாக்கள் ஊர்தோறுங் கூறு செய்வார்களை வைக்குமா போலே” (ஈடு.5:2,8).

[கூறு + செய்வான். தனக்குரிய ஊர்களில் நிலவரி தண்டுபவன்.]

கூறுபடியான ஊர்கள் *kūru-paḍi-y-āra-ūrgal*, பெ.(n.) பாடி காவலுக்குரியதான பங்குப்படி பிரிக்கப்பட்ட ஊர்கள்; apportionment of villages for kaval. “குலோத்துங்கச் சோழகச் சிராயனேன் - என் கூறுபடியான ஊர்களில் இத்தேவர் தேவதானம்” (தெ.கல்.தொ.8, கல் 319) கல்.க. சொ.அ.மு.).

[கூறு + படி + ஆன + ஊர்கள்.]

கூறுபடு-தல் *kūru-paḍu-*, 20 செ.கு.வி.(v.i.) பிரிவுபடுதல்; to be divided.

[கூறு + படு-]

கூறுபடுத்து-தல் *kūru-paḍuttu-*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) பிரிவு செய்தல்; to divide, analyse, classify.

[கூறு + படுத்து]

கூறுபாட்டு வேதியல் *kūrupāṭṭu-vēdiyal*, பெ.(n.) பொருள்களின் இயற்பியல் வேதியல் பகுதிகளைப் பற்றிக் கூறும் நூல்; analytical chemistry.

[கூறுபாடு → கூறுபாட்டு + இதனியம்.]

கூறுபாடல் *kūru-pāḍal*, பெ.(n.) வாய்ப்பாட்டு; vocal music “கூறுபாடலுங் குழலின் பாடலும்” (கம்பரா.நாட்டுப்.56).

மறுவ. வாய்ப்பாட்டு, குரலிசை

[கூறு + பாடல்.]

கூறுபாடு *kūru-pāḍu*, பெ.(n.) 1. பாகுபாடு; division, sub division, classification. 2. பகுதி (திவா.); portion, section. 3. தன்மை; quality, nature. நோயின் கூறுபாடு தெரிந்து மருந்து கொடுக்க.

[கூறு + பாடு.]

கூறுவசம் *kūru-vaśam*, பெ.(n.) ஒம்ம்; Indian dill seed.

[கூறு + வசம்.]

கூறுவிக்குறு¹-தல் *kūruvikkuṟu¹-tal*, 20 செ.குன்றாவி (v.t.) பிறரைக் கொண்டு சொல்லித்தல்; to make another speak on one's behalf. “கொத்தவிழ் கோதையாற் கூறுவிக்குற்றது” (திருக்கோ.263, கொளு.).

[கூறு → கூறுவிக்கு.]

கூறை *kūrai*, பெ.(n.) 1. ஆடை; cloth, cloths, garment “அத்திட்ட கூறையரைச் சுற்றி” (நாலடி, 281). 2. கூறைப்புடைவை பார்க்க; see *kūrai-p-puḍaivai*

[கூறை - ஊர்ப்பெயர். அல்லுரில் நெய்த புடவை கூறை நாடு எனக் கூறுவது மரபு]

கூறைகோட்படு-தல் *kūrai-kōṭpaḍu-*, 20 செ.கு.வி. (v.i.) ஆடையைப் பறிகொடுத்தல்; to be

robbed of one's cloths. “இக்காட்டிற் போகிற் கூறை கோட்பட்டான்” (நன்.383,மயிலை.).

[கூறை + கோள் + படு.]

கூறைநாடு *kūrai-nāḍu*, பெ.(n.) மயிலாடுதுறைக்கு அருகில் சேலைகள் மிகுதியாக நெய்யப்படும் ஓர் ஊர்; a village near Mayilāḍutūrai noted for the manufacture of sarees.

[கூறை + நாடு.]

கூறைப்பாய் *kūrai-p-pāy*, பெ.(n.) தோணிப்பாய் (விண்.); canvas sail.

[கூறை + பாய்.]

கூறைப்புடைவை *kūrai-p-puḍaivai*, பெ.(n.) தாலி கட்டும் நேரத்திற்கு முன் மணமகளுக்கு மணமகள் வீட்டார் கொடுக்கும் சேலை; cloth presented to the bride by the bridegrooms's parents and worn by her before *tāli* is tied.

[கூறை + புடவை. கூறை = புத்தாடை, துணி, புதுப்புடவை]

கூறைப்பை *kūrai-p-pai*, பெ.(n.) 1. துணியாற் செய்த பண்பை; purse, made of cloth. 2. சேலை கள் வைக்கும் பை; bag for keeping sarees. “தானே கூறைப்பையும் சுமந்து கொண்டு போய்” (சுரு.4:1,2).

[கூறை + பை.]

கூறையுடுத்தல் *kūrai-y-uḍuttal*, பெ.(n.) நாத்நாணார் மணமகட்குக் கூறைப்புடைவை உடுத்துகை; dressing bride with the wedding cloth by the bridegroom's sister.

[கூறை + உடுத்து-]

கூன் *kūn*, பெ.(n.) 1. வளைவு; bend, curve. “கூனிரும்பினிற் குறைத்து” (நெட-த.நாட்டுப்.10). 2. உடற்கூனல் (திவா.); hump on the back of the body. 3. கூனன்; hump-back. “சிறுகுறுங் கூனுங் குறளுக்குச் சென்று” (சிலப்.27:214).

ம.,க.,துட.,கூன், தெ.,து.,பட.,கூனு;

[கூல் → குன் → கூன்.]

கூன்² *kūṇ*, பெ.(n.) 1. நத்தை (திவா.); snail. 2. ஆந்தை (உரி.நி.); owl. 3. கொப்பரை கடாரம்; cauldron. “குருதி சாறெனப் பாய்வது குரைகடற் கூனில்” (கம்பரா.கிங்கர.40). 4. செய்யுளில் அளவுக்கு மேல்வரும் அசையுஞ் சீரும்; extra detached foot of a verse. “சீர் கூனாத னேரடிக் குரித்தே” (தொல்.பொருள்.361).

[கூல் → குன் → கூன்.]

கூன்³ *kūṇ*, பெ.(n.) ஒருவகை வளைந்த கத்தி; a kind of curved sword. கூன்மாறன் (கூன் என்னும் வாள்தாங்கிய பாண்டியன்)

[கூல் → கூல் → கூன்.]

கூன்கிடை *kūṇ-kiḍai*, பெ.(n.) ஐவகை மெய்க் குற்றங்களுள் ஒன்றாகிய உடல் கூனிக்கிடக்கை (பிங்.); lying with the body disposed in a crooked posture, one of five *mey-k-kurram*.

[கூல் → குன் → கூன் + கிடை.]

கூன்பாண்டியன் *kūṇ-pāṇḍiyan*, பெ.(n.) திருஞானசம்பந்தர் காலத்து அரசு செய்த பாண்டியன்; the hunch backed Pāṇḍya king, who was a contemporary of Tirunāṇa-Sambandar.

[கூன் + பாண்டியன்.]

கூன்முதுகு *kūṇ-mudugu*, பெ.(n.) 1. கூனலான முதுகு; lit., back with a hunch. 2. ஆமையோடு (மூ.அக.); tortoise shell.

[கூன் + முதுகு.]

கூன்வாள் *kūṇ-vāḷ*, பெ.(n.) வளைவான வாள் (பிங்.); scimitar, sickle.

[கூன் + முதுகு.]

கூனல் *kūṇal*, பெ.(n.) வளைவு; bend, curve.

ம. கூனன்; க. கூன,கூன; பி. கூன

[கூன் → கூனல்.]

கூனலங்காய் *kūṇalankāy*, பெ.(n.) புளியங்காய்; green tamarind. “கூனலங்காய் திணையவரை” (திருவிளை.நாட்டு.42).

[கூனல் + அம் + காய்.]

கூனற்கிழவன் *kūṇarkizavan*, பெ.(n.) உடல் வளைந்த மூதாளன்; bend old man. “கூனற்கிழவன் கொடுக்கும் பணயம்தில்” (விறலிவிடு.).

[கூனல் + கிழவன்.]

கூனன் *kūṇan*, பெ.(n.) கூனலுள்ளவன் (பிங்.); humpback.

[கூன் + அன்]

கூன்முதுகு *kūṇan-mudugu*, பெ.(n.) கூன்முதுகு பார்க்க; see *kūṇ-mudugu*.

[கூனல் + முதுகு.]

கூனாள் *kūṇāḷ*, பெ.(n.) கூனி (நன். 276, மயிலை); hunch backed woman.

[கூன் + (அள்) ஆள்.]

கூனி¹ *kūṇi*, பெ.(n.) 1. கூனலுள்ளவள்; hunch-backed woman. “கூனி தன்னொடு மணமனை புக்கு” (சிலப்.3:171). 2. இராமபிரான் முடிசூடு தலைச் சூழ்ச்சி செய்து தடுத்த மந்தரை; Mandarai a slave of Kaikēyi, who intrigued with her mistress on the day of Rāmā's coronation and prevented it. 3. வானவில்; rainbow. “கிழக்கில் ஆனிமாதம் கூனிபோட்டால் அறுபதுநாள் மழையில்லை” (யாழ்ப்ப.). 4. கூனியிறால் பார்க்க; see *kūṇiyirāl*, “கூனிகொத்தி... கொக்கிருக்கும் பண்ணை” (குற்றா.குற.94).

ம. கூனி; க. ககூனி,கூனி; தெ. கூனிதி; து. கூன, கூனெ; பி. கூனி

[கூன் → கூனி.]

கூனி² *kūṇi*, பெ.(n.) மீனமாதம் (பங்குனி); Paṅguni, the 12th Tamil month. March-April. “ஆனி அடிகோலாதே கூனி குடிபோகாதே”

[கூன் → கூனி.]

கூனி³ *kūṇi*, பெ.(n.) கொலையாளி (இ.வ.); murderer.

[குல் (கொல்) → குன் → கூனி]

கூனிக்குயம் *kūṇi-k-kuyam*, பெ.(n.) அரிவாள் (அக்.நி.); sickle.

[கூனி (வளைந்த) + குயம். (கொய் → குய் → குயம்)]

கூனிப்பொடி *kūṇi-p-podī*, பெ.(n.) கூனியிறால் பார்க்க; see *kūṇi-y-irāi*.

[கூனி + பொடி]

கூனிப்போ-தல் *kūṇo-p-pō*, 7 செ.கு.வி.(v.i.) மூப்பு முதலியவற்றால் உடல் வளைதல்; to be bent with age, to stoop from infirmity.

[கூனி + போ]

கூனியிறால் *kūṇi-y-irāi*, பெ.(n.) இறால்மீன்வகை (M.M.373); common shrimp, as hunch backed.

மறுவ. கூனிப்பொடி

[கூனி + இறால்]

கூனிரும்பு *kūṇi-irumbu*, பெ.(n.) 1. வளைந்த இரும்பு; lit., curved iron. 2. அரிவாள்; sickle. “கூனிரும்பினிற் குறைத்து” (நைட.த.நாட்டுப்.10).

[கூன் + இரும்பு]

கூனு-தல் *kūṇu*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. வளைதல்; to curve, to become crooked, to bend down. “கூனிக் குயத்தின் வாய்நெல் லரிந்து” (பொருக. 242). 2. முதுகு வளைதல்; to become hunch-backed.

ம. கூனுக; க. கோத., கூட. கூனூ; தெ.பட.கூனூ; து. கூனூ; கூரு;

[கூன் → கூனூ]

கூனை *kūṇai*, பெ.(n.) 1. மிடா; large earthen boiler. “கரும்பேந்திரத் தொழுகு சாறகன் கூனையின்”

(கம்பரா. ஆறுசெல்.49). 2. நீர்ச்சால்; baling bucket “விழுந்த பேரைக் கூனைகொண் டமிழ்த்துவார் போல்” (குற்றா.குற.28).

[கூல் → கூன் → கூனை (வளைந்த மிடா).]

கூனைவண்டு *kūṇai-vanḍu*, பெ.(n.) பூச்சிவகை (இ.வ.); a kind of small insect.

[கூனை + வண்டு.]

